WITHDRAWN

~~184.11~~
~~51 (ii)~~
114
PLA Z1
(ii)

SOMERVILLE COLLEGE
LIBRARY

403.8
10
COMMITTED TO THE LIBRARY

LEXICON PLATONICUM

SIVE

VOCUM PLATONICARUM

INDEX.

CONDIDIT

D. FRIDERICUS ASTIUS.

VOL. II.

ZWEITE AUFLAGE.

BERLIN W. 30. 1908.
HERMANN BARSDORF VERLAG.

Digitized by the Internet Archive
in 2025
https://archive.org/details/bwb_KV-445-949

Z.

ζῆτα, τό. Crat. 419. B: *ἐὰν κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν ἀποδῷς ἀντὶ τοῦ ζῆτα δέλτα.* 427. A: *διὰ … τοῦ σῖγμα καὶ τοῦ ζῆτα, ὅτι πνευματώδη τὰ πράγματα.* 418. C: *νῦν δὲ ἀντὶ μὲν τοῦ ἰῶτα … ἦτα μεταστρέφουσιν, ἀντὶ δὲ τοῦ δέλτα ζῆτα, ὡς δὴ μεγαλοπρεπέστερα ὄντα.*

ζάλη, ἡ, turbo, procella. Tim. 43. C: *ζάλη πνευμάτων.* Etiam *imber* (vern. *Regengüsse*). Pol. VI. 496. D: *κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου.*

ζέσις, ἡ, fervor. Crat. 419. E: *ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς.* Tim. 66. B: *ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι* (v. *κληθῆναι*).

ζεύγνυμι, iungo; copulo. Tim. 22. C: *τὸ … ἅρμα ζεύξας.* Legg. III. 699. A: *Ἑλλήσποντον ζευγνύμενον.* Pol. VI. 508. A: (*ζυγῷ*) *ἐζύγησαν.* **illigo, adstringo.* Menex. 240. C: *Ἀθηναίους ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας Ἐρετριεῦσιν.* Polit. 302. E: *μοναρχία … ζευχθεῖσα … ἐν γράμμασιν ἀγαθοῖς.*

ζεῦγος, τό, iugum (vern. *Gespann*), *iumentum* (ut equi, al.). Phaedr. 246. A: *ὑποπτέρου ζεύγους.* Theag. 123. D: *ἡ* (*σοφία*) *ἵππον ἐπιστάμεθα ζεύγους ἄρχειν.* Lys. 208. B: *ἀλλὰ τοῦ ὀρικοῦ ζεύγους … ἐπιτρέπουσί σοι ἄρχειν.* Ax. 367. C: *τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος.* Legg. IV. 708. D: *τὸ … καθάπερ ἵππων ζεῦγος καθ' ἕνα εἰς ταὐτὸν … ξυμφυσῆσαι.* **bigae* vel *trigae* et *quadrigae.* Apol. 36. D: *πολύ γε μᾶλλον ἢ εἴ τις ὑμῶν ἵππῳ ἢ ξυνωρίδι* (*bigis*) *ἢ ζεύγει νενίκηκεν Ὀλυμπιάσιν.* Gorg. 516. E: *οὔκουν οἵ γε ἀγαθοὶ ἡνίοχοι … οὐκ ἐκπίπτουσιν ἐκ τῶν ζευγῶν.* Legg. X. 905. E: *ἡνίοχοι … ζευγῶν ἁμιλλωμένων.* 906. E: *πεισθεῖσιν … ἑτέροισι τὴν νίκην ζεύγεσιν προδοῦναι.*

ζέω, ferveo, ebullio; trop. *aestuo.* Phaedr. 251. B: *ζεῖ οὖν ἐν τούτῳ ὅλη* (*ἡ ψυχὴ*) *καὶ ἀνακηκίει.* Pol. IV. 440. C: *τί δέ, ὅταν ἀδικεῖσθαί τις ἡγῆται, οὐκ ἐν τούτῳ ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει —;* Legg. VI. 773. D: *οὗ μαινόμενος … οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ.* Tim. 85. C: *ζέουσα* (*χολή*). Phil. 46. D: *ὁπόταν ἐντὸς τὸ ζέον ᾖ.* Phaed. 113. A: *ζέουσαν* (*λίμνην*) *ὕδατος καὶ πηλοῦ.* Crat. 427. A: *οἷον … τὸ ζέον καὶ τὸ*

σείεσθαι καὶ ὅλως σεισμόν. Tim. 70. B: *ὅτε ζέσειε τὸ τοῦ θυμοῦ μένος* (v. *γένος*). 85. E: *ζέσασα* (*χολή*).

ζῆλος, ὁ, *aemulatio.* Menex. 242. A: *ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν* (*τὴν πόλιν*) ... *πρῶτον μὲν ζῆλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος.* Phil. 47. E: *καὶ ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον* cet. 50. B. Pol. VIII. 550. E: *εἰς ζῆλον ἰών.* Legg. III. 679. C: *ζῆλοί τε αὖ καὶ φθόνοι οὐκ ἐγγίγνονται.*

ζηλοτυπῶ, *aemulatione afficior.* Conv. 213. D: *ζηλοτυπῶν.*

ζηλῶ, *aemulor* vel *studiose imitor*; *felicem praedico* vel *iudico*; unde etiam *invideo.* Gorg. 522. B: *ἐγὼ δὲ οὐδὲ τοὺς πορίζοντας ζηλῶ* cet. 468. E: *οὐδὲ* (*ἂν*) *ζηλοῖς ὅταν ἴδῃς τινὰ ἢ ἀποκτείναντα ὃν ἔδοξεν αὐτῷ* cet. Pol. VIII. 553. A: *ὅταν αὐτοῦ παῖς γενόμενος τὸ μὲν πρῶτον ζηλοῖ τε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκῃ* cet. Phaedr. 233. B: *ὥστε πολὺ μᾶλλον ἐλεεῖν τοῖς ἐρωμένοις ἢ ζηλοῦν αὐτοὺς προςήκει.* Gorg. 469. A. Pol. VII. 516. D. Prot. 326. A: *ἵνα ὁ παῖς ζηλῶν μιμῆται.* Gorg. 486. C. Conv. 209. D. Theag. 121. D: *οὓς ἐζήλωκε.* Alc. II. 148. B: *τοῦτον* ... *καὶ Λακεδαιμόνιοι τὸν ποιητὴν ἐζηλωκότες* cet. Ion. 530. B: *καὶ μὴν πολλάκις γε ἐζήλωσα ὑμᾶς τοὺς ῥαψῳδοὺς* ... *τῆς τέχνης.* Pol. VIII. 561. E: *ὃν πολλοὶ ἂν* ... *ζηλώσειαν τοῦ βίου* cet. D: *κἄν ποτέ τινας πολεμικοὺς ζηλώσῃ, ταύτῃ φέρεται.* Phaedr. 232. A: *ὑπὸ τῶν ἄλλων ζηλοῦσθαι.* Ion. 530. C: *ταῦτα οὖν πάντα ἄξια ζηλοῦσθαι.*

ζηλωτής, ὁ, *aemulator.* Prot. 343. A: *οὗτοι πάντες ζηλωταὶ καὶ ἐρασταὶ* ... *ἦσαν τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας.*

ζηλωτός, ή, όν, *dignus quem studiose sequare* vel *expetas*; *felix iudicandus* vel *praedicandus.* Gorg. 469. A: *οὐκ ἔμοιγε* (*ἄθλιος δοκεῖ*), *οὐδὲ μέντοι ζηλωτός.* 473. C: *ζηλωτὸς ὢν καὶ εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων.* Conv. 197. D: *ζηλωτὸς ἀμοίροις.* Gorg. 469. A: *οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτόν ἐστιν;* Legg. V. 730. C: *ὧν οὐδέτερον ζηλωτόν.* Ion. 530. C. Hipp. min. 368. B: *πολλὴν σοφίαν καὶ ζηλωτὴν σαυτοῦ διεξιόντος.*

ζημία, ἡ, *castigatio*, h. e. *poena*, *multa.* Prot. 325. D: *ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι θάνατος ἡ ζημία.* Ib. *ἐφ' ᾧ δὲ ἥ τε ζημία θάνατος αὐτῶν τοῖς παισὶ καὶ φυγαὶ* cet. Legg. IV. 717. D: *διότι κούφων* ... *λόγων βαρυτάτη ζημία.* VII. 819. A. XI. 926. D. al. Gorg. 480. D: *ἐὰν δὲ ζημίας* (*ἄξια ἠδικηκὼς ᾖ*) cet. Pol. I. 347. C: *τῆς δὲ ζημίας μεγίστη τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι.* Legg. VI. 756. D: *τριπλασίᾳ τῆς πρώτης ζημίας* (*ζημιοῦσθαι*). E. 767. E: *ἐὰν δὲ μείζονος ἄξιος εἶναι δόξῃ ζημίας* cet. VII. 823. C. IX. 862. D: (*μετὰ*) *χρημάτων ζημίας.* XII. 960. A: *ὁ μὲν πειθόμενος ἔστω ζημίας ἐκτός.* V. 742. B: *ζημίᾳ* (*ἔνοχος ἔστω*). VI. 756. C: *ἢ ζημιοῦσθαι τὸν μὴ πειθόμενον τῇ δοξάσῃ ζημίᾳ.* Theaet. 176. D: *ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας.* Pol. I. 347. A: *ἢ*

ζημίαν (δεῖν ὑπάρχειν), ἐὰν μὴ ἄρχῃ. Ib. τὴν δὲ ζημίαν ἥντινα λέγεις ... οὐ ξυνῆκά πω. C. Legg. II. 662. B: ζημίαν ... ὀλίγου μεγίστην ἐπιτιθείην ἄν. VI. 774. E: τὴν ζημίαν ἐκτίνειν. 790. A: ζημίαν τοῖς μὴ ποιοῦσι γράφωμεν. VIII. 843. E. al. IX. 878. C: μετὰ τῶν ἄλλων ζημιῶν. XII. 948. C. VIII. 847. A: χρημάτων ζημίαις ... κολάζοντες. IX. 857. B. Pol. II. 365. B: πόνους ... καὶ ζημίας φανεράς. Legg. VII. 823. C: ἐπὶ πᾶσι τάξεις καὶ ζημίας ἐπιτιθέντα. VIII. 846. B. IX. 860. E: τῶν ... ἑκουσίων ... ἁμαρτημάτων ... μείζους τὰς ζημίας θήσομεν. 876. C: τάττειν τὰς ζημίας. al. * *damnum*, *detrimentum*. Pol. I. 343. E: καὶ εἰ μηδεμία ἄλλη ζημία. III. 392. B: ἡ δὲ δικαιοσύνη ἀλλότριον μὲν ἀγαθόν, οἰκεία δὲ ζημία. De lucri cup. 227. A: κακὸν ἄρα ἡ ζημία. 229. E. Legg. VIII. 846. A: τῆς τοῦ γείτονος ζημίας. De lucri cup. 227. A. E. 226. E: κέρδος δὲ λέγεις ἐναντίον τῇ ζημίᾳ; 227. A. 228. A. 229. E. Legg. VII. 797. C: οὐκ εἶναι ζημίαν μείζω πάσαις πόλεσιν. VIII. 835. B: οὐδ' αὖ ... μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἂν φέροι. De lucri cup. 231. B. C. D.

ζημιῶ, *multo*, *punio*. Legg. XI. 928. B: ὁ μὲν ἄρχων ζημιούτω τὸν ἐπίτροπον. IX. 866. C: οἱ νομοφύλακες θανάτῳ ζημιούντων αὐτόν. X. 910. III. 700. C: ζημιοῦν ... τὸν μὴ πειθόμενον. VI. 764. C. VII. 789. E: νόμῳ ζημιοῦντες. IX. 857. B: μηδὲν ὁμοίαις ζημίαις ζημιοῦντα. Legg. VI. 764. C: μέχρι ... μνᾶς αὐτοὺς ζημιοῦντας. 779. C. Pol. I. 344. B: ζημιοῦταί τε καὶ ὀνείδη ἔχει τὰ μέγιστα. Legg. IV. 721. D: ζημιούσθω ... τόσῳ καὶ τόσῳ. VI. 762. D: πλείονι τῶν νέων ζημιούσθω. VIII. 843. E: τὴν δόξασαν ζημίαν τοῖς ἄρχουσι ζημιούσθω. IX. 871. D: ὁ δὲ ὄφλων θανάτῳ ζημιούσθω. 881. D. X. 909. A. al. VI. 766. C: ἢ ζημιούσθων ἕκαστος δραχμῇ τῆς ἡμέρας. Gorg. 470. A: τὸ δὲ ζημιοῦσθαι οὐ κακόν; Polit. 297. E: θανάτῳ ζημιοῦσθαι καὶ πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις. Legg. IV. 721. B: ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ. VI. 756. C: ἢ ζημιοῦσθαι τὸν μὴ πειθόμενον τῇ δοξάσῃ ζημίᾳ. E. IX. 876. A: τί δεῖ ζημιοῦσθαι ... τὸν ἀδικήσαντα τούτων τι. XI. 936. A: ἢ ζημιοῦσθαι μναῖς τρισὶν cet. 938. C: ἢ θανάτῳ ζημιοῦσθαι. Ax. 368. D: δήμου παίγνιον ... ζημιούμενον. Legg. VI. 764. A: δέκα δραχμαῖς ζημιουμένῳ. IX. 855. B: μέχρι τοσούτου ζημιωθέντα. * *damno afficio*, pass. *detrimentum accipio*. Legg. XI. 916. D: ζημιοῦσιν ἑτέρους. VIII. 846. A: ὅπηπερ ἂν ... μηδὲν μηδένα ζημιοῖ. XI. 933. E: ἡλίκα ἂν ἑκάστοτε ζημιώσῃ τίς τινα. Ib. ἐλάττω ... ζημιώσας. 916. D: πολλὰ ζημιοῦνται. De lucri cup. 227. E. Gorg. 490. C: εἰ μὴ μέλλει ζημιοῦσθαι. De lucri cup. 227. A. 229. E. 226. B: ὅτι ζημιωθήσεται. 227. E: βλαβήσεσθαι δὲ λέγεις ζημιώσεσθαι, ἢ ἄλλο τι;

ζημιώδης, ὁ ἡ, *inutilis* (vern. *schädlich*). Crat. 418. A:

ἀλλὰ τὸ ζημιῶδες τί ἂν εἴη; 419. B: τὸ ζημιῶδες ... ἐπονομασθὲν δημιῶδες. Legg. III. 690. E: ὁπόταν ᾖ τὸ μὲν ὅλον λαμβάνειν ζημιῶδες. I. 650. A: ἄνευ μισθοῦ ζημιώδους. Crat. 417. D: ἀλλὰ βλαβερόν γε καὶ ζημιῶδες. 418. B. 395. B: πάντα ταῦτα ζημιώδη καὶ ἀτηρὰ πρὸς ἀρετήν.

ζημίωμα, τό, *multa*. Legg. VI. 764. C: τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἀστυνόμοις ἔστω ζημιώματά τε καὶ κολάσεις ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀρχῇ.

ζήτημα, τό, *quaestio*. Soph. 221. C: καὶ μὴν ἐκεῖνό γ' ἦν τὸ ζήτημα πρῶτον, πότερον cet. Crat. 421. A: τοῦτ' ... οὗ τυγχάνει ζήτημα. Pol. II. 368. C: ὅτι τὸ ζήτημα ᾧ ἐπιχειροῦμεν οὐ φαῦλον. Theaet. 191. A: πόρον τινὰ ... τοῦ ζητήματος. Pol. III. 411. D: ἅτε οὔτε μαθήματος γευόμενον οὐδενὸς οὔτε ζητήματος. Legg. I. 630. E: τὸ περὶ νόμους ζήτημα. X. 891. C: ὁπόσοι πώποτε τῶν περὶ φύσεως ἐφήψαντο ζητημάτων.

ζήτησις, ἡ, *indagatio* s. *investigatio; quaestio*. Theaet. 196. D: ὅτι πᾶς ἡμῖν ... ὁ λόγος ζήτησις γέγονεν ἐπιστήμης. Polit. 266. C. 284. B: ἄπορος ἡμῖν ἡ μετὰ τοῦτο ἔσται ζήτησις τῆς βασιλικῆς ἐπιστήμης. Pol. IX. 571. B: ἀσαφεστέρα ἔσται ἡ ζήτησις οὗ ζητοῦμεν. Legg. II. 657. B: ἡ τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης ζήτησις ... καινῇ ζητεῖν ἀεὶ μουσικῇ χρῆσθαι. VIII. 832. A: αὕτη ... μία ἡ διὰ τοῦ βίου ἄπληστος ζήτησις. Epin. 974. C: ἡ περὶ σοφίαν ἀπορία καὶ ζήτησις. Charm. 175. D. Crat. 406. A: ἀπὸ τοῦ μῶσθαι ... καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασεν. Legg. XII. 951. C. Hipp. mai. 303. C: ἵνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν πλείονος ζητήσεως. Euthyd. 291. B: ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν ὄντες. Men. 80. E: καὶ οὐδὲν δεῖ τῷ γε τοιούτῳ ζητήσεως. 89. E. Phaed. 65. A: ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ. Soph. 232. B. Polit. 266. D: ἐν τῇ περὶ τὸν σοφιστὴν ζητήσει. Phil. 30. D. Pol. I. 336. E. II. 368. E: ἐν τῇ περὶ τὸ δίκαιον ζητήσει. VII. 528. C. Apol. 29. C: ἐφ' ᾧτε μηκέτι ἐν ταύτῃ τῇ ζητήσει διατρίβειν μηδὲ φιλοσοφεῖν. Lach. 194. A: καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμείνωμέν τε καὶ καρτερήσωμεν. Phaedr. 244. C: τὴν ... τῶν ἐμφρόνων ζήτησιν τοῦ μέλλοντος. Phaed. 99. D: ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν. Polit. 286. D: πρὸς τὴν τοῦ προβληθέντος ζήτησιν. Pol. II. 368. D: δοκεῖ μοι ... τοιαύτην ποιήσασθαι ζήτησιν αὐτοῦ. VII. 531. C: χρήσιμον ... πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ ζήτησιν. Tim. 47. A: περί τε τῆς τοῦ παντὸς φύσεως ζήτησιν ἔδοσαν. Legg. XII. 951. A. Apol. 21. B: ἔπειτα μόγις πάνυ ἐπὶ ζήτησιν αὐτοῦ τοιαύτην τινὰ ἐτραπόμην. Charm. 165. E: σὺ δ' ὡς ὁμοίων οὐσῶν ποιεῖ τὴν ζήτησιν. Men. 96. E: ἀποβλέψας πρὸς τὴν ἄρτι ζήτησιν. Sis. 389. B: περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται. Phaed. 66. D: ἐν ταῖς ζητήσεσιν ... παραπῖπτον (τὸ σῶμα). Charm. 160. A:

ἐν γε ταῖς ζητήσεσι τῆς ψυχῆς. Theaet. 144. E: ὁ δὲ ... ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. Tim. 88. A: ὅταν εἴς τινας μαθήσεις καὶ ζητήσεις ... ἴῃ.

ζητητής, ὁ, *investigator.* Pol. X. 618. C: ὅπως ἕκαστος ἡμῶν ... τούτου τοῦ μαθήματος καὶ ζητητὴς καὶ μαθητὴς ἔσται. Charm. 175. E: ἀλλ' ἐμὲ φαῦλον εἶναι ζητητήν.

ζητητικός, ή, όν, *quaerens, investigans.* Pol. VII. 535. D: μηδὲ φιλήκοος μηδὲ ζητητικός. A. 366. B: ἐπειδὴ ζητητικός εἰμι τῶν πραγμάτων. Pol. VII. 528. B: οἱ περὶ ταῦτα ζητητικοί. Men. 81. E: ὅδε δὲ ἐργατικούς τε καὶ ζητητικοὺς ποιεῖ.

ζητῶ, *quaero, anquiro, requiro; exploro, indago; peto, appeto; postulo, flagito; studeo, cupio, volo.* Apol. 23. B: τοῦτ' ... ἐγὼ μὲν ἔτι καὶ νῦν περιιὼν ζητῶ καὶ ἐρευνῶ κατὰ τὸν θεόν. Charm. 165. B: ἀλλὰ ζητῶ γὰρ μετὰ σοῦ ἀεὶ τὸ προτιθέμενον. Riv. 136. E: οὐδὲν ... ζητῶ ἄλλο ἢ ἀνομολογήσασθαι τὰ εἰρημένα. Prot. 350. A: εἰ τοῦτο ζητεῖς. Phaed. 95. E: οὐ φαῦλον πρᾶγμα ... ζητεῖς. B. Pol. IV. 443. B: ἔτι οὖν ἕτερον ζητεῖς τὴν δικαιοσύνην εἶναι ἢ ταύτην τὴν δύναμιν ἢ cet. Men. 74. B: ὡς σὺ ζητεῖς. Charm. 166. B: σὺ δὲ ὁμοιότητά τινα ζητεῖς αὐτῆς ταῖς ἄλλαις. Prot. 348. D: αὐτίκα περιιὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται. Conv. 191. D: ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὑτοῦ ἕκαστος ξύμβολον. 207. D: ἐνταῦθα ... ἡ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀεί τε εἶναι καὶ ἀθάνατος. Pol. III. 388. E: ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον. Legg. I. 630. E: τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος. Theaet. 200. C: ὅτι οὐκ ὀρθῶς ψευδῆ δόξαν προτέραν ζητοῦμεν ἐπιστήμης. Pol. II. 375. E: οὐ παρὰ φύσιν ζητοῦμεν τοιοῦτον εἶναι τὸν φύλακα. IV. 420. C: ὃ πάλαι ζητοῦμεν. Charm. 172. C: καὶ ζητοῦμεν αὐτὸ μεῖζόν τι εἶναι ἢ ὅσον ἐστίν. Phaedr. 252. E: Διόν τινα εἶναι ζητοῦσι τὴν ψυχὴν τὸν ὑφ' αὑτῶν ἐρώμενον. 253. B: βασιλικὸν ζητοῦσι. Pol. VI. 505. D: ἀλλὰ τὰ ὄντα ζητοῦσι. VII. 531. C. Euthyd. 306. C: τρίτοι ὄντες τῇ ἀληθείᾳ ζητοῦσι πρῶτοι δοκεῖν εἶναι. Phil. 53. D: δύ' ἄλλα ζήτει. Ep. III. 318. B: ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζητοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. Prot. 327. E: ὥσπερ ἂν εἰ ζητοῖς τίς διδάσκαλος τοῦ ἑλληνίζειν, οὐδ' ἂν εἷς φανείη. Id. 328. A. Crat. 409. E: εἴ τις ζητοῖ ταῦτα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν ὡς εἰκότως κεῖται ... οἶσθα ὅτι ἀποροῖ ἄν. Legg. II. 662. E: ζητοῖ που πᾶς ἂν ὁ ἀκούων ... τί ποτ' ... ἀγαθόν τε καὶ καλὸν ὁ νόμος ἐνὸν ἐπαινεῖ. VII. 807. B: εἰ ζητοῖμεν ἄν. Gorg. 503. D: ἀλλ' ἐὰν ζητῇς καλῶς, εὑρήσεις. Theaet. 180. A: κἂν τούτου ζητῇς λόγον λαβεῖν cet. Legg. III. 684. D: ἐάν τις ζητῇ γῆς τε κτῆσιν κινεῖν cet. Pol. VI. 486. D: ἀλλὰ μνημονικὴν αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) ζητῶμεν δεῖν εἶναι. Prot. 338. A: μήτε σὲ τὸ ἀκριβὲς τοῦτο εἶδος τῶν διαλόγων ζητεῖν cet. Theaet. 148. B: καίτοι σύ γέ μοι δοκεῖς τοιοῦτόν τι ζητεῖν. Crat.

436. A: *ζητεῖν καὶ εὑρίσκειν.* Pol. VI. 499. A: *λόγων ... οἵων* (v. *οἷον*) *ζητεῖν ... τὸ ἀληθὲς* cet. 504. C: *οὐδὲν δεῖν περαιτέρω ζητεῖν.* Tim. 29. D: *ὥστε ... πρέπει τούτου μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν.* Legg. II. 667. B: *ζητεῖν ἥτις καλλίστη ταύτης κοινωνεῖν.* III. 701. B: *νόμων ζητεῖν μὴ ὑπηκόοις εἶναι.* VII. 821. A: *τὸν μέγιστον θεὸν ... φαμὲν οὔτε ζητεῖν δεῖν* cet. IX. 870. B: *ὡς οὐ χρὴ πλουτεῖν ζητεῖν τὸν εὐδαίμονα ἐσόμενον.* XI. 935. C: *ἄνευ τοῦ γελοῖα ζητεῖν λέγειν.* Men. 81. D: *τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν.* Theag. 127. B: *σὲ μὴ ζητεῖν ἄλλῳ μηδενὶ συγγενέσθαι ἢ Σωκράτει.* Sis. 389. E: *ὅτι τὸ ... ζητεῖν ἐστὶ δήπου ἐπὶ τούτοις οἷς ἂν μὴ ἐπίστηταί τις.* Polit. 299. B: *ἰατρικῆς ἀλήθειαν ζητῶν.* Crat. 436. A: *ζητῶν τὰ πράγματα.* Phil. 46. C: *ζητῶν ... τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δ' ἀπαλλάττεσθαι.* Conv. 174. E: *καὶ χθὲς ζητῶν σε.* 220. C: *εἱστήκει ζητῶν.* Legg. XI. 922. C: *ζητῶν εἶναι κύριος ἁπάντων.* Apol. 19. B: *ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια.* Epin. 989. A: *ἄνω ... καὶ κάτω ζητῶν.* Ep. VII. 343. B: *τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς.* Tim. 80. C: *τῷ κατὰ τρόπον ζητοῦντι.* Apol. 22. A. Men. 90. E: *ζητοῦντα μανθάνειν παρὰ τούτων οἳ* cet. Theaet. 202. D: *ὃ ... πολλοὶ τῶν σοφῶν ζητοῦντες πρὶν εὑρεῖν κατεγήρασαν.* Pol. VI. 510. E: *ζητοῦντες ... αὐτὰ ἐκεῖνα ἰδεῖν.* Theaet. 170. B: *μεστὰ ... ζητούντων διδασκάλους* cet. 210. A: *ζητούντων ἡμῶν ἐπιστήμην.* Legg. I. 631. A: *τῶν εὖ ζητούντων.* Phaedr. 261. E: *τῇδε δοκῶ ζητοῦσι φανεῖσθαι* (versus clausula). Epin. 979. B: *ἡμῖν ... ζητοῦσι περὶ νόμων.* Gorg. 457. D: *φιλονεικοῦντας, ἀλλ' οὐ ζητοῦντας τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ.* Pol. I. 336. E: *δικαιοσύνην ... ζητοῦντας.* Phaedr. 265. A: *ὃ ... ἐζήτουν ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο.* Theaet. 142. A: *καὶ σέ γε ἐζήτουν κατ' ἀγοράν.* Conv. 172. A. Euth. 7. A: *ὡς ἐγὼ ἐζήτουν ἀποκρίνασθαί σε.* Alc. I. 110. A: *πέρυσιν ἐζήτεις —;* Conv. 191. B: *τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει.* Lach. 185. D. Phil. 27. C: *δευτερεῖα ἐζητοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγνοιτ' ἂν ἢ φρονήσεως.* Pol. I. 336. E: *εἰ ... χρυσὸν ἐζητοῦμεν.* III. 392. B: *ἃ πάλαι ἐζητοῦμεν.* Euthyd. 291. A: *ἧς ἕνεκα ἐζητεῖτε.* Prot. 322. B: *ἐζήτουν δὴ ἀθροίζεσθαι.* Men. 99. E: *εἰ ... καλῶς ἐζητήσαμεν.* Charm. 172. C. Euthyd. 291. E: *μετὰ τοῦτο ἔτι τινα* (v. *τίνα*) *ἐζητήσατε τέχνην;* Alc. I. 109. E: *εἰ ζητήσαις.* Apol. 24. B: *ἐὰν ... αὖθις ζητήσητε ταῦτα, οὕτως εὑρήσετε.* Alc. I. 106. D: *ζητῆσαι ἢ μαθεῖν.* 109. E: Men. 80. D: *τίνα τρόπον ζητήσεις ... τοῦτο ὃ* cet. E: *οὐδὲ γὰρ οἶδεν ὅ τι ζητήσει.* Phaed. 107. B: *οὐδὲν ζητήσετε περαιτέρω.* Pol. II. 369. A: *πρῶτον ἐν ταῖς πόλεσι ζητήσομεν ποῖόν τί ἐστιν.* Legg. III. 683. E. Phaedr. 234. A: *οἵτινες ... ἐχθρὰς πρόφασιν ζητήσουσιν.* Alc. I. 107. C: *ζητήσουσιν ἰατρὸν εἶναι τὸν σύμβουλον.* Pol. IV. 427. D: *σὺ γὰρ ὑπέσχου ζητήσειν.* VII. 528. B: *ἀσθενῶς ζητεῖται*

χαλεπὰ ὄντα. Sis. 388. E: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὑρεθῆναι. Polit. 262. A: ποιήσει ζητεῖσθαι. Soph. 223. B: τὸ νῦν ζητούμενον. Pol. IV. 428. A. Epin. 974. A. Men. 79. D: ἔτι ζητουμένης ἀρετῆς ὅλης ὅ τι ἐστίν. Soph. 235. D: τὴν ... ζητουμένην ἰδέαν. Theaet. 201. A: τάχ' ἂν ... αὐτὸ φήνειε τὸ ζητούμενον. Soph. 224. C. Polit. 261. E. Pol. VII. 528. C: ἐντόνως ζητούμενα. Men. 79. D: διὰ τῶν ἔτι ζητουμένων. Soph. 221. C: ἡ νῦν ἀσπαλιευτικὴ ζητηθεῖσα. Polit. 267. C: τοῦτ' αὐτό ἐστιν ἤδη τὸ ζητηθέν. Crat. 439. B: μαθητέον καὶ ζητητέον. Phil. 58. E: ἤ τιν' ἑτέραν ... ἡμῖν ζητητέον. Pol. III. 401. C: ἀλλ' ἐκείνους ζητητέον τοὺς δημιουργοὺς cet. 413. C. al. Polit. 275. C: ζητητέοι γε μὴν οὐδὲν ἂν εἴησαν (v. ζητητέον ... εἰ ἦσαν) οὐθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον. Crat. 415. A: ἀρετὴ γὰρ καὶ κακία ὅ τι βούλεται τὰ ὀνόματα ζητητέα. 438. D.

ζόφος, ὁ, *tenebrae, occidens.* Ion. 539. A. (Hom.).

ζυγόν, τό, et **ζυγός**, ὁ, *iugum.* Crat. 418. D: καὶ τό γε ζυγὸν οἶσθα ὅτι δυογὸν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν. Ib. τὸ δὲ τοῖν δυεῖν ἕνεκα τῆς δέσεως ἐς τὴν ἀγωγὴν ἐπωνόμασται δυογὸν δικαίως· νῦν δὲ ζυγόν. — Pars plaustri. Theaet. 207. A: τροχοί, ἄξων ... ζυγόν. — Trop., ut Lat. *iugum servile.* Legg. VI. 770. E: δούλειον ὑπομείνασα ζυγόν. Ep. VIII. 354. D: φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακόν. In univ. *vinculum.* Pol. VI. 508. A: τιμιωτέρῳ ζυγῷ ἐζύγησαν. **libra.* Pol. VIII. 550. E: ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου. Prot. 356. B: καὶ τὸ ἐγγὺς καὶ τὸ πόῤῥω στήσας ἐν τῷ ζυγῷ. Tim. 63. B: αἴρων τὸν ζυγόν. De iusto 373. E: τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ, τὸ δὲ ἄνω κοῦφον.

ζύμωμα, τὸ, *fermentum.* Tim. 74. C: ἐξ ὀξέος καὶ ἁλμυροῦ ξυνθεὶς ζύμωμα.

ζύμωσις, ἡ, in eo ponitur quod velut fermento quodam intumescit. Tim. 66. B: τὰ ... τῆς γεώδους ... ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι (v. κληθῆναι).

ζῶ, *vivo; vigeo;* τὸ ζῆν, *vita* et *victus.* Pol. I. 330. E: ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος. VIII. 561. A. Tim. 77. C. Alc. I. 125. C: ὥσπερ ἡμεῖς ζῶμεν ἐν ταῖς πόλεσιν. Legg. VI. 771. A: ζῆτε ἐν αὐτοῖς. Pol. V. 465. D: ὃν (βίον) οἱ ὀλυμπιονῖκαι ζῶσι. VI. 495. C: οὐδ' ἀληθῆ (βίον) ζῶσι. Legg. VII. 806. E: ζῶσι κοσμίως. XII. 952. C: ἰδιώτης ζήτω. Phaedr. 258. E: τίνος ... ἕνεκα κἄν τις ... ζώη cet. Pol. I. 344. E: ᾗ ἂν διαγόμενος ἕκαστος ἡμῶν λυσιτελεστάτην ζωὴν ζώη. VI. 490. B: γνοίη τε καὶ ἀληθῶς ζώη. Tim. 89. D. Legg. I. 636. E. Menex. 248. D: καὶ ζάεν κάλλιον καὶ ὀρθότερον cet. Epin. 973. C: μέχριπερ ἂν ζῶμεν. Conv. 192. E: ἕως τ' ἂν ζῆτε. Prot. 326. D: κατὰ τούτους (τοὺς νόμους) ζῆν κατὰ παράδειγμα. Gorg. 492. E: τὸ ζῆν ... κατθανεῖν (Eurip.). Phaed. 71. D: οὐκ ἐναντίον ... φῂς τῷ ζῆν τὸ τεθνάναι εἶναι; 77. D: αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) εἰς τὸ ζῆν ἰούσῃ.

107. C: *οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν.* Soph. 224. D: *ἐκ τούτου τὸ ζῆν προὐτάξατο.* Crat. 396. A: *αἴτιος ... τοῦ ζῆν.* B. 400. A. Conv. 192. E: *κοινῇ ἀμφοτέρους ζῆν.* Pol. I. 353. D: *τί δ' αὖ τὸ ζῆν; οὐ ψυχῆς φήσομεν ἔργον εἶναι;* II. 369. D: *τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα.* III. 387. D: *πρὸς τὸ εὖ ζῆν.* Tim. 77. B: *ὅτιπερ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν.* Legg. III. 678. A: *σπάνια ... ζῆν* (*ad victum*). VIII. 847. A: *ἀπὸ ταύτης* (*τῆς τέχνης*) *ἅμα καὶ τὸ ζῆν κτάσθω.* Crit. 54. B. Ax. 365. D: *ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος.* 369. D: *ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν.* 371. C: *ἐν τῷ ζῆν.* Pol. I. 354. A: *ὅ γε εὖ ζῶν.* X. 600. A. Legg. III. 689. D: *ὁ κατὰ λόγον ζῶν.* Ax. 368. D: *πρὸς ὄχλον ζῶν.* Phaed. 105. C: *ᾧ ἂν τί ἐγγένηται σώματι ζῶν ἔσται;* Legg. IX. 874. D: *τὰ ... περὶ τροφήν τε ζώσης ψυχῆς καὶ παιδείαν.* Phaed. 71. D: *ἐξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γιγνόμενον;* Crat. 395. D: *ἔτι ζῶντι.* Pol. III. 414. A: *καὶ ζῶντι καὶ τελευτήσαντι.* Id. VI. 503. A. Legg. XII. 959. B. Phaedr. 276. A: *τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα.* Phil. 47. B: *τὸν ἐν αὐταῖς* (*ταῖς ἡδοναῖς*) *ὅτι μάλιστ' ἀεὶ ζῶντα.* Pol. II. 362. A: *οὐ πρὸς δόξαν ζῶντα.* V. 468. A: *τὸν ... ζῶντα εἰς τοὺς πολεμίους ἁλόντα.* Legg. VII. 809. D: *ζῶσαν τὴν πόλιν καὶ ἐγρηγορυῖαν παρεχόμεναι.* Phaed. 71. D: *ἐκ τῶν τεθνεώτων ἄρα ... τὰ ζῶντά τε καὶ οἱ ζῶντες γίγνονται.* Theaet. 177. A. Pol. I. 329. A: *τότε μὲν εὖ ζῶντες, νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες.* II. 366. B. V. 465. E. Phaedr. 275. D: *ἕστηκε ... ὡς ζῶντα.* Phaed. 72. D. Legg. IV. 717. B: *γονέων ... τιμαὶ ζώντων.* XII. 946. E. 958. E: *ἀλυπήτως τοῖς ζῶσι.* Menex. 236. E. Conv. 188. C: *περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευτηκότας.* Theaet. 164. E: *εἴπερ γε ὁ πατὴρ τοῦ ... μύθου ἔζη.* Pol. III. 406. B: *διὰ βίου ἔζη ἀποκναιόμενος.* Legg. XII. 959. C. Ep. VII. 347. E: *ἔζωμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος.* Legg. III. 679. C: *ἔζων κατὰ ταῦτα.* Ep. VIII. 354. D: *εὐδαιμόνως ἔζων.* Pol. V. 465. D: *ζήσουσι ... τοῦ μακαριστοῦ βίου ... μακαριώτερον.*

ζωγράφημα, τό, pictura. Crat. 430. E: *ὥσπερ τὸ ζωγράφημα.* 434. A: *ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν ζωγράφημα ὅμοιόν τῳ τῶν ὄντων.* Phil. 39. D: *τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφήματα.* Hipp. mai. 298. A. Phil. 51. C: *οἷον ζώων ἤ τινων ζωγραφημάτων.* Crat. 430. D: *ἐν ... τοῖς ζωγραφήμασιν.* 431. C. 430. B: *τὰ ζωγραφήματα ... μιμήματα εἶναι πραγμάτων τινῶν.*

ζωγραφία, ἡ, pictura. Phaedr. 275. D: *τοῦτ' ἔχει γραφὴ καὶ ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφία.* Soph. 236. B: *κατὰ τὴν ζωγραφίαν.* Pol. II. 373. A: *ἀλλὰ τήν γε ζωγραφίαν κινητέον καὶ τὴν ποικιλίαν.*

ζωγραφικός, ή, όν, pingendi peritus. Theaet. 145. A: *ἦ οὖν ζωγραφικὸς Θεόδωρος;*

ζωγράφος, ὁ, pictor. Pol. VI. 501. C: *ὡς τοιοῦτός*

ἐστι πολιτειῶν ζωγράφος. X. 596. E: τῶν τοιούτων ... δημιουργῶν καὶ ὁ ζωγράφος ἐστίν. 597. B: ζωγράφος δή, κλινοποιός, θεός, τρεῖς οὗτοι ἐπιστάται τρισὶν εἴδεσι κλινῶν. 598. B. Legg. XII. 956. B. Theag. 126. E. Gorg. 454. A: ὥσπερ περὶ τοῦ ζωγράφου. Pol. X. 605. A: ἀντίστροφον ... τῷ ζωγράφῳ. Phil. 39. B: ζωγράφον, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν λεγομένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει. Pol. V. 472. D. Legg. XI. 934. C. Prot. 312. D: τῶν τί σοφῶν εἰσὶν οἱ ζωγράφοι ἐπιστήμονες; Gorg. 453. D: ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι γράφοντες ἄλλα πολλὰ ζῶα. Crat. 424. D. Pol. VI. 500. E: οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι. Prot. 312. C: καὶ περὶ ζωγράφων καὶ περὶ τεκτόνων. Gorg. 453. C. Legg. VI. 769. A. II. 656. E: οὔτε ζωγράφοις cet. Gorg. 503. E: τοὺς ζωγράφους, τοὺς οἰκοδόμους cet. Theag. 126. E.

ζωγραφῶ, *pingo*. Pol. X. 598. B: οἷον ὁ ζωγράφος ... ζωγραφήσει ἡμῖν σκυτοτόμον, τέκτονα cet. Ep. VII. 342. C: τὸ ζωγραφούμενον. Crat. 434. C: ἐξ ὧν ξυντίθεται τὰ ζωγραφούμενα. Phil. 40. A: ἐζωγραφημένον (Cl. c. al. ἐνεζωγραφημένον). B: ἡδοναὶ ... ἐζωγραφημέναι. A: τὰ φαντάσματα ἐζωγραφημένα.

ζωγρῶ, *vivum capio; etiam vivere sino*. Legg. IX. 868. B: πλὴν μηδαμῇ μηδαμῶς ζωγροῦντας. Pol. III. 391. B: τὰς τῶν ζωγρηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυράν.

ζωή, ἡ, *vita*. Alc. I. 115. D: θανάτῳ ... ἐναντιώτατον ζωή. Phaedr. 245. C: παῦλαν ἔχει ζωῆς. Phaed. 71. D: περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 106. D: αὐτὸ τὸ τῆς ζωῆς εἶδος. Pol. VII. 521. A: ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος. Legg. IV. 713. C: φήμην ... παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς. VII. 803. B: διὰ τοῦ πλοῦ τούτου τῆς ζωῆς. 805. D. Epin. 982. A. Phaed. 105. D: πότερον δ᾽ ἔστι τι ζωῇ ἐναντίον, ἢ οὐδέν; Legg. X. 904. E. Epin. 984. A: ξυμπάσῃ ζωῇ διαφέροντα. Phaed. 105. D: ἡ ψυχὴ ἄρα ὅ τι ἂν αὐτὴ κατάσχῃ, ἀεὶ ἥκει ἐπ᾽ ἐκεῖνο φέρουσα ζωήν. Soph. 248. E. 249. A. Pol. I. 344. E. Tim. 44. C: χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωήν. 76. E. Legg. XII. 944. C: ζωὴν αἰσχρὰν ἀρνύμενος μετὰ τάχους μᾶλλον, ἢ μετ᾽ ἀνδρείας καλὸν καὶ εὐδαίμονα θάνατον.

ζωμός, ὁ, *ius*. Lys. 209. D: μᾶλλον ἂν ἐπιτρέψειεν ... ὅ τι ἂν βούληται ἐμβαλεῖν εἰς τὸν ζωμόν.

ζώνη, ἡ, *cingulum*. Alc. I. 123. B: ἣν (χώραν) καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλέως γυναικός. Hipp. min. 368. C: τὴν ζώνην τοῦ χιτωνίσκου ... εἶναι ... οἷαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν.

ζωογενής, ὁ ἡ, *animalis*. Polit. 309. C: τὸ ζωογενὲς αὐτῶν (τῆς ψυχῆς μέρος).

ζωογονία, ἡ, *animantium procreatio*. Epin. 980. C: θεογονίαν ... καὶ ζωογονίαν.

ζωοθηρία, ἡ, *animalium venatio.* Soph. 223. B: ζωοθηρίας.

ζωοθηρικός, ή, όν, *ad animalium venationem pertinens*; ἡ ζωοθ. *animalium venatio.* Soph. 222. A: ἀπὸ τῆς ζωοθηρικῆς. 220. A: τῶν ἐμψύχων ζώων οὖσαν θήραν, προςειπεῖν ζωοθηρικήν. 221. B: ζωοθηρικόν.

ζῶον (libri plures et scripti et edd. ζῷον), τό, *animal, animans*; in univ. vern. *Geschöpf, Wesen.* Phaedr. 230. A: εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἁπλούστερον ζῶον. 246. B: πῇ ... θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη cet. C: ζῶον τὸ ξύμπαν ἐκλήθη. Polit. 269. C: ζῶον ὂν (τὸ πᾶν) cet. 271. E: ἄνθρωποι, ζῶον ὂν ἕτερον θειότερον. 37. D: ζῶον ἀΐδιον. 77. B: πᾶν ... ὅ τιπερ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν, ζῶον ... ἂν ἐν δίκῃ λέγοιτο ὀρθότατα. Legg. II. 668. E: ἀγνοῶν ὅ τί ποτέ ἐστι τὸ μεμιμημένον ζῶον. Epin. 977. C. Ax. 365. E: ἡμεῖς ... ζῶον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθειργμένον φρουρίῳ. Gorg. 506. D: καὶ ψυχῆς αὖ καὶ ζώου παντός. 516. B. Pol. IV. 420. C: ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προςτίθεμεν. VI. 493. C: ἐπὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ζώου δόξαις. Ep. XIII. 360. D: ὑπὲρ ἀνθρώπου ... οὐ φαύλου ζώου, ἀλλ' εὐμεταβόλου. Conv. 206. C: τοῦτο (ἡ κύησις) ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζώῳ ἀθάνατον ἔνεστιν. 211. A: οἷον ἐν ζώῳ ἢ ἐν γῇ cet. Tim. 31. B: τῷ παντελεῖ ζώῳ. Legg. XII. 961. D: ὡς ἐν ζώῳ ψυχὴ καὶ κεφαλὴ τό γε μέγιστον πεφύκατον. Phaedr. 249. E: ἢ οὐκ ἂν ἦλθεν εἰς τόδε τὸ ζῶον. Soph. 246. E: θνητὸν ζῶον. Tim. 30. B: τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἔμψυχον ἔννουν τε ... γενέσθαι. D: ζῶον ἓν ὁρατὸν ... ξυνέστησε. 87. E: ζῶον ὃ καλοῦμεν. Epin. 976. D: τὸ ζῶον τὸ τῶν ἀνθρώπων. 981. E: ζῶον γε ἀληθέστατα λέγεσθαι ... τοῦτό γε, ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν. Menex. 238. A: ὡς τῷ ὄντι τοῦτο τὸ ζῶον (τὸν ἄνθρωπον) αὐτὴ γεννησαμένη. Pol. V. 455. D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζώοιν. Tim. 30. C: οὗ δ' ἔστι τἆλλα ζῶα καθ' ἓν καὶ κατὰ γένη μόρια, τούτῳ cet. 31. A: ὁπόσα νοητὰ ζῶα. Legg. X. 899. B: εἴτε ἐν σώμασιν ἐνοῦσαι (ψυχαί), ζῶα ὄντα, κοσμοῦσι πάντα οὐρανὸν εἴτε cet. Euthyd. 302. D. Prot. 321. B: ζώων ἄλλων βοράν. 334. B: ταῖς τῶν ἄλλων ζώων πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου (θριξί). Gorg. 516. B: πότερον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἓν τῶν ζώων ἐστίν, ἢ οὔ; Phaed. 70. D: μὴ ... κατ' ἀνθρώπων ... σκόπει μόνον τοῦτο ... ἀλλὰ καὶ κατὰ ζώων πάντων καὶ φυτῶν καὶ ξυλλήβδην ὅσαπερ ἔχει γένεσιν. 94. A: πᾶσαι ψυχαὶ πάντων ζώων ὁμοίως ἀγαθαὶ ἔσονται cet. Soph. 220. A: τῶν ἐμψύχων ζώων οὖσαν θήραν. 234. A: ζώων ... ποιητήν. Polit. 261. D: τὴν ... τῶν ζώων γένεσιν καὶ τροφήν. Phil. 16. A: ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων. Conv. 186. A: τοῖς ... σώμασι τῶν πάντων ζώων. Pol. III. 401. B: μήτε ἐν εἰκόσι ζώων

... ἐμποιεῖν. X. 618. A: ζώων ... πάντων βίους. Legg. I. 644. D: ἕκαστον ἡμῶν ... τῶν ζώων. VI. 765. E: τῶν ζώων ἡμέρων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνθρώπων. Gorg. 483. D: καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς γένεσιν. Phaed. 110. E: ἃ καὶ λίθοις ... καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει. Phil. 11. B: πᾶσι ζώοις. 31. D: ἁρμονίας ... λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζώοις. Conv. 188. A: ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς. Pol. V. 466. D. Prot. 321. C: ὁρᾷ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα ἐμμελῶς πάντων ἔχοντα. Gorg. 453. C: ὁ τὰ ζῶα γράφων. Phaed. 111. A: ζῶα δ' ἐπ' αὐτῆς εἶναι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀνθρώπους. Soph. 222. A: τὰν τούτοις ζῶα θηρευσόμενος. 233. E: καὶ πρὸς ἡμῖν τἄλλα ζῶα καὶ δένδρα. 265. B: ζῶα ... πάντα θνητὰ καὶ φυτά cet. Pol. VI. 510. A: τά τε περὶ ἡμᾶς ζῶα καὶ πᾶν τὸ φυτευτὸν cet. VII. 532. A: πρὸς αὐτὰ ... τὰ ζῶα ἐπιχειρεῖν ἀποβλέπειν καὶ πρὸς αὐτὰ ἄστρα cet. B. X. 596. C. E. 620. A: ἄλλα ζῶα μουσικὰ ὡςαύτως. Tim. 19. B: ζῶα καλὰ ... θεασάμενος, εἴτε ὑπὸ γραφῆς εἰργασμένα εἴτε καὶ ζῶντα ἀληθινῶς. 30. C: τὰ ... νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει. 69. C: ζῶα ἔχον ἅπαντα ἐν αὐτῷ θνητὰ ἀθάνατά τε. Legg. X. 889. C: καὶ ζῶα αὖ καὶ φυτὰ ξύμπαντα. Euthyd. 302. A: ζῶα ... οὐ ταῦτα καλεῖς ἃ ἂν ψυχὴν ἔχῃ; E. **imago*; etiam *picta* vel *pictura*. Polit. 277. C: ὁ λόγος ἡμῖν, ὥσπερ ζῶον, τὴν ἔξωθεν ... περιγραφὴν ἔοικεν ἱκανῶς ἔχειν. Legg. II. 669. A: πάντες μέντ' ἂν ... τὰ καλὰ τῶν ζώων ἐγιγνώσκομεν. VI. 769. A. Crat. 425. A: ὥσπερ ἐκεῖ τὸ ζῶον τῇ γραφικῇ, ἐνταῦθα τὸν λόγον τῇ ὀνομαστικῇ (συστήσομεν). Legg. VI. 769. C: εἴ ποτέ τις ἐπινοήσειε γράψαι ... ὡς κάλλιστον ζῶον. Crat. 430. D: ἐπ' ἀμφοτέροις ... τοῖς μιμήμασι, τοῖς τε ζώοις καὶ τοῖς ὀνόμασιν. 429. A: τὰ ζῶα (καλλίω παρέχονται). Pol. VII. 515. A: ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα.

ζωοτροφία, ἡ, *animalium pastio*. Polit. 261. D: τῆς ζωοτροφίας.

ζωοτροφικός, ή, όν, *animalia pascens*, fem. *animalium pastio*. Polit. 267. A: ζωοτροφική. 263. E: τοῦ ζωοτροφικοῦ γένους.

ζώπυρον, τό, Lat. *igniculus*, *semen*. Legg. III. 677. B: σμικρὰ ζώπυρα τοῦ τῶν ἀνθρώπων διασεσωσμένα γένους.

ζωτικός, ή, όν, *vitalis*; *vegetus*. Def. 411. C: αἰτία κινήσεως ζωτικῆς ζώων. Pol. X. 610. E: πρός γ' ἔτι τῷ ζωτικῷ. Ib. τὸν δ' ἔχοντα (αὐτὴν) καὶ μάλα ζωτικὸν παρέχουσαν (τὴν ἀδικίαν). Tim. 91. B: τῆς ἐκροῆς ζωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐμποιήσας. Locr. 100. D: ἃ ... ἁφὰ κρίνει τὰς ζωτικὰς δυνάμιας.

ζώω, i. q. ζῶ. Ax. 367. D. (Hom.).

H.

ἦτα, τό. Crat. 393. E: τοῦ ἦτα (v. τοῦ ῆ). 407. B. 411. E: ἀντὶ τοῦ ἦτα εἶ ἔδει λέγειν δύο. 414. C. 426. C: οὐ γὰρ ἦτα ἐχρώμεθα, ἀλλὰ εἶ τὸ παλαιόν. 407. C: τὸ ἦτα προςελκυσάμενος. 418. C. 427. C: τῷ μήκει τὸ ἦτα (ἀπέδωκε), ὅτι μεγάλα τὰ γράμματα.

ἤ I. *vel*, *aut*. Phaedr. 235. C: ἤ που Σαπφοῦς ... ἢ Ἀνακρέοντος ... ἢ cet. Conv. 185. C: τυχεῖν δὲ αὐτῷ τινὰ ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἤ ὑπό τινος ἄλλου λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν. 214. D: ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον. Apol. 41. B: τὸν ἐπὶ Τροίαν ἀγαγόντα τὴν πολλὴν στρατιάν, ἢ Ὀδυσσέα ἢ Σίσυφον ἢ ἄλλους μυρίους cet. — ἤ — ἤ, *aut* — *aut*; etiam *seu* — *seu*. Prot. 313. A: διακινδυνεύοντα ἢ χρηστὸν αὐτὸ (τὸ σῶμα) γενέσθαι ἢ πονηρόν. Ib. ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττειν. 323. B: ἢ καταγελῶσιν ἢ χαλεπαίνουσι. Pol. I. 327. C: ἢ ... τούτων κρείττους γένεσθε ἢ μένετ' αὐτοῦ. 350. E: ἢ οὖν ἔα με εἰπεῖν ὅσα βούλομαι ἢ ... ἐρώτα. Crit. 45. D: ἢ γὰρ οὐ χρῆν ποιεῖσθαι παῖδας ἢ ξυνδιαλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα. Polit. 296. D: ἢ κατα γράμματα ἢ παρὰ γράμματα. Phaed. 112. D. al. Etiam semel tantum ponitur. Prot. 313. A: χρηστοῦ ἢ πονηροῦ αὐτοῦ γενομένου. 323. D: φύσει ἢ τύχῃ. Polit. 296. D: πλούσιος ἢ πένης. Copulat. Legg. IX. 875. D: τὸν τί τρώσαντα ἢ τίνα ἢ πῶς ἢ πότε λέγεις; Gorg. 483. E: Ξέρξης ... ἢ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ... ἢ ἄλλα μυρία ἄν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν. *ut Lat. *aut*, est *aliter*, *alioquin* (vern. *sonst* vel *ausserdem*). Prot. 323. A: ἢ μὴ εἶναι πόλεις. C: ἢ μὴ εἶναι ἐν ἀνθρώποις. Phaedr. 237. C: εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ᾖ ἡ βουλή, ἢ παντὸς ἁμαρτάνειν ἀνάγκη. 239. A: ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος. 245. D. 250. A. Gorg. 494. A. Theaet. 178. E. Crat. 426. A. Conv. 213. D. Pol. III. 401. B. Tim. 52. C. Legg. VII. 820. C. al. Etiam verti potest *nisi*. Pol. VIII. 545. B: ὄνομα γὰρ οὐκ ἔχω λεγόμενον ἄλλο· ἢ τιμοκρατίαν ἢ τιμαρχίαν τινὰ κλητέον. *ut vern. *oder* (Lat. *an*) in oratione interrogativa alteram excipiente ponitur (plerumque ita ut interrogans priorem suam interrogationem corrigat vel ipse ad eam respondeat; vern. *etwa*, *wohl*). Prot. 324. D: πότερον ἔστι τι ἕν, ἢ οὐκ ἔστιν, οὗ cet. Pol. III. 394. E. 401. A: ἆρ' οὖν τοῖς ποιηταῖς ἡμῖν μόνον ἐπιστατητέον ... ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς cet. Phaed. 74. D. 76. D. Prot. 309. E: ἀστῷ, ἢ ξένῳ; 310. B: ἐγρήγορας, ἢ καθεύδεις; Prot. init. πό-

θεν ... φαίνει; ἦ δῆλα δὴ ὅτι ἀπὸ κυνηγεσίου —; Phaedr. 227. B: τίς οὖν δὴ ἦν ἡ διατριβή; ἢ δῆλον ὅτι τῶν λόγων ὑμᾶς Λυσίας εἱστία; Pol. VIII. 565. D. Soph. 243. D. Parm. 137. B: πόθεν ... ἀρξόμεθα καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε cet. Conv. 173. A: ἀλλὰ τίς σοι διηγεῖτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης; Pol. VI. 491. E. VII. 526. C: τὸ ποῖον; ἢ γεωμετρίαν ... λέγεις; Men. 71. B: ὃ δὲ μὴ οἶδα τί ἐστι, πῶς ἂν ὁποῖόν γέ τι εἰδείην; ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶναι —; Crit. 43. C: τίνα ταύτην; ἢ τὸ πλοῖον ἀφῖκται ἐκ Δήλου —; Etiam non praecedente interrogatione ponitur. Gorg. 453. A: ἢ ἔχεις τι λέγειν cet. Pol. II. 369. B: γίγνεται ... πόλις, ἐπειδὴ τυγχάνει ἡμῶν ἕκαστος οὐχ αὐτάρκης, ἀλλὰ πολλῶν ἐνδεής. ἢ τίν' οἴει ἀρχὴν ἄλλην πόλιν οἰκίζειν; III. 390. A: εἰ δέ τινα ἄλλην ἡδονὴν παρέχεται, θαυμαστὸν οὐδέν. ἢ πῶς σοι φαίνεται; 400. C: διελέσθαι γὰρ οὐ σμικροῦ λόγου. ἢ σὺ οἴει; 407. E: ἢ οὐχ ὁρᾷς —; ἢ οὐ μέμνησαι ὅτι cet. VI. 492. A. X. 597. B: ἣν (κλίνην) φαῖμεν ἂν ... θεὸν ἐργάσασθαι. ἢ τίν' ἄλλον; Lach. 197. A.
II. *quam* (comparativo anteced. vel vocibus in quibus comparationis vel oppositionis significatio inest, velut ἄλλος, ἐναντίος, διαφέρειν, ἴδιος al.). Phaedr. 234. D: σὲ μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἐπαΐειν περὶ τῶν τοιούτων. 235. E: ὡς χρὴ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. Gorg. 453. A: ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ πειθὼ ... ποιεῖν; Pol. I. 330. B: βραχεῖ γέ τινι πλείω ἢ παρέλαβον. Prot. 318. E: οὐ περὶ ἄλλου του ἢ περὶ οὗ ἥκει. Gorg. 453. D: εἰ δέ γε μηδεὶς ἄλλος ἢ Ζεῦξις ἔγραφε cet. Conv. 189. C: ἄλλῃ γέ πῃ ἐν νῷ ἔχω λέγειν ἢ ᾗ σύ τε καὶ Παυσανίας εἰπέτην. 220. D: οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν ἀνθρώπων ἢ οὗτος. Gorg. 481. C: πάντα τὰ ἐναντία πράττομεν ... ἢ ἃ δεῖ. Phil. 35. A: ὁ κενούμενος ... ἐπιθυμεῖ ἐναντίων ἢ πάσχει. Phaed. 115. D: ἐγγυήσασθε ... τὴν ἐναντίαν ἐγγύην ἢ ἣν οὗτος ... ἠγγυᾶτο. Pol. I. 334. E. Legg. V. 735. B: οὐκ ἄλλως ... ἢ cet. Phaedr. 228. D: οἷς ἔφη διαφέρειν τὰ τοῦ ἐρῶντος ἢ τὰ τοῦ μή. Phaed. 85. B: τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Pol. VII. 538. B: διαφερόντως ἢ πρότερον. Gorg. 481. C: ἀλλά τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι. Conv. 173. A: τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν cet. Crit. 44. A. Pol. I. 335. A: κελεύεις ... ἡμᾶς προσθεῖναι (al. ἄλλο προσθεῖναι) τῷ δικαίῳ (*definitionem iusti amplificare* vel *ampliorem reddere*) ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἐλέγομεν cet. — Comparativus (ut ap. Lat.) etiam particulam ἢ excipit. Theaet. 144. B: μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται. Pol. III. 409. D: σοφώτερος ἢ ἀμαθέστερος δοκεῖ εἶναι αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις. 410. D: μαλακώτεροι αὖ γίγνονται ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς. Legg. IV. 704. D: τραχυτέραν αὐτὴν ἢ πεδιεινοτέραν ἂν λέγοις. — Cum comparativo non solum genitivus iungitur particula ἢ suppressa, verum etiam

genitivum excipit part. ἤ. Gorg. 500. C: οὗ τίς ἂν μᾶλλον σπουδάσειέ τις ... ἢ τοῦτο, ὅντινα χρὴ τρόπον ζῆν. Legg. V. 738. D: οὐ μεῖζον οὐδὲν πόλει ἀγαθόν, ἢ γνωρίμους αὐτοὺς εἶναι. VII. 811. D. Crit. 44. C: καίτοι τίς ἂν αἰσχίων εἴη ταύτης δόξα, ἢ δοκεῖν χρήματα περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ φίλους; Theag. 127. B. — Post comparat. ἤ etiam supprimitur. Legg. VI. 759. D: ἔτη δὲ μὴ ἔλαττον ἑξήκοντα ἡμῖν εἴη γεγονὼς ὁ μέλλων cet. IX. 856. D: μὴ ἔλαττον δέκα ἔτη γεγονότες.

ἦ I. *sane*, *profecto*. Prot. 319. A: ἦ καλὸν ... τέχνημα ἄρα κέκτησαι, εἴπερ κέκτησαι. 327. D: ἦ σφόδρα ... ἀγαπήσαις ἂν cet. Phaedr. 227. D: ἦ γὰρ ἂν ἀστεῖοι ... εἶεν οἱ λόγοι. Gorg. 447. C: ἦ καλῶς λέγεις. Conv. 176. B. Pol. V. 453. E: ἦ γενναία ... ἡ δύναμις τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης. VII. 530. C: ἦ πολλαπλάσιον ... τὸ ἔργον ἢ ὡς νῦν ἀστρονομεῖται προςτάττεις. VIII. 567. E. — ἦ μήν in forti asseveratione ponitur. Phil. 18. D: ἦ μὴν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες ζητεῖτε ... πάλαι. Pol. IV. 432. D: ἦ μὴν ... βλακικόν γε ἡμῶν τὸ πάθος. Legg. XI. 926. C. Euthyd. 276. E. Etiam in sponsione (Phaed. 115. D: οὗτος μὲν γὰρ ἦ μὴν παραμενεῖν, ὑμεῖς δὲ ἦ μὴν μὴ παραμενεῖν ἐγγυήσασθε. Legg. XI. 937. B. Alc. I. 134. E.) et in iureiurando. Phaedr. 236. E: ὄμνυμι γάρ σοι ... ἦ μὴν ... μηδέποτέ σοι ἕτερον λόγον ... μήτ' ἐπιδείξειν μήτ' ἐξαγγελεῖν. Legg. VI. 784. C: ὀμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. XI. 936. E. XII. 954. A. Apol. 22. A: καὶ νὴ τὸν κύνα ... ἦ μὴν ἐγὼ ἔπαθόν τι τοιοῦτον. — ἦ που (quod plerumque ita ponitur ut lenis adsit irrisionis significatio, vern. *gewiss* vel *sicherlich*). Gorg. 448. A: ἦ που ἄρα ῥᾳδίως ἀποκρίνει, ὦ Γοργία. 469. B: ἦ που ὅ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως ἐλεεινός ... ἐστιν. Phaed. 84. D: ἦ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους πείσαιμι ἀνθρώπους ὡς cet. Pol. X. 595. C: ἦ που ἄρ' ... ἐγὼ ξυννοήσω. Euth. 4. A: ἦ που ... ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὅπῃ ποτὲ ὀρθῶς ἔχει. Lys. 207. D: ἦ που ... σφόδρα φιλεῖ σε ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ. Euthyd. 299. A: ἀλλ' ἦ που ... πόλλ' ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας σοφίας ταύτης ἀπολέλαυκεν ὁ πατὴρ ὁ ὑμέτερος cet. II. interrogat. Prot. 309. B: ἦ παρ' ἐκείνου φαίνει; Gorg. 452. A: ἦ τὸ τῆς σῆς τέχνης ἔργον μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν; Phaed. 74. D: ἦ πάσχομέν τι τοιοῦτον περὶ τὰ ἐν τοῖς ξύλοις —; 93. B: ἦ οὖν ἔστι τοῦτο περὶ ψυχὴν ὥστε cet. Theaet. 145. A: ἦ καὶ ἀστρονομικὸς cet. 149. A: ἦ καὶ τοῦτο ἀκήκοας; Pol. I. 327. E: ἦ καὶ δύναισθ' ἂν ... πεῖσαι μὴ ἀκούοντας; II. 374. B: ἦ οὖν τι σκυτικῆς δεῖ μᾶλλον κήδεσθαι ἢ πολεμικῆς; X. 609. C. al. Subiicitur. Soph. 248. E: ὡς ἀληθῶς κίνησιν ... ἦ ῥᾳδίως πεισθησόμεθα τῷ παντελῶς ὄντι μὴ παρεῖναι —; Pol. II. 396. B: ἵππους χρεμετίζοντας ... καὶ πάντα αὖ τὰ τοιαῦτα ἦ μιμήσονται; V. 469. C. Comites

habet partt. ἀλλά (ἀλλ' ἦ. v. I. p. 102.) et γάρ. Gorg. 469. B: ἦ γὰρ τοῦτο μέγιστον; Pol. X. 607. C: ἦ γὰρ ... οὐ κηλεῖ ὑπ' αὐτῆς καὶ σύ —; Absolute ἦ γάρ; (nonne?). Prot. 312. E. 333. E. Phaedr. 263. A. Gorg. 449. D. al. innumer.

ᾗ, *qua* (via vel parte), *ubi*. Phaedr. 229. C: ᾗ πρὸς τὸ τῆς Ἄγρας διαβαίνομεν. 251. D: ᾗ τὸ πτερὸν ὁρμᾷ. 255. C: ᾗ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι. Soph. 220. E: οὐχ ᾗ τις ἂν τύχῃ τοῦ σώματος. Pol. II. 359. D: κατὰ τὸν τόπον ᾗ ἔνεμεν. * *qua* (ratione), *quomodo, quemadmodum*. Phaedr. 265. E: κατ' ἄρθρα ᾗ πέφυκε. Theaet. 165. A: ᾗ τὸ πολὺ εἰθίσμεθα φάναι τε καὶ ἀπαρνεῖσθαι. 191. A: ᾗ οὖν ἔτι πόρον τινὰ εὑρίσκω τοῦ ζητήματος ἡμῖν, ἄκουε. 209. D. Polit. 276. D: ᾗ τε τὸν θεῖον ἂν που διειλόμεθα νομέα χωρὶς καὶ ἀνθρώπινον ἐπιμελητήν. Crat. 386. E: πρὸς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ἔχοντα ᾗπερ πέφυκε. Conv. 189. C: ἄλλῃ γέ πῃ ... ᾗ ᾗ cet. Pol. V. 469. A: ταύτῃ θήσομεν, ᾗ ἂν ἐξηγῆται. 471. E: ὡς δυνατὸν καὶ ᾗ δυνατόν. 472. C: ἄνδρα τὸν τελέως δίκαιον (ἐζητοῦμεν) ᾗ γένοιτο. 474. A: ὅτι ἔχει ᾗ σὺ λέγεις. Tim. 27. D: ᾗ ῥᾷστ' ἂν ὑμεῖς ... μάθοιτε. 61. D: ᾗ πῦρ θερμὸν λέγομεν, ἴδωμεν. Legg. IV. 723. B. VIII. 847. E. Crit. 47. B: ταύτῃ ἄρα αὐτῷ πρακτέον ... ᾗ ἂν τῷ ἑνὶ δοκῇ τῷ ἐπιστάτῃ cet. * *quatenus; quoad*. Phaed. 64. B: λέληθε ... αὐτοὺς ᾗ τε θανατῶσι καὶ ᾗ ἄξιοί εἰσι θανάτου. 85. C: ᾗ οὐκ ἀποδέχεται τὰ εἰρημένα. Theaet. 179. B. 184. C: ᾗ οὐκ ὀρθή. Parm. 145. E: ᾗ μὲν ἄρα τὸ ἓν ὅλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν, ᾗ δὲ cet. 155. B. 163. A. Crat. 427. B. Pol. II. 376. B: πῇ δή; ᾗ cet. IV. 435. A: ἀνόμοιον ... ταύτῃ, ᾗ ταὐτὸν προςαγορεύεται. VIII. 559. B: ᾗ ... τοῦ σίτου (ἐπιθυμία) κατ' ἀμφότερα ἀναγκαία, ᾗ τε ὠφέλιμος ᾗ τε cet. Legg. XII. 963. D: ᾗ μὲν ... διαφέρετον ... οὐδὲν χαλεπὸν εἰπεῖν, ᾗ δὲ cet. * *quo*. Phaed. 82. D: ἐκείνῃ ἑπόμενοι, ᾗ ἐκείνη ὑφηγεῖται. Pol. VI. 492. C: οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν, ᾗ ἂν οὗτος φέρῃ. Legg. VIII. 844. D: ᾗ δ' ἂν βούληται ἄγειν ... ἀγέτω.

ἥβη, ἡ, *pubertas, iuventus*. Prot. 309. B: χαριεστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου (Hom.). Pol. III. 386. D. (Hom.). Menex. 238. B: θρεψαμένη ... καὶ αὐξήσασα πρὸς ἥβην.

ἡβῶ, *pubesco, adolesco; in flore aetatis sum*. Pol. V. 468. D: τῷ ἡβῶντί τε καὶ ἀνδρείῳ. VIII. 568. E: υἱὸν ἡβῶντα. Legg. VI. 763. B. Polit. 270. E: τῶν ... ἡβώντων τὰ σώματα ... πάλιν εἰς τὴν τοῦ νεογενοῦς παιδὸς φύσιν ἀπῄει. Legg. XI. 928. C: ἂν ἡβήσῃ τις τῶν ὀρφανῶν. Apol. 41. E: ἐπειδὰν ἡβήσωσι.

ἡγεμονεύω, *praeeo, duco; rego, principatum obtineo*. Prot. 351. E: πότερον ... σὺ βούλει ἡγεμονεύειν τῆς σκέψεως, ἢ ἐγὼ ἡγῶμαι; Phaed. 80. A: ἦ οὐ δοκεῖ σοι τὸ ... θεῖον οἷον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφυκέναι —; 94. C: ἕπεσθαι ἐκείνοις καὶ οὔποτ' ἂν ἡγεμονεύειν. Pol. V. 474. C:

ἡγεμονεύειν ... ἐν τῇ πόλει. Tim. 70. C. Phaed. 94. C: *ἡγεμονεύουσα ... ἐκείνων πάντων ἐξ ὧν φήσει τις αὐτὴν εἶναι.* Conv. 197. A: *ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος.*

ἡγεμονία, ἡ, *principatus, imperium.* Def. 412. C: *ἐλευθερία ἡγεμονία βίου.* Locr. 100. A: *ἐν ᾧ ἁ ἁγεμονία.* Tim. 45. B: *μέτοχον ἡγεμονίας τοῦτ' εἶναι τὸ κατὰ φύσιν πρόσθεν.* Legg. I. 641. A: *εἰ στράτευμα ὀρθῆς ἡγεμονίας τυγχάνοι.* IV. 711. C: *τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ.* Men. 99. A: *τὰ γὰρ ἀπὸ τύχης γιγνόμενα οὐκ ἀνθρωπίνῃ ἡγεμονίᾳ γίγνεται.* Critia 120. D: *ἡγεμονίαν ἀποδιδόντες τῷ Ἀτλαντικῷ γένει.* Epin. 981. C: *τούτων δ' ἐν ἡγεμονίαις ἑκάστων ζῷον πολὺ καὶ παντοδαπὸν ἀποτελεῖσθαι.* Euthyd. 273. C: *τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων.*

ἡγεμονικός, ή, όν, *principatum tenens; imperatorius.* Phaedr. 252. E: *εἰ φιλόσοφός τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν.* Prot. 352. B: *οὐκ ἰσχυρὸν οὐδ' ἡγεμονικὸν οὐδ' ἀρχικὸν εἶναι (τὴν ἐπιστήμην).* Phil. 55. D: *τὰς ... ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἑκάστων αὐτῶν χωρίς.*

ἡγεμονῶ, i. q. *ἡγεμονεύω.* Tim. 70. C: *τὸ βέλτιστον οὕτως ἐν αὐτοῖς πᾶσιν ἡγεμονεῖν ἐῴη.* Legg. I. 631. C: *ὃ δὴ πρῶτον αὖ θείων ἡγεμονοῦν ἐστὶν ἀγαθῶν.* Tim. 41. C: *θεῖον λεγόμενον ἡγεμονοῦν τ' ἐν αὐτοῖς.*

ἡγεμών, ὁ et *ἡ,* *dux; imperator; moderator; princeps.* Phaedr. 246. E: *ὁ ... μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς.* Phaed. 108. B: *οὔτε ξυνέμπορος οὐδὲ ἡγεμὼν ἐθέλει γίγνεσθαι.* Conv. 193. B: *ὧν ὁ Ἔρως ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός.* 197. D. E. Pol. X. 595. C: *ἔοικε ... τῶν καλῶν ἁπάντων τούτων τῶν τραγικῶν πρῶτος διδάσκαλός τε καὶ ἡγεμὼν γενέσθαι (Ὅμηρος).* 600. A: *ἡγεμὼν παιδείας.* Tim. 44. A: *οὐδεμία τε ἐν αὐταῖς τότε περίοδος ἄρχουσα οὐδ' ἡγεμὼν ἐστιν.* Alc. I. 120. A: *ἡγεμὼν ... τῆσδε τῆς πόλεως.* Men. 97. B: *δόξα ... ἀληθὴς πρὸς ὀρθότητα πράξεως οὐδὲν χείρων ἡγεμὼν φρονήσεως.* 99. A. B. Ep. VII. 332. D. Locr. 104. A: *ἁ ταύτας ἁγεμὼν φιλοσοφία.* Phaed. 107. D: *μετὰ ἡγεμόνος ἐκείνου ᾧ* cet. Pol. VIII. 566. E: *ἵν' ἐν χρείᾳ ἡγεμόνος ὁ δῆμος ᾖ.* Legg. IV. 716. A. Ep. VI. 323. C. Gorg. 527. E: *ὥσπερ οὖν ἡγεμόνι τῷ λόγῳ χρησώμεθα τῷ νῦν παραφανέντι.* Pol. VIII. 554. B: *οὐ γὰρ ἂν τυφλὸν ἡγεμόνα τοῦ χοροῦ ἐστήσατο.* X. 598. D: *τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς (τῆς τραγῳδίας) Ὅμηρον.* Critia 118. E: *ἄνδρα ἡγεμόνα.* 119. A. Legg. III. 688. B: *πρὸς πρώτην τὴν τῆς ξυμπάσης ἡγεμόνα ἀρετῆς.* XII. 963. A: *νοῦν ... πάντων τούτων ἡγεμόνα.* (I. 631. D.). Ep. VI. 323. C: *τὸν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων.* VII. 345. C. Critia 112. D: *τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων ἡγεμόνες ἑκόντων.* Legg. II. 670. D: *(ἵνα) τοῖς νεωτέροις ἡγεμόνες ἠθῶν χρηστῶν ἀσπασμοῦ ... γίγνωνται.* Lys. 214. A: *οὗτοι γάρ ἡμῖν ὥσπερ πατέρες τῆς σοφίας εἰσὶ καὶ ἡγεμόνες.* Menex. 240. D: *ἡγε-*

μόνες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι. Phaed. 108. A: *οὐδὲ γὰρ ἂν ἡγεμόνων ἔδει.* Pol. V. 467. E: *μετὰ πρεσβυτέρων ἡγεμόνων ἑπόμενοι.* Tim. 91. E: *ἀλλὰ τοῖς περὶ τὰ στήθη τῆς ψυχῆς ἡγεμόσιν ἕπεσθαι μέρεσιν.* Legg. II. 671. D: *τοῖς ἡγεμόσι τοῖς τοῦ Διονύσου.* III. 681. C. V. 735. E. Pol. V. 467. D: *τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι.* VI. 484. B: *ποτέρους ... δεῖ πόλεως ἡγεμόνας εἶναι;* 485. A. VII. 520. B: *ἡγεμόνας τε καὶ βασιλέας.* VIII. 546. B. Critia 119. A. Legg. VI. 756. B: *τούτους ἡγεμόνας εἶναι πάντων τῶν ἱππευόντων.* Alc. I. 119. E: *πρὸς τοὺς τῶν ἀντιπάλων ἡγεμόνας ἀποβλέπειν.* Menex. 242. C: *λαβόντες αὐτῶν τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμονίους ἐν τῇ Σφαγίᾳ.*

ἡγοῦμαι, *praeeo*, *duco* vel *dux sum*; *moderor*; *rego*; *principatum teneo* (c. genit. et dat.). Phil. 27. A: *ἆρ' οὖν ἡγεῖται ... τὸ ποιοῦν ἀεὶ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνόμενον ἐκείνῳ;* Legg. I. 631. C: *ὧν ἡγεῖται ... ὑγίεια.* V. 730. C: *ἀλήθεια ... πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις.* Men. 88. E: *ὀρθῶς ... ἔμφρων (ψυχὴ) ἡγεῖται.* 97. C: *ὅτι φρόνησις μόνον ἡγεῖται τοῦ ὀρθῶς πράττειν.* Phaedr. 247. A: *τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ... θεοὶ ἄρχοντες ἡγοῦνται* cet. Pol. IV. 432. C: *ἀλλὰ μόνον ... ἡγοῦ.* Men. 97. A: *εἴ τις εἰδὼς τὴν ὁδὸν ... βαδίζοι καὶ ἄλλοις ἡγοῖτο, ἄλλο τι ὀρθῶς ἂν καὶ εὖ ἡγοῖτο;* B. Crat. 351. E: *πότερον ... σὺ βούλει ἡγεμονεύειν τῆς σκέψεως, ἢ ἐγὼ ἡγῶμαι;* Conv. 210. A: *ἐὰν ὀρθῶς ἡγῆται ὁ ἡγούμενος.* Pol. V. 476. C: *ἄν τις ἡγῆται ἐπὶ τὴν γνῶσιν αὐτοῦ.* Men. 88. A. Euthyd. 281. D: *ἐὰν ... αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία.* Men. 97. A: *ἂν ὀρθῶς ἡμῖν ἡγῶνται τῶν πραγμάτων.* Phaed. 93. A: *οὐκ ἄρα ἡγεῖσθαί γε προσήκει ἁρμονίαν τούτων ἐξ ὧν ἂν ξυντεθῇ, ἀλλ' ἕπεσθαι.* Conv. 178. C: *ὃ γὰρ χρὴ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι.* Legg. III. 690. B: *τὸν ... φρονοῦντα ἡγεῖσθαί τε καὶ ἄρχειν.* IV. 716. B: *καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι.* VI. 760. C. Polit. 301. C: *(ὅταν) ἡ ... τις ἐπιθυμία ... τούτου τοῦ μιμήματος ἡγουμένη.* Ep. VII. 346. D: *πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγούμενος ὅδε λόγος.* Tim. 25. B: *τῶν Ἑλλήνων ἡγουμένη.* Men. 88. D: *ὥσπερ τῇ ἄλλῃ ψυχῇ ἡ φρόνησις ἡγουμένη ὠφέλιμα τὰ τῆς ψυχῆς ἐποίει.* E. 98. B. Euthyd. 281. A: *τὸ ὀρθῶς πᾶσι τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι ἐπιστήμη ἦν ἡγουμένη.* Charm. 172. D: *ἡ σωφροσύνη ... ἡγουμένη διοικήσεως καὶ οἰκίας καὶ πόλεως.* Pol. IX. 573. E: *ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἔρωτος, πάσαις ταῖς ἄλλαις ὥσπερ δορυφόροις ἡγουμένου.* VI. 490. C: *ἡγουμένης ἀληθείας.* Men. 96. E. Charm. 172. A. Polit. 269. E: *πλὴν τῷ τῶν κινουμένων ... πάντων ἡγουμένῳ.* Pol. V. 474. C: *ἀκολουθεῖν ... τῷ ἡγουμένῳ.* VIII. 564. B: *τὸ μὲν ἀνδρειότατον ἡγούμενον αὐτῶν, τὸ δ' ἀνδρότερον ἑπόμενον.* Legg.

IX. 875. B: τὸ μὲν κοινὸν ἡγούμενον τρέφων ἐν τῇ πόλει, τὸ δὲ ἴδιον ἑπόμενον τῷ κοινῷ. Pol. III. 415. D: ἡγουμένων τῶν ἀρχόντων. Alc. I. 125. C: ἀνθρώπων ἡγουμένων ᾠδῆς. Legg. VII. 818. D: τούτων ἡγουμένων τῶν μαθημάτων. Menex. 239. D: Πέρσας ἡγουμένους τῆς Ἀσίας. Pol. VI. 490. A: ἡγεῖτο δ' αὐτῷ ... πρῶτον μὲν ἀλήθεια. Men. 99. B: οὐκ ἄρα σοφίᾳ τινὶ οὐδὲ σοφοὶ ὄντες οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες ἡγοῦντο ταῖς πόλεσιν. Prot. 353. B: ἐμὲ ἡγήσασθαι (sq. ἕπου). * ut Lat. *duco*, est *existimo*, *censeo*, *puto*; *sumo*; *iudico*, *sentio*; etiam *aequum* vel *opus esse iudico*. Prot. 317. A: ἡγοῦμαι ... αὐτοὺς οὔτι διαπράξασθαι ὃ ἐβουλήθησαν. Gorg. 473. A: φίλον γάρ σε ἡγοῦμαι. Pol. III. 408. D: ἀλλ' οἶσθα οὓς ἡγοῦμαι τοιούτους; Prot. 312. C: τί ἡγεῖ εἶναι τὸν σοφιστήν; 313. A: ὃ δὲ περὶ πλείονος τοῦ σώματος ἡγεῖ, τὴν ψυχὴν cet. Soph. 222. B: ἀνθρώπων ... μηδεμίαν ἡγεῖ θήραν. Pol. V. 456. D: ἢ πάντας ὁμοίους ἡγεῖ; Legg. X. 888. B: ὃ νῦν οὐδὲν ἡγεῖ σύ. X. 899. D: ὅτι ... ἡγεῖ θεούς. Theaet. 180. C: τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγεῖται εἰδέναι. Phil. 59. A: εἴτε (εἰ δὲ?) καὶ περὶ φύσεως ἡγεῖταί τις ζητεῖν. Pol. V. 479. A. Polit. 293. A: ὥσπερ νῦν ἡγούμεθα. Phil. 63. B. Apol. 27. D. Conv. 173. D: καὶ ἴσως αὖ ἡμεῖς ἐμὲ ἡγεῖσθε κακοδαίμονα εἶναι. Prot. 317. B: ἡγοῦνται ... τὸν τοιοῦτον πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πανοῦργον εἶναι. Soph. 243. D: τί ποθ' οἱ λέγοντες αὐτὸ δηλοῦν ἡγοῦνται. Pol. VI. 493. A: οὓς ... ἀντιτέχνους ἡγοῦνται. 498. A: μεγάλα ἡγοῦνται. Legg. XII. 948. C: ὅτε μέρος μέν τι ... ἀνθρώπων τὸ παράπαν οὐχ ἡγοῦνται θεούς. Lys. 208. B: καὶ δοῦλον ... ἡγοῦνται περὶ πλείονος ἢ σὲ τὸν υἱόν. Lach. 181. B: ἡγοῦ. Euth. 9. C: πάντες αὐτὸ ἡγείσθωσαν θεοὶ ἄδικον. Pol. I. 340. B: ὃ ἡγοῖτο ὁ κρείττων αὐτῷ ξυμφέρειν. 349. B: πότερον ... ἡγοῖτο δίκαιον εἶναι, ἢ οὐκ ἂν ἡγοῖτο δίκαιον; III. 412. D. Crat. 406. E: ἡγούμενοι ... ὀρθῶς ἂν ... ἡγοίμεθα. Pol. IV. 439. E. Phil. 45. C: μή με ἡγῇ διανοούμενον ἐρωτᾶν σε εἰ cet. Pol. I. 334. C: εἰκὸς ... οὓς ἄν τις ἡγῆται χρηστοὺς φιλεῖν. V. 476. C. VII. 538. E. VIII. 550. E: ὅσῳ ἂν τοῦτο τιμιώτερον ἡγῶνται, τοσούτῳ cet. Prot. 358. E: ἡγεῖσθαι κακὰ εἶναι. Gorg. 499. B: ἐμὲ ... οὐχ ἡγεῖσθαι τὰς μὲν βελτίους ἡδονάς, τὰς δὲ χείρους. Crat. 397. C: τούτους μόνους τοὺς θεοὺς ἡγεῖσθαι οὕσπερ cet. Conv. 210. B: πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἕν τε καὶ ταὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς σώμασι κάλλος. Pol. IV. 426. E: αὐτὸν ταῦτα μὴ ἡγεῖσθαι περὶ αὑτοῦ; VII. 539. C: ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι ὧνπερ πρότερον. Apol. 35. D. Pol. I. 338. A: ἡγούμενος ἔχειν ἀπόκρισιν παγκάλην. X. 605. C: τὰ αὐτὰ ... μεγάλα ἡγουμένῳ. Legg. X. 899. C: θεοὺς ἡγούμενον. Tim. 18. E: τύχην ἡγουμένοις αἰτίαν τῆς ξυλλήξεως. Legg. X. 899. D: τοῖς οὐχ ἡγουμένοις θεούς. Crat. 436. B: οἷα ἡγεῖτο εἶναι τὰ πράγματα.

Ib. εἰ ... μὴ ὀρθῶς ἡγεῖτο. Phaedr. 244. B: ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μανίαν. Soph. 217. A: τί ταῦθ᾽ οἱ περὶ τὸν ἐκεῖ τόπον ἡγοῦντο καὶ ὠνόμαζον. Critia 120. E: σμικρὰ ἡγοῦντο τὰ παρόντα. Tim. 19. E: τὸ ... τῶν σοφιστῶν γένος πολλῶν ... λόγων ... μάλα ἔμπειρον ἥγημαι. Hipp. min. 374. D: βελτίω ἄρα ἥγησαι τῶν σαυτοῦ τὰ ἑκουσίως πονηρὰ ἐργαζόμενα, ἢ τὰ ἀκουσίως; Legg. VIII. 837. C: ὁ ... ἐρῶν τῇ ψυχῇ ... ὕβριν ἥγηται τὴν περὶ τὸ σῶμα τοῦ σώματος πλησμονήν. Clit. 407. C: ἃ δὴ παιδείαν ἀρετῆς εἶναι τελέαν ἥγησθε. Legg. X. 905. B: ἡγήσω. Prot. 346. B: πολλάκις ... καὶ Σιμωνίδης ἡγήσατο καὶ αὐτὸς ἢ τύραννον ἢ ἄλλον τινὰ τῶν τοιούτων ἐπαινέσαι cet. Tim. 33. D. Legg. I. 635. B. Phil. 61. E: ἡγησάμεθα. Alc. II. 141. E: εἰ ... τοῦτο φαῦλον ἡγήσαιο καὶ μὴ μέγα τι. Crat. 395. D: πᾶς ἂν ἡγήσαιτο τοὔνομα ὀρθῶς ... τεθῆναι. Pol. III. 388. D: σχολῇ ἄν ἑαυτόν γέ ... τις ἀνάξιον ἡγήσαιτο τούτων. Epin. 991. D. Crat. 400. A: τούτου ... καταφρονήσαιεν ἂν καὶ ἡγήσαιντο φορτικὸν εἶναι. Phaedr. 266. B: ἐάν τέ τιν᾽ ἄλλον ἡγήσωμαι δυνατὸν εἰς ἓν καὶ ἐπὶ πολλὰ πεφυκόθ᾽ ὁρᾶν cet. Theaet. 191. C: ἐὰν ... ἡγήσωμαι εἴδωλον καὶ μὴ ἀληθές cet. Conv. 210. C: ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρόν τι ἡγήσηται εἶναι. Polit. 303. A: τὴν ... τῶν μὴ πολλῶν ... ἡγησώμεθα μέσην ἐπ᾽ ἀμφότερα. Legg. I. 644. D. Pol. III. 412. D: ὃ ... ἂν τῇ πόλει ἡγήσωνται ξυμφέρειν. Legg. IX. 864. A. Soph. 253. D: μήτε ταὐτὸν εἶδος ἕτερον ἡγήσασθαι cet. Crat. 427. B. Prot. 317. B: ἡγησάμενος οὐκέτι ἐμὸν ἔργον εἶναι παρεῖναι cet. Tim. 74. A. Apol. 36. B. Conv. 210. B: σμικρὸν ἡγησάμενον. Pol. VI. 511. E. Theaet. 173. E: ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν. Pol. II. 363. D: ἡγησάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον. VIII. 546. D: παρ᾽ ἔλαττον τοῦ δέοντος ἡγησάμενοι τὰ μουσικῆς. Menex. 244. C. Pol. VI. 508. E: ἄλλο καὶ κάλλιον ἔτι τούτων ἡγούμενος αὐτὸ ὀρθῶς ἡγήσει. III. 387. D: ὅτι ὁ ἐπιεικὴς ἀνὴρ τῷ ἐπιεικεῖ ... τὸ τεθνάναι οὐ δεινὸν ἡγήσεται. VI. 468. B. 494. A. VII. 530. B: οὐκ ἄτοπον ... ἡγήσεται τὸν νομίζοντα —; V. 470. E: οὐδὲ οἰκείαν τὴν Ἑλλάδα ἡγήσονται —; 471. A. VII. 527. E. Crit. 44. C. Pol. II. 361. A: τὸν ἁλισκόμενον δὲ φαῦλον ἡγητέον.

ἡδέ, *et.* Conv. 178. B. (Hes.). Legg. III. 680. C. (Hom.).

ἡδέως, *iucunde; libenter.* Prot. 318. A: ἡδέως ἄν φησι πυθέσθαι. 347. C. 351. B: τὸ ... ἡδέως ζῆν. Gorg. 494. B. D: φημὶ ... καὶ τὸν κνώμενον ἡδέως ἂν βιῶναι. Ib. οὐκοῦν εἴπερ ἡδέως, καὶ εὐδαιμόνως; Phaed. init. ἡδέως γὰρ ἂν ἀκούσαιμι. 89. A: ὡς ἡδέως ... τὸν λόγον ἀπεδέξατο. 108. D. 110. B. Theaet. 161. C: τὰ μὲν ἄλλα μοι πάνυ ἡδέως εἴρηκεν. Conv. 193. E: καὶ γάρ μοι ὁ λόγος ἡδέως ἐρρήθη. Pol. I. 328. C: καὶ δὴ καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην

ὅ τι σοι φαίνεται τοῦτο. II. 372. B: ἡδέως ξυνόντες ἀλλήλοις. Tim. 19. C. Legg. V. 734. B. Lys. 204. A. Euthyd. 304. C. al. — Etiam in leni ponitur irrisione (*lepide*). Parm. 131. B: ἡδέως γε ... ἓν ταὐτὸν ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς. Hipp. mai. 300. E: ἡδέως γε, ὦ Ἱππία. — Comp. ἥδιον, *iucundius*; *libentius*. Prot. 335. D: ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἑνὸς ἥδιον ἀκούσαιμι ἢ σοῦ cet. Gorg. 448. D. Soph. 217. C. Pol. IX. 581. E: πρὸς αὐτὸ τὸ ἥδιον (ζῆν). X. 614. A: ὡς οὐ πολλὰ ἀλλ' ἥδιον ἀκούοντι. Euthyd. 279. E. al. — Pol. IV. 426. C: ὃς δ' ἂν σφᾶς οὕτω πολιτευομένους ἥδιστα θεραπεύῃ. IX. 587. B: ὁ ... βασιλεὺς ἥδιστα (βιώσεται). Crit. 43. B: ἵνα ὡς ἥδιστα διάγῃς. Etiam *perlibenter*. Phaed. 99. C: ἐγὼ ... τῆς τοιαύτης αἰτίας ... μαθητὴς ὁτουοῦν ἥδιστ' ἂν γενοίμην. Theaet. 183. D: ἥδιστα μέντ' ἂν ἤκουσα περὶ ὧν λέγω. Legg. II. 658. D. X. 887. D: ὄψεις ... ἃς ἥδιστα ὅ γε νέος ὁρᾷ τε καὶ ἀκούει πραττομένας. Hipp. mai. 285. D. Lach. 189. A. Euthyd. 295. A. Alc. II. 150. D. Clit. 406.

ἤδη, *iam*. Prot. 312. A: ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας. 316. C: τοῦτ' οὖν ἤδη σὺ σκόπει. 361. E: νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι. Gorg. 486. E: εὖ οἶδ' ὅτι ... ταῦτ' ἤδη ἐστὶν αὐτὰ τἀληθῆ. Phaed. 61. E: ἤδη γὰρ ἔγωγε ... καὶ Φιλολάου ἤκουσα cet. 118. A. Theaet. 201. E. Conv. 204. B: δῆλον δὴ ... τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδὶ ὅτι cet. 206. D: τῷ κυοῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι. Pol. I. 330. E. V. 468. C: εἴρηται ἤδη. VI. 493. D: ἤδη πώποτέ του ἤκουσας —; VII. 516. B. 532. A: ἣν ἐλέγομεν πρὸς αὐτὰ ἤδη τὰ ζῶα ἐπιχειρεῖν ἀποβλέπειν cet. Euthyd. 300. E. al. — Cum v. νῦν: Phil. 30. E. Pol. X. 612. B. Legg. VIII. 834. D. (sq. πάντως ἤδη). — Cum v. πᾶς: Soph. 229. D. Pol. II. 363. D: ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας. III. 398. C: οὐ πᾶς ἤδη ἂν εὕροι cet. Tim. 79. B. — Cum v. τότε: Prot. 351. E. Theaet. 165. E. Pol. III. 417. B. Legg. VI. 778. B. al. — Cum v. πολλάκις: Gorg. 456. B. Phil. 16. D. Pol. VI. 507. A: ἄλλοτε ἤδη πολλάκις εἰρημένα. — Est fere i. q. *nunc*. Crat. 434. B: ἤδη τοίνυν καὶ σὺ κοινώνει τοῦ λόγου cet. Pol. I. 331. D: δεῖ γάρ με ἤδη τῶν ἱερῶν ἐπιμεληθῆναι. VII. 534. E: ἔχειν ἤδη τέλος τὰ τῶν μαθημάτων. Tim. 69. A. Legg. IX. 876. E: ἐπανελθόντας ἤδη πάλιν ἐπὶ τοὺς νόμους. — Verti potest *tum*, *dein*. Phaed. 90. D: καὶ ἤδη τὸν λοιπὸν βίον μισῶν ... τοὺς λόγους διατελοῖ. Gorg. 485. D: ὅταν ... πρεσβύτερον ἴδω ἔτι φιλοσοφοῦντα ... πληγῶν μοι δοκεῖ ἤδη δεῖσθαι ... οὗτος ὁ ἀνήρ. Crat. 436. C: εἰ γὰρ τὸ πρῶτον σφαλεὶς ὁ τιθέμενος τἄλλα ἤδη πρὸς τοῦτ' ἐβιάζετο cet. Pol. I. 348. B. V. 458. A. Etiam *tum*, *demum*. Phaedr. 264. A: ἄρχεται ἀφ' ὧν πεπαυμένος ἂν ἤδη ὁ ἐραστὴς λέγοι πρὸς τὰ παιδικά.

ἥδομαι, *delector*, *voluptatem percipio*, *laetor*. Phil. 37. A: ᾧ τὸ ἡδόμενον ἥδεται. B: ἐάν τε ὀρθῶς ἐάν τε μὴ ὀρθῶς

ἥδηται. Legg. II. 670. D: (ἵνα) αὐτοί τε ἡδονὰς τὸ παρὰ χρῆμα ἀσινεῖς ἥδωνται. Prot. 337. C: ἡμεῖς τ' αὖ οἱ ἀκούοντες μάλιστ' ἂν οὕτως εὐφραινοίμεθα, οὐχ ἡδοίμεθα. Prot. 337. C: ἥδεσθαι ... (ἔστι) ἐσθίοντά τι ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα αὐτῷ τῷ σώματι. Phaedr. 239. A. Phil. 12. C. D. 32. E: μήτε τι λυπεῖσθαι μήθ' ἥδεσθαι. 37. A. 63. A: πάσας ἡδονὰς ἥδεσθαι διὰ βίου. Prot. 351. C: εἴπερ τοῖς καλοῖς γ' ... ζῴη ἡδόμενος. Phil. 21. A: ζῆν ... ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας. 48. B: ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος. Phil. 37. A: τὸ ἡδόμενον. B. Legg. III. 689. A: τὸ ... λυπούμενον καὶ ἡδόμενον αὐτῆς (τῆς ψυχῆς). Phaed. 78. B: εἴ σοι ἡδομένῳ ἐστίν. Phil. 65. E: ἡδονὰς ... τὰς μεγίστας ὅταν ἴδωμεν ἡδόμενον ὁντινοῦν. Ep. III. 315. B: ἡδόμενον βίοτον ... τυράννου (inscript.). Lach. 187. C: ἐμοὶ ... καὶ Μελησίᾳ τῷδε δῆλον ὅτι ἡδομένοις ἂν εἴη εἰ cet. Prot. 315. B: τοῦτον τὸν χορὸν μάλιστα ἔγωγε ἰδὼν ἥσθην. Gorg. 458. D: οὐκ οἶδ' εἰ πώποτε ἥσθην οὕτως, ὥσπερ νυνί. Phaed. 97. C: ταύτῃ ἤδη τῇ αἰτίᾳ ἥσθην. Pol. III. 367. E. Phaedr. 228. B. ἰδὼν ἥσθη. Tim. 21. C. Riv. 134. B. Euthyd. 300. D. 303. B: ἐνταῦθα δὲ ὀλίγου καὶ οἱ κίονες ... ἥσθησαν. Phaedr. 258. E: ἢ μηδὲ ἡσθῆναι. Phaed. 62. E: ἡσθῆναί τέ μοι ἔδοξε τῇ τοῦ Κέβητος πραγματείᾳ. Legg. VII. 811. D. Phil. 15. D: ἡσθεὶς ὥς τινα σοφίας εὑρηκὼς θησαυρόν. Lys. 213. D: ἐκείνου ἡσθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ. Euthyd. 282. C. Phaedr. 276. D: ἡσθήσεται ... αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἁπαλούς. 233. E: μάλιστα ἡσθήσονται.

ἡδονή, ἡ, *laetitia*, *iucunditas*; *voluptas*; etiam *amoenitas* et *oblectamentum*. Gorg. 494. A: τῷ ... πληρωσαμένῳ ἐκείνῳ οὐκέτ' ἔστιν ἡδονὴ οὐδεμία. Crat. 419. B: ἡ ... ἡδονή, ἡ πρὸς τὴν ὄνησιν ἔοικε τείνουσα πρᾶξις τοῦτο ἔχειν τὸ ὄνομα. Ib. ἡδονὴ ἀντὶ ἡονῆς καλεῖται. Phil. 32. A: ἡ ... τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή. Pol. IV. 430. A: ἥ τε ἡδονή, παντὸς χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία. IX. 583. B: ὅτι οὐδὲ παναληθής ἐστιν ἡ τῶν ἄλλων ἡδονὴ πλὴν τῆς τοῦ φρονίμου. Prot. 351. D: τὰ ἡδονῆς μετέχοντα. Phaedr. 233: καὶ τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια. Gorg. 462. C: χάριτός τινος καὶ ἡδονῆς ἀπεργασίας (ἐμπειρία). Theaet. 178. D: περὶ τῆς ἐσομένης ἡδονῆς. Soph. 222. E: διὰ χάριτος καὶ παντάπασι δι' ἡδονῆς τὸ δέλεαρ πεποιημένον. 225. D: οὐ μεθ' ἡδονῆς ἀκουόμενον. Phil. 15. E: ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾷ. 19. B: εἴδη ... ἡδονῆς ... εἴτ' ἔστιν εἴτε μή. 53. C: ὡς ἀεὶ γένεσίς ἐστιν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς. Pol. IX. 582. B: τῆς ἀπὸ τοῦ εἰδέναι ἡδονῆς. Tim. 26. B: ἣν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ παιδικῆς τότε ἀκουόμενα. 81. D. Legg. II. 653. E. III. 684. C. al. Phaedr. 238. E: τῷ ... δουλεύοντι ... ἡδονῇ. 250. E: ἡδονῇ παραδούς. Pol. III. 402. E: σωφροσύνῃ καὶ ἡδονῇ ὑπερβαλλούσῃ ἔστι τις

κοινωνία; Crit. 117. A: ἡδονῇ τε καὶ ἀρετῇ τῶν ὑδάτων ... θαυμαστοῦ πεφυκότος. Epin. 977. B: εἴτε κόσμον εἴτε Ὄλυμπον ... ἐν ἡδονῇ τῳ λέγειν. Prot. 351. D: (τὰ) ποιοῦντα ἡδονήν. E: τὴν ἡδονὴν αὐτὴν ἐρωτῶν εἰ οὐκ ἀγαθόν ἐστιν. 352. B: τοτὲ δὲ ἡδονήν, τοτὲ δὲ λύπην. Phaedr. 232. B: ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἡδονήν. 251. E: ἡδονὴν ... ταύτην γλυκυτάτην ἐν τῷ παρόντι καρποῦται. Gorg. 495. C: ἡδονὴν καὶ ἐπιστήμην ταὐτόν, ἢ ἕτερον (ἔλεγες); Soph. 225. D: δι' ἡδονὴν τῆς περὶ ταῦτα διατριβῆς. Phil. 11. A: ἀγαθὸν εἶναι ... τὸ χαίρειν πᾶσι ζώοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν. 31. D: πάλιν ... ἁρμοττομένης (τῆς ἁρμονίας) τε καὶ εἰς τὴν αὑτῆς φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίγνεσθαι. 50. A: ἡδονὴν ... ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς. Conv. 176. E: οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν. (Pol. IV. 420. E. Ep. VII. 337. A.) Pol. III. 390. A: εἰ δέ τινα ἄλλην ἡδονὴν παρέχεται cet. VI. 485. D: περὶ τὴν τῆς ψυχῆς ... ἡδονὴν αὐτῆς καθ' αὑτὴν εἶεν ἄν. Tim. 69. D: ἡδονήν, μέγιστον κακῶν δέλεαρ. Crit. 116. B: ἡδονὴν αὐτοῖς ξύμφυτον ἀπονέμοντες. Legg. VII. 813. A: ἡδονὴν εὐτυχῆ ταῖς πόλεσι παραδιδόντα. IX. 863. B: καὶ μὴν ἡδονήν γε οὐ ταὐτὸν τῷ θυμῷ προςαγορεύομεν. Gorg. 499. C: ὅτι ἡδοναί τινές εἰσιν αἱ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ κακαί. Pol. I. 328. D: αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί. Ib. αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί. IX. 580. D: τριῶν ὄντων τριτταὶ καὶ ἡδοναί μοι φαίνονται, ἑνὸς ἑκάστου μία ἰδία. Hipp. mai. 300. B. Locr. 100. C: ὁκόσαι ... ἀποκαθίσταντι ἐς αὐτάν (τὰν φύσιν), ἁδοναὶ ὀνυμαίνονται. Phaedr. 237. D: ἡ μὲν ἔμφυτος οὖσα ἐπιθυμία ἡδονῶν. Gorg. 495. A: τῶν ἡδονῶν ὁποῖαι ἀγαθαὶ καὶ κακαί. Phaed. 69. A: κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν. Pol. II. 364. C: μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἑορτῶν. E: διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν (v. Annott. in Gorg. p. 256.). III. 389. E: τῶν περὶ πότους καὶ ἀφροδίσια καὶ περὶ ἐδωδὰς ἡδονῶν. VIII. 558. D: βίᾳ δὴ καὶ οὗτος ἄρχων τῶν ἐν αὑτῷ ἡδονῶν, ὅσαι ἀναλωτικαὶ cet. Soph. 228. B: θυμὸν (λόγον?) ἡδοναῖς ... καὶ πάντ' ἀλλήλοις ταῦτα διαφερόμενα. Phil. 40. C: ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν, οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν. Pol. IV. 429. D: ἔν τε λύπαις ὄντα ... καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπιθυμίαις cet. VII. 519. B: αἳ ... ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνείαις προσφυεῖς γιγνόμεναι cet. Phaed. 69. A: ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας ... καταλλάττεσθαι. Polit. 288. C: πρὸς τὰς ἡδονὰς μόνον ἡμῶν ἀπειργασμένα. Phil. 21. A: ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας. 36. C: πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; 43. C: ὡς αἱ ... μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν. Pol. I. 329. A: τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες. VIII. 548. B: λάθρα τὰς ἡδονὰς καρπούμενοι. Hipp. mai. 298. E: οὐδὲ ἡδέα οὐδὲ ἡδονάς.

ἡδυντικός, ή, όν, condiendi vim habens. Soph. 223. A: *ἡδυντικήν τινα τέχνην.*

ἡδύνω, condio. Theaet. 175. E: *μηδὲ ὄψον ἡδῦναι.* Pol. X. 607. A: *εἰ ... τὴν ἡδυσμένην μοῦσαν παραδέξει ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν* cet.

ἡδύς, εῖα, ύ, suavis, iucundus; amoenus, gratus; commodus. Phil. 27. E: *ὁ σὸς (βίος) ἡδὺς καὶ ἄμικτος ὤν.* Men. 81. D: *ἡδὺς ἀκοῦσαι (λόγος).* Pol. I. 331. A: *τῷ ... μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι.* VIII. 558. A: *ἆρ' οὐ θεσπεσία καὶ ἡδεῖα ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἐν τῷ παραυτίκα;* C: *ἡδεῖα πολιτεία.* X. 607. D. Legg. II. 668. B. Prot. 338. A: *εἰ μὴ ἡδὺ Πρωταγόρα.* 351. E: *(ἐὰν) τὸ αὐτὸ φαίνηται ἡδύ τε καὶ ἀγαθόν.* 356. A: *τὸ παρὰ χρῆμα ἡδύ.* Phaed. 60. C: *τὸ ἡδύ.* Tim. 81. E: *πᾶν γὰρ τὸ μὲν παρὰ φύσιν ἀλγεινόν, τὸ δ' ᾗ πέφυκε γιγνόμενον ἡδύ.* Legg. I. 643. A: *εἴπερ σοί γε ἡδύ.* Hipp. mai. 296. A: *τὸ δι' ἀκοῆς τε καὶ ὄψεως ἡδύ.* Prot. 356. A: *τοῦ εἰς τὸν ὕστερον χρόνον καὶ ἡδέος καὶ λυπηροῦ.* Hipp. mai. 298. D: *τί ... ἀφωρίσατε τοῦ ἡδέος τὸ ταύτῃ ἡδύ* cet. 299. B. Prot. 355. B: *ἡδεῖ τε καὶ ἀνιαρῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ κακῷ.* Pol. III. 398. A: *ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν.* VIII. 561. D: *ἡδύν ... καὶ μακάριον καλῶν τὸν βίον τοῦτον.* Prot. 337. C: *ἐσθίοντά τι ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα.* Gorg. 495. A: *πότερον φῂς εἶναι τὸ αὐτὸ ἡδὺ καὶ ἀγαθόν.* Tim. 64. D: *τὸ δ' εἰς φύσιν ἀπιὸν πάλιν ἀθρόον ἡδύ.* Hipp. mai. 298. D. 299. A: *ὄζειν ἡδὺ μὴ ἡδύ, ἀλλὰ καλόν (εἶναι).* Pol. V. 452. B: *ὅταν ῥυσοὶ καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσι.* Prot. 351. C: *καθ' ὃ ἡδέα ἐστί.* D. Gorg. 497. D. Legg. II. 663. A. Prot. 351. D: *ὅτι ἔστι μὲν ἃ τῶν ἡδέων οὐκ ἔστιν ἀγαθά* cet. Gorg. 495. A: *ἢ εἶναί τι τῶν ἡδέων, ὃ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν.* Pol. X. 606. D: *περὶ πάντων τῶν ἐπιθυμητικῶν τε καὶ λυπηρῶν καὶ ἡδέων ἐν τῇ ψυχῇ.* Tim. 64. A: *τὸ τῶν ἡδέων καὶ τῶν ἀλγεινῶν αἴτιον.* Ax. 365. D: *(ἐπὶ) στερήσει τῶν ἡδέων.* Eryx. 387. B: *ἀπέχεσθαι σίτων καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδέων δοκούντων εἶναι.* Gorg. 497. D: *ὅτι οὐ τὰ αὐτὰ γίγνεται ... τἀγαθὰ τοῖς ἡδέσιν οὐδὲ τὰ κακὰ τοῖς ἀνιαροῖς.* Legg. II. 659. E: *ἐν ἡδέσι τισὶ σιτίοις καὶ πώμασι.* Prot. 351. C: *ἡδέα ἄττα καλεῖς κακὰ καὶ ἀνιαρὰ ἀγαθά;* D: *ἡδέα δὲ καλεῖς ... οὐ τὰ ἡδονῆς μετέχοντα ἢ ποιοῦντα ἡδονήν;* Phil. 13. A. Pol. III. 387. B: *οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν.* Hipp. mai. 298. B. al. Legg. V. 734. A: *ὅθεν ὁ μὲν ἡδίων ἡμῖν τῶν βίων, ὁ δὲ λυπηρότερος* cet. VIII. 829. D: *μηδ' ἂν ἡδίων ᾖ τῶν Θαμύρου τε καὶ Ὀρφείων ὕμνων.* Prot. 347. B: *ὁπότερον αὐτῷ ἥδιον.* Gorg. 504. C: *εἴ σοι ἥδιόν ἐστιν, ἐγὼ ἐρῶ.* 514. A. Pol. IX. 583. D: *ὡς οὐδὲν ... ἐστὶν ἥδιον τοῦ ὑγιαίνειν.* Ib. *ὡς οὐδὲν ἥδιον τοῦ παύσασθαι ὀδυνώμενον.* Legg. V. 733. A: *παρὰ βίον ἡδίω καὶ λυπηρότερον.*

734. C. D. Ib. ἡδίους ... τοὺς βίους. Pol. IX. 581. C: τίς τούτων τῶν βίων ἥδιστος. Legg. II. 662. D. Pol. IX. 583. A: τριῶν ... οὐσῶν τῶν ἡδονῶν ἡ τούτου τοῦ μέρους τῆς ψυχῆς ᾧ μανθάνομεν ἡδίστη ἂν εἴη. Prot. 317. C: ὥστε πολύ μοι ἥδιστόν ἐστιν cet. Pol. IX. 583. D: ἥδιστον ὄν. Hipp. mai. 299. A. Gorg. 464. D: τῷ ... ἀεὶ ἡδίστῳ θηρεύεται τὴν ἄνοιαν. Phaedr. 238. E: τὸν ἐρώμενον ὡς ἥδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζειν. Legg. II. 662. D: τοὺς τὸν ἥδιστον διαβιοῦντας βίον. E. Soph. 230. C: πασῶν ἀπαλλαγῶν ἀκούειν ... ἡδίστην. Pol. IX. 583. D: τὸ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τοιούτου ἐγκωμιάζουσιν ὡς ἥδιστον. Legg. VI. 783. A: τρέποντα εἰς τὸ βέλτιστον παρὰ τὸ λεγόμενον ἥδιστον (παρὰ τοῦ λεγομένου ἡδίστου?). Phaedr. 240. B: οἷς ... ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει. Apol. 38. D: οἷ' ἂν ὑμῖν ... ἥδιστ' ἦν ἀκούειν. — In irrisione est i. q. *lepidus*. Atque leni hac voce Attici utuntur in homine significando *simplice* vel *stolido*. Gorg. 491. E: ὡς ἡδὺς εἶ! τοὺς ἠλιθίους λέγεις σώφρονας. Pol. I. 337. D: ἡδὺς γὰρ εἶ. VII. 527. D: ἡδὺς εἶ ... ὅτι ἔοικας cet. Euthyd. 300. A: οὕτως ἡδὺς εἶ. Theaet. 209. E: ἡδὺ χρῆμ' ἂν εἴη τοῦ καλλίστου τῶν περὶ ἐπιστήμης λόγου. Pol. I. 348. C: εἰκός γ', ἔφη, ὦ ἥδιστε.

ἥδυσμα, τό, *condimentum*. Pol. III. 404. C: οὐδὲ μὴν ἡδυσμάτων ... Ὅμηρος πώποτε ἐμνήσθη. I. 332. D: ἡ τοῖς ὄψοις τὰ ἡδύσματα (ἀποδιδοῦσα τέχνη).

ἥδω, *delecto*; unde τὰ ἥδοντα, *voluptates*. Ax. 366. A: ᾧ τὰ ... ἥδοντα ἀμυχιαῖα. Ib. τῶν ἡδόντων ἄμοιρα.

ἦθος, τό (cogn. cum ἔθος et ἕδος, vern. *Sitz* et *Sitte*), *sedes*, *domicilium* vel *status solitus*. Tim. 42. E: ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει. Legg. IX. 865. E: ὁρῶν ... τὸν ἑαυτοῦ φονέα ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς τῆς ἑαυτοῦ συνηθείας ἀναστρεφόμενον. **institutum*, *consuetudo*, *mos* vel *mores* (vern. *Sitte*, *Art*). Pol. II. 375. E: ὅτι τοῦτο φύσει αὐτῶν (τῶν κυνῶν) τὸ ἦθος cet. VIII. 549. A: ἔστι γὰρ ... τοῦτο τὸ ἦθος ἐκείνης τῆς πολιτείας. Legg. III. 679. B: σχεδὸν ἐν ταύτῃ (τῇ ξυνοικίᾳ) γενναιότατα ἤθη γίγνοιτ' ἄν. XI. 929. C: τά ... τῶν νέων ἤθη πολλὰς μεταβολὰς ἐν τῷ βίῳ μεταβάλλειν ἑκάστοτε πέφυκεν. XII. 963. E. Gorg. 484. D: καὶ συλλήβδην τῶν ἠθῶν παντάπασιν ἄπειροι γίγνονται. Pol. VII. 541. A: ὅσοι ἂν ... τοὺς ... παῖδας αὐτῶν παραλαβόντες ἐκτὸς τῶν νῦν ἠθῶν ... θρέψωνται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις. VIII. 544. D: ἐκ τῶν ἠθῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν. Legg. II. 670. E: ἠθῶν χρηστῶν ἀσπασμοῦ προσήκοντος. XII. 967. E: πρὸς τὰ τῶν ἠθῶν ἐπιτηδεύματα καὶ νόμιμα. Pol. VIII. 558. D: υἱὸς ὑπὸ τῷ πατρὶ τεθραμμένος ἐν τοῖς ἐκείνου ἤθεσι. Legg. I. 625. A: ἐπειδὴ ... ἐν τοιούτοις ἤθεσι τέθραφθε νομικοῖς. 636. D: ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν ἰδίοις ἤθεσι. II. 656. B: πονηροῖς ἤθεσι ξυνὼν κακῶν ἀνθρώπων. III. 695. E. IV. 708. C. VI. 751. C: τε-

θράφθαι ... ἐν ἤθεσι νόμων. 773. B: ὅθεν ἀνώμαλος ἡ πόλις ὅλη γίγνεται χρήμασί τε καὶ τρόπων ἤθεσιν. XI. 922. D: ἐναντία ... τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς τῶν ζώντων ἤθεσι cet. 928. E. XII. 951. B. al. Pol. VIII. 548. D: πάσας μὲν πολιτείας, πάντα δὲ ἤθη ... διελθεῖν. Legg. II. 669. B: ἤθη κακὰ φιλοφρονούμενος. IV. 704. D: εἰ μὴ πολλά τε ἔμελλεν ἤθη καὶ ποικίλα καὶ φαῦλα ἕξειν τοιαύτη (πόλις). 711. B: τῷ τυράννῳ μεταβαλεῖν βουληθέντι πόλεως ἤθη. VI. 777. E: ὁ περὶ τὰ τῶν δούλων ... ἤθη καὶ πράξεις γιγνόμενος. IX. 855. A: ἐὰν φύγωσι τὰ πατρῷα ἤθη. **indoles, ingenium, animus* (vern. *Gesinnung*, *Gemüth*, *Charakter*). Pol. VI. 496. B: γενναῖον καὶ εὖ τεθραμμένον ἦθος. X. 604. E: τὸ ... φρόνιμόν τε καὶ ἡσύχιον ἦθος. Critia 121. A: (ἐπεὶ) τὸ ... ἀνθρώπινον ἦθος ἐπεκράτει. Legg. VII. 792. E: κυριώτατον γὰρ οὖν ἐμφύεται πᾶσι τότε τὸ πᾶν ἦθος διὰ ἔθος. VIII. 836. D: τὸ τῆς ἀνδρείας ἦθος. Polit. 308. E: τοὺς ... μὴ δυναμένους κοινωνεῖν ἤθους ἀνδρείου καὶ σώφρονος. Crat. 406. A: πρὸς τὸ μὴ τραχὺ τοῦ ἤθους, ἀλλ' ἥμερόν τε καὶ λεῖον ... κεκλῆσθαι. Conv. 183. E: ὁ ... τοῦ ἤθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστής. Pol. III. 401. A: σώφρονός τε καὶ ἀγαθοῦ ἤθους ... μιμήματα. B. Legg. VI. 770. D: τὴν ἀνθρώπῳ προσήκουσαν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς ἔχων ἔκ τινος ἐπιτηδεύματος ἤ τινος ἠθοῦς cet. X. 908. E: τοὺς ... ὑπ' ἀνοίας ἄνευ κακῆς ὀργῆς τε καὶ ἤθους γεγεννημένους. Ep. VII. 330. A: κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἤθους συνουσίαν. Phaedr. 279. A: ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι (δοκεῖ μοι). Gorg. 513. C: τῷ αὐτῶν ... ἤθει λεγομένων τῶν λόγων ἕκαστοι χαίρουσι cet. Crat. 407. B: τὴν ἐν τῷ ἤθει νόησιν. Pol. III. 400. D: οὐ τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει ἕπεται; Legg. VII. 793. E: τριετεῖ ... καὶ ἔτι ἐξετεῖ ἤθει ψυχῆς παιδιῶν δέον ἂν εἴη. VIII. 837. C: τιμὴν οὐδεμίαν ἀπονέμων τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει τοῦ ἐρωμένου. IX. 862. B: ἤθει καὶ δικαίῳ τρόπῳ χρώμενος. Ep. IV. 320. D: εἴ τις ἄλλος ... ἔδοξεν ἤθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν. Phaedr. 243. C: πρᾶος τὸ ἦθος. Polit. 310. C: οἱ ... κόσμιοι τὸ σφέτερον αὐτῶν ἦθος ζητοῦσι. 311. B: τὸ τῶν ἀνδρείων καὶ σωφρόνων ἀνθρώπων ἦθος. Conv. 195. E: ᾗτινι ἂν (ψυχῇ) σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχῃ. Pol. II. 375. C: πόθεν ἅμα πρᾷον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος εὑρήσομεν; III. 400. E: τὴν ὡς ἀληθῶς εὖ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατεσκευασμένην διάνοιαν. 409. D: ἀγνοῶν ὑγιὲς ἦθος. VI. 490. C: ὑγιές τε καὶ δίκαιον ἦθος. IX. 577. A: εἰς ἀνδρὸς ἦθος ἐνδύς. X. 605. A: πρὸς τὸ ἀγανακτητικόν τε καὶ ποικίλον ἦθος. Legg. I. 650. A: ἦθος ψυχῆς θεάσασθαι. V. 741. E: ἦθος ἀποτρέπει ἐλεύθερον. VI. 775. D: ὥστ' ... οὐδὲν εὐθύπορον ἦθος οὐδὲ σῶμα ... γεννῷη ποτ' ἄν. X. 901. A. 903. D. Lys. 222. A: κατὰ τὴν ψυχὴν ἢ κατά τι τῆς ψυχῆς ἦθος ἢ τρόπους ἢ εἶδος. Ep. VI. 322. D: φίλων βεβαίων τε καὶ ἦθος ἐχόντων ὑγιές.

X. 358. C: τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον. Polit. 311. A: τὰ ... σωφρόνων ἀρχόντων ἤθη σφόδρα μὲν εὐλαβῆ καὶ δίκαια cet. Conv. 207. E: καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἤθη, δόξαι ... τούτων ἕκαστα οὐδέποτε τὰ αὐτὰ πάρεστιν ἑκάστῳ cet. Pol. III. 402. D: ὅτου ἂν ξυμπίπτῃ ἔν τε τῇ ψυχῇ καλὰ ἤθη ἐνόντα cet. VI. 503. C: τὰ βέβαια ... ταῦτα ἤθη καὶ οὐκ εὐμετάβολα. Legg. X. 896. E: τρόποι ... καὶ ἤθη καὶ βουλήσεις cet. Ep. VII. 334. D: σμικρὰ ... καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἤθη. Pol. III. 409. A: ἄπειρον αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) καὶ ἀκέραιον δεῖ κακῶν ἠθῶν νέαν οὖσαν γεγονέναι. Legg. II. 659. C: ἀεὶ βελτίω τῶν αὐτῶν ἠθῶν ἀκούοντας. IV. 705. B: εἰς γενναίων καὶ δικαίων ἠθῶν κτῆσιν. V. 735. C: προσαπόλλυσι τὸ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀκηράτων ἠθῶν τε καὶ σωμάτων γένος. Phaedr. 277. A: ἄλλοι (λόγοι) ἐν ἄλλοις ἤθεσι φυόμενοι. Pol. VIII. 557. C: πᾶσιν ἤθεσι πεποικιλμένη (πολιτεία). Polit. 310. A: τοῖς δ' εὐγενέσι γενομένοις τε ἐξ ἀρχῆς ἤθεσι θρεφθεῖσί τε κατὰ φύσιν cet. Conv. 195. E: ἐν γὰρ ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἵδρυται. Legg. XI. 930. A: μὴ πραέσιν ἤθεσι κεκραμένους. XII. 968. D: τρόπων ἤθεσι καὶ ἔθεσι. Epin. 976. B: δόξης ἤθεσι προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀληθείας δὲ cet. Phaed. 81. E: εἰς τοιαῦτα ἤθη (h. e. ζῶα τοιούτοις ἤθεσι χρώμενα), ὁποῖ' ἄττ' ἂν καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τῷ βίῳ. Polit. 310. E: μηδέποτε ἐᾶν ἀφίστασθαι σώφρονα ἀπὸ τῶν ἀνδρείων ἤθη. Pol. IV. 424. D: ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. VI. 501. A: λαβόντες ... ὥσπερ πίνακα πόλιν τε καὶ ἤθη ἀνθρώπων. 501. C: ἕως ἂν ὅτι μάλιστα ἀνθρώπεια ἤθη ... θεοφιλῆ ποιήσειαν. VII. 535. B: γενναίους τε καὶ βλοσυροὺς τὰ ἤθη. Legg. IV. 705. A: ἤθη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα. VI. 776. A: κολλᾷ καὶ συνδεῖ πάντα ἤθη. VII. 790. A: γυναικεῖά τε καὶ δούλεια ἤθη τροφῶν. 791. D. XI. 924. D: βλέπων εἰς ἤθη τε καὶ τρόπους. 930. A: πραότερα τρόπων ἤθη. Ep. VI. 323. A.

ἠθῶ, *colo*, pass. *stillo*, *mano*. Crat. 402. C: τὸ ... διαττώμενον καὶ τὸ ἠθούμενον. Tim. 59. B: χρυσὸς ἠθημένος διὰ πέτρας ἐπάγη. 60. B: τὸ ... ἠθημένον δι' ὕδατος. 59. E: διὰ τῶν ἐκ γῆς φυτῶν ἠθημένα.

ἠΐθεος, ὁ, *intactus connubio*; *caelebs*. Legg. IX. 877. E: ἠΐθεον ... ἢ καὶ γεγαμηκότα ἄπαιδα τελευτῆσαι. VIII. 840. D: οἳ ... μέχρι μὲν παιδογονίας ἠΐθεοι καὶ ἀκήρατοι γάμων τε ἁγνοὶ ζῶσιν. XII. 947. C: πρώτους ... προϊέναι τοὺς ἠϊθέους.

ἥκιστα, *minime*. Prot. 361. C: καὶ οὕτως ἂν ἥκιστα εἴη διδακτόν. Gorg. 469. C: ἥκιστά γε (resp.). Id. Conv. 202. D. Pol. V. 449. B. al. Conv. 213. C: ὅπου ἐγὼ ᾤμην ἥκιστά σε ἔσεσθαι. Pol. II. 380. E: οὐκοῦν ... ἥκιστα ἀλλοιοῦταί τε καὶ κινεῖται; IV. 421. A: ἥκιστα κακούργους τῆς

πόλεως. V. 471. D: τῷ ἥκιστα ἀπολείπειν ἀλλήλους. VI. 500. B: ἥκιστα φιλοσοφίᾳ πρέποντα ποιοῦντας. 504. C. Legg. XII. 965. E. al. Cum genit. Phaed. 67. E: τὸ τεθνάναι ἥκιστ' αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν. Pol. II. 380. D: πάντων ἥκιστα τῆς ἑαυτοῦ ἰδέας ἐκβαίνειν. Legg. VII. 792. D: ἁπάντων δὲ ἥκιστα εἰς δύναμιν τὸν ἀρτίως νεογενῆ. Crit. 52. A: οὐχ ἥκιστα Ἀθηναίων σέ, ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα. Alc. I. 130. B: πάντων γε ἥκιστα. Cum negat. est *maxime* vel *potissimum*. Prot. 309. B: οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῇ νῦν ἡμέρᾳ. 324. C: οἵ τε ἄλλοι ἄνθρωποι ... καὶ οὐχ ἥκιστα Ἀθηναῖοι. Phaed. 117. D: ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν. Theaet. 177. C: ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἐθέλειν διισχυρίζεσθαι, καὶ οὐχ ἥκιστα περὶ τὰ δίκαια, ὡς cet. Conv. 178. A: πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. Pol. VII. 525. A: ἀλλὰ μέντοι ... τοῦτό γ' ἔχει οὐχ ἥκιστα ἡ περὶ αὐτὸ ὄψις. X. init. καὶ μὴν ... πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα περὶ αὐτῆς ἐννοῶ ... οὐχ ἥκιστα δὲ ἐνθυμηθεὶς περὶ ποιήσεως λέγω. Legg. VII. 790. C. al.

ἥκω, *venio, accedo, progredior;* etiam *obtingo*. Praes. significatione praeteriti pos. est *veni, adveni;* etiam *adsum*. Prot. 310. E: ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἥκω παρὰ σέ. Conv. 207. C: ἀλλὰ διὰ ταῦτά τοι ... παρὰ σὲ ἥκω. 212. E: νῦν δὲ ἥκω cet. Theag. 122. A: νῦν οὖν ἥκω ἐπ' αὐτὰ ταῦτα, ἵνα cet. Conv. 174. E: εἰς καλὸν ἥκεις. (Id. Hipp. mai. 286. D.). 213. C: καὶ νῦν τί ἥκεις; Charm. 166. B: ἐπ' αὐτὸ ἥκεις ἐρευνῶν, ὅτῳ διαφέρει ... ἡ σωφροσύνη. Prot. 310. B: Πρωταγόρας ... ἥκει (vern. *ist gekommen* vel *ist da*). C. Phaedr. 248. E: ὅθεν ἥκει ἡ ψυχὴ ἑκάστη. Pol. VII. 517. A. X. 615. D: οὐχ ἥκει. Legg. XII. 800. C: πλῆθος χορῶν ἥκει. De lege 318. D: πόθεν ἥκει; Euthyd. 275. B: σφὼ οὖν ἥκετον εἰς κάλλιστον. Prot. 314. D: οὔτε παρὰ Καλλίαν ἥκομεν οὔτε σοφισταί ἐσμεν. Pol. IX. 588. B: δι' ἃ δεῦρ' ἥκομεν. Prot. 316. B: τί οὖν δή ἐστιν ... οὗ ἕνεκα ἥκετε; Euthyd. 287. A: τίνος διδάσκαλοι ἥκετε; Conv. 174. E: ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἥκοιμι. Pol. III. 371. C: ἂν ... μὴ εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον ἥκῃ τοῖς δεομένοις τὰ παρ' αὐτοῦ ἀλλάξασθαι. VII. 540. B: ὅταν ... τὸ μέρος ἥκῃ. Phaed. 60. C: ἥκειν δὴ φαίνεται ἐπακολουθοῦν τὸ ἡδύ. Conv. 174. D: ἄκλητος ἥκειν. 175. A. C. Pol. X. 614. E. Legg. VII. 800. D. Prot. 313. B: ὄρθριος ἥκων. Phaedr. 249. D: ἔστι ... δεῦρο ὁ πᾶς ἥκων λόγος cet. Theaet. 143. A. Pol. VII. 516. E: ἐξαίφνης ἥκων ἐκ τοῦ ἡλίου. 518. A: ἐκ φανοτέρου βίου ἥκουσα. Conv. 209. B: ἡκούσης τῆς ἡλικίας. Phaed. 67. E: ἥκοντος αὐτῷ τούτου. Critia 113. D: ἤδη ... εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης. Pol. X. 619. C: εἶναι ... αὐτὸν τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκόντων. 619. D: τοὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥκοντας. I. 327. C: καὶ ὀλίγῳ ὕστερον ὅ τε Πολέμαρ-

χος ἧκε cet. Phaedr. 232. D: ἥξεις αὐτοῖς εἰς διαφοράν. Crit. 53. B: πολέμιος ἥξεις ... τῇ τούτων πολιτείᾳ. Conv. 175. B: ἥξει δὲ αὐτίκα. Pol. VI. 504. D: τοῦ μεγίστου ... μαθήματος ἐπὶ τέλος οὔποτε ἥξει. X. 615. D: οὐδ᾽ ἂν ἥξει (v. ἥξοι) δεῦρο. Tim. 47. B: οὐθ᾽ ἥξει ποτὲ τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν. Crit. 43. D: ὅτι ἥξει τήμερον. Pol. VIII. 567. D: αὐτόματοι ... πολλοὶ ἥξουσι πετόμενοι. Legg. I. 642. E: ὅτι δέκα ... ἐτῶν οὐχ ἥξουσιν. Pol. VII. 516. D: ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν. Epin. 986. D: εἰς τόπους ἥξειν προςήκοντας ἀρετῇ. Crit. 43. D. al. Legg. VII. 798. C: ὡς ἥξοντος τοῦ ... μεγίστου κακοῦ. *processi. Apol. 25. E: ἐγὼ ... εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἥκω ὥστε cet. Euthyd. 294. E: οὕτω πόῤῥω σοφίας ἥκεις; Charm. 157. D: εἰς ὅσον ἡλικίας ἥκει. Gorg. 527. E: εἰς τοσοῦτον ἥκομεν ἀπαιδευσίας. — In eo positum qui iam adfuit vel ex itinere revertitur al., ἥκειν est *redire;* etiam in re ponitur quae aliquo redit vel pertinet. Gorg. 521. E: ὁ αὐτὸς δέ μοι ἥκει λόγος, ὅνπερ πρὸς Πῶλον ἔλεγον. Conv. 187. D: πάλιν ... ἥκει ὁ αὐτὸς λόγος ὅτι cet. Legg. III. 682. E. 688. B. Euth. 15. B. Hipp. mai. 303. E. Alc. I. 110. D: πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν ἥκομεν λόγον. Phil. 43. C: πάλιν ὁ νῦν ῥηθεὶς βίος ἂν ἥκοι. Legg. XII. 952. B: εἴτε καὶ αὐτὸς νενοηκὼς ἄττα (v. ἄττα ᾖ) ἥκοι. Crat. 440. E: εἰς αὖθις ... με ... διδάξεις, ἐπειδὰν ἥκῃς. Tim. 21. C: ὅσα εὗρεν ἐνθάδε ἥκων. Theag. 130. A. Eryx. 392. E: τὰ εἰς πλοῦτον ἥκοντα. Charm. init. ἧκον ... ἐκ Ποτιδαίας ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Alc. I. 114. A: δῆλον ὡς εἰς ταὐτὸν ἥξεις. Lys. 219. C: ἡ (ἀρχὴ) ... ἥξει ἐπ᾽ ἐκεῖνο ὃ cet. Euthyd. 302. B: ὑποπτεύσας ἥξειν τὸν λόγον, ᾗπερ ἐτελεύτησεν. — Cum participio alius verbi ita iungitur ut amplificationem quandam efficiat (v. c. cum part. verbi ducendi verti potest *adducere*, vern. *mitbringen* vel simpl. *bringen*, cum aliis verbb., praecipue pass., est i. q. simplex verbum participio expressum). Gorg. 491. C: νῦν δ᾽ αὖ ἕτερόν τι ἥκεις ἔχων. 518. A: ἥκεις δὲ ὀλίγον ὕστερον λέγων. Phaed. 105. D: ἀεὶ ἥκει ἐπ᾽ ἐκεῖνο φέρουσα ζωήν. Crat. 421. B: πάλιν ... αὖ λοιδορούμενον ἥκει τὸ ἰσχόμενον cet. Conv. 188. A: ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγιείαν ἀνθρώποις cet. Tim. 23. A: ὥσπερ νόσημα ἥκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεῦμα οὐράνιον cet. De lucri cup. 232. A: οὐ τὸ κερδαλέον ἀγαθὸν αὖ πάλιν τρίτον ... ἥκει ἡμῖν ὁμολογούμενον; Gorg. 518. D: ὅταν δὴ αὐτοῖς ἥκῃ ἡ τότε πλησμονὴ νόσον φέρουσα. Pol. V. 456. B: ἥκομεν ... εἰς τὰ πρότερα περιφερόμενοι (*revolvimur*). Legg. II. 659. C: δοκεῖ ... ὁ λόγος εἰς ταὐτὸν περιφερόμενος ἥκειν. Menex. 240. A: εἶπεν ἥκειν ἄγοντα (*iussit captivos adducere*) Ἐρετριέας καὶ Ἀθηναίους. Phaed. 117. A: ἧκεν ἄγων τὸν μέλλοντα δώσειν τὸ φάρμακον (ubi est: *kam mit dem Manne — zurück*). Prot. 317. E: ἡκέτην ἄγοντε (*adduxerunt*) τὸν Πρόδικον.

ἠλακάτη, ἡ, *scapus* (vern. *Stange*). Pol. X. 616. C: οὗ (ἀτράκτου) τὴν μὲν ἠλακάτην τε καὶ τὸ ἄγκιστρον εἶναι ἐξ ἀδάμαντος. E.

ἤλεκτρον, τό, *electrum*. Locr. 101. E: ἃ ... σικύα καὶ τὸ ἤλεκτρον εἰκόνες ἀναπνοίας ἐντί. 102. A. Tim. 80. C: τὰ θαυμαζόμενα ἠλέκτρων περὶ τῆς ἕλξεως καὶ τῶν Ἡρακλείων λίθων.

ἠλίθιος, α, ον, *stolidus*, *stultus*. Epin. 976. D: ὁ ... λαβὼν οὔτε βάναυσος οὔτ' ἠλίθιος ἔσται. Eryx. 398. C. Charm. 162. A: ἤ τινος ἠλιθίου ἤκουσας τουτὶ λέγοντος —; Phaed. 95. E: εἰ ... μὴ ἀνόητόν τε καὶ ἠλίθιον θάῤῥος θαῤῥήσει. Alc. I. 118. E: τί δ', εἰ τὼ Περικλέους υἱέε ἠλιθίω ἐγενέσθην —; Prot. 346. C: τῶν γὰρ ἠλιθίων ἀπείρων (v. ἄπειρα) γένεθλα (Sim.). Gorg. 491. E: τοὺς ἠλιθίους λέγεις τοὺς σώφρονας. Pol. VIII. 550. A. Alc. II. 140. C: ἠλιθίους τε καὶ ἐμβροντήτους (καλοῦμεν). Hipp. mai. 304. C: ὡς ἠλίθιά τε καὶ σμικρὰ ... πραγματεύομαι.

ἠλιθιότης, ἡ, *stultitia*. Theaet. 176. E: ὑπὸ ἠλιθιότητός τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι cet. Hipp. min. 365. E. Demod. 385. C: ἠλιθιότητος σημεῖον οὐ σμικρὸν εἶναι. Pol. VIII. 560. D: τὴν ... αἰδῶ ἠλιθιότητα ὀνομάζοντες.

ἠλιθίως, *stulte*. Theaet. 180. D: ἠλιθίως οἰόμενοι τὰ μὲν ἑστάναι, τὰ δὲ κινεῖσθαι τῶν ὄντων.

ἡλικία, ἡ, *aetas* (sensu speciali *florens* vel *iuvenilis*, atque etiam *maturior* vel *provecta* s. *senectus*). Phaedr. 255. A: ἥ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεὼν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ προέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν. Crit. 43. C. Phaedr. 279. A: προϊούσης τῆς ἡλικίας. (Id. Soph. 234. D. Pol. VI. 498. B.) Gorg. 484. C: πόῤῥω τῆς ἡλικίας (*ultra iuventutem*). Polit. 273. E: τὸ τῆς ἡλικίας αὖ πάλιν ἵστατο. Conv. 209. B: ἡκούσης τῆς ἡλικίας. Pol. I. 328. E: ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας ὃ cet. 329. B: ὅσοι ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας. Tim. 18. D: ὅσοιπερ ἂν τῆς πρεπούσης ἐντὸς ἡλικίας γίγνωνται. Legg. VII. 802. C: μέχρι τῆς ἑστηκυίας τε καὶ ἔμφρονος ἡλικίας. VIII. 840. D. IX. 879. C: τὸν ... προέχοντα εἴκοσιν ἡλικίας ἔτεσιν. Charm. 157. D: εἰς ὅσον ἡλικίας ἥκει. 162. E. Lach. 180. D: ὑπὸ τῆς ἡλικίας (*propter senectutem*). Ax. 336. D. Gorg. 484. C: ἐν τῇ ἡλικίᾳ. Conv. 206. C: ἐπειδὰν ἔν τινι ἡλικίᾳ γένωνται. Pol. V. 461. B: ἐάν τις ... ἅπτηται τῶν ἐν ἡλικίᾳ γυναικῶν. 467. B: τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι. VI. 487. A. Legg. XI. 924. E: ἐὰν ἐν ἡλικίᾳ πρὸς ἀλλήλους ὦσιν. Apol. 17. C: οὐδὲ γὰρ ἂν δήπου πρέποι ... τῇδε τῇ ἡλικίᾳ. Alc. I. 121. E: οἱ ἄριστοι δόξαντες ἐν ἡλικίᾳ. Charm. 154. A: οὔπω ἐν ἡλικίᾳ ἦν. Lach. 200. C. Ep. III. 316. C: ἐν ἡλικίᾳ ... ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστηκυίᾳ. Prot. 317. C: καθ' ἡλικίαν. Theaet. 142. D: εἴπερ εἰς ἡλικίαν ἔλθοι. 146.

B: καὶ οὐδ᾽ αὖ συνεθίζεσθαι ἡλικίαν ἔχω. 149. C: ταῖς ... δι᾽ ἡλικίαν ἀτόκοις. Polit. 270. D: ἣν ἡλικίαν ἕκαστον εἶχε τῶν ζώων, αὕτη cet. Parm. 152. E: τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει. Crat. 440. D: ἔτι γὰρ νέος εἶ καὶ τὴν ἡλικίαν ἔχεις. Pol. I. 329. A: παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες. V. 461. B: ὅταν ... τοῦ γεννᾶν ἐκβῶσι τὴν ἡλικίαν. Legg. IV. 715. D: καθ᾽ ἡλικίαν γὰρ ὀξὺ βλέπεις. VII. 793. D: εἰς ... τὴν τοῦ τρί᾽ ἔτη γεγονότος ἡλικίαν cet. Apol. 38. C: ὁρᾶτε γὰρ δὴ τὴν ἡλικίαν ὅτι πόῤῥω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου. Lach. 187. C: ἐπειδὴ οἱ παῖδες ὑμῖν ... ἡλικίαν ἔχουσι παιδεύεσθαι. Lys. 209. A: οὐ γάρ πω ... ἡλικίαν ἔχω. Ib. ἕως ἂν ἡλικίαν ἔχῃς. Euthyd. 306. D. Men. 89. B: ἐπειδὴ ἀφίκοιντο εἰς τὴν ἡλικίαν. Eryx. 396. B: ἐπειδὰν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται τοῦ ἤδη φρονεῖν. Def. 413. C: φιλία ... ἐν τοῖς καθ᾽ ἡλικίαν γεγενημένοις. Men. 72. A: καθ᾽ ἑκάστην ... τῶν πράξεων καὶ τῶν ἡλικιῶν. Pol. III. 412. E: δοκεῖ δή μοι τηρητέον αὐτοὺς εἶναι ἐν ἁπάσαις ταῖς ἡλικίαις. Legg. I. 625. B: ταῖς ἡλικίαις πρέπον ἂν ἡμῶν εἴη τὸ διαναπαύεσθαι πυκνὰ ἐν αὐταῖς. II. 665. D. VI. 755. C. XII. 968. D: ὅσοι ἐπιτήδειοι πρὸς τὴν τῆς φυλακῆς φύσιν ἂν εἶεν ἡλικίαις cet. Pol. VI. 502. D: κατὰ ποίας ἡλικίας ἕκαστοι ἑκάστων ἁπτόμενοι. — Sensu qui dicitur concreto etiam homines alicuius aetatis designat. Legg. XII. 959. E: ὅπως ἂν παίδων τε καὶ ἀνδρῶν καὶ πάσης ἡλικίας ἐπιμελούμενοι ζῶσιν.

ἡλικιώτης, ὁ, *aequalis*. Apol. 33. C: ἐμὸς ἡλικιώτης καὶ δημότης. Gorg. 471. B: ἀνεψιὸν αὐτοῦ, σχεδὸν ἡλικιώτην. Soph. 218. B: ἐμὸν ... ἡλικιώτην. Legg. I. 634. E. Prot. 328. C: Παράλου ... ἡλικιῶται. Conv. 183. C: (ἐπειδὰν) ἡλικιῶται ... καὶ ἑταῖροι ὀνειδίζωσιν Legg. II. 658. E: τοὺς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἡλικιωτῶν κριθέντας. Alc. II. 139. C: τῶν σῶν ἡλικιωτῶν. Theag. 121. D. 128. C. Charm. 157. D. Clit. 408. C. Ep. VII. 332. D. Charm. 156. A: ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡλικιώταις. Euth. 2. C: τοὺς ἡλικιώτας αὐτοῦ.

ἡλίκος, η, ον, *quantus*. Charm. 154. B: καὶ ἡλίκος καὶ οἷος γέγονε. Ep. VII. 340. D: ὁ πόνος ἡλίκος. 335. B: κακὸν ἡλίκον ἀεὶ μετ᾽ ἀδικήματος ἑκάστου. Pol. IV. 423. B: ἡλίκῃ οὔσῃ ὅσην χώραν ἀφορισάμενος τὴν ἄλλην χαίρειν ἐᾶν. Legg. XI. 933. E: τοσαύτην (ἔκτισιν τινέτω), ἡλίκα ἂν ἑκάστοτε ζημιώσῃ τίς τινα.

ἧλιξ, ὁ ἡ, *qui* vel *quae eiusdem est aetatis*. Phil. 15. E: ἄν τε ἧλιξ ὢν τυγχάνῃ. Legg. IX. 879. E. 880. B. Phaedr. 240. C: ἥλικα ... τέρπειν τὸν ἥλικα. Legg. IX. 879. E. Lach. 180. D: οὔτοι τι ... οἱ ἥλικες καὶ ἐγὼ (Cl. οἱ ἡλίκοι ἐγὼ) ἔτι γιγνώσκομεν τοὺς νεωτέρους. Pol. V. 464. E: ἥλιξι ... ἥλικας ἀμύνεσθαι καλὸν καὶ δίκαιόν που φήσομεν. Legg. VII. 794. B: ἥλικας αὐταῖς.

ἡλιοειδής, ὁ ἡ, *soli similis*. Pol. VI. 509. A: φῶς

τε καὶ ὄψιν ἡλιοειδῆ ... νομίζειν ὀρθόν. 508. A: ἀλλ' ἡλιοειδέστατόν γε οἶμαι (ὄμμα) τῶν περὶ τὰς αἰσθήσεις ὀργάνων.

ἥλιος, ὁ, *sol.* Crat. 409. A: ἅλιος ... εἴη ἂν (ἥλιος) κατὰ τὸ ἁλίζειν εἰς ταὐτὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἐπειδὰν ἀνατείλῃ. Conv. 220. D: μέχρι ... ἥλιος ἀνέσχεν. Pol. VI. 508. A: οὐκ ἔστιν ἥλιος ἡ ὄψις οὔτε αὐτὴ οὔτε ἐν ᾧ ἐγγίγνεται, ὃ δὴ καλοῦμεν ὄμμα. B. D. Tim. 38. C: ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα. Legg. X. 886. A: γῆ καὶ ἥλιος ἄστρα τε τὰ ξύμπαντα. XI. 915. D: θερινὸς ἥλιος. Def. 411. A: ἥλιος πῦρ οὐράνιον. Gorg. 451. C: περὶ τὴν τῶν ἄστρων φορὰν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης. Phaed. 61. E: ἐν τῷ μέχρι ἡλίου δυσμῶν χρόνῳ. Theaet. 208. D: ἡλίου πέρι ... ὅτι τὸ λαμπρότατόν ἐστι τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἰόντων περὶ γῆν. Conv. 190. B: ὅτι τὸ ... ἄῤῥεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔκγονον. Pol. V. 473. E: οὐδὲ αὕτη ἡ πολιτεία μήποτε πρότερον ... φῶς ἡλίου ἴδῃ. VI. 498. A: τοῦ Ἡρακλειτείου ἡλίου. VII. 516. E: ἐξαίφνης ἥκων ἐκ τοῦ ἡλίου. Legg. VII. 809. C. al. Phaedr. 239. C: ἐν ἡλίῳ καθαρῷ τεθραμμένον. Pol. IV. 422. C: ἐν ἡλίῳ τε καὶ πνίγει. Phaed. 99. D: οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες. Theaet. 153. C: τὴν χρυσῆν σειρὰν ὡς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει. Crat. 397. D: ἥλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν cet. Pol. VI. 509. A. B: τὸν ἥλιον τοῖς ὁρωμένοις οὐ μόνον ... τὴν τοῦ ὁρᾶσθαι δύναμιν παρέχειν φύσεις, ἀλλὰ καὶ τὴν γένεσιν καὶ αὔξην καὶ τροφήν, οὐ γένεσιν αὐτὸν ὄντα. VII. 532. A: ἐπιχειρεῖν ἀποβλέπειν καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἄστρα τε καὶ τελευταῖον δὴ πρὸς αὐτὸν τὸν ἥλιον. B: ἐκ τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος. X. 596. D. Tim. 38. D: ἥλιον ... εἰς τὸν δεύτερον ὑπὲρ γῆς. Legg. X. 886. D: ἥλιόν τε καὶ σελήνην ... ὡς θεοὺς καὶ θεῖα ὄντα (Apol. 26. D.). XII. 950. D: ἥλιον ὄψεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. Epin. 983. A. 990. B. Apol. 26. D: ἐπεὶ τὸν ... ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι.

ἡλιῶ, *insolo.* Pol. VIII. 556. D: ἰσχνὸς ἀνὴρ πένης, ἡλιωμένος.

ἧλος, ὁ, *clavus.* Phaed. 83. D: ὥσπερ ἧλον ἔχουσα.

ἧμαι, *sedeo.* Pol. III. 389. E. (Hom.).

ἦμαρ, τό, *dies.* Legg. VI. 777. A: δούλιον ἦμαρ (Hom.). Crit. 44. B. et Hipp. min. 370. C: ἤματι ... τριτάτῳ (Hom.).

ἡμαρτημένως, *male.* Legg. II. 670. C: ἡμαρτημένως (ἔχει, oppos. ὀρθῶς ἔχει). Men. 88. E: ἡμαρτημένως δ' (ἡγεῖται) ἡ ἄφρων (ψυχή).

ἡμεδαπός, ή, όν, *nostras.* Theag. 124. D: ὁ ἡμεδαπὸς Ἀμφίλυτος.

ἠμὲν — ἠδέ, *et — et.* Alc. II. 150. D. (Hom.) E.

ἡμέρα, ἡ, *dies.* Crat. 418. D: ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἥμερα ποιεῖ, διὰ ταῦτα ὠνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Def. 411. B. Prot. 318. A: ἑκάστης ἡμέρας ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδό-

ναι. C. Id. Conv. 172. E. Pol. III. 401. C. Phaedr. 229. A: τήνδε τὴν ὥραν ... τῆς ἡμέρας. 240. C: οὔθ᾽ ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἑκὼν ἀπολείπεται. Conv. 203. E: τῆς αὐτῆς ἡμέρας. 223. D: ἤδη ἡμέρας γιγνομένης. Pol. I. 343. B: διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας. V. 461. D: ἀφ᾽ ἧς ἂν ἡμέρας τις αὐτῶν νυμφίος γένηται. VII. 521. C: ἐκ νυκτερινῆς τινὸς ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν ... ἐπάνοδον. IX. 573. D: ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἑκάστης. Legg. VI. 758. A: φυλακῆς ἡμέρας ... καὶ νυκτός. VII. 808. C: ἡμέρας ... ὄρθρου τε ἐπανιόντων. Epin. 978. C: πλὴν τὸ τῆς ἡμέρας γένος. Ep. VII. 326. B: δὶς ... τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν. 349. C. Prot. 309. B: τῇ νῦν ἡμέρᾳ. 318. B: ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐμοὶ συγγένῃ. Theaet. 202. D: τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. Prot. 318. C: καθ᾽ ἡμέραν. Polit. 270. A: καθ᾽ ἡμέραν καὶ νύκτα ἑκάστην. Gorg. 493. E: καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν. Phaedr. 251. E: μεθ᾽ ἡμέραν. Soph. 266. B. Crat. 418. C: οἱ ... ἀρχαιότατοι ἱμέραν τὴν ἡμέραν ἐκάλουν, οἱ δὲ ἑμέραν, οἱ δὲ νῦν ἡμέραν. Conv. 223. C: ἐξέγρεσθαι ... πρὸς ἡμέραν. Pol. VII. 530. A: τὴν ... νυκτὸς πρὸς ἡμέραν ξυμμετρίαν. Tim. 71. A: νυκτός τε καὶ μεθ᾽ ἡμέραν. Critia 117. E. Legg. I. 633. C. al. VI. 767. A: τὴν τόθ᾽ ἡμέραν ἥπερ ἂν κρίνων τὴν δίκην ἀποτελῇ. Hipp. mai. 286. B: εἰς τρίτην ἡμέραν. Pol. IX. 588. A: εἴπερ αὐτοῖς προσήκουσιν ἡμέραι καὶ νύκτες cet. Legg. VII. 800. A: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλὰ ἀποφράδες ὦσι. Charm. 176. B: ὅσαι ἡμέραι (*quotidie*). Menex. 246. B. Alc. I. 105. B: τοῦτο ... ἔσεσθαι μάλα ὀλίγων ἡμερῶν. Polit. 270. E: ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Pol. VIII. 566. D: ταῖς ... πρώταις ἡμέραις. Theaet. 151. A: νύκτας τε καὶ ἡμέρας. Apol. 40. D. Men. 91. E. — Cum artic. et praepos. κατά significat id quod *quotidianum* vel *diurnum* est, etiam *quod in diem* (h. e. in momentum) *durat*. Phaedr. 240. B: οἷς τό γε καθ᾽ ἡμέραν ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει. Pol. VIII. 561. C: διαζῇ τὸ καθ᾽ ἡμέραν ἀναγκάζωνται εἶναι. Tim. 83. E. Legg. V. 742. A: ἕνεκα ἀλλαγῆς τῆς καθ᾽ ἡμέραν. VI. 762. E: τῆς καθ᾽ ἡμέραν διαίτης δεῖ τῆς ταπεινῆς ... γεγευμένον εἶναι. VIII. 831. C: πλὴν τοῦ καθ᾽ ἡμέραν κέρδους. Menex. 238. B: πρὸς ... τὴν καθ᾽ ἡμέραν δίαιταν. Locr. 103. B. Ep. VII. 331. B: τὸ καθ᾽ ἡμέραν. D. 340. D τροφῆς τῆς καθ᾽ ἡμέραν. E. XI. 359. A.

ἡμερήσιος, α, ον, *qui unius diei est* (v. c. *iter*). Locr. 97. C: ἐν ἁμερησίῳ χρόνῳ. Pol. X. 616. B: προελθόντας ἡμερησίαν ὁδόν. Alc. I. 123. B: ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν.

ἡμερινός, ή, όν, *diurnus*. Pol. V. 508. C: ὧν ἂν τὰς χρόας τὸ ἡμερινὸν φῶς ἐπέχῃ.

ἡμεροδρόμος, ὁ, *cursor* (vern. *Eilbote*). Prot. 335. E: τῶν ἡμεροδρόμων.

ἡμεροθηρικός, ή, όν, *ad animalium venationem pertinens*; fem. *animalium cicurum venatio*. Soph. 222. C.

ἥμερος, ὁ ἡ, *cicur; mansuetus, mitis*; etiam *cultus, stratus* (ut via). Pol. VIII. 549. A: καὶ δούλοις μέν τισιν ἄγριος εἴη ὁ τοιοῦτος ... ἐλευθέροις δὲ ἥμερος. VI. 486. B: εἰ ... δικαία τε καὶ ἥμερος ἢ δυςκοινώνητος καὶ ἀγρία (ψυχή). Legg. VIII. 837. B. XII. 951. B. Soph. 222. C: εἴπερ γέ ἐστιν ἄνθρωπος ἥμερον ζῶον. Polit. 266. A: ὅσον ἥμερον καὶ ἀγελαῖον. Pol. III. 410. E: ἥμερόν τε καὶ κόσμιον. IX. 591. B: τὸ δὲ ἥμερον ἐλευθεροῦται. Soph. 222. B: εἴτε ἥμερον ... λέγεις αὖ τὸν ἄνθρωπον. Crat. 406. A: πρὸς τὸ μὴ τραχὺ τοῦ ἤθους, ἀλλ' ἥμερόν τε καὶ λεῖον. Pol. III. 410. D: τὸ ἥμερον οὐχ ἡ φιλόσοφος ἂν ἔχοι φύσις; Phaed. 82. B: εἰς τοιοῦτον ... πολιτικόν τε καὶ ἥμερον γένος. Soph. 222. C. Pol. IX. 589. D: αἰσχρὰ ... τὰ ὑπὸ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἥμερον δουλούμενα. Tim. 45. B: τὸ ... παρέχειν φῶς ἥμερον. Pol. III. 416. C: πρὸς τὸ ἥμεροι εἶναι αὑτοῖς τε καὶ τοῖς φυλαττομένοις ὑπ' αὐτῶν. V. 470. E: οὐκοῦν καὶ ἀγαθοί τε καὶ ἥμεροι ἔσονται; Legg. IV. 713. D: ὅσων ἥμεροί εἰσιν ἀγέλαι. Polit. 264. A: τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τιθασεύεσθαι (v. τιθασσ.) φύσιν ἥμερα προςείρηται, τὰ δὲ μὴ ἔχοντα ἄγρια. Legg. X. 885. E: παρὰ ... νομοθετῶν φασκόντων εἶναι μὴ ἀγρίων, ἀλλὰ ἡμέρων. Phaedr. 260. B: τῶν ἡμέρων ζώων. Soph. 222. B: τὸ μὲν τῶν ἡμέρων, τὸ δὲ τῶν ἀγρίων. Polit. 265. B. 289. A. B. Legg. VI. 765. E. Critia 118. B: τροφὴν τοῖς πᾶσιν ἡμέροις καὶ ἀγρίοις ἱκανὴν θρέμμασιν. Crat. 418. D: ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἥμερα ποιεῖ. Pol. IX. 589. B: τὰ ... ἥμερα τρέφων καὶ τιθασεύων. X. 620. D: τὰ ... δίκαια εἰς τὰ ἥμερα μεταβάλλοντα. Critia 114. E: ζῷα ... ἥμερα καὶ ἄγρια τρέφουσα. Theaet. 210. C: ἡμερώτερος. Legg. IX. 867. D. Phaedr. 230. A: εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἁπλούστερον ζῶον. Legg. IV. 709. B: ἡμερώτερνο ... τρίτον ξυγχωρῆσαι τούτοις δεῖν ἕπεσθαι τέχνην. 718. D. Prot. 326. B: ἵνα ἡμερώτεροί τε ὦσι cet. Soph. 246. C Pol. V. 740. E: πολὺ γὰρ ... ἡμερωτέρων αὕτη ἡ διάνοια ἐκείνης. Gorg. 516. B: παραλαβὼν ἡμερώτερα. Soph. 231. A: καὶ γὰρ κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ (προςέοικε). Legg. VI. 766. A: ἡμερώτατον ... ζῶον. 761. A: ὅπως ὡς ἡμερώταται ἕκασται (ὁδοὶ) γίγνωνται. — In arboribus et frugibus pos. est *sativus*. Critia 115. A: τὸν ἥμερον καρπόν. Tim. 77. A: ἥμερα δένδρα καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα. Critia 111. C. Tim. 77. B: πρὶν δ' ἦν μόνα τὰ τῶν ἀγρίων γένη, πρεσβύτερα τῶν ἡμέρων ὄντα.

ἡμερότης, ἡ, *mansuetudo*. Pol. III. 410. D: μαλακίας τε καὶ ἡμερότητος.

ἡμεροφανής, ὁ ἡ, *interdiu conspicuus*. Def. 411. A: ἄστρον ἡμεροφανές.

ἡμερῶ, *mansuefacio; mitigo;* pass. et med. *mansuesco* et *mansuetus sum*. Legg. X. 890. C: πειθὼ ... μηδεμίαν ἔχειν ... εἰς δύναμιν ἡμεροῦν. Pol. VIII. 554. D: οὐ πείθων ...

οὐδ᾽ ἡμερῶν λόγῳ. Legg. II. 666. E. Pol. IV. 442. A: ἡμεροῦσα ἁρμονίᾳ τε καὶ ῥυθμῷ. Legg. XI. 937. D: δίκη ... ὃ πάντα ἡμέρωκε τὰ ἀνθρώπινα. Polit. 309. D: ἀνδρεία ψυχὴ ... ἆρ᾽ οὐχ ἡμεροῦται —; Pol. VI. 493. B: οἵας (φωνὰς) αὖ ἄλλου φθεγγομένου ἡμεροῦταί τε καὶ ἀγριαίνει. IX. 591. B: τὸ ... θηριῶδες κοιμίζεται καὶ ἡμεροῦται. Soph. 230. B: πρὸς ... τοὺς ἄλλους ἡμεροῦνται. Legg. IV. 720. D: μετὰ πειθοῦς ἡμερούμενον ἀεὶ παρασκευάζων τὸν κάμνοντα. X. 906. D: ἡμερούμενοι τοῖς δώροις. XI. 935. A: ὅσον ὑπὸ παιδείας ἡμερώθη ποτέ.

ἡμέρως, *mansuete*. Legg. IX. 867. D: τὰ περὶ τὸν φόνον ἀγριωτέρως ἂν πράξειεν, ὁ δὲ ἡμερωτέρως.

ἡμέτερος, α, ον, *noster*. Crit. 50. E: ὡς οὐχὶ ἡμέτερος ἦσθα καὶ ἔκγονος καὶ δοῦλος. Pol. VII. 519. C: ἡμέτερον δὴ ἔργον ... τῶν οἰκιστῶν ... ἀναγκάσαι cet. Legg. VIII. 828. A: σχεδὸν ἴσως ἡμέτερον ἂν νομοθετεῖν cet. IX. 855. D. Charm. 154. C: τὸ ... ἡμέτερον τὸ τῶν ἀνδρῶν ἧττον θαυμαστὸν ἦν. Gorg. 514. B: ἡμέτερον αὐτῶν (οἰκοδόμημα). Pol. VII. 530. E: ἡμεῖς δὲ ... φυλάξομεν τὸ ἡμέτερον. Legg. VII. 815. D: ὡς ἀναμφισβητήτως ἡμέτερον ὄν. Crat. 418. B: οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι. Pol. VIII. 556. D: ὅτι ἄνδρες ἡμέτεροι εἰσὶν οὐδέν. Prot. 311. D: τὰ ἡμέτερα χρήματα. Lys. 210. B: ἡμέτερά τε ταῦτα ἔσται. Hipp. mai. 301. C: τοιαῦτα ... τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἷα βούλεταί τις ... ἀλλ᾽ οἷα δύναται. — Neutr. est *quod ad nos attinet* et simpl. *nos*. Tim. 27. D: τὸ δ᾽ ἡμέτερον παρακλητέον ᾗ cet. Legg. VI. 778. D: τὸ δ᾽ ἡμέτερον ἔτι πρὸς τούτοις γέλωτ᾽ ἂν δικαίως πάμπολυν ὄφλοι. IX. 860. C: τὸ ... ἡμέτερον ... πάλιν ἴδωμεν πῶς ... ἔχει τῆς συμφωνίας.

ἡμί, i. q. φημί; unde impf. ἦν (ἦν δ᾽ ἐγώ Pol. I. 327. C. 328. A. al.) et ἦ (ἦ δ᾽ ὅς Pol. I. 327. E. ἦ δ᾽ ἥ Conv. 205. C. et nomine apposito Phaed. 70. B: ἦ δ᾽ ὃς ὁ Σωκράτης. Pol. I. 327. B: ἦ δ᾽ ὃς ὁ Γλαύκων al.).

ἡμιγενής, ὁ ἡ, *qui dimidiati* vel *imperfecti est generis*. Tim. 66. D: τὸ ... τῶν ὀσμῶν πᾶν ἡμιγενές.

ἡμίθεος, ὁ, *semideus*. Crat. 398. C: οὐκ οἶσθα ὅτι ἡμίθεοι οἱ ἥρωες; Apol. 28. C: τῶν ἡμιθέων ὅσοι ἐν Τροίᾳ τετελευτήκασιν. 41. A: ἄλλοι ὅσοι τῶν ἡμιθέων δίκαιοι ἐγένοντο ἐν τῷ ἑαυτῶν βίῳ. Adiect. Epin. 985. B: τὸ δὲ ὕδατος πέμπτον ὂν ἡμίθεον ἀπεικάσειεν ἄν τις ... ἐξ αὐτοῦ γεγονέναι.

ἡμιμναῖον, τό, *dimidia mina*. Legg. VI. 774. D: ὁ δὲ τριῶν ἡμιμναίων.

ἡμιμόχθηρος, ὁ ἡ, *ad dimidiam partem malus*. Pol. I. 352. C: ἡμιμόχθηροι ὄντες (sq. παμπόνηροι).

ἡμιόλιος, ὁ ἡ et α, ον, *sesquialter, sequi maior*. Locr. 98. A: ἁμιόλιος ... τᾶς μέσας ἐᾶσα. Phaed. 105. A: οὐδὲ αὖ τὸ ἡμιόλιον (τὴν τοῦ περιττοῦ δέξεται). Epin. 991. A:

ἐν μέσῳ ... τοῦ ἓξ πρὸς τὰ δώδεκα ξυνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον. Tim. 35. B: *τὴν δ' αὖ τρίτην ἡμιολίαν μὲν τῆς δευτέρας.* Legg. XII. 956. D: *τὴν ἡμιολίαν τοῦ τιμήματος ἀποτινέτω.* bis. Tim. 36. A: *ἡμιολίων ... διαστάσεων ... γενομένων.* 43. D: *τὰς τῶν ἡμιολίων καὶ ἐπιτρίτων ... μεσότητας.* Theaet. 154. C: *ἀστραγάλους ... ἓξ ... πλείους φαμὲν εἶναι τῶν τεττάρων καὶ ἡμιολίους.*

ἡμίονος, ὁ, mulus. Apol. 27. E: *εἴ τις ἵππων ... παῖδας ἡγοῖτο [ἢ] καὶ ὄνων τοὺς ἡμιόνους.*

ἡμιπαγής, ὁ ἡ, ad dimidias concretus. Tim. 59. E: *ἡμιπαγές τε ὂν ἔτι.* 60. D: *ἡμιπαγεῖ γενομένῳ.*

ἡμίσεως, ad dimidias (vern. *zur Hälfte*). Pol. X. 601. C: *μὴ τοίνυν ἡμίσεως* (al. *ἐφ' ἡμισέως*) *αὐτὸ καταλίπωμεν ῥηθέν, ἀλλ' ἱκανῶς ἴδωμεν.*

ἥμισυς, εα et *εια, υ, dimidius.* Phaed. 104. A: *ὁ ἥμισυς τοῦ ἀριθμοῦ ἅπας.* Legg. I. 647. D: *ὁστισοῦν οὐδ' ἂν ἥμισυς ἑαυτοῦ γένοιτο πρὸς ἀρετήν.* Tim. 83. E: *ἡμίσεια τῆς ξυμφορᾶς ἡ δύναμις.* Legg. VII. 805. A: *σχεδὸν ... ὀλίγου πᾶσα ἡμίσεια πόλις ἀντὶ διπλασίας οὕτως ἔστι τε καὶ γίγνεται ἐκ τῶν αὐτῶν τελῶν καὶ πόνων.* Phaed. 77. C: *φαίνεται ... ὥσπερ ἥμισυ ἀποδεδεῖχθαι οὗ δεῖ.* 105. B: *τὸ ἥμισυ.* Soph. 221. B: *ξυμπάσης ... τέχνης τὸ ... ἥμισυ μέρος.* 223. D: *σχεδὸν αὐτῆς ἥμισυ μέρος ὄν.* Polit. 282. B: *τὸ τῆς κερκιστικῆς ἥμισυ.* Legg. III. 690. E: *ὡς τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πολλάκις ἐστὶ πλέον.* VI. 753. E: *ἀρχὴ ... ἥμισυ παντὸς ... ἔργου.* Ib. *πλέον ἢ τὸ ἥμισυ.* Men. 83. C: *ἀπὸ τῆς ἡμισέας* (nonnulli codd. *ἡμισείας*) *ταυτησὶ τουτί.* Conv. 205. E: *οὔθ' ἡμίσεός φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὔθ' ὅλου.* Tim. 56. E: *κερματισθέντος (ἀέρος) ... ἐκ δυεῖν ὅλοιν καὶ ἡμίσεος* (v. *ἡμίσεως*). Charm. 168. C: *ἡμίσεος ... ὄντος ἑαυτοῦ ... διπλάσιον ἂν εἴη.* De lucri cup. 231. D: *ἢ οὐ πλέον ἐστὶ τὸ διπλάσιον τοῦ ἡμίσεος* (v. *ἡμίσεως*). Phaed. 96. E: *διὰ τὸ ἡμίσει αὐτοῦ ὑπερέχειν.* Conv. 192. B: *ὅταν ... αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύχῃ τῷ αὑτοῦ ἡμίσει.* Legg. VII. 806. C: *τέλεον ... καὶ οὐδ'* (*οὐχὶ?*) *ἥμισυν δεῖν τὸν νομοθέτην εἶναι.* XII. 946. A: (*ἐὰν*) *τὸν ἥμισυν ἀριθμὸν πλείω ποιῶσιν.* 956. D: *τὴν ἡμίσειαν τοῦ τιμήματος ἀποτινέτω.* Ep. VII. 347. C: *τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας.* D. Conv. 190. E: *τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ.* 191. A: *ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὑτοῦ ξυνῄει.* 205. D. Pol. V. 466. C: *πλέον εἶναί πως ἥμισυ παντός.* Critia 120. D. Legg. VI. 767. E: *τοῦ βλάβους ... τὸ ἥμισυ τίνειν.* VII. 806. C. XI. 937. C. Men. 83. E: *τὸ ἥμισυ ταύτης προσληψόμεθα.* Legg. VIII. 842. C: *οὐ ... μόνον ἡμίσεις αὖ γίγνονται νόμοι μέτριοι.* Pol. V. 479. B: *τὰ πολλὰ διπλάσια ἧττόν τι ἡμίσεα ἢ διπλάσια φαίνεται;* Legg. II. 672. E: *τὰ ... τῆς χορείας ἡμίσεα διαπεπεράνθω.* XII. 946. A: *μέχρι τῶν ἡμισέων.* Conv. 191. B: *ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων.* Legg. V. 743. B: *ἡμίσεων ... ἀναλω-*

μάτων. XI. 928. E. Polit. 262. A: ἐν τοῖς ἡμίσεσιν. Legg. V. 745. A: φανεῖ ... ὁ βουλόμενος ἐπὶ τοῖς ἡμίσεσιν. Theaet. 105. C: ἐλάττους καὶ ἡμίσεις (εἶναι). Legg. VI. 756. E: τοὺς ἡμίσεις τούτων. XII. 946. A. 948. D. Pol. IV. 438. C: τὰ διπλάσια πρὸς τὰ ἡμίσεα. VII. 535. D: τὰ μὲν ἡμίσεα φιλόπονον, τὰ δὲ ἡμίσεα ἄπονον. Legg. II. 672. E: τὰ δ' ἡμίσεα ... περανοῦμεν cet. VIII. 833. C: τὰ τούτων ἡμίσεα. Ep. III. 318. E.

ἡμισφαίριον, τό, *dimidius globus*. Ax. 371. A: οὗ (πόλου) τὸ μὲν ἕτερον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον cet.

ἡμιτετράγωνος, ὁ ἡ, *semiquadrangulus*. Locr. 98. A: ὧν τὸ ... ὀρθογώνιον ἰσοσκελὲς ἡμιτετράγωνον. B. Ib. ἁμιτετράγωνον v. legitur.

ἡμιτρίγωνος, ὁ ἡ, *semitriangulus*. Locr. 98. B: ἁμιτρίγωνόν ἐστιν ἰσοπλεύρω τριγώνω.

ἤν (ἐάν), *si*. Pol. I. 327. C: τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς ὡς cet. Lys. 208. A. al.

ἡνία, ἡ, *habena*. Prot. 338. A: ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις. Phaedr. 254. C: εἰς τοὐπίσω ἑλκύσαι τὰς ἡνίας. Polit. 266. E: παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας. Pol. X. 601. C: ζωγράφος ... ἡνίας τε γράψει καὶ χαλινόν. Lys. 208. A: λαβὼν τὰς ἡνίας. Ion. 537. B: ἡνία (Hom.).

ἡνίκα, *quum; quando*. Phaedr. 247. B: ἡνίκ' ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται. Gorg. 509. E: ἡνίκα ὡμολογήσαμεν cet. Theaet. 162. C. Soph. 266. C. Polit. 258. B. Conv. 198. C: τότε ... ἡνίκα ὑμῖν ὡμολόγουν cet. Pol. I. 336. D: ἡνίκα ὑπὸ τοῦ λόγου ἤρχετο ἐξαγριαίνεσθαι. VII. 537. B: ἐν τίνι ... ἡλικίᾳ; Ἡνίκα ... τῶν ἀναγκαίων γυμνασίων μεθίενται. Tim. 68. E. Legg. III. 685. B: ὡς ἔφαμεν, ἡνίκα ἠρχόμεθα πορεύεσθαι. Apol. 40. B. al.

ἡνιοχεία, ἡ, *aurigatio*. Theag. 123. D: οὐκοῦν καὶ ἡ ἡνιοχεία σοφία ἐστίν; Ion. 537. A: περὶ ἡνιοχείας. Gorg. 516. E: ἐν ἡνιοχείᾳ. Legg. VII. 795. A: ἐν ἡνιοχείαις.

ἡνιόχησις, ἡ, *aurigatio*. Phaedr. 246. B: χαλεπὴ ... ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.

ἡνιοχικός, ή, όν, *ad aurigationem pertinens, aurigae proprius*. Ion. 538. B: ἡ δὲ ῥαψῳδικὴ τέχνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἡνιοχικῆς; 540. A. Theag. 123. C: ἆρ' οὐχὶ ἡνιοχικήν (σοφίαν); Phaedr. 253. D: ἡνιοχικὸν ... εἶδος τρίτον. 254. A: ὁ δὲ οὔτε κέντρων ἡνιοχικῶν ... ἐντρέπεται.

ἡνίοχος, ὁ, *auriga*, et in univ. *rector*. Phaedr. 247. E: ὁ ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας. Lys. 208. A. Ion. 537. C. 538. B. Phaedr. 246. A: ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. 248. A. Polit. 266. E: οἷον ἡνίοχον εἰς αὐτὴν ἐνστήσαντα. Critia 116. E: ἐξ ὑποπτέρων ἵππων ἡνίοχον. 119. B. Phaedr. 246. A: θεῶν ... ἵπποι τε καὶ ἡνίοχοι. Gorg. 516. E: οἵ γε ἀγαθοὶ ἡνίοχοι. Legg. X. 905. E. Phaedr.

247. B: *τῶν ἡνιόχων.* Legg. X. 906. E: *ἡνιόχοισί γε ἐν ἁμίλλῃ συντεταγμένοις.*

ἡνιοχῶ, *habenas teneo*, *aurigo*, *rego*. Phaedr. 246. B: *ἡμῶν ὁ ἄρχων ξυνωρίδος ἡνιοχεῖ.* 253. D: *ἄπληκτος κελεύματι μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται.*

ἧπαρ, τό, *iecur*. Tim. 67. B: *περὶ τὴν τοῦ ἥπατος ἕδραν.* 71. A: *τὴν τοῦ ἥπατος ἰδέαν ξυνέστησε.* 72. B: *ἡ ... φύσις τοῦ ἥπατος.* Locr. 101. A. Tim. 71. B: *κατὰ πᾶν ... τὸ ἧπαρ.* D: *τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην.* 72. C. Locr. 100. A: *τῷ ... ἀλόγῳ μέρεος ... τὸ ... ἐπιθυματικὸν περὶ τὸ ἧπαρ.*

ἤπειρος, ἡ, *continens* (insulis opposita); etiam Graecia vel Europa et Asia (praec. minor). Tim. 25. A: *ἡ ... περιέχουσα αὐτὸ (τὸ πέλαγος) γῆ ... ὀρθότατ᾽ ἂν λέγοιτο ἤπειρος.* Ib. *κρατοῦσα ... πολλῶν ... ἄλλων νήσων καὶ μερῶν τῆς ἠπείρου.* Critia 111. A. Phaed. 111. A: *ἃς (νήσους) περιῤῥεῖν τὸν ἀέρα, πρὸς τῇ ἠπείρῳ οὔσας.* Alc. I. 105. B: *ὅσοι (βάρβαροι) ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν οἰκοῦσιν ἠπείρῳ.* Charm. 158. A: *οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ λέγεται καλλίων καὶ μείζων ἀνὴρ δόξαι εἶναι.* Menex. 240. E: *ξυμπάντων τῶν ἐν τῇδε τῇ ἠπείρῳ.* 245. B: *τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ.* C. Tim. 25. A: *ἐκ ... τῶν νήσων ἐπὶ τὴν καταντικρὺ πᾶσαν ἤπειρον τὴν περὶ τὸν ἀληθινὸν ἐκεῖνον πόντον.* Critia 110. D. Epin. 992. B: *εἴτε τις ἐν ἠπείροις εἴτ᾽ ἐν νήσοις μακάριος ὢν ζῇ.*

ἤπειτα legitur Legg. IV. 719. A: *ῥηΐδίη δ᾽ ἤπειτα πέλει* (Hes.), sed scrib. sine dubio *δὴ ἔπειτα* (v. Matth. Gr. gr. §. 46.). Prot. 340. D. autem, ubi v. scribitur *ῥηΐδίην δ᾽ ἔπειτα πέλειν*, e Cl. al. *δήπειτα* exhibentibus repon. videtur *δὴ ᾽πειτα.*

ᾗπερ, *sicut*, *ut*. Phaed. 78. C: *διαιρεθῆναι ταύτῃ ᾗπερ ξυνετέθη.* Theaet. 157. D: *ᾗπερ διελήλυθας.* Pol. I. 330. C: *κατὰ τὴν χρείαν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι.* Tim. 39. E. 82. C: *τῶν ... ἄλλων τὰ πλεῖστα ᾗπερ τὰ πρόσθεν.* Legg. VI. 752. A. al.

ἤπιος, ὁ ἡ, *lenis*, *mitis*; etiam *leniens*. Pol. III. 408. A: *ἤπια φάρμακ᾽ ἔπασσον* (Hom.). Phaedr. 279. B: *ἐπειδὴ καὶ τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν.* Tim. 85. A: *τὸ ... λευκὸν φλέγμα ... ἠπιώτερον.*

ἠρέμα, *tranquille*, *tacite*; etiam *ita ut non sentias* (vern. *unmerklich*). Crat. 399. E: *ἔχε ἠρέμα* (Id. Hipp. mai. 296. A.). Conv. 221. B: *ἠρέμα παρασκοπῶν.* Pol. IV. 424. D: *ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη* cet. Ax. 372: *νυνὶ δὲ ἠρέμα κατ᾽ ἐμαυτὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα.* Ep. II. 310. E: *ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημένην (τὴν συνουσίαν ἡμῶν) οὐδ᾽ ἠρέμα.* **placide*, *leniter*; etiam *paululum*. Prot. 333. E: *ἠρέμα ἠρόμην.* Phaedr. 230. C: *ἐν ἠρέμα προσάντει.* Phaed. 62. A: *ἠρέμα ἐπιγελάσας ... ἔφη.* 84. D: *καὶ ὃς ἀκούσας ἐγέλασέ τε ἠρέμα*

καί φησι. 83. A: ἠρέμα παραμυθεῖται. Theaet. 152. B: ὁ μὲν ἠρέμα (ῥιγοῖ), ὁ δὲ σφόδρα. 154. E. 165. D: καὶ σφόδρα καὶ ἠρέμα τὸ αὐτό. Crat. 413. A: ἐπειδὰν δ' ἠρέμα αὐτοὺς ἐπανερωτῶ cet. Phil. 24. C: τὸ σφόδρα ... καὶ τό γε ἠρέμα. E. 47. A: ἠρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ. Pol. V. 476. E: πείθειν ἠρέμα. VI. 494. D: ἐάν τις ἠρέμα προςελθὼν τἀληθῆ λέγῃ. VII. 533. D: ἠρέμα ἕλκει καὶ ἀνάγει ἄνω. Legg. I. 629. A: ἠρέμα ἀνερωτᾶν. VII. 820. A: εἰ δ' ἔστι μήτε σφόδρα μήτε ἠρέμα δυνατὰ ἔνια. Ep. XIII. 362. E: οὐκ ἠρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο. **tarde*. Pol. X. 617. A: τοὺς ... ἐντὸς ἑπτὰ κύκλους ... ἠρέμα περιφέρεσθαι, αὐτῶν δὲ τούτων τάχιστα ... ἰέναι τὸν ὄγδοον cet.

ἠρεμαῖος, α, ον, *lenis; moderatus*. Polit. 306. E: τὸ τῆς ἠρεμαίας αὖ γενέσεως εἶδος. Legg. V. 733. C: ἐν ᾧ (βίῳ) ὀλίγα ἑκάτερα καὶ σμικρὰ καὶ ἠρεμαῖα.

ἠρέμησις, ἡ, *sedatio*. Locr. 104. B: ἐπιθυμίαν δὲ ἐν ἀρεμήσει (εἶμεν).

ἠρεμία, ἡ, *tranquillitas*. Def. 412. A: ἠρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον φαινόμενα.

ἠρεμῶ, *quiesco* vel *quietus sum*; etiam *taceo*. Legg. X. 891. A: διότι τὰ περὶ νόμους προστάγματα ἐν γράμμασι τεθέντα ... πάντως ἠρεμεῖ. XII. 956. D: ἐὰν δὲ ὁ διώκων ... μὴ ἠρεμῇ. Locr. 95. D: καὶ ἀρεμέωσα καὶ κινωμένα (ἁ σφαῖρα). Ep. VII. 326. C: πόλις ... οὐδεμία ἂν ἠρεμῆσαι cet. **stabilis sum* vel *maneo*. Gorg. 527. B: ἐν τοσούτοις λόγοις τῶν ἄλλων ἐλεγχομένων μόνος οὗτος ἠρεμεῖ ὁ λόγος ὡς cet. Phaed. 96. B: λαβούσης (μνήμης καὶ δόξης) τὸ ἠρεμεῖν. Soph. 248. E: ὅ δή φαμεν οὐκ ἄν γενέσθαι περὶ τὸ ἠρεμοῦν.

ἦρι, *mane*. Hipp. min. 370. B. (Hom.).

ἡρωϊκός, ή, όν, *heroicus*. Crat. 398. E: ὥστε ῥητόρων καὶ σοφιστῶν γένος γίγνεται τὸ ἡρωϊκὸν φῦλον. Legg. XII. 958. E: μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στίχων.

ἡρῷος, α, ον, *herous*. Pol. III. 400. B: καὶ δάκτυλον καὶ ἡρῷόν γε (ῥυθμόν).

ἥρως, ὁ, *heros*. Crat. 398. C: ὁ ἥρως ... τὸ ὄνομα, δηλοῦν τὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος γένεσιν. Pol. VIII. 558. A: περινοστεῖ ὥσπερ ἥρως. Legg. VII. 818. C: οὐκ ἄν ποτε γένοιτο ... θεὸς οὐδὲ δαίμων οὐδὲ ἥρως cet. Pol. III. 391. B: Πατρόκλῳ ἥρωϊ (Hom.). D: μηδέ τιν' ἄλλον θεοῦ παῖδά τε καὶ ἥρω. Legg. V. 738. D: θεὸν ἢ δαίμονα ἤ τινα ἥρωα. De lege 319. B: εἰς ἥρω Διὸς υἱόν. Crat. 398. D: ὅθεν γεγόνασιν οἱ ἥρωες. Ib. οἱ ἥρωες ῥήτορές τινες καὶ ἐρωτητικοὶ συμβαίνουσιν. Pol. III. 391. D: (ὡς) ἥρωες ἀνθρώπων οὐδὲν βελτίους. Men. 81. C: ἥρωες ἁγνοί (Pind.). Crat. 397. B: τὰ ... τῶν ἡρώων καὶ ἀνθρώπων λεγόμενα ὀνόματα. Conv. 179. C: μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις τῶν ἡρώων τὸν θεόν. 180. A. Pol. III. 404. B: ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν. IV. 427.

B: καὶ ἄλλαι θεῶν τε καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων θεραπεῖαι. X. 605. D. Hipp. mai. 285. D: περὶ τῶν γενῶν ... τῶν τε ἡρώων καὶ τῶν ἀνθρώπων. 293. B. al. Legg. IV. 717. B: ἥρωσι ... μετὰ τούτους (τοὺς δαίμονας). IX. 853. C: θεῶν παισὶ ... τοῖς ἥρωσιν. Hipp. mai. 293. B. Crat. 397. D: δαίμονάς τε καὶ ἥρωας καὶ ἀνθρώπους. 398. D: ἤτοι τοῦτο λέγει τοὺς ἥρωας, ἢ ὅτι σοφοὶ ἦσαν καὶ ῥήτορες δεινοὶ καὶ διαλεκτικοί, ἐρωτᾶν ἱκανοὶ ὄντες. Legg. VII. 801. E. Apol. 28. A.

ἡσυχάζω, *sedo*. Pol. IX. 572. A: ἡσυχάσας μὲν τὼ δύο εἴδη, τὸ τρίτον δὲ κινήσας. Neutr. *quiesco*. Crat. 421. B: τὸ ἀναγκαζόμενον ἡσυχάζειν. Parm. 162. E: τὸ δὲ ἡσυχάζον ἑστάναι (ἀνάγκη).

ἡσυχαῖος, α, ον, *tranquillus, placidus*. Legg. VI. 775. C: ἀπλανὲς ἡσυχαῖόν τε ... ξυνίστασθαι τὸ φυόμενον (δεῖ). Polit. 307. A: ἡσυχαῖά πού φαμεν ἑκάστοτε καὶ σωφρονικά.

ἡσυχῇ, *quiete, placide*. Phaed. 115. C: γελάσας ... ἡσυχῇ. Legg. VII. 797. B: ἐᾷ καὶ τὰ σπουδῇ κείμενα νόμιμα μένειν ἡσυχῇ. Hipp. mai. 298. C: ἔχ' ἡσυχῇ. **paulatim, lente.* Charm. 159. B: ἡσυχῇ ἔν τε ταῖς ὁδοῖς βαδίζειν καὶ διαλέγεσθαι cet. C: πότερον ... κάλλιστον ... τὰ ὅμοια γράμματα γράφειν ταχύ, ἢ ἡσυχῇ; Ib. καὶ τὸ παλαίειν ὀξέως πολὺ κάλλιον τοῦ ἡσυχῇ τε καὶ βραδέως. D: τὰ δὲ βραδέως, μόγις τε καὶ ἡσυχῇ (γιγνόμενα) τὰ τοῦ αἰσχροῦ (ἐστί). E: ἡσυχῇ καὶ βραδέως (μανθάνειν). Ib. διδάσκειν δὲ ἄλλον οὐ ταχέως κάλλιον καὶ σφόδρα μᾶλλον ἢ ἡσυχῇ τε καὶ βραδέως; 160. C: τὸ ἡσυχῇ πράττειν (oppos. τὸ σφόδρα τε καὶ ταχέως).

ἡσυχία, ἡ, *quies, tranquillitas* vel *tranquillum*. Theaet. 153. A: (ὅτι) τὸ ... μὴ εἶναι καὶ ἀπόλλυσθαι ἡσυχία (παρέχει). Pol. VIII. 566. E: (ὅταν) ἡσυχία ἐκείνων γένηται. IX. 583. E: ἡ τῆς ἡδονῆς ἡσυχία λυπηρὸν ἔσται. 584. A. Tim. 45. E: ἡσυχία γίγνεται. Charm. 160. A: ἡ δ' ἀγχίνοια οὐχὶ ὀξύτης τίς ἐστι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ ἡσυχία; Lys. 207. A: ἦν γὰρ αὐτόθι ἡσυχία. Theaet. 153. B: ἡ τῶν σωμάτων ἕξις οὐχ ὑπὸ ἡσυχίας ... καὶ ἀργίας διόλλυται —; 180. A: πρὸς τὸ μηδὲ σμικρὸν ἐνεῖναι τοῖς ἀνδράσιν ἡσυχίας. Pol. VI. 503. C: κοσμίως μετὰ ἡσυχίας ... ζῆν. Menex. 243. D: ἡσυχίας γενομένης καὶ εἰρήνης πρὸς τοὺς ἄλλους. Phaedr. 229. A: εἶτα ... ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα. Pol. IX. 575. B: ἐὰν δ' ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ἡσυχίᾳ γένωνται. Ax. 370. D: ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος (βίος). Pol. IX. 583. C: ἡσυχίαν τινὰ ... τῆς ψυχῆς (εἶναι). D: τὴν ἡσυχίαν τοῦ τοιούτου (τοῦ λυπεῖσθαι) ἐγκωμιάζουσιν ὡς ἥδιστον. Tim. 70. E: καθ' ἡσυχίαν. 71. C. Legg. VII. 790. D: οὐχ ἡσυχίαν αὐτοῖς προςφέρουσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον κίνησιν. 791. A: γαλήνην ἡσυχίαν τε ἐν τῇ ψυχῇ φαίνεται ἀπεργασαμένη τῆς ... πηδήσεως. 816. A. Cum vv. ἔχειν et ἄγειν. Prot. 356. E: ἡσυχίαν ἂν ἐποίησεν ἔχειν τὴν ψυχήν. Gorg. 493. E: ἀλλ' ἕνεκα

τούτων ἡσυχίαν ἔχοι. Pol. VI. 496. D: ἡσυχίαν ἔχων. Alc. II. 150. C. Phaed. 117. E: ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε. Polit. 294. B. Parm. 139. B. Conv. 190. D: (ἐὰν) μὴ ἐθέλωσιν ἡσυχίαν ἄγειν. Pol. I. 336. B: οὐκέτι ἡσυχίαν ἦγεν. X. 604. B: ἡσυχίαν ἄγειν ἐν ταῖς ξυμφοραῖς. 605. D: ἡσυχίαν ἄγειν καὶ καρτερεῖν. Tim. 19. B: ἡσυχίαν ... ἄγοντα (ζῶα). 27. A. 89. A. E: τῶν ἑαυτοῦ κινήσεων ἡσυχίαν ἄγον. Legg. II. 652. D. Apol. 36. B: ὅτι μαθὼν ἐν τῷ βίῳ οὐχ ἡσυχίαν ἦγον. 37. E. Crit. 48. D. Menex. 244. B: ἡσυχίαν ἦγεν ἡ πόλις. Clit. 408. A: τὸ ἄγειν ἡσυχίαν τῇ ψυχῇ καὶ μὴ ζῆν. Ep. II. 312. C: μὴ τιμώμενος δὲ ἡσυχίαν ἄξω. Theaet. 153. C: ὅτι αἱ ... ἡσυχίαι σήπουσι καὶ ἀπόλλυσι.

ἡσύχιος, ὁ ἡ, *quietus*, *placidus*; etiam *lentus* (vern. *bedächtig*). Charm. 160. B: οὐδ' ὁ ἡσύχιος ὁ σώφρων βίος. D. 159. D: οὐ τὸ ἡσύχιον, ἀλλὰ τὸ τάχιστον καὶ ὀξύτατον. 160. D: τοῦ μὴ ἡσυχίου (βίου). Pol. X. 604. E: τὸ ... φρόνιμόν τε καὶ ἡσύχιον ἦθος ... οὔτε ῥᾴδιον μιμήσασθαι cet. Charm. 160. C: αἱ ἡσύχιοι πράξεις. D: καλὰ ... οὐχ ἧττον τὰ ταχέα τῶν ἡσυχίων πέφανται. 159. B: τοὺς ἡσυχίους σώφρονας εἶναι.

ἡσυχιότης, ἡ, *lentitudo* (vern. *Bedachtsamkeit*). Charm. 159. B: καί μοι δοκεῖ ... συλλήβδην ἡσυχιότης τις εἶναι ὃ ἐρωτᾷς. D: οὐ τοίνυν κατά γε τὸ σῶμα ἡ ἡσυχιότης ἄν, ἀλλ' ἡ ταχυτὴς σωφρονέστερον εἴη. 160. B. Ib. τὰ τῆς βραδυτῆτός τε καὶ ἡσυχιότητος.

ἡσυχίως, *sedate*, *placide*. Theaet. 179. E: ἡσυχίως ἐν μέρει ἀποκρίνασθαι καὶ ἐρέσθαι.

ἥσυχος, ὁ ἡ, i. q. ἡσύχιος. Polit. 307. E: οἱ ... διαφερόντως ὄντες κόσμιοι τὸν ἥσυχον ἀεὶ βίον ἕτοιμοι ζῆν. 264. B: οὐχ ἡσύχους εὖ διαιροῦντας ἠνυκέναι βραδύτερον. Phil. 24. C: ἀεὶ σφοδρότερον ἡσυχαιτέρου ... ἑκάσταις πράξεσιν ἐμποιοῦντε. Charm. 160. A: οὐχ ὁ ἡσυχώτατος ... καὶ μόγις βουλευόμενός τε καὶ ἀνευρίσκων ἐπαίνου δοκεῖ ἄξιος εἶναι, ἀλλ' ὁ ῥᾷστά τε καὶ τάχιστα τοῦτο δρῶν.

ἡσύχως, *modice*. Eryx. 405. E: εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὤν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἡσύχως. Charm. 160. A: οὐχ ὡς ἡσυχαίτατα, ἀλλ' ὡς τάχιστα.

ἤτοι, *aut certe* (vern. *oder doch*). Pol. I. 344. E: ἔοικας, ἦν δ' ἐγώ· ἤτοι ἡμῶν γε οὐδὲν κήδεσθαι cet. III. 400. C: ἤτοι ξυναμφότερόν τι. IV. 433. A: τοῦτό ἐστιν ... ἤτοι τούτου τι εἶδος ἡ δικαιοσύνη. — Sq. ἤ est *aut-aut*, *sive-sive*. Prot. 339. D: ὥστε ἤτοι τὸ πρότερον ἢ ὕστερον οὐκ ὀρθῶς λέγει. Phaedr. 242. B: ἤτοι αὐτὸν λέγοντα ἢ ἄλλους ... προσαναγκάζοντα. Gorg. 460. A: ἤτοι πρότερόν γε ἢ ὕστερον μαθόντα παρὰ σοῦ. 467. E: ὃ οὐχὶ ἤτοι ἀγαθόν γ' ἐστὶν ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων. 475. A: ἤτοι ἡδονῇ ἢ

ὠφελείᾳ ἢ ἀμφοτέροις. 478. B. Phaed. 68. C: ἤτοι τὰ ἕτερα τούτων ἢ καὶ ἀμφότερα. Parm. 131. A. Pol. I. 330. E. IV. 437. C. V. 453. D. Legg. X. 898. C. Apol. 27. C. Men. 85. D.

ἦτορ, τό, *cor*, *animus*. Pol. III. 388. C. (Hom.).

ἠτρίον, τό, *textum* (rarum atque tenue). Phaedr. 268. A: εἰ ἄρα καὶ σοὶ φαίνεται διεστηκὸς αὐτῶν τὸ ἠτρίον.

ἦτρον, τό, *venter*. Phaed. 118. A: τὰ περὶ τὸ ἦτρον.

ἧττα, ἡ, *clades*. Lach. 196. A: εἴτε νίκη εἴθ' ἧττα ἢ πολέμου ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἀγωνίας. Menex. 247. A: ἡ δὲ ἧττα, ἐὰν ἡττώμεθα, εὐδαιμονίαν (ἡμῖν φέρει). Pol. III. 386. B: οἴει τινὰ ... ἐν ταῖς μάχαις αἱρήσεσθαι πρὸ ἥττης τε καὶ δουλείας θάνατον; Legg. I. 638. A: νίκην τε καὶ ἧτταν λέγοντες μάχης. B: νίκας ... καὶ ἥττας. — C. genit. est etiam Lat. *succumbere* vel *indulgere*. Legg. I. 648. E: τὴν πάντων ἧτταν φοβούμενος ἀνθρώπων τοῦ πώματος. IX. 869. E: δι' ἥττας ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ φθόνων. X. 902. A: διά τινας ἥττας ἡδονῶν ἢ λυπῶν.

ἧττον, *minus*. Prot. 356. A: καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον. Phil. 24. A: τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον. Gorg. 524. B: οὐ πολὺ ἧττον ἑκάτερον αὐτοῖν ἔχει τὴν ἕξιν τὴν αὐτοῦ. Theaet. 179. E: τὸ ... ἐπιμεῖναι τῷ λόγῳ ... ἧττον αὐτοῖς ἔνι ἢ τὸ μηδέν. Phaed. 72. A: οὐδὲν ἧττον ἢ cet. 73. B: οὐδὲν μέντ' ἂν ἧττον ἀκούοιμι νῦν οὐ πῇ ἐπεχείρησας λέγειν. Theaet. 174. D: οὐδὲν ἧττον τῶν νομέων. Soph. 227. A: οὐδὲν ἧττον οὐδέ τι μᾶλλον τυγχάνει μέλον. Tim. 39. D. Polit. 275. C: ζητητέοι ... οὐδὲν ἂν εἴησαν οὐθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον. 287. C: τὸ δ' αἴτιον ... οὐχ ἧττον ἔσται καταφανές. Conv. 177. B: τοῦτο μὲν ἧττον καὶ θαυμαστόν. Crat. 413. A: ἐπειδὰν ... αὐτοὺς ἐπανερωτῶ ἀκούσας τοῦτο μηδὲν ἧττον (*nihilo minus*). 432. E: μηδὲν ἧττον ὀνομάζεσθαι τὸ πρᾶγμα. Pol. I. 336. C: ἧττόν τι αὐτὸν οἴει ἀποκρινεῖσθαι τὸ φαινόμενον ἑαυτῷ —; Cum genit. Phaedr. 237. B: ὃς οὐδενὸς ἧττον ἐρῶν ἐπεπείκει τὸν παῖδα ὡς οὐκ ἐρῴη. Tim. 48. D: πειράσομαι μηδενὸς ἧττον εἰκότα ... λέγειν. Men. 85. C: οἶσθ' ὅτι τελευτῶν οὐδενὸς ἧττον ἀκριβῶς ἐπιστήσεται περὶ τούτων.

ἡττῶμαι, *superor* vel *vincor*; hinc *succumbo*, *cedo* vel *resistere nequeo*; etiam *convincor*, *causa cado*. Phil. 12. A: ἡ δὲ (ἡδονὴ) ἡττᾶται. Pol. VIII. 555. A. Charm. 175. B: νῦν δὲ πανταχῇ γὰρ ἡττώμεθα. Phil. 11. D: μῶν οὐκ ... ἡττώμεθα ... τοῦ ταῦτ' ἔχοντος βεβαίως βίου —; Legg. XII. 955. B: ἐάν τε ἡττᾶται ἀγωνιζόμενος ἐάν τε καὶ νικᾷ. Menex. 247. A: ἐὰν ἡττώμεθα. Legg. I. 627. B: ὅπου δ' ἂν ἡττῶνται. Prot. 353. A: ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἡττᾶσθαι. Legg. I. 626. E: τὸ ... ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ. III. 685. E: ἡττᾶσθαι δ' ὑπὸ τούτων ἐκείνους. Eryx. 395. B: δύναιτ' ἂν τοὺς ἀντιπαίζοντας ποιεῖν ἡττᾶσθαι οὕτως ὥστε cet. Prot. 355. B: ὑπὸ τούτων (τῶν ἡδονῶν) ἡττώμενος. C. D.

Phaedr. 233. C: *οὐχ ὑπ' ἔρωτος ἡττώμενος.* Pol. V. 455. D: *οὐ καὶ καταγελαστότατόν ἐστι πάντων ἡττώμενον (τὸ γυναικεῖον γένος).* Tim. 48. A: *δι' ἀνάγκης ἡττωμένης ὑπὸ πειθοῦς ἔμφρονος.* Legg. VII. 822. B: *τὸν ἡττώμενον.* X. 904. B: *νικῶσαν ἀρετήν, ἡττωμένην δὲ κακίαν.* I. 635. D: *ταὐτὸν πείσονται τοῖς ἡττωμένοις τῶν φόβων.* Prot. 352. D: *ὑπὸ ἡδονῆς ... ἡττωμένους ἢ λυπῆς.* Legg. VIII. 840. C. Euthyd. 300. D: *ἀπώλωλέ τε καὶ ἥττηται.* Ep. VII. 351. A: *ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος.* Legg. I. 650. A: *ἢ πρὸς τἀφροδίσια ἡττημένης τινὸς ψυχῆς βάσανον λαμβάνειν.* Conv. 216. B: *ἡττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν.* Soph. 239. B: *ἡττημένον (ἐμὲ) ἂν εὕροι περὶ τὸν τοῦ μὴ ὄντος ἔλεγχον.* Phaed. 89. A: *ὥσπερ πεφευγότας καὶ ἡττημένους.* Ep. VII. 333. D: *διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡττήθην.* Theaet. 148. C: *εἶτα διαθέων τοῦ ἀκμάζοντος ... ἡττήθης.* Menex. 243. D: *ἡμεῖς δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐνικήσαμεν καὶ ἡττήθημεν.* Legg. XI. 936. E: *ἐὰν δὲ ἡττηθῇ.* XII. 956. B: *ἂν ἡττηθῇ τὸ δεύτερον.* D. Phil. 62. C: *ἡττηθείς.* Legg. IX. 868. A. 880. C: *ὁ ... τὴν τοιαύτην δίκην ἡττηθείς.* XII. 956. D. Polit. 305. C: *μήθ' ὑπό τινος ἄλλης ἔχθρας μηδὲ φιλίας ἡττηθεῖσα.* Legg. XI. 926. D: *τῷ ... ἡττηθέντι.* VIII. 843. B: *ἀποτίνειν τὸν ἡττηθέντα.* Lys. 223. B: *ἡττηθέντες ... αὐτῶν.* Legg. IV. 715. A: *τοῖς ἡττηθεῖσι.* Ep. VII. 337. A.

ἥττων, ὁ ἡ, minor; inferior; imbecillior; deterior; succumbens, cedens, deditus. Prot. 316. D: *οὐδενὸς ἥττων σοφιστής.* Pol. IV. 430. A: *ὁ γὰρ ἑαυτοῦ κρείττων καὶ ἥττων δήπου ἂν αὐτοῦ εἴη καὶ ὁ ἥττων κρείττων.* Legg. I. 626. E: *ἐπειδὴ ... εἷς ἕκαστος ἡμῶν ὁ μὲν κρείττων αὑτοῦ, ὁ δὲ ἥττων ἐστί.* IX. 863. D. Men. 75. C: *ὅτι εἰμὶ ἥττων τῶν καλῶν.* Euthyd. 297. B. Legg. I. 627. C: *ὅτι ... ἡ ξυγγένεια αὕτη πᾶσα ἥττων αὑτῆς λέγοιτ' ἄν.* Tim. 57. A: *ἕως δ' ἂν ... ἧττον ὂν κρείττονι μάχηται.* Gorg. 483. D: *τὸν κρείττω τοῦ ἥττονος ἄρχειν.* Pol. I. 342. C: *τὸ τοῦ ἥττονός τε καὶ ἀρχομένου ὑφ' ἑαυτῆς (ξυμφέρον σκοπεῖ).* 346. E. Menex. 244. E: *ὡς ... τοῦ ἥττονος θεραπίς (ἐστι).* Pol. I. 340. B: *τοῦτο ποιητέον εἶναι τῷ ἥττονι.* 341. B. Prot. 353. C: *ἥττω εἶναι τῶν ἡδονῶν.* 354. E. 358. C: *τὸ ἥττω εἶναι αὑτοῦ.* Pol. IV. 431. B. Phaedr. 239. A: *ἥττω δὲ καὶ ὑποδεέστερον ἀεὶ ἀπεργάζεται.* Legg. I. 633. E: *τὸν τῶν λυπῶν ἥττω.* Ib. *τοῦτον τὸν ἐπονειδίστως ἥττονα ἑαυτοῦ.* 645. B. Apol. 18. B: *τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν.* Alc. I. 104. E: *πρὸς ἄνδρα οὐχ ἥττονα ἐραστῶν.* Legg. I. 627. A: *τὸ κρείττω τε αὑτῆς εἶναι λέγεις τινὰ (πόλιν), τὴν δ' ἥττω;* 633. D. Euthyd. 306. C: *ἀμφοτέρων ἥττους εἰσὶ πρὸς ἑκάτερον.* Conv. 197. C: *εἰ δὲ ἥττους (ἡδοναί), κρατοῖντ' ἂν ὑπ' Ἔρωτος.* Legg. V. 726. A: *τὰ δ' ἥττω καὶ χείρω δοῦλα.* Gorg. 484. C: *τὰ τῶν χειρόνων τε καὶ ἡττόνων.* Pol. I. 338. D:

ἡμῖν τοῖς ἥττοσιν ἐκείνου. 339. E. Tim. 77. A: οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἡμῖν. Pol. I. 340. B: τοὺς ἥττους τε καὶ ἀρχομένους. Legg. VIII. 841. B: οὓς ἥττους αὑτῶν προσαγορεύομεν. De lucri cup. 225. A: ἥττους τοῦ κέρδους. Ep. VII. 337. C: ἂν ... οἱ νενικηκότες ἥττους αὑτοὺς τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενικημένων παρέχωνται.

ἠΰτε, *sicut*. Pol. III. 386. E. (Hom.).

ἠχή, ἡ, *sonus*. Crit. 54. D: καὶ ἐν ἐμοὶ αὕτη ἡ ἠχὴ τούτων τῶν λόγων βομβεῖ. Tim. 37. B: ἄνευ φθόγγου καὶ ἠχῆς. Pol. VII. 531. A: οἱ μέν φασιν ἔτι κατακούειν ἐν μέσῳ τινὰ ἠχήν.

ἠχώ, ἡ, *echo*. Phaedr. 255. C: οἷον πνεῦμα ἤ τις ἠχὼ ἀπὸ λείων τε καὶ στερεῶν ἁλλομένη πάλιν ὅθεν ὡρμήθη φέρεται. Pol. VII. 515. B: εἰ καὶ ἠχὼ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ καταντικρὺ ἔχοι.

ἠχῶ, *sono*. Prot. 329. A: ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει.

ἠώς, ἡ, *diluculum*. Def. 411. A: ἀπ' ἠοῦς μέχρι δείλης. Hipp. min. 371. B: ἅμα τῇ ἠοῖ ἀποπλευσεῖσθαι.

Θ.

θῆτα, τό. Theaet. 207. E: ὅταν ... Θεαίτητον γράφων τις θῆτα καὶ εἶ οἴηταί τε δεῖν γράφειν καὶ γράψῃ.

θᾶκος, ὁ, *sedes*. Polit. 288. A: θᾶκος (v. θάκος) ἀεί τινι γιγνόμενον. Pol. VII. 516. E: εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον (v. θῶκον, al. θάκον) καθίζοιτο.

θάλαττα, ἡ, *mare* (praec. *mediterraneum*). Pol. II. 363. C: θάλασσα (Hom.). Phaed. 113. A: λίμνην ... μείζω τῆς παρ' ἡμῖν θαλάττης. Soph. 234. A: θαλάττης καὶ γῆς cet. Polit. 298. D: ἀνέμων καὶ θαλάττης πέρι. Pol. I. 332. E: πρὸς τὸν τῆς θαλάττης κίνδυνον. Tim. 25. D: κατὰ τῆς θαλάσσης (codd. aliquot θαλάττης) δῦσα. Critia 110. E: πρὸς θαλάττης (v. θαλάττῃ). 113. C: πρὸς θαλάττης (v. θαλάττῃ) ... πεδίον ἦν. 118. A: ἀπότομος ἐκ θαλάττης. Menex. 239. E: τῆς τε θαλάττης ἐκράτει καὶ τῶν νήσων. Euthyd. 279. E: πρὸς τοὺς τῆς θαλάττης (v. θαλάσσης) κινδύνους. Pol. I. 346. B: πλεῖν ἐν τῇ θαλάττῃ. III. 404. C. VII. 529. C. Tim. 22. D: τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προσοικούντων. Legg. III. 677. C: πόλεις ... πρὸς θαλάττῃ κατοικούσας. 682. C. Hipp. mai. 295. D: τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ. Ion. 540. B. Gorg. 511. E: παρὰ τὴν θάλατταν ... περιπατεῖ. Phaed. 109. B: περὶ τὴν θάλατταν οἰκοῦντας (ἡμᾶς). 111. A. Soph. 222. A. Polit. 289. E: κατὰ θάλατταν (*mari*) καὶ πεζῇ. Pol. II. 371.

A: ἐὰν ... κατὰ θάλατταν ἡ ἐμπορία γίγνηται. B: τῶν ἐπιστημόνων τῆς περὶ τὴν θάλατταν (edd. c. codd. aliquot θάλασσαν) ἐργασίας. III. 396. E: θάλατταν κτυποῦσαν. Tim. 22. E: εἰς τὴν θάλατταν φέρονται. Legg. III. 682. C. XII. 944. B. 952. E. Menex. 240. B: ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν διαστάντες. 241. A: κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. (Id. Alc. II. 148. D.). 245. B: τῷ κατὰ θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντας. Phaed. 112. C: θαλάττας τε καὶ λίμνας ... ποιεῖ.

θαλάττιος, α, ον, *marinus*. Men. 80. A: ὁμοιότατος ... ταύτῃ τῇ πλατεία νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ. Pol. X. 611. C: οἱ τὸν θαλάττιον Γλαῦκον ὁρῶντες. Phil. 21. C: τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρείνων ἔμψυχά ἐστι σωμάτων. Euthyd. 298. D: τῶν ἐχίνων ... τῶν θαλαττίων.

θάλεια, ἡ, *convivium*. Pol. IX. 573. D: ἑορταὶ ... καὶ κῶμοι καὶ θάλειαι (sic Par. A. c. al. Vulgo θαλίαι).

θαλλός, ὁ, *frutex*. Phaedr. 230. D: θαλλὸν ἤ τινα καρπὸν προσείοντες. Praec. *frutex* vel *termes oleae*. Legg. XII. 943. C: στέφανον δὲ τὸ νικητήριον ἑκάστοις εἶναι θαλλοῦ. 946. B: στεφανῶσαι θαλλῷ.

θάλλω, *vireo*, *pullulo*. Crat. 414. A: αὐτό γε τὸ θάλλειν τὴν αὔξην μοι δοκεῖ ἀπεικάζειν τῶν νέων. Phaedr. 264. D: τεθήλῃ (epigr.). Crat. 414. A: ὅτι τεθηλέναι ποιεῖ, ὥσπερ τὰ ἀρδόμενα. Trop. *vigeo*, *floreo*. Conv. 203. E: τοτὲ μὲν ... θάλλει καὶ ζῇ cet. Legg. XII. 945. D: ἡ πᾶσα οὕτω θάλλει τε καὶ εὐδαιμονεῖ χώρα καὶ πόλις. Ep. V. 321. E. Tim. 77. D: ἵνα οὗτος ... ὅτι μάλιστα θάλλοι.

θάλπος, τό, *aestus*. Ax. 371. D: οὔτε θάλπος ἐγγίγνεται. 366. D: ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος ... ὀδυνᾶται. 368. C.

θαμά, *crebro*, *saepius*. Prot. 309. B: ἐπελανθανόμην ... αὐτοῦ θαμά. Phaed. 72. E: ὃν σὺ εἴωθας θαμὰ λέγειν. 89. E: θαμὰ προσκρούων. Parm. 130. A: θαμὰ εἰς ἀλλήλους βλέποντας. Crat. 428. D. Pol. I. 330. E: θαμὰ ἐγειρόμενος δειμαίνει. Lys. 204. C. al.

θάμβος, τό, *horror*. Phaedr. 254. C: ὑπ' αἰσχύνης τε καὶ θάμβους.

θαμίζω, *frequento*, *ventito*. Hipp. mai. 281. B: διὸ δὴ ... οὐ θαμίζω εἰς τούσδε τοὺς τόπους. Pol. I. 328. C: οὐδὲ θαμίζεις ἡμῖν καταβαίνων εἰς τὸν Πειραιᾶ. Etiam in re ponitur *frequente*, h. e. *quae saepius obvenit* vel *repetitur*. Legg. VIII. 843. B: βλάβαι πολλαὶ καὶ σμικραὶ γειτόνων γιγνόμεναι, διὰ τὸ θαμίζειν ἔχθρας ὄγκον μέγαν ἐντίκτουσαι, χαλεπὴν ... γειτονίαν ἀπεργάζονται.

θάμνος, ὁ, *fruticetum* vel *frutices densi*. Pol. IV. 432. B: θάμνον κύκλῳ περιίστασθαι.

θανάσιμος, ὁ ἡ, *letalis* s. *mortem afferens*. Pol. X. 610. E: τοῦ θανάσιμος εἶναι. D: εἰ θανάσιμον ἔσται (ἡ ἀδικία) τῷ λαμβάνοντι. Legg. XI. 933. D: βλάβῃ μὴ θανασίμῳ.

Pol. III. 406. B: παρακολουθῶν ... τῷ νοσήματι θανασίμῳ ὄντι. X. 610. C: τὴν ἀδικίαν εἶναι θανάσιμον τῷ ἔχοντι, ὥσπερ νόσον. Legg. XI. 932. E: τὰ ... θανάσιμα. Etiam in eo dicitur *qui prope abest a morte.* Pol. III. 408. C: πλούσιον ἄνδρα θανάσιμον ἤδη ὄντα ἰάσασθαι.

θανατηφόρος, ὁ ἡ, *mortifer.* Pol. X. 617. D: ἀρχὴ ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατηφόρου.

θάνατος, ὁ, *mors;* etiam *caedes, occisio.* Prot. 325. B: ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι θάνατος ἡ ζημία. Gorg. 524. B: ὁ θάνατος ... δυοῖν πραγμάτων διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀπ' ἀλλήλοιν. Phaed. 67. D: οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος; 91. D: (μὴ) ἡ αὐτὸ τοῦτο θάνατος, ψυχῆς ὄλεθρος. 106. B: ὅταν θάνατος ἐπ' αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) ἴῃ. 107. C: εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγή cet. Tim. 81. E. Ax. 369. B: ὅτι ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας. Gorg. 511. C: σώζει ... ἐκ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους. Phaed. 64. B: οἵου θανάτου (ἄξιοί εἰσι). 71. E: περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 77. D: ἐκ θανάτου καὶ τοῦ τεθνάναι. 85. A: διὰ τὸ αὑτῶν δέος τοῦ θανάτου. 106. E: ἐπιόντος θανάτου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. Theaet. 142. C: ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου. Pol. II. 361. C: μέχρι θανάτου. VIII. 558. A. Tim. 41. B: οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας. Critia 120. D: θανάτου (*necis*) ... τὸν βασιλέα τῶν ξυγγενῶν μηδενὸς εἶναι κύριον. Ep. VIII. 356. D. E. Phaed. 58. E: ὡς θανάτῳ παρόντα ... ἀνδρὸς ἐπιτηδείου. Pol. VIII. 566. B: βιαίῳ ... θανάτῳ ἐπιβουλεύουσιν ἀποκτιννύναι λάθρα. C: θανάτῳ δίδοται. Legg. IX. 871. D: ὁ δὲ ὄφλων θανάτῳ ζημιούσθω. Phaed. 68. D: οἶσθα ... ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄνθρωποι τῶν μεγίστων (al. μεγάλων) κακῶν εἶναι. Ib. ὑπομένουσι τὸν θάνατον. 85. A: θρηνοῦντας τὸν θάνατον. 88. B: θάνατον θαῤῥοῦντι. Conv. 179. D: ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι. Pol. III. 386. A: οἷα αὐτοὺς ποιῆσαι ἥκιστα τὸν θάνατον δεδιέναι. 406. B: μακρὸν ... τὸν θάνατον αὑτῷ ποιήσας. X. 620. A: διὰ τὸν ὑπ' ἐκείνων θάνατον. Legg. V. 735. E: θάνατον ἢ φυγὴν τῇ τιμωρίᾳ τὸ τέλος ἐπιτιθείς. IX. 863. A. al. Legg. X. 908. E: οὐχ ἑνὸς οὐδὲ δυοῖν ἄξια θανάτοιν ἁμαρτάνον. Theaet. 176. D: πληγαί τε καὶ θάνατοι. Phaed. 88. A: τελευτῶσάν γε ἔν τινι τῶν θανάτων. Pol. X. 615. B: οἵτινες πολλῶν θανάτων ἦσαν αἴτιοι. Tim. 81. E: ἀπονώτατος τῶν θανάτων. Legg. VI. 778. D: ὅσα θανάτων ἄξια ἀδικήματα. Ax. 368. D: θανάτων μυρίων χείρω. Ep. VII. 327. D. 351. C: οὔτι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην. Pol. VI. 492. D: ὅτι τὸν μὴ πειθόμενον ἀτιμίαις ... καὶ θανάτοις κολάζουσι. Legg. X. 904. E: ἔν τε ζωῇ καὶ ἐν πᾶσι θανάτοις. Pol. III. 399. A: εἰς τραύματα ἢ εἰς θανάτους ἰόντος. Legg. III. 682. D: ὥστε

θανάτους τε καὶ σφαγὰς καὶ φυγὰς γενέσθαι παμπόλλας. Crit. 46. C: δεσμοὺς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα (ἡ τῶν πολλῶν δύναμις). Alc. I. 112. C. 115. B.

θανατῶ (άω), *mori cupio*. Ax. 366. C: ἐξ ἐκείνου θανατᾷ μου ἡ ψυχή. Phaed. 64. B: ὅτι τῷ ὄντι οἱ φιλοσοφοῦντες θανατῶσι.

θανατῶ, (όω), *interficio*. Legg. IX. 872. C: ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δήμιος ... θανατωσάτω. 868. C: οἱ δὲ ... θανατωσάντων τὸν δράσαντα. 865. D: ὁ θανατωθεὶς ... βιαίως. 862. C: τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθέν.

θάπτω, *sepelio*. Phaed. 115. C: θάπτωμεν δέ σε τίνα τρόπον; E: θάπτειν. Legg. IV. 719. D. IX. 873. D. XII. 959. C. De lege 315. D: ἔθαπτον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοὺς ἀποθανόντας. Hipp. mai. 293. A: τοὺς ... γονέας θάψαι. B: θάψαντι τοὺς προγόνους. Legg. IX. 871. D: μὴ ἐν τῇ τοῦ παθόντος χώρᾳ θαπτέσθω. Pol. X. 614. C: μέλλων θάπτεσθαι. Legg. XII. 959. C: νομίζοντα τὸν αὑτοῦ τοῦτον εἶναι τὸν τῶν σαρκῶν ὄγκον θαπτόμενον. Phaedr. 264. D: τῇδε τέθαπται (epigr.). Crat. 400. C: ὡς τεθαμμένης (τῆς ψυχῆς) ἐν τῷ νῦν παρόντι. Hipp. mai. 291. E: καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ταφῆναι. 292. E. 293. A: ὑπὸ ... τῶν ἐκγόνων ταφῆναι. B.

θαῤῥαλέος, α, ον, *fidens*; *audens*. Legg. II. 671. C: τὸν εὔελπιν καὶ θαῤῥαλέον ἐκεῖνον γιγνόμενον. Phil. 32. C: τίθει ... τὸ μὲν πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδὺ καὶ θαῤῥαλέον. Prot. 350. A: τίνες ... ἀπὸ τῶν ἵππων πολεμεῖν θαῤῥαλέοι εἰσί; C. Legg. I. 649. C: θαῤῥαλέοι ... καὶ θρασεῖς. Prot. 349. E: πότερον τοὺς ἀνδρείους θαῤῥαλέους λέγεις, ἢ ἄλλο τι; 359. B. Lach. 182. C: θαῤῥαλεώτερον καὶ ἀνδρειότερον. Prot. 350. C: θαῤῥαλεώτατοι. In eo quoque ponitur quod quis *audere*, igitur *sine timore subire potest*. Pol. V. 450. E: τἀληθῆ εἰδότα λέγειν ἀσφαλὲς καὶ θαῤῥαλέον. Legg. XII. 959. B: παρὰ θεοὺς ἄλλους ἀπιέναι δώσοντα λόγον ... τῷ μὲν ἀγαθῷ θαῤῥαλέον, τῷ δὲ κακῷ μάλα φοβερόν. Lach. 194. E: τὴν τῶν δεινῶν καὶ θαῤῥαλέων ἐπιστήμην. 196. D. 198. B. 199. B. Prot. 359. C: πότερον οἱ μὲν δειλοὶ ἐπὶ τὰ θαῤῥαλέα ἔρχονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐπὶ τὰ δεινά; Lach. 195. B: τὰ ... δεινά τε καὶ θαῤῥαλέα. E. 198. C: θαῤῥαλέα (φαμὲν εἶναι) τὰ μὴ κακὰ ἢ ἀγαθὰ μέλλοντα. 199. B. Def. 412. A: περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα.

θαῤῥαλέως, *fidenter*. Apol. 34. E: εἰ ... θαῤῥαλέως ἐγὼ ἔχω πρὸς θάνατον ἢ μή, ἄλλος λόγος. Alc. I. 110. B: μάλα μέγα καὶ θαῤῥ. λέγοντος. Euthyd. 275. B: ἀνδρείως τε καὶ θαῤῥαλέως ... ἔφη. Men. 84. A: θαῤῥ. ἀπεκρίνετο ὡς εἰδώς.

θάῤῥος et θάρσος, τό, *fidentia*, *audacia*; *animus*. Legg. I. 644. C: φόβος μὲν ἡ πρὸ λύπης ἐλπίς, θάῤῥος δὲ ἡ πρὸ τοῦ ἐναντίου. 647. B: θάῤῥος ... πολεμίων (*adversus hostes*).

Men. 88. B: εἰ μὴ ἔστι φρόνησις ἡ ἀνδρεία, ἀλλ' οἷον θάῤῥος τι. Ax. 365. A. Def. 412. A: θάρσος πολεμικόν. C. Conv. 192. A: ὑπὸ θάῤῥους καὶ ἀνδρείας cet. Legg. II. 671. C: εἰσιόντι τῷ μὴ καλῷ θάῤῥει. Prot. 351. A: οὐ ταὐτὸν εἶναι θάρσος τε καὶ ἀνδρείαν. Phaed. 95. C: (εἰ) μὴ ἀνόητόν τε καὶ ἠλίθιον θάῤῥος (libri plures θάρσος) θαῤῥήσει. Tim. 69. D: θάῤῥος καὶ φόβον. Legg. I. 647. A. Ax. 371. E: τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας ... ἐναύσασθαι. Prot. 360. B: οὐδὲ αἰσχρὰ θάῤῥη θαῤῥοῦσιν.

θαῤῥῶ, *confido; bono* vel *securo sum animo; bene spero; non metuo* (c. accus.). Conv. 193. E: νῦν δὲ ὅμως θαῤῥῶ. Pol. IX. 574. B: οὐ πάνυ ... ἔγωγε θαῤῥῶ περὶ τῶν γονέων τοῦ τοιούτου. Critia 108. C: ἐπίπροσθεν ἔχων ἄλλον ἔτι θαῤῥεῖς. Euthyd. 275. C: ὥστε ἐπιεικῶς θαῤῥεῖ (v. θάῤῥει) τὸ ἀποκρίνασθαι. Prot. 359. D: ἐπὶ ἅ γε θαῤῥοῦσι πάντες αὖ ἔρχονται. 360. B. Phaedr. 239. D: τὸ ... τοιαῦτον σῶμα ... οἱ ἐχθροὶ θαῤῥοῦσιν. Men. 88. B: ὅταν ... ἄνευ νοῦ θαῤῥῇ ἄνθρωπος. Prot. 314. E: ἀλλὰ θάῤῥει· Πρωταγόραν γάρ τοι δεόμενοι ἰδεῖν ἤλθομεν. Theaet. 148. C: θάῤῥει τοίνυν περὶ σαυτῷ. Euthyd. 275. D: θάῤῥει ... καὶ ἀπόκριναι ἀνδρείως. Lach. 197. C. Menex. 249. E: θάῤῥει, οὐ κατερῶ. Ep. VII. 349. B. Imper. etiam ita interponitur ut cum verbo seq. in unam fere orationem coalescat. Prot. 311. A: ὥστε θάῤῥει (v. ὥστε, θάῤῥει,) καταληψόμεθα αὐτὸν ... ἔνδον. Phaed. 63. E: θαῤῥεῖν μέλλων ἀποθανεῖσθαι. 78. B: θαῤῥεῖν ἢ δεδιέναι ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς. 87. E. 88. B. 114. D. Soph. 261. B. Conv. 221. A. Legg. I. 649. A: τοῦ λίαν θαῤῥεῖν καὶ ἀκαίρως. al. Phaed. 95. C: θαῤῥῶν τε καὶ ἡγούμενος cet. Partic. plerumque ita ponitur ut exprimi possit voce *fidenter* (vern. *getrost* vel *keck*). Phaedr. 243. E: λέγε τοίνυν θαῤῥῶν. Gorg. 527. D: θαῤῥῶν πατάξαι (ἔασον) τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν. Theaet. 145. C: θαῤῥῶν ἔμμενε τῇ ὁμολογίᾳ. 157. D. Soph. 242. B: θαῤῥῶν ἴθι τούτου γε ἕνεκα. Crat. 426. B. 428. A. Pol. I. 352. B. Legg. I. 642. D. Charm. 166. D: θαῤῥῶν ... ἀποκρινόμενος τὸ ἐρωτώμενον cet. Euthyd. 307. C. Phaed. 88. B: θάνατον θαῤῥοῦντι. Soph. 258. B: δεῖ θαῤῥοῦντα ἤδη λέγειν. Legg. II. 657. A. B. VII. 810. E. Epin. 987. A. Men. 86. B. Legg. X. 897. A: θαῤῥοῦσαν, φοβουμένην cet. Phil. 57. D: θαῤῥοῦντες ἀποκρινώμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὁλκήν. Pol. I. 376. B. IX. 586. D. Legg. II. 657. C: ἆρ' οὖν θαῤῥοῦντες λέγομεν —; Prot. 350. B: θαῤῥοῦντας ... πρὸς ἕκαστα τούτων. Ib. λίαν γε θαῤῥοῦντας. Theaet. 189. D: ἵνα μὴ μάτην θαῤῥήσῃς. Pol. V. 451. B: ἀλλὰ θαῤῥήσας λέγε. Legg. VII. 797. A: ὅμως ... θαῤῥήσας οὐκ ἀποστήσομαι. Pol. VIII. 566. B: θαῤῥήσαντες ... ὑπὲρ ἑαυτῶν. Phaed. 95. C: (εἰ) μὴ ἀνόητον ... θάῤῥος θαῤῥήσει. Legg. I. 649. B: ὅπως ὅτι μάλιστα θαῤῥήσομεν.

θάτερον (τὸ ἕτερον), *alterum;* etiam *aliud, diversum* (sensu philosopho vern. *das Differente*). Soph. 250. E: καθάπερ ἂν αὐτῶν θἄτερον … ἀναφαίνηται, καὶ θἄτερον οὕτως ἀναφαίνεσθαι. 255. A: περὶ … ἀμφότερα θἄτερον ὁποτερονοῦν γιγνόμενον αὐτοῖν ἀναγκάζει μεταβάλλειν αὖ θἄτερον ἐπὶ τοὐναντίον τῆς αὑτοῦ φύσεως. C: τὸ θἄτερον … ἡμῖν λεκτέον πέμπτον. E: διὰ τὸ μετέχειν τῆς ἰδέας τῆς θατέρου. 257. C: ἡ θατέρου … φύσις. 258. D: τὴν … θατέρου φύσιν ἀποδείξαντες οὖσαν. Tim. 35. A: τῆς τε ταὐτοῦ φύσεως … πέρι καὶ τῆς θατέρου. B. 36. C. 37. A. B. 38. C: ἡ θατέρου περίοδος. 44. A: τοῦ ταὐτοῦ γένους ἢ τοῦ θατέρου. 62. E. al. Soph. 267. E: θατέρῳ τοίνυν χρηστέον. 252. B: οἱ μηδὲν ἐῶντες κοινωνίᾳ παθήματος ἑτέρου θἄτερον προσαγορεύειν. 254. E: τί … οὕτως εἰρήκαμεν τό τε ταὐτὸν καὶ θἄτερον. 266. D: κατὰ θἄτερον τμῆμα, κατὰ δὲ θἄτερον cet. 258. A: πρὸς τὸ μηδέν τι μᾶλλον εἶναι θἄτερον θατέρου. Polit. 265. C: τὸ μόριον θἄτερον … ἐπιτετάχθαι, τὸ δὲ ἕτερον cet. Tim. 44. A: ταὐτόν τῳ καὶ θἄτερόν του τἀναντία τῶν ἀληθῶν προσαγορεύουσαι. 46. C: θἄτερον ἐπὶ θἄτερον. Soph. 263. D: περὶ … σοῦ λεγόμενα … θἄτερα ὡς τὰ αὐτὰ καὶ μὴ ὄντα ὡς ὄντα cet. Legg. I. 631. C: ἤρτηται δ' ἐκ τῶν θείων θἄτερα. IV. 719. C. 722. B: οὐ διπλῷ θἄτερα τῶν ἑτέρων διάφορα μόνον εἰς ἀρετὴν τῆς χρείας. Tim. 63. E: τὰ δὲ τούτοις ἔχοντα ὡς ἑτέρως θἄτερα. Soph. 227. B: θἄτερα τῶν ἑτέρων … οὐδὲν ἡγεῖται γελοιότερα. Hinc ἐπὶ θἄτερα, *in alteram* (etiam *contrariam*) *partem, ex altera parte.* Theaet. 167. A: μεταβλητέον δ' ἐπὶ θἄτερα. Soph. 259. C: τοτὲ μὲν ἐπὶ θἄτερα, τοτὲ δ' ἐπὶ θἄτερα τοὺς λόγους ἕλκων. Phil. 15. E. Tim. 79. E: ὅταν … ἐπὶ θἄτερα ὁρμήσῃ, θἄτερα περιωθεῖ. Critia 118. A: ἐπὶ μὲν θἄτερα … κατὰ δὲ μέσον. Legg. VI. 771. C. VII. 795. C. Prot. 314. E: ἐκ μὲν τοῦ ἐπὶ θἄτερα — ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θἄτερα. Vocem θἄτερον (*aliud* vel *contrarium*, int. atque conducit) Attici rem tristem nomine mitigantes etiam in *malo* usurpant. Euthyd. 280. E: πλεῖον (al. πλέον) γάρ που … θἄτερόν ἐστιν, ἐάν τις χρῆται … ἢ ἐὰν ἐᾷ. Phaed. 114. E: πλέον θἄτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι (*magis obesse*, int. quam prodesse). *alterutrum. Gorg. 475. A: ὅταν … δυοῖν καλοῖν θἄτερον κάλλιον ᾖ. Phaed. 66. E. 76. A: ὥστε … δυοῖν θἄτερον, ἤτοι — ἤ. Apol. 40. C: δυοῖν … θἄτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι, ἢ — ἤ. Legg. X. 904. B: γένεσις γὰρ οὐκ ἄν ποτε ἦν ζώων ἀπολομένου τούτοιν θατέρου. Soph. 243. E: οὐ γάρ που (v. πω) τοῖν γε δυοῖν καλοῦντες θἄτερον ὂν ἀμφότερα ὁμοίως εἶναι λέγετε. Legg. IX. 854. D: δυοῖν δὲ θἄτερον ἀπεργάζεται σχεδόν, ἢ — ἤ. XII. 943. E: ῥᾴδιον … οὐδαμῶς διορίσαι τούτων θἄτερον. Theaet. 187. B: δυεῖν θἄτερα (v. θἄτερον), ἢ εὑρήσομεν — ἢ cet. Phil. 43. E: τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θἄτερα γένοιτ' ἄν,

χρυσὸς ἢ ἄργυρος; Legg. VI. 765. D: *παίδων ... πατήρ, μάλιστα μὲν υἱέων καὶ θυγατέρων, εἰ δὲ μή, θἄτερα.* Epin. 984. A: *τούτων ἡμῖν θἄτερα θετέα.* Legg. VIII. 841. D: *τάχα δ' ἂν ... κἂν δυοῖν θἄτερα βιασαίμεθα περὶ ἐρωτικῶν, ἢ — ἤ.* Epin. 983. E: *δυοῖν τοι θἄτερα θετέον αὐτά, ἢ — ἤ.* Crit. 52. A: *ἐφιέντων δυεῖν θἄτερα, ἢ — ἤ.*

θᾶττον, *citius.* Theaet. 165. A: *ἡμεῖς ... θᾶττον ἐκ τῶν ψιλῶν λόγων πρὸς τὴν γεωμετρίαν ἀπενεύσαμεν.* 206. D: *θᾶττον ἢ σχολαίτερον.* Pol. X. 610. D. Tim. 39. A. (sq. *βραδύτερον*). Legg. IV. 711. C: *ἄλλῃ θᾶττον καὶ ῥᾷον μεταβάλλειν ἄν ποτε πόλιν τοὺς νόμους ἢ* cet. VI. 773. B: *θᾶττον τοῦ δέοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον.* Apol. 39. A: *θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ (πονηρία).* Ax. 364. C. — Cum coniunctt. *ἐπειδάν, ἐάν* et *εἰ* est *quum primum, simul atque.* Prot. 325. C: *ἐπειδὰν θᾶττον συνιῇ τις τὰ λεγόμενα.* Alc. I. 105. A: *ἐὰν θᾶττον* (*quum primum*) *εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς.* Ep. VII. 324. B: *εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι.*

θάττων (*ταχύς*), *celerior*; *alacrior*; etiam *brevior* (de via). Legg. IV. 710. B: *θάττων γὰρ ταύτης καὶ ἀμείνων πολιτείας διάθεσις οὔτ' ἔστιν οὔτ' ἄν ποτε γένοιτο.* Phaed. 71. A: *ἐκ βραδυτέρου τὸ θᾶττον.* Apol. 39. B: *ἅτε δεινοὶ καὶ ὀξεῖς ὄντες ὑπὸ τοῦ θάττονος, τῆς κακίας (ἑάλωσαν).* Polit. 265. A: *τὴν μὲν θάττω (ὁδόν;* oppon. *μακροτέραν).* Phil. 25. C: *πρόσθες ... καὶ θᾶττον καὶ βραδύτερον.* Pol. IV. 438. C: *καὶ θάττω πρὸς βραδύτερα ... ἆρ' οὐχ οὕτως ἔχει;* Legg. VI. 773. C: *θάττους ... ἤθεσι πρὸς βραδυτέρους καὶ βραδυτέρους πρὸς θάττους ἀναγκάζειν τῇ τῶν γάμων κοινωνίᾳ πορεύεσθαι.* VII. 796. C: *θάττους τε καὶ βραδυτέρας ἐν ὀρχήσεσι καὶ ἐν πορείᾳ τὰς ἱκετείας ποιουμένους.*

θαῦμα, τό, *miraculum; praestigiae;* in univ. *quod mirum* vel *admirandum est.* Soph. 233. A: *τί ποτ' οὖν ἂν εἴη τὸ σοφιστικῆς δυνάμεως θαῦμα;* Pol. VI. 498. D: *τὸ ... μὴ .. πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις τοὺς πολλοὺς θαῦμα οὐδέν.* Critia 113. B: *μηδὲν ὑμῖν ἔστω θαῦμα.* Legg. II. 656. D: *θαῦμα καὶ ἀκοῦσαι.* VII. 820. E: *θαῦμά γε περὶ ταῦτά ἐστι μέγα.* Epin. 988. D: *θαῦμα οὐδέν.* 990. D: *ὃ δὴ θαῦμα οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ γεγονὸς θεῖον φανερὸν ἂν γίγνοιτο τῷ δυναμένῳ ξυννοεῖν.* Legg. I. 645. D: *προσφέροντες τῷ θαύματι τούτῳ τὴν μέθην ποῖόν τί ποτε αὐτὸ ἀπεργαζόμεθα;* X. 899. A: *δυνάμεις ... ὑπερβαλλούσας θαύματι.* I. 644. D: *θαῦμα ... ἕκαστον ἡμῶν ἡγησώμεθα τῶν ζώων θεῖον.* VII. 804. B: *θαύματα ὄντες τὸ πολύ.* I. 645. B: *περὶ θαυμάτων ὡς ὄντων ἡμῶν.* Pol. VII. 514. B: *ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν.* Legg. II. 658. B: *θαύματα ἐπιδεικνύς.* C: *τὸν τὰ θαύματα ἐπιδεικνύντα.* **admiratio.* Phil. 36. D: *θαῦμα γάρ ἐμέ γ' ἔχει διὰ τέλους ἀεὶ περὶ τὰ αὐτὰ ... ἀπο-*

ῥήματα. Conv. 221. C: τοῦτο ἄξιον παντὸς θαύματος. Legg. XII. 967. A: θαύματα ... καὶ τότε ὑπεδύετο περὶ αὐτά.

θαυμάζω, *miror; admiror*; etiam *dubito, non capio*. Gorg. 458. E: ἃ θαυμάζω ἐν τοῖς λεγομένοις ὑπὸ σοῦ. Phaed. 97. A: θαυμάζω γὰρ εἰ ... ἕν ἄρ' ἑκάτερον ἦν. Theaet. 161. B: οἶσθ' οὖν ... ὃ θαυμάζω τοῦ ἑταίρου σου Πρωταγόρου; Crat. 428. D: θαυμάζω καὶ αὐτὸς πάλαι τὴν ἐμαυτοῦ σοφίαν. Conv. 175. A: ἀλλὰ θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ ἂν εἴη. Legg. I. 628. E. Crit. 43. A: θαυμάζω ὅπως cet. B: σοῦ πάλαι θαυμάζω αἰσθανόμενος ὡς ἡδέως καθεύδεις. Prot. 326. E: θαυμάζεις ... καὶ ἀπορεῖς εἰ διδακτόν ἐστιν ἀρετή; Polit. 301. E: θαυμάζομεν ... ὅσα ξυμβαίνει γίγνεσθαι κακά. Conv. 180. B: μᾶλλον ... θαυμάζουσι ... ὅταν cet. Pol. VIII. 551. A. Conv. 205. B: ἀλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη. 208. B: μὴ οὖν θαύμαζε εἰ cet. Legg. I. 637. C. Crit. 50. C: μὴ θαύμαζε τὰ λεγόμενα. Prot. 312. C: θαυμάζοιμ' ἂν εἰ οἶσθα. 315. E: οὐκ ἂν θαυμάζοιμι εἰ παιδικὰ Παυσανίου τυγχάνει ὤν. 336. C. Gorg. 452. B. Crat. 428. B. Apol. 24. A. Conv. 208. C: θαυμάζοις ἄν. Pol. IX. 584. E. Crit. 50. C: εἰ ... αὐτῶν θαυμάζοιμεν λεγόντων. Pol. X. 597. A: μηδὲν ἄρα θαυμάζωμεν εἰ cet. Critia 113. A: μὴ ... θαυμάζητε. Theaet. 155. D: μάλα γὰρ φιλοσόφου τοῦτο τὸ πάθος, τὸ θαυμάζειν. Conv. 189. A: ὥστε με θαυμάζειν εἰ cet. Pol. II. 360. A. VIII. 553. D. Alc. I. 103. A: οἶμαί σε θαυμάζειν ὅτι cet. Hipp. mai. 282. E: ὥστε ἐκεῖνον ... θαυμάζειν τε καὶ ἐκπεπλῆχθαι. Legg. I. 637. C: θαυμάζοντι ξένῳ. Pol. VI. 489. A: ἐκεῖνον τὸν θαυμάζοντα ὅτι cet. Conv. 220. C: θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν ὅτι cet. Phaed. 95. A: πάνυ ἐθαύμαζον εἴ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Theaet. 142. A: ἐθαύμαζον ὅτι οὐχ οἷός τ' ἦ εὑρεῖν. Conv. 206. B: οὐ μέντ' ἂν σὲ ... ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφίᾳ. Tim. 25. E. Phaedr. 258. B: οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ὡς τεθαυμακότες. Prot. 329. B: ὃ δ' ἐθαύμασά σου λέγοντος, τοῦτο cet. Phaed. 89. A: ἔγωγε μάλιστα ἐθαύμασα αὐτοῦ (vern. *an ihm*) πρῶτον μὲν τοῦτο ὡς cet. Theaet. 142. C: ἐθαύμασα Σωκράτους ὡς μαντικῶς cet. Conv. 208. B. Pol. I. 348. E: ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα εἰ cet. Legg. VII. 819. D: τὸ περὶ ταῦτα ἡμῶν πάθος ἐθαύμασα. Apol. 17. A: μάλιστα ... αὐτῶν ἓν ἐθαύμασα τῶν πολλῶν ὧν ἐψεύσαντο. Epin. 986. C: ὃν (λόγον) ὁ ... εὐδαίμων ... ἐθαύμασε. Euthyd. 279. D. Pol. I. 337. C: οὐκ ἂν θαυμάσαιμι ... εἴ μοι σκεψαμένῳ οὕτω δόξειε. IX. 585. A. Tim. 26. B. Hipp. min. 364. A. Hipp. mai. 282. D: θαυμάσαις ἄν. Conv. 215. A: ἐὰν ... λέγω, μηδὲν θαυμάσῃς. Pol. VII. 517. C: μὴ θαυμάσῃς ὅτι cet. Tim. 29. C. Legg. VII. 804. B. VI. 781. D: θαυμάσητε δὲ μηδὲν ἐὰν ὑμῖν ἄνωθέν ποθεν ἐπιχειρεῖν δόξω. III. 693. B: μὴ θαυμάσωμεν ... εἰ cet. Pol. II. 376. A: ὃ καὶ ἄξιον θαυμάσαι τοῦ θηρίου. Tim. 23. D. Legg.

V. 739. A. Alc. I. 123. C. Phaedr. 257. C: *τὸν λόγον δέ σου πάλαι θαυμάσας ἔχω.* Riv. 132. B: *θαυμάσας αὐτοῦ τὴν ἀπόκρισιν.* Pol. II. 359. D: *ἰδόντα ... καὶ θαυμάσαντα.* Parm. 129. C: *τοῦτο ἤδη θαυμάσομαι.* Euth. 15. B: *θαυμάσει ... ταῦτα λέγων ἐὰν* cet. Pass. Tim. 24. D: *πολλὰ ὑμῶν ... ἔργα θαυμάζεται.* 80. C: *τὰ θαυμαζόμενα ἠλέκτρων περὶ τῆς ἕλξεως* cet. Men. 70. A: *ἐθαυμάζοντο ἐφ' ἱππικῇ τε καὶ πλούτῳ.* Verb. Polit. 302. A: *ἢ ἐκεῖνο ἡμῖν θαυμαστέον μᾶλλον ὡς ἰσχυρόν τι πόλις ἐστὶ φύσει;*

θαυμάσιος, α, ον, *mirus, admirabilis, incredibilis* (etiam in malam partem, ut vern. *wunderlich*, i. q. *seltsam, ungereimt*). Phaedr. 242. A: *θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους ... καὶ ἀτεχνῶς θαυμάσιος.* Gorg. 496. D: *δύναμίς τε καὶ τυραννὶς θαυμασία.* Euthyd. 288. B. Prot. 361. B: *θαυμάσιον ἔσται μὴ διδακτὸν ὄν.* Gorg. 496. A: *θαυμάσιον γὰρ ... καὶ ἄλογον γίγνεται.* Apol. 40. A: *ἐμοί ... θαυμάσιόν τι γέγονεν.* D: *θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος.* Gorg. 477. D: *κακῷ θαυμασίῳ ὑπερβάλλουσα τἆλλα.* Lys. 204. D: *ὅτι καὶ ᾄδει ... φωνῇ θαυμασίᾳ.* Conv. 177. B: *ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν.* Hipp. min. 372. C: *ἓν ... τοῦτο θαυμάσιον ἔχω ἀγαθὸν ὅ με σώζει.* Conv. 216. C: *τὴν δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει.* Pol. X. 620. A. Crat. 391. D: *ἢ οὐκ οἴει αὐτὸν μέγα τι καὶ θαυμάσιον λέγειν* cet. Conv. 217. A: *ἐφρόνουν ... ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον.* Theag. 130. A: *θαυμάσιον ἐπιδίδοασιν.* Phaedr. 230. C: *ὦ θαυμάσιε.* 257. C. Gorg. 470. A. 489. D. Crat. 439. C: *ὦ θαυμάσιε Κρατύλε.* Conv. 222. E. Legg. X. 897. C. Euthyd. 271. C: *θαυμάσι' ὦ* (al. *θαυμάσι', ὦ*) *Κρίτων.* al. (Est vero modo amica appellatio, modo admonitio, atque etiam lenis compellatio). Gorg. 518. B: *ὅτι οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων θεραπευταί.* Theaet. 210. C: *ὅσοι μεγάλοι καὶ θαυμάσιοι ἄνδρες εἰσί τε καὶ γεγόνασι.* Euthyd. 305. B. Legg. I. 625. B: *κυπαρίττων ... ὕψη καὶ κάλλη θαυμάσια.* Euthyd. 283. A: *ὡς ... ἀκουσόμενοι θαυμασίους τινὰς λόγους.* Phaed. 58. D: *ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος.* Conv. 220. A: *θαυμάσια εἰργάζετο* cet. 221. C: *πολλὰ οὖν ἄν τις καὶ ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια.* Pol. V. 474. A: *ὡς θαυμάσια ἐργασομένους.* Apol. 35. A: *θαυμάσια ἐργαζομένους.* De lucri cup. 377. B. Euthyd. 288. A: *θαυμάσιά γε λέγετ'* cet. Phaed. 117. D: *οἷα ... ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι;* Phaedr. 260. D: *τί ποτ', ὦ θαυμάσιοι, ληρεῖτε;* Pol. VII. 526. A. Conv. 215. C: *πολύ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου.* Euthyd. 299. E: *ὃ θαυμασιώτερόν γε ἔτι, ὅτι* cet. Menex. 235. B: *θαυμασιωτέραν αὐτὴν (τὴν πόλιν) ἡγεῖσθαι εἶναι ἢ πρότερον.* Euth. 6. B: *καὶ ἔτι γε τούτων θαυμασιώτερα.* Pol. II. 364. B: *τούτων δὲ πάντων οἱ περὶ θεῶν τε λόγοι καὶ ἀρετῆς θαυμασιώτατοι λέγονται, ὡς* cet.

θαυμασίως, *admirabiliter* (vern. *ausserordentlich* et *selt-*

sam, sonderbar). Prot. 325. B: σκέψαι ὡς θαυμασίως γίγνονται οἱ ἀγαθοί. Phaed. 60. B: ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι, τὸ λυπηρόν. Theaet. 193. D: ἔοικε ... θαυμασίως ᾧ λέγεις τὸ τῆς δόξης πάθος. Tim. 29. D: τὸ προοίμιον θαυμασίως ἀπεδεξάμεθά σου. Hipp. mai. 291. E: ἦ θαυμασίως τε καὶ μεγάλως ... εἴρηκας. — Sq. ὡς est Lat. *mirum quam*. Gorg. 471. B: νῦν δὲ θαυμασίως ὡς ἄθλιος γέγονεν. Theaet. 157. D: θαυμασίως φαίνεται ὡς ἔχειν λόγον.

θαυμαστός, ή, όν, *admirabilis*, *mirabilis*, *incredibilis*; *praestantissimus*; in malam partem pos. est *pugnans* (vern. *ungereimt*). Theaet. 144. D: πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἐλευθεριότητα θαυμαστός. Soph. 236. C: ὄντως θαυμαστὸς ἀνήρ. Parm. 134. E: ἀλλὰ μὴ λίαν ... ἦ θαυμαστὸς ὁ λόγος. Conv. 178. A: ὅτι μέγας θεὸς εἴη ὁ Ἔρως καὶ θαυμαστὸς ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς. 186. A. Legg. XII. 957. C: ὁ θεῖος ... καὶ θαυμαστὸς νόμος. Charm. 154. C: θαυμαστὸς ἐφάνη τό τε μέγεθος καὶ τὸ κάλλος. Euthyd. 286. C. De lege 319. C: τοῦτ' ἔστιν ἔπαινος θαυμαστός. Gorg. 502. A: ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Crat. 395. E: θαυμαστὴ ὡς σύμφωνος τῷ ὀνόματι. Conv. 182. D: ὅτι ... ἡ παρακέλευσις ... θαυμαστή. Legg. I. 648. C: γυμνασία ... θαυμαστὴ ῥαστώνης ἂν εἴη. X. 904. A: θαυμαστὴ ῥαστώνη. Apol. 41. A: θαυμαστὴ ἂν εἴη ἡ διατριβὴ αὐτόθι. Prot. 328. C: ὅτι οὐδὲν θαυμαστὸν τῶν ἀγαθῶν πατέρων φαύλους υἱεῖς γίγνεσθαι. Phaedr. 279. A: ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν ... εἰ cet. Gorg. 517. E. Parm. 129. B: εἰ ... τί θαυμαστόν; Phil. 29. C: θαυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει cet. Conv. 177. B: καὶ τοῦτον μὲν ἧττον καὶ θαυμαστόν. Pol. III. 390. A: εἰ ... θαυμαστὸν οὐδέν; VI. 502. B: θαυμαστόν τι καὶ ἀδύνατον; Tim. 19. D. Legg. IV. 712. D: θαυμαστὸν ὡς τυραννικὸν ἐν αὐτῇ γέγονε. VII. 811. C: καί μοι ἴσως οὐδὲν θαυμαστὸν πάθος ἐπῆλθε. Menex. 235. E: καὶ ἐμοὶ μέν γε ... οὐδὲν θαυμαστὸν οἵῳ τ' εἶναι εἰπεῖν. Ep. II. 314. A: ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν ἄκουσον. Pol. I. 350. D: μετὰ ἱδρῶτος θαυμαστοῦ ὅσου. Phaed. 98. B: ἀπὸ δὴ θαυμαστῆς ... ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος. Legg. X. 906. A: φυλακῆς θαυμαστῆς δεομένη (μάχη). Epin. 988. C: ὕστερα δὲ τὰ τῆς θαυμαστῆς ψυχῆς. 990. B. Euthyd. 288. A. 303. C. Critia 117. A: ἡδονῇ ... τῶν ὑδάτων ἑκατέρου ... θαυμαστοῦ πεφυκότος. Legg. V. 727. E: ὡς θαυμαστοῦ τούτου κτήματος ἀμελεῖ. I. 646. B: τοῦ θαυμαστοῦ τε καὶ ἀτόπου (ἕνεκα), εἰ cet. Conv. 219. B: τούτῳ τῷ δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ. Ep. VII. 326. C: οὐχ οὕτω θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται. Soph. 225. E: τὸν θαυμαστὸν ... σοφιστήν. Polit. 277. B: θαυμαστὸν ὄγκον ἀράμενοι τοῦ μύθου. 306. B: θαυμαστόν τινα λόγον. Phil. 14. C. Pol. III. 398. A: προσκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν. X. 596. C: δεινόν τινα λέγεις καὶ

θαυμαστὸν ἄνδρα. Ib. *πάνυ θαυμαστὸν ... λέγεις σοφιστήν.* Tim. 50. C: *τρόπον τινὰ δύςφραστον καὶ θαυμαστόν.* Epin. 982. C: *θαυμαστόν τινα χρόνον ὅσον.* Phaed. 110. C: *θαυμαστὴν τὸ κάλλος.* Phil. 28. D: *φρόνησίν τινα θαυμαστήν.* Conv. 213. E: *τὴν τούτου ταυτηνὶ τὴν θαυμαστὴν κεφαλήν.* Legg. VIII. 838. C: *ὅτι τὸ τῆς φήμης θαυμαστήν τινα δύναμιν εἴληχεν.* Alc. II. 151. A: *θαυμαστὴν ὅσην περὶ σὲ προθυμίαν ἔχει.* Ep. VII. 340. C: *ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμαστὴν ἀκηκοέναι.* Prot. 318. B: *τοῦτο μὲν οὐδὲν θαυμαστὸν λέγεις.* Theaet. 150. D: *θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδιδόντες.* Phil. 57. C: *εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος ... προεληλύθαμεν.* Conv. 204. B: *θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες.* 210. E: *κατόψεταί τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν.* 217. A: *εὐτύχημα ἐμὸν θαυμαστόν.* Pol. II. 378. B: *οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ποιοῖ.* Tim. 26. B: *τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον.* Legg. II. 657. A: *θαυμαστὸν λέγεις.* Epin. 983. A: *θαυμαστόν τι μέγεθος ἔχει.* Hipp. maî. 283. C: *τέρας λέγεις καὶ θαυμαστόν.* Lach. 184. C: *εἰ μή τι θαυμαστὸν ὅσον διαφέρει τῇ ἀρετῇ τῶν ἄλλων.* Ep. VII. 325. D: *ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον.* 339. B. Polit. 265. A: *ὦ θαυμαστέ.* Phaed. 108. C: *εἰσὶ δὲ πολλοὶ καὶ θαυμαστοὶ τῆς γῆς τόποι.* Polit. 207. D: *παθήματα πολλὰ καὶ θαυμαστά.* Conv. 198. B: *καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁμοίως θαυμαστά.* 217. A: *πάγκαλα καὶ θαυμαστά.* Tim. 20. Legg. III. 686. C: *θαυμαστά ... ἐργασάμενον.* E. Polit. 270. B: *ὁ πάντων ... τῶν θαυμαστῶν αἴτιον.* Legg. X. 893. D: *διὸ ... τῶν θαυμαστῶν ἁπάντων πηγὴ γέγονεν.* XII. 967. B: *θαυμαστοῖς λογισμοῖς.* Gorg. 518. B: *ὁ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων.* Legg. XII. 945. E: *διὸ ... δεῖ πάντως τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι.* Theaet. 151. A: *θαυμαστὰ δρῶντες.* 154. B: *θαυμαστά γε καὶ γελοῖα ... ἀναγκαζόμεθα λέγειν.* 174. E: *θαυμαστὰ πλήθει.* Conv. 213. D: *θαυμαστὰ ἐργάζεται.* Critia 115. B: *καλά τε καὶ θαυμαστά.* Hipp. mai. 282. C: *χρήματα ἔλαβε θαυμαστὰ ὅσα.* Euthyd. 295. A: *ἐγὼ ἐπιδείξω καὶ σὲ ταῦτα τὰ θαυμαστὰ ὁμολογοῦντα.* Men. 93. D. Theaet. 142. B: *ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν.* Pol. VI. 489. A. Parm. 135. B: *ἔτι δὲ θαυμαστοτέρου (ἀνδρός).* Polit. 269. B: *καὶ τούτων ἔτι θαυμαστότερα.* Ep. II. 314. A. Conv. 220. A: *ὁ πάντων θαυμαστότατον ἀκοῦσαι, ὅτι* cet. — Plur. adverbii instar pos. Conv. 192. B: *θαυμαστὰ ἐκπλήττονται φιλίᾳ* cet. 220. A: *ἠμφιεσμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὅσα.*

θαυμαστῶς, *mirabiliter*; *insigniter*; *mirifice.* Phaed. 74. B: *φῶμεν ... θαυμαστῶς γε.* 88. D: *θαυμαστῶς γάρ μου ὁ λόγος οὗτος ἀντιλαμβάνεται καὶ νῦν καὶ ἀεί.* Theaet. 144. A: *οὕτω θαυμαστῶς εὖ πεφυκότα.* Parm. 129. E: *ἀγαίμην ἂν ἔγωγ᾽, ἔφη, θαυμαστῶς.* Conv. 198. A: *ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἐροῖ.* Tim. 39. D. Critia 108. B: *ὅτι θαυ-*

μαστῶς ὁ πρότερος εὐδοκίμηκεν ἐν αὐτῷ ποιητής. Legg. I. 633. B: *θαυμαστῶς πολύπονος.* VI. 780. E: *καλῶς καὶ ... θαυμαστῶς καθέστηκεν.* 781. D. Epin. 985. A: *θαυμαστῶς ἀσπάζεσθαι.* Euthyd. 283. C: *ὅτι θαυμαστῶς σπουδάζοιμεν.* Ep. VII. 330. A. al. — Sq. *ὡς* est *mirum quam.* Phaed. 92. A: *θαυμαστῶς ὡς ἐπείσθην ὑπ᾽ αὐτοῦ.* 95. A: *θαυμαστῶς μοι εἶπες ὡς παρὰ δόξαν.* 96. A. 102. A. Parm. 135. A. Conv. 200. A: *ἐμοὶ μὲν γὰρ θαυμαστῶς δοκεῖ ... ὡς ἀνάγκη εἶναι.* Pol. I. 331. A: *εὖ οὖν λέγει θαυμαστῶς ὡς σφόδρα.* Clit. 407. E: *θαυμαστῶς ὡς ἐπαινῶ.* Ep. VII. 330. A. XII. 359. C.

θαυματοποιία, ἡ, *praestigiatorum ars.* Pol. X. 602. D: *ἡ θαυματοποιία καὶ ἄλλαι πολλαὶ τοιαῦται μηχαναί.*

θαυματοποιικός, ή, όν, *praestigiatoris proprius.* Soph. 224. A: *καὶ γραφικὴν (λέγωμεν) καὶ θαυματοποιικὴν* (v. *θαυματοποιητικήν*). 268. D: *ἐν λόγοις τὸ θαυματοποιικόν.*

θαυματοποιός, ὁ, *praestigiator.* Soph. 235. B: *τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν θαυματοποιῶν.* Pol. VII. 514. B: *τοῖς θαυματοποιοῖς.*

θαυματουργία, ἡ, *ostentatio ad mirationem spectans.* Legg. II. 675. A: *ἀμουσία καὶ θαυματουργία γίγνοιτ᾽ ἂν τῆς χρήσεως.*

θαυματουργῶ, *miraculum edo vel efficio.* Tim. 80. C: *τεθαυματουργημένα ... φανήσεται.*

θεά, ἡ, *dea.* Pol. III. 388. A: *θεᾶς παῖδα.* 391. C. Conv. 180. D: *πῶς δ᾽ οὐ δύο τὼ θεά;* Alc. I. 108. C: *τίνες αἱ θεαὶ ὧν ἡ τέχνη;* Conv. 219. C: *μὰ θεούς, μὰ θεάς.* Tim. 27. C. Epin. 980. C. al.

θέα, ἡ, *spectatio.* Pol. VIII. 545. C: *κατὰ λόγον ... ἂν ... οὕτω γίγνοιτο ἥ τε θέα καὶ ἡ κρίσις.* Legg. XII. 965. B: *σκέψις θέα τ᾽* (v. *θετέον*). Phaedr. 248. B: *ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας ἀπέρχονται.* Pol. IV. 445. C: *ἅ γε δὴ καὶ ἄξια θέας.* IX. 582. C: *τῆς ... τοῦ ὄντος θέας.* Euthyd. 274. C. Pol. V. 466. E: *πρὸς ... τῇ θέᾳ.* 467. A: *ἐμπειρίᾳ τε καὶ θέᾳ τῶν προσηκόντων.* Phaedr. 250. B: *μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν.* Soph. 236. B. Pol. V. 467. E: *ἀκτέον ἐπὶ τὴν θέαν.* VII. 517. B: *τὴν ... θέαν τῶν ἄνω.* 525. A: *ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θέαν.* X. 619. E: *ταύτην ... τὴν θέαν ἀξίαν εἶναι ἰδεῖν ὡς* cet. Lach. 179. E: *ἐλθεῖν ἐπὶ θέαν τἀνδρός.* Locr. 100. C. Phaedr. 247. A: *πολλαὶ καὶ μακάριαι θέαι ... ἐντὸς οὐρανοῦ.* Pol. X. 615. A: *θέας ἀμηχάνους τὸ κάλλος.*

θέαμα, τό, *spectaculum.* Pol. III. 402. D: *τοῦτ᾽ ἂν εἴη κάλλιστον θέαμα τῷ δυναμένῳ θεᾶσθαι.* IV. 440. A: *ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος.* Legg. IV. 711. A. Phaed. 111. A: *ὥστε αὐτὴν ἰδεῖν εἶναι θέαμα εὐδαιμόνων θεατῶν.* Pol. X. 615. D: *καὶ τοῦτο τῶν δεινῶν θεαμάτων.* Tim. 87. D: *πάντων θεαμάτων ... κάλλιστον καὶ ἐρασμιώτατον.* Gorg.

525. C: τοῖς ἀεὶ τῶν ἀδίκων ἀφικνουμένοις θεάματα καὶ νουθετήματα.

θεατής, ὁ, spectator. Theaet. 173. C: οὔτε γὰρ δικαστὴς οὔτε θεατὴς cet. Ion. 535. E. Polit. 260. C: καθάπερ τινὰ θεατήν. Legg. II. 659. C: ὥστε αὐτοὶ ἑαυτοὺς οἱ θεαταὶ παιδεύουσι. Gorg. 502. A: ἤ ὅ τι μέλλει χαριεῖσθαι τῷ ὄχλῳ τῶν θεατῶν; Phaed. 111. A: θέαμα εὐδαιμονῶν θεατῶν. Legg. II. 659. B. Ion. 535. D. Gorg. 502. B: χαρίζεσθαι τοῖς θεαταῖς μόνον. C. Legg. II. 659. B. 779. D. 658. A: ὃς δ' ἂν τέρψῃ τοὺς θεατὰς μάλιστα. VI. 767. D.

θεατός, ή, όν, spectabilis (qui spectari potest et dignus qui spectetur). Conv. 197. D: θεατὸς σοφοῖς. Phaedr. 247. C: μόνῳ θεατὴ (v. θεατῇ) νῷ (v. νῷ χρῆται).

θεατροκρατία, ἡ, theatri dominatio. Legg. III. 701. A: (ὅθεν) ἀντὶ ἀριστοκρατίας ... θεατροκρατία τις πονηρὰ γέγονεν.

θέατρον, τό, theatrum; etiam, ut Lat. *theatrum, spectatores.* Phaedr. 258. B: γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής. Conv. 194. B: θεάτρου μεστόν. Critia 108. B: τὴν τοῦ θεάτρου διάνοιαν. Legg. II. 659. A: οὔτε γὰρ παρὰ θεάτρου δεῖ τόν γε ἀληθῆ κριτὴν κρίνειν μανθάνοντα. C. Conv. 194. B: βλέψαντος ἐναντία τοσούτῳ θεάτρῳ. Critia 108. D. Legg. II. 665. E. Conv. 194. A: διὰ τὸ οἴεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν. Ax. 370. D: φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον. Legg. III. 701. E: ὅθεν δὴ τὰ θέατρα ἐξ ἀφώνων φωνήεντα ἐγίνοντο. VI. 779. D. IX. 876. B. Ax. 371. C: θέατρα ποιητῶν. Gorg. 502. D: ἐν τοῖς θεάτροις. Legg. II. 667. B: ἐν τοῖς κοινοῖς θεάτροις. Ep. IV. 321. A. Pol. VI. 492. B: εἰς δικαστήρια ἢ θέατρα. X. 604. E.

θεῖον, τό, sulphur. Locr. 99. C: θεῖον, ἄσφαλτον cet.

θεῖος, α, ον, divinus; divinitus accidens; mente incitatus; eximius, praeclarus, praestans; τὸ θεῖον, *divinum,* subst. *divinitas;* etiam *deus* vel *dii.* Prot. 315. E: θεῖος (ἀνήρ). Id. Soph. 216. B. Phil. 18. B: εἴτε τις θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος. Pol. I. 331. E. Men. 99. D. Phaedr. 238. C: τῷ ὄντι γὰρ θεῖος ἔοικεν ὁ τόπος εἶναι. 242. A: θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους. Conv. 209. B: θεῖος ὤν. Pol. VI. 500. D: θεῖος εἰς τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ γίγνεται. Legg. IV. 711. D: ὅταν ἔρως θεῖος τῶν σωφρόνων τε καὶ δικαίων ἐπιτηδευμάτων ἐγγένηται μεγάλαις τισὶ δυναστείαις. XII. 957. C: ὁ θεῖος ... καὶ θαυμαστὸς νόμος. Ep. VII. 340. C: ἐὰν ... ὄντως ᾖ φιλόσοφος ... θεῖος ὤν. Phaedr. 256. B: οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνη οὔτε θεία μανία. Pol. IX. 592. A: ἐὰν μὴ θεία τις ξυμβῇ τύχη. Apol. 33. C: θεία μοῖρα. Ion. 533. B: θεία ... δύναμις. Phil. 51. E: ἧττον ... τούτων θεῖον γένος ἡδονῶν. Pol. II. 382. E: πάντῃ ἄρα ἀψευδὲς τὸ δαιμόνιόν τε καὶ τὸ θεῖον. Tim. 90.

B: τὸ θεῖον ... ὀρθοῖ πᾶν τὸ σῶμα. Legg. III. 682. A: θεῖον γὰρ οὖν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ὂν γένος. 696. A: τὸ κατ' ἀρχὰς ἡμῖν θεῖον. IX. 854. B: οὐκ ἀνθρώπινόν σε κακὸν οὐδὲ θεῖον κινεῖ cet. XII. 950. B: θεῖον δέ τι καὶ εὔστοχον ἔνεστι καὶ τοῖσι κακοῖς. Apol. 31. C: ὅτι μοι θεῖόν τι καὶ δαιμόνιον γίγνεται. Ax. 370. C: εἰ μή τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ. Ep. III. 315. C: πόῤῥω ... ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης τὸ θεῖον. Phaed. 85. D: λόγου θείου τινός. Prot. 322. A: ἐπειδὴ ... ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας. Phaedr. 230. A: θείας τινὸς καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. 234. D: μετὰ σοῦ, τῆς θείας κεφαλῆς. Pol. VI. 499. B: ἔκ τινος θείας ἐπιπνοίας. Tim. 80. B: διὰ τὴν τῆς θείας ἁρμονίας μίμησιν. Critia 121. A: φύσεως θείας παραμενούσης. Legg. II. 664. D: διὰ θείας φήμης καταλελεῖφθαι. VII. 824: ὅσοις ἀνδρείας τῆς θείας ἐπιμελές. Phaedr. 246. D: κεκοινώνηκε ... μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου. Pol. VI. 486. A: ψυχῇ μελλούσῃ τοῦ ὅλου καὶ παντὸς ἀεὶ ἐπορέξεσθαι θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου. Phaedr. 244. A: διὰ μανίας, θείᾳ μέντοι δόσει διδομένης. Pol. II. 366. C: θείᾳ φύσει δυςχεραίνων τὸ ἀδικεῖν. Legg. III. 691. E: φύσις τις ἀνθρωπίνη μεμιγμένη θείᾳ τινὶ δυνάμει. VI. 759. C: τῇ θείᾳ τύχῃ. IX. 875. C: θείᾳ μοίρᾳ γεννηθείς. X. 904. D: ἀρετῇ θείᾳ προςμίξασα. Ion. 534. C. al. Pol. VI. 500. C: θείῳ ... καὶ κοσμίῳ ὅ γε φιλόσοφος ὁμιλῶν. E: οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι. VIII. 546. B: θείῳ ... γεννητῷ. X. 611. E: ὡς ξυγγενὴς οὖσα τῷ τε θείῳ καὶ ἀθανάτῳ καὶ τῷ ἀεὶ ὄντι. Legg. II. 671. D: ὃν αἰδῶ τε καὶ αἰσχύνην θεῖον φόβον ὠνομάκαμεν. Tim. 36. E: θείαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου καὶ ἔμφρονος βίου. Legg. VII. 798. A: κατά τινα θείαν εὐτυχίαν. Epin. 979. B. Phaedr. 238. C: δοκῶ τι σοί, ὥσπερ ἐμαυτῷ, θεῖον πάθος πεπονθέναι; 242. C: ὥς τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον. Phaed. 81. A: τὸ θεῖόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ φρόνιμον. Soph. 254. B: πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα. Pol. II. 368. A: πάνυ γὰρ θεῖον πεπόνθατε εἰ cet. IX. 590. D: ἔχοντος ἐν αὑτῷ τὸ θεῖον ἄρχον. Tim. 72. D. Legg. IX. 971. C. Alc. I. 134. D: εἰς τὸ θεῖον καὶ λαμπρὸν ὁρῶντες. Theag. 131: αὐτὸ τὸ θεῖον τὸ σοὶ γιγνόμενον. Legg. I. 626. C: ὦ θεῖε. Pol. II. 383. C: εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες θεοσεβεῖς τε καὶ θεῖοι γίγνεσθαι. Legg. XII. 951. B: εἰσὶ γὰρ ἐν τοῖς πολλοῖς ἄνθρωποι ἀεὶ θεῖοί τινες. Men. 81. B. Legg. VII. 818. B: ὅσαι θεῖαί γε ... τῶν ἀναγκῶν εἰσίν. Conv. 216. E: οὕτω θεῖα καὶ χρυσᾶ cet. Legg. V. 732. E. Pol. VII. 517. D: ἀπὸ θείων ... θεωριῶν ἐπὶ τὰ ἀνθρώπειά τις ἐλθών. Soph. 232. B: περὶ τῶν θείων, ὅσ' ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς cet. Tim. 24. C. 69. C. Legg. VII. 809. C. Pol. VII. 540. C: ὡς εὐδαίμοσί τε καὶ θείοις. Legg. II. 666. D: θείοις ἀνδράσιν. VII. 817. A. Conv. 187. E: ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ

τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ τοῖς θείοις. Phaedr. 259. D: *(περὶ) λόγους οὖσαι θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους*. Pol. V. 469. A: *πῶς χρὴ τοὺς δαιμονίους τε καὶ θείους τιθέναι*. Legg. XII. 945. C: *ὅμως δὲ πειρατέον εὐθυντάς τινας ἀνευρίσκειν θείους*. Men. 99. C. D. Tim. 44. D: *τὰς … θείας περιόδους δύο οὔσας*. Conv. 186. B: *καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα*. 215. C: *διὰ τὸ θεῖα εἶναι*. Pol. VII. 532. C: *πρὸς φαντάσματα θεῖα*. Tim. 90. C: *φρονεῖν … ἀθάνατα καὶ θεῖα*. Critia 107. D: *ὅτι τὰ … οὐράνια καὶ θεῖα ἀγαπῶμεν*. Legg. VI. 759. C: *τῶν … εἰς τὰ θεῖα ἁμαρτανόντων*. Euth. 5. A. Phaedr. 279. A: *(εἰ) ἐπὶ μείζω … τις αὐτὸν ἄγοι ὁρμὴ θειοτέρα*. Conv. 180. B: *θειότερον γὰρ ἐραστὴς παιδικῶν*. Alc. I. 133. C. Crat. 397. C: *ἴσως δ' ἔνια αὐτῶν καὶ ὑπὸ θειοτέρας δυνάμεως ἢ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐτέθη*. Pol. VII. 518. E: *θειοτέρου τινὸς … ὃ* cet. Legg. IV. 713. D. Polit. 310. A: *τοῦτον θειότερον εἶναι τὸν ξύνδεσμον ἀρετῆς μερῶν* cet. Phil. 33. B: *εἰ πάντων τῶν βίων ἐστὶ θειότατος*. Epin. 986. C. Legg. V. 726: *πάντων … τῶν αὐτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον*. VI. 766. A: *ἄνθρωπος … θειότατον ἡμερώτατόν τε ζῶον γίγνεσθαι φιλεῖ*. Epin. 981. B. Menex. 244. D: *τό γε θειότατον πάντων*. Tim. 73. A: *ἀνυπήκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν*. Ion. 530. B: *τῷ ἀρίστῳ καὶ θειοτάτῳ τῶν ποιητῶν*. Pol. IX. 589. E: *εἰ … τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ … δουλοῦται*. Tim. 88. B: *διὰ τὸ θειότατον τῶν ἐν ἡμῖν*. Legg. V. 728. B. I. 629. B: *ποιητὰ … θειότατε*. Polit. 269. D: *τὸ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡςαύτως ἔχειν ἀεὶ καὶ ταὐτὸν εἶναι τοῖς πάντων θειοτάτοις προςήκει μόνοις*. Tim. 85. A: *ἐπὶ τὰς περιόδους … τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ θειοτάτας οὔσας*.

θεῖος, ὁ, patruus et *avunculus*. Legg. XI. 926. A: *τὴν τοῦ θείου θυγατέρα*. Charm. 154. B: *τοῦ ἡμετέρου θείου υἱόν*. 158. A. Gorg. 471. B: *τοῦτον αὐτὸν τὸν δεσπότην καὶ θεῖον*.

θειῶ, consecro. Legg. VI. 771. B: *εὐτυχέστερον ἐθείωσαν τὴν διανομήν*.

θείως, divine. Theaet. 154. D: *εὖ γε … καὶ θείως*.

θέλγω, mulceo. Conv. 197. E: *ἣν ᾄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα*.

θέλω, v. *ἐθέλω*.

θέμις, ἡ, ius. Conv. 188. D: *ὅσα τείνει πρὸς θέμιν καὶ ἀσέβειαν*. Legg. XI. 925. D: *κατ' ἀγχιστείαν καὶ θέμιν*. III. 680. B: *θέμιστες* (Hom.). Absol. et c. verbo *ἐστί* valet *fas est, licet*. Phaedr. 250. B: *ἣν θέμις λέγειν μακαριωτάτην*. Gorg. 505. D: *οὐδὲ τοὺς μύθους, φασί, μεταξὺ θέμις* (v. *θέμις εἶναι*) *καταλείπειν*. Theaet. 146. C: *οὔτε θέμις … ἀνδρὶ σοφῷ ἐπιτάττοντι νεώτερον ἀπειθεῖν*. 151. D. Soph. 258. B: *εἰ θέμις εἰπεῖν*. Polit. 269. E: *κινεῖν δὲ*

τούτῳ ... οὐ θέμις. Conv. 195. A. Pol. III. 398. A. IV. 422. D: οὐδ' ἡμῖν θέμις (χρυσίῳ — χρῆσθαι). V. 480. Tim. 29. A: ὃ μηδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις. 30. A: θέμις δὲ οὔτ' ἦν οὔτ' ἔστι τῷ ἀρίστῳ δρᾶν ἄλλο (ἄλλο τι?) πλὴν τὸ κάλλιστον. Legg. IV. 717. B. IX. 875. C: οὐδὲ θέμις ἐστὶ νοῦν οὐδενὸς ὑπήκοον οὐδὲ δοῦλον, ἀλλὰ πάντων ἄρχοντα εἶναι. Epin. 986. B: οἵους οὐδὲ θέμις εἰπεῖν ἡμῶν οὐδενί. Apol. 21. B: οὐ γὰρ θέμις αὐτῷ. Hipp. mai. 304. A.

θεμιστεύω, *ius dico.* Gorg. 526. D. et Legg. III. 680. B. (Hom.).

θεμιτόν, *fas.* Epin. 992. A: ἀμελῆσαι ... οὐ θεμιτόν ἐστι θεῶν. Phaedr. 256. D: ὡς οὐ θεμιτὸν εἶναι λύσαντας εἰς ἔχθραν ποτὲ ἐλθεῖν. Gorg. 497. C: ἐγὼ δ' οὐκ ᾤμην θεμιτὸν εἶναι. Phaed. 61. C: οὐ γάρ φασι θεμιτὸν εἶναι. E. 67. B: μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ. Apol. 30. C.

θεογονία, ἡ, *deorum origo.* Legg. X. 886. E: θεογονίαν διεξέρχονται. Epin. 980. C: θεογονίαν ... καὶ ζωογονίαν.

θεοειδής, ὁ ἡ, *deo similis, divinus.* Phaed. 95. C: ὅτι ἰσχυρόν τί ἐστιν ἡ ψυχὴ καὶ θεοειδές. Phaedr. 251. A: ὅταν θεοειδὲς πρόςωπον ἴδῃ. Pol. VI. 501. B: ὃ δὴ Ὅμηρος ἐκάλεσεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον θεοειδές τε καὶ θεοείκελον. Epin. 980. D: θεοειδέστερον.

θεοείκελος, ὁ ἡ, *deo similis.* Pol. VI. 501. B. (Hom.).

θεολογία, ἡ, *ratio de deo dicendi* vel *deum adumbrandi.* Pol. II. 379. A: οἱ τύποι περὶ θεολογίας τίνες ἂν εἶεν; Seq. οἷος τυγχάνει ὁ θεὸς ὢν ἀεὶ δήπου ἀποδοτέον.

θεόμαντις, ὁ, *vates divinus.* Apol. 22. C: ὥσπερ οἱ θεομάντεις καὶ οἱ χρησμῳδοί. Id. Men. 99. C.

θεομαχία, ἡ, *deorum pugna.* Pol. II. 378. D: θεομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν οὐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν.

θεομισής, ὁ ἡ, *deo invisus; impius.* Pol. X. 612. E: ὁ μὲν θεοφιλὴς ἂν εἴη, ὁ δὲ θεομισής. Euth. 7. A: τὸ δὲ θεομισὲς καὶ ὁ θεομισὴς ἀνόσιος. Legg. IX. 879. C: αἰσχρὸν καὶ θεομισές. Euth. 8. A. 9. C: θεομισὲς ... ἔργον. Clit. 407. D: ὡς αἰσχρὸν καὶ θεομισὲς ἡ ἀδικία. Euth. 8. A: θεομισῆ τε καὶ θεοφιλῆ ταῦτα ἂν εἴη. Legg. VIII. 838. B: θεομισῆ ... καὶ αἰσχρῶν αἴσχιστα (ταῦτα εἶναι). XI. 916. E: ὁ μὴ θεομισέστατος ἔσεσθαι μέλλων.

θεονόα, ἡ, i. q. θεοῦ νόησις. Crat. 407. B. (v. ἡ θεονόη).

θεοπολῶ, *rem divinam facio.* Legg. X. 909. D: διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι θεοπολεῖν παρὰ νόμον.

θεός, ὁ et ἡ, *deus* et *dea* (tam universe quam separatim deus singularis, velut Apollo, Minerva al.). Phaedr. 266. B: εἰ ... ὀρθῶς ἢ μὴ προσαγορεύω, θεὸς οἶδε (Id. Pol. VII. 517. B. al.). Phaed. 62. C: πρὶν ἀνάγκην τινὰ ὁ θεὸς ἐπι-

πέμψῃ. Theaet. 176. C: *θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος, ἀλλ' ὡς οἷόν τε δικαιότατος.* Pol. II. 379. A: *οὐκοῦν ἀγαθὸς ὁ γε θεὸς τῷ ὄντι τε καὶ λεκτέον οὕτως;* C: *οὐδ' ἄρα ... ὁ θεὸς ... πάντων ἂν εἴη αἴτιος* cet. 381. B: *ὁ θεός γε καὶ τὰ τοῦ θεοῦ πάντῃ ἄριστα ἔχει.* Ib. *ταύτῃ ... ἥκιστ' ἂν πολλὰς μορφὰς ἴσχοι ὁ θεός.* 382. E: *κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ.* Legg. I. 642. D: (ἃς) *θυσίας ὁ θεὸς ἀνεῖλε* (Id. IX. 865. D.). IV. 715. E: *ὁ ... θεὸς ... ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων.* 716. C. Phil. 26. B: *αὕτη ... ἡ θεός.* Tim. 24. C. Pol. VI. 493. A: *θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι.* V. 469. A: *διαπυθόμενοι ... τοῦ θεοῦ* cet. Legg. I. 642. D: *κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν.* III. 683. C: *ἡ ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου* (ἡμέρα). VI. 773. D: *ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ* (κολαζόμενος οἶνος). Alc. I. 105. E: *μετὰ τοῦ θεοῦ μέντοι.* Conv. 181. C: *ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας τε οὔσης πολὺ ἢ τῆς ἑτέρας* cet. Tim. 23. D: *τῆς θεοῦ χάριν.* 24. B. Critia 110. B. Legg. VII. 796. C: *τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας.* Prot. 317. B: *σὺν θεῷ εἰπεῖν.* Id. Theaet. 151. B. Legg. IX. 858. B. Pol. II. 381. C: *ἀδύνατον ἄρα ... καὶ θεῷ ἐθέλειν αὑτὸν ἀλλοιοῦν.* 382. D: *ποιητὴς ... ψευδὴς ἐν θεῷ οὐκ ἔνι.* Menex. 245. E: *σὺν θεῷ* (*deo iuvante*) *ἄμεινον ἢ τότε ἐθέμεθα τὸν πόλεμον.* Pol. I. 327. A: *προςευξόμενος ... τῇ θεῷ.* 328. A. Legg. XI. 914. B. Phaedr. 246. C: *πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔθ' ἱκανῶς νοήσαντες θεὸν ἀθάνατόν τι ζῶον* cet. Phaed. 62. D: *τὸ θεόν τε εἶναι τὸν ἐπιμελόμενον ἡμῶν καὶ ἡμᾶς ἐκείνου κτήματα εἶναι.* Pol. II. 379. C: *τῶν δὲ κακῶν ἄλλ' ἄττα δεῖ ζητεῖν τὰ αἴτια, ἀλλ' οὐ τὸν θεόν.* 380. C: *μὴ πάντων αἴτιον τὸν θεόν, ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν.* D: *ἁπλοῦν τε εἶναι* (τὸν θεὸν) *καὶ πάντων ἥκιστα τῆς ἑαυτοῦ ἰδέας ἐκβαίνειν.* 281. C: *οὐ γάρ που ἐνδεᾶ γε φήσομεν τὸν θεὸν κάλλους ἢ ἀρετῆς εἶναι.* IV. 443. E: *κατὰ θεόν τινα* (*deo aliquo duce*). Legg. III. 682. A: *κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν.* E: *ὥσπερ κατὰ θεόν.* IV. 722. C: *κατὰ θεόν τινα γεγονός.* Epin. 975. B. Euthyd. 272. E. Alc. II. init. *ἆρά γε πρὸς τὸν θεὸν προςευξόμενος πορεύει;* Ep. VI. 323. C: *τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων.* Tim. 21. A: *τὴν θεὸν ... ἐγκωμιάζειν.* Critia 110. B. Legg. VII. 806. B: *μιμήσασθαι τὴν θεόν.* Polit. 269. E: *μήτ' αὖ δύο τινὲ θεὼ φρονοῦντε ἑαυτοῖς ἐναντία στρέφειν αὐτόν* (τὸν κόσμον). Prot. 320. C: *ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ δὲ γένη οὐκ ἦν.* D: *τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ γῆς ἔνδον* cet. Phaedr. 247. A: *ὅσοι ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ τεταγμένοι θεοὶ ἄρχοντες.* Ax. 371. A: *ἐν ᾗ οἱ δύο θεοὶ* (Apollo et Diana) *ἐγένοντο.* Pol. V. 474. E: *λευκοὺς ... θεῶν παῖδας εἶναι.* VI. 508. A: *τίνα ... τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν.* II. 378. B: *οὐδέ γε ... ὡς θεοὶ θεοῖς πολεμοῦσί τε καὶ ἐπιβουλεύουσι* cet.

Legg. VI. 782. C: (ὅτε) θύματα ... οὐκ ἦν τοῖς θεοῖσι ζῶα. IX. 879. B: ἔν τε θεοῖσι καὶ ἐν ἀνθρώποις. Crat. 397. D: ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν θεοὺς ἐπονομάσαι (φαίνονταί μοι). Phil. 33. B: οὐκοῦν εἰκός γε οὔτε χαίρειν θεοὺς οὔτε τὸ ἐναντίον. Pol. II. 365. D: ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν οὔτε βιάσασθαι δυνατόν. Legg. X. 909. E: ἱερὰ καὶ θεοὺς (*deorum imagines*) οὐ ῥᾴδιον ἱδρύεσθαι. XII. 950. D: πᾶσα δ' ἐλπὶς αὐτὴν ... ἥλιον ὄψεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. Epin. 985. D: τοὺς ... ὄντως ἡμῖν φανεροὺς ὄντας θεούς.

θεοσέβεια, ἡ, *pietas in deos, deorum cultus.* Epin. 985. D: ἐπὶ θεοσέβειαν ... τρέψαι πόλιν ἑαυτοῦ. 989. E.

θεοσεβής, ὁ ἡ, *religiosus, pius.* Epin. 977. E: ἐν ᾧ καὶ τὸ θεοσεβὲς γνωρισθήσεται. Crat. 394. D: ὅταν ἐξ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ θεοσεβοῦς ἀσεβὴς γένηται. Legg. XII. 967. D: οὐκ ἔστι ποτὲ γενέσθαι βεβαίως θεοσεβῆ θνητῶν ἀνθρώπων οὐδένα ὃς ἂν μὴ cet. VIII. 841. C: τὸ ... θεοσεβὲς (γένος). Pol. II. 383. C: εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες θεοσεβεῖς τε καὶ θεῖοι γίγνεσθαι. Tim. 41. E: ζώων τὸ θεοσεβέστατον. Legg. X. 902. B: θεοσεβέστατον αὐτό ἐστι πάντων ζώων ἄνθρωπος.

θεουδής, ὁ ἡ, *pius.* Pol. II. 363. B. (Hom.).

θεοφιλής, ὁ ἡ, *deo carus;* etiam *beatus* vel *felix.* Phil. 39. E: δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς ... ἆρ' οὐ θεοφιλής ἐστιν; Pol. II. 382. E: ἀλλ' οὐδεὶς ... τῶν ἀνοήτων καὶ μαινομένων θεοφιλής. X. 612. E. Euth. 7. 8. Menex. 237. C: ὅτι τυγχάνει οὖσα θεοφιλὴς (ἡ χώρα). Tim. 60. E: θεοφιλὲς σῶμα ἐγένετο. Legg. VII. 822. C. Euth. 7. A. 8. A. al. Conv. 212. A: ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι. Pol. X. 612. E. Legg. III. 690. C: θεοφιλῆ ... καὶ εὐτυχῆ τινὰ λέγοντες ἑβδόμην ἀρχήν. XI. 931. E: ὥστε ... πάντων πρὸς θεοφιλῆ μοῖραν κυριώτατα ἀγαλμάτων ἂν κεκτῇτο. Euth. 8. A: θεομισῆ τε καὶ θεοφιλῆ ταὐτὰ ἂν εἴη. Pol. VIII. 560. C: ἐν ἀνδρῶν θεοφιλῶν ... διανοίαις. Phil. 40. B: διὰ τὸ θεοφιλεῖς εἶναι. Pol. II. 383. B: θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας (Aesch.). Pol. VI. 501. C: ἕως ὅτι μάλιστα ἀνθρώπεια ἤθη ... θεοφιλῆ ποιήσειαν. II. 362. C: ὥστε καὶ θεοφιλέστερον αὐτὸν εἶναι μᾶλλον προςήκειν ... ἢ τὸν δίκαιον. Ep. II. 313. E: θεοφιλεστέραν (ἐμπορίαν).

θεοφιλῶς, *ita* (v. c. agere) *ut dii gratum habeant.* Alc. I. 134. D: θεοφιλῶς πράξετε.

θεραπαινίς, ἡ, *ancilla.* Theaet. 174. A: χαρίεσσα θεραπαινίς. Legg. VII. 808. A: δέσποιναν ἐν οἰκίᾳ ὑπὸ θεραπαινίδων ἐγείρεσθαί τινων.

θεραπεία, ἡ, *ministerium, officium; curatio* (etiam *sanatio*); *procuratio; confectio; cultus* (v. c. deorum, ut vern. *Gottesdienst*). Gorg. 501. A: πρὸς ἣν (ἡδονὴν) ἡ θεραπεία αὐτῇ ἐστὶν ἅπασα. 517. E: ἢ δὴ τῷ ὄντι ἐστὶ σώματος θεραπεία. Soph.

219. A: ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία. Tim. 90. C: θεραπεία ... παντὶ παντὸς μία. Euth. 13. A: ἡ ... ἱππικὴ ἵππων θεραπεία. Ib. κυνῶν θεραπεία. D: τίς δὴ θεῶν θεραπεία εἴη ἂν ἡ ὁσιότης; Alc. I. 122. A: ἔστι δὲ τοῦτο (μαγεία) θεῶν θεραπεία. Theag. 121. B: θεραπεία τοῦ φύντος πολλὴ καὶ χαλεπὴ ... γίγνεται. Def. 414. B: ἁγνεία ... τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία. Prot. 245. A: ἡ τῶν καμνόντων τῆς θεραπείας μάθησις. Phaed. 62. D: ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας ἀπιόντας ἐν ᾗ ἐπιστατοῦσιν αὐτῶν cet. Gorg. 464. B: μιᾶς ... οὔσης τῆς τοῦ σώματος θεραπείας. Polit. 281. B. Legg. IV. 723. E: (περὶ) προγόνων ... θεραπείας. VII. 806. A: θεραπείας καὶ παιδοτροφίας. XI. 930. E: περὶ θεῶν θεραπείας. Phaed. 66. D: δουλεύοντες τῇ τούτου (τοῦ σώματος) θεραπείᾳ. Legg. IV. 716. D: προσομιλεῖν ... τοῖς θεοῖς εὐχαῖς ... καὶ ξυμπάσῃ θεραπείᾳ θεῶν. Epin. 988. A: πάσῃ τῇ κατὰ νόμους θεραπείᾳ (χρωμένους). Phaedr. 239. C: τὴν ... τοῦ σώματος ἕξιν τε καὶ θεραπείαν cet. 255. A: ἅτε ... πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσόθεος θεραπευόμενος. Gorg. 521. A: ἐπὶ ποτέραν ... με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Theaet. 149. E: θεραπείαν ... τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. Polit. 278. E: τὴν τῶν κατὰ πόλιν θεραπείαν. 280. C: τὴν τῶν ὁλοσχίστων σκεπασμάτων θεραπείαν. 281. B. Pol. IV. 443. E: ἡ περὶ σώματος θεραπείαν. V. 455. C: τὴν τῶν ποπάνων τε καὶ ἑψημάτων θεραπείαν. VII. 533. B: πρὸς θεραπείαν τῶν φυομένων τε καὶ συντιθεμένων. IX. 585. D: τῶν γενῶν ... τῶν περὶ τῆς ψυχῆς θεραπείαν. Euth. 12. E: τὸ περὶ τὴν τῶν θεῶν θεραπείαν. Lach. 185. E: εἴ τις ... τεχνικὸς περὶ ψυχῆς θεραπείαν. Pol. IV. 427. B: καὶ ἄλλαι θεῶν τε καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων θεραπεῖαι. Euth. 13. A. Prot. 354. A: τὰς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν θεραπείας τὰς διὰ καύσεων ... γιγνομένας. Phaed. 64. D: τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας. Polit. 298. E: τὰς τῶν καμνόντων θεραπείας ποιεῖσθαι. Pol. IV. 425. B: γονέων θεραπείας. Tim. 87. C: τὸ περὶ τὰς τῶν σωμάτων καὶ διανοήσεων θεραπείας. Legg. X. 886. C: εἰς ... γονέων ... θεραπείας καὶ τιμάς. Eryx. 406. τὰς πρὸς τὰς τοῦ σώματος θεραπείας τῶν ἐνδειῶν.

θεράπευμα, τό, *officium*; *cultus*. Def. 415. A: θεράπευμα θεοῦ. Legg. IV. 718. A: ὅσα ... ξενικὰ θεραπεύματα. Gorg. 524. B: τὸ ... σῶμα τὴν φύσιν τὴν αὐτοῦ καὶ τὰ θεραπεύματα καὶ τὰ παθήματα (ἔχει), ἔνδηλα πάντα.

θεραπευτής, ὁ, *curator*; *cultor*. Pol. I. 341. C: τῶν καμνόντων θεραπευτής. Gorg. 517. E: θεραπευτὴν εἶναι σώματος. Pol. II. 369. D: ἤ τιν' ἄλλον τῶν περὶ τὸ σῶμα θεραπευτήν; Legg. V. 740. B: θεραπευτὴν θεῶν καὶ γένους καὶ πόλεως. IX. 878. A: θεραπευτὴν ὁσίων τε καὶ ἱερῶν. Phaedr. 252. C: ὅσοι ... Ἄρεως ... θεραπευταί. Gorg. 518. B: σωμάτων θεραπευταί.

θεραπευτικός, ή, όν, *officiosus, colens* vel *excolens; fem. curatio.* Ep. IV. 321. B: *ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι.* Def. 412. E: *δύναμις θεραπευτικὴ θεῶν ἑκούσιος.* 416: *παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς.* Polit. 275. E: *ἤ τινα ἀγελαιοκομικὴν ἢ θεραπευτικὴν* cet. 282. A: *πᾶσαν τὴν περὶ ταῦτα θεραπευτικήν.*

θεραπευτός, ὁ ἡ, *qui coli* vel *excoli potest.* Prot. 325. B: *διδακτοῦ δὲ ὄντος καὶ θεραπευτοῦ (τῆς ἀρετῆς).*

θεραπεύω, *ministro, servio, inservio; colo; observo; instituo, excolo; tracto; curo; sano.* Gorg. 501. A: *τούτου οὗ θεραπεύει.* Legg. IV. 720. D: *ὁ ... ἐλεύθερος (ἰατρὸς) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ τῶν ἐλευθέρων νοσήματα θεραπεύει τε καὶ ἐπισκοπεῖ.* Lys. 209. A. Gorg. 513. E: *ὃ θεραπεύομεν.* Pol. III. 408. E: *οὐ γὰρ ... σώματι σῶμα θεραπεύουσιν.* Euth. 13. D: *ἥνπερ ... οἱ δοῦλοι τοὺς δεσπότας θεραπεύουσιν.* Men. 91. A: *ἢ ... τοὺς γονέας τοὺς αὑτῶν θεραπεύουσι.* Gorg. 501. C: *ὅτου ἂν τις τὴν ἡδονὴν θεραπεύῃ.* Pol. IV. 426. C: *ὃς δ' ἂν σφᾶς ... ἥδιστα θεραπεύῃ.* Legg. XI. 915. A. 931. A. Conv. 175. C: *νῦν οὖν ... θεραπεύετε.* Gorg. 513. D: *ἐπὶ τὸ ἕκαστον θεραπεύειν, καὶ σῶμα καὶ ψυχήν.* Crat. 440. C: *ἐπιτρέψαντα ὀνόμασιν αὑτὸν καὶ τὴν αὑτοῦ ψυχὴν θεραπεύειν.* Conv. 184. C: *ἐάν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν.* Pol. II. 362. C: *θεραπεύειν τοῦ δικαίου πολὺ ἄμεινον τοὺς θεοὺς καὶ τῶν ἀνθρώπων οὓς ἂν βούληται.* IV. 426. D: *τοὺς ἐθέλοντας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις.* V. 467. A: *θεραπεύειν πατέρας τε καὶ μητέρας.* Legg. I. 650. B: *ἧς (τέχνης) ἐστὶ ταῦτα θεραπεύειν.* III. 690. D. Euth. 13. A. Charm. 156. B. Phaedr. 233. B: *οὐ τὴν παροῦσαν ἡδονὴν θεραπεύων συνέσομαί σοι.* Phaed. 81. B: *τοῦτο (τὸ σῶμα) θεραπεύουσα.* Tim. 90. C: *ἀεὶ θεραπεύοντα τὸ θεῖον.* Polit. 293. B: *οἱ θεραπεύοντες.* Legg. XI. 920. E. Gorg. 464. C: *ἀεὶ πρὸς τὸ βέλτιστον θεραπευουσῶν.* Legg. VI. 776. B: *θεραπεύοντας ἀεὶ θεοὺς κατὰ νόμους.* Polit. 281. E: *τὰς ... αὐτὰ θεραπευούσας καὶ δημιουργούσας αἰτίας.* Clit. 407. B: *οὐδέ γ' ἔτι πρότερον ὑμᾶς αὐτοὺς οὕτως ἐθεραπεύσατε.* Ep. I. 309. C: *ὥστε κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἑταίρων θεράπευσον, ὥσπερ ἐμέ.* Legg. V. 735. B: *τὰ δὲ θεραπεύσῃ.* Gorg. 516. E: *ἐπειδὰν ... θεραπεύσωσι τοὺς ἵππους.* Prot. 312. C: *ὅτι μέλλεις τὴν ψυχὴν τὴν σαυτοῦ παρασχεῖν θεραπεῦσαι ἀνδρὶ ... σοφιστῇ.* Polit. 288. E. Charm. 156. C: *τὴν κεφαλὴν ... θεραπεῦσαι.* Lach. 185. E. Pol. III. 403. D: *τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες.* IV. 429. D: *οὐκ ὀλίγῃ παρασκευῇ θεραπεύσαντες (ἔρια).* IX. 590. E: *τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες.* Phaedr. 239. C: *οἵαν (θεραπείαν) τε καὶ ὡς θεραπεύσει.* Pol. V. 469. A: *ὡς δαιμόνων, οὕτω θεραπεύσομέν τε καὶ προσκυνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας.* III. 410. A: *αἳ τῶν πολιτῶν σοι τοὺς μὲν εὐφυεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυ-*

χὰς θεραπεύσουσι, τοὺς δὲ μὴ cet. Alc. I. 126. B: ἄμεινον θεραπεύεται. 131. B. Pol. III. 410. C: ἵνα τῇ μὲν τὸ σῶμα θεραπεύοιντο, τῇ δὲ τὴν ψυχήν. Legg. I. 649. B: ὅτι δὐ ἔφαμεν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς δεῖν θεραπεύεσθαι. C. Menex. 249. C: ῥᾷστοι θεραπεύειν τε καὶ θεραπεύεσθαι. Phaed. 255. A: πᾶσαν θεραπείαν ... θεραπευόμενος. Legg. IX. 865. B: ἂν ὁ θεραπευόμενος ὑπ᾽ αὐτῶν ἀκόντων τελευτᾷ. Euth. 13. B: τοῦ θεραπευομένου. C. Pol. I. 345. D: τῷ ἀρχομένῳ τε καὶ θεραπευομένῳ. Legg. XI. 931. E: τὰ ... θεραπευόμενα ὑφ᾽ ἡμῶν ὅσα ἔμψυχα ξυνεύχεται ἑκάστοτε. Polit. 295. C: ἰατρὸν μέλλοντα ... ἀπέσεσθαι τῶν θεραπευομένων συχνόν. 293. C: ἕωσπερ ἂν ... σώζωσιν οἱ θεραπεύοντες ἕκαστοι τὰ θεραπευόμενα. Legg. III. 684. C: ἰᾶσθαι τὰ θεραπευόμενα σώματα. Ep. I. 309. D: κἀγὼ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι. Legg. VI. 763. D: τεθεραπευμένα (ὕδατα). Charm. 157. B: ὃς ἂν μὴ τὴν ψυχὴν πρῶτον παράσχῃ τῇ ἐπῳδῇ ὑπὸ σοῦ θεραπευθῆναι. Lach. 179. B: πῶς ἂν θεραπευθέντες γένοιντο ἄριστοι. Prot. 325. C: μὴ μαθοῦσι μηδὲ θεραπευθεῖσιν εἰς ἀρετήν. Alc. I. 135. E: εἰ ... ὑπὸ τούτου πάλιν θεραπεύσεται. Verb. Pol. III. 408. B: οὐδὲ θεραπευτέον αὐτούς. Tim. 88. C: καὶ τὰ μέρη θεραπευτέον.

θεραπίς, ἡ, serviens. Menex. 244. E: ὡς ἀεὶ λίαν φιλοικτίρμων ἐστὶ καὶ τοῦ ἥττονος θεραπίς (ἡ πόλις).

θεράπων, ὁ, minister, servus. Conv. 203. C: διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως. Phaed. 85. A: οὔπερ (θεοῦ) εἰσὶ θεράποντες. Pol. IX. 579. A: (οὐκοῦν) καὶ κόλαξ αὐτὸς ἂν θεραπόντων ἀναφανείη; Legg. I. 633. C: ἄνευ θεραπόντων αὐτοῖς ἑαυτῶν διακονήσεις. Alc. I. 122. C: θεραπόντων πλήθους ἀκολουθίας.

θερίζω, meto. Phaedr. 260. D: καρπὸν ... θερίζειν. Alc. I. 125. B: ἀλλὰ θεριζόντων; Theag. 124. A: τῶν θεριζόντων ... καὶ τῶν τρυγώντων cet.

θερινός, ή, όν, aestivus. Legg. XI. 915. D: ἐν ᾧ τρέπεται θερινὸς ἥλιος εἰς τὰ χειμερινά. XII. 952. D: θερινὸς ὡς τὰ πολλὰ διατελῶν ταῖς φοιτήσεσι (ξένος). Epin. 987. A: διὰ τὸ κάλλος τῆς θερινῆς ὥρας, ἣν Αἴγυπτός τε καὶ Συρία ἱκανῶς κέκτηται. D: τῆς θερινῆς φύσεως. Phaedr. 230. C: θερινόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. Epin. 987. D: ἡ δ᾽ ὑστεροῦσα ἡμῖν εἰς τὸ θερινὸν φύσις τοῦ περὶ τὸν ἐκεῖ τόπον. Legg. III. 683. C: ἡ ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου (ἡμέρα). VI. 767. C: μετὰ θερινὰς τροπάς.

θέρμα, ἡ, calor. Theaet. 178. C: οἷον θέρμα (sq. ταύτην τὴν θερμότητα).

θερμαίνω, calefacio; pass. calefio, incalesco. Phaedr. 268. A: ὥστε θερμαίνειν τε ... καὶ ψύχειν. Tim. 46. D: ψύχοντα καὶ θερμαίνοντα. 79. E: εἰς τὸ πῦρ ἐμπῖπτον θερ-

μαίνεται. 82. A: θερμαίνεται ... ὅσαπερ ἂν πρότερον ψύχηται. Phaedr. 251. C: (ὅταν) θερμαίνηται. Phaed. 63. D: θερμαίνεσθαι μᾶλλον διαλεγομένους. 71. B: ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι. Theaet. 186. D. Phil. 46. C: (ὁπόταν) θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχηται. Tim. 84. B: ὑπ' εὐρῶτος θερμαινόμενον (ὀστοῦν). Phaedr. 251. B: ἐθερμάνθη. Ib. θερμανθέντος.

θερμαντικός, ή, όν, *calefaciens*. Tim. 60. A: τὸ ... τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος θερμαντικὸν οἶνος. 67. E: ὅσα θερμαντικὰ ὄντα δριμέα ἐκαλέσαμεν.

θερμός, ή, όν, *calidus*. Tim. 85. D: θερμὴ καὶ ὑγρὰ ... ἐμπίπτουσα (χολή). Phaed. 96. B: ἐπειδὰν τὸν θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβῃ. Theaet. 153. A: τὸ ... θερμόν τε καὶ πῦρ ... αὐτὸ γεννᾶται ἐκ φορᾶς καὶ τρίψεως. Tim. 76. B. Locr. 100. E: τὸ ... θερμὸν λεπτομερές τε καὶ διαστατικὸν τῶν σωμάτων. Phaed. 86. B: ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ. Pol. IV. 437. D: δίψα ... θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ. E. Critia 117. A: τοῦ θερμοῦ νάματος. Lys. 215. E. Phil. 32. D: καθάπερ θερμῷ καὶ ψυχρῷ. Conv. 186. D. Tim. 74. C: θερμὴν ... νοτίδα ἐντὸς ἑαυτῆς ἔχουσαν. Soph. 242. D: θερμὸν καὶ ψυχρόν. Crat. 413. C: αὐτὸ τὸ θερμὸν τὸ ἐν τῷ πυρὶ ἐνόν. Tim. 50. A. 61. D: ᾗ πῦρ θερμὸν λέγομεν. Locr. 103. A: θερμαὶ ... γιγνόμεναι (κράσιες). Theaet. 171. E: θερμά, ξηρά cet. Conv. 188. A. Pol. IV. 438. C. Tim. 33. A. 67. D: τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς. Critia 117. B: τοῖς θερμοῖς λουτροῖς. Euthyd. 284. E: τοὺς θερμούς. Legg. VI. 761. C: γεροντικὰ λουτρὰ θερμά. Phil. 24. D: οὐ ... θερμότερον οὐδὲ ψυχρότερον (v. θερμοτέρῳ — ψυχροτέρῳ). A: θερμοτέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι. B: ἐν ... τῷ θερμοτέρῳ. 25. C: θερμότερον ἐφθεγγόμεθα ... τι καὶ ψυχρότερον. Pol. III. 387. C: μὴ ... θερμότεροι (ἀθυμότεροι? Sic Ang.) καὶ μαλακώτεροι τοῦ δέοντος γένωνται ἡμῖν. Tim. 79. E: τῶν κατὰ τὴν ἑτέραν ἔξοδον θερμοτέρων γιγνομένων.

θερμότης, ἡ, *calor*. Phaedr. 251. B: θερμότης ἀήθης. Phaed. 105. B. 106. B: ἡ ἐν τῷ πυρὶ θερμότης. Pol. IV. 437. D: ἐὰν μέν τις θερμότης τῷ δίψει προσῇ. Charm. 168. E. Theaet. 182. A: τῆς θερμότητος ... γένεσιν. Pol. I. 335. D: οὐ γὰρ θερμότητος ... ἔργον ψύχειν. Tim. 79. E. Locr. 101. D: ὑπὸ τᾶς φυσικᾶς θερμότατος. Tim. 65. E: τῇ τοῦ στόματος θερμότητι. 85. E. Epin. 988. C. Theaet. 178. C: ταύτην τὴν θερμότητα. Tim. 83. C: διὰ θερμότητα. Crat. 432. B: εἴ τις θεῶν ... μαλακότητας καὶ θερμότητας τὰς αὐτὰς ἀποδοίη. Legg. X. 897. A.

θερμῶς, *calide*. Euthyd. 284. E: τοὺς θερμοὺς θερμῶς (λέγουσι);

θέρος, τό, *aestas*. Conv. 220. D: καὶ γὰρ θέρος τότε γε ἦν. Ep. VII. 345. D. Phaedr. 276. B: θέρους. Pol. I. 350. D: ἅτε καὶ θέρους ὄντος. II. 372. A. Tim. 74. C. 76.

D: *θέρους χειμῶνός τε.* Critia 112. C. Legg. XII. 945. E: *μετὰ τροπὰς ἡλίου τὰς ἐκ θέρους εἰς χειμῶνα.* Ax. 370. C. Critia 112. D: *εὐκρὰς οὖσα πρὸς χειμῶνά τε καὶ θέρος.* Crat. 410. C: *χειμῶνάς τε καὶ θέρη.*

θέρω, *calefacio*, pass. *incalesco*. Phil. 46. C: (*ὁπόταν τις*) *ῥιγῶν ... θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχηται.*

θέσις, *ἡ*, *positio*, *dispositio*, *ordo*. Theaet. 206. A: *ἵνα μὴ ἡ θέσις σε ταράττοι λεγομένων τε καὶ γραφομένων.* Pol. IX. 586. B: *ὑπὸ τῆς παρ' ἀλλήλας θέσεως ἀποχραινομέναις* (*ἡδοναῖς*). Conv. 199. B: *θέσει ῥημάτων τοιαύτῃ, ὁποία ἄν τις τύχῃ ἐπελθοῦσα.* Pol. I. 333. B: *εἰς πεττῶν θέσιν.* Ib. *εἰς πλίνθων καὶ λίθων θέσιν.* V. 479. C: (*ἔχεις*) *ὅποι θήσεις καλλίω θέσιν τῆς μεταξὺ οὐσίας τε καὶ τοῦ μὴ εἶναι;* Legg. II. 668. D: *ἑκάστων τῶν μερῶν τὰς θέσεις.* — In eo dicitur quod *ponitur* (etiam sumitur, definitur), *constituitur*, *imponitur* al. Pol. I. 335. A: *καὶ περὶ τοῦ ἐχθροῦ δὲ ἡ αὐτὴ θέσις.* IV. 425. D: *εἴ που τελῶν τινὲς ἢ πράξεις ἢ θέσεις ἀναγκαῖοί εἰσιν.* Legg. X. 889. E: *τέχνῃ δέ, ἧς οὐκ ἀληθεῖς εἶναι τὰς θέσεις.* Hinc etiam *in nominibus ac legibus ponendis* vel *imponendis*. Crat. 390. D: *κινδυνεύει ... εἶναι οὐ φαῦλον ... ἡ τοῦ ὀνόματος θέσις.* 401. B. 397. B: *τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων.* Legg. VI. 768. C: *ἡ δικῶν ἀκριβὴς νόμων θέσις.* III. 684. D: *εἰς ῥαστώνην τῆς θέσεως τῶν νόμων.* IV. 718. C. VIII. 837. E: *τέχνην δή τιν' αὖ τούτου τοῦ νόμου τῆς θέσεως ... ἔχω.* X. 908. D: *τὰ ... νόμων ἄξια θέσεως.* III. 690. D: *τῶν ἐπὶ νόμων θέσιν ἰόντων.* IX. 857. C: *τὰ περὶ τὴν τῶν νόμων θέσιν.* 864. C: *περαίνοντες τὴν θέσιν τῶν νόμων.* Epin. 973. B. Denique *in armis ponendis*, h. e. *deponendis*. Legg. VII. 813. E: *θέσεως καὶ ἀναιρέσεως ὅπλων ἡμμένας* (*γυναῖκας*).

θεσμός, *ὁ*, *praescriptio*, *lex*. Phaedr. 248. C: *θεσμός τε Ἀδραστείας ὅδε.* Ep. VIII. 355. B: *καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος.*

θεσπέσιος, *α*, *ον*, *divinus*; *eximius*; etiam *ingens*. Pol. II. 365. B: *ἀδίκῳ ... θεσπέσιος βίος λέγεται.* VIII. 558. A: *ἆρ' οὐ θεσπεσία καὶ ἡδεῖα ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἐν τῷ παραυτίκα;* Euthyd. 289. E: *καὶ αὐτὴ ἡ τέχνη αὐτῶν θεσπεσία τις καὶ ὑψηλή.* Pol. III. 387. A: *ἄντρου θεσπεσίοιο* (Hom.). Theaet. 151. B: *σοφοῖς τε καὶ θεσπεσίοις ἀνδράσι.*

θεσπιῳδῶ, *cano*. Ax. 367. D: *οἳ ποιήμασι* (*στόμασι?*) *θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιῳδοῦσιν.*

θέτης, *ὁ*, *qui ponit* (ut nomina, al.). Crat. 389. D: *εἰ μέλλει κύριος εἶναι ὀνομάτων θέτης.*

θετός, *ἡ*, *όν*, cum v. *ποιεῖσθαι*, *adoptare*. Legg. XI. 929. C: *ἀποκηρυχθέντα ... ἄν τις ... μὴ ἐπιθυμήσῃ θετὸν υἱὸν ποιήσασθαι.*

θέω, *curro*, *incurro*. Phaedr. 251. E: *θεῖ ... ποθοῦσα ὅπου ἂν* cet. Crat. 410. B: *ὅτι ἀεὶ θεῖ περὶ τὸν ἀέρα ῥέων.*

Legg. III. 691. C: τὰ μὲν εἰς νόσους θεῖ cet. Apol. 39. A: θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ. Pol. X. 613. B: ὅσοι ἂν θέωσιν εὖ ἀπὸ τῶν κάτω, ἀπὸ δὲ τῶν ἄνω μή. Crat. 397. D: ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν. 414. B. Conv. 190. A: ταχὺ ... θεῖν. Pol. V. 474. A: θεῖν διατεταμένους (v. διατεταγμ.). Legg. I. 625. D. Charm. 159. C. Hipp. min. 373. D: οὐ ποιεῖν τί ἐστι τὸ θεῖν; Ib. ὁ βραδέως θέων. E. Alc. II. 147. B. (v. θεῶν). Crat. 423. A: ἵππον θέοντα. Pol. III. 417. B: θέοντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου. Legg. VII. 822. B: ἐν Ὀλυμπίᾳ θεόντων ἵππων. Prot. 336. A: θέουσι τούτοις ἀκολουθεῖν. Phaed. 61. A: ὥσπερ οἱ τοῖς θέουσι διακελευόμενοι. Prot. 336. A: θέοντας. Crat. 397. D: ἅτε ... αὐτὰ ὁρῶντες ... θέοντα. Charm. 153. B: ἔθει πρός με.

θεῶμαι, *specto, contemplor, video; examino; perspicio, cognosco*. Gorg. 524. E: θεᾶται ἑκάστου τὴν ψυχήν. Pol. X. 611. C: ὥσπερ νῦν ἡμεῖς θεώμεθα. Polit. 298. E: θεῶ δὴ καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἑπόμενον. Men. 82. E. Phaed. 110. B: εἴ τις ἄνωθεν θεῷτο (τὴν γῆν). Pol. X. 598. A: ἐάν τε ἐκ πλαγίου αὐτὴν θεᾷ ἐάν τε καταντικρύ. 611. D: οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν ἡμεῖς θεώμεθα. V. 466. E: ἵν' ὥσπερ οἱ τῶν ἄλλων δημιουργῶν θεῶνται ταῦτα ἃ cet. VI. 500. A. Conv. 211. D: θεᾶσθαι μόνον καὶ ξυνεῖναι. Pol. III. 402. D. VI. 511. C. Phaedr. 250. E: θεώμενος αὐτοῦ τὴν τῇδε ἐπωνυμίαν. Conv. 190. E. Pol. VII. 529. B: ἐν ὀροφῇ ποικίλματα θεώμενος. Legg. XI. 925. A: γυμνὰς ... θεώμενος τὰς θηλείας. Phaed. 84. A: τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον ... θεωμένη. Pol. VII. 518. C. Conv. 212. A: κἀκεῖνο ᾧ δεῖ θεωμένου. 211. D: θεωμένῳ αὐτὸ τὸ καλόν. Phaedr. 258. C: θεώμενοι αὐτοῦ τὰ συγγράμματα. Pol. II. 359. C. X. 602. C: ἐν ὕδατι ... θεωμένοις. V. 479. D: τοὺς ... πολλὰ καλὰ θεωμένους. Charm. 154. C: πάντες ὥσπερ ἄγαλμα ἐθεῶντο αὐτόν. Polit. 264. C: καὶ ταῦτα τεθέαμαι. Pol. X. 601. B: τεθέασαι γάρ που. Phaedr. 249. E: πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα. Legg. IV. 711. A: ὑμεῖς δὲ τάχα οὐδὲ τεθέασθε τυραννουμένην πόλιν. Pol. III. 400. A: τεθεαμένος ἂν εἴποιμι. Conv. 221. A: ἐνταῦθα ... καὶ κάλλιον ἐθεασάμην Σωκράτη. Legg. I. 637. B. Lach. 181. A. Pol. X. 615. D: ἐθεασάμεθα ... καὶ τοῦτο τῶν δεινῶν θεαμάτων. Legg. III. 683. A. 702. A. Lach. 179. E: ὃν νῦν ὑμεῖς ἐθεάσασθε ἐπιδεικνύμενον. 183. D. Phaed. 91. B: θέασαι ὡς πλεονεκτικῶς. Crat. 418. A. Euth. 5. E. Pol. III. 415. D: θεασάσθων. Crat. 411. A: ἡδέως ἂν θεασαίμην ταῦτα τὰ καλὰ ὀνόματα cet. Eryx. 399. A: ἵνα θεάσαιο ὡς cet. Pol. VII. 516. A: αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾷον θεάσαιτο. Legg. III. 686. C. Polit. 299. D: (εἰ) καί τινα ἱπποφορβίαν ... θεασαίμεθα. Pol. II. 369. A: εἰ γιγνομένην πόλιν θεασαίμεθα λόγῳ. Gorg. 495. E: ὅταν

αὐτὸς αὑτὸν θεάσηται ὀρθῶς. Soph. 237. B: *τοῦτ᾽ ... αὐτὸ πρῶτον θεασώμεθα.* 254. B: *πρὶν ἂν ἱκανῶς αὐτὸν θεασώμεθα.* Polit. 267. E. Legg. IV. 720. E: *βούλει δὴ καὶ θεασώμεθα τὸ διπλοῦν τοῦτο* cet. De lege 317. D. Prot. 336. A: *εἴ τι δέει θεάσασθαι ... θέοντας.* Theaet. 154. E: *νῦν δὲ ... βουλησόμεθα θεάσασθαι αὐτὰ πρὸς αὑτά.* Soph. 236. C. Conv. 210. C. Pol. I. 327. A. al. Prot. 352. A: *θεασάμενος ὅτι οὕτως ἔχεις πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδύ.* Tim. 19. B. Phaedr. 247. E: *καὶ τἄλλα ὡσαύτως τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένη.* Legg. VII. 806. E: *θεασαμένους.* Pol. I. 328. A: *τὴν παννυχίδα θεασόμεθα.* VIII. 545. C. Pol. V. 467. E: *οὕτω ... κάλλιστά τε θεάσονται τὸ αὑτῶν ἔργον* cet. Verb. Phil. 66. D: *αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα.* Soph. 245. E. Polit. 260. C. Pol. III. 390. D: *θεατέον τε καὶ ἀκουστέον.* 413. D. Tim. 48. B. Legg. IX. 862. B: *τοῦτό ἐστι τῷ νομοθέτῃ θεατέον.* al.

θεώρημα, τό, *id quod spectatur* et in univ. *percipitur.* Legg. XII. 953. A: *ὅσα τε Μουσῶν ὠσὶν ἔχεται* (v. *ὠσὶ δέχεται*) *θεωρήματα.*

θεώρησις, ἡ, *spectatio, spectaculum.* Phil. 48. A: *τάς γε τραγικὰς θεωρήσεις.*

θεωρητικός, ή, όν, *contemplans, perscrutans.* Def. 414. B: *ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος ζώῳ θνητῷ.* Ib. *ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας.* Ib. *θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς.*

θεωρία, ἡ, *spectatio* (v. c. ludorum sollemnium). Crit. 25. B: *οὔτ᾽ ἐπὶ θεωρίαν πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες.* **spectatio, contemplatio*; *ratio* (vern. *wissenschaftliche Erkenntniss*). Pol. VI. 486. A: *ᾧ ... ὑπάρχει ... θεωρία παντὸς μὲν χρόνου, πάσης δὲ οὐσίας.* Legg. XII. 951. C: *ἄνευ ... ταύτης τῆς θεωρίας καὶ ζητήσεως οὐ μένει ποτὲ τελέως πόλις.* Phil. 38. B: *τῆς ... διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεωρίαν ἔλθωμεν.* Legg. IV. 720. B: (*ἐὰν*) *κατ᾽ ἐπίταξιν ... τῶν δεσποτῶν καὶ θεωρίαν καὶ κατ᾽ ἐμπειρίαν τὴν τέχνην κτῶνται.* Pol. VII. 517. D: *εἰ ἀπὸ θείων ... θεωριῶν ἐπὶ τὰ ἀνθρώπειά τις ἐλθὼν κακὰ ἀσχημονεῖ* cet. *id quod spectaculum hominibus praebet (ut ludi publici; unde *θεωρεῖν* etiam est *ludis interesse*); praec. *pompa sollemnis* vel *legatio* publico nomine missa ad dies festos concelebrandos, sacra procuranda al. Phaed. 58. B: *ἐπειδὰν ... ἄρξωνται τῆς θεωρίας.* C. Ib. *ἑκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον, ἣν δὴ ... κατ᾽ ἐνιαυτὸν τῷ θεῷ πέμπουσιν.* Legg. XII. 947. A: *τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας κοινῇ θυσιῶν καὶ θεωριῶν.* Pol. VIII. 556. C: *ἢ κατὰ θεωρίας ἢ κατὰ στρατείας.* Etiam ipsi dies festi *θεωρία* dicuntur. Legg. I. 650. A: *ξυγγενόμενον μετὰ τῆς τοῦ Διονύσου θεωρίας.*

θεωρός, ὁ, *spectator, speculator.* Legg. XII. 951. C: *ὁ θεωρὸς ὁ τοιοῦτος* cet. 953. A: *ὄμμασιν ὄντως θεωρός.*

Epin. 986. D: *θεωρὸς τῶν καλλίστων γενόμενος.* 953. C: *ἂν ... ποτέ τις ἔλθῃ τῶν παρ' ἡμῖν θεωρῶν ἀντίστροφος ἐξ ἄλλης χώρας.* Legg. XII. 950. D: *ἢ καί τισι θεωροῖς.* Pol. V. 467. C: *θεωροὺς πολέμου τοὺς παῖδας ποιεῖν.* VII. 537. A. Tim. 57. D. Legg. I. 639. C. XII. 951. A.

θεωρῶ, *specto* (etiam *ludis intersum* vel *adsum*, ut Epp.); *video; contemplor; perspicio, cognosco;* etiam, ut Lat. *specto, iudico.* Phaedr. 247. C: *αἱ δὲ θεωροῦσι τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ.* Pol. V. 467. A. Legg. XII. 951. D: *μηκέτι θεωρείτω.* Pol. X. 607. D: *ὅταν δι' Ὁμήρου θεωρῇς αὐτήν (τὴν μίμησιν).* Legg. III. 695. C: *θεωρῶμεν δὴ ξυνεπόμενοι τῷ λόγῳ.* XII. 951. C: *οὐδ' ἂν κακῶς αὐτὴν (τὴν θεωρίαν) θεωρῶσι.* Pol. V. 467. C: *θεωρεῖν ... τὰ περὶ τὸν πόλεμον.* VII. 529. B: *αὐτὸν νοήσει, ἀλλ' οὐκ ὄμμασι θεωρεῖν.* Legg. I. 650. A. Eryx. 399. C: *εἶτα οἴονται δεῖν μὴ αὐτὸν τὸν λόγον θεωρεῖν.* Phaedr. 276. B: *θεωρῶν καλούς.* D: *αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἁπαλούς.* Conv. 210. D: *θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους.* Phaedr. 247. C: *θεωροῦσα τἀληθῆ τρέφεται.* Pol. X. 606. B: *ἅτε ἀλλότρια πάθη θεωροῦν.* Gorg. 523. E: *αὐτῇ τῇ ψυχῇ αὐτὴν τὴν ψυχὴν θεωροῦντα.* Ep. VII. 350. B: *Δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα.* Phaed. 99. D: *οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες καὶ σκοπούμενοι.* Legg. II. 657. D. Ep. III. 315. B: *ὡς ἤγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες.* Pol. X. 601. A: *τοῖς μὴ ἐπαΐουσιν, ἐκ τῶν χρωμάτων δὲ καὶ σχημάτων θεωροῦσι.* Legg. VI. 772. A: *θεωροῦντας.* Phil. 53. D: *παιδικά που καλὰ κἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς* cet. Pol. II. 372. E: *εἰ δ' αὖ βούλεσθε καὶ φλεγμαίνουσαν πόλιν θεωρήσωμεν, οὐδὲν ἀποκωλύει.* IX. 579. B: *οὔτε θεωρῆσαι ὅσων ... οἱ ἄλλοι ἐλεύθεροι ἐπιθυμηταί εἰσι.* Legg. XII. 951. A. D: *θεωρήσας.* 952. B: *ὁ θεωρήσας τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις νόμιμα.* Pol. I. 327. A: *θεωρήσαντες.* Phaed. 65. E: *ἆρα διὰ τοῦ σώματος αὐτῶν τἀληθέστατον θεωρεῖται —;* Theaet. 177. E: *τὸ πρᾶγμα ὃ ὀνομαζόμενον θεωρεῖται.* Gorg. 474. D: *ἐὰν ἐν τῷ θεωρεῖσθαι χαίρειν ποιῇ τοὺς θεωροῦντας.* Phil. 42. B. Legg. VI. 781. C. Pol. VI. 511. C: *τὸ ὑπὸ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι ἐπιστήμης τοῦ ὄντος τε καὶ νοητοῦ θεωρούμενον.* Legg. II. 663. C: *ἐκ μὲν ἀδίκου καὶ κακοῦ ... θεωρούμενα ἡδέα, ἐκ δὲ δικαίου* cet. VI. 772. A: *θεωρουμένους.* Eryx. 405. C: *μάλιστα δ' ἂν ἴσως καὶ τοῦτο ὧδε θεωρηθείη, εἴ τις* cet. Legg. VII. 815. B: *τὴν δ' εἰρηνικὴν ὄρχησιν τῇδ' αὖ θεωρητέον ἑκάστων.*

θήκη, ἡ, *sepulcrum.* Legg. XII. 947. C: *εἰς τὴν θήκην φέρειν αὐτὴν ... τὴν κλίνην* cet. D: *θήκην ... ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα* cet. Pol. IV. 427. B: *τελευτησάντων ... θῆκαι.* V. 469. B: *προσκυνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας.* Legg. XII. 947. B. 958. D.

θηλάζω et med. *θηλάζομαι*, *lacto.* Pol. V. 460. D:

αὐτῶν τούτων ἐπιμελήσονται ὅπως μέτριον χρόνον θηλάσονται (αἱ μητέρες. Vulg. θηλάσωνται).

θηλή, ἡ, *mamma*. Crat. 414. A: ἡ ... θηλὴ ... ὅτι τεθηλέναι ποιεῖ. Ib. ἀπὸ τῆς θηλῆς.

θηλυγενής, ὁ ἡ, *muliebris*. Legg. VII. 802. E: θηλυγενέστερον ὡς ὂν παραδοτέον ἔν τε τῷ νόμῳ καὶ λόγῳ.

θῆλυς, εια, υ, *muliebris*; τὸ θῆλυ, *genus muliebre* et *mulieres*. Legg. XII. 958. D: περὶ τελευτήσαντος ... εἴτε τις ἄῤῥην εἴτε τις θῆλυς ἦ (ἦν?). Pol. V. 453. A: φύσις ἡ ἀνθρωπίνη ἡ θήλεια. Legg. VI. 770. D. al. Hipp. mai. 288. B: θήλεια ... ἵππος. Crat. 414. A: τὸ ... θῆλυ ἀπὸ τῆς θηλῆς τι φαίνεται ἐπωνομάσθαι. Conv. 189. D: ἄῤῥεν καὶ θῆλυ (γένος). 190. B: τὸ ... θῆλυ τῆς γῆς (ἔκγονον ἦν). Pol. V. 471. D. Tim. 91. D: γυναῖκες ... καὶ τὸ θῆλυ πᾶν οὕτω γέγονε. Legg. VI. 781. A. Pol. V. 468. C: ἐάν τίς του τύχῃ ἐρῶν ἢ ἄῤῥενος ἢ θηλείας. Legg. VIII. 839. A: ἀπεχομένους ... ἀρούρας θηλείας πάσης. IX. 872. E. Crat. 431. A: τὸ τοῦ θήλεος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Conv. 181. C: μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει καὶ θήλεος καὶ ἄῤῥενος. Pol. V. 466. D. Legg. VIII. 836. E: τοῦ ... εἰς μίμησιν τοῦ θήλεος ἰόντος. I. 636. C: τῇ θηλείᾳ καὶ τῇ τῶν ἀῤῥένων φύσει εἰς κοινωνίαν ἰούσῃ τῆς γεννήσεως. VIII. 840. D. Polit. 262. E: ἄῤῥενι καὶ θήλει. Conv. 191. C: διὰ τοῦ ἄῤῥενος ἐν τῷ θήλει. Legg. II. 665. C: θῆλύν τε καὶ ἄῤῥενα. VII. 792. D: ἄῤῥενα ἢ θῆλυν. XI. 928. A: ὃς ἂν θῆλυν ἢ ἄῤῥενα (ὀρφανὸν) ἐπιτροπεύῃ. Pol. V. 454. D: τῷ τὸ μὲν θῆλυ τίκτειν, τὸ δὲ ἄῤῥεν ὀχεύειν. Legg. VII. 805. C. V. 740. C: πλείους ἐπίγονοι ... θήλεις ἤ τινες ἄῤῥενες. I. 631. D: ὅσοι (παῖδες) τε ἄῤῥενες καὶ ὅσαι θήλειαι. Critia 110. C: πάνθ' ὅσα ξύννομα ζῶα θήλεα καὶ ὅσα ἄῤῥενα. Legg. I. 636. C: θηλείων πρὸς θηλείας. VI. 764. D: θηλειῶν κορῶν. VII. 788. A: γενομένων ... παίδων ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν. 802. E. al. VI. 778. A: μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄῤῥεσιν (οἰκέταις). Pol. V. 451. D: τὰς θηλείας τῶν φυλάκων κυνῶν. Legg. V. 740. C. XI. 924. E: ἐάν τις παῖδας θηλείας καταλίπῃ. 930. B. Pol. V. 461. D: τὰ δὲ θήλεα θυγατέρας (προσερεῖ). Legg. VII. 794. D.

θήρ, ὁ, *fera*, *bellua*. Soph. 235. A: τὸν θῆρα μηκέτ' ἀνεῖναι. Pol. VIII. 559. D: αἴθωσι θηρσὶ καὶ δεινοῖς. Ax. 372. A: θηρσὶ περιλιχμώμενοι.

θήρα, ἡ, *venatio*; trop. *indagatio* et *appetitio*. Soph. 220. B: τοῦ πτηνοῦ ... γένους πᾶσα ... ἡ θήρα. Legg. VII. 823. B: θήρα ... πάμπολύ τι πρᾶγμά ἐστι. Soph. 221. E: τίνος θήρας ἅτερος (θηρευτής); 222. B: τῆς πεζῆς θήρας. Legg. VII. 822. D. 823. D: τῆς περὶ θάλατταν θήρας. E: πτηνῶν θήρας. Theaet. 198. D: τῇ τῶν περιστερῶν κτήσει τε καὶ θήρᾳ. Soph. 222. D: τῇ τῶν ἐρώντων θήρᾳ. Phaed. 66. C: ἐμποδίζουσιν ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. Gorg.

500. D: τὴν μὲν τοῦ ἡδέος θήραν, τὴν δὲ τοῦ ἀγαθοῦ. Theaet. 198. A: θήραν ἐπιστημῶν ἀρτίου τε καὶ περιττοῦ παντός. Soph. 220. B: τὸ μὲν ἕρκεσιν ... ποιεῖται τὴν θήραν cet. 222. C: θήραν ... ἀνθρώπων (Id. Legg. VII. 823. B.). Ib. βίαιον θήραν ὁρισάμενοι. Legg. I. 633. B. VII. 823. E: ἀργὸν θήραν διαπονουμένοις. B: στρατοπέδων θῆραι. Pol. IV. 412. B: θήρας τε καὶ κυνηγέσια. Alc. I. 121. E: ἐπὶ τὰς θήρας ἄρχονται ἰέναι.

θήρειος, α, ον et ὁ ἡ, *ferinus*. Phaedr. 248. D: μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θηρείαν (sic codd. praestantt. Vulg. θήρειον) φύσιν. Tim. 42. C: εἴς τινα τοιαύτην ἀεὶ μεταβαλοῖ (v. μεταβαλεῖ) θήρειον (v. θηρίου) φύσιν.

θήρευμα, τό, *venatio*. Legg. VII. 823. B: τὸ περὶ τὰ πεζὰ θηρεύματα.

θήρευσις, ἡ, *venatio*; *aucupium*. Legg. VII. 824: πεζῶν ... μόνον θήρευσίς τε καὶ ἄγρα λοιπή. Theaet. 166. C: εἰ ... ὀνομάτων γε δεήσει θηρεύσεις διευλαβεῖσθαι ἀλλήλων.

θηρευτής, ὁ, *venator*; *captator*. Soph. 231. D: νέων καὶ πλουσίων ἔμμισθος θηρευτής. (Def. 415. C.) Conv. 203. D: θηρευτὴς δεινός. Lys. 206. A. 218. C. Soph. 221. D: θηρευτά τινε καταφαίνεσθον ἄμφω μοι. Pol. II. 373. B: οἷον οἵ τε θηρευταὶ (*qui speciem captant?*) πάντες οἵ τε μιμηταί cet. Tim. 24. A: τὸ τῶν θηρευτῶν τό τε τῶν γεωργῶν (γένος). Legg. VII. 823. E: θηρευτὰς ὠμοὺς καὶ ἀνόμους. 824.

θηρευτικός, ή, όν, *venaticus*; fem. et neutr. *ars* vel *peritia venandi*. Epin. 975. C: οὐδ' ἡ ξύμπασα θηρευτική, πολλή περ καὶ τεχνικὴ γεγονυῖα. Euthyd. 290. B: θηρευτική τις ἥδε γέ ἐστι τέχνη ἀνθρώπων. Soph. 221. B: χειρωτικοῦ (ἥμισυ μέρος ἦν) θηρευτικόν. 223. B: τέχνης ... θηρευτικῆς. Polit. 299. D: ξυμπάσης ἡστινοσοῦν θηρευτικῆς. Euthyd. 290. B. Soph. 265. A: ἐν θηρευτικῇ. Polit. 289. A: γεωργικῇ ... καὶ θηρευτικῇ. Soph. 227. B: τὸν διὰ στρατηγικῆς ... δηλοῦντα θηρευτικήν. 219. C: τὸ ... ἀγωνιστικὸν καὶ θηρευτικόν. E. 223. C. Euthyd. 290. B: θηρευτικοὶ γάρ εἰσι καὶ οὗτοι. Pol. V. 459. A: κύνας θηρευτικούς.

θηρεύω, *venor*; *aucupor*, *capto*; *capio*; *indago*, *sector*. Gorg. 490. A: καὶ οὐ ῥήματα (codd. ῥήματι) θηρεύω. Phil. 20. D: ὅτι πᾶν τὸ γιγνῶσκον αὐτὸ θηρεύει. Polit. 264. A: ἣν ... θηρεύομεν ἐπιστήμην. Phaed. 66. A: αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰλικρινὲς ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρεύειν τῶν ὄντων. Theaet. 198. A: ἣν ἂν βούληται τῶν ἐπιστημῶν θηρεύειν. Polit. 285. D. Legg. I. 627. C: οὐκ ἂν εἴη γε πρέπον ... τοῦτο θηρεύειν. XII. 950. C: τὸν εὔδοξον βίον θηρεύειν. Gorg. 489. B: ὀνόματα θηρεύων. Theaet. 199. B. Phil. 56. A: τὸ μέτρον ἑκάστης χορδῆς ... θηρεύουσα. Legg. VII. 823. B. Theaet. 199. E: τὸν ... θηρεύοντα. Legg. III. 679. A: θη-

ρεύοντες. VII. 824. A: αὐτόχειρες θηρεύοντες. Critia 119. E: ξύλοις καὶ βρόχοις ἐθήρευον. Phaedr. 262. C: δόξας ... τεθηρευκώς (v. τεθηρακώς). Theaet. 200. A: ἐπιστήμην ἄρα οἰήσεται τεθηρευκὼς ἔχειν. Euthyd. 290. D: αὐτὸ ... οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι τούτοις ἃ ἐθήρευσαν. Phil. 65. A: εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέᾳ τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι. Legg. VII. 824. A. Euthyd. 290. B. 295. D: βουλόμενός με θηρεῦσαι. Theaet. 197. C: ὄρνιθας ἀγρίας ... θηρεύσας. Soph. 221. A: περὶ τὴν κεφαλὴν ... τοῦ θηρευθέντος ἑκάστοτε. 222. E: ὅτι τοῖς θηρευθεῖσι δῶρα προσεπιδιδόασιν. Med. Gorg. 464. D: τῷ ... ἀεὶ ἡδίστῳ θηρεύεται τὴν ἄνοιαν. Euthyd. 290. B: ὃ ἂν θηρεύωνται. Pol. VII. 531. A: οἷον ἐκ γειτόνων φωνὴν θηρευόμενοι. Lys. 218. C: ὃ ἐθηρευόμην. Euthyd. 290. C: ἐπειδὰν ἢ πόλιν τινὰ θηρεύσωνται ἢ στρατόπεδον. D: θηρευσαμένη. Soph. 222. A: τὰν τούτοις ζῶα θηρευσόμενος.

θηρίον, τό, propr. diminut. vocis θήρ, *belliola.* Theaet. 171. E: μὴ πᾶν γύναιον καὶ παιδίον καὶ θηρίον δὲ ἱκανὸν εἶναι ἰᾶσθαι αὐτό cet. Ex usu autem loquendi est i. q. θήρ, *fera, bellua* (etiam trop.), et in univ. *animal,* plur. *animantia.* Prot. 324. B: ὅστις μὴ ὥσπερ θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται. Phaedr. 230. A: εἴτε τι θηρίον τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον cet. Pol. I. 336. B: ὥσπερ θηρίον ἧκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος. VII. 535. E: ὥσπερ θηρίον ὕειον. Ep. VII. 335. B: ἁρπάζει πᾶν ... καθάπερ θηρίον. Phaedr. 249. B: ἔνθα καὶ εἰς θηρίου βίον ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἀφικνεῖται. Pol. II. 376. A. IX. 588. C: θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου. Phaedr. 240. B: κόλακι, δεινῷ θηρίῳ. Pol. IX. 590. B: ὅταν τις τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸ θυμοειδές, ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ. X. 611. D. Soph. 226. A: ποικίλον εἶναι τοῦτο τὸ θηρίον. Pol. IX. 588. E: τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι ποιεῖν ἰσχυρόν. Crat. 399. C: ὅτι τὰ μὲν ἄλλα θηρία ... οὐδὲν ἐπισκοπεῖ ... ὁ δὲ ἄνθρωπος cet. Phil. 67: καὶ τἄλλα ξύμπαντα θηρία. Conv. 207. A. Tim. 76. D: ὡς ... ἐξ ἀνδρῶν γυναῖκες καὶ τἄλλα θηρία γενήσοιτο. Prot. 322. B: ἀπώλλυντο ... ὑπὸ τῶν θηρίων. Polit. 262. A: καί μοι δοκεῖ τῶν μὲν ἀνθρώπων ἑτέρα τις εἶναι, τῶν δὲ αὖ θηρίων ἄλλη τροφή. 263. C. Phil. 67: τοὺς θηρίων ἔρωτας. Pol. VIII. 562. E. IX. 571. D: ἄλλῳ τε ὁτῳοῦν ἀνθρώπων καὶ θεῶν καὶ θηρίων. Legg. II. 669. C: θηρίων φωνὰς καὶ ἀνθρώπων. VII. 808. D. 824: τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην. Menex. 237. D: θηρίων ... ἀγρίων. Clit. 409. D: τὰς τῶν θηρίων (φιλίας). Polit. 272. B: πρὸς τὸ μὴ μόνον ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ θηρίοις διὰ λόγων δύνασθαι συγγίγνεσθαι. 291. B: τοῖς ἀσθενέσι καὶ πολυτρόποις θηρίοις. Conv. 188. B: καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς. Legg. IV. 710. A: ὅπερ εὐθὺς παισὶ καὶ θηρίοις ... ξύμφυτον ἐπανθεῖ. Polit. 263. D: θηρία καλέσας. 272. C: εἰ ... διε-

λέγοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ θηρία μύθους. Pol. VI. 496. D: *ὥσπερ εἰς θηρία ἄνθρωπος ἐμπεσών.* Menex. 237. D: *θηρία τε καὶ βοτά.*

θηριῶ, *effero.* Legg. XI. 935. A: *θηριούμενος ἐν δυςκολίᾳ ζῶν γίγνεται.*

θηριώδης, ὁ ἡ, *ferinus; ferus, immanis.* Pol. IX. 571. C: (*ὅταν*) *τὸ … θηριῶδές τε καὶ ἄγριον … σκιρτᾷ* cet. 519. B: *τοῦ κολαζομένου τὸ μὲν θηριῶδες κοιμίζεται καὶ ἡμεροῦται.* Tim. 91. E: *τὸ … πεζὸν καὶ θηριῶδες.* Legg. II. 669. E: *φωνῆς θηριώδους σφόδρα φίλον.* Pol. IX. 591. C: *τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ.* Polit. 509. E: *ἀποκλίνει μᾶλλον πρὸς θηριώδη τινὰ φύσιν.* Pol. IV. 430. B: *τήν τε θηριώδη καὶ ἀνδραποδώδη* (*δόξαν*). Crat. 394. E: *τὸ θηριῶδες τῆς φύσεως καὶ τὸ ἄγριον αὐτοῦ … ἐνδεικνύμενος τῷ ὀνόματι.* Legg. X. 909. A: *ὅσοι δ' ἂν θηριώδεις γένωνται* cet. Pol. IX. 589. D: *τὰ ὑπὸ τῷ θείῳ τὰ θηριώδη ποιοῦντα τῆς φύσεως.*

θής, ὁ, *marcenarius.* Euth. 15. D: *ὑπὲρ ἀνδρὸς θητός.* Polit. 290. A: *οὕς γε ὁρῶμεν μισθωτοὺς καὶ θῆτας πᾶσιν … ὑπηρετοῦντας.*

θησαυρίζομαι, *repono, congero.* Phaedr. 376. D: *ἑαυτῷ … ὑπομνήματα θησαυριζόμενος.*

θησαυροποιός, ὁ ἡ, *thesauros colligens.* Pol. VIII. 554. A: *θησαυροποιὸς ἀνήρ.*

θησαυρός, ὁ, *thesaurus.* Menex. 247. B: *εἶναι … τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής.* Legg. XI. 913. E: *πλῆθος … θησαυροῦ παμμέγεθες.* Menex. 247. B: *χρῆσθαι … καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ.* Phil. 15. E: *ὥς τινα σοφίας εὑρηκὼς θησαυρόν.* Legg. XI. 913. A. Pol. VIII. 548. A: *ἅτε κεκτημένοι ταμιεῖα καὶ οἰκείους θησαυρούς.*

θητεύω, *operas do mercenarias.* Pol. II. 359. D: *ποιμένα θητεύοντα παρὰ τῷ τότε Λυδίας ἄρχοντι.* Euth. 9. A: *θητεύων.* Pol. II. 386. C. et VII. 516. D: *θητευέμεν* (Hom.). Euth. 4. C: *ἐθήτευεν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν.*

θίασος, ὁ, *turba.* Polit. 303. C: *Κενταυρικὸν ὁρᾶσθαι καὶ Σατυρικόν τινα θίασον.*

θίς, ὁ, *littus.* Pol. III. 388. A. (Hom.).

θλίβω, *constringo.* Tim. 60. C: *σφόδρα ἔθλιψε … αὐτόν* (*τὸν τῆς γῆς ὄγκον*). 91. A: *τῷ πνεύματι θλιφθέν.*

θνήσκω, *morior; morte multor* vel *afficior; cado.* Legg. XII. 946. E: *ἁπλῶς θνησκέτω.* Ax. 368. D: *θνῆσκον.* Phaed. 72. C: (*εἰ*) *τὰ … ζῶντα θνήσκοι.* Ax. 369. C: *οὐ γὰρ τέθνηκας.* E. Apol. 41. B: *τέθνηκεν.* Gorg. 492. E: *καὶ ἡμεῖς … τέθναμεν.* Legg. XI. 933. E: *τεθνάτω.* 938. C. Gorg. 483. B: *ᾧ κρεῖττόν ἐστι τεθνάναι ἢ ζῆν.* Phaed. 62. A: *οἷς βέλτιον τεθνάναι ἢ ζῆν.* 64. A: *ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι.* 67. E: *τὸ τεθνάναι ἥκιστ' αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν.*

77. D: *ἐκ θανάτου καὶ τοῦ τεθνάναι.* Conv. 179. A. Pol. III. 387. D. Legg. III. 698. E: *Δαρεῖος ... τεθνάναι ἐλέχθη.* Apol. 30. C: *οὐδ' εἰ μέλλω πολλάκις τεθνάναι.* Legg. IX. 874. A: *ἐὰν ... τεθνεὼς ... τις φανῇ.* Euth. 4. B: *ὁ τεθνεὼς* (v. *τεθνειὼς*) *ὑπὸ τοῦ σοῦ πατρός.* Phaed. 71. D: *τὸ τεθνηκός.* Gorg. 524. C: *τεθνεῶτος τὸ σῶμα.* Pol. V. 469. D. Phaed. 77. C: *τὸ γίγνεσθαι πᾶν τὸ ζῶν ἐκ τοῦ τεθνεῶτος.* Tim. 85. D: *τεθνεῶτος αἵματος.* Gorg. 523. E: *τὸν κριτὴν δεῖ γυμνὸν εἶναι, τεθνεῶτα.* Pol. V. 469. D: *ὅταν περὶ τὸν τεθνεῶτα κυπτάζωσι.* Conv. 192. E: *κοινῇ τεθνεῶτε.* Apol. 40. E: *ὡς ... ἐκεῖ εἰσὶν ἅπαντες οἱ τεθνεῶτες.* Phaed. 72. C: *τὰ τεθνεῶτα.* 70. C: *ἐκ τῶν τεθνεώτων.* 71. D. 72. D: *τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς εἶναι.* Menex. 236. D. Men. 100. A: *οἷον ἔφη Ὅμηρος ἐν τοῖς τεθνεῶσι τὸν Τειρεσίαν εἶναι.* Ax. 368. B: *μήτε ... ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτε ἐν τοῖς βιοῦσιν.* Ep. II. 311. C: *ὡς ἔστι τις αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε.* Gorg. 523. E: *τεθνεῶτας ... δεῖ κρίνεσθαι.* Phaed. 72. A: *τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν ζώντων (γεγονέναι).* Legg. X. 909. B. Gorg. 469. D: *τεθνήξει* (v. *τεθνήξεται*) *οὗτος* (v. Annott. in Gorg. p. 175.).

θνητοειδής, ὁ ἡ, *mortali similis, mortalis.* Phaed. 86. A: *τὰς χορδὰς θνητοειδεῖς οὔσας.*

θνητός, ή, όν, *mortalis.* Conv. 203. D: *οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός.* 207. D: *ἡ θνητὴ φύσις.* Legg. IX. 875. B. Phaedr. 246. B: *θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῷον.* Phaed. 80. A: *τὸ ... θνητόν* (opp. *τὸ θεῖον*). Conv. 208. B. Tim. 70. E. Crat. 398. D: *ἐρασθέντος ἢ θεοῦ θνητῆς ἢ θνητοῦ θεᾶς.* Pol. III. 416. E: *τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει.* Legg. IX. 873. A: *ὁ παρὰ τοῦ θνητοῦ νομοθέτου νόμος.* Critia 113. C: *ἐκ θνητῆς γυναικὸς γεννήσας.* Conv. 202. E: *μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ.* Pol. IX. 585. C. al. Phaedr. 256. E: *σωφροσύνη θνητῇ κεκραμένη.* Phaed. 80. A: *τὸ δὲ σῶμα τῷ θνητῷ (ἔοικεν).* B. Conv. 206. C: *τοῦτο ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζῴῳ ἀθάνατον ἔνεστιν.* Tim. 65. A: *τῷ θνητῷ τῆς ψυχῆς.* 73. C: *παντὶ θνητῷ γένει.* Ax. 370. C: *οὐδὲ μεμιγμένας θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς.* Theaet. 176. A: *τὴν ... θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ (τὰ κακά).* Legg. X. 889. C: *αὐτὴν θνητὴν (τέχνην) ἐκ θνητῶν.* Soph. 246. E: *θνητὸν ζῷον εἴ φασιν εἶναί τι.* Tim. 41. D: *ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνοντες.* 69. D: *τὸ θνητὸν γένος ξυνέθεσαν.* Prot. 320. C: *θνητὰ ... γένη οὐκ ἦν.* Tim. 41. B. Legg. X. 902. E: *θνητῶν δημιουργῶν φαυλότερον.* Tim. 96. C: *τῶν ... θνητῶν τὴν γένεσιν.* Legg. X. 901. D: *θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις.* Tim. 89. B: *ἐν θνηταῖς ... φοραῖς.* Legg. X. 897. D: *ὡς νοῦν ποτὲ θνητοῖς ὄμμασιν ὀψόμενοί τε καὶ γνωσόμενοι ἱκανῶς.* Phaedr. 256. E: *θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομοῦσα.* Soph. 265. C: *ζῷα ... πάντα θνητὰ καὶ φυτά.* Tim. 42. D: *σώματα πλάττειν θνητά.* 69. C: *ζῷα ἔχον ἅπαντα ἐν αὐτῷ θνητὰ ἀθάνατά τε.*

Critia 107. D: (ὅτι) τὰ ... θνητὰ καὶ ἀνθρώπινα ἀκριβῶς ἐξετάζομεν.

θοἰμάτιον, v. *ἱμάτιον*.

θοίνη, ἡ, *epulae*, *pabulum* (etiam trop.). Phaedr. 236. E: πῶς γὰρ ἂν οἷός τ' εἴην τοιαύτης θοίνης ἀπέχεσθαι; Theaet. 178. D: σκευαζομένης θοίνης. Pol. II. 383. B: αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών (Aesch.). Legg. I. 649. A. Phaedr. 247. B: ὅταν ... πρὸς δαῖτα καὶ ἐπὶ θοίνην ἴωσιν. Soph. 251. B: ὅθεν ... τοῖς ... νέοις ... θοίνην παρεσκευάκαμεν. Conv. 174. C: ἄκλητον ... ἐλθόντα ... ἐπὶ τὴν θοίνην. Ib. ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος.

θολερός, ά, όν, *turbidus*. Phaed. 113. A: θολερὸς καὶ πηλώδης. Tim. 92: εἰς ὕδατος θολερὰν καὶ βαθεῖαν ἔωσαν ἀνάπνευσιν. 58. D: ὁ ... θολερώτατος (ἀὴρ) ὁμίχλη τε καὶ σκότος.

θόλος, ἡ, *aedificium rotundum*, in quo prytanes epulabantur. Apol. 32. D: ἐπειδὴ ἐκ τῆς θόλου ἐξήλθομεν. C: εἰς τὴν θόλον ... ἀγαγεῖν cet.

θοός, ή, όν, *velox*. Crat. 422. E: ἐκ τοῦ θοοῦ. Ib. τὸ ... θοόν.

θόρυβος, ὁ, *tumultus*, *turba*; etiam *strepitus* vel *clamor multitudinis* aliquid probantis (*plausus*) vel improbantis. Phaedr. 238. B: θόρυβος ... καὶ ἅμιλλα καὶ ἱδρὼς ἔσχατος γίγνεται. Gorg. 458. C: τοῦ ... θορύβου ... αὐτοὶ ἀκούετε τούτων τῶν ἀνδρῶν βουλομένων ἀκούειν, ἐάν τι λέγητε. Conv. 223. B: θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι. Pol. VIII. 561. B: τοῦ πολλοῦ θορύβου παρελθόντος. Legg. II. 659. A: ἐκπληττόμενον ὑπὸ θορύβου τῶν πολλῶν. III. 700. D: μὴ τολμᾶν κρίνειν διὰ θορύβου. IX. 876. B: θορύβου μεστά, καθάπερ θέατρα ἐπαινοῦντά τε βοῇ καὶ ψέγοντα cet. Pol. VI. 492. B: ὅταν ... ξὺν πολλῷ θορύβῳ τὰ μὲν ψέγωσι τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων, τὰ δὲ ἐπαινῶσιν, ὑπερβαλλόντως ἑκάτερα. Prot. 339. D: εἰπὼν ... ταῦτα πολλοῖς θόρυβον παρέσχε καὶ ἔπαινον τῶν ἀκουόντων. Phaed. 66. D: θόρυβον παρέχει καὶ ταραχήν. Pol. VI. 492. C: (ὅταν) αἵ τε πέτραι καὶ ὁ τόπος ... διπλάσιον θόρυβον παρέχωσι τοῦ ψόγου καὶ ἐπαίνου. IX. 571. E: ὅπως ἂν κοιμηθῇ καὶ μὴ παρέχῃ θόρυβον τῷ βελτίστῳ χαῖρον ἢ λυπούμενον. 575. A. Tim. 70. E: θόρυβον καὶ βοὴν ὡς ἐλαχίστην παρέχον. Critia 117. E. Polit. 273. A: θορύβων (v. θορύβου) τε καὶ ταραχῆς ἤδη παυόμενος. Pol. III. 413. D: ὥσπερ τοὺς πώλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες σκοποῦσιν εἰ φοβεροί.

θορυβῶ, *tumultuor*; *exsulto*; etiam *fremitu* vel *clamore indignationem significo*. Prot. 319. C: καταγελῶσι καὶ θορυβοῦσιν. Apol. 27. B: μὴ ἄλλα καὶ ἄλλα θορυβείτω. 21. A: μὴ θορυβεῖτε (v. θορυβῆτε). 30. C. 17. D: μήτε θαυμάζειν μήτε θορυβεῖν τούτου ἕνεκα. 30. C: μὴ θορυβεῖν ἐφ' οἷς ἂν λέγω. Euthyd. 303. B: ἐφ' ἑκάστοις πᾶσι παγκάλως

ἐθορύβουν cet. 276. D: *ἐνταῦθα ... καὶ πάνυ μέγα ἐγέλασάν τε καὶ ἐθορύβησαν οἱ ἐρασταὶ τοῖν ἀνδροῖν.* 303. B: *ὀλίγου ... καὶ οἱ κίονες ... ἐθορύβησάν τ' ἐπὶ τοῖν ἀνδροῖν καὶ ἥσθησαν.* Apol. 20. E: *μὴ θορυβήσητε.* **conturbo, perturbo; consterno.* Phaedr. 245. B: *μηδέ τις ἡμᾶς λόγος θορυβείτω.* Phil. 28. C: *ὄντως σε ἐγὼ ... σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν ἐθορύβησα.* Pol. IV. 438. A: *μήτοι τις ... ἀσκέπτους ἡμᾶς ὄντας θορυβήσῃ.* Phaedr. 248. A: *θορυβουμένη ὑπὸ τῶν ἵππων.* Legg. I. 640. B: *μηδὲν τὸ παράπαν δεδιότα μηδὲ θορυβούμενον ... στρατηγόν.* Euthyd. 275. D: *γνοὺς αὐτὸν τεθορυβημένον.* Pol. VII. 518. A: *ὁπότε ἴδοι θορυβουμένην τινὰ (ψυχήν).* Legg. I. 640. A: *ὁ ... ἀνδρεῖος τῶν δειλῶν ὑπὸ φόβων ἧττον τεθορύβηται.* Lys. 210. E: *ἀγωνιῶντα καὶ τεθορυβημένον ὑπὸ τῶν λεγομένων.* Charm. 154. C: *οὕτως ἐκπεπληγμένοι τε καὶ τεθορυβημένοι ἦσαν.* Conv. 215. E: *οὐδὲ τεθορύβητό μου ἡ ψυχὴ οὐδ' ἠγανάκτει.* Euthyd. 283. D: *καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἐθορυβήθην.* Conv. 194. A: *ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἴεσθαι* cet. B: *εἰ ... νῦν οἰηθείην σε θορυβηθήσεσθαι ἕνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων.*

θορυβώδης, ὁ ἡ, turbulentus. Legg. II. 671. A: *θορυβώδης ... ὁ ξύλλογος ὁ τοιοῦτος ἐξ ἀναγκῆς ... ξυμβαίνει γιγνόμενος.* Tim. 42. D: *θορυβώδη καὶ ἄλογον ὄντα.*

θράσος, τό, audacia, temeritas. Hipp. mai. 298. A: *οὐκ ἂν ... αὐτὸν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν;* Def. 416: *ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους.* Legg. III. 701. B: *διὰ θράσος.*

θρασύνομαι, audax sum; partic. *audacter* vel *insolenter.* Legg. IX. 879. D: *ξένον ... ἂν ἀσελγαίνοντα καὶ θρασυνόμενον ἑαυτὸν τύπτοντα οἴηται δεῖν κολασθῆναι.* III. 685. C: *θρασυνόμενοι τὸν πόλεμον ἤγειραν τὸν ἐπὶ Τροίαν.*

θρασυξενία, ἡ, hospitis insolentia. Legg. IX. 879. E: *θρασυξενίας παυόντων.*

θρασύς, εῖα, ύ, audax; temerarius. Hipp. mai. 298. A: *εἰ ἀποκριναίμεθα τῷ θρασεῖ ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ.* Prot. 360. B: *οἱ θρασεῖς καὶ οἱ μαινόμενοι.* Legg. I. 630. B: *θρασεῖς καὶ ἄδικοι καὶ ὑβρισταὶ* cet. 649. C: *θαῤῥαλέοι ... καὶ θρασεῖς.* V. 728. E: *τὰ μὲν γὰρ χαύνους τὰς ψυχὰς καὶ θρασείας ποιεῖ, τὰ δὲ ταπεινάς τε καὶ ἀνελευθέρους.* Lach. 197. B: *ταῦτα ... ἃ σὺ καλεῖς ανδρεῖα ... ἐγὼ θρασέα καλῶ.* Lach. 184. B: *θρασύτερος ... δ' αὐτὸ γενόμενος.*

θρασύτης, ἡ, audacia; temeritas. Charm. 155. C: *καί μου ἡ πρόσθεν (v. πρώην) θρασύτης ἐξεκέκοπτο.* 156. D: *καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο.* Def. 416: *θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους* cet. Tim. 87. A: *θρασύτητός τε καὶ δειλίας (εἴδη).* Legg. I. 649. C: *θρασύτητος γέμοντας.* Lach. 197. B: *θρασύτητος ... καὶ τόλμης.*

θράττω (ταράττω), conturbo, pungo vel *stimulo* (de scrupulo). Theaet. 187. C: *θράττει μέ πως νῦν τε καὶ ἄλλοτε δὴ πολλάκις.* Phaed. 86. E: *λέγε τί ἦν ὅ σε αὖ θρατ-*

τον ἐπιστίαν παρέχει. Phaedr. 242. C: ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μέν τι καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον. Parm. 130. D: ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μή τι ᾖ περὶ πάντων ταὐτόν.

θραυστός, ή, όν, *fragilis.* Locr. 99. C: τὸ δὲ θραυστὸν (εἶδος) θεῖον, ἄσφαλτον cet.

θραύω, *confringo.* Crat. 426. E: οἷον κρούειν, θραύειν cet. Phaedr. 248. B: πολλαὶ ... πολλὰ πτερὰ θραύονται.

θρέμμα, τό, *quicquid alitur* vel *fovetur* (*alumnus, pullus;* praec. *pecus, animal,* et in univ. *animans,* plur. *animantia*). Phaedr. 260. B: ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα οἴκοι τε κεκτῆσθαι cet. Theaet. 174. B: εἰ ἄνθρωπός ἐστιν ἤ τι ἄλλο θρέμμα. Pol. IX. 590. A: τὸ δεινὸν ... καὶ πολυειδὲς θρέμμα. Legg. VI. 777. B: ἐπειδὴ δύςκολόν ἐστι τὸ θρέμμα ἄνθρωπος. XI. 914. D. Pol. VI. 493. A: θρέμματος μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ ... τὰς ὀργάς τε καὶ ἐπιθυμίας. IX. 589. B: τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐπιμελήσεται. Charm. 155. E. Pol. VIII. 569. B: οἷον θρέμμα γεννῶν. Tim. 70. E: ὡς θρέμμα ἄγριον. Legg. I. 639. A: πᾶν θρέμμα ἄναρχον ... ἰδών. Polit. 268. B: ἐφ᾽ ὅσον αὐτοῦ τὰ θρέμματα φύσει μετείληφεν. Tim. 30. D: ὅσα τε ἄλλα θρέμματα συνέστηκεν ὁρατά. Legg. XII. 953. E: καθάπερ ποιοῦσι νῦν θρέμματα Νείλου. Phaedr. 240. B: τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων. Polit. 261. D: τὴν δὲ κοινὴν τῶν ἐν ταῖς ἀγέλαις θρεμμάτων ἐπιμέλειαν. Pol. IX. 590. C. Legg. VII. 819. D: ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ ὑηνῶν τινῶν εἶναι μᾶλλον θρεμμάτων. XI. 936. E: ἤ τι τῶν ἄλλων θρεμμάτων. Polit. 264. A: ἐπὶ τοῖς ἀγελαίοις ... θρέμμασιν. 266. A. Critia 118. B: τροφὴν τοῖς πᾶσιν ἡμέροις καὶ ἀγρίοις ἱκανὴν θρέμμασιν. Phaedr. 230. D: ὥσπερ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ... προσείοντες ἄγουσι. Soph. 222. A: τὰν τούτοις θρέμματα χειρωσόμενος. Critia 109. B: κτήματα καὶ θρέμματα ἑαυτῶν ἡμᾶς ἔτρεφον. Legg. VII. 789. B: τρέφουσι ... ὀρνίθων θρέμματα. 790. D: περὶ τὰ νεογενῆ παίδων θρέμματα. Phaedr. 261. A: πάριτε δή, θρέμματα γενναῖα, cet.

θρεπτικός, ή, όν, *alendi vim habens.* Polit. 267. B: τέχνη τῆς ἀκεράτου φύσεως θρεπτική. 276. B: μηδεμίαν εἶναι τέχνην ἐν ἡμῖν ἀξίαν τούτου τοῦ θρεπτικοῦ προςρήματος. C: τῆς δίποδος ἀγέλης εἶναί τινα θρεπτικὴν τέχνην.

θρῆνος, ὁ, *lamentatio; luctus; carmen lugubre.* Phil. 50. C: θρήνου πέρι καὶ φθόνου cet. 47. E: θρῆνον. 50. B. Pol. III. 398. D: θρήνων τε καὶ ὀδυρμῶν ἔφαμεν ἐν λόγοις οὐδὲν προςδεῖσθαι. Legg. XII. 947. B: θρήνων τε καὶ ὀδυρμῶν χωρὶς γίγνεσθαι. Phil. 48. A: τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονάς. 50. B: ἐν θρήνοις τε καὶ τραγῳδίαις. Pol. III. 395. E: (ἐν) πένθεσι καὶ θρήνοις ἐχομένην. 387. E: ὀρθῶς ἄρ᾽ ἂν ἐξαιρῶμεν τοὺς θρήνους τῶν ὀνομαστῶν ἀνδρῶν. 388. D: πολλοὺς ἐπὶ σμικροῖσι παθήμασι θρήνους

ἂν ᾄδοι καὶ ὀδυρμούς. IX. 578. A. Legg. III. 700. B: ᾠδῆς ἕτερον εἶδος, θρήνους cet. D: κεραννύντες ... θρήνους τε ὕμνοις cet.

θρηνῶ, *lugeo, lamentor*. Tim. 47. B: ὀδυρόμενος ἂν θρηνοῖ μάτην. Legg. XII. 960. A: θρηνεῖν ... καὶ ἔξω τῆς οἰκίας φωνὴν ἐξαγγέλλειν. Menex. 248. C. Apol. 38. D: θρηνοῦντός τέ μου καὶ ὀδυρομένου. Menex. 248. B: οὐ θρηνοῦντες οὐδὲ ὀλοφυρόμενοι. Phaed. 85. A: αὐτοὺς (τοὺς κύκνους) θρηνοῦντας τὸν θάνατον ὑπὸ λύπης ἐξᾴδειν. Ib. ἅ δή φασι διὰ λύπην θρηνοῦντα ᾄδειν.

θρηνώδης, ὁ, ἡ, *lugubris, querulus*. Legg. VII. 792. A: ὁ ... δύσκολος ... ἆρ' οὐ δοκεῖ σφῷν θρηνώδης τε εἶναι cet. Pol. X. 606. A: ἀνίσοι τὴν φυλακὴν τοῦ θρηνώδους τούτου. III. 398. D: τίνες ... θρηνώδεις ἁρμονίαι; 411. A: τὰς ... θρηνώδεις ἁρμονίας.

θρηνῳδία, ἡ, *lamentatio*. Pol. X. 604. D: ἰατρικῇ τὴν θρηνῳδίαν ἀφανίζοντα.

θριγκός, ὁ, *apex, culmen*. Pol. VII. 534. E: ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι ... ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἡ διαλεκτικὴ ἡμῖν ἐπάνω κεῖσθαι —;

θρίξ, ἡ, *pilus; coma* s. *capillus*. Parm. 130. C: οἷον θρὶξ ἢ πηλὸς cet. Tim. 76. C. Alc. I. 120. B: ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη ... τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ. Polit. 270. E: τῶν ... πρεσβυτέρων αἱ λευκαὶ τρίχες ἐμελαίνοντο. Ion. 535. C: ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου. Tim. 76. C: τὸ τριχῶν γένος ἐν τῷ δέρματι πέφυκε. 91. D: ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον. Prot. 321. A: ἀμφιεννὺς αὐτὰ πυκναῖς τε θριξὶ καὶ στερεοῖς δέρμασιν. 334. B: ταῖς θριξὶ πολεμιώτατον ταῖς τῶν ἄλλων ζώων πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου. Conv. 190. E. Phaed. 89. B: ξυμπιέσας τὰς ἐπὶ τῷ αὐχένι τρίχας. Ib. παίζειν ... εἰς τὰς τρίχας. Conv. 207. D: κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα cet. Pol. III. 391. B. Tim. 64. C. 76. E: τρίχας ὄνυχάς τε ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν. Lys. 217. D: εἴ τίς σου ξανθὰς οὔσας τὰς τρίχας ψιμυθίῳ ἀλείψειε.

θρόμβος, ὁ, *grumus*. Critia 120. A: θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος.

θρόνος, ὁ, *solium*. Pol. VIII. 553. B: εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ φιλοτιμίαν cet. Prot. 315. C: καθήμενον ... ἐν θρόνῳ. Pol. X. 617. B. VIII. 553. C: ἆρ' οὐκ οἴει τὸν τοιοῦτον τότε εἰς ... τὸν θρόνον ἐκεῖνον τὸ ἐπιθυμητικὸν ... ἐγκαθίζειν —; X. 621. A: ἐντεῦθεν ... ὑπὸ τὸν τῆς Ἀνάγκης ἰέναι θρόνον.

θρόνωσις, ἡ, caerimonia dicebatur qua mystae Corybantum sacris initiandum in solio collocabant et circa eum saltabant. Euthyd. 277. D: ὅταν τὴν θρόνωσιν ποιῶσι περὶ τοῦτον ὃν ἂν μέλλωσι τελεῖν.

θρυλλῶ et θρυλῶ, *decanto, in ore habeo, celebro*. Phaed. 65. B: ἢ τά γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῖν ἀεὶ θρυλοῦσιν

(v. *θρυλλοῦσιν*) *ὅτι* cet. 76. D: *ἃ θρυλοῦμεν ἀεί.* Ax. 365. B: *τὸ κοινὸν ... καὶ ... θρυλλούμενον.* 364. B: *τὴν ἀεὶ θρυλλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν.*

θρύπτω, *tero, comminuo.* Crat. 426. E: *θρύπτειν, κερματίζειν.* Parm. 165. B: *θρύπτεσθαι ... κερματιζόμενον ἀνάγκη πᾶν τὸ ὄν.* **mollem* vel *delicatum* aliquem *reddo.* Legg. VI. 778. A: *θρύπτοντες.* Locr. 103. B: *θρύπτοισα τὰν ψυχὰν ἢ ῥωννῦσα ποτ' ἀλκάν.* Unde med. *delicatus sum, fastidiosum me praebeo.* Legg. VI. 777. E: *θρύπτεσθαι ποιεῖν.* Phaedr. 228. C: *ἐθρύπτετο, ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν.* 236. C.

θυγάτηρ, ἡ, filia. Conv. 179. B: *ἡ Πελίου θυγάτηρ Ἄλκηστις.* 180. D: *Οὐρανοῦ θυγάτηρ.* Legg. XI. 925. D. Conv. 199. D: *ἔστιν υἱέος γε ἢ θυγατρὸς ὁ πατὴρ πατήρ.* Pol. III. 393. D. Legg. XI. 924. D: *νυμφίον δ' εἶναι τῇ θυγατρί.* Gorg. 512. C: *τῷ υἱεῖ αὐτοῦ οὔτ' ἂν θυγατέρα ἐθέλοις* cet. Pol. III. 392. E. al. Ep. XIII. 361. C: *εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες.* Legg. VI. 765. D: *υἱέων καὶ θυγατέρων.* XI. 924. D. I. 650. A: *αὑτοῦ θυγατέρας τε καὶ υἱεῖς καὶ γυναῖκας.* Ep. XIII. 363. A: *ταῖς Κέβητος θυγατράσι.*

θυηπολῶ, sacra facio. Pol. II. 364. E: *καθ' ἃς θυηπολοῦσι.*

θύλακος, ὁ, saccus. Theaet. 161. A: *ὅτι με οἴει λόγων τινὰ εἶναι θύλακον.*

θῦμα, τό, quicquid immolatur vel *diis offertur*, ut victima; in univ. *sacrificium.* Def. 415. B: *θυσία θεῷ δόμα θύματος.* Pol. II. 378. A: *θυσαμένους οὐ χοῖρον, ἀλλά τι μεγα καὶ ἄπορον θῦμα.* Critia 119. D: *ἐπευξάμενοι τῷ θεῷ τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα ἑλεῖν.* Legg. VI. 782. C: *θύματα ... οὐκ ἦν τοῖς θεοῖσι ζῶα, πελανοὶ δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἁγνὰ θύματα.* V. 741. C: *ἐπὶ τοῖς πρώτοις θύμασι καὶ δευτέροις.* VII. 799. A: *ἐπὶ τοῖς τῶν θεῶν θύμασιν ἑκάστοις.* X. 888. C: *θύμασι καὶ εὐχαῖς.* XII. 953. E. Polit. 290. E: *τὰ μέγιστα τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα θύματα ... θύειν.* Critia 120. B: (*ἐπεὶ*) *τὸ πῦρ ἐψυγμένον τὸ περὶ τὰ θύματα εἴη.* Legg. X. 909. E: *τοῖς ἱερεῦσι ... ἐγχειριζέτω τὰ θύματα.* XII. 948. C: *σμικρὰ δεχόμενοι θύματα.*

θυμίαμα, τό, suffimentum, odores. Pol. II. 373. A: *μύρα καὶ θυμιάματα.* Legg. VIII. 847. C: *ὅσα περὶ θεοὺς τὰ τοιαῦτ' ἐστὶ ξενικὰ θυμιάματα.* Pol. IX. 573. A: *θυμιαμάτων τε γέμουσαι καὶ μύρων* cet.

θυμιατικός, ή, όν, ad suffitum idoneus. Tim. 61. C: *πάντα ὅσα κηροειδῆ καὶ θυμιατικὰ σώματα ξυμπήγνυται.*

θυμικός, ή, όν, iracundus; τὸ θυμ. iracunda animi pars. Def. 415. E: *ὀργὴ παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.*

θυμιῶ, suffio, suffitus causa incendo; intr. *vaporo.* Tim. 66. D: *τηκομένων ἢ θυμιωμένων γίγνονταί τινων* (*ὀσμαί*).

θυμοειδής, ὁ ἡ, animosus; iracundus. Pol. II. 376. C:

φιλόσοφος ... καὶ θυμοειδὴς cet. V. 456. A: καὶ θυμοειδής, ἢ δ' ἄθυμος; IV. 441. A: τὸ θυμοειδές, ἐπίκουρον ὂν τῷ λογιστικῷ φύσει. 442. C. Locr. 100. A. Pol. III. 411. C: ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδοῦς. IV. 440. E. Def. 413. A: ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς. Pol. II. 375. E: πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προςγενέσθαι καὶ φιλόσοφος τὴν φύσιν. 375. C: ἐναντία γάρ που θυμοειδεῖ πραεῖα φύσις. IV. 441. E: τῷ ... θυμοειδεῖ (προςήκει) ὑπηκόῳ εἶναι καὶ ξυμμάχῳ τούτου (τοῦ λογιστικοῦ). VIII. 550. B. II. 375. B: ὅτι γε θυμοειδῆ (δεῖ τὸν φύλακα εἶναι). Legg. V. 731. B. D. Pol. III. 411. B: ἐὰν ... θυμοειδῆ (φύσιν λάβῃ). Tim. 18. A. Pol. III. 410. B: πρὸς τὸ θυμοειδὲς τῆς φύσεως βλέπων κἀκεῖνο ἐγείρων. 411. A: εἴ τι θυμοειδὲς εἶχεν. E. IV. 435. E. IX. 581. A: τὸ θυμοειδὲς οὐ πρὸς τὸ κρατεῖν μέντοι φαμὲν καὶ νικᾶν καὶ εὐδοκιμεῖν ἀεὶ ὅλον ὡρμῆσθαι; De virt. 378. D: οἵτινές τε θυμοειδεῖς καὶ ἄθυμοι. Pol. V. 467. E: ἐφ' ἵππων ... μὴ θυμοειδῶν μηδὲ μαχητικῶν. VIII. 547. E: ἐπὶ ... τοὺς θυμοειδεῖς τε καὶ ἁπλουστέρους ἀποκλίνειν.

θυμός, ὁ, *animus*, praec. *commotus;* hinc *excandescentia, iracundia.* Crat. 419. E: θυμὸς ... ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς ἔχοι ἂν τοῦτο τὸ ὄνομα. Pol. II. 375. B: ὡς ἄμαχόν τε καὶ ἀνίκητον θυμός. IV. 440. C. Tim. 70. D. Legg. I. 649. D: θυμός, ἔρως cet. IX. 863. B: θυμός, δύςερι καὶ δύςμαχον κτῆμα ἐμπεφυκός. XI. 929. A: ὃν ἂν θυμὸς ἐπίῃ μηδαμῶς εὐτυχὴς cet. Def. 415. E: θυμὸς ὁρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ. Prot. 351. A: ἀπὸ μανίας γε καὶ ἀπὸ θυμοῦ. Pol. IV. 441. A: ὅτι θυμοῦ ... εὐθὺς γενόμενα μεστά ἐστι (τὰ παιδία). IX. 586. D: πλησμονὴν ... θυμοῦ διώκων. X. 606. D. Tim. 70. B: ὅτε ζέσειε τὸ τοῦ θυμοῦ μένος (v. γένος). C: τῇ τοῦ θυμοῦ ἐγέρσει. Legg. V. 731. B: τοῦτο ... ἄνευ θυμοῦ γενναίου ψυχὴ πᾶσα ἀδύνατος δρᾶν. IX. 869. A: ἐὰν ... τις εἰς τοσοῦτον ἀκρατὴς θυμοῦ γένηται cet. XI. 934. D. al. Pol. IX. 586. C: ὃς ἂν αὐτὸ τοῦτο διαπράττηται ... θυμῷ διὰ δυςκολίαν. Legg. IX. 866. D: (ἐὰν) θυμῷ ... ᾖ τὸ πεπραγμένον ἐκπραχθέν. 867. B: οἱ τῷ θυμῷ πραχθέντες φόνοι. D. 868. A. XI. 935. A: πράγματι ... ἀχαρίστῳ, θυμῷ, χαριζόμενος. C: τοὺς θυμῷ, ἑτέρῳ κακῷ, φιλοφρονουμένους. Prot. 352. B: τοτὲ μὲν θυμόν, τοτὲ δὲ ἡδονήν cet. Crat. 419. E: τῇ ... ἐπὶ τὸν θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει. Pol. III. 411. B: ἕως ἂν ἐκτήξῃ τὸν θυμόν. Ib. ἀσθενῆ ποιήσας τὸν θυμόν. V. 465. A: πληρῶν τὸν θυμόν. Legg. IX. 867. A: ὁ ... τὸν θυμὸν φυλάττων cet. D: κολάζων τὸν αὑτοῦ θυμόν. 869. E: τὰ ... κατὰ τὸν θυμὸν γιγνόμενα περὶ φόνους. X. 888. A: σβέσαντες τὸν θυμόν. Prot. 323. E: ἐπὶ τούτοις ... οἵ τε θυμοὶ γίγνονται καὶ αἱ κολάσεις cet. Locr. 102. E: θυμοὶ βαρεῖς. Phil. 40. E: περὶ φόβων τε καὶ θυμῶν. 47. E: τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς. Legg. XI. 934. A: (ἐν) θυμοῖς δυςιά-

τοις γιγνομένοις. I. 633. D: αἳ ... τοὺς θυμοὺς μαλάττουσαι κηρίνους ποιοῦσιν. 645. D.

θυμοῦμαι, *excandesco*, *irascor*, et in univ. *vehementius commoveor*, *ferveo*. Prot. 323. D: οὐδεὶς θυμοῦται. 324. A: ἔνθα δὴ πᾶς παντὶ θυμοῦται καὶ νουθετεῖ. Pol. IX. 580. D: τὸ δὲ ᾧ θυμοῦται (ἄνθρωπος). Legg. IX. 865. D. Euth. 3. D: θυμοῦνται. Pol. IV. 436. A: θυμούμεθα .... ἄλλῳ τῶν ἐν ἡμῖν. 439. E. Pol. V. 465. A: εἴ πού τίς τῳ θυμοῖτο. Legg. IV. 717. D. X. 888. A: ὑπὸ τοῦ θυμοῦσθαι τοῖς τοιούτοις. Ep. VII. 349. A: οἷα (χρώματα) ἂν θυμούμενος ἀφείη. Pol. IV. 441. C: τῷ ἀλογίστως θυμουμένῳ. 440. B: λοιδοροῦντά τε αὑτὸν καὶ θυμούμενον τῷ βιαζομένῳ ἐν αὑτῷ. Legg. III. 692. A: ἔτι σπαργῶσαν καὶ θυμουμένην τὴν ἀρχὴν ὁρῶν. Tim. 70. C: οἴδησις ... τῶν θυμουμένων. Legg. IV. 717. D: θυμουμένοις ... ὑπείκειν δεῖ. XI. 936. A: θυμουμένοισι μὴ ἐξέστω. Ep. VII. 346. A: τεθυμωμένοις. Pol. VII. 536. C: ὥσπερ θυμωθεὶς τοῖς αἰτίοις. Legg. XI. 931. B: θυμωθέντα. Ep. VII. 348. A: θυμωθέντες.

θύρα, ἡ, *ianua*. Prot. 314. D: ἐγκεκλῃμένης (v. ἐγκεκλεισμένης) τῆς θύρας. 310. A: τὴν θύραν τῇ βακτηρίᾳ πάνυ σφόδρα ἔκρουε. 314. D. Conv. 174. E: ἀνεῳγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν. Lys. 303. B. Charm. 153. E: ἀποβλέψας πρὸς τὴν θύραν. Conv. 203. D: ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος. Legg. XI. 933. B. Phaedr. 233. E: ἐπὶ τὰς θύρας ἥξουσι. 245. A: ὃς ... Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται. Phil. 62. C: ἀναπετάσας τὰς θύρας. Conv. 203. B: ἦν περὶ τὰς θύρας. 223. B: κωμαστὰς ἥκειν ... ἐπὶ τὰς θύρας. Pol. II. 364. B: ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες. Id. VI. 489. B. C. Legg. XII. 953. D. Alc. II. 143. E: ἐλθόντα ἐπὶ τὰς θύρας. Eryx. 398. E.

θύραζε, *foras*. Locr. 102. A: ῥεῖ ... διὰ τῶ σώματος ἔξω θύραζε τὰ πνεύματα.

θυραυλία, ἡ, in eo dicitur qui *sub dio degit*. Locr. 103. B: ταὶ ... θυραυλίαι καὶ ἁπλαῖ τροφαὶ cet.

θυραυλῶ, *sub dio dego*. Legg. III. 695. A: δυναμένους θυραυλεῖν καὶ ἀγρυπνεῖν. Polit. 272. A: γυμνοὶ δὲ καὶ ἄστρωτοι θυραυλοῦντες τὰ πολλὰ ἐνέμοντο.]

θυρίς, ἡ, plur. *fores*. Pol. II. 359. D: ἵππον χαλκοῦν ... θυρίδας ἔχοντα.

θύρωμα, τό, *ianua*. Polit. 280. D: (περὶ) τὰς τῶν θυρωμάτων πήξεις.

θυρωρός, ὁ, *ianitor*. Prot. 314. C: ὁ θυρωρός, εὐνοῦχός τις. Phaed. 59. E. Phil. 62. C: ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τινὸς ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος. Ep. VII. 347. A.

θυσία, ἡ, *sacrificium*; etiam dies festus qui sacris celebratur (vern. *Opferfest*). Phaed. 61. B: εἰς τὸν θεὸν ... οὗ ἦν ἡ παροῦσα θυσία. Legg. VII. 800. B: θυσίας γενομένης. XII. 949. D: περὶ θυσίας εἰρηνικῆς. Alc. II. 150. C. Tim.

26. E: *τῇ ... παρούσῃ τῆς θεοῦ θυσίᾳ.* Conv. 174. C: *θυσίαν ποιουμένου.* Legg. VII. 799. A. 800. C. Alc. II. 151. A: *τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι.* Ep. VII. 349. D: *ὡς τὰς γυναῖκας ... δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον.* Conv. 188. B: *θυσίαι πᾶσαι.* Pol. IV. 427. B. Legg. VII. 809. D: *θυσίαι καὶ ἑορταί.* VIII. 828. A. 835. E. Phil. 290. E: *τῷ ... βασιλεῖ φασὶ ... τὰ σεμνότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν ἀποδεδόσθαι.* Pol. II. 364. E: *διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν.* V. 461. A: *οὐχ ὑπὸ θυσιῶν οὐδ' ὑπὸ εὐχῶν φύς.* Legg. V. 738. D: *μετὰ θυσιῶν.* VI. 772. B: *θυσιῶν τε καὶ χορειῶν.* Id. VII. 804. A. IX. 871. C: *διά τινων ἐπευχῶν καὶ θυσιῶν θεοῖς τισίν.* XII. 947. A. 950. E. Conv. 197. D: *ἐν θυσίαις γιγνόμενος ἡγεμών.* Pol. II. 364. B: *θυσίαις τε καὶ ἐπῳδαῖς.* III. 394. A: *ἐν ἱερῶν θυσίαις.* X. 885. B: *θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς.* XI. 935. B: *ἔν τισι δημοτελέσι θυσίαις.* Ion. 535. D: *ἐν θυσίαις καὶ ἑορταῖς.* Menex. 244. A: *εὐχαῖς καὶ θυσίαις.* Conv. 189. C: *θυσίας ... ποιεῖν μεγίστας.* 202. E: *τῶν μὲν (ἀνθρώπων) τὰς δεήσεις καὶ θυσίας.* Pol. I. 331. B: *μηδ' αὖ ὀφείλοντα ἢ θεῷ θυσίας τινὰς ἢ ἀνθρώπῳ χρήματα.* II. 362. C: *θεοῖς θυσίας ... θύειν.* IV. 419: *θυσίας θεοῖς ἰδίας θύοντες.* Critia 113. B: *ἱερὰ θυσίας τε αὑτοῖς κατασκευάζοντες.* Legg. I. 642. D. V. 738. C: *θυσίας τελεταῖς συμμίκτους κατεστήσαντο.* X. 908. C: *καὶ περὶ θυσίας τε καὶ ὅρκους.* 909. E: *θυσίας εὔχεσθαι.* Epin. 985. E: *ἑορτάς τε αὑτοῖς γίγνεσθαι ... καὶ θυσίας.* Alc. II. 148. E: *οἳ πλείστας ... θυσίας καὶ καλλίστας τῶν Ἑλλήνων ἄγομεν.* 149. C. 150. A. De lege 315. C: *οἵας θυσίας θύουσιν Ἕλληνες ὄντες!*

θύσις, ἡ, fervor. Crat. 419. E: *θυμὸς ... ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς ἔχοι ἂν τοῦτο τὸ ὄνομα.*

θύω, sacrifico, macto; sacris celebro. Alc. I. 121. C: *βασιλέως γενέθλια ἅπασα θύει καὶ ἑορτάζει ἡ Ἀσία.* Legg. VII. 801. A: *τοῖς θεοῖς οἷς θύομεν ἑκάστοτε.* Alc. II. 149. A: *ὥστε καὶ ἀνάπηρα θύουσιν ἑκάστοτε.* Phaedr. 251. A: *θύοι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεῷ τοῖς παιδικοῖς.* Legg. VIII. 828. B: *ὅπως ἂν μία γέ τις ἀρχὴ θύῃ.* VII. 791. A: *οἷς ἂν καλλιεροῦντες ἕκαστοι θύωσιν.* Polit. 290. E: *τὰ μέγιστα ... θύματα ... θύειν.* Pol. II. 362. C: *θυσίας ... θύειν.* Legg. IV. 716. D. al. Euth. 14. C: *οὐκοῦν τὸ θύειν δωρεῖσθαί ἐστι τοῖς θεοῖς —;* Alc. II. 149. E. De lege 315. B: *ἀνθρώπους θύειν.* Legg. X. 610: *ὡς οὐ καθαρὸς ὢν θύων.* Euth. 14. B. Legg. VIII. 828. A: *θυούσῃ τῇ πόλει.* VII. 803. E: *θύοντα καὶ ᾄδοντα* cet. Pol. IV. 419: *θυσίας θεοῖς ἰδίας θύοντες.* Legg. X. 887. D: *θυόντων ἐν σπουδῇ τῇ μεγίστῃ τῶν αὑτῶν γονέων.* VII. 821. D: *εὐφημεῖν ... ἀεὶ θύοντας.* VIII. 828. C: *θύοντας ... ἔμμηνα ἱερά.* Pol. I. 328. C: *τεθυκὼς ... ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ.* Lys. 206. E: *κατελάβομεν αὐτόθι τεθυκότας ... τοὺς παῖδας.* Legg. VII.

800. C: *δημοσίᾳ γάρ τινα θυσίαν ὅταν ἀρχή τις θύσῃ.* Euthyd. 302. A: *θῦσαι.* E. Ep. VII. 349. D. Legg. X. 910: *εἶτ᾽ ἐν δημοσίοις θύσας ἱερὰ θεοῖς οἱστισινοῦν.* VII. 800. D: *τὴν θύσασαν ... πόλιν.* Pol. III. 415. E: *θύσαντες οἷς χρή.* Critia 119. E. Pol. II. 365. A: *μὴ θύσαντας δὲ δεινὰ περιμένει.* Legg. VII. 799. B: *τοῖς ἄλλοις πᾶσι θεοῖς θύσαντας.* X. 909. D: *πρὸς τὰ δημόσια ἴτω θύσων.* Med. *sacra instituo, sacra facienda* vel *mactandum curo.* Legg. I. 642. D: *ὅς ... θυσίας ... ἐθύσατό τινας.* Conv. 201. D: *Ἀθηναίοις θυσαμένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ.* Pol. II. 378. A: *θυσαμένους οὐ χοῖρον, ἀλλά τι ... ἄπορον θῦμα.* — Verb. Pol. II. 365. E: *θυτέον ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων.*

θῶκος, v. *θᾶκος.*

θωπεία, ἡ, adulatio, pl. *blanditiae.* Legg. VI. 762. A: *ταῖς ... θωπείαις ὑπείκοντες.* X. 906. B: *δῆλον ὅτι ... πείθουσι θωπείαις λόγων.* XI. 923. B. Pol. IX. 579. D: *δοῦλος τὰς μεγίστας θωπείας καὶ δουλείας.* Legg. I. 633. D: *πρὸς ... ἡδονὰς καί τινας δεινὰς θωπείας κολακικάς.* XII. 948. C: *σμικρὰ δεχόμενοι θύματα καὶ θωπείας πολλάς.*

θώπευμα, τό, blandimentum. Pol. IX. 590. C: *τὰ θωπεύματα αὐτῶν ... μανθάνειν.*

θωπευτικός, ή, όν, blandus. Legg. I. 634. A: *πρὸς τὰ ... θωπευτικὰ ἀδυνατοῦσαν (ἀντιβαίνειν).*

θωπεύω, blandior, mulceo. Pol. VIII. 563. A: *φοιτητὰς φοβεῖται καὶ θωπεύει.* IX. 579. A: *οὐκοῦν ἀναγκάζοιτο ἄν τινας ἤδη θωπεύειν αὐτῶν τῶν δούλων —;* Crit. 51. B: *θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα.* Theaet. 173. A: *ἐπιστάμενοι τὸν δεσπότην λόγῳ ... θωπεῦσαι.* Ep. III. 315. B: *αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι.*

θώραξ, ὁ, thorax (pectus). Tim. 69. E: *διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος αὖ τὸ κύτος.* Ib. *ἐν ... τοῖς στήθεσι καὶ τῷ καλουμένῳ θώρακι.* **lorica.* Ep. XIII. 363. A: *Κρατίνῳ ... θώρακα δωρησόμεθα ὁπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν.* C: *ἂν τὸν θώρακα ... πέμπῃς.*

θώψ, ὁ, adulator; adi. *blandus.* Theaet. 175. E: *μηδὲ ὄψον ἡδῦναι ἢ θῶπας λόγους.*

I.

ἰῶτα, τό. Crat. 418. C: *νῦν ... ἀντὶ ... τοῦ ἰῶτα ἢ εἶ* (v. ε) *ἢ ἦτα μεταστρέφουσιν.* B: *οἶσθα ὅτι οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι τῷ ἰῶτα καὶ τῷ δέλτα εὖ μάλα ἐχρῶντο.* 426. E: *τῷ δ᾽ αὖ ἰῶτα πρὸς τὰ λεπτὰ πάντα, ἃ δὴ μάλιστα διὰ πάντων ἴοι ἄν (φαίνεταί μοι κατακεχρῆσθαι).* 399. B: *τό τε ἕτερον αὐτόθεν ἰῶτα ἐξείλομεν.* 407. B. 419. A. 421. B.

ἴαμα, τό, *sanatio*; *medela*. Tim. 66. C: προςφιλὲς παντὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἴαμα τῶν βιαίων παθημάτων γιγνόμενον. Legg. VI. 771. C: αὕτη δ' ἔχει σμικρότατον ἴαμα. XII. 957. E: θάνατον ἴαμα ταῖς οὕτω διατεθείσαις ψυχαῖς διανέμοντες. VII. 790. D: αἱ περὶ τὰ τῶν Κορυβάντων ἰάματα τελοῦσαι.

ἰαμβεῖον, τό, *iambus*. Euthyd. 291. D: κατὰ τὸ Αἰσχύλου ἰαμβεῖον. Pol. II. 380. A: ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα ἔνεστι. X. 602. B: τοὺς ... τῆς τραγικῆς ποιήσεως ἁπτομένους ἐν ἰαμβείοις καὶ ἐν ἔπεσι.

ἴαμβος, ὁ, *iambus*; pl. *carmina iambica*. Pol. III. 400. B: καὶ ... ἴαμβον καί τιν' ἄλλον τροχαῖον ὠνόμαζε. Legg. XI. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας ἢ τινος ἰάμβων ἢ (ἢ ἰάμβων ἤ τινος?) Μουσῶν μελῳδίας. Ion. 534. C: ὁ δ' ἔπη, ὁ δ' ἰάμβους (οἷός τε ποιεῖν).

ἰάσιμος, ὁ, ἡ, *sanabilis* (etiam trop.). Gorg. 526. B: ἐάν τε ἰάσιμος ἐάν τε ἀνίατος δοκῇ εἶναι. Legg. IX. 878. C: ἂν τὸ τραῦμα ἰάσιμον ἀποβῇ. XII. 941. E: ὡς ἰασίμῳ ἐκ τῶν εἰκότων ὄντι. Ib. τὸν μὲν ἴσως ἂν ἰάσιμον ἔτ' εἶναι, τὸν δ' ἀνίατον. 957. E: ὅσοις ἰάσιμοι δόξαι τῶν κακῶν. Gorg. 525. B: οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμάρτωσιν. Phaed. 113. E. Legg. V. 731. D: τὸν ... ἰάσιμα (κακὰ) ἔχοντα.

ἴασις, ἡ, *sanatio*; *remedium*. Legg. IX. 862. C: τὸ δὲ τῆς ἰάσεως ἡμῖν τῆς ἀδικίας τῇδε ῥέπειν χρὴ φάναι. Phaedr. 248. D: ἢ περὶ σώματος ἴασίν τινα ἐσομένου. Conv. 188. C: περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν. Pol. VII. 515. C: σκόπει ... αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης. Legg. I. 635. A: ἴασιν ἐξ αὐτοῦ συμβαίνει γίγνεσθαι τῷ μὴ φθόνῳ τὰ λεγόμενα, ἀλλ' εὐνοίᾳ δεχομένῳ. VII. 790. E: καθάπερ αἱ τῶν ἐκφρόνων βακχειῶν ἰάσεις. Phil. 46. A: τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν.

ἴασπις, ἡ, *iaspis*. Phaed. 110. D: σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας cet.

ἰαστί, *dorice*, *dorico modo*. Lach. 188. D: ἀτεχνῶς δωριστί, ἀλλ' οὐκ ἰαστί (ἡρμοσμένος αὐτὸς αὑτοῦ τὸν βίον). Est quoque i. q. ἡ ἰαστί (ἁρμονία). Pol. III. 398. E: ἰαστὶ ... καὶ λυδιστί, αἵτινες (ἁρμονίαι) χαλαραὶ καλοῦνται.

ἰατός, ή, όν, qui *sanari*, etiam qui *sarciri potest*. Legg. XII. 949. D: ἰατὴν εἶναι τὴν πρώτην ἀνάγκην τῆς ζημίας (si sana script.). IX. 862. C: τούτων ὁπόσα ... ἰατά. V. 731. C: ὅσοι ἀδικοῦσι μέν, ἰατὰ δέ.

ἰατρεῖον, τό, *medici officina*. Pol. III. 405. A: ἆρ' οὐ δικαστήριά τε καὶ ἰατρεῖα πολλὰ ἀνοίγεται —; Legg. IV. 720. C: ἐν τοῖς ἰατρείοις περιμένοντες. I. 646. C: τοὺς εἰς τὰ ἰατρεῖα αὐτοὺς βαδίζοντας.

ἰάτρευσις, ἡ, *medicina*. Pol. II. 357. C: ἰάτρευσίς τε καὶ ὁ ἄλλος χρηματισμός.

ἰατρεύω, *sano*, *medeor*: etiam *emendo*. Legg. IX. 857. D:

οὐκ ἰατρεύεις τὸν νοσοῦντα, ἀλλὰ σχεδὸν παιδεύεις. IV. 720. C: τοὺς ... δούλους σχεδόν τι οἱ δοῦλοι τὰ πολλὰ ἰατρεύουσι περιτρέχοντες cet. Conv. 188. C: ἰατρεύειν. Ep. IV. 320. E: σὺ φαίνου ἰατρεύων. Legg. V. 728. C: ὁ μὲν οὐκ ἰατρευόμενος, ὁ δὲ ... ἀπολλύμενος. VIII. 843. C. IX. 857. C: δούλοις ὡς ἰατρευομένοις ὑπὸ δούλων. — Med. *sanandum me curo.* Gorg. 478. B: ἆρ' οὖν τὸ ἰατρεύεσθαι ἡδύ ἐστι καὶ χαίρουσιν οἱ ἰατρευόμενοι; 479. A. Pol. II. 357. C: τὸ κάμνοντα ἰατρεύεσθαι. Gorg. 478. B: ἆρ' οὖν τὸ ἰατρεύεσθαι ἡδύ ἐστι καὶ χαίρουσιν οἱ ἰατρευόμενοι; 479. A. Pol. II. 357. C: τὸ κάμνοντα ἰατρεύεσθαι. Gorg. 478. C: ἰατρευόμενος. D. Pol. III. 406. B. C: οὐδενὶ σχολὴ διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ. Polit. 296. B: μὴ πείθων τὸν ἰατρευόμενον. Pol. IV. 426. A: ἰατρευόμενοι ... οὐδὲν περαίνουσι.

ἰατρικός, ή, όν, *medicus; ad medendum aptus; medicinae* vel *sanandi* atque etiam *curandi* vel *emendandi peritus;* fem. et neutr. *medicina.* Prot. 313. E: ἐὰν μή τις τύχῃ περὶ τὴν ψυχὴν αὖ ἰατρικὸς ὤν. Pol. X. 599. C: εἰ ἰατρικὸς ἦν τις αὐτῶν. Legg. XII. 963. B: ἰατρικὸς νοῦς. Charm. 171. B. Gorg. 449. E: ἡ ἰατρική. 478. D: ἰατρικὴ γίγνεται πονηρίας ἡ δίκη; 517. E: ὅτι ἔστι τις ... τέχνη γυμναστική τε καὶ ἰατρική. Soph. 229. A: περὶ ... νόσον ἰατρική. Conv. 186. C: ἔστι γὰρ ἰατρικὴ ... ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν. E. Pol. I. 341. E: διὰ ταῦτα καὶ ἡ τέχνη ἐστὶν ἡ ἰατρικὴ νῦν εὑρημένη. 342. A: αὐτὴ ἡ ἰατρική ἐστι πονηρὰ —; 346. A: οἷον ἰατρικὴ ... ὑγίειαν (παρέχεται). V. 455. E: ἔστι ... καὶ γυνὴ ἰατρική, ἡ δ' οὔ. Charm. 165. C. 171. A: καὶ ἡ ἰατρικὴ δὴ ἑτέρα εἶναι τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ὡρίσθη τῷ τοῦ ὑγιεινοῦ εἶναι καὶ νοσώδους ἐπιστήμη. 174. C. Eryx. 401. C: ἔστιν ... ἡ ἰατρικὴ τῶν ἐπιστημῶν ἡ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους ἀπαλλάττειν. Crat. 186. C: καὶ τοῦτό ἐστιν ᾧ ὄνομα τὸ ἰατρικόν. Tim. 89. B. Pol. I. 350. A: ἰατρικοῦ ... ἢ ἀνδρὸς ἢ πράγματος. Prot. 345. A: ἡμεῖς ... οἱ ἰατρικῆς ἰδιῶται. Phaedr. 269. A: τὰ πρὸ ἰατρικῆς. Soph. 226. E. Polit. 299. B: ἄν τις ... ἰατρικῆς ἀλήθειαν ... ζητῶν φαίνηται παρὰ τὰ γράμματα. Conv. 176. D. 186. A. Tim. 24. C. Legg. I. 628. D: κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως ... τυχόν. Gorg. 464. B: ἀντίστροφον ... τῇ ἰατρικῇ τὴν δικαιοσύνην (λέγω). Polit. 289. A. 299. C. Conv. 187. E: ἐν ἰατρικῇ. Pol. I. 342. C. III. 406. A: μίξας γυμναστικὴν ἰατρικῇ. IV. 454. D: ἰατρὸν ... καὶ ἰατρικὸν τὴν ψυχὴν ὄντα. Legg. XII. 963. A: νοῦν ... ἰατρικόν. Alc. I. 134. E. Prot. 322. C: εἷς ἔχων ἰατρικὴν πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιώταις. Gorg. 464. B: τὴν μὲν γυμναστικήν, τὴν δὲ ἰατρικήν. Crat. 405. A: ἰατρικὴν καὶ τοξικήν. Conv. 197. A. Pol. IV. 438. E. Legg. IV. 709. B. Charm. 158. E. Eryx. 404. E: τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. Polit. 299. C: οὐδένα ... ἀγνοεῖν τό τε ἰατρικὸν καὶ τὸ ὑγιεινόν.

De lege 316. E: *ἰατρικοὶ νόμοι.* Polit. 295. D: *ὡς ταῦτα ὄντα ἰατρικὰ καὶ ὑγιεινά.* Crat. 394. C: *καὶ ἰατρικά γε ἕτερα (ὀνόματα).* De lege 316. E. Pol. X. 599. C: *μιμητὴς ... ἰατρικῶν λόγων.* Polit. 298. C: *καθ' ὅ τι χρὴ ... τοῖς ἰατρικοῖς ὀργάνοις πρὸς τοὺς κάμνοντας χρῆσθαι.* Crat. 405. A: *αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις ... περιθειώσεις.* Tim. 79. E: *τὰ τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων.* Phaedr. 269. A: *ἀλλ' οὐ τὰ ἰατρικά (ἐπίστασθαι).* Crat. 416. D: *τὸ ... ἰατρικὸν ἰατρικὰ ἐργάζεται.* Hipp. min. 375. B: *οὐχὶ ἡ ἑκοῦσα κακὰ ἐργαζομένη περὶ τὰ σώματα ἰατρικωτέρα;* Conv. 186. D: *οὗτός ἐστιν ὁ ἰατρικώτατος.*

ἰατρός, ὁ, medicus; etiam *qui aliquid emendat* vel *aliqua re liberat.* Prot. 340. E: *καὶ εἰμί τις γελοῖος ἰατρός.* 357. E: *ἧς (ἀμαθίας) Πρωταγόρας ὅδε φησὶν ἰατρὸς εἶναι* cet. Phaedr. 268. B. Crat. 405. B: *ὡς ἰατρὸς ὢν τῶν τοιούτων.* Conv. 189. D: *ἰατρὸς τούτων ὢν* cet. 214. B: *ἰητρὸς ... ἀνὴρ* (Hom.). Pol. I. 332. E. 341. C: *ὁ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ ἰατρός.* Legg. IV. 720. A. X. 903. C.: *πᾶς ... ἰατρὸς καὶ πᾶς ἔντεχνος δημιουργὸς* cet. Charm. 164. A. Ion. 531. E. Pol. III. 406. D: *παρὰ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον πιών.* V. 459. C: *ὅτι ἀνδρειοτέρου δεῖ τοῦ ἰατροῦ.* Legg. VI. 761. D. Pol. III. 406. D: *χαίρειν εἰπὼν τῷ τοιούτῳ ἰατρῷ.* Legg. X. 902. D. Charm. 155. B: *ὅτι βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι περὶ τῆς ἀσθενείας* cet. Phaedr. 252. A: *τὸν τὸ κάλλος ἔχοντα ἰατρὸν εὕρηκε μόνον τῶν μεγίστων πόνων.* Pol. I. 340. D. Legg. IX. 857. D. Pol. III. 408. D: *ἰατροὶ ... δεινότατοι ἂν γένοιντο εἰ* cet. VIII. 567. C. Legg. IV. 720. A. Gorg. 455. A: *ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος.* Crat. 394. A: *τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα.* Pol. II. 373. D: *οὐκοῦν καὶ ἰατρῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα —;* III. 405. A: *τὸ δεῖσθαι ἰατρῶν καὶ δικαστῶν ἄκρων.* VI. 489. C: *ἀναγκαῖον εἶναι ἐπὶ ἰατρῶν θύρας ἰέναι.* Tim. 88. A: *τῶν λεγομένων ἰατρῶν ἀπατῶσα τοὺς πλείστους.* Legg. IX. 865. B. al. Pol. III. 389. B: *ὅτι τό γε τοιοῦτον ἰατροῖς δοτέον, ἰδιώταις δὲ οὐχ ἁπτέον.* Legg. X. 905. E. 906. E. Theaet. 167. B: *τοὺς σοφοὺς ... κατὰ μὲν σώματα ἰατροὺς λέγω* cet. Legg. IV. 720. A. Charm. 156. E. al.

ἰδανικός, ή, όν, in specie exstans. Locr. 97. D: *τὸν ἰδανικὸν κόσμον.*

ἰδέ, et. Pol. V. 468. E. (Hom.).

ἰδέα, ἡ, species vel *forma sub oculos cadens* (vern. *Gestalt*). Phaedr. 246. A: *περὶ ... τῆς ἰδέας αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) ὧδε λεκτέον.* Conv. 196. A: *συμμέτρου δὲ καὶ ὑγρᾶς ἰδέας μέγα τεκμήριον ἡ εὐσχημοσύνη.* Alc. I. 119. C: *ὡς ἀνάξιον τῆς ἰδέας* cet. Charm. 158. A: *τὰ ... ὁρώμενα τῆς ἰδέας ... δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν.* 157. A: *οὐ μόνον τῇ ἰδέᾳ ἐδόκει διαφέρειν.* Prot. 315. E: *τὴν ... ἰδέαν πάνυ καλός.* Phaedr. 251. A: *ἤ τινα σώματος ἰδέαν (θεο-*

ειδῆ). Phaed. 108. D: *τὴν ... ἰδέαν τῆς γῆς ... οὐδέν με κωλύει λέγειν.* Pol. IX. 588. C: *πλάττε ... μίαν ... ἰδέαν θηρίου ποικίλου* cet. D: *μίαν ... ἄλλην ἰδέαν λέοντος, μίαν δὲ ἀνθρώπου.* C: *καὶ ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται ξυμπεφυκυῖαι ἰδέαι πολλαὶ εἰς ἓν γενέσθαι.* II. 380. D: *φαντάζεσθαι ἄλλοτε ἐν ἄλλαις ἰδέαις.* Tim. 77. A. Phaed. 109. B: *πολλὰ κοῖλα καὶ παντοδαπὰ καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὰ μεγέθη.* Polit. 291. B: *ταχὺ δὲ μεταλλάττουσι* (v. *μεταβάλλουσι*) *τάς τε ἰδέας καὶ τὴν δύναμιν εἰς ἀλλήλους.* **forma* in univ. vel *species*, i. q. Lat. *genus* vel *natura* (vern. *Wesen*, *Potenz* vel simile quid); saepius vero ita ponitur ut orationem amplificet (v. Timaei locc. infra poss.). Phaed. 104. D: *ἃ ἂν ἡ τῶν τριῶν ἰδέα κατάσχῃ, ἀνάγκη αὐτοῖς οὐ μόνον τρισὶν εἶναι, ἀλλὰ καὶ περιττοῖς.* Ib. *ἐπὶ τὸ τοιοῦτον ... ἡ ἐναντία ἰδέα ἐκείνῃ τῇ μορφῇ ... οὐδέποτ' ἂν ἔλθοι.* Theaet. 204. A: *μία ἰδέα ἐξ ἑκάστων τῶν συναρμοττόντων στοιχείων γιγνομένη ἡ συλλαβή.* 205. C. D: *εἴπερ μέρη τε μὴ ἔχει καὶ μία ἐστὶν ἰδέα.* Crat. 418. E: *ἀγαθοῦ ... ἰδέα οὖσα τὸ δέον φαίνεται δεσμὸς εἶναι* cet. Pol. VI. 507. E: *οὐ σμικρὰ ... ἰδέα ἡ τοῦ ὁρᾶν αἴσθησις* cet. Parm. 157. D: *μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἑνός τινος, ὃ καλοῦμεν ὅλον ... τούτου μόριον ἂν τὸ μόριον εἴη.* Crat. 439. E: *μηδὲν ἐξιστάμενον τῆς αὐτοῦ ἰδέας.* Pol. II. 380. D: *ἢ ἁπλοῦν τε εἶναι καὶ πάντων ἥκιστα τῆς ἑαυτοῦ ἰδέας ἐκβαίνειν.* Legg. VIII. 836. D: *ἢ ... τὸ τῆς σώφρονος ἰδέας γένος* (*ἐμφύσεται*); Pol. II. 369. A: *τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες.* Hipp. mai. 297. B: *κινδυνεύει ... ἐν πατρός τινος ἰδέᾳ* (alias *σχήματι*) *εἶναι τὸ καλὸν τοῦ ἀγαθοῦ.* Phaedr. 253. B: *εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ ἰδέαν ἄγουσιν.* Phaed. 104. B: *οὐδὲ ταῦτα ἔοικε δεχομένοις ἐκείνην τὴν ἰδέαν ἣ ἂν τῇ ἐν αὐτοῖς οὔσῃ ἐναντία ᾖ.* Theaet. 184. D: *εἰ ... μὴ εἰς μίαν τινὰ ἰδέαν, εἴτε ψυχὴν εἴτε ὅ τι δεῖ καλεῖν, πάντα ταῦτα ξυντείνει, ᾗ διὰ τούτων οἷον ὀργάνων αἰσθανόμεθα ὅσα αἰσθητά.* Polit. 308. C: *ἐκ τούτων ... μίαν τινὰ δύναμιν καὶ ἰδέαν δημιουργεῖ.* Conv. 204. C: *τὸ δὲ ἐρῶν ἄλλην ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἵαν ἐγὼ διῆλθον.* Pol. VIII. 544. C: *ἤ τινα* (al. *ἢ τίνα*) *ἄλλην ἔχεις ἰδέαν πολιτείας, ἥτις καὶ ἐν εἴδει διαφανεῖ τινὶ κεῖται;* Tim. 49. C: *εἰς ἰδέαν ... ἀπιὸν αὖθις ἀέρος.* 58. D: (*διὰ*) *τὴν τοῦ σχήματος ἰδέαν.* 59. C: *τὴν τῶν εἰκότων μύθων μεταδιώκοντα ἰδέαν.* 70. C: *τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν ἐνεφύτευσαν.* 71. A: *αὐτῷ τὴν τοῦ ἥπατος ἰδέαν ξυνέστησε.* Phaedr. 237. D: *ὅτι ἡμῶν ἐν ἑκάστῳ δύο τινὲ ἐστον ἰδέα ἄρχοντε καὶ ἄγοντε.* Pol. X. 596. B: *ἰδέαι ... περὶ ταῦτα τὰ σκεύη δύο, μία μὲν κλίνης, μία δὲ τραπέζης.* Phaedr. 238. A: *τούτων τῶν ἰδεῶν ἐκπρεπὴς ἣ ἂν τύχῃ γενομένη.* Tim. 50. D: *ἄμορφον ὂν ἐκείνων ἁπασῶν τῶν ἰδεῶν ὅσας μέλλοι* (v. *μέλλει*) *δέχεσθαί ποθεν.* Polit. 307. C: *οἷον πολεμίας διαλαχούσας στάσιν ἰδέας.*

*sensu philosopho est *forma* vel *species rerum quae ratione et intelligentia continetur*, h. e. *aeterna* et *immutabilis*, *exemplum* (vern. *Urbild, Idee, Wesen an sich.* Cf. *εἶδος* Vol. I. p. 607); et sensu qui dicitur logico est *notio communis* vel *generalis* (quae Platoni non est notio a rebus abstracta, sed ipsa rei natura animo spectata vel cogitata). Parm. 132. A: *μία τις ἴσως δοκεῖ ἰδέα ἡ αὐτὴ* (v. *αὕτη*) *εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἓν τὸ μέγα ἡγεῖ εἶναι.* Pol. VI. 505. A: *ὅτι γε ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα μέγιστον μάθημα.* VII. 517. B: *ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι.* C: *ὡς ... πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία.* Phil. 64. E: *εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέᾳ τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι.* Euthyd. 6. D: *μιᾷ ἰδέᾳ τά τε ἀνόσια ἀνόσια εἶναι καὶ τὰ ὅσια ὅσια.* Phaedr. 265. D: *εἰς μίαν ... ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῇ διεσπαρμένα.* Soph. 253. D: *μίαν ἰδέαν διὰ πολλῶν ... πάντῃ διατεταμένην ἱκανῶς διαισθάνεται.* Parm. 132. C: *οὐχ ἑνός τινος, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ, μίαν τινὰ οὖσαν ἰδέαν;* Phil. 16. D. 64. A. Pol. V. 479. A: *ὃς αὐτὸ μὲν καλὸν καὶ ἰδέαν τινὰ αὐτοῦ κάλλους μηδεμίαν ἡγεῖται ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχουσαν.* VI. 486. D: *ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος ἰδέαν.* 508. E: *τοῦτο τοίνυν τὸ τὴν ἀλήθειαν παρέχον τοῖς γιγνωσκομένοις καὶ τῷ γιγνώσκοντι τὴν δύναμιν ἀποδιδὸν τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν φαθὶ εἶναι, αἰτίαν δ' ἐπιστήμης οὖσαν καὶ ἀληθείας* cet. VII. 526. E. 534. B. Tim. 46. C: *τὴν τοῦ ἀρίστου κατὰ τὸ δύνατον ἰδέαν ἀποτελῶν.* Parm. 133. C: *οὐκοῦν ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἵ εἰσιν, αὗται πρὸς αὑτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὅπῃ δή τις αὐτὰ τίθεται;* Pol. VI. 507. B: *τὰς δ' ... ἰδέας νοεῖσθαι μέν, ὁρᾶσθαι δ' οὔ.* al.

ἰδεῖν, v. *εἶδον* Vol. I. p. 603.

ἰδίᾳ, *proprie*; *separatim* vel *specialiter*; *privatim.* Prot. 343. B: *καὶ τοῦ Πιττακοῦ ἰδίᾳ περιεφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα* cet. Gorg. 514. C: *πολλὰ καὶ ἰδίᾳ ὑφ' ἡμῶν.* Theaet. 177. B: *ἂν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναι* cet. Soph. 218. B: *καὶ ταῦτα μὲν ἰδίᾳ βουλεύσει* cet. Crat. 385. D: *οὕτω ... καὶ ταῖς πόλεσιν ὁρῶ ἰδίᾳ ἑκάσταις ἐνίοτ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κείμενα ὀνόματα.* E: *ἰδίᾳ αὐτῶν ἡ οὐσία εἶναι ἑκάστῳ.* 413. A. Pol. I. 344. A: *ὅσῳ μᾶλλον ξυμφέρει ἰδίᾳ αὐτῷ ἄδικον εἶναι ἢ δίκαιον.* II. 360. C: *ὡς οὐκ ἀγαθοῦ ἰδίᾳ ὄντος.* IV. 420. A: *ἂν ἀποδημῆσαι βούλωνται ἰδίᾳ.* VI. 507. D: *ἰδίᾳ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεφυκός* (*γένος*). VIII. 556. D: *ὅταν ἰδίᾳ ξυγγίγνωνται.* IX. 575. E: *οὐκοῦν ... οὗτοί γε τοιοίδε γίγνονται ἰδίᾳ καὶ πρὶν ἄρχειν;* X. 605. B. Legg. II. 666. E: *ἱπποκόμον ... ἐπέστησεν ἰδίᾳ.* V. 729. A: *στάσεις ἀπεργάζεται ταῖς πόλεσι καὶ ἰδίᾳ.* VII. 788. A: *ἰδίᾳ ... καὶ κατ' οἰκίας.* 800. B. VIII. 836. B: *ἰδίᾳ καὶ ὅλαις πόλεσι.* XII. 955. E: *ἰδίᾳ τε καὶ ἐν ἱεροῖς.* Apol. 31. B: *ἰδίᾳ ἑκάστῳ προσιόντα.* 36. C. Alc. I. 122. E: *ὅσον ἐν Λακεδαίμονι ἰδίᾳ.* 134. C:

ὃς μέλλει μὴ ἰδίᾳ μόνον αὑτοῦ ... ἄρξειν ... ἀλλὰ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως. Menex. 249. B: ἅπερ ἰδίᾳ ἑκάστῳ ἴδια γίγνεται. — Poetis oppos. designat orationis auctores pedestris vel prosae. Pol. II. 363. E: ἄλλο ... εἶδος λόγων ... ἰδίᾳ τε λεγόμενον καὶ ὑπὸ ποιητῶν. — Praecipue inter se opponuntur atque etiam iunguntur ἰδίᾳ et δημοσίᾳ. Prot. 324. C: ὅσοιπερ τιμωροῦνται καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. 325. B: καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. Phaedr. 244. B: ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ. 277. D: ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ. Theaet. 174. B. Soph. 222. D. Pol. II. 362. B. al. Similiter ἰδίᾳ et κοινῇ. Polit. 275. C: οὐ μὴν ἰδίᾳ γε, ἀλλὰ κοινῇ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχουσαν. Pol. I. 333. D: καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. Legg. XII. 946. D: τὰ μὲν ἰδίᾳ ἕκαστος, τὰ δὲ καὶ κοινῇ μετ' ἀλλήλων κρίναντες. Hipp. mai. 300. A: ὃ καὶ ἀμφοτέραις αὐταῖς ἔπεστι κοινῇ καὶ ἑκατέρᾳ ἰδίᾳ. Menex. 236. D. al.

ἰδιογενής, ὁ ἡ, *ex proprio genere natus*. Polit. 265. E: πότερα κοινογενοῦς φύσεως, ἢ τινος ἰδιογενοῦς;

ἰδιογονία, ἡ, *propria generatio*. Polit. 265. D: τῇ κοινογονίᾳ τε καὶ ἰδιογονίᾳ.

ἰδιοθηρευτικός, ή, όν, *ad privatam venationem pertinens*; ἡ ἰδ. *privata venatio*. Soph. 222. D: οὐκοῦν ... τῆς ἰδιοθηρευτικῆς τὸ μὲν μισθαρνευτικόν τί ἐστι, τὸ δὲ δωροφορικόν;

ἰδιοθηρία, ἡ, *venatio privata*. Soph. 223. B: ἰδιοθηρίας.

ἰδιολογοῦμαι, *privatim cum aliquo loquor*. Theag. 121. A: ἐδεόμην ἅττα σοι ἰδιολογήσασθαι.

ἰδιοπραγία, ἡ, *rerum privatarum procuratio*. Legg. IX. 875. B: ἀλλ' ἐπὶ πλεονεξίαν καὶ ἰδιοπραγίαν ἡ θνητὴ φύσις αὐτὸν ὁρμήσει ἀεί.

ἴδιος, α, ον et ὁ ἡ, *proprius*; *peculiaris* (sq. ἢ verti potest *diversus*); *privatus*; etiam in oratione ponitur prosa. Pol. VII. 535. B: ἴδιος, ἀλλ' οὐ κοινὸς ὢν μετὰ τοῦ σώματος (ὁ πόνος). Prot. 349. B: ἢ ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ὑπόκειταί τις ἴδιος οὐσία —; Pol. IX. 580. D: ἑνὸς ἑκάστου μία ἰδία (ἡδονή). Theaet. 154. A: μεταξύ τι ἑκάστῳ ἴδιον γεγονός. Pol. V. 455. B: ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐπιτήδευμα ἴδιον γυναικὶ πρὸς διοίκησιν πόλεως. Legg. V. 739. C: τὸ λεγόμενον ἴδιον. Clit. 409. D: ὅτι τοῦτ' εἴη τὸ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον ἔργον ὃ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾶς. Ep. XIII. 361. E: ἐὰν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα cet. Phaed. 101. C: μετασχὸν τῆς ἰδίας οὐσίας ἑκάστου, οὗ ἂν μετάσχῃ. Polit. 300. A: ἢ (ἕνεκα) χάριτος ἰδίας. Pol. X. 610. A: ἄνευ τῆς ἰδίας πονηρίας. Legg. VII. 790. B. Gorg. 502. E: ἕνεκα τοῦ ἰδίου τοῦ αὐτῶν ὀλιγωροῦντες τοῦ κοινοῦ. Pol. IX. 580. E: ἑνὶ οὐκ ἔχομεν ὀνόματι προσειπεῖν ἰδίῳ αὐτοῦ. Phil. 33. D: καί τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἴδιόν τε καὶ κοινὸν ἑκατέρῳ. Tim. 83. C: ἔσχε λόγον αὐτῶν ἕκαστον ἴδιον. Gorg. 484. D: ἐπειδὰν ... ἔλθωσιν

εἴς τινα ἰδίαν ἢ πολιτικὴν πρᾶξιν. Soph. 257. C: *ἐπωνυμίαν ἴσχει τινὰ ἑαυτῆς ἰδίαν.* Polit. 272. C: *εἴ τινά τις ἰδίαν δύναμιν ἔχουσα ᾔσθετό τι διάφορον τῶν ἄλλων.* 305. B: *τὴν αὑτῆς ἰδίαν ἀρετὴν παρεχομένη.* Crat. 387. D: *αὑτῶν τινὰ ἰδίαν φύσιν ἔχουσαι.* Pol. I. 346. A. C. al. Gorg. 481. C: *ἀλλά (εἰ) τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι.* Pol. VIII. 543. B: *ἴδιον οὐδὲν οὐδενὶ ἐχούσας, κοινὰς δὲ πᾶσι (οἰκήσεις).* 547. D: *τὸ δέ τι καὶ αὑτῆς ἕξει ἴδιον.* Lys. 205. B: *ἴδιον ... μηδὲν ἔχειν λέγειν, ὃ οὐχὶ κἂν παῖς εἴποι.* Critia 120. C: *νόμοι ... πολλοὶ μὲν ἄλλοι ... ἦσαν ἴδιοι* cet. Legg. VI. 768. B: *τῶν ἰδίων δικῶν κοινωνεῖν.* XII. 961. B: *τῶν ἄλλων πράξεων ἰδίων τε καὶ κοινῶν.* Pol. VI. 497. A: *μετὰ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ σώσει.* VII. 521. A: *εἰ ... πτωχοὶ καὶ πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν.* Legg. VIII. 831. C: *πλὴν τῶν ἰδίων χρημάτων.* Menex. 247. B: *ἀπορίᾳ ἰδίων ἑαυτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν.* Phaedr. 261. A: *ἐν ἰδίοις (συλλόγοις).* Soph. 225. B: *ἐν ἰδίοις* (*inter privatos*). Pol. II. 366. E: *οὔτ' ἐν ποιήσει οὔτ' ἐν ἰδίοις λόγοις.* Legg. X. 890. B: *πόλεσί τε καὶ ἰδίοις οἴκοις.* Euthyd. 289. D: *οἳ τοῖς ἰδίοις λόγοις οἷς αὐτοὶ ποιοῦσιν οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι.* Soph. 232. C: *ἔν γε ταῖς ἰδίαις συνουσίαις.* Id. Pol. VI. 499. A. Legg. X. 909. D: *ἐν ἰδίαις οἰκίαις.* Tim. 65. B: *τὰ δ' ἐν ἰδίοις μέρεσιν ἡμῶν γιγνόμενα.* Legg. I. 636. D: *ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν ἰδίοις ἤθεσι.* VI. 758. B: *ἐπὶ τοῖς αὑτῶν ἰδίοισι μένοντας.* VII. 796. D: *εἴς τε πολιτείαν καὶ ἰδίους οἴκους.* Polit. 310. B: *περὶ τὰς ἰδίας ἐκδόσεις καὶ γάμους.* Pol. IV. 419: *θυσίας θεοῖς ἰδίας θύοντες.* V. 464. D: *ἀλγηδόνας ... ἰδίων ὄντων ἰδίας.* VIII. 548. B: *ἀτεχνῶς νεοττιὰς ἰδίας.* Gorg. 469. E: *τὰ δημόσια καὶ τὰ ἴδια.* Pol. I. 353. D: *καὶ φαῖμεν ἴδια ἐκείνου εἶναι.* IV. 443. E: *περὶ τὰ ἴδια ξυμβόλαια.* VIII. 548. A: *αὐτὴ ἑαυτῆς αὖ τὰ πολλὰ τῶν τοιούτων ἴδια ἕξει.* Tim. 65. C: *ἴδι' ὄντα παθήματα περὶ τὴν γλῶτταν.* Legg. III. 681. A: *ἔχουσαν ... αὑτῆς ἔθη ἄττα ἴδια.* Hipp. mai. 281. D: *τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια.* Lach. 180. B.

ἰδιότης, ἡ, *proprietas.* Polit. 305. D: *κατὰ τὴν ἰδιότητα τῶν πράξεων τοὔνομα δικαίως εἴληφεν ἴδιον.*

ἰδιοτρόφος, ὁ ἡ, *singulos pascens.* Polit. 261. D: *ἀλλ' οὐ μὴν τόν γε πολιτικὸν εὑρήσομεν ἰδιοτρόφον* (v. *ἰδιότροπον*).

ἰδιοῦμαι, *ad me vindico.* Legg. V. 742. B: *ἰδιούμενος δ' ἄν τις φαίνηται.* Pol. VIII. 547. B: *γῆν ... καὶ οἰκίας κατανειμαμένους ἰδιώσασθαι.*

ἰδίως, *peculiariter.* Legg. VII. 807. B: (*μέχριπερ ἂν*) *ἰδίως ἅπαντ' ᾖ τὰ τοιαῦτα ἑκάστοις ἡμῶν κατεσκευασμένα.*

ἰδίωσις, ἡ, *separatio* vel *disiunctio in aliqua re.* Pol. V. 462. B: *ἡ ... τῶν τοιούτων ἰδίωσις διαλύει* (antec. *ἡ ... ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία*).

ἰδιωτεία, ἡ, vita privata. Legg. III. 696. A: *ἰδιωτείᾳ καὶ βασιλείᾳ.* Pol. X. 618. D: *ἰδιωτεῖαι καὶ ἀρχαί.*

ἰδιωτεύω, vitam privatam dego. Pol. IX. 579. C: *ὃς ἂν ... μὴ ὡς ἰδιώτης καταβιῷ.* Apol. 32. A: *ἰδιωτεύειν, ἀλλὰ μὴ δημοσιεύειν.* **privatim artem aliquam factito* al. Polit. 259. A: *εἴ τῳ τις τῶν δημοσιευόντων ἰατρῶν ἱκανὸς ξυμβουλεύειν ἰδιωτεύων αὐτός.* Gorg. 515. B: *εἴπερ ἔστι τοιόνδε τι ἔργον σὸν ἔτι ἰδιωτεύοντος.* 514. E: *πρὶν ἰδιωτεύοντας πολλὰ ... ποιῆσαι.* **imperitus s. ignarus sum alicuius rei* (ita ut publice eam exercere nequeam). Prot. 326. E: *ὅτι τούτου τοῦ πράγματος, τῆς ἀρετῆς, εἰ μέλλει πόλις εἶναι, οὐδένα δεῖ ἰδιωτεύειν.*

ἰδιώτης, ὁ, privatus. Gorg. 525. E: *εἴ τις ἄλλος πονηρὸς ἦν ἰδιώτης.* Polit. 259. B: *ἄν τε ἄρχων ἄν τ' ἰδιώτης ὢν τυγχάνῃ.* Crat. 385. A: *καὶ ἐὰν ἰδιώτης καλῇ καὶ ἐὰν πόλις.* Pol. VII. 536. A. Legg. I. 636. E. al. Gorg. 526. C: *ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ ἄλλου τινός.* Theaet. 172. A: *ἐν τούτοις ... οὐδὲν σοφώτερον οὔτε ἰδιώτην ἰδιώτου οὔτε πόλιν πόλεως εἶναι.* Pol. X. 620. C: *βίον ἀνδρὸς ἰδιώτου ἀπράγμονος.* Legg. I. 628. D. Theaet. 168. B: *ἰδιώτῃ τε καὶ πόλει.* Pol. III. 380. C. Legg. V. 742. A. al. Conv. 178. D: *οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην.* Pol. IX. 578. C: *ὃς ἂν ... μὴ ἰδιώτην βίον καταβιῷ.* Apol. 40. D: *μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα* cet. Pol. X. 615. D: *ἦσαν ... καὶ ἰδιῶταί τινες τῶν μεγάλα ἡμαρτηκότων.* Legg. IX. 864. A: *πόλις εἴτε ἰδιῶταί τινες.* Alc. I. 121. A. Pol. III. 390. A: *ὅσα ἄλλα τις ... εἴρηκε νεανιεύματα ἰδιωτῶν εἰς ἄρχοντας.* IV. 435. E. VIII. 544. E. Critia 116. E: *ἰδιωτῶν ἀναθήματα.* Legg. VIII. 848. E: *χρείᾳ τινὶ πόλεως ἢ τινος ἰδιωτῶν.* Crit. 50. B. al. Conv. 185. B: *πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις.* Pol. VIII. 545. B: *ἐν ταῖς πολιτείαις πρότερον σκοπεῖν τὰ ἤθη ἢ ἐν τοῖς ἰδιώταις.* Legg. I. 641. B. Pol. II. 364. E: *πείθοντες οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ πόλεις.* VI. 495. B. Legg. X. 909. B. — Poesi oppos., quippe arti quodammodo communi vel publicae, designat prosae orationis scriptorem. Phaedr. 258. D: *ἐν μέτρῳ ὡς ποιητής, ἢ ἄνευ μέτρου ὡς ἰδιώτης.* Conv. 178. B: *οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ.* Legg. X. 890. A: *ἀνδρῶν σοφῶν ... ἰδιωτῶν τε καὶ ποιητῶν.* — Voci *δημιουργός* oppos. est *qui artis alicuius imperitus est*, et in univ. *imperitus*, *rudis*. Phaedr. 236. D: *παρ' ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.* Theaet. 178. C. Legg. XI. 933. D: *ἐὰν μὲν ἰατρὸς ὢν τυγχάνῃ ... ἐὰν δὲ ἰδιώτης* cet. 916. B: *ἐὰν δέ τις ἰδιώτῃ τι τῶν τοιούτων ἀποδῶται δημιουργός* cet. Soph. 221. C: *πότερον ἰδιώτην, ἢ τινα τέχνην ἔχοντα θετέον εἶναι τὸν ἀσπαλιευτήν.* Tim. 20. A: *Κριτίαν ... ἴσμεν οὐδενὸς ἰδιώτην ὄντα ὧν λέγομεν.* Prot. 345. A: *ἡμεῖς ... οἱ ἰατρικῆς ἰδιῶται.* Polit. 298. D: *εἴτε τινῶν ἰατρῶν καὶ κυ-*

βερνητῶν εἴτ' ἄλλων ἰδιωτῶν ξυμβουλευόντων. Legg. XI. 921. B. Theag. 124. C: *τῶν τε δημιουργῶν καὶ ἰδιωτῶν* cet. Prot. 322. C: *εἷς ἔχων ἰατρικὴν πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιωταῖς.* Pol. III. 389. B: *δῆλον ὅτι τό γε τοιοῦτον ἰατροῖς δοτέον, ἰδιώταις δὲ οὐχ ἁπτέον.* Prot. 327. C: *ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας καὶ μηδὲν αὐλήσεως ἐπαΐοντας.*

ἰδιωτικός, ή, όν, privatus. Pol. I. 345. E: *ἔν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ.* VI. 492. C: *ἢ ποίαν ἂν αὐτῷ παιδείαν ἰδιωτικὴν ἀνθέξειν ἣν οὐ* cet. Phaedr. 258. D: *εἴτε πολιτικὸν σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν.* Soph. 225. E: *ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐρίδων χρηματιζόμενον.* Legg. XII. 948. E: *ἐν ἄλλαις συνουσίαις τε καὶ ἰδιωτικαῖς συγγενήσεσιν ἑκάστων.* Pol. VI. 492. A: *διαφθείροντας δέ τινας σοφιστὰς ἰδιωτικοὺς (εἶναι).* D: *ἰδιωτικοὺς λόγους.* Critia 117. B: *χωρὶς μὲν βασιλικάς, χωρὶς δὲ ἰδιωτικάς.* **ab arte alienus*, in univ. *imperitus, rudis.* Hipp. mai. 287. A: *φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα καὶ ἰδιωτικόν.* Ion. 532. B. Euthyd. 282. D: *ἰδιωτικὸν ἴσως καὶ μόλις διὰ μακρῶν λεγόμενον (τὸ ἐμὸν παράδειγμα).*

ἰδιωτικῶς, imperite (cum v. *ἔχειν, imperitum esse*); *vulgari modo, leviter.* Crat. 394. A: *ὥστε δόξαι ἂν τῷ ἰδιωτικῶς ἔχοντι ἕτερα εἶναι ἀλλήλων τὰ αὐτὰ ὄντα.* Alc. I. 119. B. Pol. VII. 525. C: *ἀνθάπτεσθαι αὐτῆς (τῆς λογιστικῆς) μὴ ἰδιωτικῶς* cet. Legg. VIII. 839. E: *εὖ τὸ σῶμα ἔχων καὶ μὴ ἰδιωτικῶς ἢ φαύλως.* XII. 966. E. Euthyd. 278. D: *ἐὰν ... δόξω ὑμῖν ἰδιωτικῶς τε καὶ γελοίως αὐτὸ ποιεῖν, μή μου καταγελᾶτε.*

ἰδνωθείς, incurvatus. Ion. 539. C. (Hom.).

ἰδού, ecce. Pol. IV. 440. A: *ἰδοὺ ὑμῖν ... ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος.*

ἵδρυμα, τό, templum, sacellum; etiam *statua* vel *imago diis posita.* Legg. XI. 931. A: *τοιοῦτον ἐφέστιον ἵδρυμα ἐν οἰκίᾳ ἔχων.* IV. 717. B: *ἐπακολουθεῖ δ' αὐτοῖς ἱδρύματα ἴδια πατρῴων θεῶν.* VI. 778. D. VIII. 848. D.

ἵδρυσις, ἡ, exstructio (praec. *templorum*). Pol. IV. 427. B: *ἱερῶν ... ἱδρύσεις.* Legg. X. 909. E: *ἱδρύσεις ὑπισχνεῖσθαι θεοῖς καὶ δαίμοσι* cet.

ἱδρύω, colloco, statuo, constituo. Tim. 66. C: *(ὁπόταν) πάνθ' ὅτι μάλιστα ἱδρύῃ κατὰ φύσιν.* Pass. *collocor*, perf. *collocatus* vel *situs sum, sedem habeo, sedeo.* Locr. 102. D: *ἱδρύεται.* Pol. IV. 429. A: *ὅπου τῆς πόλεως ἵδρυται.* Ep. III. 315. C: *πόῤῥω γὰρ ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης τὸ θεῖον.* Locr. 99. E: *ἑκάτερον ... περὶ τὰν κεφαλὰν ἵδρυται.* Theaet. 176. A: *οὔτ' ἐν θεοῖς αὐτὰ ἱδρύσθαι.* Tim. 77. B: *ὃ μεταξὺ φρενῶν ὀμφαλοῦ τε ἱδρύσθαι λόγος.* Legg. V. 738. B: *ἅττα ... ἐν τῇ πόλει ἑκάστοις ἱδρύσθαι δεῖ.* 745. B: *τὴν πόλιν ἱδρύσθαι δεῖ τῆς χώρας ... ἐν μέσῳ.* Euth. 11. D. Legg. VI. 775. E: *ἀρχὴ ... καὶ θεὸς ἐν ἀνθρώποις ἱδρυμένη σώζει*

πάντα. VII. 801. B: ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἱδρυμένον ἐνοικεῖν. Epin. 984. A: οὐδ' ἐν διαφέρουσι τόποις ἱδρυμένα. Pol. II. 371. D: ἱδρυμένους ἐν ἀγορᾷ. Ax. 365. E: τῆς ψυχῆς εἰς τὸν ἐκεῖνον ἱδρυθείσης τόπον. — Med. *colloco, statuo; exstruo, aedifico.* Prot. 322. A: ἐπεχείρει βωμούς τε ἱδρύεσθαι καὶ ἀγάλματα θεῶν. Legg. X. 909. E: ἱερὰ καὶ θεοὺς οὐ ῥᾴδιον ἱδρύεσθαι. 910: ἱερά τε καὶ βωμοὺς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱδρυόμενοι. Ib. πάσας ... κώμας ἐν ... καθαροῖς ἱδρυομένους ἐμπιπλάναι. Conv. 195. E: ἐν ... ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἵδρυται. Tim. 38. D: τὰ δ' ἄλλα οἷ δὴ καὶ δι' ἃς αἰτίας ἱδρύσατο. Euth. 11. B: ὅπου ἂν ἱδρυσώμεθα αὐτό. Legg. VIII. 848. D: ἱερὰ πανταχοῦ ἱδρύσασθαι. X. 910: εἴτε ἐν ἰδίοις ἱδρυσάμενος εἴτ' ἐν δημοσίοις. XI. 919. A: εἰς ἐρήμους ... τόπους ... ἱδρυσάμενος οἰκήσεις. 931. A: ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι.

ἵδρως, ὁ, *sudor.* Phaedr. 248. B: ἱδρὼς ἔσχατος γίγνεται. 251. A: ἱδρὼς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει. Tim. 83. D: ἱδρὼς καὶ δάκρυον. Pol. I. 350. D: μετὰ ἱδρῶτος θαυμαστοῦ ὅσου. Tim. 84. E. Phaedr. 254. B: ἱδρῶτι πᾶσαν ἔβρεξε τὴν ψυχήν. Prot. 340. D: ἱδρῶτα. Id. Pol. II. 364. D. et Legg. IV. 718. E. (Hes.). Phaedr. 239. C: ἱδρώτων ξηρῶν ἄπειρον.

ἱέραξ, ὁ, *accipiter.* Phaed. 82. A: εἰς τὰ τῶν ... ἱεράκων καὶ ἰκτίνων γένη.

ἱερατικός, ή, όν, *sacerdotalis;* fem. *sacerdotium.* Polit. 290. D: ὥστε περὶ ... Αἴγυπτον οὐδ' ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἄρχειν.

ἱέρεια, v. ἱερεύς.

ἱερεῖον, τό, *victima.* Polit. 287. C: κατὰ μέλη ... αὐτὰς οἷον ἱερεῖον διαιρώμεθα. Pol. VIII. 565. D: ἐν ἄλλοις ἄλλων ἱερείων (σπλάγχνοις) ἑνὸς ἐγκατατετμημένου. Lys. 206. E: τὰ περὶ τὰ ἱερεῖα ... ἤδη πεποιημένα. De lege 315. C: ἱερεῖα ... προσφάττοντες.

ἱερεύς, ὁ, fem. ἱέρεια, ἡ, *sacerdos.* Phaed. 58. C: ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. Pol. III. 393. D. Tim. 26. D. Ax. 367. C: οἱ ... τῆς Ἀργείας ἱερείας υἱεῖς. Pol. III. 393. B: τὸν ἱερέα. Tim. 23. D. Pol. II. 381. D: Ἥραν ... ὡς ἱέρειαν. V. 461. A: καὶ ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς. Legg. VII. 800. B. VIII. 828. B. Phaedr. 244. B: αἵ τ' ἐν Δωδώνῃ ἱέρειαι. Polit. 290. D: τὸ ... τῶν ἱερέων σχῆμα. Crat. 396. E. Conv. 202. E: ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς τελετὰς cet. Tim. 22. A. Critia 108. D. Legg. V. 741. C: ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν εὐχὰς ποιησομένων ἐπὶ τοῖς πρώτοις θύμασι cet. VI. 759. D. al. X. 909. D: τοῖς ἱερεῦσί τε καὶ ἱερείαις ἐγχειριζέτω τὰ θύματα. Polit. 291. D: ἱερέας καὶ ὑπηρέτας αὐτῶν. Critia 110. B. Legg. VI. 759. A: ἱερέας καὶ ἱερείας. B. VII. 799. B. XII. 947. D.

ἱερόν, v. *ἱερός*.

ἱεροποιός, ὁ, *sacrificulus*, praec. *qui hostias inspicit*. Lys. 207. D: *ἐδόκει γάρ μοι ἱεροποιῶν τυγχάνειν.*

ἱεροπρεπής, ὁ, ἡ, *augustus*. Theag. 122. D: *καλόν γε ... τῷ υἱεῖ τὸ ὄνομα ἔθου καὶ ἱεροπρεπές.*

ἱερός, ά, όν, *sacer*, *sanctus*, *consecratus*; *ἱερόν*, *templum* vel *sacellum*; plur. *res sacrae*, *mysteria*; *templa*; *sacrificia*; etiam *hostiae*. Phaed. 85. B: *ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ.* Critia 115. B: *ἡ τότε ποτὲ οὖσα ὑφ' ἡλίῳ νῆσος ἱερά.* Legg. XII. 955. E: *γῆ ... ἑστία τε οἰκήσεως ἱερὰ πᾶσι πάντων θεῶν.* Phaedr. 230. B: *Νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχελώου ἱερὸν ... ἔοικεν εἶναι.* 274. C: *οἱ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερὸν (ἱερὸν?) ὃ* cet. Critia 116. C. Legg. VI. 774. A: *τοῦτο δ' ἔστω τῆς Ἥρας ἱερόν.* XI. 920. D: *Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς ἱερὸν τὸ τῶν δημιουργῶν γένος.* Theag. 122. B: *ἱερὸν χρῆμα.* Tim. 85. B: *νόσημα ... ἱερᾶς ὂν φύσεως ἐνδικώτατα ἱερὸν λέγεται.* Legg. V. 741. C: *ὡς ... τῆς γῆς ἱερᾶς οὔσης τῶν πάντων θεῶν.* 739. A: *καθάπερ πεττῶν (φορὰ) ἀφ' ἱεροῦ* (v. Animadvv. p. 259 sq.). XI. 916. A: *τῇ καλουμένῃ ἱερᾷ νόσῳ.* Phaedr. 275. B: *ἐν τῷ τοῦ Διὸς ... ἱερῷ.* Critia 119. C. Pol. III. 398. A: *προςκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν* cet. Tim. 38. D: *τὸν ἱερὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον.* Legg. I. 645. A: *ἀγωγὴν χρυσῆν καὶ ἱεράν.* Prot. 328. B: *ἐλθὼν εἰς ἱερόν* cet. Pol. V. 470. A: *πρὸς ἱερὸν ... ἀπὸ τῶν οἰκείων* (*a cognatis*) *φέρειν.* VIII. 565. C: *περὶ τὸ ... τοῦ Διὸς ... ἱερόν.* Critia 120. B. Legg. I. 625. B. VI. 771. B: *ὡς οὖσαν ἱερὸν θεοῦ δῶρον.* IX. 881. E. Lach. 183. B: *τὴν ... Λακεδαίμονα ... εἶναι ἄβατον ἱερόν.* Pol. V. 458. E: *εἶεν δ' ἂν ἱεροὶ (γάμοι) οἱ ὠφελιμώτατοι.* Conv. 190. C: *αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο.* 209. E: *ὧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιούτους παῖδας.* Pol. VIII. 568. D: *ὅταν ... ἱερὰ χρήματα ᾖ ἐν τῇ πόλει.* Legg. VIII. 829. E: *ὅσα ... ἱερὰ κριθέντα ποιήματα ἐδόθη τοῖς θεοῖς.* 841. D: *πλὴν ταῖς μετὰ θεῶν καὶ ἱερῶν γάμων ἐλθούσαις εἰς τὴν οἰκίαν.* Phaedr. 250. A: *ὥστε ... λήθην ὧν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν.* Gorg. 514. A: *ἢ νεωρίων ἢ ἱερῶν ἐπὶ τὰ μέγιστα οἰκοδομήματα.* Pol. I. 331. D: *δεῖ γάρ με ἤδη τῶν ἱερῶν ἐπιμεληθῆναι.* III. 394. A: *ἐν ἱερῶν θυσίαις.* IV. 427. B: *ἱερῶν ... ἱδρύσεις.* V. 470. E: *οὐδὲ κοινωνήσουσιν ὧνπερ οἱ ἄλλοι ἱερῶν.* Tim. 27. B: *ἡ τῶν ἱερῶν γραμμάτων φήμη.* Legg. VI. 769. E: *ταμίας ... τῶν τε ἱερῶν χρημάτων* cet. VII. 800. B: *ἱερῶν καυθέντων κατὰ νόμον.* IX. 878. A: *θεραπευτὴν ὁσίων τε καὶ ἱερῶν ... γίγνεσθαι.* 881. D: *πάντων ἱερῶν εἰργέσθω.* Euth. 5. D: *περὶ ἱερῶν κλοπάς.* Euthyd. 277. E: *νῦν οὖν νόμισον τὰ πρῶτα τῶν ἱερῶν ἀκούειν τῶν σοφιστικῶν.* Legg. VII. 824: *ἐν λιμέσι καὶ ἱεροῖς ποταμοῖς* cet. Ep. VII. 335. A: *τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις.* Legg. XI. 936. A:

ζημιοῦσθαι μναῖς τρισὶν ἱεραῖς τοῦ θεοῦ οὗ ἂν ὁ ἀγὼν ᾖ. XII. 950. E: ἐν ἱεραῖς τε καὶ εἰρηνικαῖς συνουσίαις. Tim. 23. A: πάντα γεγραμμένα ἐκ παλαιοῦ τῇδ' ἐστὶν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ σεσωσμένα. E. Legg. VII. 824: ἐν ἱεροῖς ἁγίοις. XII. 955. A: νικήσαντα γράφειν ἐν ἱεροῖς οἷς ἂν ἐθέλῃ. Pol. V. 458. E: δῆλον ... ὅτι γάμους ... ποιήσομεν ἱεροὺς εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. Legg. VI. 759. D: καθ' ἱεροὺς νόμους ... ἁγιστεύσειν. VII. 824: τούτους ... τοὺς ἱεροὺς ὄντως θηρευτάς. Pol. III. 391. B: τὰς τοῦ ἑτέρου ποταμοῦ Σπερχειοῦ ἱερὰς τρίχας. Legg. III. 844. E: ἱερὰς ... ὀφειλέτω τῷ Διονύσῳ δραχμάς. Phaed. 111. B: καὶ θεῶν ἕδη τε καὶ ἱερὰ αὐτοῖς εἶναι. Conv. 189. C: μέγιστ' ἂν αὐτοῦ (τοῦ Ἔρωτος) ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς. Pol. I. 344. E: καὶ ἱερὰ καὶ ὅσια. V. 469. E: οὐδὲ ... πρὸς τὰ ἱερὰ τὰ ὅπλα οἴσομεν ὡς ἀναθήσοντες. VI. 495. D. Critia 116. C: ὡραῖα ... ἀπετέλουν ἱερὰ ἐκείνων ἑκάστῳ. 117. A: πρέποντα ... τῷ περὶ τὰ ἱερὰ κόσμῳ. Legg. VII. 800. A: παρὰ τὰ δημόσια μέλη τε καὶ ἱερά. VIII. 828. C: θύοντας τούτων ἑκάστοις ἔμμηνα ἱερά. IX. 871. D: τοῖς τὰ ἱερὰ συλῶσι. X. 909. D: ἱερὰ μηδὲ εἷς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἐκτήσθω. XII. 956. A: πρὸς τὰ κοινὰ ἱερά. — De lege 319. A: πάντων τούτων ἱερώτατόν ἐστιν ἄνθρωπος ὁ ἀγαθός. Tim. 45. A: τὴν τοῦ θειοτάτου καὶ ἱερωτάτου φέρον οἴκησιν ἐπάνωθεν ἡμῶν. Legg. VI. 755. E: εἰς χωρίον ὡς ἱερώτατον. XI. 927. C: παρακαταθήκην εἶναι μεγίστην ἡγούμενοι καὶ ἱερωτάτην.

ἱεροσυλία, ἡ, *sacrilegium*. Legg. X. 885. A: ἱεροσυλία ... εἴρηται ξυλλήβδην ... τί χρὴ πάσχειν. IX. 869. B: ἀσεβείας ... καὶ ἱεροσυλίας. 854. B: τὸ νῦν ἐπὶ τὴν ἱεροσυλίαν προτρέπον ἰέναι. Pol. IV. 443. A: ἱεροσυλιῶν καὶ κλοπῶν. Phaed. 113. E: ἱεροσυλίας πολλὰς καὶ μεγάλας ... ἐξειργασμένοι.

ἱερόσυλος, ὁ ἡ, *sacrilegus*. Legg. IX. 857. A: προδότῃ καὶ ἱεροσύλῳ. 860. B: τὸν ἱερόσυλον. Pol. I. 344. B: ἱερόσυλοι καὶ ἀνδραποδισταὶ cet. VIII. 552. D. Legg. IX. 854. A: τὸν τῶν ἱεροσύλων πέρι νόμον. IX. 856. C: τοῖς ἱεροσύλοις. VIII. 831. E: τοὺς ... τοιχωρύχους καὶ ἱεροσύλους.

ἱεροσυλῶ, *sacra aufero, sacrilegium committo*. Pol. IX. 575. B: ἱεροσυλοῦσιν, ἀνδραποδίζονται. Legg. IX. 854. D: ὃς δ' ἂν ἱεροσυλῶν ληφθῇ. 859. B: περὶ τῶν ... ἱεροσυλούντων.

ἱερουργία, ἡ, *rerum sacrarum actio*. Legg. VI. 774. E: ἤ τις ἄλλη περὶ τὰ τοιαῦτα ἱερουργία.

ἱερῶ, *consecro*. Legg. VI. 771. B: διὸ καὶ πᾶσαν πόλιν ἄγει ... τὸ ξύμφυτον ἱεροῦν αὐτάς (τὰς διανομάς).

ἱερωσύνη, ἡ, *sacerdotium*. Legg. VI. 759. D: μὴ μακρότερον (εἶναι) τὴν ἱερωσύνην ἑκάστην. A: οἷς μὲν εἰσι πάτριαι ἱερωσύναι καὶ αἷς, μὴ κινεῖν.

ἵεσις, ἡ, *itio*. Crat. 426. C: ὅτι ἵεσις βούλεται εἶναι (κίνησις). Ib. ἵεσις ἂν ὀρθῶς καλοῖτο.

ἵζω et *ἵζομαι*, *consido; sedeo*. Tim. 53. A: τὰ ... μανὰ καὶ κοῦφα εἰς ἑτέραν ἵζει φερόμενα ἕδραν. Men. 95. D: ἵζε (Theogn.). Legg. IX. 855. D: ὁ δικαστὴς ... ἐγγύτατα κατὰ πρέσβιν ἱζέσθω. Tim. 25. D: ὃν (πηλὸν) ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο.

ἵημι, *iacio; mitto, fundo, edo*. Phaedr. 259. D: αἳ ... ἱᾶσι καλλίστην φωνήν. Theaet. 194. A: οἷον τοξότην φαῦλον ἱέντα παραλλάξαι τοῦ σκοποῦ. Legg. X. 890. D: πᾶσαν ... φωνὴν ἱέντα. Ax. 365. A: στεναγμοὺς ἱέντα. Pol. X. 617. B: φωνὴν μίαν ἱεῖσαν (Σειρῆνα). Legg. XI. 934. D: πολλὴν φωνὴν ἱέντες. VII. 812. D: ἄλλα ... μέλη τῶν χορδῶν ἱεισῶν. Phil. 51. D: τὰς ἕν τι καθαρὸν ἱείσας μέλος. Pol. I. 336. B: συστρέψας ἑαυτὸν ὥσπερ θηρίον ἧκεν ἐφ᾽ ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος. Ep. VII. 349. A: παντοδαπὰ χρώματα ἧκεν. Med. *me proripio, impetu feror*. Phaedr. 241. B: ἵεται (v. ἵεται) φυγῇ μεταβαλών. Crat. 427. A: τὸ ἱέναι καὶ τὸ ἵεσθαι (v. ἵεσθαι). 419. E: ὅτι ... ἱέμενος ῥεῖ καὶ ἐφιέμενος τῶν πραγμάτων. Ion. 539. A: ἱεμένων ἔρεβόςδε (Hom.).

ἰητήρ, ὁ (i. q. ἰατρός). Pol. III. 389. D. (Hom.).

ἱκανός, ή, όν, *qui satis est* vel *satis facit*; *satis multus, magnus, validus* al.; hinc *idoneus, accommodatus, locuples, iustus*; in homine dicitur *qui satis valet ad aliquid faciendum*, qui *par, bonus* vel *peritus* est, et in univ. *qui potest*. Vern. est *hinlänglich* vel *genügend*, *fähig* et *tüchtig*. Prot. 322. C: εἷς ... πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιώταις. 329. B: ἱκανὸς ... μακροὺς λόγους καὶ καλοὺς εἰπεῖν. Phaedr. 242. C: ὅσον μὲν ἐμαυτῷ μόνον ἱκανός. 258. B: ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ... ὥστε ... ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει. Gorg. 512. C: ἱκανὸς γὰρ αὐτῷ ὁ λόγος. Phaed. 114. C: οὔτε ὁ χρόνος ἱκανὸς ἐν τῷ παρόντι. Conv. 176. E: ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφότερα. Pol. II. 361. A: ἱκανὸς καὶ ἐπανορθοῦσθαι. VI. 496. D: οὔτε ἱκανὸς ὢν εἷς πᾶσιν ἀγρίοις ἀντέχειν. Tim. 68. D: (ὅτι) ἀνθρώπων ... οὐδεὶς οὐδέτερα τούτων ἱκανὸς cet. Legg. VI. 764. E: ἱκανὸς ... εἷς ἄρχων αὐτοῖς. IX. 879. B: τύχης γὰρ νομοθέτης οὐδεὶς ἱκανὸς ἄρχειν. Lys. 204. A: ἱκανὸς σοφιστής. Prot. 322. B: ἡ δημιουργικὴ τέχνη αὐτοῖς πρὸς μὲν τροφὴν ἱκανὴ βοηθὸς ἦν. Phaedr. 230. C: ὅτι ... ἱκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως ἔχειν. Conv. 177. D: γένοιτ᾽ ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἱκανὴ διατριβή. Pol. II. 373. D: ἡ χώρα ... ἡ τότε ἱκανὴ τρέφειν τοὺς τότε σμικρὰ ... ἐξ ἱκανῆς ἔσται. Legg. I. 625. B: ἡ ... ὁδὸς ... ἱκανή. IX. 875. A: ὅτι φύσις ἀνθρώπων οὐδενὸς ἱκανὴ φύεται ὥστε γνῶναι cet. Gorg. 487. D: ἱκανόν μοι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι cet. Phaed. 70. D. Phil. 19. E: πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γένηταί τι διορισθέντων. Pol. III. 406. E:

ἐὰν ... μὴ ἱκανὸν ᾖ τὸ σῶμα ὑπενεγκεῖν. Tim. 89. D. Critia 113. C. Gorg. 489. A: ἅτε ἱκανοῦ ἀνδρὸς διαγνῶναι ὡμολογηκότος. Soph. 234. D: χρόνου ... ἐπελθόντος αὐτοῖς ἱκανοῦ. Polit. 273. A. Legg. X. 887. E: οὐδὲ ἐξ ἑνὸς ἱκανοῦ λόγου. Phil. 67. A: τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως. Pol. II. 361. B: λέγειν ... ἱκανῷ ὄντι πρὸς τὸ πείθειν. Legg. V. 736. C: ἱκανῷ χρόνῳ διαβασανίσαντες. Hipp. min. 369. C: ἀποδείξω σοι ἱκανῷ λόγῳ cet. Phaedr. 264. B: ὅτι με ἡγεῖ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν. Soph. 248. C: ἱκανὸν ἔθεμεν ὅρον ... τῶν ὄντων. Polit. 295. A: μή ποθ' ἱκανὸν γενήσεσθαι ... ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ προσῆκον ἀποδιδόναι. Pol. II. 376. D. Gorg. 484. A: ἐὰν ... φύσιν ἱκανὴν γένηται ἔχων ἀνήρ. Phil. 20. A: ὧν μὴ δυναίμεθ' ἂν ἱκανὴν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. Conv. 179. B: τούτου ... ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται. Critia 113. E. Legg. III. 686. C: εἴς τινα σκέψιν ἱκανήν. Gorg. 480. A: ὡς ἱκανὸν κακὸν ἕξοντα. 485. E: ἐλεύθερον δὲ καὶ μέγα καὶ ἱκανὸν μηδέποτε φθέγξασθαι. Phaed. 96. C: τεκμήριον δέ σοι ἐρῶ ἱκανόν. 101. D: ἕως ἐπί τι ἱκανὸν ἔλθοις. Phil. 52. D: τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν. 60. C: τὸ ... ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. Pol. IV. 427. D. 465. A: ἱκανὼ γὰρ τὼ φύλακε κωλύοντε. Prot. 327. C: αὐληταὶ γοῦν πάντες ἦσαν ἱκανοὶ ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας cet. Phaedr. 276. E: οἳ (λόγοι) ἑαυτοῖς τῷ τε φυτεύσαντι βοηθεῖν ἱκανοί. Phaed. 101. E: ἱκανοὶ ... ὁμοῦ πάντα κυκῶντες ὅμως δύνασθαι αὐτοὶ αὑτοῖς ἀρέσκειν. Crat. 398. D: ἐρωτᾶν ἱκανοὶ ὄντες. Pol. II. 365. A: ὅσοι εὐφυεῖς καὶ ἱκανοί. III. 415. A: ὅσοι ... ὑμῶν ἱκανοὶ ἄρχειν. Crit. 52. B: ἀλλ' ἡμεῖς σοι ἱκανοὶ ἦμεν. Pol. V. 456. B: ἐπείπερ εἰσὶν ἱκαναί (αἱ γυναῖκες). VII. 540. C: ἱκαναὶ τὰς φύσεις. Phaedr. 228. B: τῷ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἦν ἱκανά. Phil. 61. E. Pol. II. 362. D: ἐμέ γε ἱκανὰ καὶ τὰ ὑπὸ τούτου ῥηθέντα καταπαλαῖσαι cet. Legg. VI. 763. D: ἱκανὰ καὶ καθαρά (ὕδατα). Prot. 329. A: ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἱκανῶν εἰπεῖν. Theaet. 170. B: οἰομένων ... ἱκανῶν μὲν διδάσκειν, ἱκανῶν δὲ ἄρχειν εἶναι. Pol. III. 408. A: ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν φαρμάκων ἰάσασθαι ἄνδρας ... ὑγιεινούς cet. Prot. 321. A: ἱκανοῖς (δέρμασιν) ... ἀμῦναι χειμῶνα. Soph. 232. C: ἆρ' ἱκανοὺς ποιοῦσι τοῦτο δρᾶν; Pol. V. 467. D: τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι. Legg. X. 909. C: παῖδας ... ἂν καταλίπῃ τῇ πόλει ἱκανούς. Pol. III. 415. E: οὐκοῦν τοιαύτας (εὐνάς), οἵας χειμῶνος τε στέγειν καὶ θέρους ἱκανὰς εἶναι; Phaedr. 234. C: ἐγὼ ... ἱκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα. Pol. II. 371. A: δεῖ ... τὰ οἴκοι μὴ μόνον ἑαυτοῖς ποιεῖν ἱκανά cet. Legg. X. 885. D: τεκμήρια λέγοντες ἱκανά. Soph. 234. C: ὡς ... τοῦτο ἱκανώτατος ὢν ἀποτελεῖν ἔργῳ. Hipp. mai. 282. B. 281. A: ἄγγελον ἱκανώτατον ... τῶν λόγων. Legg. VI. 755. E: εἰς χωρίον ὡς ... ἱκανώτατον καθ-

ἴσαι. Ep. VII. 328. A: ἱκανώτατοι ... Διονύσιον συμπαρακαλεῖν.

ἱκανότης, ἡ, *ratio idonea, numerus iustus.* Legg. XI. 930. C: παίδων ... ἱκανότης ἀκριβὴς ἄῤῥην καὶ θήλεια ἔστω τῷ νόμῳ. Lys. 215. A: ὁ ... ἱκανὸς οὐδενὸς δεόμενος κατὰ τὴν ἱκανότητα.

ἱκανῶς, *satis; ita ut par est; plane, recte, perfecte.* Prot. 312. D: οὐ μέντοι ἱκανῶς γε (λέγοιμεν). 324. D: ἀποδέδεικταί σοι ... ἱκανῶς. Phaedr. 250. A: διὰ τὸ μὴ ἱκανῶς διαισθάνεσθαι. 261. A: ἐὰν μὴ ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ. Gorg. 453. A: ἀλλά μοι δοκεῖς ἱκανῶς ὁρίζεσθαι. 488. A: ἀλλ' ἱκανῶς μοι ἔνδειξαι τί ἐστι τοῦτο. 501. B: εἰ δοκεῖ σοι ἱκανῶς λέγεσθαι. Phaed. 71. D: ἱκανῶς σοι ... ἢ οὔ (λέγω); 96. D: ᾤμην ... ἔγωγε ἱκανῶς μοι δοκεῖν cet. Theaet. 184. A: εἴτε τις ἐν παρέργῳ σκέψεται ... εἴτε ἱκανῶς. Phil. 30. E: ἔχω καὶ μάλ' ἱκανῶς. Conv. 177. E: ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν. Pol. I. 344. C: ἱκανῶς γιγνομένη (ἀδικία). III. 403. D: τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες. VI. 486. D: ἐπιλήσμονα ... ψυχὴν ἐν ταῖς ἱκανῶς φιλοσόφοις μή ποτε ἐγκρίνωμεν. Legg. VI. 759. C. Charm. 158. B: εἰ ... καὶ πρὸς σωφροσύνην ... ἱκανῶς πέφυκας cet. Men. 75. B: ἱκανῶς σοι, ἢ ἄλλως πως ζητεῖς; Ep. XI. 358. E: οὐδὲ τῷ σώματι ... ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι. Phil. 67. A: μετὰ ταῦτά γε πάντων ἱκανώτατα τούτοιν οὐδέτερον ἱκανὸν ἐφάνη. Pol. V. 477. A. VI. 511. D. Legg. VIII. 838. B. Cum v. ἔχειν est *satis esse.* Soph. 245. E: ὅμως δὲ ἱκανῶς ἐχέτω. Pol. IV. 430. C: πρὸς ... τὴν ἐκείνου ζήτησιν ... ἱκανῶς ἔχει. VI. 504. C. Hipp. mai. 283. B. Etiam *satis bonum* vel *absolutum esse.* Gorg. 486. D: ὅτι ἱκανῶς ἔχω. Menex. 234. A: ὡς ἱκανῶς ἤδη ἔχων. Lys. 217. A: ἱκανῶς γὰρ ἔχει (τό ὑγιαῖνον σῶμα). Ep. XII. 359. D: τὰ ... παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα ... ἱκανῶς οὔπω ἔχει. Porro *satis habere, contentum esse.* Gorg. 493. C: τὸν ... τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον. Denique *satis* vel *plane cognitum habere.* Pol. III. 402. A: ὥσπερ ... γραμμάτων πέρι τότε ἱκανῶς εἴχομεν ὅτε cet. V. 477. A: ἱκανῶς ... τοῦτο ἔχομεν ... ὅτι cet. — Cum genit. Theaet. 194. D: ἱκανῶς τοῦ βάθους ἔχοντα. Phil. 62. A: ἆρ' οὖν οὗτος ἱκανῶς ἐπιστήμης ἕξει cet.

ἴκελος, η, ον, *similis.* Ion. 538. C. (Hom.).

ἱκετεία, ἡ, *supplicatio.* Apol. 39. A: ἐφ' ἱκετείαν τρεπόμενος τῶν διωκόντων. Legg. X. 887. E: εὐχαῖς ... καὶ ἱκετείαις. XII. 949. B: μήτε ἱκετείαις χρώμενον ἀσχήμοσι. Conv. 183 A: ἱκεταίας τε ταὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσετι ποιούμενοι. Legg. VII. 796. C.

ἱκετεύω, *supplico.* Phaed. 114. A: ἱκετεύουσι καὶ δέονται ἐᾶσαι σφᾶς cet. Euthyd. 282. B: δεόμενον καὶ ἱκετεύοντα σοφίας μεταδιδόναι. Ep. VII. 349. B: ἱκέτευε μηδὲν τοιοῦ-

τον ποιεῖν. Apol. 34. C: *ἐδεήθη τε καὶ ἱκέτευσε τοὺς δικαστάς*. Legg. V. 730. A: *ἱκετεύσας*.

ἱκέτης, ὁ, *supplex*. Pol. III. 393. D: *ἱκέτης τῶν Ἀχαιῶν*. Legg. V. 730. A. IX. 854. B. V. 730. A: *τὸ περὶ τοὺς ἱκέτας* (*ἁμάρτημα*).

ἰκμάς, ἡ, *humor*. Tim. 76. B: *τῆς ἰκμάδος ἔξω δι' αὐτοῦ* (*τοῦ δέρματος*) *φερομένης*.

ἱκνοῦμαι, *venio*; aor. 2. *ἱκόμην*, unde *ἵκετο* (Ax. 368. A. ex Hom.), *ἵκοιο* (Crit. 44. B. Ap. Hom. *ἱκοίμην*), *ἵκηαι* (Legg. IV. 719. A. ex Hes.) et *ἱκέσθαι* (Ion. 537. B. Hom.). Ab antiquo *ἵκω* manavit *ἱκάνω*, unde *ἵκανεν* (Ion. 538. D. Hom.).

ἴκταρ, *prope*. Pol. IX. 575. C: *ταῦτα ... πάντα πρὸς τύραννον ... οὐδ' ἴκταρ βάλλει* (*nihil est ad tyrannum*).

ἰκτίν vel *ἰκτῖνος, ὁ*, *milvus*. Phaed. 82. A: *εἰς τὰ τῶν ... ἱεράκων καὶ ἰκτίνων γένη*.

ἱλαδόν, *abunde*. Pol. II. 364. C. (Hes.).

ἱλάσκομαι, *placo*. Phaed. 95. A: *τί δὲ δὴ τὰ Κάδμου; ... πῶς ἱλασόμεθα καὶ τίνι λόγῳ*; (ubi urbane positum est pro: *quomodo convincemus?*).

ἱλεοῦμαι, *placo*. Legg. VII. 804. B: *προσπαίζοντές τε καὶ ἱλεούμενοι*.

ἵλεως, ὁ, ἡ, *hilaris, comis*. Phaed. 117. B: *μάλα ἵλεως*. Pol. VI. 496. E: *ἵλεώς τε καὶ εὐμενής*. Legg. VII. 792. A: *ὁ ... δύσκολος οὐδαμῶς τε ἵλεως*. Conv. 206. D: *διὰ ταῦτα ὅταν ... καλῷ προσπελάζῃ τὸ κυοῦν, ἵλεων ... γίγνεται*. Legg. I. 649. A: *πιόντα τὸν ἄνθρωπον ... ποιεῖ* (*ὁ οἶνος*) *... ἵλεων εὐθὺς μᾶλλον ἢ πρότερον*. VII. 792. B: *εὔθυμον μᾶλλόν τε καὶ ἵλεων*. D: *ὃ νῦν δὴ προσεῖπον ὡς ἵλεων ὀνομάσας*. E: *τὸ ... ἵλεων καὶ εὐμενὲς πρᾶόν τε τιμῶσα*. **placatus, propitius*. Phaedr. 257. A: *εὐμενὴς καὶ ἵλεως τὴν ἐρωτικήν μοι τέχνην ... μήτε ἀφέλῃ* cet. Conv. 197. D: *ἵλεως ἀγαθοῖς*. Pol. VIII. 566. E: *πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾶος εἶναι προσποιεῖται*. Legg. IV. 712. B: *ὁ δὲ* (*θεὸς*) *... ἵλεως εὐμενής τε ἡμῖν ἔλθοι*. Theaet. 168. B: *ἵλεῳ τῇ διανοίᾳ ξυγκαθείς*. Legg. II. 664. C: *τοῖς νέοις ἵλεων μετὰ πειθοῦς γίγνεσθαι ἐπευχόμενος*. XI. 924. A: *ἵλεων υἱὸν αὐτὸν ποιείσθω ξὺν νόμῳ*. Euthyd. 273. E: *ἵλεω* (dual.) *εἴητον*. Legg. V. 747. E: *τοὺς ἀεὶ κατοικιζομένους ἵλεῳ δεχόμενοι*. XI. 923. B: *ὑμεῖς ... ἡμῖν ἵλεῴ τε καὶ εὐμενεῖς ὄντες πορεύοισθε* cet. Epin. 975. A. Phaed. 95. A: *τὰ ... Ἁρμονίας ἡμῖν ... ἵλεά πως ... μετρίως γέγονε*. Pol. IV. 427. B: *ὅσα τοῖς ἐκεῖ δεῖ ὑπηρετοῦντας ἵλεως αὐτοὺς ἔχειν*. Legg. V. 736. C: *τοὺς δ' ἀγαθοὺς εἰς δύναμιν εὐμενεῖς ἵλεώς τε προσαγώμεθα*. X. 910: *λάθρᾳ τοὺς θεοὺς ἵλεως οἰόμενοι ποιεῖν θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς*.

ἰλιγγιῶ, *vertigine corripior, titubo*. Phaed. 79. C: *ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα* (*ἡ ψυχή*). Crat. 411. B: *ὅτι οἱ πάνυ*

παλαιοὶ ἄνθρωποι ... ἀεὶ ἰλιγγιῶσι. Theaet. 175. D: ἰλιγγιῶν. *stupeo, obstupesco. Lys. 216. C: ἀλλὰ τῷ ὄντι αὐτὸς ἰλιγγιῶ ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ἀπορίας. Gorg. 486. B: ἀλλ' ἰλιγγιώης ἂν καὶ χασμῷο οὐκ ἔχων ὅ τι εἴποις. Ep. VII. 325. E: τελευτῶντα ἰλιγγιᾶν. Prot. 339. E: ἐσκοτώθην τε καὶ ἰλιγγίασα εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα. Gorg. 527. A: χασμήσει καὶ ἰλιγγιάσεις.

ἴλιγγος, ὁ, *vertigo*. Legg. X. 892. E: μὴ ... σκοτοδινίαν ἴλιγγόν τε ὑμῖν ἐμποιήσῃ. Pol. III. 407. C: κεφαλῆς τινὰς ἀεὶ διατάσεις καὶ ἰλίγγους ὑποπτεύουσα.

ἰλυσπῶμαι, *repo*. Tim. 92: ἄποδα αὐτὰ καὶ ἰλυσπώμενα ἐπὶ γῆς ἐγέννησαν.

ἱμαντώδης, ὁ ἡ, *lori similis*. Tim. 76. C: ξυγγενὲς ... ἱμαντῶδες ὂν αὐτοῦ.

ἱμάς, ὁ, *caestus* (pugilum). Legg. VIII. 830. B: ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα. Prot. 342. B: ἱμάντας περιειλίττονται.

ἱμάτιον, τό, *vestis*, *pallium*. Pol. VIII. 557. C: ὥσπερ ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον. I. 327. B: καί μου ὄπισθεν ὁ παῖς λαβόμενος τοῦ ἱματίου. IX. 574. D: Charm. 155. D: εἶδον ... τὰ ἐντὸς τοῦ ἱματίου. Phaedr. 288. D: ὑπὸ τῷ ἱματίῳ. Crat. 389. B: λεπτῷ ἱματίῳ ἢ παχεῖ cet. Phaedr. 273. B: ἱμάτιον ἤ τι ἄλλο ἀφελόμενος. Gorg. 469. D: κἂν θοἰμάτιον διεσχίσθαι (δόξῃ μοι). Phaed. 87. B: τεκμήριον ... παρέχοιτο θοἰμάτιον. Theaet. 165. B: εἰ ὁρᾷς τὸ ἱμάτιον τῷ κατειλημμένῳ (ὀφθαλμῷ). Conv. 219. B: ἀμφιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον. Pol. VI. 495. E: νεουργὸν ἱμάτιον ἔχοντος. Hipp. min. 368. C: καὶ τὸ ἱμάτιον ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον. Eryx. 393. B: εἰ τυγχάνοι τῷ ἱμάτια ὄντα ... ἔτι πλέονος ἄξια cet. Gorg. 449. D: περὶ τὴν τῶν ἱματίων ἐργασίαν. Phaed. 64. D: οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις. Pol. V. 457. A: ἐπείπερ ἀρετὴν ἀντὶ ἱματίων ἀμφιέσονται. Legg. I. 637. E. Alc. I. 122. C: ἱματίων θ' ἕλξεις. Eryx. 402. B: ἱματίοις καὶ στρώμασι cet. Gorg. 517. D: ἱμάτια, στρώματα, ὑποδήματα. Pol. II. 372. A: καὶ ἱμάτια καὶ ὑποδήματα (ποιοῦντες). V. 473. E: οἷον ῥίψαντας τὰ ἱμάτια. Crit. 44. A: λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα. Hipp. mai. 294. A: ἱμάτια ... ἢ ὑποδήματα ἁρμόττοντα. Men. 91. D: οἱ ... τὰ ἱμάτια ἐξακούμενοι. E.

ἱματιουργικός, ή, όν, *ad vestium confectionem pertinens*; fem. *vestium confectio*. Polit. 280. A: τῆς ἱματιουργικῆς (v. ἱματουργ.). Ib. οὕτω καὶ νῦν ταύτην προσείπωμεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱματιουργικήν (v. ἱματουργ.).

ἱμείρω, *desidero*. Crat. 418. C: ὅτι ... ἀσμένοις τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἱμείρουσιν ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς ἐγίγνετο.

ἱμέρα, ἡ (i. q. ἡμέρα). Crat. 418. C: οἷον οἱ μὲν ἀρχαιότατοι ἱμέραν τὴν ἡμέραν ἐκάλουν. D.

ἵμερος, ὁ, *desiderium*, *cupiditas*. Phaedr. 251. C: ἐκεῖ-

θεν μέρη ἐπιόντα καὶ ῥέοντα, ἃ δὴ διὰ ταῦτα ἵμερος καλεῖται (nisi ex interpretatione haec fluxerunt.) Crat. 419. E: ἵμερος ... τῷ μάλιστα ἕλκοντι τὴν ψυχὴν ῥῷ ἐπωνομάσθη (Ib. ὅτι ἱέμενος ῥεῖ). 420. A. Legg. VII. 823. E: ἄγρας ... ληστείας τε ἵμερος. IX. 870. A: οὗ πλεῖστός τε καὶ ἰσχυρότατος ἵμερος ὢν τυγχάνει τοῖς πολλοῖς, τῶν χρημάτων. Phaedr. 251. D: ἡ δ' ἐντὸς μετὰ τοῦ ἱμέρου ἀποκεκλημένη (ψυχή). Conv. 197. D: ἱμέρου, πόθου πατήρ. Phaedr. 251. C: ὅταν ... δεχομένη τὸν ἵμερον ἄρδηται cet. 255. C: ἡ τοῦ ῥεύματος ἐκείνου πηγή, ὃν ἵμερον Ζεὺς Γανυμήδους ἐρῶν ὠνόμασε. Locr. 102. E: πόθοι ἵμεροί τε ἔκλυτοι.

ἵνα, *ut* (vern. *damit, um*). I. Cum coniunct. in re praes. eaque cuius certus est finis. Prot. 310. E: ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἥκω παρὰ σέ, ἵνα ὑπὲρ ἐμοῦ διαλεχθῇς αὐτῷ. Gorg. 453. C: τοῦ λόγου (ἕνεκα), ἵνα οὕτω προΐῃ cet. 454. B: ἀλλ' ἵνα μὴ θαυμάζῃς ἐὰν cet. Ib. ἵνα μὴ ἐθιζώμεθα cet. Conv. 174. A: ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. Pol. I. 341. B: ἀλλ' ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, διόρισαι cet. III. 403. E. IV. 420. E: ἵνα δὴ ὅλη ἡ πόλις εὐδαιμονῇ. VI. 507. D: ἵνα μὴ εἴπω ὅτι οὐδεμιᾷ. VII. 553. A: ἵνα καὶ τοῦτο σαφέστερον ἴδωμεν. X. 610. C: ἵνα δὴ μὴ ἀναγκάζηται ἀθανάτους τὰς ψυχὰς ὁμολογεῖν. Legg. II. 655. B: ἵνα δὴ μὴ μακρολογία πολλή τις γίγνηται περὶ ταῦθ' ἡμῖν. Euthyd. 286. D. Post ἵνα τί, *cur* (plene ἵνα τί γένηται) ponitur indicat. Conv. 205. A: ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι ὁ βουλόμενος; Apol. 26. C: ἵνα τί ταῦτα λέγεις; — II. Cum optat. in re praeterita; etiam post praes., si praeteriti significatio in eo inest. Prot. 314. C: ἵν' οὖν μὴ ἀτελὴς γένοιτο ... στάντες ἐν τῷ προθύρῳ διελεγόμεθα. Conv. 174. E: χθὲς ζητῶν σε, ἵνα καλέσαιμι. Pol. III. 393. E: ἀπιέναι δὲ ἐκέλευε καὶ μὴ ἐρεθίζειν, ἵνα σῶς οἴκαδε ἔλθοι. 410. C: ἆρ' οὖν καὶ οἱ καθιστάντες μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν οὐχ, οὗ ἕνεκά τινες οἴονται, καθιστᾶσιν (i. q. *instituerunt*), ἵνα τῇ μὲν τὸ σῶμα θεραπεύοιντο, τῇ δὲ τὴν ψυχήν; IV. 430. A. Legg. III. 679. B. Apol. 32. C. al. Cum opt. et part. ἄν. Epin. 991. C. D. — III. Indicativo praeteriti antecedente, praecipue si indicat fieri aliquid debere vel debuisse, post ἵνα indicativus praeteriti sequitur. Prot. 335. C: σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν ... ἵνα συνουσία ἐγίγνετο. Conv. 181. E: χρῆν ... καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο. Men. 89. B: οὓς ἡμεῖς ... ἐφυλάττομεν ἂν ἐν ἀκροπόλει ... ἵνα μηδεὶς αὐτοὺς διέφθειρεν. Crit. 44. D: εἰ γὰρ ὤφελον ... οἷοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἷοί τε ἦσαν αὖ καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα. Etiam indic. aorist. sequitur indicans fieri aliquid potuisse. Theaet. 161. C: ὅτι οὐκ εἶπεν ἀρχόμενος τῆς ἀλη-

θείας ... ἵνα μεγαλοπρεπῶς ... ἤρξατο ἡμῖν λέγειν cet. Euthyd. 304. E: καὶ μὴν ... ἄξιόν γ' ἦν ἀκούειν. Τί δέ; ἦν δ' ἐγώ. Ἵνα ἤκουσας ἀνδρῶν διαλεγομένων cet. **ubi*. Soph. 243. B: νῦν δὲ ὁρᾷς ἵν' ἐσμὲν αὐτοῦ πέρι τῆς ἀπορίας. Phil. 61. B: ὀρθῶς, ἵν' οἰκεῖ, πύθοιτ' αὐτοῦ. Etiam i. q. *in quo*. Gorg. 484. E: ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνῃ βέλτιστος ὤν (Eurip.), sq. ὅπου δ' ἂν φαῦλος ᾖ. Alc. II. 146. A. Legg. V. 734. C: ἡ βούλησις τῆς αἱρέσεως τῶν βίων οὐχ ἵνα τὸ λυπηρὸν ὑπερβάλλῃ (ὑπερβάλλει?), ὅπου δ' ὑπερβάλλεται.

ἰνδάλλομαι, *similitudinem* vel *speciem gero*. Legg. XII. 959. A: τὸ δὲ σῶμα ἰνδαλλόμενον ἡμῶν ἑκάστοις ἕπεσθαι. Pol. II. 381. E: ὡς ... θεοί τινες περιέρχονται νύκτωρ πολλοῖς ξένοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι. **videor*. Theaet. 189. E: τοῦτο γάρ μοι ἰνδάλλεται, διανοουμένη οὐκ ἄλλο τι ἢ διαλέγεσθαι (ἡ ψυχή).

ἴον, τό, *viola*. Conv. 212. E: κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων.

ἰός, ὁ, *aerugo*. Tim. 59. C: τὸ δ' ἐκ γῆς αὐτῷ (v. αὐτὸ) μιχθὲν ... ἐκφανὲς καθ' αὑτὸ γιγνόμενον ἰὸς λέγεται. Pol. X. 609. A: χαλκῷ δὲ καὶ σιδήρῳ ἰόν (κακόν τε καὶ νόσημα).

ἰοὺ ἰού, exclamatio est *mirantis* (Gorg. 499. B: ἰοὺ ἰού ... ὡς πανοῦργος εἶ cet. Hipp. mai. 291. E: ἰοὺ ἰού ... ἦ θαυμασίως τε καὶ μεγάλως ... εἴρηκας) et *gaudio exsultantis*. Conv. 223. A: ἰοὺ ἰού, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδη, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι cet. Pol. IV. 432. D: ἰοὺ ἰού, εἶπον, ὦ Γλαύκων· κινδυνεύομέν τι ἔχειν ἴχνος cet.

ἰπνοπλάθης (i. q. ἰπνοπλάστης), ὁ, *qui fornaces* vel *furnos* (fictiles) *facit*. Theaet. 147. A: πηλὸς ὁ τῶν ἰπνοπλαθῶν (sic, vel ἰπνοπλάθων, codd. Vulgo κοροπλάθων).

ἱππάζομαι, *equitor*, h. e. *curro*. Ion. 540. D: ἔγνως ἂν ἵππους εὖ καὶ κακῶς ἱππαζομένους. E.

ἵππαρχος, ὁ, *magister equitum*. Legg. VIII. 847. D: ἵππαρχοι καὶ στρατηγοὶ τούτων ἔστωσαν κύριοι εἰσαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς. IX. 880. D. VI. 756. A: ἱππάρχων ... κατάστασις ἂν ἡμῖν ἔτι λοιπὴ γίγνοιτο. 760. A. VIII. 834. C: φυλάρχοις τε καὶ ἱππάρχοις δεδομένη κοινὴ κρίσις ἁπάντων τῶν ... δρόμων cet. B. VI. 755. C: ἱππάρχους καὶ φυλάρχους. E.

ἱππασία, ἡ, *equitatio*. Eryx. 396. A: περὶ ἱππασίας, ὅπως ἄν τις ἄριστα ἱππεύοι.

ἱππεύς, ὁ, *eques*. Theag. 126. B: δεινὸς ... ἱππεύς. Ion. 540. E. Pol. VIII. 552. A: μήτε ἱππέα μήτε ὁπλίτην. Men. 93. D: ὅτι Θεμιστοκλῆς ... τὸν υἱὸν ἱππέα ... ἐδιδάξατο ἀγαθόν. De virt. 377. B. Lach. 191. B: σὺ τὸ τῶν Σκυθῶν ἱππέων πέρι λέγεις. Ep. VII. 328. D: οὐδὲ ἱππέων ἐνδεὴς γενόμενος. Theaet. 183. D: ἱππέας εἰς πεδίον προ-

καλεῖ Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενος. Legg. VI. 755. E: *χωρὶς μὲν τοὺς ὁπλίτας, χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας.* XII. 943. A. Lach. 191. C: *ἀναστρεφομένους ὥσπερ ἱππέας μάχεσθαι.* Men. 94. B.

ἱππεύω, *equito.* Eryx. 396. A: *ὅπως ἂν τις ἄριστα ἱππεύοι.* Pol. V. 467. E: *διδαξαμένους ἱππεύειν.* Legg. I. 643. C. Alc. II. 145. C. Legg. VI. 756. B: *τούτους ἡγεμόνας εἶναι πάντων τῶν ἱππευόντων.* Hipp. min. 375. A: *ἢ ἑκὼν τις κακῶς ἱππεύσει.*

ἱππικός, ή, όν, *equester; rei equestris* vel *equitandi peritus;* fem. *res equestris,* neutr. *equitatus* s. *copiae equestres.* Pol. I. 333. C: *ὁ ἱππικός.* X. 601. C. Euth. 13. A. al. Pol. I. 342. C: *οὐδὲ ἱππικὴ ἱππικῇ, ἀλλ' ἵπποις (τὸ ξυμφέρον σκοπεῖ).* Euth. 13. A: *ἡ ... ἱππικὴ ἵππων θεραπεία.* Lach. 182. A. Legg. VI. 756. A: *φυλάρχους ... πᾶν τὸ ἱππικὸν αἱρείσθω.* Lach. 191. B: *τὸ ... γὰρ ἱππικὸν τὸ ἐκείνων (τῶν Σκυθῶν) οὕτω μάχεται.* Legg. VII. 804. E: *ἱππικῆς.* Euth. 13. B: *οἱ ἵπποι ὑπὸ τῆς ἱππικῆς θεραπευόμενοι.* Lach. 193. B: *τὸν μετ' ἐπιστήμης ... ἱππικῆς καρτεροῦντα ἐν ἱππομαχίᾳ.* Parm. 126. C: *πρὸς ἱππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει.* Pol. I. 335. C: *ἀλλὰ τῇ ἱππικῇ οἱ ἱππικοὶ ἀφίππους* (int. *δύνανται ποιεῖν*); Men. 70. A. Lach. 191. D: *ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ ἐν ξύμπαντι τῷ πολεμικῷ εἴδει.* Legg. II. 658. A: *ἱππικὸν (ἀγῶνα).* XII. 947. E. Alc. II. 145. D. De lucri cup. 226. A: *ἱππικὸν ἄνδρα.* Eryx. 403. C: *εἴ τις τοῦτον ἱππικὸν ποιήσειεν.* Legg. VII. 813. E: *ὅσα εἰς ἱππικὴν μαθήματα συντείνει.* VIII. 834. C: *τὴν ἱππικὴν παιδιάν.* Hipp. mai. 284. A: *ὁ ... κάλλιστ' ἐπιστάμενος ἱππικὴν παραδιδόναι* cet. Prot. 350. A: *πότερον οἱ ἱππικοί, ἢ οἱ ἄφιπποι;* Pol. I. 335. C. Apol. 25. B. Legg. XII. 949. A: *γυμνικῶν τε καὶ ἱππικῶν ἄθλων.* Apol. 20. B: *ἢ τῶν ἱππικῶν τις ἢ τῶν γεωργικῶν.* Pol. III. 412. B: *γυμνικοὺς ἀγῶνας καὶ ἱππικούς.* Id. Menex. 249. B. Alc. I. 124. E: *παρὰ τοὺς ἱππικοὺς γὰρ ἂν ἦμεν.* Legg. VI. 753. B: *ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικὰ τιθῶνται.* Apol. 27. B: *ἱππικὰ ... πράγματα.* Alc. I. 124. E: *ἆρα τὰ ἱππικά;* Theag. 126. A: *εἰ τὰ ἱππικὰ ἐτύγχανες ἐπιθυμῶν σοφὸς γενέσθαι.*

ἱπποδρομία, ἡ, *certamen equestre.* Ion. 537. A: *ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ τῇ ἐπὶ Πατρόκλῳ.*

ἱππόδρομος, ὁ, *curriculum equorum.* Critia 117. C: *ἐξῃρημένος ἱππόδρομος ἦν αὐτοῖς.*

ἱπποκόμος, ὁ, *equiso.* Polit. 261. D: *ὥσπερ βοηλάτην ἢ τινα ἱπποκόμον.* Legg. II. 666. E.

ἱππομαχία, ἡ, *pugna equestris.* Lach. 193. B: *ἐν ἱππομαχίᾳ.*

ἱππόμορφος, ὁ ἡ, *speciem equinam habens.* Phaedr. 253. C: *ἱππομόρφω ... δύο τινὲ εἴδη.*

ἵππος, ὁ et *ἡ*, *equus, equa.* Pol. II. 375. A: *ὁ μὴ*

θυμοειδὴς εἴτε ἵππος εἴτε κύων cet. Hipp. mai. 288. B: *θήλεια ἵππος*. 289. D. Crat. 393. B: *τὸν ἵππου ἔκγονον ἵππον (καλεῖν)*. Conv. 221. A: *διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι*. Pol. I. 352. E: *ἵππου ... ἔργον*. Apol. 36. D: *εἴ τις ἵππῳ* (*equo singulari*) *ἢ ξυνωρίδι ἢ ζεύγει νενίκηκεν Ὀλυμπιάσιν*. Phaed. 73. E: *ἵππον γεγραμμένον ἰδόντα*. Theaet. 190. C: *ὡς ἀνάγκη τὸν βοῦν ἵππον εἶναι*. Crat. 423. D: *ἵππον θέοντα*. Conv. 221. A: *ἵππον ἔχων* (*in equo*). Pol. II. 359. D: *ἵππον χαλκοῦν*. Hipp. mai. 295. C: *ἵππον καλόν*. Crat. 407. D: *οἷοι Εὐθύφρονος ἵπποι* (Hom.). Phil. 67. Pol. I. 335. B. Hipp. mai. 288. C: *πάγκαλαι ... παρ' ἡμῖν ἵπποι γίγνονται*. Gorg. 516. A: *ὄνων ... ἐπιμελητὴς καὶ ἵππων* cet. Pol. I. 328. A: *λαμπὰς ... ἀφ' ἵππων*. 335. B: *εἰς τὴν τῶν ἵππων ἀρετήν*. V. 452. C: *ἵππων ὀχήσεις*. VII. 537. A: *ἐπὶ τῶν ἵππων*. Critia 116. D: *ἓξ ὑποπτέρων ἵππων ἡνίοχον*. Legg. VII. 794. C: *ἐφ' ἵππων* (i. q. *ἱππικῆς*) *διδασκάλους*. VIII. 834. D: *τοξότης ... ἀφ' ἵππων*. Men. 93. D: *ἐπέμενε ... ἐπὶ τῶν ἵππων ὀρθὸς ἑστηκώς*. Theaet. 184. D: *ὥσπερ ἐν δουρείοις ἵπποις*. Pol. I. 328. A: *ἁμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις*. Critia 117. B. Legg. XII. 947. C: *σὺν τοῖς ἵπποισι ... ἱππέας*. Pol. III. 396. B: *ἵππους χρεμετίζοντας*. Critia 119. A.

ἱπποτροφία, ἡ, *equos nutrire*. Lys. 205. C: *πλούτους τε καὶ ἱπποτροφίας*.

ἱπποφορβία, ἡ, *equorum pastio*. Polit. 299. D: *ἤ καί τινα ἱπποφορβίαν*.

ἱπποφορβός, ὁ, *qui equos pascit*. Polit. 261. D: *ἱπποφορβῷ ... μᾶλλον προςεοικέναι*.

ἴς, ἡ, *fibra*. Tim. 85. D: *καιρὸν ... τούτων ἶνες τῇ τῆς φύσεως γενέσει φυλάττουσιν*. 82. C: *νεῦρον ... ἐξ ἰνῶν διὰ τὴν συγγένειαν (γίγνεται)*. D. 84. A: *τὸ ἐξ ἰνῶν αἷμα* (v. *ἐξ ἐκείνων ἅμμα*) *καὶ νεύρων ἀποχωριζόμενον*. 85. C: *τὸ τῶν ἰνῶν γένος*. E: *τὰς ἶνας*.

ἰσάζω, *aequalis sum*. Legg. VI. 773. A: *ἐὰν τἄλλα ἰσάζῃ*. Med. *aequiparo*. Tim. 41. C: *δι' ἐμοῦ ... ταῦτα γενόμενα καὶ βίου μετασχόντα θεοῖς ἰσάζοιτ' ἄν*.

ἰσάκις, *aequaliter*. Theaet. 147. E: *τὸν ... δυνάμενον ἴσον ἰσάκις γίγνεσθαι*. 148. A. Pol. VIII. 546. C.

ἰσάριθμος, ὁ ἡ, *numero par*. Tim. 41. D: *διεῖλε ψυχὰς ἰσαρίθμους τοῖς ἄστροις*. Legg. VIII. 845. A: *κατὰ ῥᾶγα βοτρύων καὶ σῦκον συκῆς ἰσαρίθμους πληγὰς τούτοις μαστιγούσθω*.

ἰσημερία, ἡ, *aequinoctium*. Ax. 370. B: *ἰσημερίας τε καὶ τροπὰς διττάς*.

ἰσθμός, ὁ, *meatus* vel *trames* (inter duos locos interiectus eosque coniungens). Tim. 69. E: *ἰσθμὸν καὶ ὅρον διοικοδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους, αὐχένα μεταξὺ τιθέντες*.

ἴσμεν (Phaedr. 261. D. Soph. 228. C. 263. E.), ἴστε, ἴσασι (Prot. 323. D. Theaet. 173. C. Pol. X. 599. A. al.) cet., vide εἶδον Vol. I. p. 604 sq.

ἰσογονία, ἡ, *generis aequalitas*. Menex. 239. A: ἡ ἰσογονία ... ἡ κατὰ φύσιν.

ἰσόδρομος, ὁ ἡ, *parem cursum habens*, et in univ. *aequalis*. Tim. 38. D: εἰς τοὺς τάχει ... ἰσόδρομον ἡλίῳ κύκλον ἰόντας. Locr. 96. E: δύο δ' ἰσόδρομοι ἀελίῳ ἐντί.

ἰσοδυναμία, ἡ, *aequalis potestas*. Locr. 95. B: τὰ ... κατὰν ἀρίσταν ἀναλογίαν συντεθέντα ἐν ἰσοδυναμίᾳ.

ἰσόθεος, ὁ ἡ, *deo aequalis*. Phaedr. 255. A: ὡς ἰσόθεος θεραπευόμενος. 258. C: ἆρ' οὐκ ἰσόθεον ἡγεῖται αὐτός τε αὑτὸν ἔτι ζῶν —; Pol. II. 360. C: ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἰσόθεον ὄντα. VIII. 568. B: ὡς ἰσόθεόν γ' ... τὴν τυραννίδα ἐγκωμιάζει.

ἰσοκρατία, ἡ, *aequalis potestas*. Locr. 95. C: μὴ μετ' ἰσοκρατίας (v. ἰσοκρατείας) ἀμάχανον παντί.

ἰσομέτρητος, ὁ ἡ, *parem magnitudinem* vel *staturam habens*. Phaedr. 235. D: χρυσῆν εἰκόνα ἰσομέτρητον.

ἰσομήκης, ὁ ἡ, *aequalem habens longitudinem*. Pol. VIII. 546. C: τὴν μὲν (ἁρμονίαν) ἴσην ἰσάκις ... τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν ... προμήκη (v. τῇ προμήκει) δέ.

ἴσον, *aequaliter*. Parm. 137. E: οὗ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῇ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ. 145. B. Tim. 33. B: ἐκ μέσου πάντῃ πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον. 62. D. Critia 113. D: πάντῃ ἴσον ἀφεστῶτας. Ep. VII. 342. B.

ἰσονομία, ἡ, *iuris* vel *legum aequabilitas*, et in univ. *aequalis ratio*. Pol. VIII. 563. B: ἐν γυναιξὶ .. πρὸς ἄνδρας καὶ ἀνδράσι πρὸς γυναῖκας ὅση ἡ ἰσονομία καὶ ἐλευθερία γίγνεται. Locr. 99. B: τοὶ λόγοι αὐτῶν ἐν ἰσονομίᾳ ἐντί. Men. 239. A: ἡ ἰσογονία ἡμᾶς ἡ κατὰ φύσιν ἰσονομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον. Ep. VII. 336. D.

ἰσονομικός, ἡ, όν, *iuris aequabilitatis studiosus*. Pol. VIII. 561. E: παντάπασιν ... διελήλυθας βίον ἰσονομικοῦ τινὸς ἀνδρός.

ἰσόνομος, ὁ ἡ, *iuris aequabilitate fruens*. Ep. VII. 326. D: δικαίου ... καὶ ἰσονόμου πολιτείας ... μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι.

ἰσοπαλής, ὁ ἡ, *aequalis*. Soph. 244. E: μεσσόθεν ἰσοπαλὲς πάντῃ (Parm.). Tim. 62. E: εἰ γάρ τι καὶ στερεὸν εἴη κατὰ μέσον τοῦ παντὸς ἰσοπαλές.

ἰσόπλευρος, ὁ ἡ, *latera aequalia habens*. Tim. 54. A: τὸ ἰσόπλευρον τρίγωνον. E. 55. E: τὸ ... ἐπίπεδον ἰσόπλευρον. Locr. 98. C. Tim. 55. E: ἰσοπλεύρου. Theaet. 147. E: τὸ μὲν (ἀριθμὸν) ... τετράγωνόν τε καὶ ἰσόπλευρον προςείπομεν. 148. A. Tim. 54. E: τρίγωνα ... ἰσόπλευρα. 55. B: ὑπὸ πέντε ἐπιπέδων τριγώνων ἰσοπλεύρων περιεχο-

μένης ἑκάστης. Ib. εἴκοσι βάσεις ἔχον ... ἰσοπλεύρους. C. A: κατὰ ... ἰσόπλευρα τρίγωνα.

ἰσοῤῥοπία, ἡ, *aequilibritas*. Phaed. 109. A: τῆς γῆς αὐτῆς τὴν ἰσοῤῥοπίαν.

ἰσόῤῥοπος, ὁ ἡ, *aequilibris*, *aequalis*. Phaed. 109. A: ἰσόῤῥοπον ... πρᾶγμα. Legg. V. 733. C: δεῖ διανοεῖσθαι τὸν ἰσόῤῥοπον βίον. Tim. 88. B: ἵνα ... γίγνησθον ἰσοῤῥόπω καὶ ὑγιῆ. 52. E: διὰ ... τὸ μήθ' ὁμοίων δυνάμεων μήτ' ἰσοῤῥόπων ἐμπίπλασθαι. Polit. 270. A: ἰσοῤῥοπώτατον.

ἰσοῤῥοπῶ, *aequilibris* vel *aequalis sum*. Legg. V. 733. D: ἐν ᾧ δ' αὖ βίῳ ἰσοῤῥοπεῖ. Tim. 25. E: κατ' οὐδὲν αὐτῆς ἰσοῤῥοπεῖν. Legg. VII. 794. E: τῆς φύσεως ... ἑκατέρων τῶν μελῶν σχεδὸν ἰσοῤῥοπούσης.

ἰσοῤῥόπως, *aequabiliter*. Phaedr. 247. B: ἰσοῤῥόπως ... πορεύεται.

ἴσος, η, ον, *aequalis*, *par*; *idem*; etiam *aequus*. Theaet. 148. A: πᾶς (ἀριθμὸς) ὃς ἀδύνατος ἴσος ἰσάκις γίγνεσθαι. Critia 115. E: ἴσος ἐκείνῳ. Legg. VII. 805. A: αἷς ... ὅπλων κοινωνία καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἴση προςτεταγμένη ἴσως ἀσκεῖται. Phaedr. 238. E: κρεῖττον δὲ καὶ ἴσον ἐχθρόν. Phaed. 74. C: οὐ ταὐτὸν ἄρ' ἐστὶ ... ταῦτά τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον. 75. B: ἐκείνου ὀρέγεται τοῦ ὃ ἔστιν ἴσον. Phil. 14. A: τὸ ... ἴσον τοῦ σοῦ τε καὶ ἐμοῦ λόγου. Eryx. 405. B: ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἑψῆσαι. Theaet. 158. D: ἴσου ὄντος τοῦ χρόνου ὃν καθεύδομεν ᾧ ἐγρηγόραμεν. Polit. 257. B: τῶν ἀνδρῶν ἕκαστον θέντος τῆς ἴσης ἀξίας. Phaed. 75. B: αὐτοῦ τοῦ ἴσου. Phil. 25. D: τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου (γένναν). Pol. II. 359. C: ἐπὶ τὴν τοῦ ἴσου τιμήν. Euthyd. 291. C. Parm. 149. B: τῷ ἴσῳ τούτῳ (antec. ᾧ). Tim. 36. A: τὴν ... ἴσῳ μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχουσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην. Legg. VI. 757. E: διὸ τῷ τοῦ κλήρου ἴσῳ ἀνάγκη προςχρήσασθαι. Theaet. 147. E: τὸν μὲν (ἀριθμὸν) δυνάμενον ἴσον ἰσάκις γίγνεσθαι. Legg. XII. 957. C: τὸν μέλλοντα δικαστὴν ἴσον (*aequum*) ἔσεσθαι. Pol. VIII. 546. C: τὴν ... ἴσην (ἁρμονίαν). Prot. 337. A: μὴ ἴσον δὲ νεῖμαι ἑκατέρῳ. Gorg. 483. C: ἂν τὸ ἴσον ἔχωσι. Phaed. 74. A: φαμέν πού τι εἶναι ἴσον ... αὐτὸ τὸ ἴσον. Phil. 25. A: τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα. Pol. III. 400. B: ἴσον ἄνω καὶ κάτω τιθέντος. VIII. 561. B: εἰς ἴσον δή τι καταστήσας τὰς ἡδονὰς διάγει. Tim. 34. B: ὁμαλὸν πανταχῇ τε ἐκ μέσου ἴσον ... σῶμα ἐποίησε. Legg. III. 694. A: ἐπὶ τὸ ἴσον ἄγοντες. Phaed. 74. B: λίθοι ... ἴσοι. Legg. XII. 946. A: ἐὰν δέ τισιν ἴσαι (ψῆφοι) γίγνωνται. B. Phaed. 74. B: αὐτὰ τὰ ἴσα ἔστιν ὅτε ἄνισά σοι ἐφάνη —; Legg. VI. 774. C: ὡς ἴσα ἀντὶ ἴσων ἐστὶ τῷ μήτε λαμβάνοντι μήτ' ἐκδιδόντι. Phil. 46. D: ἐξ ἴσων ... λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν. Pol. I. 343. D: ἀπὸ τῶν ἴσων πλέον εἰςφέρει. VII. 529. E. Pol. VIII. 558. C: ἰσότητά τινα ὁμοίως ἴσοις τε καὶ ἀνίσοις δια-

νέμουσα. Phaed. 74. D: οἷς νῦν δὴ ἐλέγομεν τοῖς ἴσοις. Prot. 337. A: ἴσους (ἀκροατὰς) δὲ μὴ (χρὴ εἶναι). Phaedr. 240. C: ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα. Legg. V. 737. C: τὰς οἰκήσεις ὅτι μάλιστα ἴσας ἐπινεμητέον. Men. 82. B: ἴσας ἔχον τὰς γραμμὰς ταύτας πάσας. Phaed. 75. A: τὸ πρῶτον ἰδόντες τὰ ἴσα. Conv. 185. C: διδάσκουσι γάρ με ἴσα (*similiter cadentia*) λέγειν οὑτωσὶ οἱ σοφοί. 189. E: σκέλη τὰ ἴσα (*pari numero*) ταῖς χερσί. Pol. IV. 441. C: ἴσα τὸν ἀριθμόν. Legg. V. 733. B. — ἐξ ἴσου vel adiectivi (*aequalis, similis*) vel adverbii (*aequaliter, pariter*) amplificatio est. Gorg. 517. A: οὗτοι ... ἀνεφάνησαν ἐξ ἴσου τοῖς νῦν ὄντες. Parm. 150. A. Conv. 214. C: μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ᾖ. Pol. X. 599. B: οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἥ τε τιμὴ καὶ ἡ ὠφέλεια. Legg. VI. 777. D: τοὺς ἐξ ἴσου. XI. 919. D: τοῖς μὴ ἐξ ἴσου ἑαυτῷ. Menex. 238. E: αἰτία ... ἡ ἐξ ἴσου γένεσις. Crit. 50. E. Soph. 227. B: τιμᾷ πρὸς τοῦτο ἐξ ἴσου πάσας. Parm. 150. A: ἣ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἑνὶ δι' ὅλου αὐτοῦ τεταμένη εἴη. Pol. VIII. 557. A: (ὅταν) τοῖς ... λοιποῖς ἐξ ἴσου μεταδῶσι πολιτείας τε καὶ ἀρχῶν. 561. B: ἐξ ἴσου τρέφων. C. Legg. XI. 931. C. Similiter ἐξ ἴσης Legg. IX. 861. A. — δι' ἴσου, *pari intervallo.* Pol. X. 617. B: ἄλλας ... καθημένας πέριξ δι' ἴσου τρεῖς.

ἰσοσκελής, ὁ ἡ, *aequalia habens latera* vel *crura.* Euth. 12. D: ὃς ἂν (ἀριθμὸς) μὴ σκαληνὸς ᾖ, ἀλλ' ἰσοσκελής. Tim. 54. A: τὸ ... ἰσοσκελές (τρίγωνον). B. 55. B. Locr. 98. A. Tim. 54. C: ἐκ τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ξυναρμοσθέν.

ἰσότης, ἡ, *aequalitas.* Phaedr. 240. C: ἡ ... χρόνου ἰσότης. Gorg. 508. A: ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται. Phaed. 74. B. Legg. VI. 757. A: ὡς ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται. Def. 411. E: ἰσότης κοινωνική (δικαιοσύνη). Prot. 357. B: ἰσότητος ... σκέψις. Parm. 140. E: ὅτι ... ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει. Legg. VI. 773. D: τῆς τῶν γάμων ἰσότητος ἀπλήστου χρημάτων οὔσης. Locr. 102. B: ἐν ἰσότατι ἀποῤῥοᾶς καὶ ἐπιῤῥοᾶς. Parm. 149. E: εἰ ... ἰσότητα ἔχοιεν. Phil. 25. A: τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα. Pol. VIII. 558. C: ἰσότητά τινα ... διανέμουσα. Legg. III. 684. D: ἰσότητα ... τινὰ κατασκευάζουσα τῆς οὐσίας. 695. C: ἰσότητά τινα κοινὴν εἰςφέρων. VI. 757. B: τὴν δὲ ἀληθεστάτην καὶ ἀρίστην ἰσότητα οὐκέτι ῥᾴδιον παντὶ ἰδεῖν. VIII. 848. B: τὴν τῆς ὁμοιότητος ἰσότητα ἡ νομὴ πᾶσιν ἀποδιδότω τὴν αὐτήν. VI. 757. B: δυοῖν ... ἰσοτήτοιν οὔσαιν. E: οὕτω ... χρηστέον ... τοῖν ἰσοτήτοιν ἀμφοῖν. V. 633. B: σφοδρότησιν ἰσότησί τε.

ἰσοῦμαι, *aequalis* vel *similis sum.* Parm. 156. B: αὐξάνεσθαι ... καὶ ἰσοῦσθαι. 157. B: οὔτε ἰσούμενον εἴη ἄν. Phaedr. 238. E: οὔτε δὴ κρείττω οὔτε ἰσούμενον ἑκὼν ἐραστὴς παιδικὰ ἀνέξεται.

ἰσόψηφος, ὁ ἡ, *par in suffragiis ferendis*, *aequalem habens auctoritatem*. Legg. III. 692. A: τὴν τῶν ... γερόντων (δύναμιν) ἰσόψηφον εἰς τὰ μέγιστα τῇ τῶν βασιλέων ποιήσασα δυνάμει.

ἵστημι, *sisto*, *constituo*, *statuo*; perf., plusq. et aor. 2. *sto*, *consisto* vel *subsisto*; etiam *desino*, *cesso*. Crat. 437. A: ὅτι ἵστησιν ἡμῶν ἐπὶ τοῖς πράγμασι τὴν ψυχήν. B: ὅτι ἵστησι τὸν ῥοῦν. Theaet. 157. B: οὔτε ἄλλο οὐδὲν ὄνομα ὅ τι ἂν ἱστῇ. Pol. I. 361. B: παρ' αὐτὸν ἱστῶμεν τῷ λόγῳ ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον. Crat. 437. B: τὸ πιστὸν ἱστᾶν (pro ἱστάναι) ... σημαίνει (si locus est sanus). Soph. 252. A: τῶν ὡς ἓν ἱστάντων (int. τὸ πᾶν). Menex. 235. A: ἑκάστοτε ἕστηκα ἀκροώμενος. Phaedr. 275. D: ἕστηκε μὲν ὡς ζῶντα. Soph. 250. C: οὔτε ἕστηκεν οὔτε κινεῖται. Conv. 175. A: ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἕστηκε. Pol. IV. 436. D. Legg. X. 893. B. al. Ep. VII. 349. A: τὼ μὲν ἑστάτην σιγῇ δακρύοντε. Pol. IV. 436. D: ὡς οἵ γε στρόβιλοι ὅλοι ἑστᾶσί τε ἅμα καὶ κινοῦνται. Gorg. 468. B: ἕσταμεν, ὅταν ἑστῶμεν. Parm. 132. D: τὰ ... εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει. 162. E: τὸ δὲ ἡσυχάζον (ἀνάγκη) ἑστάναι. Pol. IV. 436. C: ἑστάναι ... καὶ κινεῖσθαι. Legg. II. 665. E: ἑστὼς ὀρθός. Men. 93. D: ὀρθὸς ἑστηκώς. (Id. de virt. 377. B.) Parm. 156. C: ὅταν ἑστὸς (sic Cl. c. aliis. Vulgo ἑστὼς) ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ. D. E. Legg. VII. 802. C: μέχρι τῆς ἑστηκυίας τε καὶ ἔμφρονος ἡλικίας. Parm. 156. D: ἔκ γε τοῦ ἑστάναι ἑστῶτος ἔτι. Prot. 344. C: τὸν ἑστῶτα (opp. τὸν κείμενον). Pol. VIII. 545. A: κατὰ τὴν Λακωνικὴν ἑστῶτα πολιτείαν. Critia 116. D: ἐφ' ἅρματος ἑστῶτα. Theaet. 183. E: οἳ ἓν ἑστὸς (v. ἑστὼς) λέγουσι τὸ πᾶν. Soph. 249. A: ἀκίνητον ἑστὸς εἶναι. C: τὸ πᾶν ἑστηκὸς ἀποδέχεσθαι. Parm. 146. A: μὴ ἑστὸς (sic Cl. al.) δὲ κινεῖσθαι. 156. C. Gorg. 472. A: ὧν οἱ τρίποδες οἱ ἐφεξῆς ἑστῶτές εἰσιν ἐν τῷ Διονυσίῳ. Theaet. 191. A: ἐκτὸς τοῦ γελοίου ἑστῶτες. Legg. X. 893. C: τά τε ἑστῶτα ... καὶ τὰ κινούμενα. Ib. τὴν τῶν ἑστώτων ἐν μέσῳ ... δύναμιν. Crat. 412. D: ὥστε χρῆσθαι ὥσπερ ἑστῶσι τοῖς ἄλλοις. Legg. X. 893. E. Soph. 252. A: οἱ δὲ ὄντως ἑστηκότα εἶναι (λέγοντες). Parm. 159. A: καὶ κινούμενα καὶ ἑστῶτα. Conv. 220. C: αὐτόθι ἕωθέν τι εἱστήκει σκοπῶν. D. Lys. 206. E. Critia 116. E: εἰκόνες ἁπάντων ἕστασαν ἐκ χρυσοῦ. Phaed. 118: καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν (*fixit oculos*, h. e. *rigidos habuit oculos*). De lucri cup. 228. D: ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδούς. Critia 108. C: ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔπω τρόπαιον ἔστησαν. Theaet. 157. B: ἐάν τί τις στήσῃ τῷ λόγῳ. 183. A: ἵνα μὴ στήσωμεν αὐτοὺς (αὐτό?) τῷ λόγῳ. Phaedr. 247. E: ὁ ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας. Menex. 240. D: στήσαντες τρόπαια τῶν βαρβάρων. 242. E. Polit. 270. D: αὕτη

(ἡ ἡλικία) πρῶτον ... ἔστη πάντων. Phil. 24. D. Phaedr. 247. B: ἔστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ. Theaet. 153. D: εἰ δὲ σταίη τοῦτο ὥσπερ δεθέν. Legg. X. 895. A: εἰ σταίη πως τὰ πάντα ὁμοῦ γενόμενα. Parm. 130. D: ὅταν ταύτῃ στῶ. Apol. 28. B: οὐδὲν δὲ δεινὸν μὴ ἐν ἐμοὶ στῇ. Legg. VI. 752. D: ὅπως ἂν στῶσιν ὡς ἀσφαλέστατα καὶ ἄριστα. Phaedr. 245. E: πᾶσάν τε γένεσιν συμπεσοῦσαν στῆναι. Prot. 310. B: στὰς παρ' ἐμοί. Phaed. 116. B: στὰς παρ' αὐτόν. Tim. 63. A. Pol. IX. 584. D: ἐν μέσῳ στάντα. Legg. X. 890. B: στάντα ἐν τῇ πόλει. Soph. 231. C: πρῶτον δὴ στάντες οἷον ἐξαναπνεύσωμεν. Legg. VII. 800. C. Phaedr. 247. C: στάσας ... αὐτάς. Conv. 220. D: εἰ καὶ τὴν νύκτα ἑστήξοι. Pass. Phaedr. 236. B: σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι (Horat. *aeneus ut stes*). **in libra pono*, h. e. *pendo*, *pondero*. Tim. 63. B: εἴ τις ... ἱσταίη τιθεὶς (v. ἱστᾷ ἢ τιθεὶς) εἰς πλάστιγγας. Prot. 356. B: ἐὰν ... ἡδέα πρὸς ἡδέα ἱστῇς. Ib. ὥσπερ ἀγαθὸς ἱστάναι ἄνθρωπος. Pol. X. 602. D. Euth. 70. C. De iusto 373. B: οὐχ ἱστάντες; C. Prot. 356. B: τὸ ἐγγὺς καὶ τὸ πόῤῥω στήσας ἐν τῷ ζυγῷ. Pol. X. 602. D: τὸ ... μετρῆσαν ἢ καὶ στῆσαν. — Med. *constituo*; praes. perf. *sto*, *consisto*; *constitutus sum*; etiam (ut Lat. *sto*) *sum*. Phaedr. 242. A: ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται σταθερά; Ion. 535. C: ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου. Soph. 252. D: ὅτι κίνησίς τε αὐτὴ παντάπασιν ἵσταιτ' ἂν καὶ στάσις ... κινοῖτο. Parm. 156. C: ὅταν δὲ κινούμενον ... ἵστηται. Theaet. 171. D: ταύτῃ ἂν μάλιστα ἵστασθαι (ut Lat. *stare*) τὸν λόγον. Crat. 417. C: ὅτι ... ἵστασθαι οὐκ ἐᾷ τὰ πράγματα. Legg. VII. 789. E. II. 661. A: ἐγγύθεν ἱστάμενος (Tyrt.). V. 732. C: κατά τε εὐπραγίας ἱσταμένου τοῦ δαίμονος ἑκάστου καὶ κατὰ τύχας. I. 629. E: ἐγγύθεν ἱστάμενοι (Tyrt.). Polit. 273. E: τὸ τῆς ἡλικίας αὖ πάλιν ἵστατο. Pol. VIII. 554. E: οὐ γὰρ ἂν τυφλὸν ἡγεμόνα τοῦ χοροῦ ἐστήσατο. Ep. VIII. 355. E: βασιλέα στήσασθε. Pol. V. 452. E: πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν στησάμενος (*se convertens*, h. e. *tendens*) ἢ τὸν τοῦ ἀγαθοῦ. VI. 484. D: τούτους ... φύλακας στησόμεθα. 503. A: στατέον ἄρχοντα.

ἱστίον, τό, *velum*. Parm. 131. B: ἱστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους. Legg. III. 691. C: πλοίοις ... ἱστία. De lucri cup. 226. B: ἱστία καὶ πηδάλια.

ἱστορία, ἡ, *scientia*, *ratio* (vern. *Wissenschaft*. V. annot. in Phaedr. p. 368.). Crat. 437. B: ἡ ἱστορία αὐτό που σημαίνει ὅτι ἵστησι τὸν ῥοῦν. Phaedr. 244. C: ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ οἰήσει νοῦν τε καὶ ἱστορίαν cet. Phaed. 96. A: τῆς σοφίας, ἣν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν.

ἱστορικός, ή, όν, *cum scientia coniunctus*. Soph. 267. E: τὴν δὲ μετ' ἐπιστήμης ἱστορικήν τινα μίμησιν.

ἱστός, ὁ, tela. Phaed. 84. A: Πηνελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένην. Lys. 208. D: περὶ τὸν ἱστόν, ὅταν ὑφαίνῃ.

ἱστουργία, ἡ, textrina (ars). Conv. 197. B: ἱστουργίας.

ἵστωρ, ὁ ἡ, sciens, peritus. Crat. 407. C: ἢ τὸν γενναῖον τὸν φάεος ἵστορα ἐρωτᾷς; 406. B: ἴσως δὲ ἀρετῆς ἵστορα τὴν θεὸν ἐκάλεσεν ὁ καλέσας.

ἰσχάς, ἡ, carica. Ep. XIII. 361. B: ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀποθέσεως.

ἰσχίον, τό, coxa. Tim. 75. A: τὸ περὶ τὴν τῶν ἰσχίων φύσιν. Phaedr. 254. C: ὥστ' ἐπὶ τὰ ἰσχία ἄμφω καθίσαι τὼ ἵππω. E: τὰ σκέλη τε καὶ τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας.

ἰσχναίνω, emacio, attenuo. De iusto 375. A: καίειν καὶ ἰσχναίνειν. Gorg. 521. E: κάων καὶ ἰσχναίνων. Polit. 293. B: καθαίροντες εἴτε ἄλλως ἰσχναίνοντες.

ἰσχνός, ή, όν, macer. Pol. VIII. 556. D: ἰσχνὸς ἀνὴρ πένης. Legg. II. 665. E: ἰσχνοί τε καὶ ἄσιτοι. Pol. IV. 422. D: κυσὶ ... ἰσχνοῖς.

ἰσχομένως, ita ut retineare vel *cohibeare.* Crat. 415. C: τὸ ἰσχομένως τε καὶ ἐμποδιζομένως πορεύεσθαι.

ἰσχυρίζομαι, valeo, polleo. Gorg. 489. C: τῷ σώματι ἰσχυρίσασθαι. **affirmo, contendo.* Gorg. 495. B: σὺ δὲ τῷ ὄντι ... ταῦτα ἰσχυρίζει; Soph. 249. C: ὃς ἂν ... ἰσχυρίζηται περί τινος ὁπῃοῦν. Theaet. 172. B: ἐν τοῖς δικαίοις ... ἐθέλουσιν ἰσχυρίζεσθαι ὡς οὐκ ἔστι φύσει αὐτῶν οὐδὲν οὐσίαν ἑαυτοῦ ἔχον.

ἰσχυρικός, ή, όν, validus. Theaet. 169. B: ἰσχυρικώτερος (sic codd. Vulgo ἰσχυρότερος) μέντοι ἐγὼ ἐκείνων.

ἰσχυρός, ά, όν, validus, robustus; ingens, acer, vehemens; etiam *stabilis, firmus.* Conv. 200. B: ἆρ' οὖν βούλοιτ' ἄν τις ... ἰσχυρὸς ὢν ἰσχυρός (εἶναι); Pol. II. 376. C: ταχὺς καὶ ἰσχυρός. IX. 591. C. Legg. II. 660. E. Euthyd. 281. C: πότερον δὲ ἀσθενής, ἢ ἰσχυρός; Conv. 185. E: καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρά ἐστι. Pol. VIII. 553. D: μεταβολὴ οὕτω ταχεῖά τε καὶ ἰσχυρά. Charm. 153. B: ἤγγελταί γε δεῦρο ... ἥ τε μάχη πάνυ ἰσχυρὰ γεγονέναι cet. Men. 72. E: ἐάνπερ ἰσχυρὰ γυνὴ ᾖ. Prot. 352. B: οὐκ ἰσχυρὸν οὐδ' ἡγεμονικὸν οὐδ' ἀρχικὸν εἶναι. Phaed. 95. C: ὅτι ἰσχυρόν τί ἐστιν ἡ ψυχὴ cet. Polit. 302. A: ὡς ἰσχυρόν τι πόλις ἐστὶ φύσει. Pol. IV. 442. A. Soph. 241. B: οὕτως ἰσχυροῦ λόγου. Pol. VI. 493. A: θρέμματος μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ. III. 388. E: ἰσχυρῷ γέλωτι. Lys. 215. D: τὸν ἀσθενῆ τῷ ἰσχυρῷ (φίλον εἶναι). Phaedr. 273. B: ἰσχυρὸν καὶ δειλόν. Crat. 415. C: δεσμὸν ... ἰσχυρόν. Phaedr. 233. C: οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν αναιρούμενος. Ib. ἰσχυρὰν φιλίαν. Tim. 87. D: ψυχὴν ἰσχυρὰν καὶ πάντῃ μεγάλην. Legg. X. 904. D.

Phaed. 88. A: οὕτω ... αὐτὸ φύσει ἰσχυρὸν εἶναι ὥστε cet. Pol. I. 348. E. X. 606. B: θρέψαντα ... ἰσχυρὸν τὸ ἐλεεινόν. VIII. 560. B: ἄλλαι (ἐπιθυμίαι) πολλαί τε καὶ ἰσχυραὶ ἐγένοντο. Legg. X. 907. C. Charm. 160. C: ἢ αἱ ταχεῖαί τε καὶ ἰσχυραί (πράξεις). Phil. 49. C: ἄγνοια ... ἡ ... τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά. Legg. IX. 853. D: νόμοις ... καίπερ οὕτως ἰσχυροῖς οὖσιν. Pol. VII. 535. B: ἐν ἰσχυροῖς μαθήμασιν. Gorg. 452. B: καλούς τε καὶ ἰσχυροὺς ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους τὰ σώματα. Legg. III. 695. A. Conv. 181. A: φιλίας ἰσχυράς. Tim. 33. A: πάνθ᾽ ὅσα δυνάμεις ἰσχυρὰς ἔχει. Hipp. min. 374. A: καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ (ἐργάζεσθαι). Phaedr. 236. C: ἰσχυρότερος δ᾽ ἐγὼ καὶ νεώτερος. Pol. V. 456. A: ἡ δὲ ἰσχυροτέρα ἐστί. Gorg. 488. C: ὡς τὸ ... ἰσχυρότερον καὶ βέλτιον ταὐτὸν ὄν. Phaed. 87. A. Gorg. 488. C: τοῦ ἰσχυροτέρου. Phaed. 71. A. 99. C: Ἄτλαντα ἰσχυρότερον. Gorg. 488. C: ὅτι κρείττους εἰσὶ καὶ ἰσχυρότεραι. Pol. V. 451. E: τοῖς δὲ (χρώμεθα) ὡς ἰσχυροτέροις. Gorg. 488. C: πότερον τοὺς ἰσχυροτέρους κρείττους καλεῖς —; Pol. VIII. 569. B. Legg. IX. 870. A: ἰσχυρότατος ἵμερος. Pol. VI. 489. D: πολὺ ... μεγίστη καὶ ἰσχυροτάτη διαβολή. II. 380. E: τὸ ὑγιέστατον καὶ ἰσχυρότατον. Crat. 403. C: τῷ ἰσχυροτάτῳ δεσμῷ. Pol. IX. 580. E: ὃ μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον εἶχεν ἐν αὑτῷ. Legg. VII. 814. B: μαχομένας πρὸς ὁτιοῦν τῶν ἰσχυροτάτων θηρίων. Conv. 207. B: διαμάχεσθαι ... τοῖς ἰσχυροτάτοις. Pol. IV. 432. A: τούς τε ἀσθενεστάτους ταὐτὸν καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους.

ἰσχυρῶς, *valide; firme.* Prot. 332. B: ἰσχυρῶς πράττεται. Theaet. 154. A: ἔχεις τοῦτο ἰσχυρῶς —;

ἰσχύς, ἡ, *robur, vis; potestas.* Pol. VI. 491. C: κάλλος καὶ πλοῦτος καὶ ἰσχὺς σώματος. Legg. I. 631. C: τὸ δὲ τρίτον ἰσχὺς εἴς τε δρόμον cet. Menex. 246. E: σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς. Men. 72. E. Pol. II. 371. E: πωλοῦντες τὴν τῆς ἰσχύος χρείαν. Legg. VIII. 833. A: σύστασις ἰσχύος καὶ ῥώμης δεομένη. IX. 863. C. Menex. 349. B. Prot. 332. B: εἴ τι ἰσχύϊ πράττεται. Gorg. 457. A. Pol. IV. 432. A. Prot. 320. E: τοῖς μὲν ἰσχὺν ἄνευ τάχους προσῆπτε. 351. A: ἰσχὺν δὲ (γίγνεσθαι) ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων. Gorg. 496. B: οὐκοῦν καὶ ἰσχὺν καὶ ἀσθένειαν ὡσαύτως; Phaed. 99. C: οὔτε τινὰ οἴονται δαιμονίαν ἰσχὺν ἔχειν. Phil. 26. B: κάλλος καὶ ἰσχύν. Conv. 190. B: ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην. Pol. II. 371. E: τὴν τοῦ σώματος ἰσχύν. IX. 591. B: σῶμα ἰσχύν τε καὶ κάλλος μετὰ ὑγιείας λαμβάνον. Legg. II. 661. D: ἰσχὺν διαφέρουσαν. Apol. 29. D: πόλεως τῆς ... εὐδοκιμωτάτης εἰς σοφίαν καὶ ἰσχύν. Pol. X. 618. D: ἰσχύες καὶ ἀσθένειαι. Legg. V. 744. B: μηδὲ κατὰ σωμάτων ἰσχῦς καὶ εὐμορφίας (v. ἰσχὺν ... εὐμορφίαν).

ἰσχύω, *valeo, vim habeo.* Crit. 50. B: ἐν ᾗ ἂν (πόλει)

αἱ γενόμεναι δίκαι μηδὲν ἰσχύωσιν. Polit. 294. A: *τὸ δ' ἄριστον οὐ τοὺς νόμους ἐστὶν ἰσχύειν, ἀλλὰ ἄνδρα τὸν μετὰ φρονήσεως βασιλικόν.*

ἴσχω, vid. *ἔχω*.

ἴσως, *aequaliter, eodem modo.* Legg. VII. 805. A: *ἴσως ἀσκεῖται.* Epin. 991. A: *ἴσως ... τοῦ ἐλάττονος πλέον ἐλαττόν τε τοῦ μείζονος.* De lucri cup. 227. B: *ἀλλὰ πάντα τἀγαθὰ ἴσως φιλεῖς.* Legg. V. 744. C: *τὰς τιμάς τε καὶ ἀρχὰς ὡς ἰσαίτατα ... ἀπολαμβάνοντες.* **fortasse.* Prot. 312. D: *ἴσως ἂν ... ἀληθῆ λέγοιμεν.* Phaedr. 234. B: *ἴσως μὲν οὖν ἂν ἔροιό με.* Gorg. 504. B: *ὑγίειαν καὶ ἰσχὺν ἴσως λέγεις.* Theaet. 180. B. Soph. 253. C: *σχεδόν γε ἴσως.* Pol. I. 328. E. Tim. 38. E: *ἴσως τάχ' ἄν.* (Id. Legg. III. 676. C. 686. D. Apol. 31. A. al.). Legg. XII. 965. C: *οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὄντως.* al. innum. Dubitans vero illud *ἴσως* Attici urbani etiam in affirmatione frequentant, ut sit modo lenius vern. *wohl*, modo fortius *allerdings, in der That, unstreitig* al. Prot. 335. C: *ἐπεὶ καὶ ταῦτ' ἂν ἴσως οὐκ ἀηδῶς σου ἤκουον.* Phaedr. 233. E: *ἀλλ' ἴσως προςήκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι* cet. Gorg. 458. B: *ἴσως μέντοι χρῆν ἐννοεῖν καὶ τὸ τῶν παρόντων.* 473. B: *ἀληθῆ γε οἰόμενος ἴσως.* 513. D. (ubi scrib. videtur *ἀλλ' ἴσως ... πεισθήσει*). Phaed. 61. C: *οὐ μέντοι γ' ἴσως βιάσεται αὐτόν.* 67. A: *τοῦτο δ' ἐστὶν ἴσως τἀληθές.* Crat. 394. B: *οὕτω δὲ ἴσως καὶ ὁ ἐπιστάμενος περὶ ὀνομάτων τὴν δύναμιν αὐτῶν σκοπεῖ.* Pol. I. 339. B: *σμικρά γε ἴσως ... προςθήκη.* Legg. I. 640. E: *τάχ' ἂν ὀρθῶς ἴσως μέμφοιτο.* III. 676. C. Euth. 2. D. 8. D. Lach. 184. E. al.

ἰταμότης, ἡ, *audacia, temeritas.* Polit. 311. A: *δριμύτητος δὲ καί τινος ἰταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς δεῖται.*

ἰταμῶς, *audacter, temere.* Legg. VI. 773. B: *ἰταμώτερον ἅμα καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον.*

ἴτης, ὁ, *qui intrepide ad aliquid aggreditur, audax.* Conv. 203. D: *ἀνδρεῖος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντονος.* Prot. 349. E: *καὶ ἴτας γε ... ἐφ' ἃ οἱ πολλοὶ φοβοῦνται ἰέναι.* 359. C.

ἰχθυόεις, *piscosus.* Hipp. min. 370. B. (Hom.).

ἰχθύς, ὁ, *piscis.* Phaed. 109. E: *οἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἰχθύες ἀνακύπτοντες.* Soph. 220. E: *τῶν ἰχθύων.* Tim. 92: *ἰχθύων ἔθνος.* Pol. III. 404. B: *οὔτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ.* Ion. 538. D. (Hom.). Pol. II. 363. C: *ἰχθῦς* (Hom.).

ἰχνεύω, *investigo, indago; studeo.* Parm. 128. C: *εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα.* Pol. III. 401. C: *τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εὐσχήμονος φύσιν.* Phaedr. 252. E: *ἰχνεύοντες ... παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκειν τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν.* Polit. 263. B: *καθάπερ ἰχνεύοντες* (al. *ἰχνεύομεν*) *μέτιμεν.* Legg. II.

654. E: *καθάπερ κυσὶν ἰχνευούσαις*. V. 728. D: *ἰχνεῦσαι δὲ καὶ ἑλεῖν τὸ πάντων ἄριστον*.

ἴχνιον, τό, vestigium. Phaedr. 266. B. (Hom.).

ἴχνος, τό, vestigium. Polit. 290. D: *ἤδη ... μοι δοκοῦμεν οἷόν γέ τινος ἴχνους ἐφ' ὃ πορευόμεθα προςάπτεσθαι*. Crat. 393. B: *οἰόμενός τινος ὥσπερ ἴχνους ἐφάπτεσθαι τῆς Ὁμήρου δόξης*. Phaedr. 276. D: *παντὶ τῷ ταὐτὸν ἴχνος μετιόντι*. Theaet. 187. E: *ὥσπερ ἴχνος μετελθεῖν*. 193. C. Soph. 226. B. Pol. IV. 432. D: *κινδυνεύομέν τι ἔχειν ἴχνος*. V. 462. A. Legg. XII. 951. B. Ep. VII. 330. E: *τοῖς ... μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι*. Pol. II. 365. D: *ταύτῃ ἰτέον, ὡς τὰ ἴχνη τῶν λόγων φέρει*. Alc. I. 123. A. Gorg. 524. C: *ἴχνη εἶχε τῶν πληγῶν οὐλὰς ἐν τῷ σώματι*. Phaed. 115. B: *ὥσπερ κατ' ἴχνη*. Polit. 301. E: *μεταθέοντας τὰ τῆς ἀληθεστάτης πολιτείας ἴχνη*. Pol. III. 410. B: *κατὰ ταὐτὰ ἴχνη ταῦτα ... διώκων*. VIII. 553. A. Tim. 53. B: *ἴχνη ... ἔχοντα αὐτῶν ἄττα*.

ἰχώρ, ὁ, serum. Tim. 83. C: *ἰχὼρ ... ὁ μὲν αἵματος ὀρὸς* (v. *ὀῤῥὸς*) *πρᾶος* cet. 82. E: *χολὰς καὶ ἰχῶρας καὶ φλέγματα ἴσχει παντοῖα*.

ἰῶμαι, medeor, sano; trop. *libero* (a malo aliquo), *consolor*; etiam *sarcio* (ut damnum). Charm. 164. B: *ἐκείνῳ ὃν ἰῷτο* (codd. plures *ἰῶται*; an *ἰᾶται*?). Ib. *ὅταν ... ὠφελίμως ἰᾶται*. Polit. 293. B: *ἐάν θ' ἑκόντας ἐάν τε ἄκοντας ἡμᾶς ἰῶνται*. Theaet. 171. E: *ἰᾶσθαι αὐτό*. Conv. 190. E: *καὶ τἄλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν*. Pol. X. 604. D. Legg. IX. 862. C: *τούτων ὁπόσα ... ἰατά, ὡς οὐσῶν ἐν ψυχῇ νόσων, ἰᾶσθαι*. Charm. 156. B: *τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰᾶσθαι*. 161. E: *τὸ ἰᾶσθαι ... καὶ τὸ οἰκοδομεῖν* cet. Prot. 341. C: *ἰώμενος μεῖζον τὸ νόσημα ποιῶ*. Pol. I. 346. B. Legg. IV. 720. E. Pol. III. 406. A: *τῷ ἰωμένῳ*. Polit. 299. A: *περὶ τῶν τοὺς κάμνοντας ἰωμένων*. 298. E: *τοὺς κάμνοντας ἰωμένους*. Menex. 247. D: *ἰωμένους καὶ πραΰνοντας*. Phaed. 89. A: *ὡς εὖ ἡμᾶς ἰάσατο*. Hipp. min. 373. A: *ὅτι οὐκ ἄν με ἰάσαιο*. Legg. XI. 933. E: *μέχριπερ ἂν ἰάσηται τὸ βλαβέν*. Conv. 191. D: *ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην*. Pol. III. 406. B. 408. A. C. Hipp. min. 372. E: *μὴ φθονήσῃς ἰάσασθαι τὴν ψυχήν μου*. Conv. 193. D: *ἰασάμενος*. Gorg. 447. B: *ἐγὼ γὰρ καὶ ἰάσομαι*. Pass. Legg. VI. 758. D: *ὅπως ἂν ... ὅτι τάχιστα ... ἰαθῇ τὸ γενόμενον*. Conv. 189. D: *ὧν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ γένει εἴη*.

Κ.

κάππα, τό. Crat. 412. E: *εὐστομίας ἕνεκα τὴν τοῦ κάππα* (v. *κ*) *δύναμιν προςλαβόν.*

κάδος, ὁ, cadus. Pol. X. 616. D: *καθάπερ οἱ κάδοι οἱ εἰς ἀλλήλους ἁρμόττοντες.*

καθαγίζω, consecro. Critia 119. E: *ὅτ' οὖν ... καθαγίζοιεν πάντα τοῦ ταύρου τὰ μέλη.*

καθαιμάσσω, cruento. Phaedr. 254. E: *τήν τε ... γλῶτταν καὶ τὰς γνάθους καθῄμαξε.*

καθαίρεσις, ἡ, eversio, demolitio. Tim. 58. E: *τήκεσθαι ... τὴν τῶν ὄγκων καθαίρεσιν.*

καθαίρω, purgo (etiam de medico), *purum efficio; lustro, expio; lustrando amolior, eiicio.* Soph. 227. C: *ὅσα ἄλλο τι καθαίρει.* Pol. III. 399. E: *καὶ τὰ λοιπὰ καθαίρωμεν.* Polit. 293. D: *ἐὰν ... καθαίρωσιν ἐπ' ἀγαθῷ τὴν πόλιν.* Soph. 227. B: *ὅσαι (δυνάμεις) σῶμα ... εἰλήχασι καθαίρειν.* Crat. 396. E: *ὅστις τὰ τοιαῦτα δεινὸς καθαίρειν.* 405. B: *ὁ καθαίρων θεός.* Tim. 72. C: *καθαίρουσα.* Soph. 227. A: *εἰ τὸ μὲν σμικρά, τὸ δὲ μεγάλα ἡμᾶς ὠφελεῖ καθαῖρον.* 230. C: *οἱ καθαίροντες αὐτούς.* Tim. 22. D: *τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες.* Polit. 303. D: *τοῖς τὸν χρυσὸν καθαίρουσι.* Legg. VIII. 845. E: *καθηράτω τὰς πηγάς.* XI. 916. C: *τάς τε οἰκίας τοῦ πριαμένου καθηράτω.* V. 735. D: *εἰ καὶ τὸν πρᾳότατον τῶν καθαρμῶν καθήρειεν.* Pol. VIII. 567. C: *ἕως ἂν καθήρῃ τὴν πόλιν.* IX. 573. B: *ἕως ἂν καθήρῃ σωφροσύνης.* Legg. V. 735. B: *καθάρῃ* (Voss. *καθαίρῃ*). D: *καθῆραι.* Pol. VIII. 560. D: *τούτων ... κενώσαντες καὶ καθήραντες τὴν ... ψυχήν.* Pass. *purgor, expior,* med. *me purgo, lustro,* cum v. *καθαρμόν, expiationem adhibeo.* Legg. IX. 868. C: *καθάρσεις ... τὰς αὐτὰς τοῖς ἄλλοις καθαιρέσθω.* 868. E: *καθαίρεσθαι ... τοὺς αὐτοὺς καθαρμούς.* 870. C. Tim. 83. E: *ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα σῶμα τὸ καθ' ἡμέραν χεῖται καθαιρόμενον.* 86. A. Phaed. 113. D: *καθαιρόμενοι τῶν τε ἀδικημάτων διδόντες δίκας.* 69. C: *ὁ ... κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος.* 67. C: *ὃς ἡγεῖταί οἱ παρεσκευάσθαι τὴν διάνοιαν ὥσπερ κεκαθαρμένην.* Legg. IX. 865. D: *τοὺς ... καθαρμοὺς ... καθαρθήτω* cet. Tim. 72. D: *ὅταν καθαρθῇ τὸ σῶμα.* Pol. III. 406. D: *κάτω καθαρθείς.* Legg. IX. 865. B: *καθαρθεὶς κατὰ τὸν ἐκ Δελφῶν κομισθέντα περὶ τούτων νόμον.* VIII. 831. A: *τὸν ἀποκτείναντα κατὰ νόμον καθαρθέντα.* IX. 868. A: *δοῦλον ... ὁ κτείνας ἑαυτοῦ*

... καθηράσθω. 881. E: μήτ' εἰς πόλιν ... (ἔλθῃ) πρότερον ἢ καθήρηται. Phaedr. 243. A: ἐμοὶ μὲν οὖν ... καθήρασθαι ἀνάγκη. Legg. IX. 877. E. 865. D: καθηράμενος. Phaed. 114. C: οἱ φιλοσοφίᾳ ἱκανῶς καθηράμενοι. Crat. 396. E: αὔριον ... ἀποδιοπομπησόμεθά τε αὐτὴν καὶ καθαρούμεθα.

καθαιρῶ, *deiicio, prosterno, destruo*; etiam *deduco*. Prot. 344. C: τίνα ... ἀμήχανος συμφορὰ καθαιρεῖ ἐν πλοίου ἀρχῇ; Gorg. 513. A: τὰς τὴν σελήνην καθαιρούσας. Prot. 343. C: εἰ καθέλοι τοῦτο τὸ ῥῆμα ὥσπερ εὐδοκιμοῦντα ἀθλητήν. 344. C: καθέλῃ (Simon.). Menex. 244. C: τείχη καθελόντες. Prot. 344. C: ὁ ... ἰδιώτης ἀεὶ καθήρηται.

καθάπερ, *quemadmodum, sicut*. Phaedr. 249. E: καθάπερ γὰρ εἴρηται. Soph. 218. A: οὕτω ... καθάπερ εἶπε Σωκράτης. Phil. 49. B: καθάπερ ἁπάντων ἀνθρώπων, sq. καὶ τούτων cet. Pol. IV. 440. E. Legg. III. 684. C: καθάπερ ἂν εἴ τις γυμνασταῖς ἢ ἰατροῖς προςτάττοι cet. VIII. 836. C. IX. 869. C. al.

καθαπερεί, *sicut; tamquam, quasi*. Polit. 267. A: καλῶς καὶ καθαπερεὶ χρέος ἀπέδωκάς (v. ἀποδέδωκάς) μοι τὸν λόγον. Phil. 22. E: ἔμοιγε δοκεῖ ... ἡδονή σοι πεπτωκέναι καθαπερεὶ πληγεῖσα ὑπὸ τῶν νῦν δὴ λόγων. 59. E: εἴ τις φαίη καθαπερεὶ δημιουργοῖς ἡμῖν. Tim. 86. C. Legg. IV. 712. A: ταῦτα ... καθαπερεὶ μῦθός τις λεχθεὶς κεχρησμῳδήσθω.

καθάπτομαι, *reprehendo*. Crit. 52. A: ἴσως ἂν μου δικαίως καθάπτοιντο.

καθαρεύω, *purum me servo* vel *purus sum, me non contamino*. Phaed. 67. A: (ἐὰν) καθαρεύωμεν ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ σώματος). 58. B: νόμος ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ καθαρεύειν τὴν πόλιν cet. Legg. XII. 947. D: ὡς καθαρεύοντι τῷ τάφῳ. Ep. VIII. 356. E: καθάπερ ἱερέα, φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ καὶ φυγῆς. Legg. VI. 759. C: ἐκ καθαρευουσῶν οἰκήσεων.

καθαριότης, ἡ, *mundítia*. Epin. 984. A: καθαριότητι καὶ σεμνότητι ... διαφέροντα (ἀγάλματα).

καθαρμός, ὁ, *purgatio*; *expiatio*; etiam *prima pars initiationis*. Phaedr. 243. A: καθαρμὸς ἀρχαῖος. Phaed. 69. C: αὐτὴ ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ᾖ. Soph. 226. D: πᾶσα ἡ τοιαύτη διάκρισις ... λέγεται παρὰ πάντων καθαρμός τις. Legg. V. 735. C: καθαρμοῦ τε πέρι καὶ ξυμπασῶν τῶν ἄλλων πράξεων. Phaed. 82. D: τῇ ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας) λύσει τε καὶ καθαρμῷ. Legg. IX. 866. C. Soph. 227. C: τὸν ... περὶ τὴν διάνοιαν καθαρμόν. Pol. VIII. 567. C: καλόν γε ... καθαρμόν. Legg. V. 735. B. Crat. 405. A: οἱ καθαρμοὶ καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ κατὰ τὴν μαντικήν. Pol. II. 364. E: ὡς ... λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων ... εἰσί. Legg. IX. 869. E: οἱ ... καθαρμοὶ γιγνέ-

σθωσαν τῷ δράσαντι. Phaedr. 244. E: καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα. Legg. V. 735. D. IX. 865. C: καθαρμοῖς ... χρησάσθω μείζοσί τε καὶ πλείοσι cet. D: τοὺς ... καθαρμοὺς τοὺς αὐτοὺς καθαρθήτω τῷ τὸν δοῦλον ἀποκτείναντι. 868. E. 873. D. Epin. 989. C.

καθαρός, ά, όν, *purus*; *limpidus*; *insons*, *integer*; *sincerus*, *merus*; *vacuus* ab aliqua re; *apertus* (vern. *frei*). Theaet. 177. A: ἐκεῖνος ... ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος. Pol. V. 451. B: καθαρός γε καὶ ἐκεῖ ὁ ἀφεθείς. VI. 496. D: καθαρὸς ἀδικίας τε καὶ ἀνοσίων ἔργων. Legg. IX. 864. E: ἂν ... μὴ καθαρὸς ᾖ τὰς χεῖρας φόνου. 872. A: μὴ καθαρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ φόνου. Crat. 403. E: ἐπειδὰν ἡ ψυχὴ καθαρὰ ᾖ πάντων τῶν περὶ τὸ σῶμα κακῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Phil. 53. C: ὀλίγη (ἡδονὴ) πολλῆς καθαρὰ λύπης. Legg. IX. 936. C: ὅπως ἡ χώρα τοῦ τοιούτου ζώου καθαρὰ γίγνηται τὸ παράπαν. Phil. 59. C: τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀληθές. Pol. V. 460. C. X. 611. C. Locr. 99. C: καθαρὸν καὶ αὖον. Pol. VI. 508. C: ὥσπερ οὐκ ἐνούσης καθαρᾶς ὄψεως. IX. 585. B: καθαρᾶς οὐσίας μετέχειν. Tim. 66. B. Phaedr. 239. C: ἐν ἡλίῳ καθαρῷ. Phaed. 82. B: μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ ἀπιόντι. 109. B. Tim. 85. C: αἵματι καθαρῷ συγκερασθεῖσα. Phaedr. 250. C: ἐν αὐγῇ καθαρᾷ. Phaed. 67. B: μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ. Pol. VII. 520. E: οἰκεῖν ἐν τῷ καθαρῷ (vern. *im Freien*). Polit. 268. C: ἕως ἂν ... καθαρὸν μόνον αὐτὸν ἀποφήνωμεν. Crat. 396. C: τὸν καθαρὸν νοῦν. 405. B: καθαρὸν παρέχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχήν. Pol. V. 451. B: φόνου καθαρόν. Legg. VIII. 831. A: καθαρὸν εἶναι χεῖρας. Phaed. 109. B: αὐτὴν ... τὴν γῆν καθαρὰν ἐν καθαρῷ κεῖσθαι οὐρανῷ. Pol. VI. 501. A: πρῶτον μὲν καθαρὰν ποιήσειαν ἄν. Crat. 396. B: (σημαίνει) τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον τοῦ νοῦ. Phil. 51. D: τὰς ἕν τι καθαρὸν ἱείσας μέλος. 52. D: τὸ καθαρόν τε καὶ εἰλικρινές. Pol. IX. 572. A: (ὅπως ἂν) ἐᾷ αὐτὸ (τὸ βέλτιστον) αὐτὸ καθ' αὑτὸ μόνον καθαρὸν σκοπεῖν cet. Tim. 72. C: λαμπρὸν ἀεὶ καὶ καθαρόν. Menex. 245. D: καθαρὸν τὸ μῖσος ... τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. Phaed. 67. A: καθαροὶ ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης. 110. E. Legg. VII. 800. D: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλὰ ἀποφράδες ὦσι. Phaedr. 229. C: καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται. Legg. VI. 763. D. X. 910: ἐν ... καθαροῖς (*im Freien*). IX. 868. C: καθαροὺς εἶναι. Phil. 52. C: τὰς ... καθαρὰς ἡδονάς. 66. C: καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐπιστήμας. Pol. X. 614. D: καταβαίνειν ἑτέρας (ψυχὰς) ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθαράς. II. 372. B: φύλλα καθαρά. Phil. 57. A: καθαρωτέρα ... ἐπιστήμη. Phaed. 111. E: πηλοῦ καὶ καθαρωτέρου καὶ βορβορωδεστέρου. Theaet. 191. C: καθαρωτέρου κηροῦ. Pol. X. 616. B: κα-

θαρώτερον (φῶς). Tim. 82. D: καθαρώτατον γένος τῶν τριγώνων. Phil. 55. C. Legg. V. 736. B. Soph. 230. E: ἃ (ad quae) καθαρώτατον καὶ κάλλιστον ἔπρεπε τὸν ὄντως ἐσόμενον εὐδαίμονα εἶναι. Phil. 55. D: (εἰ) δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν.

καθαρότης, ἡ, *puritas*. Legg. V. 736. B: κατὰ νοῦν ἡ καθαρότης αὐτῆς (τῆς ξυλλογῆς) ἔστω ξυμβεβηκυῖα. Phil. 62. C: ἣν ... ἔφαμεν ... καθαρότητος ἐνδεῖν. Legg. VI. 778. C: εὐερκίας τε καὶ καθαρότητος χάριν. 779. C. XI. 917. B. Phaed. 111. B: πρὸς καθαρότητα.

κάθαρσις, ἡ, *purgatio*; *expiatio*. Phaed. 67. C: κάθαρσις ... τὸ χωρίζειν ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχήν cet. 69. B: τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ὄντι ᾖ κάθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων. Crat. 405. A. Def. 415. D: κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων. Soph. 227. C: δύο ... εἴδη καθάρσεως. Legg. I. 628. D: κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως τυχόν. V. 736. A. Tim. 52. E: ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν. Legg. IX. 872. E: τοῦ ... κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην. Soph. 226. E: τὰ περὶ τὰ σώματα πολλὰ εἴδη καθάρσεων. 227. C: τῶν τῆς ψυχῆς καθάρσεων. 230. D: ὡς ... μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεών ἐστιν (ὁ ἔλεγχος). Tim. 89. A. Legg. IX. 868. C: καθάρσεις ... τὰς αὐτὰς τοῖς ἄλλοις καθαιρέσθω.

καθαρτής, ὁ, *purgator*. Soph. 231. E: δοξῶν ἐμποδίων μαθήμασι περὶ ψυχὴν καθαρτὴν αὐτὸν εἶναι.

καθαρτικός, ή, όν, *purgandi vim habens*; fem. *purgatio*. Soph. 231. B: ἔστω ... τῆς διακριτικῆς τέχνης καθαρτική. Tim. 60. D: τὸ μὲν ἐλαίου καὶ γῆς καθαρτικὸν γένος λίτρον (v. νίτρον). Soph. 231. B: καθαρτικῆς.

καθαρῶς, *pure*; *caste*; *sincere*; etiam *plane*. Phaed. 66. D: εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι. E: εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι. 68. B: μηδαμοῦ ἄλλοθι καθαρῶς ἐντεύξεσθαι φρονήσει. 81. D: αἱ μὴ καθαρῶς ἀπολυθεῖσαι. 83. D: οἵα μηδέποτε καθαρῶς εἰς Ἅιδου ἀφικέσθαι. 108. C: ἡ ... καθαρῶς τε καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθοῦσα. Soph. 253. E: πλὴν τῷ καθαρῶς τε καὶ δικαίως φιλοσοφοῦντι. Epin. 980. B: καθαρώτερον ... διαγαγόντι τὸν βίον. Crat. 426. A: μάλιστά τε καὶ καθαρώτατα ... ἔχειν ἀποδεῖξαι. Phil. 55. A. Pol. VI. 504. E: ὅπως ὅτι ἀκριβέστατα καὶ καθαρώτατα ἕξει.

καθέζομαι, *consido*; unde ἐκαθεζόμην (aor.). Euthyd. 272. E: πάλιν ... ἐκαθεζόμην. Prot. 310. C: ἐκαθέζετο παρὰ τοὺς πόδας μου. Phaed. 116. B: ἐλθὼν δ' ἐκαθέζετο λελουμένος. Lys. 211. A. Euthyd. 273. B. Pol. I. 328. C: ἐκαθεζόμεθα ... παρ' αὐτόν. Lys. 207. A. Phaed. 61. D: καθεζόμενος οὕτως ἤδη τὰ λοιπὰ διελέγετο. Lys. 206. C. Euthyd. 274. B. **sedeo*. Ax. 371. C: καθέζονται δικασταί.

Charm. 155. A: ἵνα παρ' αὐτῷ καθέζοιτο. Theaet. 146. A ὁ δὲ ἁμαρτὼν ... καθεδεῖται ... ὄνος.

καθείργνυμι, *includo*; *coërceo*, *cohibeo*. Tim. 45. E: καθείργνυσι τὴν τοῦ πυρὸς ... δύναμιν. Gorg. 461. D: τὴν μακρολογίαν ... ἣν καθείρξῃς (v. καθέξῃς). Theaet. 197. E: ἣν δ' ἂν ἐπιστήμην κτησάμενος καθείρξῃ εἰς τὸν περίβολον. 200. B: κηρίνοις πλάσμασι καθείρξας. Tim. 85. C: καθειργνυμένη. Ax. 365. E: ζῶον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθειργμένον φρουρίῳ.

καθέλκω, *deduco*. Legg. IV. 706. D: τὰς ναῦς εἰς τὴν θάλατταν καθέλκειν. Id. Hipp. min. 370. D.

κάθετος, ὁ ἡ, *demissus*; ἡ καθ. (int. γραμμή), *perpendiculum*. Locr. 98. B: δίχα τετμαμένῳ καθέτῳ ... ἐς ἴσα μέρεα δύο.

καθεύδω, *dormio*; etiam *dormito*. Prot. 310. B: ἐγρήγορας, ἢ καθεύδεις; Conv. 218. C: Σώκρατες, καθεύδεις; Crit. 40. B: ὡς ἡδέως καθεύδεις. Ion. 536. B: καθεύδεις τε καὶ ἀπορεῖς ὅ τι λέγῃς. Soph. 262. B: τρέχει, καθεύδει. Theaet. 158. B: πότερον καθεύδομεν ... ἢ ἐγρηγόραμεν. Pol. IV. 404. A: ὅτι καθεύδουσι ... τὸν βίον. Phaedr. 251. E: οὔτε νυκτὸς δύναται καθεύδειν. Phaed. 71. C: ὥσπερ τῷ ἐγρηγορέναι τὸ καθεύδειν (int. ἐναντίον ἐστί). Ib. ἐκ τοῦ καθεύδειν. Legg. VI. 778. D: τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη. VII. 808. B: καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος. Apol. 40. D. Phaed. 72. B: ἐκ τοῦ καθεύδοντος. Pol. III. 390. B: καθευδόντων τῶν ἄλλων θεῶν. Crat. 421. B: τοῖς καθεύδουσι. Conv. 223. C: τοὺς ... ἄλλους καθεύδοντας. Clit. 408. C: ἀτεχνῶς ὥσπερ καθεύδοντας ἐπεγείρειν ἡμᾶς. Conv. 219. D: οὐδὲν περιττότερον ... ἀνέστην ... ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον. 217. D: οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθηῦδεν ἢ ἡμεῖς. 220. D: ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον. Phaedr. 259. D: οὐ καθευδητέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

καθηγοῦμαι, *praeeo*; *dux sum* (ut viae); *instituo*, *exordior*. Ep. II. 312. B: σὺ καθηγοῦ, ἕψομαι δὲ ἐγώ. Theaet. 200. E: ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος. Ep. II. 312. C: τούτου καθηγούμενος. Lach. 182. C: ὧν καθηγήσαιτ' ἂν τοῦτο τὸ μάθημα. Conv. 199. C: καὶ μὴν ... καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τοῦ λόγου.

κάθημαι, *sedeo*; *sedem habeo*, *positus sum*; etiam *otiosus sum*. Phaed. 98. C: ὅτι διὰ ταῦτα νῦν ἐνθάδε κάθημαι. Hipp. mai. 301. E. Soph. 263. A: Θεαίτητος κάθηται. Apol. 35. C: οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια. Pol. VIII. 555. D: κάθηνται ... οὗτοι ἐν τῇ πόλει κεκεντρωμένοι cet. Theag. 130. E: ὅποτε παρ' αὐτόν σε καθοίμην. Gorg. 468. A: καθῆσθαι καὶ βαδίζειν cet. Phaed. 98. E. Pol. IV. 420. A: ἐν τῇ πόλει φαίνονται καθῆσθαι (v. κεκτῆσθαι) οὐδὲν ἄλλο ἢ φρουροῦντες. X. 614. C: δικαστὰς ... καθῆσθαι. Euthyd. 291. D:

μόνη ἐν τῇ πρύμνῃ καθῆσθαι τῆς πόλεως. Phaedr. 228. B: ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος. Phaed. 89. A. Pol. II. 371. C: καθήμενος ἐν ἀγορᾷ. IV. 427. C. Charm. 163. B: ἐπ' οἰκήματος καθημένῳ. Prot. 315. C: καθήμενον ... ἐν θρόνῳ. Theaet. 172. E: πρὸς δεσπότην καθήμενον. Charm. 155. B: τῶν καθημένων. Conv. 215. A: τοῖς Σειληνοῖς τούτοις τοῖς ἐν τοῖς ἑρμογλυφείοις καθημένοις. Pol. X. 617. B: ἄλλας ... καθημένας cet. Riv. 132. B: καθήμην γὰρ παρὰ τὸν ἐραστὴν τοῦ ἑτέρου αὐτοῖν. Prot. 315. C: περὶ αὐτὸν δ' ἐκάθηντο cet. Pol. I. 328. C: καθῆστο ... ἐπί τινος προσκεφαλαίου τε καὶ δίφρου. V. 449. B. Euthyd. 271. A.

καθιδρύω, *colloco*. Soph. 224. D: αὐτοῦ καθιδρυμένος (*sedens*) ἐν πόλει.

καθιερεύω, *macto*. Phaedr. 252. C: ἕτοιμοι καθιερεύειν αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά.

καθιερῶ, *consecro*, *legibus sancio*. Legg. XII. 955. E: μηδεὶς ... δευτέρως ἱερὰ καθιερούτω θεοῖς. VII. 799. B: καθιεροῦν ἑκάστας τὰς ᾠδὰς ἑκάστοις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἄλλων. X. 909. E: καθιεροῦν ... τὸ παρόν. V. 738. C: καθιέρωσαν ... τοῖς τοιούτοις λόγοις φήμας τε καὶ ἀγάλματα cet. 745. D: καθιερῶσαι τὸ λαχὸν μέρος ἑκάστῳ τῷ θεῷ. VIII. 838. D: καθιερώσας ταύτην τὴν φήμην παρὰ πᾶσι δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις cet. VII. 816. C: καθιερώσαντα. 807. A: οἷς ἂν τυγχάνῃ θεοῖς ἡ τότε νύξ τε καὶ ἡμέρα καθιερωμένη. XI. 914. B: τὰ ... ὑπὸ τοῦ νόμου τῇ θεῷ καθιερωμένα. II. 657. B: τὴν καθιερωθεῖσαν χορείαν. VIII. 839. C: καθιερωθὲν τοῦτο ... τὸ νόμιμον. VII. 813. A: καθιερωθέντα. 809. B: καθιερωτέα.

καθίζω, *facio ut quis considat*, *colloco*. Charm. 153. C: καὶ ἅμα με καθίζει ἄγων παρὰ Κριτίαν cet. Legg. V. 755. E: καθίσαι χωρὶς μὲν τοὺς ὁπλίτας, χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. * *constituo* (vern. *niedersetzen* vel *setzen*). Legg. IX. 873. E: δικαστὴν αὐτῷ καθιζέτω τῶν γειτόνων τὸν ἐγγύτατα ὁ προσήκων γένει. Polit. 298. E: δικαστήρια καθίσαντες (v. καθιστάντας) ἀνδρῶν. * *facio*. Ion. 535. E: ἐὰν ... κλαίοντας αὐτοὺς καθίσω. — Intrans. *consido*, *procumbo*. Phaedr. 254. C: ὥστε ἐπὶ τὰ ἰσχία ἄμφω καθίσαι τὼ ἵππω. * *sedeo*, *assideo*. Legg. II. 659. B: διδάσκαλος ... θεατῶν μᾶλλον ὁ κριτὴς καθίζει. Conv. 213. B: ὡς ἐκεῖνον καθίζειν. Med. *consido*, *assido*. Pol. VII. 516. E: εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο. Eryx. 392. B: ἀλλὰ βούλεσθ', ἔφη, πρῶτον καθιζώμεθα; Phaedr. 229. B: πόα καθίζεσθαι. Conv. 213. A: καθίζεσθαι παρὰ τὸν Ἀγάθωνα. Prot. 310. A: καθιζόμενος ἐνταυθί (v. ἐνταυθοῖ). Phaedr. 228. E: ποῦ δὴ βούλει καθιζόμενοι (al. καθεζόμενοι) ἀναγνῶμεν; 229. A: εἶτα ... καθιζησόμεθα (v. καθιζώμεθα). Ib. ὅπου καθιζησόμεθα. Euthyd. 278. C: οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες. * *sedeo*. Legg.

IV. 719. C: ὁπόταν ἐν τῷ τρίποδι τῆς Μούσης καθίζηται. Prot. 317. D: ἵνα καθιζόμενοι διαλέγησθε.

καθίημι, *demitto*. Phaed. 61. C: καθῆκε τὰ σκέλη ἀπὸ τῆς κλίνης ἐπὶ τὴν γῆν. Tim. 78. C. 77. D: ταύτας ... καθῆκαν παρὰ τὴν ῥάχιν. Critia 118. A: ὄρεσι μέχρι πρὸς τὴν θάλατταν καθειμένοις (v. καθημένοις). Intrans. *descendo*. Phaed. 112. E: δυνατὸν δ' ἐστὶν ἑκατέρωσε μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι. D: κάτω καθέντα.

καθικνοῦμαι, *pervenio, attingo*. Ax. 369. E: τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

καθίστημι, *colloco; constituo, condo; instituo, praeficio* (vern. *einsetzen, aufstellen*); *induco* vel *adduco*; etiam *reduco, restituo*. Perf., plusq. et aor. 2. *collocatus, constitutus sum* (vern. *gesetzt, bestimmt sein, bestehen*; part. *herkömmlich, gewöhnlich*); etiam *consisto, exsisto, venio, sto* vel *sum*. Soph. 238. D: ὅτι καὶ τὸν ἐλέγχοντα εἰς ἀπορίαν καθίστησι τὸ μὴ ὂν cet. Pol. X. 606. D: ἄρχοντα ἡμῖν καθίστησι. Legg. V. 731. A: εἰς ἀθυμίαν καθίστησι. Phaedr. 232. D: εἰς ἐρημίαν φίλων καθιστᾶσιν. Pol. III. 410. C. Legg. XI. 928. D: ἕτερον νομοφύλακα ... καθιστάτω τῇ χώρᾳ. V. 756. A: ψιλῶν ... ἡγεμόνας οἱ στρατηγοὶ ἑαυτοῖς καθιστάντων. XI. 924. B. Pol. IV. 421. B: καθιστῶμεν. 444. D: καθιστάναι. V. 451. C: ὡς ἀγέλης φύλακας τοὺς ἄνδρας καθιστάναι τῷ λόγῳ. VII. 537. D: εἰς μείζους τιμὰς καθιστάναι. Legg. I. 640. D. V. 735. D: νομοθέτης ... καθιστὰς πολιτείαν καινήν. Apol. 24. C: ῥᾳδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους. Legg. VI. 766. B: καθιστάντα. Pol. III. 410. B: οἱ καθιστάντες μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν. VI. 494. E: δημοσίᾳ εἰς ἀγῶνας καθιστάντας. Polit. 270. E: αἱ παρειαὶ λεαινόμεναι πάλιν ἐπὶ τὴν παρελθοῦσαν ὥραν ἕκαστον καθίστασαν. Phil. 36. B: ἆρ' οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν ... ἐν ἐλπίδι φανερᾷ τοῦ πληρωθήσεσθαι καθέστηκε —; Conv. 203. C: ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκε. Legg. VI. 780. E: τὰ ... περὶ τοὺς ἄνδρας ξυσσίτια καλῶς ... καθέστηκεν. 759. B: καθεστήκοι. Pol. VI. 503. B: ὅτι τοὺς πρεσβυτάτους φύλακας φιλοσόφους δεῖ καθεστάναι. Legg. IV. 714. C: ἥτις ἂν καθεστηκυῖα ᾖ πολιτεία. X. 893. E. Menex. 249. B: ἐν κληρονόμου καὶ υἱέος μοίρᾳ καθεστηκυῖα. Legg. VII. 794. D: τὸ ... νῦν καθεστὸς (v. καθεστὼς) περὶ τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖται παρὰ πᾶσιν ὀλίγου. Polit. 270. D: τῆς νῦν καθεστηκυίας (τροπῆς). 271. D: τῆς νῦν καθεστ. φορᾶς. Pol. I. 339. A: τὸ τῆς καθεστ. ἀρχῆς ξυμφέρον. III. 407. E: τὸ μὴ δυνάμενον ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζῆν. Ep. III. 316. C: ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστηκυίᾳ. Phaedr. 231. E: εἰ ... τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα (vern. *die bestehende*, h. e. *herrschende Meinung*) δέδοικας. Ep. VII. 331. C: ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον. Tim. 46. B: παρὰ τὸ καθεστὸς (v. καθεστὼς) ἔθος τῆς προσβολῆς. Legg. VI. 766. D: ἐν ᾗ

δικαστήρια μὴ καθεστῶτα εἴη κατὰ τρόπον. VII. 798. B: *τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστώτων.* III. 678. B: *εἰς πάντα τὰ νῦν καθεστηκότα προελήλυθε ἅπαντα.* Ep. VIII. 357. A: *κατέστησα ἂν ἧπερ καὶ διενοούμην.* Phil. 16. B: *πολλάκις δέ με … ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.* Pol. VIII. 569. A. Tim. 34. B: *οὐρανὸν ἕνα μόνον ἔρημον κατέστησε.* Menex. 242. A: *ὃ καὶ τήνδε τὴν πόλιν ἄκουσαν ἐν πολέμῳ τοῖς Ἕλλησι κατέστησε.* Tim. 70. B: *τὴν … καρδίαν … εἰς τὴν δορυφορικὴν οἴκησιν κατέστησαν.* 71. E. Ep. XIII. 363. E: *ἔμμισθον … αὐτὸν κατάστησον.* Legg. XII. 954. B: *ὃν ἂν ἐθέλῃ φύλακα καταστησάτω … ὁ φωρῶν.* Crat. 432. C: *εἴ τις θεῶν … τοιαῦτα ἕτερα καταστήσειε πλησίον σου.* Legg. XI. 937. B: *ἐὰν ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων … καταστήσῃ.* Pol. IX. 590. E: *ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς … πολιτείαν καταστήσωμεν.* Legg. VI. 766. D: *μέχριπερ ἂν τοῖς παισὶ καταστήσωσι τὸν ἐπίτροπον.* Euthyd. 305. D: *ἐὰν τούτους εἰς δόξαν καταστήσωσι* cet. Crat. 430. B: *εἰς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν αἴσθησιν καταστῆσαι.* Pol. VII. 522. D: *τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ.* Legg. IX. 856. E: *κληρονόμον … καταστῆσαι.* Menex. 246. D: *εἰς ὀνείδη καταστῆσαι.* Soph. 230. D: *εἰς αἰσχύνην καταστήσας.* Phil. 57. B. Conv. 193. D: *καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν.* Pol. VIII. 561. B. Legg. IX. 868. B: *εἰς δίκην καταστήσας.* Epin. 975. A: *τῶν δὲ εἰς τὴν νόμιμον ἐδωδὴν καταστήσασα.* Phaed. 69. C: *οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες.* Tim. 20. B: *εἰς πόλεμον πρέποντα καταστήσαντες τὴν πόλιν.* Legg. III. 681. D: *τοὺς … ἄρχοντας καταστήσαντες.* VI. 759. C: *καταστήσαντας ἐπ' αὐτοῖς ἐξηγητάς.* Pol. IX. 572. D: *κατέστη εἰς μέσον ἀμφοῖν τοῖν τρόποιν.* Legg. VI. 780. B: *κατέστη … τρόπῳ τινὶ τοιούτῳ τὸ ἐπιτήδευμα … τὸ τῶν ξυσσιτίων.* VII. 798. A: *μόγις ποτὲ κατέστη* (*restituuntur*). Ep. VII. 324. C: *τριάκοντα … πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες.* Gorg. 473. C: *ἐὰν διαφυγὼν τύραννος καταστῇ.* Pol. VIII. 543. B: *ὅταν … καταστῶσιν οἱ ἄρχοντες.* Legg. VI. 754. C. 760. B. Phaedr. 232. B: *κοινὴν ἀμφοτέροις καταστῆναι τὴν συμφοράν.* Conv. 210. B: *καταστῆναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων ἐραστήν.* Pol. VII. 517. A: *πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα.* Eryx. 396. C: *εἰς ἔχθραν καταστῆναι.* Legg. XI. 928. A: *ὃς ἂν ἐπιτρόπου φύλαξ τῶν νομοφυλάκων καταστὰς ἐπιμελῆται.* VII. 794. B: *ἡ … καταστᾶσα ἀρχέτω* cet. Menex. 249. A. 243. A: *εἰς ἀπορίαν τῆς πόλεως καταστάσης.* Pol. VII. 541. A: *πόλιν τε καὶ πολιτείαν … καταστᾶσαν.* Polit. 308. A: *εἰς ἔχθραν πολλοῖς … καταστάντες.* Legg. VI. 754. D: *καταστᾶσαι* (*ἀρχαί*). Polit. 298. E: *τοὺς … καταστάντας ἄρχοντας.* Legg. II. 663. B: *νομοθέτης δ' ἡμῖν δόξαν εἰς τοὐναντίον τούτου καταστήσει.* V. 741. D: *φυλακτήρια τούτων … καταστήσουσιν.* VI. 753. D. — Pass. *collocor*, *constituor*; med. *con-*

sisto, existo; *influo*; *revertor* al., aor. 1. *instituo, constituo, compono* al. Conv. 222. B: παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ᾽ ἐραστοῦ. Pol. VIII. 564. A: οὐκ ἐξ ἄλλης πολιτείας τυραννὶς καθίσταται ἢ ἐκ δημοκρατίας. Tim. 59. A: εἰς ταὐτὸν αὐτῷ καθίσταται. Polit. 307. D: πολλὴν εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις ... καθίστανται. Pol. III. 395. D: ὅτι αἱ μιμήσεις ... εἰς ἔθη τε καὶ φύσιν καθίστανται. Phil. 42. D: εἰς ... τὴν αὐτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται. Tim. 44. B: (ὅταν) πάλιν ... αἱ περίοδοι ... καθιστῶνται. Polit. 298. E: ἄρχοντας καθίστασθαι τοῦ πλήθους. 309. A. Legg. III. 684. E: ὥστ᾽ εἰς ἀπορίαν καθίστασθαι πάντα ἄνδρα. VII. 802. A: τὰς δὲ ᾠδάς τε καὶ ὀρχήσεις οὑτωσὶ χρὴ καθίστασθαι. Pol. IX. 591. B: ὅλη ἡ ψυχὴ εἰς τὴν βελτίστην φύσιν καθισταμένη. Apol. 37. C: δουλεύοντα τῇ ἀεὶ καθισταμένῃ ἀρχῇ. Tim. 65. A: καθιστάμενα ... εἰς ταὐτὸν πάλιν ἡδονὰς (ἴσχει). Pol. VI. 491. A: εἰς τὸ ἐπιτήδευμα καθισταμένας αὐτῆς. Legg. VI. 751. A. Pol. VIII. 562. B: δι᾽ οὗ ἡ ὀλιγαρχία καθίστατο. Prot. 315. B: ἀεὶ εἰς τὸ ὄπισθεν καθίσταντο κάλλιστα. Legg. VII. 816. B: δύο ... τῶν ὀρχήσεων τῶν καλῶν εἴδη κατεστήσατο. Hipp. mai. 304. D: λόγον ὅστις καλῶς κατεστήσατο ... ἢ ἄλλην πρᾶξιν ἡντινοῦν. Pol. VIII. 551. B: ἢ ... κατεστήσαντο τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Legg. V. 738. C: θυσίας ... κατεστήσαντο. Tim. 47. C: (ἵνα) τὰς ἐν ἡμῖν πεπλανημένας (περιφορὰς) καταστησαίμεθα. Ax. 370. B: καταστήσασθαι ... πολιτείας. Ep. VII. 331. E. 338. A: καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ. Menex. 304. A: εὖ καὶ καλῶς λόγον καταστησάμενον ἐν δικαστηρίῳ cet. C. Pol. VIII. 546. D: ὧν καταστήσονται ... τοὺς ἀρίστους οἱ πρότεροι. — Verb. Pol. III. 414. A: τὸν ... ἀκήρατον ἐκβαίνοντα καταστατέον ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ φύλακα. Legg. VI. 759. B.

καθό, *quocirca*. Soph. 267. D: καθὸ ... τῶν ὀνομάτων ἀνάγκη μὴ σφόδρα ἀπορεῖν.

κάθοδος, ἡ, *reditus*. Legg. IX. 867. D: καθόδου ... πέρι. Ep. VII. 333. E: ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας.

καθομολογῶ, *concedo*. Gorg. 499. B: καθομολογῶν. Crit. 49. C.

καθορῶ, *despicio; conspicio, adspicio; respicio*; in univ. *specto, cerno;* etiam *animadverto, cognosco.* Soph. 226. E: οὐ μὴν ἔγωγε καθορῶ νῦν. Crat. 415. B. Legg. IV. 715. D: πάνθ᾽ ... ἀγαθὰ γιγνόμενα καθορῶ. Theaet. 187. B: εἴ τι μᾶλλον καθορᾷς. Soph. 249. C. Pol. II. 368. E. Phaedr. 247. D: καθορᾷ ... αὐτὴν δικαιοσύνην cet. Pol. I. 330. E. Tim. 39. E. Polit. 266. B: ἕτερον αὖ τι ... ἆρα καθορῶμεν ἡμῖν γεγονὸς ἐν τοῖς διῃρημένοις; Tim. 49. D: ἀεὶ ὃ καθορῶμεν ἄλλοτε ἄλλῃ γιγνόμενον. Pol. VII. 516. A: τὰς σκιὰς ἂν ῥᾷστα καθορῴη. Phaedr. 259. A: καὶ ἅμα μοι δο-

κοῦσιν ... οἱ τέττιγες ... καθορᾶν. Phaed. 66. D: *ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ καθορᾶν τἀληθές.* Pol. V. 476. D. X. 616. B: *ὅθεν καθορᾶν ἄνωθεν ... φῶς εὐθύ.* Critia 121. B: *Ζεὺς ... ἅτε δυνάμενος καθορᾶν τὰ τοιαῦτα.* Polit. 273. D: *καθορῶν ἐν ἀπορίαις ὄντα.* Phil. 18. C. Phaedr. 248. A: *μόγις καθορῶσα τὰ ὄντα.* Pol. VII. 516. C: *τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα.* Soph. 216. C: *καθορῶντες ὑψόθεν τὸν τῶν κάτω βίον.* Pol. VI. 495. C: *καθορῶντες ... ἄλλοι ἀνθρωπίσκοι κενὴν τὴν χώραν ταύτην γιγνομένην.* Legg. II. 670. D: *καθορῶντες τάς τε ἁρμονίας καὶ τοὺς ῥυθμούς.* Epin. 987. A: *φανεροὺς ... ἀστέρας ἀεὶ ... καθορῶντας.* Critia 121. A: *νήφοντες δὲ ὀξὺ καθεώρων ὅτι καὶ ταῦσα πάντα ... αὐξάνεται.* Epin. 986. A: *δυνάμεις ... ἀδελφὰς ἀλλήλων ὧν καθεώρακα ἐγώ.* Gorg. 457. C: *οἶμαι ... καὶ σὲ ... καθεωρακέναι ἐν αὐτοῖς τὸ τοιόνδε ὅτι* cet. Conv. 186. A: *καθεωρακέναι μοι δοκῶ ἐκ τῆς ἰατρικῆς.* Legg. X. 905. C. XII. 967. A: *καθεωρακότας ... γιγνόμενα ἀνάγκαις πράγματα* cet. Phil. 38. D: *τὸ καθορώμενον ἄγαλμα.* C: *ἰδόντι τινὶ πόῤῥωθεν μὴ πάνυ σαφῶς τὰ καθορώμενα.*

καί, *et*, copulat singulas voces (etiam ita ut redundare videatur, velut *πολλὰ καὶ κακά, πολλά τε καὶ ἀνόσια*, Pol. X. 615. D. al.), orationis partes totasque orationes inter se cohaerentes vel una narratione comprehensas. Phaed. 58. B: *ἀεὶ καὶ νῦν ἔτι.* Gorg. 523. A: *καὶ ἀεὶ καὶ νῦν* (vern. *jetzt wie immer*). Phaedr. 254. A: *ἀεί τε καὶ τότε.* Phil. 60. C: *καὶ τότε καὶ νῦν.* Phaed. 58. D: *καὶ αὐτὸν λέγοντα καὶ ἄλλον ἀκούοντα.* Prot. 309. B: *ἢ παρ᾽ ἐκείνου φαίνει; καὶ πῶς πρός σε* (al. *πρὸς σὲ*) *ὁ νεανίας διάκειται;* Phaed. 59. C: *ἀεὶ ... εἰώθειμεν φοιτᾶν ... παρὰ τὸν Σωκράτη ... καὶ δὴ καὶ τότε* cet. Phaedr. 275. C: *ὀρθῶς ἐπέπληξας· καί μοι δοκεῖ περὶ γραμμάτων ἔχειν* cet. Crat. 400. B: *πάνυ μὲν οὖν· καὶ δοκεῖ γέ μοι* cet. Charm. 155. A. al. Novam orditur orationem (ubi nos vel nullam usurpamus particulam vel aliis utimur, velut *dann, darauf*; *καὶ — καί*, *schon — da*, *sowie — so*). Prot. 310. C: *καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος ἐκαθέζετο παρὰ τοὺς πόδας μου.* Phaed. 59. E: *καὶ ἥκομεν, καὶ ἡμῖν ἐξελθὼν ὁ θυρωρὸς ... εἶπε* (ubi verti potest *da kam — heraus*). 60. A: *Καὶ ὁ Σωκράτης ... ἔφη* (vern. *darauf sagte S.*). Theaet. 188. D. Phaedr. 254. B: *καὶ πρὸς αὐτῷ τ᾽ ἐγένοντο καὶ εἶδον τὴν ὄψιν* cet. (vern. *sowie — so*). Crat. 399. C: *ὁ δὲ ἄνθρωπος ἅμα ἑώρακε ... καὶ ἀναθρεῖ καὶ λογίζεται τοῦτο ὃ ὄπωπεν.* Conv. 220. E: *καὶ ἤδη ἦν μεσημβρία, καὶ ἄνθρωποι ᾐσθάνοντο* cet. Euthyd. 273. A. al. Etiam orationem orditur qua ad aliud quid transitur vel antecedentibus aliquid opponitur (ubi nos ponimus *doch* vel *gleichwohl*). Conv. 175. E: *Καὶ* (sic codd. pro *ἀλλὰ*) *ταῦτα μὲν καὶ ὀλίγον ὕστερον διαδικασόμεθα* cet. 201. D: *Καὶ σὲ μέν γε ἤδη ἐάσω, τὸν δὲ λόγον* cet. Gorg.

519. C: καὶ τούτου τοῦ πράγματος τί ἂν ἀλογώτερον εἴη πρᾶγμα; Apol. 29. A. — Imperativo praepositum verti potest *so*, *nun* vel *doch*. Gorg. 562. B: καί μοι ἀπόκριναι, ὦ Σώκρατες. 449. C. Theaet. 161. B. Soph. 227. B. Euth. 3. A: καί μοι λέγε. al. — Si contrarii quid ponitur vel tale quod ex mente loquentis fieri non debeat, verti potest *sed* (c. neg. οὐ est vern. *nicht aber*). Gorg. 484. C: ἐὰν γὰρ καὶ πάνυ εὐφυὴς ᾖ, καὶ πόῤῥω τῆς ἡλικίας φιλοσοφῇ. 502. B: εἰ δέ τι τυγχάνει ἀηδὲς καὶ ὠφέλιμον. Theaet. 176. B: ἵνα δὴ μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι. Prot. 337. B: εὐδοκιμοῖτε καὶ οὐκ ἐπαινοῖσθε. Gorg. 452. E: ὁ δὲ χρηματιστὴς οὗτος ἄλλῳ ἀναφανήσεται χρηματιζόμενος καὶ οὐχ αὑτῷ. 520. C. — Variae autem quas part. καί habere videtur significationes non in ipsa per se insunt, sed ex orationis proficiscuntur conformatione; nam quae part. καί praeposita prioribus annectuntur, modo haec explicant vel accuratius definiunt (ita καί verti potest *und zwar, nehmlich* vel tali modo), modo corrigunt (ita est vern. *oder vielmehr*), modo contrarii quid inferunt (ita verti potest *sed, at*). Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι. Phaed. 58. D: ἀλλὰ παρῆσάν τινες, καὶ (*u. zwar*) πολλοί γε. Pol. II. 373. A: ἑταῖραι καὶ πέμματα, καὶ (*u. zwar*) ἕκαστα τούτων παντοδαπά. IV. 426. A. Sic praecipue c. pron. ταῦτα. Gorg. 516. C: καὶ ταῦτ' εἰς αὐτόν cet. 527. C: καὶ ταῦτα περὶ τῶν μεγίστων. Legg. I. 630. E. 631. A. al. Participio seq. verti potest *da doch* vel *obgleich* (quod in participio soluto latet). Phaedr. 241. E: ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ... καὶ ταῦτα ψέγων. Gorg. 508. A: καὶ ταῦτα σοφὸς ὤν. 458. C. 492. C. Pol. I. 341. C: νῦν γοῦν ... ἐπεχείρησας, οὐδὲν ὢν καὶ ταῦτα. III. 404. B: καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ὄντας. Simile est Pol. VIII. 549. D: μηδὲ μαχόμενον καὶ λοιδορούμενον (part. soluto *etiamsi conviciis proscindatur*). Prot. 317. B: ἐγὼ ... τούτων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ἐλήλυθα, καὶ ὁμολογῶ (vern. *ich bekenne nehmlich*) cet. 338. A: ὡς οὖν ποιήσετε, καὶ πείθεσθέ μοι ... πρύτανιν ἑλέσθαι. Gorg. 450. E: ὅτι ἡ διὰ λόγου τὸ κῦρος ἔχουσα ῥητορική ἐστιν· καὶ (sic enim scrib. et interpung.) ὑπολάβοι ἄν τις cet. Reddi potest vern. *vielmehr* vel *oder vielmehr*. Gorg. 504. E: ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸ ἔσθ' ὅτε πλέον ἢ τοὐναντίον ... καὶ ἔλαττον. Pol. V. 449. D: μέγα γάρ τι οἰόμεθα φέρειν καὶ ὅλον εἰς πολιτείαν ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς γιγνόμενον. Apol. 23. A: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός. Etiam reddi potest *also*. Phaed. 58. B: καθαρεύειν τὴν πόλιν καὶ δημοσίᾳ μηδένα ἀποκτιννύναι. — Intendit vocis sq. (ut μάλα, πάνυ al.) vim. Prot. 315. D: ἐν ... στρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς. 333. B: ὡμολόγησε καὶ μάλ' ἀκόντως. Phaed. 64. B: τοὺς μὲν παρ' ἡμῖν ἀνθρώπους καὶ πάνυ. Theaet. 142. C. Polit. 284. C. Pol. VII. 518. B: καὶ μάλα ... μετρίως λέγεις.

VIII. 563. E. — Vocibus *σμικρός, ὁστισοῦν* al. praepos. verti potest *vel* (vern. *auch nur*). Phaed. 78. D: *αὐτὸ τὸ ἴσον ... μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται;* Phil. 59. B: *πῶς ἂν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἂν καὶ ὁτιοῦν;* Legg. III. 677. C. VII. 816. E: *εἴ τις αὖ μέλλει καὶ σμικρὸν ἀρετῆς μεθέξειν.* Epin. 985. C: *ὅστις νοῦν κέκτηται καὶ τὸν βραχύτατον.* Apol. 28. B: *ὅτου τι καὶ σμικρὸν ὄφελός ἐστιν.* 35. B: *τοὺς δοκοῦντας καὶ ὁτιοῦν* (v. *ὁπητιοῦν*) *εἶναι.* — *Etiam.* Prot. 309. A: *καὶ πρώην ἰδόντι* (*μοι*) *καλὸς ἐφαίνετο ἀνὴρ ἔτι.* B: *οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῇ νῦν ἡμέρᾳ.* Saepius repetitur. Phil. 62. E. al. — In variis ponitur orationis conformationibus, ubi lingua germ. alias frequentat particulas, velut *schon, eben* vel *gerade, denn* al. Verti potest *schon.* Gorg. 498. A: *ἀλλ' ἀρκεῖ καὶ τοῦτο.* Phaed. 108. E: *ἀλλ' ... καὶ ταῦτα ἀρκεῖ.* Soph. 220. D. Crat. 429. E: *ἀλλ' ἀγαπητὸν καὶ τοῦτο.* Apol. 28. A: *ἀλλ' ἱκανὰ καὶ ταῦτα.* Pol. VI. 506. D. VIII. 548. D. Est vern. *gerade* vel *eben.* Phaedr. 227. C: *ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο καὶ κεκόμψευται.* Gorg. 511. B: *οὐκοῦν τοῦτο δὴ καὶ τὸ ἀγανακτητόν.* 520. B. Theaet. 166. D: *ἀλλ' αὐτὸν τοῦτον καὶ λέγω σοφὸν ὃς* cet. In orat. interrog. reddi potest *denn* (c. part. *ποτέ denn wohl*). Phaedr. 268. A: *ταῦτα ... μᾶλλον ἴδωμεν τίνα καί ποτ'* (al. *καὶ πότ'*) *ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν.* Gorg. 455. A: *ἴδωμεν τί ποτε καὶ λέγομεν περὶ τῆς ῥητορικῆς.* Phaed. 61. E: *τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο — ;* Theaet. 144. B: *τίνος δὲ καὶ ἔστι τῶν πολιτῶν;* Crat. 407. E: *τί καὶ νοεῖ τὸ ὄνομα.* Conv. 218. B: *Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ καὶ λέγειν;* Pol. IV. 434. D: *τί γὰρ καὶ ἐροῦμεν;* Euth. 3. A. 6. B. al. — Post vocc. similitudinem vel contrarium indicantes (ut *ταὐτόν, τοὐναντίον* al.) est Lat. *ac* vel *atque* (vern. *wie, als*). Gorg. 491. B: *ταὐτὰ σὺ ... καὶ ἐγώ.* Phil. 22. C: *ταὐτὸν καὶ ἀγαθόν.* Pol. VII. 524. A: *εἴπερ τὸ αὐτὸ καὶ μαλακὸν λέγει.* Legg. III. 683. A: *ἣν ὑμεῖς ὀρθῶς ἔφατε κατοικεῖσθαι καὶ Κρήτην ὡς ἀδελφοῖς νόμοις.* XII. 967. A: *πᾶν ... τοὐναντίον ἔχει νῦν τε καὶ ὅτε ἄψυχα αὐτὰ οἱ διανοούμενοι διενοοῦντο.* Ion. 531. D: *ἀλλ' οὐχ ὁμοίως πεποίηκασι καὶ Ὅμηρος.* Lach. 195. D. — Sermo Graecorum vividus partic. *καί* saepenumero interponit ubi aliae linguae vel prorsus abstinent particula vel aliam usurpant. Sic post *εἴπερ* (*εἴπερ τις καὶ ἄλλος*: Phaed. 58. E. 66. A. Legg. II. 663. D. Parm. 155. D: *εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν.* 159. B. Charm. 166. E.), post *ἵνα* (Gorg. 467. C: *ἵνα καὶ εἰδῶ ὅ τι λέγεις.* Theaet. 163. C: *ἵνα καὶ αὐξάνῃ.* Pol. IV. 450. C: *δεῦρο νῦν ... ἵνα καὶ ἴδῃς ὅσα καὶ εἴδη ἔχει ἡ κακία.* X. 612. D. Lys. 204. A. Lach. 194. A. al.), in comparatione et post voces comparativas. Gorg. 457. E: *εἰ μὲν καὶ σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ὧνπερ καὶ ἐγώ.* Phaed. 64. C: *ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ ξυνδοκῇ ἅπερ καὶ ἐμοί.* 76. C: *ὥσπερ καὶ ταῦτά ἐστιν, οὕτω*

καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εἶναι. Pol. V. 470. B: *ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα ὀνόματα ... οὕτω καὶ εἶναι δύο.* VII. 518. B. Euth. 6. A. 13. A. Apol. 22. D. al. — *καὶ γάρ.* Gorg. 467. B: *καὶ γὰρ νῦν ὁμολογῶ.* 465. B. Pol. V. 468. D. VII. 527. C. al. — *καὶ γὰρ καί.* Prot. 317. C: *καὶ γὰρ καὶ τὰ ξύμπαντα πολλά μοί ἐστιν.* Gorg. 449. C. Conv. 221. D. — *καὶ — γέ* (praec. in respons.). Pol. I. 335. B: *καὶ πάνυ γε ... τούς γε πονηροὺς ... δεῖ βλάπτειν.* III. 394. D: *καὶ καλῶς γ', ἔφη, λέγεις.* — *καὶ δὴ καί*, *atque etiam*, *et vero etiam.* Phaed. 59. D: *καὶ δὴ καὶ τότε πρωϊαίτερον ξυνελέγημεν.* 112. E. Polit. 268. E. Pol. X. 618. A: *ζώων τε γὰρ πάντων βίους καὶ δὴ καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους ἅπαντας.* Tim. 21. E. — *καὶ μὲν δή* et *καὶ μὲν δὴ — γέ*, *quin etiam*, *et vero etiam.* Gorg. 507. B: *καὶ μὲν δὴ καὶ ἀνδρεῖόν γε ἀνάγκη.* Theaet. 155. E: *καὶ μὲν δὴ ... σκληρούς γε λέγεις ... ἀνθρώπους.* Polit. 287. D. Conv. 197. A: *καὶ μὲν δὴ τήν γε τῶν ζώων ποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν —;* Pol. V. 464. B. VII. 526. D. — *καὶ μήν* et *καὶ μὴν — γέ*, *sane*, *vero*; *at vero*, *atqui.* Phaed. 84. D: *καὶ μὴν ... τἀληθῆ σοι ἐρῶ.* 88. E: *καὶ μὴν ... πολλάκις θαυμάσας Σωκράτη οὐ πώποτε μᾶλλον ἠγάσθην ἢ τότε* cet. Theaet. 143. E: *καὶ μὴν ... ἐμοί τε εἰπεῖν καὶ σοὶ ἀκοῦσαι πάνυ ἄξιον.* Conv. 199. C. Gorg. 471. D: *καὶ μὴν οὐδέν γέ σοι ὁμολογῶ ὧν σὺ φῄς.* Pol. I. 328. D: *καὶ μὴν ... χαίρω γε διαλεγόμενος τοῖς σφόδρα πρεσβύταις.* Alc. I. 130. A. — *εἰ καί*, v. Vol. I. p. 601.

καινός, ή, όν, *novus*, *recens.* Ax. 370. E: *γέγονα καινός.* Parm. 133. A: *οὐδέποτε παύσεται ἀεὶ καινὸν εἶδος γιγνόμενον.* Pol. I. 328. A: *καινόν γε τοῦτο.* III. 414. C: *μηδὲν καινόν.* Legg. II. 657. B: *καινῇ ... ἀεὶ μουσικῇ χρῆσθαι.* IV. 704. A: *καινῇ γενομένῃ τῇ πόλει.* VII. 813. D. Conv. 208. A: *πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην.* Legg. V. 735. D: *πολιτείαν καινήν.* Gorg. 448. A: *ὅτι οὐδείς μέ πω ἠρώτηκε καινὸν οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν.* Phaed. 100. B: *ὧδε λέγω, οὐδὲν καινόν, ἀλλ' ἅπερ* cet. Pol. III. 399. E: *οὐδέν γε ... καινὸν ποιοῦμεν.* IV. 424. C: *εἶδος ... καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον.* Legg. III. 677. C. Euthyd. 271. B: *καινοί τινες αὖ οὗτοι ... σοφισταὶ* cet. Polit. 270. D: *παθήματα ... καινά.* Pol. III. 405. D: *καὶ μάλ' ... ὡς ἀληθῶς καινὰ ταῦτα καὶ ἄτοπα νοσημάτων ὀνόματα.* Legg. IV. 708. D: *νόμων καινῶν.* Tim. 81. C: *καινοῖς ἐπικρατεῖ τέμνουσα.* Euth. 3. B: *ὡς καινοὺς ποιοῦντα θεούς.* Phaedr. 267. B: *καινά τε ἀρχαίως (λέγειν ἀνεῦρον).* Tim. 81. B: *καινὰ τὰ τρίγωνα ... ἔτι ἔχουσα.* Legg. II. 660. B: *καινὰ δὲ ἄττα ἀεὶ γιγνόμενα.* Apol. 24. C: *ἕτερα ... δαιμόνια καινά.* 26. B. Alc. I. 113. E: *οἴει ... καίν' ἄττα δεῖν ἀκούειν.* Phaed. 115. B: *ἅπερ ἀεὶ λέγω ... οὐδὲν καινότερον.*

καινοτομία, ἡ, *novitas*; *res novae* (vern. *Neuerung*).

Legg. IV. 715. C: *οὔτι καινοτομίας ὀνομάτων ἕνεκα.* XII. 949. E: *καινοτομίας ἀλλήλοις ἐμποιούντων ξένων ξένοις.*

καινοτομῶ, *novo*; *induco* (aliquid novi). Euth. 16: *ὅτι ... οὐδὲ καινοτομῶ περὶ αὐτά* (*τὰ θεῖα*). Legg. II. 656. E: *παρὰ ταῦτ' οὐκ ἐξῆν ... καινοτομεῖν.* IV. 709. A. Epin. 985. C: *καινοτομῶν.* Euth. 3. B: *ὡς ... καινοτομοῦντός σου περὶ τὰ θεῖα.* Legg. VII. 797. B: *τόν τι νέον ἀεὶ καινοτομοῦντα.* Euth. 5. A: *καινοτομοῦντα περὶ τῶν θείων ἐξαμαρτάνειν.* Legg. VII. 797. B: *κινούμενα ... τὰ αὐτὰ καὶ καινοτομούμενα.*

καινῶς, *nove*; etiam *ita ut res videatur nova* vel *recens esse.* Phaedr. 267. B: *τά τ' ἐναντία καινῶς* (*λέγειν*). Theaet. 180. A: *ἑτέρῳ πεπλήξει καινῶς μετωνομασμένῳ.*

καίπερ, *quamvis.* Prot. 318. B: *καίπερ τηλικοῦνος ὤν.* Polit. 302. B: *καίπερ ... πάρεργον λεγόμενον.* Pol. VI. 495. D. Tim. 40. D.

καίριος, α, ον, *tempestivus*, *opportunus*; *idoneus.* Legg. XII. 961. A: *εἴ τι ... καίριον ἀκοῦσαι.* Phil. 66. A: *τὸ μέτριον καὶ καίριον.* Legg. IX. 855. E: *ὅσα ἂν εἶναι καίρια δοκῇ.* Tim. 51. D: *τοῦτο μάλιστα καιριώτατον γένοιτ' ἄν.*

καιρός, ὁ, *tempus opportunum*, *opportunitas*; *occasio*; *commodum*, *utilitas*; etiam in univ. *tempus*; c. praepos. *opportune.* Tim. 38. B: *περὶ ... τούτων τάχ' ἂν οὐκ εἴη καιρὸς πρέπων ἐν τῷ παρόντι διακριβολογεῖσθαι.* Legg. IV. 709. B: *ὡς ... μετὰ θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς τἀνθρώπινα διακυβερνῶσι ξύμπαντα.* XII. 945. C. 961. C: *ἡμέτερος ἂν καιρὸς γίγνοιτο ... μηδὲν ἀπολείπειν προθυμίας.* Ax. 364. B: *νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν ... σοφίαν.* Legg. III. 687. A: *πῶς ... τοῦ καιροῦ ἂν ... ἔτυχον*; Alc. II. 148. A: *τοῦ καιροῦ τυχεῖν.* Polit. 307. B: *ὀξύτερα ... αὐτὰ γιγνόμενα τοῦ καιροῦ* (*quam par est*). 310. E: *νωθέστερα ... τοῦ καιροῦ.* Theaet. 187. E: *ἴσως ... οὐκ ἀπὸ καιροῦ* (*haud alienum*) *πάλιν ... μετελθεῖν.* Ep. VII. 339. C: *ἄνευ καιροῦ.* Theaet. 207. E: *ἐν τῷ τοιούτῳ καιρῷ.* Legg. IV. 709. C: *καιρῷ ... χειμῶνος.* Soph. 260. A: *ὡς ἐν καιρῷ ... τοῖς τοιούτοις διεμαχόμεθα.* Id. Polit. 307. A. Pol. II. 370. C. Legg. XI. 916. D. Crit. 44. A: *ἐν καιρῷ τινί* (*peropportune*). Phaed. 107. A: *εἰς ὅντινά τις ἂν ἄλλον καιρὸν ἀναβάλλοιτο ἢ τὸν νῦν παρόντα.* Polit. 270. A: *κατὰ καιρὸν ... τοιοῦτον ὥστε* cet. 284. E: *πρὸς τὸ μέτριον καὶ τὸ πρέπον καὶ τὸν καιρὸν* cet. Pol. II. 370. B: *ἐάν τίς τινος παρῇ ἔργου καιρόν.* IV. 421. A. Tim. 85. D. Legg. VI. 772. E: *ἔλαβες ... τοῦ λόγου καιρὸν καὶ μάλ' ἐμοὶ δοκοῦντ' εἶναι σύμμετρον.* Prot. 340. E: *εἰς καιρόν.* Id. Phaedr. 229. A. Legg. XI. 926. E. Polit. 277. A: *παρὰ καιρόν* (*intempestive*). Id. Pol. III. 409. D. VIII. 546. D. Legg. III. 702. B. IV. 708. E.: *ἐὰν πρὸς καιρόν τινα λέγωμεν.* Ep. VII. 334. D: *τῶν ... εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγα-*

θῶν. Legg. XII. 945. C: πολλοὶ καιροὶ πολιτείας λύσεως εἰσί. I. 636. E: ὁ δ' ἀνεπιστημόνως ἅμα καὶ ἐκτὸς τῶν καιρῶν τἀναντία ἂν ἐκείνῳ ζώῃ. V. 744. B. Ep. IX. 358. A: πολλὰ ... καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. 359. B: ἐν τοιούτοις καιροῖς. Phaedr. 272. A: προςλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον καὶ ἐπισχετέον. Pol. II. 374. C: οὐ παρεὶς τοὺς καιρούς. Ep. VII. 326. A. 327. E.

καίω, vid. κάω.

κάκη, ἡ, *pravitas*. Phaedr. 247. B: ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων. Legg. V. 737. B: οὐκ ἀνθρώπινος ἂν εἴη μετὰ κάκης πάσης ἀμαθία. IX. 856. C: δεῖ δεύτερον ἡγεῖσθαι τὸν τοιοῦτον πολίτην κάκῃ. VIII. 840. C: διὰ κάκην ... τὴν τῶν πολλῶν. IX. 880. E: ὥστε μὴ οὐκ ἐπὶ πᾶσαν ἰέναι κάκην. XI. 921. A: διὰ κάκην. * *ignavia*. Legg. XII. 943. A: ἐὰν δέ τις ἐκλείπῃ τινὶ κάκῃ. Menex. 246. B: εἴκοντας κάκῃ. Phaedr. 273. C: ὁ δ' οὐκ ἐρεῖ δὴ τὴν ἑαυτοῦ κάκην. Pol. V. 468. A: διὰ κάκην.

κακηγορία, ἡ, *maledictum*, *convicium*. Legg. XI. 934. E: περὶ κακηγορίας. Phaedr. 243. A: διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν. B: διὰ τὴν τοῦ Ἔρωτος κακηγορίαν.

κακηγόρος, ὁ ἡ, *maledicus*. Phaedr. 254. E: τήν τε κακηγόρον (v. κατήγορον) γλῶτταν cet.

κακηγορῶ, *maledico*, *convicium alicui facio*, *de aliquo detraho*. Conv. 173. D: ἀεὶ ... σαυτόν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους. Legg. XI. 934. E: μηδένα κακηγορείτω μηδείς. Ib. ἀπεχόμενος ... τοῦ κακηγορεῖν. Gorg. 522. B: τοὺς πρεσβυτέρους κακηγορεῖν (v. κατηγορεῖν). Men. 95. A. Pol. III. 395. E: κακηγοροῦντάς τε καὶ κωμῳδοῦντας ἀλλήλους. Ep. II. 310. D: τῶν μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων (v. κατηγορ.). Pol. II. 368. C: παραγενόμενον δικαιοσύνῃ κακηγορουμένῃ.

κακία, ἡ, *pravitas*. Phaedr. 253. B: τίς ... κακοῦ κακία. 256. B: ᾧ κακία ψυχῆς ἐνεγίγνετο. Crat. 386. D: ἀρετή τε καὶ κακία. 415. B: πᾶν τὸ κακῶς ἰὸν κακία ἂν εἴη. Pol. IV. 444. E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια. X. 609. D. Legg. VII. 814. A: πολλὴ ... κακία πολιτείας cet. Men. 72. A. al. Phaedr. 248. C: λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα. Gorg. 477. B: κακίας ἄρα ψυχῆς ἀπαλλάττεται ὁ δίκην διδούς; Soph. 227. D: δύο ... κακίας εἴδη περὶ ψυχὴν ῥητέον. Phil. 63. E: τὰς ... μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης κακίας ἑπομένας. Conv. 181. E: οἷ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. Pol. X. 609. C: ὑπὸ τῆς οἰκείας κακίας. Tim. 42. C. Legg. I. 637. D. al. Phaedr. 248. B: κακίᾳ ἡνιόχων. Pol. IX. 580. B: ἀρετῇ καὶ κακίᾳ. Legg. III. 688. C. Pol. I. 348. C: τὸ μέν που ἀρετὴν αὐτοῖν καλεῖς, τὸ δὲ κακίαν; IV. 444. B: ἀμαθίαν καὶ ξυλλήβδην πᾶσαν κακίαν. VI. 490. D: τοὺς δὲ πολλοὺς κακοὺς πᾶσαν κακίαν. Tim. 86. E. Legg. X. 890. C: ὅσα τε πρὸς ἀρε-

τὴν τείνει καὶ κακίαν. Soph. 251. A: καὶ κακίας καὶ ἀρετάς. Tim. 87. D. *ignavia. Ep. VII. 329. A: οἴει δόξαν κακίας ἀποφευξεῖσθαί ποτε; Pol. VIII. 556. D: κακίᾳ τῇ σφετέρᾳ πλουτεῖν τοὺς τοιούτους. Crit. 45. E: κακίᾳ τινὶ καὶ ἀνανδρίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ.

κακίζω, *convicium facio*. Phaedr. 254. C: πολλὰ κακίζων τόν τε ἡνίοχον καὶ τὸν ὁμόζυγα. Pol. VIII. 560. A: νουθετούντων τε καὶ κακιζόντων. Med. *ignavum me exhibeo*. Menex. 247. C: ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς καὶ κακισθέντας οὐδεὶς εὐμενῶς ὑποδέξεται.

κακόβουλος, ὁ ἡ, *mala dans consilia*. Sis. 391. C: οὐδεὶς ἂν οὔτ' εὔβουλος οὔτε κακόβουλος εἴη ἀνθρώπων ἔτι. D: κακοβούλους. C: κακοβουλότερος.

κακοδαίμων, ὁ ἡ, *infelix* (vern. *unselig*). Men. 78. A: ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται ἄθλιος καὶ κακοδαίμων εἶναι; Conv. 173. D: καὶ ἴσως καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἡγεῖσθε κακοδαίμονα εἶναι. Pol. IV. 440. A: ὦ κακοδαίμονες. Men. 78. A: τοὺς δὲ ἀθλίους οὐ κακοδαίμονας (οἴονται);

κακοδικία, ἡ, *actio* (s. *lis*) *male intenta*. Legg. XI. 938. B: γραφέσθω ... ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας.

κακοδοξία, ἡ, *mala existimatio*. Pol. II. 361. C: τῷ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

κακόδοξος, ὁ ἡ, *de quo male existimatur*. De lege 321. A: ὅθεν ... κακοδοξότερος γέγονεν.

κακοήθεια, ἡ, *improbitas*. Pol. III. 401. A: κακολογίας καὶ κακοηθείας ἀδελφά. I. 348. D: τὴν ἀδικίαν ἄρα κακοήθειαν καλεῖς;

κακοήθης, ὁ ἡ, *malignus*. Ep. XIII. 360. C: οὔτε κακοήθει ἔοικεν. Pol. III. 401. B: τὸ κακόηθες τοῦτο καὶ ἀκόλαστον cet.

κακολογία, ἡ, *maledictio*. Pol. III. 401. A: κακολογίας.

κακός, ή, όν, *malus*, *improbus*; *pravus*; *imperitus*; *ignavus*; neutr. *malum*; etiam *maleficium*, *scelus*. Gorg. 516. A: ὄνων ... ἐπιμελητὴς ... κακὸς ἂν ἐδόκει εἶναι εἰ cet. Theaet. 176. B: ἵνα δὴ μὴ κακὸς ... δοκῇ εἶναι. Conv. 179. A: οὐδεὶς οὕτω κακὸς ὅντινα οὐκ cet. Tim. 86. D: κακὸς μὲν γὰρ ἑκὼν οὐδείς. Legg. XI. 932. D: ἢ κακὸς ἔστω καὶ ὑπόδικος τῷ ἐθέλοντι βλάβης. Apol. 28. D: δείσας τὸ ζῆν κακὸς ὤν. Gorg. 507. A: κακή (ψυχή). Prot. 340. D: κακὸν ἄρα μοι εἴργασται. Pol. VI. 491. D: ἀγαθῷ γάρ που κακὸν ἐναντιώτερον ἢ τῷ μὴ ἀγαθῷ. X. 613. A: εἰ μή τι ἀναγκαῖον αὐτῷ κακὸν ἐκ προτέρας ἁμαρτίας ὑπῆρχε. Legg. IX. 854. B: οὐκ ἀνθρώπινόν σε κακὸν οὐδὲ θεῖον κινεῖ τὸ νῦν cet. Phaedr. 265. E: κακοῦ μαγείρου τρόπῳ χρώμενον. Pol. I. 330. E: ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος. Ep. VII. 329. B: εἰ ... αἰσχύνης μετέσχον κακῆς. Pol. IX. 579. B: ἔτι ἂν ... μᾶλλον ἐν παντὶ κακοῦ εἴη. X. 610. A: ὑπ' ἀλλοτρίου κα-

κοῦ ... ἀπόλλυσθαι. III. 391. E: *πᾶς ... ἑαυτῷ ξυγγνώμην ἕξει κακῷ ὄντι.* Menex. 246. E: *δειλῷ καὶ κακῷ.* Pol. X. 608. E: *τὸ ... ἀπολλύον καὶ διαφθεῖρον πᾶν τὸ κακὸν εἶναι.* Legg. III. 695. D: *ὃς τὸ Κύρου κακὸν οὐκ ἔμαθες.* V. 731. C: *τὸ μέγιστον κακὸν οὐδεὶς ἑκὼν μήποτε λάβῃ.* Gorg. 498. C: *οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄφρονες κακοί.* Legg. IX. 860. D. Gorg. 495. A: *τῶν ἡδονῶν ὁποῖαι ἀγαθαὶ καὶ κακαί.* Theaet. 176. A: *κακὰ ἐλάττω κατ' ἀνθρώπους εἴη (ἄν).* Tim. 86. D: *ὡς ἑκόντων ... τῶν κακῶν.* Pol. I. 329. B: *ὅσων κακῶν σφίσιν αἴτιον.* VIII. 552. D: *πάντων τῶν τοιούτων κακῶν δημιουργοί.* X. 610. D: *ἀπαλλαγὴ γὰρ ἂν εἴη κακῶν.* Legg. IX. 854. E: *οἵας παιδείας ... τυγχάνων οὐκ ἀπέσχετο τῶν μεγίστων κακῶν.* Gorg. 497. D: *πῶς ... ταὐτὰ ἂν εἴη τὰ ἡδέα τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τὰ ἀνιαρὰ τοῖς κακοῖς* (v. *κακοῖσι*); Phil. 48. B: *ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος ἀναφανήσεται.* Pol. VI. 490. D: *κακοὺς πᾶσαν κακίαν.* Clit. 407. B: *οὐδὲν ἧττον κακοὺς γιγνομένους περὶ τὰ χρήματα.* Prot. 323. C: *ὅσα ... ἡγοῦνται ἀλλήλους κακὰ ἔχειν ἄνθρωποι φύσει ἢ τύχῃ.* 345. E: *ὅτι πάντες οἱ τὰ αἰσχρὰ καὶ κακὰ ποιοῦντες ἄκοντες ποιοῦσι.* Theaet. 176. A: *οὔτ' ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν.* Pol. I. 346. E: *τὰ ἀλλότρια κακὰ μεταχειρίζεσθαι ἀνορθοῦντα.* Legg. V. 731. D: *ἐλεεινὸς ... ὁ τὰ κακὰ ἔχων.* Hipp. mai. 304. D: *ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ... πάντα κακὰ ἀκούω.* Legg. X. 904. E: *κακίω ... γιγνόμενον πρὸς τὰς κακίους ψυχὰς ... πορευόμενον* cet. Pol. III. 396. E: *αὐτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους.* II. 359. A: *μεταξὺ οὖσαν τοῦ μὲν ἀρίστου ὄντος ... τοῦ δὲ κακίστου.* VIII. 544. A: *τὸν ἄριστον καὶ τὸν κάκιστον ἄνδρα.* IX. 576. B. Legg. II. 661. B: *ἀδίκοις δὲ κάκιστα ξύμπαντα (κτήματα).*

κακόσιτος, ὁ ἡ, cibos fastidiens. Pol. V. 475. C: *οὐδὲ φιλόσιτον, ἀλλὰ κακόσιτον εἶναι.*

κακοσχημόνως, turpiter. Legg. V. 728. B: *ψυχὴν ... ἀτιμότατα καὶ κακοσχημονέστατα διατιθείς.*

κακοτεχνία, ἡ, mala ars, dolus, falsum. Legg. XI. 936. D: *διαδικαζέσθω ... κακοτεχνιῶν τῷ φάσκοντι βλαβῆναι.*

κακότης, ἡ, pravitas; vitium. Pol. II. 364. C. et Legg. IV. 718. E. (Hes.). Ax. 366. A: *τὰς ἐντὸς κακότητας.*

κακούργημα, τό, maleficium, fraus, scelus. Legg. XI. 933. E: *δίκην ... ἕκαστος πρὸς ἑκάστῳ τῷ κακουργήματι ... προσεκτισάτω.* Pol. I. 344. B: *οἱ κατὰ μέρη ἀδικοῦντες τῶν τοιούτων κακουργημάτων.* IV. 426. E: *περὶ τὰ ἐν τοῖς ξυμβολαίοις κακουργήματα.* Legg. III. 677. B.

κακουργία, ἡ, maleficium; fraus. Pol. IV. 434. C: *μεγίστη τε βλάβη τῇ πόλει καὶ ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιτο μάλιστα κακουργία.* Legg. V. 728. B: *τὴν ... λεγομένην δίκην τῆς κακουργίας τὴν μεγίστην.* Pol. IV. 422. A: *τοῦ δὲ ἀνελευθερίαν καὶ κακουργίαν* (v. *κακοεργίαν*). 434. C:

κακουργίαν δὲ τὴν μεγίστην τῆς ἑαυτοῦ πόλεως οὐκ ἀδικίαν φήσεις εἶναι; Legg. XI. 917. E: τὰ ... κιβδηλεύματά τε καὶ κακουργίας τῶν πωλούντων cet. Pol. VIII. 554. C.

κακοῦργος, ὁ ἡ, *maleficus, fraudulentus; pestifer.* Gorg. 465. B: κακοῦργός τε οὖσα καὶ ἀπατηλή cet. Lach. 192. B: βλαβερὰ καὶ κακοῦργος. Ib. ὂν κακοῦργόν τε καὶ βλαβερόν. Pol. VIII. 552. D: ὅσοι κέκληνται κακοῦργοι. IV. 421. B: ἥκιστα κακούργους τῆς πόλεως. VIII. 552. E. 554. C: τὰς ... κακούργους (ἐπιθυμίας). Alc. I. 118. A: τότε κακουργοτάτη καὶ αἰσχίστη (ἡ ἀμαθία).

κακουργῶ, *male* vel *improbe facio, fraudem concipio; laedo, noceo.* Polit. 298. B: καὶ ἕτερα κακουργοῦσιν. Legg. VI. 761. A: ἵνα τὴν χώραν μὴ κακουργῇ. Hipp. min. 375. D: ἐὰν ἑκοῦσα κακουργῇ τε καὶ ἐξαμαρτάνῃ. Prot. 326. A: ὅπως ἂν οἱ νέοι μηδὲν κακουργῶσι. Pol. III. 416. A: ὥστε ... αὐτοὺς τοὺς κύνας ἐπιχειρῆσαι τοῖς προβάτοις κακουργεῖν. C: κακουργεῖν ... περὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. Legg. VI. 760. E: τοὺς ἐπιχειροῦντας ὁτιοῦν τὴν χώραν καὶ τὰ κτήματα κακουργεῖν. Euth. 3. A: κακουργεῖν τὴν πόλιν. Legg. XI. 933. A: σώμασι σώματα κακουργοῦσά ἐστι κατὰ φύσιν. Hipp. min. 375. C: κακουργούσας. Legg. XI. 934. A: οὐχ ἕνεκα τοῦ κακουργῆσαι διδοὺς τὴν δίκην. Ib. ὁ μὲν ἀνοίᾳ κακουργήσας. Tim. 17. D: εἴτε τις ... ἴοι κακουργήσων. * *malitiose facio* vel *premo* (praec. *in disputando*; vern. *chicaniren*). Gorg. 489. B: ἃ δὴ καὶ ἐγὼ γνοὺς κακουργῶ ἐν τοῖς λόγοις. 483. A: κακουργεῖς ἐν τοῖς λόγοις. Legg. III. 679. E: εἰς τὸ κακουργεῖν τε ἀλλήλους καὶ ἀδικεῖν. Pol. I. 341. A: οὔτε γὰρ ἄν με λάθοις κακουργῶν. Hipp. min. 373. B: ἔοικεν ὥσπερ κακουργοῦντι. Pol. I. 341. A: ἐν τοῖς λόγοις κακουργοῦντα. 338. D: ταύτῃ ὑπολαμβάνεις ᾗ ἂν κακουργήσαις μάλιστα τὸν λόγον.

κακουχία, ἡ, *miseria, calamitas.* Pol. X. 615. B: ἤ τινος ἄλλης κακουχίας μεταίτιοι.

κακοφυής, ὁ ἡ, *qui mala est indole.* Pol. III. 410. A: τοὺς ... κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυεῖς.

κακοφυΐα, ἡ, *mala indoles.* Def. 416: κακία ἐν φύσει cet.

κακοψυχία, ἡ, *animi demissio.* Legg. VII. 791. C: εὐψυχίας καὶ κακοψυχίας.

κακύνω, *depravo, corrumpo.* Tim. 42. C: τρόπον ὃν κακύνοιτο.

κακῶ, *affligo, violo, laedo.* Legg. XI. 932. C: (ἐὰν) κακῶσι δέ τινάς τινες. Polit. 301. D: ἀποκτιννύναι καὶ κακοῦν ὃν ἂν βουληθῇ ἑκάστοτε ἡμῶν. Menex. 248. C: ἑαυτούς τε κακοῦντες cet. Locr. 102. D: κακοῦντα τὰ σώματα. Legg. XI. 932. D: τῶν κακούντων. Pol. II. 380. A: κακῶσαι δῶμα (Aesch.). Legg. XI. 928. C: ἀμελείᾳ ... δόξας κακῶσαι τὸν ὀρφανόν. 932. C: κακούμενος. D: κακουμένων.

κακῶς, *male, perperam; misere;* cum v. λέγειν est *maledicere*, cum v. ποιεῖν *malefacere, damno afficere* al., cum v. πράττειν *male agere*; etiam *infelicem* vel *afflictum esse*. Gorg. 480. E: εἰ ... δεῖ τινὰ κακῶς ποιεῖν. 496. E: κακῶς πράττειν. 497. A: οὐδὲ τὸ ἀνιᾶσθαι κακῶς (πράττειν ἐστίν). 507. C: τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς πράττοντα ἄθλιον (εἶναι). 512. B: κακῶς ... ζῆν. 523. B: κακῶς οὖν αἱ δίκαι ἐκρίνοντο. Pol. I. 327. C: οὐ γὰρ κακῶς δοξάζεις. 334. B: τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ... κακῶς ποιεῖν. VI. 495. A: ὅτι οὐ κακῶς ἐλέγομεν. IX. 579. C: κακῶς ἐν ἑαυτῷ πολιτευόμενος. Legg. XI. 934. D: οἳ ... κακῶς ἀλλήλους ... λέγουσιν. Euthyd. 284. E: ἵνα μή σε οἱ ἀγαθοὶ κακῶς λέγωσιν. Men. 94. E: κακῶς ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Hipp. mai. 304. E: κακῶς ... ὑφ' ὑμῶν ἀκούειν. Ep. III. 318. D: κακῶς πράττοντα διὰ σέ. Pol. VI. 491. D: κάκιον ἀπαλλάττειν. Legg. VIII. 840. A. Menex. 236. A: ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη. Pol. IV. 420. B: ἐν τῇ κάκιστα οἰκουμένῃ (πόλει).

κάκωσις, ἡ, *depravatio*. Locr. 102. C: αἱ τᾶς σαρκὸς τακομένας κακώσιες.

κάλαμος, ὁ, *calamus*. Phaedr. 276. C: οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει ... διὰ καλάμου. Pol. II. 372. B: μάζας ... ἐπὶ κάλαμόν τινα παραβαλλόμενοι. Soph. 221. A: ῥάβδοις καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον.

καλάπους, ὁ, *pedis forma lignea* (vern. *Leisten*). Conv. 191. A: οἷον οἱ σκυτοτόμοι, περὶ τὸν καλάποδα (Cl. c. al. καλόποδα) λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας.

καλλιεποῦμαι, *venuste* vel *ornate dico, verbis lectis utor*. De lucri cup. 225. C: τῶν σοφῶν ῥημάτων ... ὧν οἱ δεξιοὶ περὶ τὰς δίκας καλλιεποῦνται. Pass. Apol. 17. B: κεκαλλιεπημένους γε λόγους ... ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασι.

καλλιερῶ, *lito*. Legg. VII. 791. A: οἷς ἂν καλλιεροῦντες ἕκαστοι θύωσι.

καλλίνικος, ὁ, *victor*; etiam adi., ut Lat. *victrix* (v. c. frons). Alc. II. 151. C: βουλοίμην ἂν καλλίνικος γενέσθαι τῶν σῶν ἐραστῶν. B: καλλίνικα στέφη (Eurip.).

καλλιόνως, *pulchrius, rectius*. Theaet. 169. E: διὸ καλλιόνως (sic codd. Vulgo κάλλιον ὡς) ἔχει. Legg. II. 660. D: πότερον αὐτὰ καλλιόνως οὕτως εἶναι φαῖμεν ἄν, ἢ καθάπερ νῦν γίγνεται γιγνόμενα;

καλλίπαις, ὁ ἡ, *pulchros liberos habens* vel *procreans*, h. e. *pulchros ingenii fetus excitans*. Phaedr. 261. A: καλλίπαιδά τε Φαῖδρον πείθετε.

καλλίπολις, vern. *Schönstaat* (vocab. ironice fictum). Pol. VII. 527. C: οἱ ἐν τῇ καλλιπόλει σοι (v. καλλίστῃ πόλει σου) cet.

καλλίρροος, *pulchre fluens*, dicitur Oceanus Crat. 402. B. (ex Orph.).

καλλίφωνος, ὁ ἡ, *pulchra voce praeditus.* Legg. VII. 817. C: καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰςαγαγομένους.

καλλονή, ἡ, *pulchritudo.* Conv. 206. D: Μοῖρα ... καὶ Εἰλείθυια ἡ καλλονή ἐστι τῇ γενέσει. Legg. XII. 953. C: ἀξιῶν τι καλὸν ἰδεῖν τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι διαφέρον ἐν καλλοναῖς.

κάλλος, τό, *pulchritudo; splendor, decus.* Gorg. 474. E: τὸ τῶν μαθημάτων κάλλος. 509. C: κάλλος τοῦ δυνατὸν εἶναι ἐφ᾽ ἕκαστα βοηθεῖν (oppos. αἰσχύνη). Phil. 64. E: μετριότης ... καὶ ξυμμετρία κάλλος ... καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι. Pol. IV. 444. B: ἀρετὴ ... ὑγίειά τέ τις ἂν εἴη καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς. VI. 491. C: κάλλος καὶ πλοῦτος cet. Legg. I. 631. C: κάλλος δὲ δεύτερον (ἀγαθόν). Menex. 246. E: σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς. Phaedr. 238. C: πρὸς ἡδονὴν ἀχθεῖσα κάλλους. 251. B: δεξάμενος ... τοῦ κάλλους τὴν ἀποῤῥοὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. 254. B: πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη. Conv. 198. B: τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. 201. A: κάλλους ἂν εἴη ἔρως, αἴσχους δ᾽ οὔ. Pol. V. 479. A: ὃς ... ἰδέαν τινὰ αὐτοῦ κάλλους μηδεμίαν ἡγεῖται. Phil. 65. A: κάλλει καὶ ξυμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ. Pol. IX. 588. A: εὐσχημοσύνῃ τε βίου καὶ κάλλει καὶ ἀρετῇ. Alc. I. 123. E: κάλλει καὶ μεγέθει καὶ γένει cet. Charm. 157. E: ὡς διαφέρουσα (οἰκία) κάλλει τε καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ. Phaedr. 250. B: κάλλος ... τότ᾽ ἦν ἰδεῖν λαμπρόν. D: ἐνθένδε ἐκεῖσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος. Conv. 196. A: χρόας ... κάλλος. 210. D: παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδεύματος ἑνός. Pol. V. 476. C: αὐτὸ ... τὸ κάλλος μήτε νομίζων cet. VI. 509. A: ἀμήχανον κάλλος ... λέγεις. Legg. VII. 789. D. Menex. 246. E: οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετ᾽ ἀνανδρίας cet. Critia 115. D: μεγέθεσι κάλλεσί τε ἔργων. Phaed. 110. A: πρὸς τὰ παρ᾽ ἡμῖν κάλλη κρίνεσθαι. Pol. X. 618. A. Critia 112. E: κατά τε σωμάτων κάλλη cet.

καλλύνω, *speciosum aliquid reddo ita ut aliud quid ei praetendam* (vern. *beschönigen*). Legg. XII. 944. B: εὐδιάβολον κακὸν καλλύνων. Med. *me iacto.* Apol. 20. C: ἐγὼ ... καὶ αὐτὸς ἐκαλλυνόμην ... εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.

καλλωπίζω, *venustum reddo.* Crat. 408. B: καλλωπίζοντες τὸ ὄνομα Ἑρμῆν καλοῦμεν. 409. C: νῦν δὲ ἀστραπὴ καλλωπισθεῖσα κέκληται. Med. *me orno.* Conv. 174. A: ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. Etiam est vern. *sich zieren,* h. e. *spröde thun,* igitur Lat. *fastidire* vel *recusare.* Phaedr. 236. D: παῦσαι πρός με καλλωπιζόμενος. Prot. 333. D: τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐκαλλωπίζετο ἡμῖν ὁ Πρωταγόρας. **superbio, me iacto, vendito aliquid.* Pol. X. 605. D: ὅτι ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ καλλωπιζόμεθα. III. 405. B: (ὅταν τις) ἐπ᾽ αὐτῷ ... τούτῳ πεισθῇ καλλωπίζεσθαι. Legg. VI. 762. E.

Theaet. 195. D: καλλωπιζόμενος ὥς τι εὑρηκότων ἡμῶν καλόν. Crit. 52. C: σὺ δὲ τότε μὲν ἐκαλλωπίζου ὡς οὐκ ἀγανακτῶν. Phaedr. 252. A: οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο. Prot. 317. C: καλλωπίσασθαι.

καλλώπισμα, τό, *ornatus*, isque inanis vel speciosus. Gorg. 492. C: τὰ καλλωπίσματα, τὰ παρὰ φύσιν συνθήματα.

καλλωπισμός, ὁ, *ornatus, ornandi studium*; etiam *nimius ornatus* vel *cultus* (corporis), *fucus*. Crat. 414. C: πανταχῇ στρεφόντων (τὰ ὀνόματα) καὶ ὑπὸ καλλωπισμοῦ καὶ ὑπὸ χρόνου. Pol. IX. 572. C: (τὰς) παιδιᾶς τε καὶ καλλωπισμοῦ ἕνεκα γιγνομένας (ἐπιθυμίας). Crat. 426. D: διὰ ... τὸν καλλωπισμὸν στάσις ὠνόμασται. Phaed. 64. D: τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα.

καλοκἀγαθία, ἡ, *honestas, virtus*. Def. 412. E.

καλός, ή, όν, *pulcher, venustus; honestus, decens; laudabilis, praeclarus; bonus, opportunus; utilis*; etiam Atticae est urbanitatis blandimentum (et saepenumero in irrisione ponitur); cum v. ἀγαθός coni. est fere vern. *wacker, tüchtig*; etiam i. q. Lat. *optimates*. Prot. 309. A: καλὸς ἐφαίνετο ἀνὴρ ἔτι. 319. C: κἂν πάνυ καλὸς ᾖ καὶ πλούσιος καὶ τῶν γενναίων. Theaet. 185. E: ὁ γὰρ καλῶς λέγων καλός τε κἀγαθός. Phil. 11. C: Φίληβος γὰρ ἡμῖν ὁ καλὸς ἀπείρηκεν. Pol. III. 401. E: καὶ γίγνοιτο καλός τε κἀγαθός. VI. 506. B: οὗτος ... ἀνὴρ καλός; Tim. 88. C: ἅμα μὲν καλός, ἅμα δὲ ἀγαθός. Alc. I. 113. B: Ἀλκιβιάδης ὁ καλός. Hipp. mai. init. Ἱππίας ὁ καλός τε καὶ σοφός. Euthyd. 271. B: καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. Eryx. 398. D: τότε οὐδὲν ἕτερον εὔχει ἢ καλὸς κἀγαθὸς γενέσθαι. Hipp. mai. 290. C: ἦ καὶ ὁ λίθος ὁ καλὸς καλόν ἐστι; Crat. 418. B: ἡ ... νέα φωνὴ ... ἡ καλὴ αὕτη. Crit. 44. A: γυνὴ ... καλὴ καὶ εὐειδής. Lach. 192. C: ἡ ... μετὰ φρονήσεως καρτερία καλὴ κἀγαθή. Prot. 315. D: μειράκιον ... καλόν τε κἀγαθὸν τὴν φύσιν. Phaedr. 274. A: ἐπιχειροῦντί τοι τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ πάσχειν ὅ τι ἂν τῳ ξυμβῇ παθεῖν. Phil. 19. C: καλὸν ... τὸ ξύμπαντα γιγνώσκειν τῷ σώφρονι. Tim. 87. C: πᾶν δὴ τὸ ἀγαθὸν καλόν, τὸ δὲ καλὸν οὐκ ἄμετρον. Legg. VI. 754. C: δὶς ... τό γε καλὸν ῥηθὲν οὐδὲν βλάπτει. XII. 956. E: καλὸν ... τό γε ὀρθὸν καὶ δὶς καὶ τρίς. Lys. 216. C: κινδυνεύει κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν τὸ καλὸν φίλον εἶναι. Hipp. mai. 295. C: τοῦτο ... ἔστω ἡμῖν καλὸν ὃ ἂν χρήσιμον ᾖ. Theag. 122. D: τί καλὸν ὄνομα τῷ νεανίσκῳ; Phaedr. 235. C: Σαπφοῦς τῆς καλῆς. Conv. 203. C: Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. Gorg. 492. C: ὑπὸ τοῦ καλοῦ τοῦ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς σωφροσύνης. Soph. 257. D: τῆς τοῦ καλοῦ φύσεως. Conv. 204. E: ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῷ ἀγαθῷ χρώμενος. Prot. 362: Καλλίᾳ τῷ καλῷ χαριζόμενος. Phaedr. 279. B: δοίητέ μοι καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν. Conv. 206. E: τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ. Pol. IX. 571. B: οὐκοῦν ... ἔτι ἐν καλῷ

(*opportunum est*); Prot. 328. B: *πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι.* Phaedr. 278. E: *Ἰσοκράτη τὸν καλόν.* Gorg. 470. E: *τὸν … καλὸν κἀγαθὸν ἄνδρα.* Theaet. 142. B: *καλόν τε καὶ ἀγαθόν* (*ἄνδρα*). Parm. 127. B: *καλὸν δὲ κἀγαθὸν τὴν ὄψιν.* Conv. 186. C: *ὁ διαγιγνώσκων … τὸν καλόν τε καὶ αἰσχρὸν ἔρωτα.* Gorg. 474. C: *οὐ ταὐτὸν ἡγεῖ σὺ … καλόν τε καὶ ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ αἰσχρόν.* 498. E: *καὶ δὶς … καὶ τρίς φασι καλὸν εἶναι τὰ καλὰ λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖσθαι.* Phaed. 76. E: *εἰς καλόν γε καταφεύγει ὁ λόγος, εἰς τὸ* cet. Conv. 174. E: *εἰς καλὸν* (*opportune*) *ἥκεις.* Id. Theag. 122. A. Men. 89. E. al. Conv. 204. B: *Ἔρως δ' ἐστιν ἔρως περὶ τὸ καλόν.* Apol. 21. D: *οὐδὲν καλὸν κἀγαθὸν εἰδέναι.* Lys. 216. D: *τἀγαθὸν καλὸν εἶναι.* Hipp. mai. 290. D: *ὅτι, ὃ ἂν πρέπῃ ἑκάστῳ, τοῦτο καλὸν ποιεῖ ἕκαστον.* Euthyd. 298. B: *ὦ καλὲ παῖ.* Apol. 20. A: *ὃς ἔμελλεν αὐτὼ καλώ τε κἀγαθὼ ποιήσειν τὴν προσήκουσαν ἀρετήν.* Gorg. 518. A: *ὅτι καλοὶ κἀγαθοὶ γεγόνασι πολῖται ἐν τῇ πόλει.* Men. 96. B. Crat. 384. B: *ὅτι χαλεπὰ τὰ καλά ἐστιν ὅπῃ ἔχει μαθεῖν.* Id. Pol. IV. 435. C. 497. D. Hipp. mai. 304. E. Conv. 201. C: *τἀγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι;* Pol. III. 402. D: *καλὰ ἤθη.* Phaedr. 227. C: *γέγραφε … πειρώμενόν τινα τῶν καλῶν.* Pol. VIII. 569. A: *ἵνα ὑπὸ τῶν πλουσίων τε καὶ καλῶν κἀγαθῶν λεγομένων ἐν τῇ πόλει ἐλευθερωθείη* (ubi *τῷ δήμῳ* oppos.). X. 595. C: *τῶν καλῶν ἁπάντων τούτων τῶν τραγικῶν πρῶτος.* Theag. 127. A: *οὐ καὶ σὺ τῶν καλῶν κἀγαθῶν εἶ ἀνδρῶν;* Men. 92. E. Pol. X. 607. E: *ὑπὸ τῆς τῶν καλῶν πολιτειῶν τροφῆς.* Conv. 204. D: *ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ;* Hipp. mai. 282. D: *οὐδὲν γὰρ … οἶσθα τῶν καλῶν περὶ τούτο.* 289. E: *περὶ καλῶν κτημάτων.* Pol. IV. 425. D: *ἀλλ' οὐκ ἄξιον … ἀνδράσι καλοῖς κἀγαθοῖς ἐπιτάττειν.* Phaedr. 274. A: *ἐπιχειροῦντι τοῖς καλοῖς.* Conv. 178. D: (*τὴν*) *ἐπὶ … τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν.* Men. 77. B: *χαίρειν τε καλοῖσι καὶ δύνασθαι.* Alc. I. 124. E: *καλοὺς δὲ κἀγαθοὺς λέγεις τοὺς φρονίμους, ἢ τοὺς ἄφρονας;* Hipp. mai. 303. E: *δι' ὅ τι ταύτας* (*τὰς ἡδονὰς*) *καλὰς ὠνομάσατε;* Conv. 178. D: *μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι.* Legg. IX. 854. C: *τὰ καλὰ καὶ τὰ δίκαια.* Alc. II. 148. C: *τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς … διδόναι.* Pol. V. 466. A: *ὅσπερ* (*βίος*) *τοῦ γε τῶν ὀλυμπιονικῶν πολύ γε καὶ καλλίων καὶ ἀμείνων φαίνεται.* 465. D: *ἡ … τῶνδε νίκη καλλίων.* Tim. 60. C. Prot. 309. C: *πῶς δ' οὐ μέλλει … τὸ σοφώτατον κάλλιον φαίνεσθαι;* Pol. III. 410. D: *μαλακώτεροι αὖ γίγνονται, ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς.* Legg. VIII. 840. B: *πολὺ καλλίονος ἕνεκα νίκης.* Prot. 309. C: *καλλίονι.* Pol. III. 388. E: *ἕως ἄν τις ἡμᾶς ἄλλῳ καλλίονι* (*λόγῳ*) *πείσῃ.* Phaedr. 253. D: *ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὤν.* Phil. 65. E: *ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς.* Pol. VIII. 543. D: *καλλίω ἔτι ἔχων εἰπεῖν πόλιν τε*

καὶ ἄνδρα. Legg. IX. 854. C: καλλίω θάνατον σκεψάμενος ἀπαλλάττου τοῦ βίου. Conv. 209. C: καλλιόνων ... παίδων. Phil. 43. D: καλλίοσιν ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα. Legg. II. 656. E: (εὑρήσεις) οὔτε τι καλλίονα οὔτ' αἰσχίω. Conv. 197. C: Ἔρως ... κάλλιστος καὶ ἄριστος. 199. A: ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος καὶ ἄριστος. Hipp. mai. 289. B: οὐχ ἡ καλλίστη παρθένος αἰσχρὰ φανεῖται; Pol. III. 402. D: κάλλιστον θέαμα. IV. 420. C: οἱ ... ὀφθαλμοί, κάλλιστον ὄν. Conv. 195. A: κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. Hipp. mai. 289. B: τὴν καλλίστην παρθένον πρὸς θεῶν γένος αἰσχρὰν εἶναι. Euthyd. 275. B: σφὼ οὖν ἥκετον εἰς κάλλιστον (*peropportune*). Conv. 204. B: ἔστι ... τῶν καλλίστων ἡ σοφία. Pol. IV. 420. C: ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προςτίθεμεν. Conv. 198. E: τὸ ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα.

καλύπτρα, ἡ, *velum* (muliebre capitis tegmen). Alc. I. 23. B: εἶναι δὲ καὶ ἄλλην (χώραν), ἣν αὖ καλεῖσθαι καλύπτραν.

καλῶ, *voco* (etiam i. q. *invito*), *invoco; appello* (vern. *anreden*); *nomino* (cum pron., v. c. τοῦτο, τί al., int. τὸ ὄνομα, est Lat. *ita, quomodo* al.); cum v. ὄνομα est *nomen usurpo* vel simpl. *nomino*; pass. *nominari*, c. dat. *nomen dari* vel *imponi*. Pol. IV. 430. B: τὴν ... τοιαύτην δύναμιν ... ἀνδρείαν ἔγωγε καλῶ καὶ τίθεμαι. Phaedr. 103. C: θερμόν τι καλεῖς καὶ ψυχρόν; Parm. 147. D: ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπί τινι καλεῖς; Crat. 390. C: τὸν ... ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι δυνάμενον ἄλλο τι σὺ καλεῖς ἢ διαλεκτικόν; Pol. X. 596. B: ἀλλ' ὅρα ... καὶ τόνδε τίνα καλεῖς τὸν δημιουργόν. Phaed. 115. A: ἐμὲ δὲ νῦν ἤδη καλεῖ ... ἡ εἱμαρμένη. Menex. 238. C: καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο ὃ (v. ᾧ) ἂν χαίρῃ. Phaed. 105. E: τί καλοῦμεν; Soph. 218. C: τὸ δὲ ἔργον ἐφ' ᾧ καλοῦμεν (τὸ ὄνομα). Crat. 383. B: ὅπερ καλοῦμεν ὄνομα ἕκαστον. Tim. 27. C: θεὸν ἀεί που καλοῦσιν (*invocant*). Epin. 990. D: ὃ καλοῦσι μὲν σφόδρα γελοῖον ὄνομα γεωμετρίαν. Euthyd. 277. E: ὅτι οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι (int. τὸ μανθάνειν) ... ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν cet. Charm. 155. B: παῖ, ἔφη, κάλει Χαρμίδην. Conv. 212. D: καλεῖτε (*invitate*). Charm. 163. D: ὅτι τὰ οἰκεῖά τε καὶ τὰ αὑτοῦ ἀγαθὰ καλοίης. Crat. 385. A: ἐὰν ἐγὼ καλῶ ὁτιοῦν τῶν ὄντων. Phaed. 115. A: ὅταν ἡ εἱμαρμένη καλῇ. Legg. VII. 813. B: πάλιν ... τὸν τὰ πλεῖστα ἔξοντα πράγματα καλῶμεν cet. Crat. 383. A: ὃ (ὄνομα) ἄν τινες ... καλῶσι. Soph. 223. A: τὸ προςῆκον ὄνομ' ἂν ἡγοῦμαι καλεῖν αὐτόν. Crat. 385. A: ὃ ἂν θῇ καλεῖν τις ἕκαστον. 385. D: ἐμοὶ μὲν ἕτερον εἶναι (*licere*) καλεῖν ἑκάστῳ ὄνομα. Conv. 213. A: τὸν Ἀγάθωνα καλεῖν (*invitasse*) αὐτόν. Legg. IV. 704. A: ὅ τι δεήσει καλεῖν αὐτήν. Conv. 175. A: κἀμοῦ καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰςιέναι. Ep. IX. 358.

A: καλούσης ... τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά. Pol. II. 371. E: τὴν τιμὴν ταύτην μισθὸν καλοῦντες. Crat. 496. B: ὑπὸ τῶν τοῦτο (int. αὐτήν: *ita eam*) καλούντων. Pol. VI. 488. C: ναυτικὸν ... καλοῦντας. III. 395. A: ἢ οὐ μιμήματα ἄρτι τούτω ἐκάλεις; Legg. III. 700. B: νόμους δὲ αὐτὸ τοῦτο τοὔνομα ἐκάλουν. Pol. IX. 580. E: ἐπιθυμητικὴν ... αὐτὸ κεκλήκαμεν. V. 477. D: ταύτῃ ἑκάστην αὐτῶν δύναμιν ἐκάλεσα. Conv. 172. A: τῶν ... γνωρίμων τις ... πόῤῥωθεν ἐκάλεσε (με). Legg. III. 700. B. Prot. 317. D: τί οὖν ... οὐ καὶ Πρόδικον ... ἐκαλέσαμεν —; Polit. 279. E: τουτοισὶ δὴ τοῖς ... ἀμυντηρίοις ... τὸ μὲν ὄνομα ἱμάτια ἐκαλέσαμεν cet. Lys. 206. D: καλεσάτω οὖν οὗτος αὐτόν. Conv. 174. E: ἵνα καλέσαιμι (*ut te invitarem*). Pol. VI. 493. B: οἷόνπερ ἂν εἰ ... σοφίαν τε καλέσειε cet. Crat. 417. C: λυσιτελοῦν καλέσαι (μοι δοκεῖ). Prot. 339. E: καλέσας αὐτόν cet. Charm. 155. A: καλέσας δεῦρο. Tim. 27. C: καλέσαντα (Par. A: ἐπικαλέσαντα) κατὰ νόμον θεούς. Phaed. 114. A: καλέσαντες δ' ἱκετεύουσι cet. Conv. 175. A: οὐκοῦν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ ἀφήσεις; Charm. 155. A: καλοῦμεν αὐτόν. Phaedr. 249. E: ἐραστὴς καλεῖται. Pol. I. 344. B: ἱερόσυλοι ... καλοῦνται. Legg. IX. 881. B: εἰς προεδρίαν τῶν ἀγώνων καλείσθω. Theaet. 189. C: δικαίως ἂν καλοῖτο ψευδῆ δοξάζων. Phaedr. 238. B: ὃ (v. ᾗ) προσήκει καλεῖσθαι. Crat. 392. A: ὅσῳ ὀρθότερόν ἐστι καλεῖσθαι χαλκὶς ... τῷ αὐτῷ ὀρνέῳ. Ep. III. 316. C: καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπό τε σοῦ καὶ Δίωνος. Phaed. 86. D: ἐν τῷ καλουμένῳ (*in eo qui dicitur*, vern. *im sogenannten*) θανάτῳ. Phaedr. 243. E: τὴν καλουμένην παλινῳδίαν. Conv. 190. E: ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. Legg. IV. 720. B: δύο γένη τῶν καλουμένων ἰατρῶν. Phaed. 64. D: περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάςδε cet. Crat. 411. E: οὐ γὰρ νόησις τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο. Soph. 220. E: κέκληται. Phaedr. 258. E: διὸ καὶ δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται (*dicuntur*). Conv. 175. B: ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκλῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον. Legg. V. 744. D: ὃ διάστασιν ἢ στάσιν ὀρθότερον ἂν εἴη κεκλῆσθαι. Conv. 174. D: ὑπὸ σοῦ κεκλημένος (*invitatus*). Crat. 419. C: ὀδύνη ... ἀπὸ τῆς ἐνδύσεως τῆς λύπης κεκλημένη ἔοικεν. Ib. χαρὰ ... τῇ διαχύσει ... ἔοικε κεκλημένη. Phaedr. 238. B: τὸν ἔχοντα ταὐτὸν τοῦτο (int. ὄνομα) κεκλημένον παρέξεται. Pol. VI. 499. B: ἀχρήστοις δὲ νῦν κεκλημένοις. Phaedr. 238. C: ἔρως ἐκλήθη. Crat. 419. E: τῇ ... δυνάμει δῆλον ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα. Conv. 187. D: ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη. Crat. 397. C: πῇ ποτὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄνομα οἱ θεοὶ ὀρθῶς ἐκλήθησαν. Legg. II. 665. A: χορεία δὲ τὸ ξυναμφότερον κληθείη. Crat. 416. C: τί οἴει σὺ εἶναι τὸ αἴτιον κληθῆναι (τι?) ἑκάστῳ τῶν ὄντων; Pol. IV. 438. D: ὥστε οἰκοδομικὴ κληθῆναι. Conv. 174. E: κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον. Pol. V. 474. D: ὁ ... ἐπίχαρις

κληθείς. Legg. XI. 937. A: ὁ ... εἰς μαρτυρίαν κληθείς. VII. 824: νυκτερεία κληθεῖσα. Soph. 262. A: τὸ μὲν ὀνόματα, τὸ δὲ ῥήματα κληθέν. Legg. III. 682. E: Δωριεῖς ἀντ' Ἀχαιῶν κληθέντες. Tim. 66. B: κληθείσας ὄνομα πομφόλυγας. Legg. III. 681. D: αὐτοὶ ... νομοθέται κληθήσονται. Tim. 42. A: ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνήρ. 88. C: εἰ μέλλει δικαίως τις ... καλὸς ... κεκλήσεσθαι. — Med. Legg. XI. 914. C: τὸν ἔχοντα καλείσθω πρὸς τὴν ἀρχήν. 937. A: μὴ ἀπαντῶν ... τῷ καλεσαμένῳ. — Verb. Crat. 393. C: ἄνθρωπος κλητέος. Pol. IV. 428. C: οὐκ ἄρα ... σοφὴ κλητέα πόλις. Soph. 236. B: τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος κλητέον ... εἰκαστικήν. Pol. V. 470. C: πόλεμον τὴν ἔχθραν ταύτην κλητέον. Critia 108. D.

κάλως, ὁ, *rudens*. Prot. 338. A: πάντα κάλων ἐκτείναντα. Sis. 389. C: τὸ λεγόμενόν γε πάντα κάλων ἐφέντες.

καλῶς, *pulchre, honeste, bene*; *recte, rite*. Prot. 319. E: καλῶς καὶ εὖ ἐπαίδευσεν. Phaed. 94. A: ἢ καὶ καλῶς δοκεῖ ... οὕτω λέγεσθαι—; 113. D: οἵ τε καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντες. Parm. 128. B: καὶ τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ. Conv. 187. A: ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει. Pol. II. 374. A: καλῶς ἐργάζεσθαι τέχνας. Crit. 44. D: καλῶς ἂν εἶχε. Euthyd. 276. B: πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ τὸ μειράκιον. Charm. 172. A: ἐν πάσῃ πράξει ... καλῶς καὶ εὖ πράττειν. Menex. 246. D: καλῶς ... τελευτᾶν. Theaet. 161. B: σὺ κάλλιον λέγεις. Pol. VII. 527. C: ὥστε κάλλιον ἀποδέχεσθαι. Hipp. mai. 300. D: οὐδείς σου ... κάλλιον εἴσεται. Phaedr. 274. A: ἔσται μὴν ... καὶ ταῦτα κάλλιστα ἐξ ἐκείνων γιγνόμενα. Soph. 227. C: πάντων κάλλιστα (resp.). Polit. 269. C: κάλλιστ' εἶπες. Phil. 25. B: κάλλιστά γε (resp.). Pol. III. 399. C: αἵτινες (ἁρμονίαι) φθόγγους μιμήσονται κάλλιστα. Legg. II. 667. E: ἣν δὴ κάλλιστά τις ὀνομάσαι ἂν ἡδονήν. Ion. 530. C: κάλλιστ' ἀνθρώπων (vid. I. p. 178.) λέγειν περὶ Ὁμήρου. Men. 94. A.

κάμνω, *laboro, molestiam* vel *negotium habeo*. Pol. V. 458. A: ἵνα μὴ κάμνωσι βουλευόμενοι περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ μή. * *defatigor*, perf. *defatigatus sum*. Eryx. 392. B: κέκμηκα γὰρ χθὲς βαδίσας Μεγαρόθεν. * *cesso, recuso, cunctor* (ut vern. *nicht müde werden* est i. q. *nicht aufhören, nicht unterlassen*). Legg. X. 890. D: δεῖ μηδαμῇ κάμνειν τόν γε ἄξιον καὶ σμικροῦ νομοθέτην. Gorg. 470. C: ἀλλὰ μὴ κάμῃς φίλον ἄνδρα εὐεργετῶν. Alc. I. 126. D: μὴ κάμῃς ἀποκρινόμενος. Med. *desino*. Legg. XI. 921. E: ὁ νόμος αὐτὸν ἐπαινῶν οὔποτε καμεῖται. * *deficio, non valeo*, h. e. *aegroto*. Pol. VI. 489. C: ἐάν τε πλούσιος ἐάν τε πένης κάμνῃ. Eryx. 405. A: ὅταν κάμνωμεν. Pol. IX. 583. C: κάμνωσι. Gorg. 477. D: τοῦ πένεσθαι καὶ κάμνειν. Pol. III. 406. C: διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ. Gorg. 478. C: μηδὲ κάμνων ἀρχήν. Pol. III. 406. D. Legg. XI. 916. A: ἀνδράποδον

... *κάμνον φθῇ.* Gorg. 504. A: *σώματί γε κάμνοντι.* Pol. III. 395. E: *κάμνουσαν.* Legg. I. 628. D: *κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως τυχόν.* Gorg. 456. B: *παρά τινα τῶν καμνόντων.* Pol. I. 332. E: *μὴ κάμνουσί γε μὴν ... ἰατρὸς ἄχρηστος.* Gorg. 478. A: *τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα.* Pol. I. 332. D. Hipp. mai. 301. A: *εἰ κεκμηκὼς τι ἢ τετρωμένος ... ἑκάτερος ἡμῶν εἴη.* Pol. III. 408. E: *εἰ ... πάσας νόσους κάμοιεν.* * *deficio*, h. e. *finior*, *morior* (ut vern. *enden*). Legg. XI. 927. B: *τὰς τῶν κεκμηκότων ψυχάς.* IV. 718. A: *τοῖς κεκμηκόσι.*

καμπή, ἡ, flexio, flexus. Legg. VII. 795. E: *καμπῆς τε καὶ ἐκτάσεως.* Phaed. 72. B: *μηδὲ καμπὴν* (*flexum*, h. e. *conversionem*) *ποιοῖτο.* Ion. 537. A: *εὐλαβηθῆναι περὶ τὴν καμπὴν ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ* cet. Tim. 74. E: *ἐμποδὼν καμπαῖς οὖσαι.* 75. C: *ἅτε οὐδὲ καμπὰς ἔχουσαν* (*κεφαλήν*).

καμπτός, ή, όν, flexibilis. Tim. 44. E: *ἐκτατά τε κῶλα καὶ καμπτὰ* (v. *καμπὰ*) *ἔφυσε τέτταρα.*

κάμπτω, flecto, incurvo. Prot. 325. D: *ὥσπερ ξύλον ... καμπτόμενον, εὐθύνουσιν* cet. Med. Phaed. 98. D: *χαλῶντα ... τὰ νεῦρα κάμπτεσθαί που ποιεῖ οἷόν τ' εἶναι ἐμὲ νῦν τὰ μέλη.* Tim. 74. B: *ἵνα ... καμπτόμενον τὸ σῶμα καὶ ἐκτεινόμενον παρέχοι.* Sensu transl., ut Lat. *flecto* et *inflecto*, est *commoveo*, pass. *commoveor*, *adducor* (ut cedam, sententiam mutem al.). Prot. 320. B: *ἐπειδὴ δέ σου ἀκούω ταῦτα λέγοντος, κάμπτομαι.* Lach. 192. E: *εἴ τις ἰατρὸς ὢν ... μὴ κάμπτοιτο, ἀλλὰ καρτεροῖ.* Pol. VI. 494. E: *ἐὰν ... κάμπτηται καὶ ἕλκηται πρὸς φιλοσοφίαν.* Menex. 244. E: *οὐχ οἵα τε ἐγένετο καρτερῆσαι ... ἀλλὰ ἐκάμφθη καὶ ἐβοήθησε.* Legg. XII. 945. B: *καμφθεὶς ὑπὸ βάρους ... τῆς ἀρχῆς.* Etiam *deflector*, *depravor*. Theaet. 173. A: *εὐθὺς ἐπὶ τὸ ψεῦδος ... τρεπόμενοι πολλὰ κάμπτονται καὶ συγκλῶνται.*

καμπύλος, η, ον, curvus. Pol. X. 602. C: *καμπύλα τε καὶ εὐθέα.*

κάμψις, ἡ, flexio. Tim. 74. A: *κάμψεως ἕνεκα.*

κἀν, i. e. *καὶ ἐν.* Phil. 48. A: *κἀν τούτοις.* Legg. I. 633. C: *κἀν ταῖς γυμνοπαιδίαις* al.

κἂν I. i. q. *καὶ ἄν*, vern. *auch wohl.* Cum indic. in orat. quae dicitur hypothet. Pol. I. 329. B: *εἰ γὰρ ἦν τοῦτ' αἴτιον, κἂν ἐγὼ τὰ αὐτὰ ἐπεπόνθειν* (al. *ἐπεπόνθη*). Apol. 36. A. Cum optat. Prot. 318. B: *ἐπεὶ κἂν σὺ ... βελτίων ἂν γένοιο.* Phaed. 79. A: *οὐκοῦν τούτων μὲν κἂν ἅψοιο, κἂν ἴδοις* cet. Conv. 209. E: *ταῦτα ... τὰ ἐρωτικὰ ἴσως ... κἂν σὺ μυηθείης.* Pol. X. 596. D. al. Etiam cum infin. (Phaedr. 269. B: *κἂν νῷν ἐπιπλῆξαι εἰπόντας* cet.) et partic. Legg. VI. 762. C: *ὁ ... ἀποσυσσιτήσας κἂν ἡντιναοῦν ἡμέραν* (ubi *καί* ad pron. *ἡντιναοῦν* et *ἄν* ad particip. refertur). — *κἂν εἰ* (proprie *etiam si forte*) cum indic. Prot. 328. A: *ἀλλὰ*

κἂν εἰ ὀλίγον ἔστι τις ὅστις διαφέρει ... ἀγαπητόν. Phaed. 71. B: *κἂν εἰ μὴ χρώμεθα τοῖς ὀνόμασιν ἐνιαχοῦ.* Soph. 256. B. Pol. X. 579. D. Cum optat. Phil. 58. C: *κἂν εἰ σμικρόν, καθαρὸν δὲ εἴη.* Conv. 185. A: *κἂν εἴ τις ... ἐξαπατηθείη.* Pol. X. 612. C. Sine verbo. Soph. 247. A: *κἂν εἰ μόνον εἰς ἅπαξ.* Phil. 58. C. Legg. I. 646. B. — II. i. q. *καὶ ἄν (ἐάν)* est 1) *et si* vel *quum.* Phaedr. 253. A: *κἂν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν.* Theaet. 180. A: *κἂν τούτου ζητῇς λόγον λαβεῖν* cet. Polit. 296. D. 2) *etiamsi.* Prot. 319. C: *κἂν πάνυ καλὸς ᾖ καὶ πλούσιος.* Phil. 55. B: *κἂν ᾖ ἄριστος πάντων.* Pol. I. 334. C: *κἂν μὴ δοκῶσι.*

κανηφορία, ἡ, canistri portatio (diebus festis Minervae al.). De lucri cup. 229. C: *διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν τῆς κανηφορίας.*

κανθήλιος, ὁ ἡ, clitellarius (cum v. *ὄνος* est vern. *Lastesel*). Conv. 221. E: *ὄνους γὰρ κανθηλίους λέγει* cet.

κανών, ὁ, regula. Phil. 56. B: *κανόνι γὰρ ... καὶ τόρνῳ χρῆται (τεκτονική).* 51. C: *τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις (γιγνόμενα).* 62. B.

καπηλεία, ἡ, commercium cauponum, institorum al. Legg. XI. 918. A: *καπηλεία ... κατὰ πόλιν πᾶσα.* Ib. *καπηλείας ἐπιτηδεύματα.* 919. E: *καπηλείας τῆς ἀνελευθέρου.* VIII. 847. D: *καπηλείαν ... ἕνεκα χρηματισμοῦ.* 849. D: *οἴνου τε μεταβαλλόμενος καὶ σίτου πρᾶσιν, ὃ δὴ καπηλείαν ἐπονομάζουσιν οἱ πλεῖστοι.* 918. D: *πάντα τὰ περὶ τὴν καπηλείαν καὶ ἐμπορίαν καὶ πανδοκείαν γένη.* I. 643. E: *εἴς τε καπηλείας καὶ ναυκληρίας ... μάλα πεπαιδευμένων σφόδρα ἀνθρώπων.* VIII. 849. C.

καπηλευτικός, ή, όν, cauponius. Legg. VIII. 842. D: *ἐμπορικῶν καὶ καπηλευτικῶν.*

καπηλεύω, rebus vendendis quaestum (eumque sordidum) *facio.* Pol. VII. 525. D: *ἐὰν τοῦ γνωρίζειν ἕνεκά τις αὐτὸ ἐπιτηδεύῃ, ἀλλὰ μὴ τοῦ καπηλεύειν.* Legg. XI. 918. E. Prot. 313. D: *οἱ τὰ μαθήματα περιάγοντες κατὰ τὰς πόλεις καὶ πωλοῦντες καὶ καπηλεύοντες.* Legg. XI. 920. A: *ἢ ξένον ὃς ἂν μέλλῃ καπηλεύσειν.*

καπηλικός, ή, όν, cauponius. Soph. 223. D: *τῆς μεταβλητικῆς οὐχ ἡ μὲν κατὰ πόλιν ἀλλαγὴ ... καπηλικὴ προσαγορεύεται;* 224. D: *καπηλικόν.*

κάπηλος, ὁ, caupo, institor. Prot. 313. C: *ἆρ' οὖν ... ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται;* 314. A: *σιτία ... καὶ ποτὰ πριάμενον παρὰ τοῦ καπήλου καὶ ἐμπόρου.* Legg. XI. 920. C: *τί ποτε τῷ καπήλῳ κέρδος ποιεῖ τὸ μέτριον.* Gorg. 517. D: *τούτων ... ποριστικὸν εἶναι ἢ κάπηλον ὄντα ἢ ἔμπορον.* Polit. 260. C: *καθάπερ ἡ τῶν καπήλων τέχνη τῆς τῶν αὐτοπωλῶν διώρισται τέχνης.* Pol. II. 371. D. Legg. XI. 919. C: *τῷ τῶν καπήλων γένει.* Polit. 290. A: *οὓς ... ἐμπόρους*

καὶ ναυκλήρους καὶ καπήλους ἐπωνομάκαμεν. Pol. II. 371. D: *ἢ οὐ καπήλους καλοῦμεν τοὺς πρὸς ὠνήν τε καὶ πρᾶσιν διακονουμένους* (v. *διακονοῦντας*) *ἱδρυμένους ἐν ἀγορᾷ* —; VII. 525. C.

καπνός, ὁ, fumus. Phaed. 70. A: *ὥσπερ πνεῦμα ἢ καπνὸς διασκεδασθεῖσα* (*ἡ ψυχή*). Tim. 66. E: *εἰσί τε ὀσμαὶ ξύμπασαι καπνὸς ἢ ὁμίχλη.* Pol. VIII. 569. B: *φεύγων … καπνὸν δουλείας ἐλευθέρων.* IX. 581. D: *καπνὸν καὶ φλυαρίαν* (*ἡγεῖται*).

κάπρος, ὁ, aper. Lach. 196. E: *ταῦτα λέοντα ἢ πάρδαλιν ἤ τινα κάπρον εἰδέναι.* Euthyd. 294. D: *ὥσπερ οἱ κάπροι οἱ πρὸς τὴν πληγὴν ὁμόσε ὠθούμενοι.* Locr. 104. E: *ἐς συῶν ἢ κάπρων μορφάς.*

καρδία, ἡ, cor; animus. Conv. 215. D: *ἡ … καρδία πηδᾷ.* Ion. 535. C. Tim. 70. C: *τῇ … πηδήσει τῆς καρδίας.* Legg. VII. 791. A. Phaed. 118. D: *ἐπειδὰν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται.* Conv. 218. A: *τὴν καρδίαν … ἢ ψυχὴν ἢ ὅ τι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι, πληγείς τε καὶ δηχθεὶς* cet. Pol. VI. 492. C: *τὸν νέον τὸ λεγόμενον τίνα οἴει καρδίαν ἴσχειν;* (Lat. *quid illi credis animi esse?*) Tim. 65. D. Locr. 100. A: *τὸ … θυμοειδὲς περὶ τὰν καρδίαν.*

κάρδοπος, ἡ, i. q. *μάκτρα* (vern. *Molde*). Phaed. 99. B: *ὥσπερ καρδόπῳ πλατείᾳ.*

κάρηνον, τό, cacumen. Legg. III. 680. B. (Hom.).

καρκίνος, ὁ, cancer. Euthyd. 297. C: *καρκίνῳ τινὶ ἑτέρῳ σοφιστῇ.*

καρπός, ὁ, fructus, fruges; etiam, ut Lat. *fructus*, quicquid ex aliqua re redundat vel percipitur. Pol. I. 333. A: *πρός γε καρποῦ κτῆσιν.* IV. 428. C. Phaedr. 230. D: *ἤ τινα καρπὸν προσείοντες.* Pol. V. 457. B: *ἀτελῆ … σοφίας δρέπων καρπόν* (Pind.). V. 470. B: *τὸν ἐπέτειον καρπὸν ἀφαιρεῖσθαι.* Critia 115. A: *τὸν ἥμερον καρπόν.* Menex. 238. A: *τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπόν.* Ep. VII. 336. B: *καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον.* Legg. VI. 782. C: *μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι.* Theaet. 149. E: *ξυγκομιδὴν τῶν ἐκ γῆς καρπῶν.* Critia 115. A: *εἴτε ἀνθῶν εἴτε καρπῶν.* Legg. VI. 759. E. Prot. 321. B: *δένδρων καρπούς.* Crat. 410. C: *τοὺς καρποὺς τοὺς ἐκ τῆς γῆς.* Pol. V. 470. D.

καρποῦμαι, fruges colligo; fructum percipio, fruor; in univ. *percipio* et *accipio* (etiam in malam partem). Phaedr. 251. E: *ἡδονὴν … ταύτην γλυκυτάτην ἐν τῷ παρόντι καρποῦται.* Pol. IX. 579. C. Legg. VIII. 844. E: *ἐὰν … ἐκ τῶν οἰκείων λαμβάνῃ* (*τὰ σῦκα*) *… καρπούσθω.* Conv. 183. A: *τὰ μέγιστα καρποῖτ᾽ ἂν ὀνείδη.* Legg. I. 636. D: *ἵνα … καρπῶνται καὶ ταύτην τὴν ἡδονήν.* Phaedr. 240. A: *τὸ αὑτοῦ γλυκὺ ὡς πλεῖστον χρόνον καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν.* Pol. IX. 587. A: *τὰς ἀληθεστάτας* (*ἡδονὰς*) *καρποῦσθαι.*

Euthyd. 305. E: καρποῦσθαι τὴν σοφίαν. Legg. IX. 877. A: καρπούμενον ἅπασαν τὴν αὑτοῦ κτῆσιν. Pol. VIII. 548. B: λάθρᾳ τὰς ἡδονὰς καρπούμενοι. Critia 111. C: τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ὕδωρ ἐκαρποῦτο ἐκ Διός. 118. E: δὶς ... τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν γῆν ἐκαρποῦντο. Conv. 187. E: ὅπως ἂν τὴν ... ἡδονὴν αὐτοῦ καρπώσηται. Ib. ὥστ' ἄνευ νόσου τὴν ἡδονὴν καρπώσασθαι.

κάῤῥων (dor., i. q. att. κρείττων), *melior, praestantior.* Locr. 94. C: ἐπεὶ ... τὸ πρεσβύτερον κάῤῥον ἐστὶ τῶ νεωτέρω. 96. D: κράτος ἐχοίσᾳ ἐν κόσμῳ κάῤῥον. 102. D. 103. A.

κάρτα, *valde.* Tim. 25. D: πηλοῦ κάρτα βαθέος (sic Par. A. pro vulg. καταβραχέος).

καρτέρημα, τό, *toleratio.* Men. 88. C: πάντα τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιχειρήματα καὶ καρτερήματα.

καρτέρησις, ἡ, *patientia, toleratio*; etiam *perseverantia.* Lach. 193. D: ἡ ἄφρων τόλμα τε καὶ καρτέρησις. 193. D: τὴν ἄφρονα καρτέρησιν. Legg. I. 633. C: κἂν ταῖς γυμνοπαιδίαις δειναὶ καρτηρήσεις παρ' ἡμῖν γίγνονται. 637. B: καρτερήσεις ... σιτίων τε καὶ ποτῶν καὶ χειμώνων cet. Conv. 220. A: πρὸς ... τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις. Legg. I. 633. B.

καρτερία, ἡ, *tolerantia, perseverantia*; etiam *continentia.* Lach. 192. C: ὅτι οὐ πᾶσά γε ... καρτερία ἀνδρεία σοι φαίνεται. Ib. ἡ ... μετὰ φρονήσεως καρτερία. 193. B. Locr. 104. B: εὐπείθειά τε καὶ καρτερία. Crat. 395. A: ἡ ἐν Τροίᾳ μονὴ τοῦ πλήθους τε καὶ καρτερίας (μονή τε καὶ καρτερία?). Conv. 219. D: εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν. Alc. I. 122. C: (εἰς) ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν. Lach. 192. D. Pol. III. 390. D: εἴ πού τινες ... καρτερίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται.

καρτερικός, ή, όν, *perseverans.* Def. 412. A: ῥώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετήν.

καρτερός, ά, όν, *robustus; validus.* Conv. 217. C: κατὰ τὸ καρτερόν (*valide*). Theaet. 169. B: καρτεροὶ πρὸς τὸ λέγειν. Ax. 365. C: οἱ ... καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι. **pertinax.* Phaed. 77. A: καρτερώτατος ἀνθρώπων ἐστὶ πρὸς τὸ ἀπιστεῖν τοῖς λόγοις. **tolerans.* Conv. 220. C: καρτερὸς ἀνήρ (Hom.).

καρτερούντως, *fortiter.* Pol. III. 399. B: καρτ. ἀμυνομένου τὴν τύχην.

καρτερῶ, *tolero, sustineo*; *persevero.* Lach. 193. C: ἀφρονεστέρως ... οἱ τοιοῦτοι κινδυνεύουσί τε καὶ καρτεροῦσιν. 192. E: εἴ τις καρτεροῖ ἀναλίσκων ἀργύριον φρονίμως. Gorg. 507. B: ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου δεῖ. Soph. 254. A: τὰ ... τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα. Crat. 395. A: διαπονεῖσθαι καὶ καρτερεῖν. Conv. 220. A. Lach. 193. B. Theaet. 157. D: ἀλλὰ θαῤῥῶν καὶ καρτερῶν εὖ καὶ ἀνδρείως ἀποκρίνου.

Legg. V. 727. C. Lach. 193. A: ἐν πολέμῳ καρτεροῦντα ἄνδρα. 194. A: καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμείνωμέν τε καὶ καρτερήσωμεν. **resisto*; *me contineo, mihi tempero*. Phaed. 82. C: ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἁπασῶν καὶ καρτεροῦσι. 117. E: ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε. Pol. VIII. 556. B: μαλακοὺς ... καρτερεῖν πρὸς ἡδονάς τε καὶ λύπας. X. 605. D: ἂν δυνώμεθα ἡσυχίαν ἄγειν καὶ καρτερεῖν. Legg. I. 635. C: ἐν ταῖς ἡδοναῖς καρτερεῖν. VIII. 836. E. Pol. III. 388. D: οὐδὲν αἰσχυνόμενος οὐδὲ καρτερῶν. Conv. 216. A: ὅτι ... οὐκ ἂν καρτερήσαιμι. 184. A: ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ. Menex. 244. E: οὐχ οἷα τε ἐγένετο καρτερῆσαι.

κασίγνητος, ὁ, *frater* (Prot. 340. A. Hom.) et κασιγνήτη, ἡ, *soror* (Crat. 402. C. Orph.).

κατά. I. cum genit. *de* (vern. *von-herab*). Phaedr. 229. C: αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν ... ὦσαι. Legg. X. 909. B: κατ' ἄκρας ἐξαιρεῖν. — *sub*, *in*. Tim. 25. D: ἔδυ κατὰ γῆς. Ib. κατὰ τῆς θαλάττης δῦσα ἠφανίσθη. — *in* (vern. *in*, *an*, *auf*, *in Beziehung auf*). Phaed. 70. D: μὴ τοίνυν κατ' ἀνθρώπων ... σκόπει μόνον τοῦτο ... ἀλλὰ καὶ κατὰ ζώων πάντων καὶ φυτῶν. Soph. 253. B: καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ... τεχνῶν ... τοιαῦτα εὑρήσομεν ἕτερα. Pol. III. 398. A: μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες. Critia 120. A: κατὰ τοῦ πυρὸς σπένδοντες. Men. 73. A: εἴπερ ἕν γέ τι ζητεῖς κατὰ πάντων. Hipp. min. 368. B: ἐπίσκεψαι κατὰ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. — *super*, h. e. *de*, *in* (praec. c. verbis dicendi). Prot. 323. B: ἐὰν οὗτος αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἀληθῆ λέγῃ ἐναντίον πολλῶν. Phaedr. 260. B: συντιθεὶς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου. Phaed. 81. A: ὥσπερ ... λέγεται κατὰ τῶν μεμυημένων. Conv. 193. C: λέγω ... ἔγωγε καθ' ἁπάντων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Pol. II. 362. A. Men. 76. A. Etiam in malam partem (Lat. *in*, *contra*). Gorg. 472. A: ἐὰν βούλῃ κατ' ἐμοῦ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγω. B. Apol. 37. B: πολλοῦ δέω ... κατ' ἐμαυτοῦ ἐρεῖν αὐτὸς ὡς ἄξιός εἰμί του κακοῦ. 23. D. — II. cum accus. ponitur in motu, loco, tempore al. Est *ad*. Phaedr. 229. A: κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν. 245. A: ἐγείρουσα καὶ ἐκβακχεύουσα κατά τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ποίησιν. Phaed. 114. A: ἐπειδὰν ... φερόμενοι γένωνται κατὰ τὴν λίμνην τὴν Ἀχερουσιάδα. Polit. 284. B: ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο (*huc*) διέφυγεν ἡμᾶς ὁ λόγος. Pol. III. 396. D: ὅταν γίγνηται κατά τινα ἑαυτοῦ ἀνάξιον. — *in* (*in auf*, *zu*, velut *zu Wasser* al.). Phaed. 114. A: τοὺς ἀνδροφόνους κατὰ τὸν Κωκυτόν (ἐκβάλλει). Similiter 112. C: κατ' ἐκεῖνα τὰ ῥεύματα τῆς γῆς εἰσρεῖ (ut nobis scribendum videtur). Gorg. 488. A: εἴ τι μὴ ὀρθῶς πράττω κατὰ τὸν βίον τὸν ἐμαυτοῦ. Theaet. 142. A: οὐ γὰρ ἦ κατὰ πόλιν. Soph. 237. B: κἀμὲ κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἄγε. Pol. II. 359. D: κατὰ

τὸν τόπον ᾗ ἔνεμεν. 371. A: ἐὰν ... κατὰ θάλατταν ἡ ἐμπορία γίγνηται. IV. 435. E: οἱ κατὰ τὴν Θρᾴκην τε καὶ Σκυθικὴν cet. Tim. 19. C: κατά τε τὰς ἐν τοῖς ἔργοις πράξεις καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διερμηνεύσεις. Legg. III. 692. D: κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. 698. B. Cum vv. dividendi. Phaedr. 246. E: κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη. 273. E: κατ' εἴδη ... διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα. Soph. 220. B. Pol. VII. 532. E. In tempore designando. Polit. 274. C: κατὰ τοὺς πρώτους ... χρόνους. Tim. 40. C. Legg. III. 678. E: κατὰ τὸν τότε χρόνον. 680. A. al. — Verti potest *per* (vern. *durch* vel *hindurch*). Phaedr. 229. A: κατὰ τὸ ὑδάτιον ἰέναι. Theaet. 208. D: τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἰόντων περὶ γῆν. Pol. X. 614. D: ὁρᾶν ... καθ' ἑκάτερον τὸ χάσμα τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς ἀπιούσας τὰς ψυχάς. Tim. 70. B: τοῦ περιφερομένου κατὰ πάντα τὰ μέλη ... αἵματος. 74. C: κατὰ πᾶν τὸ σῶμα. — In ratione positum valet *ad*, *quod attinet ad* (vern. *in Beziehung* vel *Rücksicht auf*). Prot. 317. A: ἐγὼ ... τούτοις ἅπασι κατὰ τοῦτο εἶναι (*hac in re*) οὐ ξυμφέρομαι. 351. C: καθ' ὃ (*quatenus*) ἡδέα ἐστιν, ἆρα κατὰ τοῦτο οὐκ ἀγαθά —; Similiter καθ' ὅσον (*quatenus* et *quoad*. Prot. 351. C. Pol. IX. 591. E. Alc. I. 131. A.), καθ' ὅ τι (*quatenus* et *quoad*. Polit. 298. C. Lys. 210. B.), κατὰ τί (vern. *in wie fern*. Prot. 335. D. Phaed. 61. E.), κατὰ τοῦτο (*hactenus*. Crat. 435. E. Alc. I. 127. B.) al. — In causa posit. est *per*, *ob* vel *propter*. Prot. 337. D: κατ' αὐτὸ τοῦτο (*hac ipsa de causa*) νῦν συνεληλυθότες cet. 354. B: κατὰ τόδε (*iccirco*) ... ὅτι cet. Phaedr. 229. D: κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ὅτι δ' cet. Gorg. 457. D: κατὰ φθόνον οἴονται τὸν ἑαυτῶν (*sui obtrectandi causa*) λέγειν. 482. D: ἔγωγε κατ' αὐτὸ τοῦτο οὐκ ἄγαμαι Πῶλον ὅτι cet. Pol. V. 454. C: κατ' ἄλλο τι ... ἢ ὅτι cet. VIII. 559. B. Tim. 76. C: κατὰ ... ταῦτα τὰ πάθη τὸ τριχῶν γένος ἐν τῷ δέρματι πέφυκε. Alc. I. 115. B. — Modum indicat. Gorg. 467. A: ἵνα προςείπω σε κατὰ σέ (vern. *nach deiner Art*). Theaet. 179. E: κατὰ τὰ συγγράμματα (*scriptionum suarum instar*) φέρονται. Conv. 199. A: κατ' ἐμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς ὑμετέρους λόγους. Parm. 126. C: κατὰ τὸν πάππον (*ut avus*). Legg. IX. 859. A: ἢ κατὰ τύραννον καὶ δεσπότην. Apol. 17. B: ὁμολογοίην ἂν ἔγωγε οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ. Sic praec. cum pronomm. Phil. 58. A: τὸ κατὰ ταὐτὸν (*eodem modo*) ἀεὶ πεφυκός. Tim. 46. E: κατὰ ταῦτα (*ita*). 40. B: κατ' ἐκεῖνα γέγονε. Similiter κατὰ ταὐτά, *eodem modo* (Soph. 252. A: κατὰ ταὐτὰ ὡςαύτως ἔχοντα. Phil. 19. B. Crat. 436. A. Conv. 187. A: ὅτι κατὰ ταὐτὰ ἔχει τούτοις. Pol. V. 462. C. Tim. 41. D.), κατὰ τί (Soph. 222. C: κατὰ τί λέγοντες;) et καθ' ὅ τι, *quomodo* (Phil. 23. C: καθ' ὅ τι, φράζοις ἄν). Hinc etiam in similitudine et comparatione ponitur. Gorg. 512. B: μή σοι δοκεῖ κατὰ τὸν δικανικὸν εἶ-

ναι; Phil. 12. C: τὸ δ' ἐμὸν δέος ... οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον (*perinde atque hominis*). Conv. 211. C: οὐ κατὰ χρυσίον ... δόξει σοι εἶναι. Pol. V. 466. B: μή πη κατὰ τὸν τῶν σκυτοτόμων φαίνεται βίον —; IX. 576. C. Euthyd. 271. C. Sic praec. ἢ κατά (*quam pro, quam ut comparari possit*, et simpl. *quam*). Phaedr. 279. A: δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι λόγους. Phaed. 94. E: οὔσης αὐτῆς πολὺ θειοτέρου τινὸς πράγματος ἢ καθ' ἁρμονίαν. 108. D: χαλεπώτερόν μοι φαίνεται ἢ κατὰ τὴν Γλαύκου τέχνην. Polit. 275. B. Crat. 392. E: ταῦτα ... ἴσως μείζω ἐστὶν ἢ κατ' ἐμέ τε καὶ σὲ ἐξευρεῖν (i. q. ἢ ὥστε ἐμὲ ... ἐξευρεῖν). 429. D. Pol. II. 359. D: μείζω ἢ κατ' ἄνθρωπον. Tim. 40. D. Legg. IV. 707. E. Apol. 20. E. — *per* (vern. *für*, ut *für sich*, et *an*). Gorg. 505. D: λέγων κατὰ σαυτόν. Phaed. 65. C: (ὅταν) ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὑτὴν γίγνηται (ἡ ψυχή). Theaet. 206. A: αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἕκαστον. Soph. 255. C: αὐτὰ καθ' αὑτά. Phil. 51. C: καλὰ καθ' αὑτά. Conv. 181. A: οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καθ' αὑτὸ καλὸν οὐδέν. Pol. VI. 485. D: περὶ τὴν τῆς ψυχῆς ... ἡδονὴν αὐτῆς καθ' αὑτὴν εἶεν ἄν. Pol. X. 604. A: μόνος αὐτὸς καθ' αὑτόν. Critia 119. E: ἐν τῷ ... καθ' αὑτὸν μέρει. — *ex*, *a* (ubi originem indicat vel significat ex quo aliquid nominetur al.). Polit. 259. B: πάντως κατά γε τὴν τέχνην αὐτὴν βασιλικὸς ὀρθῶς προσρηθήσεται. Crat. 407. D: οὐκοῦν ... κατὰ τὸ ἄῤῥεν τε καὶ τὸ ἀνδρεῖον Ἄρης ἂν εἴη; 409. A: ἅλιος ... εἴη ἂν κατὰ τὸ ἁλίζειν εἰς ταὐτὸ τοὺς ἀνθρώπους. Conv. 203. D: κατὰ ... τὸν πατέρα ἐπίβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς. Pol. I. 341. D: οὐ γὰρ κατὰ τὸ πλεῖν κυβερνήτης καλεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν τῶν ναυτῶν ἀρχήν. — *e*, h. e. *ad*, *secundum* (vern. *nach*, *gemäss*). Prot. 317. A: οὐδενὸς ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν καθ' ἡλικίαν πατὴρ εἴην. 326. C: κατὰ τούτους (τοὺς νόμους) ζῆν κατὰ παράδειγμα. Gorg. 471. A: κατὰ τὸν σὸν λόγον. 483. E: οὗτοι κατὰ φύσιν τὴν τοῦ δικαίου (i. q. κατὰ τὸ φύσει δίκαιον 488. C.) ταῦτα πράττουσι. Phaed. 97. D: κατὰ νοῦν ἐμαυτῷ. 115. B: ὥσπερ κατ' ἴχνη κατὰ τὰ νῦν ... εἰρημένα ... ζῆν. Theaet. 179. C: ἐξ ὧν αἱ αἰσθήσεις καὶ αἱ κατὰ ταύτας (*his convenientes*) δόξαι γίγνονται. Pol. I. 348. E: κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες. Saepius verti potest *ut ait*, *ponit* vel *praecipit*. Phaedr. 227. B: κατὰ Πίνδαρον (*ut P. ait*). E: κατὰ Ἡρόδικον. 229. E: κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα. Crat. 401. D: καθ' Ἡράκλειτον. Conv. 174. C: καθ' Ὅμηρον. Phil. 57. D: ἔστω ταῦτα κατὰ σέ (*ut tu sumis*). Pol. I. 334. B. Hinc κατὰ θέον est *deo praecipiente* vel *iubente* (Apol. 22. A. 23. B.) et *deo iuvante* vel *divinitus*. Soph. 265. D. Pol. IV. 443. C. Legg. III. 682. A. XII. 946. B. Etiam *forte forrtuna*. Euthyd. 272. E: κατὰ θεὸν γάρ τινα ἔτυχον καθήμενος ἐνταῦθα. — In distributione ponitur (ut vv. quae dicuntur

distributivis exprimi oporteat). Phaedr. 273. E: *καθ' ἓν ἕκαστον* (vern. *jedes einzeln*) *περιλαμβάνειν*. Soph. 232. D: *περὶ πασῶν τε καὶ κατὰ μίαν ἑκάστην τέχνην*. Polit. 272. E: *πάντες ... οἱ κατὰ τόπους* (*suo quisque loco*) *συνάρχοντες τῷ μεγίστῳ δαίμονι θεοί*. 295. E: *ὁπόσαι κατὰ πόλιν ἐν ἑκάσταις* (*in singulis civitatibus*) *νομεύονται*. Pol. IV. 436. B: *ἢ ὅλῃ τῇ ψυχῇ καθ' ἕκαστον αὐτῶν πράττομεν*. Tim. 30. C: *καθ' ἓν καὶ κατὰ γένη*. Critia 109. A: *καθ' ἕκαστα* (*singulas*, int. *gentes*) *ἡ τοῦ λόγου διέξοδος ... δηλώσει*. Legg. III. 680. D: *ἐκ τούτων τῶν κατὰ μίαν οἴκησιν καὶ κατὰ γένος διεσπαρμένων*. Alc. I. 114. D: *ὅτι ὁ μὲν ἀθρόους πείθει ... ὁ δὲ καθ' ἕνα*. Dem. 381. E: *καθ' ἕνα ὄντες*. (Etiam est *coniunctim*. Legg. IV. 708. D. V. 739. D: pro *καθ' ἓν* scrib. videtur *καθ' ἕνα*.) Ep. VI. 323. C: *κατὰ δύο* (vern. *je zwei*). Similiter *κατ' ἐνιαυτόν*, *quotannis* (Polit. 298. E.), *καθ' ἡμέραν* (vid. h. v.), *κατὰ ἀγέλας* (Lat. *gregatim*. Theaet. 197. D.), *κατὰ μέρος* (vern. *theilweise*) al. — Orationem amplificat (ita ut genit. vel ablativo Lat. exprimi possit). Gorg. 474. A: *τὰ κατὰ τὴν μουσικὴν πάντα*. Phaed. 82. C: *τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν*. Soph. 232. C: *ὁπόταν γενέσεώς τε καὶ οὐσίας πέρι κατὰ πάντων λέγηταί τι*. Polit. 276. B: *κατὰ πάντων ἀνθρώπων ἀρχῆς ... τέχνῃ*. Conv. 188. D: *τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐρωτικά*. Pol. II. 382. E: *οὔτε ἄλλους ἐξαπατᾷ οὔτε κατὰ φαντασίας οὔτε κατὰ λόγους* cet. Tim. 57. A: *τῇ τῶν γωνιῶν καὶ κατὰ τὰς πλευρὰς ὀξύτητι*. 64. A: *ὧδ' οὖν κατὰ παντὸς αἰσθητοῦ ... τὰς αἰτίας λάβωμεν*.

καταβαίνω, *descendo*; *defluo*. Pol. VI. 511. B: (*ἵνα*) *ἐπὶ τελευτὴν καταβαίνῃ*. Legg. III. 678. C: *εἰς τὰ πεδία καταβαίνειν*. Theaet. 142. A: *εἰς λιμένα καταβαίνων*. Pol. I. 328. C: *καταβαίνων εἰς τὸν Πειραιᾶ*. Theaet. 121. D: *εἰς τὸ ἄστυ καταβαίνοντες*. Lach. 193. C: *εἰς φρέαρ καταβαίνοντες*. Legg. VIII. 834. C: *τῶν καταβαινόντων μεθ' ὅπλων*. Critia 118. D: *τὰ ... ἐκ τῶν ὀρῶν καταβαίνοντα ... ῥεύματα*. Pol. I. init. *κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ*. II. 359. D: *καταβῆναι*. VII. 516. E: *καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον*. Phaedr. 278. B: *καταβάντε εἰς τὸ Νυμφῶν νᾶμα* cet. Soph. 235. B: *καταβάντας*. Verb. *καταβατέον*. Pol. VII. 520. C. Legg. VIII. 833. D.

καταβάλλω, *deiicio*, *deturbo*; *prosterno*. Hipp. min. 374. A: *αἴσχιον ἐν πάλῃ τὸ πίπτειν, ἢ τὸ καταβάλλειν;* Charm. 155. C: *ἕως ... τὸν μὲν ἀνεστήσαμεν, τὸν δὲ πλάγιον κατεβάλομεν*. Prot. 344. C: *ὥσπερ ... τὸν ἑστῶτά ποτε καταβάλοι ἄν τις*. Polit. 297. C: *ἂν κινήσας τις τοῦτον* (v. *τοιοῦτον*) *τὸν λόγον αὐτοῦ καταβάλῃ*. Pol. VIII. 566. D: *καταβαλὼν ἄλλους πολλούς*. Euth. 4. C: *καταβαλὼν εἰς τάφρον τινά*. 15. E: *ἀπ' ἐλπίδος με καταβαλὼν μεγάλης*. Pol. X. 616. A: *καταβαλόντες καὶ ἐκδείραντες*. * *coniicio*, *iniicio*. Phil. 15. E: *εἰς ἀπορίαν αὐτὸν ... κατα-*

βάλλων. Hipp. mai. 286. C: *εἰς ἀπορίαν με κατέβαλεν.* Ep. VII. 333. B: *οἳ (λόγοι) … ἡμᾶς εἰς φόβον κατέβαλον.* Pol. VII. 538. D: *(ὅταν) εἰς δόξαν καταβάλῃ.* Phaed. 88. C: *εἰς ἀπιστίαν καταβαλεῖν.* Euthyd. 277. C: *ἔτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλῶν (v. καταβαλὼν) ὥσπερ πάλαισμα ὥρμα … τὸν νεανίσκον.* Recipr. *me coniicio* vel *obiicio.* Ep. VII. 344. C: *πολλοῦ δεῖ μὴ γράψας … εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβάλῃ (v. καταβαλεῖ).* **depono*, ut in terram, h. e. *sero.* Theaet. 149. E: *εἰς ποίαν γῆν ποῖον φυτόν τε καὶ σπέρμα καταβλητέον.* De pecunia usurp. est vern. *niederlegen* et *erlegen*, h. e. *pendere.* Legg. V. 742. B: *τῇ πόλει αὐτὸ (τὸ νόμισμα ξενικὸν) καταβαλλέτω.* XI. 932. D: *τὸ δημόσιον ὑπὲρ αὐτοῦ τιμὴν τῷ κεκτημένῳ καταβαλλέτω.* Etiam in eis ponitur quae litteris mandata, igitur proposita vel in medium prolata sunt. Soph. 232. D: *δεδημοσιωμένα που καταβέβληται γεγραμμένα τῷ βουλομένῳ μαθεῖν.* *Pono* vel *impendo* verti potest Legg. XII. 960. E: *γελοῖον γὰρ τό γε μάτην πονήσαντα ὁτιοῦν εἰς μηδὲν βέβαιον καταβαλεῖν.* — Med. *iacio* (ut fundamentum al.). Legg. VII. 803. A: *τὰ τροπιδεῖα (v. τροπίδια) καταβάλλεσθαι.* Ib. *οἷον δή τις ναυπηγὸς τὴν τῆς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος.*

καταβάτης, *ὁ*, *qui de curru descendit et pedester pugnat.* Critia 119. B: *ξυνωρίδα … καταβάτην (v. καταβάτας) … σμικρασπίδα … ἔχουσαν.*

καταβιβάζω, *deduco.* Pol. VII. 539. E: *καταβιβαστέοι ἔσονταί σοι εἰς τὸ σπήλαιον πάλιν ἐκεῖνο.*

καταβιῶ, *vivo*, cum v. *βίον dego.* Pol. IX. 578. C: *ὃς ἂν … μὴ ἰδιώτην βίον καταβιῷ.* Prot. 355. A: *τὸ ἡδέως καταβιῶναι τὸν βίον ἄνευ λυπῶν.* Alc. I. 104. E.

καταβλάπτω, *laedo.* Legg. IX. 877. B: *εἰ κατέβλαψε τὸν τρωθέντα.* 864. E: *τὴν … βλάβην ἣν ἄν τινα καταβλάψῃ* cet.

καταβολή, *ἡ*, *incursus*, ut febris (vern. *Anfall*). Gorg. 519. A: *ὅταν … ἔλθῃ ἡ καταβολὴ αὕτη τῆς ἀσθενείας.* Hipp. min. 372. E: *νυνὶ … ἐν τῷ παρόντι μοι ὥσπερ καταβολὴ* (schol. *κατηβολὴ*) *περιελήλυθε.*

κατάβορρος, *ὁ ἡ*, *tutus ab aquilone.* Critia 118. B: *ἀπὸ τῶν ἄρκτων κατάβορρος.*

καταβρίθω, *onero*, perf. *oneratus sum.* Pol. II. 363. B. (Hes.).

καταβρώσκω, *exedo.* Phaed. 110. A: *διεφθαρμένα … καὶ καταβεβρωμένα.*

καταγειος, *ὁ ἡ*, *subterraneus.* Pol. VII. 532. B: *ἐκ τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος.* 514. A: *ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει.* Prot. 320. E: *ἢ κατάγειον οἴκησιν ἔνεμεν.*

καταγέλαστος, *ὁ ἡ*, *irridendus*, *ridiculus* vel *risum movens.* Gorg. 509. A: *καταγέλαστος εἶναι.* 512. D: *καταγέλαστός σοι ὁ ψόγος γίγνεται.* Conv. 198. C: *καὶ ἐνενόησα τότε*

... καταγέλαστος ὢν ἡνίκα cet. Pol. VII. 518. B: ἧττον ἂν καταγέλαστος ὁ γέλως αὐτῷ εἴη cet. Legg. VII. 800. B. Apol. 28. D. Gorg. 485. E: καταγέλαστον ... τὸ χρῆμα γίγνεται. Pol. V. 467. A: καταγέλαστον μέντ' ἂν ... εἴη. Hipp. mai. 290. A: καταγελάστῳ εἶναι. Pol. VI. 493. D: λόγον ... οὐ καταγέλαστον. Hipp. mai. 282. A. Apol. 35. B: καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιοῦντος. Theaet. 149. A: ὦ καταγέλαστε. Gorg. 484. D: καταγέλαστοι γίγνονται. Pol. X. 613. D. Lys. 205. B: καὶ γάρ ἐστι καταγέλαστα. Euthyd. 278. E: ἢ τοῦτο ... ἐρώτημα ... ἓν τῶν καταγελάστων; Legg. X. 892. D: μή πῃ ... καταγελάστους ποιήσῃ. Euthyd. 307. B. Conv. 189. B: οὔτι μὴ γελοῖα εἴπω ... ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Legg. IX. 859. A: ἢ διαφωνοῦντα αὐτοῖς εἶναι καταγέλαστα. Ep. II. 314. A: καταγελαστότερα ἀκούσματα. Polit. 296. D: εἰ μέλλει μὴ καταγελαστότατος εἶναι πάντων. Pol. V. 455. D: καταγελαστότατον. IV. 432. D: ἦμεν καταγελαστότατοι.

καταγελάστως, *ridicule.* Legg. VI. 781. C. Theag. 130. B: καὶ αὐτός γε ... καταγ. ἔχω. Men. 96. E. Ep. VII. 347. B: οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγ. πεπραγμένα. Soph. 252. B: πάντων καταγελαστότατα.

καταγελῶ, *derideo* vel *irrideo, ludibrio habeo*; *rideo.* Legg. VIII. 831. C: τῶν δὲ ἄλλων (μαθημάτων) καταγελᾷ. Prot. 323. B: ἢ καταγελῶσιν ἢ χαλεπαίνουσι. Pol. VII. 525. E. Euth. 3. C: ἐμοῦ καταγελῶσιν ὡς μαινομένου. Euthyd. 278. D: μή μου καταγελᾶτε. Alc. I. 116. D: ἄλλο τι ἢ καταγελῴης ἂν αὐτοῦ —; Hipp. mai. 299. A: καταγελῴη. Phaedr. 259. A: δικαίως ἂν καταγελῷεν. Pol. III. 388. D. Prot. 357. D: ἂν ἡμῶν καταγελᾶτε. 361. A: καταγελᾶν. Gorg. 473. E. Legg. X. 908. C: ὡς τῶν ἄλλων καταγελῶν. Gorg. 482. D: καί σου κατεγέλα ... ὀρθῶς τότε. Prot. 357. D: κατεγελᾶτε ἂν ἡμῶν. Legg. III. 686. D: καὶ αὐτὸς ἐμαυτοῦ νῦν δὴ κατεγέλασα. Conv. 219. C: κατεγέλασε τῆς ἐμῆς ὥρας. Charm. 175. D. Conv. 221. E: ὥστε ἄπειρος ... πᾶς ἂν τῶν λόγων καταγελάσειε. Lach. 194. A: ἵνα μὴ καὶ αὐτῶν ἡμῶν αὐτὴ ἡ ἀνδρεία καταγελάσῃ. Conv. 181. D: καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες. Fut. καταγελάσομαι. Menex. 236. C: ἀλλ' ἴσως μου καταγελάσει. Soph. 239. E: καταγελάσεταί σου τῶν λόγων. Phil. 54. E. Prot. 357. D: καὶ ὑμῶν αὐτῶν καταγελάσεσθε. Conv. 212. E. Pass. Theaet. 175. B: ἐν ἅπασι ... τούτοις ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τῶν πολλῶν καταγελᾶται. Pol. VI. 499. C: οὕτω γὰρ ἂν ἡμεῖς δικαίως καταγελῴμεθα. Phil. 49. B: ἀδύνατοι καταγελώμενοι τιμωρεῖσθαι. Pol. I. 330. D: οἱ ... λεγόμενοι μῦθοι ... καταγελώμενοι τέως. Euth. 3. C: τὸ ... καταγελασθῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα.

κατάγελως, ὁ, *exitus ridiculus.* Crit. 45. E: ὥσπερ κατάγελως τῆς πράξεως.

καταγηρῶ, *senesco.* Critia 112. C: καταγηρῶντες.

Theaet. 202. D: ὃ ... πολλοὶ τῶν σοφῶν ζητοῦντες πρὶν εὑρεῖν κατεγήρασαν. Conv. 216. A: ἵνα μὴ αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτῳ καταγηράσω. Legg. XII. 949. C: οὐ γὰρ καταγηράσουσι cet.

καταγιγνώσκω, *cognosco*, *reperio* (praec. aliquid mali vel adversi) *in aliquo* (vern. *kennen lernen*, *erfahren*). Phaed. 116. C: ὅπερ ἄλλων καταγιγνώσκω. Men. 76. C: καὶ ἅμα ἐμοῦ ἴσως κατέγνωκας ὅτι εἰμὶ ἥττων τῶν καλῶν. Phaed. 116. C: οὐ καταγνώσομαί γε σοῦ (vern. *ich werde von dir nicht das erleben*) ὅπερ τῶν ἄλλων καταγιγνώσκω. Euth. 2. B: οὐ γὰρ ἐκεῖνό γε καταγνώσομαι ὡς σύ γε ἕτερον (int. γράφει, *accusas*). Alc. II. 143. C. * *statuo*, *iudico*, *existimo*. Theaet. 206. E: μὴ τοίνυν ῥαδίως καταγιγνώσκωμεν cet. Crat. 440. C: καὶ αὑτοῦ τε καὶ τῶν ὄντων καταγιγνώσκειν ὡς οὐδὲν ὑγιὲς οὐδενός. Tim. 19. D: ἐμαυτοῦ ... αὐτὸς κατέγνωκα μήποτ' ἂν δυνατὸς γενέσθαι ... ἐγκωμιάσαι. Cum accus. rei. Apol. 25. A: πολλήν γ' ἐμοῦ κατέγνωκας δυστυχίαν (vern. *du hältst mich für sehr unglücklich*). Pol. X. 607. B: μὴ καί τινα σκληρότητα ἡμῶν καὶ ἀγροικίαν καταγνῷ. Legg. I. 625. E: ἄνοιαν (ἄγνοιαν?) δή μοι δοκεῖ καταγνῶναι τῶν πολλῶν ὡς οὐ μανθανόντων ὅτι cet. **condemno*. Dem. 382. E: καταγιγνώσκων τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε αὐτὸς παραγενόμενος cet.

κάταγμα, *τό*, *tractum laneum*. Polit. 282. E: τῶν περὶ ξαντικὴν ἔργων μηκυνθὲν ... λέγομεν εἶναι κάταγμά τι.

κατάγνυμι, *frango*, *confringo*; etiam *deminuo* (ut caput; vern. *zerschmettern*). Phaedr. 265. E: μὴ ἐπιχειρεῖν καταγνύναι. Men. 79. A: μὴ καταγνύναι μηδὲ κερματίζειν τὴν ἀρετήν. Perf. passivi potestatem habet. Gorg. 469. D: κἄν τινα δόξῃ μοι τῆς κεφαλῆς αὐτῶν κατεαγέναι (v. κατεαγῆναι) δεῖν. Ib. κατεαγὼς ἔσται αὐτίκα μάλα. Crat. 389. C: πρὸς τὴν κατεαγυῖαν (κερκίδα) βλέπων. Gorg. 524. C: κατεαγότα ... εἴ του ἦν μέλη. 515. E: τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων (*ab his qui aures habent contusas*, int. pugnis caestuque) ἀκούεις ταῦτα. Crat. 389. B: ἣν (κερκίδα) κατέαξεν. Phaed. 86. A: ἐπειδὰν ... ἢ κατάξῃ (Par. et Δ a corr. m. κατεάξῃ) τις τὴν λύραν cet. Prot. 342. B: οἱ μὲν ὦτά τε κατάγνυνται (*aures contusas habent*) ... καὶ ἱμάντας περιειλίττονται. Crat. 389. A: ἂν καταγῇ αὐτῷ ἡ κερκὶς ποιοῦντι.

καταγράφω, *scribo*, *consigno*. Legg. V. 741. C: μνήμας εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον καταγεγραμμένας.

κατάγω, *deduco*. Critia 118. D: ᾗ δὴ τήν τ' ἐκ τῶν ὀρῶν ὕλην κατῆγον εἰς τὸ ἄστυ cet. *Filum deduco*, h. e. *neo*. Soph. 226. B: ξαίνειν καὶ κατάγειν cet. **reduco* (in patriam); *recipio*. Pol. VIII. 560. E: ὕβριν ... κατάγουσιν. Ep. III. 317. E: κατάγειν Δίωνα. Menex. 242. B: οἱ δ' ἡμέτεροι ... τοὺς ἀδίκως φεύγοντας δικαίως κατήγαγον. * *adduco*, *infero*. Men. 80. E: ὁρᾷς τοῦτον ὡς ἐριστικὸν λόγον κατάγεις; —

Med. *descendo*. Menex. 240. C: τῇ δ' αὐτῇ διανοίᾳ κατηγάγοντο ἐξ Ἐρετρίας εἰς Μαραθῶνα.

καταγωγή, ἡ, *deversorium*. Phaedr. 230. B: καλή γε ἡ καταγωγή.

καταγώγιον, τό, *deversorium*. Phaedr. 259. A: ἀνδράποδα ἄττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ καταγώγιον.

καταδαρθάνω, *obdormisco*; praeter. *dormivi*. Phaed. 71. D: καταδαρθάνειν ... ἀνεγείρεσθαι. 72. B. Conv. 219. C: οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκὼς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον cet. Apol. 40. D: κατέδαρθεν. Conv. 223. B: καταδαρθεῖν πάνυ πολύ. D.

καταδεής, ὁ ἡ, *tenuis, parcus*. Legg. IV. 719. E: φειδωλὸς δ' αὖ τις καὶ πένης ἀνὴρ τὸν καταδεᾶ (τάφον ἐπαινοίη).

καταδείκνυμι, *doceo*. Pol. III. 406. C: ὅτι Ἀσκληπιὸς οὐκ ἀγνοίᾳ ... οὐ κατέδειξεν αὐτό. 407. D: τούτοις ... καὶ ταύτῃ τῇ ἕξει καταδεῖξαι ἰατρικήν.

καταδέομαι, *deprecor*. Apol. 33. E: ὥστε οὐκ ἂν ἐκεῖνός γε αὐτοῦ καταδεηθείη.

κατάδεσις, ἡ, *constrictio magica*. Legg. XI. 933. A: ἐπῳδαῖς καὶ καταδέσεσι λεγομέναις. D.

κατάδεσμος, ὁ, *vinculum magicum*. Pol. II. 364. C: ἐπαγωγαῖς τισὶ καὶ καταδέσμοις τοὺς θεοὺς ... πείθοντές σφισιν ὑπηρετεῖν.

καταδέχομαι, *recipio*. Pol. X. 607. C: ὅτι ἡμεῖς γε ... ἄσμενοι ἂν καταδεχοίμεθα. Tim. 84. B: ὅταν ... μήτε τὴν τροφὴν καταδέχηται cet. Pol. III. 401. E: καταδεχόμενος εἰς τὴν ψυχήν. Critia 111. D: εἰς αὐτὴν καταδεχομένη. Legg. VI. 761. B: τὰ παρὰ τοῦ Διὸς ὕδατα καταδεχόμεναι. Pol. VIII. 561. B: (ἐὰν) μέρη... καταδέξηται τῶν ἐκπεσόντων.

καταδέω, *vincio, defigo, constringo*. Tim. 73. C: ἐν αὐτῷ κατέδει τὰ τῶν ψυχῶν γένη. Ep. II. 313. B: ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ... οὐ κατέδησας (Steph. malebat κατέδεισας). Tim. 70. E: κατέδησαν ... τὸ τοιοῦτον ἐνταῦθα ὡς θρέμμα ἄγριον. Phaed. 83. D: οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος;

κατάδηλος, ὁ ἡ, *manifestus, perspicuus*. Polit. 291. A: ὃς ἄρτι κατάδηλος νῦν ἡμῖν γέγονεν. Conv. 178. D: εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γένοιτο ἢ πάσχων ὑπό του. 187. A: μουσικὴ ... καὶ παντὶ κατάδηλος ... ὅτι κατὰ ταὐτὰ ἔχει τούτοις. Prot. 355. B: ὡς δὲ ταῦτα γελοῖά ἐστι κατάδηλον ἔσται ἐὰν cet. Phaed. 65. C: ἆρ' οὖν οὐκ ἐν τῷ λογίζεσθαι ... κατάδηλον αὐτῇ γίγνεταί τι τῶν ὄντων; Conv. 222. D. Pol. IV. 428. A. Conv. 176. D: ἐμοὶ ... τοῦτό γε οἶμαι κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς ἰατρικῆς ὅτι cet. Prot. 342. B: ἵνα μὴ κατάδηλοι ὦσιν ὅτι σοφίᾳ τῶν Ἑλλήνων περίεισιν. Apol. 23. D. Pol. IV. 444. C: οὐκοῦν ... ταῦτα πάντα τυγχάνει ὄντα κατάδηλα ἤδη σαφῶς —; Gorg. 480. D: καταδήλων τῶν ἀδικημάτων γιγνομένων. Crat. 425. C: γελοῖα

... οἶμαι φανεῖσθαι ... γράμμασι καὶ συλλαβαῖς τὰ πράγματα μεμιμημένα κατάδηλα γιγνόμενα.

καταδικάζω, *condemno*. Legg. XII. 958. C: τὴν ἀρχὴν τὴν καταδικάσασαν. XI. 937. C: ἐὰν τῶν τοιούτων ὑπὲρ ἥμισυ μαρτυριῶν καταδικασθῶσί τινες. XII. 958. C: καταδικασθείς. Med. *reum ago*. Legg. XI. 928. C: τὸ δ' ἥμισυ (γιγνέσθω) τοῦ καταδικασαμένου τὴν δίκην. IX. 857. A: ἕως ἂν ἐκτίσῃ ἢ πείσῃ τὸν καταδικασάμενον.

καταδουλῶ, *servitute opprimo*, et in univ. *subigo, opprimo*. Conv. 219. E: καταδεδουλωμένος ... ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Euthyd. 303. C: παντάπασι καταδουλωθεὶς ὑπὸ τῆς σοφίας αὐτοῖν. Med. Pol. VIII. 563. E: τοῦτο ... καταδουλοῦται δημοκρατίαν. IX. 589. D. Gorg. 483. E: ὥσπερ λέοντας ... καταδουλούμεθα. Legg. I. 638. A: ἐπειδὴ ... αἱ μείζους τὰς ἐλάττους πόλεις νικῶσι μαχόμεναι καὶ καταδουλοῦνται. Menex. 244. C: καταδουλοῦσθαι τοὺς ἄλλους. Pol. I. 351. B: δουλοῦσθαι ἀδίκως καὶ καταδεδουλῶσθαι. Menex. 240. A: οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα γένη καταδεδουλωμένη ἦν ἡ Περσῶν ἀρχή. 245. A: μέχρι οὗ πάλιν αὐτοὶ αὐτοὺς κατεδουλώσαντο. Pol. IV. 442. A: καταδουλώσασθαι καὶ ἄρχειν. IX. 574. C. VIII. 553. D: τὸ ... λογιστικὸν ... καταδουλωσάμενος.

καταδούλωσις, ἡ, *subactorum status*. Legg. VI. 776. D: τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως.

καταδοχή, ἡ, *restitutio* (vern. *Wiederaufnahme*). Legg. IX. 867. E: τῆς αἰδοῦς τε πέρι καὶ καταδοχῆς τούτων δικαστὰς γίγνεσθαι.

καταδρομή, ἡ, *incursio*. Pol. V. 472. A: ὥσπερ καταδρομὴν ἐποιήσω ἐπὶ τὸν λόγον μου.

καταδύω, *subeo, intro*. Pol. IX. 576. D: καταδύντες εἰς ἅπασαν (τὴν πόλιν). VIII. 562. E: καταδύεσθαι ... εἴς τε τὰς ἰδίας οἰκίας ... τὴν ἀναρχίαν ἐμφυομένην. Etiam *influo, me insinuo*. Pol. III. 401. D: ὅτι μάλιστα καταδύεται εἰς τὸ ἐντὸς τῆς ψυχῆς ὅ τε ῥυθμὸς καὶ ἁρμονία. **submergor*. Theaet. 171. D: καταδὺς ἂν οἴχοιτο ἀποτρέχων (antec. εἰ ... ἀνακύψειε μέχρι τοῦ αὐχένος). Polit. 302. A: καθάπερ πλοῖα καταδυόμενα. **me abdo*. Soph. 239. C: εἰς ἄπορον ὁ σοφιστὴς τόπον καταδέδυκεν. Pol. IX. 579. B: καταδεδυκὼς ... ἐν τῇ οἰκίᾳ τὰ πολλὰ ὡς γυνὴ ζῇ. Gorg. 485. B: καταδεδυκότι.

καταζεύγνυμι, *coniungo*. Legg. VI. 753. E: ταῖς ... οὕτω καταζευγνυμέναις πόλεσιν.

καταζῶ, *vivo*. Conv. 192. B: μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις.

καταθέω, *invehor in aliquem*. Theaet. 171. C: ἄγαν ... τον ἑταῖρόν μου καταθέομεν.

καταθεωρῶ, *perspicio, cognosco*. Gorg. 465. D: (εἰ)

μὴ ὑπὸ ταύτης (τῆς ψυχῆς) κατεθεωρεῖτο καὶ διεκρίνετο ἥ τε ὀψοποιικὴ καὶ ἡ ἰατρική.

καταθορυβῶ, *fremitu et clamore aliquem supprimo* vel *ad silentium cogo.* Prot. 319. C: ἕως ἂν ἢ αὐτὸς ἀποστῇ ὁ ἐπιχειρῶν λέγειν καταθορυβηθείς.

καταθραύω, *frango, discerpo.* Polit. 265. D: ταύτην ... καταθραύσαντες. Tim. 56. E: ὅταν ... πῦρ ... νικηθὲν καταθραυσθῇ.

καταίρω, (intrans.) *devenio.* Hipp. mai. init. ὡς διὰ χρόνου ἡμῖν κατῆρας εἰς τὰς Ἀθήνας.

καταισχύνω, *ignominia afficio, dedecoro* (vern. est *einem Schande machen* et *etwas zu Schande machen*). Lach. 187. A: ὅπως μὴ καταισχύνωσι τοὺς αὑτῶν προγόνους. Polit. 268. D: εἰ μὴ μέλλοιμεν (μέλλομεν?) ἐπὶ τῷ τέλει καταισχῦναι τὸν λόγον. Conv. 183. E: πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις καταισχύνας.

κατακαλύπτω, *obtego, operio.* Crat. 397. E. (Hes.). Men. 76. B: κἂν κατακεκαλυμμένος τις γνοίη. Med. Ep. VII. 340. A: πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος. Etiam *abscondor* (vern. *sich verbergen*). Tim. 40. C: κατὰ χρόνους οὕστινας ἕκαστοι κατακαλύπτονται (seq. πάλιν ἀναφαινόμενοι).

κατακάμπτω, *torqueo, deflecto.* Tim. 71. C: ἐξ ὀρθοῦ κατακάμπτουσα. 36. B: κατέκαμψεν εἰς κύκλον.

κατακάω, *comburo.* Ep. II. 314. C: τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ... κατάκαυσον. Phaed. 86. C: ἕως ἂν ἢ κατακαυθῇ ἢ κατασαπῇ.

κατάκειμαι, *recumbo* vel *discumbo* (ad coenandum, dormiendum al.); *cubo, iaceo* (vern. *sich niederlegen* et *liegen*). Conv. 177. D: ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται. 213. B: ἵνα ἐκ τρίτων κατακέηται. Phaedr. 230. E: ἐγὼ μέν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι (vern. *mich niederzulegen*). Phaed. 117. B. Conv. 185. D: ἐν τῇ κάτω ... αὐτοῦ τὸν ἰατρὸν Ἐρυξίμαχον κατακεῖσθαι. Pol. II. 273. D: ἐπί τε κλινῶν κατακεῖσθαι. Ep. XIII. 360. A: πόῤῥω κατακείμενος ἀπ᾽ ἐμοῦ. Conv. 175. C: τυγχάνειν ... ἔσχατον κατακείμενον μόνον. 177. D: ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις. Legg. VI. 778. D: τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη. Conv. 219. C: κατεκείμην τὴν νύκτα ὅλην. 213. B: Σωκράτης οὗτος ἐλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο. Prot. 315. D: ὁ ... Πρόδικος ἔτι κατέκειτο. Conv. 174. E: οὗ κατέκειντο οἱ ἄλλοι. 213. C: διεμηχανήσω ὅπως παρὰ τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον κατακείσει. 223. B: ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ Σωκράτει ἀνίστασθαι.

κατακέντημα, *punctio.* Tim. 76. B: λεπτότητα ἴσην ἔχον τῷ κατακεντήματι.

κατακεντῶ, *compungo.* Tim. 76. B: τοῦτο ... πᾶν τὸ δέρμα κύκλῳ κατεκέντει πυρὶ τὸ θεῖον.

κατακερματίζω, *discerpo*, *concido*. Men. 79. C: *καὶ ἐὰν σὺ κατακερματίζῃς αὐτὴν κατὰ μόρια*. Polit. 266. A: *σχεδὸν … πᾶν ἤδη κατακεκερμάτισται*. Parm. 144. B: *κατακεκερμάτισται … ὡς οἷόν τε σμικρότατα* cet. Soph. 257. C: *κατακεκερματίσθαι*. Pol. III. 395. B. Soph. 258. D: *κατακεκερματισμένην*. 225. B: *τὸ … κατακεκερματισμένον ἐρωτήσεσι πρὸς ἀποκρίσεις*.

κατακηλῶ, *delenio*. Crat. 403. D: *κατακεκηλῆσθαι ἐκείνας τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας*.

κατακλάω, *frango* (vern. *rühren*, *erschüttern*). Phaed. 117. D: *οὐδένα ὅντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων*.

κατακλίνω, *colloco* vel *discumbere aliquem iubeo*. Pol. II. 363. C: *κατακλίναντες*. IV. 420. E. Med. *recumbo*, *accubo*. Conv. 203. C: *κατακλίνεταί τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα*. 175. A: *παρ' Ἐρυξίμαχον κατακλίνου*. 222. E. 213. A: *κατακλίνεσθαι*. Phaed. 117. E: *κατεκλίθη ὕπτιος*. Phaedr. 229. B: *κατακλιθῆναι*. Conv. 213. C: *τί αὖ ἐνταῦθα κατεκλίνης;* E: *κατεκλίνη*. 222. E: *ἐὰν … ὑπὸ σοὶ κατακλινῇ Ἀγάθων*. 176. A: *κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους*. Phaedr. 230. C: *κατακλινέντι*. Pol. II. 372. B: *κατακλινέντες ἐπὶ στιβάδων* cet. Conv. 222. E: *ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλινήσομαι*.

κατάκλισις, *ἡ*, *accubitio*. Conv. 175. E: *πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν*. Etiam in eo ponitur qui alteri locum concedit ut accumbat. Pol. IV. 425. B: *καὶ κατακλίσεις καὶ ὑπαναστάσεις* cet.

κατακλύζω, *inundo*; *obruo*. Tim. 22. D: *ὅταν … οἱ θεοὶ τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες κατακλύζωσιν*. 43. B: *πολλοῦ … ὄντος τοῦ κατακλύζοντος … κύματος*. Ep. VII. 351. D: *ὃν … χειμώνων … ἐξαίσιον μέγεθος … κατακλύσειε βίᾳ*. Pol. V. 473. C: *εἰ καὶ μέλλει γέλως … ἀτεχνῶς ὥσπερ κῦμα … κατακλύσειν*. 457. B: *ὥστε μὴ παντάπασι κατακλυσθῆναι*. VI. 492. C: *κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τοιούτου ψόγου ἢ ἐπαίνου* cet.

κατακλυσμός, *ὁ*, *eluvio*. Legg. III. 679. D: *τῶν πρὸ κατακλυσμοῦ γεγονότων*. 677. A: *τῷ κατακλυσμῷ*. Tim. 23. B: *ἕνα γῆς κατακλυσμόν*. Legg. III. 682. B. V. 740. E. Tim. 25. C: *κατακλυσμῶν γενομένων*. Critia 111. A. Legg. III. 677. A: *τὸ πολλὰς ἀνθρώπων φθορὰς γεγονέναι κατακλυσμοῖς τε καὶ νόσοις* cet.

κατακοιμίζω, *consopio*. Legg. VII. 790. D: *κατακοιμίζειν τὰ δυςυπνοῦντα τῶν παιδίων*.

κατακοιμῶ, *consopio*. Conv. 223. D: *κατακοιμήσαντ'* (v. *κατακοιμίσαντ'*) *ἐκείνους*.

κατακομίζομαι, *deporto*. Critia 118. E: (*ᾗ*) *τἆλλα … ὡραῖα πλοίοις κατεκομίζοντο*.

κατακόπτω, *concido*. Euthyd. 301. E: *κατακόπτειν καὶ ἐκδέρειν*. Ib. *κατακόψας*. C: *κατακόψαντα*.

κατακορής, ὁ ἡ, *saturatus*. Tim. 68. C: εἰς μέλαν κατακορὲς ἐμπεσόν. * *nimius, fastidiosus*. Phaedr. 240. E: παῤῥησίᾳ κατακορεῖ ... χρωμένου.

κατακόσμησις, ἡ, *dispositio*. Polit. 271. E: ἄλλα δ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἐστὶ κατακοσμήσεως ἑπόμενα. Tim. 47. D: εἰς κατακόσμησιν.

κατακοσμῶ, *in ordinem adduco, dispono*. Tim. 88. E: (ἐὰν) κατὰ ξυγγενείας εἰς τάξιν κατακοσμῇ πρὸς ἄλληλα. Pol. VII. 540. B: καὶ πόλιν καὶ ἰδιώτας καὶ ἑαυτοὺς κατακοσμεῖν ... ἐν μέρει ἑκάστους. Legg. IV. 720. E: κατακοσμήσει. III. 685. D: κατακεκοσμημένη (ἡ τοῦ στρατοπέδου κατασκευή). Pol. VIII. 560. A: κατεκοσμήθη πάλιν. * *exorno*. Phaedr. 252. D: οἷον ἄγαλμα τεκταίνεταί τε καὶ κατακοσμεῖ.

κατακούω, *audio*. Soph. 248. B: κατακούεις. Riv. 133. B: ἵν' αὐτοῦ κατακούοι τὰ παιδικά. Pol. VII. 531. A: κατακούειν ... τινὰ ἠχήν. Riv. 132. A: οὐ σφόδρα κατήκουον. Prot. 314. C: ὁ θυρωρὸς ... κατήκουεν ἡμῶν. 330. E: ἆρ' οὐκ ὀρθῶς ὑμῶν κατήκουσα; Pol. V. 449. B: κατηκούσαμεν.

κατακρατῶ, *supero*. Legg. VIII. 840. E: κατακρατεῖν. VII. 789. D: τὰς τῶν σίτων τροφὰς καὶ ποτῶν κατακρατοῦντα.

κατακρούω, *vasis pulsandis allicio*. Legg. VIII. 843. E: ἐὰν ἑσμοὺς ἀλλοτρίους ... κατακρούων οὕτως οἰκειῶται.

κατακρύπτω, *occulto*. Pol. V. 460. C: τὰ δὲ τῶν χειρόνων ... ἐν ἀποῤῥήτῳ τε καὶ ἀδήλῳ κατακρύψουσιν.

κατακτῶμαι, *nanciscor*. Tim. 75. B: τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ... βίον ἂν διπλοῦν ... κατεκτήσατο.

κατακωχή, vid. κατοκωχή.

καταλαβή, ἡ, *comprehensio*. Def. 412. C: καταλαβὴ ἑκουσία τοῦ βελτίστου.

καταλαμβάνω, *comprehendo, occupo, capio; intercipio*. Tim. 38. D: ὅθεν καταλαμβάνουσί τε καὶ καταλαμβάνονται κατὰ ταὐτὰ ὑπ' ἀλλήλων ἥλιός τε καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἑωσφόρος. 39. B. Ib. καταλαμβάνοντες. 39. A: καταλαμβάνοντα. Pol. VIII. 560. B: τελευτῶσαι ... κατέλαβον τὴν τοῦ νέου τῆς ψυχῆς ἀκρόπολιν. Tim. 39. A: καταλαμβάνεσθαι. Legg. XII. 944. C: καταλαμβανόμενος ... ὑπὸ πολεμίων. Pol. VIII. 566. C: ὁ δέ γε ... καταληφθεὶς θανάτῳ δίδοται. VI. 496. B: ἤ που ὑπὸ φυγῆς καταληφθὲν (vern. *irgendwo — zurückgehalten*). * *comprimo*. Theaet. 165. B: καταλαβὼν τῇ χειρί σου τὸν ἕτερον ὀφθαλμόν. C: εἰ ὁρᾷς τὸ ἱμάτιον τῷ κατειλημμένῳ (int. ὀφθαλμῷ). * *cogo, impero*. Legg. VII. 814. D: οὕτω γὰρ ἀνάγκη φύσει κατείληφεν. 823. A: τὰ ταῖς ζημίαις ὑπὸ νόμων κατειλημμένα. * *corripio, incesso* (praec. de subitis periculis, malis al.): in univ. de eo ponitur quod *supervenit* vel *invadit*. Theaet. 172. B: λόγος δὲ ἡμᾶς ... ἐκ λόγου ... καταλαμβάνει. Ep. IX. 358. A: τοῖς

καιροῖς ... τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. Legg. IX. 873. A: εἰ δέ τινας οὕτως ἀθλία ξυμφορὰ καταλάβοι. Pol. III. 387. E: ὅταν τις αὐτὸν τοιαύτη ξυμφορὰ καταλάβῃ. Legg. IX. 878. B: ὁπόταν αὐτὸν καταλάβωσιν αἱ τοιαῦται ξυμφοραί. VI. 772. C: εἰ δέ τις ἀνάγκη δόξειέ ποτε καταλαβεῖν. Tim. 43. C: εἴτε ζάλη πνευμάτων ... καταληφθείη. **compreliendo*, h. e. *percipio*. Phaedr. 250. D: κατειλήφαμεν αὐτὸ διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων. Phil. 16. D: ἐὰν ... καταλάβωμεν. Ax. 370. A: καταλήψεσθαι δὲ οἴει τὴν οὐκ ἐσομένην αἴσθησιν αἰσθήσει. **deprehendo, offendo, reperio*. Ax. 365. A: καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς (*receptis viribus*). Conv. 174. D: ἀνεῳγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν. E. Theag. 130. A: ἥκων δὲ κατελάμβανε μετ' ἐμοῦ διατρίβοντα cet. Phaed. 59. E: κατελαμβάνομεν τὸν ... Σωκράτη ἄρτι λελυμένον. Charm. 153. A: καὶ αὐτόθι κατέλαβον πάνυ πολλούς. Ep. V. 322. A: τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον. Prot. 314. E: κατελάβομεν ... περιπατοῦντα. Parm. 127. A. Pol. I. 328. B. Legg. IX. 857. C: εἰ καταλάβοι ... διαλεγόμενον ἰατρόν. Prot. 311. A: ἵνα ἔνδον καταλάβωμεν. Ep. VII. 350. A: καταλαβὼν θεωροῦντα. Prot. 311. A: ὥστε ... καταληψόμεθα αὐτὸν ... ἔνδον. Apol. 22. B: ὡς ἐνταῦθα ἐπ' αὐτοφώρῳ καταληψόμενος ἐμαυτὸν ἀμαθέστερον ἐκείνων ὄντα.

καταλάμπω, *collustro*. Pol. VI. 508. D: ὧν ὁ ἥλιος καταλάμπει. Ib. οὗ καταλάμπει ἀλήθειά τε καὶ τὸ ὄν.

καταλέγω, *enumero*. Hipp. mai. 285. E: ἄν τις αὐτοῖς ... τοὺς ἄρχοντας ... καταλέγῃ. **numero*, h. e. *memoro* (Ep. VII. 327. E: καταλέγων ... τήν τε ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας ... καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ cet.) et *habeo, existimo*. Legg. V. 742. E: οὓς γε δὴ πλουσίους οἱ πολλοὶ καταλέγουσι. **deligo*. Legg. VI. 762. E: ἐπειδὰν ... καταλεγῶσιν οἱ δώδεκα. XII. 943. A: στρατεύεσθαι τὸν καταλεγέντα. Med. Legg. VI. 760. B: καταλέξασθαι. Verb. Legg. XII. 968. C: καταλεκτέος ... κατάλογος τῶν ὅσοι cet. **sumo* (ad considerandum). Ax. 368. B: ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώμεθα —;

καταλείβομαι, *stillo*. Phil. 47. E. (Hom.).

καταλείπω, *derelinquo; relinquo; reliquum facio; omitto*. Conv. 207. D: ὅτι ἀεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ. 209. D: οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν. Pol. IX. 584. B: λύπην οὐδεμίαν καταλείπουσιν. Tim. 84. B. Pol. III. 399. A: κατάλειπε (v. κατάλιπε). Legg. V. 740. B: καταλειπέτω ἀεὶ ... ἕνα μόνον κληρονόμον τῶν ἑαυτοῦ παίδων. XI. 923. E. Pol. III. 394. B: ὅταν τις ... ἀμοιβαῖα καταλείπῃ. Phaedr. 257. D: καταλείπειν συγγράμματα ἑαυτῶν. Gorg. 505. D: μεταξὺ ... καταλείπειν. Legg. V. 729. B: παισὶ δὲ αἰδῶ χρὴ πολλήν, οὐ χρυσὸν καταλείπειν. XI. 930. B: καταλείπουσα παῖδας cet. Soph. 226. D: τῆς ...

καταλειπούσης μὲν τὸ βέλτιον διακρίσεως, τὸ δὲ χεῖρον ἀποβαλλούσης ἔχω (ὄνομα). Legg. VI. 773. E: παῖδας παίδων καταλείποντα. Polit. 298. B: καταλείποντες ... ἐρήμους. Theaet. 144. C: οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέλιπε. Conv. 191. A. De iusto 375. C: ὃ ... οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον σοφίαν. Legg. VI. 752. A: οὔκουν ... ἂν μῦθον ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίποιμι. Pol. I. 330. B: ἐὰν μὴ ἐλάττω καταλίπω τουτοισί. Legg. V. 729. A: ἵνα ὅτι πλουσιωτάτους καταλίπῃ. X. 909. C: παῖδας ... ἂν ... καταλίπῃ τῇ πόλει ἱκανούς. XI. 914. B. Pol. X. 601. C: μὴ ... ἡμίσεως αὐτὸ καταλίπωμεν ῥηθέν. Phaedr. 275. C: τέχνην ... ἐν γράμμασι καταλιπεῖν. Pol. X. 599. B: καταλιπεῖν μνημεῖα. Legg. XI. 924. C: παῖδας καταλιπὼν δεομένους ἐπιτροπῆς. Phaed. 91. D: τὸ τελευταῖον σῶμα καταλιποῦσα (ἡ ψυχή). Gorg. 523. E: καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκεῖνον τὸν κόσμον. Crit. 43. D: καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό. Legg. VI. 769. C: εἰ μή τινα καταλείψει διάδοχον τοῦ ἐπανορθοῦν cet. V. 729. B: καταλείψειν. IV. 716. A: καταλείπεται ἔρημος θεοῦ. Phil. 55. E: φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἑκάστης ἂν γίγνοιτο. Critia 109. D: κατελείπετο ὄρειον καὶ ἀγράμματον. Tim. 19. E: καταλέλειπται ... τὸ τῆς ὑμετέρας (v. ἡμ.) ἕξεως γένος. Critia 112. D. Legg. II. 664. D: καταλελεῖφθαι. VII. 810. C: καταλελειμμένα (γράμματα). Phaedr. 233. A: ταῦτα μνημεῖα καταλειφθῆναι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Legg. IV. 716. B: καταλειφθείς. Tim. 45. E: καταλειφθεισῶν δέ τινων κινήσεων μειζόνων. Hipp. mai. 283. A: καταλειφθέντων ... αὐτῷ πολλῶν χρημάτων. Med. Legg. IV. 721. C: τῷ παῖδας παίδων καταλειπόμενον ... τῆς ἀθανασίας μετειληφέναι. Conv. 209. D: οἵους Λυκοῦργος παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτῆρας cet. Pol. X. 599. C. Tim. 73. E: ταύτῃ ... στενὴν διέξοδον κατελίπετο.

κατάλειψις, ἡ, *relictio* (vern. *das Hinterlassen*). Phaedr. 257. E: καταλείψεως συγγραμμάτων.

καταλεύω, *lapidibus obruo*. Ep. VIII. 354. D: οἳ καὶ τοὺς δέκα στρατηγοὺς κατέλευσαν βάλλοντες τοὺς πρὸ Διονυσίου.

κατάληψις, ἡ, *expugnatio*. Gorg. 455. B: χωρίων καταλήψεως (πέρι). Legg. VIII. 830. E: ἐπὶ κατάληψιν χωρίων ἁμιλλωμένους. Pol. VII. 526. D: πρὸς ... καταλήψεις χωρίων.

καταλιμπάνω, *relinquo*. Ep. IX. 358. A: χώραν καταλιμπάνειν.

καταλλάττομαι, *commuto*. Phaed. 69. A: φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι. Ib. ἀνθ' οὗ δεῖ ἅπαντα ταῦτα καταλλάττεσθαι. **reconcilior*. Ep. VII. 350. E: ἢ παντάπασι κατηλλάγη. Pol. VIII. 566. E: ὅταν ... τοῖς μὲν καταλλαγῇ, τοὺς δὲ καὶ διαφθείρῃ.

καταλογάδην, *oratione soluta* s. *prosa*. Conv. 177. B:

ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν. Legg. VII. 811. E: γεγραμμένα καταλ. XII. 975. D. Lys. 204. D: ἃ ... καταλ. διηγεῖται. Hipp. min. 368. D.

κατάλογος, ὁ, *index*, *album*; *series*. Legg. XII. 968. C: καταλεκτέος ... κατάλογος τῶν ὅσοι cet. Theaet. 175. A: ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων.

κατάλοιπος, ὁ ἡ, *reliquus*. Tim. 39. E: τοῦτο ... τὸ κατάλοιπον ἀπειργάζετο αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενος φύσιν.

κατάλυσις, ἡ, *dissolutio*. Legg. IX. 864. D: ἐπὶ καταλύσει τῆς παρούσης πολιτείας. 856. B: τὰ περὶ κατάλυσιν τῆς πολιτείας. Ep. VII. 327. A. **deversorium*. Prot. 315. D: καὶ τοῦτο ἐκκενώσας ξένοις κατάλυσιν πεποίηκεν. Legg. XII. 919. A: καταλύσεσιν ἀγαπηταῖς δεχόμενος. XII. 953. A: καταλύσεις.

καταλύω, *dissolvo*; *finio*. Pol. VIII. 562. B: ἡ τούτου ἀπληστία καὶ ταύτην (τὴν δημοκρατίαν) καταλύει. Critia 120. C: τὸ βασιλικὸν καταλύειν ... γένος. Conv. 182. C: κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. Legg. III. 684. A: καταλύσειν. 683. E: βασιλεία ... καταλύεται. Ib. ἢ καί τις ἀρχὴ πώποτε κατελύθη cet. Apol. 32. D. Legg. IV. 714. C: ὅπως ἄρξει τε ἀεὶ καὶ μὴ καταλυθήσεται. **desero*. Legg. VI. 762. C: καταλελυκότα τὴν φρουράν. **intermitto*, *abrumpo*. Gorg. 505. C: μεταξὺ τὸν λόγον καταλύομεν (v. καταλύσομεν); — Recipr. est *commorari* (vern. *sich aufhalten*) vel *habitare*. Prot. 311. A: καταλύει ... παρὰ Καλλίᾳ. Tim. 20. C: οὗ καὶ καταλύομεν. Parm. 127. B: καταλύειν. Prot. 315. D: ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλυόντων. Etiam est Lat. *devertere*. Theaet. 142. C: ἀτὰρ πῶς οὐκ αὐτοῦ Μεγαροῖ κατέλυεν;

καταμαλθακίζω, *mollem aliquem reddo*. Ep. VII. 329. D: καταμαλθακισθεὶς καὶ ἀποδειλιῶν.

καταμανθάνω, *disco* vel *addisco*. Theaet. 198. D: πάλιν ἔστι καταμανθάνειν ταὐτὰ ταῦτα cet. **percipio*, *intelligo*, *perspicio*. Soph. 265. D: ἐπειδὴ δέ σου καταμανθάνω τὴν φύσιν. Parm. 128. A: οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω; Lach. 191. E: ἢ οὔπω καταμανθάνεις ὃ λέγω; Pol. VII. 518. C: τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος. Legg. III. 689. C: εἰ ἄρα μου καταμανθάνετε ... ὃ λέγω. Pol. VII. 529. B: εἴ τις ... καταμανθάνοι τι. V. 475. D: τῷ καταμανθάνειν χαίροντες. X. 615. E: καταμανθάνοντες τὸ φθέγμα. VI. 493. A: εἰ θρέμματος μεγάλου ... ἐπιθυμίας κατεμάνθανεν. Polit. 297. C: οὐδὲ γὰρ ἄρτι ... κατέμαθον τὸ περὶ τῶν μιμημάτων. Prot. 343. A: καταμάθοι ἄν τις αὐτῶν τὴν σοφίαν τοιαύτην οὖσαν. Parm. 136. C: ἵνα μᾶλλον καταμάθω. Gorg. 517. D: ἵνα ῥᾷον καταμάθῃς. Conv. 199. E. Soph. 235. D: καταμαθεῖν οὐδέπω μοι δοκῶ νῦν δυνατὸς εἶναι. Pol. II. 368. E: ῥᾷων καταμαθεῖν. VI. 485. A: τὴν φύσιν αὐτῶν πρῶτον

δεῖ καταμαθεῖν. Legg. VIII. 837. B. Pol. VI. 493. B: καταμαθὼν ... ταῦτα πάντα. Eryx. 397. C.

καταμεθύσκω, *inebrio*. Gorg. 471. B: καταμεθύσας.

καταμελετῶ, *meditor*, *excogito*. Clit. 410. B: οἷον μὴ ὄντα κυβερνήτην καταμελετῆσαι τὸν ἔπαινον περὶ αὐτῆς. **exerceo*. Phil. 55. E: τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καί τινι τριβῇ. Legg. I. 649. C: ἐπειδὴ ... τήν τε ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀφοβίαν ἐν τοῖς φόβοις δεῖ καταμελετᾶσθαι. Phil. 56. E: τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν καταμελετωμένων.

καταμελῶ, *negligo*. Tim. 41. D: ἠναγκάσθη καταμελῆσαι. Hipp. mai. 283. A. Tim. 44. C: καταμελήσας.

καταμέμφομαι, *vitupero*. Men. 71. B: ἐμαυτὸν καταμέμφομαι ὡς οὐκ εἰδὼς περὶ ἀρετῆς τὸ παράπαν.

καταμένω, *maneo*. Pol. VII. 519. D: τὸ αὐτοῦ ... καταμένειν. Hipp. min. 370. E: ἀναγκασθεὶς καταμεῖναι.

καταμιαίνω, *contamino*. Legg. XI. 937. D: αἳ καταμιαίνουσι ... αὐτά.

καταναλίσκω, *consumo*. Tim. 36. B: τὸ μιχθὲν ... ἤδη πᾶν κατανηλώκει (v. ἀπηναλώκει). Prot. 321. B: τοῖς ... ἀναλισκομένοις ὑπὸ τούτων. Phaed. 72. D: τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντα καταναλωθῆναι εἰς τὸ τεθνάναι;

κατανέμω, *distribuo*, *divido*. Critia 113. E: τὴν νῆσον ... δέκα μέρη κατανείμας. Legg. VIII. 848. E: κατανεμηθέντας. Med. Critia 113. B: ὅτι κατενείμαντο γῆν πᾶσαν cet. Pol. VIII. 547. B: κατανειμαμένους.

κατανεύω, *adnuo*. Lys. 214. D: κατένευσεν. Euthyd. 277. C. Pol. I. 350. E: κατανεύσομαι.

κατανόημα, *τό*, *cognitio*. Epin. 987. D: ὕστερον αὐτοῖς παραδέδωκε τὸ τούτων τῶν θεῶν τοῦ κόσμου κατανόημα.

κατανόησις, *ἡ*, *consideratio*. Tim. 82. B: δευτέρα κατανόησις νοσημάτων τῷ βουλομένῳ γίγνεται ξυννοῆσαι. Critia 107. D: διὰ τὴν ἀεὶ ξύνοικον κατανόησιν.

κατανομοθετῶ, *leges do*. Legg. IX. 861. B: κατανομοθετήσει.

κατανοῶ, *cognosco*, *perspicio*; *intelligo*, *animadverto*. Soph. 233. A: οὐ γάρ πω κατανοῶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον. Phil. 48. A: οὐ πάνυ κατανοῶ. Soph. 264. B: κατανοεῖς οὖν ὅτι cet. Pol. VI. 510. A: εἰ κατανοεῖς. Phil. 40. E: κατανοοῦμεν. Soph. 227. B: πασῶν τεχνῶν τὸ ξυγγενὲς ... κατανοεῖν. Phil. 18. B. Epin 990. B: δεύτερον ... κατανοεῖν δεῖ τὸν ἥλιον. Tim. 25. E: κατανοῶν. 90. D: τὸ κατανοοῦν. Crat. 397. D: κατανοοῦντες. Ep. VII. 327. C: κατενόει. Alc. I. 103. B: κατανενόηκα ... σκοπούμενος cet. Charm. 168. A. 167. E: φόβον ... ἤδη τινὰ κατανενόηκας ὃς ἑαυτὸν ... φοβεῖται —; Prot. 342. E: κατανενοήκασι. Phaed. 90. C: οἴονται ... κατανενοηκέναι μόνοι ὅτι cet. Polit. 291. B: κατανενοηκέναι τοὺς ἄνδρας. Pol. VI. 493. D. Phaedr. 263.

C: *καλὸν ... ἂν εἶδος εἴη κατανενοηκὼς ὁ τοῦτο λαβών.* Soph. 259. C: *ὥς τι χαλεπὸν κατανενοηκώς.* Theaet. 172. C: *πολλάκις ... καὶ ἄλλοτε κατενόησα* cet. Crat. 411. C: *κατενόησας.* Phil. 18. B: *ἐπειδὴ φωνὴν ἄπειρον κατενόησεν εἴτε τις θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος.* Crat. 418. D: *οὐδ' ἂν κατανοήσαις ὅ τι βούλεται ἡ ἡμέρα.* Apol. 31. B: *ἐνθένδε ἂν κατανοήσαιτε.* Phil. 35. C: *καὶ τόδε περὶ ταὐτὰ ταῦτα κατανοήσωμεν.* Phaedr. 270. C: *ψυχῆς ... φύσιν ... κατανοῆσαι.* Gorg. 455. B: *οὐδ' αὐτός πω δύναμαι κατανοῆσαι ὅ τι λέγω.* Phaed. 90. C: *ὄντος ... λόγου δυνατοῦ κατανοῆσαι.* Soph. 254. A: *κατανοῆσαι χαλεπός.* Conv. 182. D. Tim. 44. D: *κατανοήσαντες ὅτι πασῶν ... μετέχοι.* 90. D: *τῷ κατανοουμένῳ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιῶσαι.* Verb. Polit. 305. C: *τόδε ... κατανοητέον.*

κατάντης, ὁ ἡ, declivis. Tim. 77. D: *ἅτ' ἐπὶ κάταντες.*

καταντικρύ, e regione; cum artic. *adversus* vel *e regione positus.* Prot. 315. C: *καθήμενον ἐν τῷ καταντικρὺ προστῴῳ ἐν θρόνῳ.* Phaed. 72. B: *εἰς τὰ καταντικρύ.* 112. D: *ἔνια ... καταντικρὺ ἢ εἰςρεῖ ἐξέπεσεν.* E: *τούτου ... καταντικρὺ καὶ ἐναντίως ῥέων Ἀχέρων.* Id. 113. B. Theaet. 194. B: *καταντικρὺ ... καὶ κατὰ τὸ εὐθύ.* Pol. VII. 515. A. B: *ἐκ τοῦ καταντικρύ.* Tim. 24. E: *ἐπὶ τὴν καταντικρὺ πᾶσαν ἤπειρον* cet. 62. D: *πρὸς τὸ μέσον ἤ τι τῶν καταντικρύ.* Alc. I. 133. A: *ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ ὄψει.* Charm. 169. C: *οἱ τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες.* Lys. 207. A: *εἰς τὸ καταντικρὺ ἀποχωρήσαντες.* Euthyd. 274. C: *πρῶτος προςέστη ἡμῖν ἐν τῷ καταντικρύ.*

καταντλῶ, effundo in aliquem, obruo. Lys. 204. D: *ἐπειδὰν τὰ ποιήματα ἡμῶν ἐπιχειρήσῃ καταντλεῖν καὶ συγγράμματα.* Pol. I. 344. D: *ὥσπερ βαλανεὺς ἡμῶν καταντλήσας κατὰ τῶν ὤτων ἀθρόον καὶ πολὺν τὸν λόγον.* VII. 536. B: *φιλοσοφίας ἔτι πλείω γέλωτα καταντλήσομεν.*

καταξηραίνω, exsicco. Tim. 75. E: *τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως οὐ καταξηραινομένης.*

καταξιῶ, dignum iudico et simpl. *existimo.* Tim. 30. C: *τῶν ... ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων μηδενὶ* (int. *εἰς ὁμοιότητα συστῆσαι*) *καταξιώσωμεν.*

καταπαλαίω, deiicio, vinco. Pol. II. 362. D: *καίτοι ἐμέ γε ἱκανὰ καὶ τὰ ὑπὸ τούτου ῥηθέντα καταπαλαῖσαι.*

καταπατῶ, conculco, contemno. Gorg. 484. A: *καταπατήσας τὰ ἡμέτερα γράμματα.* Legg. IV. 714. A: *καταπατήσας ... τοὺς νόμους.* Pol. VIII. 558. B: *καταπατήσασ' ἅπαντα ταῦτα.*

καταπαύω, facio ut aliquis desistat. Polit. 294. E: *ἅμα ... καταπαύουσι δρόμου.* **finio*, pass. *finem habeo.* Phil. 66. C: *καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς* (Orph.). Ib. *κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἕκτῃ καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει.*

καταπετάννυμι, *obtego*. Parm. 131. B: ἱστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους.

καταπιαίνω, *sagino*. Legg. VII. 807. A: ἀργῷ καὶ ῥαθύμως κατεπεπιασμένῳ (v. καταπεπεσμένῳ) ζώῳ.

καταπίμπλημι, *impleo*, *refercio*. Pol. VI. 496. D: ὁρῶν τοὺς ἄλλους καταπιμπλαμένους ἀνομίας.

καταπίνω, *absorbeo*. Critia 111. D: τὸ καταποθὲν ἐκ τῶν ὑψηλῶν ὕδωρ εἰς τὰ κοῖλα ἀφιεῖσα. * *devoro*. Euth. 6. A: ὅτι τοὺς υἱεῖς κατέπινεν οὐκ ἐν δίκῃ.

καταπίπτω, *decido*; *incido*. Phaed. 88. D: νῦν εἰς ἀπιστίαν καταπέπτωκε (ὁ λόγος). Men. 84. C: πρὶν εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν.

καταπιττῶ, *pice oblino*. Gorg. 473. C: (ἐὰν) καταπιττωθῇ.

καταπλέω, *advehor*. Euthyd. 297. C: νεωστὶ ... καταπεπλευκότι.

καταπλοκή, ἡ, *contextus*. Tim. 76. D: ἐν τῇ περὶ τοὺς δακτύλους καταπλοκῇ τοῦ νεύρου cet.

καταποικίλλω, *distinguo*. Tim. 85. A: καταποικίλλει ... τὸ σῶμα. *pingo*. Euth. 6. D: ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν γραφέων τά τε ἄλλα ἱερὰ ἡμῖν καταπεποίκιλται cet.

καταπολεμῶ, *devinco*. Menex. 243. C: οἰομένων ... ἤδη αὐτὴν καταπεπολεμῆσθαι. 245. E: ἐξ ὧν καὶ τὸ πρότερον καταπεπολεμήθημεν. 243. D: μή ποτ' ἂν καταπολεμηθῆναι μηδ' ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

καταποντῶ, *demergo*. Gorg. 511. E: οὐκ ἐάσας καταποντωθῆναι.

κατάποσις, *devoratio*. Tim. 80. A: τὰ τῆς καταπόσεως (v. πόσεως) τά τε τῶν ῥιπτουμένων.

καταπραΰνω, *mitigo*, *placo*. Tim. 67. A: τὸ μὲν τραχῦνον ... τὸ δὲ ταὐτὸν τοῦτο καταραῦνον. Euthyd. 288. B: πάλιν κατεπράϋνον τὸν Κτήσιππον.

κατάρα, ἡ, *imprecatio*. Alc. II. 143. B: τοῦτο ... κατάρᾳ τινὶ, ἀλλ' οὐκ εὐχῇ ὅμοιον ἂν εἴη.

καταριθμῶ, *numero*, *enumero*, *in numerum refero*. Polit. 266. A: τὸ ... τῶν κυνῶν οὐκ ἐπάξιον καταριθμεῖν γένος ὡς ἐν ἀγελαίοις θρέμμασιν. Conv. 215. A: οὐ γάρ τι ῥᾴδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν ... καταριθμῆσαι. Soph. 266. E: καταριθμήσομεν. Med. *enumero*. Gorg. 451. E: ἐν ᾧ καταριθμοῦνται ᾄδοντες ὅτι cet. Phil. 56. D. 27. B: ὀρθῶς ... ἔχει ... μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμήσασθαι. Etiam est (ut Lat. *numero*) *existimo*, *habeo*. Phil. 47. B: τὸν ἐν αὐταῖς ... ἀεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

καταῤῥιζῶ, *radicibus stabilio* et in univ. *stabilio*, *defigo*. Tim. 73. B: κατεῤῥίζουν τὸ θνητὸν γένος. 77. C: κατεῤῥιζωμένων πέπηγε. Med. *radices ago*, *me stabilio*. Tim. 76. B: πάλιν ἐντὸς ὑπὸ τὸ δέρμα εἱλλόμενον (v. εἰλούμενον) κατεῤῥιζοῦτο.

καταῤῥοϊκός, ή, όν, vern. *katarrhalisch.* Tim. 85. B: ὅσα γίγνεται καταῤῥοϊκὰ (νοσήματα).

κατάῤῥους, ὁ, *destillatio.* Crat. 440. D: ὑπὸ ῥεύματός τε καὶ κατάῤῥου πάντα χρήματα ἔχεσθαι. C: ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ κατάῤῥῳ νοσοῦντες ἄνθρωποι. Pol. III. 405. D: φύσας τε καὶ κατάῤῥους νοσήμασιν ὀνόματα τίθεσθαι.

καταῤῥυπαίνω, *foedo, contamino.* Legg. XI. 937. D: αἳ (κῆρες) καταμιαίνουσί τε καὶ καταῤῥυπαίνουσιν αὐτά. 919. E: καταῤῥυπαίνειν.

καταρτύω, *compono, moderor.* Men. 88. B: μετὰ ... νοῦ καὶ μανθανόμετα καὶ καταρτυόμενα ὠφέλιμα. Legg. VII. 808. D: πηγὴν τοῦ φρονεῖν μήπω κατηρτυμένην.

κατάρχω, *incipio, instituo.* Prot. 351. E: σὺ γὰρ καὶ κατάρχεις τοῦ λόγου. Conv. 177. E: καταρχέτω. 176. A: κατάρχειν. Cum accus. Euthyd. 283. B: θαυμαστὸν γάρ τινα ... ἀνὴρ κατῆρχε λόγον. Med. Phaedr. 256. D: τοῖς κατηργμένοις ἤδη τῆς ἐπουρανίου (al. ὑπουρανίου) πορείας.

καταρῶμαι, *exsecror.* Phaed. 116. C: ὅτι μοι χαλεπαίνουσι καὶ καταρῶνται. Alc. II. 138. C: ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι κατηρᾶτο.

κατασβέννυμι, *exstinguo; deleo, tollo.* Legg. VIII. 838. B: οὐκοῦν σμικρὸν ῥῆμα κατασβέννυσι πάσας τὰς τοιαύτας ἡδονάς; Prot. 334. C: τὴν δυσχέρειαν κατασβέσαι τὴν ... γιγνομένην ἐν τοῖς σιτίοις τε καὶ ὄψοις. Tim. 45. D: ἀλλοιοῦταί τε αὐτὸ καὶ κατασβέννυται. 57. B: ὅταν ... κατασβεννύηται. 85. E: βίᾳ κατασβεννυμένη (χολή). 68. A: κατασβεννυμένου. Pol. III. 411. C: ἀπὸ σμικρῶν ταχὺ ἐρεθιζόμενόν τε καὶ κατασβεννύμενον (θυμόν). Tim. 37. B: πέπαυται κατασβεννύμενα Phil. 33. D. Tim. 49. C: κατασβεσθέν.

κατασημαίνω, *obsigno; etiam consigno.* Legg. XI. 937. B: τὰς δ' ἐπισκήψεις τὰς ἀρχὰς φυλάττειν κατασεσημασμένας ὑπ' ἀμφοῖν. VI. 756. E: τὰ κατασημανθέντα ὀνόματα. Med. Legg. VI. 756. C: τούτους ... κατασημήνασθαι. Men. 89. B: κατασημηνάμενοι πολὺ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.

κατασήπομαι, *putresco.* Ep. XIII. 361. E: τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη. Phaed. 86. C: ἕως ἂν ... κατασαπῇ. B: πρότερον τὰ ξύλα ... κατασαπήσεσθαι.

κατασιγῶ, *reticeo.* Phaed. 107. A: εὖ ἔχει μὴ κατασιγῆσαι.

κατασκεδάννυμι, *dissemino.* Apol. 18. C: ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες. De lege 320. D: κατασκέδασται (ἡ φήμη).

κατασκευάζω, *adorno, instruo; construo* vel *exstruo; efficio, fingo.* Phaedr. 261. C: εἰ μὴ Γοργίαν Νέστορά τινα κατασκευάζεις. Legg. VII. 795. A: ὅτι παρὰ φύσιν κατασκευάζουσιν οἱ ἀριστερὰ δεξιῶν ἀσθενέστερα κατασκευάζοντες.

Pol. VIII. 557. D: *πόλιν κατασκευάζειν.* Legg. VI. 761. C: *γυμνάσια ... κατασκευάζειν.* 778. C: *τὰ ἱερὰ ... κατασκευάζειν.* XII. 968. C: *τὸ τὰ τοιαῦτα κατασκευάζον.* Critia 113. C: *ἱερὰ θυσίας τε αὐτοῖς κατασκευάζοντες.* Legg. III. 684. D: *ἰσότητα αὐτοῖς τινὰ κατασκευάζουσι τῆς οὐσίας.* Pol. II. 372. D: *εἰ ... ὑῶν πόλιν ... κατεσκεύαζες.* Prot. 317. D: *κατεσκευάζομεν (συνέδριον).* Theaet. 197. D: *ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν κήρινόν τι ἐν ταῖς ψυχαῖς κατεσκευάζομεν ... πλάσμα.* Pol. IV. 422. E. Locr. 98. E: *ὁ θεὸς τόνδε τὸν κόσμον κατεσκεύαξεν* (codd. aliquot *κατεσκεύαζεν*). Menex. 238. B: *οἳ τὸν βίον ἡμῶν κατεσκεύασαν ... παιδευσάμενοι* cet. Prot. 317. D: *βούλεσθε ... συνέδριον κατασκευάσωμεν —;* Conv. 189. C: *μέγιστ᾽ ἂν αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς.* Legg. XII. 968. A: *κατασκευάσας αὐτὴν (τὴν πόλιν) ὀρθῶς.* Ep. VII. 332. B: *νόμους κατασκευάσας.* Locr. 94. D: *κατασκευάξας.* Pol. II. 363. C: *συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες.* Legg. X. 908. D: *ἐξ ὧν μάντεις ... κατασκευάζονται* (*exsistunt*) *πολλοί.* I. 634. D: *εἴπερ καὶ μετρίως κατεσκεύασται τὰ τῶν νόμων.* Pol. III. 417. B: *οὕτω δεῖν κατεσκευάσθαι τοὺς φύλακας* cet. VIII. 547. D: *ξυσσίτια ... κατεσκευάσθαι.* Legg. VI. 778. A: *ὅτε τις οἰκέταις κατεσκευασμένος εἰς δύναμιν εἴη* cet. XII. 962. C: *κατεσκευασμένον (φυλακτήριον).* Charm. 173. C: *κατεσκευασμένον ... οὕτω τὸ ἀνθρώπινον γένος ὅτι* cet. Legg. IX. 855. A: *τοῦ κλήρου κατεσκευασμένου.* 856. D. Pol. III. 400. E: *τὴν ... εὖ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατεσκευασμένην διάνοιαν.* Menex. 238. E: *αἱ ... ἄλλαι πόλεις ἐκ παντοδαπῶν κατεσκευασμέναι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ ἀνωμάλων.* Tim. 23. A: *ἄρτι κατεσκευασμένα ... τυγχάνει γράμμασι.* Critia 114. D. Pol. VI. 489. A: *ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί.* Critia 110. B: *τοῦ βίου τἀναγκαῖα κατεσκευασμένα.* Legg. VIII. 842. A. Critia 117. D: *τὰ ... περὶ τὴν τῶν βασιλέων οἴκησιν οὕτω κατεσκεύαστο.* Conv. 197. B: *ὅθεν ... κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα.* Ep. XI. 359. B: *αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατεσκευάσθησαν.* A: *κατασκευασθῆναι.* Med. Pol. VIII. 557. B: *ὅτι ἰδίαν ἕκαστος ἂν κατασκευὴν ... κατασκευάζοιτο.* Legg. III. 685. E: *κατασκευάζεσθαι τοὺς τότε.* V. 737. B. al. Critia 115. B: *κατεσκευάζοντο τά τε ἱερὰ καὶ τὰς βασιλικὰς οἰκήσεις* cet. 112. B: *ξυσσίτια χειμερινὰ κατεσκευασμένοι.* Legg. V. 730. C: *ἐρημίαν αὐτῷ πᾶσαν κατεσκευάσατο ἐπὶ τέλει τοῦ βίου.* Theaet. 197. C: *κατασκευασάμενος περιστερεῶνα.* Pol. X. 606. E: *κατὰ τοῦτον τὸν ποιητὴν πάντα τὸν αὑτοῦ βίον κατασκευασάμενον ζῆν.* Verb. *κατασκευαστέον.* Legg. XII. 964. D.

κατασκευή, ἡ, apparatus; etiam *supellex, copia.* Legg. XI. 923. D: *(πλὴν) τῆς περὶ τὸν κλῆρον κατασκευῆς πάσης.* Gorg. 477. B: *ἐν χρημάτων κατασκευῇ.* Critia 117. A. Pol.

IV. 419: *ταύταις πρέπουσαν κατασκευὴν κτώμεναι.* **exstructio.* Gorg. 455. E: *ἡ τῶν λιμένων κατασκευή.* B: (*περὶ*) *λιμένων κατασκευῆς ἢ νεωρίων.* Id. Alc. II. 144. E. **constitutio*; etiam *habitus, ratio.* Legg. VIII. 842. C: *ἡ τοῦ βίου κατασκευή.* V. 739. B: *τῆς τῶν νόμων κατασκευῆς.* Def. 415. B: *πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχων* (*βασιλεύς*). Gorg. 477. B: *ἐν σώματος κατασκευῇ.* Legg. V. 741. E: *ἐν τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ.* 736. B: *ἐν πάσῃ κατασκευῇ πολιτικῇ.* Pol. V. 449: *περὶ ἰδιωτῶν ψυχῆς τρόπου κατασκευήν.* 462. A: *εἰς πόλεως κατασκευήν.* Legg. V. 741. D: *τὴν ἑπομένην κατασκευὴν προςλαβόν.* VIII. 557. B. Ep. VII. 351. C: *ἐπὶ πολιτείαν ... καὶ νόμων κατασκευήν.* Pol. VIII. 544. E: *αἱ τῶν ἰδιωτῶν κατασκευαὶ τῆς ψυχῆς.*

κατασκηνῶμαι, *tendo* (vern. *campiren*). Pol. X. 614. E: *οἷον ἐν πανηγύρει κατασκηνᾶσθαι.*

κατασκιάζω, *operio.* Tim. 74. D: *σαρξὶ πάντα αὐτὰ κατεσκίασεν ἄνωθεν.*

κατασπείρω, *insero.* Tim. 91. D: *ὡς εἰς ἄρουραν τὴν μήτραν ἀόρατα ... ζῶα κατασπείραντες.* **dissemino.* Legg. X. 891. B: *εἰ μὴ κατεσπαρμένοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι λόγοι ἐν τοῖς πᾶσιν.*

κατάστασις, *ἡ*, *constitutio*; *institutum* (in magistratibus creandis pos. est vern. *Einsetzung*). Pol. III. 414. A: *ἡ ἐκλογὴ ... καὶ κατάστασις τῶν ἀρχόντων τε καὶ φυλάκων.* VIII. 551. B. 557. A: *ἔστι γὰρ ... αὕτη ἡ κατάστασις δημοκρατίας.* Legg. VIII. 832. D: *ἡ τοιαύτη κατάστασις πολιτείας.* Pol. IV. 425. D: (*περὶ*) *δικαστῶν καταστάσεως.* V. 464. A: *πρὸς τῇ ἄλλῃ καταστάσει.* VI. 492. E: *ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πολιτειῶν.* Legg. V. 736. E. Pol. IV. 426. C: *τὴν ... κατάστασιν τῆς πόλεως ὅλην μὴ κινεῖν.* VI. 502. D: *τὴν τῶν ἀρχόντων κατάστασιν.* VIII. 550. C: *λέγεις δὲ ... τὴν ποίαν κατάστασιν ὀλιγαρχίαν;* Legg. V. 735. A: *ἀρχῶν καταστάσεις.* VI. 751. A. 767. A: *τρόπον δή τινα καὶ τῶν δικαστηρίων αἱ καταστάσεις ἀρχόντων εἰσὶν αἱρέσεις.* 768. D: *αἱ ... περὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς καταστάσεις.* XII. 956. E. III. 684. B: *ταῖς καταστάσεσι τῶν πολιτειῶν.* VI. 759. B. **status, habitus.* Legg. VII. 796. A: *μετὰ φιλονεικίας τε καὶ καταστάσεως* (*εὐσχήμονος καταστάσεως?* e seqq. *μετ' εὐσχήμονος*). Pol. VIII. 547. B: *τὰς ψυχὰς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν ἠγέτην.* **restitutio.* Phil. 46. C: *ἐν τῇ καταστάσει ... ἢ τῇ διαφθορᾷ.* 42. D: *ταύτην ... τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.* (Tim. 58. E: pro *κατάστασιν* sine dubio scrib. *κατάτασιν*). **sedatio.* Def. 412. D: *πραότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς.*

καταστεγάζω, *intego.* Critia 115. E: *κατεστέγασαν ἄνωθεν* (*τοὺς τῆς γῆς τροχούς*).

κατάστεγος, ὁ ἡ, tectus. Euthyd. 273. A: *ἐν τῷ καταστέγῳ δρόμῳ.*

κατάστρωμα, τό, tabulatum. Lach. 184. A: *βαλόντος τινὸς λίθῳ ... ἐπὶ τὸ κατάστρωμα.*

κατασφραγίζω, obsigno. Eryx. 400. A: *κατεσφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι.*

κατάτασις, ἡ, deiectio. Tim. 58. E: *τὴν κατάτασιν* (v. *κατάστασιν*) *ἐπὶ γῆν* (antec. *κατατεινόμενον ἐπὶ γῆν*).

κατατάττω, colloco. Legg. XII. 945. A: *μηδ' εἰς τάξιν κατατάξῃ μηδ' ἥντινοῦν.*

κατατείνω, intendo, contendo. Tim. 84. E: *ὅταν* (*πνεῦμα*)... *τούς τε ἐπιτόνους καὶ τὰ ξυνεχῆ νεῦρα οὕτως εἰς τὸ ἐξόπισθεν κατατείνῃ τούτοις.* 63. C: *ἧττον ... κατατεινόμενον.* * *contendo,* h. e. *contente* (continenter et fuse) *dico.* Prot. 329. A: *δολιχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγου.* Pol. II. 358. D: *διὸ κατατείνας ἐρῶ τὸν ἄδικον βίον ἐπαινῶν.* 367. B: *ὡς δύναμαι μάλιστα κατατείνας λέγω.* * *deprimo, deiicio.* Tim. 58. E: *κατατεινόμενον εἰς γῆν.* 92: *παντάπασι πρὸς γῆν πᾶν τὸ σῶμα κατατεινομένοις.* — Intrans. *intentus,* h. e. *vehemens, sum.* Pol. I. 329. C: *ἐπειδὰν ... αἱ ἐπιθυμίαι παύσωνται κατατείνουσαι καὶ χαλάσωσι.*

κατατέμνω, concido, seco. Hipp. mai. 301. B: *τὸ καλὸν καὶ ἕκαστον τῶν ὄντων ἐν τοῖς λόγοις κατατέμνοντες.* Tim. 36. B: *ἐξ οὗ ταῦτα κατέτεμνεν.* Pol. X. 610. B: *μηδ' εἴ τις ὅτι σμικρότατα ὅλον τὸ σῶμα κατατέμοι.* Est etiam, ut Lat. *concidere,* vern. *niederhauen* vel *umbringen.* Pol. VI. 488. C: *τὸν λέγοντα ὡς διδακτὸν ἑτοίμους κατατέμνειν.*

κατατετραίνω, perforo. Tim. 70. C: *κατατετρημένας* (*σήραγγας*).

κατατήκω, liquefacio. Tim. 61. A: *κατατήκει μόνον πῦρ* (int. *ἀέρα*). 88. A. 65. D: *γήϊνα μέρη κατατηκόμενα.*

κατατίθημι, depono, h. e. *pendo, persolvo.* Legg. XI. 921. D: *οὗτος τῇ δραχμῇ ἑκάστου μηνὸς ἐπωβελίαν κατατιθέτω.* Prot. 328. C: *τοσοῦτον κατέθηκε.* 314. B: *καταθέντα τὴν τιμήν.* Med. Crat. 391. B: *χάριτας κατατιθέμενον* (ut Lat. *gratias persolvere*). * *pono, colloco.* Pol. II. 369. E: *ἕνα ἕκαστον τούτων δεῖ τὸ αὑτοῦ ἔργον ἅπασι κοινὸν κατατιθέναι.* Legg. XI. 923. B: *τὸ ἑνὸς ἑκάστου κατατιθεὶς ἐν μοίραις ἐλάττοσι δικαίως.* Phil. 14. B: *κατατιθέντας ... εἰς τὸ μέσον τολμῶμεν* cet. Crat. 428. A: *εἰ καί τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη* (Hes.). Legg. XII. 946. D: *εἰς τὴν ἀγορὰν γράμματα καταθέντες περὶ ἑκάστης ἀρχῆς.* Crat. 384. C: *εἰς τὸ κοινὸν ... καταθέντας χρὴ σκοπεῖν.* Med. *depono.* Theaet. 209. C: *πρὶν ἂν ἡ σιμότης αὕτη ... διάφορόν τι μνημεῖον παρ' ἐμοὶ ἐνσημηναμένη καταθῆται.* Deponere etiam hic dicitur *qui memoriae aliquid tradit.* Legg. IX. 858. D: *ὅσοι ... τὴν αὑτῶν εἰς μνήμην ξυμβουλὴν περὶ βίου κατέθεντο συγγράψαντες.* Conv. 208. C: *κλέος εἰς τὸν*

ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι. Praec. in eo ponitur *quod conservatum* vel *custoditum volumus*. Legg. XI. 913. C: ἃ μὴ κατέθου, μὴ ἀνέλῃ. VIII. 844. E: τῷ (νόμῳ) μὴ κινεῖν ὅ τι μὴ κατέθετο. XI. 913. C. D. Prot. 320. A: καταθέμενος ἐν Ἀρίφρονος ἐπαίδευε. Legg. XII. 941. D: ὅ τε τὸ μεῖζον κινῶν οὐ καταθέμενος ὅλον ἀδικεῖ. Prot. 314. A: καταθέμενον οἴκαδε. **sepono, removeo*. Tim. 59. C: τοὺς περὶ τῶν ὄντων ἀεὶ καταθέμενος λόγους. Prot. 348. A: καταθεμένους τοὺς ποιητάς.

κατατρέχω, *invehor in aliquem*. Legg. VII. 806. C: τὸν ξένον ἐάσομεν τὴν Σπάρτην ἡμῖν οὕτω καταδραμεῖν;

κατατρίβω, *contero, consumo*. Phaed. 87. B: ἑκάστην τῶν ψυχῶν πολλὰ σώματα κατατρίβειν. C: πολλὰ κατατρίψας τοιαῦτα ἱμάτια. 91. D: πολλὰ … σώματα κατατρίψασα ἡ ψυχή. 87. D: (εἰ) ἡ ψυχὴ ἀεὶ τὸ κατατριβόμενον ἀνυφαίνοι. Alc. I. 113. E: ὡς τῶν προτέρων οἷον σκευαρίων κατατετριμμένων. Legg. III. 678. D: ταῦτα … ταχὺ κατατριβέντα ἠφάνιστο. Med. *tero* (ut tempus, vern. *zubringen*). Pol. III. 405. B: ὅταν τις … τὸ πολὺ τοῦ βίου ἐν δικαστηρίοις φεύγων τε καὶ διώκων κατατρίβηται cet.

καταυλῶ, *tibiae cantu obtundo* vel *demulceo* et in univ. *demulceo*. Legg. VII. 790. E: ἀτεχνῶς οἷον καταυλοῦσι τῶν παιδίων. Pol. III. 411. A: ὅταν … τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν. VIII. 561. C: μεθύων καὶ καταυλούμενος.

καταφαίνομαι, *appareo, videor, me offero*. Legg. IV. 712. E: ταὐτόν σοι πάθος … καταφαίνομαι πεπονθέναι. Gorg. 456. A: δαιμονία γάρ τις ἔμοιγε καταφαίνεται cet. Theaet. 217. E: ἄξενόν τι καταφαίνεταί μοι καὶ ἄγριον. Phil. 16. C: ὥς γε καταφαίνεται ἐμοί. Charm. 172. C: ὅτι μοι ἄτοπ᾽ ἄττα καταφαίνεται περὶ σωφροσύνης. Hipp. mai. 300. D: οὕτω μοι σφόδρα καὶ πολλὰ καταφαίνεται. Soph. 268. A: καί μοι διττὼ καταφαίνεσθόν τινε. Dem. 383. C: ἄτοπον ἔφη αὐτῷ καταφαίνεσθαι. Tim. 17. C: οἷα … ἀρίστη κατεφαίνετ᾽ ἄν μοι γενέσθαι. Alc. II. 140. D. Critia 121. B: καὶ τῷ δυναμένῳ … ὁρᾶν αἰσχροὶ κατεφαίνοντο. Legg. I. 631. A: οὔτε ὀρθῶς ἔτι μοι κατεφάνης λέγων cet. Soph. 232. B: ἓν γάρ τί μοι μάλιστα κατεφάνη αὐτὸν μηνῦον. Legg. IV. 723. A. VII. 811. D: πάντων μοι μετριώτατοί γε εἶναι κατεφάνησαν.

καταφανής, ὁ ἡ, *manifestus, conspicuus; perspicuus*. Polit. 265. D: ὅ γε βασιλεὺς ἡμῖν … καταφανὴς ὅτι … νομεύει. Pol. VI. 506. B: ἦσθα καὶ πάλαι καταφανὴς ὅτι cet. Legg. III. 688. D. Phil. 25. D: καταφανὴς κἀκείνη γενήσεται. Prot. 351. E: ἆρ᾽ οὖν … τῇδέ πῃ καταφανὲς ἂν ἡμῖν γένοιτο; Gorg. 463. A. Epin. 992. A: καταφανοῦς γενομένης τῆς πάντων αὐτῶν … φήμης εὐτυχοῦς. Tim. 29. B: τοῦ … μονίμου καὶ μετὰ νοῦ καταφανοῦς μονίμους (τοὺς λόγους). Prot. 312. A: ὥστε καταφανῆ αὐτὸν γενέσθαι. Gorg.

453. C: *ὡς μάλιστ᾽ ἂν ἡμῖν καταφανὲς ποιοῖ περὶ ὅτου λέγεται.* Pol. VI. 504. B: *ἣν περιελθόντι καταφανῆ γίγνοιτο.* Legg. I. 632. D. Polit. 289. C: *τοὺς ... ἀμφισβητοῦντας τῷ βασιλεῖ καταφανεῖς γενήσεσθαι.* Prot. 361. C: *καταφανῆ αὐτὰ γενέσθαι.* Legg. VII. 812. A: *τότε ... τοῦτο αὐτὸ ἔσται καταφανέστερον.* Theaet. 186. E: *καὶ μάλιστά γε νῦν καταφανέστατον γέγονεν ἄλλο ὂν αἰσθήσεως ἐπιστήμη.*

καταφαρμακεύω, *incanto.* Phaedr. 242. E: *ὃς διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακευθέντος ὑπὸ σοῦ ἐλέχθη.*

κατάφασις, ἡ, *affirmatio.* Def. 413. C: *ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει.*

καταφεύγω, *confugio; me converto.* Alc. I. 110. E: *οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις.* Phaed. 76. E: *εἰς καλόν γε καταφεύγει ὁ λόγος, εἰς τὸ* cet. Crat. 425. D: *ὥσπερ οἱ τραγῳδοποιοὶ ... ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι.* Legg. VI. 778. E: *εἰς αὐτὸ (τὸ τεῖχος) καταφεύγοντας.* Soph. 236. D: *ἐπεὶ καὶ νῦν ... εἰς ἄπορον εἶδος διερευνήσασθαι καταπέφευγεν.* Phil. 64. E. Soph. 260. C: *τὸν ... σοφιστὴν ἔφαμεν ἐν τούτῳ που τῷ τόπῳ καταπεφευγέναι.* Phaedr. 244. E: *καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας.* Phaed. 99. E: *εἰς τοὺς λόγους καταφυγόντα.*

καταφθείρω, *deleo.* Legg. III. 697. D: *ἀνάστατα ... ἔθνη φίλια πυρὶ καταφθείραντες.*

καταφίημι, *demitto.* Lach. 183. E: *κατηφίει (v. ἐφίει) τὸ δορὺ διὰ τῆς χειρός.*

καταφλέγω, *comburo.* Hipp. min. 371. C. (Hom.).

καταφορά, ἡ, *lapsus.* Ax. 370. C: *καταφορὰς ὄμβρων.*

καταφορῶ, *defero aliquid in aliquam rem* (ita ut eam copia tamquam unda obruam). Pol. IX. 587. E: *ἀμήχανον ... λογισμὸν καταπεφόρηκας τῆς διαφορότητος τοῖν ἀνδροῖν* (al. „contentionem vocis ad praelongum vocabulum numeri a Socrate prolati adhibendam" intelligunt).

καταφρόνησις, ἡ, *contemtio.* Pol. VIII. 558. B: *καταφρόνησις ὧν ἡμεῖς ἐλέγομεν* cet. Ep. VII. 341. E: *καταφρονήσεως ... ἐμπλήσειεν ἂν οὐδαμῇ ἐμμελοῦς.*

καταφρονητικῶς, *contemtim.* Theaet. 161. C: *ἵνα μεγαλοπρεπῶς καὶ πάνυ καταφρ. ἤρξατο ἡμῖν λέγειν.*

καταφρονῶ, *despicio, contemno.* Gorg. 512. C: *ἀλλὰ σὺ οὐδὲν ἧττον αὐτοῦ καταφρονεῖς καὶ τῆς τέχνης τῆς ἐκείνου.* Apol. 26. D. Conv. 216. D: *καταφρονεῖ τοσοῦτον ὅσον* cet. Clit. 407. C: *πῶς οὐ καταφρονεῖτε τῆς νῦν παιδεύσεως —;* Alc. II. 150. A: *οἱ δὲ ... καταφρονοῦσιν ἁπάντων τούτων.* Gorg. 510. C: *καταφρονοῖ γὰρ ἂν αὐτοῦ ὁ τύραννος.* Pol. VIII. 549. A. Legg. X. 885. C: *τῷ καταφρονεῖν ἡμῶν.* 900. B. Gorg. 452. B: *πάνυ καταφρονῶν ἁπάντων.* Legg. VI. 754. E: *τῶν νόμων καταφρονῶν.* Conv. 220. C: *ὡς καταφρονοῦντα σφῶν.* Soph. 246. B: *καταφρο-*

νοῦντες. Ep. II. 312. A: ὡς σὺ ἐμοῦ ... καταπεφρόνηκας. B. Lach. 200. A: ἐπειδὴ ἐμοῦ κατεφρόνησας Σωκράτει ἀποκριναμένου. Apol. 28. C: ὃς τοσοῦτον τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε ... ὥστε cet. Crat. 400. A: τούτου ... καταφρονήσαιεν ἄν. Conv. 184. B: ἂν ... μὴ καταφρονήσῃ. Pol. VII. 540. D: καταφρονήσωσιν. Gorg. 527. C: ἔασόν τινά σου καταφρονῆσαι ὡς ἀνοήτου. Pol. X. 606. B: καταφρονήσας ὅλου τοῦ ποιήματος. Legg. III. 692. C. Phaedr. 252. A: πάντων καταφρονήσασα. Legg. III. 695. B: καταφρονήσαντος. Theaet. 150. E: ἐμοῦ ... καταφρονήσαντες. Ep. VII. 339. B: εἴ τις ... καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας. Pol. VIII. 556. D: (ὅταν) μηδαμῇ ταύτῃ καταφρονῶνται οἱ πένητες ὑπὸ τῶν πλουσίων, Euthyd. 273. C: εἰπὼν ... ταῦτα κατεφρονήθην ὑπ' αὐτοῖν. Phaedr. 239. B: περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονηθῆναι. Alc. I. 119. D: καταφρονηθέντας. Hipp. mai. 281. C: τὸν μέλλοντα μὴ καταφρονήσεσθαι.

καταφυγή, ἡ, *refugium*. Legg. III. 699. B: εὕρισκον καταφυγὴν αὐτοῖς εἰς αὑτοὺς μόνους εἶναι καὶ τοὺς θεούς.

καταχαρίζομαι, *gratificor*; cum acc. rei *in gratiam alicuius aliquid remitto*. Apol. 35. C: οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια. Gorg. 513. D: μὴ καταχαριζόμενον, ἀλλὰ διαμαχόμενον.

καταχειροτονῶ, *damno*. Ax. 368. E: κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον.

καταχέω, *effundo*; *perfundo*. Pol. III. 411. A: ὅταν ... τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν καὶ καταχεῖν τῆς ψυχῆς διὰ τῶν ὤτων. 398. A: μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες. Med. Legg. I. 637. E: κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι (οἶνον). Tim. 41. D: πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα ... τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο. **offundo*. Soph. 264. C: ἔτι μείζων κατεχύθη σκοτοδινία. Etiam in eo ponitur qui conviciis aliquem obruit, qui famam vel opinionem spargit al. Legg. VII. 800. D: ἐνίοτε πᾶσαν βλασφημίαν τῶν ἱερῶν καταχέουσι. 814. D: δόξαν τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους καταχεῖν.

καταχρῶμαι, *utor*, *adhibeo*. Phil. 51. A: μάντεσι (v. μάρτυσι) καταχρώμαι πρὸς τὸ cet. De virt. 379. D: πολλαχοῦ ... καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχρῆται. Conv. 205. B: τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα ὀνόμασιν. Phaed. 110. B: οἷς ... οἱ γραφεῖς καταχρῶνται. Pol. VII. 539. B. 520. A: ἵνα καταχρῆται αὐτὸς αὐτοῖς ἐπὶ τὸν ξύνδεσμον τῆς πόλεως. Theaet. 173. B: καταχρώμεθα. Gorg. 490. C: (ἐν τῷ) καταχρῆσθαι εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. Conv. 187. C: πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καταχρῆσθαι ῥυθμῷ τε καὶ ἁρμονίᾳ. Legg. III. 700. B. Tim. 73. E: καταχρώμενος ... τούτῳ. Polit. 272. C: κατεχρῶντο τούτοις σύμπασιν ἐπὶ φιλοσοφίαν. Critia 112. C. Ep. VIII. 353. E: εἰ .. ἡ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται. Crat. 426. E: διὸ φαίνεταί

μοι τούτῳ πρὸς ταῦτα κατακεχρῆσθαι. Tim. 21. C: εἴ γε ... μὴ παρέργῳ τῇ ποιήσει κατεχρήσατο. 78. B. Phaedr. 273. C: ἐκείνῳ ... καταχρήσασθαι τῷ cet. Critia 113. A: ἐπινοῶν εἰς τὴν αὑτοῦ ποίησιν καταχρήσασθαι τῷ λόγῳ. *abutor. Menex. 247. A: εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι.

καταχώννυμι, *obruo*. Gorg. 512. B: καταχώσειεν ἂν ὑμᾶς τοῖς λόγοις. **obscuro*. Crat. 414. C: ὅτι τὰ πρῶτα ὀνόματα τεθέντα κατακέχωσται ἤδη ὑπὸ τῶν βουλομένων τραγῳδεῖν αὐτά.

καταψεύδομαι, *mentior, falsi quid de aliquo confingo* vel *dico*. Euthyd. 283. E: ὅτι (v. ὅ τι) μαθών μου καὶ τῶν ἄλλων καταψεύδει τοιοῦτο πρᾶγμα. Legg. VII. 821. B: καταψευδόμεθα νῦν ... Ἕλληνες πάντες μεγάλων θεῶν. Phaed. 85. A: οἱ ... ἄνθρωποι ... καὶ τῶν κύκνων καταψεύδονται. Pol. III. 391. D: οἷα νῦν καταψεύδονται αὐτῶν. II. 381. D: μηδὲ Πρωτέως ... καταψευδέσθω μηδείς. Menex. 247. E: ἡμῶν τοὺς ἐπαινοῦντας καταψεύδεσθαι. Legg. XII. 941. A: καταψευδόμενος τῆς πόλεως. III. 700. E: μουσικῆς ... καταψευδόμενοι. Ep. III. 319. D: καταψεύσασθαι.

καταψευδομαρτυρῶ, *testimonium falsum dico;* pass. ponitur in eo in quem falsum dicitur testimonium. Gorg. 472. A: ἐνίοτε γὰρ ἂν καὶ καταψευδομαρτυρηθείη ὑπὸ πολλῶν καὶ δοκούντων εἶναί τι.

καταψηφίζομαι, *condemno;* cum accus. rei cuius aliquis dicitur damnari vel damnatus esse. Apol. 41. D: καίτοι οὐ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ κατεψηφίζοντό μου. 35. E: ὅτι ἐμοῦ κατεψηφίσασθε. Gorg. 515. E: οὐδεμίαν αἰσχρὰν δίκην (*criminis turpis* vel *flagitii*) κατεψηφίσαντο αὐτοῦ Ἀθηναῖοι. 516. A: κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο. Phaed. 98. E: ἐμοῦ καταψηφίσασθαι. Legg. IX. 878. D: οἱ καταψηφισάμενοι δικασταί. Apol. 39. D: ὑμῖν τοῖς καταψηφισαμένοις. 38. D: πρὸς τοὺς ἐμοῦ καταψηφισαμένους θάνατον. 35. B: καταψηφιεῖσθε. Pass. Polit. 299. A: ὧν δ' ἂν καταψηφισθῇ. Pol. VIII. 558. A: ἀνθρώπων καταψηφισθέντων θανάτου ἢ φυγῆς.

καταψύχομαι, *rigesco*. Tim. 84. E: τότε ... πᾶν τὸ τοιοῦτον καταψύχεται (A et Θ a pr. m. καταψήχεται).

καταψῶ, *demulceo*. Phaed. 89. B: καταψήσας ... μου τὴν κεφαλήν.

κατεγγυῶ, *vador* vel *vades posco*. Legg. IX. 871. E: κατεγγυάτω τὸν ᾧ ἂν ἐπισκήπτηται. 872. B: κατεγγυᾶν. Med. *vadimonium facio*. Legg. IX. 872. B: ταύτην (τὴν ἐγγύην) ... τοὺς αὐτόχειρας κατεγγυᾶσθαι.

κατέδω, *exedo*. Phaed. 110. E: ὅτι ἐκεῖνοι οἱ λίθοι ... οὐ κατεδηδεσμένοι οὐδὲ διεφθαρμένοι ... ὑπὸ σηπεδόνος καὶ ἅλμης.

κάτειμι, *descendo*. Ax. 371. A: κατιόντας εἰς Ἅιδου.

In univ. (ut Lat. *descendo*) *proficiscor, venio.* Prot. 316. C: ξένον ... ἄνδρα καὶ κατιόντα εἰς πόλεις μεγάλας. **revertor, redeo.* Pol. X. 607. D: κατιέναι. Ep. VII. 333. D: κατιὼν οἴκαδε. Polit. 273. E: πάλιν ἀποθνήσκοντα εἰς γῆν κατῄει.

κατειπεῖν, *deferre, incusare* vel *accusare*; *prodere.* Ax. 366. C: τοσάδε τοῦ ζῆν κατεῖπεν ὥστε cet. Theaet. 149. A: μὴ μέντοι μου κατείπῃς πρὸς τοὺς ἄλλους. Cognata sunt perf. et fut., tamquam a formis ἐρῶ et ἐρέω ducta. Theaet. 125. A: ἐπειδὴ ἐναντίον ἐμοῦ κατείρηκέ σου (*te accusavit*). Menex. 249. E: οὐ κατερῶ (*te prodam*). Ib. ὅπως μου μὴ κατερεῖς. Pol. X. 595. B: οὐ γάρ μου κατερεῖτε πρὸς τοὺς τῆς τραγῳδίας ποιητάς. — Etiam simpl. est *dicere* (ut vern. *angeben*). Theag. 123. B: ἐναντίον ἐμοῦ κάτειπε τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἧς ἐπιθυμεῖς.

κατελεῶ, *misereor.* Pol. III. 315. C: μηδενὶ τρόπῳ κατελεήσουσιν.

κατέναντι, *contra, adversus.* Charm. 155. D: κατέναντι (codd. plerique κατέναντα) λέοντος νεβρὸν ἐλθόντα.

κατεπᾴδω, *incanto.* Men. 80. A: ἀτεχνῶς κατεπᾴδεις. Gorg. 483. E: κατεπᾴδοντές τε καὶ γοητεύοντες.

κατεπείγω, *impello*; *urgeo.* Theaet. 172. D: κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον. 187. D. Ep. VII. 336. D: κατεπείγουσι ... ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων ... διαφοραί. Legg. VI. 781. E: οὐδὲν ἡμᾶς ἐστὶ τὸ κατεπεῖγον τὸ μὴ cet. Ep. VII. 338. E: ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν.

κατεργάζομαι, *perficio; efficio.* Legg. VII. 791. A: κατειργάσατο ἀντὶ μανικῶν ἡμῖν διαθέσεων ἕξεις ἔμφρονας. III. 686. E: θαυμάστ' ἂν καὶ πολλὰ κατεργασάμενος εὐδαιμονοῖ. **exerceo* vel *versor in aliqua re.* Tim. 88. C: ἤ τινα ἄλλην σφόδρα μελέτην διανοίᾳ κατεργαζόμενον. **acquiro, potior.* Gorg. 473. D: οὔτε ὁ κατειργασμένος τὴν τυραννίδα ἀδίκως.

κατέρχομαι, *redeo.* Pol. VIII. 566. A: κατέρχεται. Apol. 21. A: μεθ' ὑμῶν κατῆλθε. Legg. III. 682. E: οἳ πάλιν ἐκπεσόντες κατῆλθον μεταβαλόντες ὄνομα. Alc. II. 142. A. Legg. IX. 868. A: φυγὼν μηκέτι κατέλθῃ. Pol. VIII. 566. A: ἐκπεσὼν ... καὶ κατελθών. Ep. VII. 325. B: οἱ τότε κατελθόντες. Legg. IX. 868. D: κατελθόντων ... τῶν κτεινάντων.

κατευθύνω, *dirigo, rego; duco.* Legg. VIII. 807. A: κατευθυνέτω τὰς φύσεις αὐτῶν. 847. A: μέχριπερ ἂν κατευθύνωσιν εἰς τὸν αὑτοῦ δρόμον. Tim. 44. B: αἱ περιφοραὶ κατευθυνόμεναι. Critia 118. C: ὅ τι δ' ἐνελείπετο, κατεύθυντο (sic Par. A. pro vulg. κατ' εὐθὺ τῷ). **rationem reposco.* Legg. XII. 945. A: κατευθύνειν αὐτοῦ τὸν εὔθυνον.

κατεύχομαι, *imprecor* et simpl. *precor.* Pol. III. 393. A: κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν. Legg. XI. 934. E. Pol. III. 394. A: κατεύχετο.

κατέχω, retineo, detineo; cohibeo, reprimo; etiam *contineo, comprehendo.* Phaedr. 254. A: *ἑαυτὸν κατέχει μὴ ἐπιπηδᾶν τῷ ἐρωμένῳ.* Pol. VIII. 554. C: *κατέχει ἄλλας κακὰς ἐπιθυμίας ἐνούσας.* Men. 74. D: *ὃ οὐδὲν ἧττον κατέχει τὸ στρογγύλον ἢ τὸ εὐθύ.* Pol. VIII. 552. E: *οὓς ... βίᾳ κατέχουσιν αἱ ἀρχαί.* Crat. 404. A: *ὅτι οὕτω μὲν ἂν κατέχοι αὐτοὺς δήσας τῇ περὶ ἀρετὴν ἐπιθυμίᾳ.* Tim. 70. A: *ἵνα ... βίᾳ τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν κατέχοι γένος.* Pol. III. 415. E: *ὅθεν τοὺς ... ἔνδον μάλιστ' ἂν κατέχοιεν.* Gorg. 458. C: *μή τινας αὐτῶν κατέχωμεν βουλομένους τι καὶ ἄλλο πράττειν.* Phaed. 117. C: *κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν.* D: *κατέχειν τὰ δάκρυα.* Polit. 259. C: *εἰς τὸ κατέχειν τὴν ἀρχήν.* Pol. X. 606. B: *οὐ ῥᾴδιον ἐν τοῖς αὐτοῦ πάθεσι κατέχειν.* Lach. 184. A: *τὸν γέλωτα κατέχειν.* Charm. 162. C: *μόγις ... ἑαυτὸν ἐν τῷ πρόσθεν κατέχων.* Epin. 982. C: *τρεῖς μοῖραι κατέχουσαι.* Apol. 39. C: *οὓς νῦν κατεῖχον.* Theag. 122. A. Pol. X. 606. C: *ὃ ... τῷ λόγῳ κατεῖχες ἐν σαυτῷ βουλόμενον γελωτοποιεῖν.* Phaedr. 240. E: *μόγις κατεῖχε τὴν ... ξυνουσίαν ἐπίπονον οὖσαν φέρειν.* Phaed. 104. D: *ὅ τι ἂν κατάσχῃ.* 105. D. Pol. VI. 496. B: *χαλινὸς οἷος κατασχεῖν.* Tim. 73. D: *ὃ ... τὸ λοιπὸν καὶ θνητὸν τῆς ψυχῆς ἔμελλε καθέξειν.* Gorg. 508. E: *ταῦτα ... κατέχεται καὶ δέδεται ... ἀδαμαντίνοις λόγοις.* Pol. X. 606. A: *τὸ βίᾳ κατεχόμενον.* VIII. 554. C: *κατεχομένας βίᾳ.* **teneo, capio*; trop. *perspicio.* Phil. 26. C: *τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν.* Men. 72. D: *οὐ μέντοι ὥς βούλομαί γέ πω κατέχω τὸ ἐρωτώμενον.* Tim. 63. D: *τόπον ἐναντίον ... κατέχειν.* Phil. 45. E: *ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα.* Parm. 148. E: *τὴν ἕδραν κατέχον.* Theaet. 150. D: *αὐτοὶ παρ' αὑτῶν πολλὰ καὶ καλὰ εὑρόντες τε καὶ κατέχοντες.* Pol. IX. 572. E: *ὅταν ἐλπίσωσιν οἱ δεινοὶ μάγοι ... μὴ ἄλλως τὸν νέον καθέξειν.* Pass. est *teneri, capi* vel *corripi*; etiam *mente incitari.* Ion. 536. B: *κατέχει ἐξ Ὁμήρου.* A: *ὁ δὲ ἐξ ἄλλης* (Μούσης) *ἐξήρτηται· ὀνομάζομεν δὲ αὐτὸ κατέχεται.* Conv. 215. D: *κατεχόμεθα.* Ion. 536. B: *πολλοὶ ἐξ Ὁμήρου κατέχονταί τε καὶ ἔχονται.* 534. E: *ἐξ ὅτου ἂν ἕκαστος κατέχηται.* 536. C: *ἐξ ὅτου ἂν κατέχωνται.* Conv. 215. C: *μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ.* Ion. 536. D: *κατεχόμενος καὶ μαινόμενος.* Pol. VIII. 560. D: *καθήραντες τὴν τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτῶν ... ψυχήν.* Legg. III. 700. D: *κατεχόμενοι ὑφ' ἡδονῆς.* Ion. 533. E: *ἔνθεοι ὄντες καὶ κατεχόμενοι.* 534. A: *αἱ βάκχαι ... κατεχόμεναι.* Men. 99. D: *ἐπίπνους ὄντας καὶ κατεχομένους ἐκ τοῦ θεοῦ.* Phaedr. 244. E: *τῷ ὀρθῶς μανέντι τε καὶ κατασχομένῳ.* **obtineo, occupo* vel *potior.* Legg. XI. 932. A: *εἰ ... τινὰ κατέχοι φήμη κωφὴ τῶν τοιούτων προοιμίων.* Tim. 61. B: *μέχριπερ ἂν ὕδωρ αὐτοῦ τὰ τῆς γῆς διάκενα ... κατέχῃ.* Ep. VII. 335. E: *τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχεν.* Pol. VIII. 560. C: *κατέσχον τὸν αὐτὸν τόπον τοῦ*

τοιούτου. II. 360. B: *τὴν ἀρχὴν κατασχεῖν*. Alc. II. 141. E: *κατασχὼν ... τὴν τυραννίδα*. *premo, affligo; adstringo*. Hipp. mai. 304. C: *ἐμὲ δὲ δαιμονία τις τύχη ... κατέχει*. Ep. VIII. 355. C: *ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν*. III. 317. A: *ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν*. Legg. IV. 706. D: *τῶν Ἀχαιῶν τότε ὑπὸ τῶν Τρώων κατεχομένων τῇ μάχῃ*. IX. 858. A: *ὥσπερ κατεχομένοις νομοθέταις ... ὑπὸ μεγάλης τινὸς ἀνάγκης, ... νομοθετεῖν*. (VII. 802. E. pro *κατεχόμενα* scrib. videtur *τὰ ἑπόμενα*).

κατηγόρημα, τό, *accusatio*. Legg. VI. 765. B: *ἐν ... τῇ δοκιμασίᾳ κατηγόρημα ἓν τοῦτ᾽ ἔστω καὶ ἀπηγόρημα*. IX. 881. E: *τῶν κατηγορημάτων μεγίστων*.

κατηγορία, ἡ, *accusatio, criminatio*. Apol. 19. A: *τίς ἡ κατηγορία ἐστὶν ἐξ ἧς ἡ ἐμὴ διαβολὴ γέγονεν*. Pol. IV. 420. A: *ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα συχνὰ τῆς κατηγορίας ἀπολείπεις*. VII. 531. B. (ubi in plectro et fidibus pos.). Phaedr. 267. A: *ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ*. 272. E.

κατήγορος, ὁ ἡ, *index*; subst. *accusator*. Gorg. 486. B: *κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ*. Legg. XII. 943. B: *μηδὲ κατηγόρῳ τούτων πέρι γενέσθαι*. Gorg. 480. D: *αὐτὸν πρῶτον ὄντα κατήγορον καὶ αὑτοῦ καὶ τῶν ἄλλων οἰκείων*. Ep. VI. 323. B: *δεῦρο παρ᾽ ἐμὲ ... πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν*. Apol. 18. B: *ἐμοῦ ... πολλοὶ κατήγοροι γεγόνασι πρὸς ὑμᾶς*. C. 17. B: *ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων*. 19. B. 41. D: *τοῖς κατηγόροις οὐ πάνυ χαλεπαίνω*. 18. A: (*πρὸς*) *τοὺς πρώτους κατηγόρους*. D: *διττούς μου τοὺς κατηγόρους γεγονέναι*.

κατηγορῶ, *exprobro, reprehendo; queror; *criminor, accuso*. Gorg. 491. B: *ὡς οὐ ταὐτὰ σύ τ᾽ ἐμοῦ κατηγορεῖς καὶ ἐγὼ σοῦ*. Apol. 24. D. Legg. I. 636. C: *πάντες ... Κρητῶν τὸν περὶ Γανυμήδη μῦθον κατηγοροῦμεν*. Pol. V. 453. E: *ταῦτα ἡμῶν κατηγορεῖτε;* Gorg. 519. C: *κατηγοροῦσι τῶν μαθητῶν ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς*. Pol. VI. 499. E: *μὴ πάνυ οὕτω τῶν πολλῶν κατηγόρει*. Legg. VI. 767. E: *κατηγορείτω*. Apol. 35. D: *κατηγοροίην ἂν ἐμαυτοῦ ὡς θεοὺς οὐ νομίζω*. Gorg. 521. E: *εἰ αὐτοῦ κατηγοροῖ τις λέγων ὅτι* cet. Menex. 244. E: *ὀρθῶς ἂν κατηγοροίη*. Theaet. 208. B: *ἢ μήπω κατηγορῶμεν*. Prot. 328. C: *τῶνδε δὲ οὔπω ἄξιον τούτο κατηγορεῖν*. Polit. 299. A. Alc. II. 147. B: *ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος*. Gorg. 521. E: *κατηγοροῦντος ὀψοποιοῦ*. De lege 320. E: *εὐλογοῦντες ἢ κατηγοροῦντες*. Apol. 18. E: *κατηγορούντων*. Gorg. 482. C: *ὅπερ Γοργίου κατηγόρει πρὸς σὲ παθεῖν*. Dem. 385. C: *ἀνθρώπου τις κατηγόρει εὐήθειαν ὅτι ταχέως ... πιστεύοι*. Apol. 18. B: *οἵ ... κατηγόρουν ἐμοῦ οὐδὲν ἀληθές*. Pol. X. 605. C: *οὐ μέντοι πω τό γε μέγιστον κατηγορήκαμεν αὐτῆς*. Apol. 18. C: *πολὺν χρόνον ἤδη κατηγορηκότες*. Menex. 244. E: *εἴ τις βούλοιτο τῆς πόλεως κατηγορῆσαι δικαίως*. Legg. X. 886. E:

οἷον κατηγορήσαντός τινος ἐν ἀσεβέσιν ἀνθρώποις ἡμῶν. Apol. 18. D: *τοὺς ἄρτι κατηγορήσαντας.* Euth. 2. C: *ἔρχεται κατεγορήσων μου ... πρὸς τὴν πόλιν.* Apol. 36. A: *κατηγορήσοντες ἐμοῦ.* Pol. IV. 420. A: *ἔστω καὶ ταῦτα κατηγορημένα.* Apol. 18. A: *πρὸς τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγορημένα.* Verb. *κατηγορητέον.* Gorg. 508. B. **dico, indico.* Alc. I. 118. B: *ὡς ὁ λόγος σου κατηγορεῖ καὶ σὺ σαυτοῦ.* 105. A: *νῦν δὲ ἕτερα κατηγορήσω διανοήματα σὰ πρὸς αὐτόν σε.* Def. 414. D: *τοῦ ... κατηγορουμένου.* Theaet. 167. A: *οὐδὲ κατηγορητέον ὡς ὁ μὲν κάμνων ἀμαθής ... ὁ δὲ ὑγιαίνων σοφός.* — Recipr. (vern. *sich zeigen*) est i. q. impers. *patere.* Phaed. 73. B: *ἐνταῦθα σαφέστατα κατηγορεῖ ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.*

κατήκοος, ὁ ἡ, Lat. *audiens* (ut *dicto*), h. e. *obediens.* Tim. 70. A: *τοῦ λόγου κατήκοον ὄν.* Men. 71. E: *κατήκοον οὖσαν τοῦ ἀνδρός.* Pol. VI. 499. B: *τῇ πόλει κατήκοοι (κατηκόῳ?) γενέσθαι.* Critia 120. E: *κατήκοοι ... ἦσαν τῶν νόμων.* Pol. VIII. 562. D: *τοὺς ... τῶν ἀρχόντων κατηκόους προπηλακίζει.* **qui audivit*, h. e. *percepit.* Ax. 365. B: *ἀνὴρ ... κατήκοος λόγων.*

κατηρεφής, ὁ ἡ, tectus. Critia 116. B: *κατηρεφεῖς (νεωσοίκους) αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.*

κατιδεῖν, spectare, conspicere; etiam *cognoscere, perspicere.* Euthyd. 271. A: *ὑποκύψας ... κατεῖδον.* Legg. X. 904. A: *ἐπειδὴ κατεῖδεν ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ἐμψύχους οὔσας τὰς πράξεις ἁπάσας.* Euth. 5. C: *ἐμὲ δὲ οὕτως ὀξέως ... κατεῖδεν ὥστε* cet. Pol. X. 615. D: *ἐκεῖνον ... κατείδομεν ἐξαίφνης.* Legg. III. 676. A: *μῶν οὐκ ἐνθένδε τις ἂν αὐτὴν ῥᾷστα ... κατίδοι;* Pol. II. 372. E: *τάχ' ἂν κατίδοιμεν τήν τε δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν.* Phaedr. 248. C: *ἥτις ἂν ψυχὴ ... κατίδῃ τι τῶν ἀληθῶν.* Conv. 210. D: *ἕως ἂν ... κατίδῃ τινὰ ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην* cet. Soph. 260. E: *ἵνα ... κατίδωμεν.* 236. D: *κατιδεῖν παγχάλεπος (ἀνήρ).* Conv. 211. E: *αὐτὸ τὸ θεῖον ... μονοειδὲς κατιδεῖν.* Pol. IV. 445. B. Conv. 172. A: *ὄπισθεν κατιδών με.* Tim. 63. E: *λείου ... παθήματος αἰτίαν ... κατιδών.* Epin. 986. E: *ὁ πρῶτος ταῦτα κατιδών.* Phaed. 82. E: *τοῦ εἱργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα.* Tim. 77. C: *κατιδόντι.* Legg. III. 691. B: *εἰς τὸ γεγονὸς παρ' ὑμῖν ... κατιδόντα.* Pol. X. 620. B: *κατιδοῦσαν.* Soph. 260. E: *κατιδόντες.* Pol. IV. 420. B. Perf. *κατειδέναι*, quod huc refertur, est *scire.* Legg. VII. 799. C: *μὴ σφόδρα κατειδὼς ὁδόν.* Soph. 229. C: *τὸ μὴ κατειδότα τι δοκεῖν εἰδέναι.*

κατισχναίνω, macero. Pol. VII. 561. C: *ὑδροποτῶν καὶ κατισχναινόμενος.*

κατοδύρομαι, deploro. Ax. 367. D: *ὡς κατοδύρονται τὸ ζῆν.* 368. B: *κατοδυρομένων.*

κατοίκησις, ἡ, domicilium. Critia 115. C: ἐν ταύτῃ τῇ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν προγόνων κατοικήσει. Tim. 71. B: εἰς τὴν ἐκείνου κατοίκησιν.

κατοικίζω, colloco, constituo; domicilium colloco, etiam locum domicilio deligo; pass. collocor, habito. Tim. 69. D: χωρὶς ἐκείνου κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος οἴκησιν τὸ θνητόν. Pol. IX. 592. B: τῷ βουλομένῳ ... ἑαυτὸν κατοικίζειν. Critia 109. B: κατῴκιζον τὰς χώρας. Tim. 24. B: ταύτην ... ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν ... ἡ θεὸς ... κατῴκισεν. Critia 113. C: ἐκγόνους ἑαυτοῦ κατῴκισεν ... ἔν τινι τόπῳ τοιῷδε τῆς νήσου. Tim. 70. A: κατῴκισαν. Pol. IX. 579. A: εἰ καὶ ἄλλους ὁ θεὸς κύκλῳ κατοικίσειε γείτονας πολλοὺς αὐτῷ. Ep. VIII. 357. B: εἰς τὰς ἀρχαίας ... οἰκήσεις κατοικίσας. Critia 109. B: κατοικίσαντες. Pol. VIII. 543. A: κατοικιοῦσιν εἰς οἰκήσεις. Legg. V. 747. E: τοὺς ἀεὶ κατοικιζομένους. Tim. 89. E: ὅτι τρία ψυχῆς τριχῇ ἐν ἡμῖν εἴδη κατῴκισται. 71. D: τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην. Epin. 987. A: κατῳκισμένους. Critia 113. D: ἐν ᾧ κατῴκιστο (v. κατῴκισται). Phaedr. 246. C: κατοικισθεῖσα. *deduco colonos, in loco pos. incolis frequento. Legg. VI. 752. D: περὶ τὰς χώρας ἣν νῦν κατοικίζετε. Tim. 24. D: τοῦτον (τὸν τόπον) ἐκλεξαμένη πρῶτον κατῴκισεν. Legg. IV. 707. E: τίς ὁ κατοικιζόμενος ὑμῖν λεὼς ἔσται. III. 683. A: ἔθνος ... κατοικιζόμενον. Ib. κατῳκισμένον. IV. 707. E: εἰς τὴν χώραν κατῳκισμένους. *condo (ut urbem), constituo, instruo. Legg. XI. 919. D: οὓς ὁ θεὸς ἀνορθῶν πάλιν κατοικίζει. III. 683. D: τρεῖς πόλεις κατοικίζειν. Ep. VII. 336. A: πᾶσαν Σικελίαν κατοικίζειν. Legg. IV. 708. C: τῷ κατοικίζοντι καὶ νομοθετοῦντι. VI. 754. A: τὴν κατοικίζουσαν αὐτὴν πόλιν. III. 702. D: κατοικίζοντες. Pol. IV. 433. A: ὅτε τὴν πόλιν κατῳκίζομεν. Ep. VIII. 357. A: Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην ... κατῴκισα. VII. 332. E: εἰ τὰς ἐξηρημωμένας ... πόλεις κατοικίσειε. Pol. II. 370. E: κατοικίσαι ... αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τοιοῦτον τόπον οὗ cet. Ep. VII. 332. B: κατοικίσαντες πολλὰς ... πόλεις. Legg. VI. 751. E: τὴν πόλιν ... κατοικιεῖν. IV. 704. C: διὸ καὶ κατοικίζεται (ἡ πόλις). 708. C: κατοικίζεσθαί τε καὶ νομοθετεῖσθαι. III. 702. A: τὸ Δωρικὸν ἐθεασάμεθα κατοικιζόμενον στρατόπεδον. VI. 752. B: ὡς ἀνδρείως ... ἡ πόλις ἡμῖν ἔσται κατῳκισμένη. Critia 111. E: τὸ δ' ἄστυ κατῳκισμένον ὧδ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Legg. III. 682. B: κατῳκίσθη ... Ἴλιον. VI. 754. B: πολλαὶ τῶν κατοικισθεισῶν (πόλεων).

κατοίκισις, ἡ, ponitur in colonis deducendis et in urbe condenda, civitate constituenda al. Legg. III. 684. E: ἡ κατοίκισίς τε καὶ νομοθεσία. Pol. V. 453. B: ἐν ἀρχῇ τῆς κατοικίσεως. Legg. III. 682. E: ἥκει ... ἐπὶ τὴν εἰς Λακεδαίμονα κατοίκισιν αὐτήν. 702. A: τὴν ἐπὶ θαλάττῃ κατοίκισιν. XII. 969. D: ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως κατοίκισιν. III. 685. B:

κατοικίσεων. Hipp. mai. 285. D. Legg. III. 683. A: *ἀλλήλων ... ταῖς κατοικίσεσιν ἐχομένας (πόλεις).*

κατοικισμός, ὁ, i. q. *κατοίκισις.* Legg. IV. 704. A. XII. 962. B. Ep. VII. 336. D: *ἐπὶ πάσης Σικελίας κατοικισμόν.* Legg. III. 683. A: *διὰ πολιτειῶν τινῶν καὶ κατοικισμῶν διεξελθόντες.*

κατοικῶ, incolo, habito; vivo. Pol. VIII. 560. C: *φανερῶς κατοικεῖ.* Tim. 25. C: *ὅσοι κατοικοῦμεν ἐντὸς ὅρων Ἡρακλείων.* Legg. V. 739. D: *κατοικοῦσι.* Tim. 69. E: *κατοικοῦν.* Ep. VII. 329. A: *Μεγαροῖ ... εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν.* Critia 108. E: *τοῖς ... κατοικοῦσι.* Ep. VII. 349. D: *ἐν ᾧ (κήπῳ) κατῴκουν ἐγώ.* Critia 112. D: *τούτῳ ... κατῴκουν τῷ σχήματι.* Legg. II. 666. E: *οὐκ ἐν ἄστει κατῳκηκότων.* Critia 112. B: *κατῳκήκει.* Legg. XII. 969. C: *ἐν ἀκροπόλει τῆς χώρας κατοικήσαντες.* Etiam urbs dicitur *κατοικεῖν,* h. e. *habitari* vel *sita esse.* Legg. III. 677. C: *τὰς ἐν τοῖς πεδίοις πόλεις ... κατοικούσας.* 682. C: *καὶ ἄλλαι γε πόλεις τότε κατῴκουν ... πολλαί.* Pass. est *constitutum esse.* Legg. III. 693. A: *καθάπερ ... κατοικεῖται (τὰ γένη).* 683. A: *ἣν (Λακεδαίμονα) ὑμεῖς ὀρθῶς ἔφατε κατοικεῖσθαι.*

κατοινῶ, vino obruo. Legg. VII. 815. C: *κατῳνωμένους (Σατύρους* cet.).

κατοκωχή, ἡ, mentis permotio, instinctus afflatusque divinus. Phaedr. 245. A: *τρίτη ... ἀπὸ Μουσῶν κατοκωχή* (v. *κατοχή*) *τε καὶ μανία.* Ion. 536. C: *θείᾳ μοίρᾳ καὶ κατοκωχῇ* (v. *κατακωχῇ*).

κατόπιν, post. Prot. 316. A: *κατόπιν ... ἡμῶν ἐπεισῆλθον* cet. Gorg. 447. A: *ἀλλ' ἦ ... κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν —;*

κατόπισθεν, post. Phaedr. 266. B: *τοῦτον διώκω κατόπισθε μετ' ἴχνιον* (ad Homer. ficta). Pol. II. 363. D: *γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου.* Tim. 57. D: *πόλλ' ἂν εἴη ἐμποδὼν τῷ κατόπισθεν λογισμῷ.*

κάτοπτρον, τό, speculum. Phaedr. 255. D: *ὥσπερ ... ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρῶντι ἑαυτὸν ὁρῶν λέληθε.* Crat. 414. C. Tim. 71. B: *οἷον ἐν κατόπτρῳ ... κατιδεῖν εἴδωλα παρέχοντι.* 72. C. Alc. I. 133. A. Theaet. 206. D: *εἰς κάτοπτρον ἢ ὕδωρ.* Pol. X. 596. D. Tim. 46. A: *τὸ ... περὶ τὴν τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίαν.* C. Theaet. 193. C: *οἷα τὰ ἐν τοῖς κατόπτροις τῆς ὄψεως πάθη.* Soph. 239. D. Pol. III. 402. B. Legg. X. 905. B: *ὡς ἐν κατόπτροις.* Alc. I. 132. E: *εἰς κάτοπτρά τε καὶ τὰ τοιαῦτα.*

κατορθῶ, erigo; dirigo, rego. Euthyd. 281. A: *κατορθοῦσα (ἐπιστήμη) τὴν πρᾶξιν.* Tim. 71. D: *κατορθοῦντες καὶ τὸ φαῦλον ἡμῶν (γένος).* Alc. I. 121. D: *ἀναπλάττοντας τὰ μέλη τοῦ παιδὸς καὶ κατορθοῦντας.* **rem bene gero* vel *conficio; recte facio; verum assequor.* Legg. VII. 812. A: *εἰ ... τὸ ὅλον κατορθοῦμεν ἢ μή.* Men. 99. C: *οἵτινες ... πολλὰ καὶ μεγάλα κατορθοῦσιν.* Eryx. 393. E: *ὅσοιπερ ...*

τὰ πλεῖστα κατορθοῖεν. Legg. II. 654. C: ὃς ἂν τῇ ... φωνῇ καὶ τῷ σώματι μὴ πάνυ δυνατὸς ᾖ κατορθοῦν ... τῇ δὲ ἡδονῇ καὶ λύπῃ κατορθοῖ. Men. 99. D: ὅταν κατορθῶσι λέγοντες πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα. Pol. V. 467. B: ἐν ᾧ βελτίους ἔσονται κατορθοῦντες. Legg. XII. 952. B: τιμᾶν ... κατορθοῦντας. Theaet. 203. B: τουτὶ ... κατωρθώκαμεν περὶ ἐπιστήμης. Gorg. 514. E: πρὶν ἰδιωτεύοντας ... πολλὰ ... κατορθῶσαι. Phil. 28. A: ἡμῖν ... κατορθώσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον. Legg. II. 653. A: ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι τούτῳ καλῶς κατορθουμένῳ.

κατορύττω, *defodio; sepelio.* Pol. II. 363. D: τοὺς δὲ ἀνοσίους ... εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἅιδου. Phaed. 115. E: κατορυττόμενον (τὸ σῶμα). Euthyd. 288. E: ὅπου τῆς γῆς χρυσίον πλεῖστον κατορώρυκται. Pol. VII. 533. D: τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα κατορωρυγμένον.

κατόψομαι (rad. ὀπ), *spectabo; cognoscam, perspiciam.* Pol. II. 376. A: καὶ τοῦτο ... ἐν τοῖς κυσὶ κατόψει. VIII. 554. C. Conv. 210. E: ἐξαίφνης κατόψεταί τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν. Tim. 78. A: ὃν κατοψόμεθα ῥᾷον. Critia 107. C. Legg. VI. 783. B. C. Alc. I. 134. D: ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ κατόψεσθέ τε καὶ γνώσεσθε. Pol. VI. 484. A: μέλλοντι κατόψεσθαι τί διαφέρει βίος δίκαιος ἀδίκου. Lys. 207. B. Pass. Pol. IV. 432. B: τὰ ... τρία ἡμῖν ἐν τῇ πόλει κατῶπται. Phil. 46. B: ἂν μὴ κατοφθῶσι. Legg. VII. 806. B: ἐν τάξει τινὶ κατοφθείσας.

καττίτερος, ὁ, *stannum.* Locr. 99. C. Critia 116. B: καττιτέρῳ περιέτηκον.

καττύω, *sola suppingo.* Euthyd. 294. B: καττύειν.

κάτω, *deorsum.* Pol. VI. 500. B: κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων πραγματείας. VII. 527. A: ἃ νῦν κάτω ... ἔχομεν. IX. 584. E: εἰ πάλιν ... φέροιτο κάτω. X. 614. C. Tim. 43. B: κάτω τε καὶ ἄνω. 63. C. De iusto 373. E: τὸ ... κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ. **subter, infra.* Crat. 408. C: κάτω (οἰκοῦν) ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων. Pol. III. 400. B: ἴσον ἄνω καὶ κάτω τιθέντος. 406. D: κάτω καθαρθείς. IX. 584. D: εἶναι τὸ μὲν κάτω, τὸ δὲ ἄνω, τὸ δὲ μέσον. Ax. 372. A: κάτω (*apud inferos*) ἢ ἄνω εὐδαιμονεῖν. Cum art. *inferior.* Phaedr. 249. D: τῶν κάτω ... ἀμελῶν. Phaed. 112. C: εἰς τὸν τόπον τὸν δὴ κάτω καλούμενον. Pol. X. 613. B: ἀπὸ τῶν κάτω (*ab imo*, h. e. *a carceribus*). Tim. 62. C: μετὰ τῆς κάτω φύσεως ἄνω δὲ λεγομένης. Legg. VII. 794. D: τὰ κάτω τῶν μελῶν. VIII. 844. C. X. 904. D. Etiam sine art. Tim. 63. A: ταὐτὸν αὐτοῦ κάτω καὶ ἄνω προσείποι. D: τὸ δ' ἐναντίον τούτοις πάθος βαρὺ καὶ κάτω (προσειρήκαμεν). Compar. *inferius.* Phaed. 112. D: πολὺ κατωτέρω ἢ ἐπηντλεῖτο. 113. B: ἐμβάλλει κατωτέρω τοῦ Ταρτάρου.

κάτωθεν, *ab imo, ex inferiore loco; sursum.* Soph. 221. A: κάτωθεν ... ἀνασπώμενον. Crat. 403. A: ὅτι ἐκ τῆς γῆς

κάτωθεν ἀνίεται ὁ πλοῦτος. Tim. 22. E: κάτωθεν ἐπανιέναι. *subtus, inferius. Phaedr. 229. C: κάτωθεν ὅσον δύ' ἢ τρία στάδια. Critia 115. E. Cum art. Soph. 221. B: τὸ κάτωθεν τμῆμα ὅλον ἁλιευτικόν. Crat. 408. D: τὸ ... κάτωθεν τραχύς. Tim. 18. D: τοὺς ... εἰς τὸ κάτωθεν ἐκγόνους cet.

καυλός, ὁ, caulis. Phaedr. 251. B: ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός.

καῦμα, τό, calor, aestus. Phaedr 242. A: πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. Tim. 22. E. Phaed. 94. B: καύματος ἐνόντος. Pol. X. 621. A: διὰ καύματός τε καὶ πνίγους δεινοῦ. Tim. 70. D: ἵνα ῥαστώνην ἐν τῷ καύματι παρέχοι. Epin. 976. A. Tim. 74. B: προβολὴν ... καυμάτων. Prot. 321. A: καύματα (ἀμῦναι). Polit. 279. D: πρὸς χειμῶνας καὶ καύματα. Tim. 86. A. Legg. VII. 829. B.

καύσιμος, ὁ ἡ, qui comburi potest. Legg. VIII. 849. D: ὕλην καύσιμον.

καῦσις, ἡ, ustio. Pol. III. 406. D: ἢ καύσει ἢ τομῇ χρησάμενος. IV. 426. B: καύσεις. Prot. 354. A: διὰ καύσεών τε καὶ τομῶν. Tim. 65. B: περὶ τὰς καύσεις καὶ τομὰς τοῦ σώματος. *aestus. Theaet. 156. B: ψύξεις τε καὶ καύσεις.

καχεξία, ἡ, malus habitus. Gorg. 450. A: περὶ εὐεξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν.

καχύποπτος et καχυπότοπος, ὁ ἡ, suspiciosus. Pol. III. 409. C: ὁ ... δεινὸς ἐκεῖνος καὶ καχύποπτος. Phaedr. 240. E: φύλακας ... καχυποτόπους (sic codd. plurimi pro v. καχυπόπτους) φυλαττομένῳ.

κάω, uro, comburo; incendo; pass. uror, etiam flagro, ardeo. Gorg. 476. C: εἰ κάει τις. Tim. 58. C. Gorg. 480. C: τέμνειν καὶ κάειν. Tim. 45. B. Charm. 168. E. De iusto 375. A: καίειν (sic libri). Gorg. 521. E: τέμνων τε καὶ κάων. Tim. 85. E: κάουσα. Crat. 413. B: κάοντα (τὸν ἥλιον). Polit. 293. B: τέμνοντες ἢ κάοντες. 298. A. Gorg. 456. B: τεμεῖν ἢ καῦσαι. 479. A: φοβούμενος τὸ κάεσθαι. Tim. 85. B. Legg. VI. 783. A: ὁ περὶ τὴν τοῦ γένους σπορὰν ὕβρει πλείστῃ καόμενος. Tim. 88. D: καομένου ... καὶ ψυχομένου. Phaed. 113. A: εἰς τόπον μέγαν πυρὶ πολλῷ καόμενον. 115. E: ὁρῶν μου τὸ σῶμα ... καόμενον. Pol. VII. 514. B: φῶς ... πυρὸς ... καόμενον (splendens). Legg. VII. 800. B: ἱερῶν καυθέντων κατὰ νόμον. Tim. 68. C: καυθεῖσι.

κέαρ, τό, cor. Theaet. 194. D: ὅταν ... λάσιόν του τὸ κέαρ ᾖ. C: εἰς τοῦτο τὸ τῆς ψυχῆς κέαρ, ὃ ἔφη Ὅμηρος cet.

κεδνός, ή, όν, prudens. Pol. II. 362. A. (Aesch.).

κεῖμαι, iaceo, proiectus vel situs sum; etiam positus, propositus, receptus, constitutus sum; sto, exsto et sum (ita κεῖσθαι participii appositi amplificatio est). Theaet. 173. E: τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ. Polit. 300. E: ὡμολογημένον ἡμῖν κεῖται. 305. B: πάνθ' ὁπόσα κεῖται νόμιμα. Crat. 395. C: ὀρθῶς αὐτῷ τὸ ὄνομα κεῖται. Phil. 22. E:

τῶν ... νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται. Conv. 182. C: κακίᾳ τῶν θεμένων κεῖται. Pol. IV. 421. A: ἐν ᾧ κεῖται τῆς πόλεως (ἀνδρεία). X. 619. B: καὶ τελευταίῳ ἐπιόντι ... κεῖται βίος ἀγαπητός. Tim. 50. C: ἐκμαγεῖον ... φύσει παντὶ κεῖται. Legg. I. 634. E: ὡς πάντα καλῶς κεῖται θέντων θεῶν. XI. 930. E: νόμοι ... ἀρχαῖοι κεῖνται παρὰ πᾶσι διχῇ. XII. 960. B: εἰρημέναι κεῖνται διὰ νόμων. Menex. 242. D: οἳ τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες ἐνθάδε κεῖνται. Soph. 250. E: τοῦτο ... ἐνταῦθα κείσθω διηπορημένον. Pol. I. 350. D: τοῦτο ... ἡμῖν οὕτω κείσθω. Legg. XI. 926. D: τῷ ... ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω. Pol. V. 477. A: οὐ μεταξὺ ἂν κέοιτο cet. Soph. 257. C: περὶ ἅττ' ἂν κέηται τὰ ... ὀνόματα. Parm. 148. E: ἐφεξῆς ... κεῖσθαι ἐκείνῳ οὗ cet. Pol. VII. 534. E: ἐπάνω κεῖσθαι. X. 614. B: ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος. Legg. X. 909. D: ὧν ἂν θάνατος ... ζημία ... ᾖ κειμένη. Phaed. 80. C: ἐν ὁρατῷ κείμενον. Conv. 189. E: ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμενον. Phil. 15. C: μὴ κινεῖν εὖ κείμενον. Polit. 300. D: οἷς ἂν νόμοι κείμενοι τυγχάνωσι. Crat. 433. C: τὰ ... καλῶς κείμενα (ὀνόματα). Legg. IV. 705. D: τὰ τοιαῦτα νόμιμα κείμενα. Men. 72. A: ἀρετῶν παρὰ σοὶ κειμένων. Legg. VII. 793. B: τῶν ἐν γράμμασι τεθέντων τε καὶ κειμένων. Polit. 300. B: τοὺς νόμους τοὺς ἐκ πείρας πολλῆς κειμένους. 299. D: πάτρια ἔθη κείμενα. Legg. VII. 816. B: ὡς εὖ καὶ κατὰ φύσιν κείμενα (ὀνόματα). Euthyd. 303. A: ἐγὼ ... ἐκείμην ἄφωνος. Pol. IV. 425. A: ἐπανορθοῦσα, εἴ τι καὶ πρότερον τῆς πόλεως ἔκειτο. I. 328. C: ἔκειντο ... δίφροι τινὲς αὐτόθι κύκλῳ. V. 451. A: μὴ ... κείσομαι περὶ ἃ ἥκιστα δεῖ σφάλλεσθαι. Phaed. 69. C: ὅτι ... ἐν βορβόρῳ κείσεται. Pol. I. 345. A: οὔτοι κακῶς σοι κείσεται ὅ τι ἂν ἡμᾶς ... εὐεργετήσῃς.

κειμήλιος, ὁ ἡ, *repositus* (ut thesaurus al.). Legg. XI. 931. A: πατὴρ ... ὅτῳ καὶ μήτηρ ... ἐν οἰκίᾳ κεῖνται κειμήλιοι. Neutr. *quod repositum iacet* vel *asservatur*. Legg. XI. 913. A: ὅν (θησαυρὸν) τις αὑτῷ καὶ τοῖς αὑτοῦ κειμήλιον ἔθετο.

κεῖνος et κείνως, v. ἐκεῖνος et ἐκείνως I. p. 659.

κείρω, *tondeo*, h. e. *populor*, *vasto*. Pol. V. 470. D: οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐτόλμων τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν. 471. B. A: οὐδ' ἄρα τὴν Ἑλλάδα Ἕλληνες ὄντες κεροῦσιν.

κεκάσθαι, *superare*. Pol. I. 344. B. (Hom.).

κέλευμα, τό, *hortatio*. Phaedr. 253. D: κελεύματι (v. κελεύσματι) μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται.

κελευστής, ὁ, *hortator*, h. e. *remigum moderator*. Alc. I. 125. C: ἄρα κελευστῶν χρωμένων ἐρέταις;

κελευστικός, ή, όν, *hortans*; fem. *hortandi*, h. e. *moderandi ars*. Polit. 260. D: εἰς ταὐτὸν μίξωμεν (v. μίξομεν) βασιλικὴν ... κελευστικῇ —;

κελεύω, *impello, incito; hortor, suadeo; iubeo; rogo; posco, volo*. Pol. 24. A: ὃ κελεύω σε σκοπεῖν. Prot. 334. D: πῶς κελεύεις με βραχέα ἀποκρίνεσθαι; Pol. I. 327. B: κελεύει ὑμᾶς ... περιμεῖναι. V. 454. E: κελεύομεν. Theaet. 144. D: καί μοι κέλευε αὐτὸν ἐνθάδε παρακαθίζεσθαι. Pol. IX. 577. B: κελεύοιμι. Men. 74. A: εἴ με κελεύοις (λέγειν). Conv. 174. B: οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύῃς. D: κελεύειν προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν. Legg. III. 690. B: ἕπεσθαι ... κελεῦον (ἀξίωμα). Pol. IV. 439. C: κρατοῦν τοῦ κελεύοντος. Alc. II. 148. C: τὰ καλὰ ... τοὺς θεοὺς διδόναι κελεύοντες ... σφίσιν αὐτοῖς. Pol. III. 396. A: ἐλαύνοντας τριήρεις ἢ κελεύοντας τούτοις. Conv. 220. E: τότε ἐκέλευον σοὶ διδόναι τἀριστεῖα τοὺς στρατηγούς. Pol. III. 393. E: ἀπιέναι ἐκέλευε. Conv. 177. E: ἐκέλευον. Pol. I. 327. B: ἐκέλευσε δραμόντα τὸν παῖδα (int. *nobis dicere*) περιμεῖναί ἑ κελεῦσαι. Euthyd. 286. E: τὸ ... μὴ ὂν πῶς ἄν τις κελεύσαι; Lach. 178. A: ὑμᾶς ἐκελεύσαμεν συνθεάσασθαι cet. Theaet. 143. A: ἀεὶ μέλλων κελεύσειν ἐπιδεῖξαι. Phaedr. 254. B: ποιήσειν τὸ κελευόμενον. Legg. IV. 709. D: κελευόμενοι τὴν αὑτῶν εὐχὴν εἰπεῖν. Pol. I. 340. A: τὸ ... τὰ κελευόμενα ποιεῖν ... ὑπὸ τῶν ἀρχόντων.

κέλης, ὁ, *equus singularis* (vern. *Renner*). Lys. 205. C: τεθρίπποις τε καὶ κέλησι.

κέλομαι, *iubeo*. Legg. IV. 706. D. (Hom.).

κενεαγορία (κεναγορία), ἡ, *vaniloquentia*. Pol. X. 607. B: μέγας ἐν ἀφρόνων κενεαγορίαισι (e poët. aut philos.).

κενός, ή, όν, *vacuus, inanis; expers*. Theaet. 148. E: διὰ τὸ μὴ κενός, ἀλλ' ἐγκύμων εἶναι. Pol. II. 370. E: κενὸς ἂν ἴῃ ὁ διάκονος ... κενὸς ἄπεισιν. VI. 486. C: ἆρ' ἂν οἷός τ' εἴη ἐπιστήμης μὴ κενὸς εἶναι; Legg. XII. 962. B: εἰ δ' ἔσται τοῦ τοιούτου κενή τις πόλις. Tim. 60. C: κενὸν δ' ὑπῆρχεν αὐτῶν οὐδέν. Pol. VI. 494. D: φρονήματος κενοῦ ἄνευ νοῦ ἐμπιπλάμενον. Locr. 101. D: μηδενὸς ... κενεῶ ἐν τᾷ φύσει ἐόντος. Phil. 21. B: κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως. Prot. 345. C: κενεὰν ... ἐλπίδα (Simon.). Pol. VIII. 560. B: κενὴν μαθημάτων. Tim. 58. A: κενὴν χώραν οὐδεμίαν ἐᾷ λείπεσθαι. Theaet. 197. E: εἶναι τοῦτο τὸ ἀγγεῖον κενόν. Pol. X. 621. A: κενὸν δένδρων (πεδίον). Tim. 79. B: διὰ τὸ κενὸν μηδὲν εἶναι. Legg. III. 683. E: ὥστε οὐ περὶ κενόν τι ζητήσομεν τὸν αὐτὸν λόγον. Tim. 75. A: ὅσα ... κενά ἐστι φρονήσεως. Gorg. 486. C: κενοῖσιν ... δόμοις (Eurip.). Lach. 196. B: κενοῖς λόγοις. Legg. VII. 796. B: κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾠήθη δεῖν ἀθύρειν. Conv. 175. D: ὥστ' ἐκ τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸν (v. τὸ) κενώτερον ῥεῖν ἡμῶν.

κενότης, ἡ, *vacuitas*. Pol. IX. 585. B: ἄγνοια ... καὶ ἀφροσύνη ἆρ' οὐ κενότης ἐστὶ τῆς περὶ ψυχὴν αὖ ἕξεως; Tim. 58. B: μεγίστην κενότητα ... παραλέλοιπε.

κέντρον, τό, aculeus; stimulus. Phaed. 91. C: ὥσπερ μέλιττα, τὸ κέντρον ἐγκαταλιπών. Pol. IX. 573. A: (ὅταν) πόθου κέντρον ἐμποιήσωσι τῷ κηφῆνι. Phaedr. 251. E: κέντρων τε καὶ ὠδίνων ἔληξεν. 254. E: κέντρων ἡνιοχικῶν. Pol. IX. 573. E: ὥσπερ ὑπὸ κέντρων ἐλαυνομένους. Legg. VI. 777. A: κέντροις καὶ μάστιξιν. Pol. VIII. 522. C: δεινὰ κέντρα ἔχοντας. 564. B. *centrum. Locr. 100. E: τὸ ... κέντρον τᾶς σφαίρας τοῦτό ἐστι τὸ κάτω. Legg. X. 893. D: βάσιν ἑνὸς κεκτημένα τινὸς κέντρου. Pol. IV. 436. D: ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ πήξαντες τὸ κέντρον περιφέρωνται. Tim. 54. E. 55. B.

κεντρῶ, aculeo instruo. Pol. VIII. 555. D: κεκεντρωμένοι. 552. D: ἐκ ... τῶν κεκεντρωμένων.

κεντῶ, pungo, stimulo. Gorg. 456. D: οὐ τούτου ἕνεκα τοὺς φίλους δεῖ τύπτειν οὐδὲ κεντεῖν. Pol. VIII. 565. C: κεντῶν αὐτούς. Ion. 537. B: κένσαι (Hom.). Phaedr. 251. D: πᾶσα κεντουμένη κύκλῳ ἡ ψυχή.

κενῶ, vacuo, exhaurio. Conv. 197. C: οὗτος ... ἡμᾶς ἀλλοτριότητος ... κενοῖ. Pol. VIII. 560. D: τούτων ... κενώσαντες τὴν ... ψυχήν. Phil. 35. B: κενοῦται γάρ που. 47. C: ὁπόταν αὖ κενῶται. 34. E: κενοῦσθαι. 35. E: ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενοῦσθαι. A: κενούμενος ... ἐρᾷ πληροῦσθαι. Tim. 77. A: κενούμενον ... ἔφθινε. 81. A: τὴν τοῦ κενουμένου βάσιν. B: τὸ κενωθὲν ... πάλιν ἀνεπλήρωσεν.

κένωσις, ἡ, vacuitas. Phil. 35. B: τοῦτο (τὸ διψῆν) δὲ κένωσις. Tim. 65. A: κενώσεως ... ἀναίσθητα (γιγνόμενα). Lys. 215. E: τὸ πλῆρες ... κενώσεως (ἐπιθυμεῖν). Conv. 186. C: ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν. Pol. IX. 585. A: οὐχὶ πεῖνα καὶ δίψα ... κενώσεις τινές εἰσι τῆς περὶ τὸ σῶμα ἕξεως; Phil. 42. C: πληρώσεσι καὶ κενώσεσι. Tim. 65. A: κενώσεις. Locr. 101. D.

κεραμεία, ἡ, figlina. Prot. 324. E: οὐδὲ χαλκεία οὐδὲ κεραμεία. Lach. 187. B: ἐν πίθῳ ἡ κεραμεία (v. κεραμία) γιγνομένη. Gorg. 514. E: ἐν τῷ πίθῳ τὴν κεραμείαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν.

κεραμεικός, ή, όν, figlinus; fem. figlina. Polit. 288. A: τεκτονικῆς καὶ κεραμεικῆς (sic Γ pro v. κεραμικῆς).

κεράμεος (κεραμοῦς), α, ον, fictilis. Lys. 219. E: κύλικα κεραμέαν (v. κεραμίαν).

κεραμεύς, ὁ, figulus. Pol. IV. 421. A: οὔτε ὁ κεραμεὺς κεραμεὺς (ἔσται). Lys. 215. C. (Hes.). Hipp. mai. 288. D: κεραμέως. Euthyd. 301. C: κεραμέα. D. Pol. V. 467. A: τοὺς τῶν κεραμέων παῖδας. IV. 420. E: τοὺς κεραμέας.

κεραμεύω, figlinam exerceo, ex argilla fingo. Euthyd. 301. D: (ἐὰν) τὸν κεραμέα κεραμεύῃ. Pol. IV. 420. E: ὅσον

ἂν ἐπιθυμῶσι κεραμεύειν. V. 467. A: πρὶν ἅπτεσθαι τοῦ κεραμεύειν. Euthyd. 301. C. Hipp. mai. 288. D: εἴπερ ἡ χύτρα κεκεραμευμένη εἴη ὑπ' ἀγαθοῦ κεραμέως.

κεράμιον, τό, testa. Crat. 440. C: πάντα ὥσπερ κεράμια ῥεῖ.

κεραμίς et *κεραμῖτις* (γῆ), *argilla.* Legg. VIII. 844. B: ὀρυττέτω ... μέχρι τῆς κεραμίτιδος (Florr. et Voss. κεραμίδος) γῆς. Critia 111. D: τῇ κεραμίδι στεγούσῃ cet.

κέραμος, ὁ, argilla. Tim. 60. D: ᾧ γένει κέραμον ἐπωνομάκαμεν.

κεράννυμι, misceo, tempero; conflo; etiam *diluo* et *turbo* (vern. *trüben*). Phil. 61. B: κεραννύωμεν. Legg. XII. 949. E: ἤθη κεραννύναι παντοδαπά. Tim. 41. D: ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν κεραννὺς ἔμισγε. Pol. III. 412. A: τὸν κάλλιστ' ... μουσικῇ γυμναστικὴν κεραννύντα. VI. 501. B: ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων τὸ ἀνδρείκελον. Tim. 77. A. Phil. 50. A: κεραννύντας ἡδονὴν φθόνῳ. Soph. 262. C: πρὶν ἄν τις τοῖς ὀνόμασι τὰ ῥήματα κεράσῃ. Phaedr. 265. B: κεράσαντες οὐ παντάπασιν ἀπίθανον λόγον. Critia 120. A: κρατῆρα κεράσαντες. Prot. 320. D: ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. Crat. 417. B. Phil. 50. B: λύπας ἡδοναῖς ἅμα κεράννυσθαι. Tim. 68. B: κεραννύμενον αὐτῷ. Phaedr. 279. A: ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι. Pol. III. 397. D: ὁ κεκραμένος (τύπος τῆς λέξεως). Phaedr. 256. E: σωφροσύνῃ θνητῇ κεκραμένη. Pol. VIII. 549. B: λόγου ... μουσικῇ κεκραμένου. III. 397. D: τὸν κεκραμένον. Legg. VI. 773. D: δίκην κρατῆρος κεκραμένην (πόλιν). Pol. VI. 508. D: εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον. Legg. XI. 930. A: μὴ πραέσιν ἤθεσι κεκραμένους. Critia 111. E: ὥρας μετριώτατα κεκραμένας. Polit. 272. A: τὸ ... τῶν ὡρῶν αὐτοῖς ἄλυπον ἐκέκρατο. Phaed. 86. C: ἐπειδὰν ταῦτα καλῶς καὶ μετρίως κραθῇ πρὸς ἄλληλα. Legg. XII. 961. D: νοῦς μετὰ τῶν καλλίστων αἰσθήσεων κραθείς. E. Pol. X. 618. C: τί κάλλος πενίᾳ ἢ πλούτῳ κραθέν. Tim. 85. A: μετὰ χολῆς ... μελαίνης κερασθέν. Phil. 47. C: τῶν ... ἐντὸς κερασθέντων. Legg. I. 631. C: ἐκ τούτων ... μετ' ἀνδρείας κραθέντων. VIII. 835. B: καθ' ἁρμονίας ῥυθμοῖς κραθείσας καὶ ὀρχήσεσι. Ep. VII. 326. C: οὐχ οὕτω (v. οὐθ' οὕτως) θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται. Med. Locr. 95. E: κρᾶμα ... κερασάμενος cet.

κέρας, τό, cornu. Polit. 265. D: κολοβὸν ... κεράτων. Charm. 173. A: διὰ κεράτων. Pol. IX. 586. B: κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι.

κερασβόλος, ὁ ἡ, durus, praefractus. Legg. IX. 853. D: μή τις ἐγγίγνηται τῶν πολιτῶν ἡμῖν οἷος κερασβόλος.

κερασφόρος, ὁ ἡ, corniger. Polit. 265. C: ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ μέρει. B: κερασφόρον.

κεράτινος, η, ον, corneus. Legg. VII. 795. A: ἐν ... κηρατίνοις πλήκτροις.

κεραυνός, ὁ, fulmen. Tim. 80. C: τὰ τῶν κεραυνῶν πτώματα.

κεραυνῶ, fulmine percutio. Conv. 190. C: ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες. Tim. 22. C: κεραυνωθείς. Pol. III. 408. C: κεραυνωθῆναι.

κερδαίνω, lucrum facio. Pol. I. 343. E: ὁ δὲ πολλὰ κερδαίνει. Legg. VIII. 846. A: κέρδος ... κερδαίνῃ. Pol. IX. 581. D: πρὸς τὸ κερδαίνειν. X. 606. B: ἐκεῖνο κερδαίνειν ἡγεῖται, τὴν ἡδονήν. XI. 918. D. De lucri cup. 225. A. Pol. II. 362. B: καρδαίνοντα. 366. A: ἄδικοι ... κερδανοῦμεν. X. 607. D. Phaed. 116. E: οἴονται ... κερδανεῖν ταῦτα ποιήσαντες.

κερδαλέος, α, ον, qui lucro est. Crat. 417. B: τὸ ... κερδαλέον ἀπὸ τοῦ κέρδους. Pol. I. 326. D. De lucri cup. 231. E: τὸ ... ἄξιον ἄρα κερδαλέον ἐστίν. Legg. II. 662. C: κερδαλέα. Pol. I. 345. A: κερδαλεώτερον. * *astutus.* Pol. II. 365. C: τὴν ... ἀλώπεκα ... κερδαλέαν καὶ ποικίλην.

κέρδος, τό, lucrum. Crat. 417. B. (pr. κέρνος, deriv. a v. κεράννυσθαι). Conv. 189. B: τοῦτο ... ἂν κέρδος εἴη. Apol. 40. D: θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος. Polit. 300. A: κέρδους ἕνεκά τινος. Legg. VIII. 831. C. De lucri cup. 225. A: ἥττους τοῦ κέρδους. Pol. IX. 582. D: πλούτῳ καὶ κέρδει. Gorg. 487. A: εἰ ... κέρδος ἡγοῖο εἶναι τὸ ἐλέγχεσθαι. Legg. VIII. 835. B: οὐδ᾽ αὖ ... μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἂν φέροι. 846. A: κέρδος ... κερδαίνῃ. XI. 921. C: βραχὺ κέρδος ἀγαπῶν. Apol. 40. E. Pol. II. 366. A: τὰ δ᾽ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα. Legg. IX. 862. C. Ep. VII. 334. D: σμικρὰ ... ψυχῶν ἤθη τὰ τοιαῦτα ἁρπάζειν κέρδη φιλεῖ.

κερκίζω, texo. Crat. 388. A: ᾧ κερκίζομεν. Soph. 226. B: κερκίζειν. Crat. 387. E. 388. A: κερκίζοντες ... τί δρῶμεν;

κερκίς, ἡ, radius vel *pecten* (quo texitur). Crat. 388. A: τί ἦν ὄργανον ἡ κερκίς; C: ὑφαντικὸν ... ἡ κερκίς; 389. B: τὸ τῆς κερκίδος ἔχειν εἶδος. Lys. 208. D. Polit. 282. C: κερκίδι. Crat. 389. C: τὴν φύσει κερκίδα ἑκάστῳ πεφυκυῖαν cet. Legg. VII. 805. E: κερκίδων ἄρχειν. Polit. 281. E: κερκίδας.

κερκιστικός, ή, όν, textrinus; fem. *textrina.* Polit. 282. B: τὸ τῆς κερκιστικῆς ἥμισυ.

κέρκος, ἡ, cauda. Phaedr. 254. D: ἐκτείνας τὴν κέρκον.

κερματίζω, concido, divido. Pol. VII. 525. E: ἐὰν σὺ κερματίζῃς αὐτὸ (τὸ ἕν). Crat. 426. E: θρύπτειν, κερματίζειν cet. Men. 79. A: μηδὲ κερματίζειν τὴν ἀρετήν. Tim. 62. A: κατὰ σμικρὰ ... τὰ σώματα κερματίζουσα. Parm.

165. B: *κερματιζόμενον*. 164. D: *πρὸς τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ*. 144. E: *τὸ ἓν ... αὐτὸ κεκερματισμένον ὑπὸ τῆς οὐσίας*. Tim. 56. E: *κερματισθέντος* (*ἀέρος*). 81. A: *κερματισθέντα ἐντὸς παρ' ἡμῖν* (*τὰ ἔναιμα*).

κεύθω, *celo*. Hipp. min. 365. B. 370. A. (Hom.).

κεφάλαιον, *τό*, *caput*, *summa* (vern. *Hauptpunkt*); etiam *id quod summum est*. Gorg. 453. A: *ἡ πραγματεία αὐτῆς ἅπασα καὶ τὸ κεφάλαιον εἰς τοῦτο τελευτᾷ*. 472. C. 494. E: *καὶ τούτων τοιούτων ὄντων κεφάλαιον, ὁ τῶν κιναίδων βίος*. Phaedr. 95. B: *ἔστι ... τὸ κεφάλαιον ὧν ζητεῖς*. Theaet. 190. B: *τὸ πάντων κεφάλαιον*. Tim. 17. C: *τῶν ... λόγων ... ἦν τὸ κεφάλαιον*. Legg. II. 664. C. Euth. 14. A. Gorg. 463. E: *καλῶ ... αὐτοῦ ἐγὼ τὸ κέφαλαιον κολακείαν*. Phaedr. 239. D: *ἓν κεφάλαιον ὁρισαμένους*. Pol. VIII. 563. B. Legg. I. 643. C: *κεφάλαιον ... παιδείας λέγομεν τὴν ὀρθὴν τροφήν*. VI. 770. C. X. 615. A. VII. 811. A: *οἱ ... ἐκ τούτων κεφάλαια ἐκλέξαντες*. Adverbiorum instar (vern. *überhaupt*, *im Allgemeinen* vel *im Ganzen*) usurpantur *ἐν κεφαλαίῳ* (Phaedr. 267. D. Soph. 232. E. Conv. 186. C: *ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν*. Pol. VII. 522. C. Tim. 52. D. al.), *τὸ κεφάλαιον* (Phil. 48. C: *ἔστι ... πονηρία μέν τις τὸ κεφάλαιον*. Conv. 205. C. Critia 108. E. Euth. 8. E.) et *ἐν κεφαλαίοις* (Phaedr. 288. D. Tim. 19. A. 26. C.). * *caput*, h. e. *sors*. Legg. V. 742. C: *ὡς ἐξὸν μὴ ἀποδιδόναι ... τῷ δανεισαμένῳ μήτε τόκον μήτε κεφάλαιον*.

κεφαλαιοῦμαι, *summatim definio* vel *describo*. Pol. IX. 576. B: *κεφαλαιωσώμεθα ... τὸν κάκιστον*.

κεφαλή, *ἡ*, *caput*. Phaedr. 258. E: *ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν*. Gorg. 469. D: *τῆς κεφαλῆς ... κατεαγέναι*. Conv. 212. E: *ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς*. Pol. III. 407. C: *κεφαλῆς τινὰς ... διατάσεις*. Tim. 65. E: *φερόμενα ... πρὸς τὰς τῆς κεφαλῆς αἰσθήσεις*. 70. A. Legg. XII. 942. D: *τὴν τῆς κεφαλῆς καὶ ποδῶν δύναμιν*. Charm. 155. B: *κεφαλῆς φάρμακον*. Phaedr. 243. B: *γυμνῇ τῇ κεφαλῇ*. Phaed. 96. D: *μείζων εἶναι αὐτῇ τῇ κεφαλῇ*. 100. E. Conv. 212. E: *ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας*. Tim. 91. E: *ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ ... περιόδοις*. Conv. 198. C: *Γοργίου κεφαλήν*. Pol. III. 406. D: *πιλίδια ... περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς*. VIII. 553. B: *ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ* (*praecipitem deiicit*) *ἐκ τοῦ θρόνου ... φιλοτιμίαν*. Tim. 44. D: *κεφαλήν ... ὃ θειότατόν τ' ἐστὶ καὶ τῶν ἐν ἡμῖν πάντων δεσποτοῦν*. 75. B: *ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ξύστασις*. Charm. 155. B: *βαρύνεσθαί τι τὴν κεφαλήν*. Euthyd. 283. E: *σοὶ εἰς κεφαλὴν* (*in caput tuum recidat*). Pol. X. 617. C: *στέμματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐχούσας*. 600. D: *ὥστε μόνον οὐκ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς περιφέρουσιν αὐτοὺς οἱ ἑταῖροι*. VII. 514. B: *τὰς κεφαλὰς ... ἀδυνάτους περιάγειν*. 515. A. Cum adi. Homerica est amplificatio. Phaedr. 234. D: *μετὰ σοῦ, τῆς θείας κεφαλῆς*. Euthyd.

293. E: *φίλης κεφαλῆς.* Phaedr. 264. A: *Φαῖδρε, φίλη κεφαλή.* Gorg. 513. C: *ὦ φίλη κεφαλή.* Ion. 531. D. **finis, conclusio.* Gorg. 505. D: *ἐπιθέντας κεφαλήν, ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ (ὁ λόγος).* Phil. 66. D: *ὥσπερ κεφαλὴν ἀποδοῦναι τοῖς εἰρημένοις.* Tim. 69. A: *τελευτὴν ἤδη κεφαλήν τε ... πειρώμεθα ἐπιθεῖναι τοῖς πρόσθεν.*

κεχαρισμένως, in gratiam. Phaedr. 273. E: *κεχαρισμένως ... πράττειν* cet.

κεχρημένος (*χρέω*), *η, ον, indigens.* Legg. IV. 717. C: *τοῖς παλαιοῖς ἐν τῷ γήρᾳ σφόδρα κεχρημένοις.*

κηδεμονία, ἡ, cura. Pol. V. 463. D: *αἰδοῦς τε πέρι καὶ κηδεμονίας.*

κηδεμών, ὁ, curator. Legg. VII. 808. B: *ὅστις τοῦ ζῆν ἡμῶν καὶ τοῦ φρονεῖν μάλιστά ἐστι κηδεμών.* III. 412. C: *κηδεμόνας τῆς πόλεως.*

κηδεστής, ὁ, affinis. Ep. XIII. 363. C: *Τίσωνος δ' ἐστὶ κηδεστής.* Legg. VI. 773. B: *κοσμίων ... πατέρων ... γίγνεσθαι κηδεστήν.*

κήδευμα, τό, connubium. Legg. VI. 773. B: *ἐπὶ τἀναντία ... κηδεύματα πορεύεσθαι.* XI. 926. B.

κήδομαι, curo, curam pono in aliqua re; rationem habeo, prospicio. Gorg. 462. A: *εἴ τι κήδει τοῦ λόγου τοῦ εἰρημένου.* Charm. 173. A: *εἴ τίς γε αὑτοῦ καὶ σμικρὸν κήδεται.* Crit. 53. B: *ὅσοιπερ κήδονται τῶν αὐτῶν πόλεων.* Hipp. mai. 283. E: *εἴπερ τι τῶν υἱῶν κήδονται.* Phaedr. 276. B: *ὧν σπερμάτων κήδοιτο.* Pol. III. 412. D: *κήδοιτο δέ γ' ἄν τις μάλιστα τούτου ὃ τυγχάνοι φιλῶν.* Gorg. 480. A: *ἄλλος τις ὧν ἂν κήδηται.* Pol. IX. 592. A. Gorg. 487. A: *διὰ τὸ μὴ κήδεσθαί μου, ὥσπερ σύ.* Conv. 210. C. Pol. I. 344. E. Legg. IX. 927. B. Polit. 273. D: *κηδόμενος ἵνα μὴ ... δύῃ.* Pol. IX. 589. B: *κοινῇ πάντων κηδόμενος.* Legg. XI. 935. C: *νόμων ὡς οὐ κηδόμενος.* Apol. 31. A. Prot. 357. E: *κηδόμενοι τοῦ ἀργυρίου.* Gorg. 503. A: *κηδόμενοι τῶν πολιτῶν.* Pol. II. 362. E. Theaet. 143. D: *ἐκηδόμην.*

κῆδος, τό, aegritudo. Pol. X. 605. D: *ὅταν ... οἰκεῖόν τινι ἡμῶν κῆδος γένηται.* Conv. 197. C: *ἐνὶ κήδει* (vers.).

κήλησις, ἡ, oblectatio; mitigatio. Euthyd. 290. A: *ἔχεων ... καὶ νόσων κήλησίς ἐστιν.* Ib. *δικαστῶν ... κήλησίς τε καὶ παραμυθία τυγχάνει οὖσα.* Pol. X. 601. B: *οὕτω φύσει αὐτὰ ταῦτα μεγάλην τινὰ κήλησιν ἔχειν.*

κηλῶ, permulceo, blandior, delenio; allicio; mitigo, placo. Pol. III. 411. B: *ὅταν δ' ἐπέχων μὴ ἀνῇ, ἀλλὰ κηλῇ.* Phaedr. 267. D: *ὠργισμένοις ἐπᾴδων κηλεῖν.* Lys. 206. B: *ᾠδαῖς μὴ κηλεῖν, ἀλλ' ἐξαγριαίνειν.* Prot. 315. A: *κηλῶν τῇ φωνῇ, ὥσπερ Ὀρφεύς.* Polit. 268. B: *κηλῶν πραΰνειν.* Conv. 215. C: *ὁ μέν γε δι' ὀργάνων ἐκήλει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει.* Legg. VIII. 840. C: *ἐν μέ-*

λεσιν ᾄδοντες ... κηλήσομεν. Pol. X. 607. C: ἢ γάρ ... οὐ κηλεῖ ὑπ' αὐτῆς καὶ σύ; Menex. 235. A: ἕστηκα ... κηλούμενος. Legg. X. 885. D: ὑπό τινων δώρων ... κηλούμενοι. Pol. X. 607. C: κηλουμένοις ὑπ' αὐτῆς. Phaedr. 259. A: κηλουμένους. Prot. 315. A: οἱ δὲ κατὰ τὴν φωνὴν ἕπονται κεκηλημένοι. Legg. X. 906. E: οὐδέ τισι κυσὶ κεκηλημένοις ὑπὸ λύκων. Pol. II. 358. B: φαίνεται ... ὑπὸ σοῦ ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι. Ep. VII. 333. C: ὁ μὲν παιδείᾳ ... τὸν νοῦν κηληθείς. Pol. III. 413. C: ὑφ' ἡδονῆς κηληθέντες.

κηπεία, ἡ, *satio hortensis*. Legg. VIII. 845. D: ὕδωρ ... τὸ περὶ τὰς κηπείας διαφερόντως τρόφιμον.

κῆπος, ὁ, *hortus*. Ep. II. 313. A: ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις. Conv. 203. B: εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰςελθών. Critia 112. B. 117. C: πολλοὶ ... κῆποι καὶ γυμνάσια ἐκεχειρούργητο. Ion. 534. A: ἐκ Μουσῶν κήπων τινῶν. De lege 316. E: περὶ κήπων ἐργασίας. Tim. 77. C: οἷον ἐν κήποις ὀχετούς. Phaedr. 276. B: εἰς Ἀδώνιδος κήπους ἀρῶν. D: τοὺς ἐν γράμμασι κήπους ... σπερεῖ. Critia 112. C.

κηπουρικός, ή, όν, *ad horti culturam pertinens*. De lege 317. B: τὸ κηπουρικόν (νόμιμον). 316. E: κηπουρικοὶ ... νόμοι.

κηπουρός, ὁ, *hortulanus*. De lege 316. E: οἱ κηπουροί. Ib. κηπουρῶν (v. κηπωρῶν).

κήρ, ἡ, *fatum funestum, pernicies*. Legg. XI. 937. D: τοῖς πλείστοις αὐτῶν (τῶν καλῶν) οἷον κῆρες ἐπιπεφύκασιν. Locr. 102. B. Pol. II. 379. D: κηρῶν ἔμπλειοι (Hom.). Locr. 95. B: ἀκήρατον τῶν ἐκτὸς κηρῶν ... καὶ τῶν ἐντός.

κῆρ, τό, *cor*. Ax. 368. A. (Hom.).

κήρινος, η, ον, *cereus; mollis, flexibilis*. Theaet. 193. B: ἐν ἐκείνῳ τῷ κηρίνῳ. 191. C: θὲς ... ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐνὸν κήρινον ἐκμαγεῖον. 197. D: κήρινόν τι ... πλάσμα. Legg. VII. 789. E: τὸ γενόμενον ... πλάττειν οἷον κήρινον. Theaet. 200. B: ἐν ... κηρίνοις πλάσμασι. Legg. I. 633. D: αἳ ... τοὺς θυμοὺς μαλάττουσαι κηρίνους ποιοῦσιν. XI. 933. B: κήρινα μιμήματα πεπλασμένα.

κηρίον, τό, *favus*. Pol. VIII. 552. C: ὡς ἐν κηρίῳ κηφὴν ἐγγίγνεται. 564. C: ὅπως ... ξὺν αὐτοῖσι τοῖς κηρίοις ἐκτετμήσεσθον.

κηροειδής, ὁ ἡ, *cerae similis*. Tim. 61. C: πάντα ὅσα κηροειδῆ καὶ θυμιατικὰ σώματα ξυμπήγνυται.

κηρός, ὁ, *cera*. Theaet. 194. C: ὅταν ὁ κηρός που ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς cet. 191. C: καθαρωτέρου κηροῦ. 194. C. Pol. IX. 588. D: εὐπλαστότερον κηροῦ. Legg. V. 746. A: πλάττων καθάπερ ἐκ κηροῦ τινὰ πόλιν καὶ πολίτας.

κήρυγμα, τό, *edictum*. Legg. XII. 953. E: μηδὲ κηρύγμασιν ἀγρίοις.

κηρυκεία, ἡ, *legatio*. Legg. V. 742. B: κηρυκείας (ἕνεκα).

κηρυκεύω, *nuntio*. Legg. XII. 941. A: *κηρυκεύσας*.

κηρυκικός, *ή*, *όν*, *praeconius*; fem. *praeconii faciendi ars*, *praeconium* (int. munus). Polit. 260. D: *τὸ κηρυκικὸν φῦλον*. 290. A: *τὸ κηρυκικὸν ἔθνος*. 260. E: *κηρυκική*.

κήρυξ, *ὁ*, *praeco*. Legg. VIII. 833. A: *σταδιοδρόμον δὴ πρῶτον ὁ κήρυξ ἡμῖν ... ἐν τοῖς ἀγῶσι παρακαλεῖ*. XII. 941. A: *πρεσβύτης τις ἢ κήρυξ*. XI. 917. E: *ὑπὸ κήρυκος ἐν τῇ ἀγορᾷ κηρύξαντος ὧν ἕνεκα μέλλει τύπτεσθαι*. XII. 958. B. Pol. IX. 580. B: *μισθωσώμεθα ... κήρυκα*. Polit. 271. B: *τούτων ... οὗτοι κήρυκες ἐγένονθ᾽ ἡμῖν τῶν λόγων*. 260. D: *ἀπὸ τοῦ τῶν κηρύκων γένους*. Legg. XII. 950. D: *κήρυξιν ἢ πρεσβείαις* cet.

κηρύττω, *pronuntio*, *proclamo*. Legg. IX. 874. A: *ἐν ἀγορᾷ κηρῦξαι*. XI. 917. E: *κηρύξαντος*.

κηφήν, *ὁ*, *fucus*. Pol. VIII. 552. C: *ὡς ἐν κηρίῳ κηφὴν ἐγγίγνεται*. 554. D: *τὰς τοῦ κηφῆνος ξυγγενεῖς ἐνούσας ἐπιθυμίας*. IX. 573. A: (*ὅταν*) *πόθου κέντρον ἐμποιήσωσι τῷ κηφῆνι*. 552. C: *κηφῆνα ἐγγίγνεσθαι*. IX. 573. A: *ὑπόπτερον καὶ μέγαν κηφῆνά τινα*. 559. D: *κηφήνων μέλιτος*. 564. E: *κηφήνων βοτάνη*. B: *οὓς ... ἀφωμοιοῦμεν κηφῆσι*. E. Legg. X. 901. A: *κηφῆσι κοθούροισι* (Hes.). Pol. VIII. 552. C: *τοὺς ... πτηνοὺς κηφῆνας*. 567. D.

κηφηνώδης, *ὁ ἡ*, *fuci similis*. Pol. VIII. 554. B: *κηφηνώδεις ἐπιθυμίας*.

κιβδηλεία, *ἡ*, *adulteratio*. Legg. XI. 920. C: *τῆς κιβδηλείας πέρι*. 916. D: *κιβδηλείαν*.

κιβδήλευμα, *τό*, *adulteratio*. Legg. XI. 917. E: *τὰ ... κιβδηλεύματά τε καὶ κακουργίας τῶν πωλούντων*.

κιβδηλεύω, *adultero*. Legg. XI. 917. B: *πᾶς ... τῶν κατ᾽ ἀγορὰν ὁ κιβδηλεύων τι ψεύδεται*. D: *πρὸς τῷ στερηθῆναι τοῦ κιβδηλευθέντος*. Ib. *τὸ κιβδηλευθέν*.

κίβδηλος, *ὁ ἡ*, *adulterinus*, *falsus*. Legg. V. 738. E: *ὅπως μήτε αὐτὸς κίβδηλός ποτε φανεῖται ὁτῳοῦν* cet. Pol. II. 366. B: *μετ᾽ εὐσχημοσύνης κιβδήλου*. VI. 507. A: *κίβδηλον ἀποδιδοὺς τὸν λόγον τοῦ τόκου*. Legg. XI. 916. D: *μηδέ τι κίβδηλον ... μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ πράξειεν*. V. 728. D: *τούτων* (*τῶν τιμῶν*) *τίνες ἀληθεῖς καὶ ὅσαι κίβδηλοι*. XI. 918. A: *κιβδήλοις ... ἐπιτηδεύμασιν*.

κιείνησις. Crat. 426. D: *ἔδει δὲ κιείνησιν* (*κίεισιν*?) *καλεῖσθαι*.

κιθάρα, *ἡ*, *cithara*. Pol. III. 399. D: *λύρα ... καὶ κιθάρα λείπεται*.

κιθαρίζω, *cithara* vel *fidibus cano*. Alc. I. 129. C: *οἷς ὁ κιθαριστὴς κιθαρίζει*. Prot. 326. A: *ἐπειδὰν κιθαρίζειν μάθωσιν*. Alc. I. 106. E. 108. A: *κιθαρίζειν ... πρὸς τὴν ᾠδήν*. C. Theag. 122. E. Ion. 540. E: *τοὺς εὖ κιθαρίζοντας*. Sis. 389. C: *ὅπως ... κιθαριστέον εἴη αὐτῷ*.

κιθάρισις, *ἡ*, *citharae* vel *fidium cantus*. Prot. 312. E:

περὶ κιθαρίσεως. 325. E. Legg. II. 669. E: ψιλῇ κιθαρίσει. Ion. 533. B.

κιθάρισμα, τό, *citharae modi* vel *cantus*. Prot. 326. B: εἰς τὰ κιθαρίσματα ἐντείνοντες.

κιθαριστής, ὁ, *citharista*. Prot. 312. D: ὥσπερ ὁ κιθαριστὴς δεινὸν ποιεῖ λέγειν ... περὶ κιθαρίσεως. Crat. 390. B. Legg. VII. 812. B. Prot. 312. B: ἡ παρὰ τοῦ ... κιθαριστοῦ (μάθησις). Theaet. 206. A: ἐν κιθαριστοῦ (vid. I. p. 700.). Euthyd. 272. C: τῷ κιθαριστῇ. Legg. VII. 812. D: τὸν ... κιθαριστήν. Prot. 326. A: οἵ τ' αὖ κιθαρισταὶ ... σωφροσύνης τε ἐπιμελοῦνται cet. Legg. VII. 812. B: τοῖς κιθαρισταῖς. Theag. 126. E: τοὺς κιθαριστάς.

κιθαριστικός, ή, όν, *cithara canendi peritus*; fem. *cithara canendi ars*. Pol. I. 333. B: ὥσπερ ὁ κιθαριστικὸς τοῦ δικαίου (ἀμείνων) εἰς κρουμάτων (κοινωνίαν). Ion. 540. D: εἰ ἐτύγχανες ... ὢν ... καθαριστικός. Gorg. 501. E: οἷον ἡ κιθαριστικὴ ἡ ἐν τοῖς ἀγῶσι. Lach. 194. E. Pol. I. 333. B: τοῦ κιθαριστικοῦ. Hipp. min. 375. D: ἡ κιθαριστικωτέρα καὶ αὐλητικωτέρα.

κιθαρῳδία, ἡ, *citharae vocisque cantus coniunctus*. Ion. 533. B: οὐδὲ ἐν κιθαρίσει οὐδὲ ἐν κιθαρῳδίᾳ. Legg. II. 658. B: κιθαρῳδίαν. VII. 799. E. III. 700. D: αὐλῳδίας ... ταῖς κιθαρῳδίαις μιμούμενοι.

κιθαρῳδικός, ή, όν, *citharoedicus*; fem. *ad citharam canendi ars*. Gorg. 502. A: ἡ ... κιθαρῳδικὴ ... πᾶσα. Legg. IV. 722. D: κιθαρῳδικῆς ᾠδῆς λεγομένων νόμων ... προοίμια.

κιθαρῳδός, ὁ, *citharoedus*. Conv. 179. D: ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει ἅτε ὢν κιθαρῳδός. Legg. VI. 764. D: κιθαρῳδῶν.

κιθαρῳδῶ, *ad citharae modos cano*. Gorg. 502. A: κιθαρῳδεῖν.

κίκι (κῖκι?), τό, *cicinum* (oleum). Tim. 60. A: πίττα καὶ κίκι (κῖκι?) καὶ ἔλαιον αὐτό.

κικλήσκω, *nomino*. Crat. 392. A. (Hom.).

κίναιδος, ὁ, *cinaedus*. Gorg. 494. A: ὁ τῶν κιναίδων βίος.

κινδύνευμα, τό, *periculum*. Legg. XII. 969. A: τὸ ... κινδύνευμα οὐ σμικρὸν ... ἂν εἴη. Pol. V. 451. A: τοῦτο ... τὸ κινδύνευμα κινδυνεύειν.

κινδυνεύω, *periclitor*; *periculum subeo* vel *suscipio*; *in discrimen vocor* vel *in discrimine versor*. Apol. 28. B: ἐξ οὗ κινδυνεύεις νυνὶ ἀποθανεῖν. Lach. 193. C: ἀφρονεστέρως γε ... οἱ τοιοῦτοι κινδυνεύουσι. Legg. VIII. 845. C: κινδυνευέτω ἀναγώνιστος γίγνεσθαι περὶ ἀρετῆς. Euthyd. 280. A: ἀσθενῶν μετὰ ποτέρου ἂν ἡδέως κινδυνεύοις; Prot. 314. A: ὅρα ... μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς τε καὶ κινδυνεύῃς. Legg. XII. 944. E: ἵνα τὸν ἐπίλοιπον βίον μὴ κινδυνεύῃ. Gorg. 467. B: πλεῖν τε καὶ κινδυνεύειν cet. Pol. IV. 451. A: κινδύνευμα κινδυνεύειν. Legg. III. 697. D. VII. 814. B: πάν-

τας κινδύνους κινδυνεύειν. XII. 968. E. Menex. 246. C. Gorg. 521. D: περὶ τούτων τινὸς κινδυνεύων ὧν σὺ λέγεις. Legg. VI. 758. A: οἰκεῖ κινδυνεύουσα ἁλίσκεσθαι (πόλις). Conv. 179. A: μὴ βοηθῆσαι κινδυνεύοντι. Phaed. 85. D: κινδυνεύοντα διαπλεῦσαι τὸν βίον. Pol. IV. 424. C: ὡς ἐν ὅλῳ κινδυνεύοντα. Legg. X. 909. E: τοῖς ἀσθενοῦσι ... καὶ κινδυνεύουσι. Apol. 28. E: ἔμενον ... καὶ ἐκινδύνευον ἀποθανεῖν. Legg. III. 699. A: οὐδ' ἐκινδύνευσε ξυμμαχόμενος. Phaed. 114. D: τοῦτο ... ἄξιον κινδυνεῦσαι οἰομένῳ οὕτως ἔχειν. Pol. V. 467. B. Crat. 399. A: κινδυνεύσω, ἐὰν μὴ εὐλαβῶμαι, ἔτι τήμερον σοφώτερος τοῦ δέοντος γενέσθαι. Apol. 25. E. Theaet. 164. E: αὐτοὶ κινδυνεύσομεν ... αὐτῷ βοηθεῖν. Ep. V. 322. E: εἰ μὴ μάτην ... κινδυνεύσειν ᾤετο. Lach. 187. B: μὴ οὐκ (v. οὐ) ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος κινδυνεύηται, ἀλλ' ἐν τοῖς υἱέσι cet. Pol. V. 467. B: εἴ που κινδυνευτέον. — Ut Lat. *periculum est ne* (i. q. *vide* vel *vereor ne*), Gr. κινδυνεύειν proprie in eo ponitur quod, quia facile fieri potest, metuimus ne accidat, deinde in univ. in eo quod fieri potest, quod veri simile est, videtur al. Atque Attici urbani hoc verbo etiam in affirmatione utuntur (ut Lat. *haud scio an*), ita ut modo verti possit germ. *wohl* vel *doch wohl*, modo fortius *unstreitig*, *in der That* vel tali modo. Gorg. 485. E: κινδυνεύω (vern. *es scheint dass ich*, ut δῆλός εἰμι pro δῆλόν ἐστιν ὅτι al.) ... πεπονθέναι νῦν ὅπερ cet. Conv. 201. B: κινδυνεύω ... οὐδὲν εἰδέναι ὧν τότε εἶπον. Apol. 20. D: τῷ ὄντι γὰρ κινδυνεύω ταύτην εἶναι σοφός. Men. 71. B: κινδυνεύω σοι δοκεῖν (vern. *ich scheine dir wohl*) μακάριός τις εἶναι cet. Hipp. mai. 300. C: ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ ἴσως κινδυνεύω δοκεῖν μέν τι ὁρᾶν ... ὁρῶ δ' οὐδέν (nos: *aber ich glaube vielleicht nur etwas zu sehen* cet.). Hipp. min. 365. B: νῦν ... κινδυνεύω μανθάνειν cet. Theaet. 151. E: κινδυνεύεις μέντοι λόγον οὐ φαῦλον εἰρηκέναι περὶ ἐπιστήμης. Conv. 205. D: κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν (nos: *du kannst wohl Recht haben*). Crit. 44. A. Prot. 340. E: κινδυνεύει γάρ τοι ... ἡ Προδίκου σοφία θεία τις εἶναι πάλαι. Pol. VII. 526. A: ὅτι τῷ ὄντι ἀναγκαῖον ἡμῖν κινδυνεύει εἶναι τὸ μάθημα. Men. 99. C: κινδυνεύει οὕτως ἔχειν. Hinc κινδυνεύει in resp. affirmante ponitur: Phaedr. 262. C. Soph. 256. E. Parm. 134. C. Pol. I. 333. D. al. innum. Polit. 257. D: κινδυνεύετον ... ἄμφω ποθὲν ἐμοὶ ξυγγένειαν ἔχειν τινά. Soph. 250. B: κινδυνεύομεν ὡς ἀληθῶς τρίτον ἀπομαντεύεσθαί τι τὸ ὄν. Polit. 301. B: κινδυνεύομεν (resp.). Phil. 36. B. Pol. IV. 443. C. Lys. 218. C: κινδυνεύομεν ὄναρ πεπλουτηκέναι. Phaed. 64. A: κινδυνεύουσι ... λεληθέναι τοὺς ἄλλους ὅτι cet. 69. C. Crat. 401. B. Pol. V. 458. D. Alc. II. 146. E: ὅτε γ' ἔφην κινδυνεύειν τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα ... ὀλιγάκις ... ὠφελεῖν cet. Conv. 174. C: ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ ... φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος.

Ep. VIII. 353. D: *διολέσθαι ... κινδυνεύσει.* VII. 328. C: *μὴ δόξαιμι ... κινδυνεύσειν ... προδοῦναι ... τὴν Δίωνος ξενίαν* cet.

κίνδυνος, ὁ, periculum, discrimen. Prot. 314. A: *πολὺ μείζων κίνδυνος ἐν τῇ τῶν μαθημάτων ὠνῇ ἢ ἐν τῇ τῶν σιτίων.* Ib. *ὥστε ἐν τῇ ὠνῇ οὐ μέγας ὁ κίνδυνος.* Phaed. 107. C: *ὁ κίνδυνος ... δόξειεν ἂν δεινὸς εἶναι.* 114. D: *καλὸς ... ὁ κίνδυνος.* Crat. 436. B: *ὅτι οὐ σμικρὸς κινδυνός* (al. *ὁ κινδ.*) *ἐστιν ἐξαπατηθῆναι.* Phil. 28. A. Pol. V. 467. B: *κίνδυνος ... οὐ σμικρὸς σφαλεῖσιν.* X. 618. B: *ἔνθα δὴ ... ὁ πᾶς κίνδυνος ἀνθρώπῳ.* Legg. V. 736. B. Euthyd. 285. C: *ὥσπερ ἐν Καρὶ ἐν ἐμοὶ ἔστω ὁ κίνδυνος.* Ep. VIII. 353. A: *ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος Σικελίᾳ* cet. Pol. V. 467. C: *οὐκ ἄξιον κινδύνου.* Legg. VIII. 836. B: *φάρμακον ... τοῦ τοιούτου κινδύνου.* Apol. 28. C. Theaet. 142. B: *ἐν κινδύνῳ εἶναι.* Pol. VIII. 556. A: *ἐπὶ τῷ αὑτοῦ κινδύνῳ.* Prot. 313. A: *εἰς οἷόν τινα κίνδυνον ἔρχει ὑποθήσων τὴν ψυχήν.* Theaet. 181. B: *εἰς τοσοῦτον προϊέναι κίνδυνον.* Pol. I. 332. E: *πρὸς τὸν τῆς θαλάττης κίνδυνον.* Legg. VII. 811. B. Apol. 34. C: *κινδυνεύων ... τὸν ἔσχατον κίνδυνον.* Alc. II. 142. B: *εἰ ... ἦσαν οἱ κίνδυνοί τε καὶ πόνοι φέροντες εἰς ὠφέλειαν.* Gorg. 486. B: *μηδ' ἐκσῶσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων.* Legg. I. 648. B: *ἄνευ κινδύνων μεγάλων.* VII. 615. B: *ἐκ πόνων τινῶν ... καὶ κινδύνων διαπεφευγότων εἰς ἀγαθὰ* Alc. II. 142. A: *διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων.* Euthyd. 305. E: *ἐκτὸς ... ὄντες κινδύνων καὶ ἀγώνων.* Pol. VIII. 556. C: *ἐν αὐτοῖς τοῖς κινδύνοις.* IX. 577. B: *ἐν ... τοῖς δημοσίοις κινδύνοις.* Lach. 191. D: *τοὺς ἐν τοῖς πρὸς τὴν θάλατταν κινδύνοις ἀνδρείους ὄντας.* Theaet. 173. A: *μεγάλους κιδύνους ... ἐπιβάλλουσα.* Conv. 208. C: *κινδύνους ... κινδυνεύειν ... πάντας.* Tim. 25. C: *ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἀφικομένη κινδύνους.* 89. B: *τὰ ... νοσήματα ὅσα μὴ μεγάλους ἔχει κινδύνους.* Euthyd. 279. E: *πρὸς τοὺς τῆς θαλάττης κινδύνους.*

κίνησις, ἡ, motio; agitatio. Crat. 426. C: *ὅτι (ἡ κίνησις) ἴεσις βούλεται εἶναι ... ἡ δὲ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ κίειν.* Pol. IX. 583. E: *τό γε ἡδὺ ἐν ψυχῇ γιγνόμενον καὶ τὸ λυπηρὸν κίνησίς τις ἀμφοτέρω ἐστόν.* Tim. 89. A: *τῶν ... κινήσεων ἡ ἐν ἑαυτῷ ὑφ' ἑαυτοῦ ἀρίστη κίνησις.* Legg. X. 894. A: *ἡ μὲν ἕτερα δυναμένη κινεῖν κίνησις, ἑαυτὴν δὲ ἀδυνατοῦσα.* 897. C: *νοῦ κίνησις.* Phaedr. 245. C: *παῦλαν ἔχον κινήσεως.* D: *οὕτω δὴ κινήσεως ... ἀρχὴ τὸ αὐτὸ αὑτὸ κινοῦν.* Theaet. 181. D: *δύο ... εἴδη κινήσεως.* Tim. 80. D. Legg. VII. 814. D. Tim. 36. C: *τῇ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἐν ταὐτῷ περιαγομένῃ κινήσει.* Legg. X. 897. C: *νοῦ κινήσει καὶ περιφορᾷ καὶ λογισμοῖς.* Soph. 250. A: *κίνησιν καὶ στάσιν ἆρ' οὐκ ἐναντιώτατα λέγεις ἀλλήλοις;* Legg. VII. 813. D: *περὶ πᾶσαν τὴν τῶν γυμνασίων κίνησιν.* X. 894. C.

898. A: τούτοιν ... τοῖν κινήσεοιν τὴν ἐν ἑνὶ φερομένην (v. τοῖν ... φερομένοιν) cet. Parm. 138. C: αὗται γὰρ μόναι κινήσεις (τὸ φέρεσθαι et ἀλλοιοῦσθαι). Tim. 38. A. Theaet. 153. B: ὑπὸ μαθήσεως ... καὶ μελέτης, κινήσεων ὄντων (Stob. οὐσῶν). Legg. VII. 789. D: τὰ σώματα πάντα ὑπὸ τῶν σεισμῶν τε καὶ κινήσεων κινούμενα. 814. D. Phil. 17. D: ἐν ... ταῖς κινήσεσιν ... τοῦ σώματος. Legg. V. 747. A: ἐν ... κινήσεσι ταῖς τε ... τῆς ἄνω καὶ κάτω φορᾶς καὶ τῆς κύκλῳ περιφορᾶς. X. 896. E: ἄγει ... ψυχὴ πάντα τὰ κατ' οὐρανὸν ... ταῖς αὑτῆς κινήσεσιν. Tim. 40. A: κινήσεις ... δύο προςῆψεν ἑκάστῳ cet. 43. B: τὰς ἓξ ἁπάσας κινήσεις ἔχον. Legg. VII. 815. E.

κινητός, ή, όν, *mobilis*. Tim. 58. D: κινητὸν αὐτό τε καθ' αὑτὸ καὶ ὑπ' ἄλλου ... γέγονε. 37. D: εἰκὼ ... κινητόν τινα αἰῶνος.

κινῶ, *moveo*, *agito*; *commoveo* (etiam *attingo*; *affero* vel *commemoro*); *excito*, *concito*; *muto*; *turbo* (vern. *beunruhigen*, *stören*). Phil. 15. E: πάντα κινεῖ λόγον. Pol. VIII. 566. E: πολέμους τινὰς ἀεὶ κινεῖ. Legg. I. 637. A: ὁπόσα ... πάσας ἡδονὰς κινεῖ κατὰ δύναμιν. Ion. 533. D: θεία δὲ δύναμις (ἐστὶν) ἥ σε κινεῖ. Pol. V. 450. A: ὅσον λόγον πάλιν ... κινεῖτε περὶ τῆς πολιτείας! 474. D: ὅτι πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν φιλόπαιδα ... δάκνουσί τε καὶ κινοῦσι. Legg. VIII. 842. E: μὴ κινείτω γῆς ὅρια μηδείς. 843. B. Conv. 175. B: μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἐᾶτε. Tim. 88. D: (ἐὰν) κινῇ (τὸ σῶμα). Ep. VII. 331. A: ἐὰν κινῇ (τὴν πολιτείαν). Phaed. 111. E: ταῦτα ... πάντα κινεῖν ἄνω καὶ κάτω ὥσπερ αἰώραν τινὰ ἐνοῦσαν ἐν τῇ γῇ. Phil. 15. E: μὴ κινεῖν εὖ κείμενον. Pol. IV. 426. C: τὴν ... κατάστασιν τῆς πόλεως ὅλην μὴ κινεῖν. Legg. III. 684. D: μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα. XI. 913. B. Lys. 223. A: ἐν νῷ εἶχον ἄλλον ἤδη τινὰ τῶν πρεσβυτέρων κινεῖν. Hipp. mai. 284. B: κινεῖν τοὺς νόμους. Legg. XII. 941. C: ὁ ... τὸ μεῖζον κινῶν οὐ καταθέμενος ὅλον ἀδικεῖ. Pol. VII. 524. E: κινοῦσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἔννοιαν. Phaedr. 245. D: τὸ αὐτὸ αὑτὸ κινοῦν. Pol. IV. 436. C: κινοῦντα ... τὰς χεῖράς τε καὶ τὴν κεφαλήν. Legg. X. 894. C: τὴν ... ἕτερον ἀεὶ κινοῦσαν (κίνησιν). Phaedr. 245. E: μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινοῦν ἢ ψυχήν. Conv. 198. E: πάντα λόγον κινοῦντες. Soph. 249. D: τῶν ... πανταχῇ τὸ ὂν κινούντων. Pol. I. 329. D: βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν ἐκίνουν καὶ εἶπον cet. Theaet. 163. A: τούτου χάριν τὰ πολλὰ καὶ ἄτοπα ταῦτα ἐκινήσαμεν. Legg. XI. 913. B: μήθ' εὑρὼν κινήσαιμι. Pol. IV. 445. E: οὔτε εἷς ἐγγενόμενος κινήσειεν ἂν τῶν ἀξίων λόγου νόμων. Legg. VIII. 843. B: ὃς δ' ἂν κινήσῃ (γῆς ὅρια). Polit. 277. D: ἔοικά γε ... κινήσας (v. κινῆσαι) τὸ περὶ τῆς ἐπιστήμης πάθος ἐν ἡμῖν. 297. C: κινήσας τις τοῦτον τὸν λόγον. Conv. 218. C: εἶπον κινήσας αὐτόν. Riv. 132. B: κινήσας ... αὐτὸν τῷ ἀγκῶνι.

Tim. 57. E: τὸ κινῆσον. Ib. ἄνευ τοῦ κινήσοντος. Theaet. 182. A: πάντα δὴ πᾶσαν κίνησιν ἀεὶ κινεῖται. Polit. 269. E: ὅθεν ... ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ ταὐτὰ μίαν φορὰν κινεῖται. Pol. IV. 424. C: οὐδαμοῦ ... κινοῦνται μουσικῆς τρόποι ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων. Legg. X. 894. E: ὅταν ὑπ' ἄλλου κινῆται. Phaedr. 245. E: ᾧ ... ἔξωθεν τὸ κινεῖσθαι. Theaet. 181. C: ἆρα κινεῖσθαι καλεῖς, ὅταν τι χώραν ἐκ χώρας μεταβάλλῃ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ στρέφηται; Pol. IV. 436. C: ἑστάναι ... καὶ κινεῖσθαι. Tim. 34. A: ἐποίησε κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον. Phaedr. 245. C: τὸ ... ὑπ' ἄλλου κινούμενον. E: τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου. Soph. 249. B: καὶ τὸ κινούμενον δὴ καὶ κίνησιν συγχωρητέον ὡς ὄντα. Tim. 30. A: κινούμενον πλημμελῶς. Theaet. 181. E: κινούμενα ... καὶ ἑστῶτα. Legg. VII. 789. D: τὰ σώματα πάντα ὑπὸ τῶν σεισμῶν τε καὶ κινήσεων κινούμενα. X. 896. E: ψυχὴν ... ἐνοικοῦσαν ἐν ἅπασι τοῖς πάντῃ κινουμένοις. Parm. 165. D: κινουμένους πάσας κινήσεις. Legg. VII. 798. B: τὰς παιδιὰς ... κινουμένας τῶν νέων. Tim. 19. B: θεάσασθαι κινούμενα ... αὐτά. Legg. VII. 797. B: κινούμενα ... καὶ καινοτομούμενα. Phaedr. 245. B: ὡς πρὸ τοῦ κεκινημένου (*mente permoti*) τὸν σώφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον. Legg. XII. 969. A: περὶ τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς τῆς νῦν αὖ κεκινημένης τοῖς λόγοις. Pol. IX. 572. A: κεκινημένῳ τῷ θυμῷ. Legg. X. 908. D: περὶ πᾶσαν τὴν μαγγανείαν κεκινημένοι (*agitati*, h. e. *versati*). Soph. 249. D: ὅσα ἀκίνητα καὶ κεκινημένα (*mobilia*). Phaed. 118: ἐκινήθη (Socrates moribundus). 93. A: ἐναντία ... κινηθῆναι. Pol. VIII. 545. D: ἀδύνατον κινηθῆναι (τὴν πολιτείαν). 546. A. Legg. XI. 914. C: τοῦ κινηθέντος. Tim. 37. C: κινηθὲν ... καὶ ζῶν. Phaedr. 245. E: ὅθεν κινηθέντα γενήσεται. Legg. X. 895. A. Tim. 57. E: τὸ ... κινησόμενον ἄνευ τοῦ κινήσοντος ... ἀδύνατον εἶναι. Ib. ἄνευ τοῦ κινησομένου. Pol. VIII. 545. D: πῶς ... ἡ πόλις ἡμῖν κινηθήσεται; Med. κινεῖσθαι (*moveri*, vern. *sich bewegen*) praec. in saltatione ponitur. Legg. VII. 816. A: ὁ μὲν ... ἐμμελῶς ἡμῶν, ὁ δὲ πλημμελῶς ἐν τούτοις πᾶσι κινεῖται. 800. A: παρὰ ... τὴν τῶν νέων ξύμπασαν χορείαν μηδεὶς ... ἐν ὀρχήσει κινείσθω. II. 656. A: αἰσχύνονται ... κινεῖσθαι τῷ σώματι τὰ τοιαῦτα (*corporis motione*, h. e. *saltatione talia exhibere*). — Verb. Riv. 134. A: καί μοι ἔδοξεν ἤδη ... κινητέος εἶναι ὁ φιλογυμναστής. Pol. II. 373. A: τήν τε ζωγραφίαν κινητέον καὶ τὴν ποικιλίαν. Legg. V. 738. D: τούτων νομοθέτῃ ... οὐδὲν κινητέον.

κίρνημι, *misceo*. Locr. 101. C: τἆλλα ... ἐκ κιρναμένων τούτων γεννᾶται.

κιττός, *ὁ*, *hedera*. Conv. 212. E: ἐστεφανωμένον ... κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων.

κίω, *κίειν* (Lat. *cieo*), *eo*. Crat. 426. C: ἀπὸ τοῦ κίειν ... τοῦτο δ' ἐστὶν ἰέναι. Ib. ἀπὸ ... τοῦ ξενικοῦ τοῦ κίειν.

κίων, ὁ et ἡ, *columna*. Pol. X. 616. B: *φῶς εὐθύ, οἷον κίονα*. Euthyd. 303. B: *ὀλίγου καὶ οἱ κίονες οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐθορύβησαν*. Critia 116. D: *τῶν τοίχων τε καὶ κιόνων*.

κλάζω, *clango*. Ion. 539. D. (Hom.).

κλαίω et *κλάω*, *fleo*, *ploro*. Ax. 366. D: *οὐ … τὸ νήπιον κλαίει* (sic libri plerique; al. *κλάει*) —; Legg. VII. 792. A: *οὗ δ' ἂν κλαίῃ* (sic libri; al. *κλάῃ*) *καὶ βοᾷ*. Ion. 535. D. Phil. 48. A: *ὅταν ἅμα χαίροντες κλάωσι*. Legg. VII. 791. E: *τῷ κλαίειν*. Phaed. 117. D: *κλαίων καὶ ἀγανακτῶν*. Ax. 368. C: *κλαῖον νυνὶ μὲν αὐχμόν* cet. Pol. III. 388. C: *μηδὲ ἄλλα κλαίοντά τε καὶ ὀδυρόμενον ὅσα* cet. Ion. 535. E: *κλαίοντας*. Pol. X. 614. E: *ὀδυρομένας τε καὶ κλαιούσας* (al. *κλαούσας*).

κλάσις, ἡ, *fractio*. Tim. 43. D: *ὥστε … πάσας … κλάσεις καὶ διαφορὰς τῶν κύκλων ἐμποιεῖν*.

κλαυθμυρίζομαι, *vagio*. Ax. 366. D: *κλαυθμυριζόμενον* (*τὸ νήπιον*).

κλαυμονή, ἡ, *vagitus*. Legg. VII. 792. A: *τοῖς … παιδίοις τὸ δήλωμα … κλαυμοναὶ καὶ βοαί*.

κλεῖθρον, τό, *claustrum*. Ax. 371. B: *σιδηροῖς κλείθροις*.

κλεινός, ή, όν, *celeber*. Pol. II. 368. A: *κλεινοῦ … ἀνδρός*. Legg. IV. 721. C: *τὸ … γενέσθαι κλεινόν*. Soph. 243. A: *κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν*.

κλείς, ἡ, *clavis*. Ax. 371. B: *κλεισίν*.

κλείω, *claudo*. Ep. VII. 348. A: *κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας*. Pol. VIII. 560. C: *κλῄσαντες* (sic Par. A. pro v. *κλείσαντες*) *τὰς … πύλας*.

κλέμμα, τό, *furtum*. Legg. XII. 941. D: *ἕνεκα μεγέθους τοῦ κλέμματος*. IX. 857. B: *τὸ κλέμμα ἐκτίσας διπλοῦν*.

κλεμμάδιος, α, ον, *furtivus*. Legg. XII. 955. B: *ἐάν τις κλεμμάδιον ὁτιοῦν ὑποδέχηται*.

κλέος, τό, *celebritas*, *gloria*. Legg. I. 625. A: *καλόν γε τὸ κλέος*. II. 663. A: *κλέος τε καὶ ἔπαινος πρὸς ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν* cet. IX. 855. A. Conv. 208. C: *κλέος … ἀθάνατον*. Legg. XII. 969. A: *κλέος ἀρεῖ μέγιστον*.

κλέπτης, ὁ, *fur*; etiam *qui furtim aliquid praeripit*. Pol. I. 334. A: *κλέπτης … τις ὁ δίκαιος … ἀποπέφανται*. Legg. IX. 857. A: *κλέπτῃ … εἷς αὖ μόνος κείσθω*. Pol. I. 344. B: *ἀποστερηταὶ καὶ κλέπται*. 347. B. VIII. 552. D. I. 351. C: *λῃστὰς ἢ κλέπτας*.

κλεπτικός, ή, όν, *furax*; fem. *furacitas*. Pol. I. 334. B: *ἔοικεν … ἡ δικαιοσύνη … κλεπτική τις εἶναι*.

κλεπτοσύνη, ἡ, *calliditas*. Pol. I. 334. B. (Hom.).

κλέπτω, *furor*; *furtim praeripio*; *occulto*, *dissimulo*. Prot. 321. D: *ὁ Προμηθεὺς … κλέπτει Ἡφαίστου … τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί*. Legg. IX. 857. A: *ἐάν τε μέγα ἐάν τε σμικρὸν κλέπτῃ τις*. Gorg. 508. E: *κλέπτειν … καὶ ἀν-*

δραποδίζεσθαι cet. Pol. I. 334. A. Legg. XI. 933. E: κλέπτων (*clam*) ἢ βιαζόμενος. Id. XII. 941. B. C: σμικρόν τι ... ὁ κλέπτων. IX. 857. B: τῷ κλέπτοντι. XII. 941. D: κλέπτοντα. X. 910: καὶ ταῦτα κλέπτοντες πράξεσιν. IX. 876. B: κλέπτοντα (δικαστήρια) τὰς αὐτῶν δόξας. Parm. 128. D: καί τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν. Pol. I. 334. A: τὰ τῶν πολεμίων κλέψαι καὶ βουλεύματα καὶ τὰς ἄλλας πράξεις. Prot. 321. E: κλέψας τὴν ... ἔμπυρον τέχνην τὴν τοῦ Ἡφαίστου. Legg. XII. 955. B: τῷ κλέψαντι. IX. 857. A: τὸ ... κλαπέν. Pol. III. 413. B: οὐκοῦν κλαπέντες (*clam*, h. e. *inscientes*) ... ἢ βιασθέντες τοῦτο πάσχουσιν; Ib. κλαπέντας.

κλῄζω, *nomino*. Ax. 371. B: ὃ κλῄζεται πεδίον ἀληθείας. Locr. 100. D: ποτὶ τὰν ἀφὰν κληΐζεται (codd. κλήζεται).

κλῆμα, τό, *palmes*. Pol. I. 353. A: ἀμπέλου κλῆμα.

κληρονόμος, ὁ, *haeres*. Pol. I. 331. D: οὐκοῦν ... Πολέμαρχος τῶν γε σῶν κληρονόμος; Ib. σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος. Legg. XI. 925. A. Menex. 249. B: ἐν κληρονόμου καὶ υἱέος μοίρᾳ. Legg. XI. 923. E: τῷ κληρονόμῳ τοῦ τὴν διαθήκην διαθεμένου. V. 740. B: ἕνα μόνον κληρονόμον. IX. 856. E. al.

κληρονομῶ, *haeres sum*. Legg. XI. 923. E: υἱὸν ... αὐτῷ καταλειπέτω γράψας κληρονομεῖν (libri aliquot κληρονόμον).

κλῆρος, ὁ, *sors*. Pol. V. 461. E: ἐὰν ὁ κλῆρος ταύτῃ ξυμπίπτῃ. Legg. V. 745. C: τὸ πρὸς τῇ πόλει μέρος τῷ πρὸς τοῖς ἐσχάτοις εἷς κλῆρος. Pol. X. 619. D: διὰ τὴν τοῦ κλήρου τύχην. Legg. VI. 755. A. XII. 945. B: κατὰ τύχην κλήρου. VI. 757. B: κλήρῳ ἀπευθύνων εἰς τὰς διανομὰς αὐτήν. XII. 946. B: κλήρῳ διελόντας τὸν νικῶντα καὶ δεύτερον καὶ τρίτον. III. 690. C: εἰς κλῆρόν τινα προάγομεν. Pol. V. 460. A: κλῆροι δή τινες ... ποιητέοι κομψοί. VIII. 557. A: ὡς τὸ πολὺ ἀπὸ κλήρων αἱ ἀρχαὶ ἐν αὐτῇ γίγνονται. IX. 855. B. Tim. 18. E: μηχανᾶσθαι κλήροις τισὶν ὅπως cet. Critia 109. B: δίκης κλήροις. Pol. X. 617. D: λαβόντα ... κλήρους τε καὶ βίων παραδείγματα. Legg. V. 745. C. **portio terrae* (sorte assignata); *fundus*. Legg. V. 737. E: γενόμενα ἀνὴρ καὶ κλῆρος ξυννομή (sic Par. A. Vulgo ξὺν νομῇ, al. ξυννομῇ). XI. 923. E. V. 744. D: ἡ τοῦ κλήρου τιμή. 745. A: ἡ ... κτῆσις χωρὶς τοῦ κλήρου. XI. 924. D: πρὸς ... τὴν τοῦ κλήρου σωτηρίαν. Critia 118. E: τὸν κλῆρον ἕκαστον παρέχειν ἄνδρα ἡγεμόνα. Legg. V. 741. B: ὁ νείμας κλῆρον. 744. A: ὁ ... λαχὼν ... τὸν κλῆρον. XI. 924. E: ἐχέτω τὴν θυγατέρα καὶ τὸν κλῆρον τοῦ τελευτήσαντος. Critia 119. A: ξυμπάντων τῶν κλήρων. Ib. εἰς τούτους τοὺς κλήρους ... διενενέμηντο. Legg. V. 745. D. IX. 855. A. Etiam in bonis ponitur haereditariis. Legg.

XI. 925. C: ὧν ὁ κλῆρος γιγνέσθω κυρίως. 923. D: μὴ ἐπί τινι κλήρῳ πεποιημένος (τῶν υἱέων τις). B: ἐπὶ τὸν κλῆρον πορευέσθω. C: τὸν κλῆρον ... οἴκαδε λαβεῖν τοῦ μὴ διαθεμένου. I. 630. E: τὰ περὶ τῶν κλήρων.

κληρουχῶ, *sorte duco.* Critia 109. C: ἄλλοι ... ἄλλους τόπους κληρουχήσαντες θεῶν.

κληρῶ, *sortior.* Legg. VI. 759. C: κληροῦν οὕτω τῇ θείᾳ τύχῃ ἀποδιδόντα. IX. 856. D: κληρῶσαι. Pass. *sorte ducor.* Polit. 298. E: εἴτε ἐκ τοῦ δήμου παντὸς ὃς ἂν κληρούμενος λαγχάνῃ. Med. *sortior.* Legg. V. 741. B: προειπὼν ἐπὶ τούτοις κληροῦσθαι τὸν ἐθέλοντα ἢ μὴ κληροῦσθαι.

κλήρωσις, ἡ, *sortitio.* Phaedr. 249. B: ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου βίου. Legg. XII. 956. D: κληρώσεις ... δικαστηρίων.

κληρωτός, ή, όν, *sorte ductus.* Legg. III. 692. A: ἐγγὺς τῆς κληρωτῆς ἀγαγὼν δυνάμεως. Polit. 291. A: τοὺς κληρωτοὺς βασιλέας. Legg. VI. 759. B: τὰ μὲν αἱρετὰ χρή, τὰ δὲ κληρωτὰ ἐν ταῖς καταστάσεσι γίγνεσθαι.

κλῆσις, ἡ, *appellatio* (vern. *Anrede*). Conv. 172. A: παίζων ἅμα τῇ κλήσει. Ep. III. 315. B. **appellatio*, h. e. *nomen.* Polit. 257. D: τοῦ δ' ἡμῖν ἡ κλῆσις ὁμώνυμος οὖσα cet. 262. D: βάρβαρον μιᾷ κλήσει προςείποντες αὐτό. 287. E: ἀγγεῖον ... μιᾷ κλήσει προςφθεγγόμεθα. 305. E: τοῦ κοινοῦ τῇ κλήσει περιλαβόντες τὴν δύναμιν αὐτῆς. 262. E: διὰ τὴν κλῆσιν.

κλητήρ, ὁ, *testis* vel *subscriptor.* Legg. VIII. 846. B: προςκλήσεων καὶ κλητήρων (πέρι).

κλίνη, ἡ, *lectus.* Pol. X. 597. A: ὃ δή φαμεν εἶναι ὃ ἔστι κλίνη. Prot. 317. E: ἀναστήσαντες ἐκ τῆς κλίνης. Phaed. 61. C: ἀπὸ τῆς κλίνης. Pol. X. 597. D: κλίνης ποιητής. Conv. 217. D: ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ. Phaed. 60. B: ἀνακαθιζόμενος ἐπὶ (v. εἰς) τὴν κλίνην. Pol. X. 596. E. II. 373. A: κλῖναί τε προςέσονται καὶ τράπεζαι cet. X. 596. A. Ep. I. 310. A: οὐδ' ἀργύρου κλῖναι (vers.). Prot. 317. D: τῶν βάθρων καὶ τῶν κλινῶν. Pol. II. 372. D: ἐπὶ ... κλινῶν κατακεῖσθαι. Prot. 315. D: παρεκάθηντο ... αὐτῷ ἐπὶ ταῖς πλησίον κλίναις. Pol. X. 596. B: ποιεῖ ὁ μὲν τὰς κλίνας cet. **arca, loculus* (vern. *Sarg*). Legg. XII. 947. B: περιισταμένους τῇ κλίνῃ ἑκατέρους. C: περὶ αὐτὴν τὴν κλίνην. D: θήκην ... ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένας.

κλινοποιός, ὁ, *lectorum fabricator.* Pol. X. 596. E: τί δὲ ὁ κλινοποιός; 597. B. D.

κλινουργός, ὁ, i. q. κλινοποιός. Pol. X. 597. A: τὸ τοῦ κλινουργοῦ ἔργον.

κλίνω, *inclino.* Tim. 77. E: τὰς δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίναντες. Phaed. 109. A: οὐχ ἕξει ... οὐδαμόσε κλιθῆναι. Ion. 537. A: κλινθῆναι (Hom.).

κλισία, ἡ, *tentorium.* Hipp. min. 371. C. (Hom.).

κλοπαῖος, α, ον, *furtivus.* Legg. XI. 934. C: τῶν κλοπαίων τε καὶ βιαίων πάντων τὰς ζημίας λεγομένας.

κλοπή, ἡ, *furtum; peculatus.* Legg. XII. 941. B: κλοπὴ ... χρημάτων ἀνελεύθερον. Prot. 322. A: κλοπῆς δίκη. Legg. IX. 857. B. 859. B. IX. 874. B: ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων. Gorg. 516. A: κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο. Legg. IX. 857. B. VI. 777. C: παντοδαπὰ κλοπῶν ἔργα τε καὶ παθήματα. VIII. 845. D: ἀποτροπαῖς ἢ καὶ κλοπαῖς. E. Polit. 280. D: περὶ τὰς κλοπὰς (v. πλοκὰς) καὶ τὰς βίᾳ πράξεις. Euth. 5. D: περὶ ἱερῶν κλοπάς.

κλοπικός, ή, όν, *furax.* Crat. 407. E: τὸ ἑρμηνέα εἶναι καὶ τὸ κλοπικόν (v. κλωπικόν).

κλύδων, ὁ, *tempestas,* trop. *res turbulentae.* Legg. VI. 758. A: πόλις ... ἐν κλύδωνι τῶν ἄλλων πόλεων διαγομένη. Alc. II. 151. C.

κλυτός, ή, όν, *inclytus.* Hipp. min. 370. C. (Hom.).

κλώθω, *neo.* Legg. XII. 960. C: τῶν κλωσθέντων.

κλών, ὁ, *surculus.* Prot. 334. B: ἐπὶ ... τοὺς νέους κλῶνας.

κλωπεία, ἡ, *furtum.* Legg. VII. 823. E: κλωπείας ... ἅψασθαι. B: κλωπεῖαι.

κνάπτω, *lanio.* Pol. X. 616. A: ἐπ' ἀσπαλάθων κνάπτοντες (v. κνάμπτοντες).

κνάω, *rado.* Ion. 538. C: κνῇ τυρόν (Hom.). Etiam *titillo.* Conv. 185. E: οἵῳ κνήσαις (v. κινήσαις) ἂν τὴν ῥῖνα. Med. *me scabo.* Gorg. 494. C: ἀφθόνως ἔχοντα τοῦ κνῆσθαι. Ib. et D: κνώμενον.

κνήμη, ἡ, *tibia.* Tim. 74. E: τῶν μηρῶν καὶ κνημῶν. Phaed. 118: τὰς κνήμας (ἐπεσκόπει).

κνῆσις, ἡ, *scabendi actio.* Phil. 46. D: τῇ τρίψει ... καὶ τῇ κνήσει (*scabendo*). 51. D: οὐδὲν ταῖς τῶν κνήσεων (ἡδοναῖς) προσφερεῖς. **scabies,* h. e. *pruritus.* Phaedr. 251. C: κνῆσίς τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα.

κνησιῶ, *pruritum sentio.* Gorg. 494. E: εἰ τὴν κεφαλὴν μόνον κνησιῷ (v. κνησιοῖ). C: ψωρῶντα καὶ κνησιῶντα.

κνῆστις, ἡ, *culter.* Ion. 538. C. (Hom.).

κνίσμα, τό, *ramentum.* Hipp. mai. 304. A: κνίσματά τοι ἐστι καὶ περιτμήματα τῶν λόγων.

κνίσσα (ep. κνίσση), ἡ, *nitor.* Pol. II. 364. E. Legg. X. 906. E. al. (Hom.).

κνώδαλον, τό, *lumbricus.* Ax. 365. C: εἰς εὐλὰς καὶ κνώδαλα μεταβάλλων.

κόθουρος, ὁ ἡ, *aculeo carens.* Legg. X. 901. A: κηφῆσι κοθούροισι (Hes.).

κοιλία, ἡ, *venter, alvus.* Tim. 78. A: περὶ τῆς παρ' ἡμῖν κοιλίας. 80. D. Locr. 102. A. Tim. 73. A: τὴν ονο-

μαζομένην κάτω κοιλίαν. 78. C. 85. E: εἰς τὴν κάτω ... ἢ τὴν ἄνω κοιλίαν.

κοῖλος, η, ον, *cavus*; neutr. *cavum* (vern. *die Höhle*). Tim. 78. D: ὅσον κοῖλον (τὸ σῶμα). 72. C: ἅτε κοίλου καὶ ἀναίμου ὑφανθέντος (σπληνός). 66. B: νοτίδος ... κοίλης. Pol. X. 616. D: ἐν ... σφονδύλῳ κοίλῳ. II. 359. D: ἵππον ... κοῖλον. Legg. VI. 761. B: εἰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι νάπας ὅσαι κοῖλαι. Pol. X. 602. C: κοῖλά τε ... καὶ ἐξέχοντα (φαίνεται). Critia 116. B: νεωσοίκους κοίλους. Phaed. 109. B: εἶναι ... πανταχῇ περὶ τὴν γῆν πολλὰ κοῖλα cet. 110. C: τὰ κοῖλα αὐτῆς (τῆς γῆς). Tim. 66. A: ἕτερα κοῖλα ἀπεργάζεσθαι. B: ὕδατα κοῖλα περιφερῆ τε γενέσθαι. Critia 111. D: εἰς τὰ κοῖλα ἀφιεῖσα.

κοίμησις, ἡ, *cubatio*. Conv. 183. A: κοιμήσεις ἐπὶ θύραις.

κοιμίζω, *sedo*. Legg. IX. 873. A: (πρὶν) πάσης τῆς ξυγγενείας τὸν θυμὸν ἀφιλασαμένη κοιμίσῃ. Pol. IX. 591. B: τὸ ... θηριῶδες κοιμίζεται καὶ ἡμεροῦται.

κοιμῶ, *sopio*, trop. *sedo*. Pol. IX. 571. E: ὅπως ἂν κοιμηθῇ (τὸ ἐπιθυμητικόν). Med. *cubo*, *dormio*. Phaedr. 252. A: κοιμᾶσθαι ὅπου ἂν ἐᾷ τις ἐγγυτάτω τοῦ πόθου. Conv. 203. D: ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος. Ep. VII. 326. B: μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ. Pol. X. 621. B: κοιμηθῆναι. Ax. 367. C: κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν.

κοινῇ, *communiter*; *una*. Prot. 330. B: κοινῇ σκεψώμεθα. 336. E: κοινῇ ἀμφοτέρων δεῖσθαι. Gorg. 498. E: συλλόγισαι δὴ κοινῇ μετ' ἐμοῦ. 506. A: ζητῶ κοινῇ μεθ' ὑμῶν. Phaed. 98. B: ἑκάστῳ ... αὐτῶν ἀποδιδόντα τὴν αἰτίαν καὶ κοινῇ πᾶσι τὸ ἑκάστῳ βέλτιστον. Theaet. 172. B: τὸ κοινῇ δόξαν. Polit. 260. B: τοῖς γε κοινῇ τι πράττουσιν. Conv. 209. C: κοινῇ μετ' ἐκείνου. Pol. I. 333. D: καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. al. Cum v. ἅμα. Phil. 62. B. Saepius adiectivo potest exprimi. Phaedr. 265. E: ὥσπερ ... ἕν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβέτην. Polit. 267. E: τὸ τέχνης ἄλλης ὄνομα ἔχων κοινῇ. Legg. III. 692. E: τό τε Ἀθηναίων καὶ τὸ Λακεδαιμονίων κοινῇ διανόημα.

κοινογενής, ὁ ἡ, *promiscue* (h. e. ex communitate generum diversorum) *genitus*. Polit. 265. E: κοινογενοῦς φύσεως.

κοινογονία, ἡ, *communis procreatio* (int. generum diversorum). Polit. 265. D: τῇ κοινογονίᾳ τε καὶ ἰδιογονίᾳ.

κοινός, ή, όν, *communis*; *omnibus patens*; *publicus* s. *ad civitatem pertinens*; *vulgaris*; neutr. subst. *commune* (vern. die *Gemeinde*), *civitas*; etiam *communitas* et *communis salus*. Prot. 358. A: κοινὸς ... ἔστω ὑμῖν ὁ λόγος. Pol. VII. 535. B: ἴδιος, ἀλλ' οὐ κοινὸς ὢν (πόνος) μετὰ τοῦ σώματος. IX. 872. B: ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δήμιος. Ep. VII. 360. D: κοι-

νὸς ... ὑμῖν εἰμί. Conv. 219. E: στρατεία ἡμῖν ... ἐγένετο κοινή. Legg. VIII. 837. B: κοινὴ (φιλία) διὰ βίου. Crit. 49. D: τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή. Prot. 319. D: τὸ κοινὸν τῆς πόλεως. Id. Legg. XI. 928. D. Crit. 50. A. Gorg. 505. E: κοινὸν ... ἀγαθὸν ἅπασι. Conv. 189. E: τρίτον (γένος) προςῆν κοινὸν ὂν ἀμφοτέρων τούτων. E: ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄῤῥενος καὶ θήλεος. Legg. III. 687. C: πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ κοινὸν ἐπιθύμημα ἕν τι cet. 697. D: οὐδὲν κοινὸν ἐν αὐτοῖς. VII. 802. C: τὸ δ' ἡδὺ κοινὸν πάσαις (Μούσαις). IX. 875. A: τὸ ... κοινὸν ξυνδεῖ. Ax. 365. B: τὸ κοινὸν (*pervulgatum*) ... τοῦτο. Critia 121. A: ἐκ φιλίας τῆς κοινῆς μετὰ ἀρετῆς. Gorg. 502. E: ὀλιγωροῦντες τοῦ κοινοῦ (opp. τοῦ ἰδίου τοῦ αὐτῶν). Theaet. 208. D: ἕως δ' ἂν κοινοῦ τινὸς ἐφάπτῃ. Tim. 89. D. Legg. X. 908. A. XI. 935. B: μηδ' ἐν ξυλλόγῳ κοινῷ μηδενί. Ep. VIII. 354. A: κοινῷ τινὶ δικαίῳ λόγῳ χρώμενος. Legg. VII. 802. D: τραφεὶς ... ἐν τῇ κοινῇ καὶ γλυκείᾳ (Μούσῃ). XI. 936. D. Alc. I. 119. B: κοινῇ βουλῇ (int. *deliberemus*). 124. B. Phil. 31. C: ἐν τῷ κοινῷ ... γένει. Pol. IV. 442. C: ὅλῳ τῷ κοινῷ σφῶν αὐτῶν. Legg. VI. 767. B: τῷ κοινῷ βοηθεῖν. XII. 948. E: τὸν τὰς ἀρχὰς τῷ κοινῷ καθιστάντα. 968. E: ἐν κοινῷ καὶ μέσῳ ἔοικεν ἡμῖν κεῖσθαι. Polit. 311. B: κοινὸν ξυναγαγοῦσα αὐτῶν τὸν βίον. Phil. 33. D: σεισμὸν ... ἴδιόν τε καὶ κοινὸν ἑκατέρῳ. Conv. 205. A: κοινὸν (τὸν ἔρωτα) ... πάντων ἀνθρώπων. Pol. VI. 492. B: ἤ τινα ἄλλον κοινὸν πλήθους ξύλλογον. IX. 871. A. Phaedr. 232. B: κοινὴν ἀμφοτέροις καταστῆναι τὴν συμφοράν. Critia 109. C: κοινὴν ... φύσιν ἔχοντες. Legg. V. 740. A. Theaet. 185. B: τὸ κοινὸν λαμβάνειν περὶ αὐτῶν. C. Crat. 384. C: εἰς τὸ κοινὸν ... καταθέντας. Phil. 30. A: ἄπειρον καὶ κοινόν. Pol. II. 369. E: τὸ αὐτοῦ ἔργον ἅπασι κοινόν. VII. 519. E: τὸ κοινὸν ... ὠφελεῖν. Tim. 83. B: τὸ ... κοινὸν ὄνομα πᾶσι τούτοις. Legg. III. 697. D: τὸ φίλον ἀπώλεσαν καὶ τὸ κοινὸν ἐν τῇ πόλει. VII. 796. E: θέντες εἰς κοινὸν (*in medium*) λέγετε. VIII. 837. B: τὸ κοινὸν οὐ πολλάκις ἔχουσα ἐν ἡμῖν (φιλία). Menex. 242. D: τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων διολλύναι. Pol. V. 460. B: κοιναὶ ... καὶ ἀρχαὶ γυναιξί τε καὶ ἀνδράσι. Phaedr. ad fin. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. (Id. Pol. V. 449. C. Legg. V. 739. C. Lys. 207. C.) Critia 110. B: ὡς κοινὰ τότ' ἦν τὰ ἐπιτηδεύματα ταῖς τε γυναιξὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὰ περὶ τὸν πόλεμον. Legg. VII. 802. A. XII. 949. C: κοινῶν κοσμήσεων. Theaet. 209. A: τῶν κοινῶν τι ... διενοούμην. Tim. 64. A: τῶν κοινῶν περὶ ὅλον τὸ σῶμα-παθημάτων. Critia 119. D: περὶ ... τῶν κοινῶν ἐβουλεύοντο. Legg. VI. 763. D: τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι. Phil. 47. C: τῶν (ἡδονῶν) ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος. Prot. 337. A: κοινοὺς ... εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς,

ἴσους δὲ μή. Pol. V. 457. D: τοὺς παῖδας... κοινούς. Legg. III. 684. A: κατὰ νόμους ... κοινούς. Men. 91. B: ἀποφήναντας αὐτοὺς κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων τῷ βουλομένῳ μανθάνειν. Pol. V. 457. D: κοινὰς ... τὰς γυναῖκας εἶναι. Legg. V. 739. C. Pol. IV. 424. A: ὅτι δεῖ ταῦτα ... πάντα ... κοινὰ τῶν φίλων ποιεῖσθαι. V. 464. D: τὰ δ' ἄλλα κοινά (ἐκτῆσθαι). 497. A: μετὰ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ σώσει. Tim. 18. C. Critia 110. C: ἅπαντα ... πάντων κοινὰ νομίζοντες αὑτῶν. 112. A: ὑμῖν τοῖς φίλοις εἶναι κοινά. Legg. V. 739. C: κοινὰ ... χρήματα ξύμπαντα. VI. 780. A: τὰ δημόσια καὶ κοινὰ ... πράττοντας. Euth. 14. B: σώζει ... τὰ κοινὰ τῶν πόλεων. Hipp. mai. 282. B: τὰ κοινὰ πράττειν. Ax. 366. B: τὰ κοινὰ ταῦτα εἰδέναι. Ep. VII. 325. A: ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία. Epin. 984. A: οὐ γὰρ μή ποτε φανῇ καλλίω καὶ κοινότερα ξυμπάντων ἀνθρώπων ἀγάλματα. Legg. IV. 724. B: προςῆκόν τ' ἐστὶ καὶ κοινότατον (*omniumque plurimum interest*). — Adverbiorum instar ponuntur *ἐν κοινῷ*, *communiter* vel *in usum communem* (Gorg. 490. B: ἐὰν ... ἡμῖν ᾖ ἐν κοινῷ πολλὰ σιτία καὶ ποτά.), *εἰς τὸ κοινόν* (Legg. III. 680. E: εἰς τὸ κοινὸν ... πλείους συνέρχονται. 681. C: εἰς τὸ κοινὸν τοῖς ἡγεμόσι ... φανερὰ δείξαντες.) et *εἰς κοινόν* (Legg. VIII. 835. A: εἰς κοινὸν ... συνελθόντων. X. 885. A: οἷς ... δοτέον εἰς κοινὸν νόμον ἑκάστοις. Riv. 132. D.).

κοινότης, ἡ, *communitas*. Theaet. 208. D: ἐκείνων πέρι ... ὧν ἂν ἡ κοινότης ᾖ.

κοινοτροφικός, ή, όν, *ad communem pastionem pertinens*; fem. abs. *communis pastio*. Polit. 261. E: κοινοτροφικήν τινα ὀνομάζωμεν; 264. B: τὴν κοινοτροφικήν. D: τὴν κοινοτρ. ἐπιστήμην. 267. D: ἀνθρώπων κοινοτρ. ἐπιστήμην.

κοινῶ, *communico; impertio*. Legg. XII. 952. B: κοινούτω τῷ συλλόγῳ ἅπαντι. X. 889. D: ὁπόσαι (τέχναι) τῇ φύσει ἐκοίνωσαν τὴν αὑτῶν δύναμιν. Pass. *coniungor, commisceor*. Tim. 59. B: στίλβοντι καὶ ξανθῷ χρώματι κοινωθέν. Legg. II. 673. D: κοινωθέντ' ἀλλήλοις χορείαν καὶ παιδιὰν ἐτεκέτην. Med. *communico cum aliquo*; *aliquem consulo*; etiam *commune aliquid habeo* et *societatem cum aliquo coëo*. Lach. 196. C: κοινούμεθα γὰρ ἐγώ τε καὶ Λάχης τὸν λόγον. Legg. IV. 720. D: τῷ κάμνοντι κοινούμενος αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις. XI. 930. C: πρὸς τὰς ... γυναῖκας κοινούμενοι. Conv. 218. E: εἰ ... κοινώσασθαί ... μοι ἐπιχειρεῖς. Menex. 244 C: κοινωσάμενοι τοῖς βαρβάροις.

κοινώνημα, τό, *communitas, societas*. Legg. V. 738. A: ὅσα ... πρὸς ἅπαντα τὰ ξυμβόλαια καὶ κοινωνήματα. I. 639. D: μηδενὶ τῶν τοιούτων κοινωνημάτων. Pol. I. 333. A: ξυμβόλαια δὲ λέγεις κοινωνήματα, ἢ ἄλλο τι;

κοινώνησις, ἡ, *communio*. Polit. 310. B: παίδων κοινωνήσεων.

κοινωνία, ἡ, *communitas*; *coniunctio*; *societas*. Gorg. 507. E: ὅτῳ δὲ μὴ ἔνι κοινωνία, φιλία οὐκ ἂν εἴη. Phaed. 100. D: εἴτε παρουσία εἴτε κοινωνία. Parm. 152. A: ὥσπερ ... τὸ ἔσται μετὰ τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία. Phil. 25. E: ἡ τούτων ὀρθὴ κοινωνία. Conv. 188. C: ἡ περὶ θεούς τε καὶ ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους κοινωνία. Pol. V. 461. E: κοινωνία ... γυναικῶν τε καὶ παίδων τοῖς φύλαξι ... τῆς πόλεως. 462. B: ἡ ... ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία. Legg. IV. 721. A: ἡ τῶν γάμων σύμμιξις καὶ κοινωνία. VIII. 828. D: κοινωνία ... ψυχῇ καὶ σώματι διαλύσεως οὐκ ἔστιν ἢ κρεῖττον. Hipp. min. 374. E: ὀργάνων ... ἡ κοινωνία. Phaed. 65. A: ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας. Soph. 251. E. 264. E: ἐχόμενοι τῆς τοῦ σοφιστοῦ κοινωνίας. Polit. 276. B: ἐπιμέλεια ... ἀνθρωπίνης συμπάσης κοινωνίας. Pol. I. 343. D: ἐν τῇ διαλύσει τῆς κοινωνίας. V. 449. C. Tim. 46. A: ἐκ ... τῆς ἐντὸς ἐκτός τε τοῦ πυρὸς ἑκατέρου κοινωνίας ἀλλήλοις. Legg. XII. 969. B: κεφαλῆς νοῦ τε κοινωνίας εἰκόνα τινά πως ξυμμίξαντες. Lach. 197. E: τῆς κοινωνίας τοῦ λόγου. Ep. III. 318. D: περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς. Soph. 252. B: κοινωνίᾳ παθήματος. Pol. V. 476. A: τῇ ... τῶν πράξεων καὶ σωμάτων καὶ ἀλλήλων κοινωνίᾳ. Tim. 87. E: ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν πόνων. Legg. VI. 773. C. Gorg. 507. E: οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν καὶ φιλίαν cet. Soph. 250. E: ἀπιδὼν αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας κοινωνίαν. 257. A: ἐπείπερ ἔχει κοινωνίαν ἀλλήλοις ἡ τῶν γενῶν φύσις. Polit. 283. D: κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα μεγέθους καὶ σμικρότητος κοινωνίαν. Parm. 166. A: ὅτι τἄλλα τῶν μὴ ὄντων οὐδενὶ ... οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει. Conv. 209. C: ὥστε πολὺ μείζω κοινωνίαν τῆς τῶν παίδων (*per liberos*) πρὸς ἀλλήλους οἱ τοιοῦτοι ἴσχουσι. Pol. V. 466. C: τὴν τῶν γυναικῶν κοινωνίαν τοῖς ἀνδράσιν. Legg. III. 694. B: διὰ ... φιλίαν καὶ νοῦ κοινωνίαν. V. 729. C: ξυγγένειαν ... καὶ ὁμογνίων θεῶν κοινωνίαν ἅπασαν ταὐτοῦ φύσιν αἵματος ἔχουσαν τιμῶν τις cet. IX. 881. D: (ἐάν τις) τινα τοιαύτην ἄλλην κοινωνίαν κοινωνήσῃ. Ep. III. 316. D. Legg. I. 639. C: τοὺς ... θεωροὺς τῶν τοιούτων κοινωνιῶν. D. Pol. VIII. 556. C: ἐν ὁδῶν πορείαις ἢ ἐν ἄλλαις τισὶ κοινωνίαις. Tim. 60. D: ἐν ταῖς κοινωνίαις ταῖς περὶ τὴν τοῦ στόματος (v. σώματος) αἴσθησιν. 61. C. Legg. IX. 861. E: ἐν ταῖς κοινωνίαις τε καὶ ὁμιλίαις. Conv. 182. C: οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας. Legg. I. 632. B: τὰς πρὸς ἀλλήλους πᾶσι τούτοις κοινωνίας καὶ διαλύσεις. XI. 921. C: (ἐάν τις) λύῃ μεγάλας κοινωνίας.

κοινωνικός, ή, όν, *socialis*. Def. 411. E: ἰσότης κοινωνική (δικαιοσύνη).

κοινωνός, ὁ, ἡ, *socius*, *consors*. Phaedr. 239. C: κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελής. Pol. I. 333. B: ἀγαθὸς καὶ χρή-

σιμος κοινωνὸς εἰς πεττῶν θέσιν. Legg. IX. 868. E: μηδὲ κοινωνὸς ἱερῶν (γιγνέσθω). Ep. VII. 325. A: πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινωνός. Tim. 20. D: τῷ τρίτῳ κοινωνῷ. Pol. V. 450. A: καὶ ἐμὲ ... κοινωνὸν τῆς ψήφου ταύτης τίθετε. Legg. V. 730. E: τὸν ... μηδενὶ κοινωνὸν διὰ φιλίας γιγνόμενον ἀγαθῶν τινῶν. X. 891. B: κοινωνὸν ... τῶν λόγων. XII. 969. D: κοινωνὸν ποιητέον ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως κατοίκισιν. Ep. III. 316. D. Phaed. 65. A: ἐάν τις αὐτὸ (τὸ σῶμα) ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ. Legg. IV. 708. C: κοινωνὸν ἱερῶν ὂν (γένος) καὶ τῶν τοιούτων πάντων. Pol. II. 370. D: κοινωνοὶ ἡμῖν τοῦ πολιχνίου γιγνόμενοι. Legg. VI. 755. C: πάντες οἱ τοῦ πολέμου κοινωνοὶ γενόμενοι cet. Ep. VII. 332. C: κοινωνοῖς ... τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως. B. Gorg. 487. C: κοινωνοὺς γεγονότας σοφίας. Polit. 303. B: τοὺς κοινωνοὺς τούτων τῶν πολιτειῶν πασῶν. Pol. II. 369. C: πολλοὺς ... κοινωνούς τε καὶ βοηθούς. Legg. VII. 810. C: πρὸς ... κοινωνοὺς ὑμᾶς ὄντας περὶ νόμων. XI. 921. C: Δία ... καὶ Ἀθηνᾶν κοινωνοὺς πολιτείας ἀτιμάζων. Lach. 179. E.

κοινωνῶ, *particeps sum, partem habeo in aliqua re, in partem* vel *communionem alicuius rei venio, commune aliquid habeo,* et simpl. *habeo*; c. dat. *societatem cum aliquo ineo, socium me alicui adiungo, convenio cum aliquo de aliqua re*; etiam *communico.* Crit. 49. D: πότερον κοινωνεῖς καὶ ξυνδοκεῖ σοι. Soph. 260. E: ἐπειδὴ δόξα καὶ λόγος οὐ κοινωνεῖ τοῦ μὴ ὄντος. Polit. 281. E: ὁπόσα ἄλλα ὄργανα τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γενέσεως κοινωνεῖ. Def. 411. B: χρόνος ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσιν. Crat. 434. B: ἤδη ... καὶ σὺ κοινώνει τοῦ λόγου. Legg. VIII. 844. B: οὕτω κοινωνείτω τοῖς γείτοσιν ὕδατος. 845. C. VI. 753. B: κοινωνούντων. Phaed. 66. A: ὅταν κοινωνῇ. Pol. III. 411. D: (ἐπειδὰν) μηδὲ κοινωνῇ Μούσης μηδαμῇ. Legg. VI. 784. E: ἐὰν ἀλλοτρίᾳ τις περὶ τὰ τοιαῦτα κοινωνῇ γυναικὶ ἢ γυνὴ ἀνδρί. IX. 859. E. Phaed. 67. A: ὅταν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν. Polit. 260. B. Legg. XII. 947. A: ὅσων ἂν ἑτέρων κοινωνῶσιν ἱερῶν. Gorg. 507. E: κοινωνεῖν γὰρ ἀδύνατος. Soph. 253. A: ὁποῖα ὁποίοις δυνατὰ κοινωνεῖν. Polit. 308. E: κοινωνεῖν ἤθους ἀνδρείου καὶ σώφρονος. Pol. I. 335. E: κοινωνεῖν τῆς μάχης. II. 369. E: ἄλλοις κοινωνεῖν. V. 466. D: ᾗ πεφύκατον πρὸς ἀλλήλω κοινωνεῖν. Legg. VIII. 844. C: ἀλλήλοις κοινωνεῖν (*inter se convenire*). Phaed. 80. E: ἅτε οὐδὲν κοινωνοῦσα αὐτῷ (τῷ σώματι) ἐν τῷ βίῳ ἑκοῦσα εἶναι. Polit. 304. A: βασιλικὴ κοινωνοῦσα ῥητορεία. Phaedr. 249. E: τῷ τε ἔχοντι καὶ κοινωνοῦντι αὐτῆς. Pol. II. 370. A: ἄλλοις κοινωνοῦντα. Legg. IX. 856. B: τὸν ... κοινωνοῦντα ... τῶν τοιούτων μηδενί. Legg. I. 639. C: ὀρθῶς αὐτὴν αὐτῇ κοινωνοῦσαν. X. 889. D: σμικρόν τι μέρος εἶναι ... κοινωνοῦν φύσει. Pol. V.

464. A: *τούτου ... κοινωνοῦντες*. Legg. X. 909. A. Alc. I. 125. D: *κοινωνούντων ... πολιτείας*. Legg. XII. 950. E: *κοινωνοῦντας θυσιῶν τε καὶ ἀγώνων τούτοις τοῖς θεοῖς*. Phil. 46. B: *τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας (ἡδονὰς) λέγεις;* Legg. VII. 806. A. Phaedr. 246. D: *κεκοινώνηκε ... μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου (τὸ πτερόν)*. Polit. 269. D. Legg. IV. 722. D: *ὅσων φωνὴ κεκοινώνηκε*. Epin. 978. A: *πάνθ' ὁπόσα κακοῦ κεκοινώνηκέ τινος*. Conv. 218. B: *πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας* cet. Legg. VI. 753. B: *ὁπόσοιπερ ἂν ... πολέμου κεκοινωνήκωσιν*. Soph. 254. B: *τοῖς πᾶσι κεκοινωνηκέναι*. Alc. II. 147. E: *ταύτης (τῆς ἀπορίας) καὶ σύ μοι δοκεῖς κεκοινωνηκέναι*. Conv. 209. C: *ἅτε καλλιόνων ... παίδων κεκοινωνηκότες*. Legg. X. 884: *φυλετῶν ἤ τινων ἄλλων τοιούτων κεκοινωνηκότων*. III. 686. A: *ἅτε κεκοινωνηκότας ... πολλῶν πόνων καὶ κινδύνων ἀλλήλοις*. VI. 753. A: *τί ... οὐ καὶ σύ τε καὶ ὁ Μέγιλλος ... ἐκοινωνησάτην ἡμῖν τῆς πολιτείας;* VI. 752. C: *ἕως ... παῖδες ... τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῇ πόλει πάσῃ κοινωνήσειαν*. Pol. II. 343. D: *ὅπου ἂν ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνήσῃ*. Legg. IX. 881. E: *ἤ τινα τοιαύτην ἄλλην κοινωνίαν (ἐὰν) κοινωνήσῃ*. Pol. V. 453. B: *πότερον δυνατὴ φύσις ... ἡ θήλεια τῇ τοῦ ἄῤῥενος γένους κοινωνῆσαι εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα ἢ οὐδ' εἰς ἕν*. Legg. VI. 768. A: *ἐὰν δὲ μὴ δύνησθον κοινωνῆσαι τῆς ὁμολογίας αὐτοί* cet. Polit. 309. E: *μὴ κοινωνῆσαν ... ὧν λέγομεν*. Pol. IV. 440. B: *ταῖς δ' ἐπιθυμίαις αὐτὸν κοινωνήσαντα*. Tim. 65. E: *τὰ ... τῇ τοῦ στόματος θερμότητι κοινωνήσαντα*. Parm. 158. D: *ἐκ ... τοῦ ἑνὸς καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων*. Pol. V. 464. A: *οὐκοῦν μάλιστα τοῦ αὐτοῦ κοινωνήσουσιν ἡμῖν οἱ πολῖται, ὃ δὴ ἐμὸν ὀνομάσουσι;* VII. 540. C: *εἴπερ ἴσα γε πάντα τοῖς ἀνδράσι κοινωνήσουσιν*. Ep. VII. 324. A: *ἐγὼ ... ξύμφημι κοινωνήσειν*. Legg. I. 640. B: *φίλων ... ἐν εἰρηνῇ πρὸς φίλους κοινωνησόντων φιλοφροσύνης*. VII. 801. E: *ἐγκώμια κεκοινωνημένα* (*coniuncta*) *εὐχαῖς*. Verb. Pol. III. 403. B: *οὐδὲ κοινωνητέον αὐτῆς (τῆς ἡδονῆς) ἐραστῇ* cet.

κοίτη, ἡ, cubile. Legg. XII. 942. D: *κοίτης σκληρᾶς*. Conv. 197. C: *κοίτην ὕπνον τε*.

κολάζω, compesco, coërceo; castigo. Prot. 323. D: *οὐδὲ κολάζει τοὺς ταῦτα ἔχοντας*. Pol. VIII. 562. D. Gorg. 478. A: *ἆρ' οὖν οὐ δικαιοσύνῃ τινὶ χρώμενοι κολάζουσιν οἱ ὀρθῶς κολάζοντες;* Pol. I. 338. E. VI. 492. D: *ὅτι τὸν μὴ πειθόμενον .... θανάτοις κολάζουσι*. Legg. VI. 784. C: *πληγαῖς ... αὐτὸν κολαζέτω*. VII. 794. C. VI. 775. B: *τὸν ... ἀπειθοῦντα κολαζόντων οἱ νομοφύλακες*. VIII. 847. A: *κολαζόντων ὀνείδεσί τε καὶ ἀτιμίαις*. VII. 808. E: *ἂν ... προςτυγχάνων τις μὴ κολάζῃ τῇ δίκῃ*. V. 741. D: (*ἵνα*) *κολάζωσι τὸν ἀπειθοῦντα ἅμα νόμῳ καὶ τῷ θεῷ*. Prot.

324. B: ὁ ... μετὰ λόγου ἐπιχειρῶν κολάζειν. Gorg. 491. E: τὰς ἐπιθυμίας ... μὴ κολάζειν. 505. B: οὐκοῦν τὸ εἴργειν ἐστὶν ἀφ' ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν. Pol. VIII. 561. C. II. 378. B: οὐδ' αὖ ἀδικοῦντα πατέρα κολάζων παντὶ τρόπῳ. Legg. IX. 867. C: κολάζων τὸν αὐτοῦ θυμόν. Phaed. 94. D: χαλεπώτερον κολάζουσα. Polit. 309. A: ταῖς μεγίσταις κολάζουσα ἀτιμίαις. Legg. IV. 718. B: δίκῃ κολάζουσα. Euth. 5. B: ἐκεῖνον ... νουθετοῦντί τε καὶ κολάζοντι. Legg. VII. 793. E: κολάζοντα μὴ ἀτίμως. Riv. 137. D: τὴν κολάζουσαν ὀρθῶς. Pol. V. 471. A: οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ κολάζοντες. Legg. XI. 932. B. Pol. IX. 575. D: ὥσπερ τότε μητέρα καὶ πατέρα ἐκόλαζεν. Lys. 211. C: ἵν' αὐτὸν κολάσῃς. Pol. III. 389. D: κολάσει (ὁ ἄρχων τῆς πόλεως). Legg. IV. 714. D. Critia 120. A: κολάσειν. Gorg. 477. A: εἴπερ δικαίως κολάζεται. Legg. VI. 762. C: κολαζέσθω ... πληγαῖς. XI. 932. C: κολαζέσθωσαν. Lys. 213. A: ὅταν κολάζηται ὑπὸ τῆς μητρὸς cet. Gorg. 479. A: μήτε νουθετεῖσθαι μήτε κολάζεσθαι cet. 507. D: μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι. Legg. X. 890. C. VI. 773. D: κολαζόμενος (οἶνος) ... ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ. Pol. VIII. 559. B: κολαζομένη ἐκ νέων. IX. 591. B: τοῦ ... μὴ λανθάνοντος καὶ κολαζομένου. Gorg. 527. C: κολαζόμενον διδόναι δίκην. Pol. II. 380. B: οἱ δὲ ὠνίναντο κολαζόμενοι. IX. 571. B: κολαζόμεναι ... ὑπὸ τῶν νόμων cet. Legg. IX. 879. D: κολασθῆναι. Prot. 324. B: ὁ τοῦτον ἰδὼν κολασθέντα. Legg. VII. 793. E: τοῖς κολασθεῖσι. Med. Prot. 324. C: τιμωροῦνται ... καὶ κολάζονται ... οὓς ἂν οἴωνται ἀδικεῖν. Menex. 240. D: κολασάμενοι ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας. Pol. IX. 575. D: οὕτω πάλιν τὴν πατρίδα ... κολάσεται. Verb. Gorg. 527. B: κολαστέος ἐστί. 492. D: τὰς ... ἐπιθυμίας φῂς οὐ κολαστέον —; 507. D. Riv. 138. E: ἀλλ' αὐτὸν κολαστέον (i. q. δεῖ κολάζειν) δικάζοντα ὀρθῶς.

κολακεία, ἡ, *adulatio*. Gorg. 465. B: ἡ ὀψοποιικὴ κολακεία. 466. A: κολακεία δοκεῖ σοι εἶναι ἡ ῥητορική; Conv. 184. C. Pol. IX. 590. B: κολακεία ... καὶ ἀνελευθερία. Gorg. 466. A: κολακείας ... μόριον. Conv. 183. B: κολακείας καὶ ἀνελευθερίας. Pol. V. 465. Legg. VI. 762. A: κολακείας ἕνεκα διδόντων. Gorg. 463. B: κολακείαν. Conv. 184. C.

κολακευτικός, ή, όν, *adulandi peritus*; fem. *adulandi ars*. Gorg. 464. C: ἡ κολακευτικὴ αἰσθομένη cet.

κολακεύω, *adulor*. Pol. VII. 538. D: ἃ κολακεύει ... ἡμῶν τὴν ψυχήν. 539. A: τὸν κολακεύοντα. Ep. VII. 331. C. Pol. VII. 538. B: τοὺς κολακεύοντας. Gorg. 521. B: κολακεύσοντα. Alc. I. 120. B: κολακεύσοντες τὴν πόλιν.

κολακικός, ή, όν, *adulatorius*. Gorg. 522. D: κολακικῆς ῥητορικῆς ἐνδείᾳ. 517. A: οὔτε τῇ κολακικῇ (ῥητορικῇ).

502. D: *κολακικὴν γὰρ αὐτὴν (τὴν ῥητορικὴν) φαμεν εἶναι.* Soph. 222. E. Legg. I. 633. D: *καί τινας δεινὰς θωπείας κολακικάς.*

κόλαξ, ὁ, adulator. Pol. IX. 597. A: *κόλαξ αὐτὸς ἂν θεραπόντων ἀναφανείη.* D: *κόλαξ τῶν πονηροτάτων.* Phaedr. 240. B: *κόλακι, δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ.* Gorg. 466. A: *ὡς κόλακες.* Pol. VII. 538. A: *κόλαξι πολλοῖς.* Ib. *πρὸς ... τοὺς κόλακας.* B.

κόλασις, ἡ, castigatio. Locr. 104. C: *τῷ δ' ἑπέσθω κόλασις* cet. Pol. II. 380. B: *ὅτι ἐδεήθησαν κολάσεως.* Legg. VI. 777. B. Apol. 26. A. Prot. 326. D: *ὄνομα τῇ κολάσει ταύτῃ ... εὐθῦναι.* Legg. VII. 794. B. Locr. 104. E: *ποτὶ κόλασιν.* Prot. 323. E: *αἱ κολάσεις καὶ αἱ νουθετήσεις.* Legg. VI. 764. C. Locr. 103. E: *διὰ κολασίων.* Legg. XI. 932. C: *κολαζέσθωσαν ταῖς αὐταῖς κολάσεσιν.* 881. B: *τὰς ἐνθάδε κολάσεις.*

κολαστής, ὁ, punitor. Legg. IX. 863. A: *κολαστὴν τῶν ἁμαρτημάτων θάνατον ... νέμειν.*

κολαστικός, ή, όν, castigans, puniens. Soph. 229. A: *ἡ κολαστικὴ ... δίκη.*

κολλητός, ή, όν, glutinatus. Polit. 279. E: *τὰ μὲν ὕδασι καὶ γῇ κολλητά.*

κόλλοψ, ὁ, verticillus (in lyra; vern. *Wirbel*). Pol. VII. 531. B: *ἐπὶ τῶν κολλόπων στρεβλοῦντας.*

κολλῶ, agglutino, necto. Tim. 82. D: *τὴν σάρκα κολλᾷ πρὸς τὴν τῶν ὀστῶν φύσιν.* Legg. VI. 776. A: *κολλᾷ καὶ συνδεῖ (πόθος) πάντα ἤθη.* Phaedr. 278. D: *πρὸς ἄλληλα κολλῶν τε καὶ ἀφαιρῶν.* Tim. 75. D: *περὶ τὸν τράχηλον ἐκόλλησεν.*

κολλώδης, ὁ ἡ, glutinosus. Crat. 427. B: *τὸ κολλῶδες.*

κολοβός, ὁ ἡ, mutilus, carens. Polit. 265. D: *κολοβόν τινα ἀγέλην κεράτων* (v. *κολοβῶν ... ἀκεράτων*).

κολούω, deprimo, retundo, laedo (vern. *verkleinern, nicht aufkommen lassen*). Apol. 39. D: *μὴ τοὺς ἄλλους κολούειν.* Legg. V. 731. A: *τοὺς ἄλλους ... οὐ κολούων διαβολαῖς.* Prot. 343. C: *ἐπιβουλεύων κολοῦσαι αὐτό (τὸ ῥῆμα).* Euthyd. 305. D: *ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Εὐθύδημον κολούεσθαι.* Pol. VII. 528. C: *ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀτιμαζόμενα καὶ κολουόμενα.*

κολοφών, ὁ, pr. *apex;* hinc *ultimum* vel *finis;* unde etiam Lat. *colophonem addere* (conf. vern. *die Krone aufsetzen*) dicitur qui *aliquid ad exitum adducit* vel *absolvit.* Legg. II. 674. C: *οὗτος ... κολοφὼν ἐπὶ τῷ περὶ οἴνου λόγῳ ῥηθέντι εἰρήσθω.* Theaet. 153. C: *τὸν κολοφῶνα ... προσβιβάζων.* Legg. II. 673. D: *ἐπὶ ... τῇ τῆς μέθης χρείᾳ τὸν κολοφῶνα πρῶτον ἐπιθῶμεν.* Euthyd. 301. E: *ἤδη κολοφῶνα ἐπιτίθης τῇ σοφίᾳ.* Ep. III. 318. B: *τὸν κολοφῶνα ... ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας.*

κολυμβήθρα, ἡ, aquarium. Pol. V. 453. D: *ἄν τέ*

τις εἰς κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ ἄν τε εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον.

κολυμβητής, ὁ, *urinator*. Prot. 350. A: οἱ κολυμβηταί.

κολυμβητικός, ή, όν, *urinandi peritus*; fem. *urinandi ars*. Soph. 220. A: κατ' ἔνια τῆς κολυμβητικῆς ἄττα μέρη.

κολυμβῶ, *urinor*. Prot. 350. A: οἶσθα … τίνες εἰς τὰ φρέατα κολυμβῶσι θαῤῥαλέως; Lach. 193. C: κολυμβῶντες.

κόμη, ἡ, *coma*. Pol. III. 391. B: κόμην (Hom.). Phaed. 89. B: αὔριον … τὰς καλὰς ταύτας κόμας ἀποκερεῖ.

κομήτης, ὁ, *comatus*. Gorg. 524. C: κομήτης τούτου καὶ ὁ νεκρός. Pol. V. 454. C: κομῆται. Ib. κομητῶν et κομήτας.

κομιδῇ, *plane*, *prorsus*. Gorg. 501. A: κομιδῇ ἀτέχνως ἐπ' αὐτὴν ἔρχεται. Theaet. 159. A: ὅταν ᾖ κομιδῇ ἕτερον. Polit. 270. E: κομιδῇ τὸ πάμπαν ἐξηφανίζετο. Crat. 432. E: ἵνα κομιδῇ ᾖ τοιοῦτον οἷόνπερ οὗ ὄνομά ἐστιν. Conv. 215. D: κομιδῇ … μεθύειν. Pol. II. 382. E: κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. al. Hinc in resp. affirmante vel asseverante κομιδῇ γε (Pol. IV. 442. A. V. 453. E. VIII. 562. A. al.) et κομιδῇ μὲν οὖν (Theaet. 155. A. Soph. 221. C. Polit. 290. C. Parm. 158. D. al.).

κομίζω, *porto*, *adduco*, *affero*, et simpl. *duco*. Phaed. 107. E: δεῦρο πάλιν ἡγεμὼν κομίζει. 113. D: οἷ ὁ δαίμων ἕκαστον κομίζει. Pol. IV. 423. D: ἕνα πρὸς ἓν ἕκαστον ἔργον … κομίζειν. Crit. 45. B: εἷς … κεκόμικεν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἀργύριον ἱκανόν. Phaedr. 242. D: δεινὸν λόγον αὐτός τε ἐκόμισας cet. Polit. 271. C: ὅσους μὴ θεὸς αὐτῶν εἰς ἄλλην μοῖραν ἐκόμισεν (v. ἐκόσμησεν). De lucri cup. 228. B: ὃς … τὰ Ὁμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί. C. Ax. 371. A: ἐκόμισαν. Menex. 247. C: ὅταν ὑμᾶς ἡ προσήκουσα μοῖρα κομίσῃ. Ep. VII. 348. C: δεῦρο … κομίσαι. Pol. II. 371. B: κομίσας … εἰς τὴν ἀγοράν τι ὧν ποιεῖ. Critia 113. E: ὕδατα … ἄνω πηγαῖα κομίσας. Pol. VII. 536. B: ἀρτίφρονας ἐπὶ τοσαύτην … μάθησιν … κομίσαντες. II. 370. E: οἳ ἐξ ἄλλης πόλεως αὐτῇ κομίσουσιν (codd. aliquot κομιοῦσιν) ὧν δεῖται. Parm. 127. C: τότε … αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι. Pol. X. 614. B: κομισθεὶς … οἴκαδε. Legg. XII. 944. A: κομισθεὶς ἐπὶ σκηνήν. V. 742. C: τοῦ ξενικοῦ κομισθέντος νομίσματος. IX. 865. B: κατὰ τὸν ἐκ Δελφῶν κομισθέντα … νόμον. I. 629. B: κομισθέντα ἐκ Λακεδαίμονος. Critia 108. D: τὰ … δεῦρο ὑπὸ Σόλωνος κομισθέντα. Med. *reporto*, *accipio*, *recipio*, *sumo*; etiam *peto*, *arcesso*. Legg. IX. 868. B: τὸ δ' ἔκτισμα αὐτὸς αὐτῷ κομιζέσθω κατὰ τὸν νόμον. XI. 936. D. IV. 718. A: τὴν ἀξίαν ἂν παρὰ θεῶν … κομιζοίμεθα. Pol. X. 615. B: (ἵνα) τὴν ἀξίαν κομίζοιντο. 621.

C: *ἐπειδὰν τὰ ἆθλα αὐτῆς κομιζώμεθα.* II. 370. E: *παρ' ὧν ἂν κομίζωνται ὧν ἂν αὐτοῖς χρεία.* Legg. VIII. 846. A: *κομίζεσθαι.* 844. B: *ταύτην ἡμέρας ἑκάστης κομιζόμενος.* Pol. VIII. 555. E: *τόκους ... κομιζόμενοι.* VI. 507. A: *τοῦτον ... τὸν τόκον ... κομίσασθε.* Ep. XIII. 362. B: *ὅτι ... μόλις κομίσαιτο.* Pol. X. 615. B: (*ἵνα*) *δεκαπλασίας ἀλγηδόνας ὑπὲρ ἑκάστου κομίσαιντο.* 612. D: *ἵνα καὶ τὰ νικητήρια κομίσηται.* Leg. VIII. 849. E. Pol. VI. 507. A: *κομίσασθαι.* Ep. I. 309. C: *κομισάμενον ἄλλον τινὰ τῶν ἑταίρων.* Legg. VI. 759. C: *ἐκ Δελφῶν ... νόμους ... κομισαμένους.* — Verb. Pol. III. 413. D: *οὕτω νέους ὄντας εἰς δείματ' ἄττα κομιστέον.*

κομμωτικός, ή, όν, *ad corpus comendum* vel *fucandum pertinens*; fem. *fucandi peritia.* Gorg. 465. B: *ἡ κομμωτική, κακοῦργός τε οὖσα καὶ ἀπατηλή* cet. C. 463. B: *τήν γε κομμωτικὴν καὶ τὴν σοφιστικήν.*

κομμώτρια, ἡ, *ornatrix.* Pol. II. 373. C: *κομμωτριῶν.*

κομψεία, ἡ, *argutia.* Phaed. 101. C: *τὰς ἄλλας τὰς τοιαύτας κομψείας ἐῴης ἂν χαίρειν.*

κομψεύομαι, *scite* vel *argute fingo* (ut alios ludam vel fallam), et in univ. *ludo, iocor.* Lach. 197. D: *πρέπει ... σοφιστῇ τὰ τοιαῦτα μᾶλλον κομψεύεσθαι ἢ ἀνδρὶ* cet. Pol. IV. 436. D: *κομψευόμενος ὡς* cet. Crat. 400. B: *ἔξεστι δὲ καὶ ψυχὴν κομψευόμενον λέγειν.* Phaedr. 227. C: *ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ κεκόμψευται* (signif. med.). Phil. 56. C: *καί τινι προςαγωγίῳ κεκομψευμένῳ* (*argute invento*, h. e. *scito* vel *lepido*). Pol. VI. 489. C: *ὁ τοῦτο κομψευσάμενος ἐψεύσατο.*

κομψός, ή, όν, *comtus*, h. e. *concinnus*; *scitus, lepidus, bellus*; *subtilis, exquisitus.* Gorg. 493. A: *κομψὸς ἀνήρ.* Hipp. mai. 288. D. Lys. 216. A. Pol. VIII. 558. A: *ἡ πρᾳότης ἐνίων τῶν δικασθέντων οὐ κομψή;* Soph. 259. C: *τοῦτο οὔτε τι κομψὸν οὔτε χαλεπὸν εὑρεῖν.* Crat. 402. D: *τοῦτο μὲν ... κομψόν.* Pol. II. 376. A. VII. 525. D. Ep. XIII. 361. A: *ἕτερον ... ἔργον ... πάνυ κομψόν.* III. 318. B: *μηχανὴν ... οὔτε κομψὴν ... εὗρες* cet. Phil. 53. C: *κομψοὶ ... δή τινες.* Crat. 405. D: *οἱ κομψοὶ περὶ μουσικὴν καὶ ἀστρονομίαν.* Pol. V. 460. A: *κλῆροι δή τινες ... ποιητέοι κομψοί.* Crat. 426. A: *ἐκδύσεις ... μάλα κομψαί.* Polit. 285. A: *πολλοὶ τῶν κομψῶν λέγουσιν ὡς* cet. Pol. III. 405. D: *τοὺς κομψοὺς Ἀσκληπιάδας.* 408. B. Phaedr. 266. D: *ταῦτα λέγεις ... τὰ κομψὰ τῆς τέχνης;* Gorg. 521. E: *τὰ κομψὰ ταῦτα.* Pol. VI. 499. A: *τὰ ... κομψά τε καὶ ἐριστικὰ* cet. Legg. I. 634. A: *πρὸς ... τὰ δεξιὰ καὶ κομψά.* III. 689. C. Crat. 429. D: *κομψότερος ... ὁ λόγος ἢ κατ' ἐμὲ* cet. Pol. IV. 404. A: *κομψοτέρας δή τινος ... ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς.* Phaed. 105. C: *κομψοτέραν* (*ἀπόκρισιν*). Theaet. 156. A: *ἄλλοι δὲ πολὺ κομψότεροι.* Pol. IX. 572. C: *συγγενόμενος ... κομψοτέροις ἀνδράσι.* Phaedr. 230. C: *πάν-*

των ... κομψότατον (*bellissimum*) τὸ τῆς πόας ὅτι cet. Euth. 11. C: τοῦτό μοι τῆς τέχνης ἐστὶ κομψότατον. Theaet. 171. A: ἔπειτά γε τοῦτ' ἔχει κομψότατον. Pol. VI. 495. D: οἳ ἂν κομψότατοι ὄντες τυγχάνωσι περὶ τὸ αὐτῶν ἀεὶ τεχνίον.

κομψότης, ἡ, *argutia*. Ep. X. 358. C: κομψότητας ... προσαγορεύων.

κομψῶς, *scite*; *argute* vel *callide*. Soph. 236. D: ἐπεὶ ... μάλα εὖ καὶ κομψῶς εἰς ἄπορον εἶδος διερευνήσασθαι καταπέφευγεν. Crat. 399. A: ὡς καὶ νῦν γέ μοι φαίνομαι κομψῶς ἐννενοηκέναι. Conv. 222. C. Theaet. 202. D: ὃ καὶ δοκεῖ λέγεσθαι κομψότατα. Clit. 409. D.

κομῶ, *comam nutrio*. Gorg. 524. C: εἰ ... ἐπετήδευε κομᾶν. Phaed. 89. C: κομήσειν.

κονία, ἡ, *lixivia* (vern. *Lauge*). Pol. IV. 430. B: κονίας.

κονιορτός, ὁ, *turbo pulvereus*. Pol. VI. 496. D: ἐν χειμῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου.

κόνις, ἡ, *cinis*. Pol. X. 614. D: μεστὰς αὐχμοῦ τε καὶ κόνεως. III. 388. B: κόνιν (Hom.).

κόπος, ὁ, *lassitudo*. Prot. 310. D: ἐκ τοῦ κόπου. Pol. VII. 537. B: κόποι ... καὶ ὕπνοι. Tim. 87. E. πολλοὺς ... κόπους.

κόπρος, ἡ, *fimus*; *coenum*. Prot. 334. A: οἷον καὶ ἡ κόπρος ... ταῖς ῥίζαις ἀγαθὸν παραβαλλομένη. Theaet. 194. A: γῆς ἢ κόπρου. Pol. III. 388. B: κατὰ κόπρον (Hom.).

κοπρώδης, ὁ ἡ, *lutulentus*, *impurus*. Theaet. 194. E: κοπρῶδες. 191. C: κοπρωδεστέρου (κηροῦ).

κόπτω, *caedo*, *concido*; *circumcido*. Ion. 539. C: κόψε (Hom.). Pol. VII. 519. A: ἐκ παιδὸς εὐθὺς κοπτόμενον. Tim. 60. B: τὸ ξυμμιγὲς (v. ξυμπαγὲν) ὕδωρ ὅταν ἐν τῇ ξυμμίξει κοπῇ. Med. *pectus plango*. Pol. X. 619. C: κόπτεσθαί τε καὶ ὀδύρεσθαι τὴν αἵρεσιν. Phaed. 60. A: βοῶσάν τε καὶ κοπτομένην. Pol. X. 605. D: κοπτομένους.

κόρη, ἡ, *puella*; *virgo*. Legg. VII. 796. B: ἡ ... παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα (Minerva). Pol. X. 617. D: κόρης Λαχέσεως. Critia 113. D: ἤδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης. Legg. VII. 793. E. VI. 785. A: κόρη. VI. 764. D: θηλειῶν κορῶν. XII. 947. B: κορῶν ... χορόν. Phaedr. 229. B: ἐπιτήδεια (τὰ ὑδάτια) κόραις παίζειν παρ' αὐτά. Legg. VIII. 833. C: κόραις ... ἀνήβοις. VI. 771. E: κόρους καὶ κόρας. VII. 813. E: καὶ κόρας καὶ γυναῖκας. XII. 947. D. **pupa* (s. imaguncula ex cera argillave ficta). Phaedr. 230. B: ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων. **pupilla*. Alc. I. 133. A: ὅτι τοῦ ἐμβλέποντος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ ὄψει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ, ὃ δὴ καὶ κόρην καλοῦμεν.

κοροπλάθος, v. ἱπνοπλάθος.

κόρος, ὁ, *satietas*, *taedium*. Phaedr. 240. C: κόρον γε καὶ ἡ τούτων συνουσία ἔχει.

κόρος, ὁ, puer. Legg. VII. 793. E: *κόρου.* 785. A: *κόρῳ.* 794. C: *κόροι μετὰ κόρων.* VI. 771. E: *κόρους.* VII. 796. C. — A v. *κορεῖν (verrere, purgare)* ducitur *κόρος* Crat. 396. B: *κόρον* (v. *κόρος*) ... *σημαίνει* (int. nom. *Κρόνος*), *οὐ παῖδα, ἀλλὰ τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον τοῦ νοῦ.*

κόῤῥη, ἡ, tempus vel *tempora, os.* Gorg. 486. C: *ἐπὶ κόῤῥης τύπτοντα.* 508. D. 527. A.

κορυβαντιῶ, Corybantum instar furo (quod in summo fere furore ponitur). Crit. 54. D: *ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες.* Ion. 533. E. 536. C. Conv. 215. E: *πολύ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαντιώντων ἡ ... καρδία πηδᾷ.*

κόρυδος, ὁ, alauda cristata. Euthyd. 291. B: *ὥσπερ τὰ παιδία τὰ τοὺς κορύδους* (sic Cl. c. al. Vulgo *κορυδοὺς*) *διώκοντα.*

κορυζῶ, mucosus, h. e. *insipiens* vel *stupidus, sum.* Pol. I. 343. A: *ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ καὶ οὐκ ἀπομύττει δεόμενον.*

κορυφαῖος, ὁ, coryphaeus, princeps. Theaet. 173. C: *λέγωμεν ... περὶ τῶν κορυφαίων.*

κορυφή, ἡ, vertex; cacumen; extremum. Phaed. 60. B: *ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς συνημμένω δύ' ὄντε.* Tim. 67. A: *ὅσον ἡμῶν μεταξὺ κορυφῆς τοῦ τε ὀμφαλοῦ κεῖται.* Locr. 98. B: *ἀπὸ τᾶς κορυφᾶς ἐς τὰν βάσιν.* Critia 116. E: *τῇ κορυφῇ τῆς ὀροφῆς ἐφαπτόμενον.* Legg. XII. 964. E: *οἷον ἐν ἄκρα κορυφῇ ἀπειλημμένους.* Tim. 21. E: *κατὰ κορυφήν.* 76. A. Critia 119. E. Euthyd. 299. E: *τὴν ἑαυτῶν κορυφὴν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες.* Legg. III. 677. B: *ἐν κορυφαῖς που σμικρὰ ζώπυρα ... διασεσωσμένα.* Phaed. 60. C: *ξυνῆψεν εἰς ταὐτὸν αὐτοῖς τὰς κορυφάς.* Tim. 91. E: *προμήκεις τε καὶ παντοίας ἔσχον τὰς κορυφάς.* **caput, summa.* Crat. 415. A: *ἔρχομαι ... ἐπὶ τὴν κορυφὴν ὧν εἴρηκα.* Ib. *ἐπὶ τὴν κορυφὴν δεῖ τῶν εἰρημένων ἐλθεῖν.*

κορωνίς, ἡ, in navibus dicitur inflexis. Apol. 28. D. Hipp. min. 370. C. (Hom.).

κόσκινον, τό, cribrum. Gorg. 493. B: *τετρημένῳ κοσκίνῳ.* C. Pol. II. 363. D: *κοσκίνῳ ὕδωρ ... φέρειν.*

κόσμημα, τό, insigne. Legg. XII. 956. A: *πρὸς τὰ πολέμου κοσμήματα.*

κόσμησις, ἡ, ornatus, cultus; apparatus. Critia 117. B: *τὸ πρόσφορον τῆς κοσμήσεως ἑκάστοις ἀπονέμοντες.* Legg. X. 904. A. XII. 949. C: *ἢ τοιούτων τινῶν ἄλλων κοσμήσεων.* Gorg. 504. D: *ταῖς ... τῆς ψυχῆς τάξεσί τε καὶ κοσμήσεσι.*

κοσμητής, ὁ, moderator. Legg. VIII. 843. E: *τὸν μείζω πόλεως κοσμητήν.* VI. 755. C: *τῶν πεζῶν φυλῶν κοσμητὰς τῶν τάξεων.* 772. A.

κοσμητικός, ή, όν, ornandi peritus; fem. *ornandi ars.*

Soph. 227. A: ξύμπασα κοσμητική. Polit. 282. A: πολλῆς οὔσης τῆς κοσμητικῆς ... μόριον.

κοσμήτωρ, ὁ, *moderator*. Pol. III. 393. A. (Hom.).

κόσμιος, α, ον, *modestus*, *moderatus*, *modicus*; *probus*; *temperans*. Pol. VI. 486. B: ὁ κόσμιος καὶ μὴ φιλοχρήματος cet. VI. 500. C. Men. 90. A: κόσμιος καὶ εὐσταλὴς ἀνήρ. Gorg. 506. E: ἥ γε κόσμιον ἔχουσα (ψυχὴ) κοσμία; Ib. ἡ ... κοσμία σώφρων; Phaed. 108. A: ἡ ... κοσμία τε καὶ φρόνιμος ψυχή. Ep. VII. 340. E: δίαιτα ἡ καθ' ἡμέραν ... κοσμία. Conv. 189. A: τὸ κόσμιον τοῦ σώματος. Pol. III. 410. E: ἥμερόν τε καὶ κόσμιον. Gorg. 494. A: τὸν (βίον) τοῦ κοσμίου. Conv. 188. A: τοῦ κοσμίου ... ἔρωτος. Pol. III. 399. E: βίου ... κοσμίου τε καὶ ἀνδρείου. 403. A: κοσμίου τε καὶ καλοῦ ... ἐρᾶν. Legg. IV. 710. D: μετὰ ... τυράννου κοσμίου. Polit. 309. E: τῆς κοσμίας φύσεως. Conv. 188. C: τῷ κοσμίῳ Ἔρωτι. Pol. VI. 500. C: θείῳ ... καὶ κοσμίῳ ὅ γε φιλόσοφος ὁμιλῶν. VIII. 560. D: κοσμίαν δαπάνην. Polit. 309. B: τὰς ... ἐπὶ τὸ κόσμιον (ξυντεινούσας). Legg. VII. 802. E: τὸ ... πρὸς τὸ κόσμιον καὶ σῶφρον μᾶλλον ἀποκλῖνον. Phaedr. 256. B: ἐγκρατεῖς αὑτῶν καὶ κόσμιοι ὄντες. Gorg. 504. D: ὅθεν καὶ νόμιμοι γίγνονται καὶ κόσμιοι. Phaed. 68. E. Polit. 307. E: οἱ ... διαφερόντως ὄντες κόσμιοι. Conv. 193. A: ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς. Pol. I. 329. D. IX. 587. B: αἱ βασιλικαί τε καὶ κόσμιαι (ἐπιθυμίαι). Legg. VI. 773. A: κοσμίων ... πατέρων. Polit. 303. B: κοσμίων ... οὐσῶν (τῶν πολιτειῶν). Conv. 187. D: τοῖς κοσμίοις τῶν ἀνθρώπων. Gorg. 493. D: τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων. Pol. III. 408. A: ἄνδρας ... κοσμίους ἐν διαίτῃ. VII. 539. D: κοσμίους εἶναι καὶ στασίμους. Legg. VIII. 831. E. Critia 112. C: κοσμίας ᾠκοδομοῦντο οἰκήσεις. Conv. 190. E: ἵνα ... κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος. Legg. VII. 815. E. Conv. 187. D: ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίγνοιντο οἱ μήπω ὄντες. Legg. III. 681. B: κοσμιώτερα. Pol. VIII. 564. E: οἱ κοσμιώτατοι φύσει. Crit. 53. C: τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους.

κοσμιότης, ἡ, *modestia*, *moderatio*. Def. 412. D. Polit. 307. A: τὸ τῆς κοσμιότητος ὄνομα. Legg. VII. 794. A: κοσμιότητος ... ἐπιμελεῖσθαι. Gorg. 508. A: κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην. Alc. I. 122. A.

κοσμίως, *modeste*, *moderate*; etiam *ordine* (vern. *wie es sich gebührt*). Prot. 347. D: λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ... κοσμίως. Gorg. 493. C: τὸν κοσμίως ... ἔχοντα βίον. Phaed. 68. C: τὸ ... ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως. Soph. 216. A: ἥκομεν αὐτοί τε κοσμίως cet. Conv. 182. A: κοσμίως γε καὶ νομίμως ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον. Pol. VI. 503. C: κοσμίως ... ζῆν. Legg. VII. 806. E. Charm. 159. B: τὸ κοσμίως πάντα πράττειν καὶ ἡσυχῇ. Menex. 248. D: τοὺς μὲν παιδεύοντες κοσμίως cet.

κόσμος, ὁ, ordo s. *apta* et *recta dispositio* vel *constitutio*; hinc etiam *ornatus, decus, honor* al. Gorg. 506. E: *κόσμος τις ... ἐγγενόμενος ἐν ἑκάστῳ*. Phil. 64. B: *καθαπερεὶ κόσμος τις ἀσώματος*. Conv. 197. E: *ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος*. Pol. IV. 430. E: *κόσμος πού τις ... ἡ σωφροσύνη ἐστί* cet. Legg. VI. 761. D: *ταῦτα ... τὰ τοιαῦτα πάντα κόσμος τε καὶ ὠφέλεια τοῖς τόποις γίγνοιτ' ἄν*. 769. D. Alc. I. 123. C: *ἢ ἔστι κόσμος ἴσως ἄξιος μνῶν πεντήκοντα*. Lys. 205. E. Ep. II. 312. C: *ἀμφοτέροις κόσμος*. Gorg. 504. A: *τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα (οἰκία)*. Legg. VI. 759. A. 764. D: *ἐπιμελητὰς κόσμου καὶ παιδεύσεως ἅμα*. Conv. 223. B: *ἐν κόσμῳ οὐδενί*. Pol. VI. 500. C: *κόσμῳ ... πάντα καὶ κατὰ λόγον ἔχοντα*. Critia 117. B: *πρέποντα ... τῷ περὶ τὰ ἱερὰ κόσμῳ*. Legg. X. 898. B: *μηδ' ἐν κόσμῳ μηδ' ἐν τάξει*. Gorg. 506. E: *ψυχὴ ... κόσμον ἔχουσα τὸν ἑαυτῆς*. 523. E: *καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκεῖνον τὸν κόσμον*. Polit. 273. B: *πρὶν εἰς τὸν νῦν κόσμον ἀφικέσθαι*. 288. C: *τὸ περὶ τὸν κόσμον καὶ γραφικήν*. Phil. 59. A. 66. C. (Orph.). Pol. II. 373. C: *τῶν περὶ τὸν γυναικεῖον κόσμον*. Tim. 40. A: *κόσμον ἀληθινὸν ... πεποικιλμένον ... καθ' ὅλον*. Legg. V. 736. E: *κόσμον πολιτικόν*. VI. 751. A: *περὶ πολιτείας κόσμον*. 764. B: *τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κόσμον διαταχθέντα ὑπὸ νόμων*. VIII. 846. D: *τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κόσμον σώζων καὶ κτώμενος*. Menex. 236. D: *λόγῳ ... τὸν λειπόμενον κόσμον ... ἀποδοῦναι τοῖς ἀνδράσι*. Prot. 322. C: *ἵν' εἶεν πόλεων κόσμοι*. Legg. VII. 800. E: *οὐ στέφανοι ... οὐδ' ἐπίχρυσοι κόσμοι*. Alc. I. 123. C: *ὀνόματ' ἔχειν ἑκάστους τῶν τόπων ἀπὸ ἑκάστου τῶν κόσμων*. Phaedr. 239. D: *ἀλλοτρίοις ... κόσμοις*. Phaed. 114. D: *ὅστις ... τοὺς κόσμους εἴασε χαίρειν*. **mundus, coelum* s. *caelestis descriptio*. Tim. 28. B: *ὁ ... πᾶς οὐρανὸς ἢ κόσμος ἢ καὶ ἄλλο ὅ τί ποτε ὀνομαζόμενος*. 29. A: *εἰ ... καλός ἐστιν ὅδε ὁ κόσμος*. 92. Locr. 95. A. Phil. 28. E: *τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου*. Tim. 27. A: *ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως*. 29. E: *ταύτην ... γενέσεως καὶ κόσμου ... ἀρχήν*. 32. C: *τὸ τοῦ κόσμου σῶμα*. Critia 121. C: *κατὰ μέσον παντὸς τοῦ κόσμου*. Ax. 370. C: *τὰ τοῦ κόσμου παθήματα*. Locr. 97. C: *σὺν κόσμῳ*. Phaedr. 246. C: *πάντα τὸν κόσμον διοικεῖ*. Gorg. 508. A. *τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν*. Phil. 29. E. Tim. 30. B: *τόνδε τὸν κόσμον ζῷον ἔμψυχον ἔννουν τε τῇ ἀληθείᾳ ... γενέσθαι*. C. Epin. 977. B: *εἴτε κόσμον ... εἴτε οὐρανὸν ἐν ἡδονῇ τῳ λέγειν*.

κοσμῶ, ordino, dispono, constituo, compono; etiam *moderor*. Polit. 273. E: *κοσμεῖ*. Legg. X. 899. B: *εἴτε ἐν σώμασι ἐνοῦσαι (ψυχαὶ) ... κοσμοῦσι πάντα οὐρανόν* cet. I. 628. A: *τὸν βίον κοσμοῖ (ἄν)*. Phaed. 97. E: *τόν γε νοῦν κοσμοῦντα πάντα κοσμεῖν*. Crat. 413. C. Phil. 30. C: *κο-*

σμοῦσα (αἰτία). Legg. III. 700. C: ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις. VII. 794. B. X. 898. C: ἐπιμελουμένην καὶ κοσμοῦσαν (ψυχήν). Locr. 97. C: ὃν (ἃς? int. περιόδους) ἐκόσμησεν ὁ θεὸς σὺν κόσμῳ. Polit. 273. D: θεὸς ὁ κοσμήσας αὐτόν. Tim. 53. A: ὅτε δ' ἐπεχειρεῖτο κοσμεῖσθαι τὸ πᾶν. Phaed. 98. A: ὑπὸ νοῦ αὐτὰ κεκοσμῆσθαι. Legg. IV. 716. A: ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος (*compositus*, h. e. *modestus*). Phaedr. 247. A: στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη. Legg. I. 626. B: κεκοσμημένην (πόλιν). Gorg. 506. E: τάξει ... τεταγμένον καὶ κεκοσμημένον. 504. A: τεταγμένον τε καὶ κεκοσμημένον πρᾶγμα. Legg. XII. 968. C: πρὶν ἂν κοσμηθῇ. VIII. 834. E: κοσμηθήσονται. Pol. VI. 506. B: οὐκοῦν ἡμῖν ἡ πολιτεία παντελῶς κεκοσμήσεται —; **orno*, *exorno* (etiam *celebro*), et in univ. (ut Lat. *exorno*) *instruo*. Lach. 197. C: ὡς εὖ ὅδε ἑαυτὸν ... κοσμεῖ τῷ λόγῳ. Lys. 196. B: τί ἂν τις ... κενοῖς λόγοις αὐτὸς αὑτὸν κοσμοῖ; Legg. VI. 763. D: ὅπως ... κοσμῇ τε ἅμα καὶ ὠφελῇ τὴν πόλιν. 761. C: κοσμῶσι. IV. 718. B: τὸν ἑαυτοῦ βίον φαιδρυνάμενον κατὰ νόμον κοσμεῖν δεῖ. VII. 796. A: λόγῳ κοσμεῖν. Menex. 239. C. 246. A. Phaedr. 245. A: μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα. Legg. VI. 769. B. 761. B: τὰ ... πηγαῖα ὕδατα ... κοσμοῦντες φυτεύμασι cet. VIII. 829. C: τὸν ... ἄριστον δοκοῦντα εἶναι κοσμοῦντας. Prot. 320. E: τὰ δ' ἀσθενέστερα τάχει ἐκόσμει. Critia 109. C: ἐκεῖνα ἐκόσμουν. Ion. 530. D: ὡς εὖ κεκόσμηκα τὸν Ὅμηρον. Ep. VII. 336. A: ἐκόσμησε (ἂν) νόμοις τοῖς προσήκουσι ... τοὺς πολίτας. Conv. 177. C: κοσμῆσαι τὸν θεόν. Menex. 237. C. Phaed. 114. E: κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἀλλοτρίῳ, ἀλλὰ τῷ αὐτῆς κόσμῳ. Menex. 249. A: πανοπλίᾳ κοσμήσασα. Pol. IV. 443. D: κοσμήσαντα. Hipp. mai. 289. D: τὸ καλόν, ᾧ καὶ τἄλλα πάντα κοσμεῖται. Legg. VII. 796. C: μεθ' ὅπλων τε καὶ ἵππων ... κοσμεῖσθαι. Menex. 237. C: ἡ τῶνδε εὐγένεια κοσμουμένη. Phaedr. 239. D: ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις ... κοσμούμενον. Phaed. 110. E: τὴν ... γῆν αὐτὴν κεκοσμῆσθαι τούτοις τε ἅπασι cet. Ion. 535. D: κεκοσμημένος ἐσθῆτι ποικίλῃ καὶ χρυσοῖσι στεφάνοις. Legg. I. 630. C: κατὰ καιρὸν κεκοσμημένη τῷ ποιητῇ. Tim. 90. C: ἔχοντα ... αὐτὸν εὖ μάλα κεκοσμημένον τὸν δαίμονα ξύνοικον ἐν αὐτῷ. Menex. 249. B: ὅπλοις κεκοσμημένον. Legg. VII. 807. A: τοῖς ... ταύτῃ κεκοσμημένοις. XII. 947. A: τούτους μόνους δάφνης στεφάνῳ ... κεκοσμημένους εἶναι. Apol. 17. B: οὐδὲ κεκοσμημένους (λόγους). Critia 115. C: κεκοσμημένα κοσμῶν. Legg. VII. 796. C: πανοπλίᾳ ... παντελεῖ κοσμηθεῖσα.

κοτέω, *invideo*. Lys. 215. C. (Hes.).

κοτύλη, ἡ, idem fere quod Lat. *hemina*. Conv. 214. A: πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. Lys. 219. E: οὐδὲ τρεῖς κοτύλας οἴνου.

κουρά, ἡ, tonsura; caesura. Polit. 288. D: *δρυοτομικὴ καὶ κουρὰ ξύμπασα* (v. *ξύμπαντα*). Pol. IV. 425. B: *κουράς γε καὶ ἀμπεχόνας* cet.

κουρεύς, ὁ, tonsor. Pol. II. 373. C: *κουρέων.*

κουφίζω, sublime fero, tollo. Phaedr. 248. C: *ᾧ* (*πτερῷ*) *ψυχὴ κουφίζεται.* 249. A: *εἰς τοὐρανοῦ τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθεῖσαι.*

κοῦφος, η, ον, levis (etiam trop.). Theaet. 152. D: *κοῦφον* (*φανεῖται*). Pol. VII. 524. A. Tim. 62. C. Ion. 534. B: *κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητής ἐστι* cet. Pol. VII. 524. A: *ἡ τοῦ κούφου* (*αἴσθησις*). Legg. XI. 935. A: *ἐκ λόγων, κούφου πράγματος.* Phil. 14. D: *βαρὺν καὶ κοῦφον τὸν αὐτόν.* Crat. 423. A: *τὸ ἄνω καὶ τὸ κοῦφον.* Pol. VII. 524. A. Tim. 63. D. Pol. V. 479. B: *κοῦφα καὶ βαρέα.* Tim. 53. A. 91. D: *ἐκ τῶν ἀκάκων ἀνδρῶν, κούφων δέ.* Legg. IV. 717. C: *κούφων καὶ πτηνῶν λόγων.* Locr. 104. E: *κούφων ... καὶ μετεώρων.* Theaet. 178. B: *βαρέων, κούφων.* Legg. IX. 863. C: *κούφων ἁμαρτημάτων.* X. 892. B. Legg. II. 671. B: *πᾶς ... αὐτὸς αὑτοῦ κουφότερος αἴρεται.* Tim. 59. C: *κουφότερον.* Charm. 166. B: *κουφοτέρου σταθμοῦ.* Euth. 7. C: *περὶ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου.* Pol. IV. 438. C: *βαρύτερα πρὸς κουφότερα.*

κουφότης, ἡ, levitas. Legg. I. 625. D: *τῶν ... τόξων καὶ τοξευμάτων ἡ κουφότης.* Tim. 65. E: *φερόμενα ... ὑπὸ κουφότητος ἄνω.* Legg. X. 897. A: *κουφότητας.*

κούφως, leviter. Menex. 248. C: *κούφως ... καὶ μετρίως* (*φέροντες τὰς συμφοράς*).

κράατα, capita. Conv. 195. D. (Hom.).

κραδίη, ἡ (i. q. *καρδία*), *cor.* Pol. III. 389. E. 390. D. IV. 441. B. (Hom.).

κραιπαλῶ, crapulae plenus sum. Conv. 176. D: *κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας.*

κραιπνά, celeriter. Lach. 191. A. (Hom.).

κραιπνός, ή, όν, vehemens. Men. 81. C. (Pind.).

κρᾶμα, τό, temperatio. Locr. 95. E: *ὡς ἓν κρᾶμα ἐκ δύο τουτέων εἶμεν.* Ib. *κρᾶμα ... κερασάμενος.*

κρανίον, τό, calva. Euthyd. 299. E: *ἐν τῷ κρανίῳ.* Conv. 195. E: *οὐδ' ἐπὶ κρανίων* (*βαίνει*). Euthyd. 299. E: *οἳ χρυσίον ... ἐν τοῖς κρανίοις ἔχουσι* cet.

κρᾶσις, ἡ, temperatio; coniunctio. Phaed. 59. A: *καί τις ἀήθης κρᾶσις ἀπό τε τῆς ἡδονῆς συγκεκραμένη ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης.* Phil. 64. E. Pol. IV. 441. E: *μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς κρᾶσις.* Theaet. 152. D: *ἐκ ... κράσεως πρὸς ἄλληλα.* Tim. 74. D: *ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως.* Phil. 64. E: *ἐν τῇ κράσει.* Tim. 68. C. Legg. X. 889. C: *τῇ τῶν ἐναντίων κράσει.* Phaed. 86. B: *κρᾶσιν εἶναι καὶ ἁρμονίαν αὐτῶν τούτων τὴν ψυχὴν ἡμῶν.* 111. B: *τὰς ... ὥρας αὐτοῖς κρᾶσιν ἔχειν τοιαύτην ὥστε* cet. Phil. 47. C:

ὥστ' εἰς μίαν ἀμφότερα κρᾶσιν ἰέναι. 63. E: μίξιν καὶ κρᾶσιν. Conv. 188. A: (ἐπειδὰν) ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ σώφρονα. Legg. VII. 818. D. Locr. 103. A: αἱ τῶν σωμάτων κράσιες.

κρατεραύχην, ὁ ἡ, *duram habens cervicem.* Phaedr. 253. E: κρατεραύχην (ἵππος).

κρατήρ, ὁ, *crater.* Critia 120. A: χρυσαῖς φιάλαις ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀρυτόμενοι. Legg. VI. 773. D: ὅτι πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κρατῆρος κεκραμένην. Tim. 41. D: ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα ... τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο. Critia 120. A: κρατῆρα κεράσαντες. Phaed. 111. D: ὥσπερ εἰς κρατῆρας.

κρατητικός, ή, όν, *superans.* Def. 414. A: νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν. Etiam *assequens.* Def. 414. A: εὐκρίνεια κρατητικὴ τοῦ λογιζομένου.

κράτιστος, η, ον, *optimus; peritissimus.* Phaedr. 267. D: διαβάλλειν ... κράτιστος. Crat. 425. E: ἆρα καὶ ἡμῖν κράτιστος οὗτος τῶν λόγων; Pol. X. 618. E: ὅτι ζῶντι ... αὕτη κρατίστη αἵρεσις. Phaedr. 228. C: ἐμοὶ ... πολὺ κράτιστόν ἐστιν οὕτως ὅπως δύναμαι λέγειν. Phil. 15. C. Pol. II. 368. C. Euth. 5. A. Polit. 257. A: τοῦ περὶ λογισμοὺς καὶ τὰ γεωμετρικὰ κρατίστου. Tim. 40. A: εἰς τὴν τοῦ κρατίστου φρόνησιν. Locr. 99. A: δεσμῷ κρατίστῳ. Legg. X. 895. B: κρατίστην μεταβολὴν πασῶν. Prot. 352. D: πάντων κράτιστον ... τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. Tim. 70. E. Theag. 122. A: ἡγοῦμαι κράτιστον εἶναι cet. Euthyd. 272. A: κρατίστω ... ἀγωνίσασθαι cet. 305. A: ἐν τοῖς κρατίστοις εἰσὶ τῶν νῦν. Phil. 67: τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι.

κράτος, τό, *potestas, imperium; principatus.* Legg. IV. 713. A: τὸ τοῦ δεσπότου ... ἑκάστη (πολιτεία) προσαγορεύεται κράτος. Phaedr. 237. E: τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα. Polit. 273. A: ἐπιμέλειαν καὶ κράτος ἔχων αὐτὸς ... ἑαυτοῦ. Tim. 36. C: κράτος δ' ἔδωκε τῇ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾷ. Legg. VI. 757. D. Menex. 238. D. Hinc κατὰ κράτος, *per vim, summa vi; omni ope.* Legg. III. 692. D: πολεμοῦσα αὐτῇ κατὰ κράτος. 698. D. Clit. 407. A: τὰ δὲ φεύξομαι κατὰ κράτος. Etiam ei tribuitur qui alterum superat vel devincit. Legg. XII. 962. A: νίκην καὶ κράτος πολεμίων. Locr. 140. A.

κρατῶ, *superior* vel *potior sum, praesto; excello; vinco; impero; moderor;* etiam abs. *dominor* et *valeo.* Phaedr. 242. B: τῶν δὲ ἄλλων πάμπολυ κρατεῖς. 272. B: ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ (vern. *thut recht daran*). Crat. 393. A: ὅτι κρατεῖ ... αὐτοῦ. Phil. 11. E: κρατεῖ ... ὁ τῆς ἡδονῆς (βίος) τὸν τῆς φρονήσεως. Pol. I. 338. D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἑκάστῃ πόλει, τὸ ἄρχον; Tim. 54. A. Legg. V. 732. E. Menex. 238. D: κρατεῖ καὶ ἄρχει. Ep. VIII. 355. D: οὔτε κρατεῖτε

ἱκανῶς. Pol. I. 342. C: κρατοῦσιν ἐκείνου οὗπέρ εἰσι τέχναι. VIII. 560. D: αὐτοὶ ... κρατοῦσι μαχόμενοι. Legg. VII. 824. Conv. 196. C: κρατοῖ. Legg. I. 626. B: ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ... κρατῇ τις. Phaedr. 231. D: οὐ δύνασθαι αὑτῶν κρατεῖν. Conv. 196. C: τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Pol. IV. 444. D. Tim. 91. B. Phaedr. 233. C: ἐμαυτοῦ κρατῶν. Conv. 196. C: κρατῶν ... ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Tim. 25. A: κρατοῦσα ... ἁπάσης τῆς νήσου. Legg. IX. 879. A: ἐπιθυμία κρατοῦσα ψυχῆς. IV. 714. C: τίθεται ... τοὺς νόμους ἐν τῇ πόλει ἑκάστοτε τὸ κρατοῦν. Phaedr. 237. E: δόξης κρατούσης. Tim. 57. B: εἰς τὴν τοῦ κρατοῦντος ἰδέαν. 88. B: αἱ τοῦ κρείττονος κινήσεις κρατοῦσαι. Pol. V. 470. E: τοῖς κρατοῦσι. Menex. 244. A. Prot. 342. C: ὡς δὴ τούτοις κρατοῦντας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Λακεδαιμονίους. Pol. VIII. 554. D: ἐπιθυμίας ... ἐπιθυμιῶν ὡς τὸ πολὺ κρατούσας. Conv. 220. A: πάντας ἐκράτει. Menex. 239. E: ναυσὶ ... τῆς τε θαλάττης ἐκράτει καὶ τῶν νήσων. Tim. 43. A: ἐκράτουν. Alc. I. 104. C: κεκράτηκας τῶν ἐραστῶν. Legg. VIII. 840. C: ὧν ἄλλοι κεκρατήκασι τούτων ὄντες χείρονες. Phaedr. 267. C: τῶν ... οἰκτρογόων ... λόγων κεκρατηκέναι τέχνῃ μοι φαίνεται cet. Tim. 42. B: ὧν εἰ ... κρατήσειαν. Pol. IX. 587. A: ὅταν ... τῶν ἑτέρων τι κρατήσῃ. Alc. I. 135. E. Legg. I. 627. B: ὅταν ... κρατήσωσιν. Tim. 85. E: κρατῆσαι. 42. D: λόγῳ κρατήσας. Legg. VIII. 839. A. Ep. VIII. 357. A: κρατήσας τῶν ἐχθρῶν. Phaedr. 238. B: ἡ ... δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία. Tim. 25. C: κρατήσασα τῶν ἐπιόντων. 57. B: τῷ κρατήσαντι. Ep. VII. 333. A: κρατήσαντες. Legg. VI. 781. C: πολὺ κρατήσει τοῦ νομοθέτου. Pol. IX. 574. D: κρατήσουσι μετ' ἐκείνου. VI. 492. E: κρατήσειν. V. 455. D: ὅτι πολὺ κρατεῖται ἐν ἅπασιν ... τὸ γένος τοῦ γένους. Ep. VIII. 355. D: κρατεῖσθε. Conv. 196. C: κρατοῖντ' ἂν ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος. Pol. IV. 444. D: κρατεῖσθαι. 440. A: κρατούμενος ... ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας. VI. 497. B: σπέρμα ... κρατούμενον. Legg. I. 633. E: τὸν ὑπὸ τῶν ἡδονῶν κρατούμενον. Phaed. 68. E: ἄλλων ἀπέχονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. Pol. V. 470. E: τῶν κρατουμένων. Phaed. 69. A: κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν. Prot. 352. E: ὑπό τινος τούτων κρατουμένους. Pol. III. 388. E: κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος. IV. 431. C: κρατουμένας ... τὰς ἐπιθυμίας cet. Tim. 43. A: ἐκρατοῦντο. Menex. 243. D: ἐκρατήθημεν. Alc. I. 104. C: ἐκεῖνοι ... ἐκρατήθησαν. Pol. IV. 431. A: ὅταν ... κρατηθῇ ὑπὸ πλήθους τοῦ χείρονος σμικρότερον τὸ βέλτιον ὄν. Prot. 352. C: μὴ ἂν κρατηθῆναι ὑπὸ μηδενός. Tim. 85. E: κρατηθεῖσα. 88. D: κρατηθὲν διώλετο. Legg. IV. 708. B: κρατηθεῖσα. Tim. 56. E: κρατηθέντος ἀέρος. Polit. 291. E: τὴν ... ὑπ' ὀλίγων γε ... κρατηθεῖσαν πόλιν. Tim. 42. B: κρατηθέντες.

κραυγάζω, *clamo*, *latro*. Pol. X. 607. B: *κραυγάζουσα* (*κύων*).

κραῦρος, *α*, *ον*, *rigidus*. Tim. 60. C: *κραυρότερον ἐκείνου ξυστάν*. 74. B: *κραυροτέραν*.

κρέα, *τά*, *caro*. Pol. I. 338. C: *τὰ βόεια κρέα*. Legg. III. 679. A: *γάλακτος ... καὶ κρεῶν οὐδαμῶς ἐνδεεῖς ἦσαν*. Charm. 155. D. Lys. 209. D. Pol. III. 404. C: *ἐφθοῖς κρέασιν*. V. 468. E. Euthyd. 301. C: *τὰ σμικρὰ* (*σμικρὰ τὰ* ?) *κρέα κατακόψαντα ἕψειν καὶ ὀπτᾶν*.

κρείττων, *ὁ ἡ*, *potentior*, *superior*; (de diis, *superi*); *praestantior*, *melior*. Gorg. 456. D: *ὥστε κρείττων εἶναι καὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν*. Polit. 268. B: *οὐκ ἄλλος κρείττων παραμυθεῖσθαι* cet. Pol. I. 338. C. Legg. I. 626. E: *ὁ μὲν κρείττων αὑτοῦ*, *ὁ δὲ ἥττων*. Phil. 11. D: *τί δ' ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῇ*; Pol. I. 351. B: *ἡ κρείττων γιγνομένη πόλις πόλεως*. Tim. 87. E. Legg. I. 627. A. Ep. VII. 337. D: *τύχη ... τις ἀνθρώπων κρείττων*. Phaedr. 260. C: *ἆρ' οὖν οὐ κρεῖττον γελοῖον ἢ δεινὸν ... εἶναι φίλον*; Pol. IV. 431. B: *κρεῖττον αὑτοῦ* (i. q. *σώφρον*). VII. 527. E: *κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων*. Legg. I. 627. B: *κρεῖττον τοῦ ἀμείνονος*. Pol. I. 338. C: *τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον*. 339. B. II. 367. C. Legg. IV. 714. C. Phil. 67: *φανέντος ... ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοιν ἑκατέρου*. Tim. 88. B: *αἱ τοῦ κρείττονος κινήσεις*. Legg. IV. 708. B: *ἄρδην κρείττονι κρατηθεῖσα πολέμῳ*. Hipp. min. 364. A. Gorg. 483. D: *τὸν κρείττω τοῦ ἥττονος ἄρχειν καὶ πλέον ἔχειν*. Pol. IV. 430. E: *κρείττω ... αὑτοῦ λέγοντες*. Legg. I. 645. B. Apol. 18. B: *τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιῶν*. Conv. 196. C: *Ἔρωτος ... μηδεμίαν ἡδονὴν κρείττω εἶναι*. Pol. IV. 431. B: *κρείττω ... αὐτὴν αὑτῆς ... προσαγορεύεσθαι* (*τὴν πόλιν*). Legg. I. 627. A. Phil. 16. C: *οἱ ... παλαιοί*, *κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες*. Pol. I. 327. C: *ἢ ... τούτων κρείττους γένεσθε*, *ἢ μένετ' αὐτοῦ*. III. 416. B: *ἐπειδὴ αὐτῶν κρείττους εἰσίν*. Tim. 77. C: *ταῦτα ... τὰ γένη ... φυτεύσαντες οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἡμῖν τροφήν*. Legg. IV. 718. A: *παρὰ θεῶν καὶ ὅσοι κρείττους ἡμῶν*. XI. 917. A. Soph. 216. B: *τῶν κρειττόνων* (*τις*). Legg. XI. 917. A: *ὃς ἂν ἐναντίον τῶν κρειττόνων αὑτοῦ ψεύδηται*. Euthyd. 291. A. Conv. 188. D: *τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν θεοῖς*. Pol. I. 339. E: *τοῖς ἄρχουσί τε καὶ κρείττοσι*. Phaedr. 232. A: *κρείττους αὑτῶν ὄντας*.

κρεμάννυμι, *suspendo*. Legg. VIII. 830. B: *κρεμαννύντες εἴδωλον ἄψυχον*. Pass. *suspensus sum*, *pendeo*. Legg. VIII. 831. C: *ἐξ ὧν κρεμαμένη πᾶσα ψυχὴ πολίτου παντὸς* cet. Theaet. 175. D: *ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθείς*.

κρήγυος, *ὁ ἡ*, *bonus*, *verus*. Alc. I. 111. E: *κρήγυοι διδάσκαλοι ... τούτων*.

κρημνός, ὁ, rupes. Legg. XII. 944. A: *κατὰ κρημνῶν ῥιφέντες.*

κρήνη, ἡ, fons. Critia 112. C: *κρήνη ... ἣν μία* cet. Legg. IV. 719. C. Tim. 79. A: *οἷον ἐκ κρήνης ἐπ' ὀχετούς.* Critia 113. E. Legg. IV. 704. A. Phaedr. 259. A: *περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.* Phil. 61. C: *κρῆναι.* Critia 111. D: *ἄφθονα κρηνῶν καὶ ποταμῶν νάματα.* Legg. VI. 758. E. Ion. 534. A: *ἀπὸ κρηνῶν μελιρρύτων.* Polit. 264. C: *ἐν ... κρήναις.* Critia 117. A. Phaed. 112. C: *ποταμοὺς καὶ κρήνας ποιεῖ.* Legg. VI. 761. B.

κρηπίς, ἡ, fundamentum. Polit. 301. E: *τοιαύτης τῆς κρηπῖδος ὑποκειμένης αὐταῖς (ταῖς πολιτείαις).* Legg. V. 736. E: *ἐπὶ ταύτης οἷον κρηπῖδος μονίμου ἐποικοδομεῖν δυνατὸν ... κόσμον πολιτικόν.*

κριθαί, αἱ, hordeum. Pol. II. 372. B: *ἐκ ... τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι.* Legg. VIII. 847. E: *οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν.* 849. C. Menex. 238. A. Clit. 408. E. Pol. II. 363. C: *πυροὺς καὶ κριθάς* (Hom.).

κρίνω, discerno, secerno; decerno; iudico et *diiudico* (vern. *richten* et *beurtheilen*); etiam *condemno; cognosco; existimo;* c. praep. *πρό* est *praefero.* Pol. IX. 580. B: *ἔγωγε ὥσπερ χοροὺς κρίνω, ἀρετῇ* cet. Gorg. 452. C: *κρίνεις σὺ μέγιστον ἀνθρώποις ἀγαθὸν εἶναι πλοῦτον;* Pol. IX. 576. D. 582. D: *κάλλιστα τῶν ἀνδρῶν κρίνει (κρινεῖ?) οὗτος.* Theaet. 170. D: *ἢ σὲ ἀεὶ κρίνομεν ἀληθῆ δοξάζειν;* Demod. 381. C: *πότερον ... τοὺς εἰδότας ξυμβουλεύειν κρίνετε;* D. Phil. 67: *κρίνουσι.* Pol. IX. 585. C: *ὧδε δὲ κρῖνε.* Legg. XI. 925. A: *ὁ δικαστὴς ... κρινέτω.* II. 658. C: *κρίνοι.* Phaed. 100. A: *ὃν ἂν κρίνω ἐρρωμενέστατον εἶναι (λόγον).* Legg. IX. 877. B: *τὸ δικαστήριον ὅπερ ἂν τὴν δίκην κρίνῃ.* Phil. 65. B: *καθ' ἓν ἕκαστον ... τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν.* Legg. II. 658. A. Phaedr. 277. A: *νῦν δὴ ἐκεῖνα ... δυνάμεθα κρίνειν.* Theaet. 150. B: *τὸ κρίνειν τὸ ἀληθές τε καὶ μή.* Pol. II. 378. D. Apol. 32. B: *ἀθρόους κρίνειν.* Ep. VIII. 357. B: *ταῦτα ... ὁ κρίνων ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ.* Theaet. 201. B: *ταῦτα τότε ἐξ ἀκοῆς κρίνοντες.* Polit. 286. C: *μὴ πρὸς ἄλληλα τὰ μήκη κρίνοντες.* Pol. III. 399. E: *κρίνοντες τὸν Ἀπόλλω ... πρὸ Μαρσύου τε καὶ τῶν ἐκείνου ὀργάνων.* Gorg. 465. D: *(εἰ) αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινε.* Crit. 50. C: *οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔκρινε.* Legg. V. 734. C: *τοῦτον τὸν βίον ἡδίω κεκρίκαμεν.* Pol. IX. 578. B: *τήν γε πόλιν τῶν πόλεων ἀθλιωτάτην ἔκρινας.* 579. C. 580. C: *ὅτι ... τὸν ἄριστον ... εὐδαιμονέστατον ἔκρινε.* Theaet. 201. C: *ἄνευ ἐπιστήμης ἔκριναν.* 179. A: *ὅτι ... οὔτε τις ἄλλος ἄμεινον κρίνειεν ἂν ἢ αὐτὸς ἑαυτῷ.* Phil. 57. E: *εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν.* Pol. VIII. 557. C: *καὶ ἴσως ... καλλίστην ἂν πολλοὶ κρίνειαν.* Polit. 259. E: *τὰ γνωσθέντα κρῖναι.* Pol. II. 360. E. Apol. 35. D: *τῷ θεῷ (ἐπιτρέπω)*

κρῖναι περὶ ἐμοῦ ὅπῃ μέλλει ... ἄριστα εἶναι. Theaet. 170. D: σὺ κρίνας τι παρὰ σαυτῷ. Polit. 260. A: κρίναντι. Legg. V. 753: κρίναντες. VIII. 829. D: μὴ κρινάντων τῶν νομοφυλάκων. VI. 767. E: τοὺς κρίναντας τὴν δίκην. IX. 878. E. Euthyd. 291. D: σὺ κρινεῖς cet. Phaedr. 237. D: τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; Legg. VII. 814. C. Demod. 381. D: κρινεῖτε. Legg. II. 658. C: κρινοῦσι (*victorem habebunt*) τὸν τὰ θαύματα ἐπιδεικνύντα. Pol. III. 409. A: εἰ μέλλει ... κρινεῖν ὑγιῶς τὰ δίκαια. Phaedr. 244. C: ᾗ τὸ μέλλον κρίνεται. Gorg. 523. C: ἀμπεχόμενοι ... οἱ κρινόμενοι κρίνονται· ζῶντες γὰρ κρίνονται. Legg. XI. 919. E: κρινέσθω. Gorg. 521. E: ὡς ἐν παιδίοις ἰατρὸς ἂν κρίνοιτο. Legg. II. 667. D. Pol. II. 361. D: ἵν' ... κρίνωνται ὁπότερος αὐτοῖν εὐδαιμονέστερος. Apol. 35. A. Prot. 327. D: εἰ δέοι αὐτὸν κρίνεσθαι πρὸς ἀνθρώπους οἷς cet. Pol. IX. 582. D. Legg. II. 658. E: δεῖν τὴν μουσικὴν ἡδονῇ κρίνεσθαι. Pol. VII. 523. B: ὡς ἱκανῶς ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως κρινόμενα. Gorg. 523. B: κακῶς ... αἱ δίκαι ἐκρίνοντο. 483. D: ὅτι οὕτω τὸ δίκαιον κέκριται. Legg. X. 907. B: κεκρίσθαι ... κάκιστος ... εἶναι. XII. 946. D: κεκρίσθαι δικαίως. 947. E: πιστεύων τῷ κεκρίσθαι. Pol. X. 612. D: ἐπειδὴ ... κεκριμέναι εἰσίν. Legg. XI. 919. E: πρὸς τοὺς ἀρετῇ πρώτους κεκριμένους. VIII. 821. E: ἐκρίθη. XI. 837. D. XII. 946. D: ἐκρίθησαν. Pol. X. 612. D: ἵνα αὐτὴ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθείη. Legg. II. 658. B: κριθῇ. IX. 864. D. Pol. V. 569. B: ὅσοι ἂν διαφερόντως ἐν τῷ βίῳ ἀγαθοὶ κριθῶσι. IX. 579. D: τοῦ ὑπὸ σοῦ κριθέντος χαλεπώτατα ζῆν. Legg. XII. 947. A: τὸν πρῶτον κριθέντα τῶν ... ἱερέων. Phaedr. 249. A: κριθεῖσαι (αἱ ψυχαί). Legg. VIII. 829. E: ὅσα ... ἱερὰ κριθέντα ποιήματα ἐδόθη τοῖς θεοῖς. II. 658. E: τοὺς ... κριθέντας. VI. 753. C: τὰ ... τῶν πινάκων κριθέντα ἐν πρώτοις. Gorg. 521. E: κρινοῦμαι. Crat. 438. C: οὐ γάρ που κατὰ τὸ ἄρτι λεχθὲν πλήθει κριθήσεται. Pol. IX. 582. A: τὰ μέλλοντα καλῶς κριθήσεσθαι. Lach. 184. E. (ubi v. κρίνεσθαι).

κρίσις, ἡ, *iudicium*, *diiudicatio*; *disceptatio*; *sententia* vel *decretum*. Gorg. 523. E: ἵνα δικαία ἡ κρίσις ᾖ. Theaet. 178. D: ἀκυροτέρα ἡ κρίσις. Pol. IX. 580. B: ῥᾳδία ... ἡ κρίσις. Legg. VI. 757. B: Διὸς ... κρίσις ἐστί. XII. 941. D: ἡ κρίσις γιγνέσθω. Menex. 237. D: ἡ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ αὐτὴν θεῶν ἔρις τε καὶ κρίσις. Phaedr. 249. A: κρίσεως ἔτυχον (*in iudicium vocantur*). Theaet. 170. D: περὶ τῆς σῆς κρίσεως. Pol. X. 620. B: μεμνημένην τῆς τῶν ὅπλων κρίσεως. Legg. II. 663. C: τὴν ... ἀλήθειαν τῆς κρίσεως. VI. 768. A: τῷ πλήθει μεταδιδόναι τῆς κρίσεως. XII. 946. C: ὅσονπερ ἂν ἕπωνται χρόνον τῇ κρίσει. Soph. 242. C: ὅστις ... ἐπὶ κρίσιν ὥρμησε τοῦ τὰ ὄντα διορίσασθαι πόσα τε καὶ ποῖά ἐστιν. Phil. 33. A: πρὸς ... τὴν τῆς ἡδονῆς

κρίσιν. Pol. II. 360. D: *τὴν ... κρίσιν αὐτὴν τοῦ βίου πέρι ὧν λέγομεν.* 379. E: *οὐδὲ θεῶν ἔριν τε καὶ κρίσιν* (*disceptationem*) *διὰ Θέμιτός τε καὶ Διός.* Legg. VI. 766. D: *περὶ τὴν τῶν δικαίων κρίσιν.* IX. 856. C: *εἰς κρίσιν ἄγων* cet. 861. D: *μὴ θελήσας κρίσιν ὑποσχεῖν.* XI. 914. D: *τὴν ... κρίσιν διαδικάζειν ... τοὺς ἄρχοντας.* XII. 943. D: *εἰς τὴν τῶν ἀριστείων κρίσιν.* 948. B: *περὶ τὴν λεγομένην κρίσιν τῶν δικῶν.* Euth. 7. D: *ἐπὶ ἱκανὴν κρίσιν αὐτῶν ἐλθεῖν* cet. Apol. 41. B: *διὰ κρίσιν ἄδικον.* Pol. VIII. 565. C: *κρίσεις καὶ ἀγῶνες.* Polit. 283. E: *διττὰς ... ταύτας οὐσίας καὶ κρίσεις τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ θετέον.* Phil. 41. B. Legg. IX. 876. B: *ἐν ᾗ* (*πόλει*) *δικαστήρια ... κρύβδην τὰς κρίσεις διαδικάζει.*

κριτήριον, τό, *norma ad quam iudicium dirigitur.* Theaet. 178. B: *ἔχων ... αὐτῶν τὸ κριτήριον ἐν ἑαυτῷ.* Pol. IX. 582. A: *ᾗ τούτων ἔχοι ἄν τις βέλτιον κριτήριον;* **iudicium*, i. q. *forum.* Legg. VI. 767. B: *δύο ... τῶν λοιπῶν ἔστω κριτήρια.*

κριτής, ὁ, *iudex*; *arbiter.* Theaet. 160. C: *ἐγὼ κριτὴς ... τῶν τε ὄντων ἐμοὶ ... καὶ τῶν μὴ ὄντων.* 178. E: *πότερον αὐτὸς αὑτῷ ἄριστος κριτής* cet. Phil. 65. A: *ἱκανὸς ... κριτὴς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως.* Pol. IX. 580. B: *ὥσπερ ὁ διὰ πάντων κριτὴς ἀποφαίνεται.* Legg. II. 659. B: *οὐ γὰρ μαθητής, ἀλλὰ διδάσκαλος ... θεατῶν μᾶλλον ὁ κριτὴς καθίζει.* X. 888. B: *κριτὴς περὶ τῶν μεγίστων.* II. 659. A: *οὔτε ... παρὰ θεάτρου δεῖ τόν γε ἀληθῆ κριτὴν κρίνειν μανθάνοντα* cet. 669. A: *τὸν μέλλοντα ἔμφρονα κριτὴν ἔσεσθαι.* XII. 949. A: *κριτὴν ... χορῶν καὶ πάσης μουσικῆς* cet. Ion. 532. B. Phaed. 88. C: *μὴ οὐδενὸς ἄξιοι εἶμεν κριταί.* Pol. VIII. 545. C: *περὶ ὧν προὐθέμεθα ἱκανοὶ κριταὶ γενέσθαι.* Critia 107. D: *χαλεποὶ κριταὶ γιγνόμεθα.* Legg. VI. 765. A: *τούτου ... οἱ νομοφύλακες κριταί.* Ep. VII. 345. B: *οἳ περὶ τῶν τοιούτων πάμπολυ ... κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί.* Pol. III. 405. B: *ὡς δεσποτῶν τε καὶ κριτῶν.* Legg. II. 659. C: *πρὸς ... τὴν τῶν κριτῶν ἡδονήν.* Theaet. 170. D: *κριταῖς.* Legg. II. 659. A: *τοὺς τούτων* (*rerum musicarum*) *κριτάς.* VI. 765. B. VIII. 845. D. al.

κριτικός, ή, όν, *iudicandi* vel *diiudicandi peritus*; *ad iudicationem spectans.* Polit. 260. C: *ἆρ' ἐν τῇ κριτικῇ* (*τέχνῃ θετέον*)*;* 292. B: *κριτικὴν ... τινὰ καὶ ἐπιστατικὴν ἐκ τῶν ἄλλων* (*ἐπιστημῶν*) *προειλόμεθα.* 260. B: *τὸ μὲν ἐπιτακτικὸν μέρος, τὸ δὲ κριτικὸν διαιρούμενοι.* Subst. *grammaticus, poetarum interpres.* Ax. 366. E: *κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί.*

κρόκη, ἡ, *subtemen.* Polit. 281. A: *τήν γε ... στήμονος ἐργαστικὴν καὶ κρόκης.* 283. A: *εὐθυπλοκίᾳ κρόκης καὶ στήμονος.* B. 282. E: *ταῦτ' ἄρα κρόκην ... τὰ νηθέντα ... φῶμεν.* Crat. 388. B.

κροκονητικός, ή, όν, *ad subtemen texendum pertinens.* Polit. 282. E: τὴν δὲ ἐπιτεταγμένην αὐτοῖς εἶναι τέχνην τὴν κροκονητικὴν φῶμεν.

κροκώδης, ὁ ἡ, *subteminis similis.* Polit. 309. B: κατὰ τὴν εἰκόνα κροκώδει διανήματι προςχρωμένας.

κρόμυον, τό, *cepa.* Ion. 538. C. (Hom.).

κρονικός, ή, όν, *vetustus*, h. e. *fatuus*, *absurdus.* Lys. 205. C: ἔτι τούτων κρονικώτερα (ποιεῖ τε καὶ λέγει).

κρότησις, ἡ, *collisus.* Ax. 365. A: σὺν δακρύοις καὶ κροτήσεσι χειρῶν.

κρότος, ὁ, *plausus*, *strepitus.* Lach. 184. A: ἦν ... γέλως καὶ κρότος. Legg. III. 700. C: οὐδ' αὖ κρότοι ἐπαίνους ἀποδιδόντες.

κροτῶ, *crepo.* Ax. 369. D: κἂν πιθανωτέρους τούτων λόγους ... κροτήσῃς. **plaudo.* Euthyd. 303. B: κροτοῦντε καὶ χαίροντε. Pol. VI. 492. B: καὶ ἐκβοῶντες καὶ κροτοῦντες. Ax. 368. D: εἰ ... κροτηθείη.

κροῦμα, τό, *pulsus* (chordarum vel lyrae). Pol. I. 333. B: εἰς κρουμάτων (κοινωνίαν). Alc. I. 107. A: ἀλλ' ὅταν περὶ κρουμάτων ἐν λύρᾳ (βουλεύωνται); De lege 317. D: τίς δὲ κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεύς;

κρούω, *pulso* (ut ianuam, al.), *ferio* (velut in pugilatu). Crat. 426. E: οἷον κρούειν, θραύειν cet. Pol. IV. 422. C: τὸν πρότερον ἀεὶ προςφερόμενον ἀναστέφοντα κρούειν. Lys. 209. B: κρούειν τῷ πλήκτρῳ. Prot. 310. A: τὴν θύραν τῇ βακτηρίᾳ πάνυ σφόδρα ἔκρουε. 314. D: καὶ ἡμεῖς πάλιν ἐκρούομεν. Theaet. 154. E: ἤδη ἂν ... ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν. Prot. 314. D: ἐπειδὴ ... ἐκρούσαμεν τὴν θύραν. Crat. 430. A: ὥσπερ ἂν εἴ τι χαλκεῖον κινήσειε κρούσας. Apol. 31. A: κρούσαντες ἄν με ... ῥᾳδίως ἂν ἀποκτείναιτε. Conv. 212. C: τὴν αὔλειον θύραν κρουομένην. **pulsando exploro*, in univ. *specto*, *quaero.* Hipp. mai. 301. B: κρούετε ... ἀπολαμβάνοντες τὸ καλόν.

κρύβδην, *clam.* Legg. VI. 766. B: φερόντων ψῆφον κρύβδην. IX. 876. B.

κρύος, τό, *frigus.* Ax. 368. C.

κρυπτεία, ἡ, *occulta* (Helotum ap. Laced.) *venatio.* Legg. I. 633. B: ἔτι δὲ καὶ κρυπτεία τις ὀνομάζεται cet.

κρυπτός, ή, όν, *occultus.* Legg. VI. 763. B: εἴτε τις κρυπτοὺς (si sana script.) εἴτε ἀγρονόμους ... χαίρει ... προςαγορεύων.

κρύπτω, *abscondo.* Phil. 66. A: ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα. Legg. XII. 958. E: τὰ τῶν τελευτησάντων σώματα ... δεχομένη κρύπτειν. Pol. VIII. 548. A: οἱ θέμενοι ἂν αὐτὰ κρύψειαν.

κρύσταλλος, ὁ, *glacies.* Tim. 59. E: τὸ δ' ἐπὶ γῆς (παγὲν) κρύσταλλος. Locr. 99. C. Conv. 220. B: διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥᾷον ἐπορεύετο ἢ cet.

κρυφαῖος, α, ον, occultus. Soph. 219. E: *τὸ δὲ κρυφαῖον αὐτῆς πᾶν θηρευτικόν* (*θέντας*). Tim. 77. C: *ὀχετοὺς κρυφαίους ... δύο φλέβας ἔτεμον* cet.

κρύψις, ἡ, occultatio (de stellis quae occultantur). Locr. 97. B: *φάσιάς τε καὶ κρύψιας.*

κτείνω, occido, interficio. Legg. IX. 871. E: *ὁ προςτυχὼν πρῶτος ... κτεινέτω.* 865. C: *ἐὰν ... δοῦλον κτείνῃ.* 866. C. D. al. Prot. 322. D: *κτείνειν.* Legg. VIII. 838. E: *μὴ κτείνοντας ... τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.* Euth. 4. B: *εἴτε ἐν δίκῃ ἔκτεινεν ὁ κτείνας.* Legg. IX. 866. E: *βουληθέντες κτεῖναι.* 869. A. 867. D: *μετ' ἐπιβουλῆς ... κτείνας.* 868. A. 866. B: *τῷ κτείναντι.* Pol. II. 383. B: *ὁ κτανών* (Aesch.).

κτῆμα, τό, possessio; opes, bona; etiam *mancipia* s. *servi*, et in univ. *res.* Phil. 66. A: *ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δεύτερον.* Pol. VI. 496. C: *γευσάμενοι ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτῆμα.* Legg. VI. 777. B: *χαλεπὸν ... τὸ κτῆμα.* IX. 863. B: *δύςερι καὶ δύςμαχον κτῆμα ἐμπεφυκός* (*ὁ θυμός*). Alc. II. 144. D: *τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα.* Conv. 212. B: *τούτου τοῦ κτήματος ... συνεργόν* cet. Legg. VIII. 847. D: *μεταλλευτικοῦ κτήματος ἢ δεσμευτικοῦ.* Lach. 185. A. Euthyd. 274. A. Legg. XII. 960. D: *ὅπῃ γίγνοιτ' ἂν παντὶ κτήματι τὸ τοιοῦτον.* Polit. 288. E: *τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα.* Pol. V. 464. B: *οὔτε γῆν οὔτε τι κτῆμα* (*ἴδιον δεῖν εἶναι*). Tim. 18. B. Legg. II. 667. A: *τέταρτον ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ πρῶτον τὴν ἀνδρείαν κτῆμα τιμῶντα.* III. 686. D: *θαυμαστὸν κτῆμα παραπεσεῖν τοῖς Ἕλλησιν.* XI. 913. B: *κτῆμα ἀντὶ κτήματος ἄμεινον ἐν ἀμείνονι κτησάμενος.* De lucri cup. 231. A. Ion. 534. B. Legg. II. 661. B: *ὡς ταῦτά ἐστι ξύμπαντα δικαίοις ... ἀνδράσιν ἄριστα κτήματα.* X. 906. A: *ἡμεῖς ... κτήματα θεῶν καὶ δαιμόνων.* Menex. 246. E: *ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά.* Eryx. 400. C. Phaedr. 239. E: *τῶν ... θειοτάτων κτημάτων ὀρφανὸν ... εἶναι.* Phaed. 62. B: *ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἓν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι.* Polit. 288. A: *τούτων ... τρίτον ἕτερον εἶδος κτημάτων.* Phil. 19. C: *τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον.* Critia 121. A: *τὸν τοῦ χρυσοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων ὄγκον.* Legg. V. 726: *πάντων ... τῶν αὑτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον, οἰκειότατον ὄν.* 728. E: *ἡ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων κτῆσις.* Hipp. mai. 289. E: *οὐδὲν ἐπαΐει περὶ καλῶν κτημάτων.* Menex. 247. B: *ἀπορίᾳ ἰδίων ἑαυτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν.* Gorg. 484. C: *βοῦς καὶ τἄλλα κτήματα.* Phaed. 62. D: *ἡμᾶς ἐκείνου* (*θεοῦ*) *κτήματα εἶναι.* Conv. 216. E: *ἡγεῖται ... πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξια ... εἶναι.* Tim. 74. B. Critia 109. B: *κτήματα καὶ θρέμματα ἑαυτῶν ἡμᾶς ἔτρεφον.* Legg. VI. 760. E: *τὰ*

κτήματα κακουργεῖν. X. 902. B: *θεῶν ... κτήματά φαμεν πάντα εἶναι ὁπόσα θνητὰ ζῶα.*

κτῆνος, τό, *pecus.* Critia 109. B: *καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῇ νέμοντες.*

κτῆσις, ἡ, *comparatio* (vern. *Erwerbung*) et *acquirendi studium*; *possessio*; etiam id quod quis possidet, *opes*, bona al. Gorg. 478. C: *κτῆσις* (*κακοῦ*). Pol. I. 331. B: *ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις.* V. 451. C: *οὐκ ἔστ᾽ ἄλλη ὀρθὴ παίδων τε καὶ γυναικῶν κτῆσίς τε καὶ χρεία ἢ* cet. Legg. V. 728. E: *ἡ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων κτῆσις* 743. A: *ἡ ... ἐκ δικαίου καὶ ἀδίκου κτῆσις.* Euthyd. 288. D: *ἡ ... φιλοσοφία κτῆσις ἐπιστήμης.* Phaedr. 240. A: *οὐσίαν γ᾽ ἔχοντα χρυσοῦ ἤ τινος ἄλλης κτήσεως.* Soph. 251. C: *τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως.* Crat. 384. B: *χρημάτων ἐφιέμενον κτήσεως.* Pol. VI. 502. D: *τὴν ... τῶν γυναικῶν τῆς κτήσεως δυσχέρειαν.* Tim. 68. E: *κτήσεως ἕνεκα εὐδαίμονος βίου.* Legg. IX. 870. A. Gorg. 508. B: *σωφροσύνης κτήσει.* Conv. 205. A: *κτήσει ... ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες.* Pol. III. 416. E: *τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει.* Tim. 92: *νοῦ καὶ ἀνοίας ἀποβολῇ καὶ κτήσει μεταβαλλόμενα.* Alc. I. 122. D: *ἀνδραπόδων κτήσει.* Phaed. 65. A: *περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτῆσιν.* 66. C: *διὰ ... τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι ἡμῖν γίγνονται.* Theaet. 197. B: *ἐπιστήμης κτῆσιν.* Polit. 290. D: *κτῆσιν ἀγαθῶν κτήσασθαι.* Conv. 180. B: *εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν.* Pol. I. 333. A: *πρός γε καρποῦ κτῆσιν.* IV. 443. E: *εἰς ἀρετῆς κτῆσιν φέρει.* VI. 505. B: *πᾶσαν κτῆσιν ἐκτῆσθαι.* Legg. IV. 705. B: *εἰς γενναίων καὶ δικαίων ἠθῶν κτῆσιν.* Lys. 211. E: *πρὸς ... τὴν τῶν φίλων κτῆσιν πάνυ ἐρωτικῶς* (*ἔχω*). Menex. 238. B: *ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι.* Ep. VII. 337. B: *κτῆσιν κεκτημένους ... ἱκανήν.* Polit. 271. E: *οὐδὲ κτήσεις γυναικῶν καὶ παίδων* (*ἦσαν*). Phaed. 64. D: *οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις.* Legg. I. 632. B: *τὰς κτήσεις τῶν πολιτῶν καὶ τὰ ἀναλώματα φυλάττειν.* Epin. 975. A: *διὰ τὰς κτήσεις τῆς φρονήσεώς τε καὶ ἐπιτηδεύσεως.*

κτητικός, ή, όν, *ad acquirendum spectans.* Soph. 219. C: *τέχνη τις κτητική.* 221. B: *τὸ ... ἥμισυ μέρος κτητικόν.* 222. A: *ἀπὸ τῆς κτητικῆς τέχνης.* 223. C. al. 219. D: *ἐν κτητικῇ.* 265. A: *ποιητικὴν καὶ κτητικὴν τέχνην διαιρούμενοι.*

κτητός, ή, όν, *quaesitus, comparatus*; etiam *qui acquiri potest.* Pol. VI. 494. D: *τὸ δὲ* (*νοῦς*) *οὐ κτητὸν μὴ δουλεύσαντι τῇ κτήσει αὐτοῦ.* Prot. 324. A: *ἐξ ἐπιμελείας καὶ μαθήσεως κτητῆς οὔσης.* 321. D: *ἀμήχανον ... ἄνευ πυρὸς αὐτὴν* (*τὴν ἔντεχνον σοφίαν*) *κτητήν τῳ ἢ χρησίμην γενέσθαι.* Legg. VIII. 841. E: *ὠνηταῖς εἴτε ἄλλῳ ὁτῳοῦν τρόπῳ κτηταῖς* (*γυναιξί*). Polit. 289. D: *τοὺς ὠνητούς τε καὶ τρόπῳ*

τούτῳ κτητούς. **dignus quem acquiras* vel *acquisitum serves.* Conv. 197. D: κτητὸς εὐμοίροις. Hipp. min. 374. E: τὰς δὲ ἑκουσίως (κακὰ ἐργαζομένας αἰσθήσεις) κτητὰς ὡς ἀγαθὰς οὔσας.

κτίζω, *condo.* Prot. 322. B: κτίζοντες πόλεις. Legg. III. 681. E: κτίσσε (Hom.). Hipp. mai. 285. D: ὡς τὸ ἀρχαῖον ἐκτίσθησαν αἱ πόλεις.

κτύπος, ὁ, *strepitus.* Critia 117. E: παντοδαπὸν κτύπον ... παρεχομένων.

κτυπῶ, *strepo.* Pol. III. 396. B: θάλατταν κτυποῦσαν.

κτῶμαι, *acquiro, comparo; adipiscor, accipio; possideo, habeo.* Theaet. 153. B: κτᾶται ... μαθήματα. Tim. 59. D. Legg. I. 631. B. Gorg. 461. C: ἐξεπίτηδες κτώμεθα ἑταίρους καὶ υἱεῖς ἵνα cet. Alc. I. 116. B: κτῶνται δὲ ταῦτα τῷ εὖ καὶ καλῶς πράττειν. Legg. VIII. 847. A: ἀπὸ ταύτης ἅμα καὶ τὸ ζῆν κτάσθω. II. 660. E: ὃς μὴ πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῷτο. V. 729. D. VIII. 841. B: ἀσθενεστέραν ἂν αὐτὴν δέσποιναν κτῷντο. V. 744. E: πλέονα δ᾽ ἄν τις κτᾶται τούτων. IV. 720. B: (ἐὰν) κατ᾽ ἐμπειρίαν τὴν τέχνην κτῶνται. Phaed. 66. C: τὰ ... χρήματα ἀναγκαζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα. Conv. 218. E: ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς. Pol. VIII. 555. C: σωφροσύνην ... κτᾶσθαι. Tim. 46. D. Men. 78. A: ἐπιθυμεῖν τε τῶν κακῶν καὶ κτᾶσθαι. Tim. 86. C: πολλὰς ... ἡδονὰς κτώμενος ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις. Legg. VIII. 846. D. Pol. IX. 591. B: σωφροσύνην ... κτωμένη. VIII. 548. B: οὐ φανερῶς κτώμενοι. Theaet. 198. A: ὅτε ἐκτᾶτο. Legg. III. 694. E. Pol. I. 330. B: ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι. Prot. 319. A: ἦ καλὸν ... τέχνημα ... κέκτησαι, εἴπερ κέκτησαι. Pol. I. 330. A. Crat. 393. B: ὅτι ... κέκτηται καὶ ἔχει αὐτό. Phil. 31. A: τίνα ποτὲ δύναμιν κέκτηται. Pol. VI. 505. B: κεκτήμεθα (al. κεκτήμεθα). Legg. II. 666. E: τοὺς νέους κέκτησθε. Polit. 258. E: σύμφυτον τὴν ἐπιστήμην κέκτηνται. Legg. X. 887. E: ὅσοι καὶ σμικρὸν νοῦ κέκτηνται. 909. D: ἱερὰ μηδὲ εἷς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἐκτήσθω. XI. 914. A: κεκτήσθω. Id. V. 744. A. 731. C: οὐδεὶς ... κεκτῇτο ἄν ποτε. 742. E: ἃ καὶ κακός τις κεκτῇτ᾽ ἄν. VI. 776. B. Theaet. 200. C: ἕωσπερ ἂν κεκτῆται. Legg. XI. 936. B: ἄν τινα ξυμφορὰν πρὸς τούτοις κεκτῆται. Prot. 340. E: τὴν ἀρετὴν ἐκτῆσθαι (codd. nonn. κεκτῆσθαι). Id. Phil. 58. D. (v. κεκτῆσθαι). Pol. V. 464. D. 469. C. VI. 505. B. Men. 97. E. al. Phaedr. 238. A: οὔτε τινὰ καλὴν οὔτε ἐπαξίαν κεκτῆσθαι (ἐπωνυμίαν). 260. B: ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα ... κεκτῆσθαι. Theaet. 199. A: ἕτερον ... τι τὸ κεκτῆσθαι τὴν ἐπιστήμην; ἕτερον δὲ τὸ ἔχειν. Pol. I. 329. E: διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. II. 382. B: ἔχειν τε καὶ κεκτῆσθαι τὸ ψεῦδος. VI. 505. D. Theaet. 175. C: κεκτημένος ... πολὺ χρυσίον. Phil.

21. E: μνήμην πᾶσαν πάντων κεκτημένος. Legg. XII. 954. D: ἐκτημένος. Pol. IV. 422. A: ἐπειδὰν χρήματα μὴ κεκτημένη ᾖ. Polit. 274. B: τοῦ κεκτημένου καὶ νέμοντος ἡμᾶς δαίμονος. Legg. IX. 870. C: αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ τὸν φθόνον. Phaedr. 238. B: τὸν κεκτημένον (τὴν ἐπιθυμίαν). Legg. VI. 776. E: τὸν νοῦν κεκτημένον. V. 742. D: κεκτημένην ... χρυσία cet. Soph. 247. D: λέγω ... τὸ καὶ ὁποιανοῦν τινὰ κεκτημένον δύναμιν. Tim. 67. D: συχνὰ ἐν ἑαυτῷ ποικίλματα κεκτημένον. Pol. IV. 419: ἀγροὺς ... κεκτημένοι. Legg. VIII. 829. C: ὁπόσοι ποίησιν ... ἱκανῶς κεκτημένοι ἐν αὐτοῖς εἰσί. Phaedr. 232. C: τοὺς ... οὐσίαν κεκτημένους. Conv. 202. C: τοὺς τἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους. Phil. 59. B: περὶ ... τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἡντινοῦν. Theaet. 198. D: ἃ πάλαι ἐκέκτητο. Critia 111. C. Phaedr. 233. D: οὔτ' ἂν πιστοὺς φίλους ἐκεκτήμεθα. Legg. III. 699. C: ὃν (φόβον) ... ἐκέκτηντο. Lys. 212. A: καὶ σὺ ... τοῦτον οὕτω φίλον ἐκτήσω τάχυ τε καὶ σφόδρα. Phaedr. 270. A: ὃ καὶ Περικλῆς ... ἐκτήσατο. Lach. 185. C: ὅστις ... τούτου ἕνεκα διδασκάλους ἐκτήσατο. Gorg. 519. A: ὅταν καὶ τὰ ἀρχαῖα προσαπολλύωσι πρὸς οἷς ἐκτήσαντο. Lach. 189. E: ὡς ἄν τις αὐτὸ ῥᾷστα καὶ ἄριστα κτήσαιτο. 190. A. C. Legg. XI. 931. D: κτησαίμεθα. Euthyd. 288. D. De lucri cup. 231. A: πᾶν κτῆμα ὃ ἄν τις κτήσηται. Euthyd. 290. D. Pol. II. 366. B: ἢν ἐὰν ... κτησώμεθα. Phaedr. 253. B: ὅταν κτήσωνται. Pol. I. 330. C: οἳ ἂν μὴ αὐτοὶ κτήσωνται. Phaed. 67. B: ἐκεῖ ἱκανῶς ... κτήσασθαι τοῦτο οὗ ἕνεκα cet. Theaet. 175. C: τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν. Soph. 227. A: τοῦ κτήσασθαι ... ἕνεκα νοῦν. Legg. VIII. 829. A: τοῦ ... μὴ ἀδικεῖσθαι κτήσασθαι δύναμιν παγχάλεπον. Phaedr. 260. D: κτησάμενος ἐκεῖνο. Theaet. 197. E. Men. 90. A: τῇ αὐτοῦ σοφίᾳ κτησάμενος καὶ ἐπιμελείᾳ. Phaedr. 260. B: κτησάμενον ἵππον. Men. 91. D: πλείω χρήματα κτησάμενον ἀπὸ ταύτης τῆς σοφίας cet. Pol. I. 330. C: οἱ ... κτησάμενοι (τὰ χρήματα). Euthyd. 288. D. Pol. VIII. 555. D: ἐπιβουλεύοντες τοῖς κτησαμένοις τὰ αὐτῶν. IV. 445. B: ὅθεν ... δικαιοσύνην τε καὶ ἀρετὴν κτήσεται. De lucri cup. 231. C: οὐ ζημίαν κτήσεται; Ep. VII. 331. E: πιστοὺς φίλους ... κτήσεσθαι. Pol. III. 417. A: ὁπότε δ' αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν ... κτήσονται. IX. 591. A: ἐξ ὧν ... πλείω ... χρήματα ἢ ἄλλην τινὰ δύναμιν κεκτήσεται. Gorg. 467. A: οἱ ῥήτορες ... οὐδὲν ἀγαθὸν τοῦτο κεκτήσονται. Verb. Pol. II. 373. A: χρυσὸν καὶ ἐλέφαντα ... κτητέον. Legg. V. 742. A. Alc. I. 134. C: αὐτῷ ἄρα σοὶ πρῶτον κτητέον ἀρετήν.

κύαμος, *faba*. Pol. II. 372. C: ἐρεβίνθων καὶ κυάμων.

κυανός, ὁ, gemma caerulei coloris (*Lazurstein*). Phaed. 113. B: χρῶμα ... ἔχοντα ὅλον οἷον ὁ κυανός.

κυανοῦς, ῆ, οῦν, *caeruleus*. Tim. 68. C: κυανοῦν

χρῶμα ἀποτελεῖται. Ib. κυανοῦ ξανθῷ μεμιγμένου. Critia 120. B: ἐνδύντες ὅτι καλλίστην κυανῆν στολήν.

κυβεία, ἡ, *tesserarum lusus.* Phaedr. 274. D: πεττείας τε καὶ κυβείας.

κυβέρνησις, ἡ, *gubernatio.* Pol. VI. 488. B: στασιάζοντας πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς κυβερνήσεως.

κυβερνήτης, ὁ, *gubernator; rector.* Polit. 272. E: τοῦ παντὸς ὁ ... κυβερνήτης. Pol. I. 341. C: ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης ναυτῶν ἄρχων ἐστίν, ἢ ναύτης; II. 360. E: κυβερνήτης ἄκρος. Legg. I. 640. E: μεθύων κυβερνήτης. XII. 961. E. Pol. VI. 488. D: τοῦ ... ἀληθινοῦ κυβερνήτου πέρι. Alc. II. 146. E. Phaedr. 247. C: κυβερνήτῃ ... νῷ. Pol. I. 342. E: τὸ τῷ κυβερνήτῃ ξυμφέρον. Prot. 344. D: τὸν κυβερνήτην. Gorg. 512. B. Pol. III. 389. C. al. Legg. X. 905. E: πλοίων κυβερνῆται. Polit. 302. A: διὰ τὴν τῶν κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν μοχθηρίαν. Euthyd. 279. E: τῶν σοφῶν κυβερνητῶν. Pol. VI. 489. C: τοῖς ὡς ἀληθῶς κυβερνήταις. Legg. X. 902. D. Pol. VIII. 551. C: εἰ νεῶν οὕτω τις ποιοῖτο κυβερνήτας ἀπὸ τιμημάτων. Legg. II. 674. B.

κυβερνητικός, ή, όν, *artis gubernandi peritus*; fem. *gubernandi ars.* Pol. I. 346. A: κυβερνητικὴ ... σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν (παρέχεται). Alc. I. 125. C: κυβερνητικὴ γὰρ αὕτη γε ἀρετή. Theag. 123. D: οὐκοῦν καὶ ἡ κυβερνητικὴ σοφία ἐστίν; Legg. IV. 707. A: διὰ κυβερνητικῆς. Alc. I. 135. A: νοῦ τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ. Legg. XII. 961. E: τὰς αἰσθήσεις τῷ κυβερνητικῷ νῷ συγκερασάμενοι. Polit. 299. C: ἐπιτίθεσθαι κυβερνητικῇ καὶ ἰατρικῇ. Epin. 976. B: ὃ προσφιλὲς ἁπάσῃ κυβερνητικῇ. Ion. 537. C. Pol. VI. 488. D: ναυτικὸν ... καλοῦντας καὶ κυβερνητικὸν καὶ ἐπιστάμενον τὰ κατὰ ναῦν. E: τὸν ὡς ἀληθῶς κυβερνητικόν. Legg. XII. 963. A: νοῦν ... κυβερνητικόν. Polit. 299. B: κυβερνητικὴν καὶ τὸ ναυτικὸν cet. Pol. VI. 488. E. Legg. IV. 709. B. Clit. 408. B: τῷ μαθόντι τὴν τῶν ἀνθρώπων κυβερνητικήν, ἣν ... σὺ πολιτικὴν ... ἐπονομάζεις πολλάκις. Polit. 299. C: τὸ κυβερνητικὸν καὶ ναυτικόν. Alc. I. 119. D: βελτίστῳ εἶναι τὰ κυβερνητικά. Pol. VIII. 551. C: εἰ καὶ κυβερνητικώτερος εἴη.

κυβερνῶ, *guberno; rego.* Pol. I. 331. A: κυβερνᾷ (Pind.). Theag. 123. B: ᾗ οἱ ἄνθρωποι τὰ πλοῖα κυβερνῶσι. C: ᾗ τὰ ἅρματα κυβερνῶσιν. Pol. VI. 488. B: κυβερνᾶν. Alc. I. 119. D: τριήρη ... κυβερνᾶν. Pol. I. 346. B: κυβερνῶν. Euthyd. 291. D: τῆς πόλεως πάντα κυβερνῶσα. Polit. 298. E: κατὰ τὰ γράμματα κυβερνῶντας τὰς ναῦς. Critia 109. C: τὸ θνητὸν ἅπαν ἐκυβέρνων. Polit. 299. E: ὡς οὐ κατὰ τὰ γράμματα ... ἐκυβέρνησε τὰς ναῦς. Pol. VI. 488. D: ὅπως ... κυβερνήσει cet. Hipp. min. 374. E. Conv. 186. E: ἡ ... ἰατρικὴ ... πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνᾶται.

Legg. I. 641. A: ὅ τί ποτ' εἴη τὸ κυβερνώμενον ὑπ' αὐτοῦ. XII. 942. B. Pol. IX. 590. D: κυβερνώμενοι. Sis. 389. D: κυβερνητέον.

κυβευτής, ὁ, *aleator*. Eryx. 405. E: ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες.

κυβευτικός, ή, όν, *alea ludendi peritus*. Pol. II. 374. C: κυβευτικός.

κυβεύω, *in aleam do*. Prot. 314. A: μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς τε καὶ κινδυνεύῃς.

κυβικός, ή, όν, *cubicus*. Tim. 55. C: τὸ ... σχῆμα ... γέγονε κυβικόν. D: γῇ ... τὸ κυβικὸν εἶδος δῶμεν.

κυβιστῶ, *me roto* vel *rotor* (vern. *sich überschlagen*). Conv. 190. A: ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλῳ. **praecipitem me in aliquid deiicio*. Euthyd. 294. E: ἐς μαχαίρας γε κυβιστᾶν.

κύβος, ὁ, *cubus*; etiam *numerus cubicus*. Sis. 388. E: αὐτὸς ... ὁ κύβος. Ib. ὁ τοῦ κύβου διπλασιασμός. Locr. 98. C: ἐκ ... τῶ τετραγώνω γεννᾶσθαι τὸν κύβον, ἑδραιότατον ... σῶμα. Pol. VII. 528. B: περὶ τὴν τῶν κύβων αὔξην. VIII. 546. C. **tessera*. Pol. X. 604. C: ἐν πτώσει κύβων. Etiam *numerus in tessera*, praec. *unio* (vern. *Eins*). Legg. XII. 968. E: ἢ τρὶς ἓξ ... ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντας.

κύημα, τό, *fetus*. Conv. 206. D: ἴσχον τὸ κύημα. Pol. V. 461. C: μηδ' εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέν.

κύησις, ἡ, *conceptio*. Polit. 274. A: τὸ τῆς κυήσεως καὶ γεννήσεως ... μίμημα. Menex. 238. A: οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα μιμεῖται κυήσει καὶ γεννήσει.

κυΐσκω, *gravidum facio*. Theaet. 149. B: αὐτὴ κυϊσκομένη τε καὶ τίκτουσα.

κυκεών, ὁ, *cinnus*. Pol. III. 408. B: κἂν εἰ τύχοιεν ... κυκεῶνα πιόντες. Ion. 538. C.

κύκησις, ἡ, *permixtio*. Tim. 68. A: παντοδαπῶν ἐν τῇ κυκήσει ταύτῃ γιγνομένων χρωμάτων.

κύκλησις, ἡ, *circuitus*. Polit. 271. D: αὐτῆς ... τῆς κυκλήσεως ἦρχεν ... ὁ θεός. Tim. 39. C: ἡ τῆς μιᾶς ... κυκλήσεως περίοδος.

κύκλιος, α, ον, *orbem volvens*; cum v. χορός, *orbis saltatorius* (Cic.). Ax. 371. D: κύκλιοι χοροί.

κύκλος, ὁ, *orbis, circulus*; etiam *circuitus*. Pol. IV. 424. A: ἔρχεται ὥσπερ κύκλος αὐξανομένη. Tim. 37. B: ὁ τοῦ θατέρου κύκλος. C: ὁ ταὐτοῦ κύκλος. Ep. VII. 342. B. Parm. 138. A: κύκλου μὴ μετέχοντος. Phil. 62. A: κύκλου ... καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας. Dat. κύκλῳ, *in orbem* et *circumcirca*; c. art. est i. q. adiect. Phaedr. 251. D: πᾶσα κεντουμένη κύκλῳ ἡ ψυχή. Phaed. 72. B: ὥσπερεὶ κύκλῳ περιιόντα. 111. C: τόπους δ' εἶναι ... κύκλῳ περὶ ὅλην πολλούς. Parm. 138. A. Pol. I. 328. C. Tim. 33. B. Critia 114. A: τὴν κύκλῳ λῆξιν. Legg. V. 747. A: τῆς κύκλῳ πε-

ριφορᾶς. Etiam ἐν κύκλῳ. Prot. 315. B: ἐν κύκλῳ περιόντες. Theaet. 160. E. Polit. 286. E: τὰς ἐν κύκλῳ περιόδους οὐκ ἀποδεχόμενον. Tim. 63. A. Legg. V. 746. A. al. Pol. X. 616. E: πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλον ἔχοντα. Tim. 34. B: κύκλῳ ... κύκλον στρεφόμενον οὐρανὸν ... κατέστησε. 38. D: τάχει ... ἰσόδρομον ἡλίῳ κύκλον ἰόντας. Legg. V. 745. B: κύκλον περιβάλλοντα. X. 893. C. Locr. 96. E: ὁ δ' ἅλιος ... ἐνιαυσίῳ χρόνῳ τὸν αὑτῶ κύκλον ἐκτελεῖ. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι. Tim. 36. C. Legg. X. 893. C: καθάπερ ἡ τῶν ἑστάναι λεγομένων κύκλων στρέφεται περιφορά. Phil. 62. B: χρώμενος ... καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καὶ τοῖς κύκλοις. Legg. X. 893. D: μεγάλοις καὶ σμικροῖς κύκλοις. Pol. X. 616. D: κύκλους ἄνωθεν τὰ χείλη φαίνοντας. Tim. 36. D. Critia 117. B. Riv. 132. A: κύκλους ... γράφοντες ἐφαινέσθην.

κυκλοτερής, ὁ ἡ, *orbiculatus*. Tim. 58. A: ἡ τοῦ παντὸς περίοδος ... κυκλοτερὴς οὖσα. Conv. 189. E: ἐπ' αὐχένι κυκλοτερεῖ.

κυκλῶ, *volvo*; etiam *circum duco*. Crat. 408. C: ὅτι ὁ λόγος τὸ πᾶν σημαίνει καὶ κυκλεῖ καὶ πολεῖ ἀεί. Phil. 15. E: τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν cet. Polit. 270. B: ἐφ' ἃ νῦν κυκλεῖται. Pol. X. 617. A: κυκλεῖσθαι. Tim. 38. A: χρόνου ... κατ' ἀριθμὸν κυκλουμένου. — Cognat. est κυκλῶ (όω), *in orbem* vel *circumcirca duco*. Critia 118. B: περὶ τὸ πεδίον κυκλωθεῖσα (τάφρος).

κύκνος, ὁ, *cycnus*. Pol. X. 620. A: κύκνου βίον αἱρουμένην. Ib. κύκνον. Phaed. 85. B: οὔτε οἱ κύκνοι. 84. E: τῶν κύκνων ... φαυλότερος ... τὴν μαντικήν.

κυκῶ, *confundo*; *conturbo*. Phaed. 101. E: πάντα κυκῶντες. Crat. 439. C: ἀλλ' οὗτοι αὐτοὶ ... ὥσπερ εἴς τινα δίνην ἐμπεσόντες κυκῶνται. Tim. 66. A: ὥστε κινήσαντα περὶ ἄλληλα ποιεῖν κυκᾶσθαι. Ib. κυκώμενα. Legg. II. 669. D: ταῦτα ... ὁρῶσι πάντα κυκώμενα.

κυλίνδησις, ἡ, *volutatio*; trop. in eo ponitur qui multum in aliqua re versatur vel versatus est. Soph. 268. A: διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις κυλίνδησιν.

κυλινδοῦμαι, *volutor*; *volvor*; *versor*. Phaedr. 275. E: κυλινδεῖται ... πᾶς λόγος ὁμοίως παρὰ τοῖς ἐπαΐουσιν cet. Pol. V. 479. D: ὅτι ... μεταξύ που κυλινδεῖται τοῦ τε μὴ ὄντος καὶ τοῦ ὄντος εἰλικρινῶς. IV. 432. D: πρὸ ποδῶν ... κυλινδεῖσθαι. Tim. 44. D: κυλινδούμενον ἐπὶ γῆς. 59. D. (Pol. III. 388. B: κυλινδόμενον. Hom.). Phaed. 81. C: περὶ τὰ μνήματα ... κυλινδουμένη (v. καλ.). Phaedr. 257. A: περὶ γῆν κυλινδουμένην. Phaed. 82. E: ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην. Theaet. 172. C: οἱ ἐν δικαστηρίοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐκ νέων κυλινδούμενοι (v. καλ.). Polit. 309. A: τοὺς ... ἐν ἀμαθίᾳ ... κυλινδουμένους (v. καλ.).

κύλιξ, ἡ, *calix*, *poculum*. Phaed. 117. A: ἐν κύλικι φέροντα. Conv. 214. A: οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτ' ἐπᾴδομεν (v. οὔτε τι ᾄδ.); Lys. 219. E: κύλικα κεραμέαν. Conv. 175. D: ἐν ταῖς κύλιξιν.

κῦμα, τό, *unda*, *fluctus*. Phaed. 114. A: ἐνιαυτὸν ἐκεῖ γενομένους ἐκβάλλει τὸ κῦμα. Pol. V. 473. C: ὥσπερ κῦμα ἐκγελῶν. Legg. V. 740. E: ἐὰν ... ἐπέλθῃ ποτὲ κῦμα κατακλυσμὸν φέρον νόσων. Tim. 43. B: πολλοῦ ... ὄντος τοῦ κατακλύζοντος ... κύματος. Pol. V. 473. C: ὃ τῷ μεγίστῳ παρεικάζομεν κύματι. 457. B: τοῦτο ... ἓν ὥσπερ κῦμα φῶμεν διαφεύγειν. Ib. οὐ σμικρὸν κῦμα διαφεύγεις. 472. A: τὼ δύο κύματε ἐκφυγόντι (μοι). X. 611. D: πάντως λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

κυμαίνω, *fluctuo*; *ferveo*. Phaed. 112. B: κυμαίνει ἄνω καὶ κάτω. Legg. XI. 930. A: ἐὰν δ' αἱ ψυχαὶ κυμαίνωσι μειζόνως αὐτῶν.

κύμινδις, ὁ, eadem fere avis quae Lat. *accipiter*. Crat. 392. A. (Hom.).

κυνάριον, τό, *catulus*. Euthyd. 298. D: καὶ σὺ ἄρα ἀδελφὸς εἶ ... κυναρίων. E.

κυνῆ, ἡ, *galea*. Pol. X. 612. B: τὴν Ἄϊδος κυνῆν.

κυνηγέσιον, τό, *venatio*; etiam trop. Prot. init. ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν. Lach. 194. B: βούλει ... καὶ Νικίαν τόνδε παρακαλῶμεν ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον; Pol. III. 412. B: θήρας τε καὶ κυνηγέσια. Legg. VI. 763. B: κυνηγέσια καὶ τὴν ἄλλην θήραν.

κυνηγέτης, ὁ, *venator*. Lach. 194. B: οὐκοῦν ... τὸν ἀγαθὸν κυνηγέτην μεταθεῖν χρὴ καὶ μὴ ἀνιέναι; Euthyd. 290. B: οἱ ... κυνηγέται καὶ οἱ ἁλιεῖς. Pol. IV. 432. B: ὥσπερ κυνηγέτας τινάς.

κυνηγετικός, ή, όν, *venandi peritus*; fem. *ars venandi*. Euth. 13. A: ὁ κυνηγετικός. Ib. ἡ γάρ που κυνηγετικὴ κυνῶν θεραπεία. De virt. 378. D. Euth. 13. B: ὑπὸ τῆς κυνηγετικῆς.

κυνηγετῶ, *venor*. Legg. VII. 824: ὅπου καὶ ὅπηπερ ἂν ἐθέλωσι κυνηγετεῖν.

κυνηγῶ, *venor*, *insidior*. Ep. VII. 349. B: ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην.

κυνίδιον, τό, *catulus*. Euthyd. 298. E: ἔστιν ... αὐτῷ κυνίδια; A: ὁ (πατὴρ) τῶν κυνιδίων.

κυνοκέφαλος, ὁ, *simiarum genus* (caput caninum habens). Theaet. 161. C. 166. C.

κύντερον, *indignius*, *peius*. Phaed. 94. D. et Pol. III. 390. D. (Hom.).

κυπαρίττινος, η, ον, *cupressinus*. Legg. V. 741. C: κυπαριττίνας μνήμας.

κυπάριττος, ἡ, *cupressus*. Legg. IV. 705. C: κυπάριττος ... οὐ πολλή. Eryx. 394. E: τῆς ... κυπαρίττου τῆς

ἐν τῇ οἰκίᾳ. Legg. I. 625. B: *κυπαρίττων ... ἐν τοῖς ἄλσεσιν ὕψη καὶ κάλλη θαυμάσια.*

κυπτάζω, incumbo, perscrutor (pr. capite inclinato). Pol. V. 469. D: *ὅταν περὶ τὸν τεθνεῶτα κυπτάζωσι.* Riv. 137. B: *οὐδὲ πολυπραγμονοῦντα κυπτάζοντα ζῆν.*

κύπτω, pronus sum. Pol. IX. 586. A: *κεκυφότες εἰς γῆν καὶ εἰς τραπέζας.*

κύρβεις, οἱ vel *αἱ, tabulae* vel *pilae.* Polit. 298. D: *γράψαντες ἐν κύρβεσί τισι καὶ στήλαις.*

κύριος, α, ον, qui potestatem, vim vel *auctoritatem habet;* subst. *auctor, arbiter, dominus; qui aliquid efficit* et simpl. *qui potest; ratus, certus; verus* vel *iustus;* etiam *praestans.* Phaedr. 239. C: *οὗ ἂν γένηται κύριος.* Crat. 389. D: *εἰ μέλλει κύριος εἶναι ὀνομάτων θέτης.* Phil. 12. A: *οὐκ ἂν ἔτι κύριος εἴης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ τοὐναντίον.* Pol. VIII. 546. C: *τοιούτου κύριος* (int. *ἐστί*). IX. 583. A: *κύριος ... ἐπαινέτης ὢν ἐπαινεῖ τὸν ἑαυτοῦ βίον ὁ φρόνιμος.* Legg. III. 700. D: *οὐκ ἦν ... ὁ δῆμός τινων κύριος.* VIII. 848. C: *κύριος ἔστω τῆς νομῆς.* IX. 880. C: *ἔστω κύριος* (*ratus*) *ὁ τιμηθεὶς αὐτῷ χρόνος.* XI. 929. D: *ὡς ὢν τῶν αὑτοῦ κύριος.* Ep. VII. 324. B: *εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος.* VIII. 354. C: *νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων.* Theaet. 178. D: *ἡ τοῦ γεωργοῦ δόξα ... κυρία.* Pol. VII. 517. C: *ἐν ... νοητῷ αὐτὴ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη.* Legg. XI. 924. B: *ἡ τῶν ἐπιτρόπων αἵρεσις γιγνέσθω κυρία.* Def. 413. D: *ἀπόφασις κυρία.* Pol. II. 265. C: *ἐπειδὴ τὸ δοκεῖν ... κύριον εὐδαιμονίας* (int. *ἐστί*). Legg. V. 739. B: *ἑκάστῳ τῷ τῆς συνοικήσεως κυρίῳ.* Ep. VI. 323. C: *νόμῳ κυρίῳ.* Pol. VII. 517. C: *τὸν τούτου* (*τοῦ φωτὸς*) *κύριον τεκοῦσα.* Critia 120. D: *θανάτου ... τὸν βασιλέα τῶν ξυγγενῶν μηδενὸς εἶναι κύριον.* Legg. VI. 774. E: *ἐγγύην ... εἶναι κυρίαν πατρὸς μὲν πρῶτον* cet. XI. 922. C: *οὕτω κυρίαν εἶναι διαθήκην.* I. 638. D: *ἀξιοῦμέν τι λέγειν κύριον.* VI. 758. D. Pol. IV. 429. B: *οὐ γὰρ ... οἵ γε ἄλλοι ἐν αὐτῇ ... κύριοι ἂν εἶεν ἢ τοίαν αὐτὴν εἶναι ἢ τοίαν.* Legg. XII. 966. C: *ὅσης φαίνονται κύριοι δυνάμεως.* Crit. 44. A: *οἱ τούτων κύριοι.* Legg. VII. 794. B: *αἱ τῶν γάμων κύριαι τῆς ἐπιμελείας.* XI. 930. A: *ταῦτ' ἔστω κύρια.* Ep. VI. 323. C. Phil. 67: *κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ* cet. Pol. VI. 493. D: *κυρίους αὑτοῦ ποιῶν τοὺς πολλούς.* VII. 534. C: *κυρίους τῶν μεγίστων εἶναι.* Legg. VI. 759. E. Theaet. 179. B: *ἢ τὰς τῶν ἄλλων δόξας κυρίας ποιεῖ.* Legg. XII. 942. E: *ἔχον τὰς κυρίας ἁπάσας αἰσθήσεις αὑτοῦ φύσει.* Crit. 50. B: *τὰς δίκας ... κυρίας εἶναι.* Legg. X. 889. E: *τότε· κύρια ἕκαστα εἶναι.* XI. 926. D: *κύρια τελοῦντες τὰ τούτων δόγματα.* Theaet. 161. D: *μήτε τὴν δόξαν κυριώτερος ἔσται ἐπισκέψασθαι ἕτερος τὴν ἑτέρου.* Soph. 246. D: *τὸ γὰρ ὁμολογηθὲν παρὰ*

βελτιόνων που κυριώτερον ἢ τὸ παρὰ χειρόνων. Tim. 41. B: *μείζονος ἔτι δεσμοῦ καὶ κυριωτέρου λαχόντες.* Conv. 218. D: *τούτου δ' οἶμαί μοι συλλήπτορα οὐδένα κυριώτερον εἶναι σοῦ.* Theaet. 206. B: *κυριωτέραν (τὴν γνῶσιν ἔχειν) τῆς συλλαβῆς.* Phil. 58. D. Alc. I. 130. D: *οὐ γὰρ ... κυριώτερόν γε οὐδὲν ἂν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν ἢ τὴν ψυχήν.* Ep. VII. 345. B: *κυριώτεροι ... κριταί.* 311. D: *κυριώτερα ... τὰ τῶν θείων ἀνθρώπων μαντεύματα, ἢ τὰ τῶν μή.* Soph. 230. D: *ὡς ... μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεών ἐστι.* Pol. III. 401. D: *κυριωτάτη ἐν μουσικῇ τροφή.* VIII. 565. A: *ὃ δὴ πλεῖστόν τε καὶ κυριώτατον ἐν δημοκρατίᾳ, ὅτανπερ ἀθροισθῇ.* IX. 583. B: *κυριώτατον τῶν πτωμάτων.* Tim. 90. A: *περὶ τοῦ κυριωτάτου παρ' ἡμῖν ψυχῆς εἴδους.* Pol. II. 382. A: *τῷ κυριωτάτῳ ... ἑαυτῶν ψεύδεσθαι.* Conv. 180. B: *κυριώτατον (θεῶν) εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν ἀνθρώποις.* Tim. 29. E: *ταύτην ... γενέσεως καὶ κόσμου ... ἀρχὴν κυριωτάτην παρ' ἀνδρῶν φρονίμων ἀποδεχόμενος* cet. Epin. 989. D: *τοῦτο ... τὸ μέρος εἶναί φαμεν φύσει κυριώτατον.* Legg. XII. 957. C: *πάντων γὰρ μαθημάτων κυριώτατα τοῦ τὸν μανθάνοντα βελτίω γίγνεσθαι τὰ περὶ τοὺς νόμους κείμενα.* Pol. II. 382. A: *περὶ τὰ κυριώτατα.* Tim. 84. C: *τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα πρὸς θάνατον τῶν νοσημάτων ἀποτελεῖ.* 87. C. Legg. XI. 931. E: *πάντων πρὸς θεοφιλῆ μοῖραν κυριώτατα ἀγαλμάτων ἂν κεκτῇτο.*

κυρίττω, *cornibus peto* s. *ferio.* Pol. IX. 586. B: *κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι.* Gorg. 516. A: *παραλαβὼν μὴ λακτίζοντας αὐτοὺς μηδὲ κυρίττοντας* cet.

κυρίως, *iuste* vel *iure*, *legitime*; etiam *vere* vel *ita ut par est.* Parm. 136. C: *εἰ μέλλει ... κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.* Legg. IX. 871. D: *οὔσπερ τοῖς τὰ ἱερὰ συλῶσι δικάζειν ἐῤῥήθη κυρίως.* X. 896. B: *ὀρθῶς ἄρα καὶ κυρίως ... εἰρηκότες ἂν εἶμεν* cet. XI. 915. D. 925. C: *ὧν ὁ κλῆρος γιγνέσθω κυρίως.* XII. 949. C. Men. 96. B: *τοὺς ... οὕτω τεταραγμένους ... φαίης ἂν σὺ κυρίως διδασκάλους εἶναι;*

κύρομαι, *incido.* Pol. II. 379. D. (Hom.).

κῦρος, *τό*, *potestas*, *vis*; etiam *id quod auctoritatem habet*, *rem decernit.* Gorg. 450. E: *πᾶσα ἡ πρᾶξις καὶ τὸ κῦρος αὐταῖς διὰ λόγων ἐστί.* Legg. III. 700. C: *τὸ δὲ κῦρος τούτων γνῶναι ... οὐ σύριξ ἦν* cet. Gorg. 450. E: *ὅτι ἡ διὰ λόγου τὸ κῦρος ἔχουσα ῥητορική ἐστι.* 451. A. B. Crat. 435. C: *τὴν σὴν ὁμολογίαν καὶ ξυνθήκην κῦρος ἔχειν ὀνομάτων ὀρθότητος πέρι.*

κύρτος, *ὁ*, *nassa.* Tim. 78. D: *τὸ ... ἄλλο κύτος τοῦ κύρτου.* 79. D: *τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι.* 78. B: *οἷον οἱ κύρτοι.* Legg. VII. 823. E: *κύρτοις ἀργὸν θήραν διαπονουμένοις.* Soph. 220. C: *κύρτους.*

κυρῶ (*έω*), *adipiscor*. Alc. II. 141. B: *ὡς τῶν μεγίστων ἀγαθῶν κεκυρηκότα.*

κυρῶ (*όω*), *ratum efficio*. Pol. X. 620. E: *κυροῦντα ἣν λαχὼν εἵλετο μοῖραν.* Med. *efficio* vel *perficio*. Gorg. 451. C: *ὅτι καὶ αὕτη λόγῳ κυροῦται τὰ πάντα.* B: *τῶν λόγῳ τὸ πᾶν κυρουμένων.* D.

κύρωσις, *ἡ*, i. q. *κῦρος*. Gorg. 450. B: *πᾶσα ἡ πρᾶξις καὶ ἡ κύρωσις διὰ λόγων ἐστί.*

κύστις, *ἡ*, *vesica*. Tim. 91. A: *εἰς τὴν κύστιν ἐλθὸν* (*τὸ πῶμα*).

κύτος, *τό*, pr. *quod aliquid continet* et *complectitur*; hinc *complexus*, *corpus* (i. q. *totum*); saepenumero vocis appositae est amplificatio. Tim. 74. A: *διὰ παντὸς τοῦ κύτους.* Legg. XII. 964. E: *ὡς αὐτῆς ... τῆς πόλεως οὔσης τοῦ κύτους.* Tim. 44. A: *τὸ τῆς ψυχῆς ἅπαν κύτος.* 45. A: *περὶ τὸ τῆς κεφαλῆς κύτος.* 67. A. 69. E: *διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος αὖ κύτος.* 79. D.

κυῶ, *concipio*. Conv. 203. C: *ἐκύησε τὸν Ἔρωτα.* 209. A: *κυῆσαι.* **gravidus* vel *gravidatus sum*; etiam trop. (ut vern. *schwanger gehn*). Theaet. 184. B: *ὧν κυεῖ περὶ ἐπιστήμης.* 210. B: *ἦ οὖν ἔτι κυοῦμέν τι καὶ ὠδίνομεν ... περὶ ἐπιστήμης —;* Conv. 206. C: *κυοῦσι γὰρ ... πάντες ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχήν.* 209. A: *εἰσὶ γὰρ οὖν ... οἳ ἐν ταῖς ψυχαῖς κυοῦσιν ἔτι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν, ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κυῆσαι καὶ κυεῖν.* B: *ἅτε κυῶν.* Legg. VII. 792. E: *ἡ κύουσα* (*κυοῦσα?*). Conv. 206. D: *ὅταν ... καλῷ προσπελάζῃ τὸ κυοῦν.* Ib. *τῷ κυοῦντι.* Theaet. 151. B: *ὠδίνειν τι κυοῦντα ἔνδον.* Legg. VII. 789. E: *τὴν ... κύουσαν* (*κυοῦσαν?*) *περιπατεῖν.* Conv. 209. C: *ἃ πάλαι ἐκύει.* Pass. *in utero gestor*. Epin. 973. D: *τὸ μετασχεῖν τῆς τῶν κυουμένων ἕξεως.* Legg. VII. 789. A: *ἦ τοῖς κυουμένοισι φράζεις;*

κύων, *ὁ* et *ἡ*, *canis*. Pol. II. 375. A: *ὁ μὴ θυμοειδὴς εἴτε ἵππος εἴτε κύων ἢ ἄλλο ὁτιοῦν ζῶον.* Legg. XI. 936. E. Pol. X. 607. B: *ἡ λακέρυζα ... κύων ἐκείνη.* Hipp. min. 375. A: *κυνός.* Soph. 231. A: *καὶ γὰρ κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ* (*προσέοικε*). Phaedr. 228. B: *νὴ τὸν κύνα.* (Id. Gorg. 466. C. Phaed. 98. E. Pol. III. 399. E. al.) Gorg. 461. A: *μὰ τὸν κύνα.* 482. B: *μὰ τὸν κύνα, τὸν Αἰγυπτίων θεόν.* Euthyd. 298. E: *εἶδον ... αὐτὸν ὀχεύοντα τὴν κύνα.* Pol. I. 335. B: *κύνες βλαπτόμενοι.* VIII. 563. C: *αἵ τε κύνες ... οἷαίπερ αἱ δέσποιναι γίγνονται καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι.* Polit. 266. A: *τὸ ... τῶν κυνῶν γένος.* Pol. I. 335. B: *εἰς τὴν τῶν κυνῶν ἀρετήν.* II. 375. E: *τῶν γενναίων κυνῶν.* III. 397. A: *κυνῶν ... φθόγγους.* 416. A: *ἀντὶ κυνῶν λύκοις ὁμοιωθῆναι.* V. 469. E: *τῶν κυνῶν αἳ τοῖς λίθοις ... χαλεπαίνουσι τοῦ βαλόντος οὐχ ἁπτόμεναι.* Legg. X. 906. B. Pol. II. 376. A: *τοῦτο ... ἐν τοῖς κυσὶ*

κατόψει. IV. 422. D: κυσὶ πολεμεῖν στερεοῖς τε καὶ ἰσχνοῖς. Legg. II. 654. E: καθάπερ κυοὶν ἰχνευούσαις. XII. 967. D: κυσὶ ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς. Pol. III. 404. A: οὕς γε ὥσπερ κύνας ἀγρύπνους τε ἀνάγκη εἶναι cet. 416. A: κύνας ἐπικούρους ποιμνίων. V. 459. A: κύνας θηρευτικούς.

κωβιός, ὁ, *gobius* s. *gobio*. Euthyd. 298. D: τῶν κωβιῶν καὶ κυναρίων cet.

κώδιον, τό, *vellus*. Prot. 315. D: ἐγκεκαλυμμένος ἐν κωδίοις τισὶ καὶ στρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς.

κῶλον, τό, *pars* (pr. abscisa, vern. *Stück*). Legg. XII. 947. E: πέριξ δένδρων ἄλσος περιφυτεύσουσι πλὴν κώλου ἑνός. * *membrum*. Legg. VII. 789. E: μή πῃ βίᾳ ἐπερειδομένων (τῶν νέων) στρέφηται τὰ κῶλα. Tim. 76. E: ἐπ᾽ ἄκροις τοῖς κώλοις. 44. E: ἐκτατά τε κῶλα καὶ καμπτὰ ἔφυσε τέτταρα. 91. E.

κώλυμα, τό, *impedimentum*. Crat. 418. E: κώλυμα φορᾶς.

κώλυσις, ἡ, *impeditio*. Soph. 220. B: ὅσον ἂν ἕνεκα κωλύσεως (*coërcendi causa*) εἴργῃ τι περιέχον.

κωλυτής, ὁ, *qui impedit*. Critia 109. A: νῦν δὲ ὑπὸ δεισμῶν δῦσαν ἄπορον πηλὸν τοῖς ἐνθένδε ἐκπλέουσιν ... ὥστε μηκέτι πορεύεσθαι κωλυτὴν παρασχεῖν.

κωλύω, *impedio; inhibeo; veto;* c. negat. (ut οὐδὲν κωλύει) et interrog. τί (τί κωλύει; Lat. *quidni?*) in eo ponitur *quod fieri potest* vel *licet*. Hipp. mai. 287. A: ἀτὰρ μή τι κωλύω —; Prot. 310. A: εἰ μή σέ τι κωλύει. Phaedr. 268. E: οὐδὲν ... κωλύει μηδὲ σμικρὸν ἁρμονίας ἐπαΐειν τὸν τὴν σὴν ἕξιν ἔχοντα. Gorg. 458. D: τό γ᾽ ἐμὸν οὐδὲν κωλύει (*per me licet*). 508. D. Phaed. 77. B: τί γὰρ κωλύει γίγνεσθαι ... αὐτὴν cet. 108. E: τοὺς τόπους αὐτῆς οὐδέν με κωλύει λέγειν. Theaet. 143. A: ἀλλὰ τί κωλύει νῦν ἡμᾶς διελθεῖν; 208. A: κωλύει οὖν τι ... οὕτως ἔχειν τὸν αὐτόν; Polit. 292. A: τί γὰρ δὴ καὶ κωλύει; Parm. 131. A. Crat. 406. C. Pol. V. 453. B. Euth. 9. D: τί γὰρ κωλύει; Charm. 163. A: ἀλλ᾽ ὅρα μὴ ἐκεῖνον κωλύει ὃς cet. Eryx. 394. B: ὅν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν. Lys. 207. E: καὶ μάλα γε πολλὰ κωλύουσι. Legg. VII. 824: τούτους μηδεὶς τοὺς ἱεροὺς ὄντως θηρευτὰς κωλυέτω. Lys. 209. E: ἢ κωλύοι ἄν; Legg. VIII. 837. D: (ὅτι) τοὺς ... δύο ... κωλύοιμεν ἄν. Lys. 209. E: μὴ οὐ τοῦτό σε ... κωλύῃ. Phaed. 88. A: μηδὲν κωλύειν ... ἐνίων ἔτι εἶναι. Soph. 254. B. Legg. XII. 960. A. Hipp. mai. 303. A: τόδε ἔμοιγε δοκεῖ ... κωλύειν ὅτι cet. Legg. XII. 955. A: ὁ κωλύων. Pol. IV. 439. C: τὸ κωλῦον τὰ τοιαῦτα. Legg. VI. 772. D: τὸν κωλύοντα ἀεὶ κατὰ νόμον κρατεῖν. Pol. IV. 439. C: ἐνεῖναι ... τὸ κωλῦον πιεῖν. V. 465. B: ἱκανὼ γὰρ τὼ φύλακε κωλύοντε, δέος τε καὶ αἰδώς. Legg. III. 694. D: κωλύουσαι ... μήτε αὐτοῖς ἐναντιοῦσθαι μηδένα εἰς μηδέν cet. Eryx. 396. E: τῶν νόμων κωλυόντων. A: εἰ παρὼν μὴ ... ἐκώλυον διαφε-

ρομένους. Crat. 384. B: οὐδὲν ἂν ἐκώλυέ σε αὐτίκα μάλα εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν cet. Menex. 244. C: ἀνθ' ὧν ἡμεῖς τἀκείνων ἐκωλύσαμεν πεσεῖν. Ep. VIII. 357. A: εἰ μὴ ξενικαὶ ἐριννύες ἐκώλυσαν. Lys. 210. A: οὐκ ἂν κωλύσειεν. Legg. XII. 954. E: ἐάν τίς τινα δίκῃ παραγενέσθαι κωλύσῃ βίᾳ. Phil. 42. E: διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύσεις (Cl. c. al. κωλύει ἐμέ. An οὐδὲν κωλύει με?) διερέσθαι σε πάλιν. Charm. 174. C: ἡ δὲ κυβερνητικὴ κωλύσει ἐν τῇ θαλάττῃ ἀποθνήσκειν. Legg. XI. 920. D: ἐὰν ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτου τις ἄκων κωλυθῇ. VII. 799. E: ἵνα μὴ τὴν ἑπομένην τάξιν τοῖς νόμοις ... διαπεράνασθαι κωλυθῶμεν μάτην. Pol. X. 621. B: αὐτὸς ... τοῦ ... ὕδατος κωλυθῆναι πιεῖν.

κωμάζω, *comissor*. Legg. I. 637. A: κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης.

κώμη, ἡ, *vicus*. Legg. I. 626. C: κώμῃ ... πρὸς κώμην (opp. πόλεσι πρὸς πόλεις). VIII. 848. D: ἐν τῇ κώμῃ ... ἑκάστῃ. I. 627. A: οἰκίαν τε καὶ κώμην καὶ πόλιν ἔχειν ταὐτὸν τοῦτο ἐν αὐταῖς. Pol. V. 475. D: οὔτε τῶν κατὰ πόλεις οὔτε τῶν κατὰ κώμας ἀπολειπόμενοι. Critia 118. B: πολλὰς ... κώμας καὶ πλουσίας περιοίκων ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντα. 119. D. Legg. V. 746. D: φρατρίας καὶ δήμους καὶ κώμας. VII. 794. A: εἰς τὰ κατὰ κώμας ἱερά. VIII. 848. C. X. 910. D. De lege 320. C.

κωμήτης, ὁ, *vici incola*. Legg. XII. 956. C: δεύτεροι ... κωμῆταί τε καὶ φυλέται. VI. 763. A: ἐκ τῶν ἄλλων γεωργῶν τε καὶ κωμητῶν. 762. A: ἐν τοῖς κωμήταις καὶ γείτοσιν.

κῶμος, ὁ, *comissatio*. Theaet. 173. D: δεῖπνα καὶ σὺν αὐλητρίσι κῶμοι. Pol. IX. 573. D: ἑορταὶ γίγνονται παρ' αὐτοῖς καὶ κῶμοι cet.

κωμῴδημα, τό, *cavillatio*, *ludificatio*. Legg. VII. 816. D: τῶν ἐπὶ τὰ τοῦ γέλωτος κωμῳδήματα τετραμμένων (σωμάτων καὶ διανοημάτων).

κωμῳδία, *comoedia*. Pol. III. 394. C: τραγῳδία τε καὶ κωμῳδία. Legg. XI. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας ἤ τινος ἰάμβων cet. Theaet. 152. E. Phil. 50. B: (ἐν) τῇ τοῦ βίου ξυμπάσῃ τραγῳδίᾳ καὶ κωμῳδίᾳ. C: τὴν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ μίξιν. Apol. 19. C: ἐν τῇ Ἀριστοφάνους κωμῳδίᾳ. Conv. 223. D: κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν. Pol. III. 394. D. Legg. VII. 816. E: ὅσα ... περὶ γέλωτά ἐστι παίγνια, ἃ δὴ κωμῳδίαν πάντες λέγομεν. Phil. 48. A: τὴν ... ἐν ταῖς κωμῳδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς.

κωμῳδικός, ή, όν, *comicus*. Pol. X. 606. C: ἐν μιμήσει ... κωμῳδικῇ.

κωμῳδοποιός, ὁ, *poëta comicus* et simpl. *comicus* (qui risum concitat). Phaed. 70. B: οὐδ' εἰ κωμῳδοποιὸς εἴη. Pol. X. 606. C: ὥστε κωμῳδοποιὸς γενέσθαι. Apol. 18. D.

Alc. I. 121. D: τὸ τοῦ κωμῳδοποιοῦ. Conv. 223. D: τὸν τέχνῃ τραγῳδοποιὸν ὄντα κωμῳδοποιὸν εἶναι.

κωμῳδός, ὁ, comicus. Phaedr. 236. C: τὸ τῶν κωμῳδῶν φορτικὸν πρᾶγμα ... ποιεῖν. Legg. XI. 935. D: τὴν τῶν κωμῳδῶν προθυμίαν τοῦ γελοῖα εἰς τοὺς ἀνθρώπους λέγειν. Pol. III. 395. A: ἀλλ' οὐδέ τοι ὑποκριταὶ κωμῳδοῖς τε καὶ τραγῳδοῖς οἱ αὐτοί.

κωμῳδῶ, facetiis perstringo. Parm. 128. C: πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὸν (τὸν Παρμενίδου λόγον) κωμῳδεῖν. Pol. V. 452. D: ἐξῆν τοῖς τότε ἀστείοις πάντα ταῦτα κωμῳδεῖν. Legg. XI. 935. E: μηδένα τῶν πολιτῶν κωμῳδεῖν. Conv. 193. B: κωμῳδῶν τὸν λόγον. Legg. XI. 935. D: κωμῳδοῦντες. Pol. III. 395. E: κακηγοροῦντάς τε καὶ κωμῳδοῦντας ἀλλήλους. Conv. 193. D: μὴ κωμῳδήσῃς αὐτόν (τὸν λόγον). Legg. VII. 816. D: κεκωμῳδημένα.

κώνειον, τό, cicuta. Lys. 219. E: κώνειον πεπωκότα.

κωφός, ή, όν, hebes. Tim. 75. E: κωφὴν καὶ ἀναίσθητον διὰ τὸν τῶν σαρκῶν ὄχλον. 88. B: τὸ ... τῆς ψυχῆς κωφὸν καὶ δυσμαθὲς ... ποιοῦσαι. 74. E: μήτ' αὖ ... κωφότερα (v. κουφότερα) τὰ περὶ τὴν διάνοιαν ποιοῖεν. *surdus. Phaedr. 253. E: κωφός. Gorg. 511. A: εἰ μὴ κωφός γ' εἰμί. Legg. XI. 932. A: εἰ ... τινὰ κατέχοι φήμη κωφὴ τῶν τοιούτων προοιμίων. Pol. III. 411. D: ἀσθενές τε καὶ κωφὸν καὶ τυφλὸν γίγνεται. Phaedr. 270. E: οὐ μὲν ἀπεικαστέον ... τυφλῷ οὐδὲ κωφῷ.

κωφότης, ἡ, surditas. Alc. I. 126. B: κωφότητος ... ἀπογιγνομένης.

Λ.

λάβδα, τό, Crat. 427. B: ὅτε ... ὀλισθάνει μάλιστα ἐν τῷ λάβδα ἡ γλῶττα. 434. C: τὸ ... λάβδα τῷ λείῳ καὶ μαλακῷ (προσέοικεν). D. 435. A.

λαβή, ἡ, ansa ad prehendendum, et in univ. occasio. Pol. VIII. 544. B: πάλιν ... ὥσπερ παλαιστής, τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε. Legg. III. 682. E: ὁ λόγος ἡμῖν οἷον λαβὴν ἀποδίδωσιν. Phaedr. 236. B: περὶ ... τούτου ... εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας.

λαβρός, ὁ ἡ, vehemens, insanus. Locr. 103. A: (ἐς) λαγνείας λαβροτάτας.

λαβύρινθος, ὁ, labyrinthus. Euthyd. 291. B: ὥσπερ εἰς λαβύρινθον ἐμπεσόντες.

λαγνεία, ἡ, salacitas. Locr. 103. A: λαγνείας.

λάγνος, ὁ ἡ, salax. Locr. 104. E: λάγνων.

λαγχάνω, *sorte nanciscor, sorte assignatum accipio*, in univ. *nanciscor* (praec. in eo cui provincia evenit); etiam *habeo*; intr. *sorte ducor*, etiam *sors mihi obtingit*; quod ponitur etiam in eo *cuius sors excidit* (vern. *den das Loos trifft*). Legg. III. 696. E: *τὰς ἐφεξῆς τιμὰς λαγχάνον ἕκαστον ὀρθῶς ἂν λαγχάνοι*. VI. 775. E: *τιμῆς ἐὰν τῆς προσηκούσης αὐτῇ παρ' ἑκάστου τῶν χρωμένων λαγχάνῃ*. X. 903. E. VII. 791. A: *τοὺς μὲν ὕπνου λαγχάνειν ποιεῖ* cet. VIII. 835. B: *τάξεως ἐννόμου λαγχάνειν*. Pol. III. 414. A: *τῶν ἄλλων μνημείων μέγιστα γέρα λαγχάνοντα*. Legg. VI. 759. C: *τὸν ἀεὶ λαγχάνοντα*. Critia 109. B: *δίκης ... κλήροις τὸ φίλον* (v. *τὰ φίλων*) *λαγχάνοντες*. Theaet. 149. B: *ὅτι ... τὴν λοχείαν εἴληχε*. Polit. 269. E. Phil. 49. C: *τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν*. 55. B: *ὅσ' ἀγαθὰ εἴληχε ψυχή*. Conv. 180. E. Tim. 52. A: *τοῦτο ὃ δὴ νόησις εἴληχεν ἐπισκοπεῖν*. 54. A: *μίαν εἴληχε φύσιν*. Legg. IV. 704. C: *πῶς μέρος ἑκάστων ἡμῖν εἴληχε;* V. 738. A: *πάσας τομὰς εἴληχεν*. VI. 782. A: *ὡς ἡ τῶν ἀνθρώπων γένεσις ἢ τὸ παράπαν ἀρχὴν οὐδεμίαν εἴληχεν οὐδ' ἕξει ποτέ γε τελευτὴν* cet. Epin. 992. D: *τούτοισι μόνοις τὰ τοῦ δαιμονίου ξύμπαντα ἱκανῶς εἴληχέ τε καὶ ἔχει*. Critia 109. B: *μίαν ἄμφω λῆξιν τήνδε τὴν χώραν εἰλήχατον*. Soph. 227. B: *ὅσαι σῶμα ... εἰλήχασι καθαίρειν*. Polit. 269. C: *φρόνησιν εἰληχὸς ἐκ τοῦ συναρμόσαντος αὐτὸ κατ' ἀρχάς*. Critia 114. B: *λῆξιν ... ἄκρας τῆς νήσου ... εἰληχότι*. Tim. 92: *ἐσχάτας οἰκήσεις εἰληχότων*. 38. D: *τὴν ... ἐναντίαν εἰληχότας αὐτῷ δύναμιν*. Phaed. 107. D: *ὅσπερ ζῶντα εἰλήχει*. Tim. 23. D: *ἣ τήν τε ὑμετέραν* (*πόλιν*) *καὶ τήνδ' ἔλαχε*. Locr. 104. C: *ὅτῳ ... ὁ δαίμων μοίρας τᾶσδ' ἔλαχε*. Theaet. 210. C: *τὴν ... μαιείαν ταύτην ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐκ θεοῦ ἐλάχομεν*. Pol. X. 620. D: *ὥσπερ ἔλαχον*. Ax. 371. E: *οὐ τὸ μὲν ἕτερον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον οἱ οὐράνιοι*. Legg. VI. 765. B: *ὃς δ' ἂν εἷς ἐκ προχειροτονηθέντων δέκα λάχῃ*. 760. C: *ὅπως ... ἂν τὸ πρῶτον λάχωσι τὰ μέρη*. II. 669. D: *λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιος* (Orph.). Gorg. 473. E: *βουλεύειν λαχών*. Pol. X. 617. E: *πρῶτος ... ὁ λαχών*. 620. E. *ἣν λαχὼν εἵλετο μοῖραν*. Critia 113. C: *τὴν νῆσον ... λαχών*. Legg. V. 741. B: *ὁ λαχὼν τὸν κλῆρον*. VI. 765. B: *ὁ λαχών* (*sorte ductus*). Pol. X. 620. D: *πρώτη λαχοῦσα*. Polit. 290. E: *τῷ ... λαχόντι βασιλεῖ*. Pol. VIII. 561. B: *τῇ παραπιπτούσῃ ἀεὶ ὥσπερ λαχούσῃ* (*ἡδονῇ*) *τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν παραδιδούς*. Polit. 300. A: *τὸν χειροτονηθέντα ἢ λαχόντα ἐκ τύχης*. Pol. X. 619. B: *τὸν πρῶτον λαχόντα*. Legg. III. 690. C: *λαχόντα ... ἄρχειν*. V. 740. A: *τὸν λαχόντα τὴν λῆξιν ταύτην*. Pol. X. 620. B: *τὴν ... λαχοῦσαν ψυχὴν ἑλέσθαι λέοντος βίον*. C: *λαχοῦσαν πασῶν ὑστάτην*. Legg. V. 745. E: *καθιερῶσαι τὸ λαχὸν* (*sorte constitutum*) *μέρος ἑκάστῳ τῷ θεῷ*. Tim. 41. B: *μείζονος ἔτι δεσμοῦ ... λαχόντες*. Legg. VI.

765. C: τρεῖς δ' ἔστωσαν οἱ λαχόντες (*sorte ducti*). Ib. λαχόντων. Polit. 299. A: ξύμπαντος ... τοῦ δήμου τοὺς λαχόντας. Pol. X. 617. E: οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται, ἀλλ' ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε. — Cum v. δίκην et abs. est *litem intendo*. Legg. VI. 762. B: τούτων πέρι λαγχάνειν ... τὸν ἀδικούμενον. X. 909. C: δίκας ἀσεβείας τῷ ἐθέλοντι λαγχάνειν ὑπεχέτω. XI. 937. A: δίκην λαγχάνειν. XII. 948. D: τὸν λαγχάνοντά τῷ τινα δίκην. Euth. 5. B: ἐκείνῳ τῷ διδασκάλῳ λάχε δίκην πρότερον ἢ ἐμοί. Legg. XI. 928. C: ἔστω δίκην λαχεῖν ἐπιτροπίας. 938. B: μηδενὶ λαχεῖν δίκην.

λάθρα, *clam*. Prot. 342. C: λάθρα ξυγγιγνόμενοι. Conv. 182. D: ὅτι λέγεται κάλλιον τὸ φανερῶς ἐρᾶν τοῦ λάθρα. Pol. I. 344. A: καὶ λάθρα καὶ βίᾳ. 347. B. al.

λαθραῖος, α, ον, *clandestinus*. Legg. VI. 781. A: λαθραιότερον (γένος).

λαθραίως, *clam*. Legg. VIII. 838. C: μιχθέντας λαθραίως. IX. 864. C: λαθραίως γιγνόμενον.

λαιμαργία, ἡ, *gula insatiabilis*. Pol. X. 619. B: ὑπὸ ἀφροσύνης τε καὶ λαιμαργίας. Legg. X. 888. A: ὑπὸ λαιμαργίας ἡδονῆς. Ep. VII. 351. E.

λακέρυζα, ἡ, *latrans*. Pol. X. 607. B: λακέρυζα ... κύων.

λακτίζω, *calcitro*. Pol. IX. 586. B: λακτίζοντες. Gorg. 516. A: μὴ λακτίζοντας.

λακωνίζω, *Lacones imitor*. Prot. 342. E: ὅτι τὸ λακωνίζειν πολὺ μᾶλλόν ἐστι φιλοσοφεῖν ἢ φιλογυμναστεῖν. B: τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι λακωνίζοντας.

λαλιά, ἡ, *loquacitas*. Def. 416: λαλιὰ ἀκρασία λόγου ἄλογος.

λάλος, ὁ ἡ, *loquax*. Gorg. 515. E: Ἀθηναίους ... λάλους (πεποιηκέναι).

λαλῶ, *garrio; loquor*. Euthyd. 287. D: λαλεῖς ... ἀμελήσας ἀποκρίνασθαι. Ax. 369. A: οὕτω λαλεῖς ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος. 366. D: λαλῆσαι ... οὔπω δυνάμενον ἃ πάσχει.

λαμβάνω, *capio, prehendo; comprehendo, deprehendo* vel *offendo; complector; accipio, nanciscor* (etiam *incido in aliquem*); *sumo* (etiam *tracto*, ut λάβωμεν); *eligo* (etiam *uxorem duco*); *percipio, perspicio; addisco*. Phaedr. 251. B: θερμότης ἀήθης λαμβάνει (αὐτόν). 260. C: οὕτως ἐμὲ λαμβάνει. Polit. 290. D: δόξαν σεμνὴν λαμβάνει. Phaed. 76. C: εἰ μὴ ... λαμβάνομεν ... ταύτας τὰς ἐπιστήμας. D. Phaedr. 243. A: ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Pol. VIII. 568. C: μισθοὺς λαμβάνουσι. Phil. 17. A: λάμβανε αὐτὸ ἐν τούτοις cet. Gorg. 520. C: (εἰ) μὴ ... λαμβάνοι τὸ ἀργύριον. De lucri cup. 227. C: εἴ τις ... ὀρθῶς λαμβάνοι τὸν φιλοκερδῆ. Pol. IX. 579. A: εἴ πού τινα τοιοῦτον λαμβάνοιεν. Theaet. 208. D: τὴν διαφορὰν ἑκά-

στου ἂν λαμβάνῃς. Pol. I. 337. B: ἄλλου δ' ἀποκρινομένου (ἵνα) λαμβάνῃ λόγον καὶ ἐλέγχῃ. III. 389. C: ἂν ... ἄλλον τινὰ λαμβάνῃ ψευδόμενον. Tim. 83. E: (ὅταν) ἐξ ἐναντίων τὸν ὄγκον ... λαμβάνῃ. 64. A: τὰς αἰτίας λαμβάνωμεν. Pol. IX. 586. D: ἂν ... λαμβάνωσι (τὰς ἡδονάς). Prot. 355. E: ἀντὶ ἐλαττόνων ἀγαθῶν μείζω κακὰ λαμβάνειν. 358. E: λαμβάνειν ἑκόντα. Gorg. 514. A: χρήματα πολλὰ λαμβάνειν. Theaet. 185. B: οὔτε ... δι' ἀκοῆς οὔτε δι' ὄψεως οἷόν τε τὸ κοινὸν λαμβάνειν περὶ αὐτῶν. Pol. II. 360. B. VII. 533. B: ὁδῷ περὶ παντὸς λαμβάνειν. Legg. VI. 762. A: ἐπιχειροῦντες λαμβάνειν τε καὶ φέρειν τῶν ἐν ταῖς γεωργίαις μὴ πείσαντες. Men. 70. D: λαμβάνειν λόγον καὶ ἐλέγχειν. Ion. 535. E: ἀργύριον λαμβάνων. Phaedr. 234. C: τῷ ... λαμβάνοντι. Gorg. 520. D: λαμβάνοντα ἀργύριον. Theaet. 199. E: τοτὲ μὲν ἐπιστήμην λαμβάνοντα cet. Pol. VII. 534. B: τὸν λόγον ἑκάστου λαμβάνοντα τῆς οὐσίας. Legg. X. 889. D: ἣν ... παρὰ φύσεως λαμβάνουσαν cet. Gorg. 483. E: ἐκ νέων λαμβάνοντες. Pol. I. 347. B: λάθρᾳ αὐτοὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς λαμβάνοντες. X. 612. D: τοὺς τῷ ὄντι λαμβάνοντας αὐτήν (τὴν δικαιοσύνην). Phil. 22. B: παρὰ φύσιν ἂν ... ἐλάμβανεν ἄκων. Tim. 19. D: τὴν αὐτὴν δόξαν εἴληφα καὶ περὶ τῶν πάλαι γεγονότων ... ποιητῶν. Men. 77. B: τὰ ... παραδείγματα παρ' ἐμοῦ εἴληφας. Phaedr. 238. C: παρὰ τὸ εἰωθὸς εὔροιά τίς σε εἴληφεν. Polit. 305. D: τοὔνομα δικαίως εἴληφεν ἴδιον. Phil. 12. C: μορφὰς ... παντοίας εἴληφε. Pol. VI. 497. A. al. Soph. 221. B: τὸν λόγον περὶ αὐτὸ τοὖργον εἰλήφαμεν ἱκανῶς. Crat. 409. D: ὅτι πολλὰ οἱ Ἕλληνες ὀνόματα ... παρὰ τῶν βαρβάρων εἰλήφασι. Legg. VI. 768. D. Polit. 269. C: ὅταν αἱ περίοδοι τοῦ προσήκοντος αὐτῷ μέτρον εἰλήφωσιν ἤδη χρόνου. Phaedr. 263. B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἴδους. Polit. 302. B. Tim. 53. E. Men. 90. A: ὁ ... εἰληφὼς τὰ ... χρήματα. Polit. 289. C: πάντα εἰληφυῖα ἀναφανεῖται. Soph. 245. D: εἰληφός. C: ἰδίαν ἑκατέρου φύσιν εἰληφότος. 243. C: ταὐτὸν τοῦτο πάθος εἰληφότες ἐν τῇ ψυχῇ. Polit. 295. B: τῶν τὴν βασιλικὴν ... ὄντως ἐπιστήμην εἰληφότων. 302. A. Phaed. 75. B: τυχεῖν ἔδει ... εἰληφότας ἐπιστήμην αὐτοῦ τοῦ ἴσου. Legg. XII. 961. A: τοὺς ... τἀριστεῖα εἰληφότας. Conv. 173. D: ὁπόθεν ποτὲ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μανικὸς καλεῖσθαι. Legg. VI. 772. E: ἔλαβες ... τοῦ λόγου καιρόν. Crat. 419. D: ὅτι ἀπὸ τοῦ εὖ ... ξυμφέρεσθαι τοῦτο ἔλαβε τὸ ὄνομα. Crit. 50. D: δι' ἡμῶν ἔλαβε (Cl. c. al. ἐλάμβανε) τὴν μητέρα σου ὁ πατήρ. 52. B: οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως ... ἔλαβεν εἰδέναι. Phaedr. 265. E: ὥσπερ ... τὼ λόγω τὸ ... ἄφρον τῆς διανοίας ἕν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβέτην. Pol. VII. 528. A: οὐκ ὀρθῶς τὸ ἑξῆς ἐλάβομεν τῇ γεωμετρίᾳ. Epin. 980. D: ἐλάβετε ... καὶ ὑπομνήματα. Phaed. 73. D:

ἐν τῇ διανοίᾳ ἔλαβον τὸ εἶδος τοῦ παιδός. Prot. 323. A: τόδε αὖ λαβὲ τεκμήριον. Theaet. 143. C: λαβὲ τὸ βιβλίον. Soph. 208. D: λαβὲ δὴ οὗ χάριν εἴρηται. Pol. VI. 511. D. 497. E: λαβέτω τέλος ἡ ἀπόδειξις. Euthyd. 275. B: λάβετον πεῖραν τοῦ μειρακίου. Prot. 361. A: εἰ φωνὴν λάβοι. Soph. 238. B: πῶς ... τῇ διανοίᾳ ... λάβοι τὰ μὴ ὄντα ... χωρὶς ἀριθμοῦ; Polit. 300. E. Parm. 135. E: ἃ μάλιστά τις ἂν λόγῳ λάβοι. Phil. 34. C: ἵνα ... τὴν ψυχῆς ἡδονὴν ... ἐναργέστατα λάβοιμεν. Pol. II. 359. C: ἐπ' αὐτοφώρῳ ... λάβοιμεν ἂν τὸν δίκαιον cet. Gorg. 488. A: ἐάν με λάβῃς νῦν μέν σοι ὁμολογήσαντα cet. Soph. 263. D. Phil. 17. C. Gorg. 505. D: ἵνα ἡμῖν ὁ λόγος κεφαλὴν λάβῃ. Theaet. 159. C: ὅταν ... λάβῃ ὑγιαίνοντα Σωκράτη. Parm. 165. B: ὃ ἄν τις λάβῃ τῇ διανοίᾳ. Conv. 188. A: ἐπειδὰν ... ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ σώφρονα. Pol. I. 331. C: ἄν τίς τι παρά του λάβῃ. II. 378. D: ἃ ἂν τηλικοῦτος ὢν λάβῃ ἐν ταῖς δόξαις. Phaedr. 246. D: τὴν αἰτίαν ... λάβωμεν. 265. C: τόδε ... αὐτόθεν λάβωμεν. Soph. 246. C: παρ' ἀμφοῖν ... τοῖν γενοῖν ... λάβωμεν λόγον ὑπὲρ ἧς τίθενται τῆς οὐσίας. Parm. 143. A: ἐὰν αὐτὸ τῇ διανοίᾳ μόνον καθ' αὑτὸ λάβωμεν. Pol. VIII. 559. A: ἵνα τύπῳ λάβωμεν αὐτάς. Legg. X. 898. E: νῷ μόνῳ ... καὶ διανοήματι λάβωμεν αὐτοῦ πέρι τὸ τοιόνδε. Ion. 532. E: λάβωμεν (*tractemus*) γὰρ τῷ λόγῳ. Phaed. 115. C: ἐάνπερ γε λάβητέ με. Phaedr. 265. D: τέχνῃ λαβεῖν. Gorg. 512. C: οὔτ' ἂν αὐτὸς τῷ σαυτοῦ (υἱεῖ) λαβεῖν τὴν ἐκείνου. Theaet. 149. C: λαβεῖν τέχνην. 161. B: λόγον παρ' ἑτέρου σοφοῦ λαβεῖν. 197. C: λαβεῖν καὶ σχεῖν. Crat. 426. B: ἄν τι ἔχῃς βέλτιόν ποθεν λαβεῖν. Pol. III. 402. A: πρὶν καὶ λόγον δυνατὸς εἶναι λαβεῖν. VII. 517. A: εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν. Tim. 26. B: οὐκ ἂν οἶδ' εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Epin. 980. A: ἑνὶ λαβεῖν ὀνόματι. Apol. 25. E: κακόν τι λαβεῖν ἀπ' αὐτοῦ. Phaedr. 263. C: ὁ τοῦτο λαβών. 276. E: λαβὼν ψυχὴν προσήκουσαν. Phaed. 73. C: ἤ τινα ἄλλην αἴσθησιν λαβών. Phil. 62. D: πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας. Pol. VI. 496. D: ταῦτα πάντα λογισμῷ λαβών. Menex. 239. E: ὧν ... οὔτε ποιητής πω δόξαν ἀξίαν ἐπ' ἀξίοις λαβὼν ἔχει. Ep. VII. 346. C: ἄπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα. Phaedr. 238. C: ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. 245. A: λαβοῦσα ἁπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχήν. Legg. X. 894. A: ἀρχὴ λαβοῦσα αὔξην. Polit. 297. B: τὴν τοιαύτην λαβὸν ἐπιστήμην. Phil. 30. A: πόθεν ... λαβόν —; Theaet. 175. E: ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς. Pol. III. 390. E: δῶρα ... λαβόντι. Prot. 314. B: τὸ μάθημα ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ λαβόντα. Theaet. 198. A: λαβόντα ἴσχειν. Phil. 50. D: λαβόντα ... τοῦτο παρὰ σαυτῷ. Conv. 213. E: λαβόντα τῶν ταινιῶν. Legg. X. 888. C: λαβόντα ἐκ νέου ταύτην

τὴν δόξαν περὶ θεῶν. Crit. 51. D: λαβόντα τὰ αὑτοῦ ἀπιέναι. Phil. 24. D: λαβόντε τὸ ποσόν. Theaet. 201. B: ἀληθῆ δόξαν λαβόντες. Conv. 181. D: ἐν ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον. Tim. 24. A: αὐτὰ τὰ γράμματα λαβόντες. Legg. I. 638. C: πάντες οἱ λόγῳ τι λαβόντες. Phaed. 76. C: πότε λαβοῦσαι αἱ ψυχαὶ ἡμῶν τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν; Pol. V. 474. A: λαβόντας ὅ τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον. Phaedr. 266. D: ὃ ... τέχνῃ λαμβάνεται. Pol. VII. 524. D: ἡ (εἰ) ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει λαμβάνεται τὸ ἕν. Epin. 983. A: ἀποδείξεσι γὰρ ἱκαναῖς λαμβάνεται. Parm. 165. B: ὄγκος γάρ που ἄνευ ἑνὸς λαμβάνοιτ' ἄν. Tim. 56. E: ἐν πυρὶ λαμβανόμενον τῶν ἄλλων ... τι γένος. Parm. 130. A: ἐν τοῖς λογισμῷ λαμβανομένοις. Euthyd. 302. B: ὥσπερ ἐν δικτύῳ εἰλημμένος. Legg. IX. 876. B: ἐξ ἀνάγκης εἰλημμένον. Parm. 152. C: οὐκ ἄν ποτε ληφθείη ὑπὸ τοῦ νῦν. Gorg. 473. B: ἐὰν ἀδικῶν ἄνθρωπος ληφθῇ τυραννίδι ἐπιβουλεύων. Pol. X. 609. C: ὅταν ληφθῇ ἀδικῶν. Legg. IX. 854. D. XII. 946. B: ληφθῶσιν (v. λειφθῶσιν). Phaedr. 252. C: ὁ ληφθείς (int. ὑπ' Ἔρωτος). Gorg. 521. E: ἐν τούτοις ληφθείς. 473. C. Legg. VIII. 845. C. Pol. II. 374. D: ληφθέν (ὄργανον). Legg. IX. 876. B: ὑπό τινος ἀνάγκης ληφθέντα. Theaet. 181. A: ὑπ' ἀμφοτέρων ληφθέντες. Med. *prehendo, comprehendo; corripio; nanciscor.* Parm. 165. B: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἑνὸς αὐτῶν ἑκάστου λαμβάνεσθαι. Polit. 309. D: ἀνδρεία ψυχὴ λαμβανομένη τῆς τοιαύτης ἀληθείας. Tim. 44. B: πάλιν ... αἱ περίοδοι λαμβανόμεναι γαλήνης. Phil. 65. B: πρῶτον ... ἀληθείας λαβοῦ. Pol. VI. 491. C. Legg. I. 637. B: ταχὺ γάρ σου λάβοιτ' ἄν τις. Alc. II. 147. C: ὅταν λάβηται ἀνδρὸς φθονεροῦ cet. Prot. 347. E: ἐὰν ... λάβωνται (αἱ συνουσίαι) ἀνδρῶν cet. Conv. 218. A: νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς ὅταν λάβωνται. Legg. X. 909. E. Theaet. 155. E: οἳ ἂν δύνωνται ἀπρὶξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Pol. VIII. 554. C: ὥστε πολλῆς ἐξουσίας λαβέσθαι τοῦ ἀδικεῖν. Gorg. 486. A: εἴ τις σοῦ λαβόμενος ... εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. Parm. 126. A: καί μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ... ἔφη. Crat. 429. E. al. Legg. IV. 718. D: μὴ παντάπασιν ὠμῆς ψυχῆς λαβόμενα. Futur. med. ad activum pertinet. Theaet. 208. D: λόγον ... λήψει. Soph. 267. D: πόθεν ... ὄνομα ἑκατέρῳ τις αὐτῶν λήψεται πρέπον; Pol. VI. 497. B: εἰ δὲ λήψεται τὴν ἀρίστην πολιτείαν. 501. E: τέλος λήψεται. Phaed. 78. A: πόθεν ... ληψόμεθα —; Soph. 246. C: πῶς ... ληψόμεθα; Pol. IX. 586. D: τὰς ἀληθεστάτας ... λήψονται. Ep. II. 313. D: ἄλλαι σε ἀπορίαι λήψονται. VII. 350. A: εἴ που λήψοιντό με. Theaet. 178. C: αὐτὸν πυρετὸν λήψεσθαι. Pol. VI. 500. A: ἀλλοίαν ... δόξαν λήψεσθαι. VII. 529. E: ὡς τὴν ἀλήθειαν ἐν αὐτοῖς ληψόμενον ἴσων cet. Verb. Soph. 226. A: οὐ τῇ ἑτέρᾳ ληπτέον. Phil. 34. D: πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπι-

θυμίαν εἶναι. 61. A: ἡ καί τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον. Prot. 356. B: τὰ μείζω ἀεὶ καὶ πλείω ληπτέα.

λαμπάδιον, τό, *lampas.* Pol. I. 328. A: λαμπάδια ἔχοντες διαδώσουσιν ἀλλήλοις.

λαμπάς, ἡ, *lampas.* Legg. VI. 776. B: καθάπερ λαμπάδα τὸν βίον παραδιδόντες ἄλλοις ἐξ ἄλλων. Ax. 372. A: λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρούμενοι. **certamen cum lampadibus currentium.* Pol. I. 328. A: ὅτι λαμπὰς ἔσται ... ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ.

λαμπρός, ά, όν, *splendidus, lucidus.* Conv. 175. E: ἡ δὲ σὴ (σοφία) λαμπρά. Tim. 60. A: ἰδεῖν λαμπρὸν καὶ στίλβον. 68. B. Phaedr. 250. B: κάλλος ... τότ' ἦν ἰδεῖν λαμπρόν. Soph. 254. A: διὰ τὸ λαμπρὸν ... τῆς χώρας. Tim. 46. B: περὶ τὸ λεῖον καὶ λαμπρόν. 68. A. Alc. I. 134. D: εἰς τὸ θεῖον καὶ λαμπρὸν ὁρῶντες πράξετε. Ep. I. 309. B: τὸ ... χρυσίον τὸ λαμπρόν. Tim. 59. C: τῶν λαμπρῶν. Pol. VIII. 560. E: λαμπρὰς μετὰ πολλοῦ χοροῦ κατάγουσιν. Soph. 266. C: περὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λεῖα. Pol. VII. 518. B: ἢ ... ὑπὸ λαμπροτέρου (neutr.) μαρμαρυγῆς ἐμπέπλησται. X. 616. B: λαμπρότερον (φῶς) ... καὶ καθαρώτερον. Phaed. 110. C: πολὺ ἔτι ἐκ λαμπροτέρων. Theaet. 208. D: ὅτι τὸ λαμπρότατόν ἐστι τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἰόντων περὶ γῆν. Tim. 40. A. Pol. X. 616. E. **illustris, excellens.* Gorg. 484. E: λαμπρός τ' ἐστιν ἕκαστος ἐν τούτῳ (ex Eurip.). Hipp. min. 368. D: ἐν ᾧ σὺ οἴει λαμπρότατος εἶναι. **clarus* (de sono). Phil. 51. D: λέγω ... τὰς τῶν φθόγγων (ἡδονὰς) τὰς λείας καὶ λαμπράς.

λαμπρῶς, *splendide.* Tim. 27. B: λαμπρῶς ἔοικα ἀναπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἑστίασιν.

λάμπω, *splendeo.* Phaedr. 250. D: μετ' ἐκείνων ... ἔλαμπεν ὄν (v. ἰόν). Ep. VII. 335. D: λάμψασαν ἱκανῶς δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ.

λανθάνω, *lateo*, h. e. *fugio, praetereo*; (tam in eo ponitur *quem aliquid fugit*, h. e. *qui aliquid nescit*, quam in eo *qui ipse insciens* vel *aliis inscientibus aliquid dicit* vel *facit;* atque Graeci verbum imperf. cum subiecto verbi seq. contrahentes ponunt v. c. λανθάνω pro λανθάνει ὅτι). Etiam est Lat. *fallere.* Saepius verti potest *inscius* vel *aliis insciis, clam* al. Crat. 393. B: ἀλλὰ λανθάνω καὶ ἐμαυτὸν οἰόμενος cet. Prot. 312. B: ἤ σε λανθάνει; Parm. 128. C: ἀλλὰ πρῶτον μέν σε τοῦτο λανθάνει ὅτι cet. Pol. III. 413. B: ὅτι τῶν μὲν χρόνος, τῶν δὲ λόγος ἐξαιρούμενος λανθάνει. X. 612. E: λανθάνετον. Theaet. 164. C: λανθάνομεν ταὐτὰ ἐκείνοις τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι ποιοῦντες. Soph. 255. A: ἢ τό τε ταὐτὸν τοῦτο καὶ θἄτερον ὡς ἐκείνων τι προσαγορεύοντες λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτούς; Phil. 43. B. Tim. 37. E. Theaet. 176. E: ὑπ' ἠλιθιότητος ... λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι cet. Pol. II. 361. A: λανθανέτω. Legg. V. 736. C: τόδε

... μὴ λανθανέτω γιγνόμενον ἡμᾶς εὐτύχημα. 747. D. Theaet. 174. A: (ὡς) τὰ ... ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνοι αὐτόν. Pol. III. 402. B. Legg. X. 886. B. Conv. 219. A: μή σε λανθάνω οὐδὲν ὤν. Pol. I. 348. D: λυσιτελεῖ ... καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐάνπερ λανθάνῃ. III. 392. B. 401. C: ἵνα μὴ ... ἔν τι ξυνιστάντες λανθάνωσι κακὸν μέγα ἐν τῇ αὑτῶν ψυχῇ. IX. 580. C. Phaedr. 234. C: τοὺς ἄλλους λανθάνειν. 263. C: μὴ λανθάνειν, ἀλλ' ὀξέως αἰσθάνεσθαι. Soph. 234. B: τοὺς ἀνοήτους ... λανθάνειν ὡς ... ἱκανώτατος ὤν cet. Phil. 19. C: μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὑτόν. Pol. II. 365. C: ἀεὶ λανθάνειν κακὸν ὄντα. D: θεοὺς οὔτε λανθάνειν οὔτε βιάσασθαι δυνατόν. IX. 591. A: ὁ ... λανθάνων. Legg. VIII. 841. E: μὴ λανθάνων ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας πάσας. Pol. II. 366. E: λανθάνον θεούς τε καὶ ἀνθρώπους. Prot. 342. C: λανθάνοντες τοὺς ξένους. Ep. VII. 327. A: ὅτι τυραννίδος ... κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Pol. IV. 432. E: ἦ δὴ καὶ ἐλάνθανεν ἴσως ἡμᾶς. Men. 91. E: ἐλάνθανε διαφθείρων τοὺς συγγιγνομένους. Hipp. min. 371. B: ἐλάνθανε τὸν Ὀδυσσέα. Gorg. 463. C: αὐτὸν λέληθα οὔπω ἀποκεκριμένος. Theaet. 149. A: λέληθα ... ταύτην ἔχων τὴν τέχνην. Euthyd. 295. A: εἰ ... λέληθα ἐμαυτὸν σοφὸς ὤν. Soph. 216. A: ἀλλά τινα θεὸν ἄγων ... λέληθας; Alc. 109. D: πότερον σαυτὸν λέληθας ὅτι οὐκ ἐπίστασαι τοῦτο —; Phaedr. 241. A: ἄλλος γεγονὼς λέληθε τὰ παιδικά. 249. D: ἐνθουσιάζων ... λέληθε τοὺς πολλούς. 255. D: ἐν τῷ ἐρῶντι ἑαυτὸν ὁρῶν λέληθε. Gorg. 508. A: λέληθέ σε ὅτι ἡ ἰσότης ... μέγα δύναται. Theaet. 174. B: τὸν τοιοῦτον ... ὁ γείτων λέληθεν, οὐ μόνον ὅ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ εἰ ἄνθρωπός ἐστιν cet. Legg. X. 903. C: σὲ δὲ λέληθε περὶ αὐτὸ τοῦτο ὡς cet. Theaet. 180. E: λελήθαμεν ἀμφοτέρων εἰς τὸ μέσον πεπτωκότες. Soph. 249. E: ὅπῃ ... λελήθαμεν οὕτως ἔχοντες. Legg. X. 888. D: λελήθαμεν δ' ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς θαυμαστὸν λόγον ἐμπεπτωκότες. Phaed. 64. A: κινδυνεύουσι ... λεληθέναι τοὺς ἄλλους ὅτι cet. Pol. VII. 539. B: οἶμαι γάρ σε οὐ λεληθέναι ὅτι cet. Legg. V. 746. B: μηδ' αὐτὸν δοκεῖτέ με λεληθέναι τὸ νῦν λεγόμενον ὡς cet. Alc. I. 127. D: κινδυνεύω ... λεληθέναι ἐμαυτὸν αἴσχιστ' ἔχων. Legg. IX. 856. B: λεληθότα ταῦτα αὐτόν. Crat. 328. C: εἴτε καὶ ἄλλη τις μοῦσα πάλαι σε ἐνοῦσα ἐλελήθει. Pol. IX. 583. D: ἀλλὰ σφᾶς ἐλελήθει ... ἥδιστον ὄν. Lach. 183. A. Phaed. 76. D: ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐδὲν εἰπών. Phil. 30. E: καίτοι με ἀποκρινάμενος ἔλαθες. Conv. 222. D: ἀλλ' οὐκ ἔλαθες (*non fefellisti*, int. *nos*). Pol. V. 457. E: ἀλλ' οὐκ ἔλαθες ... ἀποδιδράσκων. X. 606. C: ἔλαθες πολλάκις ἐν τοῖς οἰκείοις ἐξενεχθεὶς cet. Alc. I. 109. D. Prot. 321. B: ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις. Gorg. 471. B: ἔλαθεν ἑαυτὸν ἀθλιώτατος γενόμενος. Polit. 275. D: ἡμᾶς

ἔλαθε κατὰ τὴν ὀνομασίαν ἐκφυγών. Men. 96. E: *ὡς ἡμᾶς ἔλαθε ... ὅτι* cet. Soph. 253. C: *ἦ ... ἐλάθομεν εἰς τὴν τῶν ἐλευθέρων ἐμπεσόντες ἐπιστήμην —;* Legg. III. 681. C. Phaedr. 259. C: *ἔλαθον τελευτήσαντες αὑτούς.* Polit. 308. A: *ἔλαθον αὑτοὺς γενόμενοι δοῦλοι.* Ep. VII. 351. D: *κακοὶ ... ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες.* Pol. I. 341. A: *οὔτε γὰρ ἄν με λάθοις κακουργῶν.* Legg. V. 747. C: *τὴν καλουμένην ἄν τις πανουργίαν ἀντὶ σοφίας ἀπεργασάμενος λάθοι.* Charm. 166. D: *φοβούμενος μήποτε λάθω οἰόμενος μέν τι εἰδέναι, εἰδὼς δὲ μή.* Alc. II. 150. B: *ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν εὐχόμενος κακά.* Theaet. 160. E: *μὴ λάθῃ ἡμᾶς οὐκ ἄξιον ὂν τροφῆς τὸ γιγνόμενον.* Pol. I. 344. B: *ὅταν τις ἀδικήσας μὴ λάθῃ.* Theaet. 169. C: *μή που παιδικόν τι λάθωμεν εἶδος τῶν λόγων ποιούμενοι.* Alc. I. 127. E. Pol. X. 613. D: *καὶ ἐὰν νέοι ὄντες λάθωσιν.* Legg. VII. 801. A. Pol. X. 619. C: *αὐτὸν λαθεῖν ἐνοῦσαν εἱμαρμένην.* Theag. 129. C: *βουλόμενός με λαθεῖν.* Prot. 321. E: *λαθὼν* (*clam*) *εἰςέρχεται.* Ax. 367. B: *εἶτα λαθὸν ὑπειςῆλθε τὸ γῆρας.* Phaedr. 262. A: *μᾶλλον λήσεις ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἐναντίον.* Pol. IV. 421. E: *ὅπως μήποτε λήσει εἰς τὴν πόλιν παραδύντα.* Alc. II. 138. B: *ὅπως μὴ λήσει* (v. *λήσῃ*) *τις αὐτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακά.* Id. 148. B. Gorg. 487. D: *ὅπως μὴ ... λήσετε διαφθαρέντες.* Alc. II. 140. E: *οὐκοῦν ... λήσουσιν αὐτοὺς καὶ λέγοντες καὶ πράττοντες ἅττα μὴ δεῖ;* Pol. V. 449. C: *λήσειν οἰηθῆναι* (*δοκεῖς*) *εἰπὼν αὐτὸ φαύλως.* Med. *obliviscor.* Phaedr. 252. A: *μητέρων τε καὶ ἀδελφῶν ... λέληστα.* Ion. 539. C: *λήθετο* (Hom.).

λαός, ὁ, populus, in locc. Homer. Alc. II. 149. E. Ion. 359. B. De lege 321. C.

λάσιος, α, ον, hirsutus. Phaedr. 253. E: *περὶ ὦτα λάσιος.* Theaet. 194. D: *ὅταν ... λάσιόν του τὸ κέαρ ᾖ.* Tim. 76. C: *λασίαν ἡμῶν ἀπειργάσατο τὴν κεφαλήν.* Theaet. 194. E: *οἱ ... λάσιον καὶ τραχὺ ... ἔχοντες* (*τὸ κέαρ*). Crat. 420. E: *λάσια ὄντα.*

λατρεία, ἡ, officium, cultus. Apol. 23. C: *διὰ τὴν τοῦ θεοῦ λατρείαν.* Phaedr. 244. E: *καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας.*

λάχανον, τό, olus. Pol. II. 372. C: *βολβοὺς καὶ λάχανα.*

λεαίνω, expolio, laevo; mollio. Tim. 66. C: *ὁπόταν ... λεαίνῃ* (v. *λειαίνῃ*, Fl. a. *λεαίνῃ*, al. *λεαίνει*) ... *τὰ τραχυνθέντα.* Conv. 191. A: *λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας.* Polit. 270. E: *αἱ παρειαὶ λεαινόμεναι.*

λέγω (vern. aus-*legen*, h. e. *erklären*) *explico, describo, narro,* et in univ. *dico,* h. e. *loquor, eloquor; profero, recito; indico, significo;* etiam *intelligo, sentio, statuo, pono* vel *sumo; peto, iubeo* vel *moneo.* Phaed. 75. C: *ὅπερ λέγω* (vern. *wie*

gesagt). Pol. X. 609. A. Crat. 426. D: ὥσπερ λέγω. Theaet. 198. A: μαθήσει δ' ἐνθένδε σαφέστερον τί λέγω. Conv. 178. D: λέγω δὲ δὴ τί τοῦτο; Legg. IX. 861. E: σκοπεῖσθε δὲ εἴτε τι λέγω λέγων ἃ μέλλω λέγειν. Phaedr. 265. C: πῶς ... αὐτὸ λέγεις; Phaed. 101. A: ὅτι σὺ ... οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἢ ὅτι cet. 118: ἀλλ' ὅρα εἴ τι ἄλλο λέγεις (vern. *ob du uns sonst noch etwas aufzutragen hast*). Parm. 137. C: ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων. Crat. 399. D: ψυχὴν λέγεις ἐπισκέψασθαι cet. 407. A: τὸ ἕτερον πῶς λέγεις (*explicas*); Conv. 202. B: τῶν μὴ εἰδότων ... πάντων λέγεις (*an vocem* πάντων *intelligis*, vern. *verstehst du unter* cet.) ἢ καὶ τῶν εἰδότων; Pol. III. 410. D: τίνος δὲ ... πέρι λέγεις; Legg. III. 700. A: ποίοις (νόμοις) δὴ λέγεις; Theaet. 144. D: γεννικὸν λέγεις τὸν ἄνδρα. Soph. 242. C: λέγε σαφέστερον ὃ λέγεις. Prot. 312. C: ὥσπερ τοὔνομα λέγει. Phaed. 94. D: οὗ λέγει τὸν Ὀδυσσέα cet. Theaet. 209. D: εἰ ... προσδοξάσαι λέγει (*iubet*) ... πάνυ γελοία γίγνεται ἡ ἐπίταξις. Crat. 390. D: ἀληθῆ λέγει λέγων cet. Parm. 137. A: ἐπειδὴ καὶ ὁ Ζήνων λέγει (*iubet*). Conv. 221. E: ὄνους ... λέγει (*in ore habet*). Ion. 531. A: λέγετον. Gorg. 455. A: τί ποτε ..αὶ λέγομεν (i. q. τί ποτέ ἐστιν ὃ λέγ.) περὶ τῆς ῥητορικῆς. Phaed. 79. B: τί οὖν περὶ ψυχῆς λέγομεν; Gorg. 480. B: ἢ πῶς λέγομεν; (affirmandi fere formula, i. q. *nonne hoc nobis ponendum* vel *statuendum est?*) Theaet. 187. E: τί δὴ καὶ λέγομεν (*ponere possumus*); Pol. II. 373. D: ἢ πῶς λέγομεν; Respons. Οὕτως, ἔφη. 377. E: ἀλλὰ πῶς δὴ λέγομεν καὶ ποῖα; IV. 434. C: πάλιν δὲ ὧδε λέγομεν cet. Soph. 222. D: τῆς ... πιθανουργικῆς διττὰ λέγομεν (*sumimus*) γένη. Legg. I. 626. D: ἢ πῶς ἔτι λέγομεν; VIII. 832. D: ἣν ... λέγομεν (*de qua agimus*). 837. D: ἢ πῶς λέγομεν —; Phaed. 91. E: τί οὖν ... περὶ ἐκείνου τοῦ λόγου λέγετε —; Hipp. mai. 304. C: λέγετε γάρ με ἅπερ καὶ σὺ νῦν λέγεις, ὡς cet. Phaedr. 252. B: λέγουσι ... δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα. Soph. 248. C: οὐκοῦν λέγουσί τι; Legg. XI. 934. E: οἳ ... κακῶς ἀλλήλους βλασφημοῦντες λέγουσιν. Ion. 533. E: πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Prot. 312. C: λέγε δή cet. Theaet. 143. C: λέγε (*recita*). Conv. 214. D: μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα. Pol. VI. 507. A: ἀλλὰ μόνον λέγε. Theaet. 177. D: μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα cet. Legg. I. 633. A: λέγετε οὖν. Soph. 246. E: λεγόντων. Gorg. 508. B: εἰ σπουδάζων λέγοιμι. Phaedr. 227. C: λέγοις ἄν (vern. *so rede*. Id. Polit. 268. E. al.) Crat. 404. C: εἰ πολλάκις λέγοις τὸ τῆς Ἥρας ὄνομα. Theaet. 177. D: πλὴν εἴ τις τὸ ὄνομα λέγοι. Soph. 239. B: τὸν ... ἐμέ γε τί τις ἂν λέγοι; Phil. 34. A: σωτηρίαν ... λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι. Eryx. 395. C: εἰ δύ' ἀνθρώπω περὶ γραμμάτων λεγοίτην. Pol. VI. 484. B: πῶς οὖν λέγοντες ἂν αὐτὸ ... μετρίως λέγοιμεν; I. 336. D: ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς. Soph.

223. C: *δύο εἴδη λέγωμεν.* Euth. 12. E: *ἵνα καὶ Μελίτῳ λέγωμεν μηκέθ' ἡμᾶς ἀδικεῖν.* Euthyd. 284. E: *ἵνα μὴ σε οἱ ἀγαθοὶ κακῶς λέγωσιν.* Prot. 336. B: *δίκαια λέγειν ... ἀξιῶν* cet. Phaedr. 274. B: *ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων.* Gorg. 489. D: *τοιοῦτόν τί σε λέγειν τὸ κρεῖττον.* Theaet. 190. C: *εἰ τὸ λέγειν πρὸς ἑαυτὸν δοξάζειν ἐστίν.* Soph. 262. D: *διὸ λέγειν τε αὐτόν, ἀλλ' οὐ μόνον ὀνομάζειν εἴπομεν.* Crat. 404. E: *κινδυνεύεις τι λέγειν* (vern. *Recht haben*). Pol. V. 477. C: *ὃ βούλομαι λέγειν τὸ εἶδος.* VIII. 549. A: *οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγειν* (*a dicendi facultate*) *ἀξιῶν ἄρχειν.* Legg. IV. 709. B: *καὶ τόδε ἔστι λέγοντα εὖ λέγειν.* Epin. 976. B: *ἐν τῇ τοῦ λέγειν ῥώμῃ.* Phil. 18. B: *ὡς λόγος ... λέγων.* Prot. 320. C: *μῦθον λέγων.* Soph. 242. A: *εἰπόν που νῦν δὴ λέγων ὡς* cet. Pol. VI. 493. A: *θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι λέγων οὐ κακῶς ἐρεῖς.* Phaedr. 260. E: *οὐκοῦν δίκαια ἐρεῖ λέγουσα ταῦτα;* Pol. I. 348. E: *κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες.* Parm. 128. D: *πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας* (*ponentes* s. *sumentes*). Gorg. 468. E: *ἀληθῆ ἄρα ἐγὼ ἔλεγον λέγων ὅτι* cet. Euth. 11. C: *εἰ μὲν αὐτὰ ἐγὼ ἔλεγον* cet. Tim. 25. E: *οὓς ἔλεγες.* Ep. XIII. 360. D: *οὐδεὶς οὐδὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα.* Phaedr. 265. A: *ἐλεγέτην.* Pol. II. 377. D. VII. 524. E: *ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν.* Soph. 217. E: *σοῦ λέξαντος ὡς εἶπες.* Crat. 387. B: *πότερον ... ταύτῃ λέγων ὀρθῶς λέξει —;* Soph. 258. A: *καὶ τἄλλα δὴ ταύτῃ λέξομεν.* Polit. 290. B: *τί τούτους αὖ λέξομεν;* Phaedr. 272. C: *λέγεται γοῦν ... δίκαιον εἶναι* cet. Phaed. 67. C: *ὅπερ πάλαι ἐν τῷ λόγῳ λέγεται* (i. q. praeteritum). 77. D: *ὅπερ λέγεται* (vern. *wie gesagt*. Al. *λέγετε* e Par. E.). Pol. I. 347. B: *ὅτι τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι ὄνειδος λέγεταί τε καὶ ἔστιν.* Legg. III. 695. C: *καὶ πάλιν εἰς Πέρσας ἐλθεῖν τὴν ἀρχὴν διὰ Δαρείου ... λέγεταί που.* Tim. 67. A: *διχῇ ... λέγεσθον.* Gorg. 492. E: *οὐκ ἄρα ὀρθῶς λέγονται οἱ μηδενὸς δεόμενοι εὐδαίμονες εἶναι.* Phil. 16. B: *λεγέσθω μόνον.* Tim. 47. B. Crat. 435. C: *ἐπεὶ ἴσως ... κάλλιστ' ἂν λέγοιτο, ὅταν ἢ πᾶσιν ἢ ὡς πλείστοις ὁμοίοις* (v. *ὁμοίως*) *λέγηται.* Legg. III. 689. D: *δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία.* Soph. 266. A: *μάλιστ' ἂν λεγοίσθην εἰδωλοποιικώ.* Crat. 421. D: *δι' ὧν ἂν λέγηται τοὔνομα.* 432. E: *ὀνομάζεσθαι τὸ πρᾶγμα καὶ λέγεσθαι.* Pol. I. 335. B: *καλῶς λέγεσθαι.* Legg. III. 679. C: *ἡγοῦντο ἀληθέστατα λέγεσθαι.* IV. 713. A: *χρῆν δ' ... τὸ ... θεοῦ ὄνομα λέγεσθαι* (*a deo denominari*). Theaet. 176. B: *ὁ λεγόμενος* (*qui dicitur*) *γραῶν ὕθλος.* Gorg. 447. A: *τὸ λεγόμενον* (*quod est in proverbio*). 514. E: *τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο.* Phaed. 66. C. 101. D. Theaet. 153. D. 165. B. Soph. 226. A. 261. B: *τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον.* Id. Lach. 187. B. al. Pol. IV. 435. C: *ἴσως ... τὸ λεγόμενον ἀληθές, ὅτι χαλεπὰ τὰ καλά.* Tim. 76. A: *τὸ νῦν λεγόμενον δέρμα.*

Eryx. 405. E: ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον (*ut in proverbio est*) λίθον ἑψῆσαι. Phaedr. 272. B: λεγομένης (vern. *der so genannten*) λόγων τέχνης. Legg. III. 695. A: διεφθαρμένην ... παιδείαν ὑπὸ τῆς λεγομένης εὐδαιμονίας. 701. C: τὴν λεγομένην παλαιὰν Τιτανικὴν φύσιν. Phaedr. 249. B: κατ' εἶδος λεγόμενον. Pol. VIII. 545. B: ὄνομα ... οὐκ ἔχω λεγόμενον ἄλλο. Theaet. 173. D: οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες. Legg. VI. 782. C: Ὀρφικοί τινες λεγόμενοι βίοι. Phil. 41. C: αἱ λεγόμεναι ἐπιθυμίαι. Crat. 397. B: τὰ ... τῶν ἡρώων καὶ ἀνθρώπων λεγόμενα (*quae usurpantur*) ὀνόματα. Pol. IV. 431. C: τῶν ἐλευθέρων λεγομένων ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις. Tim. 88. A: τῶν λεγομένων ἰατρῶν ἀπατῶσα τοὺς πλείστους. Legg. IX. 880. E: μήτε τῶν ὑπὸ γῆς τιμωριῶν λεγομένων. III. 680. A: τοῖς λεγομένοις πατρίοις νόμοις ἑπόμενοι ζῶσιν. Phil. 45. A: εἰς τὰς ἀκροτάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας. Theaet. 173. D: ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα. Phil. 51. B: περὶ ... τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα. Tim. 53. C: δι' ὧν ἐνδείκνυσθαι τὰ λεγόμενα (*ea de quibus agitur*) ἀνάγκη. Legg. X. 904. D: εἰς βάθος τά τε κάτω λεγόμενα τῶν τόπων. Apol. 40. C: κατὰ τὰ λεγόμενα. Legg. V. 732. E: λέλεκται σχεδὸν ὅσα θεῖά ἐστι. Tim. 89. D: λελέχθω. Legg. III. 679. E. 689. E: ταῦτα ... λελεγμένα κείσθω ταύτῃ. Eryx. 395. C: τοῖς ἔμπροσθεν λελεγμένοις. Phil. 24. C: ὃ γὰρ ἐλέχθη νῦν δή. Pol. I. 351. A. Tim. 66. A. Phil. 39. D: ἐλέχθησαν. Legg. II. 668. D: ἀλλ' ὧδε σαφέστερον ἴσως ἂν λεχθείη. Crat. 421. E: δι' ὧν ἂν τὰ ῥήματα λεχθῇ. Phil. 53. E: διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι. Legg. V. 737. C: ὄγκος ... πλήθους ἱκανὸς οὐκ ἄλλως ὀρθῶς γίγνοιτ' ἂν λεχθεὶς ἢ cet. Phaedr. 238. B: λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πᾶν πως σαφέστερον. Phil. 14. C: θαυμαστὸν λεχθέν. Critia 118. C. Legg. V. 738. C: ἐπιπνοίας λεχθείσης θεῶν. Soph. 246. E: τὸ λεχθὲν παρ' αὐτῶν ἀφερμήνευε. Legg. IV. 723. B: τὼ λεχθέντε. Polit. 287. A: ὡς μακρὰ τὰ λεχθέντα. Phil. 29. D. Legg. XII. 968. E: ἀπόρρητα ... λεχθέντα οὐκ ἂν ὀρθῶς λέγοιτο. Phil. 19. D: ἑκατέρων λεχθέντων. Tim. 48. E: ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθεν λεχθεῖσιν. Pol. IV. 437. B: τὰ νῦν δὴ λεχθέντα (εἴδη). Soph. 251. D: ἔστω ... τὰ νῦν ὡς ἐν ἐρωτήσει λεχθησόμενα. Tim. 67. C: ἐν τοῖς ὕστερον λεχθησομένοις. Crat. 433. A: λελέξεταί γε τὸ πρᾶγμα, καλῶς cet. Pol. V. 457. B: κάλλιστα ... τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται. Phaedr. 259. D: λεκτέον γὰρ οὖν. Soph. 229. C: τί (ὄνομα) ... τῷ τῆς διδασκαλικῆς ... μέρει τῷ τοῦτο ἀπαλλάττοντι λεκτέον; Pol. III. 392. A: οἵους τε λεκτέον καὶ μή. 398. B: ἅ τε ... λεκτέον καὶ ὡς λεκτέον εἴρηται. Tim. 46. D: λεκτέον ψυχήν. Legg. XI. 934. C. Pol. II. 378. A: καὶ οὐ λεκτέοι γ' ... ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. C: τοιαῦτα λεκτέα μᾶλλον πρὸς τὰ παιδία. Tim. 46. E.

λειαίνω, v. λεαίνω.

λείβω, *fluidum reddo*. Pol. III. 411. B: τήκει καὶ λείβει. Med. *fluo*. Tim. 82. D: λειβόμενον ἀπὸ τῶν ὀστῶν καὶ στάζον.

λεῖμμα, v. λέμμα.

λειμών, ὁ, *pratum* Phaedr. 248. B: ἡ ... προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομὴ ἐκ τοῦ ἐκεῖ λειμῶνος τυγχάνει οὖσα. Gorg. 524. A: δικάσουσιν ἐν τῷ λειμῶνι. Pol. X. 616. B. 614. E: εἰς τὸν λειμῶνα ἀπιούσας. Legg. I. 625. C: λειμῶνες ἐν οἷσιν ἀναπαυόμενοι διατρίβοιμεν ἄν. Ax. 371. C. Soph. 222. A: πλούτου καὶ νεότητος οἷον λειμῶνας ἀφθόνους. Critia 118. B.

λεῖος, α, ον, *laevis*; *mollis*. Theaet. 194. C: ὁ κῆρος ... λεῖος. Pol. II. 364. D: λείη ... ὁδός (Hes.). Legg. IV. 718. E: ἡ ... ὁδὸς λεία. Hipp. mai. 288. D: λεία καὶ στρογγύλη (χύτρα). Crat. 408. C: τὸ ... ἀληθὲς αὐτοῦ λεῖον καὶ θεῖον. Tim. 60. A: τὸ ... λεῖον καὶ διακριτικὸν ὄψεως. Critia 118. A: λεῖον καὶ ὁμαλές (πεδίον). Polit. 265. E: τῆς λείας (v. μιᾶς) ἀγέλης. Tim. 63. E: λείου ... καὶ τραχέος παθήματος αἰτίαν. Crat. 414. B: ἐπειδὰν λείου ἐπιλάβωμαι. 434. C: τῷ λείῳ καὶ μαλακῷ. Lys. 216. C. Phaedr. 272. C: λείαν (ὁδόν). Pol. X. 619. E. Tim. 67. B: ὁμαλήν τε καὶ λείαν (φωνήν). 73. E: γῆν ... καθαρὰν καὶ λείαν ἐφύρασε. Polit. 310. E: λεῖον ... ὕφασμα. Crat. 406. A: (πρὸς τὸ) ἥμερόν τε καὶ λεῖον (τοῦ ἤθους). Tim. 33. B: λεῖον ... κύκλῳ πᾶν ἔξωθεν αὐτὸ ἀπηκριβοῦτο. 34. A. al. Pol. VI. 510. A: λεῖα καὶ φανά. Tim. 46. A: πάντα ὅσα ἐμφανῆ καὶ λεῖα. 73. B. Locr. 101. A: λεῖά τε καὶ γλυκέα. Phaedr. 255. C: ἀπὸ λείων τε καὶ στερεῶν ἁλλομένη. Phil. 51. D: τὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας (ἡδονάς). Soph. 266. C: περὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λεῖα. Polit. 307. A: περὶ φωνὰς γιγνόμενα λεῖα καὶ βαρέα. Soph. 229. E: λειότερον. Legg. VIII. 833. B: λειοτέρας δι' ὁδοῦ διαμιλλώμενον. Tim. 82. D: λειότατόν τε καὶ λιπαρώτατον. 50. E: ὅτι λειότατον ἀπεργάζονται.

λειότης, ἡ, *laevitas*. Tim. 46. C: ἡ τῶν κατόπτρων λειότης. Gorg. 465. B: λειότητι (sic libri fere omnes; al. cum nonnullis λειότησι) ... ἀπατῶσα. Phaed. 110. D: τήν τε λειότητα καὶ τὴν διαφάνειαν. Tim. 46. A. Locr. 100. D. Tim. 65. C: τραχύτησί τε καὶ λειότησιν.

λειποταξίου (*deserti ordinis*) γραφή. Legg. XII. 943. D: λειποταξίου τούτων εἶναι γραφὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ τῆς ἀστρατείας.

λείπω, *relinquo*; *reliquum facio*; *desero*; etiam *amitto*. Pol. III. 399. C: ταύτας λεῖπε. Legg. XI. 923. E: ἐὰν ... ἄῤῥενας ... μὴ λείπῃ. Pol. III. 399. C: οὐκ ἄλλας αἰτεῖς λείπειν ἢ ἃς cet. Legg. VI. 770. E: λείπειν φυγῇ τὴν πόλιν. Menex. 246. B. Tim. 36. B: λείπων αὐτῶν ἑκάστου

μόριον. Pol. VI. 495. C: ἔρημον καὶ ἀτελῆ φιλοσοφίαν λείποντες. Polit. 280. E: λελοίπαμεν ... αὐτὴν τὴν ... ἀμυντικὴν χειμώνων. Pol. V. 469. D: ἀποπταμένου τοῦ ἐχθροῦ, λελοιπότος δὲ ᾧ ἐπολέμει. Tim. 23. A: τοὺς ἀγραμμάτους ... ἔλιπεν ὑμῶν. Apol. 29. A: (εἰ) λίποιμι τὴν τάξιν. Pol. VIII. 567. B: ἕως ἂν μήτε φίλων μήτ' ἐχθρῶν λίπῃ μηδένα, ὅτου τι ὄφελος. Legg. XI. 924. E: ἐὰν ὁ μὴ διαθέμενος θυγατέρας λίπῃ. Soph. 227. D: τὸ λιπεῖν ... θάτερον (opp. ἐκβάλλειν). Polit. 279. A: μόνον ἐκεῖνον λιπεῖν. Legg. IX. 872. E: ὑπὸ τῶν γεννηθέντων λιπεῖν τὸν βίον. Conv. 179. A: λιπὼν τάξιν. Legg. XI. 930. C: παῖδας ἱκανοὺς λιπών. Pol. V. 468. A: τὸν λιπόντα τάξιν. Phaedr. 254. C: λιπόντε τὴν τάξιν καὶ ὁμολογίαν. Soph. 264. E: τὴν οἰκείαν λιπόντες φύσιν.· Pass. et med. *relinquor* (etiam *destituor*, *careo* et *desum*); *reliquus sum*; *supersum*; *maneo*; etiam *cedo*. Phaedr. 235. C: λείπεται (*relinquitur*, h. e. *superest*) ... πεπληρῶσθαί με. Gorg. 510. C: λείπεται ... ἐκεῖνος μόνος ἄξιος λόγου φίλος τῷ τοιούτῳ ὃς cet. Theaet. 157. E: λείπεται ... ἐνυπνίων τε πέρι καὶ νόσων (*relinquitur — ut de — exponamus.* Id. Conv. 196. D.). 188. A: ἄλλο γ' οὐδὲν λείπεται περὶ ἕκαστον πλὴν εἰδέναι ἢ μὴ εἰδέναι. Conv. 184. B: μία δὴ λείπεται ..., ὁδός cet. C. Pol. I. 327. E: οὐκοῦν ἔτι ἓν λείπεται τὸ —; III. 399. D: λύρα δή σοι ... λείπεται. VI. 495. D. al. Ax. 366. D: οὐ λείπεται (*caret*) ... οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνος. Legg. VI. 777. C: δύο δὴ λείπεσθον μόνω μηχανά. Phaedr. 250. A: ὀλίγαι δὴ λείπονται αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν. Alc. I. 117. E. Lys. 218. A. Riv. 135. E: ἐκεῖνοι τούτων ... λείπονται (*inferiores sunt*). Pol. V. 478. E: ἐκεῖνο δὴ λείποιτ' ἂν ἡμῖν εὑρεῖν. Theaet. 184. A: φοβοῦμαι μὴ ... τί τε διανοούμενος εἶπε πολὺ πλέον λειπώμεθα. Tim. 45. E: οἷαι καὶ ἐν οἵοις ἂν τόποις λείπωνται. Polit. 303. E: λείπεσθαι ... τὰ τίμια. Pol. II. 363. D: γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου. IX. 571. B: ὀλίγαι λείπεσθαι καὶ ἀσθενεῖς. Tim. 58. A: κενὴν χώραν οὐδεμίαν ἐᾶ λείπεσθαι. Legg. IX. 881. B: δεῖ ... τὰς ἐνθάδε κολάσεις ... μηδὲν τῶν ἐν Ἅιδου λείπεσθαι (*cedere*) κατὰ δύναμιν. Phaedr. 266. D: τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς. Legg. VII. 807. A: λειπόμενόν ἐστιν. Menex. 236. D: τὸν λειπόμενον (*qui reliquus est*) κόσμον ... ἀποδοῦναι τοῖς ἀνδράσι. 246. E: ὅτι τούτου λειπόμενα (*destituta*) πάντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά. C: τοῖς λειπομένοις (*posteris*). Phil. ad fin. ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα. Ep. VIII. 355. D: οὔτ' ἐλπὶς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. Tim. 61. A: εἴσοδος ... οὐδενὶ πλὴν πυρὶ λέλειπται. Critia 111. B. Legg. III. 695. C. Hipp. min. 363. A: ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ λελείμμεθα. Pol. II. 366. E: ὅσων λόγοι λελειμμένοι μέχρι τῶν νῦν ἀνθρώπων. Critia 111. D: ὧν καὶ νῦν ἔτι ... ἱερὰ λελειμμένα ἐστὶ σημεῖα. Ep. III.

316. D: ἐλείφθης μόνος. Conv. 191. B: (ὁπότε) τὸ δὲ λειφθείη. Lys. 220. C: εἰ ... δύο λειφθείη. Legg. XI. 920. B: ὅσαπερ ἂν αὐτῶν λειφθῇ δόξαντα ... ἐν τῇ πόλει δεῖν εἶναι. (Legg. XII. 946. B. pro λειφθῶσιν scrib. ληφθῶσιν). Polit. 267. D: ἔτι λειφθὲν μόνον. Conv. 191. B: τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει. Critia 111. B: μόνου λειφθέντος. Tim. 36. B: τῆς ... διαστάσεως λειφθείσης. Verb. Pol. III. 400. B: τίνας τοῖς ἐναντίοις λειπτέον ῥυθμούς. Crit. 51. B: οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν. — Intrans. *deficio, absum*. Legg. V. 728. A: παντὸς μὲν οὖν λείπει. VI. 759. E: τὸν ... λιπόντα.

λειτουργία, ἡ, *munus* vel *officium publicum*. Legg. XII. 949. C: ἢ τοιούτων τινῶν ἄλλων κοινῶν κοσμήσεων ἢ λειτουργιῶν.

λείψανον, τό, *quod reliquum est*, pl. *reliquiae*. Critia 110. E: τὸ ... νῦν αὐτῆς λείψανον. 111. A: λείψανον τῆς τότε γῆς. Phaed. 86. C: τὰ ... λείψανα τοῦ σώματος.

λείως, *leniter*. Theaet. 144. B: οὕτω λείως ... ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις.

λεκτικός, ή, όν, *dicendi peritus*, fem. *dicendi ars*. Polit. 304. D: τῇ τῆς πειστικῆς ἀρχούσῃ καὶ λεκτικῆς.

ληληθότως, *clam, furtim*. Ax. 365. C: οἱ ... καρτεροὶ ... λόγοι ὑπεκπνέουσι λεληθότως.

λέμμα, τό, *involucrum* (ut cortex, cutis al.). Tim. 76. A: τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως ... λέμμα (v. λεῖμμα) ... τὸ νῦν λεγόμενον δέρμα.

λέξις, ἡ, *dictio; oratio* (verba). Pol. III. 396. E: ἔσται αὐτοῦ ἡ λέξις μετέχουσα ... ἀμφοτέρων, μιμήσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης διηγήσεως. 397. A. Theaet. 204. C: ἐφ' ἑκάστης λέξεως. Pol. III. 396. B: ἔστι τι εἶδος λέξεώς τε καὶ διηγήσεως cet. 397. B: τὰ δύο εἴδη τῆς λέξεως. C. 400. D: ὁ τρόπος τῆς λέξεως. V. 473. A. Apol. 17. D: ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως. 18. A. Hipp. mai. 300. C: τῆς τῶν παρόντων λέξεως λόγων. Polit. 277. C: λέξει καὶ λόγῳ δηλοῦν πᾶν ζῶον. Pol. III. 397. B. 400. D: τὸ ... εὔρυθμον ... τῇ καλῇ λέξει ἕπεται ὁμοιούμενον. Legg. VII. 809. E. XI. 916. D. Charm. 160. C: οὔτε ἐν βαδισμῷ οὔτε ἐν λέξει cet. Pol. III. 396. C: ἐπειδὰν ἀφίκηται ἐν τῇ διηγήσει ἐπὶ λέξιν τινὰ ἢ πρᾶξιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. 398. B: ὃς ἡμῖν τὴν τοῦ ἐπιεικοῦς λέξιν μιμοῖτο. Legg. VII. 795. E: Μούσης λέξιν (*poëticam dictionem*) μιμουμένων. 816. D: κατὰ λέξιν τε καὶ ᾠδὴν καὶ κατὰ ὄρχησιν cet.

λεοντῆ (int. δορά), *leonina pellis*. Crat. 411. A: ἐπειδήπερ τὴν λεοντῆν ἐνδέδυκα.

λεοντώδης, ὁ ἡ, *leoninus*. Pol. IX. 590. A: ὅταν τὸ λεοντῶδές τε καὶ ὀφεῶδες αὔξηται.

λεπτομέρεια, ἡ, in eo ponitur quod ex partibus con-

flatum est tenuibus. Locr. 98. E: διὰ τὰν λεπτομερίαν (v. λεπτομέρειαν).

λεπτομερής, ὁ ἡ, *tenuibus partibus constans.* Locr. 100. E: τὸ ... θερμὸν λεπτομερές. 98. D: λεπτομερέστατον.

λεπτός, ή, όν, *tenuis; macer.* Pol. VII. 523. D: ἐάν τε παχὺς ἐάν τε λεπτός (δάκτυλος). Tim. 59. D: λεπτὸν ὑγρόν τε (ὕδωρ). 92: ἀντὶ λεπτῆς καὶ καθαρᾶς ἀναπνοῆς. Critia 111. B: τοῦ λεπτοῦ σώματος τῆς χώρας μόνου λειφθέντος. Crat. 389. B: λεπτῷ ἱματίῳ ἢ παχεῖ. Riv. 134. B: λεπτὸν (ἄνδρα) ὑπὸ μεριμνῶν. Legg. III. 699. B: λεπτὴν ... καὶ ἄπορον (σωτηρίαν). Tim. 59. B: γῆς μόριον ὀλίγον καὶ λεπτὸν μετασχόν. Crat. 426. E: πρὸς τὰ λεπτὰ πάντα. Tim. 66. E: λεπτότεραι ... ὕδατος (ὀσμαί). 60. D: λεπτοτέρων ... ἐκ γῆς μερῶν. Crat. 412. D: λεπτότατον. Tim. 59. B: ἐκ λεπτοτάτων.

λεπτότης, ἡ, *tenuitas.* Tim. 85. C: λεπτότητος καὶ πάχους. 58. B: ὡς λεπτότητι δεύτερος ἔφυ (ἀήρ). Pol. VII. 523. E: πάχος καὶ λεπτότητα. Tim. 61. E. 76. B. Legg. I. 646. B: σώματος ... εἰς πονηρίαν, λεπτότητά τε καὶ αἶσχος cet.

λεπτουργῶ, *minutatim partior, expono* vel *praecipio.* Polit. 262. B: λεπτουργεῖν οὐκ ἀσφαλές, διὰ μέσων δὲ ἀσφαλέστερον ἰέναι τέμνοντας. 294. D: λεπτουργεῖν ... καθ' ἕνα ἕκαστον.

λεπτῶς, *subtiliter.* Pol. X. 607. C: οἱ λεπτῶς μεριμνῶντες.

λεσχηνεία, ἡ, *loquacitas* (subtilis et inanis sophistarum). Ax. 369. D: σὺ ... ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσχηνείας τὰ σοφὰ ταῦτα εἴρηκας.

λεύκη, ἡ, *albugo.* Tim. 85. A: λεύκας ἀλφούς τε ... ἀποτίκτον.

λευκός, ή, όν, *candidus, albus.* Phaedr. 253. D: λευκὸς ἰδεῖν. Pol. VII. 523. D: ἐάν τε λευκὸς ἐάν τε μέλας. Phaed. 110. C: ὅση λευκή. Prot. 331. D: τὸ ... λευκὸν τῷ μέλανι ἔστιν ὅπῃ προσέοικε. Tim. 85. B. Men. 74. C. Theaet. 181. D: (ὅταν) μέλαν ἐκ λευκοῦ ... γίγνηται. Phil. 53. A. Pol. IX. 585. A: ἀπειρίᾳ λευκοῦ. Tim. 68. C. Lys. 217. E: λευκοῦ παρουσίᾳ. Phil. 12. E: τῷ λευκῷ. Tim. 68. B. Critia 116. A: τὸν μὲν λευκόν (λίθον ἔτεμνον) cet. Legg. XII. 947. B: λευκὴν ... τὴν στολὴν ἔχειν πᾶσαν. Theaet. 153. D: ὃ δὴ καλεῖς χρῶμα λευκόν. Phil. 53. A. B. Tim. 67. E: τὸ μὲν διακριτικὸν τῆς ὄψεως λευκόν, τὸ δ' ἐναντίον αὐτοῦ μέλαν (προσρητέον). Legg. X. 897. A. Polit. 270. E: τῶν ... πρεσβυτέρων αἱ λευκαὶ τρίχες ἐμελαίνοντο. Lys. 217. D. E. Legg. XII. 956. A: χρώματα ... λευκὰ πρέποντ' ἂν θεοῖς εἴη καὶ ἄλλοθι καὶ ἐν ὑφῇ. Theaet. 178. B: λευκῶν. Pol. IV. 429. D: τὴν τῶν λευκῶν (φύσιν). V. 474. E: λευκοὺς (*flavos*) ... θεῶν παῖδας εἶναι. Prot. 346. D: εἰ ἔλεγε πάντα τοι λευκά, οἷς μέλανα μὴ μέμικται.

Theaet. 184. B. Tim. 67. E. Crit. 44. A: *λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα.* Phaed. 110. C: *γύψου ἢ χιόνος λευκοτέραν.* Phil. 53. B: *λευκότερον.* Pol. X. 617. A: *λευκότατον χρῶμα.*

λευκότης, ἡ, candor. Lys. 217. D: *καὶ μὴν παρείη γ᾽ ἂν αὐταῖς λευκότης.* Theaet. 182. A: *λευκότητος.* D. Lys. 217. D: *παρούσης λευκότητος.* Pol. X. 617. A: *λευκότητι.* Theaet. 156. D: *τὴν λευκότητα.*

λευκῶ, dealbo. Legg. VI. 785. A: *ἐν τοίχῳ λελευκωμένῳ.*

* *λευχειμονῶ, alba indutus sum veste.* Pol. X. 617. C: *λευχειμονούσας* (*Μοίρας*).

λέων, ὁ, leo. Soph. 262. B: *ὅταν λέγηται λέων* cet. Crat. 393. B: *τὸν λέοντος ἔκγονον λέοντα καλεῖν.* Pol. IX. 590. B: *ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι.* X. 620. B: *λέοντος βίον.* Charm. 155. D. Pol. I. 341. C: *ὥστε ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα.* IX. 588. E. Alc. I. 123. A. Legg. IV. 707. A: *καὶ λέοντες ἂν ἐλάφους ἐθισθεῖεν φεύγειν.* Polit. 291. A: *πολλοὶ … λέουσι τῶν ἀνδρῶν εἴξασι.* Gorg. 483. E: *ὥσπερ λέοντας.*

λεώς, ὁ, populus. Legg. IV. 707. E: *τίς ὁ κατοικιζόμενος ὑμῖν λεὼς ἔσται;* Pol. V. 458. D: *πρὸς τὸ πείθειν τε καὶ ἕλκειν τὸν πολὺν λεών.*

λεωφόρος, ἡ (int. *ὁδός*), *via publica.* Legg. VI. 763. C: *τῶν ἐκ τῆς χώρας λεωφόρων εἰς τὴν πόλιν ἀεὶ τεταμένων.*

λήγω, desino, deficio; etiam *defloresco;* c. genit. *desisto* et *liberor;* etiam *amitto.* Phaedr. 245. C: *οὔποτε λήγει κινούμενον.* 255. D: *λήγει … τῆς ὀδύνης.* Pol. IV. 440. D: *οὐ λήγει τῶν γενναίων πρὶν ἂν* cet. Alc. I. 131. C: *ἐπειδὴ λήγει ἀνθοῦν* (*τὸ σῶμα*). E: *τὰ δὲ σὰ λήγει ὥρας.* Phaed. 114. B: *λήγουσι τῶν κακῶν.* Pol. VI. 490. B: *καὶ οὕτω λήγοι ὠδῖνος.* 498. B: *ὅταν δὲ λήγῃ … ἡ ῥώμη.* Conv. 219. A: *ὅταν ἡ τῶν ὀμμάτων* (*ὄψις*) *τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῇ.* Pol. III. 407. C: *ὠδίνοντα μήποτε λήγειν περὶ τοῦ σώματος.* Legg. VI. 758. B: *παραδιδόντας μηδέποτε λήγειν.* Ep. VII. 326. D: *ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις εἰς τυραννίδας … μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν.* Alc. I. 131. D: *λήγοντος τοῦ σώματος.* Conv. 183. E: *ἅμα … τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι.* Ep. VII. 337. A: *ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἄν ποτε κακῶν λῆξαι πόλιν ἐν αὑτῇ στασιάσασα.* Phaedr. 254. E: *ὅταν … ὁ πονηρὸς τῆς ὕβρεως λήξῃ.* Legg. VII. 790. B: *μήπω λήξωμεν τῆς τοιαύτης νομοθεσίας.* III. 701. C: *μὴ λῆξαί ποτε κακῶν.* Phaedr. 240. E: *λήξας … τοῦ ἔρωτος.* 254. C: *λήξας τῆς ὀδύνης.* Tim. 42. C: *ἀλλάττων τε οὐ πρότερον πόνων λήξοι.* Ep. VII. 326. A: *κακῶν … οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη πρὶν ἂν* cet.

λήθη, ἡ, oblivio. Phil. 33. E: *ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος.* Conv. 208. A: *λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἔξοδος.* Legg. III. 682. B. Phaedr. 248. C: *λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα.*

276. D: *εἰς τὸ λήθης γῆρας ἐὰν ἵκηται.* Theaet. 144. B: *λήθης γέμοντες.* Phil. 52. A. Pol. VI. 486. C. Tim. 87. A: *λήθης ... καὶ δυςμαθίας.* Menex. 248. C: *τῆς ... τύχης μάλιστ' ἂν εἶεν ἐν λήθῃ.* Phaedr. 250. A: *ὥστε ... λήθην ὧν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν.* 275. A: *λήθην ... παρέξει.* Gorg. 493. D: *δι' ἀπιστίαν τε καὶ λήθην.* Phaed. 75. D: *ἢ οὐ τοῦτο λήθην λέγομεν ... ἐπιστήμης ἀποβολήν;* Phil. 63. E: *δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι.* Legg. II. 666. B: *(ὥστε) δυςθυμίας λήθην γίγνεσθαι.* Locr. 103. B: *λῆθαι.*

λῃΐζομαι, *infesto.* Epin. 976. A: *ὅσων* (v. *ὅσον*) *ὧραι ψύχει καὶ καύματι ἀκαίρῳ ... ληΐζονται τὴν τῶν ζώων φύσιν.*

λήκυθος, *ὁ*, *ampulla olearia.* Charm. 161. E: *λήκυθον.* Hipp. min. 368. C.

λῆμμα, *τό*, *reditus.* Legg. X. 906. B: *ψυχαὶ ... ἄδικον λῆμμα (λῆμα?) κεκτημέναι.* XI. 920. C: *λῆμμά τε τε καὶ ἀνάλωμα.* Ib. *τὸ γιγνόμενον ἀνάλωμα καὶ λῆμμα.*

λῆξις, *ἡ*, *sortitio* et *portio sortito accepta*, et in univ. *id quod sorte obtingit.* Pol. IV. 425. D: (*περὶ*) *δικῶν λήξεως.* Id. Legg. XII. 949. C. Critia 113. B: *περὶ τῆς τῶν θεῶν λήξεως.* 109. C: *οὕτω μίαν ἄμφω λῆξιν τήνδε τὴν χώραν εἰλήχατον ὡς οἰκείαν.* 114. A: *τὴν κύκλῳ λῆξιν.* B. Legg. V. 740. A. VI. 765. D: *καθ' ἡντιναοῦν ἀρχῆς λῆξιν καὶ κρίσιν.* V. 747. E: *ἐν οἷς θεία τις ἐπίπνοια καὶ δαιμόνων λήξεις εἶεν.* XII. 956. E: *προτέρων τε καὶ ὑστέρων (δικῶν) λήξεις.* Critia 116. C: *ἐκ πασῶν τῶν δέκα λήξεων.* Legg. VIII. 846. B: *λήξεων ... πέρι δικῶν.* XII. 948. D: *ἐν ... λήξεσι δικῶν.* Critia 113. B: *ὅτι κατενείμαντο γῆν πᾶσαν ... μείζους λήξεις ... καὶ ἐλάττους.*

ληπτός, *ἡ*, *όν*, *qui comprehendi potest.* Pol. VII. 529. D: *ἃ δὴ λόγῳ ... καὶ διανοίᾳ ληπτά.*

λήρημα, *τό*, *ineptiae.* Gorg. 486. C: *εἴτε ληρήματα χρὴ φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας.*

λῆρος, *ὁ*, *nugae*, *qui* vel *quod pro nihilo est* (vern. *leer*, h. e. *nichtig* vel *nichts*). Legg. III. 698. A: *ὅτι λῆρος πρὸς χρυσόν τε καὶ ἄργυρόν ἐστιν ἑκάστοτε τὰ λεγόμενα τίμια καὶ καλὰ κατὰ πόλιν.* Phaed. 72. B: *ὅτι ... πάντ' ἂν* (v. *πάντα*) *λῆρον τὸν Ἐνδυμίωνα ἀποδείξειε.* Theaet. 151. C: *ἐπειδάν τινα λῆρον αὐτῶν ἀφαιρῶμαι.* Charm. 176. A: *ἐμὲ ... λῆρον ἡγεῖσθαι εἶναι.* Theaet. 176. D: *ὅτι οὐ λῆροί εἰσι.* Prot. 347. D: *ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων.* Hipp. mai. 304. B: *λήρους καὶ φλυαρίας ... μεταχειριζόμενος.*

ληρῶ, *nugor*, *nugas ago* vel *dico.* Theaet. 163. D: *μὴ οὖν ἐγὼ ληρῶ;* Gorg. 497. A: *ὅτι ἔχων ληρεῖς.* Lach. 195. A: *ταῦτά τοι καὶ ληρεῖ.* Lys. 205. A: *ληρεῖ τε καὶ μαίνεται.* Phaedr. 260. D: *τί ποτ' ... ληρεῖτε;* Theaet. 152. A: *εἰκὸς ... σοφὸν ἄνδρα μὴ ληρεῖν.* Charm. 173. A. Hipp. mai. 298. B: *ληρῶν.* Theaet. 171. D: *ληροῦντα.* Epin. 983. C. Euthyd. 304. E: *ληρούντων.*

λ η ρ ώ δ η ς, ὁ ἡ, *nugatorius*. Theaet. 174. D: ληρώδης δοκεῖ εἶναι.

λ η σ τ ε ί α, ἡ, *piratica*. Legg. VII. 823. E: ληστείας ... ἵμερος ἐπελθών.

λ η σ τ ή ς, ὁ, *latro*; *pirata*. Gorg. 507. E: ληστοῦ βίον ζῶντα. Legg. VII. 823. B: ληστῶν ... θῆραι. Polit. 298. D: πρὸς τὰς τοῖς λησταῖς ἐντεύξεις. Pol. I. 351. C: ληστὰς ἢ κλέπτας. Legg. VIII. 831. E: τοὺς ... ἀνδρείους ληστὰς cet.

λ η σ τ ι κ ό ς, ή, όν, *latrocinalis*; fem. *latrocinatio*. Soph. 222. C: τὴν ... ληστικὴν cet.

λ ῆ ψ ι ς, ἡ, *acceptio*; *reditus*. Pol. I. 332. A: ἐάνπερ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λῆψις βλαβερὰ γίγνηται. 346. D: ἡ τοῦ μισθοῦ λῆψις. 343. D: ὅταν τε λήψεις (ὦσιν). Alc. I. 123. A: ἐκ ... τῶν τοιούτων μέγισται λήψεις καὶ πλεῖσταί εἰσι τοῖς βασιλεῦσιν.

λ ί α ν, *nimis*. Prot. 310. C: ἔπειτά μοι λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι. 350. B: καὶ λίαν γε θαῤῥοῦντας. Phaedr. 229. D: λίαν ... δεινοῦ ... ἀνδρὸς (ἡγοῦμαι). Theaet. 173. B: ἵνα μὴ καὶ ... λίαν πολὺ τῇ ἐλευθερίᾳ ... τῶν λόγων καταχρώμεθα. Crat. 415. C: τὸ γὰρ λίαν ἰσχύς τίς ἐστι. Parm. 130. D: μὴ λίαν ᾖ ἄτοπον. Phil. 24. E: καὶ τὸ λίαν (δεχόμενα). 26. A: τὸ ... πολὺ λίαν ... ἀφείλετο. Pol. VIII. 549. D: λίαν ἀνειμένος. Legg. IV. 722. A: λίαν εὔηθες. Crit. 44. B: λίαν γε (ἐναργές). Hipp. mai. 293. D. Cum superl. Eryx. 393. E: ὅπως ἂν βέλτιστα λίαν πράττοι τὰ ... πράγματα.

λ ι β α ν ω τ ό ς, ὁ, *thus*. Legg. VIII. 847. B: λιβανωτόν.

λ ι γ υ ρ ό ς, ά, όν, *stridulus*, *argutus* (vern. *schwirrend*). Phaedr. 230. C: θερινόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ.

λ ι γ ύ ς, εῖα (ion. λίγεια), ύ, *argutus* (v. λιγυρός). Phaedr. 237. A: εἴτε δι' ᾠδῆς εἶδος λίγειαι (in orat. festive poëtica).

λ ι θ ί δ ι ο ν, τό, *lapillus*. Phaed. 110. D: τὰ ἐνθάδε λιθίδια.

λ ί θ ι ν ο ς, η, ον, *lapideus*. Tim. 60. B: σῶμα λίθινον. Critia 116. A: λιθίνῳ ... τείχει. Polit. 288. B: ὅσα γήϊνα περιβλήματα καὶ λίθινα. Legg. XII. 947. D: κλίνας ... λιθίνας. Pol. VII. 515. A: λίθινά τε καὶ ξύλινα (ζῶα). Legg. XII. 958. E: λίθινα ... ἐπιστήματα. Hipp. mai. 290. C.

λ ι θ ι ῶ, *calculo* (in vesica) *laboro*. Legg. XI. 916. A: ἀνδράποδον ... λιθιῶν (λιθῶν? V. Lob. ad Phryn. p. 80.).

λ ι θ ο β ό λ ο ς, ὁ, *qui lapides iacit* (*Steinschleuderer*). Critia 119. B: γυμνῆτας ... λιθοβόλους καὶ ἀκοντιστάς.

λ ι θ ο ε ι δ ή ς, ὁ ἡ, *lapidi similis*. Tim. 74. A: λιθοειδεῖ περιβόλῳ.

λ ι θ ο λ ό γ ο ς, ὁ, *qui lapides lectos componit*, *e lapidibus*

exstruit (fere vern. *Maurer*). Legg. X. 902. E: *οἱ λιθολόγοι.* XI. 858. B: *λιθολόγοις.*

λίθος, ὁ (etiam *ἡ*, in coticula et lapide Heraclio), *lapis.* Tim. 60. D: *γέγονε τὸ μέλαν χρῶμα ἔχον λίθος.* Hipp. mai. 292. D: *λίθος ... μυλίας.* Ion. 533. D: *αὕτη ἡ λίθος* (int. *Ἡρακλεία*). Gorg. 494. B: *οὐδὲ λίθον* (*βίον λέγεις*). Crat. 395. D. Ion. 533. E: *ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου.* 535. E. 536. A. Lach. 184. A: *βαλόντος τινὸς λίθῳ.* Ion. 533. D: *ἐν τῇ λίθῳ* cet. Gorg. 494. A: *τὸ ὥσπερ λίθον ζῆν.* Phaed. 74. A: *οὐδὲ λίθον λίθῳ* (*λέγω ἴσον εἶναι*). Conv. 198. C: *μὴ ... αὐτόν με λίθον τῇ ἀφωνίᾳ ποιήσειε.* Eryx. 405. B: *λίθον ἑψῆσαι.* Gorg. 492. E: *οἱ λίθοι ... ἂν οὕτω γε καὶ οἱ νεκροὶ εὐδαιμονέστατοι εἶεν.* Phaed. 110. A. Gorg. 486. D: *τούτων τινα τῶν λίθων, ᾗ* (F. *αἷ.* An *αἷς*?) *βασανίζουσι τὸν χρυσόν, τὴν ἀρίστην.* Pol. I. 333. B: *εἰς πλίνθων καὶ λίθων θέσιν.* Tim. 61. B: *ὅσα ... λίθων χυτὰ εἴδη καλεῖται.* 80. C: *τῶν Ἡρακλείων λίθων.* Legg. VIII. 834. A: *λίθων βολῇ.* XII. 947. D: *λίθων προτίμων.* Pol. V. 469. E: *τῶν κυνῶν αἳ τοῖς λίθοις οἷς ἂν βληθῶσι χαλεπαίνουσι.* Eryx. 400. B: *λίθοις ἐγγεγλυμμένοις.* Gorg. 468. A: *λίθους καὶ ξύλα.* Phaed. 110. D. Critia 116. B: *μιγνύντες τοὺς λίθους.* Legg. VIII. 838. E: *μηδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντες.* De lege 319. A: *λίθους ... εἶναι ἱεροὺς καὶ ξύλα* cet.

λιθοτομίαι, αἱ, lapicidinae (carcer Syracus.). Ep. II. 314. E: *τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν* (v. *λατομιῶν*) *εὖ ἐποίησας ἀφείς.*

λιθώδης, ὁ ἡ, lapidosus (vern. *steinig*). Theaet. 194. E: *οἱ ... τραχὺ λιθῶδές τε* (v. *τι*) *... ἔχοντες* (*κέαρ*).

λιμήν, ὁ, portus. Tim. 25. A: *λιμὴν στενόν τινα ἔχων εἴσπλουν.* Critia 117. E: *ὁ μέγιστος λιμήν.* Ib. *λιμένος.* Gorg. 511. E: *ἀποβιβάσασ' εἰς τὸν λιμένα.* Theaet. 142. A: *εἰς λιμένα καταβαίνων.* Legg. IV. 704. B: *λιμένες ἆρ' εἰσὶ —;* Gorg. 455. B: *λιμένων κατασκευῆς* (*πέρι*). 519. A: *λιμένων καὶ νεωρίων* cet. Legg. VI. 758. E. VII. 824: *ἐν λιμέσι.* XII. 952. E. Pol. IV. 425. D: *ἢ κατ' ἀγορὰς ἢ λιμένας.* Critia 115. C. Legg. IX. 871. A.

λίμνη, ἡ, stagnum, palus. Phaed. 113. A: *παρ' ἔσχατα τῆς ... λίμνης.* Ib. *εἰς τὴν λίμνην ἀφικνεῖται τὴν Ἀχερουσιάδα.* D. 114. A. Legg. V. 736. B: *οἷον δέ τινων ξυῤῥεόντων ... εἰς μίαν λίμνην.* Polit. 264. C: *ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις.* Legg. VII. 824: (*ἐν*) *ἕλεσι καὶ λίμναις.* Phaed. 112. C: *θαλάττας τε καὶ λίμνας ... ποιεῖ.* Soph. 222. A. Pol. III. 405. D: *ῥευμάτων τε καὶ πνευμάτων ὥσπερ λίμνας ἐμπιπλαμένους.* Critia 114. E: *καθ' ἕλη καὶ λίμνας καὶ ποταμούς.* 118. B.

λιμοκτονία, ἡ, inedia. Prot. 354. A: *διὰ καύσεων ... καὶ λιμοκτονιῶν.*

λιμοκτονῶ, *inedia debilito.* Pol. IX. 588. E: τὸν δὲ ἄνθρωπον λιμοκτονεῖν cet.

λιμός, ὁ, *fames.* Conv. 191. A: ἀπέθνησκον ὑπὸ (v. ὑπὸ τοῦ) λιμοῦ. Pol. III. 416. A. Euth. 4. D. Gorg. 464. D: λιμῷ ἂν ἀποθανεῖν τὸν ἰατρόν. Conv. 207. B: αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα. Men. 91. E: ταχὺ ἂν τῷ λιμῷ ἀποθάνοιεν.

λίνον, τό, *linum* (vern. *Linnen*). Euthyd. 298. C: οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις (prov.). Polit. 280. C: τὴν ἐκ τῶν λίνων ... δημιουργίαν πᾶσαν ἀφείλομεν.

λινοῦς, ῆ, οῦν, *linteus.* Crat. 389. B: ἱματίῳ ... λινῷ (v. λίνῳ). Ep. XIII. 363. A: τῶν Σικελικῶν τῶν λινῶν (int. χιτωνίων).

λιπαρής, ὁ, ἡ, *tenax, qui adhaerescit alicui rei.* Crat. 413. A: ἅτε λιπαρὴς ὢν περὶ αὐτοῦ. Hipp. min. 372. A: ὡς λιπαρής εἰμι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῶν σοφῶν. 369. D: εὑρήσεις γάρ με λιπαρῆ ὄντα περὶ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τούτου.

λιπαρός, ά, όν, *pinguis; nitidus.* Tim. 60. A: στίλβον λιπαρόν τε φανταζόμενον. 82. D: γλίσχρον καὶ λιπαρόν. 84. A: ἐκ λιπαροῦ καὶ λείου cet. Lys. 216. C: λιπαρῷ. Crat. 427. B: τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ κολλῶδες (ὠνόμασε). Tim. 82. D: λιπαρώτατον.

λιπαρῶ, *insto, instanter rogo* vel *quaero.* Crat. 391. C: λιπαρεῖν χρὴ τὸν ἀδελφὸν καὶ δεῖσθαι αὐτοῦ cet. Clit. 410. B: λιπαρῶν ἀπείρηκα. Crat. 413. B: λιπαροῦντος ... ἐμοῦ ὅ τι αὖ ἐκεῖνος λέγει. Ion. 541. E: πάλαι ἐμοῦ λιπαροῦντος.

λιπαρῶς, *instanter, assidue.* Legg. XI. 931. C: ἐν εὐχαῖς λιπαρῶς εἰς ἀγαθὰ τοῖς παισὶ παρακαλοῦντος θεούς. Cum v. ἔχειν est *instare* (vern. *auf etwas bestehen*). Prot. 335. B: οὐδ' ἐγὼ λιπαρῶς ἔχω παρὰ τά σοι (al. τὰ σοὶ) δοκοῦντα τὴν συνουσίαν ἡμῖν γίγνεσθαι. Etiam *vehementer cupere.* Prot. 315. E: οὐκ ἐδυνάμην ἔγωγε μαθεῖν ἔξωθεν, καίπερ λιπαρῶς ἔχων ἀκούειν τοῦ Προδίκου.

λίσπαι, αἱ, *tali medii dissecti.* Conv. 193. A: ὥσπερ λίσπαι.

λίσσομαι, *precor; oro.* Pol. II. 366. A: λισσόμενοι (*precibus*) ... πείθοντες cet. 364. E. et III. 393. A. (Hom.).

λιτανεύω, *supplico.* Pol. III. 388. B: λιτανεύοντα.

λίτρον, salis genus quod dicitur alcalinum minerale (*natrum*). Tim. 60. D: τὸ ... ἐλαίου καὶ γῆς καθαρτικὸν γένος λίτρον (sic Par. A. Vulgo νίτρον). 65. D: ἡ τῶν λίτρων δύναμις.

λιτρώδης, ὁ ἡ, *salis lixivii proprius.* Tim. 65. E: τὰ ... ὑποδεέστερα τῆς λιτρώδους (v. νιτρώδους) ἕξεως.

λιχνεία, ἡ, *aviditas* (cibi et potionis). Pol. VII. 519. B: λιχνείαις.

λίχνος, η, ον, *gulosus.* Pol. I. 354. B: ὥσπερ οἱ λίχνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται ἁρπάζοντες. In univ.

[illegible]. Pol. IX. 573. E: λόγῳ … [illegible] τὴν ψυχήν.

λοβός, ὁ, [illegible]. Tim. 71. C: λοβόν.

λογίδιον, τό, [illegible]. Legg. [illegible]. E: [illegible] αὐτὸν … τὸ λογίδιον.

λογίζομαι, [illegible]. Gorg. 524. B: [illegible] τῶν λόγων [illegible] τι λογίζομαι [illegible]. Phaed. 91. A. Gorg. [illegible]. A: λογίζεται … ὅτι ect. Phaed. 63. C: λογίζεται … [illegible] ect. 83. C: [illegible] λογίζεσθαι [illegible]. Crat. 393. C: (ὅτι) λογίζεται τοῦτο ὁ [illegible]. Pol. IV. 439. D: [illegible] ᾧ λογίζεται ect. Legg. VII. [illegible]. C: [illegible] λογίζονται [illegible] ὅτι ect. Theaet. 155. D: [illegible] λογίζου τι [illegible]. Phaed. 62. D: [illegible] λογίζοιτο ὅτι [illegible] ect. Tim. 55. [illegible]: [illegible] … λογιζόμεθα [illegible] ect. Gorg. 511. E: λογίζεσθαι … [illegible] ὅτι ect. Phaed. 65. C: ἐν τῷ λογίζεσθαι. Phil. 21. A: [illegible] … λογίζεσθαι [illegible]. Pol. VII. 522. E: λογίζεσθαί τε καὶ [illegible]. Epin. 973. A. Phaed. 97. D: [illegible] … λογιζόμενος. Pol. II. 365. A. Tim. 55. C. Phaed. 63. B: λογιζόμενος [illegible] ὅτι ect. Pol. I. 330. A: [illegible] λογιζόμενος. Crit. 46. B: [illegible] λογιζομένῳ [illegible]. Lach. 193. A: [illegible] λογιζόμενον. Tim. 73. B: λογιζομένοις. 19. A: λογιζομένους. Apol. 21. D: [illegible] … [illegible] ὅτι ect. Phaedr. 246. C: [illegible] λόγου [illegible]. Tim. 34. A: [illegible] … λογισμὸς … [illegible]. 52. D. Phaed. 84. A: [illegible] ψυχὴ [illegible]. Tim. 77. C: [illegible] φύσιν [illegible] ἡ γένεσις. Phil. 18. C: [illegible] … λογισάμενος ὡς [illegible] ect. Tim. 30. A. Men. 82. D: λογισάμενος εἰπέ. Epin. 974. A: λογισάμενον [illegible] βίον. Pol. X. 602. D: τὸ λογισάμενον καὶ [illegible]. Polit. 279. B: λογισάμενοι. Tim. 61. E: λογιστέον.

λογικός, ή, όν, [illegible]. Locr. 99. E: τᾶς … ἀνθρωπίνας ψυχᾶς τὸ μὲν λογικόν ἐστι καὶ [illegible] ect. 102. E: λογικᾶς δὲ [illegible] … [illegible]. 99. E: τῷ … λογικῷ. Ib. ἐν τῷ λογικῷ μέρει.

λογισμός, ὁ, [illegible]. Pol. I. 340. D: [illegible] λογισμῷ [illegible]. X. 603. A: τὸ [illegible] τε καὶ λογισμῷ [illegible]. Legg. III. 697. E: [illegible] λογισμῷ [illegible]. Phaedr. 274. C: [illegible] … [illegible] ἀριθμόν τε καὶ λογισμὸν εὑρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν. Pol. VII. 522. C: [illegible] (τὸ ἓν καὶ τὰ δύο … [illegible]) ἐν [illegible] τε καὶ λογισμόν. IX. 587. E: [illegible] … λογισμὸν [illegible] ect. Euth. 7. B: [illegible]

λογισμὸν ἐλθόντες. Hipp. min. 367. A: *περὶ λογισμὸν καὶ ἀριθμὸν εἶναί τινα ἄνθρωπον ψευδῆ.* Legg. VII. 817. E: *λογισμοὶ ... καὶ τὰ περὶ ἀριθμοὺς ἓν μάθημα.* Phil. 56. E: *τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν καταμελετωμένων.* Pol. VII. 526. D. Legg. VII. 809. C: *λύρας πέρι καὶ λογισμῶν.* Hipp. mai. 285. C. al. Legg. XII. 967. B: *ὅπως μήποτ᾽ ἂν ἄψυχα ὄντα οὕτως εἰς ἀκρίβειαν θαυμαστοῖς λογισμοῖς ἂν ἐχρῆτο.* Prot. 318. E: *λογισμούς τε καὶ ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν ... διδάσκοντες.* Polit. 257. A: *τοῦ περὶ λογισμοὺς καὶ τὰ γεωμετρικὰ κρατίστου.* B: *τὸ περὶ τοὺς λογισμοὺς ἁμάρτημα.* Pol. VI. 510. C: *οἱ περὶ τὰς γεωμετρίας τε καὶ λογισμοὺς ... πραγματευόμενοι.* VII. 525. C: *τοῦ περὶ τοὺς λογισμοὺς μαθήματος.* Legg. VII. 819. B. Hipp. min. 366. E. **ratiocinatio*, h. e. *reputatio, cogitatio, consideratio; notio* et *conclusio;* in univ. *ratio.* Tim. 34. A: *οὗτος ... πᾶς λογισμὸς ... λογισθείς.* Legg. I. 644. D. Phaed. 66. A: *μήτε τινὰ ἄλλην αἴσθησιν ἐφέλκων μηδεμίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ.* Soph. 248. A: *διὰ λογισμοῦ* (oppos. *δι᾽ αἰσθήσεως*). Phil. 21. C: *λογισμοῦ ... στερόμενον.* Conv. 207. B: *τοὺς ... ἀνθρώπους ... οἴοιτ᾽ ἄν τις ἐκ λογισμοῦ ταῦτα ποιεῖν.* Pol. IX. 586. D: *ἄνευ λογισμοῦ τε καὶ νοῦ.* Tim. 36. E: *λογισμοῦ ... μετέχουσα καὶ ἁρμονίας.* Phaedr. 249. B: *εἰς ἓν λογισμῷ ξυναιρούμενον.* Phaed. 79. A: *τῷ τῆς διανοίας λογισμῷ.* 84. A: *ἑπομένη τῷ λογισμῷ καὶ ἀεὶ ἐν τούτῳ οὖσα.* Parm. 130. A: *ἐν τοῖς λογισμῷ λαμβανομένοις.* Pol. IV. 431. C: *αἳ ... μετὰ νοῦ τε καὶ δόξης ὀρθῆς λογισμῷ ἄγονται.* VI. 496. D: *ταῦτα πάντα λογισμῷ λαβών.* Tim. 52. B: *ἁπτὸν λογισμῷ τινὶ νόθῳ.* 72. A: *πάντα λογισμῷ διελέσθαι.* Men. 98. A: *ἕως ἄν τις αὐτὰς δήσῃ αἰτίας λογισμῷ.* Def. 412. B: *ἀκολούθησις τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.* Id. 415. D. Pol. IV. 440. A: *ὅταν βιάζωνταί τινα παρὰ τὸν λογισμὸν ἐπιθυμίαι.* VII. 524. B: *λογισμόν τε καὶ νόησιν ... παρακαλοῦσα.* Tim. 30. B: *διὰ ... τὸν λογισμὸν τόνδε.* Legg. VII. 805. A: *λογισμὸν ... περὶ τούτων τοιόνδε τινὰ ἔχω.* X. 896. C: *λογισμοὶ καὶ δόξαι ἀληθεῖς.* Soph. 254. A: *τῇ τοῦ ὄντος ἀεὶ διὰ λογισμῶν προςκείμενος ἰδέᾳ.* Tim. 47. C: *λογισμῶν κατὰ φύσιν ὀρθότητος μετασχόντες.* Phil. 52. A: *ἔν τισι λογισμοῖς τοῦ παθήματος.* Legg. X. 897. C: *νοῦ κινήσει ... καὶ λογισμοῖς.* Phil. 11. B: *ἀληθεῖς λογισμούς.*

λογιστής, ὁ, ratiocinator. Polit. 260. A. Pol. I. 340. D: (*ὅτι*) *ὁ λογιστὴς ἐξήμαρτε.*

λογιστικός, ή, όν, ratiocinandi peritus vel *facultate praeditus;* etiam *rationi consentaneus;* fem. (etiam neutr.) *ratiocinandi* vel *computandi peritia* vel *ars* (eaque vulgaris quae distinguitur ab arithmetica); neutr. *ea pars animi quae mentis et consilii est* (Cic.). Theaet. 145. A: *ἦ καὶ ἀστρονομικὸς καὶ λογιστικός —;* Hipp. min. 367. C: *ὁ λογιστικός.* Gorg.

450. D: *οἷον ἀριθμητικὴ καὶ λογιστικὴ καὶ γεωμετρικὴ* cet. 451. B: *τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ ἡ λογιστικὴ ἔχει ... διαφέρει δὲ τοσοῦτον ὅτι* cet. Polit. 259. D: *λογιστικὴ ... ἦν ... τῶν γνωστικῶν ... τεχνῶν.* Pol. VII. 525. A: *ἀλλὰ μὴν λογιστική τε καὶ ἀριθμητικὴ περὶ ἀριθμὸν πᾶσα.* Charm. 166. A. Def. 414. C: *λογιστικὴ φορά* (*δόξα*). Pol. IX. 571. C: *ὅσον λογιστικὸν ... καὶ ἄρχον ἐκείνου.* Charm. 165. E: *τῆς λογιστικῆς τέχνης.* 166. A: *αὐτῆς τῆς λογιστικῆς.* Hipp. min. 366. C: *λογισμῶν καὶ λογιστικῆς.* Pol. IV. 440. E: *τίθεσθαι τὰ ὅπλα πρὸς τοῦ λογιστικοῦ.* 441. A. X. 602. E. IX. 587. D: *δῆλον ... τῷ γε λογιστικῷ* (*ratiocinandi perito*). VII. 525. B. Polit. 260. A: *τῇ λογιστικῇ.* Pol. IV. 441. A: *ἐπίκουρον ὂν τῷ λογιστικῷ φύσει.* X. 604. D. I. 340. D: *ἢ λογιστικὸν* (*καλεῖς σὺ*) *ὃς ἂν ἐν λογισμῷ ἁμαρτάνῃ —;* IV. 439. D: *τὸ μὲν ... λογιστικὸν προσαγορεύοντες τῆς ψυχῆς.* X. 605. B: *ἀπόλλυσι τὸ λογιστικόν.* Tim. 37. C. Charm. 174. B: *ἀλλ' ἢ τὸ λογιστικὸν* (i. q. *τὴν λογιστικήν;* int. *οἶδε*)*;* Pol. VII. 526. B: *ὡς οἱ ... φύσει λογιστικοὶ εἰς πάντα τὰ μαθήματα ... ὀξεῖς φαίνονται.* Legg. III. 689. C: *ἂν καὶ πάνυ λογιστικοὶ ... ὦσι.* Euthyd. 290. B.

λογογραφία, ἡ, *orationum scriptio* et in univ. *librorum confectio.* Phaedr. 257. E: *ἐρῶσι λογογραφίας.* 258. B.

λογογραφικός, ή, όν, *oratorius.* Phaedr. 264. B: *σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικήν, ᾗ —;*

λογογράφος, ὁ, *orationum* (praec. forensium) *scriptor.* Phaedr. 258. C: *ὥστε ... ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει.* 257. C: *διὰ πάσης τῆς λοιδορίας ἐκάλει λογογράφον.*

λογοδαίδαλος, ὁ, *dicendi artifex* (vern. *Redekünstler*). Phaedr. 266. C: *τόν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον.*

λογοποιικός, ή, όν, *ad orationes* (forenses) *scribendas pertinens.* Euthyd. 289. C: *εἰ τὴν λογοποιικὴν τέχνην μάθοιμεν.*

λογοποιός, ὁ, *orationum* (praec. forensium) *scriptor.* Euthyd. 289. E: *οἱ ἄνδρες αὐτοὶ οἱ λογοποιοί.* D: *ἡ τῶν λογοποιῶν τέχνη.* Ib. *ὁρῶ ... τινὰς λογοποιοὺς οἳ τοῖς ἰδίοις λόγοις οἷς αὐτοὶ ποιοῦσιν οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι.*

λόγος, ὁ, I. *oratio*, h. e. *sermo, disputatio, quaestio* (praec. philosopha); *oratio continua* (velut forensis); *expositio; narratio; fama.* Definitur Soph. 208. C: *διανοίας ἐν φωνῇ ὥσπερ εἴδωλον.* 262. D. 263. E. Theaet. 206. D. Crat. 431. B. al. Prot. 347. B: *ἔστι ... καὶ ἐμοὶ λόγος περὶ αὐτοῦ εὖ ἔχων.* Phaedr. 235. E: *περὶ οὗ ὁ λόγος.* Gorg. 453. B: *περὶ ὅτου ὁ λόγος ἐστί.* Phaed. 75. C. Soph. 251. C. Pol. V. 476. B. Apol. 26. B: *ὧν* (*θεῶν*) *νῦν ὁ λόγος ἐστιν.* (Etiam sine artic. Prot. 323. D. Hipp. mai. 293. D. Euth. 5. C. al.). Phaedr. 237. C: *ἐπειδὴ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται, πότερον* cet. Gorg. 512. E: *ἱκανὸς γὰρ αὐτῷ ὁ λόγος* (*materies ad dicendum*). Phaed. 101. E: *ἐκείνοις ... ἴσως*

οὐδὲ εἷς περὶ τούτου λόγος οὐδὲ φρόντις. Theaet. 204. B: ὡς ὁ νῦν λόγος. Polit. 272. B: ὃν (βίον) λόγος ἐπὶ Διὸς εἶναι. Phil. 18. B: ὡς λόγος (*ut traditur*). 65. C. Conv. 196. D. Legg. X. 899. A: ὡς λόγος ἐστί τινων. Pol. I. 330. A: τοῖς ... μὴ πλουσίοις ... εὖ ἔχει ὁ αὐτὸς λόγος (*in eis qui* —, *idem bene* vel *recte dicitur*). II. 366. B: ὡς ὁ τῶν πολλῶν ... λεγόμενος λόγος. Tim. 77. B: ὃ μεταξὺ φρενῶν ὀμφαλοῦ τε ἱδρῦσθαι λόγος (i. q. *dicimus* vel *diximus*). Legg. VIII. 840. A: Κρίσωνα ... ὁ αὐτός που λόγος ἔχει. II. 672. B: λόγος τις ἅμα καὶ φήμη ὑποῤῥεῖ πως ὡς cet. Sermo tamquam persona ipse loquens inducitur. Phaed. 87. A: τί οὖν ἂν φαίη ὁ λόγος ἔτι ἀπιστεῖς —; Soph. 238. B: ὥς φησιν ὁ λόγος. Phaed. 50. A. 51. C: ἀλλ' εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος. Legg. I. 644. E. al. Prot. 328. D: ἀνεπαύσατο τοῦ λόγου. Pol. II. 357. A: ᾤμην λόγου (Par. K. τοῦ λόγου) ἀπηλλάχθαι. Phaedr. 242. B: Σιμμίαν ἐξαιρῶ ... λόγου. Id. Conv. 176. B. Pol. VI. 492. E: θεῖον ... ἐξαιρῶμεν (v. ἐξαίρω) λόγου. IX. 588. A: ἐπειδὴ ἐνταῦθα λόγου γεγόναμεν. X. 612. C: τοῦ λόγου ἕνεκα (*ipsius quaestionis causa*). Legg. VI. 781. D: λόγου γ' ἕνεκα. Etiam est Lat. *dicis causa* (vern. *nur zum Scheine*). Crit. 46. D: ὅτι ἄλλως ἕνεκα λόγου ἐλέγετο. Lach. 196. C. Euthyd. 286. D. Prot. 329. C: ταῦτ' οὖν αὐτὰ δίελθέ μοι ἀκριβῶς τῷ λόγῳ. Gorg. 505. E: δίειμι ... τῷ λόγῳ ὅτι cet. Soph. 249. D: περιειληφέναι τῷ λόγῳ τὸ ὄν. Pol. II. 369. C: τῷ λόγῳ ἐξ ἀρχῆς ποιῶμεν πόλιν. 376. D: λόγῳ παιδεύωμεν τοὺς ἄνδρας. V. 472. E. Phaedr. 264. C: δεῖν πάντα λόγον ὥσπερ ζῶον συνεστάναι cet. 276. A: τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα cet. Polit. 285. D: τῆς ὑφαντικῆς ... λόγον (*expositionem*). Pol. I. 344. D: ἀθρόον καὶ πολὺν τὸν λόγον. Epin. 987. B: ὁ ... Ἑωςφόρος ... Ἀφροδίτης εἶναι σχεδὸν ἔχει λόγον (i. q. *dicitur*). 988. B: λόγον πολὺν καὶ καλὸν ἔχει cet. Cum v. ποιεῖσθαι est *colloqui*, *disserere*, *exponere*. Prot. 317. C: περὶ τούτων ... τὸν λόγον ποιεῖσθαι. Phaedr. 270. A: ὧν δὴ πέρι τὸν πολὺν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας. Phaed. 115. D: ὅτι ... ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποίημαι ὡς cet. Soph. 239. A: ὥς γε πρὸς ἓν τὸν λόγον ἐποιούμην. — Phaedr. 262. C: ἐῤῥήθην τὼ λόγω. 272. A: περὶ ἧς τότε ἦσαν οἱ λόγοι. Pol. II. 364. B. Phaedr. 260. D: τὴν τῶν λόγων τέχνην. 270. A. (sine art. 266. C. 267. B. 277. C: τὸ λόγων γένος). Theaet. 143. C: αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις. Conv. 172. B: περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων. Legg. XI. 935. A: ἐκ λόγων, κούφου πράγματος. Phaedr. 262. D: προςπαίζων ἐν λόγοις. Gorg. 458. D: πολλοῖς ἤδη λόγοις παραγενόμενος. Crat. 430. D: ἵνα μὴ μαχώμεθα ἐν τοῖς λόγοις ἐγώ τε καὶ σύ. Pol. IV. 441. E: τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι. IX. 592: τῇ ἐν λόγοις κειμένῃ (πόλει). Prot. 348. A: πρὸς ἀλλήλους τοὺς λόγους ποιεῖσθαι.

Gorg. 449. D. Phaed. 70. C. Conv. 173. B. Pol. V. 450. E. al. (sine art. Conv. 207. A. Tim. 27. C.). Phaedr. 277. D: τὸ λόγους λέγειν τε καὶ γράφειν. Pol. I. 328. D: αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι. II. 382. E: οὔτε κατὰ φαντασίας οὔτε κατὰ λόγους (ἐξαπατᾷ). Etiam est oratio vel expositio scripta, et in univ. *scriptio, liber*. Phaedr. 275. E: κυλινδεῖται ... πανταχοῦ πᾶς λόγος cet. Parm. 127. D: τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι. Phaedr. 275. D: ταὐτὸν δὲ καὶ οἱ λόγοι. Parm. 127. E. Phaedr. 276. C: μετὰ λόγων ἀδυνάτων ... αὑτοῖς λόγῳ (*viva voce*) βοηθεῖν. Parm. 127. C: τῶν λόγων ἀναγιγνωσκομένων. E. Verti potest *litterae*. Ax. 365. B: κατήκοος λόγων. — Plur. λόγοι ponitur in *arte dicendi* et in *dicendi* vel *scribendi genere*. Phaedr. 278. C: ὅστις ἐν πολιτικοῖς λόγοις νόμους ὀνομάζων συγγράμματα ἔγραψεν. 270. E: ἂν τῷ τις τέχνῃ λόγους διδῷ (*doceat*). 279. A: περὶ αὐτοὺς ... τοὺς λόγους οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ. **dictum, effatum*. Legg. VI. 778. D: καλῶς ... καὶ ὁ ποιητικὸς ὑπὲρ αὐτῶν λόγος ὑμνεῖται τὸ cet. Phaed. 85. D: λόγου θείου τινος. Legg. X. 886. D: εἰσὶν ἡμῖν ἐν γράμμασι λόγοι κείμενοι cet. Phaedr. 275. B: δρυὸς λόγους ... μαντικούς. *quicquid ponitur, sumitur cet. (vern. *Satz, Annahme, Behauptung, Ansicht*). Phaed. 88. D: ὁ λόγος οὗτος ... τὸ ἁρμονίαν τινὰ ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχήν. Crat. 440. B: ἐκ τούτου τοῦ λόγου. Parm. 128. C: τῷ Παρμενίδου λόγῳ. Phil. 13. A. Phaed. 100. A: ὑποθέμενος ... λόγον. Theaet. 172. B: τὸν Πρωταγόρου λόγον. 183. B: τοῖς τὸν λόγον τοῦτον λέγουσιν. Pol. III. 395. B: εἰ ... τὸν πρῶτον λόγον διασώσομεν. Phaed. 85. C: τὸν ... βέλτιστον τῶν ἀνθρωπείων λόγων λαβόντα. Apol. 26. D: ὅτι τὰ Ἀναξαγόρου βιβλία ... γέμει τούτων τῶν λόγων. Phaed. 100. A: τὸν ἐν τοῖς λόγοις σκοπούμενον τὰ ὄντα. 99. E: εἰς τοὺς λόγους καταφυγόντα ἐν ἐκείνοις σκοπεῖν τῶν ὄντων τὴν ἀλήθειαν. **verbum*. Phaedr. 241. E: ἑνὶ λόγῳ. Id. Gorg. 524. D. Phaed. 65. D. Theaet. 194. A. Crat. 432. C. al. Etiam *nomen*. Theaet. 148. D: τὰς πολλὰς ἐπιστήμας ἑνὶ λόγῳ προσειπεῖν. **proverbium*. Phaedr. 240. C: ἥλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἥλικα. Conv. 195. B: ὁ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει cet. Legg. VI. 757. A. Gorg. 499. C: κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον. *poësi oppos. est *oratio soluta* et *vera* (non ficta) *narratio* vel *expositio*. Prot. 320. C: λόγῳ διεξελθών (opp. μῦθον λέγων). Pol. III. 390. A: ἐν λόγῳ ἢ ἐν ποιήσει. Gorg. 523. A: ὃν σὺ μὲν ἡγήσει μῦθον ... ἐγὼ δὲ λόγον. Legg. VII. 810. B: κατὰ λόγον εἰρημένα μόνον. VIII. 835. A: κατὰ λόγον καὶ κατ' ᾠδάς. VII. 816. A: εἴτ' ἐν ᾠδαῖς εἴτ' ἐν λόγοις. Phaed. 61. B: ποιεῖν μύθους, ἀλλ' οὐ λόγους. Epin. 975. D: κατὰ λόγους καὶ μοῦσαν πᾶσαν. Etiam in poësi et ficta narratione (fabula) ponitur. Phaed. 60. D: ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους. Conv. 194. B: μέλ-

λοντος ἐνδείξεσθαι σαυτοῦ λόγους. *Ipsa* quoque *causa* de qua disceptatur vel *quaestio* et in univ. *res* dicitur λόγος. Legg. I. 634. D: λόγος (sic Eus. Vulgo ὁ λόγος) ἂν ἕτερος εἴη. Apol. 34. E: εἰ ... ἄλλος λόγος (vern. *eine andere Sache*). Prot. 314. C: ἐπιστάντες περί τινος λόγου διελεγόμεθα. Gorg. 459. C: ἐάν τι ἡμῖν πρὸς λόγου ᾖ. Phil. 38. C: προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς ... λόγῳ (*causae*). Phaed. 88. D: πῇ Σωκράτης μετῆλθε τὸν λόγον. Apol. 18. B: τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιῶν. 19. B. 23. D. Phil. 33. C: ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ. 42. E. Alc. II. 147. B. Sic praecipue orationem amplificat. Phaed. 85. E: ᾗ ... ἄν τις ... τὸν αὐτὸν λόγον (*idem*) εἴποι. al. sexc. *Oratio* et *res* modo iunguntur modo inter se opponuntur. Legg. I. 647. D: νενικηκὼς μετὰ λόγου καὶ ἔργου cet. Theaet. 173. A: λόγῳ ... καὶ ἔργῳ. Pol. II. 382. A: ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ. E: ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. VI. 492. D: ἣν ἔργῳ προστιθέασι λόγῳ cet. 498. E: ἔργῳ τε καὶ λόγῳ. VII. 534. D: οὓς τῷ λόγῳ τρέφεις ... εἴ ποτε ἔργῳ τρέφοις. Tim. 19. E: ἔργῳ καὶ λόγῳ. Legg. X. 885. B. Prot. 325. D: παρ' ἕκαστον καὶ ἔργον καὶ λόγον διδάσκοντες. Pol. VIII. 563. A: καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις. Tim. 19. E: ἔργοις ... λόγοις. Legg. VI. 769. E: ἔργῳ καὶ λόγοις. **explicatio*, *definitio*; hinc etiam *notio*. Pol. I. 343. A: ὁ τοῦ δικαίου λόγος. Legg. X. 895. E: ᾧ δὴ ψυχὴ τοὔνομα, τίς τούτου λόγος; XII. 964. A. Theaet. 191. C: θὲς δή μοι λόγου ἕνεκα (*ut rem explicemus* vel *illustremus*) ... κήρινον ἐκμαγεῖον. 201. C: τὴν ... μετὰ λόγου ἀληθῆ δόξαν ἐπιστήμην εἶναι. 209. E: τοῦ καλλίστου τῶν περὶ ἐπιστήμης λόγου. Legg. XII. 964. A: σὺ παρ' ἐμοῦ ἀπείληφας τῷ λόγῳ. Phaedr. 245. E: ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον τοῦτον αὐτόν τις λέγων οὐκ αἰσχυνεῖται. Phaed. 78. C: ἧς λόγον δίδομεν τοῦ εἶναι. Theaet. 148. D: τῶν τε ἄλλων πέρι καὶ ἐπιστήμης λαβεῖν λόγον. 207. B: τὸν τοῦ Θ. ὀνόματος λόγον (*explicationem*). 208. D: λόγον ... λήψει. Soph. 221. B: οὐ μόνον τοὔνομα, ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον ... εἰλήφαμεν. Polit. 271. C: οὕτως ἔχειν τοὔνομα καὶ τὸν λόγον. 267. A: ξυνείρωμεν ... τὸν λόγον τοῦ ὀνόματος τῆς τοῦ πολιτικοῦ τέχνης. Phil. 62. A: σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων. Legg. X. 895. D: τῆς οὐσίας τὸν λόγον. XII. 964. A: τὸν ... λόγον ἀγνοεῖν. Euthyd. 286. A. — II. *ratio* (*Vernunft*); etiam *intelligentia*, *cognitio* et *ratio* (vern. *Grund* et *Grundsatz*). Phaedr. 270. C: ὁ ἀληθὴς λόγος. Id. Tim. 52. C. Phaed. 73. A: ἐπιστήμη ... καὶ ὀρθὸς λόγος. Phil. 35. D: ὁ λόγος αἱρεῖ (v. I. p. 54.). Prot. 324. B: ὁ μετὰ λόγου ἐπιχειρῶν κολάζειν. Pol. III. 402. A: ἐλθόντος ... τοῦ λόγου. IV. 440. D: ὑπὸ τοῦ λόγου τοῦ παρ' αὐτῷ ἀνακληθείς. VII. 532. A: διὰ τοῦ λόγου ἐπ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἕκαστον ὁρμᾷ. Tim. 28. A: τὸ ... νοήσει μετὰ λόγου (i. q. καὶ λόγῳ) περιληπτόν. 51. A: μετὰ ἀληθοῦς λόγου. Phaedr. 238. A: τοῦ λόγου

τοῦ ἀρίστου. 256. A: μετ' αἰδοῦς καὶ λόγου ἀντιτείνει. Theaet. 206. E: πάντες αὐτὸ φανοῦνται μετὰ λόγου ἔχοντες. Polit. 310. C: πράττουσι ... οὐδὲ ἐξ ἑνὸς ὀρθοῦ λόγου. Phaedr. 237. E: δόξης ... ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης. Gorg. 512. C: τίνι δικαίῳ λόγῳ (*quonam iure*) τοῦ μηχανοποιοῦ καταφρονεῖς; Parm. 135. E: ἃ μάλιστά τις ἂν λόγῳ λάβοι. Legg. I. 638. C. Pol. VII. 529. D: ἃ δὴ λόγῳ ... καὶ διανοίᾳ ληπτά. IX. 582. E: φρονήσει καὶ λόγῳ. 586. D: τῇ ἐπιστήμῃ καὶ λόγῳ ἑπόμεναι. Legg. X. 898. B: μηδ' ἐν τάξει μηδὲ ἔν τινι λόγῳ (φερομένη). Prot. 344. A: κατὰ λόγον. Polit. 283. C: ἵνα κατὰ λόγον ἐπαινῶμεν cet. 280. C. Pol. II. 366. B: κατὰ τίνα οὖν ἔτι λόγον (vern. *aus welchem Grunde*) δικαιοσύνην ἂν πρὸ μεγίστης ἀδικίας αἱροίμεθ' ἄν; VI. 500. C: κόσμῳ ... πάντα καὶ κατὰ λόγον ἔχοντα. Tim. 89. D: ᾗ τις ... μάλιστ' ἂν κατὰ λόγον ζῴη. Legg. III. 689. A: πρὸς τὴν κατὰ λόγον δόξαν. D: ὁ ... κατὰ λόγον ζῶν. Phaed. 93. E: κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. Soph. 239. B. Phil. 43. E. Tim. 38. A: κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον. Prot. 343. D: οὐδὲ πρὸς ἕνα λόγον (Lat. *nulla ratione*). Legg. II. 659. D: πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου λόγον ὀρθὸν εἰρημένον. Gorg. 509. A: δέδεται ... σιδηροῖς καὶ ἀδαμαντίνοις λόγοις. Legg. III. 696. C: συμφώνους τοῖς ὀρθοῖς λόγοις cet. Cum v. ἔχειν est *intelligentiam habere, cognoscere*, et in univ. *scire*. Gorg. 465. A: ὅτι οὐκ ἔχει λόγον οὐδένα ὧν προςφέρει, ὁποῖ' ἄττα τὴν φύσιν ἐστίν. Pol. V. 475. C: μήπω λόγον ἔχοντα τί τε χρηστὸν καὶ μή. VI. 493. C: ἄλλον δὲ μηδένα λόγον περὶ αὐτῶν. 497. C. 499. C: ὡς ... ἐστὶν ἀδύνατον, ἐγὼ μὲν οὐδένα φημὶ ἔχειν λόγον. VII. 528. C. VIII. 544. A. Etiam Lat. *rationem habere*. Tim. 87. C: δικαιότερον γὰρ τῶν ἀγαθῶν πέρι μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν ἴσχειν λόγον. In re pos. valet *consentaneum esse* (vern. *einen Grund haben, vernünftig* vel *recht seyn*). Phaed. 62. D: οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσως ἔχει τινὰ λόγον. D: οὐκ ἔχει λόγον. Id. Theaet. 157. D. Soph. 244. D. Parm. 132. C. Pol. II. 378. E. Legg. I. 647. D: οὔκουν τόν γ' εἰκότα λόγον ἂν ἔχοι. Critia 109. B: οὐ γὰρ ἂν ὀρθὸν ἔχοι λόγον θεοὺς ἀγνοεῖν τὰ πρέποντα cet. Etiam in persona dicitur. Apol. 31. B: εἶχον ἄν τινα λόγον. 34. B: τάχ' ἂν λόγον ἔχοιεν βοηθοῦντες. Cum v. διδόναι est Lat. *rationem reddere*; etiam *rationem afferre, rationibus aliquid probare, explicare* cet. Phaed. 95. D: τῷ μὴ εἰδότι μηδ' ἔχοντι λόγον διδόναι ὡς ἀθάνατόν ἐστι. Prot. 336. C: λόγον τε δοῦναι καὶ δέξασθαι. Id. Polit. 286. A. Pol. VII. 531. E. Theaet. 175. C: περὶ τούτων ἁπάντων ὅταν αὖ δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν cet. 183. D: ὅπως τῶν ἐπιλοίπων Σωκράτει δώσεις λόγον. Soph. 230. A: λόγον ἑαυτοῖς δόντες (*rem secum reputantes*). Sic etiam c. aliis vv. Prot. 338. D: πάλιν οὗτος ἐμοὶ λόγον ὑποσχέτω ὁμοίως. Polit. 285. E: τῷ λόγον αἰτοῦντι περί του. Pol. I. 344. D: παρασχεῖν

τῶν εἰρημένων λόγον. Legg. VI. 774. B: *ἐν ταῖς εὐθύναις τοῦ τοιούτου λόγον ὑπεχέτω πᾶς.* Soph. 246. C: *παρ' ἀμφοῖν … τοῖν γενοῖν κατὰ μέρος λάβωμεν λόγον ὑπὲρ ἧς τίθενται τῆς οὐσίας.* Cum v. *λαμβάνειν* valet quoque *rationem alicuius rei intelligere* et in univ. *perspicere.* Pol. III. 402. A: *πρὶν καὶ λόγον δυνατὸς εἶναι λαβεῖν.* VII. 534. B: *ἦ καὶ διαλεκτικὸν καλεῖς τὸν λόγον ἑκάστου λαμβάνοντα τῆς οὐσίας;* Legg. I. 645. B: *τὸν … λόγον ἀληθῆ λαβόντα ἐν ἑαυτῷ περὶ τῶν ἕλξεων τούτων.* II. 653. B: *λαβόντων … τὸν λόγον.* **ratio* (vern. *Verhältniss*). Theaet. 158. D: *οὐκοῦν καὶ περὶ νόσων … ὁ αὐτὸς λόγος —;* Parm. 136. B: *περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος.* Phil. 40. E. Pol. V. 462. D. 476. A. X. 606. C. Tim. 83. C: *τὰ δ' ἄλλα … κατὰ τὴν χρόαν ἔσχε λόγον αὐτῶν ἕκαστον ἴδιον.* Phaed. 110. D: *ἀνὰ λόγον.* Ib. *ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον.* Id. Pol. III. 509. D. Tim. 32. B. Pol. VI. 511. E: *τάξον αὐτὰ ἀνὰ λόγον.* Tim. 29. C: *ἀνὰ λόγον … ἐκείνων (ἐκείνοις?) ὄντας.* 37. A. 53. E. (ubi v. *ἀνάλογον*). Alc. II. 145. D: *ἀνὰ λόγον τούτοις.* Pol. I. 353. D: *τίθεμεν … καὶ τἄλλα πάντα εἰς τὸν αὐτὸν λόγον.* Legg. III. 676. B: *κατὰ τὸν αὐτὸν … τοῦ πλήθους λόγον.* **ratio*, h. e. *modus.* Legg. V. 746. E: *κοινῷ λόγῳ … πρὸς πάντα εἶναι χρησίμους τὰς τῶν ἀριθμῶν διανομάς.* Prot. 324. C: *κατὰ τοῦτον τὸν λόγον.* 350. C. Soph. 265. E. Phil. 22. E. Phaed. 96. D: *κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον.* Theaet. 159. B. Crat. 393. C. Conv. 185. A. Pol. X. 610. A. Legg. II. 673. E. Tim. 30. B: *κατὰ λόγον τὸν εἰκότα.*

λόγχη, ἡ, hasta. Lach. 183. E: *πρὸς τῇ λόγχῃ.*

λοιβή, ἡ, libatio. Pol. II. 364. E. (Hom.). Legg. X. 906. D: *λοιβῇ … οἴνου.*

λοιδόρησις, ἡ, convicium. Legg. XII. 967. C: *λοιδορήσεις … ἐπῆλθον ποιηταῖς.*

λοιδορία, ἡ, reprehensio, convicium. Euthyd. 288. B: *μὴ λοιδορία γένηται.* Eryx. 397. C. Phaedr. 257. C: *διὰ πάσης τῆς λοιδορίας.* Legg. XI. 935. C: *λοιδορίας ἄρχων.* Hipp. min. 371. D: *λοιδοροῦντα … τῇ ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ.* Pol. IV. 425. D: *λοιδοριῶν.* Theaet. 174. C: *ἐν … ταῖς λοιδορίαις.* Legg. XI. 935. C.

λοιδορῶ, obiurgo, reprehendo, probrum obiicio. Gorg. 485. A: *λοιδορεῖ τοῦτο, τὸ δ' ἕτερον ἐπαινεῖ.* Legg. I. 640. E. XI. 935. D: *τοῦτο λοιδοροῦμεν.* Phil. 16. A: *ἐὰν ἡμᾶς λοιδορῇς.* Lach. 195. A: *μὴ λοιδορῶμεν.* Conv. 183. D: *λοιδορῶσιν.* Theaet. 174. C: *ἴδιον ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν.* Crat. 416. B. Legg. II. 660. C. Apol. 38. C: *τὴν πόλιν λοιδορεῖν.* Phaedr. 257. C: *τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν ὠνείδιζε.* Phaed. 90. D: *μισῶν καὶ λοιδορῶν τοὺς λόγους.* Pol. IV. 440. B: *λοιδοροῦντα … αὐτόν.* Hipp. min. 371. D. Pol. II. 367. D: *ἐγκωμιαζόντων καὶ λοιδορούντων.* Riv. 132. D: *ὃν ἐλοιδόρει.* Pol. VIII. 551. E: *ὃ πάλαι ἐλοιδοροῦμεν.*

Phaedr. 241. E: ὅσα τὸν ἕτερον λελοιδορήκαμεν. 260. D. 254. C: ἐλοιδόρησεν ὀργῇ. 266. A. 268. D: οὐκ ἂν ἀγροίκως γε ... λοιδορήσειαν. Legg. VIII. 839. B. Crat. 421. B: πάλιν ... αὖ λοιδορούμενον ἥκει τὸ ἰσχόμενον. Ep. VII. 324. C: ὑπὸ πολλῶν ... τῆς τότε πολιτείας λοιδορουμένης. Pol. VIII. 549. D: λοιδορούμενον ἰδίᾳ τε ... καὶ δημοσίᾳ. Phaedr. 275. E: οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθείς. Gorg. 457. D: λοιδορηθέντες. Med. *convicium facio*; *altercor*. Euthyd. 284. E: σὺ μὲν ... λοιδορεῖ (v. λοιδόρει). Conv. 213. D: λοιδορεῖται. Euthyd. 285. D: λοιδορεῖσθαι. Hipp. min. 370. C: λοιδορούμενος. Pol. I. 329. E: τῷ Σεριφίῳ λοιδορουμένῳ. Phaedr. 257. D: τὸν λοιδορούμενον αὐτῷ. Pol. III. 395. D: ἀνδρὶ λοιδορουμένην (γυναῖκα). Charm. 154. A: λοιδορουμένους ἀλλήλοις.

λοιμός, ὁ, *pestis*. Conv. 201. D: πρὸ τοῦ λοιμοῦ. Legg. X. 906. C: λοιμόν. Conv. 188. B: οἱ ... λοιμοὶ φιλοῦσι γίγνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων. Legg. IV. 709. A: λοιμῶν ... ἐμπιπτόντων.

λοιπός, ή, όν, *reliquus*; *alter*; etiam de tempore ponitur *postero*. Pol. IX. init. αὐτὸς δὴ λοιπὸς ... ὁ τυραννικὸς ἀνὴρ σκέψασθαι. Legg. VI. 765. D: λοιπὸς δὲ ἄρχων cet. Prot. 324. D: ἔτι δὴ λοιπὴ ἀπορία ἐστὶν ἣν ἀπορεῖς cet. Phil. 47. D. Phaedr. 274. B: λοιπόν (*reliquum est*). Id. Polit. 289. C. Phil. 35. B. Soph. 219. D: τὸ μὲν ... τὸ δὲ λοιπόν (*alterum*). 220. E: τὸ δέ γε λοιπόν ἐστιν ἓν ἔτι μόνον ... εἶδος. 252. D. Soph. 265. B: ἐπειδὴ τὸ λοιπὸν βραχύ. Conv. 189. E: οὗ νῦν ὄνομα λοιπόν. Pol. III. 392. A: οὐκοῦν καὶ περὶ ἀνθρώπων τὸ λοιπὸν ἂν εἴη; IV. 444. E: τὸ δὴ λοιπὸν ἤδη ... ἡμῖν ἐστὶ σκέψασθαι cet. 466. D: οὐκοῦν ... ἐκεῖνο λοῖπον διελέσθαι —; VII. 535. A: διανομὴ ... τὸ λοιπόν σοι. Tim. 85. D: πᾶν τὸ λοιπὸν αἷμα. Epin. 987. C: λοιπὸν (*restant*) δὴ τρεῖς ἀστέρες. Ep. XI. 359. B: τὸ λοιπὸν (*nihil relinquitur nisi ut*) τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι. Phil. 23. B: συχνοῦ ... λόγου τοῦ λοιποῦ cet. Crit. 53. D: σμικροῦ χρόνου τῷ βίῳ λοιποῦ ὄντος. Menex. 246. B: ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ. Legg. III. 688. C: τῇ λοιπῇ ... πάσῃ κακίᾳ διεφθαρμένα. Polit. 262. D: τῷ λοιπῷ ... παντὶ θέμενος ἓν ὄνομα. Pol. V. 469. A: τὸν λοιπὸν δὴ χρόνον. Ep. IX. 358. B: εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον. Soph. 252. E: τὸ λοιπὸν τῶν τριῶν θήσει. Pol. III. 415. A: ἄκουε καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου. V. 457. E: λοιπὸν ... δή μοι ἔσεσθαι περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ μή. Polit. 287. B: λοιπαὶ δὲ ... αἱ cet. Crat. 414. B: λοιπὰ δὲ ἡμῖν ἔτι συχνά ἐστι τῶν δοκούντων σπουδαίων εἶναι. Phil. 50. E: ὅσα λοιπὰ ἡμῖν. Pol. IV. 430. D. Conv. 193. D: ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν. Pol. VIII. 544. A: τῶν ... λοιπῶν πολιτειῶν. Phaedr. 236. B: τῶν ... λοιπῶν ἕτερα πλείω ... εἰπών. Polit. 289. D: σκεψώμεθα τοὺς λοιπούς. Epin. 986. E: πέντε δ' ἔτι

λοιπάς. Phil. 50. D: *ἐπὶ τὰ λοιπά.* Pol. I. 352. B: *καὶ τὰ λοιπὰ ... τῆς ἑστιάσεως.* III. 399. E: *καὶ τὰ λοιπὰ καθαίρωμεν.* V. 458. A: *ἤδη τὰ λοιπὰ διατάττουσι.* Legg. IV. 718. C. Adverbiorum instar ponuntur *λοιπόν*, *iam* (Prot. 321. C: *λοιπὸν δὴ ἀκόσμητον ἔτι αὐτῷ ἦν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος*), et *τὸ λοιπόν* (vern. *dann.* Gorg. 458. D: *αἰσχρὸν δὴ τὸ λοιπὸν ... γίγνεται ἐμέ γε μὴ ἐθέλειν.* Polit. 268. D. Tim. 41. C. Men. 99. B. Etiam *posthac*, vern. *ferner*, *weiter.* Phaedr. 256. C: *τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται ... αὐτῇ.* Parm. 149. B. Legg. XII. 946. B. C. Alc. I. 103. B.). Sic etiam *τοῦ λοιποῦ* (Legg. VII. 816. D. Demod. 385. B. Ep. II. 310. D.), *τὰ λοιπά* (Tim. 27. B.) et *ἐκ τῶν λοιπῶν* (Legg. IV. 709. E. Ep. III. 316. D.).

λουτρόν, τό, *lavatio*, *balneum.* Phaed. 115. B: *τραπέσθαι πρὸς τὸ λουτρόν.* Crat. 405. B: *τὰ λουτρὰ τὰ ἐν τοῖς τοιούτοις.* Legg. XI. 871. B: *τῶν ... ἐπὶ τούτοις λουτρῶν.* Critia 117. B: *τοῖς θερμοῖς λουτροῖς.* Legg. VI. 761. C: *γεροντικὰ λουτρὰ θερμά.*

λούω, *lavo.* Phaed. 115. A: *νεκρὸν λούειν.* Pass. et med. *lavor.* Legg. XII. 942. B: *γυμνάζεσθαι καὶ λοῦσθαι.* Pol. VI. 495. E: *ἐν βαλανείῳ ... λελουμένῳ.* Conv. 174. A: *λελουμένον.* Phaed. 116. A: *ἐπειδὴ ... ἐλούσατο.* 115. A: *λουσάμενον.* 116. A: *ὡς λουσόμενος.*

λόφος, ὁ, *collis.* Legg. III. 682. B: *ἐπὶ λόφον τινά.* C: *πιστεύσαντες οὐ σφόδρα ὑψηλοῖς τισὶ λόφοις.*

λοχεία, ἡ, *partus curatio.* Theaet. 149. B: *ὅτι ... τὴν λοχείαν εἴληχε.* Polit. 268. A: *περὶ τοὺς τῶν γιγνομένων τόκους καὶ λοχείας.*

λόχος. Tim. 71. C. *λόχον* legebatur pro *δοχάς.*

λυγίζομαι, *me inflecto* (pr. ut adversarii ictum effugiam). Pol. III. 405. C: *ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος* (v. *λογιζόμενος*).

λύγξ, ἡ, *singultus* (vern. der *Schlucken*). Conv. 185. D: *ἐὰν μέν σοι ἐθέλῃ ... παύεσθαι ἡ λύγξ.* Ib. *παῦσαί με τῆς λυγγός.* 188. E. 185. C: *τυχεῖν ... αὐτῷ τινὰ ... λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν.*

λυδιστί, *Lydio modo.* Lach. 188. D: *οὐδὲ λυδιστί.* Etiam in ipsa harmonia quae dicitur Lydia ponitur. Pol. III. 388. E: *ἰαστὶ ... καὶ λυδιστί* (int. *ἁρμονίαι*).

λύκος, ὁ, *lupus.* Soph. 231. A: *καὶ γὰρ κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ* (*προσέοικε*). Pol. III. 415. E: *ὥσπερ λύκος.* Phaedr. 272. C: *καὶ τὸ τοῦ λύκου ἀκούειν.* Pol. VIII. 566. A: *λύκῳ ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι.* Phaedr. 241. D: *ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ', ὣς* cet. (vers.) Phaed. 82. A: *εἰς τὰ τῶν λύκων ... γένη.* Legg. X. 906. E. Pol. III. 416. A: *ἀντὶ κυνῶν λύκοις ὁμοιωθῆναι.*

λυκοφιλία, ἡ, *amicitia lupina* (h. e. *falsa*). Ep. III. 318. E: *τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν.*

λύμη, ἡ, detrimentum. Legg. XI. 919. C: ὧν διαφθειρομένων οὐκ ἂν γίγνοιτο μεγάλη λύμη τῇ πόλει.

λύπη, ἡ, aegritudo, moeror, dolor. Crat. 419. B: ἡ ... λύπη ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ σώματος ἔοικεν ἐπονομασθῆναι. Phil. 31. C: ἅμα λύπη τε καὶ ἡδονή. A: διάκρισις ... καὶ διάλυσις, ἡ παρὰ φύσιν τοῦ πνίγους πάθη, λύπη. Pol. IV. 430. B: λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία. Phaed. 85. A: ὑπὸ λύπης. Phil. 32. C. Legg. III. 684. C: μετὰ λύπης. IX. 863. E. Ax. 366. D: τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον. Phil. 36. A: διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον. Gorg. 477. C: λύπην μεγίστην παρέχον. Pol. IX. 583. C: οὐκ ἐναντίον φαμὲν λύπην ἡδονῇ. 584. B: λύπην ... ἡδονῆς (παῦλαν εἶναι). Legg. I. 644. C. Phil. 37. C: λῦπαί τε καὶ ἡδοναί. 42. D: λῦπαί τε καὶ ... ὀδύναι. 45. E. Conv. 207. E. Legg. IX. 862. D: μεθ' ἡδονῶν ἢ λυπῶν. Pol. IV. 429. C: ἔν τε λύπαις ὄντα ... καὶ ἐν ἡδοναῖς. Legg. XI. 919. C. Prot. 354. C: ἡδονάς τε καὶ λύπας. Gorg. 494. A: ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας. Phil. 36. C. Tim. 69. D: λύπας, ἀγαθῶν φυγάς.

λυπηρός, ά, όν, acerbus, tristis. Phil. 43. E: ἡδὺς ἢ λυπηρός. Pol. IX. 583. E: ἡ τῆς ἡδονῆς ἡσυχία λυπηρὸν ἔσται. Ib. τὸ λυπηρὸν κίνησίς τις. Tim. 67. A. Legg. V. 734. C. Prot. 356. A: καὶ ἡδέος καὶ λυπηροῦ. Phil. 43. C: τὸν δ' αὖ λυπηρόν (βίον). Phaed. 60. B: τὸ λυπηρόν. Pol. IX. 584. E: ὅταν ... ἐπὶ τὸ λυπηρὸν φέρωνται. Legg. V. 733. C: ἐν ᾧ (βίῳ) ... ὑπερβάλλει ... τὰ λυπηρά. Phil. 32. C: πρὸ τῶν λυπηρῶν. Pol. X. 606. D. Legg. V. 734. A: ὁ δὲ (τῶν βίων) λυπηρότερος. Gorg. 475. B: λυπηρότερον. Legg. V. 733. B: παρὰ βίον ἡδίω καὶ λυπηρότερον.

λυπῶ, dolore afficio; molestiam exhibeo, pungo. Ax. 369. D: ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ. E. Ep. VII. 341. D: ὅτι γεγραμμένα κακῶς οὐχ ἥκιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. Phil. 23. A: ἐξελέγχοντα λυπεῖν. B: λυπεῖν ἡδονήν. Crit. 45. C: ὥστε σε μηδένα λυπεῖν τῶν κατὰ Θετταλίαν. Apol. 41. E: ταὐτὰ ταῦτα λυποῦντες, ἅπερ ἐγὼ ὑμᾶς ἐλύπουν. Phaedr. 232. C: πολλὰ ... αὐτοὺς ἐστι τὰ λυποῦντα. Euthyd. 297. C: ἐπειδὴ αὐτὸν ἐλύπει. Menex. 247. C: οὐ γὰρ τοῦ λυπήσοντος προςδεήσονται. Ax. 370. A: τῶν λυπησόντων. Etiam est *officio.* Crat. 393. E: ὅτι τοῦ ἦτα ... προςτεθέντων οὐδὲν ἐλύπησεν (int. αὐτό, τὸ βῆτα) ὥστε μὴ οὐχὶ τὴν ... φύσιν δηλῶσαι. Pass. *infestor.* Legg. IV. 706. A: (ὅταν) λυπῆται ... ὑπὸ πολεμίων. Med. *doleo, moereo.* Phil. 36. B: λυπεῖταί τε ἅμα καὶ χαίρει. 37. E: περὶ τὸ ἐφ' ᾧ λυπεῖται. Phil. 49. E: λυπούμεθα. Pol. IX. 585. A: τῷ ὄντι λυποῦνται. Gorg. 494. A: ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας. Phaed. 85. A: ἢ (ὅταν) τινα ἄλλην λύπην λυπῆται. Pol. V. 462. B: ὅταν ... παραπλησίως χαίρωσι καὶ λυπῶνται. IX. 583. D. Prot. 354. D: περὶ αὐτοῦ τοῦ

λυπεῖσθαι. Phil. 32. E. Pol. IX. 583. D: *τὸ μὴ λυπεῖσθαι.* Apol. 21. E: *λυπούμενος.* Menex. 248. A. Legg. II. 659. D: *χαίρουσά τε καὶ λυπουμένη τοῖς αὐτοῖς τούτοις* cet. Gorg. 496. D: *οὐκοῦν ... τὸ μὲν διψῶντα (πίνειν) λυπούμενον* (i. q. *λυπηρὸν*) ... *ἐστί;* Conv. 206. D. Pol. IX. 572. A: *χαῖρον ἢ λυπούμενον.* Legg. III. 689. A: *τὸ ... λυπούμενον καὶ ἡδόμενον αὐτῆς (τῆς ψυχῆς).* Phil. 33. A: A: *τοῦ λυπουμένου.* Gorg. 494. B: *μήτε χαίροντα ἔτι μήτε λυπούμενον.* Phil. 36. A: *διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον.* Alc. II. 142. B: *ὅλον τὸν βίον λυπούμενοι διήγαγον.* Pol. X. 603. C: *ἢ λυπουμένους ἢ χαίροντας.* Phil. 52. B: *ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν.*

λύρα, ἡ, lyra. Pol. III. 399. D: *λύρα δή σοι ... καὶ κιθάρα λείπεται.* Hipp. mai. 288. C: *λύρα καλὴ οὐ καλόν;* Phaed. 85. E: *περὶ ἁρμονίας ... καὶ λύρας τε καὶ χορδῶν.* Conv. 187. A: *ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.* Legg. VII. 809. E: *λύρας ... ἅψασθαι.* 812. D: *τοῖς φθόγγοις τῆς λύρας.* 794. E: *λύρᾳ μὲν ἐν ἀριστερᾷ χρώμενον, πλήκτρῳ δὲ ἐν δεξιᾷ.* Alc. I. 107. A: *περὶ κρουμάτων ἐν λύρᾳ.* Clit. 408. A. Gorg. 482. B: *τὴν λύραν μοι ... διαφωνεῖν.* Phaed. 86. A: *ἐπειδὰν ... ἢ κατάξῃ τις τὴν λύραν* cet. Theaet. 144. E: *ἑκατέρου λύραν ... ἡρμόσθαι ὁμοίως.* Pol. I. 349. E. Clit. 407. C: *οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν.* Euthyd. 289. D: *ταῖς λύραις.* **lyrae cantus* (vern. das *Leyerspiel*). Legg. VII. 809. C: *λύρας πέρι καὶ λογισμῶν.* E: *ὡς δ' αὕτως καὶ περὶ λύραν.*

λυροποιικός, ή, όν, lyrarum conficiendarum peritus, fem. *lyr. conf. ars.* Euthyd. 289. C: *ἡ ... λυροποιικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ* cet.

λυροποιός, ὁ, lyrarum opifex. Crat. 390. B: *τῷ τοῦ λυροποιοῦ ἔργῳ.* Euthyd. 289. D: *οἱ λυροποιοί.* B: *λυροποιοὺς δεινούς.*

λύσιμος, ὁ ἡ, qui solvi potest. Legg. VII. 820. E: *καθάπερ ἐνέχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας.*

λύσιος, α, ον, expians. Pol. II. 366. A: *οἱ λύσιοι θεοί.*

λύσις, ἡ, solutio; liberatio. Phaed. 67. D: *λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.* Phil. 31. E: *πείνη μέν που λύσις καὶ λύπη.* Pol. VII. 532. B: *ἡ ... λύσις ... ἀπὸ τῶν δεσμῶν.* Tim. 38. B: *ἄν ποτε λύσις τις αὐτῶν γίγνηται.* Legg. XII. 945. C: *πολλοὶ καιροὶ πολιτείας λύσεώς εἰσι.* Phaed. 82. D: *τῇ ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας) λύσει.* 83. B. Phaedr. 244. E: *λύσιν ... τῶν παρόντων κακῶν εὑρομένη.* Phil. 31. D: *λύσιν τῆς φύσεως.* Pol. VII. 515. C: *σκόπει δὴ ... αὐτῶν λύσιν ... τῶν δεσμῶν.* Ax. 371. A: *κατὰ τὴν τοῦ σώματος λύσιν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον.* Pol. II. 364. E: *λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων.*

λυσιτελής, ὁ ἡ, fructuosus, utilis. Phaedr. 239. C: *κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελής.* Pol. I. 354. A: *οὐδέποτ' ἄρα ...*

λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης. B. 347. E: τὸν τοῦ δικαίου ... λυσιτελέστερον βίον εἶναι. 348. B: λυσιτελεστέραν. Legg. II. 663. D: ψεῦδος λυσιτελέστερον. Pol. II. 364. A: λυσιτελέστερα ... τῶν δικαίων τὰ ἄδικα ... λέγουσι. I. 344. E: ᾗ ἂν διαγόμενος ἕκαστος ἡμῶν λυσιτελεστάτην ζωὴν ζῴη.

λυσιτελούντως, *ita ut fructum capias.* Alc. II. 146. C: ὠφελίμως καὶ λυσιτελούντως.

λυσιτελῶ, *prosum, conduco.* Prot. 327. B: λυσιτελεῖ γὰρ ... ἡμῖν ἡ ἀλλήλων δικαιοσύνη καὶ ἀρετή. Gorg. 478. C. Theaet. 181. B. Pol. I. 354. A. al. Apol. 22. E: ὅτι μοι λυσιτελοῖ ὥσπερ ἔχω ἔχειν. Eryx. 397. A. Pol. I. 348. C: ἀδικίαν ... λυσιτελεῖν. E. II. 359. A. Crat. 419. A: ὠφέλιμον καὶ λυσιτελοῦν. Pol. I. 336. D: τὸ λυσιτελοῦν. 344. C. Polit. 294. E: τοῦ λυσιτελοῦντος τοῖς σώμασι. Crat. 417. C: τὸ ... τῆς φορᾶς λύον τὸ τέλος λυσιτελοῦν καλέσαι. Legg. II. 662. C: λυσιτελοῦντα ... καὶ κερδαλέα. Crat. 416. E: (περὶ) λυσιτελοῦντα καὶ ὠφέλιμα καὶ κερδαλέα. Clit. 409. C. Pol. III. 407. A: ὃ εἰ μὴ πράττοι, οὐκ ἐλυσιτέλει ζῆν. IX. 589. E. Alc. I. 113. D: πολλοῖς δὴ ἐλυσιτέλησεν ἀδικήσασι μεγάλα ἀδικήματα.

λυτός, ή, όν, *dissolubilis.* Tim. 41. A: τὸ ... δεθὲν πᾶν λυτόν. 60. D: λυτῷ (Steph. Vulgo αὐτῷ) πάλιν ὑφ' ὕδατος. 43. D: ἐπειδὴ παντελῶς λυταὶ οὐκ ἦσαν. 60. E: ὕδατι μὲν οὐ λυτά cet.

λύτρον, τό, *pretium redemtionis.* Legg. XI. 919. A: ἀκαθάρτων λύτρων. Pol. III. 393. D: τῆς ... θυγατρὸς λύτρα φέρων.

λυτρῶ, *pretio libero.* Theaet. 165. E: οὗ σε χειρωσάμενος ... ἤδη ἂν τότε ἐλύτρου χρημάτων ὅσων cet.

λύττα, ἡ, *rabies.* Legg. VIII. 839. A: λύττης ... ἐρωτικῆς καὶ μανίας. Locr. 102. E: λύσσαι οἰστρώδεες.

λυττῶ, *furo.* Phaedr. 251. E: ἀπορούσα λυττᾷ. Tim. 86. C. Legg. VI. 775. C: λυττῶν κατά τε σῶμα καὶ ψυχήν. Pol. I. 329. C: ὥσπερ λυττῶντά τινα (*furiosum*) καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. IX. 586. C: ὥστε ... ἔρωτας ἑαυτῶν λυττῶντας τοῖς ἄφροσιν ἐντίκτειν.

λυχνίτης λίθος, *Lychnites lapis.* Eryx. 400. E: εἰ τοῦ λυχνίτου λίθου κεκτημένος εἴη τὰ χίλια τάλαντα.

λύχνος, ὁ, *lucerna.* Conv. 218. B: ἐπειδὴ ... ὁ ... λύχνος ἀπεσβήκει.

λύω, *solvo, dissolvo;* (etiam *tollo, everto* et *violo*); *libero; dimitto.* Crat. 417. C: ὅτι ... ἀεὶ λύει αὐτῆς (τέλος). Phil. 20. B: λύει πάντα φόβον. Tim. 33. A. Phaed. 59. E: λύουσι ... οἱ ἕνδεκα Σωκράτη. Tim. 84. E. Pol. IV. 444. A: ἣ ἂν ἀεὶ ταύτην (τὴν ἕξιν) λύῃ. Legg. XI. 921. C: (ἐάν τις) λύῃ μεγάλας κοινωνίας. Phaed. 62. B: (ὡς) οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης (τῆς φρουρᾶς) λύειν. 83. A: λύειν (τὴν ψυχὴν) ἐπιχειρεῖ. Pol. II. 360. C: ἐκ δεσμῶν λύειν.

Legg. VII. 806. E. XII. 954. C: *λύων καὶ τὰ σεσημασμένα.* Phæd. 84. A: *λυούσης ... ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας).* Crat. 417. C: *τὸ ... τῆς φορᾶς λύον τὸ τέλος.* Tim. 60. E: *λύοντα αὐτὴν (τὴν γῆν) τήκει.* Phaedr. 251. E: *ἔλυσε ... τὰ τότε συμπεφραγμένα.* Tim. 85. E. Legg. IX. 882. B: *παραλαβὼν ... δεδεμένον αὐτὸν μὴ λύσῃ.* Pol. III. 393. E: *τὴν ... θυγατέρα οἱ λῦσαι δεξαμένους ἄποινα.* Legg. IX. 866. D: *ἡ πρώτη προςτυχοῦσα ἀρχὴ τῶν ἐν τῇ πόλει λύσασα ... ἐκπεμπέτω ἄσυλον.* Phaedr. 256. D: *ἃς (πίστεις) ... λύσαντας* cet. Gorg. 509. A: *οὓς (λόγους) σὺ εἰ μὴ λύσεις* cet. Prot. 332. E: *πότερον ... λύσωμεν* (Vat. *λύσομεν*) *τῶν λόγων;* 333. A. Pol. IX. 592: *ἃς δ' ἂν λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν (ἡγῆται).* Prot. 324. E: *ἐν τούτῳ ... αὕτη λύεται ἡ ἀπορία* cet. Pol. VIII. 556. A: *οὔτε τῇδε αὖ ... τὰ τοιαῦτα λύεται.* Tim. 57. B: *λυόμενα οὐ παύεται.* Phil. 31. D: *τῆς ἁρμονίας ... λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζώοις.* Pol. IX. 571. C: *ὡς ἀπὸ πάσης λελυμένον ... αἰσχύνης καὶ φρονήσεως.* VI. 495. E: *νεωστὶ ... ἐκ δεσμῶν λελυμένου.* Ep. VIII. 352. C: *λελυμένης τῆς τυραννίδος.* Crat. 415. D: *λελυμένην τὴν ῥοὴν τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς εἶναι ἀεί.* Men. 97. E: *λελυμένον* (oppos. *δεδεμένον*). Pol. IX. 574. D: *αἱ νεωστὶ ἐκ δουλείας λελυμέναι.* IV. 437. A: *πάντα ἡμῖν ... λελυμένα ἔσεσθαι.* Lach. 191. E: *ἐπειδὴ δ' ἐλύθησαν αἱ τάξεις τῶν Περσῶν.* Pol. VII. 515. C: *ὁπότε τις λυθείη.* Tim. 38. D: *ἵνα ἅμα γεννηθέντες ἅμα καὶ λυθῶσιν.* Lach. 182. A. Pol. III. 393. E: *πρὶν ... λυθῆναι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα.* Tim. 56. D: *λυθεῖσα.* 81. D. (v. *λαθοῦσα*). Ep. VI. 323. B: *τὸ λυθέν.* Legg. XII. 945. D: *λυθείσης τῆς ... δίκης.* Tim. 54. C: *λυθέντων ... τῶν μειζόνων.* Polit. 273. D: *τὰ νοσήσαντα καὶ λυθέντα.* Pol. VIII. 546. A: *λυθήσεται (ἡ τοιαύτη ξύστασις).* Tim. 41. B: *λυθήσεσθε.* Med. Tim. 22. D: *τότε ἐκ ταύτης ἀπορίας σώζει λυόμενος.* Legg. I. 637. B: *οὔτ' ἂν Διονύσια πρόφασιν ἔχοντ' αὐτὸν λύσαιτο* (*impunitum eum dimittant*). Menex. 243. C: *λυσάμενοι ... τοὺς φίλους.* Verb. Gorg. 480. E: *ἢ κἀκεῖνα λυτέον* cet.

λώβη, ἡ, contumelia. Gorg. 473. C: *ἄλλας πολλὰς καὶ μεγάλας ... λώβας ... λωβηθείς.* **detrimentum, pernicies.* Pol. X. 595. B: *λώβη ἔοικεν εἶναι πάντα τὰ τοιαῦτα τῆς τῶν ἀκουόντων διανοίας.* Men. 91. C: *ἐπεὶ οὗτοί γε φανερά ἐστι λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων.* Legg. X. 908. C: *τῇ ... τῶν ἄλλων ἀνθρώπων λώβῃ.* VII. 797. C: *τούτου πόλει λώβην οὐκ εἶναι μείζω φαῖμεν ἂν ὀρθότατα λέγοντες.* X. 890. B: *ὅσην λώβην ἀνθρώπων νέων —!* VI. 751. C: *σχεδὸν δὲ βλάβαι καὶ λῶβαι πολὺ μέγισται ταῖς πόλεσι γίγνοιντ' ἂν ἐξ αὐτῶν.*

λωβῶμαι, contumelia afficio; depravo, corrumpo; noceo. Crit. 47. E: *μετ' ἐκείνου ... διεφθαρμένου ᾧ* (Eus. *ὃ*) *τὸ ἄδικον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν.* Prot. 318. D:

οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι λωβῶνται τοὺς νέους. Legg. IX. 870. B. Polit. 298. A: ὃν δ' ἂν λωβᾶσθαι βουληθῶσι, λωβῶνται τέμνοντες cet. 301. D: λωβᾶσθαι ... καὶ ἀποκτιννύναι cet. Pol. X. 605. C. VI. 495. D: ὑπὸ ... τῶν τεχνῶν ... ὥσπερ τὰ σώματα λελώβηνται. X. 611. D: πάντως λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. Gorg. 511. A: μοχθηρῷ ὄντι τὴν ψυχὴν καὶ λελωβημένῳ. Pol. X. 611. B: οὐ λελωβημένον δεῖ αὐτὸ θεάσασθαι ὑπό τε τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας καὶ ἄλλων κακῶν. Men. 91. C: λωβηθῆναι (*detrimentum accipere*). Gorg. 473. C: λώβας ... λωβηθείς. Crit. 47. D: διαφθεροῦμεν ἐκεῖνο καὶ λωβησόμεθα ὃ cet.

λῴων, neutr. λῷον, *melior*, praestantior. Legg. VIII. 628. A: αἵτινες θυσίαι καὶ θεοῖς οἷστισιν ἄμεινον καὶ λῷον θυούσῃ τῇ πόλει γίγνοιντ' ἂν (v. γίγνοιτ' ἂν). Ep. VII. 336. C: μιμεῖσθαι ... ἐπὶ λῷον. Hipp. min. 370. C: λώϊον (Hom.). Phil. 11. B: τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν ... τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῴω γίγνεσθαι ξύμπασιν. Phaed. 116. D: ἦν ἀνδρῶν λῷστος. Voc. ὦ λῷστε Gorg. 467. B. (ὦ λῷστε Πῶλε). Legg. I. 638. A. VII. 789. A. XII. 968. B. Riv. 134. A.

λωποδύτης, ὁ, *qui vestes furatur* et in univ. *qui spoliat*. Legg. IX. 874. B: ἐὰν λωποδύτην ἀμυνόμενος ἀποκτείνῃ.

λωποδυτῶ, *spolio* vel *vestes furor*. Pol. IX. 575. B: λωποδυτοῦσιν.

λωφῶ, *liber sum*, *requiesco* et *respiro* (c. genit. *ab aliqua re*); in re pos. valet *cesso*, *intermitto*. Phaedr. 251. C: λωφᾷ τε τῆς ὀδύνης καὶ γέγηθεν. Legg. IX. 854. C: ἐὰν μέν σοι δρῶντι ταῦτα λωφᾷ τι τὸ νόσημα. XI. 934. B: ἢ λωφῆσαι ... τῆς τοιαύτης ξυμφορᾶς. Hinc λωφᾶν τινός etiam is dicitur *qui aliquid deponit*. Pol. X. 620. D: φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν (τὴν Ὀδυσσέως ψυχήν).

M.

μά, asseverandi et iurandi part. (Lat. *per*), quae quidem negatione vel anteced. vel seq. usurpatur. Conv. 219. C: μὰ θεούς, μὰ θεάς, sq. οὐδὲν cet. Frequentissimi usus est μὰ Δία (Lat. *mehercule* vel *hercle*, vern. *bei Gott*). Prot. 312. E: μὰ Δί' ... οὐκέτι ἔχω σοι λέγειν. Gorg. 456. D: οὐδέ γε μὰ Δία ἐάν τις cet. Theaet. 154. A: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Crat. 403. D. Phil. 34. E. Conv. 202. C. Pol. I. 345. B: μὰ Δί' ... μή σύ γε. IV. 426. B: οὐ μέντοι μὰ Δία. VIII. 551. D: οὐδὲν μὰ Δί' ... ἔλαττον. Cum art. et negat. praecedente. Theaet. 142. D: οὐ μὰ τὸν Δία, οὔκουν cet. Crat.

401. B. Conv. 173. A. Pol. I. 334. B. II. 378. B. IV. 440. B. al. Similiter Gorg. 489. E: *οὐ μὰ τὸν Ζῆθον* (v. *μὰ τ. Ζ.*). Etiam *μὰ τόν*. Gorg. 466. E: *μὰ τὸν οὐ σύ γε* (int. *φῄς*). Cum part. *ἀλλά*. Pol. I. 334. B: *οὐ μὰ τὸν Δί' ... ἀλλ' οὐκέτ' οἶδα ἔγωγε ὅτι ἔλεγον*. Etiam praemissa part. Prot. 310. D. Alc. I. 127. D. Euthyd. 293. B. Saepenumero negatio in part. hac adversativa (plene: *nein, sondern*, Lat. *immo*) latet (v. I. p. 100 sq.). Accedente part. *ναί* asseverat (Lat. *profecto, quin*). Pol. III. 407. B: *ναὶ μὰ τὸν Δία ... σχεδόν γέ τι μάλιστα* cet. VIII. 564. C: *ναὶ μὰ Δία ... παντάπασί γε*. De iusto 374. C: *ναὶ μὰ Δία σφόδρα γε*.

μαγγανεία, ἡ, *praestigiae*. Legg. X. 908. D: *περὶ πᾶσαν τὴν μαγγανείαν κεκινημένοι*. XI. 933. A: *μαγγανείαις τέ τισι καὶ ἐπῳδαῖς* cet.

μαγγάνευμα, τό, *praestigiae, veneficium*. Gorg. 484. A: *τὰ ἡμέτερα γράμματα καὶ μαγγανεύματα* (vern. *Gaukeleien*) *καὶ ἐπῳδὰς* cet. Legg. XI. 933. C: *τά τε αὖ περὶ τὰ μαγγανεύματα*.

μαγεία, ἡ, *ars magica* vel *magorum disciplina*. Alc. I. 122. A: *μαγείαν ... τὴν Ζωροάστρου*.

μαγειρικός, ἡ, όν, *coquinarius, artis coquinariae peritus*; fem. *ars coquinaria*. Pol. I. 332. C: *ἡ ... τίσι τί ἀποδιδοῦσα ... προςῆκον τέχνη μαγειρικὴ καλεῖται;* Theaet. 178. D: *μὴ μαγειρικοῦ ὄντος*. Polit. 289. A: *ἰατρικῇ καὶ μαγειρικῇ*. Gorg. 500. B: *τὴν μαγειρικὴν ἐμπειρίαν*. De lege 317. B: *ἢ τὸ ἰατρικὸν ἢ τὸ μαγειρικὸν* cet. 316. E: *μαγειρικοὶ ἄρα νόμοι εἰσίν*. Theag. 125. C: *τῶν μαγειρικῶν* (*τῶν τὰ μαγειρικά?* int. *σοφῶν*).

μάγειρος, ὁ, *coquus*. Phaedr. 265. E: *κακοῦ μαγείρου τρόπῳ χρώμενον*. Euthyd. 301. D: *προςήκει ... τὸν μάγειρον κατακόπτειν καὶ ἐκδέρειν*. Ib. *σφάξας τὸν μάγειρον*. Legg. VIII. 849. D: *μάγειροι*. Theag. 125. C. De virt. 376. B. Pol. II. 373. C: *ὀψοποιῶν τε καὶ μαγείρων*. De lege 310. E. Gorg. 491. A: *κναφέας καὶ μαγείρους*. 491. A.

μαγευτικός, ἡ, όν, *magicus*; fem. *ars magica*. Polit 280. D: *τὴν μαγευτικὴν τὴν περὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα*.

Μαγνῆτις λίθος, *magnes*. Ion. 533. D: *ἐν τῇ λίθῳ ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡράκλειαν*.

μάγος, ὁ, *magus*. Ax. 371. A: *ἀνὴρ μάγος*. Pol. IX. 572. E: *οἱ δεινοὶ μάγοι*.

μάζα, ἡ, *panis hordeaceus*. Pol. II. 372. B: *μάζας γενναίας*.

μάθημα, τό, *disciplina, doctrina; cognitio; ars*. Conv. 211. C: *ὅ ἐστιν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα*. Pol. VI. 505. A: *ὅτι γε ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα μέγιστον μάθημα*. VII. 521. D: *τί ἂν οὖν εἴη ... μάθημα ψυχῆς*

ὁλκὸν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν; Legg. V. 747. B: *ἐν οὐδὲν ... παίδειον μάθημα.* Alc. I. 126. E: *γυναικεῖον γὰρ τοῦτό γε μάθημα.* Pol. VI. 504. D: *ἢ ... τοῦ μεγίστου ... μαθήματος ἐπὶ τέλος οὔποτε ἥξει.* VII. 525. D: *τοῦ περὶ τοὺς λογισμοὺς μαθήματος.* Legg. XII. 968. E: *πρὶν ἐντὸς τῆς ψυχῆς ἑκάστῳ που μαθήματος ἐπιστήμην γεγονέναι.* Lach. 182. B: *τοῦ ἑξῆς μαθήματος τοῦ περὶ τὰς τάξεις.* Men. 90. E. Hipp. mai. 292. D: *ἁπάσῃ πράξει καὶ παντὶ μαθήματι.* Theaet. 206. B: *πρὸς τὸ λαβεῖν τελέως ἕκαστον μάθημα.* Pol. VII. 536. E: *ὅτι ... οὐδὲν μάθημα μετὰ δουλείας τὸν ἐλεύθερον χρὴ μανθάνειν.* Lach. 180. C: *ἢ μάθημα ἢ ἐπιτήδευμα καλόν.* Tim. 26. B: *τὰ παίδων μαθήματα.* Legg. VII. 817. E: *ἔτι δὴ ... τοῖς ἐλευθέροις ἔστι τρία μαθήματα.* Alc. I. 127. A: *ἔστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα.* Gorg. 475. A: *τὸ τῶν μαθημάτων κάλλος.* Pol. VIII. 560. B: *αἰσθόμεναι κενὴν μαθημάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων καλῶν καὶ λόγων ἀληθῶν.* Tim. 87. B: *προθυμητέον ... δι' ἐπιτηδευμάτων μαθημάτων τε φυγεῖν μὲν κακίαν, τοὐναντίον δὲ ἑλεῖν.* Legg. VII. 822. D: *τά γε παιδείας μαθημάτων πέρι νόμιμα.* VIII. 846. D: *τέχνην ... μαθημάτων πολλῶν δεομένην.* Riv. 134. E: *περὶ μαθημάτων εἰς ψυχὴν φυτεύσεώς τε καὶ σπορᾶς.* Prot. 313. C: *μαθήμασι δήπου (τρέφεται ψυχή).* Pol. IV. 442. A: *τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι.* VII. 535. B: *ἐν ἰσχυροῖς μαθήμασιν.* Prot. 313. D: *οἱ τὰ μαθήματα περιάγοντες.* Soph. 224. C: *περὶ τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν μαθήματα.* Phil. 52. A: *τὰς περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς.* 55. B: *τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης.* Conv. 211. C: *ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα.* Pol. VI. 504. A: *ποῖα δὴ λέγεις μαθήματα μέγιστα;* VII. 537. C: *τὰ ... χύδην μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα.* Legg. VII. 810. B: *πρὸς ... μαθήματα ἄλυρα ποιητῶν κείμενα ἐν γράμμασι.* XII. 967. E: *ὃς ἂν ... τά τε πρὸ τούτων ἀναγκαῖα μαθήματα λάβῃ.*

μαθηματικός, ή, όν, disciplinarum studiosus. Tim. 88. B: *τὸν ... μαθηματικὸν ἤ τινα ἄλλην σφόδρα μελέτην διανοίᾳ κατεργαζόμενον.*

μαθηματοπωλικός, ή, όν, disciplinarum mercaturam faciens; fem. *discipl. mercatura.* Soph. 224. E: *μαθηματοπωλικὸν γένος.* B: *τῆς μαθηματοπωλικῆς.*

μάθησις, ἡ, cognitio, perceptio; institutio, disciplina, doctrina. Prot. 345. A: *ἡ τούτων (τῶν γραμμάτων) μάθησις.* Ib. *ἡ τῶν καμνόντων τῆς θεραπείας μάθησις.* Gorg. 454. D: *μάθησις καὶ πίστις.* Phaed. 72. E: *ὅτι ἡμῖν ἡ μάθησις οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀνάμνησις τυγχάνει οὖσα.* Polit. 304. B: *μουσικῆς ... μάθησις.* Pol. VII. 525. A: *ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις.* 537. C: *μόνη ... ἡ τοιαύτη μάθησις βέβαιος.* Legg. VIII. 834. D: *μάθησις γυμναστικῆς.* Lach. 190. D:

ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις μάθησις. Prot. 324. A: *ὡς ἐξ ἐπιμελείας καὶ μαθήσεως κτητῆς οὔσης.* Phaedr. 278. A: *ἐν τοῖς ... μαθήσεως χάριν λεγομένοις.* Theaet. 153. B: *ὑπὸ μαθήσεως ... καὶ μελέτης.* Pol. V. 455. B: *πολλῆς μαθήσεως τυχών.* VI. 492. A: *ἂν ... μαθήσεως προσηκούσης τύχῃ.* Lach. 120. B: *ὅσα μαθήσεως ἔχεται.* Clit. 408. E: *πῶς ἄρχεσθαι δεῖν φαμὲν δικαιοσύνης πέρι μαθήσεως;* Def. 413. D: *τάχος μαθήσεως.* Theaet. 206. A: *ἐν τῇ τῶν γραμμάτων μαθήσει.* 207. D. Men. 89. C: *ἆρα μαθήσει (οἱ ἀγαθοὶ ἀγαθοὶ γίγνονται);* De virt. 379. B. C. Prot. 312. A: *μὴ οὐ τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ Πρωταγόρου μάθησιν ἔσεσθαι.* Pol. VII. 529. A: *τὴν περὶ τὰ ἄνω μάθησιν.* 535. C: *τοσαύτην μάθησίν τε καὶ μελέτην ἐπιτελεῖν.* Legg. VII. 820. E: *ἄστρων ... τὴν μάθησιν.* Men. 81. D: *ὃ δὴ μάθησιν καλοῦσιν ἄνθρωποι.* Legg. X. 980. C: *οἷς δ' ἂν ... μνῆμαί τε ἰσχυραὶ καὶ μαθήσεις ὀξεῖαι παρῶσι.* Theaet. 144. B: *πρὸς τὰς μαθήσεις.* Pol. III. 407. B. Tim. 88. A.

μαθητής, ὁ, discipulus. Gorg. 455. C: *μαθητής σου ... γενέσθαι.* Phaed. 99. C: *ἐγὼ ... τῆς τοιαύτης αἰτίας ὅπῃ ποτὲ ἔχει μαθητὴς ὁτουοῦν ἥδιστ' ἂν γενοίμην.* Theaet. 180. C. Conv. 197. B: *ὥστε καὶ οὗτος (Ἀπόλλων) Ἔρωτος ἂν εἴη μαθητής.* Pol. X. 618. C: *τούτου τοῦ μαθήματος καὶ ζητητὴς καὶ μαθητὴς ἔσται.* Legg. II. 659. B: *οὐ γὰρ μαθητής, ἀλλὰ διδάσκαλος.* Euth. 5. A: *ὅτι ... μαθητὴς ... γέγονα σός.* Lach. 186. E: *οὔτε ... εὑρετὴς οὔτε μαθητὴς οὐδενὸς περὶ τῶν τοιούτων γεγονέναι.* Euth. 5. A: *κράτιστόν ἐστι μαθητῇ σῷ γενέσθαι.* Legg. XII. 968. D: *οὔτε εὑρεῖν ῥάδιον οὔτε εὑρηκότος ἄλλου μαθητὴν γενέσθαι.* Euthyd. 273. A: *καὶ ἄλλοι μαθηταὶ ἅμα πολλοί.* 278. E: *οἱ μαθηταὶ ὑμῶν.* Men. 89. E: *οὐ μήτε διδάσκαλοι μήτε μαθηταὶ εἶεν.* Menex. 240. E: *μαθηταὶ τῶν Μαραθῶνι γενόμενοι.* Prot. 315. A: *τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν.* Crat. 428. B: *ἕνα τῶν μαθητῶν περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων καὶ ἐμὲ γράφου.* Theaet. 152. C: *τοῖς ... μαθηταῖς.* 180. B. Legg. VII. 796. A: *προστακτέον μαθηταῖς τε ἅμα καὶ τοῖς διδάξουσιν.* Pol. X. 599. C: *τίνας μαθητὰς ἰατρικῆς κατελίπετο.* Legg. VI. 770. C. VII. 813. E. Apol. 33. A: *οὓς ... φασὶν ἐμοὺς μαθητὰς εἶναι.*

μαθητικός, ή, όν, discendi cupidus, in re pos. *ad disciplinas spectans.* Soph. 219. C: *τὸ ... μαθητικὸν ... εἶδος ὅλον.* Pol. V. 475. E: *ἄλλους τοιούτων τινῶν μαθητικούς.*

μαθητός, ή, όν (etiam *ὁ ἡ*), in eo ponitur *quod disci potest.* De virt. 376. C: *καὶ ταύτην (τὴν ἀρετήν), εἴπερ μαθητός ἐστι* cet. Men. init. *ἢ οὔτε ἀσκητὸν οὔτε μαθητὸν (ἡ ἀρετή) —;* Clit. 407. B: *εἴπερ μαθητόν.* Euthyd. 274. E. Prot. 319. C: *ὅσα ἡγοῦνται μαθητά τε καὶ διδακτὰ εἶναι.*

μαῖα, ἡ, obstetrix. Theaet. 149. A: *ὡς ἐγώ εἰμι υἱὸς μαίας* cet. 151. B. 150. B: *ἅτε σεμναὶ οὖσαι αἱ μαῖαι.* 149. C. Ib. *ὑπὸ τῶν μαιῶν.* 150. A: *ταῖς γε ὄντως μαίαις.* C.

μαιεία, ἡ, facultas vel ars obstetricia. Theaet. 150. D: *τῆς ... μαιείας ὁ θεός τε καὶ ἐγὼ αἴτιος.* 210. C: *τὴν ... μαιείαν ταύτην.*

μαίευμα, τό, quod arte obstetricia in lucem editum est. Theaet. 160. E: *σὸν μὲν εἶναι ... παιδίον, ἐμὸν δὲ μαίευμα.*

μαίευσις, ἡ, fetus solutio. Theaet. 150. B: *τῇ ... ἐμῇ τέχνῃ τῆς μαιεύσεως.*

μαιευτικός, ή, όν, obstetricius. Theaet. 210. B: *ἡ μαιευτικὴ ... τέχνη.* 161. E: *τῆς ἐμῆς τέχνης τῆς μαιευτικῆς.* Polit. 268. B: *μόνος ἐπιστήμων τῆς μαιευτικῆς.* Theaet. 184. B: *τῇ μαιευτικῇ τέχνῃ.*

μαιεύω, fetum (etiam ingenii) *solvo, opem fero obstetriciam.* Theaet. 150. E: *τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα.* Med. Theaet. 157. C: (*ὅτι*) *σὲ ... μαιεύομαι.* 149. B: *ὅτι οὐδεμία αὐτῶν ... ἄλλας μαιεύεται.* C: *στερίφαις ... οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι.* 150. B: *τῷ ... ἄνδρας, ἀλλὰ μὴ γυναῖκας μαιεύεσθαι.* C.

μαίνομαι, insanio, furo; mente incitatus sum. Conv. 173. E: *ὅτι ... μαίνομαι καὶ παραπαίω.* Euthyd. 283. E: *εἰ μὴ μαίνομαί γε.* Phaedr. 244. A: *διότι ... ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ.* 268. C: *μαίνεται ἄνθρωπος.* Legg. II. 672. C. Lys. 205. A: *ληρεῖ τε καὶ μαίνεται.* Legg. XI. 934. D: *μαίνονται ... πολλοὶ πολλοὺς τρόπους.* Eryx. 395. E: *ἦ γὰρ ἂν μαινοίμην.* 403. C. Legg. VII. 817. D: *σχεδὸν ... κἂν μαινοίμεθα τελέως ἡμεῖς* cet. Pol. II. 379. B: *μαίνεσθαι γὰρ ἄν.* III. 396. B. Euth. 4. A: *ὃν διώκων αὖ δοκῶ μαίνεσθαι.* Alc. II. 133. C: *τὸ μαίνεσθαι ἆρά γε ὑπεναντίον σοι δοκεῖ τῷ φρονεῖν;* Men. 92. A. Pol. IX. 573. C: *ὅ γε μαινόμενος καὶ ὑποκεκινηκώς.* Legg. VI. 773. D: *μαινόμενος ... οἶνος.* Ion. 536. D: *κατεχόμενος καὶ μαινόμενος.* Euth. 3. C: *καταγελῶσιν ὡς μαινομένου.* Pol. IX. 578. A: *ἐν τῷ μαινομένῳ ὑπὸ ἐπιθυμιῶν τε καὶ ἐρώτων.* Ax. 368. D: *μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν.* Prot. 323. B: *νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον.* Theaet. 158. B: *οἱ μαινόμενοι ἢ οἱ ὀνειρώττοντες.* Pol. I. 329. D: *δεσποτῶν ... μαινομένων.* II. 382. E: *τῶν ἀνοήτων καὶ μαινομένων.* Dem. 381. D: *ὡς μαινομένοις.* Pol. III. 396. A: *καὶ μαινομένους καὶ πονηροὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.* Alc. II. 140. C: *τοὺς ... πλεῖστον αὐτῆς* (*τῆς ἀφροσύνης*) *μέρος ἔχοντας μαινομένους καλοῦμεν.* Legg. XI. 926. B: *μαινόμενα κηδεύματα ἀναγκάζοντος λαμβάνειν.* II. 672. D: *ἵνα μανῶμεν.* Pol. I. 341. C: *οὕτω μανῆναι ὥστε* cet. Legg. X. 888. A. Pol. I. 331. C: *εἰ μανεὶς ἀπαιτοῖ.* Legg. IX. 864. D. Phaedr. 253. C: *ὑπὸ τοῦ δι' ἔρωτα μανέντος φίλου.* Tim. 72. A. Phaedr. 244. E: *τῷ ὀρθῶς μανέντι.* B: *ἱέρειαι μανεῖσαι* (opp. *σωφρονοῦσαι*).

μαίομαι, *quaero*. Crat. 421. A: *μαίεσθαι οὖν καλεῖς τί;* ΕΡΜ. *ἔγωγε, τό γε ζητεῖν.*

μάκαρ, ὁ, *beatus; bonus*. De iusto 374. B: *οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ* (vers.). Plur. *μάκαρες*, *beati* (Lat. *manes*). Phaed. 115. D: *ἀπιὼν εἰς μακάρων δή τινας εὐδαιμονίας*. Hinc *μακάρων νῆσοι*. Gorg. 523. B: *ἐς μακάρων νήσους ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν*. 524. A. 526. C. Conv. 179. E. 180. B. Pol. VII. 519. C. 540. B. Menex. 235. C: *τέως δὲ οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν*. Ap. Homer. (Pol. III. 389. A. Alc. II. 149. D.) diis attribuitur.

μακαρία, ἡ, *beatitudo*. Hipp. mai. 293. A: *βάλλ' ἐς μακαρίαν* (Lat. *i in crucem*).

μακαρίζω, *beatum praedico* et in univ. *praedico*. Euthyd. 274. A: *μακαρίζω ἄρ' ὑμᾶς ἔγωγε τοῦ κτήματος* cet. Apol. 20. B: *καὶ ἐγὼ τὸν Εὔηνον ἐμακάρισα*. Conv. 216. E: *τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων* (*τιμῶν*).

μακάριος, α, ον (etiam *ὁ ἡ*), *felix*, *beatus* (etiam *defunctus*); *eximius*. Pol. I. 354. A: *ὅ γε εὖ ζῶν μακάριός τε καὶ εὐδαίμων*. Legg. II. 660. E. V. 730. C. Hipp. mai. 304. B: *σὺ μὲν μακάριος εἶ ὅτι* cet. Men. 71. A. Soph. 233. A: *μακάριον μέντ' ἂν ἡμῶν ... ἦν τὸ γένος*. Pol. VI. 496. C: *ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτῆμα*. IX. 574. C. Legg. IV. 713. C: *τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς*. VII. 803. C: *πάσης μακαρίου σπουδῆς ἄξιον*. Epin. 992. C: *ὅσα μαθήματος ἔχεται μακαρίου*. Pol. II. 358. A: *τῷ μέλλοντι μακαρίῳ ἔσεσθαι*. VIII. 567. C: *ἐν μακαρίᾳ ἄρα ... ἀνάγκῃ δέδεται*. Gorg. 507. C: *τὸν δ' εὖ πράττοντα μακάριόν τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι*. Pol. VIII. 561. D: *μακάριον καλῶν τὸν βίον τοῦτον*. IX. 571. A: *τίνα τρόπον ζῇ, ἄθλιον ἢ μακάριον*. Legg. XII. 947. D: *οὗ δὴ τὸν μακάριον γεγονότα θέντες* cet. Epin. 992. B. Charm. 158. B. Phaedr. 250. B: *ὅτε ... μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν ... εἶδον*. Legg. IV. 718. B: *τὴν πόλιν ἡμῖν ... μακαρίαν τε καὶ εὐδαίμονα ἀποτελεῖ*. Menex. 249. D: *μακαρίαν γε λέγεις τὴν Ἀσπασίαν εἰ* cet. Pol. VIII. 567. E: *ἢ μακάριον ... λέγεις τυράννου χρῆμα εἰ* cet. Hipp. min. 363. D: *μακάριόν γε ... πάθος πέπονθας εἰ* cet. Voc. *ὦ μακάριε* in blanda usurpatur appellatione, qua mitigatur id quod obiicitur (vern. *mein Lieber* vel *Bester*). Prot. 309. C. Phaedr. 236. D: *ὦ μακάριε Φαῖδρε*. 241. E: *οὐκ ᾔσθου, ὦ μακάριε, ὅτι* cet. Crat. 414. C: *ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθ' ὅτι* cet. Pol. I. 341. E. IV. 432. D. Alc. I. 124. A. al. Pol. I. 344. B: *εὐδαίμονες καὶ μακάριοι κέκληνται*. Critia 121. B. Legg. IV. 711. E. Phaedr. 247. A: *πολλαὶ ... καὶ μακάριαι θέαι τε καὶ διέξοδοι ἐντὸς οὐρανοῦ*. Pol. I. 335. D: *ἤ τιν' ἄλλον τῶν σοφῶν τε καὶ μακαρίων ἀνδρῶν*. Polit. 269. D: *πολλῶν ... καὶ μακαρίων ... μετείληφεν* (*οὐρανός*). Theag. 128. B: *οὐδὲν γὰρ τούτων ἐπίστα-*

μαι τῶν μακαρίων τε καὶ καλῶν μαθημάτων. Pol. IV. 419: *καὶ πάντα ὅσα νομίζεται τοῖς μέλλουσι μακαρίοις εἶναι.* Epin. 992. C. Conv. 193. D: *μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι.* Pol. IV. 420. E. Euthyd. 303. C: *ὦ μακάριοι σφῶ τῆς θαυμαστῆς φύσεως οἳ* cet. Pol. V. 465. D: *μακαριώτερον (βίον).* Legg. II. 662. E: *μακαριώτατος.* Phaedr. 250. C: *τῶν τελετῶν ἣν θέμις λέγειν μακαριωτάτην.*

μακαριότης, ἡ, felicitas. Legg. II. 661. B: *τὸ ... τέλος ἁπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ* cet. Ep. VII. 327. C: *τόν τε αὐτοῦ βίον ... ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον.*

μακαρισμός, ὁ, praedicatio. Pol. IX. 591. D: *οὐκ ἐκπληττόμενος ὑπὸ τοῦ τῶν πολλῶν μακαρισμοῦ.*

μακαριστός, ἡ, όν, qui felix praedicatur. Conv. 204. C: *τὸ τῷ ὄντι καλὸν ... καὶ τέλεον καὶ μακαριστόν.* Pol. V. 465. D: *ζήσουσι ... τοῦ μακαριστοῦ βίου ... μακαριώτερον.* Phaedr. 256. C: *τὴν ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριστὴν αἵρεσιν εἱλέτην.*

μακαρίως, beate. Legg. IV. 711. E: *μακαρίως ... αὐτὸς ζῇ.* V. 733. E: *ζῆν ὡς οἷόν τ' ἐστὶν ἄνθρωπον μακαριώτατα.*

μακραίων, ὁ ἡ, longaevus, diuturnus. Epin. 982. A: *ἤ τινα μακραίωνα βίον ἔχειν.* Pol. II. 383. B. (Aesch.).

μακράν (pr. *ὁδόν*), *longo circuitu, longe; procul.* Phaedr. 272. D: *μακρὰν περιβαλλόμενος.* Theaet. 200. A: *μακρὰν περιελθόντες.* Legg. III. 683. C: *μακρὰν ἂν ἔλθοιμι ἔγωγε* VI. 753. A: *μακρὰν ἀποικοῦσιν ἑκάτεραι.* Ep. VIII. 352. D: *οὐ μακρὰν ἐλθόντας ποι.*

μακρολογία, ἡ, ubertas in dicendo; copiosa expositio vel *disputatio.* Legg. II. 655. B: *ἵνα δὴ μὴ μακρολογία πολλή τις γίγνηται περὶ ταῦθ' ἡμῖν.* Prot. 336. B: *μὴ μετεῖναί οἱ μακρολογίας.* Gorg. 449. C. Prot. 335. B: *καὶ ἐν μακρολογίᾳ καὶ ἐν βραχυλογίᾳ ... συνουσίας ποιεῖσθαι.* Gorg. 461. D: *τὴν μακρολογίαν ... ἣν καθείρξῃς.* Polit. 286. B.

μακρολόγος, ὁ ἡ, copiosus. Soph. 268. B: *τίνα οὖν ἀποφαινώμεθα τὸν μακρολογώτερον εἶναι;*

μακρολογῶ, copiosus vel *multus sum.* Theaet. 163. D: *μακρολογῶ δὲ ... βουλόμενος ἐρέσθαι εἰ* cet. Gorg. 465. B: *ἵν' οὖν μὴ μακρολογῶ.* Pol. III. 403. E: *ἵνα μὴ μακρολογῶμεν.* V. 455. C.

μακρόν, longe. Prot. 329. A: *μακρὸν ἠχεῖ.* Tim. 76. B: *μακρὸν ἐτείνετο.* Pol. VI. 487. D: *ὅσοι ἂν ... μακρότερον ἐνδιατρίψωσι.* Legg. VI. 759. D. VIII. 833. D. Etiam *μακροτέρως,* c. gen. i. q. *ultra.* Soph. 258. C: *μακροτέρως* (Steph. *μακροτέρω*) *τῆς ἀποῤῥήσεως.*

μακρός, ά, όν, longus; diutinus; altus; magnus; copiosus vel *multus.* Soph. 263. A: *μῶν μὴ μακρὸς ὁ λόγος;* Critia

119. B: ἃ μακρὸς ἂν χρόνος εἴη λέγειν. Phaedr. 274. A: εἰ μακρὰ ἡ περίοδος. Critia 111. A: μακρὰ προτείνουσα. Prot. 344. B: ἀλλὰ μακρὸν ἂν εἴη αὐτὸ οὕτω διελθεῖν. Id. Ax. 367. C. Pol. IV. 432. E: μακρὸν ... τὸ προοίμιον τῷ ἐπιθυμοῦντι ἀκοῦσαι. Men. 83. A. Phaedr. 241. E: καὶ τί δεῖ μακροῦ λόγου; Pol. VI. 484. A. Critia 113. B. Alc. II. 151. B: ἥξει δ' οὐ διὰ μακροῦ (*non ita multo post*). Phaedr. 246. A: μακρᾶς διηγήσεως. Critia init. οἷον ἐκ μακρᾶς ἀναπεπαυμένος ὁδοῦ. Theaet. 193. C: διὰ μακροῦ (*e longinquo*). Soph. 217. C: μακρῷ λόγῳ διεξιέναι. De lege 315. D. Μακρῷ, ut Lat. *longe*, c. compar. et superl. Theaet. 176. D: μακρῷ ἄριστ' ἔχει. Phil. 58. A: μακρῷ ἀληθεστάτην εἶναι γνῶσιν. 66. E: μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον. Pol. V. 461. E. Tim. 49. D. Legg. VI. 768. C: ὀρθότατα γίγνοιτ' ἂν μακρῷ. Pol. III. 406. B: μακρὸν ... τὸν θάνατον αὑτῷ ποιήσας. 407. D: μακρὸν καὶ κακὸν βίον ἀνθρώπῳ ποιεῖν. Hipp. min. 373. A: μακρὸν ... λόγον. Pol. II. 364. D: καί τινα ὁδὸν μακράν. III. 406. D: ἐὰν δέ τις αὑτῷ μακρὰν δίαιταν προςτάττῃ. VI. 497. D: μακρὰν ... τὴν ἀπόδειξιν. VII. 514. A. X. 605. D: μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα. Ep. VII. 339. B: ἐπιστολὴν πάνυ μακράν. Phaedr. 258. A: πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα. Pol. III. 400. B: εἰς βραχύ τε καὶ μακρὸν γιγνόμενον (int. numerum). Legg. XI. 927. A: μακροὶ δ' εἰσὶ περιέχοντες λόγοι. Phaedr. 264. D: δένδρεα μακρά (epigr.). 267. B: δεῖν δὲ οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων (λόγων). Conv. 223. C: ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν. Gorg. 449. C: διὰ μακρῶν (*copiose*). Id. Theaet. 172. D. Euthyd. 282. D. Soph. 268. B: μακροῖς λόγοις. Polit. 298. D: μακροῖς πλοίοις. Prot. 329. B: μακροὺς λόγους ... εἰπεῖν. 335. C: ἀποτείνοντι μακροὺς λόγους. Gorg. 465. E. Prot. 334. D: ἐάν τίς μοι μακρὰ λέγῃ. E. 335. C: ἐγὼ δὲ τὰ μακρὰ ταῦτα ἀδύνατος. Legg. X. 890. E. Pol. II. 376. D: οὐδ' εἰ μακροτέρα τυγχάνει οὖσα (ἡ σκέψις). IV. 435. D: μακροτέρα καὶ πλείων ὁδὸς cet. VI. 504. B. Conv. 203. A: μακρότερον μὲν ... διηγήσασθαι. Legg. X. 887. A. I. 627. B: μακροτέρου γὰρ λόγου. XII. 959. A: μὴ μακρότερον χρόνον ... γίγνεσθαι. Polit. 265. B: τὴν μακροτέραν (ὁδὸν) ... ἴωμεν. Pol. VI. 504. C: τὴν μακροτέραν ... περιιτέον τῷ τοιούτῳ. Adverbii partes agit Polit. 263. A: μακροτέραν (v. μακρότερον) τοῦ δέοντος ... πεπλανήμεθα. Clit. 410. B: μακρότερον (*amplius*) δὲ οὐδέν (δύνασθαι). Phaedr. 250. C: δι' ἣν ... νῦν μακρότερα εἴρηται. Lach. 179. B: κἂν ᾖ ὀλίγῳ μακρότερα. Ep. VII. 327. E: εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. Phil. 28. C: διὰ μακροτέρων (*uberius*). Phaed. 112. D: μακροτέρους τόπους περιελθόντα. Pol. II. 363. D: ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτείνουσι μισθούς. Legg. VII. 793. D: μακροτέρους ... τοὺς νόμους. Crat. 413. A: δοκῶ ... ἤδη μακρότερα τοῦ προςήκοντος

ἐρωτᾶν. Legg. IV. 721. E: *τὰ μακρότερ' ἂν ἑλοίμην*. Ep. VII. 342. A. Legg. VI. 785. B: *τὸν μακρότατον χρόνον ἀφορισμένον*. XI. 919. A: *τῶν μακροτάτων ... λύτρων*.

μάλα, *valde*, *admodum*. Prot. 310. C: *μάλα γε ὀψὲ ἀφικόμενος*. Phaedr. 230. C: *μάλ' ἀμφιλαφής*. Theaet. 142. B: *μάλα μόγις*. Id. Pol. I. 342. C. Soph. 236. D: *μάλα εὖ καὶ κομψῶς ... καταπέφευγεν*. Parm. 126. B: *μάλα φιλόσοφοι*. Pol. I. 337. A: *ἀνεκάγχασέ τε μάλα σαρδόνιον καὶ εἶπεν*. VII. 531. D: *εἰ μὴ μάλα γέ τινες ὀλίγοι*. Intendit c. part. *αὐτίκα* iunctum. Prot. 318. B: *αὐτίκα μάλα μεταβαλὼν τὴν ἐπιθυμίαν*. Pol. I. 338. B: *εὖ εἴσει αὐτίκα δὴ μάλα*. Ipsum quoque intenditur part. apposita *εὖ* (vern. *gar sehr* et simpl. *sehr*). Phaed. 92. D: *εὖ μάλα ἐξαπατῶσι* (*λόγοις*). Soph. 233. D: *προσέχων τὸν νοῦν εὖ μάλα*. Polit. 290. D. Parm. 127. B: *εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι*. Crat. 418. B: *εὖ μάλα ἐχρῶντο*. Conv. 194. A: *εὖ καὶ μάλ' ἂν φοβοῖο καί* cet. (ubi prius *καί* ad seq. *καί* refertur). Pol. III. 411. C: *ἂν ... ἐνωχῆται εὖ μάλα*. Tim. 22. B: *εὖ μάλα παλαιόν*. 90. C. Euth. 4. A: *εὖ μάλα πρεσβύτης*. Charm. 154. B. Ordine inverso Theaet. 156. A: *μάλ' εὖ ἄμουσοι*. 169. B. Eandem intendendi vim habet part. *καί*. Phaedr. 265. A: *καὶ μάλ' ἀνδρικῶς*. Polit. 272. D: *καὶ τοῦτο ... καὶ μάλ' εὔκριτον*. 291. A: *καὶ μάλα τινὰς ἀτόπους*. Pol. III. 413. C: *καὶ μάλ' εἰκότως ὀκνεῖν*. VI. 506. D: *καὶ γάρ ἐμοὶ ... καὶ μάλα ἀρκέσει*. VII. 518. B: *καὶ μάλα ... μετρίως λέγεις*. Legg. I. 648. A. Cum v. *πάνυ*. Phaed. 80. C: *καὶ πάνυ μάλα* (*ἐπιμένει*). Acced. part. *γέ*. Crat. 414. C: *καὶ μάλα γε γλίσχρως*. Alc. II. 147. al. In responsione *μάλα*, ut Lat. *admodum* (vern. *allerdings*), affirmat vel confirmat. Atque ita frequentantur *μάλα γε* (Pol. VIII. 555. D. 564. E. 568. C. al.), *καὶ μάλα* (Phaedr. 258. B. 263. A. Soph. 256. C. Pol. V. 458. D. Etiam verbo accedente, ut Conv. 189. A: *καὶ μάλ' ἐπαύσατο*. Pol. I. 334. E: *καὶ μάλα ... οὕτω ξυμβαίνει*.) et *καὶ μάλα γε* (Theaet. 148. C. al.). — Compar. *μᾶλλον*, *magis*; *potius*. Prot. 317. B: *τὸ ὁμολογεῖν μᾶλλον ἢ ἔξαρνον εἶναι*. Crat. 410. E: *τάχα μᾶλλον φήσεις*. Pol. VII. 520. C: *μᾶλλον δυνατοὺς ἀμφοτέρων μετέχειν*. Cum art. Phil. 24. C: *τῷ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον*. Ib. *ἐν τῇ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον ... ἕδρᾳ*. 25. C: *τῆς τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον δεχομένης ... φύσεως*. 27. E. 41. D. al. Cum vv. *εἶναι* et *γίγνεσθαι* est i. q. *altiore gradu*. Prot. 356. A: *πλείω καὶ ἐλάττω καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον* (*γιγνόμενα*). Phaed. 93. B: *μᾶλλόν τε ἂν ἁρμονία εἴη καὶ πλείων*. Phil. 41. E: *τίς μᾶλλον* (int. *ἐστὶ*) *καὶ τίς σφοδροτέρα*. Pol. IX. 585. C: *τὸ τοῦ ἀεὶ ὁμοίου ἐχόμενον ... μᾶλλον εἶναί σοι δοκεῖ ἢ —;* Saepenumero verti potest *nimis* (proprie *magis*, int. *quam par est*, *oportet* al.). Phaed. 63. D: *θερμαίνεσθαι μᾶλλον διαλεγομένους*. Pol. III. 410. E: *μᾶλλον ... ἀνεθέν-*

τος αὐτοῦ (τῆς φιλοσόφου φύσεως). Similiter ἔτι μᾶλλον usurpatur. Prot. 346. A: ὥστε ἔτι μᾶλλον (int. *quam alioqui facturi essent*) ψέγειν ... αὐτούς. Euthyd. 283. C: ταῦτ' οὖν διανοηθεὶς ἔτι μᾶλλον εἶπον ὅτι cet. — Etiam comparativo subiicitur μᾶλλον ut eius vim efferat vel, pluribus interpositis, perspicuitatis gratia eum repetat. Gorg. 482. B: καὶ τὴν λύραν μοι κρεῖττον εἶναι ... διαφωνεῖν ... μᾶλλον ἢ ἕνα ὄντα ἐμὲ ἐμαυτῷ ἀσύμφωνον εἶναι. 487. B: αἰσχυντηροτέρω μᾶλλον τοῦ δέοντος. Phaed. 79. E. Theaet. 184. E. Polit. 259. C. Crat. 437. A. Tim. 87. C. Legg. VI. 781. A: λαθραιότερον μᾶλλον (vern. *weit heimlicher*). — μᾶλλον δέ, *vel potius* (quod plerumque ita ponitur ut loquens semet ipsum corrigat). Phaed. 77. E: μᾶλλον δὲ μὴ ὡς ἡμῶν δεδιότων, ἀλλ' cet. Pol. VII. 522. E. X. 595. C: ἄκουε δή, μᾶλλον δὲ ἀποκρίνου. Tim. 57. E: χαλεπόν, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον εἶναι. Phil. 23. C: μᾶλλον δ' εἰ βούλει (vern. *oder wenn du lieber willst*), τριχῇ (διαλάβωμεν). Alc. I. 124. D. Superlativo seq. μᾶλλον simpliciter affirmat vel asseverat. Legg. VI. 775. D: διὸ μᾶλλον μὲν ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν καὶ βίον χρή, μάλιστα δὲ ὁπόσον ἂν γεννᾷ χρόνον εὐλαβεῖσθαι. — ἐπὶ μᾶλλον, *magis magisque*. Legg. II. 671. A. — οὐδὲν et μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. Gorg. 464. A. 493. D. Soph. 233. B. Pol. I. 340. B. al. Adiecto τί (οὐδέν vel μηδέν τι μᾶλλον), *nihilo magis*, etiam *nullo modo*, *neutiquam*. Phaed. 87. D. 104. E. Conv. 202. B. Pol. I. 346. B. al. Pronomen τί, leniter illud quidem intendens, etiam simplici μᾶλλον adiicitur. Prot. 327. B. Phaed. 75. C. Theaet. 169. B. Soph. 227. A. Pol. I. 330. E. — πολὺ μᾶλλον, *multo magis*. Phaed. 76. B. Phil. 42. A. Pol. I. 337. A. II. 360. D. Etiam πολλῷ μᾶλλον. Phaed. 80. E. — Superl. μάλιστα, *maxime; potissimum*. Prot. 315. A: ὅσπερ εὐδοκιμεῖ μάλιστα τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν. 327. A: ἔχει δὲ μάλιστα πάντων οὕτως. Gorg. 453. D: πάντων μάλιστα πείθει. Soph. 229. A. Phaedr. 277. A: εἰς ὅσον ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα. Gorg. 510. B: ὡς οἷόν τε μάλιστα. Pol. IV. 424. B. Soph. 239. B: ὅ τι μάλιστα δύνασαι. Pol. II. 361. D: ὡς μάλιστ', ἔφη, δύναμαι. Tim. 45. B: ὅλον μέν, μάλιστα δὲ τὸ μέσον ξυμπιλήσαντες τῶν ὀμμάτων. Cum superl. Tim. 92. Eryx. 392. C. — Effertur praemissis vv. ἐν τοῖς (conf. Lat. *in primis*), καί, ὅτι et ὡς (Lat. *vel* et *quam maxime*, etiam *quam maxime quis potest*). Theaet. 186. A: καὶ τούτων μοι δοκεῖ ἐν τοῖς μάλιστα πρὸς ἄλληλα σκοπεῖσθαι τὴν οὐσίαν (ἡ ψυχή). Conv. 173. B: ἐραστὴς ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε. Crit. 52. A. Ep. X. 358. B. Similiter τὰ μάλιστα. Critia 108. D: τούς τε ἄλλους κλητέον, καὶ δὴ καὶ τὰ μάλιστα Μνημοσύνην. Legg. VII. 794. D: καὶ δὴ τά γε μάλιστα πρὸς τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. 811. D. Phaed. 61. D: καὶ μάλιστα πρέπει cet. Pol. III. 404. B.

Gorg. 520. C: (εἰ) μὴ ... ὅτι μάλιστα ἅμα μεταδιδοὺς τοῦ τάχους λαμβάνοι τὸ ἀργύριον. Soph. 267. C: ὅτι μάλιστα ἔργοις τε καὶ λόγοις μιμούμενοι. Conv. 192. D: ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστ' ἀλλήλοις. Pol. II. 382. D: ἀφομοιοῦντες τῷ ἀληθεῖ τὸ ψεῦδος ὅτι μάλιστα. Critia 112. D. Legg. X. 887. D. Pol. V. 460. A: ἵν' ὡς μάλιστα διασῴζωσι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν. — In orat. interrogativa ut Lat. *potissimum* ponitur. Gorg. 448. D: τί μάλιστα —; (vern. *wie so denn?*). Theaet. 189. C. Conv. 218. C: Οἶσθα οὖν ἅ μοι δέδοκται; Τί μάλιστα; (vern. *was denn?*). Parm. 126. B: ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνει; Conv. 218. C. Crit. init. Men. 80. B. — Simpliciter affirmat in resp. (ut Lat. *maxime*). Prot. 311. E. Gorg. 477. C. Cum v. πάντων Phaedr. 262. C. Phil. 11. C. Pol. V. 468. E. Etiam extra respons., ubi aliquid conceditur, ὅτι μάλιστα affirmate ponitur (Lat. *maxime*, vern. *wirklich*). Parm. 135. A: εἴτε ὅτι μάλιστα εἴη, πολλὴ ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα. Crat. 435. A: εἰ δ' ὅτι μάλιστα μή ἐστι τὸ ἔθος ξυνθήκη, οὐκ ἂν καλῶς ἔτι ἔχοι cet. Euth. 4. D: εἰ ὅτι μάλιστ' ἀπέκτεινεν. 9. C. Alc. I. 106. A: εἰ δὲ δὴ ὅτι μάλιστα ταῦτα διανενόημαι. 113. D. Charm. 160. C. Men. 80. C. Eandem affirmationis vim habet μάλιστα in loquendi formula μάλιστα μέν (vern. *ganz*, *wirklich*, c. negat. *gar nicht*) ... εἰ δέ vel ἐὰν δέ, etiam εἰ δὲ μή, ubi nos in altera orationis parte usurpamus *oder* vel *oder doch*, et si negatio in prima accedit, *gar nicht — oder wenigstens*. Soph. 246. D: μάλιστα μὲν ... ἔργῳ βελτίους αὐτοὺς ποιεῖν, εἰ δὲ τοῦτο μὴ ἐγχωρεῖ, λόγῳ ποιῶμεν. Pol. II. 378. A: μάλιστα μὲν σιγᾶσθαι, εἰ δὲ ἀνάγκη τις ἦν λέγειν, δι' ἀποῤῥήτων ἀκούειν ὡς ὀλιγίστους. III. 414. C: πεῖσαι μάλιστα μὲν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας, εἰ δὲ μή, τὴν ἄλλην πόλιν. V. 461. C: μάλιστα μὲν μηδ' εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδὲν ... ἐὰν δέ τι βιάσηται, οὕτω τιθέναι ὡς οὐκ οὔσης τροφῆς τῷ τοιούτῳ (vern. *es gar nicht — an das Licht zu bringen, oder wenigstens — es auszusetzen*). 473. B. VIII. 564. C. IX. 590. D. Legg. I. 628. B. Euthyd. 304. A. Menex. 274. A. Aliis locis verti potest *vorzüglich*. Legg. VIII. 835. C: θεοῦ μὲν μάλιστα ἔργον ... νῦν δὲ cet. IX. 853. D: ὧν ἕνεκα μὲν μάλιστα, ὅμως δὲ καὶ cet. — Saepenumero propositioni generali interponitur, comparativo μᾶλλον sequente eoque rem accuratius definiente. Conv. 180. A: ἀλλὰ γὰρ τῷ ὄντι μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσι τὴν περὶ τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαυμάζουσι cet. Eundem generalem sensum habet vox μάλιστα numeris adiuncta et in tempore al. indicando (ut verti possit *ohngefähr*). Parm. 127. B: περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἑξήκοντα. Tim. 21. B: ἐγὼ δέ πῃ μάλιστα δεκέτης (ἦν). Critia 112. D: περὶ δύο μάλιστα ὄντες (v. ὄντας) μυριάδας. 118. D. Conv. 175. C: μάλιστα

σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦντας. Eryx. 400. A: *ὅσον τε* (*γε*?) *στατῆρος τὸ μέγεθος μάλιστα.*

μαλακία, ἡ, *mollities.* Pol. III. 398. E: *μαλακία καὶ ἀργία.* 410. D: *μαλακίας τε καὶ ἡμερότητος.* Gorg. 491. B: *διὰ μαλακίαν ψυχῆς.* Legg. VIII. 836. E.

μαλακίζομαι, *languesco, defatigor.* Soph. 267. A: *τὸ δ' ἄλλο πᾶν ἀφῶμεν μαλακισθέντες* cet.

μαλακός, ή, όν, *mollis*; etiam *laxus.* Critia 111. B: *ὅση πίειρα καὶ μαλακὴ* (*γῆ*). Tim. 59. D: *μαλακόν* (*ὕδωρ*). 62. B. Theaet. 181. D: *ἐκ μαλακοῦ.* Prot. 331. D: *τὸ σκληρὸν τῷ μαλακῷ* (*ἔστιν ὅπῃ προσέοικε*). Crat. 434. C: *τῷ λείῳ καὶ μαλακῷ.* Lys. 216. C. Tim. 70. C: *μαλακὴν καὶ ἄναιμον* (*τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν*). 74. D. Legg. I. 645. A. Conv. 195. E: *μαλακόν* (*ἦθος ἐχούσῃ*). Pol. VII. 524. A: *ὡς ταὐτὸν σκληρόν τε καὶ μαλακὸν αἰσθανομένη.* Tim. 70. D: *οἷον ἅλμα* (scribend. videtur e libris *ἅμμα*, vern. *Binde*) *μαλακόν.* Legg. X. 897. A. Pol. III. 398. E: *τίνες οὖν μαλακαὶ ... τῶν ἁρμονιῶν*; Conv. 195. E: *ἅ ἐστιν οὐ πάνυ μαλακά.* Legg. X. 889. C. VII. 817. D: *ὦ παῖδες μαλακῶν Μουσῶν ἔκγονοι.* Tim. 50. E: *ἔν τισι τῶν μαλακῶν.* Legg. X. 892. B. Men. 81. D: *τοῖς μαλακοῖς τῶν ἀνθρώπων.* Pol. VIII. 556. B: *μαλακοὺς ... καρτερεῖν πρὸς ἡδονάς τε καὶ λύπας.* Polit. 272. A: *μαλακὰς ... εὐνὰς εἶχον.* Pol. III. 411. A: *τὰς γλυκείας τε καὶ μαλακὰς ... ἁρμονίας.* Legg. V. 734. A: *μαλακὰς ... ἐπιθυμίας.* Polit. 307. A: *κατὰ τὰς πράξεις αὖ βραδέα καὶ μαλακά.* Soph. 242. E: *αἱ ... μαλακώτεραι* (*τῶν Μουσῶν*). Pol. III. 410. E: *μαλακώτερον ... τοῦ δέοντος.* Legg. II. 666. B: *μαλακώτερον ... τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος.* V. 735. A. Pol. III. 387. C: *μαλακώτεροι τοῦ δέοντος.* 410. D. Legg. II. 671. B: *τὰς ψυχὰς ... μαλακωτέρας* (v. *μαλθακ.*) *γίγνεσθαι καὶ νεωτέρας.* Polit. 307. C: *τὰ ... βραδύτερα καὶ μαλακώτερα.* Conv. 195. E: *ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ* (*Ἔρως*).

μαλακότης, ἡ, *mollities.* Theaet. 186. B: *τοῦ μαλακοῦ τὴν μαλακότητα* (*αἰσθήσεται*). Polit. 282. E. Pol. VII. 523. E: *μαλακότητα καὶ σκληρότητα.* Crat. 432. B: *μαλακότητας.*

μαλακῶς, *molliter.* Tim. 74. C: *σώμασι μαλακῶς καὶ πράως ὑπείκουσαν.* 78. D. Etiam *ignave, timide* (Ax. 365. B: *τὸ ... οὕτω μαλακῶς ... ἔχειν*) et *leniter.* Ep. VIII. 357. C: *προκαλούμενοι ... μαλακῶς τε καὶ πάντως.*

μαλάττω, *emollio.* Legg. I. 633. D: *αἳ ... τοὺς θυμοὺς μαλάττουσαι κηρίνους ποιοῦσιν.* Pol. III. 411. B: *ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξε.*

μάλη, ἡ, *brachium* (vern. der *Arm*). Gorg. 469. D: *λαβὼν ὑπὸ μάλης ἐγχειρίδιον.* Legg. VII. 789. C: *λαβόντες*

ὑπὸ μάλης ἕκαστος, τοὺς μὲν ἐλάττονας (ὄρνιθας) εἰς τὰς χεῖρας, μείζους δ' ὑπὸ τὴν ἀγκάλην ἐντός.

μαλθακία, ἡ, *mollities.* Pol. IX. 590. B: τρυφὴ ... καὶ μαλθακία.

μαλθακίζομαι, *languesco.* Pol. V. 458. B: ἤδη ... καὶ αὐτὸς μαλθακίζομαι. Phil. 51. D: μήπω ... μαλθακιζώμεθα. Soph. 241. C: ἀποστησόμεθα νῦν μαλθακισθέντες; Etiam *ignave facio* vel *ago.* Conv. 197. D: ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει ἅτε ὢν κιθαρῳδός. Ep. III. 317. C. Alc. I. 124. D: οὐδὲ μαλθακιστέον.

μαλθακός, ἡ, όν, *mollis.* Conv. 195. D: ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. Phaedr. 239. C: μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων. Etiam *lenis* (Theaet. 149. D: μαλθακωτέρας (τὰς ὠδῖνας) ... ποιεῖν.), *remissior* (Legg. XI. 922. E: μαλθακοὶ ἔμοιγ' ... δοκοῦσιν οἱ πάλαι νομοθετοῦντες γεγονέναι.) et *iners, ignavus.* Phaed. 85. C: πάνυ μαλθακοῦ εἶναι ἀνδρός. Conv. 174. C: μαλθακὸν αἰχμητήν. Id. Pol. III. 411. B. Legg. VI. 778. E: πρὸς δέ τινα μαλθακὴν ἕξιν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐνοικούντων εἴωθε ποιεῖν.

μαλθακῶς, *leniter.* Soph. 230. A: τὰ μὲν χαλεπαίνοντες, τὰ δὲ μαλθακωτέρως παραμυθούμενοι.

μάλιστα et μᾶλλον, vid. μάλα.

μαλλός, ὁ, *lana.* Pol. II. 363. B. (Hes.).

μανδραγόρας, ὁ, *mandragoras* (*Alraun*). Pol. VI. 488. C: μανδραγόρᾳ ἢ μέθῃ ... ξυμποδίσαντες.

μανθάνω, *disco, percipio; intelligo, cognosco, perspicio; scio* (ut Pol. I. 351. B. VI. 511. B.). Gorg. 447. D: μανθάνω (vern. *ich verstehe*). Theaet. 208. A. Polit. 282. D: ἆρ' οὖν μανθάνω; Parm. 128. A. Pol. VII. 524. D. IX. 592. A. Euthyd. 305. C: ἤδη μανθάνω. Abs. etiam est *intelligo* (sc. cur hoc dicas al.) sq. ὅτι, *quia.* Pol. I. 332. A. III. 402. D. VIII. 568. E. Euth. 3. B. 9. B. Saepius est i. q. *audio* (vern. *gut, das wohl*). Gorg. 490. D. 496. C. Phaed. 117. B. Pol. II. 372. E: εἶεν ... μανθάνω. Theaet. 174. B: μανθάνεις γάρ που — ἢ οὔ; Phil. 51. C: εἴ μου μανθάνεις. Men. 84. D: μανθάνεις; Prot. 315. A: ὅσπερ ... ἐπὶ τέχνῃ μανθάνει, ὡς σοφιστὴς ἐσόμενος. Pol. IX. 580. D: τὸ μὲν ... ἦν ᾧ μανθάνει ἄνθρωπος, τὸ δὲ ᾧ θυμοῦται. Legg. IV. 720. D: αὐτὸς μανθάνει τι παρὰ τῶν νοσούντων. Phil. 16. A: μανθάνομεν γὰρ ὃ λέγεις. Pol. IX. 581. B: ᾧ γε μανθάνομεν. Lach. 189. E: ἴσως ... οὐ μανθάνετέ μου ὅ τι λέγω. Pol. VII. 529. C: παρὰ ἃ νῦν μανθάνουσιν. III. 394. B: μάνθανε ... ὅτι cet. VI. 511. B. VII. 529. B: ἐάν ... τις ... τούτων τι μανθάνῃ. Charm. 172. B: ὅ τι ἂν ἄλλο μανθάνῃ. Phaed. 75. E: ἆρ' οὐχ ὃ καλοῦμεν μανθάνειν οἰκείαν ἂν ἐπιστήμην ἀναλαμβάνειν εἴη; Theaet. 145. D: ἆρ' οὐ τὸ μανθάνειν ἐστὶ τὸ σοφώτερον

γίγνεσθαι περὶ ὃ μανθάνει τις; Crat. 413. C: μανθάνειν περὶ τοῦ δικαίου ὅ τί ποτ' ἐστίν. 439. B: μανθάνειν ἢ εὑρίσκειν τὰ ὄντα. Phil. 17. A: τὰ μέν πως ... δοκῶ σου μανθάνειν cet. Pol. V. 475. C: ἀσμένως ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἰόντα. X. 606. E: ὡς ... ἄξιος ἀναλαβόντι μανθάνειν (*ediscere*). Euthyd. 277. B: τὸ μανθάνειν οὐκ ἐπιστήμην ἐστὶ λαμβάνειν τούτου οὗ ἄν τις μανθάνῃ; De lege 319. A: χρὴ μανθάνειν διαγιγνώσκειν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς ἄνδρας. Pol. VI. 504. D: οὐχ ἧττον μανθάνοντι πονητέον ἢ γυμναζομένῳ. Legg. XII. 949. B: τὸ δίκαιον ... διδάσκοντα καὶ μανθάνοντα. VI. 772. B: ἀπὸ τῆς χρείας μανθάνοντας. Charm. 163. D: εὐθὺς ἀρχομένου σου σχεδὸν ἐμάνθανον τὸν λόγον. Menex. 236. B: ἐμάνθανόν γε τοι παρ' αὐτῆς. Pol. III. 413. E: μουσικῆς ἧς ἐμάνθανε. VI. 488. B: χρόνον ἐν ᾧ ἐμάνθανε. Soph. 265. B: οὔπω μεμάθηκα. Euth. 9. C. Legg. II. 664. E: οὔπω μεμαθήκαμεν. Euth. 14. C: ἱκανῶς (v. ἴσως) ἂν ἤδη παρὰ σοῦ τὴν ὁσιότητα ἐμεμαθήκη (v. ἐμεμαθήκειν). Men. 86. A: ἐμεμαθήκει. Prot. 320. B: πολλὰ ... μεμαθηκέναι. Crat. 428. B: παρ' ἄλλων μεμαθηκέναι. Crat. 438. A: ἐκ ποίων οὖν ὀνομάτων ἢ μεμαθηκὼς ἢ εὑρηκὼς ἦν τὰ πράγματα —; Men. 81. D: ἅτε ... μεμαθηκυίας τῆς ψυχῆς ἅπαντα. Gorg. 454. E: οἵ ... γε μεμαθηκότες πεπεισμένοι εἰσί cet. Euth. 12. E: ὡς ἱκανῶς ἤδη παρὰ σοῦ μεμαθηκότας τά τε εὐσεβῆ cet. Soph. 260. B: οὐκ ἔμαθον (antec. διότι cet.) Phil. 18. D. 26. D. (abs.) 53. E: μόγις ἔμαθον. Pol. VI. 510. B: ταῦτ' ... οὐχ ἱκανῶς ἔμαθον. Prot. 312. B: τούτων ... σὺ ἑκάστην οὐκ ἐπὶ τέχνῃ ἔμαθες. Legg. III. 695. D: ἴσως τὸ Κύρου κακὸν οὐκ ἔμαθες. Epin. 975. C: εἰ δ' ἀληθές, οὐκ ἔμαθεν (*nescit*). Tim. 38. E: (ἐπειδὴ) τὸ προσταχθὲν ἔμαθε (ζῶα). Euthyd. 285. B: ἐμαθέτην. Conv. 182. C: ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι. Theaet. 166. E: ἀλλὰ ὧδε ἔτι σαφέστερον μάθε τί λέγω. Tim. 41. B: νῦν οὖν ὃ λέγω ... μάθετε. Gorg. 463. D: ἆρ' οὖν ἂν μάθοις ἀποκριναμένου; Pol. I. 353. A: νῦν δὴ ... ἄμεινον ἂν μάθοις ὃ ἄρτι ἠρώτων cet. Phil. 18. C: ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἓν ... μάθοι. Pol. III. 404. B. Theaet. 192. C: ἐὰν ἄρα ἐξ αὐτῶν τι μᾶλλον μάθω. Pol. I. 338. C. Hipp. mai. 369. D: ἵνα μάθω. Crat. 427. E: ἵνα ἤτοι μάθῃς παρὰ Σωκράτους ἢ διδάξῃς ἡμᾶς ἀμφοτέρους. Gorg. 488. C: οὐδὲ γάρ τοι τότε οἷός τ' ἦ μαθεῖν σου τί ποτε λέγεις. Theaet. 163. B: πρὶν μαθεῖν τὴν φωνὴν (τῶν βαρβάρων). Pol. I. 337. D: μαθεῖν παρὰ τοῦ εἰδότος. III. 413. A: δέομαι μαθεῖν. (Id. Phaed. 73. B.) VII. 525. B: πολεμικῷ ... ἀναγκαῖον μαθεῖν ταῦτα. Legg. VII. 795. B: διαφέρει δὲ πάμπολυ μαθὼν (*qui didicit*) μὴ μαθόντος. Ion. 541. B: καὶ ταῦτά γε ἐκ τῶν Ὁμήρου μαθών. Hipp. mai. 369. E: ἵνα μαθών τι ὠφεληθῶ. — Part. μαθών, *sciens* (vern. *wissentlich*)

etiam ponitur ubi alicui exprobramus quod faciat vel dicat quod ipse sciat malum vel falsum esse, et in univ. quod inconsiderate et temere agat vel loquatur. Atque ita ponitur cum part. causali ὅτι (sic enim libri edd. vett. habent, non ὅ τι): proprie: *quod* s. *quia sciens*, i. q. simpl. vern. *dafür dass*, quasi *zur Strafe dafür dass* —. Apol. 36. B: τί ἄξιός εἰμι παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι, ὅτι (libri recentt. ὅ τι) μαθὼν ἐν τῷ βίῳ οὐχ ἡσυχίαν ἦγον —; Euthyd. 283. E: εἶπον ἄν, σοὶ εἰς κεφαλήν, ὅτι (libri edd. ὅ τι) μαθών μου καὶ τῶν ἄλλων καταψεύδει τοιοῦτο πρᾶγμα. 299. A: πολὺ μέντοι ... δικαιότερον τὸν ὑμέτερον πατέρα τύπτοιμι, ὅτι (libri edd. ὅ τι) μαθὼν σοφοὺς υἱεῖς οὕτως ἔφυσεν. Similiter Prot. 353. D: ὅμως δ' ἂν κακὰ ἦν, ὅτι μαθόντα (*cognoscentem*. Conf. C: γιγνώσκοντες ὅτι πονηρά ἐστιν, ὅμως αὐτὰ πράττειν) χαίρειν ποιεῖ καὶ ὁπηοῦν. — Prot. 314. B: τὸ μάθημα ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ λαβόντα καὶ μαθόντα. Pol. VI. 488. B: μήτε μαθόντα πώποτε τὴν τέχνην cet. IV. 442. A: τὰ αὐτῶν μαθόντε. Men. 92. E: παρ' οὐδενὸς μαθόντες. Prot. 325. C: μὴ μαθοῦσι. Menex. 241. C: ὑπὸ μὲν τῶν κατὰ γῆν, ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ θάλατταν μαθόντας καὶ ἐθισθέντας μὴ φοβεῖσθαι τοὺς βαρβάρους. Hipp. mai. 286. E: ῥᾳδίως ἄρα μαθήσομαι. Pol. I. 344. A: πάντων δὲ ῥᾷστα μαθήσει ἐὰν cet. Prot. 318. E: μαθήσεται οὐ περὶ ἄλλου του ἢ περὶ οὗ ἥκει. Gorg. 460. A: καὶ ταῦτα παρ' ἐμοῦ μαθήσεται. Phil. 53. E: τάχα δ' ἴσως ... μᾶλλον μαθησόμεθα. Legg. XII. 962. D. Lach. 189. E: ὧδε ῥᾷον μαθήσεσθε. Gorg. 459. E: τὸν μέλλοντα μαθήσεσθαι τὴν ῥητορικήν. Pol. VII. 529. C. Conv. 206. B: αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος. De lege 319. E. Pass. Tim. 87. B: ὅταν ... μαθήματα μηδαμῇ τούτων ἰατικὰ ἐκ νέων μανθάνηται. Men. 88. B: μετὰ μὲν νοῦ ... μανθανόμενα cet. Verb. Crat. 439. B: μαθητέον. Legg. VII. 818. D: πόσα καὶ πότε μαθητέον. 822. C: μαθητέα ... τὰ τοιαῦτα πάντα.

μανία, ἡ, *insania* (etiam *dementia*), *furor*; *concitatio mentis*, *instinctus divinus* (*Begeisterung*). Phaedr. 245. A: τρίτη ... ἀπὸ Μουσῶν κατοκωχή τε καὶ μανία. B. 256. B: οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνη οὔτε θεία μανία. Alc. II. 139. B: ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδυνεύει ταὐτὸν εἶναι. Men. 91. C: μηδένα ... τοιαύτη μανία λάβοι ὥστε cet. Prot. 351. A: ἀπὸ μανίας γε καὶ ἀπὸ θυμοῦ. Phaedr. 244. A: διὰ μανίας, θείᾳ μέντοι δόσει διδομένης. 245. B. 251. A: τὴν τῆς σφόδρα μανίας δόξαν. 265. A: μανίας ... εἴδη δύο cet. Theaet. 157. E: νόσων (πέρι), τῶν τε ἄλλων καὶ μανίας. Phil. 45. E: μέχρι μανίας ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα. Conv. 218. B: τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ βακχείας. Pol. III. 400. B: ὕβρεως ἢ μανίας καὶ ἄλλης κακίας. IX. 573. A: τότε δὴ δορυφορεῖται ... ὑπὸ μανίας. Legg. VIII. 839. A: λύττης ... ἐρωτικῆς καὶ μανίας. Prot. 323. B: μανίαν (opp.

σωφροσύνην). Phaedr. 244. A: τὸ μανίαν κακὸν εἶναι. D: τόσῳ κάλλιον μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μανίαν σωφροσύνης. 265. A: μανίαν γάρ τινα ἐφήσαμεν εἶναι τὸν Ἔρωτα. B: ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν ... ἀρίστην εἶναι. Crat. 404. A: ἔχοντας ... τὴν τοῦ σώματος πτόησιν (v. πτοίησιν) καὶ μανίαν. Conv. 213. D: τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν. Pol. II. 382. C: διὰ μανίαν ἤ τινα ἄνοιαν. Tim. 86. B: δύο δ' ἀνοίας γένη, τὸ μὲν μανίαν, τὸ δ' ἀμαθίαν. Alc. II. 139. B: ὑπεναντίον εἶναι μανίαν φρονήσει. Theaet. 158. D: περὶ νόσων τε καὶ μανιῶν. Polit. 310. D: τελευτῶσα ... ἐξανθεῖν παντάπασι μανίαις. Phil. 36. E. Legg. IX. 869. A: μανίαις ὀργῆς (*per insanam iram*). 881. B: μὴ μανίαις ἐχόμενος.

μανικός, ή, όν, *insanus*; *furiosus*. Soph. 242. A: μή ποτε διὰ ταῦτά σοι μανικὸς εἶναι δόξω cet. Conv. 173. D: τὸ μανικὸς (vern. *Enthusiast* vel *exaltirt*) καλεῖσθαι. Charm. 153. B: ἅτε καὶ μανικὸς ὤν. Prot. 343. C: εὐθὺς ... τὸ πρῶτον τοῦ ᾄσματος μανικὸν ἂν φανείη, εἰ cet. Phaedr. 244. C: μανικὴν (i. q. μαντικήν). Legg. II. 672. B: πᾶσαν τὴν μανικὴν ... χορείαν. VII. 791. A: τὴν ἐντὸς φοβερὰν οὖσαν καὶ μανικὴν κίνησιν. Pol. III. 403. A: οὐδὲν ... προςοιστέον μανικὸν ... τῷ ὀρθῷ ἔρωτι. Alc. I. 113. C: μανικὸν ... ἐν νῷ ἔχεις ἐπιχείρημα. Legg. VII. 791. A: ἀντὶ μανικῶν ... διαθέσεων. De lucri cup. 227. B: οὐ μανικούς γε ... λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς. Phil. 63. D: διὰ μανικὰς ἡδονάς. Polit. 307. B: ὑβριστικὰ καὶ μανικὰ λέγοντες. Pol. III. 403. A: οὐδέ γε μανικωτέραν (ἡδονήν). Theaet. 144. A: μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται. Pol. IX. 577. D: τὸ μοχθηρότατον καὶ μανικώτατον δεσπόζειν.

μανικῶς, *insane*; *temere*. Phaedr. 249. D: ὡς μανικῶς διακείμενος. 265. A. Soph. 216. D: ὡς παντάπασιν ἔχοντες μανικῶς. Legg. X. 897. C: εἰ δὲ μανικῶς τε καὶ ἀτάκτως ἔρχεται (ἡ οὐρανοῦ φορά).

μανός, ή, όν, *rarus*, *tenuis*. Tim. 78. D: ὡς ὄντος τοῦ σώματος μανοῦ. 85. C. 75. C: μανῷ ... ὀστῷ. 53. A: τὰ ... μανὰ καὶ κοῦφα εἰς ἑτέραν ἵζει φερόμενα ἕδραν. 79. C: διὰ μανῶν τῶν σαρκῶν. Legg. V. 734. C: μανότερα (v. μανώτερα) ἔχων ἀμφότερα.

μανότης, ἡ, *raritas*. Tim. 72. C: ἡ σπληνὸς ... μανότης. 86. D: ὑπὸ μανότητος ὀστῶν. Legg. VII. 812. D: μανότητι (opp. πυκνότητα).

μαντεία, ἡ, *vaticinatio*; *oraculum*; *divinatio*; etiam *coniectura*. Phil. 66. B: ὡς ἡ ἐμὴ μαντεία. Apol. 22. A. Conv. 206. B: μαντείας ... δεῖται (vern. *errathen muss man*) ὅ τι ποτε λέγεις, καὶ οὐ μανθάνω. Legg. VII. 792. D: θεοῦ κατά τινα μαντείας φήμην. Tim. 71. D: μαντείᾳ χρωμένην καθ' ὕπνον. Legg. III. 694. C. Apol. 29. A: ἀπειθῶν τῇ μαντείᾳ. Alc. I. 127. E: εἴ τι δεῖ καὶ τῇ ἐμῇ μαντείᾳ

πιστεύειν. Phaedr. 275. C: τὴν Ἄμμωνος μαντείαν. Crat. 384. A: τὴν Κρατύλου μαντείαν (iron.). Legg. I. 642. D: τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν. VII. 800. C. VIII. 828: μετὰ τῶν ἐκ Δελφῶν μαντειῶν. Apol. 33. C: ἐκ μαντειῶν καὶ ἐξ ἐνυπνίων. Tim. 72. B: ἐπὶ ταῖς ἐνθέοις μαντείαις. Legg. XI. 914. A. Phaed. 111. B: φήμας τε καὶ μαντείας καὶ αἰσθήσεις τῶν θεῶν. Legg. VI. 772. D: πάσας θεῶν μαντείας ἐπελθόντας. Epin. 985. C.

μαντεῖον, τό, *locus ubi oracula eduntur.* Tim. 71. E: κατέστησεν ἐν τούτῳ τὸ μαντεῖον. * *oraculum, vaticinatio.* Apol. 21. C: ὡς ἐνταῦθα ... ἐλέγξων τὸ μαντεῖον. Tim. 72. B: τὰ μαντεῖα ἀμυδρότερα ἔσχε cet.

μάντευμα, τό, *vaticinatio.* Ep. II. 311. D: κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα.

μαντεύομαι, *vaticinor; divino, auguror; coniicio* vel *coniectura informo, suspicor, opinor.* Phaedr. 278. E: ὃ ... μαντεύομαι κατ᾽ αὐτοῦ λέγειν ἐθέλω. Polit. 289. C: ἐν οἷς ... μαντεύομαι ... καταφανεῖς γενήσεσθαι. Pol. III. 394. D. VII. 523. A: εἰ ἔστιν οἷον μαντεύομαι. 531. D. Legg. III. 694. C. Lys. 216. D: πρὸς ἃ ... λέγων μαντεύομαι, ἄκουσον. Pol. I. 349. A: ἀληθέστατα μαντεύε.. VI. 506. A: καλῶς γὰρ ... μαντεύει. Conv. 192. D: μαντεύεται ὃ βούλεται. Ep. III. 317. E: ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται. II. 311. C: αἱ γὰρ βέλτισται ψυχαὶ μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν. Crat. 411. B: δοκῶ γέ μοι οὐ κακῶς μαντεύεσθαι ὃ καὶ νῦν δὴ ἐνενόησα, ὅτι cet. Legg. VII. 800. A: μαντευόμενος αὐτό. Ep. VII. 340. A. Pol. VII. 538. A: ἦ βούλει ἐμοῦ μαντευομένου ἀκοῦσαι; Epin. 974. B: τῆς ψυχῆς ... μαντευομένης. Tim. 72. B: προφῆται ... μαντευομένων. Phil. 44. C: μαντευομένοις οὐ τέχνῃ cet. Legg. III. 677. E: ὃ λόγῳ μὲν Ἡσίοδος ἐμαντεύετο πάλαι cet. Pol. IV. 431. E: ὅτι ἐπιεικῶς ἐμαντευόμεθα ἄρτι ὡς cet. Phil. 67: τοὺς θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν Μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἑκάστοτε λόγων (λόγους?). Legg. XII. 959. D: τὸ ... μέτριον νομοθέτης ἂν μαντεύσαιτο οὐκ ἀσχημονέστατα. Pol. VII. 538. A: τοῦτον ἔχεις μαντεύσασθαι πῶς ἂν διατεθείη πρός τε τοὺς κόλακας —; Apol. 21. A. 39. D: ταῦτα ... ὑμῖν ... μαντευσάμενος ἀπαλλάττομαι. Phil. 64. A: τίνα ἰδέαν αὐτὴν εἶναί ποτε μαντευτέον. Etiam est *oraculum peto* et in univ. *sciscitor.* Apol. 21. A: εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι.

μαντικός, ή, όν, *vaticinandi peritus, praesagiens;* fem. *ars vaticinandi, divinatio.* Alc. I. 114. E: μαντικὸς γὰρ εἶ. Phaedr. 244. D: ὅσῳ ... ἐντιμότερον μαντικὴ οἰωνιστικῆς. Conv. 188. B: οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ. C: ἔστιν ... ἡ μαντικὴ φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργός. 202. E: διὰ τούτου (τοῦ Ἔρωτος) καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ. Apol. 40.

A: ἡ ... εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου. Phaedr. 242. C: ὡς δή τοι ... μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. Tim. 24. C: μέχρι μαντικῆς καὶ ἰατρικῆς. 71. E: οὐδεὶς ... ἔννους ἐφάπτεται μαντικῆς ἐνθέου καὶ ἀληθοῦς. Ib. ὑπὸ τῆς μαντικῆς τε καὶ ἐνθουσιαστικῆς φύσεως. Legg. XI. 932. E: ἄνευ μαντικῆς. Ion. 538. E: τὰ τοῦ μάντεώς τε καὶ μαντικῆς. Phaedr. 244. B: μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέῳ. Polit. 260. D. Conv. 188. C. Phaedr. 248. D: μαντικὸν βίον. 244. C: μαντικὴν ἐκάλεσαν (proprie μανικήν). 265. B: μαντικὴν ... ἐπίπνοιαν. Phaed. 84. E: φαυλότερος ... τὴν μαντικήν. 85. B: τὴν μαντικὴν ἔχειν. Polit. 290. C. Conv. 197. A: μαντικὴν Ἀπόλλων ἀνεῦρεν. Tim. 71. E: ὡς μαντικὴν ἀφροσύνῃ θεὸς ἀνθρωπίνῃ δέδωκεν. Charm. 173. C: τὴν μαντικὴν εἶναι ... ἐπιστήμην τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι. Phaed. 85. B: μαντικοί ... εἰσι. Crat. 405. A: αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις καὶ τοῖς μαντικοῖς περιθειώσεις. Phaedr. 275. B: λόγους ... μαντικούς.

μαντικῶς, *divinitus*. Theaet. 142. C: ὡς μαντικῶς ἄλλα τε δὴ εἶπε καὶ περὶ τούτου. Conv. 198. A: τὸ μὲν ἕτερον ... μαντικῶς δοκεῖς μοι εἰρηκέναι cet.

μάντις, ὁ, *vates*. Phaedr. 242. C: εἰμὶ ... μάντις μὲν cet. Theaet. 179. A: οὔτε μάντις οὔτε τις ἄλλος. Legg. I. 634. E. XI. 933. C. Epin. 978. A: οὐκ ἂν ἔτι πᾶς μάντις γνοίη ξύμπαντα ἀριθμόν. Charm. 164. E: αἰνιγματωδέστερον ... ὡς μάντις, λέγει. Men. 92. C: μάντις εἶ ἴσως. Lach. 199. A: τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως (ἄρχειν). Ion. 538. E. Lach. 195. E: μάντει. Charm. 174. A: τὸν εἰδότα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι πάντα, τὸν μάντιν. Lach. 195. E: ἐπεὶ μάντιν γε τὰ σημεῖα μόνον δεῖ γιγνώσκειν τῶν ἐσομένων cet. Phil. 67: οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντεις ὄρνισιν. Pol. II. 364. B: ἀγύρται ... καὶ μάντεις. Legg. VIII. 828. B. Polit. 290. D: τὸ ... τῶν ἱερέων σχῆμα καὶ τὸ τῶν μάντεων. Legg. IX. 871. D: μετ' ἐξηγητῶν καὶ μάντεων. X. 885. D: μάντεων καὶ ἱερέων. Ion. 531. B: τῶν μάντεών τις τῶν ἀγαθῶν. De virt. 379. C: ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι. Phil. 44. C: ὥσπερ μάντεσι προςχρῆσθαί τισι. Legg. III. 686. A: πολλοῖς μάντεσι κεχρημένους εἶναι τοῖς δὲ ἄλλοις καὶ τῷ Δελφικῷ Ἀπόλλωνι. Euth. 3. E. Ion. 534. C: τούτοις χρῆται (ὁ θεὸς) ... τοῖς χρησμῳδοῖς καὶ τοῖς μάντεσι τοῖς θείοις. Tim. 72. B: οὓς μάντεις ἐπονομάζουσί τινες cet. Men. 99. D: χρησμῳδοὺς καὶ μάντεις.

μαραίνω, *conficio, consumo*. Pol. X. 609. D: ἆρα ... ἀδικία ... φθείρει αὐτὴν (τ. ψυχὴν) καὶ μαραίνει —; Med. *marcesco*. Polit. 270. E: μαραινόμενα ... ἐξηφανίζετο.

μάργος, ὁ ἡ, *insanus*. Legg. VII. 792. E: ὅπως μήτε ἡδοναῖς τισὶ πολλαῖς ἅμα καὶ μάργοις προςχρήσεται ἡ κύουσα (κυοῦσα?). (Alc. II. 148. B: ἀλλὰ μάργον τί μοι

δοκεῖ εἶναι, vide ne scribi oporteat ἀλλὰ μὴν ἔργον, h. e. *difficile*).

μαργότης, ἡ, *insana cupiditas*, *gula*. Tim. 72. E: διὰ μαργότητα.

μαρμαρυγή, ἡ, *fulgor*. Pol. VII. 518. B: μαρμαρυγῆς. 515. C: διὰ τὰς μαρμαρυγάς. Tim. 68. A. Critia 116. C: μαρμαρυγὰς ἔχοντι πυρώδεις.

μαρτυρία, ἡ, *testimonium*. Legg. XI. 937. B: ὅλῃ τῇ μαρτυρίᾳ. Conv. 179. B: τούτου ... ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται. Legg. XI. 937. A: εἰς μαρτυρίαν κληθείς. Eryx. 399. B: τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν μαρτυροῦντες. Legg. XI. 937. C: μαρτυρίαι. Ib. μαρτυριῶν. Phaed. 266. E: μαρτυρίας.

μαρτύριον, τό, *testimonium*. Conv. 196. E: ᾧ δὴ πρέπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσθαι ὅτι cet. Legg. XII. 943. C: τοῦτον (τὸν στέφανον) ... ἀναθεῖναι μαρτύριον εἰς τὴν τῶν ἀριστείων κρίσιν cet.

μαρτύρομαι, *testor*, *testem profero*. Phil. 12. B: μαρτύρομαι νῦν αὐτὴν τὴν θεόν. Pol. II. 364. D: οἱ δὲ τῆς τῶν θεῶν ὑπ' ἀνθρώπων παραγωγῆς τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται. Gorg. 473. D: ἄρτι δὲ ἐμαρτύρου. In univ. *profero*. Phil. 47. D: ταῦτα δὲ τότε μὲν οὐκ ἐμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν.

μαρτυρῶ, *testor*, *testificor*, *testimonio confirmo* et in univ. *confirmo*, *probo*, *affirmo*, *praedico*. Ep. VI. 323. A: μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥᾳδίως εὑρήσειν σε cet. Ax. 366. B: σὺ δὲ οὐκ ἔτυμά μοι μαρτυρεῖς. Prot. 344. A: τὰ ἐπιόντα πάντα τούτῳ μαρτυρεῖ ὅτι οὕτως εἴρηται. Gorg. 525. D: μαρτυρεῖ ... τούτοις καὶ Ὅμηρος. Hipp. mai. 295. E. Menex. 237. C: μαρτυρεῖ δὲ ἡμῶν τῷ λόγῳ ἡ ... θεῶν ἔρις cet. Phaedr. 244. D: τόσῳ κάλλιον μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μανίαν σωφροσύνης. Legg. XI. 936. E: μαρτυρείτω. Gorg. 472. C: ἐὰν μὴ ἐγώ σοι μαρτυρῶ εἷς ὢν μόνος. Phaedr. 260. E: ἐὰν οἵ γε ἐπιόντες αὐτῇ λόγοι μαρτυρῶσιν εἶναι τέχνη. Theaet. 145. C: μαρτυρεῖν. Legg. III. 680. D. XI. 937. A. B: φόνου ... μαρτυρεῖν. Gorg. 475. E: καὶ ὁμολογῶν καὶ μαρτυρῶν. Eryx. 399. E: μαρτυροῦντες. Tim. 20. A: πολλῶν μαρτυρούντων. Legg. XI. 937. B: ἐὰν τὰ ψευδῆ φῇ τινὰ μεμαρτυρηκέναι. Polit. 279. B: τάχα ... ἂν ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ μέρος αὐτῆς μαρτυρήσειε ... ὃ βουλόμεθα. Lach. 198. A: μαρτυρήσαιτε. Pol. I. 340. A: ἐὰν σύ γ' ... αὐτῷ μαρτυρήσῃς. Legg. XI. 937. B: τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι. C. Polit. 269. A: μαρτυρήσας ὁ θεὸς Ἀτρεῖ. Legg. XI. 937. A. Pol. IV. 441. B: ὃ ... εἴπομεν, τὸ τοῦ Ὁμήρου μαρτυρήσει. Apol. 21. A: τούτων πέρι ὁ ἀδελφὸς ὑμῖν ... μαρτυρήσει. Gorg. 472. A: μαρτυρήσουσί σοι. Hipp. mai. 288. A. Gorg. 523. C: μαρτυρήσοντες ὡς δικαίως βεβιώκασιν. Prot. 344. D: ὥσπερ καὶ παρ' ἄλλου ποιητοῦ μαρτυρεῖται τοῦ εἰπόντος cet. Soph. 237. A.

μάρτυς, ὁ, *testis*. Legg. VIII. 843. A: τοῦ μὲν γὰρ ὁμόφυλος Ζεὺς μάρτυς cet. Pol. I. 340. A: τί ... δεῖται μάρτυρος; Legg. V. 730. A. Gorg. 474. A: ἐγὼ ... ὧν ἂν λέγω ἕνα μὲν παρασχέσθαι μάρτυρα ἐπίσταμαι. Legg. I. 630. A: ποιητὴν ... καὶ ἡμεῖς μάρτυρα ἔχομεν. II. 664. C. VIII. 836. C: μάρτυρα παραγόμενος τὴν τῶν θηρίων φύσιν. Apol. 20. E. 31. C. Gorg. 523. C: ἔρχονται αὐτοῖς πολλοὶ μάρτυρες. Legg. XI. 929. E. Apol. 32. E: καὶ τούτων ὑμῖν ἔσονται πολλοὶ μάρτυρες. Legg. XII. 943. C: μήτε μαρτύρων πιστώσεις λόγων (παρεχόμενον). 953. E: ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἔλαττον ἢ τριῶν. Theag. 123. B: ὥσπερ ἄνευ μαρτύρων λεγόμενα. Phil. 51. A: μάρτυσι (μάντεσι?) καταχρῶμαι cet. Conv. 175. E: ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις. Legg. I. 638. D. Ep. VII. 345. B. Gorg. 471. E: ἐπειδὰν τῶν λόγων ... μάρτυρας πολλοὺς παρέχωνται καὶ εὐδοκίμους. 472. A: ἐὰν βούλῃ κατ᾽ ἐμοῦ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγω. Phil. 67: κυρίους εἶναι μάρτυρας cet. Conv. 215. B: μάρτυρας παρέξομαι. Pol. II. 364. C: τούτοις ... πᾶσι τοῖς λόγοις μάρτυρας ποιητὰς ἐπάγονται. Legg. IX. 856. A. Apol. 19. C. Theag. 128. D.

μάσμα, τό, *investigatio*. Crat. 421. A: τοῦτο εἶναι ὂν οὗ μάσμα ἐστίν (v. τοῦτο εἶναι ὀνόμασμά ἐστιν).

μαστιγίας, ὁ, *verbero*. Gorg. 524. C: μαστιγίας ... εἴ τις ἦν.

μαστιγῶ, *flagello*, *verberibus caedo*. Legg. IX. 872. B: μαστιγώσας ὁπόσας ἂν ὁ ἑλὼν προστάττῃ. 882. B. VIII. 845. A: ἰσαρίθμους πληγὰς τούτοις μαστιγούσθω. XI. 914. B: πολλὰς πληγὰς μαστιγούσθω. Pol. X. 613. D: μαστιγούμενοι. Legg. IX. 854. D: μαστιγωθείς. Pol. II. 361. E: μαστιγώσεται.

μάστιξ, ἡ, *flagellum*. Phaedr. 254. A: οὔτε μάστιγος ἔτι ἐντρέπεται. 253. E: μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπείκων. Legg. IX. 879. E: τύπτειν τῇ μάστιγι. 881. C. XI. 917. D. Lys. 208. B: κἂν εἰ βούλοιο λαβὼν τὴν μάστιγα τύπτειν. Gorg. 524. C: ὑπὸ μαστίγων. Legg. VI. 777. A: κέντροις καὶ μάστιξιν.

μάταιος, ὁ ἡ, etiam α, ον, *inanis*, *vanus*; *irritus*; in homine pos. *stolidus*. Pol. V. 452. D: ὅτι μάταιος ὃς γελοῖον ἄλλο τι ἡγεῖται ἢ τὸ κακόν. Tim. 40. D: μάταιος ἂν εἴη πόνος. Legg. II. 654. E: μάταιος ... λόγος ἂν εἴη. V. 735. B: ὡς μάταιος ἂν ὁ πόνος εἴη καὶ ἀνήνυτος. Ax. 369. C: μάταιος οὖν ἡ λύπη. Soph. 231. B: περὶ τὴν μάταιον δοξοσοφίαν. Legg. XII. 957. D: διὰ ξυγχωρήσεων ... μάλα ματαίων. 967. D: κυσὶ ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς (e poët.). Pol. VIII. 554. A: δουλούμενος τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ὡς ματαίους. Legg. V. 742. E: οὔτ᾽ ἂν βούλοιτο ματαίας βουλήσεις cet. Epin. 991. C: ματαιότατος πόνος ἁπάντων.

ματαίως, *frustra*. Ep. VII. 331. D: *ματαίως ἐρεῖν*.

μάτην, *frustra; sine causa, temere* (vern. est *fruchtlos* et *grundlos*, i. q. *mit Unrecht*). Phaedr. 272. C: *ἵνα μὴ μάτην πολλὴν (ὁδὸν) ἀπίῃ καὶ τραχεῖαν*. Theaet. 189. D: *ἵνα μὴ μάτην θαῤῥήσῃς*. Polit. 283. B: *μάτην οὐδὲν ... ἔδοξε ῥηθῆναι*. Crat. 430. A: *μάτην αὐτὸν ἑαυτὸν κινοῦντα*. Tim. 33. D. 47. B. Legg. I. 631. B: *νόμοι οὐκ εἰσὶ μάτην διαφερόντως ἐν πᾶσιν εὐδόκιμοι τοῖς Ἕλλησιν*. IV. 715. B: *τὰ τούτων δίκαια ἅ φασιν εἶναι μάτην εἰρῆσθαι*. Alc. I. 113. C: *ἐμὲ δὲ αἰτιᾷ μάτην*. II. 142. D: *μὴ ὡς ἀληθῶς μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται*.

μάττω, *subigo*, ut farinam. Pol. II. 372. B: *τὰ δὲ μάξαντες*.

μάχαιρα, *ἡ*, *culter; ensis*. Pol. I. 353. A: *μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις —;* Euthyd. 294. E: *ἐς μαχαίρας ... κυβιστᾶν*.

μάχη, *ἡ*, *pugna;* in univ. *contentio*. Soph. 246. C: *ἄπλετος ... μάχη τις ... ἀεὶ ξυνέστηκε*. Conv. 220. D: *ὅτε ... ἡ μάχη ἦν*. Pol. VIII. 560. A: *μάχη ἐν αὐτῷ πρὸς αὑτὸν τότε γίγνεται*. Legg. X. 906. A: *μάχη ... ἀθάνατός ἐστιν ἡ τοιαύτη*. XI. 919. B: *ἡ τούτων καὶ περὶ ταῦτα ἐστὶ πρὸς δύο μάχη*. Euthyd. 272. A: *μάχῃ ἀργός*. Ep. VIII. 352. C: *ἔσθ' ὑμῖν ... πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων*. Gorg. init. *πολέμου καὶ μάχης φασὶ χρῆναι ... οὕτω μεταλαγχάνειν*. Phil. 15. D: *ταύτης ... πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα μάχης*. Legg. I. 638. A: *ἧτταν λέγοντες μάχης*. IX. 869. C: *ἐν στάσεσι μάχης γενομένης*. Pol. VIII. 556. B: *παραταχθεὶς ἐν μάχῃ πλουσίῳ* cet. Tim. 62. B: *τῇ ... μάχῃ καὶ τῷ σεισμῷ τούτῳ τρόμος ... ἐτέθη*. Legg. VII. 814. D: *τῇ πολεμικῇ μάχῃ*. Pol. II. 368. A: *εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην*. Legg. VII. 813. E: *πᾶσαν τὴν ἐν ὅπλοις ὄρχησιν καὶ μάχην μεμελετηκυίας*. VIII. 833. D: *τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις μάχην*. Hipp. mai. 294. D: *πάντων μάλιστα ἔριν καὶ μάχην περὶ αὐτῶν εἶναι* cet. Legg. VIII. 829. B: *ὅπως ἂν γίγνωνται μάχαι τινὲς ἑορταστικαί*. IV. 707. C: *περὶ τῶν τότε ... μαχῶν*. Conv. 220. D: *ἐν ταῖς μάχαις*. Pol. III. 386. B. Tim. 19. E: *ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις*. Apol. 39. A. Pol. I. 351. D: *μίση καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις παρέχει*. Tim. 88. A: *μάχας ἐν λόγοις ποιουμένη*. Legg. VII. 789. B. VIII. 833. E. Alc. I. 112. C. Menex. 240. E.

μαχητικός, *ή*, *όν*, *pugnax;* fem. et neutr. *pugnandi* vel *contendendi peritia*. Soph. 225. A: *τῆς ... μαχητικῆς*. 226. A. 225. A: *τὸ δὲ μαχητικόν (τιθέντας)*. Pol. V. 467. E: *ἐφ' ἵππων ... μὴ θυμοειδῶν μηδὲ μαχητικῶν* (opp. *εὐηνιωτάτων*).

μαχητικῶς, *pugnaciter* vel *repugnanter*. Theaet. 168. B: *οὐ δυσμενῶς οὐδὲ μαχητικῶς (σκέψει* cet.).

μάχιμος, η, ον, *militaris; bellicosus.* Tim. 25. D: τὸ ... μάχιμον (Lat. *copiae*) πᾶν ἀθρόον ἔδυ κατὰ γῆς. Critia 110. C: τὸ δὲ μάχιμον (ἔθνος) ... ᾤκει χωρίς. 112. B: τὸ μάχιμον ... γένος. Legg. VIII. 830. C: τὸ τῆς πόλεως ἡμῖν μάχιμον. Tim. 24. A: τὸ μάχιμον γένος ᾔσθησαί που τῆδε ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν κεχωρισμένον. Pol. III. 386. C: τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. Menex. 240. A: μάχιμα γένη.

μάχομαι, *pugno, contendo*; etiam *repugno, resisto.* Theaet. 205. A: ἀνδρικῶς γε ... μάχει. 155. B: ταῦτα ... ὁμολογήματα τρία μάχεται αὐτὸ αὑτοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. Pol. VIII. 556. E: αὐτὴ αὑτῇ μάχεται (ἡ πόλις). X. 603. D. Tim. 62. B. Theag. 123. A: τοιαῦτα ... καὶ ἕτερα ... πρὸς ἐμὲ μάχεται. Prot. 345. D: ἀνάγκῃ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται (Simon.). Theaet. 170. D: ἢ μυρίοι ἑκάστοτέ σοι μάχονται —; Soph. 260. D: ὥστε ... οὐκ ἂν μάχοιτο ἔτι. Pol. IV. 439. E. V. 471. D: ὅτι καὶ τοῖς πολεμίοις ἄριστ' ἂν μάχοιντο. Hipp. mai. 299. A: πάντες ἂν ἡμῖν μάχοιντο ὡς ἥδιστον ὄν. Tim. 57. A: ἕως δ' ἂν ... μάχηται. B. Lach. 191. A: ὃς ἂν ... μάχηται τοῖς πολεμίοις. Crat. 430. D: ἵνα ... μὴ μαχώμεθα ἐν τοῖς λόγοις ἐγώ τε καὶ σύ. Pol. III. 407. A: μηδὲν ... περὶ τούτου αὐτῷ μαχώμεθα. Prot. 342. B: τῷ μάχεσθαι καὶ ἀνδρείᾳ περιεῖναι. Gorg. 456. D: ἐν ὅπλοις μάχεσθαι. Pol. I. 342. D: ἐπεχείρει δὲ περὶ αὐτὰ μάχεσθαι. IV. 422. B: ἐὰν δέῃ μάχεσθαι. Legg. XI. 919. B: ὡς πρὸς δύο μάχεσθαι καὶ ἐναντία χαλεπόν. Lach. 191. D: πρὸς ἐπιθυμίας ἢ ἡδονὰς δεινοὶ μάχεσθαι. Menex. 239. B: Ἕλλησιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι. Pol. IX. 579. D: ἀγωνιζόμενος πρὸς ἄλλα σώματα καὶ μαχόμενος. Legg. I. 642. C: μαχόμενος πρὸς αὐτὰ ὑπὲρ ὑμῶν cet. VII. 818. B. Phil. 22. E: τῶν ... νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται. Pol. V. 469. D: μὴ πρὸς τὸν μαχόμενον ἰέναι. VI. 500. C: μαχόμενον αὑτοῖς. Conv. 178. E: μαχόμενοι ... μετ' ἀλλήλων. Pol. IX. 574. B: ἀντεχομένων ... καὶ μαχομένων ... γέροντός τε καὶ γραός. Tim. 76. A. Theaet. 180. B: τοὺς ἄνδρας μαχομένους. Pol. V. 470. C. IX. 589. A: μαχόμενα ἐσθίειν ἄλληλα. Menex. 241. B: τῶν ... Μαραθῶνι μαχεσαμένων. Pol. II. 375. A: εἴπερ εὖ μαχεῖται. V. 467. A. Lach. 193. A: πρὸς ἐλάττους ... μαχεῖται. Ep. VII. 345. B. Pol. I. 335. E: μαχούμεθα ἄρα ... κοινῇ ἐγώ τε καὶ σύ, ἐάν τις ... φῇ cet. IV. 422. B: ἆρ' οὐ πλουσίοις ἀνδράσι μαχοῦνται —; VII. 521. B. X. 604. A: τῇ λύπῃ μαχεῖσθαί τε καὶ ἀντιτενεῖν. Legg. VII. 818. E. Apol. 32. A: τὸν τῷ ὄντι μαχούμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου. Verb. Soph. 249. C: πρός γε τοῦτον παντὶ λόγῳ μαχετέον (sic codd. plurimi; vulg. μαχητέον) ὃς ἂν ... ἰσχυρίζηται cet.

μάω, rad., unde Homeric. μεμαῶσιν (Ion. 539. B.), μεμαῶτας (Hipp. min. 370. B.), et med. *μῶσθαι*, *meditari* (vern. *nachsinnen*), *quaerere.* Crat. 406. A: τὰς ... Μούσας τε

καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ μῶσθαι... τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασιν. 408. A: *ἐμήσατο φησί* (int. Homerus), *τοῦτο δὲ μηχανήσασθαί ἐστιν.* B: *ὃς τὸ εἴρειν ἐμήσατο.* A: *τὸν λόγον μησάμενον.*

μεγαλαυχία, ἡ, iactantia. Legg. IV. 716. A: *ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας.* Lys. 206. A: *φρονήματος ἐμπίπλανται καὶ μεγαλαυχίας.* Theaet. 174. D: *ἔν τε τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις.*

μεγάλαυχος, ὁ ἡ, iactans. Lys. 206. A: *ὅσῳ ἂν μεγαλαυχότεροι ὦσι.*

μεγαλαυχοῦμαι, me iacto. Alc. I. 104. C: *μεγαλαυχούμενος.* Hipp. min. 368. B: *ὡς ἐγώ ποτέ σου ἤκουον μεγαλαυχουμένου.* Pol. III. 395. D: *μεγαλαυχουμένην.*

μεγαλείως, magnifice. Theaet. 168. C: *μεγαλειότερον ἂν τοῖς αὑτοῦ ἐβοήθησεν.*

μεγαλήτωρ, ὁ ἡ, magnanimus. Alc. I. 132. A. (Hom.).

μεγαλόθυμος, ὁ ἡ, animosus, vehemens. Pol. II. 375. C: *ἅμα πρᾶον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος.*

μεγαλομερής, ὁ ἡ, magnis constans partibus. Tim. 62. A: *τὰ ... μεγαλομερέστερα εἰσιόντα.*

μεγαλόνοια, ἡ, magnanimitas. Legg. XI. 935. B: (*ὃς οὐ*) ... *μεγαλονοίας ἀπώλεσε μέρη πολλά.*

μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia. Pol. VI. 486. A: *ᾧ ... ὑπάρχει διανοίας μεγαλοπρέπεια.* 490. C. 494. B. Men. 74. A. Def. 412. E. Pol. II. 402. C: *ἐλευθεριότητος καὶ μεγαλοπρεπείας.* Ep. IV. 320. B: *μεγαλοπρεπείᾳ.* Pol. VII. 536. A: *ἀνδρείαν καὶ μεγαλοπρέπειαν.* VIII. 560. E: *ἀσωτίαν δὲ μεγαλοπρέπειαν* (*καλοῦντες*). Men. 88. A.

μεγαλοπρεπής, ὁ ἡ, magnificus, splendidus; etiam *magnanimus, generosus, sublimis.* Pol. VI. 487. A: *εἰ μὴ φύσει εἴη ... μεγαλοπρεπής.* Legg. IV. 709. E: *μεγαλοπρεπὴς φύσει.* 710. C. Menex. 247. B: *καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής.* 234. C: *ταφῆς καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεποῦς τυγχάνει.* Legg. VII. 795. E: *τό τε μεγαλοπρεπὲς φυλάττοντας ἅμα καὶ ἐλεύθερον.* 802. E. VIII. 837. C: (*τὸ*) *μεγαλοπρεπὲς καὶ τὸ φρόνιμον αἰδούμενος.* Epin. 975. C: *τό γε μεγαλοπρεπὲς σὺν τῷ σοφῷ οὐκ ἀποδίδωσιν.* Pol. VI. 503. C: *νεανικοί τε καὶ μεγαλοπρεπεῖς τὰς διανοίας.* Conv. 210. D: *θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς.* Pol. VI. 495. D: *τὸ ἀξίωμα μεγαλοπρεπέστερον λείπεται* (*φιλοσοφίας*). Euthyd. 303. C: *ἐν δὲ τοῖς καὶ τοῦτο μεγαλοπρεπέστερον ὅτι* cet. Prot. 338. A: *ἵνα μεγαλοπρεπέστεροι ... ἡμῖν φαίνωνται* (*οἱ λόγοι*). Crat. 418. C: *ὡς δὴ μεγαλοπρεπέστερα ὄντα.* Epin. 982. E: *χορείαν πάντων χορῶν καλλίστην καὶ μεγαλοπρεπεστάτην χορεύοντα* (*τὰ ἄστρα*). Polit. 211. C: *πάντων μεγαλοπρεπέστατον ὑφασμάτων ... ἀποτελέσασα.*

μεγαλοπρεπῶς, magnifice; luculenter; eximie. Polit.

277. B: ἵνα ... πρὸς τῷ ταχὺ καὶ μεγαλοπρεπῶς δηλώσαιμεν τὸ ... ἁμάρτημα. 284. D: βοηθεῖν μεγαλοπρ. Conv. 199. C: ἐπειδὴ καὶ τἄλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρ. διῆλθες οἷός ἐστι. Pol. II. 362. C: θεοῖς θυσίας ... ἱκανῶς καὶ μεγαλοπρ. θύειν. Hipp. mai. 291. E: καλῶς καὶ μεγαλοπρ. ταφῆναι. Men. 94. A: οὕτω μεγαλοπρ. σοφὸν ἄνδρα. De virt. 379. D: ὅταν τινὰ μεγαλοπρ. ἐπαινῶσι. *Liberaliter* verti potest (Charm. 175. C: τοῦτο ... παντάπασι μεγαλοπρ. ξυνεχωρήσαμεν), et *superbe* vel *animose* (vern. *muthig*, *keck*). Theaet. 161. E: ἵνα μεγαλοπρ. ἤρξατο ἡμῖν λέγειν. Pol. VIII. 558. B: ὡς μεγαλοπρ. καταπατήσασ' ἅπαντα ταῦτα οὐδὲν φροντίζει cet. Men. 70. B: ἀφόβως τε καὶ μεγαλοπρ. ἀποκρίνεσθαι. Hipp. min. 336. E: καί μοι ... γενναίως καὶ μεγαλοπρ. ἀποκρίναι. Lys. 215. E: ἔτι ἐπεξῄει τῷ λόγῳ μεγαλοπρεπέστερον cet.

μεγαλοφρονοῦμαι, *superbio*. Pol. VII. 528. B: οὐκ ἂν πείθοιντο οἱ περὶ ταῦτα ζητητικοὶ μεγαλοφρονούμενοι.

μεγαλοφρόνως, *superbe*, *cum iactatione*. Euthyd. 293. A: ἤρξατό γε ... πάνυ μεγαλοφρ. τοῦ λόγου ὧδε.

μεγαλοφροσύνη, ἡ, *animus magnus* vel *celsus*. Conv. 194. B: τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην. Alc. I. 122. C.

μεγαλόφρων, ὁ ἡ, *magnanimus*. Pol. VIII. 567. B: τίς ἀνδρεῖος, τίς μεγαλόφρων cet. Alc. I. 119. D: ἄνδρα οἰόμενον μεγαλόφρονα εἶναι. 103. B: μεγαλοφρόνων.

μεγαλοψυχία, ἡ, *magnanimitas*. Alc. II. 150. C: διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν. Def. 412. D.

μεγαλόψυχος, ὁ ἡ, *magnanimus*. Alc. II. 140. C: μεγαλοψύχους (κατονομάζουσι).

μεγάλως, *magnopere*, *magnifice*. Euthyd. 284. E: ἢ καὶ τοὺς μεγάλους ... μεγάλως λέγουσι —; Charm. 171. D: μεγάλως τι (Steph. mal. μεγαλωστὶ) ἂν ἡμῖν ... ὠφέλιμον ἦν σώφροσιν εἶναι. Hipp. mai. 291. E: ἦ θαυμασίως τε καὶ μεγάλως ... εἴρηκας.

μεγαλωστί, *late*. Pol. VIII. 566. C: δῆλον δὴ ὅτι μέγας μεγαλωστὶ οὐ κεῖται (ex Hom.).

μέγας, άλη, α, *magnus*, *longus*, *adultus*; *amplus*; *insignis*, *praestans*; *illustris*, *potens*, etiam *gravis* (in re quae permagni momenti est); *arduus*, *difficilis*; *vehemens*. Prot. 344. D: μέγας χειμὼν ἐπιπεσών. Phaed. 62. B: ὁ ... ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος ... μέγας τέ τίς μοι φαίνεται cet. 116. B: εἷς δὲ (υἱὸς) μέγας. Pol. X. 608. B: μέγας γὰρ ... ὁ ἀγών. 615. C: Ἀρδιαῖος ὁ μέγας (*potens*). Legg. V. 730. D: ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει ... οὗτος. Ep. II. 310. C: νῦν δὲ μέγας ἐγώ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἑπόμενον. Pol. I. 339. B: μεγάλη (προσθήκη). V. 460. A. VI. 496. B: ἐν σμικρᾷ πόλει ὅταν μεγάλη ψυχὴ φυῇ. Phaedr. 287. D: τὸ μὲν σοφὸν ... καλεῖν ἔμοιγε μέγα (*nimium*) εἶναι

δοκεῖ. Phil. 52. D: τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν. Legg. VII. 795. B: ταῦτα δ' ... ὀργάνοις τοιούτοις οὐδὲν μέγα (*nullius est momenti*). Hipp. mai. 287. A: οὐ μέγα (*difficile*) ἐστὶ τὸ ἐρώτημα. Menex. 235. D: οὐδὲν μέγα δοκεῖν εὖ λέγειν. Epin. 977. E: καίτοι μέγα μὲν καὶ τοῦτο. Polit. 268. E: μεγάλου μύθου. Charm. 169. A: μεγάλου δή τινος ... ἀνδρὸς δεῖ ὅστις cet. Prot. 316. B: οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. Euthyd. 275. D: ἅτε μεγάλου ὄντος τοῦ ἐρωτήματος. Eryx. 397. C: οὕτως ᾤετο μεγάλου τινὸς ἐστερῆσθαι. Apol. 29. E: ἵππῳ μεγάλῳ ... καὶ γενναίῳ. Riv. 133. B: λέγων μεγάλῃ (v. μέγα) τῇ φωνῇ. Phaed. 77. E: ἐν μεγάλῳ τινὶ πνεύματι ἀποθνήσκων. Crat. 427. C: τὸ δ' αὖ ἄλφα τῷ μεγάλῳ ἀπέδωκε. Pol. III. 402. A: (ὅτε) οὔτ' ἐν σμικρῷ οὔτ' ἐν μεγάλῳ ἠτιμάζομεν αὐτά. VII. 537. E: (ἐν) πολλῷ ... καὶ μεγάλῳ γένει. Phil. 14. D: μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος. Legg. V. 732. A: τόν γε μέγαν ἄνδρα ἐσόμενον. 747. B: πρὸς πολιτείαν ... ἓν οὐδὲν οὕτω δύναμιν ἔχει παίδειον μάθημα μεγάλην ὡς ἡ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς διατριβή. Prot. 310. B: τῇ φωνῇ μέγα λέγων (*voce magna*, h. e. *clare*). Phaed. 101. C: μέγα ἂν βοῴης. Conv. 212. D: μέγα βοῶντος. Pol. V. 449. B: μέγα ἤδη λέγων. Legg. IX. 854. D: ᾄδειν μέγα. Alc. I. 110. B. Euthyd. 276. C. 300. D. Phaedr. 260. D: τόδε δ' οὖν μέγα λέγω ὡς cet. Phaed. 95. B: μὴ μέγα λέγε (ut Lat. *magna loqui*, h. e. *gloriari*). Soph. 238. A: μήπω μέγ' εἴπῃς. Hipp. mai. 295. A. Phil. 21. E: ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρόν (*nullo modo*. Id. 32. E. 33. B. Legg. X. 900. D. Apol. 19. C. D: ἢ σμικρὸν ἢ μέγα. 21. B. 24. A. 26. B. Charm. 176. B.). Phil. 61. B: μέγα τι δήπου πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου. 66. B: οὐκ ἂν μέγα τι (*non ita multum* vel *longe*) τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις. Pol. II. 366. A: αἱ τελεταὶ ... μέγα δύνανται. IV. 423. E: ἐὰν τὸ λεγόμενον ἓν μέγα φυλάττωσι. Legg. I. 741. B: τί μέγα τὴν πόλιν ὀνίνησιν. Apol. 20. E: μηδὲ ἂν δόξω τι ὑμῖν μέγα (*admirabile*) λέγειν. Κατὰ μέγα, *continuo*. Phaedr. 262. A: κατὰ μέγα (opp. κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων. Sic etiam κατὰ μεγάλα Tim. 65. A.). Epin. 986. A: καὶ οὐδὲν μέγα διαπέπραγμαι. Crat. 427. C: ὅτι μεγάλα τὰ γράμματα (τὸ ᾱ et η). Hipp. mai. 281. C: ὧν ὀνόματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ. Phaedr. 274. A: μεγάλων γὰρ ἕνεκα περιιτέον. Pol. I. 329. A: ὡς μεγάλων τινῶν ἀπεστερημένοι. II. 365. C: οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν εὐπετὲς ... τῶν μεγάλων. VIII. 560. E: τελουμένου ψυχὴν μεγάλοισι τέλεσι. Ep. VII. 327. D: μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν cet. Gorg. 497. C: ὅτι τὰ μεγάλα μεμύησαι πρὶν τὰ σμικρά. Soph. 243. A: πλημμελὲς οὕτω μεγάλα κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν ἐπιτιμᾶν. Crat. 406. B: μεγάλα ... ἐρωτᾷς. Pol. I. 343. C: τὸν μεγάλα δυνάμενον πλεονεκτεῖν. III. 404. A: (ὅτι) μεγάλα

καὶ σφόδρα νοσοῦσιν οὗτοι οἱ ἀσκηταί. IV. 426. C: σοφὸς τὰ μεγάλα. VII. 538. B: ἧττον ... ἀπειθεῖν τὰ μεγάλα ἐκείνοις ἢ τοῖς κόλαξιν. Lach. 183. D: τὰ μεγάλα περὶ αὑτοῦ λέγοντα. Prot. 314. A: πολὺ μείζων κίνδυνος cet. Pol. IV. 424. D: μείζων ἐκβαίνει (ἡ παρανομία). De iusto 373. E: τὸ μὲν μεῖζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἔλαττον ὑπερεχόμενον. Pol. I. 347. E: πολὺ δέ μοι δοκεῖ μεῖζον εἶναι ὃ νῦν λέγει Θ. V. 457. D: πολὺ ... τοῦτο ἐκείνου μεῖζον πρὸς ἀπιστίαν. Tim. 40. D: μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς. Pol. II. 373. E: μείζονος τῆς πόλεως δεῖ. 368. D: ἐν μείζονι. Soph. 245. E: μείζω ... πλάνην. Crat. 438. C: μείζω τινὰ δύναμιν εἶναι ἢ ἀνθρωπείαν cet. Apol. 20. E: μείζω τινὰ ἢ καθ' ἄνθρωπον σοφίαν. Phil. 25. C: καὶ μεῖζον καὶ σμικρότερον. Pol. VI. 491. A: εἰς ... μεῖζον ἑαυτῶν ἀφικνούμεναι ἐπιτήδευμα. Hipp. min. 372. D: ἵνα μηδὲν ἐμαυτὸν μεῖζον εἴπω. Ep. VII. 343. A: ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἐν αὑτῷ φύσεως. — Adverbii instar ponitur μεῖζον. Prot. 334. C: μεῖζον (*clarius*) φθέγγεσθαι. Id. Legg. VII. 817. C. Conv. 216. C: ὅτι πολὺ μεῖζον (*magis*) ἂν ἀχθοίμην. — Pol. II. 368. D: μείζω (γράμματα). V. 475. A: κἂν μὴ ὑπὸ μειζόνων καὶ σεμνοτέρων τιμῶνται. Epin. 980. D: σμικρῶν καὶ μειζόνων. Legg. XI. 926. B: ἐπὶ μείζοσι γάμοις τὴν διάνοιαν ἐπέχων. Ep. VII. 327. E: τίνας ... καιροὺς ... μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων —; Pol. VII. 537. D: εἰς μείζους ... τιμὰς καθιστάναι. Legg. XII. 958. E: λίθινα ... ἐπιστήματα μὴ μείζω ποιεῖν ἢ cet. Menex. 234. A: ἐπὶ τὰ μείζω ἐπινοεῖς τρέπεσθαι. Ep. VII. 345. B: οὐ καθ' αὑτόν, μείζονα δέ. Alc. I. 104. A: οἴει ... εἶναι ... κάλλιστός τε καὶ μέγιστος. Phil. 58. C: μεγίστη καὶ ἀρίστη (ἐπιστήμη). Prot. 330. A: μέγιστον ... τῶν μορίων. Pol. II. 377. A: ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον. Tim. 26. A: ὅπερ ἐν ἅπασι τοῖςδε τοιοῖςδε μέγιστον ἔργον. 29. B. Theaet. 184. A: καὶ τὸ μέγιστον (*et quod maximum est*). Soph. 260. A: τὸ μὲν μέγιστον (*id quod maximum* vel *gravissimum est*) φιλοσοφίας ἂν στερηθεῖμεν. Parm. 133. B: μέγιστον δὲ τόδε. Conv. 196. B: τὸ μὲν μέγιστον ὅτι (*hoc autem maximum est quod*) cet. Pol. III. 407. B: τὸ δὲ δὴ μέγιστον ὅτι cet. Legg. XII. 942. D. Apol. 41. B. Similiter interponitur τὸ μέγιστον, *id quod maximum est*, Ep. VII. 336. B. VIII. 355. D. Adverbiorum instar usurpatur τὸ μέγιστον, *maximam partem* (Pol. III. 410. C. VII. 528. A.); etiam *maxime* (Legg. XII. 961. D. Sine artic. Menex. 237. C. Ep. VII. 328. C.). Phaed. 61. A: ὡς φιλοσοφίας ... οὔσης μεγίστης μουσικῆς. Polit. 292. D: σχεδὸν τῆς χαλεπωτάτης καὶ μεγίστης κτήσασθαι. Pol. IX. 578. C: περὶ γάρ τοι τοῦ μεγίστου ἡ σκέψις. Soph. 243. D: περὶ ... τοῦ μεγίστου. Pol. III. 416. C: εἰ μέλλουσι τὸ μέγιστον (*hoc quod maximam vim habet*) ἔχειν πρὸς

τὸ ἥμεροι εἶναι αὐτοῖς cet. Adverbii instar ponitur *μέγιστον*. Alc. I. 105. B: *μέγιστον* (*plurimum*) *δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει*. Euthyd. 300. B: *φθεγγόμενα καὶ βοῶντα μέγιστον* (*clarissime*) *τὰ σιδήρια λέγεται*. — Phil. 56. E: *δύο τὰ σμικρότατα καὶ τὰ πάντων μέγιστα*. Pol. III. 389. D: *σωφροσύνης ... οὐ τὰ τοιάδε μέγιστα —;* Critia 108. D: *τὰ μέγιστα ... τῶν λόγων*. Theaet. 201. A: *ἡ τῶν μεγίστων εἰς σοφίαν* (*ἐπιστήμη*). Pol. II. 377. E: *τὸ μέγιστον καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψεῦδος*. VII. 534. D: *κυρίους τῶν μεγίστων εἶναι*. Legg. X. 888. B. VIII. 835. C: *ἐναντία λέγων ταῖς μεγίσταισιν ἐπιθυμίαις*. X. 900. A: *ἐν τιμαῖς ταῖς μεγίσταις*. Ep. VII. 351. A. Polit. 302. A: *τῶν περὶ τὰ μέγιστα μεγίστην ἄγνοιαν εἰληφότων*. 307. D. Crat. 391. D: *μέγιστα δὲ καὶ κάλλιστα* (*λέγει*). Conv. 198. E: *τὸ ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα*. Legg. VIII. 842. E: *τὰ μέγιστα ἤδη νενομοθετηκὼς περὶ γάμους* cet.

μέγεθος, τό, *magnitudo; proceritas* et *longitudo*; *potestas, vis* et *vehementia*; etiam *gravitas* et *difficultas*. Gorg. 509. C: *ὡς ἑκάστου κακοῦ μέγεθος πέφυκεν, οὕτω* cet. Pol. X. 602. C: *ταὐτὸν ... μέγεθος*. Legg. III. 698. B: *τὸ μέγεθος τοῦ στόλου*. Ep. VII. 351. D: *χειμώνων ... ἐξαίσιον ... μέγεθος*. Phaed. 107. A: *ὑπὸ μέντοι τοῦ μεγέθους περὶ ὧν οἱ λόγοι εἰσί* cet. Critia 116. E. Legg. XI. 934. B: *τοῦ ... μεγέθους τῆς κολάσεως ἑκάστων ἕνεκα*. Apol. 30. E: *ὑπὸ μεγέθους ... νωθεστέρῳ* (*ἵππῳ*). Euthyd. 274. A: *ὑπὸ ... τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπαγγέλματος οὐδὲν θαυμαστὸν ἀπιστεῖν*. Prot. 320. E: *ἃ ... ηὖξε μεγέθει*. Phaed. 100. E. Parm. 151. D: *ἴσον μεγέθει*. Pol. VI. 488. A: *μεγέθει ... καὶ ῥώμῃ*. X. 614. A. Tim. 24. E: *μεγέθει καὶ ἀρετῇ*. Critia 117. A: *πρέποντα ... τῷ τῆς ἀρχῆς μεγέθει*. Legg. V. 733. B: *πλήθει καὶ μεγέθει*. IX. 867. D: *μεγέθει θυμοῦ*. Alc. I. 123. E: *κάλλει τε καὶ μεγέθει* cet. Gorg. 456. A: *δαιμονία ... τις ... τὸ μέγεθος*. Polit. 290. D: *διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐγχειρημάτων*. Phil. 45. C: *οἷον μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς*. 57. C: *εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος ... προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν*. Pol. IV. 423. B: *ὅσην δεῖ τὸ μέγεθος τὴν πόλιν ποιεῖσθαι*. X. 608. C: *ἀμήχανόν τι ... λέγεις μέγεθος*. Tim. 57. D: *μέγεθος ἔχον* (*τρίγωνον*). Critia 112. A. Legg. IV. 715. C: *ἰσχὺν ἢ μέγεθος ἤ τι γένος*. Charm. 154. C: *θαυμαστὸς ἐφάνη τό τε μέγεθος καὶ τὸ κάλλος*. Ep. VII. 329. A: *τὸ μέγεθος ... τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος*. Prot. 356. C: *τὰ αὐτὰ μεγέθη*. Charm. 168. E. Critia 115. D: *μεγέθεσι κάλλεσί τε ἔργων*. Legg. IX. 860. B: *πλήθει καὶ μεγέθεσι*. 861. E. Phaed. 111. D: *ἀενάων ποταμῶν ἀμήχανα μεγέθη*. Soph. 251. A: *τὰ σχήματα καὶ μεγέθη* (*αὐτῷ ἐπιφέροντες*).

μεγεθουργία, ἡ, *rerum magnarum molitio*. **Ax. 370.**

B: οὐ γὰρ δὴ θνητή γε φύσις τόσον διήρατο μεγεθουργίας ὥστε cet.

μέδομαι, *curo*. Hipp. min. 371. B. (Hom.).

μέθεξις, *ἡ*, *communicatio*, *communitas*. Parm. 132. D: ἡ μέθεξις αὕτη τοῖς ἄλλοις ... τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις, ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς. 151. E: τὸ ... εἶναι ἄλλο τί ἐστιν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος —; Soph. 256. A: διὰ τὴν μέθεξιν ταὐτοῦ πρὸς αὑτήν (αὐτήν?). 259. A. Parm. 141. D: χρόνου μέθεξιν.

μέθη, *ἡ*, *potatio* vel *potus immoderatus* et (quae inde exsistit) *ebrietas*. Conv. 176. D: ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστί. Pol. III. 398. E. Legg. II. 671. E. Conv. 176. E: μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ... συνουσίαν. Pol. III. 396. D: ὑπὸ μέθης. IX. 571. C: ἢ σίτων ἢ μέθης πλησθέν. Legg. I. 637. A: κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης. 637. D: περὶ ἁπάσης μέθης. Ib. μέθης ... αὐτῆς πέρι. II. 666. B: μέθης ... καὶ πολυοινίας. III. 695. B: μαινόμενος ὑπὸ μέθης τε καὶ ἀπαιδευσίας. Pol. VI. 488. C: μανδραγόρᾳ ἢ μέθῃ ... ξυμποδίσαντες. Legg. II. 671. D: μέθῃ διαμάχεσθαι. 674. A: μέθῃ χρῆσθαι. Phaedr. 240. E: εἰς ... μέθην ἰόντος. Pol. II. 363. D: μέθην αἰώνιον. Legg. I. 645. D: προσφέροντες ... τὴν μέθην. VI. 775. B: πίνειν ... εἰς μέθην. De lege 320. A. Phaedr. 256. C: ἐν μέθαις. Legg. III. 682. E: περιπεσόντες μουσικῇ τε καὶ ταῖς μέθαις. Phaedr. 238. B: περὶ ... μέθας τυραννεύσασα. Transfertur ad eum qui tamquam ebrius titubat. Legg. I. 639. B: κἂν δειλὸς ὢν ἐν τοῖς δεινοῖς ὑπὸ μέθης τοῦ φόβου ναυτιᾷ.

μεθημερινός, *ἡ*, *όν*, *diurnus*. Soph. 220. D: τὸ μεθημερινόν (opp. τὸ νυκτερινόν). Tim. 45. C: μεθημερινὸν (v. μεσημερινὸν) ... φῶς.

μεθιδρύω, *transfero*. Legg. X. 904. E: ἐπὶ τἀναντία μεθιδρύσασα (μεθιδρύσατο?) τὸν αὑτῆς βίον.

μεθίημι, *dimitto*; *missum facio*; *omitto*; *solvo*. Tim. 81. D: μεθιᾶσι τοὺς τῆς ψυχῆς ... δεσμούς. Lach. 187. B: μὴ μεθίει τοὺς ἄνδρας. Legg. XI. 914. E: μεθιέτω ... ὁ ἄγων. IX. 879. E: μεθιέντων ἄμφω. Phil. 286. E: μηδ' εὐθὺς οὕτω μεθιέναι. Pol. V. 450. A. Legg. II. 665. D. VII. 811. E. Tim. 85. E: μεθῆκε ... ἐλευθέραν (τὴν ψυχήν). Phil. 50. D: μεθεῖναί με. 16. E: τὸ ἓν ἕκαστον ... εἰς τὸ ἄπειρον μεθέντα χαίρειν ἐᾶν. 23. B: ὥς οὐδείς πώ σε ἡμῶν μεθήσει. Pol. VII. 537. B: ἡνίκα ... τῶν ἀναγκαίων γυμνασίων μεθίενται. D: ὀμμάτων καὶ τῆς ἄλλης αἰσθήσεως ... μεθιέμενος. Soph. 267. B: τὸ δὲ μεθείσθω. Legg. X. 886. D. VI. 781. A: διὰ ... τούτου μεθειμένου. Tim. 55. D: καὶ τούτων μὲν μεθετέον. **immitto* vel *emitto*; etiam *sino*. Phil. 62. D: μεθιῶ (v. μεθίω) δὴ τὰς ξυμπά-

σας ῥεῖν εἰς τὴν ... ὑποδοχήν; Legg. VIII. 844. C: ὁ ἐπάνω μεθιεὶς εἰκῇ τὰ ῥεύματα. Tim. 79. C: ἔξω μεθιέν. 78. C: τὸ μὲν τῶν ἐγκυρτίων εἰς τὸ στόμα μεθῆκε. 62. E: εἰς ταὐτὸν μεθεῖμεν ἀθρόας. Legg. XII. 951. D: εἰ μέλλει τὸ τῶν νομοφυλάκων δεῖγμα εἰς τὰς ἄλλας μεθήσειν πόλεις. VI. 781. A: τὸ δὲ περὶ τὰς γυναῖκας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον μεθεῖται. Phil. 62. D: μεθεῖνται. Legg. I. 636. D: δύο γὰρ αὗται πηγαὶ μεθεῖνται φύσει ῥεῖν. Phil. 62. E: μεθείσθων δή.

μεθίστημι, *converto, muto.* Pol. VIII. 562. C: ἆρ' οὖν ... ἡ τοῦ τοιούτου ἀπληστία ... καὶ ταύτην τὴν πολιτείαν μεθίστησι —; Legg. VII. 797. C: λανθάνειν ... τῶν νέων τὰ ἤθη μεθιστάντα. Ep. III. 315. D: τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα. 319. D: βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα (*mutando constituentem*). Pol. II. 380. D: ἢ αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ μεθίστασθαι ἢ ὑπ' ἄλλου. Tim. 82. A: μεθισταμένου. Intrans. et med. *me converto, transeo* vel *migro; mutor;* cum praep. ἐκ *prodeo, exsisto.* Pol. VIII. 553. E: ἐξ ἧς ἡ ὀλιγαρχία μετέστη. Ep. VII. 348. D: μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας. Pol. II. 382. E: οὔτε αὐτὸς μεθίσταται (*mutatur*) cet. IX. init. πῶς μεθίσταται ἐκ δημοκρατικοῦ (ὁ τυραννικὸς ἀνήρ). Parm. 162. C: οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι. Legg. VI. 762. B: τῷ μεθίστασθαι ... εἰς ἕτερον ἀεὶ τόπον. Pol. VII. 518. A: ἔκ τε φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων καὶ ἐκ σκότους εἰς φῶς. Ep. III. 319. E: ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει (v. μετάστηθι). Ax. 372: ἡ ... ἐκ τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα (ψυχή). Ep. III. 319. E: ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει (v. μετάστηθι). Ax. 372: ἅτε εἰς ἀμείνω οἶκον μεταστησόμενος.

μέθοδος, ἡ, *investigatio, quaestio; via* vel *ratio disputandi, exponendi* et in univ. *secta ratioque* (Cic.); etiam *ratio aliquid ponens* vel *statuens.* Phaedr. 269. D: οὐχ ᾗ Τισίας ... πορεύεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἡ μέθοδος. 270. D. Polit. 260. E: τοῦ γὰρ ἄρχοντος ἕνεκα ἡμῖν ἡ μέθοδος ἦν. Pol. VII. 531. C. 533. B. C: οὐκοῦν ... ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος μόνη ταύτῃ πορεύεται —; Legg. XII. 965. C: ὄντως ... ταύτης οὐκ ἔστι σαφεστέρα μέθοδος ἀνθρώπων οὐδενί. Phaedr. 270. C: ἄνευ τῆς μεθόδου ταύτης. Phaed. 79. E: ἐκ ταύτης τῆς μεθόδου. 97. B: κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῆς μεθόδου. Soph. 265. A. Pol. X. 596. A: ἐκ τῆς εἰωθυίας μεθόδου. Soph. 227. A: τῇ τῶν λόγων μεθόδῳ ... οὐδέ τι μᾶλλον τυγχάνει μέλον cet. Polit. 266. D: τῇ τοιᾷδε μεθόδῳ τῶν λόγων. Ep. II. 314. D. Theaet. 183. C: κατά γε τὴν τοῦ πάντα κινεῖσθαι μέθοδον (vern. *Annahme*). Soph. 218. D: τὴν μέθοδον (*investigationem*) αὐτοῦ προμελετᾶν. E. 235. C: τὴν τῶν οὕτω δυναμένων μετιέναι ... μέθοδον. 243. D: λέγω ... ταύτῃ (v. ταύτην) δεῖν ποιεῖσθαι τὴν μέθοδον

ἡμᾶς. Polit. 286. D: τὴν μέθοδον ... τοῦ κατ' εἴδη δυνατὸν εἶναι διαιρεῖν. Pol. VI. 510. B: αὐτοῖς εἴδεσι δι' αὐτῶν τὴν μέθοδον ποιουμένη. C: καθ' ἑκάστην μέθοδον. Legg. I. 638. E: ἂν ἄρα δύνωμαι τὴν περὶ ἁπάντων τῶν τοιούτων ὀρθὴν μέθοδον ἡμῖν δηλοῦν. Pol. IV. 435. D: ἐκ τοιούτων μεθόδων, οἵαις νῦν ἐν τοῖς λόγοις χρώμεθα.

μεθόριον, τό, confinium. Legg. IX. 878. B: οἷς ἔστι μεθόριον. Locr. 102. B: ἡ δ' ἀκμὰ μεθόριον τουτέων ἐστί. Euthyd. 305. C: οὓς ἔφη Πρόδικος μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ.

μέθυ, τό, vinum. Pol. III. 390. B. (Hom.).

μεθύσκω, ebrium reddo. Legg. I. 649. D: δι' ἡδονῆς ... μεθύσκοντα. Med. *ebrius sum.* Conv. 176. C: περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι οἷόν ἐστι τἀληθῆ λέγων.

μεθυστικός, ή, όν, ebriosus. Pol. IX. 573. C: μεθυστικός τε καὶ ἐρωτικὸς cet.

μεθύω, ebrius vel *temulentus sum;* ut Lat. *madeo*, etiam *repletus sum.* Lys. 222. C: ἐπειδὴ ὥσπερ μεθύομεν ὑπὸ τοῦ λόγου. Conv. 215. D: μεθύειν. Pol. IV. 426. A: μεθύων. VIII. 561. C. Legg. I. 640. D. al. Phaed. 79. C: ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα (ἡ ψυχή). Conv. 212. D: σφόδρα μεθύοντος. Ib. μεθύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα. 214. C. 220. A. Legg. I. 637. B: πᾶσαν ... τὴν πόλιν ... μεθύουσαν. Critia 121. A: οὐ μεθύοντες ὑπὸ τρυφῆς cet. Legg. I. 640. D: μεθυόντων. Pol. II. 363. D: μεθύοντας. III. 395. E: μεθύοντας ἢ καὶ νήφοντας. Conv. 214. A: οὐδὲν μᾶλλον μή ποτε μεθυσθῇ. Pol. VIII. 562. D: (ὅταν) πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς (τ. ἐλευθερίας) μεθυσθῇ. Conv. 203. B: μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος. IX. 573. B. Legg. I. 646. A. Pol. III. 403. E: μεθυσθέντι.

μειδιῶ, subrideo. Parm. 130. A: μειδιᾶν. Phaed. 86. D: μειδιάσας ... ἔφη. 102. D. Euthyd. 275. E: πάνυ μειδιάσας τῷ προςώπῳ ... ἔφη.

μειζόνως, magis, amplius; vehementius. Polit. 300. B: ἔτι μειζόνως. Crat. 407. B: ἔτι δὲ μειζόνως λέγων θεοῦ νόησιν. Pol. IV. 422. E: μειζόνως (*ampliore nomine*) ... χρὴ προςαγορεύειν τὰς ἄλλας. Tim. 48. E: μειζόνως τῆς πρόσθεν διῃρημένη. Critia 106. C. Legg. III. 693. E: ἀγαπήσασα μειζόνως ἢ ἔδει. V. 740. A. VII. 789. B: μειζόνως ... ἢ δεῖ (*ultra quam par est*). 797. D. IX. 867. B: μειζόνως ... τιμωρητέον (sq. ἐλαττόνως). XI. 930. A: ἐὰν δ' αἱ ψυχαὶ κυμαίνωσι μειζόνως αὐτῶν. 932. A. Ep. VI. 322. E.

μείης, i. q. μείς. Crat. 409. C.

μειράκιον, τό, adolescentulus. Prot. 315. D: νέον τι ἔτι μειράκιον. Parm. 126. C: μειράκιον ... ὢν cet. Conv. 215. D: ἐάν τε ἀνὴρ ἐάν τε μειράκιον. Apol. 34. C: εἷς μὲν μειράκιον ἤδη, δύο δὲ παιδία. Charm. 154. B: νῦν δ' ... εὖ μάλ' ἂν ἤδη μειράκιον εἴη. Theaet. 144. C: τοῦ

μειρακίου. Gorg. 485. A: *μειρακίῳ ὄντι.* C: *παρὰ νέῳ ... μειρακίῳ.* Theaet. 142. C. Conv. 223. A. Riv. 132. B: *τῷ μειρακίῳ.* 133. A. Gorg. 499. B: *ὥσπερ τὰ μειράκια.* Pol. VI. 497. E: *μειράκια ὄντα ἄρτι ἐκ παίδων.* Legg. II. 658. D: *τὰ νέα μειράκια.* Apol. 18. C: *παῖδες ὄντες, ἔνιοι δ' ὑμῶν καὶ μειράκια.* Lach. 179. D: *ἐπειδὴ μειράκια ἐγενόμεθα.* Gorg. 485. D: *μετὰ μειρακίων.* Theaet. 173. B: *ὥστ' ... εἰς ἄνδρας ἐκ μειρακίων τελευτῶσι.* Conv. 192. A: *βέλτιστοι τῶν παίδων καὶ μειρακίων.* Pol. V. 468. B. Lach. 200. D: *τοῖς μειρακίοις.* Theaet. 168. E: *παίζοντες πρὸς μειράκια.* Pol. VI. 498. B: *μειράκια ... ὄντα καὶ παῖδας.* Riv. 135. A.

μειρακίσκος, ὁ, adolescentulus. Phaedr. 237. B: *ἦν οὕτω δὴ παῖς, μᾶλλον δὲ μειρακίσκος.* Theag. 122. C. Pol. VII. 539. B: *οἱ μειρακίσκοι.*

μειρακιώδης, ὁ ἡ, puerilis. Pol. V. 466. B: *ἀνόητός τε καὶ μειρακιώδης δόξα ... εὐδαιμονίας πέρι.* Gorg. 485. E: *μειρακιώδει ... μορφώματι* (Eurip.). Pol. VI. 498. B: *μειρακιώδη παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν.*

μείρομαι, sortior, sorte nanciscor. Locr. 95. A: *γᾶς μεμόρακται πυρός τε* cet.

μείς, ὁ, mensis. Crat. 409. C. Tim. 39. C.

μειῶ, minuo, med. *decresco.* Crat. 409. C: *ἀπὸ τοῦ μειοῦσθαι.*

μείων, minor. Locr. 102. B: *εἰ ... μείω (ἐπάρδοιτο), φθίσις (λέγεται).*

μελαγχολία, ἡ, atra bilis. Locr. 103. A: *ἐς ... μελαγχολίας ... ἄγοισαι.*

μελαγχολικός, ή, όν, melancholicus. Pol. IX. 573. C: *ὅταν ... μελαγχολικὸς γένηται.*

μελαγχολῶ, insanio, deliro. Phaedr. 268. E: *ὦ μοχθηρέ, μελαγχολᾷς.*

μελαίνω, intrans. et med. *nigresco.* Tim. 83. A: *μελαίνει ... ὑπὸ παλαιᾶς ξυγκαύσεως.* Polit. 270. E: *τῶν ... πρεσβυτέρων αἱ λευκαὶ τρίχες ἐμελαίνοντο.* Tim. 59. B: *μελανθέν.*

μελανόμματος, ὁ ἡ, nigros habens oculos. Phaedr. 253. D: *λευκὸς ἰδεῖν, μελανόμματος* cet.

μέλας, αινα, αν, niger; neutr. etiam *atramentum.* Pol. VII. 523. D: *ἐάν τε λευκὸς ἐάν τε μέλας.* II. 363. B: *γαῖα μέλαινα* (Hom.). Theaet. 181. C: *(ὅταν) μέλαν ἐκ λευκοῦ ... γίγνηται.* Tim. 83. B: *τὸ μέλαν χρῶμα.* C: *μελαίνης χολῆς.* 85. A. 68. C: *μέλανος.* 83. B. Hipp. min. 371. C: *νηΐ μελαίνῃ* (Hom.). Prot. 331. D: *τὸ λευκὸν τῷ μέλανι ἔστιν ὅπῃ προσέοικε.* Phaedr. 276. C: *μέλανι σπείρων διὰ καλάμου.* Pol. IV. 419. C: *μέλανι (ἐναληλιμμένοι).* Tim. 68. B. Critia 116. A: *τὸν δὲ (λίθον) μέλανα.* Pol. IX. 585. A: *πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες.* Tim. 67. E: *τὸ*

μὲν διακριτικὸν τῆς ὄψεως λευκόν, τὸ δ' ἐναντίον αὐτοῦ μέλαν (προςρητέον). Legg. X. 897. A. Lys. 217. D: μέλαιναι (τρίχες). Prot. 346. D: οἷς μέλανα μὴ μέμικται. Theaet. 184. D: λευκῶν τε καὶ μελάνων. Pol. V. 474. E: μέλανας ... ἀνδρικοὺς ἰδεῖν. Theaet. 184. B: τὰ ... μέλανα.

μέλε, ὦ μέλε, blanda est appellatio. Theaet. 178. E: νὴ Δία, ὦ μέλε.

μέλει, *curae est* (i. q. *curo, specto*; etiam *administro* vel *guberno*); *interest, refert;* praeter. etiam valet *tractavi, operam dedi* al. (cum genit. rei vel praep. περί et genit.; etiam c. nomin.). Phaed. 60. D: εἰ οὖν τί σοι μέλει τοῦ ἔχειν ἐμὲ ... ἀποκρίνασθαι. 82. D: οἷς τι μέλει τῆς αὑτῶν ψυχῆς. Theaet. 144. E. 172. D: διὰ μακρῶν ἢ βραχέων μέλει οὐδὲν λέγειν. 199. A: ὅτι τῶν ... ὀνομάτων οὐδὲν ἡμῖν μέλει. Conv. 216. D. Pol. I. 345. D: τῇ ... ποιμενικῇ οὐ δήπου ἄλλου του μέλει ἢ cet. II. 365. D: (εἰ) μηδὲν αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπίνων μέλει. VII. 519. E: ὅτι νόμῳ (v. νομοθέτῃ) οὐ τοῦτο (v. τούτου) μέλει ὅπως cet. IX. 581. B: (ὅτι) χρημάτων ... ἥκιστα τούτων τούτῳ μέλει. Legg. I. 637. A: ἐν ἄστεσιν ὅσων Σπαρτιάταις μέλει. II. 660. A: οἷς μέλει τούτων. IX. 871. C. Euth. 3. C: Ἀθηναίοις ... οὐ σφόδρα μέλει ἄν cet. Apol. 32. D. Alc. II. 150. D: ᾧ μέλει περὶ σοῦ. Lach. 182. E: οἷς οὐδὲν ἄλλο μέλει ... ἢ τοῦτο ζητεῖν cet. Ep. VII. 337. E: ᾧ μέλει ἀκούειν. Legg. VIII. 835. D: ἐν ᾗ (πόλει) ... θυσίαι τε καὶ ἑορταὶ καὶ χοροὶ πᾶσι μέλουσι διὰ βίου. Lys. 211. C: μηδενός σοι ... μελέτω. Phaedr. 274. C: ἆρά γ' ἂν ἔθ' ἡμῖν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων; Ep. III. 319. A. Pol. V. 469. E: ἐάν τι ἡμῖν μέλῃ τῆς ... εὐνοίας. Phaedr. 272. D: οὐδὲν ... τούτων ἀληθείας μέλειν οὐδενί. Pol. VII. 538. C: πατρὸς ... μέλειν τὸ μηδέν. Tim. 24. B: οἷς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ νόμου προςετάχθη μέλειν. 71. A. Legg. VIII. 849. A: τοῖς ... ἀγορανόμοις τὰ περὶ ἀγορὰν που δεῖ ἕκαστα μέλειν. IX. 875. A: ὅτι πολιτικῇ καὶ ἀληθεῖ τέχνῃ οὐ τὸ ἴδιον, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἀνάγκη μέλειν. XII. 969. A: σοὶ ... τοῦτό γε ... μέλειν παρακελεύομαι. Phaedr. 235. A: ἢ ἴσως οὐδὲν αὐτῷ μέλον τοῦ τοιούτου. Gorg. 501. B: οὔτε μέλον αὐταῖς ἄλλο ἢ χαρίζεσθαι μόνον. Soph. 227. A: τυγχάνει μέλον. Legg. VI. 766. C: οἷς ἦν ... τοῦτο μέλον. Apol. 24. D: μέλον γέ σοι (*quum istud cures*). Crat. 428. B: μεμέληκε ... μοι περὶ αὐτῶν. Apol. 25. C. Men. 81. A. Lach. 187. C: ὅτι μεμεληκέναι ὑμῖν ἡγούμεθα ... περὶ τῶν τοιούτων. 179. B. Prot. 339. B: πάνυ μοι τυγχάνει μεμεληκὸς τοῦ ᾄσματος. Polit. 266. D: ὅτι τῇ τοιᾷδε μεθόδῳ τῶν λόγων οὔτε σεμνοτέρου μᾶλλον ἐμέλησεν ἢ μή. Apol. 24. C: ὧν οὐδὲν τούτῳ πώποτε ἐμέλησεν. 26. B. Alc. II. 149. A. Phaedr. 238. D: ταῦτα ... θεῷ μελήσει. Id. Phaed. 95. B. Legg. XI. 923. B: ἡμῖν δὲ περὶ τῶν ἄλ-

λων τῶν ὑμετέρων μελήσει. Ep. VII. 334. A. Verb. Pol. II. 365. D: *οὐδ' ἡμῖν μελητέον τοῦ λανθάνειν.*

μελέτη, ἡ, meditatio; studium, exercitatio. Phaed. 81. A: *ἢ οὐ τοῦτ' ἂν εἴη μελέτη θανάτου;* Polit. 286. A: *ῥᾴων δ' ἐν τοῖς ἐλάττοσιν ἡ μελέτη παντὸς πέρι μᾶλλον ἢ περὶ τὰ μείζω.* Conv. 208. A: *μελέτη ... σώζει τὴν ἐπιστήμην.* Men. 75. A: *ἵνα καὶ γένηταί σοι μελέτη πρὸς τὴν περὶ τῆς ἀρετῆς ἀπόκρισιν.* Phaed. 82. A: *κατὰ τὰς αὐτῶν ὁμοιότητας τῆς μελέτης.* B: *ἐξ ἔθους τε καὶ μελέτης γεγονυῖαν.* Theaet. 153. B: *ὑπὸ μαθήσεως ... καὶ μελέτης.* Phil. 56. A. Pol. III. 402. B: *ἔστι τῆς αὐτῆς τέχνης τε καὶ μελέτης.* V. 455. B. Legg. VII. 804. C: *μαθήσεώς τε ἅμα καὶ μελέτης τῶν νέων.* Phil. 56. A: *μελέτῃ καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἀπειργασμένας.* Legg. I. 648. D: *φύσει καὶ μελέτῃ καλῶς παρεσκευάσθαι.* II. 673. E: *μελέτῃ χρωμένη.* Phaedr. 269. D: *προςλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην.* Gorg. 500. D: *ἑκατέρου ... αὐτοῖν μελέτην τινὰ εἶναι.* Phaed. 81. C: *διὰ τὴν πολλὴν μελέτην.* Pol. II. 374. D. Tim. 88. C: *ἤ τινα ἄλλην σφόδρα μελέτην διανοίᾳ κατεργαζόμενον.* Legg. IX. 865. A: *κατὰ μελέτην τὴν πρὸς πόλεμον.* Pol. III. 407. B: *πρὸς μαθήσεις ... καὶ μελέτας.*

μελέτημα, τό, meditatio, studium. Phaed. 67. D: *τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.*

μελετητός, ή, όν, qui studio et exercitatione percipi potest. Clit. 407. B: *εἰ δὲ μελετητόν τε καὶ ἀσκητόν (ἡ δικαιοσύνη).*

μελετῶ, meditor; studeo, exerceo vel *colo* (ut *artem*); *contendo, id ago ut* cet. Phaed. 67. E: *τῷ ὄντι ἄρα ... οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκειν μελετῶσι.* Phaedr. 228. B: *ἵνα μελετῴη* (nos: *um sie einzuüben*). Pol. VIII. 559. A: *εἰ μελετῴη ἐκ νέου.* Phaedr. 274. A: *οὐ γὰρ ... ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι μελετᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα.* Gorg. 511. B: *μελετᾶν τὰς τέχνας ταύτας.* C. Soph. 218. D. Conv. 208. A: *ὃ ... καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης.* Legg. I. 643. B. VII. 839. C. Phaed. 80. E: *ἅτε μελετῶσα ἀεὶ τοῦτο.* Pol. III. 407. B: *τῷ μὴ μελετῶντι.* VII. 526. C: *μανθάνοντι καὶ μελετῶντι.* 525. C: *οὐκ ὠνῆς ... χάριν ... μελετῶντας* cet. Gorg. 448. D: *ὅτι τὴν καλουμένην ῥητορικὴν μᾶλλον μεμελέτηκεν ἢ διαλέγεσθαι.* Theaet. 174. C: *ἐκ τοῦ μὴ μεμελετηκέναι.* Phaedr. 260. C: *δόξας ... πλήθους μεμελετηκώς.* Phaed. 81. E: *ὁποῖ' ἅττ' ἂν καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τῷ βίῳ.* Pol. III. 409. B: *ἀλλοτρίαν (ἀδικίαν) ἐν ἀλλοτρίαις (ψυχαῖς) μεμελετηκότα.* Phaed. 81. E: *τοὺς ... γαστριμαργίας ... μεμελετηκότας.* Legg. VII. 813. E: *πᾶσαν τὴν ἐν ὅπλοις ὄρχησιν καὶ μάχην μεμελετηκυίας.* Pol. VI. 500. D: *μελετῆσαι εἰς ἀνθρώπων ἤθη ... τιθέναι.* V. 455. C: *οἶσθά τι ... ὑπὸ ἀνθρώπων*

μελετώμενον, ἐν ᾧ οὐ cet. Gorg. 527. B: (ὡς) ἀνδρὶ μελετητέον οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ εἶναι. Pol. III. 407. A. Legg. XII. 942. C.

μέλι, τό, *mel.* Pol. VIII. 564. E: πλεῖστον ... μέλι cet. Tim. 60. B: ὅσον ... διαχυτικὸν ... μέλι τὸ κατὰ πάντων μάλιστα πρόσρημα ἔσχε. Locr. 99. C. Gorg. 493. E: μέλιτος. Phil. 61. C. Pol. VIII. 559. D: κηφήνων μέλιτος. 565. A: ἐὰν μὴ μέλιτός τι μεταλαμβάνῃ. Ep. XIII. 361. B. Legg. VI. 782. C: μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι. Ion. 534. A: μέλι καὶ γάλα.

μελίγηρυς, ὁ ἡ, *suaviloquens.* Phaedr. 269. A: τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον.

μελίῤῥυτος, ὁ ἡ, *mellifluens.* Ion. 534. A: ἀπὸ κρηνῶν μελιῤῥύτων.

μέλιττα, ἡ, *apis.* Phaed. 91. C: ὥσπερ μέλιττα (τὸ κέντρον ἐγκαταλιπών). Men. 72. B: μελίττης πέρι. Ion. 534. B: ὥσπερ αἱ μέλιτται. Phaed. 82. B: μελιττῶν. Polit. 293. D: οἷον σμήνη μελιττῶν. Legg. VIII. 843. D: τῇ τῶν μελιττῶν ἡδονῇ ξυνεπόμενος. Critia 111. C: ἃ νῦν ... ἔχει μελίτταις μόναις τροφήν. Pol. II. 363. B: μελίσσας (Hom.).

μελιττουργός, ὁ, *apiarius.* Pol. VIII. 564. C: σοφὸν μελιττουργόν (al. μελιτουργόν). Legg. VIII. 842. D: νομεῦσι καὶ μελιττουργοῖς.

μελίχλωρος, ὁ ἡ, *instar mellis flavus.* Pol. V. 474. E: μελιχλώρους (v. μελαγχλώρους).

μέλλησις, ἡ, *cunctatio.* Legg. IV. 723. D: μηκέτ' ... διατριβὴν πλείω τῆς μελλήσεως ποιώμεθα.

μέλλω, (cogn. verbo μέλω) pr. est *meditor, cogito* (vern. *gedenken*, h. e. *im Begriffe stehen* vel *bereit seyn*), i. q. *volo, specto, propositum habeo;* in re pos. est vern. *bevorstehen;* atque ponitur non solum in eo quod eventurum vel futurum est, verum etiam in eo quod fieri debere cogitamus (vern. *sollen* et *müssen*). Notione vero eius quod fieri debere cogitatur implicata est notio eius quod fieri potest; iccirco μέλλειν saepenumero est vern. *im Stande seyn.* Theaet. 148. E: οὐδ' ἀπαλλαγῆναι τοῦ μέλλειν (vern. *von dem Gedanken* vel *Vorsatze*). Hipp. mai. 297. E: ἐγώ μοι δοκῶ ... οὐχ οἷός τε σὲ εἶναι περιμένειν μέλλοντα (antec. σκεψάμενος εὖ οἶδ' ὅτι εὑρήσω). In re pos. id quod futurum vel eventurum est designat. Phaedr. 244. C: ᾗ τὸ μέλλον κρίνεται. Prot. 324. B: τοῦ μέλλοντος (ἀδικήματος) χάριν. Parm. 141. E: τοῦ ἔπειτα μέλλοντος. Tim. 72. A: μέλλοντος ... ἢ παρόντος κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ. Theaet. 178. A: περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον. Phil. 39. D. Pol. VI. 494. C: τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ δύναμιν. Legg. III. 702. D: εἰς τὴν μέλλουσαν πόλιν. Phaedr. 244. B: εἰς τὸ μέλλον. Theaet. 178. C: τὸ μέλλον ἀποβήσεσθαι.

Parm. 137. A: τρέμοντι τὸ μέλλον (*eventurum*). Phil. 39. C: περὶ ... τῶν μελλόντων. Pol. IX. 572. A. Legg. I. 647. E: φοβεῖσθαι ... τὰ μέλλοντα αὐτῷ πάντα. Cum inf. futuri. Apol. 21. B: μέλλω ... ὑμᾶς διδάξειν cet. Phaedr. 270. B: εἰ μέλλεις ... ῥώμην ἐμποιήσειν. Parm. 148. E: εἰ μέλλει αὐτὸ αὑτοῦ ἅψεσθαι. Phil. 62. B: εἰ μέλλει τις ἡμῶν (nos: *wenn einer im Stande seyn soll*) καὶ τὴν ὁδὸν ἑκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε. Pol. II. 376. B. al. Phil. 49. A: εἰ μέλλομεν ... ὄψεσθαι μίξιν. Pol. III. 416. D: εἰ μέλλουσι τοιοῦτοι ἔσεσθαι. IX. 578. E: ὅπου αὐτῷ μηδεὶς τῶν ἐλευθέρων μέλλοι βοηθήσειν. Tim. 70. E. Theaet. 162. B: εἴπερ μέλλοιέν μοι ἐπιτρέψειν. De lege 318. E: ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξειν cet. Phaedr. 259. E: εὐδυῖαν τἀληθὲς ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ. 325. E: (ἐπειδὰν) μέλλωσι (*im Stande sind*) συνήσειν τὰ γεγραμμένα. Pol. VI. 485. B. I. 141. C: γεγονέναι καὶ μέλλειν ἔσεσθαι. Theaet. 143. B: ἀεὶ μέλλων κελεύσειν ἐπιδεῖξαι. Conv. 198. B: μέλλων λέξειν cet. Pol. II. 376. C: ὁ μέλλων καλὸς κἀγαθὸς ἔσεσθαι φύλαξ πόλεως. Legg. XI. 922. C: μέλλων ἄνθρωπος τελευτήσειν. Theaet. 178. D: τοῦ μέλλοντος ἑστιάσεσθαι. Phaedr. 232. B: ἢ γεγενημένης ἢ μελλούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας. Charm. 173. C: τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι. Phaedr. 260. A: τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι. 262. A: τὸν μέλλοντα ἀπατήσειν ... ἄλλον. 271. C: τὸν μέλλοντα ῥητορικὸν ἔσεσθαι. 233. B: τὴν μέλλουσαν ὠφέλειαν ἔσεσθαι. Pol. VII. 516. D: τὸ μέλλον ἥξειν. Conv. 178. C: τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι. Phil. 40. D: ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι. Pol. VII. 525. B: τοὺς μέλλοντας ἐν τῇ πόλει τῶν μεγίστων μεθέξειν. IX. 582. A: τὰ μέλλοντα καλῶς κριθήσεσθαι. Charm. 173. E: τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι πάντα. Gorg. 486. D: πρὸς ἥντινα ἔμελλον προσαγαγὼν αὐτὴν ... εὖ εἴσεσθαι cet. Crat. 418. B: ὃ ἔμελλόν σοι ἐρεῖν. Conv. 215. D: εἰ μὴ ἔμελλον κομιδῇ δόξειν μεθύειν (vern. *wenn ich nicht — würde*). Apol. 38. B: ὅσα (χρήματα) ἔμελλον ἐκτίσειν. Prot. 334. D: εἴπερ ἔμελλές μοι διαλέξεσθαι. Phaedr. 228. C: τελευτῶν ... ἔμελλε ... βίᾳ ἐρεῖν. Tim. 73. C: ὅσα ἔμελλεν αὖ σχήσειν (εἴδη). Men. 94. D: ὅστις ἔμελλεν (nos: *der im Stande gewesen wäre*) αὑτοῦ τοὺς υἱεῖς ἀγαθοὺς ποιήσειν. Phaed. 75. B: εἰ ἐμέλλομεν (*wenn wir im Stande seyn sollten*) τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἴσα ἐκεῖσε ἀνοίσειν. — Cum inf. praes. Conv. 198. B: πῶς ... οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ cet. Alc. I. 114. D: νῦν γοῦν ... μέλλω σε πείθειν τἀναντία cet. Prot. 312. B: ὃ μέλλεις νῦν πράττειν. 324. E: εἴπερ μέλλει πόλις εἶναι (vern. *wenn ein Staat seyn soll*). Phaedr. 271. C: εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν. Phaed. 77. C: εἰ μέλλει τέλος ἡ ἀπόδειξις ἔχειν (v. ἕξειν). Parm. 149. A: εἰ μέλλει ἅψις εἶναι. Crat. 432. B: εἰ μέλλει εἰκὼν εἶναι. Pol. II. 370. C: εἰ μέλλει (v. μέλλοι) καλὸν εἶναι. Theaet. 164. C: τί ποτε

μέλλομεν δρᾶν; Polit. 291. C: *εἰ μέλλομεν ἰδεῖν ἐναργῶς τὸ ζητούμενον.* Pol. II. 383. C: *εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες θεοσεβεῖς ... γίγνεσθαι.* III. 386. A: *εἰ μέλλουσιν εἶναι ἀνδρεῖοι.* Legg. III. 679. D: *ὅτι γενεαὶ ... πολλαὶ ... ἀτεχνότεροι ... μέλλουσιν εἶναι* (vern. *gewesen seyn müssen*) cet. Alc. II. 141. C: *εἰ μέλλοις κακῶς ... χρῆσθαι.* Theag. 128. E: *ὅτι μέλλοι ἀσκεῖν.* Legg. XI. 922. C: *ὅταν ἤδη μέλλειν ἡγώμεθα τελευτᾶν.* Conv. 189. A: *μέλλων λέγειν.* Pol. X. 614. B: *μέλλων θάπτεσθαι.* II. 378. D: *μέλλοντος ... ἀμύνειν.* Soph. 253. A: *τῷ μέλλοντι δρᾶν ἱκανῶς αὐτά.* Pol. VIII. 543. A: *τῇ μελλούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει.* Tim. 33. B: *τῷ ... τὰ πάντ᾽ ἐν αὑτῷ ζῶα περιέχειν μέλλοντι ζώῳ.* Phaedr. 263. B: *τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι.* Pol. IV. 427. D: *τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα εἶναι.* X. 615. D: *μέλλοντες ἀνιέναι.* Legg. XI. 922. B: *αἱ ... τῶν τελευτᾶν μελλόντων ἐπιθυμίαι.* Pol. IV. 419: *τοῖς μέλλουσι μακαρίοις εἶναι.* Conv. 174. E: *μέλλοντας δειπνεῖν.* Pol. IX. 591. D: *ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι.* Alc. I. 110. B: *τί ἔμελλον ποιεῖν —;* Euthyd. *αὐτὸς ... ἔμελλον* (al. *ἤμελλον*) *λέγειν.* Pol. VIII. 544. B: *ὅπερ τότε ἔμελλες λέγειν.* Soph. 266. D: *τὸ δὲ φανταστικὸν ἔμελλεν εἶναι γένος* (vern. *seyn musste*). Prot. 320. D: *ἐπειδὴ δ᾽ ἄγειν αὐτὰ πρὸς φῶς ἔμελλον* cet. — Cum inf. aor. Critia 108. A: *εἰ μέλλεις αὐτὰ δυνατὸς γενέσθαι παραλαβεῖν.* Gorg. 525. A: *οἷ μέλλει ἐλθοῦσα ἀνατλῆναι τὰ προσήκοντα πάθη.* Pol. VI. 491. A: *εἰ τελέως μέλλει φιλόσοφος γένεσθαι.* Polit. 268. D: *εἰ μὴ μέλλοιμεν (μέλλομεν?) ... καταισχῦναι τὸν λόγον.* Phaedr. 247. D: *ὅσῃ ἂν μέλλῃ τὸ προσῆκον δέξασθαι* (v. *δέξεσθαι*). Eryx. 396. B: *εἰ ... ἐμέλλετε ... μᾶλλον ἐχθρῷ ἀντὶ φίλων ἀπαλλαγῆναι.* Ep. VII. 326. C: *σώφρων δὲ οὐδ᾽ ἂν μελλήσει ποτὲ γενέσθαι.* — Praec. *μέλλει* ponitur ubi nos verb. *sollen* usurpamus, ita ut infin. ex antecedd. intelligi oporteat. Sic *ἀλλὰ τί μέλλει;* (vern. *warum sollte er nicht?* Pol. I. 349. D. Hipp. min. 373. D.) *πῶς γὰρ οὐ μέλλει;* (Gorg. 506. E. Pol. IX. 583. A.) et *τί δ᾽ οὐ μέλλει;* (Theaet. 159. C. Pol. X. 605. C. VIII. 566. D. 568. A: *τί δ᾽ οὐ μέλλουσιν;*) **cunctor* (proprie vern. *sich bedenken* vel *besinnen*). Legg. IV. 712. B: *ἴωμεν δὴ καὶ μὴ μέλλωμεν ἔτι.* X. 887. C: *μέλλειν ... οὐκέτι ἐγχωρεῖ λέγειν.* Critia 108. E: *μελλητέον οὐδὲν ἔτι.*

μελοποιία, ἡ, cantus compositio. Pol. III. 404. D: *τῇ μελοποιίᾳ.* Conv. 187. D: *ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν.*

μελοποιός, ὁ ἡ, lyricus. Ion. 533. E: *οἱ μελοποιοὶ οἱ ἀγαθοί.* 534. A. Prot. 326. B: *μελοποιῶν.* Ion. 534. A: *τῶν μελοποιῶν ἡ ψυχή.*

μέλος, τό, quod concinit (cum lyra), h. e. *carmen* (praec. lyricum); etiam *cantus* et *modi* (vern. *Melodie*). Pol. III. 398. D: *ὅτι τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον, λόγου τε καὶ*

ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ. Legg. II. 656. C: *ῥυθμοῦ ἢ μέλους ἢ ῥήματος ἐχόμενον.* III. 700. B: *εἰς ἄλλο ... μέλους εἶδος.* Ion. 536. C. Defin. 414. D: *ἄνευ μέλους.* Pol. III. 400. A: *ποδί τε καὶ μέλει.* X. 607. D: *ἐν μέλει ἢ τινι ἄλλῳ μέτρῳ.* Gorg. 502. C: *εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέτρον.* Phil. 51. D: *τάς ἕν τι καθαρὸν ἱείσας μέλος.* Legg. II. 654. E: *μέλος καὶ ᾠδὴν* cet. 669. C: *ὥστε ... τὸ σχῆμα γυναικῶν καὶ μέλος ἀποδοῦναι.* XII. 947. C: *τὸ πάτριον μέλος ἐφυμνεῖν.* II. 655. A: *ἐν ... μουσικῇ καὶ σχήματα ... καὶ μέλη ἔνεστι.* B. 670. D. Gorg. 449. D: *περὶ τὴν τῶν μελῶν ποίησιν.* Pol. III. 398. C: *περὶ ᾠδῆς τρόπου καὶ μελῶν.* Legg. II. 670. B. Ion. 534. D: *σχεδόν τι πάντων μελῶν κάλλιστον.* Conv. 187. D: *χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσί τε καὶ μέτροις.* Pol. II. 379. A: *ἐάν τέ τις αὐτὸν ἐν ἔπεσι ποιῇ, ἐάν τε ἐν μέλεσιν, ἐάν τε ἐν τραγῳδίᾳ.* 399. C: *ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν.* X. 607. A: *ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν.* Legg. II. 656. A: *ἢ σχήμασιν ἢ μέλεσιν.* VIII. 840. C: *ἐν μέλεσιν ᾄδοντες.* II. 656. D: *καλὰ ... μέλη.* 660. A: *ἐν ἁρμονίαις μέλη ποιοῦντα.* VII. 800. A: *παρὰ τὰ δημόσια μέλη τε καὶ ἱερά.* 812. D: *ἄλλα ... μέλη τῶν χορδῶν ἱεισῶν.* Ion. 534. A. B. De lege 317. D: *τίς ... κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεύς —;* Hinc *ἐν μέλει, concinne, recte* (Soph. 227. D: *ἐν μέλει φθεγξόμεθα.*) et *παρὰ μέλος τι εἰπεῖν* vel *φθέγγεσθαι* (propr. *vocem absonam mittere*, h. e. *falsi quid* vel *absurdi dicere*). Phil. 28. B: *ἵνα μηδὲν ... ἐξαμαρτάνοντες παρὰ μέλος φθεγξώμεθά τι.* Critia 106. B: *παρὰ μέλος ... εἴ τι περὶ αὐτῶν ἄκοντες εἴπομεν.* Legg. III. 696. D: *παρὰ μέλος ... φθέγξασθαι.* — Plur. partes inter se concinentes unumque vivum efficientes, h. e. *membra* (comp. vern. *Lied* et *Glied*). Tim. 76. E: *πάντ' ... τὰ τοῦ θνητοῦ ζώου ... μέρη καὶ μέλη.* Theaet. 209. B: *ἓν ἕκαστον τῶν μελῶν.* Legg. VII. 794. D. 795. E: *τῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μελῶν καὶ μερῶν.* Conv. 190. A: *ὀκτὼ ... οὖσι τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι.* Phaed. 98. D: *κάμπτεσθαι ... τὰ μέλη.* Phil. 14. E: *ἑκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελὼν τῷ λόγῳ.* Tim. 70. B. Critia 120. A: *πάντα τοῦ ταύρου τὰ μέλη.* Alc. I. 121. D.

μελῳδία, ἡ, cantus vel *carmen* (lyricum). Legg. XI. 935. E: *ποιητῇ ... κωμῳδίας ἢ ἰάμβων ... ἢ ... μελῳδίας.* VII. 790. E: *μελῳδίαν.* 812. D: *τοῦ τὴν μελῳδίαν ξυνθέντος ποιητοῦ.* 798. E: *κατὰ ὀρχήσεις ἢ κατὰ μελῳδίας.*

μελῳδός, cantor (lyricus). Legg. IV. 723. D: *τῷ μελῳδῷ.*

μελῳδῶ, canto. Legg. II. 655. D: *τὰ ῥηθέντα ἢ μελῳδηθέντα.*

μεμελημένως, accurate. Prot. 344. B: *πάνυ γὰρ χαριέντως καὶ μεμελ. ἔχει.*

μεμηνιμένως, *iracunde*. Ep. III. 319. B: *σὺ … μάλα ἀπεκρίνω μεμηνιμένως.*

μεμπτός, ή, όν, *contemnendus*. Theaet. 187. C: *καίτοι οὐκ ἂν εἴη μεμπτὸς μισθὸς ὁ τοιοῦτος.* Legg. IV. 716. B: *ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ.*

μέμφομαι, *reprehendo, vitupero, exprobro*. Conv. 222. A: *ἃ μέμφομαι.* Crit. 50. D. Gorg. 470. A: *διότι μέμφει τὴν τοιαύτην δύναμιν.* 491. B: *μέμφει μοι.* Crit. 50. D. Prot. 339. D: *ὅς γε … τοῦτον μέμφεται.* Theag. 126. E: *εἰ … μέμφοιτο σοὶ τῷ πατρὶ ὅτι* cet. Legg. I. 642. B: *εἴ τι μέμφοιντο.* Conv. 213. E: *μή μοι μέμφηται ὅτι* cet. Gorg. 519. E: *μέμφεσθαι τούτῳ ὅτι* cet. 520. B: *μέμφεσθαι τούτῳ τῷ πράγματι ὃ αὐτοὶ παιδεύουσιν.* Apol. 41. E: *τοῦτο αὐτοῖς ἄξιον μέμφεσθαι.* Euthyd. 305. B: *μεμφόμενος τὴν φιλοσοφίαν.* Prot. 346. C: *ἐκείνους μεμφόμενος.* Pol. II. 377. D: *τί αὐτῶν μεμφόμενος λέγεις;* Id. Legg. III. 685. A. Theag. 123. C: *εἰ … ἐμέμφου τῷ πατρί.* Ep. VII. 349. D: *ἐμέμφετο Διονυσίῳ.* Phaedr. 234. B: *τοῖς … μὴ ἐρῶσιν οὐδεὶς πώποτε … ἐμέμψατο ὡς* cet. Pol. III. 406. A: *οὐκ ἐμέμψαντο τῇ δούσῃ πιεῖν.* VI. 487. A: *οὐδ' ἂν ὁ Μῶμος … τό γε τοιοῦτον μέμψαιτο.* Conv. 220. E: *τοῦτό γέ μοι οὔτε μέμψει* cet. Pol. VI. 487. A: *ἔστιν οὖν ὅπῃ μέμψει τοιοῦτον ἐπιτήδευμα —;* VII. 536. B: *ἡ … δίκη ἡμῖν οὐ μέμψεται αὐτή.* Legg. X. 910.

μέμψις, ή, *reprehensio*. Legg. III. 684. D: *οὐκ ἦν τοῖς νομοθέταις ἡ μεγίστη τῶν μέμψεων* cet.

μέν, particula est restringens et affirmans, Lat. *quidem*, vern. *wohl, wenigstens* (saepenumero vero nulla exprimi potest particula). Atque ita ponitur *μέν* etiam non seq. *δέ*, siquidem ea orationis pars in qua *δέ* sequi debebat in particula *μέν* restringendi et excludendi vim habente latet (ut in vern. *ich wohl* tecte latet *wenn auch nicht die anderen* vel tale quid); saepissime vero *μέν* simpliciter affirmat. Prot. 312. C: *ἐγὼ μὲν … τοῦτον εἶναι τὸν τῶν σοφῶν ἐπιστήμονα.* 343. D. 361. E: *τῶν μὲν τηλικούτων καὶ πάνυ.* Phaedr. 228. B: *ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι.* 242. C: *ὅσον μὲν ἐμαυτῷ μόνον ἱκανός.* Gorg. 460. A: *ἀλλ' ἐγὼ μὲν* (*equidem*) … *οἶμαι* cet. 465. D: *ὃ μὲν οὖν ἐγώ φημι τὴν ῥητορικὴν εἶναι ἀκήκοας.* E: *ἴσως μὲν οὖν ἄτοπον πεποίηκα* cet. 503. B. Phaed. 58. A: *ναί, ταῦτα μὲν ἡμῖν ἤγγειλέ τις.* Theaet. 171. E: *ἐκεῖνος μὲν … ξυγχωρεῖ* cet. 201. B: *ἀλλὰ πεῖσαι μέν.* Soph. 221. A: *δοκῶ μὲν … τοῦτ' αὐτὸ νῦν ἀποτετελέσθαι.* 252. D: *τοῦτο μὲν οἷός τε κἀγὼ διαλύειν.* Crat. 390. B: *εἰκὸς μὲν* cet. Conv. 174. D: *ὡς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος ἥκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος.* Pol. IV. 423. B: *οἶμαι μὲν … τόνδε.* Apol. 21. D: *ἐλογιζόμην ὅτι τούτου μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐγὼ σοφώτερός εἰμι.* — In orat. interrogativa affirmandi sensum habet. Theaet. 161. E: *τὸ … ἐπισκοπεῖν …*

οὐ μακρὰ μὲν καὶ διωλύγιος φλυαρία —; Men. 82. B: Ἕλλην μέν ἐστι καὶ ἑλληνίζει; (ubi vern. est *doch*). Charm. 153. C: παρεγένου μὲν ... τῇ μάχῃ. Ad quod respond. Παρεγενόμην. — Partt. μέν et δέ modo copulant (ut ὁ μὲν ... ὁ δέ, ἐνίοτε μὲν — ἐνίοτε δέ, τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ, ἔστι μὲν — ἔστι δέ al., ubi vern. nullas usurpat partt.) modo opponendi vim habent (vern. *wohl* — *aber*, velut Theaet. 171. A: εἰ δὲ αὐτὸς μὲν ᾤετο, τὸ δὲ πλῆθος μὴ συνοίεται. Prot. 338. C. Apol. 21. D: οὗτος μὲν ... ἐγὼ δὲ cet. al. innumer.). Partt. μέν et δέ etiam in una eademque orationis parte nectuntur. Crit. 44. B. Etiam aliae partt. in altera orationis parte sequuntur, velut ἀλλά, ἀτάρ, καὶ — αὖ, μέντοι, μήν al. — Part. μέν saepenumero praemittitur voci quam sequi debebat. Phaedr. 263. B: ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ. Theaet. 167. E: (ὅταν τις) ἐν μὲν τῷ παίζῃ ... ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι σπουδάζῃ. Legg. V. 734. A. Bis ponitur in eodem orationis circuitu. Pol. III. 421. A: εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιοῦμεν cet. Apol. 28. E: ὅτε μὲν — τότε μὲν cet. Seq. part. ἄρα. Phaedr. 263. B. Pol. V. 467. D. Cum part. γάρ: μὲν γάρ (Gorg. 523. C: νῦν μὲν γὰρ κακῶς αἱ δίκαι δικάζονται), μὲν γὰρ δή, μὲν γὰρ οὖν, μὲν γάρ που al. Cum part. γε (Conv. 205. D: καὶ λέγεται μέν γέ τις ... λόγος cet. Pol. III. 406. E.), γέ που (Pol. VIII. 559. B: ἡ μέν γέ που τοῦ σίτου κατ᾽ ἀμφότερα ἀναγκαία. Legg. X. 896. E.) Cum part. δή (Phaedr. 258. E: σχολὴ μὲν δή. Gorg. 470. B: τοῦτο μὲν δὴ ... ὁμολογεῖται.), ἀλλὰ μὲν δὴ — γε (Phaed. 75. A.), καὶ μὲν δή, *sane quidem*, *vero* (Polit. 287. D. Crat. 396. D.); acced. part. γέ (Gorg. 466. B. 507. B. Theaet. 155. E. Conv. 197. A. Pol. VII. 526. B.), οὐ μὲν δή, *neque tamen* (Theaet. 148. E.) et acced. γέ (Phaedr. 259. B. Theaet. 187. A. Phil. 46. B.). Partt. μὲν οὖν affirmandi vim habent. Phaed. 61. D: ἃ μὲν οὖν τυγχάνω ἀκηκοώς, φθόνος οὐδεὶς λέγειν. Pol. X. 604. D: φήσομεν μὲν οὖν. Similiter in dictionn. μάλιστα μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὖν al. In resp. corrigit id quod alter dixit, Lat. *imo* (vern. *nein, vielmehr*). Gorg. 466. A: κολακείας μὲν οὖν ἔγωγε εἶπον μόριον. E: ἐγὼ οὔ φημι; φημὶ μὲν οὖν ἔγωγε. 470. B: σὺ μὲν οὖν ... (*du vielmehr*) ἀπόκριναι ταὐτὸ τοῦτο. Conv. 201. C. Crit. 44. B: ὡς ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. ἐναργὲς μὲν οὖν cet.

μένος, τό, *vis*. Tim. 70. B: τὸ τοῦ θυμιοῦ μένος (sic Par. A. pro vulg. γένος). Locc. Homerr. (Crat. 415. A. Conv. 179. B. et Pol. III. 389. E.) est *animus*.

μέντοι affirmandi vel asseverandi vim habet eamque modo fortiorem (vern. *wohl, allerdings, in der That*, ut in resp.) modo leniorem (quam non particula, sed ipso orationis sono exprimimus), praec. in resp. Phaed. 65. D: φάμεν μέντοι

νὴ Δία. 68. B: πολλὴ μέντοι νὴ Δία. 73. D: καὶ ἄλλα που μυρία τοιαῦτ' ἂν εἴη. Μυρία μέντοι νὴ Δί, ἔφη ὁ Σιμμίας. Phaedr. 238. D: τούτων μέντοι σὺ αἴτιος. Gorg. init. τούτων μέντοι ... αἴτιος Χαιρεφῶν ὅδε. Soph. 245. B: ἀληθέστατα μέντοι λέγεις. Conv. 176. B: τοῦτο μέντοι εὖ λέγεις cet. Pol. I. 329. C: ἀσμεναίτατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον. 332. A: ἄλλο μέντοι νὴ Δία, ἔφη. Affirmat c. part. καί: καὶ μέντοι et καὶ μέντοι καί (*atque etiam, quin etiam*). Phaedr. 266. B. Theaet. 143. 144. C. Polit. 291. B. Conv. 222. A. Pol. I. 331. D. IX. 588. A. Est etiam *vero, autem* (Prot. 309. B: ἄτοπον μέντοι τί σοι ἐθέλω εἰπεῖν. Sic praec. ἀλλὰ μέντοι, v. I. p. 102 sq.), et *tamen, attamen* vel *quamquam* (praec. si seq. ὅμως, ut Conv. 207. D.). Prot. init. ἀνὴρ μέντοι. Phaedr. 244. A: θεία μέντοι δόσει διδομένης. Phaed. 228. D. Sic praec. οὐ μέντοι et οὐ μέντοι γε. Prot. 312. D. Phaed. 61. C. 108. D. Crat. 424. C. 433. D: μὴ μέντοι καλῶς γε κεῖσθαι. Pol. I. 329. E: καὶ λέγουσι μέν τι, οὐ μέντοι γε ὅσον οἴονται. 331. E: ἀλλὰ μέντοι ... Σιμωνίδη γε οὐ ῥάδιον ἀπιστεῖν. II. 375. D: οὐ μέντ' ἂν ἥκιστα cet. III. 408. D. Men. 86. C: οὐ μέντοι ... ἀλλ' (*attamen*) ἔγωγε ἐκεῖνο ἂν ἥδιστα ... σκεψαίμην cet. In orat. interrogativa verti potest germ. *denn* et *doch*. Prot. init. οὐ σὺ μέντοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ —; Phaedr. 236. D: τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; 261. C: οὐκ ἀντιλέγουσι μέντοι; Theaet. 163. E: μνήμην οὐ λέγεις μέντοι τι; Pol. I. 339. B. VII. 521. D. al.

μένω, *maneo, permaneo, persevero; exspecto; sto, consisto.* Phaedr. 247. A: μένει ... ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη. Gorg. 480. B: εἴπερ τὰ πρότερον μένει ἡμῖν ὁμολογήματα. Crat. 440. A: εἰ ... μηδὲν μένει. Conv. 183. E: διὰ βίου μένει. Pol. II. 381. C: μένει ἀεὶ ἁπλῶς ἐν τῇ αὐτοῦ μορφῇ. Legg. XII. 951. C. Ep. VII. 346. C: μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον. X. 358. C: μένε ἐν τοῖς ἤθεσιν, οἷσπερ καὶ νῦν μένεις. Phaedr. 253. D: καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. Soph. 248. A. Legg. I. 644. A. Pol. I. 327. C: ἦ μένετ' αὐτοῦ. 328. A: ἀλλὰ μένετε. Apol. 28. D: ἵνα μὴ ἐνθάδε μένω. Legg. X. 894. A: ὁπόταν μένῃ. V. 744. C: ὅταν ... μένωσιν ἐν τῷ αὐτῷ τιμήματι. Conv. 217. D: προςηνάγκασα αὐτὸν μένειν. Tim. 82. B: σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν. Legg. VII. 797. B: μένειν ἡσυχῇ. Euth. 11. B: οὐκ ἐθέλει μένειν. Euthyd. 288. A: ἐν ταὐτῷ μένειν. Tim. 37. D: μένοντος αἰῶνος ἐν ἑνί. 83. A: τῷ ... μένοντι κατὰ χώραν. Prot. 356. E: μένουσαν (τὴν ψυχὴν) ἐπὶ τῷ ἀληθεῖ. Crat. 426. E: ἑώρα γὰρ ... τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ ἥκιστα μένουσαν, μάλιστα δὲ σειομένην. Pol. X. 621. C: αὐτοῦ ... μένοντες ἐνθάδε. Euth. 15. B: μὴ μένοντες, ἀλλὰ βαδίζοντες. Lach. 191. E: μένοντες ἢ ἀναστρέφοντες. Pol. VIII. 558. A: οὐδὲν ἧττον αὐτῶν μενόντων. Tim. 83. E. Theaet.

201. A: *μένουσι* (antec. *ἰόντες*) *δὲ δῆλον οὐδέν.* Pol. II. 371. C: *αὐτοῦ ... μένοντας ... περὶ τὴν ἀγοράν.* Legg. IV. 706. C: *μένοντας ἐπιφερομένων πολεμίων.* V. 758. B. Lach. 191. C. Pol. V. 466. C: *κατά τε πόλιν μενούσας* cet. Phaedr. 261. D: *μένοντά τε ... καὶ φερόμενα.* Crat. 437. C. Tim. 42. E: *ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει.* Legg. III. 677. C. Euth. 11. D. Legg. III. 685. A: *τὸ δὲ ἓν μόνον ἔμεινε, τὸ τῆς ὑμετέρας πόλεως.* Conv. 223. A: *οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι.* Pol. II. 360. B: *ὃς ἂν μείνειεν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ.* IV. 425. B. Legg. VI. 752. C: *εἰ ... μείναιμέν πως τοσοῦτον χρόνον, ἕως* cet. Phaed. 92. A: *ἐάνπερ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις.* Tim. 57. B. Pol. VII. 539. D: *ἐπὶ λόγων μεταλήψει μεῖναι ἐνδελεχῶς* cet. Legg. VI. 752. B. VIII. 850. C: *μείνας.* Pol. VI. 496. B: *μεῖναν ἐπ' αὐτῇ* (*τῇ φιλοσοφίᾳ*). Legg. VI. 753. B: *μεινάσης τῆς πολιτείας.* X. 888. C: *μείναντα ἐν ταύτῃ τῇ διανοήσει.* Pol. VI. 494. A: *ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι μείνασαν.* Legg. III. 682. D: *δέκα ... ἔτη μείναντες.* Phaed. 107. E: *μείναντας ὃν χρὴ χρόνον.* Pol. V. 466. C: *μενεῖ ἐπὶ τούτῳ τῷ βίῳ.* VIII. 546. A. Legg. VIII. 833. C: *μενοῦμεν τούτους, ἕως ἂν ἔλθωσιν.* XI. 937. B: *ἢ μὴν μενεῖν.* Hipp. min. 371. D. Legg. III. 692. A: *τὴν μενοῦσαν* (v. *μὲν οὖσαν*) *μάλιστα ἀρχήν.* Pol. I. 328. B: *ἔοικεν ... μενετέον εἶναι.*

μερίζω, *divido*, *partior.* Polit. 292. C: *κατὰ τοῦτον ... τὸν τρόπον μερίζοντες.* Locr. 99. D: *μερίξας.* Parm. 131. C: *εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς.* Ib. *τὸ ἓν εἶδος ἡμῖν τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι.* Locr. 100. A. Parm. 144. B: *μεμέρισται.* Locr. 96. D: *μεμερισμένα* (*φορά*). Parm. 144. D: *μεμερισμένον.* Soph. 245. A. Tim. 37. A: *ἀνὰ λόγον μερισθεῖσα.* 56. D: *ὕδωρ ... ὑπὸ πυρὸς μερισθέν.* 81. B: *ἕκαστον τῶν ἐντὸς μερισθέντων.* Polit. 261. C: *μερισώμεθα εἰς δύο τὸ ξύμπαν.* Med. etiam *vindico.* Ep. IX. 358. A: *τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται* cet.

μέριμνα, ἡ, *meditatio.* Riv. 134. B: *λεπτὸν ὑπὸ μεριμνῶν.*

μεριμνῶ, *meditor.* Pol. X. 607. C: *οἱ λεπτῶς μεριμνῶντες* (e poët. vel philos.).

μερίς, ἡ, *pars*, *portio.* Legg. III. 692. B: *οὐδ' ἡ Ἀριστοδήμου μερὶς ἐσώθη ποτ' ἄν.* Soph. 266. A: *ἀφ' ἑκατέρας τῆς μερίδος.*

μερισμός, ὁ, *partitio.* Legg. X. 903. B: *εἰς μερισμὸν τὸν ἔσχατον.*

μεριστός, ή, όν, *dividuus*, h. e. *divisus* (Parm. 144. D: *τό γε μεριστόν*) et, id quod poster. dixerunt, *divisibilis.* Tim. 35. A: *τῆς ... περὶ τὰ σώματα γιγνομένης μεριστῆς* (*οὐσίας*). Locr. 95. C: *τὰς μεριστὰς οὐσίας.* 94. A: *μεριστάν.* Parm. 131. C: *μεριστὰ ... αὐτὰ τὰ εἴδη.*

μέρμερος, ὁ ἡ, *difficilis*, *is cui aegre satisfacias.* Hipp. mai. 290. E: μέρμερος πάνυ ἐστίν.

μέρος, τό, *pars*, *portio.* Prot. 322. B: ἧς μέρος πολεμική. Legg. X. 903. B: ὧν καὶ τὸ μέρος ... ἕκαστον τὸ προςῆκον πάσχει καὶ ποιεῖ. Tim. 30. C: τῶν ... ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων. Legg. VI. 784. A: μέχρι τρίτου μέρους ὥρας. Pol. I. 344. B: ὧν ἐφ' ἑκάστῳ μέρει ὅταν τις ἀδικήσας μὴ λάθῃ. V. 460. C: ἕν τινι μέρει τῆς πόλεως. VI. 484. D: μηδ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μέρει ἀρετῆς ὑστεροῦντας. Legg. XII. 943. A: ἐν μέρει τινὶ τεταγμένον. Epin. 991. A: τῷ αὐτῷ μέρει ... ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον. Vocc. ἐν μέρει etiam ita ponuntur ut accusativi fere amplificatio sint (vern. *für* vel *als*). Theaet. 155. E: οὐκ ἀποδεχόμενοι ὡς ἐν οὐσίας μέρει. Pol. I. 347. A: ὡς ἐν μισθοῦ μέρει εἴρηκας. 348. E: εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν. II. 370: μὴ ἐν παρέργου μέρει. IV. 424. D: ὡς ἐν παιδιᾶς γε μέρει. Cum art. est *pro mea* (*sua* al.) *parte* (Conv. 198. C. 199. A.); etiam *vicissim* (Gorg. 474. A. Soph. 207. E. Phil. 50. E. Men. E.). Ἐν μέρει valet quoque *alternis* vel *unum post alterum.* Prot. 347. D: λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως. Gorg. 462. A: ἐν τῷ μέρει ἐρωτῶν τε καὶ ἐρωτώμενος. 496. B: ἀλλ' ἐν μέρει ... ἑκάτερον καὶ λαμβάνει καὶ ἀπολλύει. Theaet. 189. E: ἤτοι ἅμα γε ἢ ἐν μέρει. Soph. 242. E. Polit. 265. A. Legg. VII. 819. B: ἐν μέρει καὶ ἐφεξῆς. Cum v. ἕκαστος est *deinceps singuli*, *unus post alterum*, etiam *unusquisque.* Crat. 410. D: τὸ ... τὰ φυόμενα καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν μέρει ἕκαστον προάγον εἰς φῶς. Conv. 214. B: ἕκαστον ἐν μέρει λόγον περὶ Ἔρωτος εἰπεῖν. Pol. V. 468. B. 520. C. IX. 571. C. X. 617. D. Legg. IX. 876. B. XII. 947. B. — Prot. 338. E: παιδείας μέγιστον μέρος εἶναι cet. Polit. 310. C: πλεῖστον τῇ δυςχερείᾳ μέρος ἀπονέμοντες (Lat. *plurimum* — *tribuentes.* Id. Alc. II. 146. A.). Pol. I. 331. B: μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται. (Id. Legg. VIII. 836. D.) IX. 574. A: ἐὰν τὸ αὐτοῦ μέρος ἀναλώσῃ. Tim. 86. D: κατὰ τὸ πολὺ μέρος (*magna ex parte*). 90. C: τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν. Critia 119. D: μέρος ἴσον ἀπονέμοντες. Legg. VI. 757. D: κατά τι μέρος (*ex aliqua parte*). IX. 923. D: πρὸς μέρος. Epin. 978. C: εἰς τὸ τῆς νυκτὸς ... μέρος. Κατὰ μέρος, *singulatim.* Theaet. 157. B: δεῖ ... καὶ κατὰ μέρος οὕτω λέγειν καὶ περὶ πολλῶν ἀθροισθέντων. Soph. 246. C. Polit. 278. E. Legg. VIII. 835. A. Etiam est *ordine*, *alternis.* Legg. II. 671. C: τὸ κατὰ μέρος σιγῆς καὶ λόγου ... ὑπομένειν. — Theaet. 204. A: οὗ ἂν ᾖ μέρη. Pol. VI. 495. A: αὐτὰ τὰ τῆς φιλοσόφου φύσεως μέρη. Tim. 76. E: μέρη καὶ μέλη. Theaet. 204. A: τῶν πάντων μερῶν. Pol. VIII. 552. A: μηδὲν ὄντα τῶν τῆς πόλεως μερῶν. Legg. VII. 795. E: τῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μελῶν καὶ μερῶν. Phil. 12. E:

τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ. Phaedr. 246. E: κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη. Soph. 235. C: ἐὰν ... κατὰ μέρη τῆς μιμητικῆς δύνηταί πῃ. Phil. 14. E: ἑκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελών. 30. B: κατὰ μεγάλα μέρη. Pol. X. 611. D: τὰ ... παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη cet. Tim. 53. D. 88. C. Legg. I. 633. B: κατὰ μεγάλα μέρη καὶ διαφανῆ λέγων περὶ τῶν ἡδονῶν. XI. 934. B: λωφῆσαι μέρη πολλὰ (*multum*) τῆς τοιαύτης ξυμφορᾶς. 935. B: ἢ μεγαλονοίας ἀπώλεσε μέρη πολλά. Κατὰ μέρη, *per partes* vel *singulatim*. Theaet. 182. B: κατὰ μέρη οὖν ἄκουε. Pol. I. 344. B: οἱ κατὰ μέρη ἀδικοῦντες. Tim. 55. E: κατά τε μέρη καὶ καθ' ὅλον. Legg. VII. 824. XII. 944. A. **pars virilis* vel *partes*. Pol. VII. 540. B: ὅταν ... τὸ μέρος ἥκῃ (nos: *wenn die Reihe sie trifft*). Lach. 180. A: ἤδη οὖν ὑμέτερον μέρος συμβουλεύειν καὶ περὶ τούτου τοῦ μαθήματος. Ep. VII. 328. E: μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε (*quantum in te fuit*). Conv. 185. D: ἐγὼ ... ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει — σὺ δ' ... ἐν τῷ ἐμῷ. Critia 119. C: ἐν ... τῷ καθ' αὑτὸν μέρει. Tim. 17. A: τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος ἀναπληροῦν μέρος. Phaedr. 256. A: τὸ αὐτοῦ μέρος (*pro sua parte* s. *quantum in ipso est*). Id. Legg. V. 731. B. VI. 762. C. Epin. 985. E. Crit. 45. D: τὸ σὸν μέρος (vern. *von dir aus*), ὅ τι ἂν τύχωσι, τοῦτο πράξουσι. 50. B. 54. C. Ep. VII. 328. E: κατὰ τὸ σὸν μέρος.

μεσεγγυῶ, *apud sequestrem depono*. Legg. XI. 914. D: ἐὰν δὲ τὸ μεσεγγυηθὲν θρέμμα ᾖ.

μεσεύω, *medium quiddam teneo*. Legg. VI. 756. E: ἧς ἀεὶ δεῖ μεσεύειν τὴν πολιτείαν.

μεσημβρία, ἡ, *meridies*. Phaedr. 242. A: ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ... σταθερά. Conv. 220. D: ἤδη ἦν μεσημβρία. Legg. IV. 722. C: μεσημβρία ... γέγονε. Ax. 372. A: ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέσει μοι. Phaedr. 259. A: ἐν μεσημβρίᾳ μὴ διαλεγομένους. D. Legg. X. 897. D: νύκτα ἐν μεσημβρίᾳ ἐπαγόμενοι.

μεσημβριάζω, *meridior*. Phaedr. 259. A: ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.

μεσόγαια, ἡ, *mediterranea regio* (vern. *Binnenland*). Phaed. 111. A: τοὺς ... ἐν μεσογαίᾳ (v. μεσογείᾳ) οἰκοῦντας.

μεσόγεως, ων (attic. i. q. μεσόγαιος), *media in terra positus*. Legg. X. 909. A: ἐν τῷ τῶν μεσόγεων (sic Vat. et Florr. pro v. μεσογείων) δεσμωτηρίῳ.

μεσόθεν, *e medio*. Locr. 95. D. Soph. 244. E: μεσσόθεν (Parm.).

μέσος, η, ον, *medius*; neutr. *medium* (vern. *die Mitte*). Phil. 43. E: ὁ μέσος βίος. Pol. I. 330. B: μέσος τις γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. VII. 523. C: ὁ μέσος (δάκτυλος). Tim. 62. D: ὁ ... μέσος ἐν αὐτῷ (τ. κόσμῳ) τόπος. Epin. 987. D: ὅτι μέσος ἂν εἴη (ὁ τόπος) χειμώνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως. Polit. 303. A: ὥσπερ

ἑνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. Parm. 145. B: τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει. Pol. IV. 443. D: ὥσπερ ὅρους τρεῖς ἁρμονίας ... νεάτης τε καὶ ὑπάτης καὶ μέσης. Critia 113. D: ἐκ μέσης τῆς νήσου. Gorg. 455. E: περὶ τοῦ διὰ μέσου τείχους. Parm. 138. C: ἐπὶ μέσου βεβηκέναι ἀνάγκη. Pol. V. 474. D: τὸν ... διὰ μέσου τούτων ἐμμετρότατα ἔχειν. Tim. 34. B: ἐκ μέσου ἴσον. Legg. VII. 805. E: τὸ τούτων ... διὰ μέσου. Alc. II. 139. A: ἢ ἔστι τι διὰ μέσου τρίτον πάθος —; Men. 82. C: τὰς διὰ μέσου (γραμμάς). Eryx. 401. E: εἰ ... ἡμῖν τοῦτο ἐκ μέσου ἀναιρεθείη. Ep. III. 316. C: ἐν ἡλικίᾳ ... ὄντος μέσῃ. Phaed. 97. E: ἐν μέσῳ εἶναι. Phil. 35. E: ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται. Conv. 203. E: σοφίας ... καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν. 222. D: ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. Pol. IV. 427. C: ἐν μέσῳ τῆς γῆς. VIII. 558. A: ἀναστρεφομένων ἐν μέσῳ (*in publico*). IX. 572. E: ταῖς ἐν μέσῳ ταύταις ἐπιθυμίαις. Tim. 32. B: πυρός τε καὶ γῆς ... ἐν μέσῳ θείς. Legg. V. 745. B: τῆς χώρας ... ἐν μέσῳ. XII. 968. E: ἐν κοινῷ καὶ μέσῳ ἔοικεν ἡμῖν κεῖσθαι. Pol. X. 619. A: τὸν μέσον ... τῶν τοιούτων βίον αἱρεῖσθαι. Tim. 36. B: μέσην πρὸς μέσην ἑκατέραν ἀλλήλαις ... προςβαλών. Critia 119. C: κατὰ μέσην τὴν νῆσον. Prot. 337. E: συμβῆναι ... εἰς τὸ μέσον (cf. Pol. VIII. 547. B: εἰς μέσον ὡμολόγησαν). 338. A: μέσον τι ... τεμεῖν (Id. Ep. VIII. 355. D.). Phaedr. 267. A: εἰς μέσον οὐκ ἄγομεν —; Theaet. 162. D: εἰς τὸ μέσον λέγοντες (v. ἄγοντες. Cf. Legg. VII. 817. D.). 180. E: ἀμφοτέρων εἰς τὸ μέσον πεπτωκότες. Soph. 244. E: μέσον τε καὶ ἔσχατα ἔχει. Id. Parm. 137. D. Polit. 284. E: πάνθ' ὁπόσα εἰς τὸ μέσον ἀπῳκίσθη τῶν ἐσχάτων. Parm. 138. C: τὰ περὶ τὸ μέσον φερόμενα. Phil. 14. B: κατατιθέντες ... εἰς τὸ μέσον. 57. A: οὗ δ' ἕνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον. Pol. I. 336. B: ὁ ... εἰς τὸ μέσον φθεγξάμενος ... ἔφη. V. 453. D: ἄν τε εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον (ἐμπέσῃ). VIII. 550. B: εἰς τὸ μέσον ἑλκόμενος. IX. 572. D: κατέστη εἰς μέσον ἀμφοῖν τοῖν τρόποιν. Tim. 34. B: ψυχὴν ... εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ θείς. Critia 112. C: τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας μεταδιώκοντες. 113. C: κατὰ ... μέσον πάσης (τῆς νήσου). 121. C: κατὰ μέσον παντὸς τοῦ κόσμου. Legg. II. 664. C: τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ μέσον (*in commune*) ᾀσόμενος. IV. 719. A: εἰς τὸ μέσον ... θεῖναι (*in medium proferre*). VI. 756. E: μέσον ἂν ἔχοι μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας. XI. 936. A: προφέρειν εἰς τὸ μέσον. Hipp. mai. 298. D: εἰς μέσον παράγοντες. Ep. VIII. 353. E: ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον. Phil. 17. A: τὰ δὲ μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει. Legg. X. 893. E. Polit. 262. B: διὰ μέσων ... ἰέναι τέμνοντας. Charm. 153. B: ἀναπηδήσας ἐκ μέσων. Legg. VIII. 834. C: τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις. Pol. IV. 432. A: τοὺς μέσους. Phil. 50. D: ἢ μέ-

σας ποιήσεις νύκτας; Legg. I. 634. A: ἄγοντα εἰς μέσας (τὰς λύπας). Prot. 346. D: ὅτι αὐτὸς καὶ τὰ μέσα ἀποδέχεται. Gorg. 485. D: φεύγοντι τὰ μέσα τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀγοράς. Phil. 18. C: τὰ φωνήεντα καὶ τὰ μέσα. 31. A. Legg. IV. 715. E: ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων (ὁ θεός). Hipp. mai. 290. C: τὰ μέσα τῶν ὀφθαλμῶν. Parm. 165. B: ἐν ... τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ μέσου. Etiam est *mediocris* (Legg. X. 907. A: ἀνθρώπων μέσων) et, ut Lat. *medius*, qui *nullius est partis*. Legg. XI. 929. E: δώδεκα ... ἄνδρας τῶν νομοφυλάκων ... τοὺς μέσους.

μεσότης, ἡ, *medium*. Locr. 99. A: μία μεσότας ἱκανά ἐστιν. Tim. 32. B: δύο ... μεσότητες συναρμόττουσιν. 36. A: μεσότητας. 43. D: τὰς τῶν ἡμιολίων ... μεσότητας. Legg. V. 746. A.

μεσοτομῶ, *per medium divido*. Polit. 265. A: ὅτι δεῖ μεσοτομεῖν ὡς μάλιστα.

μεστός, ή, όν, *plenus*, *refertus*, *oppletus*. Pol. I. 330. E: ὑποψίας ... καὶ δείματος μεστὸς γίγνεται. IX. 579. B: φόβων καὶ ἐρώτων μεστός. Legg. VIII. 839. B: πολλοῦ σπέρματος μεστός. X. 908. C: παῤῥησίας ... μεστός. Euth. 6. C: ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων. Phaed. 83. A: ἀπάτης ... μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις. Crat. 415. C: κακίας μεστὴ γίγνεται (ψυχή). Conv. 188. A. Pol. IX. 577. E: ταραχῆς καὶ μεταμελείας μεστὴ ἔσται. Phil. 49. A: μεστὸν ἐρίδων (τὸ πλῆθος). Legg. II. 669. E: ὅτι τὸ τοιοῦτόν γε πολλῆς ἀγροικίας μεστὸν πᾶν. X. 906. A: εἶναι ... τὸν οὐρανὸν πολλῶν μεστὸν ἀγαθῶν. Phil. 12. D: ἐλπίδων μεστόν. Conv. 194. B: θεάτρου μεστόν. Pol. VIII. 556. D: ἄσθματός τε καὶ ἀπορίας μεστόν. 561. E: πλείστων ἠθῶν μεστόν. Legg. VI. 782. E. Gorg. 524. E: οὐλῶν μεστήν (τ. ψυχήν). Phil. 62. C. Pol. VI. 495. D. Alc. II. 146. B: πολλῆς ταραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Hipp. mai. 290. D: ἔτνους καλοῦ μεστήν (χύτραν). Legg. III. 695. B: τρυφῆς μεστοὶ καὶ ἀνεπιπληξίας. Riv. 134. E: ἀπορίας μεστοὶ ἦμεν ἅπαντες. Theaet. 170. B: πάντα που μεστὰ τἀνθρώπινα ζητούντων διδασκάλους cet. 236. E: μεστὰ ἀπορίας. Pol. VIII. 563. D: μεστὰ ἐλευθερίας. Critia 117. D. Legg. IX. 876. B: θορύβου μεστά, καθάπερ θέατρα. XII. 967. C: μεστὰ ... λίθων καὶ γῆς cet. Ep. VII. 337. D: πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστά. Pol. IX. 572. C: μεστοῖς ὧν ἄρτι διήλθομεν ἐπιθυμιῶν (ἀνδράσι). Ep. VII. 340. B. Phil. 47. E: ἡδονῶν μεστάς. Pol. X. 614. D: μεστὰς αὐχμοῦ τε καὶ κόνεως. Soph. 260. C: φαντασίας πάντα ... μεστὰ εἶναι. Crat. 411. C: μεστὰ εἶναι πάσης φορᾶς cet. Conv. 223. B: θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι. Pol. VII. 516. A: αὐγῆς ... ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστά. Tim. 84. B: μεστὰ (v. μετὰ) ἅλμης. Ep. VII. 329. B: στάσεως ... μεστὰ ξύμπαντα.

μεστῶ, *repleo*. Legg. I. 649. B: *παῤῥησίας ... μεστοῦται καὶ ἐλευθερίας*. IV. 713. C: *μὴ οὐχ ὕβρεώς τε καὶ ἀδικίας μεστοῦσθαι*.

μεσῶ, *in medio sum*, *ad medium perveni*. Phaedr. 241. D: *ᾤμην γε μεσοῦν αὐτόν* (*τὸν λόγον*). Conv. 175. C: *ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦντας*. Polit. 265. B: *κατ᾽ ἀρχὰς ... καὶ μεσοῦσιν ἅμα τῆς πορείας χαλεπὸν ἂν ἦν ἡμῖν τὸ πρόσταγμα*. Etiam *medius sum* vel *medium teneo* (c. genit.). Pol. X. 618. B: *τὰ δὲ καὶ μεσοῦν* (v. *μέσον*) *τούτων*.

μέσως, *mediocriter*. Prot. 346. E: *καὶ εἰ μέσως ἔλεγες ἐπιεικῆ καὶ ἀληθῆ*. Phaed. 113. D: *οἳ ... ἂν δόξωσι μέσως βεβιωκέναι*.

μετά, c. genit. *cum* et *in* (vern. *mit*, *bei*, *in*). Prot. 315. B: *οἱ μετ᾽ αὐτοῦ*. 317. E: *τοὺς μετὰ τοῦ Προδίκου*. 325. A: *μετὰ τούτου* (seq. *ἄνευ τούτου*). Phaedr. 252. C: *ὅσοι ... μετ᾽ ἐκείνου περιεπόλουν*. Phaed. 69. B: (*μὴ*) *ἀληθὴς ἀρετὴ ᾖ μετὰ φρονήσεως* (*si cum sapientia coniuncta sit*. Seq. *χωριζόμενα φρονήσεως*). Conv. 179. A: *μαχόμενοι ... μετ᾽ ἀλλήλων*. Pol. I. 330. A: *μετὰ πενίας*. E: *ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος*. II. 360. B: *μετ᾽ ἐκείνης ἐπιθέμενον τῷ βασιλεῖ*. IV. 445. B: *οὐ βιωτὸν εἶναι οὐδὲ μετὰ πάντων σιτίων ... καὶ παντὸς πλούτου* cet. Apol. 34. C: *ἱκέτευσε ... μετὰ πολλῶν δακρύων*. — *Per* (vern. *mit Hülfe*, *durch*). Phaed. 66. E: *εἰ ... μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι*. Theaet. 180. C: *μετὰ ποιήσεως ἐπικρυπτομένων τοὺς πολλούς*. Soph. 265. E: *μετὰ λόγου τε καὶ ἐπιστήμης θείας* (*τὴν φύσιν αὐτὰ γεννᾶν*). Phil. 26. D: *ἐκ τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων*. Pol. VIII. 560. D: *ὑπερορίζουσι μετὰ πολλῶν καὶ ἀνωφελῶν ἐπιθυμιῶν*. IX. 571. B: *κολαζόμεναι ... ὑπό τε τῶν νόμων καὶ τῶν βελτιόνων ἐπιθυμιῶν μετὰ λόγου*. 575. C: *τότε οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν τύραννον γεννῶντες μετὰ δήμου ἀνοίας*. — Saepius exprimi potest praep. *e*. Phaed. 92. C: *ὅδε ... γάρ μοι γέγονεν ... μετὰ εἰκότος τινὸς καὶ εὐπρεπείας*. Phil. 37. E: *ἔοικέ γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς, ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίγνεσθαι*. 38. A. Pol. V. 461. B: *ὑπὸ σκότου μετὰ δεινῆς ἀκρατείας* (v. *ἀκρασίας*) *γεγονώς*. — Est *in* vel *inter*. Phaedr. 250. D: *μετ᾽ ἐκείνων* (*φασμάτων*) *ελαμπεν ὄν* (v. *ἰόν*). Phaed. 81. A: *μετὰ θεῶν διάγουσα*. Pol. II. 359. E: *καθήμενον ... μετὰ τῶν ἄλλων*. Legg. X. 909. A: *οἰκείτω μετὰ τῶν σωφρόνων*. — Ita ponitur ut adiectivo vel adverbio possit exprimi (proprie: *ita ut sequare* vel *coniunctus cum* —). Phaedr. 249. A: *παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας* (nos: *philosophisch*). Gorg. 526. C: *ὁσίως βεβιωκυῖαν καὶ μετ᾽ ἀληθείας*. Phaed. 66. B: *μετὰ τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει* (nos: *bei der vernünftigen Forschung*). Theaet. 173. A: *οὓς* (*κινδύνους καὶ φόβους*) *οὐ δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ ἀληθοῦς* (*ita ut iustitiam et veritatem sequantur*)

ὑποφέρειν. Polit. 294. A: τὸν μετὰ φρονήσεως βασιλικόν. 295. E: ὁ μετὰ τέχνης γράψας. 297. A: τὸ μετὰ νοῦ καὶ τέχνης δικαιότατον ἀεὶ διανέμοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει. 300. E: τὴν τοῦ ἑνὸς μετὰ τέχνης ἄρχοντος πολιτείαν. Conv. 188. A: ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως Ἔρως. Pol. VIII. 548. B: διὰ τὸ τῆς ἀληθινῆς Μούσης τῆς μετὰ λόγων τε καὶ φιλοσοφίας ἠμεληκέναι. Tim. 51. E: τὸ μὲν ἀεὶ μετὰ ἀληθοῦς λόγου, τὸ δὲ ἄλογον. — Saepius verti potest *e* (i. q. *secundum*). Apol. 32. B: μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου ᾤμην μᾶλλόν με δεῖν διακινδυνεύειν ἢ μεθ᾽ ὑμῶν γενέσθαι (*vobiscum facere*) cet. — Ponitur ita ut copula καί reddi possit. Phaedr. 253. D: τιμῆς ἐραστὴς μετὰ (i. q. καὶ) σωφροσύνης cet. E: μάστιγι μετὰ κέντρων (i. q. καὶ κέντροις) μόγις ὑπείκων. 255. B: (ὅταν) πλησιάζῃ μετὰ τοῦ ἅπτεσθαι. Theaet. 176. B. Pol. VII. 537. D: ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ ὂν μετ᾽ ἀληθείας ἰέναι. IX. 591. B: σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην μετὰ φρονήσεως κτωμένη, ἢ σῶμα ἰσχύν τε καὶ κάλλος μετὰ ὑγιείας λαμβάνον. Tim. 28. A: τὸ μὲν ... νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν, τὸ δ᾽ αὖ δόξῃ μετ᾽ αἰσθήσεως ἀλόγου. 60. A: τὸ μὲν τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος θερμαντικὸν οἶνος. — Pro simpl. genit. Phil. 15. A: ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως (*nimium distinguendi studium*) ἀμφισβήτησις γίγνεται. — Cum accus. est *post*. Polit. 258. B: μετὰ τὸν σοφιστὴν ἀναγκαῖον ... τὸν πολιτικὸν ἄνδρα διαζητεῖν νῷν. Parm. 148. E: ᾗ ἂν μετ᾽ ἐκείνην ᾖ ἕδραν cet. Phil. 16. D: μετὰ μίαν δύο ... σκοπεῖν. Pol. VII. 537. B: μετὰ ... τοῦτον τὸν χρόνον. Legg. I. 646. C: μετ᾽ ὀλίγον ὕστερον. Sic praec. ponitur c. pron. demonstr., μετὰ τοῦτο, μετὰ ταῦτα et c. art. τό (ut Tim. 42. D. τὸ δὲ μετὰ τὸν σπόρον): τὸ μ. τοῦτο, τὸ μ. ταῦτα et τὰ μ. ταῦτα, *postea, deinde, deinceps*; etiam *in posterum* (Critia 120. A: τό τε αὖ μετὰ τοῦτο μηδὲν τῶν γραμμάτων ἑκόντες παραβήσεσθαι). Idque etiam instar adiectivi ponitur (Soph. 257. A: οὕτω πειθέτω τὰ μετὰ ταῦτα. Phil. 34. C: λέγωμεν ... ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα. Sic etiam 29. D. scribendum videtur ἀλλὰ τῷ μετὰ τοῦτο ἑξῆς ἕπου pro ἀλλὰ τὸ cet.), et c. art. et subst. iungitur. Soph. 244. C: ἡ μετὰ τοῦτ᾽ ... ἀπόκρισις. Legg. I. 646. C: τῆς μετὰ ταῦτα ὠφελείας ἕνεκα. V. 739. A: ἡ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο φορὰ ... τῆς τῶν νόμων κατασκευῆς cet. Ep. VII. 346. A: τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ. — Post praep. μετά etiam simplex nomen pro plena oratione ponitur. Phaed. 61. B: μετὰ δὲ τὸν θεόν (*carmine* s. *hymno in deum contexto*). Polit. 309. C: μετὰ δὲ τὸ θεῖον. Legg. V. 746. D: μετὰ τὴν δόξαν τῆς ... διανομῆς (*quum visum fuerit — distribuere*). VII. 794. C: μετὰ δὲ τὸν ἑξέτη καὶ τὴν ἑξέτιν (h. e. *sexto aetatis anno exacto*). In tempore etiam durante ponitur, ut μεθ᾽ ἡμέραν, *interdiu*. Phaed. 251. E. Pol. VII. 516. B. Critia 117. E.

μεταβαίνω, *transeo, transgredior; convertor.* Parm. 162. D: (εἰ) μήτε μεταβαίνει. Crat. 439. E: δῆλον ὅτι οὐδὲν μεταβαίνει. Pol. VIII. 550. D: ὡς μεταβαίνει ... ἐκ τῆς τιμαρχίας εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν. Legg. V. 744. C: (ὅταν) μεταβαίνωσιν εἰς τὸ προςῆκον ἕκαστοι ἑαυτοῖς τίμημα. Parm. 162. C: οὐκ ἄρα τῷ γε μεταβαίνειν κινοῖτ' ἄν. Phaedr. 262. A: κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων. Legg. III. 676. A: τὴν τῶν πόλεων ἐπίδοσιν ἐπ' ἀρετὴν μεταβαίνουσαν ἅμα καὶ κακίαν. X. 893. D: μεταβαίνοντα εἰς ἕτερον ἀεὶ τόπον. Parm. 165. A: οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ μείζονος εἰς ἔλαττον φαινόμενος. Phaedr. 265. C: ὡς ἀπὸ τοῦ ψέγειν πρὸς τὸ ἐπαινεῖν ἔσχεν ὁ λόγος μεταβῆναι. Pol. VIII. 547. C: μεταβᾶσα. Ib. μεταβήσεται μὲν δὴ οὕτω. **excedo*; etiam *digredior.* Parm. 146. A: ἐκ τούτου μὴ μεταβαῖνον. Crat. 438. A: ὅθεν δεῦρο μετέβημεν. Men. 95. E: ὀλίγον μεταβάς (Bekk. coni. καταβάς). **exsisto, prodeo.* Pol. VIII. 569. C: ὡς μεταβαίνει τυραννὶς ἐκ δημοκρατίας. V. 449. B: ὥς μοι ἐφαίνοντο ἕκασται ἐξ ἀλλήλων μεταβαίνειν.

μεταβάλλω, *converto; muto.* Theaet. 167. A: ὁ μὲν ἰατρὸς φαρμάκοις μεταβάλλει, ὁ δὲ σοφιστὴς λόγοις. Pol. II. 381. B: πότερον ... ἐπὶ τὸ βέλτιόν τε καὶ κάλλιον μεταβάλλει ἑαυτόν —; Tim. 58. C: τὴν τῶν τόπων μεταβάλλει στάσιν. Legg. X. 903. D: μεταβάλλει παντοίας μεταβολάς. Crat. 399. A: (ὅτι) τὰς ὀξύτητας μεταβάλλομεν. Pol. II. 381. B: ἀλλ' ἄρα αὐτὸς αὐτὸν μεταβάλλοι ἂν καὶ ἀλλοιοῖ; Theaet. 181. C: ὅταν τι χώραν ἐκ χώρας μεταβάλλῃ. Soph. 234. D: μεταβάλλειν τὰς τότε γενομένας δόξας. Pol. II. 383. A: τῷ μεταβάλλειν ἑαυτούς. Legg. IV. 711. C: μεταβάλλειν ... τοὺς νόμους. VI. 782. A: μεταβάλλειν αὐτῶν ... μεταβολάς. Ep. VIII. 354. C: εἰς βασιλέως ... εἶδος πειρᾶσθαι μεταβάλλειν (τὴν τυραννίδα). Pol. VI. 508. D: ἄνω καὶ κάτω τὰς δόξας μεταβάλλον. Tim. 58. C: μεταβάλλον ... τὸ μέγεθος. Crat. 404. C: μεταβάλλοντες (τὸ ὄνομα). Phil. 46. E. Pol. III. 404. A: πολλὰς μεταβολὰς ἐν ταῖς στρατείαις μεταβάλλοντας. Phaed. 96. A: πολλάκις ἐμαυτὸν ἄνω κάτω μετέβαλον σκοπῶν cet. Polit. 269. A: μετέβαλεν αὐτὸ ἐπὶ τὸ νῦν σχῆμα. Legg. IV. 709. A: μετέβαλε νόμους. Phil. 33. E: τὰ ... ὀνόματα μετάβαλε μόνον. Legg. X. 894. E: ὅταν ἕτερον ἄλλο ἡμῖν μεταβάλῃ. Idem 904. D. repon. videtur. IV. 711. B: μεταβαλεῖν βουληθέντι πόλεως ἤθη. Prot. 318. B: μεταβαλὼν τὴν ἐπιθυμίαν. Soph. 242. D: μεταβαλὼν ἐμαυτὸν ἄνω καὶ κάτω. Legg. XII. 944. E: εἰς γυναῖκα ἐξ ἀνδρὸς μεταβαλοῦσα. D: Καινέα ... ἐκ γυναικὸς μεταβαλόντα (θεὸν) εἰς ἀνδρὸς φύσιν. X. 888. B. Conv. 174. B: μεταβαλόντες. Legg. III. 682. E: μεταβαλόντες ὄνομα. Alc. I. 135. D: μεταβαλεῖν τὸ σχῆμα. Ep. VIII. 354. A. **permutando* vel *vicissim sumo,* et in univ. *sumo, eligo, nanciscor,* (ita

tamen ut notio mutationis factae subiecta sit). Pol. IV. 424. C: εἶδος ... καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον. VII. 535. D: χωλὸς δὲ καὶ ὁ τἀναντία τούτου μεταβεβληκὼς τὴν φιλοπονίαν. Legg. X. 904. D: μετέβαλε τόπον ἅγιον ὅλον. Phaedr. 241. A: μεταβαλὼν (al. μεταλαβὼν) ἄλλον ἄρχοντα ἐν αὑτῷ. Crat. 405. D: μεταβαλόντες (v. μεταβάλλοντες) ἀντὶ τοῦ ō ᾱ. Recipr. vel intrans., ut Lat. *verto*, est *me converto*, *mutor*; hinc etiam c. praep. εἰς *transeo*, c. praep. ἐκ *evado* vel *exsisto*. Ax. 370. C: ὥστε οὐκ εἰς θάνατον, ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβάλλεις. Parm. 156. E: ἐκ ταύτης τὸ ... κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἑστάναι. Pol. VIII. 545. D: ὅτι πᾶσα πολιτεία μεταβάλλει ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔχοντος τὰς ἀρχάς. 553. A: ἆρ' οὖν ὧδε μάλιστα εἰς ὀλιγαρχικὸν ἐκ τοῦ τιμοκρατικοῦ ἐκείνου μεταβάλλει; 555. B: οὐκοῦν ... μεταβάλλει ... τρόπον τινὰ τοιόνδε ἐξ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν cet. 561. A: ἆρ' οὐχ οὕτω πως ... μεταβάλλει ἐκ τοῦ ἐν ἀναγκαίοις ἐπιθυμίαις τρεφομένου εἰς τὴν τῶν μὴ ἀναγκαίων ... ἡδονῶν ἐλευθέρωσίν τε καὶ ἄνεσιν; 562. A: ὅτι ... ἐκ δημοκρατίας μεταβάλλει (τυραννίς), σχεδὸν δῆλον. Legg. X. 904. C: μεταβάλλει ... πάνθ' ὅσα μέτοχά ἐστι ψυχῆς. Crat. 439. E: πῶς ἂν τοῦτό γε μεταβάλλοι —; Parm. 156. C: ὅταν ἑστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ. Soph. 255. A: ἀναγκάσει μεταβάλλειν αὖ θἄτερον ἐπὶ τοὐναντίον τῆς αὑτοῦ φύσεως. Conv. 186. D: ὁ μεταβάλλειν ποιῶν. Pol. II. 381. E: ἀλλ' ἆρα ... αὐτοὶ μὲν οἱ θεοί εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν —; VIII. 564. A: εἰς δουλείαν μεταβάλλειν. IX. 588. C: δυνατοῦ μεταβάλλειν. Ax. 365. C: εἰς εὐνὰς ... μεταβάλλων. D. Polit. 270. D: μεταβάλλον ... πάλιν ἐπὶ τοὐναντίον. Parm. 156. D: ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. Legg. X. 894. A: μεταβάλλον ... οὕτω ... γίγνεται πᾶν. Tim. 79. E: μεταβαλλούσης ... τῆς θερμότητος. 66. E: μεταβάλλοντος ... ὕδατος εἰς ἀέρα cet. Pol. X. 620. A: ἰδεῖν ... κύκνον μεταβάλλοντα (*contra se convertentem*) εἰς ἀνθρωπίνου βίου αἵρεσιν. Legg. VI. 760. D: εἰς τὸν εὐώνυμον ἀεὶ μεταβάλλοντες τόπον. X. 904. C: μεταβάλλοντα ... φέρεται cet. Ep. VII. 326. D: εἰς τυραννίδας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν. Pol. X. 620. D: τὰ δὲ δίκαια εἰς τὰ ἥμερα μεταβάλλοντα. Polit. 273. E: καὶ τἄλλα τε πάντα μετέβαλλεν. Pol. VIII. 559. E: ὥσπερ ἡ πόλις μετέβαλλε. Polit. 274. B: δι' ἃς αἰτίας μεταβέβληκε. Legg. XII. 948. C: μεταβεβληκυιῶν ... τῶν περὶ θεοὺς δοξῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Tim. 60. B: μετέβαλεν εἰς ἀέρος ἰδέαν. Legg. IV. 710. D: τάχιστ' ἂν μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ τοιούτου. Phaedr. 241. A: ἵεται φυγῇ μεταβαλών. Pol. V. 473. B: τίνος σμικροτάτου μεταβαλόντος. Tim. 42. B: εἰς γυναικὸς φύσιν ... μεταβαλοῖ (v. μεταβάλλοι). C. Ep. VIII. 353. E: Φοινίκων ... μεταβαλοῦσα εἴς τινα δυναστείαν καὶ κράτος. — Partt. μεταβάλλων et μεταβαλών etiam adverbii partes agunt,

ut vern. *umgekehrt*, i. q. *ex contrario* vel *contra*; etiam *vicissim*. Parm. 128. A: *μεταβάλλων* (v. *μεταβαλὼν*) ... *ἡμᾶς* (nos: *uns dagegen*) *πειρᾶται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν τι λέγων*. Theaet. 166. D: *ὃς ἄν τινι ἡμῶν, ᾧ φαίνεται καὶ ἔστι κακά, μεταβάλλων ποιήσῃ ἀγαθὰ φαίνεσθαί τε καὶ εἶναι* (nos: *dass es ihm umgekehrt als gutes erscheine*). Polit. 307. B: *μεταβάλλοντες ... ψέγομεν*. Phil. 51. A: *ἐγὼ δὴ πειράσομαι μεταβαλὼν σημαίνειν ὑμῖν αὐτάς*. Conv. 204. E: *εἴ τις μεταβαλὼν ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῷ ἀγαθῷ χρώμενος πυνθάνοιτο*. Lys. 213. D. Gorg. 480. E: *τοὐναντίον δέ γε αὖ μεταβαλόντα εἰ ἄρα δεῖ τινὰ κακῶς ποιεῖν*. Phil. 21. D: *τὸν ... τοῦ νοῦ μεταβαλόντες* (v. *μεταλαβόντες*) *αὖ βίον ἴδωμεν*. — Pass. et med. *mutor* et *me converto*. Gorg. 481. E: *μεταβαλλόμενος* (*mutata sententia*) *λέγεις* cet. Alc. II. 147. E: *μεταβαλλόμενος ἄνω καὶ κάτω* (*in omnes te partes convertens*). Gorg. 481. E: *ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλομένου*. Legg. X. 894. C: *μεταβαλλομένην ὑφ᾽ ἑτέρου*. Phil. 42. B: *μεταβαλλόμεναι*. Tim. 92: *νοῦ καὶ ἀνοίας ἀποβολῇ καὶ κτήσει μεταβαλλόμενα*. Legg. II. 660. B: *οὐχ ὑπὸ νόμων μεταβαλλόμενα*. 665. C. Ep. III. 318. E: *εἰ μετεβαλόμην*. II. 315. A: *μόνος ... οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας*. — Med. est quoque *permuto* (ut merces), *mercaturam facio*. Legg. VIII. 849. D: *οἴνου τε μεταβαλλόμενος καὶ σίτου πρᾶσιν*. Soph. 223. D: *τὴν ... τὰ ἀλλότρια ἔργα μεταβαλλομένην μεταβλητικήν* (*διαιρούμενοι*). — Verb. Theaet. 167. A: *μεταβλητέον δ᾽ ἐπὶ θάτερα*. Ib. *ἐπὶ τὴν ἀμείνω* (*ἕξιν*) *μεταβλ*. Pol. III. 413. B.

μετάβασις, ἡ, *conversio*, *mutatio*. Pol. VIII. 547. C: *δοκεῖ μοι ... αὕτη ἡ μετάβασις ἐντεῦθεν γίγνεσθαι*. Legg. V. 736. D: *σμικρὰ μετάβασις εὐλαβής*. E: *ταύτης ... σαθρᾶς οὔσης τῆς μεταβάσεως*. III. 676. C: *τὴν πρώτην τῶν πολιτειῶν γένεσιν καὶ μετάβασιν*. X. 894. A: *ὁπόταν ... εἰς τὴν δευτέραν ἔλθῃ μετάβασιν*.

μεταβιβάζω, *transfero*, *traduco*. Phaedr. 262. B: *μεταβιβάζειν κατὰ σμικρόν*. Legg. VII. 795. C: *ὁπόταν αὐτόν τις μεταβιβάζων ἐπὶ θάτερα ἀναγκάζῃ διαπονεῖν*. **deflecto*, *muto*. Gorg. 517. B: *μεταβιβάζειν τὰς ἐπιθυμίας*. Legg. V. 736. D: *ἐν πολλῷ χρόνῳ σμικρὸν μεταβιβάζουσιν*.

μεταβλητικός, ή, όν, *ad permutationem spectans*; fem. et neutr. *permutandi ars* vel *permutatio* (vern. *das Umsetzen* vel *Tauschen*). Soph. 219. D: *τὸ ... μεταβλητικὸν ὂν διά τε δωρεῶν καὶ ἀγοράσεων καὶ μισθώσεων*. 223. D: *τὴν ... τὰ ἀλλότρια ἔργα μεταβαλλομένην μεταβλητικήν*. 224. D: *τὸ κτητικῆς ... μεταβλητικὸν* cet.

μεταβολή, ἡ, *mutatio*, *transitio*; *conversio*. Phaedr. 251. A: *ἰδόντα ... αὐτὸν ... μεταβολή τε καὶ ἱδρὼς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει*. Parm. 162. C: *μεταβολὴ δὲ κίνησις*. Pol. IV. 434. B: *ἡ τριῶν ... ὄντων γενῶν ... μεταβολὴ εἰς*

ἄλληλα. VIII. 553. D: *μεταβολὴ ... ἐκ φιλοτίμου νέου εἰς φιλοχρήματον*. Legg. X. 895. A: *ἡ τῆς αὐτῆς αὐτὴν κινησάσης μεταβολή*. Apol. 40. C: *ἢ ... μεταβολή τις τυγχάνει οὖσα (τὸ τεθνάναι)*. Ax. 366. B: *κακοῦ τινός ἐστιν εἰς ἀγαθὸν μεταβολή*. Ep. VII. 324. C. Polit. 269. A: *περὶ τῆς μεταβολῆς δύσεώς τε καὶ ἀνατολῆς ἡλίου* cet. D: *μεταβολῆς ἀμοίρῳ γίγνεσθαι*. Crat. 426. C: *ἀπὸ τῆς τοῦ η μεταβολῆς*. Pol. VIII. 565. D: *τίς ἀρχὴ ... μεταβολῆς ἐκ προστάτου ἐπὶ τύραννον*. Legg. III. 676. C. Pol. VI. 503. A: *μήτ' ἐν ἄλλῃ μηδεμιᾷ μεταβολῇ*. Legg. III. 681. D: *ἐν ταύτῃ τῇ μεταβολῇ τῆς πολιτείας οἰκήσουσιν*. Phaed. 78. D: *μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται;* Polit. 271. C: *τὴν ... τῶν ἄστρων τε καὶ ἡλίου μεταβολήν*. Parm. 162. C: *μεταβολὴν ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον*. Pol. III. 388. E: *ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον*. VIII. 563. E: *τὸ ἄγαν τι ποιεῖν μεγάλην φιλεῖ εἰς τοὐναντίον μεταβολὴν ἀνταποδιδόναι*. X. 619. D: *μεταβολὴν τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν*. Legg. X. 895. B: *πρεσβυτάτην καὶ κρατίστην μεταβολὴν πασῶν*. Phil. 43. B: *αἱ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι*. Pol. III. 397. B: *σμικραὶ γὰρ αἱ μεταβολαί*. C: *διὰ τὸ παντοδαπὰς μορφὰς τῶν μεταβολῶν ἔχειν*. Legg. VII. 797. B: *μεταβολαῖς τε ἄλλαις ἀεὶ χρώμενα* cet. Epin. 981. C: *ἐν περιτταῖς τε καὶ ἀρτίαις ἅμα μεταβολαῖς*. Polit. 270. C: *μεγίστας ... μεταβολάς*. Parm. 156. E. Pol. III. 397. B: *τὸ μὲν σμικρὰς τὰς μεταβολὰς ἔχει*. Tim. 82. B: *πάσας πάντῃ μεταβολὰς δέχεται*. Legg. V. 732. D: *τῶν ... νῦν παρόντων ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβολάς*. VII. 816. A. Cum v. *μεταβάλλειν* (vid. h.).

μεταβουλεύομαι, *consilium muto*. Epin. 982. D: *ἀλλ' οὐ μεταβουλευόμενον ἄνω καὶ κάτω*.

μεταγιγνώσκω, *me poenitet*. Phaedr. 231. A: *τοῖς δὲ οὐκ ἔστι χρόνος ἐν ᾧ μεταγνῶναι προσήκει*.

μεταδίδωμι, *communico*, *participem aliquem facio* (c. genit. rei eoque partitionis indice, vern. *von etwas — mittheilen*, rarius c. accus.). Pol. II. 369. C: *μεταδίδωσι ... ἄλλος ἄλλῳ*. Lys. 211. C: *τί ... ἡμῖν ... οὐ μεταδίδοτον τῶν λόγων;* 204. A: *ὧν ἡδέως ἄν σοι μεταδιδοῖμεν*. Crat. 426. B: *καὶ ἐμοὶ μεταδιδόναι*. Pol. VI. 503. D. VII. 519. E: *ποιῶν μεταδιδόναι ἀλλήλοις τῆς ὠφελείας*. Legg. IV. 715. A: *ὥστε ἀρχῆς μηδ' ὁτιοῦν μεταδιδόναι τοῖς ἡττηθεῖσι*. VI. 768. A: *τῷ πλήθει μεταδιδόναι τῆς κρίσεως*. Alc. I. 134. C: *δύναιτο δ' ἄν τις μεταδιδόναι ὃ μὴ ἔχει* (libri plures *ἔχοι*). Epin. 981. E: *δυοῖν αὐτοῖς μοιρῶν τὴν ἑτέραν χρὴ δόξῃ μεταδιδόναι σχεδόν*. Gorg. 520. C: *μεταδιδοὺς τοῦ τάχους*. Legg. V. 730. E: *τὸν ... μεταδιδόντα*. III. 694. A: *μεταδιδόντες ἀρχομένοις*. Ep. VII. 336. E: *ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις τύχη*. Conv. 213. D: *νῦν δέ μοι ... μετάδος τῶν ταινιῶν*. Phaed. 63. C: *ἢ κἂν ἡμῖν μεταδοίης;*

Men. 89. E: *εἰκότως δ' ἂν μεταδοῖμεν ἄν*. Ib. *ὦ μεταδῶμεν τῆς ζητήσεως*. Pol. VIII. 557. A: *(ὅταν) τοῖς ... λοιποῖς ... ἐξ ἴσου μεταδῶσι πολιτείας τε καὶ ἀρχῶν*. Crit. 51. C: *μεταδόντες ἁπάντων ὧν* cet. Crat. 426. B: *τούτων οὖν σοι μεταδώσω*. Pol. VII. 539. D: *οἷς τις μεταδώσει τῶν λόγων*. Phaedr. 234. A: *οἵτινες πρεσβυτέρῳ γενομένῳ τῶν σφετέρων ἀγαθῶν μεταδώσουσιν*. Pol. II. 371. B. Verb. Alc. I. 134. B: *ἀρετῆς σοι μεταδοτέον τοῖς πολίταις*. Lys. 211. C.

μεταδιώκω, *persequor*, *sector*; *consector*; etiam *investigo*, *inquiro*. Phil. 47. B: *ταύτας ... παντάπασιν ἀεὶ μεταδιώκει* cet. Polit. 307. C: *ἐὰν μεταδιώκωμεν*. Phil. 44. D: *μεταδιώκωμεν δὴ τούτους ὥσπερ ξυμμάχους κατὰ τὸ τῆς δυςχερείας αὐτῶν ἴχνος*. Tim. 46. D: *τὰς τῆς ἔμφρονος φύσεως αἰτίας πρώτας μεταδιώκειν*. Polit. 310. D: *τὴν αὐτοῦ μεταδιῶκον φύσιν*. Phil. 23. E: *μεταδιώκοντι (μοι)*. Tim. 59. C: *τὴν τῶν εἰκότων μύθων μεταδιώκοντα ἰδέαν*. Critia 112. C: *τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας μεταδιώκοντες* (v. *διώκοντες*). Legg. IX. 866. E: *μεταδιώκοντες τὴν τιμωρίαν*. VIII. 835. B: *καθ' ἃ τοὺς δευτέρους δεῖ μεταδιώκοντας νομοθετεῖν*. Soph. 224. E: *τὸ νῦν μεταδιωκόμενον γένος*. Pol. VII. 531. C. Soph. 225. E: *τὸν ... μεταδιωκόμενον ὑφ' ἡμῶν σοφιστήν*. Phil. 32. D: *τὸ νῦν μεταδιωκόμενον*. Tim. 64. B: *μεταδιωκτέον πάντα ὅσα ἐπινοοῦμεν ἑλεῖν*. 72. E.

μεταδοξάζω, *sententiam muto*, *in sententia fluctuo*. Soph. 265. D: *ἐγὼ μὲν ἴσως διὰ τὴν ἡλικίαν πολλάκις ἀμφότερα μεταδοξάζω*. Pol. III. 413. C: *οἳ ἂν μεταδοξάζωσιν*. B: *μεταδοξάσαι*.

μεταδόρπια, *τά*, *bellaria*. Critia 115. B: *ὅσα ... παραμύθια πλησμονῆς μεταδόρπια ἀγαπητὰ κάμνοντι τίθεμεν*.

μεταθέω, *persequor*, *investigo*. Parm. 128. C: *ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα*. Lach. 194. B: *οὐκοῦν ... τὸν ἀγαθὸν κυνηγέτην μεταθεῖν χρὴ καὶ μὴ ἀνιέναι;* Soph. 226. A: *τοιόνδε τι μεταθέοντας ἴχνος αὐτοῦ*. Polit. 301. E: *μεταθέοντας τὰ τῆς ἀληθεστάτης πολιτείας ἴχνη*.

μεταίτιος, *ὁ ἡ*, subst. *auctor*. Legg. X. 615. B: *ἢ τινος ἄλλης κακουχίας μεταίτιοι*.

μετακαλῶ, *voco*. Ax. ad fin. *ὁπόθεν δεῦρο μετεκλήθην*.

μετάκειμαι, *transpositus sum*. Crat. 394. B: *εἴ τι πρόςκειται γράμμα ἢ μετάκειται* cet.

μετακινῶ, *transpono*. Legg. X. 894. A: *μεταβάλλον ... καὶ μετακινούμενον γίγνεται πᾶν*.

μετακομίζω, *traduco*. Legg. X. 904. D: *μετακομισθεῖσα εἰς ἀμείνω τινὰ τόπον ἕτερον*.

μετακόσμησις, ἡ, status conversio. Legg. X. 892. A: (ὡς) μεταβολῆς τε αὐτῶν καὶ μετακοσμήσεως ἁπάσης ἄρχει παντὸς μᾶλλον (ψυχή).

μετακυκλοῦμαι, conversionem vel *rotationem muto.* Epin. 982. D: πλανᾶσθαί τε καὶ μετακυκλεῖσθαι (τὰ ἄστρα).

μεταλαγχάνω, in partem alicuius rei venio, particeps fio. Gorg. init. πολέμου καὶ μάχης ... μεταλαγχάνειν. Pol. IV. 429. A: ᾧ προςήκει ταύτης τῆς ἐπιστήμης μεταλαγχάνειν. Legg. IX. 873. C: μηδὲ αἰσχύνης τινὸς ἀπόρου καὶ ἀβίου μεταλαχών.

μεταλαμβάνω, commuto, post alterum vel *alterius loco,* etiam *vicissim sumo;* et in univ. *sumo, assumo;* etiam *accipio, fero* (c. accus.) et *particeps fio, in partem venio,* vel *nanciscor* (c. genit.). Phaedr. 248. E: ἀμείνονος μοίρας μεταλαμβάνει. Parm. 131. A: οὐκοῦν ἤτοι ὅλου τοῦ εἴδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; 156. A. Pol. VIII. 565. A. Theaet. 172. D: ὥσπερ ἡμεῖς νυνὶ τρίτον ἤδη λόγον ἐκ λόγου μεταλαμβάνομεν. Prot. 329. E: πότερον ... καὶ μεταλαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι τούτων τῶν τῆς ἀρετῆς μορίων, οἱ μὲν ἄλλο, οἱ δὲ ἄλλο (Steph. coni. ἄλλου). Gorg. 448. C. Polit. 257. C: μετάλαμβανε. Tim. 71. A: εἴ τέ πῃ καὶ μεταλαμβάνοι τινὸς αὖ τῶν αἰσθήσεων cet. Pol. VIII. 565. A: ὅταν μὴ μέλιτός τι μεταλαμβάνῃ. IV. 434. B: (ὅταν) τὰ ἀλλήλων οὗτοι ὄργανα μεταλαμβάνωσι καὶ τὰς τιμάς (ubi est: *si — inter se commutent*). Prot. 356. D: ἐποίει ἄνω τε καὶ κάτω πολλάκις μεταλαμβάνειν ταὐτά. Soph. 248. D: οὐδέτερον οὐδετέρου τούτων μεταλαμβάνειν. 251. D: μεταλαμβάνειν ἀλλήλων. Pol. IV. 421. C: τοῦ μεταλαμβάνειν εὐδαιμονίας. IX. 585. E: τὸ ... τῶν ἧττον ὄντων μεταλαμβάνον. Tim. 51. A: μεταλαμβάνον ... τοῦ νοητοῦ. Prot. 337. C: φρονήσεως μεταλαμβάνοντα. Legg. X. 904. B: ποῖόν τι γιγνόμενον ἀεὶ ποίαν ἕδραν δεῖ μεταλαμβάνον οἰκίζεσθαι. Pol. IV. 434. A: τὰ ὄργανα μεταλαμβάνοντες τἀλλήλων ἢ τιμάς. Phaed. 102. B: τούτων τἄλλα μεταλαμβάνοντα. Parm. 129. A. Soph. 256. B: κἂν εἴ πῃ μετελάμβανεν ... κίνησις στάσεως cet. Prot. 355. C: ἄλλο ... ὄνομα μετείληφεν ἀντὶ τῆς ἡδονῆς τὸ ἀγαθόν. Polit. 268. B: ἐφ' ὅσον αὐτοῦ τὰ θρέμματα φύσει μετείληφεν. Phil. 65. E. Critia 121. C: ὅσα γενέσεως μετείληφε. Legg. IV. 721. B. Soph. 250. E: ἐπειδὴ ... ἐξ ἴσου τό τε ὂν καὶ τὸ μὴ ὂν ἀπορίας μετειλήφατον. Polit. 275. C: παιδείας μετειληφέναι καὶ τροφῆς. Legg. IV. 721. C: τῆς ἀθανασίας μετειληφέναι. Soph. 259. B: τὸ ... ὂν αὖ θατέρου μετειληφός. Epin. 987. C: τῷ καὶ σμικρὰ ξυννοίας ὀρθῆς θείας τε μετειληφότι. Pol. X. 619. D: ἔθει ἄνευ φιλοσοφίας ἀρετῆς μετειληφότα. Legg. X. 904. A: τρίτης γενέσεως μετειληφότα. Phaed. 72. C: ὅσα τοῦ ζῆν μεταλάβοι. Pol. X. 600. E: ἕως ἱκανῶς παιδείας μεταλάβοιεν. Tim. 26.

E: τίν' ἂν ... μᾶλλον ἀντὶ τούτου μεταλάβοιμεν —; Prot. 355. E: μεταλάβωμεν ... τὰ ὀνόματα πάλιν τὸ ἡδύ τε καὶ ἀνιαρὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τούτοις. Legg. XII. 948. D: ἐὰν ... ὁ διώκων μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. (X. 904. D. pro μεταλάβῃ scrib. μεταβάλῃ). Phil. 11. C: ὅσαπερ αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν. Legg. III. 693. D. Epin. 986. D: μεταλαβὼν φρονήσεως εἷς ὢν μιᾶς. Apol. 36. B: οὐ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Polit. 309. E: μὴ μεταλαβοῦσα. Epin. 981. C: μνήμης μεταλαβόντι cet. Polit. 257. C: μεταλαβόντες ... τόνδε Σωκράτη. Parm. 131. A: ὁμοιότητος ... μεταλαβόντα. Polit. 309. D: τοῖς ὀρθῶς μεταλαβοῦσι παιδείας. Parm. 131. E: τίν' οὖν τρόπον ... τῶν εἰδῶν σοι τἄλλα μεταλήψεται —; Pol. VI. 486. E: τῇ μελλούσῃ τοῦ ὄντος ἱκανῶς τε καὶ τελέως ψυχῇ μεταλήψεσθαι. Parm. 163. D: τῷ ἑνὶ ... οὔθ' ἑκτέον ... οὔτε μεταληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.

μετάληψις, ἡ, *communio.* Parm. 131. A: ἦ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο; Def. 411. A: μετάληψις οὐσίας. Pol. VII. 539. D: ἐπὶ λόγων μεταλήψει. Etiam *vicissitudo.* Theaet. 173. B: ἵνα μὴ καὶ ... λίαν πολὺ τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ μεταλήψει τῶν λογων (vid. 172. D.) καταχρώμεθα.

μεταλλαγή, ἡ, *permutatio.* Theaet. 199. C: ἡ τῶν ἐπιστημῶν μεταλλαγή. Crat. 420. B: διὰ τὴν τοῦ ω̄ ἀντὶ τοῦ ο̄ῡ μεταλλαγήν. Tim. 61. C: κοινωνίαις τε καὶ μεταλλαγαῖς εἰς ἄλληλα.

μεταλλάττω, *transfero.* Tim. 19. A: τοὺς ... ἀναξίους εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων χώραν μεταλλάττειν. **permuto, muto.* Polit. 291. B: ταχὺ δὲ μεταλλάττουσι (sic Cl. c. al. pro vulg. μεταβάλλουσι) τάς τε ἰδέας καὶ τὴν δύναμιν εἰς ἀλλήλους. Parm. 138. C: ἢ μεταλλάττοι χώραν ἑτέραν ἐξ ἑτέρας. Polit. 292. A: τοὔνομα ... μεταλλάττειν. Legg. VI. 760. C: τοὺς τῆς χώρας τόπους μεταλλάττοντας. 775. C: μεταβολὴν οὐ σμικρὰν βίου μεταλλάττοντας. Crit. 53. D: τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας. Pol. IV. 434. A: πάντα τἄλλα μεταλλαττόμενα. Cum v. βίον est *vitam cum morte commuto*; unde absol. *morior.* Ax. 369. B: οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας. 367. C: νυκτὶ μετήλλαξαν.

μεταλλεία, ἡ, *fossio, metallorum investigatio.* Critia 114. E: ὅσα ὑπὸ μεταλλείας ὀρυττόμενα. Legg. VIII. 842. D: μεταλλειῶν. **canalis.* Legg. VI. 761. C: συνάγοντες μεταλλείαις (τὰ πηγαῖα ὕδατα).

μεταλλεῖον, τό, *metallum.* Legg. III. 678. D: σίδηρος γὰρ καὶ χαλκὸς καὶ πάντα τὰ μεταλλεῖα συγκεχυμένα ἠφάνιστο.

μεταλλεύς, ὁ, *metallicus,* subst. (vern. *Bergmann*). Legg. III. 678. D: ἡ τῶν μεταλλέων ... τέχνη.

μεταλλευτικός, ή, όν, *metallicus*. Legg. VIII. 847. D: μεταλλευτικοῦ κτήματος.

μεταλλεύω, *effodio*. Polit. 288. D: καὶ πάνθ' ὁπόσα μεταλλεύεται.

μεταμανθάνω, *meliora edoceor*. Pol. III. 413. A: ἡ ψευδὴς (δόξα) τοῦ μεταμανθάνοντος.

μεταμέλει, *poenitet*. Phaedr. 231. A: ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν. Apol. 38. E: οὔτε νῦν μοι μεταμέλει οὕτως ἀπολογησαμένῳ. Prot. 356. D: μεταμέλειν. Phaed. 113. E: μεταμέλον αὐτοῖς (*quum eos poenituerit*). Gorg. 471. B: καὶ οὐ μετεμέλησεν αὐτῷ. Ep. II. 314. B: εὐλαβοῦ μή ποτέ σοι μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων. Dem. 382. D: ὅτι οὔτε αὐτοῖς ... πώποτε μεταμελήσει. Med. μεταμέλομαι. Dem. 382. D: μεταμέλεσθαι πολλάκις αὐτοῖς.

μεταμέλεια, ἡ, *poenitentia*. Legg. IX. 866. E: μεταμέλεια ... εὐθὺς τοῦ πεπραγμένου γίγνηται. Pol. IX. 577. E: ταραχῆς καὶ μεταμελείας μεστὴ ἔσται. Legg. V. 727. C: μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν.

μεταμπέχω, *induo*, med. *induor* (vern. *anlegen*). Pol. VIII. 569. C: τὴν χαλεπωτάτην ... δούλων δουλείαν μεταμπισχόμενος.

μετανίσταμαι, *locum* vel *sedem muto*. Conv. 223. A: μεταναστήσομαι.

μετανοῶ, *sententiam muto*. Euthyd. 279. C: μετανοήσας εἶπον cet.

μεταξύ, *inter*. Gorg. 467. E: μεταξὺ τούτων. Phaed. 71. B: μείζονος ... πράγματος καὶ ἐλάττονος μεταξὺ αὔξησις καὶ φθίσις. Theaet. 188. A: μεταξὺ τούτων ὡς ὄντα. Parm. 152. C: μεταξὺ τούτων γιγνόμενον. 161. D: μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεί ἐστιν. Conv. 202. A: ὅτι ἔστι τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας. Pol. VI. 511. D: ὡς μεταξύ τι δόξης τε καὶ νοῦ τὴν διάνοιαν οὖσαν. IX. 583. C: μεταξὺ τούτοιν ἀμφοῖν ἐν μέσῳ ὄν. Tim. 70. A. — Formula μεταξὺ τῶν λόγων utitur qui sermonem interrumpit ut alterum rei alicuius admoneat. Phaedr. 230. A. — Cum art. vel pron. τι est *interiectus, medius*. Gorg. 468. A: τὰ μεταξὺ ταῦτα. Phaed. 58. C: ὁ μεταξὺ τῆς δίκης τε καὶ τοῦ θανάτου (χρόνος). Theaet. 143. C: αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις. 154. A: μεταξύ τι ἑκάστῳ ἴδιον γεγονός. Parm. 152. B: τὸν μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται. Pol. III. 393. B: τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων. V. 450. C: τῆς ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γιγνομένης γενέσεώς τε καὶ παιδείας. 478. E: τοῖς δὲ μεταξὺ τὰ μεταξὺ ἀποδιδόντες. Tim. 36. A: τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων. 50. D: τὴν ... μεταξὺ τούτων φύσιν. 70. D: εἰς τὰ μεταξὺ τῶν τε φρενῶν ... κατῴκισαν. Lys. 220. D: ὑφ' ἡμῶν τῶν μεταξὺ ὄντων τοῦ κακοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ. Cum art. pro simpl. μεταξύ. Pol. VI. 498. A: τὸ μεταξὺ οἰκονομίας καὶ

χρηματισμοῦ πλησιάσαντες αὐτοῦ τῷ χαλεπωτάτῳ (si verba *μετ. οἰκ. κ. χρημ.* genuina sunt). — Cum v. *εἶναι interiectum esse*, cum v. *γίγνεσθαι* al. *interponi.* Pol. IV. 443. E: *εἰ ἄλλα ἄττα μεταξὺ τυγχάνει ὄντα.* Tim. 69. E: *αὐχένα μεταξὺ τιθέντες.* 77. D: *τὸν γόνιμον μεταξὺ λαβόντες μυελόν.* Lach. 189. C: *ἐὰν μεταξὺ ἄλλοι λόγοι γένωνται.* — Exprimi potest Lat. *medius* vel *in medio* (vern. *mitten*, v. c. *mitten in der Rede, im Laufe* al.). Prot. 337. E: *μὴ μεταξὺ διαλῦσαι τὴν ξυνουσίαν.* 348. A. Gorg. 505. C: *μεταξὺ τὸν λόγον καταλύομεν.* Conv. 214. E: *μεταξὺ ἐπιλαβοῦ.* Pol. X. 618. A: *τὰς δὲ καὶ μεταξὺ διαφθειρομένας* (*τυραννίδας*). — Est etiam *interim.* Lys. 207. D: *μεταξὺ ... τις προσελθὼν ἀνέστησε τὸν Μενέξενον.* — Cum part. est Lat. *inter* c. gerund. vel *dum* c. modo finito. Phaedr. 234. D: *μεταξὺ ἀναγιγνώσκων.* Theaet. 256. D: *μεταξὺ φερομένων.* Pol. I. 336. B: *διαλεγομένων ἡμῶν μεταξύ.* Tim. 50. B: *μεταξὺ τιθεμένου.* Legg. IX. 859. B: *μεταξὺ νομοθετοῦντες.* Apol. 40. B: *πολλαχοῦ δή με ἐπέσχε λέγοντα μεταξύ.* Theag. 128. E. Lys. 207. A. Euthyd. 275. E.

μεταπείθω, in aliam sententiam adduco. Pol. III. 399. B: *ἢ διδάσκοντι ἢ μεταπείθοντι.* 413. B: *τοὺς μεταπεισθέντας.*

μετάπειστος, ὁ ἡ, qui ad aliam traduci potest persuasionem. Def. 414. C: *ὑπόληψις μετάπειστος* (v. *μετὰ πίστεως*) *ὑπὸ λόγου.* Tim. 51. E: *τὸ μὲν ἀκίνητον πειθοῖ, τὸ δὲ μετάπειστον.*

μεταπέμπω, arcesso. Prot. 319. B: *ὁρῶ ... τοὺς οἰκοδόμους μεταπεμπομένους συμβούλους περὶ τῶν οἰκοδημάτων.* Med. *arcesso, ad me voco*; etiam *peto.* Ep. VII. 327. D: *ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμέ.* 337. C. 330. C: *μεταπεμπομένου Διονυσίου.* De lege 315. D: *μεταπεμπόμενοι.* Ep. VII. 338. B: *μετεπέμπετ' ἐμέ.* 348. D: *μετεπεμψάμην ... καὶ πρότερον αὐτόν.* VII. 349. E: *μετεπέμψατο.* Conv. 175. C: *μεταπέμψασθαι τὸν Σωκράτη.* Ep. II. 312. A. Gorg. 471. B: *θεῖον μεταπεμψάμενος.* Apol. 32. C: *μεταπεμψάμενοί με ... εἰς τὴν θόλον.* Ep. VII. 337. C: *μεταπεμψαμένους.* 348. D: *μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν.* Pol. VIII. 567. D: *πόθεν αὐτοὺς μεταπέμψεται;* Ep. III. 317. A: *μεταπέμψεσθαι.* VII. 338. A.

μετάπεμψις, ἡ, invitatio vel *vocatio.* Ep. VII. 339. D: *ταύτης ... τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως.* XIII. 360. B. VIII. 338. B: *τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν.*

μεταπεττεύω, transfero, muto. De lege 316. B: *ταῦτα μεταπεττευόμενα ὅτι ταῦτά ἐστιν.*

μεταπίπτω, aliter cado; hinc *convertor* et *mutor.* Crat. 440. A: *εἰ μεταπίπτει πάντα χρήματα καὶ μηδὲν μένει.* B. Tim. 50. B: *ἅ γε μεταξὺ τιθεμένου μεταπίπτει.* Legg. VII.

798. D. Gorg. 493. A: *μεταπίπτειν ἄνω κάτω*. Theaet. 162. D: *νῦν δὲ αὖ τοὐναντίον ταχὺ μεταπέπτωκεν* (*contra res cecidit*). Ep. VII. 325. A: *χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε* (*concidit*) *τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία*. Apol. 36. A: *εἰ τρεῖς μόναι μετέπεσον τῶν ψήφων*. Pol. V. 473. C: *ὅτι μεταπέσοι ἄν*. Tim. 46. B: *ὅταν μεταπέσῃ ξυμπηγνύμενον ᾧ ξυμπήγνυται φῶς*. Legg. X. 895. B: *ὑπ' ἄλλου γὰρ οὐ μή ποτε ἔμπροσθεν μεταπέσῃ*. Phaedr. 241. B: *ὀστράκου μεταπεσόντος* (*testa conversa*; prov.). Legg. X. 904. D: *πλείω δὲ καὶ ἀδικώτερα μεταπεσόντα*. — Cum gen. est *excido* (Crat. 440. A: *εἰ ... αὐτὸ τοῦτο, ἡ γνῶσις, τοῦ γνῶσις εἶναι μὴ μεταπίπτει*), cum praep. *εἰς transeo*. Crat. 440. B: *ἅμα τ' ἂν μεταπίπτοι εἰς ἄλλο εἶδος γνώσεως* (*in aliam speciem a cognitione diversam*).

μεταπλάττω, *transformo*. Tim. 50. A: *εἰ ... τις ... μηδὲν μεταπλάττων παύοιτο ἕκαστα εἰς ἅπαντα*. Etiam simpl. *fingo*. Tim. 92: *οἱ μεταπλάττοντες*.

μεταποιοῦμαι, *mihi arrogo*, *vindico*. Polit. 289. E: *ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης*. B.

μεταπομπή, *ἡ*, *vocatio*. Ep. VII. 348. D: *ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς*.

μεταπορεύομαι, *traiicio* (me), et in univ. *migro*, *proficiscor*. Legg. X. 904. C: *κατὰ τὸ τῆς χώρας ἐπίπεδον μεταπορεύεται*.

μετάπτωσις, *ἡ*, *mutatio*. Legg. X. 895. B: *μηδεμιᾶς γε ἐν αὐτοῖς οὔσης ἔμπροσθεν μεταπτώσεως*.

μεταῤῥέω, *transfundo*, h. e. *transfero*. Theaet. 193. C: *οἷα τὰ ἐν τοῖς κατόπτροις τῆς ὄψεως πάθη δεξιὰ εἰς ἀριστερὰ μεταῤῥεούσης*.

μεταῤῥυθμίζω, *aliter formo*, *vario*; *mutata forma fingo*. Tim. 91. D: *τὸ δὲ τῶν ὀρνέων φῦλον μετεῤῥυθμίζετο*. 46. A: *ἑνὸς ... περὶ τὴν λειότητα ἑκάστοτε γενομένου καὶ πολλαχῇ μεταῤῥυθμισθέντος* (v. *μεταῤῥυθμηθέντος*).

μεταρσιολέσχης, *ὁ*, *qui de rebus caelestibus disputat*. Sis. 389. A: *τοὺς ἄλλους τοὺς μεταρσιολέσχας ἅπαντας*.

μετασκευωροῦμαι, *muto*, *emendo*. Polit. 276. C: *τοὔνομα μετασκευωρήσασθαι*.

μετάστασις, *ἡ*, *loci* vel *sedis mutatio*, *migratio*. Tim. 82. A: *τῆς χώρας μετάστασις ἐξ οἰκείας ἐπ' ἀλλοτρίαν γιγνομένη*. Legg. IX. 877. A: *μετάστασιν ... εἰς τὴν γείτονα πόλιν αὐτῷ γίγνεσθαι διὰ βίου*. Ep. VII. 338. B: *μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ*. Etiam *exsilium* (Ep. VIII. 356. E: *θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν*) et in univ. *mutatio*. Legg. IX. 856. C: *τὸν ἐπιβουλεύοντα βιαίου πολιτείας μεταστάσεως ἅμα καὶ παρανόμου*.

μεταστρεπτικός, *ή*, *όν*, *convertens*. Pol. VII. 525. A:

τῶν ἀγωγῶν ἂν εἴη καὶ μεταστρεπτικῶν ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θέαν ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις.

μεταστρέφω, *inverto* vel *perverto*. Pol. II. 367. A: μεταστρέφοντες αὐτοῖν τὴν δύναμιν φορτικῶς. *Inverto* est etiam *usum muto, unum pro altero usurpo.* Crat. 418. C: νῦν δὲ ἀντὶ μὲν τοῦ ἰῶτα ἢ εἶ ἢ ἦτα μεταστρέφουσιν. **converto*. Conv. 190. E: τό τε πρόσωπον μεταστρέφειν ... πρὸς τὴν τομήν. Ib. ὁ δὲ τό τε πρόσωπον μετέστρεφε cet. **verso* (aliquid ut explorem). Phaedr. 272. B: χρὴ πάντας τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν. Theaet. 191. C: ἐν ᾧ ἀνάγκη πάντα μεταστρέφοντα λόγον βασανίζειν. — Part. (ut vern. *umgekehrt*) est *inversa ratione*, i. q. *ex contrario*. Pol. IX. 587. D: ἐάν τις μεταστρέψας ἀληθείᾳ ἡδονῆς τὸν βασιλέα τοῦ τυράννου ἀφεστηκότα λέγῃ. Gorg. 456. E: οἱ δὲ μεταστρέψαντες χρῶνται τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ τέχνῃ οὐκ ὀρθῶς. Med. *me converto* (vern. *sich umkehren* et *sich zu etwas hinwenden*). Pol. VII. 526. E: ὅσα ἀναγκάζει ψυχὴν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον μεταστρέφεσθαι ἐν ᾧ cet. Crat. 428. D: δεῖ δὴ ... θαμὰ μεταστρέφεσθαι ἐπὶ τὰ προειρημένα. Phaed. 116. D: μεταστρεφόμενος ἀπῄει. Polit. 273. A. Conv. 213. B: καὶ ἅμα μεταστρεφόμενον αὐτὸν ὁρᾶν τὸν Σωκράτη. Pol. I. 327. B: καὶ ἐγὼ μετεστράφην cet. VII. 518. D: τίνα τρόπον ὡς ῥᾷστα ... μεταστραφήσεται.

μεταστροφή, ἡ, *conversio*. Pol. VII. 532. B: μεταστροφὴ ἀπὸ τῶν σκιῶν ἐπὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὸ φῶς. 525. C: (ἕνεκα) αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνης μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν.

μετάσχεσις, ἡ, *communio* (qua quis particeps fit). Phaed. 101. C: τὴν τῆς δυάδος μετάσχεσιν.

μετασχηματίζω, *transformo*. Legg. X. 903. E: μετασχηματίζων τὰ πάντα. **transfero* (unde *translatum*). Legg. X. 906. C: τοῦτο αὖ τὸ ῥῆμα μετεσχηματισμένον.

μετατίθημι, *transfero* (vern. *versetzen*); c. praep. ἀντί *substituo*. Conv. 191. B: μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ πρόσθεν. Legg. X. 903. D: μετατιθέναι τὸ μὲν ἄμεινον γιγνόμενον ἦθος εἰς βελτίω τόπον. Conv. 191. C: μετέθηκε ... εἰς τὸ πρόσθεν. Polit. 297. E: ἐπειδὰν τὸ πρῶτόν τις μεταθῇ τὸ νῦν δὴ ῥηθέν. Crat. 432. A: ἐὰν ... μεταθῶμέν τι. Polit. 278. D: μετατιθέμενα ... εἰς τὰς τῶν πραγμάτων μακρὰς ... συλλαβάς. Legg. VIII. 835. B. III. 683. B: ἀντὶ ποίων ποῖα μετατεθέντα εὐδαίμονα τὴν πόλιν ἀπεργάζοιτ' ἄν. Med. *aliter pono* (pr. calculum); hinc *positum* vel *dictum retracto* et *corrigo*; etiam *sententia mutata statuo*. Theag. 122. C: σμικρὸν γάρ τι μετατίθεμαι. Gorg. 493. C: πότερον ... μετατίθεσαι εὐδαιμονεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων — ; Crat. 384. D: ὥσπερ τοῖς οἰκέταις ἡμεῖς μετατιθέμεθα (int. τὰ ὀνόματα). Pol. I. 345. B: ἐὰν μετατιθῇ, φανερῶς μετατίθεσο. Lach. 199. D: με-

τατίθεσθαι (sic codd. Vulg. *μετατίθεσαι*). De lege 316. C: ἄνω κάτω μετατιθέμενοι τοὺς νόμους. Legg. X. 889. E: μετατιθεμένους ἀεὶ ταῦτα. Crat. 384. D: ἂν αὖθίς γε ἕτερον μεταθῆται. Theaet. 197. B: ἡμεῖς τοίνυν σμικρὸν μεταθώμεθα. Pol. I. 334. E: ἀλλὰ μεταθώμεθα· κινδυνεύομεν γὰρ οὐκ ὀρθῶς τὸν φίλον καὶ τὸν ἐχθρὸν θέσθαι. Ib. νῦν δὲ πῶς ... μεταθώμεθα; Legg. X. 889. E: ἃ δ' ἂν μεταθῶνται. Gorg. 493. C: ἐάν πως οἷός τε ὦ ... πεῖσαι μεταθέσθαι ἀντὶ (al. καὶ ἀντὶ) τοῦ ἀπλήστως ... ἔχοντος βίου τὸν κοσμίως ... ἔχοντα βίον ἑλέσθαι (*ut — statuas — vitam eligendam esse*). D: οὐδέν τι μᾶλλον μεταθήσει; De lege 317. B: οὐδὲ μεταθήσονταί ποτε περὶ τῶν αὐτῶν ἕτερα καὶ ἕτερα νόμιμα; Pass. Legg. X. 904. A: τῆς μετατιθεμένης κοσμήσεως. Crat. 384. D: τὸ μετατεθὲν (ὄνομα). — Verb. Legg. X. 894. D: ἆρ' οὖν ἡμῖν τῶν νῦν οὐκ ὀρθῶς ῥηθέντων μεταθετέον ἓν ἢ καὶ δύο;

μεταφέρω, *transfero*. Tim. 73. E: μεταφέρων ... πολλάκις εἰς ἑκάτερον. Critia 113. A: εἰς τὴν αὐτῶν φωνὴν μετενηνοχότας. Tim. 26. C: τοὺς ... πολίτας καὶ τὴν πόλιν ... μετενεγκόντες ἐπὶ τἀληθὲς δεῦρο θήσομεν. 58. B: πάντ' ἄνω κάτω μεταφέρεται πρὸς τοὺς ἑαυτῶν τόπους. Prot. 339. A: μετενηνεγμένον ... εἰς ποίησιν.

μετάφρενον, τό, *dorsum*. Prot. 352. A: ἀνακαλύψας καὶ τὰ στήθη καὶ τὸ μετάφρενον.

μεταφύομαι, *post nascor*. Tim. 90. E: τῶν γενομένων ἀνδρῶν ὅσοι δειλοὶ ... γυναῖκες μετεφύοντο ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει.

μεταχειρίζομαι, *attrecto, manu tracto*. Parm. 130. D: ἄλλο αὐτῶν (αὖ τῶν?) ὧν ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα. Phaedr. 240. D: μεταχειρίζεσθαι (*attrectare*). Pol. III. 417. A: μεταχειρίζεσθαι καὶ ἅπτεσθαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. *in univ. *tracto* (aliquem et aliquid), *operam do, factito* vel *exerceo;* etiam *aggredior, suscipio; capio* et *adipiscor*. Pol. VII. 529. A: ὡς ... νῦν αὐτὴν (τ. ἀστρονομίαν) μεταχειρίζονται οἱ εἰς φιλοσοφίαν ἀνάγοντες. Men. 81. A: περὶ ὧν μεταχειρίζονται λόγον οἵοις τ' εἶναι διδόναι. Gorg. 519. B: ὅταν ἡ πόλις τινὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μεταχειρίζηται ὡς ἀδικοῦντα. Pol. I. 346. E: τὰ ἀλλότρια κακὰ μεταχειρίζεσθαι ἀνορθοῦντα. VII. 526. A. Legg. II. 656. D: καλὰ ... σχήματα ... μεταχειρίζεσθαι. Polit. 268. B: τὴν τῆς αὐτοῦ ποίμνης ἄριστα μεταχειριζόμενος μουσικήν. Hipp. mai. 304. B: λήρους καὶ φλυαρίας ... μεταχειριζόμενος. Pol. VI. 497. D: μεταχειριζομένη πόλις φιλοσοφίαν. Phaed. 84. A: Πηνελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένην. Legg. IX. 857. C: τῶν ταῖς ἐμπειρίαις ἄνευ λόγων τὴν ἰατρικὴν μεταχειριζομένων. Prot. 316. D: τοὺς ... μεταχειριζομένους αὐτὴν (τ. σοφιστικὴν τέχνην). Epin. 988. C: οἵας μετεχειρίζοντο πράξεις. Tim. 20. A: τὰς μεγίστας ... ἀρχάς τε

καὶ τιμὰς ἐν (Par. A. *τῶν ἐν*) *τῇ πόλει μετακεχείρισται.* Epin. 975. B: *φύσει ... πάντες φαινόμεθα γῆν μετακεχειρίσθαι.* Legg. II. 670. E: *ἀκριβεστέραν ἂν παιδείαν ... εἶεν ἂν μετακεχειρισμένοι.* Phaedr. 277. C: *τέχνῃ ... μεταχειρισθῆναι τὸ λόγων γένος.* Pol. III. 408. D: *ὅσοι (ἰατροὶ) πλείστους μὲν ὑγιεινούς, πλείστους δὲ νοσώδεις μετεχειρίσαντο.* Legg. XII. 967. A: *τοὺς τὰ τοιαῦτα μεταχειρισαμένους.* Pol. III. 410. B: *οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἀθληταί, ῥώμης ἕνεκα σιτία καὶ πόνους μεταχειριεῖται.* Epin. 992. A: *εἰ δ' ἄλλως πως ταῦτα μεταχειριεῖταί τις.*

μέτειμι, *persequor aliquem* (ut poenas repetam) et *persequor aliquid*, h. e. *expono*, *quaero*; *sequor* (ut *ἴχνος*); etiam *operam do*, *tracto*, *colo*. Polit. 257. B: *καὶ σὲ μὲν ἀντὶ τούτων εἰς αὖθις μέτειμι.* 263. B: *ταῦτα δὲ εἰς αὖθις κατὰ σχολὴν καθάπερ ἰχνεύοντες* (al. *ἰχνεύομεν*) *μέτιμεν.* Pol. VII. 530. B: *οὕτω καὶ ἀστρονομίαν μέτιμεν.* Tim. 50. C. Eryx. 401. A: *εἰ πάλιν ὧδε μετίοιμεν.* Soph. 252. B: *ἔτι τοίνυν ἂν αὐτοὶ πάντων καταγελαστότατα μετίοιεν τὸν λόγον οἱ* cet. Conv. 210. A: *ἐάν τις ὀρθῶς μετίῃ.* Pol. VII. 528. E: *ἐὰν αὐτὴν πόλις μετίῃ.* Polit. 282. C: *μετίωμεν σύμπαντα.* Phaedr. 263. B: *τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι.* Soph. 235. C: *τῶν οὕτω δυναμένων μετιέναι καθ' ἕκαστά τε καὶ ἐπὶ πάντα.* Legg. VI. 754. E: *τῷ βουλομένῳ μετιέναι* (*persequi* vel *accusare*). Prot. 350. D: *τούτῳ ... τῷ τρόπῳ μετιών.* Phaedr. 276. D: *πάντι τῷ ταὐτὸν ἴχνος μετιόντι.* 270. E: *τόν γε τέχνῃ μετιόντα ὁτιοῦν.* Soph. 218. D: *περί τινος τῶν φαύλων μετιόντες.* Men. 74. D: *εἰ ... ὥσπερ ἐγώ, μετῄει τὸν λόγον.*

μετεκβαίνω, *transeo.* Legg. XI. 935. A: *μετεκβαίνειν ... εἰς τό τι γελοῖον ... φθέγγεσθαι.* I. 642. A: *εἰ ... μετεκβαῖμεν ... εἰς ἕτερόν τινα νόμων πέρι λόγον.*

μετενδύομαι, *migro.* Locr. 104. D: *ὡς μετενδυομέναν τᾶν ψυχᾶν ... ἐς γυναικέα σκάνεα.*

μετέπειτα, *post.* Ep. VIII. 353. C: *τὸν μετέπειτα χρόνον.*

μετέρχομαι, *persequor* aliquid, h. e. *investigo* et *expono* vel *tracto.* Pol. VII. 528. E: *ᾗ σὺ μετέρχει.* Phaedr. 252. E: *αὐτοὶ μετέρχονται.* Phaed. 88. D: *πῇ ὁ Σωκράτης μετῆλθε τὸν λόγον;* Theaet. 187. E: *πάλιν ὥσπερ ἴχνος μετελθεῖν.* Pol. VI. 502. E: *τὸ ... τῶν ἀρχόντων ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς μετελθεῖν δεῖ.* Etiam *δίκη* dicitur *μετελθεῖν.* Prot. 322. A: *Προμηθέα ... ὕστερον ... κλοπῆς δίκη μετῆλθεν.*

μέτεστι, v. c. *μοι*, *particeps sum* vel *partem habeo*, *ad me pertinet*, *in me cadit.* Phaed. 61. C: *ὅτῳ ἀξίως τούτου τοῦ πράγματος* (*φιλοσοφίας*) *μέτεστιν.* Theaet. 186. E: *ᾧ γε ... οὐ μέτεστιν ἀληθείας ἅψασθαι.* Soph. 248. C: *ὅτι γενέσει ... μέτεστι τοῦ πάσχειν καὶ ποιεῖν δυνάμεως.* Parm. 141. D: *οὐδὲ ... χρόνου αὐτῷ μέτεστιν.* Pol. X. 606. B: *λογίζεσθαι γὰρ ... ὀλίγοις τισὶ μέτεστιν ὅτι* cet. Tim. 77.

B: ᾧ δόξης ... λογισμοῖ τε καὶ νοῦ μέτεστι τὸ μηδέν. Legg. X. 901. E. Apol. 19. C: ἀλλὰ γὰρ ἐμοὶ τούτων ... οὐδὲν μέτεστι. Pol. VI. 486. B: δειλῇ δὴ καὶ ἀνελευθέρῳ φύσει φιλοσοφίας ἀληθινῆς ... οὐκ ἂν μετείη. Legg. V. 737. B: ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν μετῇ. Prot. 322. D: ὀλίγοις οἴονται μετεῖναι συμβουλῆς. 336. B: μὴ μετεῖναί οἱ μακρολογίας. Parm. 140. E: ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι τῷ ἑνί. Pol. VI. 490. A. Lach. 197. B. Phil. 22. E: οὔτ' ἂν τῶν πρωτείων οὔτ' αὖ τῶν δευτερείων ἡδονῇ μετὸν ἀληθῶς ἄν ποτε λέγοιτο. Polit. 275. D: τῷ πολιτικῷ ... οὐ μετὸν ἐπηνέγκαμεν τοὔνομα. Legg. X. 900. D: θεοῖς δὲ οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν τῶν τοιούτων μετὸν ἐροῦμεν. Parm. 141. D: τῷ γε ἑνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν. 160. E. Pol. VI. 490. B: τούτῳ τι μετέσται ψεῦδος ἀγαπᾶν —;

μετέχω, *particeps* vel *compos sum* vel *fio* (hinc etiam *nanciscor; habeo* (unde etiam c. vv. μέρος et μόριον nectitur), *teneo*, (etiam *cognosco*, vern. *inne haben*; etiam *teneor*, vern. *behaftet seyn*); *utor*, *colo*, *exerceo*. Parm. 129. C: πλήθους γὰρ ... μετέχω. Gorg. 448. C: μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. 467. E: ἃ ... μετέχει τοῦ ἀγαθοῦ. Phaed. 100. C: διότι μετέχει ἐκείνου τοῦ καλοῦ. Conv. 208. B: ταύτῃ τῇ μηχανῇ ... θνητὸν ἀθανασίας μετέχει. Pol. V. 455. D. Tim. 58. E: μετίσχει μᾶλλον κινήσεως. Legg. XII. 963. E: οὗ καὶ τὰ θηρία μετέχει. Euthyd. 271. B: μετέχει (*profitetur*) δὲ καὶ οὗτος τῶν λόγων (*artem disserendi*). Soph. 255. B: μετέχετον μὴν ἀμφὼ ταὐτοῦ καὶ θατέρου. Parm. 134. B: ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν. Tim. 53. C: ἐπεὶ μετέχετε τῶν κατὰ παίδευσιν ὁδῶν. Legg. IV. 712. E: ὄντως γὰρ ... πολιτειῶν μετέχετε. Soph. 216. B: ὁπόσοι μετέχουσιν αἰδοῦς δικαίας. Pol. V. 465. E: ταφῆς ἀξίας μετέχουσι. VII. 520. B: ὅτι ... εἰκότως οὐ μετέχουσι τῶν ἐν αὐταῖς πόνων. Tim. 27. C: ὅσοι καὶ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχουσιν. Euthyd. 306. B: ὧν ἀμφοτέρων μέρος μετέχουσιν. Phil. 54. B: σὺ μέντοι τοῦ λόγου μέτεχε. Legg. IV. 721. D: μὴ μετεχέτω ... τιμῶν. VI. 755. A. Prot. 322. D: πάντες μετεχόντων. Euthyd. 279. E: μετὰ ποτέρου ἂν ἥδιον τοῦ κινδύνου ... μετέχοις; Phaed. 93. E: οὐδὲν πλέον ἀναρμοστίας οὐδὲ ἁρμονίας μετέχοι ἄν. Pol. IV. 432. B: δι' ὃ ἂν ἔτι ἀρετῆς μετέχοι πόλις. Tim. 44. D. Prot. 322. D: εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν. Pol. V. 472. C: ἐὰν ... πλεῖστα τῶν ἄλλων ἐκείνης (τ. δικαιοσύνης) μετέχῃ. Phil. 29. A: μετέχωμεν τοῦ ψόγου. Prot. 322. D: μὴ δυνάμενον αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν. 323. A: ὡς παντὶ προσῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς. Phaedr. 272. D: ἀληθείας μετέχειν. Phaed. 64. E: καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχειν (*uti*) αὐτῶν. Soph. 256. A: διὰ τὸ μετέχειν τοῦ ὄντος. Pol. VII. 519. D. Phaedr. 247. B: ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων. 249. E: ταύτης μετέχων τῆς μανίας.

Phil. 21. E. Pol. III. 396. E: ἔσται αὐτοῦ ἡ λέξις μετέχουσα ... ἀμφοτέρων. Tim. 36. E: λογισμοῦ ... μετέχουσα καὶ ἁρμονίας. Epin. 990. B. Phaedr. 230. A: θείας τινὸς ... μοίρας φύσει μετέχον. Polit. 273. B: ὅτι πολλῆς ἦν μετέχον ἀταξίας πρὶν cet. Pol. III. 411. D: οὔτε λόγου μετίσχον. Conv. 197. E: καλῆς ᾠδῆς μετέχοντα. Parm. 133. D: ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα. Legg. VII. 804. B: σμικρὰ ... ἀληθείας ἄττα μετέχοντες. Parm. 129. B: τὰ τούτων μετέχοντα ἀμφοτέρων. Pol. III. 402. D: τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα τύπου. Euthyd. 306. A: (ὅσα) ἀμφοτέρων τυγχάνει μετέχοντα. Soph. 235. A: τῶν τῆς παιδιᾶς μετεχόντων. Legg. VII. 805. D: μὴ μετεχουσῶν ἀνδράσι γυναικῶν κοινῇ τῆς ζωῆς πάσης. Phil. 56. C: ἐλάττονος ἀκριβείας μετισχούσας. Legg. X. 889. D: παιδιάς τινας ἀληθείας οὐ σφόδρα μετεχούσας. Prot. 351. D: τὰ ἡδονῆς μετέχοντα ἢ ποιοῦντα ἡδονήν. Phil. 18. B: φθόγγου ... μετέχοντά τινος. Pol. V. 476. D. Tim. 69. B: οὔτε τούτων ὅσον μὴ τύχῃ τι μετεῖχεν. 71. D: ἐπειδὴ λόγου ... οὐ μετεῖχε. Ep. VII. 329. B: εἰ ... αἰσχύνης μετέσχον κακῆς. Prot. 322. A: ἐπειδὴ ... ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας. Parm. 143. B: οὐσίας μετέσχεν. Tim. 39. B: ἵνα ... μετάσχοι ... ἀριθμοῦ τὰ ζῶα. Phaed. 101. C: οὐ ἂν μετάσχῃ. Tim. 77. B: ὅτιπερ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν. Legg. XI. 919. E: ὃς δ' ἂν καπηλείας τῆς ἀνελευθέρου τέχνῃ τινὶ μετάσχῃ. 929. D: ὅπως ἂν μετάσχωσι τῆς αὐτῆς ἀποικίας ἐμμελῶς. Phaedr. 253. A: καθ' ὅσον δυνατὸν θεοῦ ἀνθρώπῳ μετασχεῖν. Phaed. 114. C: ὥστε ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν. Phil. 11. C. Tim. 90. C. Pol. X. 603. E: τοιᾶσδε τύχης μετασχών. Soph. 259. A: μετασχὸν τοῦ ὄντος. Tim. 59. B: γῆς μόριον ὀλίγον καὶ λεπτὸν μετασχόν. Legg. IX. 872. E: γενέσθαι ... αὐτὸν θηλείας μετασχόντα φύσεως. Phaed. 101. C: μετασχὸν τῆς ἰδίας οὐσίας ἑκάστου. Soph. 255. B: ἅτε μετασχὸν τοῦ ἐναντίου. Tim. 47. C: λογισμῶν κατὰ φύσιν ὀρθότητος μετασχόντες. Legg. XI. 919. C: αὐτοῖς τοῖς μετασχοῦσι τουτων τῶν ἐπιτηδευμάτων. Soph. 228. C: κινήσεως μετασχόντα. Tim. 41. C: βίου μετασχόντα. Parm. 140. E: ὅτι ... ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει. Pol. IX. 592. A. Soph. 251. E: οὐκοῦν κίνησίς τε καὶ στάσις οὐδαμῇ μεθέξετον οὐσίας; Pol. VII. 525. B: τοὺς μέλλοντας ἐν τῇ πόλει τῶν μεγίστων μεθέξειν. Legg. VII. 816. E: εἴ τις ... μέλλει καὶ σμικρὸν ἀρετῆς μεθέξειν. Epin. 992. B. Legg. V. 744. D: ἐν πόλει ... τῇ τοῦ μεγίστου νοσήματος οὐ μεθεξούσῃ. IX. 853. B: μεθέξοντα. XII. 966. C: τοῖς ... φυλακῆς μεθέξουσι. Pol. IV. 424. E: οὐκοῦν ... τοῖς ἡμετέροις παισὶν ἐννομωτέρου εὐθὺς παιδιᾶς (v. παιδείας) μεθεκτέον.

μετεωρίζω, *tollo, attollo.* Crat. 406. E: τὸ ... ἢ αὐτὸν ἤ τι ἄλλο μετεωρίζειν ἢ ἀπὸ τῆς γῆς cet. Phaedr. 246. D:

ἄνω μετεωρίζουσα. Tim. 63. C: ῥώμη ... μιᾷ δυοῖν ἅμα μετεωριζομένοιν.

μετεωρολέσχης, ὁ, *rerum superarum speculator*. Pol. VI. 489. C: τοὺς ὑπὸ τούτων ἀχρήστους λεγομένους καὶ μετεωρολέσχας.

μετεωρολογία, ἡ, *rerum sublimium abstrusarumque indagatio*. Phaedr. 270. A: προςδέονται ἀδολεσχίας καὶ μετεωρολογίας φύσεως πέρι. Ib. μετεωρολογίας ἐμπλησθείς.

μετεωρολογικός, ή, όν, *rerum sublimium indagationis studiosus*. Tim. 91. D: μετεωρολογικῶν (ἀνδρῶν).

μετεωρολόγος, ὁ ἡ, *rerum sublimium speculator*. Polit. 299. B: μετεωρολόγον. Crat. 396. C: ὅθεν δὴ καί φασιν ... τὸν καθαρὸν νοῦν παραγίγνεσθαι οἱ μετεωρολόγοι. 401. B: μετεωρολόγοι καὶ ἀδολέσχαι τινές.

μετεωρολογῶ, *res caelestes specto*. Ax. 370. E: καὶ παλαὶ μετεωρολογῶ. Crat. 404. C: μετεωρολογῶν.

μετεωροπορῶ, *sublime versor*. Phaedr. 246. C: μετεωροπορεῖ (v. μετεωροπολεῖ).

μετέωρος, ὁ ἡ, *sublimis; caelestis*. Theaet. 175. D: βλέπων μετέωρος ἄνωθεν. Tim. 80. A: ὅσα ἀφεθέντα μετέωρα καὶ ὅσα ἐπὶ γῆς φέρεται. Locr. 104. E: κούφων τε καὶ μετεώρων. Prot. 315. C: ἐφαίνοντο ... περὶ φύσεώς τε καὶ τῶν μετεώρων ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν. Riv. 132. B: ἀδολεσχοῦσι ... οὗτοι περὶ τῶν μετεώρων. Apol. 18. B: τὰ ... μετέωρα φροντιστής. 23. D: τὰ μετέωρα καὶ τὰ ὑπὸ γῆς.

μετεωροσκόπος, ὁ ἡ, *res caelestes spectans* vel *observans*. Pol. VI. 488. E: μετεωροσκόπον τε καὶ ἀδολέσχην.

μετοίκησις, ἡ, *migratio*. Apol. 40. C: μετοίκησις τῇ ψυχῇ τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. Phaed. 117. C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε. Legg. VIII. 850. A.

μετοικία, ἡ, *habitatio in aliena urbe*. Legg. VIII. 850. C: τῆς ... μετοικίας ... χρόνος.

μετοίκιον, τό, *tributum inquilinis impositum*. Legg. VIII. 850. B: μετοίκιον μηδὲ σμικρὸν τελοῦντι.

μέτοικος, ὁ ἡ, *inquilinus*. Legg. VIII. 845. A. IX. 866. C. Pol. VIII. 563. A: μέτοικον ... ἀστῷ καὶ ἀστὸν μετοίκῳ ἐξισοῦσθαι. Legg. IX. 866. C. VIII. 850. A: περὶ μετοίκων. C.

μετοικῶ, *migro in alienam urbem in eaque domicilium colloco*. Legg. VIII. 850. A: τῷ βουλομένῳ ... μετοικεῖν. Crit. 51. D. Legg. VIII. 848. A: οἵ τέ τινες ἂν τῶν μετοικούντων ὦσι ξυνοικοῦντες. Menex. 237. B: μετοικοῦντας ἐν τῇ χώρᾳ.

μετονομάζω, *nomen muto*. Theaet. 180. A: καινῶς μετωνομασμένῳ.

μετοχή, ἡ, *communicatio*. Ep. VII. 345. A: ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην.

μέτοχος, ὁ ἡ, *particeps*. Phaedr. 262. D: οὐ γάρ που

ἔγωγε τέχνης τινὸς τοῦ λέγειν μέτοχος. Legg. III. 689. D. VI. 768. B: *τῆς πόλεως οὐ μέτοχος εἶναι.* Ep. VII. 342. E: *οὔποτε τελέως ἐπιστήμης ... μέτοχος ἔσται.* 344. E. Pol. VII. 522. C: *ὡς πᾶσα τέχνη ... ἀναγκάζεται αὐτῶν μέτοχος γίγνεσθαι.* Soph. 223. B: *οὐ γάρ τι φαύλης μέτοχόν ἐστι τέχνης τὸ νῦν ζητούμενον.* Legg. VIII. 845. C: *τῶν τοιούτων* (int. *ἀπίων, μήλων* cet.) *μέτοχον εἶναι.* Tim. 45. B: *μέτοχον ἡγεμονίας.* Legg. X. 904. C: *πάνθ' ὅσα μέτοχά ἐστι ψυχῆς.* X. 919. D. Epin. 984. C: *πάντων ... μετόχων τοῦ ζῆν γεγονότων.* Legg. II. 659. A: *μετόχους ... φρονήσεως.* VII. 806. A: *κόρας ... γυμνασίων μετόχους οὔσας.*

μέτρησις, ἡ, mensura. Polit. 285. A: *μετρήσεως ... πάνθ' ὁπόσα ἔντεχνα μετείληφε.* Legg. VII. 819. C: *ἐν ταῖς μετρήσεσιν.*

μετρητής, ὁ, mensor. De iusto 373. A. et B: *οἱ μετρηταί.*

μετρητικός, ή, όν, metiendi peritus, fem. *metiendi ars.* De iusto 373. D: *μετρητικός.* Prot. 356. D: *ἡ μετρητικὴ τέχνη.* 357. A: *μετρητική τις.* Polit. 283. D: *μετρητική.* 285. A. Phil. 56. E. Legg. VII. 817. E: *μετρητικὴ ... μήκους καὶ ἐπιπέδου καὶ βάθους.* Prot. 357. D: *μετρητικῆς* (*ἐνδείᾳ*). Polit. 285. C: *δύο γένη ... τῆς μετρητικῆς.* 286. C. De iusto 372: *ἆρ' οὐ μετρητικῇ;* Polit. 284. E: *δῆλον ὅτι διαιροῖμεν ἂν τὴν μετρητικήν.* Phil. 55. E: *ἀριθμητικὴν ... καὶ μετρητικὴν καὶ στατικήν.* Alc. I. 126. D. De iusto 373. C: *οἱ μετρητικοί.* Phil. 57. D: *δύο μετρητικαί.*

μετρητός, ή, όν, sub mensuram cadens. Legg. VII. 819. E: *ἆρ' οὖν οὐ δοκεῖ σοι ταῦτα εἶναι πάντα μετρητὰ πρὸς ἄλληλα;* 820. C: *τὰ τῶν μετρητῶν τε καὶ ἀμέτρων πρὸς ἄλληλα.* Polit. 284. B: *μετρητὰ ... γίγνεσθαι* cet.

μετριάζω, moderate me gero vel *aliquid facio.* Locr. 100. E: *μετριάζοντα ... τᾷ ῥύψει ἁλμυρά* (*φαίνεται*). Legg. VI. 784. E: *μετριαζόντων ... περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν πλειόνων.* Pol. X. 603. E: *μετριάσει δέ πως πρὸς λύπην.* Trans. *moderor, compesco.* Legg. III. 692. B: *ὅρκοις μετριάσαι ψυχὴν νέαν λαβοῦσαν ἀρχήν.*

μέτριος, α, ον et *ὁ ἡ, modicus, moderatus, temperatus; modestus;* etiam *iustus, rectus, consentaneus,* et *qui satis est.* Soph. 265. A: *μέτριος* (*ὁ λόγος*). Phil. 32. A: *εἴ σοι μέτριος ὁ λόγος.* Pol. III. 396. C: *ὁ ... μέτριος ἀνήρ.* V. 460. E: *μέτριος χρόνος.* 466. B: *βίος οὕτω μέτριος καὶ βέβαιος.* Tim. 18. B: *ὅσος* (*μισθὸς*) *σώφροσι μέτριος.* Legg. IV. 719. E. Ep. XIII. 362. E: *τὰ δὲ ἄλλα περὶ σὲ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.* VIII. 354. E: *μετρία δὲ ἡ θεῷ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀνθρώποις.* Phaedr. 229. B: *πνεῦμα μέτριον.* Legg. III. 690. E: *ὁπόταν ᾖ ... τὸ ἥμισυ* (*λαμβάνειν*) *μέτριον.* IV. 719. E: *τί τὸ μέτριον.* Def. 415. A: *μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.* Conv. 197. E: *σπουδῆς μετρίας ...*

μετέχων. Legg. IV. 719. D: *τῆς δὲ μετρίας (οὔσης ταφῆς)*. Polit. 283. E: *τὸ τὴν τοῦ μετρίου φύσιν ὑπερβάλλον*. 284. A. Tim. 65. D: *πέρα ... τοῦ μετρίου τοῦτο δρῶντα*. 72. E. Legg. VI. 753. A: *τῇ μετρίᾳ δυνάμει βιασάμενοι*. Gorg. 511. E: *ἐν μετρίῳ σχήματι* (*modesto habitu*). Legg. IV. 716. C: *ὄντι μετρίῳ*. Pol. V. 460. D: *μέτριον χρόνον*. Legg. VII. 809. E: *τὸν μέλλοντα πολίτην ἔσεσθαι μέτριον*. XII. 955. E: *τὸν μέτριον ἄνδρα*. Epin. 974. A: *ὃν (χρόνον) πᾶς ἂν ὑπολάβοι μέτριον*. Tim. 59. D: *μέτριον ἂν ἐν τῷ βίῳ παιδιὰν ... ποιοῖτο*. 71. D: *διαγωγὴν ἔχουσαν μετρίαν*. Prot. 338. B: *ὃς ὑμῖν φυλάξει τὸ μέτριον μῆκος τῶν λόγων ἑκατέρου*. Phaed. 117. B: *ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι πιεῖν*. Theaet. 181. B: *ἂν φανῶσι μηδὲν μέτριον λέγοντες*. Crat. 414. E: *τὸ μέτριον ... δεῖ φυλάττειν καὶ τὸ εἰκὸς σὲ τὸν σοφὸν ἐπιστάτην*. Phil. 66. A: *περὶ μέτρον καὶ μέτριον καὶ καίριον* cet. Pol. V. 470. D: *μέτριον εἶναι τοὺς καρποὺς ἀφαιρεῖσθαι τοῖς κρατοῦσι τῶν κρατουμένων*. Tim. 65. E: *ἐπὶ τὸ μέτριον ... τῇ ῥύψει χρώμενα*. Legg. III. 691. C: *παρεὶς τὸ μέτριον*. 694. A: *ὅτε ... τὸ μέτριον μᾶλλον δουλείας τε καὶ ἐλευθερίας ἦγον*. X. 885. E: *εἴ τι μέτριον λέγομεν*. XI. 920. C: *τί ποτε ... κέρδος ποιεῖ τὸ μέτριον*. Pol. IV. 423. E: *ἐὰν ... εὖ παιδευόμενοι μέτριοι ἄνδρες γίγνωνται*. Legg. VIII. 842. C. Riv. 134. A: *οἱ μέτριοι πόνοι*. Phil. 43. C: *αἱ ... μέτριαι (μεταβολαί)*. Ep. XIII. 361. E: *μέτριαι ... αὗται ἡμῖν προῖκες*. Legg. IV. 719. B: *ἆρ᾽ ἂν τὰ λεχθέντα εἴη μέτρια;* VII. 806. D: *οἷς τὰ ... ἀναγκαῖα εἴη κατεσκευασμένα μέτρια*. Riv. 134. D: *καὶ τούτων ἄρα τὰ μέτρια ὠφελεῖ, ἀλλ᾽ οὐ τὰ πολλά;* Phaedr. 267. B: *μετρίων (λόγων)*. Pol. V. 450. B. Legg. VII. 816. B: *ὄντων δὲ μετρίων αὐτῶν πρὸς τὰς ἡδονάς*. Ep. VI. 322. E: *μεθ᾽ ἡμῶν μετρίων ὄντων, καὶ οὐ κακῶν*. Ax. 364. C: *ἀλλ᾽ οὐκ ἀτυχήσεις μου ... οὐδενὸς τῶν μετρίων*. Pol. IX. 572. B: *καὶ πάνυ δοκοῦσιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι*. Legg. II. 666. C: *οὐκ ἐν πολλοῖς, ἀλλ᾽ ἐν μετρίοις*. Phaed. 82. B: *ἄνδρας μετρίους*. Pol. VII. 538. D: *τοὺς καὶ ὁπηοῦν μετρίους*. Legg. VIII. 836. A: *πᾶσα ἡ παιδεία μετρίους πρὸς τὰ τοιαῦτ᾽ εἴληφε νόμους*. Pol. IV. 431. C: *τὰς ... ἁπλᾶς τε καὶ μετρίας (ἐπιθυμίας* cet.). Phaed. 87. D: *μέτρι᾽ ἂν μοι φαίνοιτο λέγειν*. Legg. III. 693. E: *οὐδετέρα τὰ μέτρια κέκτηται τούτων*. V. 746. A: *χρήματά τε ἔχοντες ταχτὰ καὶ μέτρια*. XI. 918. D: *ἐξὸν κερδαίνειν τὰ μέτρια*. Charm. 166. E: *δοκεῖς γάρ μοι μέτρια λέγειν*. Riv. 134. C: *τὰ μέτρια γυμνάσια*. Soph. 216. B: *μετριώτερος τῶν περὶ τὰς ἔριδας ἐσπουδακότων*. Pol. VII. 539. C. Legg. VII. 811. D: *τῶν ... πλείστων λόγων ... πάντων μοι μετριώτατοί γε εἶναι κατεφάνησαν*. — Adverbiorum instar ponuntur *μέτριον* et *μέτρια*. Legg. VIII. 846. C: *τούτοις ἤδη χρώμενοι μέτριον ἔχουσι*. Soph. 237. B: *μέτρια βασανισθείς*.

μετριότης, ἡ, moderatio. Phil. 64. E. Def. 411. E: μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ... ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς. 412. B: μετριότης ἐν συμβολαίοις. Phil. 65. B: κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι λέγεις; Legg. V. 736. E: τῆς μετριότητος ἐχομένους. Pol. VIII. 560. D: μετριότητα ... καὶ κοσμίαν δαπάνην. Legg. III. 701. E: λαβόντες ... μετριότητά τινα.

μετρίως, modice, moderate; modeste. Phaedr. 265. C: μετρίως δὲ καὶ εὐφήμως. Gorg. 484. C: ἄν τις αὐτοῦ (τ. φιλοσοφίας) μετρίως ἅψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ. Phaed. 86. C: ἐπειδὰν ταῦτα καλῶς καὶ μετρίως κραθῇ πρὸς ἄλληλα. 108. C: ἡ ... καθαρῶς τε καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθοῦσα. Theaet. 191. D: ἔστι δ' οἷς μετρίως ἔχοντος. Pol. I. 329. D: καὶ τὸ γῆρας μετρίως ἐστὶν ἐπίπονον. II. 372. D: μετρίως ὑποπίνοντες. III. 399. B: σωφρόνως τε καὶ μετρίως ἐν πᾶσι τούτοις πράττοντα. VI. 504. C: οὐ πάνυ μετρίως γίγνεται. Tim. 88. E. Legg. XII. 959. E. Euthyd. 305. D: μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν, μετρίως δὲ πολιτικῶν. Menex. 243. E: τόν τε ... πόλεμον ὡς μετρίως ἔθεντο. 248. C: κούφως ... καὶ μετρίως (φέροντες). Pol. III. 412. A: τὸν κάλλιστ' ἄρα μουσικῇ γυμναστικὴν κεραννύντα καὶ μετριώτατα (vern. *im richtigsten Maasse*) τῇ ψυχῇ προςφέροντα. Critia 111. E: ὥρας μετριώτατα (v. μετριώτατον) κεκραμένας. **mediocriter*. Legg. XI. 936. B: ἐν οἰκουμένῃ καὶ μετρίως πολιτείᾳ τε καὶ πόλει. Alc. I. 130. C. Ep. III. 316. A. **satis*. Phaedr. 277. B: δοκεῖ μοι δεδηλῶσθαι μετρίως. 278. B. Polit. 261. A: ἐπειδὴ τοῦτο μετρίως ἀφέστηκεν ἀπ' ἐκείνων. Phil. 52. C. Pol. I. 354. B: πρὶν τοῦ προτέρου μετρίως ἀπολαῦσαι. VI. 497. A. Critia 108. D. Legg. IX. 869. E: τὰ ... βίαια μετρίως εἰρήσθω. X. 887. A. Ep. VII. 328. B: ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. 352. B: μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα. **convenienter, ita ut par est, recte* vel *bene*. Phaedr. 236. A: μετρίως γάρ μοι δοκεῖς εἰρηκέναι. Phaed. 96. D. Theaet. 179. A: μετρίως ἄρα ἡμῖν πρὸς τὸν διδάσκαλόν σοῦ εἰρήσεται ὅτι cet. 180. C: καὶ μετρίως γε λέγεις. Polit. 293. E. Crat. 401. A. 433. B. Pol. III. 390. E. VII. 518. B: καὶ μάλα ... μετρίως λέγεις. Legg. I. 634. D. VIII. 839. E: τὸ ταχθὲν ... μετρίως ποιεῖν. Apol. 39. B: καὶ οἶμαι αὐτὰ μετρίως ἔχειν. Pol. X. 597. E: τοῦτο ... ἔμοιγε δοκεῖ μετριώτατ' ἂν προςαγορεύεσθαι, μιμητὴς cet. Legg. III. 691. D: ὡς ... νῦν ἔστι μετριώτατα τοπάσαι. Crit. 46. C: πῶς οὖν ἂν μετριώτατα σκοποίμεθα αὐτά;

μέτρον, τό, mensura; norma; modus; etiam *terminus*. Theaet. 161. C: ὅτι πάντων χρημάτων μέτρον ἐστὶν ὗς cet. 178. B. Phil. 25. A: μέτρον πρὸς μέτρον. Pol. V. 450. B: μέτρον ... τοιούτων λόγων ἀκούειν ὅλος ὁ βίος νοῦν ἔχουσιν. VI. 504. C: μέτρον τῶν τοιούτων ἀπολεῖπον καὶ ὁτιοῦν

τοῦ ὄντος οὐ πάνυ μετρίως γίγνεται. Ib. ἀτελὲς γὰρ οὐδὲν οὐδενὸς μέτρον. Tim. 39. D: ἵνα ... εἴη μέτρον ἐναργές τι πρὸς ἄλληλα βραδυτῆτι καὶ τάχει. Legg. IV. 716. C: ὁ δὴ θεὸς ἡμῖν πάντων χρημάτων μέτρον ἂν εἴη μάλιστα. VI. 756. B: οἷσπερ τῆς χειροτονίας μέτρον ... ἦν. XII. 947. B: ὅπως ἂν γίγνηται μέτρον ἀριθμοῦ τοῦ χρόνου. Phil. 64. D: μέτρου καὶ τῆς ξυμμέτρου φύσεως μὴ τυχοῦσα. Pol. X. 621. A: πλέον πίνειν τοῦ μέτρου. Legg. VI. 757. A: εἰ μὴ τυγχάνοι τοῦ μέτρου. XI. 918. D: τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον. Theaet. 161. E: μέτρῳ ὄντι αὐτῷ ἑκάστῳ τῆς αὑτοῦ σοφίας. 179. B. Legg. VI. 757. B: τὴν μέτρῳ ἴσην καὶ σταθμῷ καὶ ἀριθμῷ. Theaet. 152. A: πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπον εἶναι. (Id. Crat. 385. E.) 168. D: τὸ πάντων μέτρον. 183. B: πάντ' ἄνδρα πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι. Polit. 269. C: μέτρον ... χρόνου. 284. B: τὸ μέτρον (v. μέτριον) σώζουσαι. Phil. 56. A: τὸ μέτρον ἑκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα. 66. A: περὶ μέτρον καὶ τὸ μέτριον. Pol. X. 621. A: μέτρον ... τι τοῦ ὕδατος πᾶσιν ἀναγκαῖον εἶναι πιεῖν. Legg. III. 692. A: μέτρον ἔχουσα (ἡ βασιλεία). IV. 719. E: μέτρον ... οὐσίας κεκτημένος. 744. E: μέτρον ... αὐτῶν θέμενος ὁ νομοθέτης. VIII. 836. A: ταῦτ' οὖν πρὸς μὲν τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ... μέτρον ἔχει (*modum facit*). 843. E: ἐὰν ... μὴ ἀπολείπῃ τὸ μέτρον τῶν τοῦ γείτονος χωρίων. XII. 957. A: μέτρον ἂν ἔχοι (*recte habuerint*, int. τὰ δικαστήρια). Id. 959. A. D. Parm. 140. B: τῶν αὐτῶν μέτρων ἔσται ἐκείνῳ cet. Phil. 26. D. 56. B: τεκτονικὴν ... πλείστοις μέτροις τε καὶ ὀργάνοις χρωμένην. Legg. VIII. 848. C: μέτροις τε καὶ ἀριθμῷ ... χρὴ διανέμεσθαι. Parm. 140. C: τῶν ... ἐλαττόνων πλείω μέτρα ἕξει. Phil. 57. D: περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμούς. Tim. 62. D: τὸ ... μέσον τὰ αὐτὰ μέτρα τῶν ἐσχάτων ἀφεστηκός. Legg. V. 746. D: μέτρα ξηρά τε καὶ ὑγρά. — In musica pos. est Lat. *numeri*. Phil. 56. A: τὸ ξύμφωνον ἁρμόττουσα οὐ μέτρῳ cet. 17. D: ἃ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν ... ῥυθμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν. **metrum*, *versus* (vern. *Versmaass*, etiam *Versart*). Pol. III. 393. D: φράσω δὲ ἄνευ μέτρου. X. 607. D. Alc. II. 147. D: ἔξω ... τοῦ μέτρου. Phaedr. 258. D: ἐν μέτρῳ ὡς ποιητής, ἢ ἄνευ μέτρου ὡς ἰδιώτης. 267. A: ἐν μέτρῳ λέγειν. 277. E. Pol. II. 380. C. X. 601. A. 607. D: ἐν μέλει ἢ τινι ἄλλῳ μέτρῳ. Gorg. 502. C: εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέτρον. Soph. 237. A: μετὰ μέτρων. Id. Legg. VII. 810. B. 809. B: ἄνευ ... μέτρων. 810. E: πάντων ... τῶν λεγομένων μέτρων. IX. 858. C. X. 886. C. Conv. 187. D: μέλεσί τε καὶ μέτροις. Legg. X. 886. C: ἔν τισι μέτροις. Conv. 205. C: τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα. Legg. II. 669. D: λόγους ψιλοὺς εἰς μέτρα τιθέντες. Etiam versus singuli di-

cuntur *μέτρα*. Lys. 205. A: *οὔτι τῶν μέτρων δέομαι ἀκοῦσαι ... ἀλλὰ τῆς διανοίας.*

μετρῶ, *metior*. Polit. 284. E: *ὁπόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ μήκη ... πρὸς τοὐναντίον μετροῦσι.* Pol. I. 348. A: *ἀριθμεῖν δεήσει τἀγαθὰ καὶ μετρεῖν.* IV. 426. D: *ἀνδρὶ μὴ ἐπισταμένῳ μετρεῖν.* X. 602. D: *τὸ μετρεῖν.* Legg. I. 643. C. VII. 819. E. Euth. 7. C: *ἐπὶ τὸ μετρεῖν ἐλθόντες.* De iusto 373. B: *μετροῦντες.* C. Pol. X. 602. E: *μετρήσαντι.* D: *τὸ λογισάμενον καὶ μετρῆσαν ἢ καὶ στῆσαν (ἄρχειν ἐν ἡμῖν).* Polit. 284. D: *μετρεῖσθαι μὴ πρὸς ἄλληλα μόνον* cet. Legg. VII. 820. A: *ὡς δυνατά ἐστι μετρεῖσθαι πρὸς ἄλληλα ἁμωσγέπως.* Phil. 17. D: *δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα.* Pol. VII. 531. A: *ᾧ μετρητέον.*

μέχρι, c. gen. *usque ad*, *tenus*. Phaed. 61. E: *ἐν τῷ μέχρι ἡλίου δυσμῶν χρόνῳ.* 109. A: *ἡμᾶς ... τοὺς μέχρι* (v. *μέχρις*) *Ἡρακλείων στηλῶν ἀπὸ Φάσιδος.* Gorg. 500. B: *μέχρι* (v. *μέχρις*) *ἡδονῆς* (*non ultra voluptatem*). Theaet. 143. A: *μέχρι Ἐρινοῦ.* 171. D: *μέχρι τοῦ αὐχένος.* Polit. 267. A: *μέχρι τῆς τελευτῆς.* Crat. 412. C: *ἔοικε μέχρι μέν του* (*aliquatenus*) *ὁμολογεῖσθαι παρὰ πολλῶν.* Phil. 45. E: *μέχρι μανίας.* Pol. II. 361. C: *ἔστω ἀμετάστατος μέχρι θανάτου.* 366. E: *ἀπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἡρώων ἀρξάμενοι ... μέχρι τῶν νῦν ἀνθρώπων.* VI. 498. E: *μέχρι τοῦ δυνάτου.* 511. B: *μέχρι τοῦ ἀνυποθέτου.* 559. A: *ἡ τοῦ φαγεῖν (ἐπιθυμία) μέχρι ὑγιείας τε καὶ εὐεξίας* cet. Tim. 67. B: *τὴν ... μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην.* 89. C: *μέχρι τινὸς χρόνου δυνατὰ ἐξαρκεῖν.* Critia 110. D: *μέχρι τοῦ Κιθαιρῶνος.* Legg. II. 653. B: *εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους.* VI. 764. C: *μέχρι ... μνᾶς.* VII. 807. D: *σχεδὸν ἀρξάμενον ἐξ ἕω μέχρι τῆς ἑτέρας ... ἕω* cet. X. 888. D: *μέχρι γε τοῦ νῦν.* XI. 925. A: *ὀμφαλοῦ μέχρι.* Hipp. mai. 281. C: *μέχρι* (v. *μέχρις*) *Ἀναξαγόρου.* — Cum art. Legg. VII. 810. B: *τὸ μέχρι τοῦ γράψαι τε καὶ ἀναγνῶναι.* Cum pronomm., velut *μέχρι ὁπόσου* (*quoad*. Phaedr. 268. B.), *μέχρι τοσούτου* (*so weit*. Legg. II. 670. E. VII. 814. C. IX. 855. A. Etiam *μέχρι τοσούτου* — *μέχρι τοῦ*, v. c. *δυνατὸν εἶναι*. Legg. II. 670. D. Cum art. *τὸ*. Legg. VII. 821. C.), *μέχρι οὗ* (*donec*. Menex. 245. A. *Μέχρι οὗπερ* c. part. *ἄν*, *quamdiu*. Prot. 325. C.), *μέχρι τοῦδε*, *adhuc* (Phaedr. 266. B. Id. *μέχρι τούτου* Pol. II. 376. A. Quod etiam valet *hactenus*. Legg. I. 643. D. VII. 822. C.), *μέχρι τούτου*, sq. *ἕως ἄν* (*tamdiu* vel *usque — dum*. Phaed. 81. D. Theaet. 169. A. Antec. *ἕως ἄν* Soph. 239. C: *ἕως δ' ἄν τινι ... ἐντυγχάνωμεν, μέχρι τούτου λέγωμεν ὡς* cet.), *μέχρι οὗ ... μέχρι τούτου* (Pol. IV. 423. B. et ordine inverso *μέχρι τούτου ... μέχρι οὗ*, *usque — dum*. Pol. V. 471. B.), *μέχρι τούτων* (*hactenus*. Theaet. 169. C. Legg. IX. 874. B. Epin. 978. E. Ep. VII. 347 E.). Sine cas. *dum*. (Conv. 220. D: *μέχρι ἕως*

ἐγένετο.), *μέχρι ἐνταῦθα*, *hactenus*, vern. *in so weit* et *usque eo* (Soph. 222. A. Crat. 412. E. Conv. 210. E.), *μέχρι τὰ νῦν* (Legg. III. 686. B., ubi Steph. invitis libris dedit *μ. τοῦ νῦν*). Similiter *μέχρι δεῦρο* c. genit. Conv. 217. E: *μέχρι ... δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ὁντινοῦν λέγειν*. Sine casu Legg. VI. 769. A. VII. 811. C. (vid. I. p. 442. v. *δεῦρο*. 814. D: *τὸ μ. δεῦρ' ἡμῖν εἰρήσθω*), *μέχρι ὅποι*, *quousque*. Gorg. 487. C: *μέχρι ὅποι τὴν σοφίαν ἀσκητέον εἴη*. Cum praep. *πρός*. Pol. 586. A: *μέχρι πάλιν πρὸς τὸ μεταξὺ φέρονται*. Tim. 25. B: *μέχρι πρὸς Αἴγυπτον*. Critia 118. A: *ὄρεσι μέχρι πρὸς τὴν θάλαττον καθειμένοις*.

μέχριπερ, *quamdiu*. Critia 120. D: *μέχριπερ ἡ τοῦ θεοῦ φύσις αὐτοῖς ἐξήρκει*. Cum part. *ἄν*, *dum* vel *quamdiu* (vern. *so lange* et *bis*). Soph. 259. A: *μέχριπερ ἂν ἀδυνατῇ*. Polit. 260. B. 278. B. Phil. 16. D. Tim. 56. D. 61. A. Legg. I. 632. B. XI. 930. B. Epin. 973. C: *μέχριπερ ἂν ζῶμεν*. Cum genit. Legg. VI. 772. A.

μή, *ne*, quae quidem part. ponitur ubi cogitatione aliquid negatur, h. e. ubi aliquid cogitamus non esse vel aliquid non optamus, igitur ubi veremur ne aliquid fiat vel ubi fieri aliquid posse cogitamus quod nolimus, igitur quod vetamus; porro in conditione (quae itidem cogitando ponitur, ut Phaed. 67. B: *μὴ καθαρῷ*, h. e. *nisi purus sit*. 70. D: *μὴ οὖσαι*, *nisi essent*. al.). Idcirco etiam particulas conditionem aliquam indicantes excipit, ut *εἰ μή*, *ἐὰν μή*, *ὅταν μή*, *ὅτι μή* al. Soph. 257. B: *τὸ μὴ καὶ τὸ οὔ*. Ib. *ὅταν εἴπωμέν τι μὴ μέγα*. Sic etiam cum verbis et substantt. iungitur. Theaet. 182. E: *μὴ ὁρᾶν* (*προσρητέον*). 201. E: *μὴ οὐσίαν*. Parm. 162. B. Legg. VI. 759. B: *δῆμον καὶ μὴ δῆμον*. 768. C: *οὔθ' ὡς ἀρχάς οὔθ' ὡς μή*. Charm. 167. C: *μὴ ὄψεων*. D: *τῶν μὴ ἀκοῶν*. — Sensu vetandi *μή* iungitur cum imper. praes. Prot. 325. D: *τάδε δὲ μὴ ποίει*. Phaedr. 236. C: *μὴ βούλου με ἀναγκάσαι λέγειν ἐκεῖνο* cet. Gorg. 475. D: *μὴ ὄκνει ἀποκρίνασθαι*. Conv. 175. B: *μὴ οὖν κινεῖτε*. Pol. I. 336. E: *μὴ γὰρ δὴ οἴου* cet. III. 414. C: *μὴ φοβοῦ*. Cum coni. aor. Prot. 320. C: *μὴ φθονήσῃς*. Phaedr. 238. D: *ὥστε ... μὴ θαυμάσῃς*. Gorg. 449. B: *μὴ ψεύσῃ*. Pol. II. 367. B: *μὴ οὖν ἡμῖν μόνον ἐνδείξῃ* cet. VII. 517. C. Tim. 29. C. Post vv. negandi (ut post *ἔξαρνος εἶναι*. Lys. 205. A. Hipp. mai. 288. C.), dubitandi, prohibendi al. *μή* infertur. Phaedr. 251. B: *ἃ ... εἶργε μὴ βλαστάνειν*. Pol. V. 465. B: *μὴ ἅπτεσθαι εἴργουσα*. VI. 501. D. VIII. 555. A. Similiter post vv. *φείδεσθαι* (Pol. IX. 574. B.), *ἀφιέναι* (Pol. V. 451. B. 472. A.) al. Post vv. *timendi*, *cavendi*, *videndi* al. *μή* in re praes. cum coniunctivo et in re praeter. c. optat. ponitur. Gorg. 495. B: *ἄθρει μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ ἀγαθόν*. Phaed. 84. B: *οὐδὲν δεινὸν μὴ φοβηθῇ ... ὅπως μὴ*

... οὐδὲν ἔτι οὐδαμοῦ ᾖ. Soph. 242. B: ἐπισκέψασθαι ... μή πῃ τεταραγμένοι ... ὦμεν περὶ ταῦτα. Crat. 393. C: φύλαττε γάρ με μή πῃ παρακρούσωμαί σε. Pol. X. 609. C: ἐννόει μὴ ἐξαπατηθῶμεν. Prot. 321. A: εὐλάβειαν ἔχων μή τι γένος ἀϊστωθείη. Post praeter. etiam coniunct. sequitur, si quid indicatur quod revera fieri possit vel futurum sit. Prot. 320. A: δεδιὼς περὶ αὐτοῦ μὴ διαφθαρῇ (i. q. τὸ διαφθαρῆναι). Pol. II. 367. A: δεδιὼς μὴ ἀδικῶν τῷ μεγίστῳ κακῷ ξύνοικος ᾖ. Euthyd. 288. B: φοβηθεὶς μὴ λοιδορία γένηται. Opt. et coni. sese excipiunt Phaed. 88. C: ὅτι ... ἡμᾶς πάλιν ἐδόκουν ἀναταράξαι καὶ εἰς ἀπιστίαν καταβαλεῖν ... μὴ οὐδενὸς ἄξιοι εἶμεν κριταὶ ἢ καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ ἄπιστα ᾖ (sic libri omnes; εἴη, quod al. habent, Heindorf. coni. est). — Haec autem dictio (ut Lat. *vereor ne*, *vide ne* al.) etiam in leni suspicione usurpatur (ubi nos ponimus *vielleicht*, *wohl* vel *ich glaube*). Quocirca etiam indicat. praes. et praeter. sequitur. Alc. II. 139. D: ἀλλ' ὅρα ... μὴ οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει. Lach. 196. C: ἀλλ' ὁρῶμεν μὴ Νικίας οἴεταί τι λέγειν cet. Theaet. 145. B: ἀλλ' ὅρα μὴ παίζων ἔλεγεν. Lys. 218. D: φοβοῦμαι ... μὴ ... λόγοις τισὶ τοιούτοις ψευδέσιν ἐντετυχήκαμεν περὶ τοῦ φίλου. Futurum si sequitur indicativo ponitur (propterea quod in ipso iam futuro incerti vel dubii notio inest). Phil. 13. A: φοβοῦμαι δὲ μή τινας ἡδονὰς ἡδοναῖς εὑρήσομεν ἐναντίας. Pol. V. 451. A: φοβερόν τε ... μὴ σφαλεὶς τῆς ἀληθείας ... κείσομαι. — Conditione anteced. μή ponitur etiam ita ut verti possit *sin minus* (vern. *sonst*). Pol. III. 393. E: αὖθις μὴ ἐλθεῖν, μὴ αὐτῷ τό τε σκῆπτρον ... οὐκ ἐπαρκέσοι (al. ἐπαρκέσειε). — In optatione c. optat. nectitur. Apol. 19. C: μή πως ἐγὼ ὑπὸ Μελήτου τοσαύτας δίκας φύγοιμι! Sic ὃ μή ποτε γένοιτο Legg. XI. 918. D. — In interrogatione dubitante c. indic. iungitur (Lat. *num* vel *numquid*, vern. *doch nicht* et simpl. *wohl*, *etwa*). Prot. 310. B: μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις; 332. C: τούτῳ μὴ ἔστι τι ἐναντίον ἄλλο πλὴν τὸ βαρύ; 351. C: μὴ καὶ σὺ ... ἡδέα ἄττα καλεῖς κακὰ καὶ ἀνιαρὰ ἀγαθά; Phaed. 64. C: ἆρα μὴ ἄλλο τι (int. ἡγούμεθα τὸν θάνατον εἶναι) ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγήν; 78. D. Gorg. 488. B: μή τι ἄλλο λέγεις τὸ δίκαιον εἶναι —; 512. B: μή σοι δοκεῖ κατὰ τὸν δικανικὸν εἶναι; Theaet. 163. D: μὴ οὖν ἐγὼ ληρῶ; Parm. 163. D: μή τι ἄλλο ἦν (v. ᾖ) ἢ cet. Pol. VIII. 552. D: μὴ οὖν οἰόμεθα —; Apol. 28. D: μὴ αὐτὸν οἴει φροντίσαι θανάτου καὶ κινδύνου; Crit. 44. E: ἆρά γε μὴ ἐμοῦ προμηθεῖ cet. Men. 78. C. In interr. obliqua est vern. *ob — etwa* vel *wohl*. Phaedr. 273. A: εἰπέτω ... μή τι ἄλλο λέγει τὸ εἰκὸς ἢ τὸ τῷ πλήθει δοκοῦν. Theaet. 196. B: ἐνθυμοῦ μή τι τότε γίγνεται ἄλλο ἢ cet. Soph. 235. A: ἦ διστάζομεν ἔτι μὴ ... περὶ τοσούτων καὶ τὰς ἐπιστήμας

ἀληθῶς ἔχων τυγχάνει; (sic Cl. c. plurimis codd. Vulgo *τυγχάνοι*). Lys. 416. C. Etiam extra interrogationem *μή* ita ponitur ut suspicionem indicet (vern. *vielleicht*, *wohl*). Prot. 312. A: *ἀλλ' ἄρα ... μὴ οὐ τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ Πρωταγόρου μάθησιν ἔσεσθαι* (nos: *du hältst aber wohl nicht dafür dass* cet.). Men. 89. C: *ἀλλὰ μὴ τοῦτο οὐ καλῶς ὡμολογήσαμεν* (vern. *aber wir haben vielleicht* cet.). Saepius coniunct. qui dicitur deliberativus in interrog. interponitur. Pol. I. 337. B: *μὴ ἀποκρίνωμαι* (vern. *ich soll nicht* —) *ὧν προεῖπες μηδέν;* VIII. 554. B: *μὴ φῶμεν ἐγγίγνεσθαι* —; Hipp. mai. 301. C: *ἢ μὴ εἴπω;* — Verbo timendi vel videndi etiam non praegresso *μή* ponitur ubi nos usurpamus: *es dürfte wohl* et c. negat. *wohl nicht.* Gorg. 462. E: *μὴ ἀγροικότερον ᾖ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν.* Phaed. 67. B: *μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ.* 69. A: *μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ᾖ ἡ ὀρθὴ ἀλλαγή* (v. *πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγή*) cet. B: *μὴ σκιαγραφία τις ᾖ ἡ τοιαύτη ἀρετή.* C. Theaet. 188. D: *μὴ ἁπλοῦν ᾖ ὅτι* cet. Crat. 436. B: *ἀλλὰ μὴ οὐχ οὕτως ἔχῃ.* Conv. 194. C: *ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὦμεν.* — In oppositione (etiam ubi intelligenda relinquitur) traiicitur. Pol. VI. 492. A: *ἐὰν μὲν ... ἐὰν δὲ μὴ ἐν προσηκούσῃ σπαρεῖσα ... τρέφηται* cet. Phaed. 77. E: *μὴ ὡς ἡμῶν δεδιότων* (ubi antec. *ὡς δεδιότων*). Legg. XII. 943. A. Crit. 47. D. — Ponitur quasi mimice ita ut verbum anteced. vel dicendi putandive aliquod verbum intelligi oporteat. Sic *μή μοι* (Prot. 331. C.), *ἀλλὰ μὴ οὕτως* (Prot. 318. B.), *μή μοι οὕτως* (Men. 74. D.), *μὴ γάρ* (Theaet. 177. E. Pol. IX. 584. C. Hipp. mai. 299. D.), *μὴ μέντοι* (Hipp. mai. 291. C.) al. Porro ponitur ita ut antec. subst., adiect. vel verb. intelligendum sit. Prot. 350. A: *οἱ πελταστικοί, ἢ οἱ μή* (int. *πελταστικοί*); Phaedr. 277. B: *τὸ ... ἔντεχνον καὶ μὴ* cet. Gorg. 509. C: *κάλλος τοῦ δυνατὸν εἶναι ἐφ' ἕκαστον βοηθεῖν καὶ αἰσχύνη τοῦ μή.* Conv. 184. E: *καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνην φέρει καὶ μή.* Pol. III. 392. A: *οἵους τε λεκτέον καὶ μή.* VI. 486. A: *ὅταν κρίνειν μέλλῃς φύσιν φιλόσοφόν τε καὶ μή.* — *μὴ ὅτι* (intellecto verbo cogitandi) est *nedum.* Phaedr. 240. D: *ἃ καὶ λόγῳ ἐστὶν ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπές, μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ.* Gorg. 512. B: *ὃς οὔτε στρατηγοῦ, μὴ ὅτι κυβερνήτου, οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἐλάττω ἐνίοτε δύναται σώζειν.* Pol. III. 398. E: *ἄχρηστοι γὰρ καὶ γυναιξὶν ... μὴ ὅτι ἀνδράσιν.* Sq. *ἀλλά* vel *ἀλλὰ καί* verti potest *non solum.* Prot. 319. D: *μὴ ... ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτως ἔχει, ἀλλ' ἰδίᾳ ἡμῖν οἱ σοφώτατοι ... ταύτην τὴν ἀρετὴν ἣν ἔχουσιν οὐχ οἷοί τε ἄλλοις παραδιδόναι.* Conv. 207. E: *μὴ ὅτι κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι* cet. Ib. *μὴ ὅτι αἱ μὲν γίγνονται, αἱ δὲ ἀπόλλυνται ἡμῖν ... ἀλλὰ καὶ μία ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταὐτὸν πάσχει.* Pol. IX. 581. E. Apol. 40. D: *μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα* (vern.

nicht bloss — sondern selbst) εὐαριθμήτους ἂν εὑρεῖν αὐτὸν ταύτας πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας. — μὴ οὐ ponitur post voces negantes, h. e. indicantes aliquid quod fieri non debeat, rationi contrarium sit al., ita ut coni. μή ad negationem in antecedd. latentem referatur. Verti potest *wenn nicht*, Lat. *nisi* c. coni. Prot. 352. D: αἰσχρόν ἐστι καὶ ἐμοὶ σοφίαν ... μὴ οὐχὶ πάντων κράτιστον φάναι εἶναι τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. Theaet. 151. D: αἰσχρὸν μὴ οὐ παντὶ τρόπῳ προθυμεῖσθαι. Phaed. 85. A: τὸ ... τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ ἐλέγχειν ... πάνυ μαλθακοῦ εἶναι ἀνδρός. Conv. 197. A: τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν; 210. B: πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἕν τε καὶ ταὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ ... κάλλος. Similiter negatione vel interrogatione qua aliquid negatur anteced. ponitur μὴ οὐ (Lat. *quin*). Phaedr. 240. D: τίνας ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει ... μὴ οὐχὶ ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας; Gorg. 461. B. 509. B. Phaed. 72. D: τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντα καταναλωθῆναι εἰς τὸ τεθνάναι; 87. A: οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐχὶ πάνυ χαριέντως ... ἀποδεδεῖχθαι. 88. A. Theaet. 153. A. — Cum art. τὸ μή (vern. *dass nicht; τό* c. infin. est enim i. q. *dass* c. modo finito, v. ad Prot. p. 127. et Phaedr. p. 354.). Phaed. 117. D: τέως μὲν ... οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν. Parm. 147. A. Phil. 15. A. Pariter τὸ μὴ οὐ (vern. propr. *dass* vel *wenn — nicht*). Soph. 219. E: τὴν ... θηρευτικὴν ἄλογον τὸ μὴ οὐ τέμνειν διχῇ. Phil. 13. A: τὸ ... μὴ οὐχ ἡδέα εἶναι τὰ ἡδέα λόγος οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ. Pol. I. 354. B: οὐκ ἀπεσχόμην τὸ (v. τοῦ) μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου. Crit. 43. C: οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ. Legg. VII. 805. C. X. 891. A.

μηδαμῇ, *nequaquam*. Theaet. 187. C: ὃ μηδαμῇ ἴσμεν. Polit. 311. C: τούτου μηδαμῇ μηδὲν ἐλλείπουσα. Parm. 139. C: αὐτὸ δὲ μηδαμῇ ὂν cet. Pol. III. 411. C: (ἐπειδὰν) μηδὲ κοινωνῇ μούσης μηδαμῇ. Legg. VI. 777. E: μὴ προσπαίζοντας μηδαμῇ μηδαμῶς οἰκέταις. VII. 820. B: εἰ δ' ἔστιν αὖ μηδαμῶς μηδαμῇ δυνατά. X. 891. D: εἰ δὲ ἔστι μηδαμῇ ἑτέρως συμφωνῆσαι τοῖς ... λεγομένοις.

μηδαμόθεν c. ἄλλοθεν, *neutiquam* vel *non aliunde*. Phaed. 70. E: μηδαμόθεν ἄλλοθεν αὐτὸ γίγνεσθαι ἢ ἐκ τοῦ αὐτῷ ἐναντίου. 77. D. Menex. 244. D.

μηδαμόσε c. ἄλλοσε, *nusquam* vel *non alio*. Pol. VI. 499. A: μηδαμόσε ἄλλοσε τείνοντα.

μηδαμοῦ, *nusquam*; etiam *nullo modo*. Phil. 68. A: μηδαμοῦ ἄλλοθι ἐντεύξεσθαι ... ἢ ἐν Ἅιδου. B. Soph. 249. B: νοῦν μηδενὶ περὶ μηδενὸς εἶναι μηδαμοῦ. Parm. 151. B: μηδαμοῦ εἶναι. 162. C: εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων (Lat. *nusquam gentium*). Pol. III. 393. C: εἰ δέ γε μηδαμοῦ ἑαυτὸν ἀποκρύπτοιτο ὁ ποιητής cet. Legg. I. 644. A:

(ὡς) δεῖ ... τὴν παιδείαν μηδαμοῦ ἀτιμάζειν. VII. 824: μηδεὶς μηδέποτε ἐάσῃ μηδαμοῦ θηρεῦσαι. XII. 958. D: θήκας δ' εἶναι τῶν χωρίων ὁπόσα ... ἐργάσιμα μηδαμοῦ. Hipp. mai. 291. D: ὃ μηδέποτε αἰσχρὸν μηδαμοῦ μηδενὶ φανεῖται.

μηδαμῶς, nequaquam, nullo modo. Soph. 237. B: τὸ μηδαμῶς ὄν. Crat. 440. A. Legg. VI. 771. E: τὸ μὴ σφάλλεσθαι μηδαμῶς ἐν τοῖς τοιούτοις κατὰ τὸ δυνατόν. XI. 915. E: ὡς δικῶν μηδενὶ περὶ τούτων μηδαμῶς ἐσομένων. Charm. 175. C: ἅ τις μὴ οἶδε μηδαμῶς. Cum v. ἄλλως Legg. VIII. 838. D. Clit. 410. E. Ep. VII. 350. B. Cum v. μηδαμῇ (vid. anteced.). Sq. coniunct. Phaedr. 236. D: μηδαμῶς ... βουληθῇς cet. Ib. μηδαμῶς τοίνυν εἴπῃς. Polit. 257. B. Phil. 33. E. Pol. VI. 509. C: καὶ μηδαμῶς γ' ... παύσῃ. Theag. 129. B: μηδαμῶς ... ἀναστῇς. Absolute ponitur (praec. in respons.), ita ut vel verbum antecedens vel aliud quid (velut *hoc fac*, *dic* vel simile quid) intelligi oporteat. Prot. 334. D. Phaedr. 234. E. Gorg. 497. B. Conv. 175. B. Pol. I. 334. C. Legg. X. 890. C. al.

μηδέ, nec (vern. *auch nicht*) et *ne — quidem.* Soph. 245. C: πρὸς τῷ μὴ εἶναι μηδ' ἂν γενέσθαι ποτὲ ὄν. Polit. 300. C: ἐᾶν δρᾶν μηδ' ὁτιοῦν. Parm. 163. E: εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀνάγκη μηδὲ κινεῖσθαι; Phil. 60. C: φρόνησιν ... ἡδονῆς ... μηδὲ τὸ σμικρότατον ἔχουσαν. Pol. I. 337. B: ὅπως ... μοι ... μὴ ἐρεῖς ὅτι ἔστι τὰ δώδεκα δὶς ἕξ, μηδ' ὅτι ... μηδ' ὅτι. Ib. μηδ' εἰ τούτων τι τυγχάνει ὄν. 338. B: μανθάνειν καὶ τούτων μηδὲ χάριν ἀποδιδόναι. Tim. 90. B: τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν. Legg. I. 643. D: μὴ τοίνυν μηδ' ὃ λέγομεν εἶναι παιδείαν ἀόριστον γένηται. Alc. I. 133. D: εἰ μηδ' ἡμᾶς αὐτοὺς (γιγνώσκομεν). Sq. coniunct. Pol. VI. 509. C: μηδὲ σμικρὸν τοίνυν ... παραλίπῃς. Sq. optat. Alc. I. 131. D: καὶ μηδὲ ἀπέλθοις (v. ἀπέλθῃς). — Saepius verti debet germ. *nicht*, ita ut v. *auch* in altera orationis parte subiiciatur. Parm. 164. B: εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν ἄλλων λέγοιτο. Legg. II. 670. C: ὁ μηδὲ ὅ τί ποτ' ἔχει γιγνώσκων ἆρα ... ὡς ὀρθῶς γε αὐτὸ ἔχει, γνώσεταί ποτε ἐν ὁτῳοῦν; — Verti potest vern. *gar nicht*, cum vv. τὸ παράπαν, ἀρχήν al. *überhaupt nicht.* Prot. 319. B: ὅθεν δὲ αὐτὸ ἡγοῦμαι οὐ διδακτὸν εἶναι μηδ' ὑπ' ἀνθρώπων παρασκευαστὸν ἀνθρώποις. 334. A: ἢ ἃ μηδὲ τὸ παράπαν ὠφέλιμα. (Legg. XII. 962. B.). Phaedr. 258. E: ἢ μηδὲ ἡσθῆναι. Gorg. 478. C: ἰατρευόμενος, ἢ μηδὲ κάμνων ἀρχήν; Pol. V. 466. B: ὥστε μηδὲ φύλαξ εἶναι. — Subiicitur partt. μήτε — μήτε, quippe fortius. Prot. 327. D: οἷς μήτε παιδεία ἐστὶ ... μήτε νόμοι μηδὲ ἀνάγκη μηδεμία (vern. *auch gar kein Bedürfniss*) cet. Men. 96. C. — Interpos. inter μήτε — μήτε. Gorg. 500. A. Soph. 238. B. al.

μηδείς, μηδεμία, μηδέν, nullus; etiam *μηδὲ εἷς* (vern. *auch nicht einer*, et simpl. *niemand*). Atque haec forma diremta praec. ponitur si vel praepositio vel part. *ἄν* accedit, quippe quae inter *μηδέ* et *εἷς* interiiciantur. Conv. 216. E: *τοσοῦτον ὅσον οὐδ᾽ ἂν εἷς οἰηθείη*. Legg. X. 909. A: *μηδεὶς ... ἄλλος*. D: *ἱερὰ μηδὲ εἷς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἐκτήσθω*. Pol. V. 460. C: *ὅπως μηδεμία τὸ αὐτῆς αἰσθήσεται*. Tim. 77. B: *ᾧ δόξης ... μέτεστι τὸ μηδέν*. Conv. 222. D: *Ἀγάθωνα δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ᾽ ὑφ᾽ ἑνὸς ἄλλου* (i. q. anteced. *μηδενὸς ἄλλου*). Tim. 29. C: *ἐὰν ... μηδενὸς ἧττον παρεχώμεθα εἰκότας*. Alc. I. 122. A: *μηδ᾽ ὑπὸ μιᾶς ἄρχεσθαι τῶν ἡδονῶν*. Phaedr. 245. D: *αὐτὴν* (*ἀρχὴν*) *δὲ μηδ᾽ ἐξ ἑνός* (*γίγνεσθαι*). Theaet. 171. C: *μηδὲ περὶ ἑνὸς οὗ ἂν μὴ μάθῃ*. Pol. X. 610. E: *ὁπότε μηδ᾽ ὑφ᾽ ἑνὸς ἀπόλλυται κακοῦ*. Legg. IX. 873. D: *μηδὲ μεθ᾽ ἑνὸς ξυντάφου*. Parm. 156. C: *δεῖ ... αὐτό γε μηδ᾽ ἐν ἑνὶ χρόνῳ εἶναι*. Pol. I. 345. D: *μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκείνῳ*. VI. 484. D: *μηδ᾽ ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μέρει ἀρετῆς ὑστεροῦντας*. VIII. 553. D: *φιλοτιμεῖσθαι μηδ᾽ ἐφ᾽ ἑνὶ ἄλλῳ ἢ* cet. (praeced. *μηδὲν ἄλλο*). Legg. IX. 855. C: *μηδένα ... μηδ᾽ ἐφ᾽ ἑνὶ τῶν ἁμαρτημάτων*. Crat. 414. D: *μηδ᾽ ἂν ἕνα ἀνθρώπων συνεῖναι* cet. Pol. VI. 506. A: *μαντεύομαι δὲ μηδένα* (al. *μηδ᾽ ἂν ἕνα*) *αὐτὸ πρότερον γνώσεσθαι ἱκανῶς*. Hipp. mai. 287. B: *μηδέν᾽ ἀνθρώπων*. Euthyd. 272. A: *μηδ᾽ ἂν ἕνα*. Soph. 251. E: *μηδενὶ μηδὲν μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας εἰς μηδέν*. Phil. 14. A: *μηδεμίαν ... ἐπιστήμην*. Pol. V. 457. D. Gorg. 521. C: *ὥς μοι δοκεῖς ... πιστεύειν μηδ᾽ ἂν ἓν τούτων παθεῖν*. Theaet. 182. B: *ἓν μηδὲν αὐτὸ καθ᾽ αὑτὸ εἶναι*. Tim. 18. B: *μήτε ἄλλο ... μηδὲν κτῆμα*. Lach. 195. A: *μηδὲν* (*quod pro nihilo est*) *λέγοντα*; *Μηδὲν ἄλλο* sq. *ἤ* Lat. *nihil nisi, tantum*. Theaet. 195. E: *ἃ μηδὲν ἄλλο ἢ διανοεῖταί τις* (v. I. p. 102.). Plur. Euthyd. 303. B: *μηδένας πώποτε ἀνθρώπους* (v. *τῶν ἀνθρώπων*) *ἰδεῖν οὕτω σοφούς*. — Adverbii instar ponitur *μηδέν*, Lat. *nihilo* (ut Soph. 258. A: *πρὸς τὸ μηδέν τι μᾶλλον εἶναι θἄτερον θατέρου*.) et *nihil*, i. e. *non*. Soph. 240. A: *μηδὲν ὑποχωρῶν*. Polit. 277. D: *μηδὲν ἐμοῦ γε ἕνεκα ἀποκνῶν*. 280. A: *μηδὲν διαφέρειν*. Crat. 439. E: *μηδὲν ἐξιστάμενον τῆς αὑτοῦ ἰδέας*. Pol. II. 373. E: *καὶ μηδέν γέ πω λέγωμεν ... μήτ᾽ εἰ* cet. III. 405. C: *μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ*. Tim. 91. E: *ἐκ τῶν μηδὲν προςχρωμένων φιλοσοφίᾳ*. Legg. X. 996. E: *μηδὲν τιθῶμεν*. Sic etiam *μηδὲν ἄγαν* (Prot. 343. B. De lucri cup. 228. E.). Sic praec. ponitur c. imperat. (Pol. V. 450. D: *μηδὲν ... ὄκνει*.) et coniunct. Gorg. 486. A: *καί μοι μηδὲν ἀχθεσθῇς*. Soph. 238. A: *καὶ μηδὲν ἀποκνήσῃς*. Conv. 215. A: *μηδὲν θαυμάσῃς*. Pol. X. 597. A: *μηδὲν ἄρα θαυμάζωμεν εἰ* cet. Legg. VI. 781. D. Etiam *μηδείς* c. coni. iungitur. Epin.

988. A: τόδε δὲ μηδείς ποτε φοβηθῇ τῶν Ἑλλήνων. 989. B: μηδεὶς ἡμᾶς ... πείθῃ.

μηδέποτε, *nunquam*. Prot. 315. B: ὡς ... εὐλαβοῦντο μηδέποτε ἐμποδὼν ἐν τῷ ἔμπροσθεν εἶναι Πρωταγόρου. Parm. 139. B: τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν. Pol. III. 403. B: ὅπως μηδέποτε δόξῃ μακρότερα τούτων ξυγγίγνεσθαι. VII. 525. B: ἢ μηδέποτε λογιστικῷ γενέσθαι. Tim. 88. D: (ἐὰν) τὸ σῶμα μάλιστα ... μηδέποτε ἡσυχίαν ἄγειν ἐᾷ. Legg. VI. 772. D: ἄλλως ... μηδέποτε μηδαμῶς. XII. 942. A. Euthyd. 304. B. Sq. coni. Theaet. 151. D: μηδέποτ' εἴπῃς. Polit. 309. D: μηδέποτε ... προσαγορεύωμεν. E. Legg. XI. 917. C. al.

μηδέτερος, *έρα*, *ερον*, *neuter*. Euthyd. 286. A: ὅταν μηδέτερος ... τὸν τοῦ πράγματος λόγον λέγῃ. Hipp. mai. 300. B: ὃ μηδετέρα (ἡδονὴ) πέπονθεν. De lucri cup. 230. D: ᾧ μηδέτερον τούτων προσείη (v. προσῇ). Polit. 298. C: τούτων τῶν τεχνῶν ... μηδετέρᾳ. Theaet. 193. D: ὁρᾷ δὲ μηδέτερον. Phil. 19. A: τὸ μηδέτερον ἡμῶν δύνασθαι. Soph. 250. E: ἐὰν ... μηδέτερον ἰδεῖν δυνώμεθα. Phil. 67: μηδ' ἕτερον αὐτοῖν εἶναι. Legg. V. 733. B: τὸ δὲ μηδέτερον ... οὐ βουλόμεθα. Plur. μηδέτερα ponitur pro singulari (*neutrum*, vern. *keins von beiden*); etiam absolute. Pol. V. 470. B: ἐμοὶ ... δοκεῖ τούτων μηδέτερα ποιεῖν. Parm. 165. D: γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέτερα. Phil. 43. D: τὸν δ' ἕνα (βίον) μηδέτερα (neque iucundam neque molestam, int. vitam). E: τρίτον ... μηδέτερα τούτων. Ib. τὸ ... μηδέτερα τούτων. Pol. IX. 583. E: τὸ μηδέτερα ὄν. Legg. X. 897. B: τὸ μηδέτερα κεκτημένον. Alc. II. 139. A. Lys. 221. B. (ubi est neque ὠφελίμως neque βλαβερῶς, int. ἐπιθυμεῖν).

μηκέτι, *non iam* (vern. *nicht mehr*), *non etiam; non amplius* vel *ultra*. Phaedr. 257. B: ἵνα ... ὁ ἐραστὴς ὅδε αὐτοῦ μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ. Phaed. 88. A: δοὺς δὲ ταῦτα (εἰ) ἐκεῖνο μηκέτι συγχωροίη. Soph. 235. A: τὸν θῆρα μηκέτ' ἀνεῖναι. Crat. 432. D: μηκέτι αὐτὴν εἰκόνα εἶναι. Conv. 210. D: μηκέτι τὸ παρ' ἑνὶ ... ἀγαπῶν. Pol. IV. 430. D: εἴπερ μηκέτι ἐπισκεψόμεθα σωφροσύνην. VI. 508. C. Critia 109. A: ὥστε μηκέτι πορεύεσθαι. Apol. 29. C. Cum imperat. (Pol. V. 471. E: μηκέτι πλείω περὶ αὐτῆς λέγε. Legg. IX. 937. C. XII. 951. D. Theag. 127. C.) et coniunct. Gorg. 488. B: μηκέτι ποτέ με νουθετήσῃς ὕστερον. Legg. IV. 723. D: μηκέτ' ... διατριβὴν πλείω ... ποιώμεθα. IX. 868. A: φυγὼν μηκέτι κατέλθῃ. Theag. 131. Lys. 204. B.

μῆκος, *τό*, *longitudo*, *proceritas*; etiam *amplitudo*. Crat. 415. A: τὸ γὰρ μῆκος πρὸς τὸ πολὺ σημαίνει. Critia 118. C. Legg. I. 645. C: μῆκος πολὺ λόγων. VI. 782. A. Theaet. 148. B: περὶ τοῦ μήκους καὶ τῆς δυνάμεως. Polit. 283. C.

Pol. IX. 587. D: κατὰ τὸν τοῦ μήκους ἀριθμόν. Legg. III. 676. A: ἀπὸ χρόνου μήκους. VII. 817. E: μετρητικὴ ... μήκους cet. X. 896. D: μήκους σωμάτων καὶ πλάτους cet. Def. 411. B: ἐλαχίστου μήκους. Phaed. 108. D: τῷ μήκει τοῦ λόγου. Theaet. 147. D: ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ. Soph. 235. D: ἐν μήκει καὶ βάθει καὶ πλάτει. Polit. 286. E. Crat. 416. B: μήκει τοῦ ōῦ παρῆκται. 427. C. Pol. VIII. 548. D: ἀμήχανον δὲ μήκει ἔργον εἶναι cet. Tim. 51. C: ἐπὶ λόγου μήκει. Men. 84. C: διπλασίαν τὴν γραμμὴν ... μήκει. Prot. 338. B: ὃς ὑμῖν φυλάξει τὸ μέτριον μῆκος τῶν λόγων ἑκατέρου. Gorg. 449. B: τὸ ... μῆκος τῶν λόγων. Soph. 266. A: κατὰ μῆκος (τέμνων). Polit. 286. B: ὡς ἔσχε μῆκος πλέον. Tim. 44. E: ὅθεν ... μῆκος τὸ σῶμα ἔσχεν. Critia 115. D: μῆκος (absol.). 116. C: σταδίου ... μῆκος (ἔχοντος). Legg. VII. 819. E: μῆκος ... πρὸς μῆκος ... δυνατὸν εἶναι μετρεῖν φύσει. Menex. 243. A: διὰ ... μῆκος τοῦ πλοῦ. Soph. 225. B: μήκεσι. Phil. 36. D. Legg. III. 683. A: ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτοις. V. 747. A: ὅσα ἐν μήκεσι καὶ ἐν βάθεσι ποικίλματα. Prot. 356. D: τὰ ... μεγάλα μήκη καὶ πράττειν καὶ λαμβάνειν (sq. τὰ σμικρὰ φεύγειν cet.). Phaedr. 267. B: ἄπειρα μήκη. Soph. 225. B. Polit. 284. E: μήκη καὶ βάθη cet. Pol. III. 400. B: μήκη δὲ καὶ βραχύτητας προσῆπτε. Critia 109. D: (διὰ) τὰ μήκη τῶν χρόνων. Legg. VII. 788. E: τά γ' ἀνθρώπινα μήκη cet. 819. C: ὅσα ἔχει μήκη καὶ πλάτη καὶ βάθη. XI. 919. A: πανταχόσε μήκη ἔχοντας ὁδῶν (τόπους).

μηκύνω, *produco*; absol. *fusius disputo*, *multus* vel *longus sum*. Phaed. 114. D: διὸ ... ἔγωγε καὶ πάλαι μηκύνω τὸν μῦθον. Phaedr. 244. B: μηκύνοιμεν ἂν δῆλα παντὶ λέγοντες. Ax. 368. A: μή ποτε μηκύνω. Phil. 24. E: ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν. 50. D: μηκύνειν τοὺς λόγους. Pol. IV. 437. A: ἵνα μὴ ἀναγκαζώμεθα ... μηκύνειν. Tim. 90. E. Menex. 244. D: μηκύνειν ... τί δεῖ; Ep. VII. 329. B. Theaet. 151. B: ταῦτα δή σοι ... ἕνεκα τοῦδε ἐμήκυνα. 184. A: μηκυνόμενος (ὁ λόγος). Polit. 282. E: μηκυνθέν τε καὶ σχὸν πλάτος.

μῆλον, τό, *malum* (*der Apfel*). Legg. VII. 819. B: μήλων τέ τινων διανομαί cet. VIII. 845. B: ἀπίων δὲ πέρι καὶ μήλων cet. Μῆλα, *pecudes*. Pol. II. 363. C. (Hom.).

μήν part. affirmans, Lat. *vero*, *sane*, *certe* al. Theaet. 193. D: τοῦτο μὴν ἔλεγον ὅτι cet. Polit. 261. D: τήν γε μὴν τῶν ζώων γένεσιν cet. Parm. 153. A: τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν ὅτι cet. Phil. 17. A. Conv. 197. A. Pol. V. 465. B. Legg. I. 640. A. Cum part. ἀλλά et ἀλλὰ μὴν — γε (v. I. p. 103.), ἦ μήν al. Saepius verti potest *etiam* vel *adeo* (c. negat. vern. *auch nicht*). Phaed. 93. A: οὐδὲ μὴν ποιεῖν τι cet. Pol. III. 395. A. Sic praec. cum part. καί (ut καὶ μήν seq. γέ, καὶ μὴν καί al. vid. h. v.). — Affir-

matur etiam id quod alteri opponitur, ut Lat. *vero;* hinc est *at*, *tamen* vel *attamen*. Phaedr. 244. B: *τόδε μὴν ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι ὅτι* cet. 274. A. Soph. 217. D. 255. B. Polit. 258. C: *δεῖ γε μὴν … αὐτὸ εἶναι καὶ σόν*. 263. E. 264. A. Pol. I. 332. E: *μὴ κάμνουσί γε μὴν … ἰατρὸς ἄχρηστος*. Cum negat. est *neque tamen*. Gorg. 526. A. Sq. part. *γέ*. Pol. I. 344. D. II. 379. A. Legg. III. 680. C. VIII. 833. A. Antec. *μέν* est *tamen*, c. negat. *neque tamen*. Phaedr. 268. E: *ἀνάγκη μὲν καὶ ταῦτ' ἐπίστασθαι … οὐδὲν μὴν κωλύει* cet. Phaed. 104. C. Soph. 216. B. 226. E. Phil. 12. D. Phil. 12. D. Pol. IV. 420. B. Legg. II. 663. E. III. 630. C. al. Antec. negat. sequitur *ἀλλὰ — μήν*. Soph. 240. B: *οὐδαμῶς ἀληθινόν γε, ἀλλ' ἐοικὸς μήν*. — *οὐ μὴν ἀλλὰ — γε* (*verumtamen*. Gorg. 449. C: *οὐ μὴν ἀλλὰ πειράσομαί γε ὡς διὰ βραχυτάτων*.), *ἀλλ' οὐ μήν* (Parm. 149. A. Phil. 14. A.), *οὐδὲ μὴν — γε* (Parm. 164. A.) al. In interrog. ponitur, ut vern. *aber*. Theaet. 142. A: *ποῦ μήν;* Pol. VII. 523. B: *ποῖα μὴν … λέγεις;* Alc. I. 119. C: *ἀλλὰ πρὸς τίνας μήν;* Hipp. mai. 285. D: *ἀλλὰ τί μήν ἐστιν ἃ —;* Absol. *τί μήν; quidni?* Polit. 258. B. Alc. I. 126. D. 129. C. al.

μήν, ὁ, *mensis* (*μείς*. Crat. 409. C.). Legg. XII. 958. B: *ἐπειδὰν … ὁ τῶν δικασίμων μηνῶν ἐχόμενος γένηται μήν*. Pol. VII. 530. A: *μηνὸς πρὸς ἐνιαυτὸν* (*ξυμμετρίαν*). Legg. VI. 760. C: *ἑκάστου μηνός*. (Id. VIII. 829. B.) 771. D: *ξυνόδους … ποιώμεθα δύο τοῦ μηνός*. VIII. 849. B: *μηνὸς τῇ νέᾳ*. Phaedr. 276. B: *ἐν ὀγδόῳ μηνί*. Pol. V. 461. D. Legg. VI. 767. C: *τῷ ἐπιόντι μηνί*. Pol. II. 359. C: *κατὰ μῆνα*. (Id. Legg. VI. 760. C. VIII. 830. D: *κατὰ μῆνα ἕκαστον*.). Pol. VII. 530. A. Legg. VIII. 849. B: *εἰς πάντα τὸν μῆνα*. Epin. 990. B. Pol. IX. 588. A: *μῆνες καὶ ἐνιαυτοί*. Tim. 47. A. Pol. VII. 527. D: *μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν*. Legg. VII. 809. D: *εἰς μηνῶν περιόδους*. X. 899. B. VI. 771. B: *ἑπομένην τοῖς μησί*. X. 886. A. Prot. 320. A: *πρὶν ἓξ μῆνας γεγονέναι*. Phil. 30. C: *ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας*. Tim. 37. D. Legg. VI. 762. B: *κατὰ μῆνας*. Epin. 979. A.

μήνιμα, τό, *noxa*, *piaculum*. Phaedr. 244. D: *παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθέν*.

μῆνις, ἡ, *ira*. Pol. III. 390. E: *ἀπαλλάττεσθαι τῆς μήνιος* (v. *μήνιδος*). Legg. IX. 880. E: *μήτε τῶν ἄνω δείσας θεῶν μῆνιν* cet. Hipp. mai. 282. A: *φοβούμενος δὲ μῆνιν τῶν τετελευτηκότων*.

μήνυσις, ἡ, *delatio*. Legg. XI. 932. D: *τιμωρούμενος τῆς μηνύσεως ἕνεκα*.

μηνυτής, ὁ, *nuncius, index, testis;* etiam *delator*. Polit. 272. D: *ἕως ἂν ἡμῖν μηνυτής τις ἱκανὸς φανῇ*. Legg. VII. 809. B. IX. 872. C: *φόβῳ … μὴ μηνυτὴς αἰσχρῶν ἔργων*

καὶ κακῶν αὐτοῦ γίγνηται. III. 680. D: *λάβωμέν γε αὐτὸν μηνυτὴν ὅτι τοιαῦται πολιτεῖαι γίγνονταί ποτε*. IX. 870. D: *τοὺς ... τούτων μηνυτὰς ἀναιροῦσι θανάτοις*. XI. 917. E.

μηνύω, *indico*, *significo*; *declaro*; *trado*. Ep. VI. 323. A: *μηνύω καὶ μαρτυρῶ*. Soph. 257. B: *ὅτι τῶν ἄλλων τι μηνύει τὸ μή καὶ τὸ οὔ προτιθέμενα τῶν ... ὀνομάτων*. Crat. 404. C. 412. A: *μηνύει ὡς ... ἑπομένης τῆς ψυχῆς*. 413. E. Phil. 50. A. Tim. 55. D. Legg. XII. 962. D. Pol. II. 366. B: *οἳ ταῦθ' οὕτως ἔχειν μηνύουσι*. Ep. VII. 335. A. Legg. VIII. 843. B: *μηνυέτω ... ὁ βουλόμενος τοῖς γεωμόροις*. Phaed. 95. C: *ταῦτα πάντα μηνύειν ἀθανασίαν μὲν μή, ὅτι δὲ* cet. Crat. 418. B. Phil. 35. C. 53. C. Legg. V. 728. D. Crat. 408. C: *ὁ πᾶν μηνύων*. Legg. V. 730. D: *μηνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρχουσιν ἀδικίαν*. X. 888. B. Ep. VII. 327. A: *μηνύων διὰ λόγων*. Crat. 404. C: *ὥς τι δεινὸν μηνύοντος*. Phaedr. 277. C: *ὡς ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμήνυκεν ἡμῖν λόγος*. Id. Soph. 226. A. Tim. 48. B: *νῦν γὰρ οὐδείς πω γένεσιν αὐτῶν μεμήνυκεν*. Menex. 239. B: *ποιηταὶ ... εἰς πάντας μεμηνύκασιν*. Phil. 19. B: *ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν*. 61. B. Tim. 27. B: *οὓς ἐμήνυσεν ἀφανεῖς ὄντας ἡ ... φήμη*. Apol. 24. D: *μήνυσον αὐτοῖς τίς ἐστιν*. Legg. VII. 799. E: *τάχα ... ἴσως ... κἂν ἡ διέξοδος αὕτη ... ἱκανῶς ἂν μηνύσειε καὶ τὸ νῦν διαπορούμενον*. Tim. 37. C: (*ὅταν*) *ὁ ταὐτοῦ κύκλος ... αὐτὰ μηνύσῃ*. Legg. VII. 814. D. XI. 932. D. Phil. 14. B: *ἂν πῃ ἐλεγχόμενοι μηνύσωσι*. Legg. XI. 914. A: *ὁ μηνύσας*. Phil. 54. D: *τῷ μηνύσαντι τῆς ἡδονῆς περὶ τὸ γένεσιν μέν, οὐσίαν δὲ μηδ' ἡντινοῦν αὐτῆς εἶναι*. Polit. 264. B: *ἴσως ... καὶ τοῦτο ... ὁ λόγος αὐτός σοι κάλλιον μηνύσει*. Pol. II. 361. B: *ἐάν τι μηνύηται τῶν ἀδικημάτων*. Critia 108. E: *ἀφ' οὗ γεγονὼς ἐμηνύθη πόλεμος* (*bellum fuisse traditur*) *τοῖς ... κατοικοῦσι* cet. Pol. V. 452. D: *ὑπὸ τοῦ ἐν τοῖς λόγοις μηνυθέντος ἀρίστου*.

μήποτε, *nunquam*. Phaedr. 245. E: *μήποτε αὖθις ἔχειν ὅθεν κινηθέντα γενήσεται*. Pol. III. 407. C: *ὠδίνοντα μήποτε λήγειν περὶ τοῦ σώματος*. V. 467. B: *τὸ μήποτε κινδυνεῦσαι*. *Μή ποτε* (*ne unquam* vel *quando*) scribimus ubi *μή* coniunctio eminet vel cum indic. futuri (ut Legg. VIII. 838. E. Crit. 44. B.) et praes. in interrog. (Phaed. 78. D: *μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται;*) vel cum coniunct. iuncta. Phaedr. 260. E: *οὔτε μή ποθ'* (v. *μήποτε*) *ὕστερον γένηται*. 262. B: *οὐ μή ποτε* (verbo ex antecedd. intelligendo). Polit. 290. A: *ἀλλ' οὐ μὴν ... μή ποτε ... εὕρωμεν*. Conv. 214. A: *οὐδὲν μᾶλλον μή ποτε μεθυσθῇ*. Pol. V. 473. D: *οὐδὲ αὕτη ἡ πολιτεία μή ποτε πρότερον φυῇ* cet. VI. 499. B. X. 610. A: *μή ποτε ἀξιῶμεν ... ψυχὴν ἀπόλλυσθαι*. Charm. 168. E.

μήπω, *nondum*. Prot. 311. A: *μήπω ... ἐκεῖσε ἴωμεν*.

Phaedr. 242. A: μήπω γε, πρὶν ἂν cet. Soph. 238. A: μήπω μέγ' εἴπῃς. Polit. 278. A: ἐπὶ τὰ μήπω γιγνωσκόμενα. Crat. 438. B. Phil. 35. E. Pol. V. 475. C. Tim. 83. B. al. Parm. 138. D: μήτε πω ἐν ἐκείνῳ εἶναι ... μήτ' cet.

μηρός, ὁ, *femur*. Tim. 74. E: τό τε τῶν μηρῶν καὶ κνημῶν cet.

μήστωρ, ὁ, *effector*. Lach. 191. B: μήστωρα φόβοιο (Hom).

μήτε — μήτε, *neque — neque*, ut quavis pagina reperitur; μήτε ... τε (Pol. V. 469. C.); etiam μηδέ tamquam gravius subiicitur (vid. h.).

μήτηρ, ἡ, *mater*. Crat. 404. B: διδοῦσα ὡς μήτηρ. Pol. III. 414. E: ἡ γῆ ... μήτηρ οὖσα. Menex. 237. E: ἡ ἡμετέρα γῆ τε καὶ μήτηρ. Conv. 179. B: ὄντων αὐτῷ πατρός τε καὶ μητρός. Pol. III. 414. E: ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας. Menex. 237. B: τρεφομένους οὐχ ὑπὸ μητρυιᾶς ... ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας. 238. E: μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ φύντες. Pol. II. 378. D: τῇ μητρί. IX. 571. C: μητρὶ ... ἐπιχειρεῖν μίγνυσθαι ... οὐδὲν ὀκνεῖ. V. 470. D: τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν. Euth. 2. C: ἔρχεται κατηγορήσων μου ὥσπερ πρὸς μητέρα πρὸς τὴν πόλιν. Menex. 337. C. Legg. III. 693. D: εἰσὶ πολιτειῶν οἷον μητέρες δύο τινές. VII. 789. B: τοῖς ἐντὸς τῶν αὐτῶν μητέρων τρεφομένοις. Phaedr. 233. D: τὰς μητέρας. Menex. 247. C.

μήτι, c. part. γέ et δή, *nedum*, h. e. et *multo magis* et *multo minus*. Demod. 383. D: οὐδετέρου ἂν δέοι, μήτι γε ἀμφοτέρων. Ep. IV. 321. A: ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων. Contra μή τι (vern. *in etwas*, h. e. *etwa*) est *ob etwa* vel *vielleicht*, velut Parm. 130. D: ἔθραξε μή τι ᾖ περὶ πάντων ταὐτόν (vid. μή).

μητίομαι, *mente concipio*. Conv. 178. B. (Parm.).

μήτοι, c. part. γέ, fortior negatio (vern. *doch ja nicht, durchaus nicht*). Phil. 67. A: οὐκοῦν ... καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μήτοι τἀγαθόν γε αὐτὸ μηδ' ἕτερον αὐτοῖν εἶναι. Pol. I. 352. C: ἢ αὐτοὺς ἐποίει μήτοι καὶ ἀλλήλους γε καὶ ἐφ' οὓς ᾖεσαν ἅμα ἀδικεῖν. III. 388. B: πολὺ δ' ἔτι τούτων μᾶλλον δεησόμεθα μήτοι θεούς γε ποιεῖν ὀδυρομένους — εἰ δ' οὖν θεούς, μήτοι τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι ὥστε cet. (Pol. IV. 438. pro μήτοι τις ... θορυβήσῃ scrib. videtur μή τί τις ... θορ., quod in Vat. Θ a pr. m. exstat; sensus enim postulat: *dass nicht etwa*).

μήτρα, ἡ, *matrix*. Tim. 91. D: ὡς εἰς ἄρουραν τὴν μήτραν ... ζῷα κατασπείραντες. B: αἱ ... ἐν ταῖς γυναιξὶν αὖ μῆτραί τε καὶ ὑστέραι λεγόμεναι.

μητραλοίας, ὁ, *matricida*. Legg. IX. 881. A: μητραλοῖαι. Phaed. 114. A: τοὺς ... πατραλοίας καὶ μητραλοίας.

μητρίς (int. *πόλις* vel *γῆ*). Pol. IX. 575. D: *τὴν πάλαι φίλην μητρίδα τε, Κρῆτές φασι, καὶ πατρίδα.*

μητροκτόνος, ὁ, matricida. Legg. IX. 869. B.

μητρόπολις, ἡ, urbs ex qua coloniae deductae (vern. *Mutterstadt*). Critia 115. C: *οἱ περὶ τὴν ἀρχαίαν ἦσαν μητρόπολιν.*

μητρυιά, ἡ, noverca. Menex. 237. B: *οὐχ ὑπὸ μητρυιᾶς ... ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας.* Legg. II. 672. B. XI. 930. B: *μὴ μητρυιὰν ἐπαγόμενον.*

μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Crit. 114. A: *τὴν ... μητρῴαν οἴκησιν.*

μηχανή, ἡ, machina, apparatus (praec. scenicus); *artificium, fabrica.* Crat. 415. A: *μηχανὴ γάρ μοι δοκεῖ τοῦ ἄνειν ἐπὶ πολὺ σημεῖον εἶναι.* Ib. *ἐξ ἀμφοῖν ... τούτοιν ξύγκειται, μήκους τε καὶ τοῦ ἄνειν, τὸ ὄνομα ἡ μηχανή.* Phil. 23. B: *φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς.* Clit. 407. A: *ὥσπερ ἐπὶ μηχανῆς τραγικῆς θεός.* Soph. 266. B: *δαιμονίᾳ ... μηχανῇ γεγονότα.* Gorg. 459. C: *μηχανὴν δέ τινα πειθοῦς εὑρηκέναι* (*δεῖ*). Crat. 409. D: *ἣν εἰςάγω μηχανὴν ἐπὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.* 416. A. Legg. XI. 937. E: *εἶναί τινα δικῶν μηχανήν.* Clit. 408. E: *μηδεμίαν τέχνην μηδὲ μηχανὴν ... ἐξευρίσκειν.* Pol. X. 602. D: *καὶ ἄλλαι πολλαὶ τοιαῦται μηχαναί.* Crat. 425. D: *ὥσπερ οἱ τραγῳδοποιοὶ ... ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι θεοὺς αἴροντες.* **machinatio, dolus, insidiae.* Legg. VIII. 831. D: *πᾶσαν ... τέχνην καὶ μηχανὴν ... ὑπομένειν.* X. 908. D: *σοφιστῶν ... μηχαναί.* III. 677. B: *ἀπείρους εἶναι τεχνῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄστεσι πρὸς ἀλλήλους μηχανῶν εἴς τε πλεονεξίας καὶ φιλονεικίας.* Conv. 203. D: *ἀεί τινας πλέκων μηχανάς.* Pol. VIII. 548. A: *δόλους τε καὶ μηχανάς.* Ep. VII. 347. B: *ἔργοις ἐλέγξαι πειρᾶσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς.* **adiumentum; ratio* vel *via* (vern. *Mittel*); in univ. *modus;* quocirca etiam in eo ponitur quod fieri potest. Phaed. 72. D: *τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ* cet. (vern. *wie ist es anders möglich als dass* cet.). 86. A: *οὐδεμία γὰρ μηχανὴ εἴη* (vern. *denn es sei nicht möglich* cet.) Id. Apol. 28. A. Alc. I. 130. B. al. Theaet. 182. D. Parm. 132. D: *ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι;* Phil. 16. A: *εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν ... τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ... ἀπελθεῖν.* 41. D: *τίς οὖν μηχανὴ ταῦτ' ὀρθῶς κρίνεσθαι;* Conv. 178. E: *εἰ ... μηχανή τις γένοιτο ὥστε πόλιν γενέσθαι* cet. Pol. II. 366. B. Legg. IV. 714. A: *οὐκ ἔστι σωτηρίας μηχανή.* V. 737. A: *τῆς τοιαύτης μηχανῆς διαφυγή* (i. e. *τῶν τοιούτων διαφυγῆς μηχανή*). Conv. 208. B: *ταύτῃ τῇ μηχανῇ ... θνητὸν ἀθανασίας μετέχει.* Legg. IV. 713. E: *πάσῃ μηχανῇ* (*omni modo*). Id. V. 728. A. 739. C. Ep. VII. 349. A: *ἁπάσῃ μηχανῇ.* Legg. VI. 752. C: *εἴπερ τινὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ γίγνοιτο ὀρθῶς.* Alc. II. 148. E: *τίνι χρὴ μηχανῇ*

τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὑρεῖν. Conv. 190. C: *δοκῶ μοι ... ἔχειν μηχανὴν ὡς ἂν εἶέν τε ἄνθρωποι* cet. 191. B: *ἄλλην μηχανὴν πορίζεται.* Pol. III. 415. C: *τοῦτον ... τὸν μῦθον ὅπως ἂν πεισθεῖεν, ἔχεις τινὰ μηχανήν;* Legg. II. 664. A: *τούτου ... πέρι πᾶσαν μηχανὴν εὑρίσκειν.* VII. 792. A: *πᾶσαν μηχανὴν προςφέρων ὅπως* cet. Ep. III. 318. B. Legg. VI. 777. C: *δύο ... λείπεσθον μόνω μηχανά.* Apol. 39. A: *ἄλλαι μηχαναὶ πολλαί εἰσιν ... ὥστε διαφεύγειν θάνατον.* Legg. XI. 922. A: *πολεμικαῖς μηχαναῖς.* XII. 969. C: *μηχαναῖς πάσαις κοινωνὸν ποιητέον* cet. VI. 779. A: *σωτηρίας ... ἕξειν μηχανάς.* Cum v. *μηχανᾶσθαι* vid. h.

μηχάνημα, τό, artificium, inventum. Legg. V. 740. E: *τὸ παλαιόν που ὑπάρχει μηχάνημα.* III. 677. E: *τῷ μηχανήματι.*

μηχανοποιός, ὁ, machinator (machinarum faber). Gorg. 512. B: *τὸν μηχανοποιόν.* C. Ib. *μηχανοποιούς.*

μηχανῶμαι, machinor, molior; quaero, id ago ut —; excogito, reperio; efficio. Ep. VII. 350. A: *μηχανῶμαι δή τινα τοιάνδε σωτηρίαν.* Pol. VII. 519. E: *ἐν ὅλῃ τῇ πόλει τοῦτο μηχανᾶται ἐγγενέσθαι.* Tim. 37. E: *τὴν γένεσιν αὐτῶν μηχανᾶται.* Legg. V. 731. D: *οὐ ... ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται.* Ep. VII. 346. A. Tim. 50. E: *καθάπερ περὶ τὰ ἀλείμματα ... τέχνῃ μηχανῶνται πρῶτον τοῦτ' αὐτὸ ὑπάρχον.* 77. A: *βοήθειαν αὐτῷ θεοὶ μηχανῶνται.* Ep. III. 318. C: (*ὅτι*) *πᾶν μηχανῴμην ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσι δίκην.* Legg. XII. 965. E: *πῶς τις τοῦτ' ἂν μηχανῷτο;* Phaedr. 239. B: *τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ᾖ πάντ' ἀγνοῶν* cet. Pol. IV. 430. A. Tim. 18. E. Legg. VIII. 829. B: *καί τινας ἀεὶ παιδιὰς μηχανᾶσθαι.* 840. E: *δεύτερον νόμον ... μηχανᾶσθαι χρὴ* cet. Apol. 39. A. Alc. I. 121. D: *ὅπως ὅτι κάλλιστος ἔσται μηχανᾶσθαι.* Tim. 73. C: *πανσπερμίαν παντὶ θνητῷ γένει μηχανώμενος.* Ep. VII. 327. A. Legg. II. 673. E: *τοῦ κρατεῖν αὐτῶν* (*τ. ἡδονῶν*) *ἕνεκα μηχανωμένη* (*πόλις*). Ep. VII. 326. D: *μηχανωμένῳ τινι τῶν κρειττόνων* cet. Pol. V. 460. C: *πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενοι ὅπως* cet. Tim. 70. C: *ἐπικουρίαν αὐτῇ μηχανώμενοι.* 75. E. Pol. IX. 572. E: *ἔρωτά τινα αὐτῷ μηχανωμένους ἐμποιῆσαι* cet. Prot. 320. E: *ἄλλην τιν' αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο δύναμιν εἰς σωτηρίαν.* 321. A: *εὐμάρειαν ἐμηχανᾶτο.* Tim. 74. B. Legg. V. 739. C: *μεμηχάνηται ... καὶ τὰ φύσει ἴδια κοινὰ ἁμηγέπῃ γεγονέναι.* X. 904. B: *μεμηχάνηται ... τὸ ποῖόν τι γιγνόμενον ἀεὶ ποίαν ἕδραν δεῖ μεταλαμβάνειν οἰκίζεσθαι.* I. 649. A: *οὔτε αὐτοὶ μεμηχανήμεθα* (*τοιοῦτον φάρμακον*). Tim. 47. A: *μεμηχάνηνται μὲν ἀριθμόν, χρόνου δὲ ἔννοιαν.* Phil. 30. B: *μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων ... φύσιν.* De virt. 379. A: *οἴει ἂν ... οὐκ ἂν πάντα μεμηχανῆσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε*

διαγιγνώσκειν αὐτάς; Gorg. 459. D: *πειθὼ ... περὶ αὐτῶν μεμηχανημένος.* Legg. III. 679. D: *λόγοις ἔργοις τε μεμηχανημέναι πάσας μηχανὰς εἰς τὸ κακουργεῖν τε ἀλλήλους καὶ ἀδικεῖν.* Tim. 34. C: *τὴν ... ψυχὴν οὐχ ... οὕτως ἐμηχανήσατο καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν.* 40. C. 45. B: *σῶμα ἐμηχανήσατο γίγνεσθαι.* Legg. X. 904. B. Locr. 99. D: *ζώων θνατῶν γέννησιν ἐμαχανάσατο.* Legg. XII. 966. A: *πῶς ἂν μηχανησαίμεθα.* Crat. 408. A: *μηχανήσασθαι.* Tim. 71. B: *πυκνὸν ... μηχανησάμενος.* 44. E: *θεοῦ μηχανησαμένου πορεῖα* cet. Legg. XII. 965. E: *ἁμωςγέπως μηχανησόμεθα ἐν τῇ πόλει ἐγγεγονέναι τοῦθ' ἡμῖν.* Pass. Tim. 54. B: *ἐξ ὧν τό τε τοῦ πυρὸς καὶ τὰ τῶν ἄλλων σώματα μεμηχάνηται.* Legg. VII. 803. C: *ἄνθρωπον ... θεοῦ τι παίγνιον εἶναι μεμηχανημένον.* Verb. Gorg. 481. A: *μηχανητέον ὅπως ἂν διαφύγῃ.* Legg. VII. 798. E: *οὐκοῦν ... ἅπασαν μηχανητέον μηχανὴν ὅπως ἂν* cet.

μιαίνω, *polluo, contamino.* Legg. IX. 868. A: (*ὅστις ἂν*) ... *ἀγοράν τε ... καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ μιαίνῃ.* 881. E. Pol. III. 416. E: *τὴν ἐκείνου κτῆσιν τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει ξυμμιγνύντας μιαίνειν.* Tim. 69. D: *σεβόμενοι μιαίνειν τὸ θεῖον.* Legg. VI. 782. C: *οὐδὲ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς αἵματι μιαίνειν.* IX. 871. A: *μήτε ἱερὰ ... μιαίνων.* Phaed. 81. B: *ἐὰν δέ γε ... μεμιασμένη* (*ἡ ψυχὴ*) *καὶ ἀκάθαρτος τοῦ σώματος ἀπαλλάττηται.* Legg. IX. 872. E: *τοῦ ... κοινοῦ μιανθέντος αἵματος.* 873. A: *τὸ μιανθέν.* Pol. X. 621. C: *καὶ τὴν ψυχὴν οὐ μιανθησόμεθα.*

μιαιφόνος, ὁ, *homicida.* Locr. 104. E: *τῶν ... μιαιφόνων.*

μιαιφονῶ, *trucido.* Pol. VIII. 565. E: *ὃς ἂν ... μιαιφονῇ.* IX. 571. D: *μιαιφονεῖν ... ὁτιοῦν.*

μιαρός, ά, όν, *impurus.* Legg. IV. 716. D: *παρὰ ... μιαροῦ δῶρα ... δέχεσθαι.* Pol. IX. 589. E: *εἰ ... τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαρωτάτῳ δουλοῦται.* In univ. *scelestus, improbus.* Pol. VIII. 562. D: *κολάζει αἰτιωμένη ὡς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς.* Apol. 23. B: *ὡς Σωκράτης τίς ἐστι μιαρώτατος καὶ διαφθείρει τοὺς νέους.* De lege 319. A. Voc. *ὦ μιαρέ* est fere vern. *du Schelm.* Phaedr. 236. E. Theag. 124. E. Charm. 161. B. 174. B.

μίασμα, τό, *piaculum, scelus.* Pol. V. 470. A: *φοβηθησόμεθα μή τι μίασμα ᾖ πρὸς ἱερὸν τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν οἰκείων φέρειν.* Legg. IX. 866. B. Euth. 4. C: *ἴσον γὰρ τὸ μίασμα γίγνεται, ἐὰν* cet. Legg. IX. 871. B: *τὸ μίασμα εἰς αὑτὸν ... δέχοιτο.*

μίγνυμι et *μίσγω*, *misceo, commisceo; admisceo; compono, coniungo.* Legg. III. 691. E: *μίγνυσι τὴν ... σώφρονα δύναμιν τῇ ... αὐθάδει ῥώμῃ.* Phil. 63. E: *ταύτας μίγνυ.* 61. D: *ᾗ ... ἀκινδυνότερον ἂν μιγνύοιμεν.* 59. E: *μιγνύναι.*

62. D. 25. E: *μιγνὺς ταῦτα.* Tim. 35. B: *μιγνὺς ... μετὰ τῆς οὐσίας.* 41. D: *μίσγων.* 73. C: *μιγνὺς ... ἀλλήλοις.* Phil. 61. D: *πᾶσαν ἡδονὴν πάσῃ φρονήσει μιγνύντες.* Pol. VIII. 488. A: *τὰ τοιαῦτα μιγνύντες (οἱ γραφεῖς).* Critia 116. B: *μιγνύντες τοὺς λίθους.* Legg. VI. 759. B: *μιγνύντας πρὸς φιλίαν ἀλλήλοις δῆμον καὶ μὴ δῆμον.* Tim. 41. D: *ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν κεραννὺς ἔμισγε.* Phaedr. 240. A: *ἀλλά τις δαίμων ἔμιξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραυτίκα ἡδονήν.* Locr. 99. E: *ἂν ἐν τῷ λογικῷ μέρει ἔμιξεν.* Polit. 260. D: *εἰς ταὐτὸν μίξωμεν (v. μίξομεν) βασιλικὴν ἑρμηνευτικῇ —;* Pol. III. 406. A: *μίξας γυμναστικὴν ἰατρικῇ.* Prot. 320. D: *ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίξαντες.* Phil. 64. B: *ᾧ μὴ μίξομεν ἀλήθειαν.* Tim. 68. B: *λαμπρὸν ... ἐρυθρῷ λευκῷ τε μιγνύμενον.* Prot. 346. D: *οἷς μέλανα μὴ μέμικται.* Phaedr. 246. B. Pol. VIII. 548. C. Phil. 64. E: *μεμίχθαι.* Pol. X. 618. B. Legg. XI. 921. E: *νόμους ... ἐπαίνῳ ... μεμιγμένος.* XII. 951. D: *οὗτος δ' (ὁ σύλλογος) ἔστω νέων καὶ πρεσβυτέρων μεμιγμένος.* III. 691. E: *φύσις τις ἀνθρωπίνη μεμιγμένη θείᾳ τινὶ δυνάμει.* Phil. 46. C: *πικρῷ γλυκὺ μεμιγμένον.* Tim. 59. D: *τὸ πυρὶ μεμιγμένον ὕδωρ.* Phil. 53. B: *μεμιγμένου πολλοῦ λευκοῦ.* Tim. 68. C. Crat. 413. C: *οὐδενὶ μεμιγμένον (νοῦν).* Tim. 42. A: *ἡδονῇ καὶ λύπῃ μεμιγμένον ἔρωτα.* Pol. VIII. 548. C: *μεμιγμένην πολιτείαν ἐκ κακοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ.* Phil. 56. A: *ὥστε πολὺ μεμιγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές.* Ep. VII. 329. D: *μεμιγμέναι ἀνάγκαις (τῶν τυράννων δεήσεις).* Tim. 59. E: *τὰ ... πλεῖστα ὑδάτων εἴδη μεμιγμένα ἀλλήλοις.* Legg. III. 693. A. Phaedr. 251. D: *ἐκ ... ἀμφοτέρων μεμιγμένων.* Pol. IX. 586. B: *ἡδοναῖς ξυνεῖται μεμιγμέναις λύπαις.* Tim. 68. C: *μεμιγμένοις.* Ax. 370. C: *οὐδὲ μεμιγμένας θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς.* Legg. VIII. 837. D: *ὁ ... μιχθεὶς ἐξ ἀμφοῖν τρίτος ἔρως.* Tim. 63. E: *σκληρότης ... ἀνωμαλότητι μιχθεῖσα.* 59. C: *τὸ δ' ἐκ γῆς αὐτῷ μιχθὲν* cet. Phil. 61. B: *ἐν τῷ μιχθέντι.* Legg. VIII. 838. C: *ἢ Μακαρέας τινὰς ἀδελφαῖς μιχθέντας* (vi med.) *λαθραίως.* Phil. 46. C: *λύπας ἡδοναῖς μιχθείσας.* 50. E: *μετὰ τὰς μιχθείσας ἡδονάς.* Pol. VI. 490. B: *ᾧ πλησιάσας καὶ μιγεὶς τῷ ὄντι ὄντως.* VIII. 547. A: *ὁμοῦ ... μιγέντος σιδήρου ἀργύρῳ.* Med. *misceor* (vern. *sich vermischen*); etiam *commercium habeo* et *corpus misceo* vel *consuesco.* Phaed. 113. C: *οὐδὲ τὸ τούτου ὕδωρ οὐδενὶ μίγνυται.* Soph. 260. B: *εἰ δόξῃ τε καὶ λόγῳ μίγνυται.* Conv. 203. A: *θεὸς δὲ ἀνθρώπῳ ου μίγνυται.* Soph. 256. B: *τὰ μὲν ἀλλήλοις ἐθέλειν μίγνυσθαι, τὰ δὲ μή.* 260. A: *ἐὰν ἕτερον ἑτέρῳ μίγνυσθαι.* Phil. 62. C. Pol. V. 458. D: *ἀτάκτως ... μίγνυσθαι ἀλλήλοις.* IX. 571. D: *μητρὶ ... ἐπιχειρεῖν μίγνυσθαι.* X. 620. D: *πάσας μίξεις μίγνυσθαι.* Polit. 307. C: *οὔτ' ἀλλήλαις μιγνυμένας ἐφευρίσκομεν* cet. Tim. 48. A: *μικτέον καὶ τὸ τῆς πλανωμένης εἶδος αἰτίας.*

μικρός, ά, όν, *parvus*; *tenuis*. Polit. VI. 498. D: εἰς μικρόν (codd. aliq. σμικρόν) γ' ... χρόνον εἴρηκας. 453. D: ἄν ... τις εἰς κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ. Euthyd. 276. D: πάλιν μικρὸν (Heind. σμικρὸν) πρός με ψιθυρίσας. Plurimis locis codd. inter μικρός et σμικρός fluctuant, permultis Cl. solus μικρ. pro vulgato σμικρ. habet.

μικτός, ή, όν, *mixtus; compositus*. Legg. VIII. 837. B: μικτὴ ... ἐκ τούτων γενομένη (φιλία). Tim. 76. B: τὸ ... μικτὸν (oppos. εἰλικρινές). Parm. 145. B: ἤ τινος μικτοῦ ἐξ ἀμφοῖν (σχήματος). Phil. 22. D: ἐν τῷ μικτῷ ... βίῳ. 61. B. 27. D: τὸν μικτὸν βίον. Pol. X. 616. C. Phil. 27. B: μικτὴν ... οὐσίαν. 25. B: τὸ μικτὸν ἐκ τούτοιν ἀμφοῖν. Pol. VIII. 547. E: μικτούς (ἄνδρας; oppos. ἁπλοῦς).

μίμημα, τό, *imitatio; imago expressa, simulacrum* (vern. *Nachbild* et *Ausdruck* vel *Darstellung*). Soph. 267. B: εἰδότων... μίμημα. Polit. 274. A: τὸ τῆς κυήσεως ... μίμημα. 300. E: τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔτι μίμημα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀληθέστατον ἐκεῖνο. Crat. 423. B: μίμημα φωνῆς (*per vocem*) ἐκείνου ὃ μιμεῖται ... ὁ μιμούμενος. 430. E: ἔστι δέ που καὶ τὸ ὄνομα μίμημα, ὥσπερ τὸ ζωγράφημα. 437. A: ὅτι βάσεώς τινός ἐστι καὶ στάσεως μίμημα. Pol. II. 382. B: ἐπεὶ τό γε ἐν τοῖς λόγοις μίμημά τι τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ ἐστὶ παθήματος ... καὶ εἴδωλον. Tim. 48. E: μίμημα ... παραδείγματος. Soph. 235. E: τὴν τοῦ μιμήματος γένεσιν. Polit. 301. C. Legg. II. 668. B: τῷ τοῦ καλοῦ μιμήματι. Crat. 430. A: μίμημα ... τοῦ πράγματος (τὸ ὄνομα). Legg. IV. 713. B: ἧς μίμημα ἔχουσά ἐστιν ἥτις τῶν νῦν ἄριστα οἰκεῖται. X. 898. A: μίμημά τι κύκλων. Polit. 288. C: ὅσα ... μιμήματα τελεῖται. 300. C: μιμήματα ... ἑκάστων ... τῆς ἀληθείας. Crat. 430. B: ὧν μιμήματά ἐστιν. Pol. III. 399. D: αὐλοῦ ... μιμήματα. 400. A: ποῖα δ' ὁποίου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω. Tim. 50. C: τῶν ὄντων ἀεὶ μιμήματα. Legg. II. 655. D: ἐπειδὴ μιμήματα τρόπων ἐστὶ τὰ περὶ τὰς χορείας. VII. 798. D. Soph. 241. E: εἴτε εἰκόνων εἴτε μιμημάτων. Polit. 297. C. Tim. 40. D. Legg. VII. 798. E. Pol. X. 599. B: ἐπὶ τοῖς μιμήμασι. Legg. II. 655. D. Epin. 975. D: οὐ πάντως εὐσχήμοσι μιμήμασι. Soph. 234. B: μιμήματα καὶ ὁμώνυμα τῶν ὄντων ἀπεργαζόμενος τῇ γραφικῇ τέχνῃ. 264. D. Polit. 306. D: ὁπόσα μουσικὴ μιμουμένη καὶ ἔτι γραφικὴ μιμήματα παρέχεται. Crat. 430. B. Pol. III. 395. A: ἆρ' οὐ μιμήματα ... τούτω (κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν) ἐκάλεις; Tim. 51. B. Legg. I. 643. C: τῶν ἀληθινῶν (ὀργάνων) μιμήματα. VII. 815. A: πασῶν πληγῶν μιμήματα ἐπιχειρούσας μιμεῖσθαι. 816. D. XI. 933. B: κήρινα μιμήματα πεπλασμένα.

μίμησις, ἡ, *imitatio* (h. e. vern. *Nachahmung* et *Darstellung* vel *Ausdruck*). Soph. 265. A: ἡ ... μίμησις ποίησίς τίς ἐστιν, εἰδώλων μέντοι φαμέν, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν ἑκάστων.

267. A: *μίμησις τοῦτο τῆς φανταστικῆς ... κέκληταί που.* Pol. X. 598. B: *φαντάσματος ἢ ἀληθείας οὖσα μίμησις.* 606. D: *ἡ ποιητικὴ μίμησις.* Legg. VII. 816. A: *μίμησις τῶν λεγομένων σχήμασι γενομένη.* Pol. III. 392. D: *διὰ μιμήσεως γιγνομένη (διηγήσει).* 394. B: *ἄνευ μιμήσεως ἁπλῆ διήγησις γίγνεται.* Ib. *ὅτι τῆς ποιήσεως ... ἡ μὲν διὰ μιμήσεως ὅλη ἐστὶν ... τραγῳδία τε καὶ κωμῳδία.* 396. E: *μιμήσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης διηγήσεως.* Legg. II. 668. B: *μιμήσεως ... ὀρθότης.* IV. 706. B: *διὰ μιμήσεως ναυτικῆς.* Pol. X. 606. B: *ἐν μιμήσει ... κωμῳδικῇ.* Phaedr. 248. E: *τῶν περὶ μίμησίν τις ἄλλος (βίος).* Gorg. 511. A: *διὰ τὴν μίμησιν τοῦ δεσπότου.* Crat. 427. B: *πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς στάσεως.* Pol. X. 602. B: *εἶναι παιδιάν τινα καὶ οὐ σπουδὴν τὴν μίμησιν.* 604. D: *οὐκοῦν τὸ μὲν πολλὴν μίμησιν καὶ ποικίλην ἔχει, τὸ ἀγανακτητικόν —;* Tim. 80. D: *διὰ τὴν τῆς θείας ἁρμονίας μίμησιν.* Critia 107. B: *μίμησιν ... καὶ ἀπεικασίαν.* Pol. III. 395. D: *ὅτι αἱ μιμήσεις ... εἰς ἔθη τε καὶ φύσιν καθίστανται.* Crat. 423. D: *περὶ ταύτας μιμήσεις.* Legg. IV. 705. C: *μιμήσεις πονηρὰς μιμεῖσθαι τοὺς πολεμίους μὴ ῥᾳδίως δύνασθαί τινα πόλιν ἀγαθόν.*

μιμητής, ὁ, *imitator* (etiam in univ. qui aliquid exprimit vel exhibet). Soph. 235. A: *μιμητὴς ὢν τῶν ὄντων.* 268. C: *μιμητὴς ... ὢν τοῦ σοφοῦ.* Pol. X. 597. E: *μιμητὴς οὗ ἐκεῖνοι δημιουργοί.* 599. C: *μὴ μιμητὴς μόνον ἰατρικῶν λόγων.* 602. A: *ὁ δὲ μιμητὴς πότερον ἐκ τοῦ χρῆσθαι ἐπιστήμην ἕξει ὧν ἂν γράφῃ, εἴτε καλὰ καὶ ὀρθὰ εἴτε μή —;* 598. D: *ἐντυχὼν γόητί τινι καὶ μιμητῇ.* Gorg. 513. B: *οὐ γὰρ μιμητὴν δεῖ εἶναι, ἀλλ' αὐτοφυῶς ὅμοιον τούτοις.* Soph. 235. A: *εἰς γόητα ... καὶ μιμητὴν ἄρα θετέον αὐτόν τινα.* 268. A: *εἰρωνικὸν μιμητήν.* Pol. III. 397. D: *τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μιμητὴν ἄκρατον.* X. 597. B. 599. D: *εἰδώλου δημιουργός, ὃν δὴ μιμητὴν ὡρισάμεθα.* II. 373. B: *οἵ τε μιμηταί* cet. X. 598. E: *πότερον μιμηταῖς τούτοις οὗτοι ἐντυχόντες ἐξηπάτηνται.* Polit. 303. C: *μεγίστους ... ὄντας μιμητὰς καὶ γόητας.* Pol. X. 600. E: *οὐκοῦν τιθῶμεν ... πάντας τοὺς ποιητικοὺς μιμητὰς εἰδώλων ἀρετῆς εἶναι —;*

μιμητικός, ή, όν, *imitandi peritus* vel *in imitando versans*; fem. et neutr. *ars quae in imitando versatur.* Pol. III. 395. A: *σχολῇ ἄρα ... ἔσται μιμητικός.* X. 602. A: *ὁ ἐν τῇ ποιήσει μιμητικός.* 605. A: *ὁ ... μιμητικὸς ποιητής.* Soph. 219. B: *ἡ ... μιμητική.* 265. A: *μιμητικὴ ... τέχνη.* Pol. X. 595. A: *αὐτῆς (τ. ποιήσεως) ὅση μιμητική.* 598. B: *πόῤῥω που ἄρα τοῦ ἀληθοῦς ἡ μιμητική ἐστι.* 603. A: *ἡ γραφικὴ καὶ ὅλως ἡ μιμητική.* C: *ἡ τῆς ποιήσεως μιμητική.* Epin. 975. D. Tim. 19. D: *τὸ μιμητικὸν ἔθνος.* Soph. 235. D: *δύο ... εἴδη τῆς μιμητικῆς.* 236. B. Polit. 299. D:

ξυμπάσης μέρος ὁτιοῦν μιμητικῆς. Pol. X. 602. B: τὸν ... μιμητικὸν μηδὲν εἰδέναι ἄξιον λόγου περὶ ὧν μιμεῖται. 605. B: τὸν μιμητικὸν ποιητήν. Soph. 236. C: κατὰ τὴν ξύμπασαν μιμητικήν. Legg. II. 668. A: οὐκοῦν μουσικήν γε πᾶσάν φαμεν εἰκαστικήν τε εἶναι καὶ μιμητικήν; VI. 764. D. Soph. 234. B: τὸ μιμητικόν (εἶδος). 267. A. Pol. III. 394. E: πότερον μιμητικοὺς ἡμῖν δεῖ εἶναι τοὺς φύλακας ἢ οὔ. X. 595. B: πρὸς τοὺς τῆς τραγῳδίας ποιητὰς καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μιμητικούς. 602. B.

μιμνήσκομαι, *memoro*. Ax. 368. A: καὶ ἑτέρων μιμνησκόμενος. Perf. aor. 1. et fut. ducuntur ab ionico μνάομαι. Perf. μέμνημαι, *memini, recordor; memoria teneo;* etiam *memoro* vel *mentionem facio; expono*. Phaedr. 263. D: ἐγὼ γάρ τοι ... οὐ πάνυ μέμνημαι. Parm. 126. B. Pol. I. 350. D. Tim. 21. C: σφόδρα γὰρ οὖν μέμνημαι. Charm. 156. A: μέμνημαι δὲ ἔγωγε καὶ παῖς ὢν Κριτίᾳ τῷδε ξυνόντα σε. Prot. 323. E: μέμνησαι οὖν ὅτι —; Gorg. 460. C: μέμνησαι οὖν λέγων ὀλίγῳ πρότερον ὅτι —; Pol. I. 350. D. Euth. 6. D. Theaet. 163. D: ὅτε μέμνηται μὴ ἐπίστασθαι αὐτὸ τοῦτο ὃ μέμνηται. Soph. 265. B: εἴπερ μεμνήμεθα τὰ κατ' ἀρχὰς λεχθέντα. Parm. 152. A. Pol. V. 480. Tim. 18. D. Legg. I. 633. D: εἰ ... μεμνήμεθα τοὺς ἔμπροσθεν λόγους. X. 896. C. Tim. 23. B: οἳ ... ἕνα γῆς κατακλυσμὸν μέμνησθε. 17. B. Lys. 222. D: ἢ οὐ μέμνησθε; Lach. 181. A: περὶ οὗ ἑκάστοτε μέμνησθε. Phaedr. 234. B: σὺ οὖν τῶν ... εἰρημένων μέμνησο. Apol. 27. B: ὑμεῖς δὲ ... μέμνησθέ μοι μὴ θορυβεῖν. Pol. VII. 518. A: εἰ νοῦν γε ἔχοι τις ... μεμνῇτ' (al. μέμνητ') ἂν ὅτι cet. Polit. 285. C: ἅ φαμεν αὔτ' εἶναι μεμνώμεθα. Phil. 31. A: μεμνώμεθά δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν. Phaed. 58. D: τὸ μεμνῆσθαι Σωκράτους. Phil. 11. B. 33. A: ταύτης (v. ταύτην) προθυμοῦ μεμνῆσθαι. Conv. 223. C. Apol. 33. D. Parm. 137. A: μεμνημένος (*mecum recordans*). Conv. 209. C. Tim. 29. D: μεμνημένον ὡς cet. Pol. X. 620. B: μεμνημένην τῆς τῶν ὅπλων κρίσεως. Polit. 272. A: οὐδὲν μεμνημένοι τῶν πρόσθεν. Tim. 71. D. Legg. III. 699. A. Menex. 246. D: μεμνημένους τῶν ἡμετέρων λόγων. Theaet. 143. A: ἐμεμνήμην. Crat. 396. C. Conv. 178. A: πάντων ... οὔτε πάνυ ἐμέμνητο cet. Gorg. 485. A: ὁ Εὐριπίδου οὗπερ ἐμνήσθην. Legg. III. 688. A. Conv. 212. C: ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου. Pol. III. 404. C: οὐδὲ μὴν ἡδυσμάτων ... Ὅμηρος πώποτε ἐμνήσθη. Phil. 59. E: ἃ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Legg. XI. 921. D: ὅτι τὸ παράπαν ἐμνήσθημεν δημιουργῶν. Alc. I. 132. C. Lach. 200. D: ὅταν τι αὐτῷ περὶ τούτου μνησθῶ. Ion. 537. A: ἐὰν μνησθῶ τὰ ἔπη. 532. C: ἐπειδὰν δέ τις περὶ Ὁμήρου μνησθῇ. 536. C. Critia 108. E: μνησθῶμεν. Soph. 250. D: τόδε ... μνησθῆναι δίκαιον ἐπὶ τούτοις. Legg. VI. 781. B: μνησθῆναι περὶ

αὐτοῦ. VIII. 832. D: μνησθῆναι ... περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν. Ion. 534. D: ὅτου τις ἂν ἀξιώσεις μνησθῆναι. De lege 320. C: μνησθεὶς ... αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. Critia 108. D: μνησθέντες ... ἱκανῶς. Menex. 241. A: τούτου μνησθήσομαι. Ax. 367. D. Legg. VI. 783. D: πάντως ... μεμνησόμεθά που ὧν τὰ νῦν διακελεύει. Pol. V. 449. D: οἰόμενοί σέ που μνησθήσεσθαι παιδοποιίας ... πέρι. 471. C: ἀλλὰ γάρ μοι δοκεῖς ... οὐδέποτε μνησθήσεσθαι ὃ ἐν τῷ πρόσθεν ... εἴρηκας. Gorg. 495. D: φέρε δὴ ὅπως μεμνησόμεθα ταῦτα ὅτι cet. Polit. 285. C.

μιμοῦμαι, *imitor; exprimo, exhibeo* (vern. *darstellen*); *sequor.* Hipp. min. 370. E: αὐτὸς τὸν Ὀδυσσέα μιμεῖ. Crat. 423. B: ὃ μιμεῖται. 434. B: ἃ μιμεῖται ἡ γραφική. Euthyd. 288. B: τὸν Πρωτέα μιμεῖσθον τὸν Αἰγύπτιον σοφιστήν. Soph. 267. B: ὃ μιμοῦνται Pol. III. 398. B: ὃς ἡμῖν τὴν τοῦ ἐπιεικοῦς λέξιν μιμοῖτο. VII. 532. A. Prot. 326. A: ἵνα ὁ παῖς ζηλῶν μιμῆται. Crat. 427. A: ὅταν ... τὸ φυσῶδες μιμῆται. Tim. 88. D. Euthyd. 288. C: ἡμεῖς ... τὸν Μενέλαον μιμώμεθα. Pol. III. 395. C: ἐὰν δὲ μιμῶνται. Prot. 348. A: τοὺς τοιούτους ... μιμεῖσθαι. Pol. III. 393. C: οὐκοῦν τό γε ὁμοιοῦν ἑαυτὸν ἄλλῳ ἢ κατὰ φωνὴν ἢ κατὰ σχῆμα μιμεῖσθαί ἐστιν ἐκεῖνον ᾧ ἄν τις ὁμοιοῖ; 395. D: δύο μιμήματα ... ἅμα εὖ μιμεῖσθαι. Tim. 19. E: λόγοις εὖ μιμεῖσθαι. Legg. IV. 705. C: μιμήσεις πονηρὰς μιμεῖσθαι τοὺς πολεμίους (i. q. *pravos hostium mores imitari*) cet. VII. 815. A: πασῶν πληγῶν μιμήματα ... μιμεῖσθαι. Alc. I. 108. B: ἀλλὰ πειρῶ ἐμὲ μιμεῖσθαι. Phaedr. 252. D: ἐκεῖνον (τὸν θεὸν) τιμῶν τε καὶ μιμούμενος. Theaet. 148. D: μιμούμενος τὴν περὶ τῶν δυνάμεων ἀπόκρισιν. Pol. III. 396. C: μιμούμενος τὸν ἀγαθὸν ἀσφαλῶς τε καὶ ἐμφρόνως πράττοντα. Polit. 306. D: ὁπόσα μουσικὴ μιμουμένη καὶ ἔτι γραφικὴ μιμήματα παρέχεται. Ep. V. 321. E. Pol. X. 605. C: ἤ καὶ ἄλλου τινὸς τῶν τραγῳδοποιῶν μιμουμένου τινὰ τῶν ἡρώων ἐν πένθει ὄντα. Legg. VII. 814. E: ἐπὶ τὸ σεμνὸν μιμουμένην. Soph. 235. E: πάντες οἱ μιμούμενοί τι. Crat. 423. A: μιμούμενοι αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. Pol. VII. 539. B. Legg. II. 669. D: ὡς ἕν τι μιμούμεναι. VII. 795. E: μούσης λέξιν μιμουμένων. Crat. 423. C: τοὺς τὰ πρόβατα μιμουμένους. Pol. III. 394. D. Polit. 297. C: τὰς δὲ (πολιτείας) ἐπὶ τὰ αἰσχίω μιμουμένας ταύτην. Pol. VI. 490. E. Riv. 132. B: ἐγκλίσεις τινὰς ἐμιμοῦντο τοῖν χεροῖν ἐπικλίνοντε. Crat. 414. B: οἷόνπερ ... μεμίμηται τῷ ὀνόματι (ὁ νομοθέτης). 427. A. Menex. 238. A: οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα μεμίμηται κυήσει καὶ γεννήσει, ἀλλὰ γυνὴ γῆν. Polit. 293. E: τὰς δὲ ἄλλας ἐπὶ τὰ αἰσχίονα μεμιμῆσθαι. Legg. VII. 812. C: τὴν τῶν μελῶν μίμησιν τὴν εὖ καὶ τὴν κακῶς μεμιμημένην. Phil. 40. C: μεμιμημέναι ... τὰς ἀληθεῖς (ἡδονὰς) ἐπὶ τὰ γελοιότερα.

Polit. 293. E: *μεμιμημένας ταύτην.* Soph. 267. B: *τὸ ... σὸν σχῆμα καὶ σὲ γιγνώσκων ἄν τις μιμήσαιτο.* Pol. III. 388. C: *τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμήσει οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι ὥστε* cet. X. 598. A: *πότερα πρὸς τὸ ὂν ὡς ἔχει μιμήσασθαι (πεποίηται) —;* 604. E. Ax. 370. E: *μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας.* Ep. III. 319. E: *τὴν παλινῳδίαν αὐτοῦ μιμησάμενος.* Crat. 423. B: *μιμησαμένου ... τοῦ σώματος ἐκεῖνο* cet. Pol. III. 395. A: *πολλὰ μιμήσεται.* VII. 539. C. VIII. 547. D: *ὅτι τὰ μὲν μιμήσεται τὴν προτέραν πολιτείαν, τὰ δὲ τὴν ὀλιγαρχίαν.* X. 602. B. Tim. 19. D. Polit. 301. A: *εἰ μέλλουσι καλῶς τὴν ἀληθινὴν ἐκείνην ... πολιτείαν εἰς δύναμιν μιμήσεσθαι.* Pol. X. 601. D: *μιμησομένην (τέχνην).* Pass. Pol. X. 604. E: *οὔτε μιμούμενον εὐπετὲς καταμαθεῖν.* Crat. 425. D: *γράμμασι καὶ συλλαβαῖς τὰ πράγματα μεμιμημένα.* Legg. II. 668. B: *τὸ μιμηθέν.* Pol. X. 599. A: *τό τε μιμηθησόμενον* (*rem imitatione exprimendam*) *καὶ τὸ εἴδωλον.* — Verb. Pol. III. 396. B: *ἤ τι ἄλλο τῶν περὶ ταῦτα μιμητέον.*

μινυρίζω, *exili voce cantillo; minurio.* Pol. III. 411. A: *μινυρίζων.*

μίξις, ἡ, *permixtio*; etiam in *corporibus* ponitur *commiscendis.* Phil. 47. D: *μίξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς.* 49. C: *ἡ τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν μίξις.* Soph. 253. B: *κατὰ ταὐτὰ* (i. q. *ὡσαύτως*) *μίξεως ἔχειν.* Phil. 26. B: *τὴν ... τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως.* 64. D. 46. B: *τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας (ἡδονὰς) λέγεις;* Legg. VI. 773. D: *ἐν τῇ τῶν παίδων* (*ad liberos procreandos*) *μίξει.* Soph. 260. B: *μηδεμίαν εἶναι μίξιν μηδενὶ πρὸς μηδέν.* Phil. 50. C: *τὴν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ μίξιν.* 63. E: *μίξιν καὶ κρᾶσιν.* Pol. V. 458. D: *ὑπ᾽ ἀνάγκης ... τῆς ἐμφύτου ἄξονται πρὸς τὴν ἀλλήλων μίξιν.* Legg. VIII. 836. C: *πρὸς μίξιν ἀφροδισίων.* Phil. 46. B: *μίξεις.* D. 47. D: *τῶν μίξεων λύπης τε καὶ ἡδονῆς.* Tim. 68. D: *αἷς ἂν ἀφομοιούμενα μίξεσι διασῴζοι τὸν εἰκότα μῦθον.* Pol. X. 620. D: *πάσας μίξεις μίγνυσθαι.* Tim. 60. A.

μιξοβάρβαρος, ὁ ἡ, *cum barbaris mixtus.* Menex. 245. D: *αὐτοὶ Ἕλληνες, οὐ μιξοβάρβαροι οἰκοῦμεν.*

μιξολυδιστί (adverb. pro substantivo), *lydia harmonia mixta.* Pol. III. 398. E: *μιξολυδιστὶ ... καὶ τοιαῦταί τινες (ἁρμονίαι).*

μισανθρωπία, ἡ, *odium hominum.* Phaed. 89. D: *μισολογία τε καὶ μισανθρωπία.*

μισάνθρωπος, ὁ ἡ, *qui odium hominum habet.* Phaed. 89. D: *ὥσπερ οἱ μισάνθρωποι γιγνόμενοι.* Legg. VIII. 791. D: *ἀνελευθέρους καὶ μισανθρώπους ποιοῦσα.*

μισγάγκεια, ἡ, *convallis* in quam torrentes e montibus deferuntur (pr. miscentur). Phil. 62. D: *εἰς τὴν τῆς Ὁμήρου καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχήν.*

μίσγω v. *μίγνυμι.*

μισητός, ή, όν, odiosus. Phil. 49. E: *μισητὰ δ' ὁπόσα ἐῤῥωμένα.*

μισθαρνητικός, ή, όν, mercenarius, fem. *opera mercenaria.* Pol. I. 346. D: *ἡ μὲν ἰατρικὴ ὑγίειαν ποιεῖ, ἡ δὲ μισθαρνητικὴ μισθόν.* B: *τὴν ἰατρικὴν μισθαρνητικὴν (καλεῖς), ἐὰν ἰώμενός τις μισθαρνῇ;* Eadem forma Soph. 222. D. pro *μισθαρνευτικὸν* repon. videtur *μισθαρνητικόν.*

μισθαρνῶ, operam do mercenariam. Pol. I. 346. B: *ἐὰν ἰωμενός τις μισθαρνῇ.* Ib. *μισθαρνῶν.* VI. 493. A: *ἕκαστος τῶν μισθαρνούντων ἰδιωτῶν.*

μισθοδότης, ὁ, qui mercedem dat. Pol. V. 463. B: *μισθοδότας τε καὶ τροφέας.*

μισθός, ὁ, merces; praemium. Theaet. 187. C: *καίτοι οὐκ ἂν εἴη μεμπτὸς μισθὸς ὁ τοιοῦτος.* Pol. I. 346. D: *ἐὰν δὲ μὴ μισθὸς αὐτῇ προςγίγνηται.* Prot. 328. B: *ἀξίως τοῦ μισθοῦ ὃν πράττομαι.* Pol. I. 346. D: *ἡ τοῦ μισθοῦ λῆψις.* 347. A: *ὡς ἐν μισθοῦ μέρει εἴρηκας (τὴν ζημίαν).* IX. 575. B: *μισθοῦ ἐπικουροῦσιν, ἐάν που πόλεμος ᾖ.* Legg. I. 650. A: *ἄνευ μισθοῦ ζημιώδους.* Pol. X. 614. A: *ἃ ... ζῶντι τῷ δικαίῳ παρὰ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ἆθλά τε καὶ μισθοὶ καὶ δῶρα γίγνεται.* Prot. 311. B: *ἀργύριον τελῶν ἐκείνῳ μισθὸν ὑπὲρ σεαυτοῦ.* 349. A: *πρῶτος τούτου μισθὸν ἀξιώσας ἄρνυσθαι.* Polit. 298. B: *χρήματα μισθὸν λαμβάνοντες.* Pol. I. 345. E: *μισθὸν αἰτοῦσιν.* II. 363. D: *ἡγησάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον.* 371. E: *τὴν τιμὴν ταύτην μισθὸν καλοῦντες.* IV. 420. A: *οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις λαμβάνοντες.* Apol. 31. B. Hipp. mai. 282. C: *ἀργύριον μισθὸν πράξασθαι.* Men. 91. B: *μισθὸν τούτου ταξαμένους τε καὶ πραττομένους.* Theaet. 161. E: *μετὰ μεγάλων μισθῶν.* Pol. II. 357. D. Legg. VIII. 847. B. VII. 804. C: *πεπεισμένους μισθοῖς.* De lucri cup. 228. C: *μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων.* Gorg. 519. C: *τοὺς ... μισθοὺς ἀποστεροῦντες.* Pol. I. 347. A. II. 367. D: *μισθοὺς ... καὶ δόξας.* VIII. 568. C: *τούτων μισθοὺς λαμβάνουσι.* Lach. 186. C.

μισθοῦμαι, mercede conduco. Prot. 347. D: *πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοτρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν.* Legg. III. 697. E. Pol. IX. 580. B: *μισθωσώμεθα ... κήρυκα.* Apol. 20. A: *μισθώσασθαι.* Pol. VIII. 568. C: *καλὰς φωνὰς ... μισθωσάμενοι.* Pass. Legg. VII. 800. E: *οἱ περὶ τοὺς τελευτήσαντας μισθούμενοι.* Ib. *χορούς τινας ἔξωθεν μεμισθωμένους ᾠδούς.*

μισθοφορία, ἡ, stipendium. Gorg. 515. E: *εἰς μισθοφορίαν* (sic codd. Vulgo *μισθοφορὰν*) *πρῶτον καταστήσαντα.*

μισθοφόρος, ὁ ἡ, mercenarius (praec. miles). Theaet. 165. D: *πελταστικὸς ἀνὴρ μισθοφόρος.* Legg. I. 630. B:

τῶν μισθοφόρων εἰσὶ πάμπολλοι cet. Ep. VII. 348. A. 350. A: ἐν τοῖς μισθοφόροις. III. 315. E: πρὸς τοὺς μισθοφόρους ... διεβλήθην.

μίσθωσις, ἡ, *conductio*. Soph. 219. D: μισθώσεων. Legg. VI. 759. E.

μισθωτικός, ή, όν, *mercenarius*; fem. *ars* vel *opera mercenaria*. Pol. I. 346. A: μισθωτική. C: τῇ μισθωτικῇ τέχνῃ. B: τὴν μισθωτικήν.

μισθωτός, ή, όν, *mercenarius*. Legg. X. 918. B: μισθωτὸς καὶ πανδοκεύς. Lys. 208. A: μισθωτῷ μᾶλλον ἐπιτρέπουσιν ἢ σοὶ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται περὶ τοὺς ἵππους —; Pol. I. 347. B: μισθωτοί. II. 371. E. IV. 419: ὥσπερ ἐπίκουροι μισθωτοὶ ἐν τῇ πόλει φαίνονται καθῆσθαι. Legg. III. 697. E: ὑπὸ μισθωτῶν καὶ ὀθνείων ἀνθρώπων. V. 742. A: μισθοὺς μισθωτοῖς ... ἀποτίνειν. Polit. 290. A: μισθωτοὺς καὶ θῆτας.

μισοβάρβαρος, ὁ ἡ, *barbarorum odium habens*. Menex. 245. C: τό γε τῆς πόλεως ... φύσει μισοβάρβαρον.

μισόδημος, ὁ ἡ, *populi odium habens*. Pol. VIII. 566. C: μισόδημος εἶναι.

μισολογία, ἡ, *sermonum et disputationum odium*. Phaed. 89. D.

μισολόγος, ὁ ἡ, *sermonum odium habens*. Pol. III. 411. D: μισολόγος ... ὁ τοιοῦτος γίγνεται καὶ ἄμουσος. Lach. 188. C. E: ποιεῖ αὖ δοκεῖν εἶναι μισολόγον. Phaed. 89. C: μὴ γενώμεθα ... μισολόγοι.

μισοπονῶ, *laborem fugio*. Pol. VII. 535. D: (ὅταν τις) ἐν πᾶσι τούτοις μισοπονῇ.

μῖσος, τό, *odium*. Legg. II. 653. B: ἡδονὴ ... καὶ λύπη καὶ μῖσος ἂν ὀρθῶς ἐν ψυχαῖς ἐγγίγνωνται cet. Menex. 245. D: ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. Pol. II. 382. C: ὥστε μὴ ἄξιον εἶναι μίσους. IX. 572. C: μίσει τῆς τοῦ πατρὸς φειδωλίας. Legg. XI. 919. E. Pol. I. 351. D: μῖσος ἐμποιεῖν. Legg. III. 691. D: μῖσος ἔχειν (*in odia incurrere*) πρὸς τῶν ἐγγύτατα φίλων. XI. 935. A: μίση τε καὶ ἔχθραι βαρύταται γίγνονται. Ep. VII. 337. B. Pol. I. 351. D: μίση καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις παρέχει.

μισόσοφος, ὁ ἡ, *philosophiae odium habens*. Pol. V. 456. A: φιλόσοφός τε καὶ μισόσοφος;

μισῶ, *odi*, *aspernor*. Phaed. 89. E: μισεῖ ... πάντας. Legg. VII. 792. A: τὸ δήλωμα ὧν ἐρᾷ καὶ μισεῖ. Phil. 46. A: ἃς ... μισοῦσι παντελῶς. Pol. II. 382. A. VIII. 568. A. Euth. 7. E. Pol. III. 402. A: μισοῖ ἔτι νέος ὤν. Phaedr. 232. D: τοὺς μὴ ἐθέλοντας μισοῖεν. Pol. VII. 535. E: ἢ ἂν τὸ ... ἑκούσιον ψεῦδος μισῇ. Legg. II. 654. C. Euth. 9. D: ὃ ... ἂν πάντες οἱ θεοὶ μισῶσιν. Gorg. 457. B: οὐ τὸν διδάξαντα δεῖ μισεῖν. Conv. 195. B. Pol. I. 351. D:

μισεῖν ποιήσει ἀλλήλους. Legg. II. 653. B. Phaed. 90. D: μισῶν τε καὶ λοιδορῶν τοὺς λόγους. Legg. VI. 777. D: μισῶν ... ὄντως τὸ ἄδικον. Lys. 213. C: (ὅταν) ᾖ καὶ μισοῦν φιλῇ. Legg. VII. 810. A: μηδὲ μισοῦντι. X. 897. A: μισοῦσαν. Pol. III. 417. B: μισοῦντες. Lys. 213. A: μισοῦντα (τὰ παιδία). Theaet. 168. A: μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀποφανεῖς. Ep. VII. 350. D: μεμισηκὼς τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν. Phil. 44. C: λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν. Legg. IX. 862. D: μισῆσαι ... τὴν ἀδικίαν. X. 907. C: ἑαυτοὺς ... μισῆσαι. Crat. 406. B: ὡς τὸν ἄροτον μισησάσης τὸν ἀνδρὸς ἐν γυναικί. Theaet. 168. A: αὐτοὺς ... μισήσουσι. Pol. I. 351. E. II. 382. D: τὸ ... τῷ ὄντι ψεῦδος οὐ μόνον ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων μισεῖται. Euth. 8. A: ταὐτὰ ἄρα ... μισεῖταί τε ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ φιλεῖται. Legg. III. 697. D: μισοῦνται. Lys. 212. C: ἐάν τε καὶ μισῆται. Ib. μισεῖσθαι. 213. A: ὁ μισούμενος. B: τοῦ μισουμένου. Pol. VIII. 567. D: ὑπὸ τούτων μισούμενον. III. 417. B: μισούμενοι.

μνᾶ, ἡ, *mina* (sexta pars talenti). Legg. XII. 959. D: μνᾶ ... μέτρον ἂν ἔχοι τῶν ἀναλωμάτων. VI. 754. E: μνᾶς (τίμημα). 762. A: μέχρι μνᾶς. VIII. 844. E: δύο μέρη τῆς μνᾶς (ὀφειλέτω). XI. 934. D. IX. 880. D: μνᾶ (ζημιούσθω). VI. 775. A: μνᾶν. VIII. 844. E. Apol. 38. B: μνᾶν ἀργυρίου. Legg. VI. 754. E: δυεῖν μναῖν. XII. 959. D: τρεῖς μναῖ. Ep. XIII. 361. B. Legg. VI. 754. E: τεττάρων μνῶν. 761. E. Apol. 20. A. Legg. XI. 936. A: ζημιοῦσθαι μναῖς τρισὶν ἱεραῖς τοῦ θεοῦ. XII. 945. A: τρεῖς μνᾶς. 948. B. Alc. I. 119. A: ἑκατὸν μνᾶς τελέσας. Hipp. mai. 282. E.

μνεία, ἡ, *mentio, commemoratio.* Prot. 317. E: περὶ ὧν ... μνείαν ἐποιοῦ πρὸς ἐμὲ ὑπὲρ τοῦ νεανίσκου. Phaedr. 254. A: μνείαν ποιεῖσθαι (*admonere*) τῆς τῶν ἀφροδισίων χάριτος. Menex. 244. A: χρὴ ... καὶ τῶν ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ τελευτησάντων ... μνείαν ἔχειν. Etiam est *recordatio.* Legg. VII. 798. A: ὥστε μηδένα ἔχειν μνείαν μηδὲ ἀκοὴν τοῦ ποτὲ ἄλλως αὐτὰ σχεῖν ἢ καθάπερ νῦν ἔχει.

μνῆμα, τό, *monumentum* (pr. *Denksäule*), etiam, ut Lat. monumentum, *cippus* (tumulo impositus) et in univ. *sepulcrum.* De lucri cup. 229. A: μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου. B. Menex. 242. C: ἐν τῷδε τῷ μνήματι τιμηθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως πρῶτοι ἐτέθησαν. Legg. IX. 872. B: πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ ἀποθανόντος. XII. 958. E. 959. A: πρὸς τὸ μνῆμα ἐκφορά. VIII. 844. A: (δι') ἱερῶν τινῶν ἢ καὶ μνημάτων. XI. 933. B: ἐπὶ μνήμασι γονέων αὐτῶν. Phaed. 81. C: περὶ τὰ μνήματά τε καὶ τοὺς τάφους κυλινδουμένη.

μνημεῖον, τό, *monumentum; signum* (quod rem aliquam in memoriam reducit). Theaet. 192. A: ἔχων αὐτοῦ μνημεῖον ἐν τῇ ψυχῇ. 209. C. Conv. 191. A: μνημεῖον εἶναι τοῦ

παλαιοῦ πάθους. Pol. III. 414. A: τάφων τε καὶ τῶν ἄλλων μνημείων μέγιστα γέρα λαγχάνοντα. Theaet. 196. A: ἅ φαμεν (ἃ ἔφαμεν?) ἐκεῖ μνημεῖα ἐν τῷ ἐκμαγείῳ εἶναι. Pol. VII. 540. B: μνημεῖα δ' αὐτοῖς καὶ θυσίας τὴν πόλιν δημοσίᾳ ποιεῖν. X. 599. B: καὶ πειρῷτο ἂν πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα ἑαυτοῦ καταλιπεῖν μνημεῖα. Critia 120. C: μνημεῖα ἀνετίθεσαν. Res quoque dicitur μνημεῖον ἔχειν quae memoria custoditur. Tim. 26. B: ὡς δή τοι ... τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον. Denique (ut Lat. *monumentum*) in eo ponitur quod de futuro admonet, h. e. nos admonet ad aliquid vel faciendum vel vitandum. Phaedr. 233. A: ταῦτα μνημεῖα καταλειφθῆναι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι.

μνήμη, ἡ, *memoria; recordatio*; etiam *mentio*. Crat. 437. B: ἡ μνήμη ... μονή ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀλλ' οὐ φορά. Pol. VI. 490. C: εὐμάθεια, μνήμη. Menex. 236. E: ἔργων ... εὖ πραχθέντων λόγῳ ... μνήμη καὶ κόσμος τοῖς πράξασι γίγνεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων. Ep. VII. 344. A: τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν εὐμαθία ποιήσειέ ποτε οὔτε μνήμη. Phaedr. 250. A: αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν. 267. A: μνήμης χάριν. 274. E: μνήμης ... φάρμακον. Phil. 33. D: διὰ μνήμης πᾶν ἐστὶ γεγονός. Pol. X. 615. C: οὐκ ἄξια μνήμης. Critia 112. E: μνήμης ἂν μὴ στερηθῶμεν ὧν ... ἠκούσαμεν. Hipp. mai. 302. E: ὡς ἐγὼ μνήμης ἔχω. Phaedr. 249. C: πρὸς γὰρ ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμῃ cet. 250. C: ταῦτα ... μνήμῃ κεχαρίσθω. 253. A: ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ (τοῦ θεοῦ) τῇ μνήμῃ. Phil. 19. D: ἐν μνήμῃ παρακείμενα. Pol. X. 620. C: μνήμῃ ... τῶν προτέρων πόνων. Legg. II. 657. D: τοῖς δυναμένοις ἡμᾶς ... εἰς τὴν νεότητα μνήμῃ ἐπεγείρειν. VI. 783. C: φυλάξωμεν ... τῇ μνήμῃ τὰ ... λεχθέντα. VIII. 848. D: μνήμῃ διασεσωσμένων. Tim. 26. B: ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Epin. 976. B: μνήμῃ καὶ τριβῇ. Phaedr. 251. D: μνήμην ... ἔχουσα (*memoria tenens*) τοῦ καλοῦ. (Id. Theaet. 163. D. Polit. 306. D.) Gorg. 501. A: μνήμην μόνον σωζομένη τοῦ εἰωθότος γίγνεσθαι. Phil. 21. B: νοῦν ... καὶ μνήμην ... μὴ κεκτημένος. 34. A: σωτηρίαν ... αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι cet. Conv. 208. A: πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην. D: ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς ... ἔσεσθαι. 209. D: ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρέχεται. Legg. IV. 717. E: μνήμην ἐνδελεχῆ παρεχόμενον. IX. 858. D: τὴν αὐτῶν εἰς μνήμην. 864. B: ταῦτα εἰς μνήμην ... ἔτι μᾶλλον ἀναληπτέον. Alc. I. 106. E: κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν. Legg. X. 896. D: ἐπιμέλειαί τε καὶ μνῆμαι. 908. C: μνῆμαι ... ἰσχυραί. XII. 964. E: παραδιδόναι ... τὰς αἰσθήσεις ταῖς μνήμαις. Phil. 34. C: ἀναμνήσεις καὶ μνήμας που λέγομεν. Legg. I. 645. E: μνήμας καὶ δόξας. Epin. 977. C: περὶ ὧν αἰσθήσεις καὶ μνήμας μόνον εἴη κεκτημένον. **monumentum*. Legg. V.

741. C: *θήσουσι κυπαριττίνας μνήμας εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον καταγεγραμμένας.*

μνημονεύω, memini; memoria custodio. Theaet. 144. D: *μνημονεύω δὲ οὔ.* 197. A. Pol. VIII. 543. B. Prot. 530. C: *οὐ καλῶς μνημονεύεις ... ἃ ἔλεγον* cet. Gorg. 499. E: *εἰ μνημονεύεις.* Theaet. 157. C. Pol. V. 480: *ἢ οὐ μνημονεύομεν ὅτι —;* Legg. I. 649. C: *καλῶς μνημονεύετε.* Soph. 231. D: *μνημονεύειν.* Hipp. min. 368. D: *ὡς ἐγὼ δοκῶ μνημονεύειν.* Pol. VI. 504. A: *μὴ ... μνημονεύων ... τὰ λοιπὰ ἂν εἴην δίκαιος μὴ ἀκούειν.* VII. 516. C: *μνημονεύοντι.* Epin. 976. B: *μάλα ... πολλὰ καὶ ἀσφαλῶς μνημονεύοντα.* Soph. 231. D: *ὀρθῶς ἐμνημόνευσας.* Pol. VIII. 544. B. Menex. 236. B: *ἦ καὶ μνημονεύσαις ἂν ἃ ἔλεγεν ἡ Ἀσπασία;* Theaet. 191. D: *ὅ τι ἂν βουληθῶμεν μνημονεῦσαι ὧν ἂν ἴδωμεν* cet. Ep. II. 314. B. Ax. 366. D: *φράσαιμι ἄν σοι ταῦτα ἃ μνημονεύσω.* Polit. 295. C: *μνημονεύσειν.* Pol. IV. 441. D: *μνημονευτέον ἄρα ἡμῖν ὅτι* cet. E. **memoro, narro; expono.* Legg. I. 646. A: *ἀληθῆ μέντοι μνημονεύεις.* Pol. X. 600. A: *ἀλλὰ δή τις πόλεμος ἐπὶ Ὁμήρου ὑπ' ἐκείνου ἄρχοντος ... εὖ πολεμηθεὶς μνημονεύεται;* Legg. IV. 723. C: *οὐδ' ὀλίγον διαφέρον ἢ σαφῶς ἢ μὴ σαφῶς αὐτὰ μνημονεύεσθαι.*

μνημονικός, ή, όν, memoria valens, memor. Locr. 102. E: *μναμονικᾶς (ψυχᾶς νόσος) ... λάθα.* Pol. VI. 486. D: *μνημονικὴν αὐτὴν (τ. ψυχὴν) ζητῶμεν δεῖν εἶναι.* Phaedr. 274. E: *τοῦτο ... τὸ μάθημα ... σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημονικωτέρους παρέξει.* Neutr. absol. et cum v. *τέχνημα* est *ars* vel *artificium memoriae.* Hipp. min. 369. A: *νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρὴ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι.* Hipp. mai. 285. E: *ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐνενόησα ὅτι τὸ μνημονικὸν ἔχεις.* Hipp. min. 368. D: *καίτοι τό γε μνημονικὸν ἐπελαθόμην σου ... τέχνημα.*

μνημονικῶς, ita ut memoria aliquid bene custodias. Polit. 257. B: *πάνυ μὲν οὖν μνημονικῶς ἐπέπληξάς μοι τὸ περὶ τοὺς λογισμοὺς ἁμάρτημα.*

μνήμων, ὁ ἡ, memor; etiam qui *bona est memoria.* Pol. VI. 487. A: *εἰ μὴ φύσει εἴη μνήμων, εὐμαθὴς* cet. Legg. IV. 709. E. 710. C. Men. 71. C: *οὐ πάνυ εἰμὶ μνήμων.* Epin. 989. C: *μνήμων οὖσα.* 985. A: *ἅτε γένους ὄντα εὐμαθοῦς τε καὶ μνήμονος.* Pol. III. 413. C: *τὸν ... μνήμονα.* VIII. 535. B. Legg. V. 747. B: *μνήμονα καὶ ἀγχίνουν ἀπεργάζεται.* Theaet. 144. A: *οἱ ... ἀγχίνοι καὶ μνήμονες.* 194. D. Pol. VI. 503. C. Ep. VII. 344. A.

μνησικακῶ, malorum vel *iniuriarum reminiscor; iniuriam obiicio.* Legg. IV. 706. A: *φράσω γὰρ οὔτι μνησικακεῖν βουλόμενος ὑμῖν.* Ep. VII. 336. E: *μνησικακοῦντες.*

μνηστεύω, cum v. *γάμον matrimonium contraho.* Legg.

VI. 773. B: τὸν ... τῇ πόλει δεῖ συμφέροντα μνηστεύειν γάμον ἕκαστον.

μνηστήρ, ὁ, *procus.* Alc. I. 112. B: τοῖς μνηστῆρσι τοῖς τῆς Πηνελόπης. Ion. 535. B. Riv. 135. A: τοὺς μνηστῆρας. Ion. 538. E.

μόγις, *aegre, vix.* Phaedr. 248. A: μόγις καθορῶσα τὰ ὄντα. Phaed. 108. B: βίᾳ καὶ μόγις ... οἴχεται ἀγομένη. Theaet. 160. E: τοῦτο ... μόγις ποτὲ ἐγεννήσαμεν. Conv. 213. D: καὶ τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται. Pol. I. 346. C: ξυνέφη μόγις. Legg. I. 644. D: μόγις ... πως ἐφέπομαι. al.

μοῖρα, ἡ, *pars.* Phil. 53. A: ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη οὐδενὸς ἂν εἴη. Critia 121. A: ἐπεὶ δ' ἡ τοῦ θεοῦ μοῖρα ἐξίτηλος ἐγίγνετο ἐν αὐτοῖς cet. Polit. 290. C: ἐν ὑπηρετικῇ μοίρᾳ τινί. Legg. VI. 771. D. Soph. 235. C: διαιροῦντες ἀεὶ τὴν ... μοῖραν. Pol. VII. 533. E: πρώτην μοῖραν. Tim. 71. D: τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην. Charm. 155. D: μοῖραν αἱρεῖσθαι κρεῶν (e poët.). Tim. 35. B: μοίρας ὅσας προσῆκε διένειμεν. 36. A. Praec. pars divinitus tributa, h. e. *sors, munus; etiam fatum.* Phaed. 113. E: τούτους ... ἡ προσήκουσα μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον. (Id. Menex. 247. C.) Apol. 33. C: παντὶ τρόπῳ ᾧπερ τίς ποτε καὶ ἄλλη θεία μοῖρα ἀνθρώπῳ καὶ ὁτιοῦν προσέταξε πράττειν. Prot. 322. A: ἐπειδὴ ... ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας. Phaedr. 230. A: θείας τινὸς ... μοίρας φύσει μετέχον. 248. E: ἀμείνονος μοίρας μεταλαμβάνει. Phaed. 58. E: μηδ' εἰς Αἴδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι. Legg. X. 903. D: ἵνα τῆς προσηκούσης μοίρας λαγχάνῃ. Tim. 41. B: οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας. Epin. 985. A: θεὸν ... τὸν τέλος ἔχοντα τῆς θείας μοίρας. Ep. VII. 326. B: ἔκ τινος μοίρας θείας. Phaedr. 244. C: ὅταν θείᾳ μοίρᾳ γίγνηται. Id. Legg. I. 642. C. IX. 875. C. Lach. 128. D. Men. 99. E. 100. B. Ion. 534. C. Ep. VII. 337. E: ἀγαθῇ πρᾶξαι μοίρᾳ καὶ θείᾳ τινὶ τύχῃ. Legg. IX. 870. E: ὑπ' ἄλλου τοιαύτῃ μοίρᾳ τελευτῆσαι τὸν τότε βίον. XII. 946. B: τῇ ἀγαθῇ μοίρᾳ καὶ τύχῃ ἐπιτρέψαντες. Phaedr. 250. D: νῦν δὲ κάλλος μόνον ταύτην ἔσχε μοῖραν ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι καὶ ἐρασμιώτατον. Polit. 271. C: ὅσους μὴ θεὸς αὐτῶν εἰς ἄλλην μοῖραν ἐκόμισεν. Crat. 398. B: ὡς, ἐπειδάν τις ἀγαθὸς ὢν τελευτήσῃ, μεγάλην μοῖραν καὶ τιμὴν ἔχει. Pol. V. 472. D: τὴν ἐκείνοις μοῖραν ὁμοιοτάτην ἕξειν. VI. 493. A: θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι. X. 620. E: κυροῦντα ἣν λαχὼν εἵλετο μοῖραν. Legg. IX. 873. C: τὴν τῆς εἱμαρμένης βίᾳ ἀποστερῶν μοῖραν. XI. 931. E: πρὸς θεοφιλῆ μοῖραν κυριώτατα. XII. 959. C: ἐμπιπλάντα τὴν αὐτοῦ μοῖραν. Epin. 992. B: ὅτε θανάτῳ τις ... τὴν αὐτοῦ μοῖραν ἀναπλήσει. 981. E: δυοῖν δὲ αὐτοῖς μοιρῶν τὴν ἑτέραν χρὴ δόξῃ μεταδιδόναι σχεδόν. 986. C: ἐν ἀδελφαῖς μοίραις. — Ponitur, ut Lat. *numerus*, in eo

quod aestimatur vel simpl. numeratur (v. c. in bonis al.). Phil. 54. C: ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἐκεῖνό ἐστι (*in bonorum numero habetur*). Crit. 51. B: ἁγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ. Phil. 54. C: εἰς ἄλλην ... μοῖραν θετέον. D: εἰς ἄλλην, ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν, αὐτὴν τιθέντες. Legg. XI. 923. B: τὸ ἑνὸς ἑκάστου κατατιθεὶς ἐν μοίραις ἐλάττοσι δικαίως. — In univers. nominis appositi amplificatio quaedam est. Phil. 60. B: μᾶλλον δὲ μέτοχον εἶναι τῆς τοῦ ἀγαθοῦ μοίρας τὴν φρόνησιν ἢ τὴν ἡδονήν. Ep. VII. 329. B: τῆς φιλοσόφου μοίρας ἀνέγκλητον (ἐμαυτὸν) παρέσχον. Legg. II. 656. B: ὡς ἐν παιδιᾶς μοίρᾳ (*quasi per iocum*). Menex. 249. B: ἐν κληρονόμου ... μοίρᾳ καθεστηκυῖα. Phaedr. 255. B: ὅτι ... μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται (*nihil amicitiae praestare*) πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον. 274. E: τίν' ἔχει μοῖραν βλάβης τε καὶ ὠφελείας τοῖς μέλλουσι χρῆσθαι. Tim. 47. C: μεγίστην ξυμβαλλόμενος εἰς αὐτὰ μοῖραν. Legg. I. 641. D: ὡς εἰς παιδείας μεγάλην μοῖραν τείνουσαν. Epin. 990. D: ὁμοίωσις πρὸς τὴν τῶν ἐπιπέδων μοῖραν ... διαφανής. — Etiam ponitur in eo *quod convenit* vel *par est*, velut ἐν μοίρᾳ, *rite* (Legg. VI. 775. C. XII. 958. D.) et κατὰ μοῖραν (Locr. 96. A.).

μοιχεία, ἡ, *adulterium*. Pol. IV. 443. A: μοιχεῖαι. Legg. VIII. 839. A: μοιχειῶν πασῶν.

μοιχεύτρια, ἡ, *adultera*. Conv. 191. E: ὅσαι αὖ γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι.

μοιχεύω, *stuprum infero*. Eryx. 396. E: εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ' ἀργυρίῳ. Pol. II. 360. B: τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχεύσαντα.

μοιχός, ὁ, *moechus*. Conv. 191. D: οἱ πολλοὶ τῶν μοιχῶν.

μόλις, i. q. μόγις. Euthyd. 282. D: μόλις (sic libri omn.) διὰ μακρῶν λεγόμενον. Ax. 368. B: μόλις ποριζομένους τἀπιτήδεια. Ep. XIII. 362. B. Ceteris locis, ubi libri inter μόγις et μόλις fluctuant, recte μόγις repositum videtur.

μολύβδαινα, ἡ, *pila plumbea*. Ion. 538. C. (Hom.).

μολυβδίς, ἡ, *massa plumbea*. Pol. VII. 519. A: ὥσπερ μολυβδίδας.

μόλυβδος, ὁ, *plumbum*. Locr. 99. C.

μολύνομαι, *volutor*. Pol. VII. 535. E: ἢ ἂν (ψυχὴ) ... εὐχερῶς ὥσπερ θηρίον ὕειον ἐν ἀμαθίᾳ μολύνηται.

μομφή, ἡ, *reprehensio, accusatio*. Ep. VI. 323. B: μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν.

μοναρχία, ἡ, *unius imperium*. Polit. 291. C. 302. E: μοναρχία ... ἀρίστη πασῶν τῶν ἕξ, ἄνομος δὲ ... βαρυτάτη ξυνοικῆσαι. Polit. 302. D: ἐκ ... τῆς μοναρχίας βασιλικὴν καὶ τυραννικὴν (ποιῶμεν). Ep. V. 321. D. Polit. 291. E:

μοναρχίαν ... προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἴδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ. 302. C. Legg. III. 693. D. IV. 711. D.

μοναρχικός, ή, όν, *regius*. Legg. VI. 756. E: μέσον ἂν ἔχοι μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας. Neutr. c. art. *dominatus*. Legg. III. 693. E: ἡ μὲν ... τὸ μοναρχικόν, ἡ δὲ τὸ ἐλεύθερον ἀγαπήσασα μειζόνως ἢ ἔδει μόνον.

μόναρχος, ὁ, *qui solus imperat*. Pol. IX. 575. A: ἅτε αὐτὸς ὢν μόναρχος (ὁ Ἔρως). Polit. 301. C: τὸν ἕνα ... μόναρχον. Ep. III. 317. D: τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων.

μοναρχῶ, *solus impero*. Polit. 301. B: τὸν μετ' ἐπιστήμης ἢ δόξης κατὰ νόμους μοναρχοῦντα. Pol. IX. 576. B: ὃς ἂν τυραννικώτατος φύσει ὢν μοναρχήσῃ.

μονάς, ἡ, *unitas*. Phaed. 105. C: ᾧ ἂν μονὰς ἐγγένηται. 101. E: μονάδος (δεῖν μετασχεῖν) ὃ ἂν μέλλῃ ἓν ἔσεσθαι. Locr. 96. B: μονάδων οὐσᾶν τεττόρων. Phil. 15. B: μονάδας. 56. D: μονάδας ἀνίσους.

μοναυλία, ἡ, *coelibatus*. Legg. IV. 721. D: ἵνα μὴ δοκῇ τὴν μοναυλίαν οἱ κέρδος καὶ ῥαστώνην φέρειν.

μοναχῇ, *uno modo*. Legg. IV. 720. E: διχῇ τὴν μίαν ἀποτελῶν δύναμιν, ἢ μοναχῇ cet.

μοναχοῦ, *tantummodo*. Conv. 184. E: μοναχοῦ ἐνταῦθα ξυμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι cet. 212. A: ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται ... τίκτειν cet.

μονή, ἡ, *mansio*. Crat. 395. A: ἡ ἐν Τροίᾳ μονὴ τοῦ πλήθους. 437. B: ὅτι μονή ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀλλ' οὐ φορά (ἡ μνήμη). Def. 415. A: ἀΐδιος μονή. Legg. IX. 856. E: περὶ μονῆς ... καὶ ἐξόδου τῆς πατρίδος. VIII. 850. C: διὰ βίου τινὰ μονήν. XII. 957. D.

μόνιμος, ὁ ἡ, *manens*, *perseverans*; *stabilis*; etiam *statarius*. Conv. 183. E: οὐδὲ μόνιμός ἐστιν. 184. B: οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε μόνιμον εἶναι. Tim. 77. C. Legg. II. 663. E: καλὸν ... ἡ ἀλήθεια ... καὶ μόνιμον. V. 736. E: ἐπὶ ταύτης οἷον κρηπῖδος μονίμου. Conv. 183. E: ἅτε οὐδὲ μονίμου ἐρῶν πράγματος. Tim. 29. B: τοῦ ... μονίμου καὶ βεβαίου. Pol. VI. 505. E: οὐδὲ πίστει χρήσασθαι μονίμῳ. Conv. 183. E: ἅτε μονίμῳ συντακείς. Polit. 309. E: μόνιμον (δεσμόν). Crat. 411. C: οὐδὲν αὐτῶν μόνιμον εἶναι οὐδὲ βέβαιον. Pol. VII. 537. D: μόνιμοι ... ἐν μαθήμασι cet. Polit. 302. A: ὅμως ἔνιαί τινες αὐτῶν (τῶν πόλεων) μόνιμοί τ' εἰσὶ cet. Men. 98. A. Legg. VII. 793. D: ἄνευ δὲ ἀλλήλων ἑκάτερα τούτων οὐκ ἔστι μόνιμα. Epin. 981. D: ὅσα πορεύσιμα καὶ ὅσα μόνιμα. Legg. IV. 706. C: ἀντὶ πεζῶν ὁπλιτῶν μονίμων (*pro — statariis*). Tim. 29. B: μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους (τοὺς λόγους). Legg. VII. 797. A: ἢ μονίμους εἶναι τοὺς τεθέντας (νόμου) ἢ μή. Tim. 49. E: ὅση μόνιμα ὡς ὄντα αὐτὰ ἐνδείκνυται φάσις.

μόνιππος, ὁ, *equus singularis* (vern. *Rennpferd*). Legg. VIII. 834. B: *μονίπποις ... ἆθλα τιθέντες.*

μονογενής, ὁ ἡ, *unigena, unicus.* Tim. 31. B: *εἷς ὅδε μονογενὴς οὐρανὸς γεγονὼς ἔστι τε καὶ ἔσται.* Ad fin. *εἷς οὐρανὸς ὅδε, μονογενὴς ὤν.* Legg. III. 691. D: *δίδυμον ὑμῖν φυτεύσας τὴν τῶν βασιλέων γένεσιν ἐκ μονογενοῦς.* Critia 113. D: *μονογενῆ θυγατέρα.*

μονοειδής, ὁ ἡ, *uniusmodi, simplex.* Pol. X. 612. A: *εἴτε πολυειδὴς εἴτε μονοειδής* (*ἡ ἀληθὴς φύσις*). Phaed. 78. D: *μονοειδὲς ὂν αὐτὸ καθ' αὑτό.* Conv. 211. A: *αὐτὸ καθ' αὑτὸ μεθ' αὑτοῦ μονοειδὲς ἀεὶ ὄν.* Tim. 59. B: *μονοειδὲς γένος.* Phaed. 83. E: *τῆς τοῦ θείου ... καὶ μονοειδοῦς συνουσίας.* 80. B: *τῷ ... θείῳ ... καὶ μονοειδεῖ* cet. Theaet. 205. D: (*ἡ αἰτία*) *τοῦ μονοειδές τι καὶ ἀμέριστον αὐτὸ εἶναι.* Conv. 211. E: (*εἰ*) *αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν.*

μονομαχῶ, *singulari certamine pugno.* Crat. 391. E: *ὃς ἐμονομάχει τῷ Ἡφαίστῳ.*

μόνον, *solum; tantum*; ut in dict. *οὐ μόνον — ἀλλὰ καί* (etiam absolute *οὐ μόνον* et *μὴ μόνον γε* ponuntur, ut ex antecedentt. oratio expleri oporteat. Phaed. 107. B. Legg. VI. 752. A. Men. 71. B. al.). Etiam est Lat. *modo* (vern. *nur*), ut post coniunctt. *εἰ, ἄν* vel *ἐάν* et c. imperat. (velut Phaedr. 262. D: *μόνον δήλωσον ὃ φής.* Gorg. 494. D: *ἀλλ' ἀποκρίνου μόνον.* Phaed. 63. E. Soph. 227. C. Pol. IV. 432. C. al. sexc.). Sic etiam c. partic. (quod solvi potest coni. *dummodo* c. modo fin.). Legg. VII. 824: *μὴ χρώμενον ὀπῶν ἀναθολώσει μόνον.* Est quoque ut verti possit *iam.* Ax. 364. C: *ὀφθέντος σου μόνον ... ῥαΐσει.* Saepius *μόνον* ponitur ad verbum spectans, ubi etiam adiect. *μόνος*, ad subst. relatum, poni poterat. Phaedr. 253. D: *κελεύματι μόνον* (codd. nonnulli *μόνῳ*) *καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται.* Gorg. 455. D: *πότερον περὶ δικαίου μόνον* (*συμβουλεύειν οἷοί τε ἐσόμεθα*) *καὶ ἀδίκου —;* Legg. VII. 824: *πεζῶν δὴ μόνον θήρευσις ... λοιπή* (ubi seq. *μόνη λοιπὴ ... θήρα*). Apol. 37. A: *μὴ μίαν ἡμέραν μόνον* (duo codd. *μόνην*, quod Bekk. recep.) *κρίνειν, ἀλλὰ πολλάς.* Seq. negatione est Lat. *tantum non*, h. e. *paene.* Pol. X. 600. D: *ὥστε μόνον οὐκ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς περιφέρουσιν αὐτοὺς οἱ ἑταῖροι.* Menex. 235. C: *τέως δὲ οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν.* Ax. 365. B: *μόνον οὐχὶ παιανίζοντας.*

μονόξυλος, ὁ ἡ, *solo e ligno factus.* Legg. XII. 956. A: *ξύλου δὲ μονόξυλον ὅ τι ἂν ἐθέλῃ τις ἀνατιθέτω.*

μόνος, η, ον, *solus.* Prot. 316. C: *μόνος ... διαλέγεσθαι πρὸς μόνους, ἢ μετ' ἄλλων.* 322. A: *ζώων μόνον θεοὺς ἐνόμισε* (*ὁ ἄνθρωπος*). Conv. 222. A: *νοῦν ἔχοντας ἔνδον μόνους εὑρήσει τῶν λόγων.* Tim. 46. D: *τῶν ... ὄντων ᾧ νοῦν μόνῳ κτᾶσθαι προσήκει, λεκτέον ψυχήν.* Sae-

pius est, ut vern. *einzig*, *eximius* (ad verbum relat. i. q. adverb. *eximie*, *prae ceteris*). Conv. 215. C: *μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι.* De lege 318. B. Cum pron. *αὐτός* et *αὐτοὶ καθ' αὑτούς* est vern. *für sich allein.* Tim. 66. E: *αὐτὸ μόνον ἕπεται.* Charm. 156. B: *ὅτι οὐχ οἷόν τε αὐτοὺς μόνους ἐπιχειρεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰᾶσθαι.* Lys. 211. C: *τί ὑμεῖς ... αὐτὼ μόνω ἑστιᾶσθον —;* Polit. 307. E: *αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς μόνοι τὰ σφέτερ' αὐτῶν πράττοντες.* Pol. X. 604. A: *ὅταν ἐν ἐρημίᾳ μόνος αὐτὸς καθ' αὑτὸν γίγνηται.* Tim. 89. D: *ἱκανὸν ἂν γένοιτο αὐτὸ καθ' αὑτὸ μόνον ἔργον.* Critia 112. B: *τὸ μάχιμον αὐτὸ καθ' αὑτὸ μόνον γένος περὶ τὸ ... ἱερὸν ... κατῳκήκει.* Similiter *αὐτὸ τοῦτο μόνον*, *hoc ipsum tantum* (quod saepenumero etiam valet *nihil aliud nisi hoc*). Gorg. 500. B: *μέχρι ἡδονῆς, αὐτὸ τοῦτο μόνον παρασκευάζουσαι.* Legg. II. 667. B: *τοῦτο αὐτὸ μόνον αὐτοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι.* XII. 958. D. Cum v. *εἷς* v. I. p. 639. Cum praep. *κατά* nectitur *μόνας*, *seorsum*, *separatim*. Legg. IX. 873. D: *τάφους δ' εἶναι τοῖς οὕτω φθαρεῖσι ... κατὰ μόνας.* XII. 942. A: *μήτ' ἐν παιδιαῖς αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ τι κατὰ μόνας δρᾶν.* Alc. I. 114. B. Pluribus locc. libri edd. *μόνον* habent ubi e codd. *μόνος* videtur repon., ut Lys. 212. B: *ἐὰν μόνος* (v. *μόνον*) *ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον φιλῇ.* Euthyd. 298. B. al.

μονοτροφία, ἡ, *pastio solitaria.* Polit. 261. D: *μονοτροφίαν* (opp. *κοινὴν ἐπιμέλειαν*).

μονῶ, *solum relinquo*, *defero*, *destituo* (etiam c. genit.); *privo* et (ut Lat. *privo*) *libero*. Legg. IV. 710. B: *ὃ καὶ μονούμενον ἔφαμεν τῶν πολλῶν ἀγαθῶν λεγομένων οὐκ ἄξιον εἶναι λόγου.* III. 696. D: *σωφροσύνη ... ἐν ψυχῇ τινὶ μεμονωμένη.* Menex. 245. D: *ὅμως δ' ... ἐμονώθημεν πάλιν.* Tim. 59. E: *ὅταν πυρὸς ἀποχωρισθὲν ἀέρος τε μονωθῇ.* Pol. X. 604. A: *μονωθεὶς ... πολλὰ ... τολμήσει φθέγξασθαι.* Ax. 370. D: *μονωθεὶς ἐκ τῆσδε τῆς εἱρκτῆς.* Tim. 25. C: *αὐτὴ μονωθεῖσα ἐξ ἀνάγκης.* 46. E: *ὅσαι* (*αἰτίαι*) *μονωθεῖσαι φρονήσεως τὸ τυχὸν ... ἐξεργάζονται.*

μονῳδία, ἡ, *cantus singularis* (si quis solus cantat vel solus fidibus tibiave canit). Legg. VI. 764. D: *τοὺς περὶ μονῳδίαν τε καὶ μιμητικήν.* 765. A. B: *μονῳδιῶν τε καὶ συναυλιῶν ἀρχέτω.*

μόνως, *tantummodo.* Parm. 156. E: *μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφότερα ποιοῖ.* Tim. 72. D: *τὸ μὲν ἀληθὲς ... θεοῦ ξυμφήσαντος τότ' ἂν οὕτω μόνως διισχυριζοίμεθα.*

μόνωσις, ἡ, status eius qui solus atque unicus est. Tim. 31. B: *κατὰ τὴν μόνωσιν.*

μόριον, τό, *particula*, *pars.* Gorg. 462. E: *τῆς αὐτῆς ἐπιτηδεύσεως μόριον.* Polit. 280. A: *ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἱματίων ἐργασίᾳ μέγιστον ἦν μόριον.* Conv. 205. C: *ἀπὸ ...*

πάσης τῆς ποιήσεως ἓν μόριον ἀφορισθὲν ... τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προσαγορεύεται. Pol. VII. 526. D: *βραχύ τι ... γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν μόριον.* Legg. III. 696. B: *ἀνδρεία που μόριον ἀρετῆς ἕν.* IV. 708. B: *πόλεώς τι μόριον.* VII. 791. C: *οὐ σμικρὸν μόριον εὐψυχίας καὶ κακοψυχίας.* Euth. 12. C: *μόριον γὰρ αἰδὼς δέους.* Gorg. 463. D: *πολιτικῆς μορίου εἴδωλον.* Phaed. 109. B: *ἡμᾶς οἰκεῖν ... ἐν σμικρῷ τινὶ μορίῳ.* Parm. 154. D: *τῷ ἴσῳ μορίῳ.* Polit. 262. B: *μὴ σμικρὸν μόριον ἓν πρὸς πολλὰ καὶ μεγάλα ἀφαιρῶμεν.* Conv. 205. C: *οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως.* Pol. VII. 526. A: *μόριον ... ἔχον ἐν ἑαυτῷ οὐδέν.* Legg. VII. 791. C: *εἰς ψυχῆς μόριον ἀρετῆς.* Parm. 142. E: *γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὖ μορίοιν τὸ μόριον.* Prot. 329. C: (*πότερον*) *μόρια ... αὐτῆς ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη* cet. D: *ὥσπερ προσώπου τὰ μόρια μόριά ἐστι.* Soph. 257. D. Pol. VII. 525. B: *εὐλαβούμενοι μή ποτε φανῇ τὸ ἓν μὴ ἕν, ἀλλὰ πολλὰ μόρια.* Legg. VI. 760. C: *τὰ μόρια τῆς χώρας.* Prot. 329. E: *τούτων τῶν τῆς ἀρετῆς μορίων.* Parm. 142. D. Tim. 61. E: *τῶν ... μορίων σμικρότητα.* 64. C: *οὐ διαδιδόντων μορίων μορίοις ἄλλων ἄλλοις.* Legg. X. 902. D: *τῶν μορίων δὲ καὶ σμικρῶν ἀμελοῦντι* (*ἰατρῷ*). Gorg. 464. B: *μιᾶς ... οὔσης τῆς τοῦ σώματος θεραπείας δύο μόρια λέγω.* Soph. 229. B. Phil. 62. D: *τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια.* Tim. 42. E: *πυρὸς καὶ γῆς ... ἀπὸ τοῦ κόσμου δανειζόμενοι μόρια.* Legg. VI. 760. B: *δώδεκα ... ἡμῖν ἡ χώρα πᾶσα ... ἴσα μόρια νενέμηται.*

μορμολύκειον, τό, *terriculum, formido.* Phaed. 77. E: *μὴ δεδιέναι τὸν θάνατον ὥσπερ τὰ μορμολύκεια.*

μορμολύττομαι, *terreo.* Gorg. 473. D: *μορμολύττει αὖ ... καὶ οὐκ ἐλέγχεις.* Crit. 46. C: *οὐδ' ἂν πλείω τῶν νῦν παρόντων ἡ τῶν πολλῶν δύναμις ὥσπερ παῖδας ἡμᾶς μορμολύττηται, δεσμοὺς ... ἐπιπέμπουσα* cet. Etiam *formido* vel *timeo.* Ax. 364. B: *τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον.*

μόρος, ὁ, *fors.* Alc. II. 142. D: *ὑπὲρ μόρον* (Hom.).

μορφή, ἡ, *forma, species.* Phaed. 104. D: *ἡ ἐναντία ἰδέα ἐκείνῃ τῇ μορφῇ ἣ ἂν τοῦτο ἀπεργάζηται.* Pol. II. 381. C: *ἄριστος ὢν ... ἕκαστος αὐτῶν μένει ἀεὶ ἁπλῶς ἐν τῇ αὑτοῦ μορφῇ.* Phaedr. 271. A: *κατὰ σώματος μορφήν.* Phaed. 103. E: (*ὃ*) *ἔχει ... τὴν ἐκείνου μορφὴν ἀεὶ ὅτανπερ ᾖ.* Phil. 34. D. Tim. 50. B. Epin. 981. A: *ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν.* Phil. 12. C: *μορφὰς ... παντοίας εἴληφε καί τινα τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις.* Pol. II. 380. D: *ἀλλάττοντα τὸ αὑτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς.* 381. B: *ταύτῃ μὲν δὴ ἥκιστ' ἂν πολλὰς μορφὰς ἴσχοι ὁ θεός.* III. 397. C: *διὰ τὸ παντοδαπὰς μορφὰς τῶν μεταβολῶν ἔχειν.* Locr. 104. E: *ἐς συῶν ἢ κάπρων μορφάς.*

μόρφωμα, τό, *forma species.* Gorg. 485. E. (Eurip.).

μόσχος, ὁ, *vitulus.* Crat. 393. C: οὐ πῶλον κλητέον, ἀλλὰ μόσχον. Apol. 20. A: εἰ μέν σου τὼ υἱέε πώλω ἢ μόσχω ἐγενέσθην.

μοῦσα, ἡ, *musa* (Μοῦσα et Μοῦσαι tanquam deae, ut Phaedr. 259. B. C. D. al.), h. e. *ars* (praec. musica et poësis; etiam *cantus* et *carmen*) et *doctrina* (praec. philosophia), Lat. *humanitas.* Crat. 409. D: ἡ τοῦ Εὐθύφρονος μοῦσα. 428. C. Pol. VI. 499. D: ὅταν αὕτη ἡ μοῦσα (philosophia) πόλεως ἐγκρατὴς γένηται. Ion. 533. E: οὕτω ... καὶ ἡ Μοῦσα ἐνθέους ποιεῖ αὐτή. Conv. 189. B: τῆς ἡμετέρας μούσης ἐπιχώριον. Pol. III. 411. D: (ἐπειδὰν) μηδὲ κοινωνῇ μούσης μηδαμῇ. VIII. 548. B: διὰ τὸ τῆς ἀληθινῆς μούσης τῆς μετὰ λόγων τε καὶ φιλοσοφίας ἠμεληκέναι. Legg. II. 670. A: τῆς ... χορικῆς μούσης. 671. C: τὸ κατὰ μέρος σιγῆς καὶ λόγου καὶ πόσεως καὶ μούσης ὑπομένειν. III. 700. D: ἀγνώμονες ... περὶ τὸ δίκαιον τῆς μούσης καὶ τὸ νόμιμον. IV. 722. D: πάσης μούσης προοίμια. VII. 795. E: μούσης λέξιν (*poëticam dictionem*) μιμουμένων. 802. C: καὶ μὴ παρατιθεμένης τῆς γλυκείας μούσης. 815. D: τῆς ἀπολέμου μούσης. Ion. 536. A: ὁ μὲν τῶν ποιητῶν ἐξ ἄλλης Μούσης, ὁ δὲ ἐξ ἄλλης ἐξήρτηται. Polit. 309. D: τῇ τῆς βασιλικῆς μούσῃ (*regia arte*). Phil. 67: τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων. Legg. II. 655. C: ἐναντίᾳ ταύτης μούσῃ τινί. VII. 790. E: ταύτῃ τῇ τῆς κινήσεως ἅμα χορείᾳ καὶ μούσῃ χρώμεναι. 802. C: σώφρονι ... μούσῃ καὶ τεταγμένῃ. Polit. 307. A: ὅλην μοῦσαν ἐν καιρῷ βραδυτῆτι προσχρωμένην. Pol. X. 607. A: εἰ δὲ τὴν ἡδυσμένην μοῦσαν παραδέξει ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν. Legg. II. 658. E: σχεδὸν ἐκείνην εἶναι μοῦσαν (i. q. antec. μουσικὴν) καλλίστην ἥτις τοὺς βελτίστους καὶ ἱκανῶς πεπαιδευμένους τέρπει. 666. D: ποίαν δὲ ᾄσουσιν (ἥσουσιν?) οἱ ἄνδρες φωνὴν ἢ μοῦσαν; 667. A: εἰ ... ἔχομεν μοῦσαν τῆς τῶν χορῶν καλλίω cet. 668. B: τοῖς τὴν καλλίστην ᾠδήν τε ζητοῦσι καὶ μοῦσαν. VII. 801. C: τῶν περὶ μοῦσαν νόμων. 813. A: ὁ περὶ τὴν μοῦσαν ἄρχων. VIII. 829. C: ποίησιν ... καὶ μοῦσαν ἱκανῶς κεκτημένοι. D: μηδέ τινα τολμᾶν ᾄδειν ἀδόκιμον μοῦσαν. Tim. 47. D: ἡ ... ἁρμονία ... ξύμμαχος ὑπὸ Μουσῶν δέδοται. Legg. IX. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας ἤ τινος ἰάμβων ἢ (ἢ ἰάμβων ἤ τινος?) μουσῶν μελῳδίας. XII. 953. A: ὅσα τε μουσῶν ᾠδὶν ἔχεται (v. I. p. 874.) θεωρήματα. Tim. 47. D: τῷ μετὰ νοῦ προσχρωμένῳ μούσαις. Legg. III. 701. A: ὡς ἐπαΐοντα ἐν μούσαις τό τε καλὸν καὶ μή. VIII. 829. D: παῤῥησίαν ἐν μούσαις εἶναι μόνοις. X. 899. E: ἔν τε μούσαις οὐκ ὀρθῶς ὑμνούμεναι ἅμα καὶ ἐν παντοίοις λόγοις. Etiam in eo ponitur *quod decet* vel *convenit.* Legg. VI. 775. B: ὡς ... ἀπαίδευτον (ὄντα) τῶν περὶ τὰς νυμφικὰς μούσας νόμων.

μουσεῖον, τό, museum. Phaedr. 278. B: *εἰς τὸ Νυμφῶν νᾶμά τε καὶ μουσεῖον.* 267. C. Poli inventa e v. *λόγος* composita (ut *διπλασιολογία, γνωμολογία* et *εἰκονολογία*) irrisionis gratia *μουσεῖα λόγων* dicuntur.

μουσικός, ή, όν, musicus, musicae peritus; etiam *artium liberalium* (earumque interiorum, ut poësis et philosophiae) *studio excultus*; fem. *musica*, et in univ. *ars* vel *doctrina* (eaque interior, ut philosophia). Phaedr. 243. A: *ἅτε μουσικὸς ὤν* (Stesichorus lyricus, oppos. Homero epico). 268. E. Soph. 253. B: *μουσικός* (opp. *ἄμουσος*). Pol. 1. 349. E: *μουσικὸς ἀνὴρ ἁρμοττόμενος λύραν.* IX. 591. D: *ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι.* Lach. 188. D: *καὶ κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἁρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος* cet. Gorg. 449. D: *οὐκοῦν καὶ ἡ μουσικὴ περὶ τὴν τῶν μελῶν ποίησιν;* Polit. 306. D: *ὁπόσα μουσικὴ μιμουμένη καὶ ἔτι γραφικὴ μιμήματα παρέχεται.* Crat. 423. D: *ἅπερ ἡ μουσικὴ μιμεῖται.* Conv. 187. C: *καὶ ἔστιν αὖ μουσικὴ περὶ (τῶν περὶ?) ἁρμονίαν καὶ ῥυθμῶν ἐρωτικῶν ἐπιστήμη.* Pol. II. 376. E: *ἔστι ... ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι (παιδεία) γυμναστική, ἡ δὲ ἐπὶ ψυχῇ μουσική.* VII. 522. A. Phaedr. 248. D: *ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινός.* Pol. I. 349. E: *μουσικοῦ ἀνδρός.* Prot. 340. A: *δεῖται ... τῆς σῆς μουσικῆς* (iron.). Phaed. 61. A: *ὡς φιλοσοφίας ... οὔσης μεγίστης μουσικῆς.* Theaet. 206. B: *στοιχεῖα ... μουσικῆς.* Conv. 187. B: *ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης.* Pol. II. 376. E: *μουσικῆς ... τίθης λόγους, ἢ οὔ;* III. 398. B: *τῆς μουσικῆς τὸ περὶ λόγους τε καὶ μύθους.* 411. C: (*ἂν*) *μουσικῆς ... καὶ φιλοσοφίας μὴ ἅπτηται.* IV. 424. C: *εἶδος ... καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον.* X. 601. B: *γυμνωθέντα ... τῶν τῆς μουσικῆς χρωμάτων τὰ τῶν ποιητῶν.* Tim. 47. D: *ὅσον ... μουσικῆς φωνῆς χρήσιμον.* Legg. VIII. 835. A: *τοὺς μουσικῆς ἀγῶνας.* XII. 955. A: *ἀνταγωνιστὴν γυμναστικῆς ἢ μουσικῆς ἤ τινος ἀγῶνος ἑτέρου.* Menex. 249. B: *ἀγῶνας ... μουσικῆς πάσης.* Ion. 530. A. Crat. 423. C: *καθάπερ τῇ μουσικῇ μιμούμεθα τὰ πράγματα.* Pol. III. 401. D: *κυριωτάτη ἐν μουσικῇ τροφή.* 410. A: *τῇ ἁπλῇ ἐκείνῃ μουσικῇ χρώμενοι, ἣν δὴ ἔφαμεν σωφροσύνην ἐντίκτειν.* 412. A: *τὸν κάλλιστ᾽ ... μουσικῇ γυμναστικὴν κεραννύντα.* Tim. 88. C: *μουσικῇ καὶ πάσῃ φιλοσοφίᾳ προσχρώμενον.* Legg. VI. 764. E: (*ἐν*) *τῇ τάξει τῇ ἁπάσῃ γιγνομένῃ μουσικῇ.* Crit. 50. D: *ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν* (*σε*). Charm. 170. C: *τὸ δ᾽ ἁρμονικὸν μουσικῇ* (*γιγνώσκει*). Menex. 239. B: *ποιηταί τε αὐτῶν ἤδη ἱκανῶς τὴν ἀρετὴν ἐν μουσικῇ ὑμνήσαντες* cet. Crat. 424. A: *ὥσπερ ... τὸν μὲν μουσικὸν ἔφησθα, τὸν δὲ γραφικόν.* Pol. I. 349. E. Legg. II. 658. A: *μήτε μουσικόν* (*ἀγῶνα*). Prot. 316. E: *μουσικὴν ... πρόσχημα ἐποιήσατο.* 318. E: *μουσικὴν διδάσκοντες.* Phaedr.

259. D: *τὴν ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν.* Phaed. 60. E: *μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου.* 61. A: *ταύτην τὴν δημώδη μουσικὴν* (poësin) *ποιεῖν.* Polit. 268. B: *τὴν τῆς αὐτοῦ ποίμνης ἄριστα μεταχειριζόμενος μουσικήν.* Crat. 405. D: *οἱ κομψοὶ περὶ μουσικὴν καὶ ἀστρονομίαν.* 406. A: *τὰς ... Μούσας τε καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ μῶσθαι ... καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασεν.* Conv. 196. E: *ὅτι ποιητὴς ὁ Ἔρως ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικήν.* 205. C: *τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα* (*μόριον τῆς ποιήσεως*). Legg. II. 658. E: *δεῖν τὴν μουσικὴν ἡδονῇ κρίνεσθαι.* 668. A: *οὐκοῦν μουσικήν γε πᾶσάν φαμεν εἰκαστικήν τε εἶναι καὶ μιμητικήν;* 673. A: *τὰ ... τῆς φωνῆς μέχρι τῆς ψυχῆς πρὸς ἀρετῆς παιδείαν ... ὠνομάσαμεν μουσικήν.* Phaedr. 237. A: *διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων.* Phaed. 105. D: *ὃ ἂν μουσικὸν μὴ δέχηται.* Pol. I. 335. C: *ἆρ' οὖν τῇ μουσικῇ οἱ μουσικοὶ ἀμούσους δύνανται ποιεῖν;* Legg. VIII. 829. D: *ἐὰν καὶ μὴ μουσικὰ πεφύκῃ* (*τὰ ποιήματα*). Ax. 371. D: *μουσικὰ ἀκούσματα.* Legg. VII. 802. B: *ποιητικοὺς ἅμα καὶ μουσικοὺς ἄνδρας παραλαβόντας.* VIII. 828. C: *ἀγῶνας μουσικούς.* Locr. 101. B: *ἁ ... τεταγμένα* (*φωνὰ*) *ποτὶ λόγως μωσικῶς ἐμμελής.* Pol. III. 403. C: *δεῖ ... τελευτᾶν τὰ μουσικὰ εἰς τὰ τοῦ καλοῦ ἐρωτικά.* X. 620. A: *κύκνον ... καὶ ἄλλα ζῷα μουσικὰ ὡσαύτως.* Alc. I. 108. E: *ὅτι μουσικώτερον.* Pol. III. 412. A: *τοῦτον ὀρθότατ' ἂν φαῖμεν εἶναι τελέως μουσικώτατον καὶ εὐαρμοστότατον, πολὺ μᾶλλον ἢ τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις ξυνιστάντα.* Etiam est *conveniens, commodus.* Legg. V. 729. A: *ἡ ... τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία ... πάντων μουσικωτάτη τε καὶ ἀρίστη.*

μουσικῶς, *musice* vel *musico modo.* Alc. I. 108. D: *μουσικῶς μοι δοκεῖ* (int. *γίγνεσθαι*). Etiam *ita ut concinat.* Prot. 333. A: *οὗτοι γὰρ οἱ λόγοι ἀμφότεροι οὐ πάνυ μουσικῶς λέγονται· οὐ γὰρ συνᾴδουσιν οὐδὲ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις.* Et in univ. *decenter.* (Pol. III. 403. A: *ὁ δὲ ὀρθὸς ἔρως πέφυκε κοσμίου τε καὶ καλοῦ σωφρόνως τε καὶ μουσικῶς ἐρᾶν*) et *convenienter, commode.* Legg. VII. 816. C: *ὡς ὀρθῶς ἅμα καὶ μουσικῶς ὠνόμασεν.*

μοχθηρία, *ἡ*, *improbitas, perversitas*; *prava affectio* vel *conditio.* Gorg. 505. A: *μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν.* Phaed. 82. C: *ἀδοξίαν μοχθηρίας δεδιότες.* Pol. X. 609. E: *ὅτι οὐδ' ὑπὸ τῆς τῶν σίτων μοχθηρίας ... οἰόμεθα δεῖν σῶμα ἀπόλλυσθαι.* Legg. II. 655. C: *οὐδ' ὡς αὐτὸς ... χαίρει τοῖς τῆς μοχθηρίας σχήμασιν.* V. 734. D: *τοῦ τῆς μοχθηρίας ἐχομένου βίου.* IX. 853. B. Phaed. 93. C: *ἡ δὲ* (*ψυχὴ*) *ἄνοιάν τε καὶ μοχθηρίαν* (*ἔχειν λέγεται*). Polit. 302. A: *διὰ τὴν τῶν κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν μοχθηρίαν.* Legg. II. 656. B: (*ὅταν τις*) *ψέγῃ ... αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν.* Apol. 39. B:

οὗτοι δ' ὑπὸ τῆς ἀληθείας ὠφληκότες (*convicti* et *condemnati*) μοχθηρίαν καὶ ἀδικίαν.

μοχθηρός, ά, όν, pr. *miser* (Phaedr. 268. E: ὦ μοχθηρέ, μελαγχολᾷς); *pravus*; *improbus*, in univ. *malus*. Men. 92. D: παρ' οὓς ἂν Μένων ἀφικόμενος μοχθηρὸς γένοιτο. Gorg. 504. A: μοχθηρά (οἰκία). 486. B: κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ. Crit. 47. E: μετὰ μοχθηροῦ καὶ διεφθαρμένου σώματος. Gorg. 511. A: μοχθηρῷ ὄντι τὴν ψυχήν. 512. B: τῷ μοχθηρῷ ἀνθρώπῳ. Apol. 25. E: ἐάν τινα μοχθηρὸν ποιήσω τῶν ξυνόντων. Ep. VII. 330. C: δίαιταν διαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν. Pol. X. 609. B: ᾧ ἔστι μέν τι κακόν, ὃ ποιεῖ αὐτὸ μοχθηρόν. Alc. I. 111. E: ὅτι μοχθηροί εἰσι τούτων διδάσκαλοι. Eryx. 398. D: (εἴπερ) τοῖς ... φαύλοις μοχθηρὰ (τὰ πράγματα τυγχάνει ὄντα). Polit. 308. C: ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινῶν. Alc. II. 142. B. Pol. X. 605. B: μοχθηροὺς ἐγκρατεῖς ποιῶν. Legg. X. 886. A: φοβοῦμαί γε ... τοὺς μοχθηροὺς ... μή πως cet. Riv. 137. C: γιγνώσκει τούς χρηστούς τε καὶ τοὺς μοχθηρούς. E. Polit. 308. C: τὰ ... μοχθηρὰ ... ἀποβάλλει. Eryx. 397. A: (εἴπερ) βούλεται ... μοχθηρά. 405. E: ἐν μοχθηροτέρᾳ ἕξει εἰσὶ τῶν μηδὲν ... τοιαῦτα πεπονθότων. Gorg. 488. C: κρείττω μὲν εἶναι, μοχθηρότερον δέ. Legg. II. 663. D: αἰσχίω καὶ μοχθηρότερον (βίον). Hipp. min. 374. C: μοχθηροτέραν (φωνὴν) ... τὴν ἀκουσίως (ἀπᾴδουσαν). Men. 91. E: μοχθηροτέρους ἀποπέμπων ἢ παρελάμβανε. Eryx. 406. Men. 91. E: μοχθηρότερα ἀποδιδόντες ἢ παρέλαβον τὰ ἱμάτιά τε καὶ ὑποδήματα. Pol. IX. 589. D: τῷ μοχθηροτάτῳ. 577. D: σμικρὸν δὲ καὶ τὸ μοχθηρότατον ... δεσπόζειν. Ep. II. 311. D: αἱ ... μοχθηρόταται (ψυχαί).

μοχθηρῶς, *prave*, *male*. Gorg. 504. E: σώματι ... μοχθηρῶς διακειμένῳ. 505. A: ζῆν μοχθηρῶς. Pol. I. 343. E: τά γε οἰκεῖα δι' ἀμέλειαν μοχθηροτέρως ἔχειν. Eryx. 406: μοχθηρότατα διακείμενοι.

μυελός, ὁ, *medulla*. Tim. 73. B: αὐτὸς ... ὁ μυελός. Def. 411. C: ὀστοῦν μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείς. Tim. 73. B: ἡ τοῦ μυελοῦ γένεσις. 84. C: ἡ τοῦ μυελοῦ φύσις. 75. A: ἐν μυελῷ. 73. C: τὸν μυελὸν ἐξ αὐτῶν ἀπειργάσατο. 74. A: περὶ τὸν διαυγένιον ... καὶ νωτιαῖον μυελόν. 77. D: τὸν γόνιμον μεταξὺ λαβόντες μυελόν. 91. A: εἰς τὸν ἐκ τῆς κεφαλῆς κατὰ τὸν αὐχένα καὶ διὰ τῆς ῥάχεως μυελὸν ξυμπεπηγότα. Locr. 100. B: ὀστέα ... μυελῶν περιφράγματα.

μυθικός, ή, όν, *mythicus*. Phaedr. 265. C: μυθικόν τινα ὕμνον.

μυθολόγημα, τό, *fabula*. Legg. II. 663. E: τὸ ... τοῦ Σιδωνίου μυθολόγημα. Phaedr. 229. C: σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθει ἀληθὲς εἶναι;

μυθολογία, ἡ, *fabularum narratio*; etiam *ratio in qua*

de diis exponitur (vern. *Götterlehre*). Critia 110. A: *μυθολογία ... ἀναζήτησίς τε τῶν παλαιῶν.* Polit. 304. C: *διὰ μυθολογίας, ἀλλὰ μὴ διὰ διδαχῆς;* Pol. III. 394. B: *ὅτι τῆς ποιήσεώς τε καὶ μυθολογίας ἡ μὲν διὰ μιμήσεως ὅλη ἐστίν* cet. Legg. III. 680. D. Phaedr. 243. A: *τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν.* Hipp. mai. 298. A: *οἱ λόγοι καὶ αἱ μυθολογίαι.* Pol. II. 382. D: *ἐν αἷς νῦν δὴ ἐλέγομεν ταῖς μυθολογίαις* (v. *ἐλ. μυθ.*). **colloquium* s. *sermo.* Legg. VI. 752. A: *κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμῖν τὰ νῦν μυθολογίαν.*

μυθολογικός, ή, όν, fabularum fingendarum peritus. Phaed. 61. B: (*ὅτι*) *αὐτὸς οὐκ ἦν μυθολογικός.*

μυθολόγος, ὁ, fabularum narrator. Pol. III. 398. B: *αὐτοὶ δ' ἂν τῷ αὐστηροτέρῳ ... ποιητῇ χρώμεθα καὶ μυθολόγῳ.* 392. D: *ὅσα ὑπὸ μυθολόγων ἢ ποιητῶν λέγεται.* Legg. XII. 941. B. II. 664. D: *τοὺς ... μυθολόγους.*

μυθολογῶ, fabulas narro vel *fingo; in fabulam transfero,* et in univ. *fingo* et *narro;* etiam *expono* vel *dissero.* Pol. VI. 501. E: *ἣν* (*πολιτείαν*) *μυθολογοῦμεν λόγῳ.* Legg. III. 682. E: *ταῦτά γε ... πάνθ' ὑμεῖς ... τἀντεῦθεν μυθολογεῖτε.* Pol. II. 359. D: *ἃ μυθολογοῦσι.* Gorg. 493. D: *ἂν καὶ πολλὰ τοιαῦτα μυθολογῶ.* Phaed. 61. E: *διασκοπεῖν τε καὶ μυθολογεῖν περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ.* Pol. II. 379. A: *ἐν οἷς δεῖ μυθολογεῖν τοὺς ποιητάς.* 392. B: *ᾄδειν τε καὶ μυθολογεῖν.* Tim. 22. A. Gorg. 493. A: *μυθολογῶν κομψὸς ἀνήρ.* Phaedr. 276. E: *δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις περὶ μυθολογοῦντα.* Pol. II. 380. C: *μήτε ἐν μέτρῳ μήτε ἄνευ μέτρου μυθολογοῦντα.* 376. D: *ὥσπερ ἐν μύθῳ μυθολογοῦντές τε καὶ σχολὴν ἄγοντες.* III. 415. A. Hipp. mai. 286. A: (*ὅτι*) *χρῶνται* (*σοι*), *ὥσπερ ταῖς πρεσβύτισιν οἱ παῖδες, πρὸς τὸ ἡδέως μυθολογῆσαι.* Pol. IX. 588. C: *οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις.* III. 378. E: *ὅτι κάλλιστα μεμυθολογημένα.* II. 378. C: *πολλοῦ γε δεῖ γιγαντομαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλτέον.*

μυθοποιός, ὁ, fabularum fictor. Pol. II. 377. B: *ἐπιστατητέον τοῖς μυθοποιοῖς.*

μῦθος, ὁ, oratio ficta (pr. sententiam vel cogitationem aliquam similitudine exprimens), *fabula, narratio;* etiam in univ. *oratio, sermo, disputatio, effatum.* Gorg. 527. A: *τάχα δ' οὖν ταῦτα μῦθός σοι δοκεῖ λέγεσθαι.* Theaet. 156. C: *τί δὴ οὖν ἡμῖν βούλεται οὗτος ὁ μῦθος ... πρὸς τὰ πρότερα;* 164. D: *καὶ οὕτω δὴ μῦθος ἀπώλετο ὁ Πρωταγόρειος καὶ ὁ σὸς ἅμα.* (Cf. Phil. 14. A. Pol. X. 621. B. Legg. I. 645. B.). Legg. IV. 712. A: *ταῦτα ... καθαπερεὶ μῦθός τις λεχθεὶς κεχρησμῳδήσθω.* 719. B: *παλαιὸς μῦθος.* VI. 771. C: *κατὰ σχολὴν οὐκ ἂν πολὺς ἐπιδείξειε μῦθος.* 773. B: *κατὰ παντὸς εἷς ἔστω μῦθος γάμου.* VII. 812. A: *οὗτός μοι μῦθος ... οὕτω τελευτάτω* cet. IX. 872. D: *ὁ ... μῦθος ἢ λόγος* cet. Epin. 975. A: *ὡς ὁ μῦθός ἐστι.* Ep. XII. 359. D:

ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. Phaedr. 237. A: *ξύμμοι λάβεσθε τοῦ μύθου.* Theaet. 164. E: *εἴπερ γε ὁ πατὴρ τοῦ ἑτέρου μύθου ἔζη.* Pol. III. 415. A: *ἄκουε καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου.* Tim. 22. C: *τοῦτο μύθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται, τὸ δ' ἀληθές ἐστι* cet. Legg. III. 683. D: *ὥς γε λέγεται τὸ τοῦ μύθου.* Polit. 268. E: *τῷ μύθῳ μου πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, καθάπερ οἱ παῖδες.* Tim. 26. C: *ὡς ἐν μύθῳ.* (Id. Legg. VIII. 841. C.) 69. B: *κεφαλὴν ... τῷ μύθῳ πειρώμεθα ... ἐπιθεῖναι.* Legg. XI. 927. D: *ὁ ... πεισθεὶς τῷ πρὸ τοῦ νόμου μύθῳ.* XII. 944. A: *μύθῳ ... προςχρώμενοι ἅμ' εἴπωμεν.* Prot. 320. C: *πότερον ὑμῖν ... μῦθον λέγων ἐπιδείξω, ἢ λόγῳ διεξελθών;* 324. D: *τούτου ... πέρι ... οὐκέτι μῦθόν σοι ἐρῶ, ἀλλὰ λόγον.* Gorg. 523. A: *ὃν σὺ μὲν ἡγήσει μῦθον ... ἐγὼ δὲ λόγον.* Phaed. 60. C: *μῦθον ἂν συνθεῖναι (Αἴσωπον).* Soph. 242. C: *μῦθον ... διηγεῖσθαι.* Tim. 26. E: *μὴ πλασθέντα μῦθον, ἀλλ' ἀληθινὸν λόγον.* 29. D: *τὸν εἰκότα μῦθον ἀποδεχομένους.* Id. 68. D. Legg. I. 636. C: *τὸν περὶ τὸν Γανυμήδη μῦθον.* VI. 752. A: *μῦθον ἀκέφαλον.* Epin. 980. A: *κατὰ τὸν ἡμέτερον μῦθον* (*ex nostra disputatione*). Alc. I. 122. E: *κατὰ τὸν Αἰσώπου μῦθον.* Crat. 408. C: *ἐνταῦθα ... πλεῖστοι οἱ μῦθοί τε καὶ τὰ ψεύδη ἐστί, περὶ τὸν τραγικὸν βίον.* Pol. I. 330. D: *οἱ ... λεγόμενοι μῦθοι περὶ τῶν ἐν Ἅιδου.* Tim. 23. B: *παίδων βραχύ τι διαφέρει μύθων.* 59. C: *τὴν τῶν εἰκότων μύθων μεταδιώκοντα ἰδέαν.* Legg. VII. 790. C: *ὅνπερ (τρόπον) ἥργμεθα τῶν περὶ τὰ σώματα μύθων λεχθέντων.* IX. 865. D: *παλαιὸν δέ τινα τῶν ἀρχαίων μύθων λεγόμενον μὴ ἀτιμαζέτω.* Pol. II. 377. A: *πρότερον δὲ μύθοις πρὸς τὰ παιδία ἢ γυμνασίοις χρώμεθα.* Legg. II. 664. B: *ἔν τε ᾠδαῖς καὶ μύθοις καὶ λόγοις.* X. 887. D: *πειθόμενοι τοῖς μύθοις οὓς ἐκ νέων παίδων ... ἤκουον.* Phaed. 61. B: *ὅτι τὸν ποιητὴν δέοι ... ποιεῖν μύθους, ἀλλ' οὐ λόγους.* Polit. 272. D: *διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ θηρία μύθους.* Pol. I. 350. E: *ὥσπερ ταῖς γραυσὶ ταῖς τοὺς μύθους λεγούσαις.* III. 398. B: *τὸ περὶ λόγους τε καὶ μύθοις.* Legg. VII. 804. E: *ἀκούων ... μύθους παλαιοὺς πέπεισμαι.*

μυθώδης, ὁ ἡ, fictus. Pol. VII. 522. A: *ὅσοι μυθώδεις τῶν λόγων καὶ ὅσοι ἀληθινώτεροι ἦσαν.*

μυκτήρ, ὁ, nares. De iusto 374. E: *μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερόν.* Tim. 66. D: *περὶ ... τὴν τῶν μυκτήρων δύναμιν εἴδη ... οὐκ ἔνι.* 79. C.

μυκῶμαι, mugio. Pol. III. 396. B: *ταύρους μυκωμένους.* X. 615. E: *ἐμυκᾶτο (τὸ στόμιον).*

μυλίας, ὁ, molaris. Hipp. mai. 292. D: *εἴ μοι παρεκάθησο λίθος, καὶ οὗτος μυλίας.*

μυριάκις, pr. *decies milles*, in univ. *millies*, ut Lat. Theaet. 196. E: *μυριάκις ... εἰρήκαμεν τὸ γιγνώσκομεν* cet.

200. C. Legg. III. 677. D. IV. 715. A: *γέγονε ... μυριάκις ἤδη τὸ τοιοῦτον ἔν τισι πόλεσι.* Men. 80. B.

μυρίανδρος, ὁ ἡ, *decem millia virorum continens.* Ep. VII. 337. C: *μυριάνδρῳ πόλει.*

μυριάς, ἡ, *decem millia;* etiam in univ. ponitur in numero infinito. Polit. 262. D: *μυριάδα ἀποτεμνόμενος ἀπὸ πάντων.* Theaet. 175. A: *ὅτι ... προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι.* Critia 119. A: *μυριάδες ... ἕξ.* Legg. VII. 804. E: *μυριάδες ἀναρίθμητοι γυναικῶν.* III. 698. D: *τοὺς ... Ἐρετριέας ... εἷλε μυριάσι συχναῖς.* Polit. 272. A: *ὥστε ἀνάπαλιν πορεύεσθαι πολλὰς περιόδων μυριάδας.* Critia 112. D: *περὶ δύο μάλιστα ὄντες μυριάδας.* Legg. III. 697. E: *κεκτημένοι μυριάδας ἀπεράντους λογισμῷ.* Menex. 240. A: *πέμψας μυριάδας ... πεντήκοντα ἔν τε πλοίοις καὶ ναυσί.*

μυριετής, ὁ ἡ, *decies millia annorum complectens.* Epin. 987. E: *βεβασανισμένα χρόνῳ μυριετεῖ τε καὶ ἀπείρῳ.*

μυρίος, α, ον, *innumerabilis, infinitus;* etiam *immensus, ingens* (vern. *unsäglich*). Ep. VII. 343. A: *μυρίος δὲ λόγος ... περὶ ἑκάστου τῶν τεττάρων.* Epin. 975. E: *βοήθεια γίγνοιτ' ἂν μυρία μυρίοις.* Apol. 23. C: *ἐν πενίᾳ μυρίᾳ εἰμί.* Ep. VII. 351. E: *Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ.* Phil. 13. A: *τὰ δὲ διαφορότητα ἔχοντα μυρίαν που τυγχάνει.* Legg. III. 677. E: *μυρίαν ... τινὰ φοβερὰν ἐρημίαν.* Theaet. 169. B: *μυρίοι ... Ἡρακλέες* cet. 175. A: *πολλάκις μυρίοι* (ut vern. *viele tausende*, h. e. *unzählige*). Polit. 279. A. Legg. VII. 810. E. I. 649. E: *ἐξ ἧς ἀδικίαι μυρίαι γίγνονται.* II. 668. D: *ἀπεικασίαι μυρίαι.* III. 676. B: *μυρίαι ... ἐπὶ μυρίαις ... πόλεις.* Prot. 334. A: *καὶ ἄλλα μυρία.* Phaed. 70. E. Theaet. 155. C: *καὶ ἄλλα δὴ μυρία ἐπὶ μυρίοις οὕτως ἔχει.* (Id. Soph. 259. B. Legg. I. 638. E.) Gorg. 489. E: *πολλάκις ... εἷς φρονῶν μυρίων μὴ φρονούντων κρείττων ἐστί.* Polit. 268. C. Phil. 66. E: *ἄλλων πολλάκις μυρίων.* Legg. II. 658. C. Ax. 368. D: *τὴν ἀπότευξιν ... θανάτων μυρίων χείρω.* Pol. VII. 527. E: *κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων.* Legg. I. 648. B. Theaet. 170. D: *τοῖς ... μυρίοις.* Legg. XI. 931. B. Soph. 251. A: *ἐν οἷς πᾶσι καὶ ἑτέροις μυρίοις* cet. Legg. VII. 810. D: *στόμασι ... πολλάκις μυρίοις ἐναντία λέγειν.* X. 894. E: *χίλια ἐπὶ μυρίοις.* Apol. 41. C: *ἄλλους μυρίους.* Soph. 245. D: *ἄλλας μυρίας* (v. *ἄλλα μυρία*) *ἀπεράντους ἀπορίας.* Phaedr. 245. A: *μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα* Gorg. 483. E: *ἄλλα μυρία ἄν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν.* Phaed. 94. B: *ἄλλα ... μυρία ὁρῶμεν ἐναντιουμένην τὴν ψυχὴν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα.* Polit. 298. B: *μυρία ἕτερα τοιαῦτα ἐργάζονται.* Phil. 26. B. Legg. I. 630. E. al. — Adverbiorum instar ponuntur *μυρίῳ* (Polit. 272. C: *ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον.* Phil. 67: *μυρίῳ ... οἰκειότερον.* Pol. VII. 520. C: *μυρίῳ βέλτιον ὄψεσθε.* Tim. 33. B: *μυρίῳ κάλλιον.* Legg. VI. 773. A. al.),

et *μυρίον* (Theaet. 166. D: *μυρίον ... διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου αὐτῷ τούτῳ*). — In numero certo (*decem millia*) scribitur accentu mut. *μύριοι, αι, α.* Legg. III. 677. D: *μυριάκις μύρια ἔτη.* Riv. 135. C: *οὐδ' ἂν μυρίων δραχμῶν* (*πρίαιο ἄν*). Phaedr. 248. E: *οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυριῶν.* Theaet. 174. E: *γῆς ... μύρια πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ... κεκτημένος.* Critia 119. A: *εἰς μύρια ἅρματα.*

μυριοστός, ή, όν, cum v. *ἔτος.* Legg. II. 656. E: *τὰ μυριοστὸν ἔτος* (*abhinc annos decies mille*) *γεγραμμένα ἢ τετυπωμένα, οὐχ ὡς ἔπος εἰπεῖν μυριοστόν, ἀλλ' ὄντως.*

μύρμηξ, ὁ, *formica.* Phaed. 82. B: *μυρμήκων.* 109. B: *μύρμηκας.*

μύρον, τό, *unguentum.* Pol. III. 398. E: *μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες.* 373. A: *μύρα καὶ θυμιάματα.* IX. 573. A: *μύρων* (*γέμουσαι*). Alc. I. 122. C: *μύρων ἀλοιφάς.*

μυῤῥίνη, ἡ, *frons myrtea.* Pol. II. 372. B: *ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις.*

μύρτον, τό, *myrtum.* Ep. XIII. 361. B: *τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη.* Pol. II. 372. C: *μύρτα ... σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ.*

μυστήρια, τά, *mysteria.* Men. 76. E: *πρὸ τῶν μυστηρίων.* Theaet. 156. A: *ὧν μέλλω σοι τὰ μυστήρια λέγειν.*

μυχός, ὁ, *imum.* Pol. III. 387. A. (Hom.).

μύω, *comprimo* vel *claudo*; abs. *claudo oculos.* Soph. 239. E: *δόξει σοι μύειν ἢ παντάπασιν οὐκ ἔχειν ὄμματα.* Theaet. 164. A: *ἐὰν μύσῃ.* 163. E: *ἢ καὶ μύσας;* Phaedr. 251. D: *μύσαντα ἀποκλείει τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ.* Gorg. 480. C: *παρέχειν μύσαντα* (*clausis oculis*) *καὶ ἀνδρείως.* Theaet. 164. D.

μυῶ, *initio.* Ep. VII. 333. E: *ἐκ τοῦ ... μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν.* Phaedr. 250. C: *εὐδαίμονα φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες.* Gorg. 497. C: *ὅτι τὰ μεγάλα* (int. *μυστήρια*) *μεμύησαι πρὶν τὰ σμικρά.* Epin. 986. D: *μεμυημένος ἀληθῶς τε καὶ ὄντως.* Phaed. 81. E: *ὥσπερ ... λέγεται κατὰ τῶν μεμυημένων.* Ax. 371. D: *ἐνταῦθα τοῖς μεμυημένοις ἔστι τις προεδρία.* Conv. 209. E: *ταῦτα ... τὰ ἐρωτικὰ ἴσως ... κἂν σὺ μυηθείης.* Men. 76. E. Ax. 371. E: *μυηθῆναι.*

μύωψ, ὁ, *calcar.* Apol. 30. E: *ἵππῳ ... δεομένῳ ἐγείρεσθαι ὑπὸ μύωπός τινος.*

μωμῶμαι, *vitupero.* Prot. 346. C. (Simon.).

μῶν (pr. *μὴ οὖν*, vern. *doch nicht?*), *an forte, num* (vern. *etwa*). Prot. 310. D: *μῶν τί σε ἀδικεῖ Πρωταγόρας;* Theaet. 142. B: *μῶν ἡ δυσεντερία;* Pol. V. 454. A: *ἀλλὰ μῶν καὶ πρὸς ἡμᾶς τοῦτο τείνει ἐν τῷ παρόντι;* Nectitur cum pron. *τι* (*etwa*), Lat. *numquid.* Polit. 259. B: *μῶν τι πρὸς ἀρχὴν διοίσετον;* E. Men. 84. B. Cum part. *οὖν.* Soph. 250. D: *μῶν οὖν ἐν ἐλάττονί τινι νῦν ἐσμὲν ἀπορίᾳ περὶ τὸ ὄν;* Polit. 292. E. Phil. 23. D. Legg. I. 624. A. Cum

partt. negantt. οὐ (Soph. 234. A: μῶν οὐ παιδιὰν νομιστέον; Polit. 291. D. Phil. 22. B.) et μή (Phaed. 84. C: μῶν μὴ δοκεῖ ἐνδεῶς λελέχθαι; vern. *scheint es vielleicht* —? Soph. 263. A: μῶν μὴ μακρὸς ὁ λόγος; Pol. I. 351. E: μῶν μὴ ἀπολεῖ τὴν αὑτῆς δύναμιν —; VI. 505. C. Lys. 208. C. al.).

μῶνυξ, ὁ ἡ, *solidipes.* Polit. 265. D: τῷ σχιστῷ τε καὶ τῷ καλουμένῳ μώνυχι. Lys. 212. E: μώνυχες ἵπποι (Sol.).

μωρία, ἡ, *stultitia.* Prot. 317. A: πολλὴ μωρία. Legg. VII. 818. D: πολλὴ καὶ (v. ἡ) μωρία τοῦ διανοήματος. Epin. 983. E: πολλὴ μωρία τε καὶ ἀλογία.

μῶρος, α, ον, *stolidus.* Lach. 197. A: ἄφοβον καὶ μῶρον (καλῶ). Legg. IX. 857. D: ὦ μῶρε.

N.

νῦ, τό. Crat. 414. C: μεταξὺ τοῦ χῖ καὶ τοῦ νῦ cet. 417. B. 427. C: τοῦ δ' αὖ νῦ τὸ εἴσω αἰσθόμενος τῆς φωνῆς, τὰ ἔνδον καὶ τὰ ἐντὸς ὠνόμασεν. 417. B: νῦ ἀντὶ τοῦ δέλτα ἀποδιδόντι.

ναί, *ita*, *vero*, ut in respons. Prot. 330. A. Theaet. 193. A: ναί, ἀληθῆ γε. Soph. 253. D: ναί, φήσομεν. Pol. IV. 422. B: ναὶ τοῦτό γε. Sq. μὰ Δία, v. μά. Saepius unum ita affirmat ut alterum excludat (Lat. *certe* vel *imo*). Prot. 347. B: ναί ... εἰς αὖθίς γε. Soph. 226. E: ναί, κατὰ σχολήν γε ἴσως. Parm. 128. B. Phil. 27. E: ναί, τῶν τὸ μᾶλλον (δεχομένων). Pol. III. 415. E: ναί ... στρατιωτικάς γε, ἀλλ' οὐ χρηματιστικάς. X. 606. A: ναί ... εἰ ἐκείνῃ γ' αὐτὸ σκοποίης.

ναίχι, i. q. ναί. De lucri cup. 232. (resp.).

ναίω, *incolo* (Legg. III. 680. B. Hom.) et *situs sum* (Pol. II. 364. D. Hes.).

νᾶμα, τό, *liquor*; *aqua*, *fons.* Tim. 75. E: τὸ ... λόγων νᾶμα ... κάλλιστον καὶ ἄριστον πάντων ναμάτων. 77. C: ἵν' ὥσπερ ἐκ νάματος ἐπιόντος ἄρδοιτο. Critia 117. A: τοῦ ψυχροῦ ... καὶ τοῦ θερμοῦ νάματος. Phaedr. 278. B: εἰς τὸ Νυμφῶν νᾶμα. Gorg. 493. E: νάματα ... σπάνια. Critia 112. D. (ubi v. ὕδατα). Phaedr. 235. C: ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαι. Legg. VIII. 844. A: ἐκ τῶν κοινῶν ναμάτων. Tim. 80. D: τὰ τῆς τροφῆς νάματα. Critia 111. D: ἄφθονα κρηνῶν καὶ ποταμῶν νάματα. 118. E. Legg. VI. 761. B: νάματα καὶ κρήνας ποιοῦσαι. C. VIII. 844. B: τὰ ἐκ Διὸς ἰόντα νάματα.

ναός, ὁ, *templum.* Pol. III. 394. A: ἐν ναῶν οἰκοδομήσεσιν. Legg. V. 738. C: βωμοὺς καὶ ναούς. VII. 814. B.

νάπη, ἡ, *vallis* s. *convallis.* Ion. 534. B: ἐκ Μουσῶν

κήπων τινῶν καὶ ναπῶν. Legg. VI. 761. B: εἰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι νάπας ὅσαι κοῖλαι.

ναρθηκοφόρος, ὁ ἡ, *ferulam gestans.* Phaed. 69. C (e poët.).

νάρκη, ἡ, *torpedo* (vern. *Krampfroche*). Men. 80. C: ἡ νάρκη. A: δοκεῖς μοι παντελῶς ... ὁμοιότατος εἶναι ... ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ.

ναρκῶ, *torpeo.* Men. 80. B: ἀληθῶς γὰρ ἔγωγε καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ στόμα (v. σῶμα) ναρκῶ. A: ναρκᾶν ποιεῖ. 84. B. 80. C: ναρκῶσα. 84. C: ναρκήσας.

ναυκληρία, ἡ, *res nautica.* Legg. I. 643. E: εἴς τε καπηλείας καὶ ναυκληρίας.

ναυκληρικός, ή, όν, *navicularius* (adi.). Legg. VIII. 842. D: ναυκληρικῶν ... καὶ ἐμπορικῶν cet.

ναύκληρος, ὁ, *navicularius* (subst.). Prot. 319. D: ἔμπορος, ναύκληρος cet. Ep. VII. 329. E. Pol. VI. 488. C: τῷ ναυκλήρῳ. A: εἴτε πολλῶν νεῶν πέρι εἴτε μιᾶς ναυκλήρον. C: τὸν ... γενναῖον ναύκληρον. Ep. VII. 346. E: αὐτὸς τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάττων. Polit. 290. A: ἐμπόρους καὶ ναυκλήρους. Legg. VIII. 831. E.

ναυμαχία, ἡ, *pugna navalis.* Legg. III. 698. C: πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας. Apol. 32. B. Menex. 242. C: νικήσαντες αὐτοὺς ναυμαχίᾳ. Legg. IV. 707. B: τήν γε περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς βαρβάρους γενομένην. Menex. 243. D: ἐνικήσαμεν οὐ μόνον τὴν τότε ναυμαχίαν cet. A: ἐν ταῖς ναυμαχίαις cet.

ναυμαχῶ, *pugnam navalem committo.* Polit. 298. D: ἐὰν ναυμαχεῖν ... δέῃ που μακροῖς πλοίοις πρὸς ἕτερα τοιαῦτα. Alc. I. 120. D: τριήρη ... μέλλουσαν ναυμαχεῖν. Menex. 241. E: οἱ ... ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχήσαντες. B: τῶν τότε ναυμαχησάντων. Ib. τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων. A: τοῖς ... ναυμαχήσασι.

ναυπηγήσιμος, ὁ ἡ, *ad naves fabricandas aptus.* Legg. IV. 705. C: ναυπηγησίμης ὕλης. 706. B: ναυπηγησίμων ξύλων.

ναυπηγία, ἡ, *navium constructio.* Prot. 319. B: περὶ ναυπηγίας. Phil. 54. B. Legg. VII. 803. A: τὴν τῆς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος. Phil. 56. B: κατὰ ... ναυπηγίαν.

ναυπηγός, ὁ, *faber navalis.* Pol. I. 333. C: ὁ ναυπηγός. Legg. VII. 803. A. Crat. 390. B: τῷ τοῦ ναυπηγοῦ (ἔργῳ). Gorg. 455. B: περὶ ναυπηγῶν (αἱρέσεως). Legg. IV. 705. C: τοῖς ναυπηγοῖς. Euth. 13. D. Prot. 319. B: τοὺς ναυπηγούς. Gorg. 503. E.

ναυπηγῶ, *naves construo.* Alc. I. 107. C: ναυπηγεῖν ... οὐκ ἐπίστασαι. Med. Ib. ὁποίας τινὰς χρὴ αὐτοὺς τὰς ναῦς ναυπηγεῖσθαι. Menex. 245. A: ναυπηγησαμένη.

ναῦς, ἡ, *navis.* Legg. VI. 758. A: ναῦς ... ἐν θα-

λάττῃ πλέουσα. Polit. 296. E: τὸ τῆς νεὼς καὶ ναυτῶν ... ξυμφέρον παραφυλάττων. Pol. III. 389. D: πόλεως ὥσπερ νεὼς ἀνατρεπτικόν. VI. 488. D: νεὼς ἀρχικός. Tim. 85. E: οἷον νεὼς πείσματα. Pol. I. 341. D: ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ. VI. 488. A. Legg. XII. 961. E. Riv. 136. D: ἐν νηΐ χειμαζομένῃ. Gorg. 511. E: παρὰ τὴν θάλατταν καὶ τὴν ναῦν. Pol. VI. 488. D: ἐπιστάμενον τὰ κατὰ ναῦν. A: πολλῶν νεῶν πέρι. VIII. 551. C: νεῶν ... κυβερνήτας. Critia 119. B. Legg. III. 699. A. IV. 706. E: νηῶν (Hom.). Ep. VII. 345. D: ἔκπλοι τῶν νεῶν. Pol. VI. 489. A: ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί. Critia 115. D. Apol. 28. D: παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν (ex Hom.). Menex. 240. A: ἔν τε πλοίοις καὶ ναυσί. Gorg. 517. C: ναῦς ... καὶ τείχη cet. Polit. 298. E: κυβερνῶντας τὰς ναῦς. Pol. VI. 488. E. Legg. IV. 706. E: νῆας (Hom.). Alc. I. 107. C.

ν α ύ τ η ς, ὁ, *nauta*. Pol. I. 341. C. 342. E: τῷ ναύτῃ. Legg. IV. 706. B: ναῦται γενόμενοι. Polit. 302. A: διὰ τὴν τῶν κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν μοχθηρίαν. Pol. I. 341. C. Phaedr. 243. C: ἐν ναύταις που τεθραμμένον. Pol. VI. 489. C. 488. B: τοὺς ... ναύτας στασιάζοντας πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς κυβερνήσεως. Critia 119. B. Legg. X. 906. E: ἀνατρέπουσι ... ναῦς τε καὶ ναύτας.

ν α υ τ ι κ ό ς, ή, όν, *nauticus, rerum nauticarum sciens*; neutr. *res nauticae*, pl. *copiae navales*. Legg. IV. 706. B: διὰ μιμήσεως ναυτικῆς. C: ἐκ ναυτικῆς ὁπλιτείας. Pol. VI. 488. C: ναυτικὸν ... καλοῦντας καὶ κυβερνητικὸν cet. Legg. I. 638. A: ἐὰν τὴν ναυτικὴν ἔχῃ ἐπιστήμην μόνον. IV. 706. B: ὥστ' εὐμαρῶς ναυτικὴν παρασχέσθαι δύναμιν. Polit. 299. B: τὸ ναυτικόν. Pol. VI. 488. B: περὶ ναυτικῶν. Polit. 298. D: τοῖς ναυτικοῖς ὀργάνοις. Legg. IV. 706. C: ναυτικούς. Alc. I. 124. E: παρὰ τοὺς ναυτικοὺς γὰρ ἂν ᾖμεν. Legg. IV. 707. A: αἱ διὰ τὰ ναυτικὰ πόλεων δυνάμεις. Alc. I. 124. E: ἀλλὰ τὰ ναυτικὰ λέγεις;

ν α υ τ ι λ ί α, ἡ, *navigatio*. Alc. I. 125. D: κοινωνούντων ναυτιλίας. Pol. VII. 527. D: οὐδὲ ναυτιλίᾳ προσήκει. VIII. 551. C: τὴν ναυτιλίαν. Legg. IV. 709. B: περί τε ναυτιλίαν καὶ κυβερνητικὴν cet.

ν α υ τ ί λ λ ο μ α ι, *navigo*. Pol. VIII. 551. C: πονηρὰν ... τὴν ναυτιλίαν αὐτοὺς ναυτίλλεσθαι.

ν α υ τ ι ῶ, *nauseo*. Legg. I. 639. B: ἄν τ' οὖν ναυτιᾷ ἄν τε μή. Theaet. 191. A: ὡς ναυτιῶντες.

ν ά ω, *fluo*. Phaedr. 264. D. (epigr.).

ν ε α λ ή ς, ὁ ἡ, *recens, vegetus* (non defatigatus). Polit. 265. B: νεαλέστεροι γὰρ ὄντες ῥᾶον αὐτὴν πορευσόμεθα.

ν ε α ν ί α ς, ὁ, *iuvenis*. Prot. 309. B. Pol. VIII. 549. B: ὁ τιμοκρατικὸς νεανίας. Gorg. 481. E: πρὸς τὸν Πυριλάμπους νεανίαν τὸν καλόν. Phaedr. 257. C: ὦ νεανία. Riv. 132. C. Pol. III. 403. C: οἱ νεανίαι. 389. D: τοῖς νεανίαις.

Etiam est *homo iuvenilis*, h. e. *protervus* vel *insolens*. Soph. 239. D: τί τις τῷ νεανίᾳ πρὸς τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρινεῖται.

νεανίευμα, τό, *dictum* aut *factum protervum*. Pol. III. 390. A: ὅσα ἄλλα τις ἐν λόγῳ ἢ ἐν ποιήσει εἴρηκε νεανιεύματα ἰδιωτῶν εἰς ἄρχοντας.

νεανιεύομαι, *me iacto* vel *effero*. Phaedr. 235. A: ἐφαίνετο δή μοι νεανιεύεσθαι ἐπιδεικνύμενος ὡς cet. Gorg. 482. C: δοκεῖς νεανιεύεσθαι ἐν τοῖς λόγοις. 527. D: νεανιεύεσθαι ὥς τι ὄντας.

νεανικός, ή, όν, *validus*. Pol. X. 606. C: νεανικὸν ποιήσας (τὸ βουλόμενον γελωτοποιεῖν). — Etiam *protervus, ferox, superbus*. Gorg. 508. D: τὸ νεανικὸν δὴ τοῦτο τοῦ σοῦ λόγου. 509. A: ἢ σοῦ τις νεανικώτερος. Ep. IV. 320. D: εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστιν εἰπεῖν. — Ut Lat. *superbus*, est etiam *splendidus, excellens, praestans*. Pol. VIII. 563. E: αὕτη ... ἡ ἀρχὴ οὑτωσὶ καλὴ καὶ νεανική. VI. 491. E: οὐκ ἐκ νεανικῆς φύσεως τροφῇ διολομένης (v. διολλυμένης) γίγνεσθαι. Lys. 204. E: ὡς γενναῖον καὶ νεανικὸν τοῦτον τὸν ἔρωτα πανταχῇ ἀνεῦρες! Pol. IV. 425. C: φαῖμεν ἂν εἰς ἕν τι τέλεον καὶ νεανικὸν ἀποβαίνειν αὐτὸ ἢ ἀγαθὸν ἢ καὶ τοὐναντίον. Gorg. 486. A. (Eurip.). Pol. VI. 503. C: νεανικοί τε καὶ μεγαλοπρεπεῖς τὰς διανοίας. II. 363. C: τούτων νεανικώτερα τἀγαθά. Alc. I. 104. A: νεανικωτάτου γένους ἐν τῇ σεαυτοῦ πόλει. Ep. III. 318. B: τὸν κολοφῶνα ... ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας.

νεανικῶς, *strenue*. Theaet. 168. C: πάνυ γὰρ νεανικῶς τῷ ἀνδρὶ βεβοήθηκας. Etiam *audacter* (vern. *keck*). Ep. VII. 347. D: πάνυ νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν.

νεανίσκος, ὁ, *iuvenis*. Prot. 317. E: ὑπὲρ τοῦ νεανίσκου. 318. B. Conv. 198. A. Pol. II. 375. A: νεανίσκου εὐγενοῦς. Theag. 122. D: τί καλὸν ὄνομα τῷ νεανίσκῳ; Epin. 990. C: παῖδα ὄντα καὶ νεανίσκον. Legg. X. 904. E: ὦ παῖ καὶ νεανίσκε. Lys. 206. D: ἀναμεμιγμένοι ἐν ταὐτῷ εἰσὶν οἵ τε νεανίσκοι καὶ οἱ παῖδες. Pol. I. 328. D: τοῖςδε ... τοῖς νεανίσκοις. III. 413. E: ἔν τε παισὶ καὶ νεανίσκοις καὶ ἐν ἀνδράσι. Conv. 211. D: τοὺς καλοὺς παῖδάς τε καὶ νεανίσκους.

νεάτη, ἡ, (χορδή), *suprema chorda*. Pol. IV. 443. D: νεάτης (ὅρον).

νεβρός, ὁ, *hinnuleus*. Charm. 155. D: νεβρόν.

νέηλυς, ὁ ἡ, *qui recens advenit*. Legg. IX. 979. D: εἴτε πάλαι ἐνοικοῦντος εἴτε νεήλυδος ἀφιγμένου.

νεῖκος, τό, *discordia*. Soph. 243. A: διὰ νεῖκός τι.

νεκρός, ὁ, *mortuus*; etiam *hominis mortui corpus* s. *cadaver*. Gorg. 524. C: τούτου καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνῃ ὁ νεκρὸς μέγας. Ib. κομήτης τούτου καὶ ὁ νεκρός. Polit. 270. E: τὸ τοῦ νεκροῦ σῶμα. Pol. III. 390. E: τιμὴν ... λαβόντα

νεκροῦ ἀπολύειν. Legg. IX. 873. B: *ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ βάλλων.* Pol. III. 391. B: *Πατρόκλῳ ... ὄντι.* Phaed. 80. C: *ἐν ὁρατῷ κείμενον (σῶμα), ὃ δὴ νεκρὸν καλοῦμεν.* 115. A: *νεκρὸν λούειν.* C: *οἴεταί με ἐκεῖνον εἶναι ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρόν.* Pol. V. 469. D: *νεκρὸν συλᾶν.* Gorg. 492. E: *οἱ νεκροί.* Pol. X. 614. B: *ἀναιρεθέντων δεκαταίων τῶν νεκρῶν.* Legg. XII. 959. B: *τὰ τῶν νεκρῶν σώματα.* Pol. IV. 639. E: *αἰσθανόμενος νεκροὺς παρὰ τῷ δημίῳ κειμένους.* 440. A.

νεκροσυλία, ἡ, *mortuorum spoliatio.* Pol. V. 469. E: *ἐατέον ... τὰς νεκροσυλίας.*

νέκταρ, τό, *nectar.* Conv. 203. B: *μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος.* Phaedr. 247. E: *νέκταρ ἐπότισε.*

νέκυς, ὁ, *mortuus,* pl. *νέκυες,* *inferi.* Gorg. 526. D. et Pol. III. 386. C. (Hom.).

νεμεσητός, ή, όν, *indignus.* Legg. XII. 943. E: *ψεῦδος δὲ αἰδοῖ καὶ δίκῃ νεμεσητὸν κατὰ φύσιν.* Euthyd. 282. B: *οὐδὲ νεμεσητὸν ἕνεκα τούτου ὑπηρετεῖν καὶ δουλεύειν* cet.

νεμεσῶ, *indignor,* c. dat. *do alicui aliquid crimini.* De lege 319. A: *νεμεσᾷ γὰρ ὁ θεὸς ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον* cet. Legg. XI. 927. C: *νεμεσῶσι ... μάλιστα αὐτοῖς (αὖ τοῖς?) εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι.*

νέμω, *distribuo, divido; tribuo, do* (ut nomen), *irrogo* (ut mulctam). Phaedr. 278. D: *τίνας ... τὰς ἐπωνυμίας αὐτῷ νέμεις;* Prot. 320. D: *νέμει.* Legg. VI. 757. C. VIII. 848. B: *νέμομεν.* III. 696. A: *ὅτι πενίᾳ καὶ πλούτῳ ... διαφέρουσαν οὐδ' ἡντινοῦν τιμὴν καὶ τροφὴν νέμετε.* XI. 923. D: *νεμέτω τὰ περιόντα τοῦ κλήρου.* Gorg. 490. C: *νέμειν.* Legg. IX. 863. A: *θάνατον ... νέμειν* (*irrogare*). Ep. VII. 337. C: *νέμειν πλέον.* Gorg. 484. E: *νέμων τὸ πλεῖστον ... μέρος* (Eurip.). Legg. IV. 718. A: *τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα.* Alc. II. 146. A: *νέμοντα τὸ πλεῖστον ... μέρος.* Gorg. 492. C: *μηδὲν πλέον νέμοντες τοῖς φίλοις τοῖς αὐτῶν ἢ τοῖς ἐχθροῖς.* Prot. 320. E: *πτηνὸν φυγὴν ... ἔνεμεν.* Tim. 41. D: *ἔνειμε ... ἑκάστην (ψυχὴν) πρὸς ἕκαστον (ἄστρον).* Menex. 238. A: *ἔνειμε καὶ τοῖς ἄλλοις.* Pol. II. 364. B: *ὡς ... καὶ θεοὶ πολλοῖς ... ἀγαθοῖς δυστυχίας τε καὶ βίον κακὸν ἔνειμαν.* Prot. 322. C: *οὕτω καὶ ταύτας νείμω;* Legg. VI. 771. D: *λόγῳ νείμωμεν ... ταύτην (αὐτήν?).* Prot. 320. D: *νεῖμαι δυνάμεις ἑκάστοις.* 337. A: *μὴ ἴσον ... νεῖμαι ἑκατέρῳ.* Legg. III. 697. A. V. 741. A: *ὁ νείμας κλῆρον ὢν θεός.* VII. 816. C: *νείμαντα ἐπὶ πάσας ἑορτὰς τῶν θυσιῶν ἑκάστῃ τὸ πρόςφορον οὕτω.* VI. 758. B: *νείμαντας.* VIII. 848. B: *πῶς ... ταῦτα ὀρθότατα νέμοιτ' ἄν;* Ib. *νεμόμενον.* 847. E: *τὰ ἄλλα ὡραῖα νεμόμενα.* Parm. 144. B: *ἐπὶ πάντα ... πολλὰ ὄντα ἡ οὐσία νενέμηται.* D. Legg. VI. 760. B: *δώδεκα ... ἡ χώρα πᾶσα ... ἴσα μόρια νενέμηται.* Prot. 322. C: *ὡς τέχναι*

νενέμηνται. Soph. 267. B: *νενεμήσθω.* Parm. 144. D: *ὡς πλεῖστα μέρη ἡ οὐσία νενεμημένη εἴη.* Tim. 53. D: *ἀνίσοις ἄνισα μέρη νενεμημένης (γωνίας).* Legg. V. 737. E: *δύο ... μέρη τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ πρῶτον νεμηθήτω.* Med. Legg. V. 740. A: *νεμέσθων.* 745. E: *δύο νέμεσθαι ἕκαστον οἰκήσεις.* 736. E: *τὰ δὲ νεμομένους.* 741. B: *ὃ τὸ πρῶτον ἐνείμασθε.* VI. 771. B: *ἐνείμαντο.* V. 739. E: *νειμάσθων ... πρῶτον γῆν τε καὶ οἰκίας.* 745. D: *νείμασθαι ... καὶ τοὺς ἄνδρας δώδεκα μέρη.* — Divido est etiam *seco;* hinc *comminuo* vel *contero.* Legg. VIII. 849. C: *πυρῶν ἢ κριθῶν εἰς ἄλφιτα νεμηθέντων.* **alimentum do*, h. e. *pasco;* etiam *ago* (pecus) et in univ. *curo.* Pol. II. 373. D: *νέμειν τε καὶ ἀροῦν.* De leg. 318. A: *τὴν ἀνθρωπείαν ἀγέλην ... νέμειν.* Polit. 271. E: *νέμοντος δ' ἐκείνου* (int. *θεοῦ*) *πολιτεῖαι ... οὐκ ἦσαν* cet. 274. B. Critia 109. B: *καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῇ νέμοντες.* Legg. III. 677. E: *νέμουσιν.* Polit. 271. D: *ἑκάστοις ... οἷς αὐτὸς ἔνεμεν.* E: *θεὸς ἔνεμεν αὐτοὺς αὐτός.* Pol. II. 359. D: *κατὰ τὸν τόπον ἣ ἔνεμεν.* Med. *pascor*, in univ. c. accus. *capio* et abs. *versor* vel *vivo.* Critia 115. A: *ὅσα ἐν τοῖς πεδίοις νέμεται.* Alc. I. 122. E. Prot. 320. A: *αὐτοὶ περιιόντες νέμονται ὥσπερ ἄφετοι.* Pol. VI. 498. C: *τότε ἤδη ἀφέτους νέμεσθαι.* Tim. 70. E: *ἀεὶ νεμόμενον πρὸς φάτνῃ.* Pol. III. 401. C: *πολλὰ ... ἀπὸ πολλῶν δρεπόμενοί τε καὶ νεμόμενοι.* Legg. II. 666. E: *ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους.* I. 639. A: *αἶγας χωρὶς νεμομένας αἰπόλου.* Polit. 272. A: *θυραυλοῦντες τὰ πολλὰ ἐνέμοντο.*

νεογενής, ὁ ἡ, *recens natus* et in univ. *recens.* Soph. 259. D: *ἄρτι ... τῶν ὄντων τινὸς ἐφαπτομένου δῆλος νεογενὴς ὤν* (*ἔλεγχος*). Polit. 270. E: *εἰς τὴν τοῦ νεογενοῦς παιδὸς φύσιν ἀπῄει.* Legg. VII. 791. D: *τῷ νεογενεῖ.* 792. E: *τὸν ἀρτίως νεογενῆ.* Theaet. 160. E: *σὸν ... εἶναι οἷον νεογενὲς παιδίον.* Polit. 273. E: *τὰ ... ἐκ γῆς νεογενῆ σώματα πολιὰ φύντα.* Legg. VII. 790. D: *περὶ τὰ νεογενῆ παίδων θρέμματα.*

νεοθνής, ὁ ἡ, *recens mortuus.* Legg. IX. 865. D: *νεοθνὴς ὤν.*

νεοπρεπής, ὁ ἡ, *iuvenilis.* Legg. X. 892. D: *μή πῃ πρεσβύτας ἡμᾶς ὄντας νεοπρεπὴς ὢν* (*λόγος*) *παραπείσῃ.*

νέος, α, ον, et *ὁ ἡ*, *novus*, *recens; iuvenis* (compar. *iunior* et *minor natu*); etiam *rudis.* Phaedr. 278. E: *νέος ἔτι ... Ἰσοκράτης.* Theaet. 162. D: *νέος γὰρ εἶ, ὦ φίλε παῖ.* 183. E: *πάνυ νέος.* Conv. 182. B: *οὔτε νέος οὔτε παλαιός.* Pol. III. 402. A: *ἔτι νέος ὤν.* Crat. 418. B: *ἡ ... νέα φωνή* (opp. *ἡ παλαιά*). Tim. 81. B: *νέα ... ξύστασις τοῦ παντὸς ζώου.* 83. B: *νέα ... σάρξ.* Legg. III. 691. C. Prot. 315. D: *νέον ἔτι μειράκιον.* Polit. 294. C: *ἄν τι νέον ... τῳ ξυμβαίνῃ βέλτιον παρὰ τὸν λόγον.* Crat. 409. B: *νέον ... ἀεὶ ἐστι*

περὶ τὴν σελήνην τοῦτο τὸ φῶς. Gorg. 510. D: *εὐθὺς ἐκ νέου* (Lat. *a puero*). Id. Conv. 209. A. Pol. VI. 485. D. IX. 572. C. Apol. 21. A. Similiter Pol. III. 409. A: *ἐκ νέας* (de *ψυχῇ*). Parm. 128. D: *ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη*. Conv. 175. E. Pol. VI. 486. B: *εὐθὺς νέου ὄντος*. Conv. 218. A: *νέου ψυχῆς*. Tim. 83. C: *ἐκ νέας καὶ ἁπαλῆς σαρκός*. Crat. 411. D: *τοῦ νέου ... ἕοις*. Tim. 83. D. Pol. II. 377. A: *νέῳ καὶ ἁπαλῷ ὁτῳοῦν*. Lach. 180. A: *νέῳ ἀνδρί*. Legg. 849. B: *μηνὸς τῇ νέᾳ* (int. *ἡμέρᾳ*). Gorg. 485. C: *παρὰ νέῳ ... μειρακίῳ*. Conv. 195. C: *ἀεὶ νέον*. 210. A: *νέον ὄντα*. Pol. IX. 572. D: *νέον υἱόν*. Legg. III. 692. B: *ψυχὴν νέαν*. Crat. 409. B: *ὅτι ... σέλας νέον τε καὶ ἕνον ἔχει ἀεί* (*ἡ σελήνη*). Conv. 207. D: *ὅτι ἀεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ*. Legg. II. 653. D: *τὸ νέον ἅπαν ... ἡσυχίαν ἄγειν οὐ δύνασθαι*. Prot. 314. B: *ἡμεῖς γὰρ ἔτι νέοι* (vern. *zu jung*) *ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι*. Phaedr. 244. D: *ἣν νῦν οἰωνιστικὴν ... οἱ νέοι καλοῦσιν*. 275. B: *ὥσπερ ὑμεῖς οἱ νέοι*. Phil. 13. D: *οἱ ... περὶ λόγους ἅμα νέοι*. Pol. III. 401. C: *οἱ νέοι* (*iuvenes*). VI. 487. D: *νέοι ὄντες*. Tim. 22. B: *νέοι ἐστὲ ... τὰς ψυχὰς πάντες*. 23. B: *ὥστε πάλιν ἐξ ἀρχῆς οἷον νέοι γίγνεσθε*. Legg. VIII. 835. D: *νέοι ... νέαι τε*. Gorg. 483. E: *ἐκ νέων* (Lat. *a pueris*). Id. Theaet. 172. C. 173. A: *ἡ ἐκ νέων δουλεία*. C. Pol. II. 367. A. VIII. 559. B. Legg. I. 642. B. X. 887. D: *ἐκ νέων παίδων*. Soph. 234. B: *τοὺς ἀνοήτους τῶν νέων παίδων*. Pol. I. 328. A: *ξυνεσόμεθα ... πολλοῖς τῶν νέων αὐτόθι*. II. 383. C: *ἐπὶ παιδείᾳ ... τῶν νέων*. Legg. VII. 822. E: *περὶ τὴν τῶν σφόδρα νέων παίδων τροφήν*. X. 890. A: *ἀνθρώπων νέων*. Euth. 2. D: *τῶν νέων φυτῶν*. Pol. III. 400. E: *τοῖς νέοις*. Legg. X. 890. A: *ἀνθρώποις ... νέοις* (nos: *jungen Leuten*). Pol. II. 378. A: *πρὸς ἄφρονάς τε καὶ νέους*. VI. 492. B: *καὶ νέους καὶ πρεσβυτέρους*. Theag. 127. E: *νέους ἀνθρώπους*. Legg. VIII. 835. D: *νέους τε καὶ νέας*. Tim. 21. B: *ἅτε ... νέα κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὄντα τὰ Σόλωνος* (*ποιήματα*) *... ᾔσαμεν*. Prot. 310. E: *ἐγὼ γὰρ ... νεώτερός εἰμι*. Phil. 15. E. Conv. 180. A: *νεώτερος πολύ*. D: *ἡ δὲ νεωτέρα*. Legg. XI. 930. C. Polit. 270. E: *νεώτερον καὶ ἁπαλώτερον ἐφύετο*. Euth. init. *τί νεώτερον ... γέγονεν —;* Conv. 181. C: *ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας ... οὔσης πολὺ ἢ τῆς ἑτέρας*. Phaedr. 227. C: *πρεσβυτέρῳ ἢ νεωτέρῳ*. Legg. XII. 950. D: *νεωτέρῳ ἐτῶν τετταράκοντα*. Pol. II. 380. B: *μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον*. Tim. 34. C: *τὴν ... ψυχὴν οὐχ ὡς νῦν ὑστέραν ἐπιχειροῦμεν λέγειν, οὕτως ἐμηχανήσατο καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν*. Prot. 310. B: *μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις;* Tim. 38. A. Ep. VII. 349. A: *οἶδε πεφόβηνται μή τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα ποιήσῃς ... νεώτερον*. Phil. 13. D: *φανούμεθά γε νεώτεροι* (*rudiores*) *τοῦ δέοντος*. Apol. 39. D: *ὅσῳ νεώτεροί εἰσι*. Pol. V. 465. A: *νεωτέρων πάν-*

των ἄρχειν. III. 412. C: νεωτέρους ... τοὺς ἀρχομένους. Legg. VII. 802. B: μὴ νεωτέρους πεντήκοντα ἐτῶν. Parm. 137. B: ἢ ὁ νεώτατος (*minimus natu*); Conv. 195. A: νεώτατος θεῶν. Parm. 137. C: τὸν νεώτατον λέγων. Conv. 195. C: νεώτατον ... θεῶν. Pol. V. 459. B: ἐκ τῶν νεωτάτων ἢ ἐκ τῶν γεραιτάτων cet. Legg. VII. 789. A: τοῖς ἄρτι γεγονόσι καὶ νεωτάτοις. Gorg. 521. E: τοὺς νεωτάτους ὑμῶν διαφθείρει. Pol. V. 467. E: ὡς νεωτάτους.

νεοτελής, ὁ ἡ, *recens initiatus*. Phaedr. 250. E: ὁ ... μὴ νεοτελής.

νεότης, ἡ, *iuventus* (*iuvenilis aetas* et *iuvenes*, ut vern. *die Jugend*). Pol. I. 329. D: καὶ γῆρας ... καὶ νεότης. Soph. 222. A: πλούτου καὶ νεότητος οἷον λειμῶνας ἀφθόνους. Ep. VII. 324. D. Pol. I. 329. A: τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες. Legg. XII. 946. A. II. 657. D: τοῖς δυναμένοις ἡμᾶς ὅτι μάλιστα εἰς τὴν νεότητα μνήμῃ ἐπεγείρειν. XI. 934. A. Ep. VII. 328. A. **temeritas* vel *petulantia* (quippe iuventutis propria). Legg. IV. 716. A: ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ (ἐπαιρόμενος). Apol. 26. E: ὕβρει τινὶ καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι. Phaedr. 252. B: διὰ νεότητα.

νεότμητος, ὁ ἡ, *recens sectus*. Tim. 80. D: νεότμητα ... καὶ ἀπὸ ξυγγενῶν ὄντα (τὰ τῆς τροφῆς νάματα).

νεοττιά, ἡ, *nidus*. Pol. VIII. 548. A: ἀτεχνῶς νεοττιὰς (v. νεοττίας) ἰδίας.

νεοττός, ὁ, *pullus*. Legg. VI. 776. A: οἷον νεοττῶν γέννησιν καὶ τροφήν.

νεουργός, ὁ, ἡ, *recens factus* et in univ. *recens* vel *novus*. Legg. VI. 495. E: νεουργὸν ἱμάτιον ἔχοντος.

νέρθε, *subtus*. Ion. 539. A. (Hom.).

νέρτεροι, οἱ, *inferi*. Locr. 104. D: δυςδαίμοσι νερτέροις.

νεύρινος, η, ον, *e fibris confectus*. Polit. 279. E: τὰ μὲν νεύρινα (περικαλύμματα) φυτῶν ἐκ γῆς.

νεῦρον, τό, *nervus*. Tim. 82. C: νεῦρον ... ἐξ ἰνῶν διὰ τὴν ξυγγένειαν (γίγνεται). Ib. νεύρου. Phaed. 80. D: ὀστᾶ τε καὶ νεῦρα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα. 99. A. Tim. 82. C: κατὰ φύσιν γὰρ σάρκες ... καὶ νεῦρα ἐξ αἵματος γίγνεται. Legg. I. 644. E: οἷον νεῦρα ἢ σμήρινθοί τινες. Phaed. 98. C: ὅτι ξύγκειταί μοι τὸ σῶμα ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων. Tim. 74. B. Legg. XII. 945. C: νεύρων ἐπιτόνους. Tim. 75. C: σαρξὶ ... καὶ νεύροις. Legg. I. 644. E: τοῖς ἄλλοις νεύροις. Phaed. 98. D: χαλῶντα καὶ ξυντείνοντα τὰ νεῦρα. Pol. III. 411. B: ἕως ἂν ... ἐκτέμῃ (τὸν θυμὸν) ὥσπερ νεῦρα ἐκ τῆς ψυχῆς. Tim. 75. C. 84. E. Etiam plantarum *fibrae* νεῦρα dicuntur. Polit. 280. C: ὁπόσα φυτῶν ... νεῦρα κατὰ λόγον εἴπομεν.

νευρορράφος, ὁ, *sutor* (sutor veteramentarius ap. Sueton., vern. *Schuhflicker*). Pol. IV. 421. A: νευρορράφοι (sic

Vind. F. Vulgo νευοῤῥάφοι) γὰρ φαῦλοι γενόμενοι ... πόλει οὐδὲν δεινόν.

νευροραφῶ, *calceos consuo.* Euthyd. 294. B: ἢ καὶ νευροραφεῖν (sic Cl. Vulgo νευροῤῥαφεῖν) δυνατὼ ἐστον;

νευρώδης, ὁ ἡ, *nervosus.* Tim. 75. B: νευρώδη ... κεφαλήν.

νεῦσις, ἡ, *inclinatio.* Locr. 100. D: τᾷ εἰς τὸ μέσον καὶ ἀπὸ τῶ μέσω νεύσει.

νευστικός, ή, όν, *nans.* Soph. 220. A: νευστικοῦ ζώου. 221. E: νευστικοῦ μέρους. Ib. περὶ τὰ νευστικὰ τῶν ἐνύδρων.

νεύω, *nuto* vel *adnuo* (vern. *winken*). Phaed. 117. A: ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον ἑστῶτι. **inclino, tendo.* Legg. XII. 945. D: οὐκ εἰς ταὐτὸν ἔτι νεύουσαι.

νέφος, τό, *nubes.* Tim. 49. C: νέφος καὶ ὁμίχλην. Epin. 987. A: νεφῶν καὶ ὑδάτων.

νεφροί, οἱ, *renes.* Tim. 91. A: ὑπὸ τοὺς νεφρούς.

νέω, *no* vel *nato.* Pol. V. 453. D: ὅμως γε νεῖ οὐδὲν ἧττον. Gorg. 511. C: ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη. Legg. III. 689. D: ἂν καὶ τὸ λεγόμενον μήτε γράμματα μήτε νεῖν ἐπίστωνται (v. ἐπιστῶνται). Pol. VII. 529. C: ἐξ ὑπτίας νέων. V. 453. D: ἡμῖν νευστέον.

νέω, *neo.* Polit. 282. E: τὰ νηθέντα.

νεωκόρος, ὁ, *aedituus.* Legg. VI. 759. B νεωκόρους γίγνεσθαι τοῖς θεοῖς. XII. 953. A: ἱερέας τε καὶ νεωκόρους.

νεωκορῶ, *templum verro,* h. e. *spolio.* Pol. IX. 574. D: ἱερόν τι νεωκορήσει.

νεώρια, τά, *navalia.* Gorg. 455. D: ὅτι τὰ νεώρια ταῦτα ... ἐκ τῆς Θεμιστοκλέους συμβουλῆς γέγονε. 469. E: τά γε Ἀθηναίων νεώρια. Critia 117. D: τὰ ... νεώρια τριήρων μεστὰ ἦν. Gorg. 455. B: νεωρίων. 514. A. 519. A. Alc. I. 134. B. Gorg. 517. C: ναῦς ... καὶ νεώρια. Critia 115. C: τοὺς λιμένας καὶ τὰ νεώρια cet..

νεώς, ὁ (i. q. ναός) *templum.* Critia 116. C: τοῦ ... Ποσειδῶνος αὐτοῦ νεὼς ἦν. Prot. 343. B: εἰς τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς. Critia 116. D. E. Alc. I. 129. A: εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ νεών. Ax. 367. C.

νεώσοικοι, οἱ, *stationes navium, navalia.* Critia 116. B: ἀπειργάζοντο νεωσοίκους κοίλους διπλοῦς ἐντός.

νεωστί, *nuper, non ita pridem.* Prot. 318. B: τοῦ νῦν νεωστὶ (ut Lat. *nunc nuper*) ἐπιδημοῦντος. Gorg. 523. B: ἐπὶ Κρόνου καὶ ἔτι νεωστὶ τοῦ Διὸς τὴν ἀρχὴν ἔχοντος. Crat. 409. A: ὃ ἐκεῖνος νεωστὶ ἔλεγεν. Conv. 172. C: εἰ νεωστὶ ἡγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι ταύτην. Pol. VI. 495. E: νεωστὶ ... ἐκ δεσμῶν λελυμένου. IX. 574. B: ἕνεκα νεωστὶ φίλης καὶ οὐκ ἀναγκαίας ἑταίρας γεγονυίας. Tim. 81. C. Legg. III. 694. E. al. Ut Lat. *nuper*, etiam in tempore ponitur

longiore. Gorg. 503. C: Περικλέα τουτονὶ τὸν νεωστὶ (ante annos plus quam viginti) τετελευτηκότα.

νεωτερίζω, novo; *rebus novis studeo*. Legg. XII. 952. E: φυλάττοντας μὴ νεωτερίζῃ τίς τι τῶν τοιούτων ξένων. Pol. IV. 424. B: τὸ μὴ νεωτερίζειν περὶ γυμναστικὴν τε καὶ μουσικὴν παρὰ τὴν τάξιν. VIII. 565. B: κἂν μὴ ἐπιθυμῶσι νεωτερίζειν. Ep. VII. 347. C: σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδέν πω τῶν περὶ ἐκεῖνον. Legg. VII. 798. C: τοὺς παῖδας τοὺς ἐν ταῖς παιδιαῖς νεωτερίζοντας.

νεωτερισμός, ὁ, *rerum novarum studium*. Pol. VIII. 555. D: νεωτερισμοῦ ἐρῶντες. IV. 422. A: πρὸς τῷ νεωτερισμῷ. Ib. ὡς τοῦ μὲν τρυφὴν ... καὶ νεωτερισμὸν ἐμποιοῦντος cet. Legg. VI. 758. C: τῶν ... νεωτερισμῶν ἕνεκα παντοδαπῶν εἰωθότων ἀεὶ γίγνεσθαι.

νεωτέρως, *acrius*, *vehementius*. Legg. X. 907. C: προθυμία ... διὰ ταῦτα νεωτέρως εἰπεῖν ἡμῖν γέγονεν.

νή, Lat. *per*, ut νὴ Δία vel νὴ τὸν Δία (Prot. 312. A. Theaet. 148. C. Crat. 408. B. Pol. I. 332. A. V. 469. E. VII. 534. D. Apol. 39. C. al.), νὴ τὴν Ἥραν (Phaedr. 230. A. Theaet. 154. D. Hipp. mai. 287. A.), νὴ τοὺς θεούς (Prot. 310. B. Gorg. 481. C. Pol. VII. 531. A. Theag. 130. B. Lach. 197. A.). Polit. 257. B: νὴ τὸν ἡμέτερον θεὸν ... τὸν Ἄμμωνα. Pol. III. 399. E: νὴ τὸν κύνα. Id. IX. 592. A.

νηέω, *colligo*. Hipp. min. 370. B. (Hom.).

νήθω, *neo*. Polit. 289. C: περὶ τὸ νήθειν τε καὶ ξαίνειν.

νῆμα, τό, *filum*. Polit. 282. E: τὸ ... στερεὸν νῆμα γενόμενον.

νηνεμία, ἡ, *tranquillitas* vel *tranquillum*. Phaed. 77. E: ὅταν τύχῃ τις μὴ ἐν νηνεμίᾳ, ἀλλ' ἐν μεγάλῳ τινὶ πνεύματι ἀποθνήσκων. Conv. 197. C: νηνεμίαν. Theaet. 153. C: νηνεμίας τε καὶ γαλήνας.

νήπιος, α, ον, *infans*. Ax. 366. D: οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλάει —; 365. C: νηπίου δίκην. 367. A: νηπίων ... φόβητρα.

νηπιότης, ἡ, *infantia*. Legg. VII. 808. E: παιδίας καὶ νηπιότητος χάριν.

νηποινεί, *impune*. Legg. IX. 874. C: νηποινεὶ (plur. codd. νηποινὶ) τεθνάτω ὑπό τε τοῦ ὑβρισθέντος βίᾳ cet.

νῆσις, ἡ, *nendi actio*. Pol. X. 620. E: ἐπὶ τὴν τῆς Ἀτρόπου ... νῆσιν.

νῆσος, ἡ, *insula*. Tim. 24. E: ἡ ... νῆσος. Critia 114. A. 115. B. Tim. 25. A: κρατοῦσα ... ἁπάσης τῆς νήσου. Critia 116. A. Tim. 25. E: ἐν ... τῇ Ἀτλαντίδι νήσῳ ταύτῃ. Critia 117. C. Tim. 24. E: νῆσον ... πρὸ τοῦ στόματος εἶχεν. Critia 113. C. Gorg. 523. B: οἱ ἐκ μακάρων νήσων ἰόντες. Critia 114. C. Menex. 239. E. Phaed. 111. A: ἐν νήσοις. Gorg. 523. B: ἐς μακάρων νήσους. Id. 526. C. Conv. 179. E. 180. B. Pol. VII. 540. B.

νηστικός, ή, όν, *nendi peritus*; fem. *nendi peritia*. Polit. 282. A: *ξαντική γε καὶ νηστική.*

νηφαντικός, ή, όν, *sobrium reddens*. Phil. 61. C: *τὴν ... τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον* (*κρήνην*).

νήφω, *sobrius sum*, trop., ut Lat. *sobrius sum*, *sapio*. Legg. XI. 918. D: *νήφει καὶ πρότερον αἱρεῖται τοῦ πολλοῦ τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον.* Conv. 213. E: *δοκεῖτε γάρ μοι νήφειν.* 222. C. Phaedr. 240. E: *νήφοντος.* Legg. I. 640. E: *ἄρχοντος νήφοντος χωρὶς πραττόμενον.* VI. 773. D: *κολαζόμενος ... ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ.* I. 640. D: *οὐκοῦν νήφοντά τε καὶ σοφὸν ἄρχοντα μεθυόντων δεῖ καθιστάναι* —; Ep. VII. 340. D: *ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα ... ἐν αὐτῷ νήφοντα ἀπεργάζηται.* Critia 121. A: *νήφοντες.* Legg. II. 672. A. Conv. 214. C: *μεθύοντα ... ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν.* Legg. II. 672. A: *τοῖς μὴ νήφουσιν.* Pol. III. 396. A: *μεθύοντας ἢ καὶ νήφοντας.* Legg. II. 671. E: *τοὺς ... νήφοντας τῶν μὴ νηφόντων στρατηγούς.*

νίζω, *lavo*. Ax. 366. C: *ἁ ... χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει* (Epicharm.).

νίκη, ἡ, *victoria* (etiam in iudicio al.) Pol. V. 465. D: *ἡ ... τῶνδε νίκη καλλίων.* Legg. I. 641. A: *νίκη πολέμου.* Pol. IX. 586. D: *πλησμονὴν τιμῆς τε καὶ νίκης ... διώκων.* Legg. II. 665. E: *οἱ περὶ νίκης χοροὶ ἀγωνιζόμενοι.* VIII. 840. C: *τῆς τῶν ἡδονῶν νίκης ἐγκρατεῖς ὄντας.* Menex. 242. D: *μέχρι νίκης ... πολεμεῖν.* Pol. IX. 582. E: *νίκη καὶ ἀνδρεία.* Legg. I. 627. A. Ep. VII. 333. C: *μάλα ἀτόπῳ τε καὶ αἰσχρᾷ νίκῃ.* Pol. V. 465. D: *νίκην ... νικῶσι ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν.* Legg. I. 638. A: *νίκην τε καὶ ἧτταν λέγοντες μάχης.* 647. B: *τὴν ἐν τῷ πολέμῳ νίκην.* XI. 937. C: *τὴν νίκην τῷ ἑλόντι πεποιηκέναι.* I. 641. C: *νῖκαι ... ἀνθρώποις πολλαὶ δὴ τοιαῦται γεγόνασί τε καὶ ἔσονται.* 626. E: *πασῶν νικῶν πρώτη τε καὶ ἀρίστη.* 638. B: *νίκας ... καὶ ἥττας.* 641. C: *διὰ πολέμων νίκας.* VIII. 834. A: *τὰ γέρα καὶ τὰς νίκας διαμένειν.* Lys. 205. C.

νικητήριον, τό, *palma*, *praemium*. Legg. XII. 943. C: *στέφανον δὲ τὸ νικητήριον ἑκάστοις εἶναι θαλλοῦ.* Pol. X. 613. B: *τὰ ... παρὰ θεῶν τοιαῦτ' ἄττ' ἂν εἴη νικητήρια τῷ δικαίῳ.* Phil. 22. C: *τῶν ... νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ.* E: *τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται.* Phaedr. 245. A: *ἀλλὰ τόδε πρὸς ἐκείνῳ δείξας φερέσθω τὰ νικητήρια.* (Legg. II. 657. E: *τὰ νικητήρια φέρειν.* VII. 800. D. Euthyd. 305. D: *τὰ νικητήρια ... οἴσεσθαι.*) Pol. X. 612. D: *ἵνα καὶ τὰ νικητήρια κομίσηται.* Legg. II. 658. A: *θεὶς νικητήρια.* VIII. 829. C: *νικητήρια ... καὶ ἀριστεῖα ἑκάστοισι τούτων δεῖ διανέμειν.* 832. E: *θετέον ἆθλα νικητήρια* (*ἆθλα καὶ νικητήρια?*). 833. C. XII. 964. B: (*ὃς*) *νικητήρια τούτων αὐτῶν εἴληφεν.*

νικηφόρος, ὁ, ἡ, *victor* (subst. et adiect.). Phil. 27. D:

ὁ νικηφόρος οὗτος βίος. Legg. V. 730. D: ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ. Pol. X. 621. D: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι. Legg. XII. 953. D: τῶν νικηφόρων τινὸς ἐπ' ἀρετῇ.

νικῶ, *vinco, supero; superior sum; praesto;* pass. *succumbo, cedo.* Polit. 303. B: ἐν δημοκρατίᾳ νικᾷ (*praestat*) ζῆν. Phil. 12. A: νικᾷ ... φρόνησις τὴν ἡδονήν. Pol. IX. 588. A. Legg. VII. 801. A: νικᾷ γὰρ πάσαισι ταῖς ψήφοις οὗτος ὁ νόμος. Pol. V. 465. D: νίκην ... νικῶσι. Legg. I. 627. A. II. 658. C: ἔχομεν εἰπεῖν τίς ἂν νικῷ δικαίως; Conv. 179. A: οἱ τοιοῦτοι νικῷεν ἂν ... πάντας ἀνθρώπους. Pol. III. 397. D: ἐὰν ἡ ἐμὴ νικᾷ. (Id. Legg. IX. 862. B.) Legg. IV. 715. C: ὃς δ' ἂν ... νικᾷ ταύτην τὴν νίκην ἐν τῇ πόλει. X. 890. A: ὅ τί τις ἂν νικᾷ βιαζόμενος. Menex. 247. A: ἂν ... νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῇ. Phil. 12. A: ἐμοὶ μὲν πάντως νικᾶν ἡδονὴ δοκεῖ. 20. C. Pol. IX. 581. A: πρὸς τὸ κρατεῖν ... καὶ νικᾶν cet. Legg. I. 626. E: τὸ νικᾶν αὐτὸν αὐτόν. Phil. 67. A: τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέᾳ. Conv. 213. E: νικῶντα ἐν λόγοις πάντας ἀνθρώπους. Legg. IX. 856. C: τὴν πλήθει νικῶσαν (ψῆφον). X. 904. B: νικῶσαν ἀρετήν. Gorg. 456. A: ὅτι οἱ ῥήτορές εἰσιν ... οἱ νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τούτων (*quorum sententia vincit*). Legg. I. 634. B: νικῶντας ... ἃ δεῖ νικᾶν. Gorg. 487. C: ὅτι ἐνίκα ἐν ὑμῖν τοιάδε τις δόξα. Menex. 242. E: μεθ' ὧν τότε τοὺς βαρβάρους ἐνίκων κοινῇ. Apol. 36. D: εἴ τις ὑμῶν ἵππῳ ... νενίκηκεν Ὀλυμπίασιν. Phaedr. 256. B: τῶν τριῶν παλαισμάτων ... ἓν νενικήκασιν. Legg. III. 692. D: ὡς οὐ νικῶντές γε οἱ τότε ... καλὰς νενικήκασι μάχας. Theaet. 164. C: πρὶν νενικηκέναι. (Id. Lys. 205. D.) Legg. III. 685. E. Epin. 988. E. Pol. IX. 583. B: δὶς νενικηκώς. Legg. II. 658. D: τίς ... ὀρθῶς ἂν νενικηκὼς εἴη cet. XII. 964. C: τοῦ πᾶσαν ἀρετὴν νενικηκότος. Lys. 205. E: ὥσπερ νενικηκότι. Ep. VII. 330. B: ὁ δ' ἐνίκησεν ἀντιτείνων. Menex. 243. D: ἐνικήσαμεν ... τὴν τότε ναυμαχίαν. Ib. ἡμεῖς ... αὐτοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐνικήσαμεν καὶ ἡττήθημεν. Phaed. 89. C: πρὶν ἂν νικήσω. Legg. VIII. 839. A: ἐὰν καὶ περὶ τὰς ἄλλας νικήσῃ δικαίως. XII. 955. A. Pol. V. 469. C: ἐπειδὰν νικήσωσιν. Legg. III. 699. B: τὸ νικῆσαι μαχομένους. Lach. 191. C: οὕτω νικῆσαι τὴν ἐκεῖ μάχην. Phaedr. 238. C: νικήσασα ἀγωγή. Legg. XII. 958. B: τῷ νικήσαντι. 955. A: νικήσαντα γράφειν ἐν ἱεροῖς. Pol. VIII. 557. A: νικήσαντες. Ep. VII. 337. C: μήτε νικήσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν πλέον. Theag. 128. E: ὅτι οὐ νικήσω. Ion. 530. B: ἄγε δὴ ὅπως καὶ τὰ Παναθήναια νικήσομεν. Legg. I. 626. B: πάντα ... τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τῶν νικώντων γίγνεσθαι. Ep. VII. 337. C: τῶν νενικημένων. Legg. XII. 956. D: νικηθείς (*si causam perdiderit*). Tim. 56. E: μαχόμενον καὶ νικηθέν. Legg. XI. 914. D: τὸν νικηθέντα. Tim. 57. B: νικηθέντα.

νίτρον, τό, (v. *λίτρον*). Locr. 99. C.

νοερός, ά, όν, *mentis compos.* Locr. 99. E: *τὸ μὲν λογικόν ἐστι καὶ νοερόν.* Alc. I. 133. C: *ἔχομεν … εἰπεῖν ὅ τί ἐστι τῆς ψυχῆς νοερώτερον* (v. *θειότερον*) *ἢ τοῦτο περὶ ὃ τὸ εἰδέναι τε καὶ φρονεῖν ἐστίν;*

νόημα, τό, *cogitatio.* Parm. 132. B: *μὴ τῶν εἰδῶν ἕκαστον τούτων ᾖ νόημα.* Ib. *νόημα … οὐδενός.* C: *ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ.* B: *ἓν ἕκαστόν ἐστι τῶν νοημάτων.* C: *ἐκ νοημάτων ἕκαστον εἶναι.* Ib. *νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι.* **consilium.* Polit. 260. D: *τἀλλότρια νοήματα παραδεχόμενον.* **animus.* Conv. 197. E: *ἣν ᾄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.* Etiam *ratio.* Men. 95. E. (Theogn.).

νόησις, ἡ, *intelligentia, ratio.* Crat. 411. D: *ῥοῦ νόησις.* Ib. *αὐτὸ ἡ νόησις τοῦ νέου ἐστὶν ἕσις.* Pol. VII. 524. C. Tim. 52. A: *τοῦτο ὃ δὴ νόησις εἴληχεν ἐπισκοπεῖν.* Def. 414. A: *νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.* Pol. VII. 523. B: *νοήσεως … παρακλητικόν.* 524. D: *οὐκ ἐγερτικὰ τῆς νοήσεως.* 525. C: *τῇ νοήσει αὐτῇ.* 529. B: *ἡγεῖσθαι ἂν αὐτὸν νοήσει, ἀλλ' οὐκ ὄμμασι θεωρεῖν.* Tim. 28. A: *τὸ … νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν.* Crat. 407. B: *θεοῦ νόησιν.* Ib. *τὴν ἐν τῷ ἤθει νόησιν.* Pol. VI. 511. D: *νόησιν … ἐπὶ τῷ ἀνωτάτω* (*λαβέ*). VII. 522. E: *τῶν πρὸς τὴν νόησιν ἀγόντων.* B. 524. B: *λογισμόν τε καὶ νόησιν ψυχὴ παρακαλοῦσα.* 534. A: *ξυναμφότερα δ' ἐκεῖνα* (*ἐπιστήμην* et *διάνοιαν*) *νόησιν* (*ἀρέσκει καλεῖν*). Etiam *mens* (Ep. I. 310: *ὁμοφράδμων νόησις.* Ex poëta) et *cogitatio.* Sis. 388. B: *ὥσπερ ἐν νοήσει τινὶ εἶναι τοῦτο* (*τούτου?*).

νοητός, ή, όν, *sub intelligentiam cadens; qui ratione intelligitur.* Tim. 48. E: *νοητὸν καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὄν.* 92: *εἰκὼν τοῦ νοητοῦ θεοῦ.* Pol. VI. 509. D: *τὸ μὲν νοητοῦ γένους τε καὶ τόπου, τὸ δ' αὖ ὁρατοῦ* (*εἶναι*). 510. B: *τὴν τοῦ νοητοῦ τομήν.* VII. 532. B: *τότε δὴ ἐπ' αὐτῷ γίγνεται τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει.* Tim. 51. A. Pol. VI. 508. C: *ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ.* Phaed. 80. B: *τῷ … θείῳ καὶ ἀθανάτῳ καὶ νοητῷ … ὁμοιότατον εἶναι ψυχήν.* Pol. VII. 517. C: *ἐν … νοητῷ.* Tim. 39. E: *τῷ τελέῳ καὶ νοητῷ ζώῳ.* Epin. 981. C. Pol. VII. 517. B: *τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθείς.* 532. A: *ὃν* (*νόμον*) *ὄντα νοητόν.* Phaed. 81. B: *τὸ … νοητὸν καὶ φιλοσοφίᾳ αἱρετόν.* 83. B: *ὃ δὲ αὐτὴ* (*ἡ ψυχὴ*) *ὁρᾷ νοητόν τε καὶ ἀειδές* (*εἶναι*). Pol. V. 509. D: *ὁρατόν, νοητόν.* 511. A: *νοητὸν … τὸ εἶδος.* Tim. 51. C: *μάτην ἑκάστοτε εἶναί τί φαμεν εἶδος ἑκάστου νοητόν.* Legg. X. 898. E. Tim. 31. A: *πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῶα.* 37. A: *τῶν νοητῶν ἀεί τε ὄντων ὑπὸ τοῦ ἀρίστου … γενομένη.* Pol. VI. 511. D: *καίτοι νοητῶν ὄντων μετὰ ἀρχῆς* (int. *τῶν ὑποθέσεων*). Soph. 246. B *νοητὰ ἄττα καὶ ἀσώματα εἴδη βιαζόμενοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι.* Tim.

30. C: τὰ ... νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο (τὸ ζῶον) ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει.

νόθος, η, ον et *ὁ ἡ*, *adulterinus; falsus.* Tim. 52. B: ἁπτὸν λογισμῷ τινὶ νόθῳ. Id. Locr. 94. B. Legg. V. 741. A: νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους. Pol. V. 461. B: νόθον ... παῖδα. VII. 536. A: τὸν νόθον τε καὶ τὸν γνήσιον. Apol. 27. D: εἰ ... οἱ δαίμονες θεῶν παῖδές εἰσι νόθοι τινὲς ἢ ἐκ νυμφῶν cet. Pol. IX. 587. B: δυοῖν δὲ νόθοιν (ἡδοναῖν). Ib. τῶν νόθων. VII. 536. A: λανθάνουσι χωλοῖς τε καὶ νόθοις χρώμενοι. 535. D: οὐ γὰρ νόθους ἔδει ἅπτεσθαι, ἀλλὰ γνησίους. VI. 496. A: οὐ νόθα καὶ φαῦλα (γεννᾶν); Legg. VIII. 841. D: νόθα (σπέρματα) μὴ σπείρειν.

νομάς, ὁ, *nomas.* Eryx. 400. B: ἐν ... Σκύθαις τοῖς νομάσιν.

νομεύς, ὁ, *pastor;* in univ. *curator.* Pol. IV. 440. D: ὥσπερ κύων ὑπὸ νομέως ... ἀνακληθείς. Polit. 268. B: ὅταν αὐτὸν νομέα καὶ τροφὸν ἀγέλης ἀνθρωπίνης θῶμεν. 276. D: τὸν θεῖον ... νομέα ... καὶ τὸν ἀνθρώπινον ἐπιμελητήν. 271. D: οἷον νομῆς (v. νομεῖς) θεῖοι. Tim. 22. D: βουκόλοι νομεῖς τε. Critia 109. B: οἷον νομῆς (sic codd. plurimi pro v. νομεῖς) ποίμνια. Legg. III. 677. B: ὄρειοί τινες ... νομῆς (Par. A. al. Vulgo νομεῖς). De lege 321. B: νομεῖς τε καὶ ποιμένες ἀνδρῶν (Hom.). Theaet. 174. D: ἕνα τῶν νομέων ... ἤ τινα βουκόλον. Polit. 267. E: τὸ ... τῶν νομέων πάντων διάφορον καὶ τὸ τῶν βασιλέων θεασώμεθα. 268. B. Tim. 24. A. Legg. X. 906. B. Polit. 267. E: τοῖς περὶ τἀνθρώπινα νομεῦσιν, οὓς πολιτικοὺς ἐκαλέσαμεν. 275. D. Pol. III. 399. D. II. 370. D: εἰ αὐτοῖς βουκόλους τε καὶ ποιμένας τούς τε ἄλλους νομέας προσθεῖμεν. * *qui distribuit.* De lege 317. D: ὁ γεωργὸς ἄρα νομεὺς ἀγαθὸς τούτων (τῶν σπερμάτων). Ib. κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεύς. 321. B. (explic. ἀγαθὸς καὶ νόμιμος, h. e. legis lator). C. D: ὁ ἀγαθὸς νομοθέτης καὶ νομεύς. In univ. *dator.* Legg. XI. 931. D: οὐκ ἄν ποτε δίκαιοι νομεῖς εἶεν ἀγαθῶν.

νομευτικός, ή, όν, *pastoralis.* Polit. 267. B: νομευτικὴν (v. νομευτικῆς) ἐπιστήμην προσαγορεύων. D: τῶν νομευτικῶν ἡμῖν πολλῶν φανεισῶν ... τεχνῶν.

νομεύω, *pasco.* Polit. 265. D: ὅτι ... ἀγέλην ... νομεύει. 271. E: καθάπερ νῦν ἄνθρωποι ... ἄλλα γένη φαυλότερα αὐτῶν νομεύουσι. 295. E: ὁπόσαι (ἀγέλαι) κατὰ πόλιν ἐν ἑκάσταις νομεύονται.

νομή, ἡ, *distributio.* Legg. VIII. 848. B: τὴν τῆς ὁμοιότητος ἰσότητα ἡ νομὴ πᾶσιν ἀποδιδότω τὴν αὐτήν. V. 736. C: νομῆς (γῆς νομῆς?) πέρι. VIII. 848. C: κύριος ἔστω τῆς νομῆς δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις. V. 737. E: ἀμυνοῦντες τῇ νομῇ. Prot. 321. C: ἐπισκεψόμενος τὴν νομήν. * *pastus, pabulum.* Phaedr. 248. B: ἡ ... προσήκουσα ψυχῆς

τῷ ἀρίστῳ νομὴ ἐκ τοῦ ἐκεῖ λειμῶνος τυγχάνει οὖσα. Critia 114. E: νομὴ ... τοῖς τε ἄλλοις ζώοις ... παρῆν ἄδην. Legg. III. 679. A: νομῆς γὰρ οὐκ ἦν σπάνις. Tim. 80. E: νομὴν σαρκῶν καὶ ξύμπαντος τοῦ σώματος. Critia 111. C: νομὴν δὲ βοσκήμασιν ἀμήχανον ἔφερε.

νομίζω, *existimo, puto, sentio, statuo.* Phaedr. 230. E: ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν γενομένων τούτων. 234. E: ἐγὼ ... ἱκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα. Apol. 26. C: καὶ αὐτὸς ἄρα νομίζω εἶναι θεούς. Parm. 128. E: οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶδός τι ὁμοιότητος —; Conv. 202. D: ὅτι καὶ σὺ Ἔρωτα οὐ θεὸν νομίζεις. Pol. V. 479. A: πολλὰ ... τὰ καλὰ νομίζει. Apol. 24. B: οὓς (θεοὺς) ἡ πόλις νομίζει. Menex. 237. D: ὃ (ζῷον) δίκην καὶ θεοὺς μόνον νομίζει. Crat. 437. C: ἃ νομίζομεν ἐπὶ τοῖς κακίστοις ὀνόματα εἶναι. Legg. X. 885. C: ἡμῶν ... οἱ μὲν τὸ παράπαν θεοὺς οὐδαμῶς νομίζουσιν, οἱ δὲ μηδὲν ἡμῶν φροντίζειν. Phaedr. 258. C: οἱ ἔπειτα γιγνόμενοι ταὐτὰ ταῦτα περὶ αὐτοῦ νομίζουσι. Legg. X. 886. A: ὅτι πάντες ... νομίζουσιν εἶναι θεούς. De lege 316. D: πότερον ... οἱ ἐπιστήμονες ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν νομίζουσιν, ἢ ἄλλοι ἄλλα; Gorg. 482. A: νόμιζε ... καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆναι ἕτερα τοιαῦτα ἀκούειν. Phil. 63. E: σχεδὸν οἰκείας (ἡδονὰς) ἡμῖν νόμιζε. Legg. XII. 955. B: τὸν αὐτὸν φίλον τε καὶ ἐχθρὸν νομιζέτω πᾶς τῇ πόλει. Polit. 262. D: ἢ τὸν (ἢ εἰ τὸν?) ἀριθμόν τις αὖ νομίζοι κατ' εἴδη δύο διαιρεῖν cet. Pol. VII. 515. C: οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς. Theaet. 167. C: ἕως ἂν αὐτὰ (int. δίκαια καὶ καλὰ) νομίζῃ. Phaedr. 233. B: ἀνιαρὰ ποιεῖ νομίζειν. Polit. 270. C: μεγίστας ... μεταβολὰς χρὴ νομίζειν γίγνεσθαι τότε cet. Phil. 55. D: τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν cet. Pol. V. 469. D: γυναικείας ... διανοίας τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος. Legg. X. 908. C: τὸ ... μὴ νομίζειν θεούς. Apol. 18. C. Pol. V. 476. C: ὁ ... καλὰ μὲν πράγματα νομίζων, αὐτὸ δὲ κάλλος μήτε νομίζων cet. Legg. IX. 879. C: νομίζων ὡς πατέρα ἢ μητέρα. X. 908. E: τὸ θεοὺς νόμιζον ἀμελεῖν (εἶδος). Gorg. 472. D: ἄλλο τι ὡς οὕτω σου νομίζοντος διανοώμεθα; Legg. X. 899. C: τῷ ... μὴ νομίζοντι θεοὺς ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Phaedr. 257. D: νομίζοντα (*ita sentientem*, i. q. *serio*) λέγειν ἃ ἔλεγεν. Euth. 3. B: ὡς ... τοὺς ... ἀρχαίους (θεοὺς) οὐ νομίζοντα. Conv. 175. B: νομίζοντες καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκλῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον cet. Pol. X. 621. C: νομίζοντες ἀθάνατον τὴν ψυχήν. Legg. III. 679. C: τὰ λεγόμενα ἀληθῆ νομίζοντες. Euth. 5. E. De lege 320. B: ἐποίει ... ἄλλα παρ' ἃ ἐνόμιζεν. Critia 116. E: τοσαύτας ... ἐνόμιζον αὐτὰς οἱ τότε εἶναι. Soph. 265. D: ταύτῃ καὶ αὐτὸς νενόμικα. 228. A: νόσον ἴσως καὶ στάσιν οὐ ταὐτὸν νενόμικας. 227. B: σεμνότερον δέ τι τὸν ... δηλοῦντα θηρευτικὴν οὐ-

δὲν νενόμικεν. Legg. I. 647. B. Polit. 293. B: τοὺς ἰατροὺς ... οὐχ ἥκιστα νενομίκαμεν cet. Legg. I. 637. E: καλὸν ... ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Phil. 44. C: νενομικότων οὐδὲν ὑγιές. Charm. 155. D: ἐνόμισα σοφώτατον εἶναι ... τὰ ἐρωτικά. Prot. 322. A: ζώων μόνον θεοὺς ἐνόμισε. Alc. I. 114. B: ἐμὲ ἐκκλησίαν νόμισον καὶ δῆμον. Riv. 133. B: οὐδ' ἂν ἄνθρωπον νομίσαιμι ἐμαυτὸν εἶναι. Legg. IV. 714. B: μὴ δὴ φαύλου πέρι νομίσῃς εἶναι τὴν νῦν ἀμφισβήτησιν. Epin. 986. B: νομίσῃ. Gorg. 455. C: ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν. Euthyd. 277. E. Pol. VII. 518. B: δεῖ ... ἡμᾶς τοιόνδε νομίσαι περὶ αὐτῶν. 529. B: ἐγὼ ... οὐ δύναμαι ἄλλο τι νομίσαι ἄνω ποιοῦν ψυχὴν βλέπειν μάθημα ἢ ἐκεῖνο cet. Gorg. 452. D: νομίσας ... ἐρωτᾶσθαι καὶ ὑπ' ἐκείνων καὶ ὑπ' ἐμοῦ. Pol. VII. 518. A. Tim. 33. B: νομίσας μυρίῳ κάλλιον ὅμοιον ἀνομοίου. Phaedr. 244. C: ὡς καλοῦ ὄντος ... οὕτω νομίσαντες ἔθεντο. Polit. 285. A: ὅμοια νομίσαντες. Pol. V. 463. C: ἢ ὡς ἀδελφῷ ἢ ὡς ἀδελφῇ... νομιεῖ ἐντυγχάνειν. 469. B: ταῦτα δὲ ταῦτα νομιοῦμεν καὶ ὅταν τις γήρᾳ ... τελευτήσῃ. Tim. 18. C: ὅπως ... νομιοῦσι ... πάντες πάντας αὐτοὺς ὁμογενεῖς. Pol. VII. 530. A: νομιεῖν. — Pass. praec. in vulgari communique sententia ponitur, in eo quod iustum vel bonum habetur, quod moris est, consuetudine sancitum est al. Pol. II. 372. D: ἅπερ νομίζεται. IV. 419. Apol. 40. A: (ἃ) νομίζεται ἔσχατα κακῶν εἶναι. Polit. 290. C: ἑρμηνευταὶ γάρ που νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις. Gorg. 466. A: ἆρ' οὖν δοκοῦσί σοι ... φαῦλοι νομίζεσθαι οἱ ἀγαθοὶ ῥήτορες; Conv. 183. D: αἴσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐνθάδε νομίζεσθαι. Ion. 542. B: πολὺ γὰρ κάλλιον τὸ θεῖον νομίζεσθαι. Phaedr. 230. A: πειθόμενος ... τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν. De lege 313. B: τὰ νομιζόμενα (i. q. νόμος). C. De iusto 372. Conv. 176. A: τὰ νομιζόμενα. Pol. I. 348. E: κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες. Alc. II. 151. B: τἄλλα πάντα τὰ νομιζόμενα τότε δώσομεν (τοῖς θεοῖς) ὅταν cet. Gorg. 520. E: αἰσχρὸν νενόμισται. Id. Conv. 182. B. 184. A. C. Crat. 401. A: καλῶς ... ἔμοιγε δοκεῖ νενομίσθαι. Pol. I. 347. C: αἰσχρὸν νενομίσθαι. Conv. 182. D: οὗ ... καλὸν ἁπλῶς ἐνομίσθη. Legg. VIII. 841. B: ἔθει καὶ ἀγράφῳ νομισθὲν νόμῳ. Soph. 240. E: λόγος ... ψευδὴς οὕτω κατὰ ταὐτὰ ταῦτα νομισθήσεται τά τε ὄντα λέγειν μὴ εἶναι καὶ τὰ μὴ ὄντα εἶναι. Etiam active νομίζειν is dicitur qui consuetudinem aliquam tenet vel legem sequitur (De lege 315. D: ὡς οὔτε ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ νομίζομεν οὔτε ἀλλήλοις οἱ ἄνθρωποι) et qui aliqua re pro nummo utitur (Eryx. 400. A: κατεσφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι. B: ἐν ... Λακεδαίμονι σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι). — Verb. Soph. 230. D: τὸν ἀνέλεγκτον ... νομιστέον ... τὰ μέγιστα ἀκάθαρτον ὄντα. Polit. 293. A: τούτους ... νομιστέον ...

κατὰ τέχνην ἥντινοῦν ἀρχὴν ἄρχοντας. Pol. X. 608. B: *νομιστέα ἅπερ εἰρήκαμεν περὶ ποιήσεως.*

νομικός, ή, όν, legitimus. Legg. I. 625. A: *ἐπειδὴ ... ἐν τοιούτοις ἤθεσι τέθραφθε νομικοῖς.* Etiam *qui distribuit.* De lege 317. E: *ὁ νομικώτατος ... ἐν τούτοις.* Ib. *ὅστις περὶ ταῦτα νομικώτατος.*

νόμιμος, ὁ ἡ, legitimus, iustus, probus; etiam *lege* vel *consuetudine sancitus* vel *receptus, usitatus;* neutr. *mos* et *lex,* pl. *iusta* (i. q. ultima quae mortuis praestantur officia); etiam *consueta* vel *solita* (Legg. IX. 871. A. 873. B. Ep. VII. 339. B.). De lege 321. B: *ὅτι γε ἀγαθὸς ἦν καὶ νόμιμος (ὁ Μίνως).* Gorg. 504. D: *πᾶς ... τῆς ψυχῆς τάξεσί τε καὶ κοσμήσεσι (ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα εἶναι) νόμιμόν τε καὶ νόμος.* Polit. 290. C: *ὡς τὸ νόμιμόν φησι.* Legg. I. 636. B: *παλαιὸν* (i. q. *πάλαι*) *νόμιμον δοκεῖ τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα.* 639. D: *οὐ γὰρ ἐπιχώριον ὑμῖν τοῦτο οὐδὲ νόμιμον.* 641. A: *τὸ περὶ τὰς πόσεις νόμιμον.* VIII. 841. B: *ἔστω νόμιμον.* IX. 861. D: *οὐ γὰρ ἂν νόμιμον οὐδ' ὅσιον ἂν εἴη.* Pol. VII. 539. A: *παράνομος δὴ ... δόξει γεγονέναι ἐκ νομίμου.* IV. 430. B: *τὴν ... τοιαύτην ... σωτηρίαν δόξης ὀρθῆς τε καὶ νομίμου δεινῶν πέρι καὶ μή.* Hipp. mai. 284. D: *νομίμου τε καὶ νόμου ἡμαρτήκασιν.* Pol. IV. 430. B: *δοκεῖς γάρ μοι τὴν ὀρθὴν δόξην ... οὔτε πάνυ νόμιμον ἡγεῖσθαι* cet. Epin. 975. A: *τῶν δὲ εἰς τὴν νόμιμον ἐδωδὴν καταστήσασα.* Phaed. 116. A: (*ὅπως ἂν*) *μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι.* Pol. II. 359. A: *ὀνομάσαι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπίταγμα νόμιμόν τε καὶ δίκαιον.* V. 457. A: *ἄριστον πόλει νόμιμον ἐτίθεμεν.* Legg. VIII. 840. D: *τὸ ἡμέτερον νόμιμον.* De lege 317. B: *ὃ ... ἂν ὀρθὸν ᾖ, νόμιμον αὐτὸ φήσομεν ἑκάστῳ εἶναι.* Gorg. 504. D: *ὅθεν καὶ νόμιμοι γίγνονται καὶ κόσμιοι.* De lege 314. C. D. Gorg. 488. D: *τὰ τῶν πολλῶν ... νόμιμα.* Polit. 305. B: *πάνθ' ὁπόσα κεῖται νόμιμα.* Pol. V. 479. D: *τὰ τῶν πολλῶν πολλὰ νόμιμα καλοῦ τε πέρι καὶ τῶν ἄλλων.* Legg. IV. 705. D: *τὰ τοιαῦτα νόμιμα κείμενα.* VI. 784. D: *τὰ αὐτὰ ... καὶ περὶ γυναικὸς ἔστω νόμιμα.* VII. 793. A: *τὰ καλούμενα ὑπὸ τῶν πολλῶν ἄγραφα νόμιμα.* Crit. 53. C: *καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι.* Polit. 303. A: *πασῶν ... νομίμων τῶν πολιτειῶν οὐσῶν τούτων χειρίστη.* Phaedr. 252. A: *νομίμων ... καὶ εὐσχημόνων ... πάντων καταφρονήσασα.* 265. A: *τῶν εἰωθότων νομίμων.* Phaed. 108. A: *ἀπὸ τῶν ὁσίων τε καὶ νομίμων τῶν ἐνθάδε τεκμαιρόμενος.* Pol. V. 451. A: *δικαίων καὶ νομίμων πέρι.* Legg. VI. 772. B: *τῶν τοιούτων νομίμων καὶ ἐπιτηδευμάτων.* De lege 318. C: *τούτων τῶν νομίμων τὰ βέλτιστα πόθεν ἥκει;* Pol. VII. 537. D: *ἐν πολέμῳ καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις.* Legg. XII. 954. A: *προομόσας τοὺς νομίμους θεούς.* Phaedr. 270. B: *ἐπιτηδεύσεις νομίμους.* Theaet. 172. A: *οἷα ἂν ἑκάστη πόλις οἰηθεῖσα θῆται νόμιμα ἑαυτῇ.* Pol. IV. 425. A: *καὶ τὰ*

σμικρὰ ... δοκοῦντα εἶναι νόμιμα ἐξευρίσκουσιν οὗτοι. VI. 484. D: *τὰ ἐνθάδε νόμιμα καλῶν τε πέρι καὶ δικαίων καὶ ἀγαθῶν τιθέσθαι.* Legg. I. 626. B: *τὰ Κρητῶν νόμιμα.* III. 681. C: *τὰ πάντων ἰδόντες νόμιμα.* 688. A: *πάντα πολέμου χάριν τὰ νόμιμα τιθέναι.* VII. 801. C: *παρὰ τὰ τῆς πόλεως νόμιμα.* XII. 958. D: *τὰ περὶ τὰ θεῖα νόμιμα.* Hipp. mai. 294. C: *πάντα τῷ ὄντι καλὰ καὶ νόμιμα καὶ ἐπιτηδεύματα.* Ep. VII. 327. B: *τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν.* Hipp. mai. 285. A: *νομιμώτερόν ἐστιν.* 284. E: *τὸ ὠφελιμώτερον τοῦ ἀνωφελεστέρου νομιμώτερον ἡγοῦνται ... πᾶσιν ἀνθρώποις.* 285. A: *ὅτι τὰ ὠφελιμώτερα νομιμώτερά ἐστι.*

νομίμως, pr. *lege* (v. c. agere), *iuste, convenienter.* Conv. 182. A: *κοσμίως γε καὶ νομίμως ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον.* Soph. 246. D: *ὑποτιθέμενοι νομιμώτερον αὐτοὺς ἢ νῦν ἐθέλοντας ἂν ἀποκρίνασθαι.*

νόμισμα, τό, nummus; pecunia. Phaed. 69. A: *ἀλλ' ᾖ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθὸν ἀνθ' οὗ δεῖ ἅπαντα ταῦτα καταλλάττεσθαι.* Pol. II. 371. B: *νόμισμα ξύμβολον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται ἐκ τούτου.* Soph. 223. E: *διὰ νομίσματος.* 234. A: *πάνυ σμικροῦ νομίσματος ἀποδίδοται.* Polit. 289. B: *ἡ τοῦ νομίσματος ἰδέα.* Legg. IV. 705. B: *νομίσματος ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ.* V. 742. C. XI. 918. B: *τὴν τοῦ νομίσματος ... δύναμιν.* Alc. I. 123. A: *τοῦ εἰς Λακεδαίμονα νομίσματος εἰσιόντος ... τὰ ἴχνη* cet. Eryx. 399. E: *νομίσματι χρῶνται τοιῷδε.* Soph. 223. A: *μισθὸν ... νόμισμα πραττόμενον.* Polit. 289. E: *νόμισμά τε πρὸς τἆλλα καὶ αὐτὸ πρὸς αὐτὸ διαμείβοντες.* Pol. III. 417. A: *διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια περὶ τὸ τῶν πολλῶν νόμισμα γέγονε.* Legg. VIII. 849. E: *ἀλλάττεσθαι νόμισμά τε χρημάτων καὶ χρήματα νομίσματος.* Phaed. 69. A: *ὥσπερ νομίσματα.* Pol. III. 417. A: *ὁπότε ... νομίσματα κτήσονται.* Legg. V. 746. D.

νομισματοπωλικός, ή, όν, pecunia vendens, fem. *ars pecunia vendendi.* Soph. 223. D: *νομισματοπωλικῆς (τέχνης).*

νομογράφος, ὁ, legum scriptor. Phaedr. 278. E: *νομογράφον.*

νομοθεσία, ἡ, legum latio vel *sanctio* (de civitate vel populo). Legg. III. 684. E: *ἡ κατοίκισίς τε καὶ νομοθεσία.* IV. 708. D: *νομοθεσία καὶ πόλεων οἰκισμοί.* XII. 960. B. Pol. IV. 427. B: *τῆς νομοθεσίας.* Legg. III. 683. B: *τῇ τῆς νομοθεσίας σκέψει.* VI. 751. B: *μεγάλου τῆς νομοθεσίας ἔργου ὄντος.* IV. 718. C: *ἐν ἁπάσῃ ... τῇ νομοθεσίᾳ.* X. 890. E. V. 737. D: *πρὸς τὴν νομοθεσίαν ὁ λόγος ἴτω.* VI. 768. D. Theaet. 179. A: *αἱ νομοθεσίαι.* Legg. IV. 707. D: *νομοθεσιῶν.* XII. 962. D. IV. 720. E: *ἐν ταῖς νομοθεσίαις.* 722. B: *πρὸς τὰς νομοθεσίας.*

νομοθέτημα, τό, praescriptio, constitutio. Legg. XI. 913. C: *οὐδαμῇ ἀγεννοῦς ἀνδρὸς νομοθέτημα.* XII. 957. A: *ἐπιεικῶν ἀνδρῶν ... νομοθετήματα.* Polit. 295. E: *γέλως ἂν ὁ μέγιστος γίγνοιτο τῶν τοιούτων νομοθετημάτων.* Pol. IV. 427. B: *τῷ ... Ἀπόλλωνι τῷ ἐν Δελφοῖς τά τε μέγιστα ... καὶ πρῶτα τῶν νομοθετημάτων.* Legg. VIII. 846. C: *πρὸς τὰ τῶν πρόσθεν νομοθετήματα ἀπομιμούμενοι σμικρὰ πρὸς μεγάλα.*

νομοθέτης, ὁ, legis lator vel *legum conditor.* Pol. IV. 429. C: *οἷα ὁ νομοθέτης παρήγγειλεν ἐν τῇ παιδείᾳ.* Legg. II. 660. A: *ὁ ὀρθὸς νομοθέτης.* De lege 318. B: *τίς .. ἀγαθὸς γέγονεν ἐν τοῖς αὐλητικοῖς νόμοις νομοθέτης;* 321. C. D. Polit. 305. B: *νόμιμα παρὰ νομοθέτου βασιλέως παραλαβοῦσα.* Pol. VII. 538. D. Legg. XII. 964. B: *νομοθέτῃ τε καὶ νομοφύλακι.* Epin. 987. B: *μάλα Συρίῳ νομοθέτῃ πρέπον.* Polit. 309. C: *τὸν ... πολιτικὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην.* Pol. IV. 427. A: *τὸν ἀληθινὸν νομοθέτην.* Legg. IV. 709. D: *φέρε δή, νομοθέτα* cet. Prot. 326. D: *ἀγαθῶν καὶ παλαιῶν νομοθετῶν εὑρήματα.* Pol. VII. 530. C. Legg. VIII. 835. A. VII. 801. D: *οὓς εἱλόμεθα νομοθέτας περὶ τὰ μουσικά.* — In dial. Cratyl. *νομοθέτης* ponitur pro *ὀνοματοθέτης;* quippe Hermogenes luditur sumens usum, *τὸν νόμον,* rebus nomina imposuisse, vid. 384. D. Hinc 388. D: *ἆρ' οὐχὶ ὁ νόμος δοκεῖ σοι εἶναι ὁ παραδιδοὺς αὐτά (τὰ ὀνόματα);* Cf. 388. E. 389. A. D. (ubi v. *ὀνομαθέτης,* Gud. *ὀνοματοθέτης*). 390. A. 393. E. 404. B. al. Contra Charm. 175. B. pro v. *νομοθέτης* codd. quatuor recte dant *ὀνοματοθέτης.*

νομοθέτησις, ἡ, legum latio. Legg. IX. 876. D: *ἐν τῇ τῶν ἔμπροσθεν νομοθετήσει νόμων* (III. 701. B. pro *νουθέτησιν* Bekk. e codd. dedit *νομοθέτησιν*).

νομοθετικός, ή, όν, legis lationi conveniens; fem. *legum scribendarum ratio.* Gorg. 520. A: *ὅσωπερ νομοθετικὴ δικαστικῆς (κάλλιόν ἐστι).* Polit. 294. A: *ὅτι τῆς βασιλικῆς ἐστὶν ἡ νομοθετική.* Gorg. 464. C: *τῇ νομοθετικῇ.* 465. C: *τοῦτο σοφιστικὴ πρὸς νομοθετικήν.* Crat. 437. E: *τὴν τέχνην τὴν τοῦτο δυναμένην νομοθετικήν* (v. *νομοθέτης*). Legg. II. 657. A: *νομοθετικὸν ... καὶ πολιτικὸν ὑπερβαλλόντως (λέγω).*

νομοθετῶ, legem do, leges scribo, et in univ. *praescribo;* etiam *lege sancio* et *legibus constituo* vel *instruo.* Epin. 982. B: *ἄρχουσα γάρ, ἀλλ' οὐκ ἀρχομένη νομοθετεῖ (ἡ ψυχῆς ἀνάγκη).* Legg. IX. 853. C: *ἀλλ' ἄνθρωποί τε καὶ ἀνθρώπων σπέρμασι νομοθετοῦμεν τὰ νῦν.* VIII. 846. C: *νομοθετούντων δ' αὐτὰ οἱ νέοι.* I. 628. D: *εἰ μὴ χάριν εἰρήνης τὰ πολέμου νομοθετοῖ μᾶλλον ἢ* cet. VIII. 834. C: *ὀρθῶς ἂν νομοθετοῖμεν.* Polit. 294. C: *νομοθετεῖν.* 295. A: *πατρίοις ... ἔθεσι νομοθετῶν.* Legg. IV. 708. C: *τῷ κατοικίζοντι*

καὶ νομοτεθοῦντι. V. 737. E: *πάντα ἄνδρα νομοθετοῦντα*. Pol. IV. 426. E: *οἱ τοιοῦτοι νομοθετοῦντες*. V. 456. C: *οὐκ ἄρα ἀδύνατά γε ... ἐνομοθετοῦμεν*. Legg. III. 684. B: *ἐνομοθέτουν*. I. 634. A: *οὐ ... χωλὴν τὴν ἀνδρείαν νενομοθετήκατον*. Pol. III. 417. B: *ταῦτα νομοθετήσωμεν, ἢ μή*; VII. 525. B: *προςῆκον ... τὸ μάθημα ἂν εἴη ... νομοθετῆσαι*. Polit. 295. E: *ἄγραφα νομοθετήσαντι*. Legg. II. 662. C: *τοὺς νομοθετήσαντας ὑμῖν ... θεούς*. Pol. VII. 534. D: *νομοθετήσω*. III. 403. B: *νομοθετήσεις ... φιλεῖν* cet. 409. E: *οὐκοῦν καὶ ἰατρικὴν ... κατὰ πόλιν νομοθετήσεις —*; V. 463. C. Legg. II. 666. A: *νομοθετήσομεν*. XII. 962. E: *νομοθετοῦνται* (*leges habent scriptas*). VIII. 836. D: *νομοθετεῖσθαι*. III. 701. D: *ἡ νομοθετουμένη πόλις*. XI. 925. E: *ὑπέρ τε νομοθέτου καὶ ὑπὲρ νομοθετουμένου* (*pro eo cui leges scribuntur*). III. 684. D: *ἥπερ ἐν ἄλλαις νομοθετουμέναις πόλεσι πολλαῖς γίγνεται*. IX. 857. C: *τοὺς νῦν νομοθετουμένους* (*quibus nunc leges scribuntur*. Sic etiam XI. 926. A: *τοῖς νομοθετουμένοις*). Conv. 182. B: *ἁπλῶς νενομοθέτηται καλὸν τὸ χαρίζεσθαι ἐρασταῖς*. D. Legg. IX. 874. D: *νενομοθετήσθω*. II. 656. D: *νενομοθετῆσθαι*. VIII. 832. E: *νομοθετηθῆναι*. Pol. IV. 425. B: *λόγῳ τε καὶ γράμμασι νομοθετηθέντα*. Legg. VII. 823. C: *νομοθετηθέντων*. Polit. 255. D: *μὴ ἐκβαίνειν τὰ ἀρχαῖά ποτε νομοθετηθέντα*. Legg. VI. 785. A. — Med. praec. in civitate vel in populo ponitur legem sciscente vel iubente; etiam in univ. est *leges constituo*. Legg. V. 736. C: *ἣν νομοθετεῖσθαι ἀναγκασθείσῃ πόλει τῶν ἀρχαίων οὔτε ἐὰν οἷόν τε ἀκίνητον οὐδὲν* cet. IX. 853. C: *νομοθετούμενοι τοῖς ἥρωσιν*. Theaet. 178. A: *ὅταν ... νομοθετώμεθα*. 177. E: *τούτου στοχάζεται νομοθετουμένη* (*πόλις*). 179. A: *νομοθετουμένην πόλιν*. Legg. VIII. 832. C: *ἣν* (*πολιτείαν*) *νομοθετούμενοι λέγομεν*. Pol. III. 398. B: *ἐν ἐκείνοις τοῖς τύποις, οἷς κατ' ἀρχὰς ἐνομοθετησάμεθα*. Legg. VII. 818. E: *εἰς ἄλλον ... χρόνον ἀκριβέστερον ἂν νομοθετησαίμεθα*. VIII. 828. A: *τάξασθαι ... καὶ νομοθετήσασθαι ἑορτάς*. — Verb. Legg. V. 747. D: *οἷς οὐκ ἐναντία νομοθετητέον*. Pol. V. 459. E: *οὐκοῦν ... ἑορταί τινες νομοθετητέαι —*;

νόμος, *ὁ*, *lex, decretum, institutum*; etiam *mos, consuetudo* et *communis hominum existimatio*, *persuasio publice recepta* (vern. *Grundsatz*, *Maxime*). Prot. 337. D: *ὁ ... νόμος, τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται*. Phaedr. 256. D: *εἰς ... σκότον ... οὐ νόμος ἐστὶν ἔτι ἐλθεῖν τοῖς κατηργμένοις ἤδη τῆς ὑπουρανίου πορείας*. Phaed. 58. B: *νόμος ἐστὶν αὐτοῖς ... καθαρεύειν τὴν πόλιν*. Crat. 388. D: *ἆρ' οὐχὶ ὁ νόμος δοκεῖ σοι εἶναι ὁ παραδιδοὺς αὐτά* (*τὰ ὀνόματα*); 400. E: *ὥσπερ ἐν ταῖς εὐχαῖς νόμος ἐστὶν ἡμῖν εὔχεσθαι*. Conv. 182. A: *ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος*. Pol. V. 451. B: *ὡς ὁ νόμος λέγει*. VII. 532. A: *οὗτος ... αὐτός*

ἐστιν ὁ νόμος ὃν τὸ διαλέγεσθαι περαίνει. Legg. I. 644. D: *ὃς (λογισμὸς) γενόμενος δόγμα πόλεως κοινὸν νόμος ἐπωνόμασται.* VII. 795. A: *ὁ τῶν Σκυθῶν νόμος* (mos). XII. 957. C: *ἣ μάτην τοὔνομα νῷ προςῆκον κέκτητ᾽ (κεκτῇτ᾽?) ἂν ὁ θεῖος ἡμῖν καὶ θαυμαστὸς νόμος.* De lege 313. B: *νόμος ... τὰ νομιζόμενα.* Pol. VII. 531. D: *προοίμια ... αὐτοῦ τοῦ νόμου.* Tim. 60. E: *κατὰ λόγον νόμου.* Legg. I. 647. C: *μετὰ νόμου τοιοῦτον ἀπεργαζόμεθα.* Prot. 337. C: *φύσει, οὐ νόμῳ.* Gorg. 482. E: *ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλά, νόμῳ δέ.* Crat. 384. D: *νόμῳ καὶ ἔθει.* Pol. II. 359. C: *νόμῳ ... καὶ βίᾳ.* 364. A: *δόξῃ ... μόνον καὶ νόμῳ αἰσχρόν.* VIII. 555. D: *εἴργειν νόμῳ ... μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς* cet. Menex. 245. D: *φύσει μὲν βάρβαροι ὄντες, νόμῳ δὲ Ἕλληνες.* Ep. VIII. 354. C: *μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότῃ.* Prot. 322. D: *νόμον γε θὲς παρ᾽ ἐμοῦ* cet. Phaedr. 231. E: *εἰ ... τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας.* 250. E: *τετράποδος νόμον* (ritu. V. *νόμῳ*). Gorg. 483. E: *κατὰ νόμον γε τὸν τῆς φύσεως.* Polit. 291. E: *νόμον καὶ ἀνομίαν.* 308. E: *τοῖς κατὰ νόμον παιδευταῖς καὶ τροφεῦσι.* Phil. 26. B: *νόμον καὶ τάξιν πέρας ἔχοντ᾽ ἔθετο.* Conv. 181. D: *χρῆν δὲ καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν παίδων.* Pol. IX. 587. C: *φυγὼν νόμον τε καὶ λόγον (ὁ τύραννος).* Legg. I. 645. A: *τῆς πόλεως κοινὸν νόμον ἐπικαλουμένην (τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν χρυσῆν καὶ ἱεράν).* II. 674. B: *τοῖς νοῦν τε καὶ νόμον ἔχουσιν ὀρθόν.* IV. 714. A: *τὴν τοῦ νοῦ διανομὴν ἐπονομάζοντας νόμον.* X. 904. A: *καθάπερ οἱ κατὰ νόμον* (ex lege vel necessitate fatali) *ὄντες θεοί.* De lege 314. B: *τὰ δόγματα ταῦτα καὶ ψηφίσματα (νόμον εἶναι).* Conv. 186. C: *οἱ πόλεως* (Vind. 2. *πόλεων*) *βασιλῆς νόμοι.* De lege 317. D: *οἱ τούτου νόμοι καὶ διανομαί.* Pol. IV. 424. C: *ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων.* Legg. II. 673. E: *μετὰ νόμων καὶ τάξεως.* Pol. V. 458. C: *αὐτοὺς πειθομένους τοῖς νόμοις.* VII. 541. A: *θρέψωνται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις.* Legg. X. 889. E: *οὐ φύσει, ἀλλά τισι νόμοις.* Prot. 326. D: *ἡ πόλις νόμους ὑπογράψασα.* Phaedr. 278. C: *ἐν πολιτικοῖς λόγοις νόμους ὀναμάζων.* Polit. 302. E: *ἐν γράμμασιν ἀγαθοῖς, οὓς νόμους λέγομεν.* Pol. I. 338. E: *τίθεται ... τοὺς νόμους ἑκάστη ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸ αὑτῇ ξυμφέρον.* Tim. 83. E: *παρὰ τοὺς τῆς φύσεως ... λόγους.* Legg. III. 684. A: *κατὰ νόμους οὓς ἔθεντο τοῦ τε ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι κοινούς.* De lege 317. A: *πολιτικὰ ἄρα ταῦτα συγγράμματά ἐστιν, οὓς (v. ἃ) οἱ ἄνθρωποι νόμους καλοῦσι.* *modus (musicus), cantus. Crat. 417. E: *ὥσπερ τοῦ τῆς Ἀθηναίας νόμου προαύλιον.* Legg. IV. 722. D: *κιθαρῳδικῆς ᾠδῆς λεγομένων νόμων ... προοίμια.* III. 700. B: *νόμους ... αὐτὸ τοῦτο τοὔνομα ἐκάλουν, ᾠδὴν ὥς τινα ἑτέραν.* VII. 799. E.

νομοφυλακία, ἡ, legum custodia. Legg. XII. 961. A:

εἴ τί που πρὸς τὴν νομοφυλακίαν γίγνοιτο ἐν (ἂν?) καίριον ἀκοῦσαι.

νομοφύλαξ, ὁ, *legum custos*. Legg. VI. 755. A: *μὴ πλέον δὲ εἴκοσιν ἐτῶν νομοφύλαξ ἀρχέτω*. VII. 811. B: *πῶς ... καὶ τί παραινοίης ἂν τῷ νομοφύλακι;* D. De lege 320. C: *νομοφύλακι ... αὐτῷ* (Rhadamantho) *ἐχρῆτο ὁ Μίνως κατὰ τὸ ἄστυ*. Legg. VI. 770. C: *τὸν νομοφύλακά τε καὶ νομοθέτην*. VI. 755. C: *τούτων ... στρατηγοὺς ... οἱ νομοφύλακες προβαλλέσθων*. 762. D: *τούτων ... οἱ νομοφύλακες ἐπίσκοποι ἀκριβεῖς ἔστωσαν*. 765. A: *τούτου ... οἱ νομοφύλακες κριταί*. VIII. 847. D: *νόμους ... περὶ τούτων νομοφύλακες ... θήσουσι*. VI. 772. A: *νομοθέτας μετὰ τῶν νομοφυλάκων*. 754. E: *ἐπεξίτω τῇ δίκῃ ἐν αὐτοῖς τοῖς νομοφύλαξιν*. VII. 801. D. II. 671. D: *τούτων ... τῶν νόμων εἶναι νομοφύλακας ... τοὺς ἀθορύβους ... στρατηγούς*. VI. 752. D. 770. A: *νομοθέτας τε καὶ νομοφύλακας*. VIII. 840. E: *τοὺς νομοφύλακας νομοθέτας γενομένους*.

νόσημα, τό, *morbus*; in univ. *malum*, *vitium*. Gorg. 480. B: *τὸ νόσημα τῆς ἀδικίας*. Theaet. 142. B: *τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῷ στρατεύματι*. Pol. VIII. 544. C: *τέταρτόν τε καὶ ἔσχατον πόλεως νόσημα*. 552. C: *κηφὴν ... σμήνους νόσημα*. 563. E: *ὅπερ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ νόσημα ἐγγενόμενον ἀπώλεσεν αὐτήν*. X. 609. A: *σχεδὸν πᾶσι ξύμφυτον ἑκάστῳ κακόν τε καὶ νόσημα*. Legg. VIII. 854. C: *ἐὰν μέν σοι δρῶντι ταῦτα λωφᾷ τι τὸ νόσημα* cet. Lys. 220. D: *τὸ δὲ κακὸν νόσημα*. Legg. V. 744. D: *ἐν πόλει ... τῇ τοῦ μεγίστου νοσήματος οὐ μεθεξούσῃ*. Lys. 220. D: *νοσήματος ... μὴ ὄντος οὐδὲν δεῖ φαρμάκου*. Pol. III. 406. B: *παρακολουθῶν ... τῷ νοσήματι θανασίμῳ ὄντι*. Legg. V. 736. A: *τούτοις ὡς νοσήματι πόλεως ἐμπεφυκότι* cet. XI. 916. A: *ἢ καὶ ἑτέρῳ τινὶ ... νοσήματι μακρῷ καὶ δυσιάτῳ κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν διάνοιαν*. Prot. 340. E: *ἰώμενος μεῖζον τὸ νόσημα ποιῶ*. Polit. 283. B. Legg. III. 691. A: *τὸ πολὺ βασιλέων τοῦτο εἶναι νόσημα*. X. 906. C: *ἐν ... σώμασι νόσημα καλούμενον, ἐν ... ὥραις ἐτῶν ... λοιμόν, ἐν δὲ πόλεσι ... ἀδικίαν*. Ep. VIII. 354. D: *μή ποτε ... εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπέσωσιν*. Pol. III. 391. C: *ὥστ' ἔχειν ἐν αὐτῷ νοσήματε δύο ἐναντίω ἀλλήλοιν, ἀνελευθερίαν ... καὶ ὑπερηφανίαν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων*. Legg. XI. 925. E: *σωμάτων νοσήματα*. Phaedr. 265. A: *ὑπὸ νοσημάτων ἀνθρωπίνων*. Phil. 46. A: *σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς*. Pol. III. 405. C: *ἤ τινων ἐπετείων νοσημάτων ἐπιπεσόντων*. Tim. 82. C. Gorg. 479. A: *τοῖς μεγίστοις νοσήμασι συνισχόμενος*. 450. A: *τούς (λόγους) γε περὶ τὰ νοσήματα*. Pol. IV. 426. A. Tim. 84. C. al.

νόσος, ἡ, *morbus*; *vitium*; etiam *malum*, *pestis*. Soph. 228. D: *τὸ μὲν πονηρία καλούμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν, νόσος αὐτῆς (τ. ψυχῆς) σαφέστατα ὄν*. Polit. 307. D: *περὶ δὲ*

τὰ μέγιστα νόσος ξυμβαίνει πασῶν ἐχθίστη γίγνεσθαι ταῖς πόλεσι. Pol. X. 609. C: *ἡ σώματος πονηρία νόσος οὖσα.* Prot. 341. B: *δεινῆς νόσου.* Gorg. 495. E: *ὥσπερ περὶ ὑγιείας ἔχει καὶ νόσου.* Pol. X. 609. E: *φήσομεν αὐτὸ* (*τὸ σῶμα*) ... *ὑπὸ τῆς αὑτοῦ κακίας, νόσου οὔσης, ἀπολωλέναι.* Legg. III. 691. C: *τῆς μεγίστης νόσου, ἀνοίας, πληρωθεῖσα αὐτῆς τὴν διάνοιαν.* XI. 919. C: *τίς ... τῆς νόσου ταύτης ἀρωγὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν νοῦν ἐχούσῃ πόλει;* Lach. 195. C: *ἐκ τῆς νόσου ... μὴ ἀναστῆναι.* Prot. 322. D: *τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς ... μετέχειν κτείνειν ὡς νόσον πόλεως.* Gorg. 477. B: *κακίαν ἂν φήσαις ἀσθένειαν εἶναι καὶ νόσον* cet. Pol. X. 610. C: *τὴν ἀδικίαν εἶναι θανάσιμον τῷ ἔχοντι, ὥσπερ νόσον.* Legg. X. 888. B: *ταύτην τὴν νόσον ἔχοντες.* Alc. II. 139. E: *ἑτέραν νόσον νοσεῖν.* Phaed. 66. C: *ἂν τινες νόσοι προςπέσωσιν.* Alc. II. 140. B. Phaedr. 244. D: *νόσων ... καὶ πόνων τῶν μεγίστων ... ἡ μανία ... ἀπαλλαγὴν εὕρετο.* Tim. 83. E: *ταῦτα ... πάντα νόσων ὄργανα γέγονεν.* Legg. X. 905. E: *νόσων πόλεμον εὐλαβουμένοις ἰατροῖς.* XI. 934. D: *ὑπὸ νόσων* (*μαίνονται*). Phil. 45. A: *περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις.* Pol. III. 408. E: (*εἰ*) *αὐτοὶ πάσας νόσους κάμοιεν.* Tim. 81. E: *θάνατος ... ὁ κατὰ νόσους ... γιγνόμενος.* Legg. III. 691. C: *τὰ μὲν εἰς νόσους θεῖ* cet. Ut Lat. *morbus*, etiam est *cupiditas* (vern. *Sucht*). Theaet. 169. B: *ἄριστά γε ... τὴν νόσον μου ἀπείκασας.* Legg. IX. 862. C: *ὡς οὐσῶν ἐν ψυχῇ νόσων.*

νοσοτροφία, ἡ, *corporis aegrotantis cura.* Pol. III. 407. B. VI. 496. C.

νοστῶ, *peregrinor*, cum v. *πορείαν*, *iter facio*, *vagor.* Ep. VII. 335. C: *ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορείαν ἄτιμον* cet.

νοσῶ, *aegroto*, in univ. *laboro* vel *affectus sum* (morbo, cupiditate, seditione, insania al.). Gorg. 495. E: *οὐ γὰρ ἅμα ... ὑγιαίνει τε καὶ νοσεῖ ὁ ἄνθρωπος.* 495. E: *νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς.* Pol. VIII. 556. E: *νοσεῖ τε καὶ αὐτὴ αὑτῇ μάχεται* (*ἡ πόλις*). III. 404. A: (*ὅτι*) *μεγάλα καὶ σφόδρα νοσοῦσιν οὗτοι οἱ ἀσκηταί.* Phaedr. 231. D: *νοσεῖν μᾶλλον, ἢ σωφρονεῖν.* 236. B: *τὸ ... τὸν ἐρῶντα τοῦ μὴ ἐρῶντος μᾶλλον νοσεῖν.* Pol. V. 470. C: *νοσεῖν δ' ἐν τούτῳ τὴν Ἑλλάδα καὶ στασιάζειν.* Conv. 186. B: *τὸ ... ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν.* Phaedr. 228. E: *τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων ἀκοήν.* 238. E: *νοσοῦντι ... πᾶν ἡδὺ τὸ μὴ ἀντιτεῖνον.* Legg. IX. 857. D. Tim. 86. D: *νοσοῦσαν καὶ ἄφρονα ἴσχων ... τὴν ψυχήν.* Conv. 207. B: *νοσοῦντά τε πάντα καὶ ἐρωτικῶς διατιθέμενα.* Polit. 299. C: *τῶν νοσούντων.* Legg. IV. 720. D. Alc. II. 139. D: *νοσοῦντας.* Pol. III. 407. D: *τὰ ... εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα.* Tim. 84. A: *ὁπότ' ἂν νοσήσῃ.* Legg. IX. 853. D: *νοσῆσαι ... ταύτην τὴν νόσον.* Menex. 243. E: *πόλιν ... νοσῆσαι.* Phaed. 83. B: *νοσήσας.* Tim. 86. A: *τὸ ... ἐκ πυρὸς ὑπερβολῆς μάλι-*

στα νοσῆσαν σῶμα. Critia 111. B: *οἷον νοσήσαντος σώματος ὀστᾶ.* Pol. X. 604. D: *ἐπανορθοῦν τὸ πεσόν τε καὶ νοσῆσαν.* Polit. 273. D: *νοσήσαντα καὶ λυθέντα* cet.

νοσώδης, ὁ ἡ, *aegrotus*; etiam *morbum afferens* et in univ. *perniciosus.* Pol. III. 406. A: *νοσώδης γενόμενος.* Polit. 296. B: *τὸ νοσῶδες.* Pol. IV. 438. E: *τοῦτο δ' ἦν ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες.* VIII. 556. E: *σῶμα νοσῶδες.* Legg. V. 734. B: *περὶ νοσώδους τε καὶ ὑγιεινοῦ βίου.* D. Crit. 47. D: *ὑπὸ τοῦ νοσώδους ... διαφθειρόμενον.* Charm. 171. A. Conv. 186. B: *ἄλλος ... ὁ ἐπὶ τῷ νοσώδει (ἔρως).* Charm. 170. E: *τὸ ὑγιεινὸν καὶ τὸ νοσῶδες (ἐπαΐει).* Pol. III. 408. B: *νοσώδη ... φύσει τε καὶ ἀκόλαστον.* Legg. V. 733. E: *νοσώδη (βίον).* Alc. I. 111. E: *ὁποῖοι ὑγιεινοὶ ἢ νοσώδεις.* Polit. 295. E: *νοσώδη τε καὶ οὐκ ἔντεχνα* (i. q. *οὐκ ἰατρικά*). Pol. IV. 444. C: *τὰ ... νοσώδη νόσον (ἐμποιεῖ).* Legg. VI. 775. D: *ὅσα νοσώδη.* Pol. IV. 438. E: *ὡς ... καὶ τῶν ὑγιεινῶν καὶ νοσωδῶν ἡ ἐπιστήμη ὑγιεινὴ καὶ νοσώδης.* 444. C. Conv. 186. C: *τοῖς ... κακοῖς καὶ νοσώδεσιν.* Charm. 171. B: *ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς ... καὶ νοσώδεσιν ἐπισκέψεται τὸν ἰατρόν.* Pol. III. 408. C: *(ὅσοι) πλείστους νοσώδεις μετεχειρίσαντο.* Theaet. 171. E: *περὶ τὰ ὑγιεινὰ καὶ νοσώδη.* Polit. 296. D: *ὅτι νοσώδη καὶ ἄτεχνα πέπονθεν ὑπὸ τῶν βιασαμένων ἰατρῶν.*

νοτερός, ά, όν, *humidus.* Tim. 60. C: *τὸ νοτερὸν πᾶν ἐξαρπασθέν* cet. Locr. 99. C: *τὸ δὲ νοτερὸν καὶ ὁμιχλῶδες.* Tim. 62. B: *ξυνωθοῦντα ἡμῶν τὸ νοτερόν.* 82. A: *ξηρὰ δὲ ὄντα ἐς ὕστερον γίγνεται νοτερά.* 65. D: *εἰς τὰ νοτερὰ τῆς σαρκὸς καὶ ἁπαλὰ ἐμπίπτοντα.* 66. B.

νοτίζω, *madefacio.* Tim. 74. C: *νοτιζομένην (νοτίδα).*

νοτίς, ἡ, *humor.* Tim. 76. A: *ἡ ... νοτὶς ὑπὸ τὰς ῥαφὰς ἀνιοῦσα* cet. Locr. 101. D. Tim. 60. D: *νοτίδος ὑπολειφθείσης.* 66. A. 68. B. 74. C: *θερμὴν ... νοτίδα ἐντὸς ἑαυτῆς ἔχουσαν (τὴν σάρκα).* 76. A.

νότος, ὁ, *auster;* etiam *pars* vel *regio australis.* Critia 112. C: *πρὸς νότου.* 118. B: *ὁ ... τόπος οὗτος ... πρὸς νότον ἐτέτραπτο.*

νουθέτημα, τὸ, *admonitio.* Gorg. 525. C: *τοῖς ἀεὶ τῶν ἀδίκων ἀφικνουμένοις θεάματα καὶ νουθετήματα.*

νουθέτησις, ἡ, *admonitio.* Legg. III. 700. C: *παισὶ ... ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο.* VII. 822. D: *μεταξύ τι νουθετήσεώς τε πεφυκὸς ἅμα καὶ νόμων.* X. 908. E: *τὸ δὲ νουθετήσεως ἅμα καὶ δεσμῶν δεόμενον.* Pol. III. 399. B: *διδαχῇ καὶ νουθετήσει.* Id. Legg. VII. 788. A. X. 909. A. III. 701. B: *νουθέτησιν* (codd. *νομοθέτησιν*). Prot. 323. E: *αἱ κολάσεις καὶ αἱ νουθετήσεις.* 325. E: *ἐν οἷς (ποιήμασι) πολλαὶ ... νουθετήσεις ἔνεισι.* Legg. V. 740. D: *νουθετήσεσι* (v. *νουθετήσει*).

νουθετητικός, ή, όν, *admonens;* fem. *admonitio.* Soph.

230. A: τὸ ... ξύμπαν αὐτὸ ὀρθότατα εἴποι τις ἂν νουθετητικήν (sic codd. plurimi c. Ald. et Bass. Vulgo νουθετικήν). Ib. τὸ νουθετητικὸν (v. νουθετικὸν) εἶδος τῆς παιδείας. Legg. V. 740. E: διὰ λόγων νουθετητικῶν (codd. plures νουθετικῶν).

νουθετῶ, *admoneo*; etiam *increpo* et *castigo*. Euthyd. 284. E: νουθετῶ σ' ὡς ἑταῖρον. Gorg. 497. A: ὡς σοφὸς ὤν με νουθετεῖς. Prot. 323. D: οὐδὲ νουθετεῖ οὐδὲ διδάσκει. 324. A. 323. B: οἱ οἰκεῖοι προσιόντες νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον. Phaedr. 234. B. Pol. IV. 420. E: ἀλλ' ἡμᾶς μὴ οὕτω νουθέτει. Gorg. 488. A: ὥσπερ ἤρξω νουθετεῖν με. Legg. IX. 879. D: πληγαῖς τὸν τοιοῦτον νουθετεῖν. Apol. 26. A. Legg. I. 648. B: νουθετῶν. V. 729. C. Phaed. 94. D: τὰ μὲν ἀπειλοῦσα, τὰ δὲ νουθετοῦσα. (cf. Legg. VI. 784. C.). Euth. 5. B: ἐκεῖνον δὲ νουθετοῦντί τε καὶ κολάζοντι. Conv. 183. B: τῶν δὲ νουθετούντων. Pol. VIII. 560. A: νουθετούντων τε καὶ κακιζόντων. Legg. VI. 777. E: νουθετοῦντας. Ep. VII. 333. B: Δίων ἔργῳ τὸν Διονύσιον ἐνουθέτησεν. Legg. VIII. 845. B: νουθετήσαντα καὶ διδάξαντα. Phaedr. 249. D: νουθετεῖται ... ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς παρακινῶν. Gorg. 479. A: ὥστε μήτε νουθετεῖσθαι μήτε κολάζεσθαι cet. 478. E: ὁ νουθετούμενός τε καὶ ἐπιπληττόμενος. Hipp. mai. 301. C: πρὶν ὑπὸ σοῦ ταῦτα νουθετηθῆναι.

νοῦς, ὁ, *ratio, mens*; *intelligentia*. Phaed. 97. C: ὡς ... νοῦς ἐστὶν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἴτιος. Phil. 28. C: ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. 30. C: σοφία ... καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἄν ποτε γενοίσθην. Phaedr. 270. A: ἐπὶ φύσιν νοῦ τε καὶ ἀνοίας ἀφικόμενος. Gorg. 510. B: ἐξ ἅπαντος τοῦ νοῦ ... φίλος γενέσθαι. Phil. 21. D: τὸν ... τοῦ νοῦ ... βίον. 58. D: νοῦ τε καὶ φρονήσεως. Pol. IV. 431. C: μετὰ νοῦ τε καὶ δόξης ὀρθῆς. VI. 506. C: οἱ ἄνευ νοῦ ἀληθές τι δοξάζοντες. Tim. 46. D: τὸν ... νοῦ καὶ ἐπιστήμης ἐραστήν. 51. E: νοῦ δὲ θεούς (μετέχειν), ἀνθρώπων δὲ γένος βραχύ τι. Alc. I. 135. A: νοῦ τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ. Phaedr. 247. C: ψυχῆς κυβερνήτῃ μόνῳ θεατὴ νῷ. D: νῷ τε καὶ ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη. Phaed. 98. B: τῷ ... νῷ οὐδὲν χρώμενον. Pol. X. 619. B: ξὺν νῷ ἑλομένῳ. Legg. VIII. 836. E: ἔχων γε ἐν τῷ νῷ νόμον ἀληθῆ. XII. 961. E: τὰς αἰσθήσεις τῷ κυβερνητικῷ νῷ συγκερασάμενοι. Crit. 48. C: οὐδενὶ ξὺν νῷ. — Ἐν νῷ ἔχειν est Lat. *in animo habere* (Prot. 311. C. Phaed. 63. C. Conv. 188. E. Pol. I. 344. D. II. 362. C. Legg. IV. 720. B. Apol. 20. B. Alc. I. 104. C.), νῷ ἔχειν, *animo tenere*, h. e. *meminisse*. Pol. VI. 490. A. Euth. 2. B. — Phaedr. 241. E: νοῦν καὶ σωφροσύνην ἀντ' ἔρωτος καὶ μανίας. 244. C: νοῦν τε καὶ ἱστορίαν. Phaed. 97. C: τόν γε νοῦν κοσμοῦντα πάντα κοσμεῖν. (Cf. Crat. 413. C.) Soph. 249. B: ἀκινήτων τε ὄντων (τῶν ὄντων?) νοῦν μηδενὶ περὶ

μηδενὸς εἶναι μηδαμοῦ. Phil. 30. D: *βασιλικὸν ... νοῦν.* Tim. 30. B: *νοῦν ... ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι ξυνιστὰς τὸ πᾶν συνετεκταίνετο.* Legg. XII. 963. A: *νοῦν ... πάντων τούτων ἡγεμόνα.* — Cum v. *ἔχειν* (etiam *κεκτῆσθαι*) est *prudentem esse* vel *sapere.* Phaedr. 241. B: *νοῦν ἤδη ἐσχηκὼς καὶ σεσωφρονηκώς.* 276. B: *ὁ νοῦν ἔχων γεωργός.* Gorg. 500. C: *καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχων ἄνθρωπος.* Id. Apol. 27. E. Legg. X. 887. E: *ὅσοι καὶ σμικρὸν νοῦ κέκτηνται.* Conv. 181. C: *τὸ ... νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες.* Pol. I. 331. B: *ἀνδρὶ νοῦν ἔχοντι.* Tim. 89. B. Legg. V. 747. E: *ὅ γε νοῦν ἔχων νομοθέτης.* X. 905. D: *εἰ νοῦν καὶ ὁπωςοῦν ἔχεις.* XI. 913. A: *νοῦν ἔχων ἔμφρονα.* 919. C: *ἐν νοῦν ἐχούσῃ πόλει.* Etiam est *intelligere* vel *intelligentiam habere.* Pol. VI. 508. D: *ἔγνω αὐτὸ καὶ νοῦν ἔχειν φαίνεται.* 534. B: *νοῦν οὐκ ἴσχειν περὶ αὐτὰ δοκοῦσί σοι, καίτοι νοητῶν ὄντων μετὰ ἀρχῆς.* Alc. I. 134. E: *νοῦν ἰατρικὸν μὴ ἔχοντι.* Lys. 210. B: *εἰς ἃ δ' ἂν νοῦν μὴ κτησώμεθα* cet. — *Ἔχειν τὸν νοῦν* cum praep. *πρός* et dat. vel accus. est *spectare, id agere* ut —. Prot. 324. A. Gorg. 504. D. *Προςέχειν τὸν νοῦν* abs., c. dat. et praep. *πρός* est *animum advertere, attendere:* etiam *inclinare ad aliquid.* Phaedr. 235. A. Theaet. 145. A. 198. B. Soph. 222. D. Phil. 31. D. Conv. 191. E. 192. B: *πρὸς γάμους ... οὐ προςέχουσι τὸν νοῦν φύσει.* Pol. III. 396. B. Legg. VI. 783. E. Euth. 14. D. Alc. I. 105. A. Charm. 154. C. — Cum praep. *κατά.* Phaed. 97. D: *κατὰ νοῦν ἐμαυτῷ* (*ex animi sententia*). Soph. 217. D: *εἴ τίς σοι κατὰ νοῦν.* Polit. 290. C: *κατὰ νοῦν ἐκείνοις* (*τ. θεοῖς*). Parm. 135. B. Phil. 11. B. Conv. 193. C: *παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκότων.* Pol. II. 358. B. Tim. 17. C. Legg. XI. 925. B: (*ἂν*) *ᾖ ... κατὰ νοῦν αὐτῇ* (*eique placuerit*) cet. Euth. 3. E: *σύ γε κατὰ νοῦν ἀγωνιεῖ τὴν δίκην.*

νοῶ, percipio, animadverto, cognosco, intelligo, scio; cogito (etiam *in animo* vel *propositum habeo* et, de nomine pos., *significo*). Prot. 319. A: *ἅπερ νοῶ.* Theaet. 164. D. Gorg. 521. A: *ἃ νοεῖς λέγων.* Conv. 219. A: *τῷ ὄντι χρύσεα χαλκείων διαμείβεσθαι νοεῖς.* Pol. IV. 440. D. Parm. 132. C: *ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ.* Crat. 407. E: *τί καὶ νοεῖ τὸ ὄνομα.* 418. B. Pol. I. 335. E: (*εἰ*) *τοῦτο ... νοεῖ αὐτῷ.* Legg. I. 645. B. VIII. 837. E. Apol. 40. A. Alc. II. 147. C: *ὅ τί ποτε νοοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν.* Lach. 178. A. Phil. 29. B: *περὶ πάντων νόει ταὐτόν.* Pol. VI. 508. D: *οὕτω ... καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὧδε νόει.* Crat. 397. E: *τί ἂν ποτε νοοῖ τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες.* 416. A. Euthyd. 287. D: *ὅ τί μοι νοοῖ τὸ ῥῆμα.* Prot. 347. E: *οἱ μὲν ταῦτά φασι τὸν ποιητὴν νοεῖν, οἱ δ' ἕτερα.* Crat. 399. D: *οἶμαί τι τοιοῦτον νοεῖν τοὺς τὴν ψυχὴν ὀνομάσαντας.* Phil. 11. B: *τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν* cet. Legg. V. 742. D: *ᾗ νοῶν εὖ νομο-*

θετοί. Hipp. min. 365. D: τί ποτε νοῶν ταῦτα ἐποίησε τὰ ἔπη. Crat. 407. B: ὡς τὰ θεῖα νοούσης αὐτῆς. Parm. 165. C: ἐγγύθεν ... καὶ ὀξὺ νοοῦντι. Euthyd. 287. D: πότερον ... ψυχὴν ἔχοντα νοεῖ τὰ νοοῦντα, ἢ καὶ τὰ ἄψυχα; Gorg. 482. E: αἰσχυνθεὶς ἃ ἐνόει εἰπεῖν. Pol. VII. 524. B. Phaedr. 229. C: οὐ πάνυ νενόηκα. Legg. V. 737. E: νενοηκέναι. XII. 952. B: αὐτὸς νενοηκὼς ἄττα. Pol. VI. 508. D: ἐνόησέ τε καὶ ἔγνω αὐτό. Epin. 977. C: ὅτι καὶ μάλ' ὀρθῶς ἐνοήσαμεν ὡς cet. Pol. VI. 488. A: νόησον ... τοιουτονὶ γενόμενον εἴτε πολλῶν νεῶν πέρι εἴτε μιᾶς. 503. B. Ep. VII. 342. B: πάντων οὕτω πέρι νόησον. VIII. 352. C: νοήσατε δὲ ἃ λέγω νῦν. Phil. 24. A: ὅρα πέρας εἴ ποτέ τι νοήσαις ἄν. Legg. V. 728. D: πᾶς ἂν τοῦτό γε νοήσειε. Legg. III. 677. A: νοήσωμεν μίαν τῶν πολλῶν (φθορῶν) cet. 679. E. Gorg. 491. B: ἱκανοὶ ὄντες ἃ ἂν νοήσωσιν ἐπιτελεῖν. Prot. 328. C: νοῆσαί τινα πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι. Phaedr. 245. C: τἀληθὲς νοῆσαι. Theaet. 157. A. Conv. 182. A: ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ... νοῆσαι ῥᾴδιος. Pol. V. 479. C. Phaedr. 271. D: ταῦτα ἱκανῶς νοήσαντα. 246. C: οὔθ' ἱκανῶς νοήσαντες θεόν. Tim. 42. E. Pol. VII. 524. B: τά γε δύο κεχωρισμένα νοήσει. Locr. 102. B: νοέεται. Pol. VI. 507. B: τὰς δ' αὖ ἰδέας νοεῖσθαι μέν, ὁρᾶσθαι δ' οὔ. Parm. 132. C: τὸ νοούμενον ἓν εἶναι. Pol. VI. 509. D: τὸ τοῦ νοουμένου (γένους). Tim. 30. D: τῷ ... τῶν νοουμένων καλλίστῳ cet. Pol. VI. 508. C: πρός τε νοῦν καὶ τὰ νοούμενα. Tim. 51. D: νοούμενα μόνον. Ep. VII. 343. A: τὰ νενοημένα. Legg. III. 692. C: τὰ ... νοηθέντα ἂν καλὰ τότε πάντα ἀπέσωσε. Epin. 991. D: νοητέον δ' ἐστὶ περὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τόδε ὡς cet.

νυκτερεία, ἡ, *venatio nocturna*. Legg. VII. 824: νυκτερεία κληθεῖσα.

νυκτερευτής, ὁ, *venator nocturnus*. Legg. VII. 824.

νυκτερινός, ή, όν, *nocturnus*. Soph. 220. D: τῆς ... πληκτικῆς τὸ νυκτερινὸν ... πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον. Legg. X. 909. A: οἱ τοῦ νυκτερινοῦ ξυλλόγου κοινωνοῦντες. Pol. VII. 521. C: ψυχῆς περιαγωγὴ ἐκ νυκτερινῆς τινὸς ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν ... ἐπάνοδον. Legg. XII. 968. A: τὸν τῶν ἀρχόντων νυκτερινὸν σύλλογον. Epin. 992. D. Pol. VI. 508. C: ὧν νυκτερινὰ φέγγη.

νυκτερίς, ἡ, *vespertilio*. Pol. V. 479. C: τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος. III. 387. A. (Hom.).

νύκτωρ, *noctu*. Gorg. 471. B: νύκτωρ ἐξαγαγὼν ἀπέσφαξε ... ἀμφοτέρους. Crat. 433. A. Pol. II. 381. E. IX. 574. D. Critia 120. B. Legg. I. 633. C. al.

νυμφευτής, ὁ, *nuptiarum conciliator*. Polit. 268. A: αὐτὸς (ὁ βουφορβὸς) οἷον νυμφευτής.

νύμφη, ἡ, *sponsa* vel *nova nupta*. Legg. VI. 783. E: ἡ νύμφη. Ib. προσεχέτω δὴ καὶ ὁ νυμφίος τῇ τε νύμφῃ καὶ

τῇ παιδοποιίᾳ τὸν νοῦν. 775. B: νύμφην. 779. E. Pol. V. 459. E: ἐν αἷς ξυνάξομεν τάς τε νύμφας καὶ τοὺς νυμφίους. VIII. 546. D.

νυμφικός, ή, όν, *sponsalis.* Legg. VI. 775. B: ἀπαίδευτον τῶν περὶ τὰς νυμφικὰς μούσας νόμων. 783. D: ἔλθωμεν δ' ἐπὶ τὰ νυμφικά.

νυμφίος, ὁ, *sponsus.* Pol. V. 461. D: ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τις αὐτῶν νυμφίος γένηται. Legg. VI. 783. E. Pol. VI. 495. E: ὡς νυμφίου παρεσκευασμένου. Legg. VI. 775. C: νυμφίον. 779. E. XI. 924. D. Pol. VIII. 546. D: νυμφίοις. V. 459. E: τοὺς νυμφίους. Legg. VI. 780. A.

νυμφόληπτος, ὁ ἡ, *lymphatus,* h. e. *divino afflatu concitatus.* Phaedr. 238. D: ἐὰν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος ... γένωμαι.

νῦν, *nunc* (vern. *nun,* quod similiter tam in tempore, i. q. *jetzt,* quam in conclusione, i. q. *also,* ponitur). Phaed. 77. A: ἣν σὺ νῦν λέγεις. Phil. 18. D: νῦν τε καὶ σμικρὸν ἔμπροσθεν. Conv. 212. B: νῦν τε καὶ ἀεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν cet. Pol. I. 329. A: τότε μὲν ... νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες. C: καὶ τότε ... καὶ νῦν οὐχ ἧττον. Tim. 20. B: εἰς νῦν. al. Cum praeterito est *modo.* Soph. 241. D: καθάπερ νῦν εἶπες. Polit. 307. C: ἐν πᾶσι ... τούτοις οἷς νῦν εἴπομεν. Pol. V. 473. E: ἣν νῦν λόγῳ διεληλύθαμεν. Legg. IV. 719. E. XII. 962. A: ὃ προςείπομεν ὑγίειαν νῦν. Cum part. γέ. Theaet. 183. B: ὡς νῦν γε πρὸς τὴν αὑτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα. Parm. 126. C: ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον ... πρὸς ἱππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει. Pol. I. 340. E. Sq. οὕτως, *sic statim.* Phaedr. 272. C: ἀλλ' οὔτι νῦν γ' οὕτως ἔχω. Theaet. 147. C: ῥᾴδιον ... νῦν γε οὕτω φαίνεται. Sine part. γέ. Theaet. 158. B: εἴ τις ἔροιτο νῦν οὕτως ἐν τῷ παρόντι. 202. D. Soph. 218. A. Crat. 396. C: ἣ ἐμοὶ ἐξαίφνης νῦν οὑτωσὶ προςπέπτωκεν ἄρτι. Pol. V. 473. E. Cum part. δέ, *nunc* et *nunc autem* (vern. *so aber*). Prot. 335. C: νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἐθέλεις cet. 342. B. Phaedr. 244. A: νῦν δὲ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν γίγνεται διὰ μανίας (anteced. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἁπλοῦν cet.). Gorg. 499. C. Phaed. 63. B. — νῦν δή sq. praeterito est *modo* (vern. *so eben*). Prot. 329. C: ἃ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον. 340. B. Phaedr. 230. A. Gorg. 448. A: καὶ γὰρ νῦν δὴ (v. δὴ νῦν) αὐτὰ ταῦτα ἐπηγγελλόμην. Phaed. 61. E: ὅπερ νῦν δὴ σὺ ἤρου. 105. D: τί νῦν δὴ ὀνομάζομεν; Soph. 221. E. Polit. 259. B. Pol. III. 414. B. (v. δὴ νῦν). VI. 491. A: ὅσα προςετάξαμεν νῦν δή. Etiam in re praes. et futura ponitur (*nunc igitur* vel simpl. *nunc*). Phaedr. 277. A: νῦν δὴ ἐκεῖνα ἤδη ... δυνάμεθα κρίνειν. Gorg. 462. B: καὶ νῦν δὴ τούτων ὁπότερον βούλει ποίει. Polit. 287. C: καὶ νῦν δὴ ταὐτὸν μὲν τοῦτο, ἔτι δὲ μᾶλλον ἢ τόθ' ἡμῖν ποιητέον. Soph. 221. C: καὶ νῦν δὴ τοῦτον ἰδιώτην θήσομεν ... ἢ ... ὡς

ἀληθῶς σοφιστήν; Pol. I. 353. A: νῦν δὴ ... ἄμεινον ἂν μάθοις ὃ ἄρτι ἠρώτων cet. Legg. III. 683. E. — Ubi δή voci νῦν praemissum est ad anteced. refertur, velut Soph. 239. A: εἶα δὴ (*agedum*) νῦν ἐν σοὶ σκεψώμεθα. Similiter scrib. videtur Legg. I. 629. B: ἴθι δὴ νῦν (sic unus Vat. Vulgo ἴθι νῦν δὴ) ἀνερώμεθα cet. Tim. 44. D: ὃ δὴ νῦν κεφαλὴν ἐπονομάζομεν. Legg. I. 646. E: τοῦτ' αὐτὸ δὴ νῦν ... ἡμῖν πειρατέον φράζειν (sic νῦν ἤδη nectuntur, Phaedr. 228. C. 277. A. al.) VII. 794. D. Hipp. mai. 291. E. 301. E. Ubi vero δή νῦν cohaerent, ita ut νῦν non tempus, sed conclusionem indicet (Lat. *igitur*, *quocirca*), vide ne rectius scribatur δή νυν (ut τοίνυν). Legg. III. 688. E: φαμὲν δή νυν (v. δὴ νῦν) ... τὴν μεγίστην ἀμαθίαν τότε ἐκείνην τὴν δύναμιν ἀπολέσαι. 693. D: ἄκουσον δή νυν (vern. *so vernimm es*). 694. C: μαντεύομαι δή νῦν (v. δὴ νῦν). al. — Cum art. τό (Theaet. 187. B: ὥσπερ τὸ νῦν. Phil. 27. A: καθάπερ τὸ νῦν δή. Pol. VI. 506. E: τὸ νῦν εἶναι. Tim. 48. C. Legg. III. 686. D: τὸ δὲ νῦν γε cet.) et τά (Prot. 309. B: τί οὖν τὰ νῦν; Phaed. 57. A. Soph. 218. A. Phil. 48. D. Pol. VI. 506. E. Tim. 17. A. Legg. III. 686. C: τὰ νῦν δὴ ἡμεῖς cet.). — Articulus etiam ita voci νῦν praemittitur ut participio verbi εἶναι expleri possit. Pol. VII. 518. C: ὁ ... νῦν λόγος. Soph. 256. C: κατὰ τὸν νῦν δὴ λόγον. Pol. VII. 540. D: τῶν νῦν τιμῶν. Sic etiam τὸ νῦν (int. ὄν). Phil. 42. A: ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθεν γέγονεν. Parm. 152. C: ἀπὸ τοῦ νῦν. 155. D. Ep. XIII. 361. E: ἐν τῷ νῦν. Similiter οἱ νῦν, *qui nunc sunt* vel *vivunt*. Pol. II. 372. E: ἅπερ καὶ οἱ νῦν ἔχουσι. Prot. 309. C: σοφωτάτῳ ... τῶν γε νῦν. Phaedr. 228. A. Conv. 193. B. Pol. VI. 489. C. Tim. 20. B.

νυνί, i. q. νῦν. Gorg. 458. D: οὕτως ὥσπερ νυνί. Phaed. 115. C: ὁ νυνὶ διαλεγόμενος. Theaet. 151. E: ὥς γε νυνὶ φαίνεται. Polit. 272. B. 297. C. Crat. 440. D. Conv. 173. A. 215. D. Hipp. mai. 291. C. Etiam cum praeterito iungitur. Theaet. 158. C: ἅ τε γὰρ νυνὶ διειλέγμεθα cet. Conv. 193. A: νυνὶ δὲ ... διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Pol. I. 354. C: ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν εἰδέναι. (Phil. 66. E. pro νυνί nunc legitur νῦν δή.) Hipp. min. 372. E. Cum art. Crat. 422. D: πρὸς τὴν νυνί (φωνήν).

νύξ, ἡ, *nox*; etiam plur. ponitur (ut Lat. *noctes*), siquidem pluribus nox continetur partibus. Tim. 39. B: νὺξ ... ἡμέρα τε γέγονεν οὕτω. Critia 112. A. Legg. VII. 807. A. Phaedr. 240. C: οὔθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἑκὼν ἀπολείπεται. 251. E: οὔτε νυκτὸς δύναται καθεύδειν cet. Pol. I. 343. B: διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας. VII. 530. A: τὴν ... νυκτὸς πρὸς ἡμέραν ξυμμετρίαν. IX. 573. C: ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἑκάστης. Tim. 26. B: τῆς νυκτὸς ἀνέλαβον. 71. B: νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν. Critia 117. E: μεθ' ἡμέραν καὶ διὰ

νυκτός. Legg. VII. 790. C: *διὰ πάσης νυκτός τε καὶ ἡμέρας.* Phil. 66. A: *νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες.* Tim. 71. D: *ἐν ... τῇ νυκτί.* Ax. 367. C: *νυκτὶ μετήλλαξαν.* Gorg. 493. E: *καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν.* Conv. 219. C: *κατεκείμην τὴν νύκτα ὅλην.* 220. D: *εἰ καὶ τὴν νύκτα ἑστήξοι.* Legg. VI. 762. C. X. 897. D: *νύκτα ἐν μεσημβρίᾳ ἐπαγόμενοι.* Ax. 368. B: *πονουμένους ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα.* Pol. IX. 588. A: *ἡμέραι καὶ νύκτες.* Menex. 246. B. Prot. 310. C: *λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι.* Conv. 217. D: *διελεγόμην πόῤῥω τῶν νυκτῶν* (*ad multam noctem*). 223. C: *ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν.* Theaet. 151. A: *νύκτας τε καὶ ἡμέρας.* Phil. 50. D: *ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας.* Pol. X. 621. B: *μέσας νύκτας γενέσθαι.*

νύσσα, *ἡ*, *meta.* Ion. 537. B. (Hom.).

νυστάζω, *dormito;* etiam, ut Lat., trop. Ion. 532. C: *ἀτεχνῶς νυστάζω.* 533. A: *νυστάζει τε καὶ ἀπορεῖ.* Id. B. Conv. 223. D: *νυστάζειν.* Pol. III. 405. C: *μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ.* Legg. V. 747. B: *τὸν νυστάζοντα καὶ ἀμαθῆ φύσει.* Apol. 31. A: *ὥσπερ οἱ νυστάζοντες ἐγειρόμενοι.* Phaedr. 259. A: *νυστάζοντας.*

νώ (al. *νῴ*), nom. et accus. dual. pron. *ἐγώ.* Alc. I. 124. D: *νώ γε καὶ μάλα σφόδρα.* Phaedr. 259. A: *εἰ ... ἴδοιεν καὶ νὼ ... νυστάζοντας* cet.

νώθεια, *ἡ*, *segnitia.* Phaedr. 235. D: *ὑπὸ ... νωθείας ... καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιλέλησμαι ὅπως ... ἤκουσα.* Theaet. 195. C: *ὑπὸ νωθείας οὐ δυνάμενος πεισθῆναι.*

νωθής, *ὁ ἡ*, *segnis.* Polit. 310. E: *νωθεστέρα* (*ψυχή*). Apol. 30. E: *ὑπὸ μεγέθους ... νωθεστέρῳ* (*ἵππῳ*). Tim. 86. A: *διὰ τὸ νωθέστερον ἀέρος καὶ πυρὸς αὐτὸ εἶναι.* Ib. *ὂν νωθέστατον τούτων.*

νωθρός, *ά*, *όν*, *segnis.* Theaet. 144. B: *νωθροί πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις.*

νώμησις, *ἡ*, *perscrutatio.* Crat. 411. D: *δηλοῖ γονῆς σκέψιν καὶ νώμησιν.*

νωμῶ, *animo volvo*, h. e. *perscrutor.* Crat. 411. D: *τὸ γὰρ νωμᾶν καὶ τὸ σκοπεῖν ταὐτόν.*

νῷν, genit. et dat. pron. *ἐγώ.* Phil. 28. A: *ἄλλο τι νῷν* (v. *νῶϊν*) *σκεπτέον ἢ* cet. 41. A. Conv. 219. A. Legg. VI. 781. D. VII. 792. C. al.

νωτιαῖος, *α*, *ον*, *ad dorsum pertinens.* Tim. 74. A: *περὶ τὸν ... νωτιαῖον μυελόν.* 77. D: *δύο φλέβας ἔτεμον νωτιαίας.*

νώτιος, i. q. *νωτιαῖος.* Locr. 100. A: *διὰ τῶν νωτίων* (codd. plur. *νωτείων*) *σπονδύλων.*

νῶτον, *τό*, *dorsum.* Conv. 189. E: *νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλῳ ἔχον.* Pol. V. 468. D: *νώτοισιν* (ex Hom.). Etiam,

ut Lat. *dorsum*, est *planum* (vern. *Fläche*, praec. *Oberfläche*). Phaedr. 247. C: ἔστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ. Pol. X. 616. E: νῶτον συνεχὲς ἑνὸς σφονδύλου ἀπεργαζομένους περὶ τὴν ἠλακάτην.

Ξ.

ξαίνω, *carmino*. Soph. 226. B: ξαίνειν καὶ κατάγειν cet. Polit. 289. C. 281. A: τὸ τῆς τοῦ ξαίνοντος τέχνης ἔργον. 308. D: τοῖς τε ξαίνουσι καὶ τοῖς τἄλλα προπαρασκευάζουσιν. Prov. εἰς πῦρ ξαίνειν. Legg. VI. 780. C.

ξανθός, ή, όν, *flavus*. Tim. 68. B: λαμπρόν τε ἐρυθρῷ λευκῷ τε μιγνύμενον ξανθὸν γέγονε. 83. B: ξανθὸν χρῶμα. 68. C: ξανθοῦ ... κράσει. 59. B: στίλβοντι καὶ ξανθῷ χρώματι κοινωθέν. 74. D. Lys. 217. D: ξανθὰς ... τὰς τρίχας. Pol. X. 617. A: ξανθότερα ἐκείνων.

ξάντης, ὁ, *qui carminat*. Polit. 281. A: τὸν ξάντην.

ξαντικός, ή, όν, *carminandi peritus*; fem. et neutr. *carminandi peritia*. Polit. 282. A: ξαντικὴ ... καὶ νηστικὴ cet. B: τὸ ... ξαντικόν. 281. A: τὴν ξαντικήν. 282. E.

ξεναγῶ, *peregrinum duco*. Phaedr. 230. C: ἀτεχνῶς ... ξεναγουμένῳ τινὶ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ ἔοικας. Ib. ὥστε ἄριστά σοι ἐξενάγηται.

ξεναπατία, ἡ, in eo dicitur qui hospitem decipit vel laedit. Ep. VII. 350. C: ξεναπατίας χάριν.

ξενηλασία, ἡ, *peregrinorum expulsio*. Legg. XII. 950. B: ταῖσι λεγομέναις ξενηλασίαις χρωμένους. Prot. 342. C: ξενηλασίας ποιούμενοι τῶν τε λακωνιζόντων cet. Legg. XII. 953. E.

ξενία, ἡ, *peregrinatio*. Crat. 429. E: εἴ τις ἀπαντήσας σοι ἐπὶ ξενίας ... εἴποι. * *hospitalitas*. Ep. VII. 328. C: τὴν Δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν. 338. C.

ξένια, v. ξένιος.

ξενίζω, *hospitio accipio*; etiam *epulis hospitalibus excipio*. Ep. VII. 333. E: ἐκ τοῦ ξενίζειν τε καὶ μυεῖν cet. Gorg. 471. B: ξενίσας. Tim. 17. B: χθὲς ὑπὸ σοῦ ξενισθέντας.

ξενικός, ή, όν, *peregrinus*, *externus*. Crat. 417. C: ξενικὸν τοὔνομα. 419. C. 426. C. Pol. VI. 497. B: ξενικὸν σπέρμα. Crat. 426. C: ἀπὸ ... τοῦ ξενικοῦ τοῦ κίειν. Legg. V. 742. C: τοῦ ξενικοῦ ... νομίσματος. VIII. 841. E: ὡς ὄντως ὄντα ξενικόν. XI. 915. D: εἰς ... ξενικὴν παράδοσιν. Hipp. mai. 284. C: ξενικὴν παίδευσιν. 285. A. Legg. III. 702. C: μηδὲν ὑπολογιζομένους τὸ ξενικὸν αὐτῶν. V. 742. B: νόμισμα ... ξενικόν. Ep. VIII. 357. A: εἰ μὴ ξενικαὶ ἐριννύες ἐκώλυσαν. Legg. IV. 718. A: ὅσα ... ξενικὰ ... θε-

ραπεύματα. VIII. 847. C: ξενικὰ θυμιάματα. Ib. ξενικῶν τινῶν εἰςαγωγίμων. III. 680. C: οὐ γὰρ σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρῆτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. Pol. VIII. 567. E: κηφῆνας ... ξενικούς. Crat. 401. C: ἐάν τις τὰ ξενικὰ (non Attica) ὀνόματα ἀνασκοπῇ. 412. B: ξενικώτερον. **hospitalis* vel *ad hospites spectans*. Legg. IX. 879. E: τὸν ξενικὸν ... θεὸν εὐλαβούμενοι. Ep. V. 321. C: ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην συμβουλεύειν. Legg. V. 730. A: ξενικῶν ... καὶ ἐπιχωρίων ἁμαρτημάτων. B: ξενικά τε καὶ ἐπιχώρια ... ὁμιλήματα.

ξενικῶς, *more peregrino*. Crat. 407. B: τῷ ᾱ ξενικῶς ἀντὶ τοῦ η̄ χρησάμενος.

ξένιος, α, ον et ὁ ἡ, *hospitalis*. Legg. V. 729. E: ὁ ξένιος ἑκάστων δαίμων καὶ θεός. VIII. 843. A: ξένιος (Ζεύς). Ep. VII. 329. B: Διὸς ξενίου. Legg. V. 730. A: τῷ ξενίῳ συνεπόμενοι Διί. Soph. 216. B: τὸν ξένιον ... θεόν. Legg. XII. 953. E: τιμῶντας ξένιον Δία. 965. E: νὴ τὸν ξένιον ... θεόν. — Plur. ξένια, *hospitalia* (munera; etiam epulae, trop.). Tim. 27. A: σκόπει δὴ τὴν τῶν ξενίων σοι διάθεσιν. 17. B: ξενισθέντας οἷς ἦν πρέπον ξενίοις. 20. C: ἀνταποδώσειν ... τὰ τῶν λόγων ξένια (*sermones hospitales*). Legg. VIII. 845. A: ξένια δεχόμενος. XI. 919. A: φιλικὰ ... ξένια ἑπόμενα ταῖς ὑποδοχαῖς.

ξενισμός, ὁ, *hospitium quo aliquem accipimus*. Lys. 205. C: τὸν ... τοῦ Ἡρακλέους ξενισμόν.

ξενοδοκῶ, *hospites accipio*. Pol. IV. 419: ξενοδοκοῦντες.

ξένος, ὁ, et ξένη, ἡ, *peregrinus*, *externus*. Prot. 342. C: ἐάν τις ἄλλος ξένος ὢν ἐπιδημήσῃ. Gorg. 515. A: ἢ ξένος ἢ ἀστός. Legg. V. 729. E: ἔρημος ... ὢν ὁ ξένος ἑταίρων τε καὶ ξυγγενῶν ἐλεεινότερος ἀνθρώποις καὶ θεοῖς. IX. 869. D: (ἐὰν) ξένος ἀστὸν ἀμυνόμενος κτείνῃ. Apol. 17. D. Men. 92. B: εἴτε τις ξένος ... εἴτε ἀστός. Conv. 201. E: ἡ ξένη (Diotima). 211. D: ἡ Μαντινικὴ ξένη. Legg. IX. 865. E: καὶ τῆς τοῦ ξένου χώρας εἰργέσθω. Charm. 157. C: κατὰ τὰς τοῦ ξένου ἐντολάς. Apol. 30. A: καὶ ξένῳ καὶ ἀστῷ. Phaedr. 267. B: τὸν Ἠλεῖον ξένον. Soph. 216. A: τόνδε τινὰ ξένον ἄγομεν. Legg. VII. 794. B: ξένον καὶ ξένην. Ion. 541. C: ξένον ὄντα (non Atheniensem). Crat. 429. E: χαῖρε, ὦ ξένε Ἀθηναῖε. Conv. 204. C: ὦ ξένη. Gorg. 487. A: τὼ ... ξένω τώδε. 472. A: Ἀθηναῖοι καὶ ξένοι. Crat. 406. A: ὡς οἱ ξένοι (Atticis oppos.) καλοῦσι. Legg. XII. 952. D: τέτταρες δ' εἰσὶ ξένοι cet. Gorg. 473. D: ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. 514. E: μήτε τῶν ξένων μήτε τῶν ἀστῶν. Pol. X. 613. D: ὑπὸ ξένων τε καὶ ἀστῶν. Legg. VIII. 849. D: ἐν ... ταῖς τῶν ξένων ... ἀγοραῖς. Apol. 35. A. Alc. I. 119. A: ἀλλὰ τῶν ἄλλω. Ἀθηναίων ἢ τῶν ξένων δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἰπέ. Men. 94. D: τῶν ἐπιχωρίων τις ἢ τῶν ξένων. Legg. VII. 816. E: ξένοις

ἐμμίσθοις. Pol. II. 381. D: ξείνοισιν (Hom.). Theaet. 145. B: ξένους τε καὶ ἀστούς. Legg. V. 729. E: τὰ ... εἰς τοὺς ξένους ἁμαρτήματα. Crit. 54. A: ξένους ποιήσας. *hospes. Legg. XII. 953. C: ἱκανῶς εἶναι ξένος cet. Men. 78. D: ὁ τοῦ μεγάλου βασιλέως πατρικὸς ξένος. Ep. III. 316. C: ξένου πάλαι γεγονότος. *novus. Locr. 104. D: τιμωρίαι ξέναι.

ξενοῦμαι, *hospes ad aliquem deverto.* Legg. XII. 953. C: παρ' ὅτῳ τις ἂν αὐτῶν τὴν κατάλυσιν ξενωθεὶς ποιήσηται.

ξενοφόνος, ὁ ἡ, *hospites interficiens.* Ep. VII. 336. D: ξενοφόνων ... ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας.

ξενών, ὁ, *hospitium.* Legg. XII. 953. C: πιστεύων ἱκανῶς εἶναι ξένος τῷ τοιούτῳ ξενῶνι. Tim. 20. C: ἐπειδὴ παρὰ Κριτίαν πρὸς τὸν ξενῶνα ... ἀφικόμεθα.

ξένως, cum v. ἔχω, *peregrinus*, h. e. *imperitus sum.* Apol. 17. D: ἀτεχνῶς οὖν ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως.

ξέω, *polio.* Theag. 124. B: τῶν ... ξεόντων.

ξηραίνω, *exsicco.* Tim. 88. D: πάλιν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ξηραινομένου καὶ ὑγραινομένου. Phil. 31. E: τὸ ξηρανθέν.

ξηροβατικός, ή, όν, *in sicco gradiens.* Polit. 264. D: ξηροβατικόν (oppos. ἔνυδρον).

ξηρός, ά, όν, *siccus.* Critia 115. E: ὁ ... ξηρός (τροχός). De lucri cup. 230. E: ξηρὰ τροφὴ σώματος. Conv. 186. D: ξηρόν. Phaed. 86. B: ξηροῦ καὶ ὑγροῦ. Critia 115. A: τὸν ... ξηρόν (καρπόν). Legg. VI. 761. C: ὕλην ... αὔην καὶ ξηράν. Soph. 242. D: ὑγρὸν καὶ ξηρόν. Theaet. 171. E: ξηρά. Conv. 188. A. Tim. 82. A. Phaedr. 239. C: ἱδρώτων ξηρῶν ἄπειρον. Legg. VIII. 845. B: ξηρῶν σύκων. Tim. 22. D: ὅσοι ... ἐν ξηροῖς (τόποις) οἰκοῦσι. Polit. 287. E: ξηροῖς καὶ ὑγροῖς. Epin. 975. D: ἐν πολλοῖς ὑγροῖς καὶ ξηροῖς γένεσιν. Legg. V. 746. D: μέτρα ξηρά τε καὶ ὑγρά. X. 889. B. Phil. 25. C: ξηρότερον.

ξηρότης, ἡ, *siccitas.* Locr. 102. C: ξηρότας. Pol. I. 335. D: οὐδὲ ξηρότητος (ἔργον) ὑγραίνειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. Locr. 100. D: ξηρότατα.

ξηροτροφικός, ή, όν, *in sicco vivens.* Polit. 264. D: τὸ δ' ἕτερον ξηροτροφικόν (ὀνομάζοντας). E: τό γε ξηροτροφικὸν τῆς ἀγελαιοτροφίας ... φῦλον.

ξυγγένεια cet. vid. συγγένεια.

ξύλινος, η, ον, *ligneus.* Critia 115. B: ὅσος ξύλινος. Theaet. 146. E: τῶν ξυλίνων σκευῶν. Id. Pol. IV. 428. C. VII. 515. A: ξύλινα. Clit. 409. C.

ξύλον, τό, *lignum.* Alc. I. 111. B: ποῖόν ἐστι λίθος ἢ ξύλον. Hipp. mai. 291. C: ξύλον σύκινον. Legg. XII. 956. A: ξύλου ... μονόξυλον. Crat. 390. B: ἐν ὁποιῳοῦν ξύλῳ. Hipp. mai. 292. D: καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ καὶ ἀνθρώπῳ cet. Prot. 325. D: ὥσπερ ξύλον ... καμπτόμενον. Phaed. 74. A: οὐ ξύλον λέγω ξύλῳ (ἴσον εἶναι). Euthyd. 280. C: ξύλα

ἱκανά. Legg. IV. 706. B: *ναυπηγησίμων ξύλων.* Charm. 173. E. Pol. X. 609. A: *σηπεδόνα ... ξύλοις.* Critia 119. E. Gorg. 468. A: *οἷον ... λίθους καὶ ξύλα* cet. Phaed. 74. B. Euthyd. 281. A. De lege 319. A: *ξύλα (εἶναι ἱερά).*

ξυλουργικός, ή, όν, ad fabricam lignariam spectans, fem. *fabrica.* Phil. 56. B: *ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς.*

ξύν, i. q. *σύν, cum.* Pol. VI. 492. B: *ξὺν πολλῷ θορύβῳ.* VII. 518. C: *ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι.* Ib. *ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ.* Legg. III. 682. A: *ξύν τισι Χάρισι καὶ Μούσαις.* VII. 815. A. XI. 924. A: *ξὺν νόμῳ.* Crit. 48. C: *οὐδενὶ ξὺν νῷ.*

ξυρῶ, tondeo. Pol. I. 341. C: *ὥστε ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα.*

ξυστίς, ἡ, trabea. Pol. IV. 420. E: *ξυστίδας ἀμφιέσαντες.*

O.

οὖ, τό. Crat. 393. D: *πλὴν ... τοῦ οὖ* (v. ō). 416. B: *μήκει τοῦ οὖ* (v. ōv̄). 427. C: *εἰς ... τὸ γογγύλον τοῦ οὖ* (v. ō) *δεόμενος σημείου.* 420. B: *τῷ γὰρ οὖ ἀντὶ τοῦ ὦ ἐχρώμεθα.* 414. B: *ἐμβαλόντι ... τὸ οὖ* cet.

ὁ, ἡ, τό (vern. *der, die, das*), artic. quem Graeci definitionis et distinctionis causa substantivis tam praemittunt quam subiiciunt (ita ut articulus demonstrandi, h. e. unius quasi e pluribus vel multis eximendi, vim habeat). Prot. init. *ἢ δῆλα δὴ ὅτι ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν.* Nomina vero articulo etiam carent ubi generatim, simpliciter vel per se ponuntur (ita ut nulla opus sit definitione), velut *θεός, θεοί* (vern. *Gott*, ubi divinum per se cogitatur), *πατήρ* (si quis *suum* designat patrem), *βασιλεύς* (de rege Persarum qui absolute quasi et eximie ita designatur), *καλόν* (pulchrum per se spectatum), *ἀγαθόν,* artium nomina, velut *ἰατρική, πολιτική* al. (quamquam saepius etiam art. additur). Similiter Gorg. 455. D: *τὰ τείχη Ἀθηναίων.* 502. D: *πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον* al. Voce sequente qua antecedens definitur articulus repetitur, v. c. Gorg. 481. E: *ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων.* Pol. I. 328. D: *αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.* VIII. 565. D: *ὅς περὶ τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν λέγεται.* Hipp. mai. 281. D: *τὴν ὑμετέραν τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην.* Et in univ. iteratur ubi res tanquam notissima vel eximia quaedam (leni adspersa irrisione) effertur. Gorg. 502. B: *τί δὲ δὴ ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἐφ' ᾧ ἐσπούδακε;* Conv. 213. E: *ἵνα ἀναδήσω καὶ τὴν τούτου ταυτηνὶ τὴν θαυμαστὴν κεφαλήν.*

Pol. III. 407. B: *πάντων μάλιστα ἥ γε περαιτέρω γυμναστικῆς ἡ περιττὴ αὕτη ἐπιμέλεια τοῦ σώματος.* Pronomen demonstrativum excipit articulus (velut *οὗτος ὁ ἀνήρ*), nisi pronomen demonstr. per se positum est et subst. sequens praedicati partes agit. Prot. 323. A: *αὕτη ... τούτου αἰτία* (non: *diese Ursache*, sed: *dies ist die Ursache davon*). Phaed. 97. A: *αὕτη ἄρα αὐτοῖς αἰτία ἐγένετο δυοῖν γενέσθαι, ἡ ξύνοδος* cet. Gorg. 510. D: *αὕτη ... αὐτῷ ὁδός ἐστιν.* Pol. I. 331. D: *οὐκ ἄρα οὗτος ὅρος ἐστὶ δικαιοσύνης ἀληθῆ τε λέγειν* cet. II. 359. A: *εἶναι ... ταύτην γένεσίν τε καὶ οὐσίαν δικαιοσύνης.* Apol. 24. B. al. Porro ponitur art. ubi memoratur aliquid in antecedd. iam significatum. Phaed. 88. A: *μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσι* (quod refertur ad praegr. *πολλάκις γιγνομένην τὴν ψυχὴν ἀντέχειν*). Gorg. 520. E: *ἐπὶ ποτέραν οὖν με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν;* Phil. 11. A. Lys. 203. B. Similiter art. interrogativis solet praefigi, si interrogatio ad antecedd. refertur. Pol. IV. 421. E: *τὰ ποῖα ταῦτα;* (quod refertur ad antecedd. *ἕτερα ... τοῖς φύλαξιν εὑρήκαμεν ἃ* cet.). VIII. 550. C: *λέγεις δὲ ... τὴν ποίαν κατάστασιν ὀλιγαρχίαν;* Phaed. 78. B: *τῷ ποίῳ τινὶ ἄρα προςήκει τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ... καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς δεδιέναι —;* — In re ponitur certa, nota vel consueta. Phaedr. 227. B: *ἢ δῆλον ὅτι τῶν λόγων* (*orationibus, ut consuevit*) *ὑμᾶς Λυσίας εἱστία;* 228. B: *ἀπαντήσας ... τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων ἀκοήν* (nos: *einem Menschen von dem es bekannt ist dass* cet.). 270. A: *ὧν δὴ πέρι τὸν πολὺν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας* (ubi articuli *τόν* vis exprimi potest *ut constat*). Pol. I. 329. E: *τῷ Σεριφίῳ* (*Seriphio illi*, qui Themistoclis gloriae obtrectavisse traditur). — Saepius verti potest vern. *einer* (non infinit. illud, sed certum hominem indicans). Phaedr. 228. B: *ὅτι ἕξει τὸν συγκορυβαντιῶντα* (vern. *einen mit dem er schwärmen könne*). Pol. VII. 524. E: *τοῦ ἐπικρινοῦντος ... δέοι ἂν ἤδη.* Lach. 184. C. Menex. 236. B: *ὅτι μέλλοιεν Ἀθηναῖοι αἱρεῖσθαι τὸν ἐροῦντα.* 247. C. — Substantivo anteced. sequens partic. c. artic. reddi potest pron. *qui* cum modo finito. Parm. 135. A: *δεῖ ἀνδρὸς ... τοῦ δυνησομένου μαθεῖν* cet. Menex. 235. D. al. — Enuntiationi praemittitur. Phaedr. 273. B: *καταχρήσασθαι τῷ Πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιόςδε τοιῷδε ἐπεχείρησα;* Pol. I. 327. C: *οὐκοῦν ... ἔτι ἓν λείπεται τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς —;* Etiam post pron. demonstrat. enuntiato quo illud explicatur artic. praeponitur. Conv. 200. D: *οὐκοῦν δὴ τοῦτό γ' ἐστιν ἐκείνου ἐρᾶν ὃ οὔπω ἕτοιμον αὐτῷ ἐστὶν ... τὸ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σωζόμενα τὰ νῦν παρόντα;* Pol. V. 449. D: *νῦν οὖν ... δέδοκται ἡμῖν τοῦτο ... τὸ σὲ μὴ μεθιέναι.* VI. 501. A: *τούτῳ ... τῷ* cet. Crat. 433. D. Charm. 167. A. Saepius etiam simplex infinitivus sequitur. Gorg. 469. C. 491. D. Phaed. 64. C. 78. C. 80. B. Crit.

45. E. al. — Art. τό cum infinitivo ponitur ubi nos coni. *dass* cum modo finito usurpamus. Prot. 333. A: πότερον … λύσομεν τῶν λόγων, τὸ (i. q. τοῦτον ὅτι c. indic.) ἓν ἑνὶ εἶναι, ἢ ἐκεῖνον cet. Phaedr. 242. E: ἡ εὐήθεια … τὸ … σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε. Phaed. 62. B: ἀλλὰ τόδε γέ μοι δοκεῖ … εὖ λέγεσθαι τὸ θεοὺς εἶναι ἡμῶν τοὺς ἐπιμελομένους cet. 88. D: ὁ λόγος οὗτος … τὸ ἁρμονίαν τινὰ ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχήν. 92. A: ἐάνπερ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις τὸ ἁρμονίαν … εἶναι ξύνθετον πρᾶγμα cet. 94. B. Pol. I. 331. B. Lach. 190. E: ἀλλ' ἴσως ἐγὼ αἴτιος … τὸ σὲ (nos: *dass du* cet) ἀποκρίνασθαι μὴ τοῦτο cet. (V. Annott. in Phaedr. p. 354.). Similiter in mirandi formula. Phaed. 99. B: τὸ γὰρ μὴ διελέσθαι οἷόν τ' εἶναι ὅτι cet. Conv. 177. C. — Pronominibus personall. praefigitur ita ut efferantur. Phaedr. 258. A: τὸν ἑαυτὸν (vern. *sich selbst*) δὴ λέγων μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων. Sic τὸν ἐμέ. Soph. 239. A: τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γε τί τις ἂν λέγοι; Theaet. 166. A. Phil. 20. B. Euthyd. 273. B. — Pronominis (*is*) partes agit relativis praemissum. Phaed. 75. B: ἐκείνου … ὀρέγεται τοῦ ὅ ἔστιν ἴσον. 92. D. Crat. 435. A: τῇ ᾗ φῂς σὺ σκληρότητι. Phil. 37. A: καὶ τό γε (*id*) ᾧ τὸ ἡδόμενον ἥδεται; Prot. 320. D: (ἐκ) τῶν ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. Pol. IV. 431. D: ἡ αὐτὴ δόξα … περὶ τοῦ οὕστινας δεῖ ἄρχειν. V. 469. B. Legg. IX. 873. D. Critia 115. B: καὶ τὸν (καρπὸν) ὅσος ξύλινος. Similiter ante coni. ὅτι. Phaed. 102. C: οὐδὲ … ὑπὸ Φαίδωνος ὑπερέχεσθαι τῷ ὅτι Φαίδων ὁ Φ. ἐστίν. — Cum genit., v. c. τὸ τοῦ Ὁμήρου (Theaet. 183. E.), τὸ τοῦ Σοφοκλέους (*id quod Sophocles dixit.* Pol. I. 329. C.), τὸ τῶν παίδων (*quod pueri metuunt.* Phaed. 77. C.) al. — Saepenumero τό c. adiect. absolute ita interponitur ut relativo possit exprimi. Gorg. 508. D: ἄν τε τύπτειν βούληται, τὸ νεανικὸν δὴ τοῦτο τοῦ σοῦ λόγου (*quod quidem* —), ἐπὶ κόρρης. Ib. ἐάν τε, τὸ ἔσχατον (*id quod extremum est*), ἀποκτεῖναι. Ita articulus etiam omittitur. Gorg. 494. E: καί, τούτων (al. τὸ τούτων) … κεφάλαιον, ὁ τῶν κιναίδων βίος cet. Phaed. 96. E: καὶ ἔτι γε τούτων ἐναργέστερα, τὰ δέκα μοι ἐδόκει cet. — Cum genit. substantivi vel adiectivi amplificatio est, ut τὸ τῶν θηρίων (Pol. VIII. 563. C.), τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν (Pol. IX. 571. A.), τὸ τῶν ἀφρόνων (Phil. 45. E.), τὰ περὶ τῆς δίκης (Phaed. init.), τῶν ἐν τῇ πόλει (i. q. τῶν πολιτῶν. Gorg. 466. B.) al. — Pron. demonstrativi vim habet per se positum (Conv. 174. A: καὶ τὸν εἰπεῖν. 213. A: καὶ τὸν ἰέναι cet.), praec. cum partt. δέ et μέν, ut ὁ δέ, *ille* vel *hic vero*, ὁ μὲν … ὁ δέ (v. I. p. 421. 423.), τὸν καὶ τόν (*hunc* et *illum.* Legg. VI. 784. C. IX. 874. A. XII. 948. A.), τῇ καὶ τῇ … ἀτιμίᾳ (Legg. IV. 721. B.), οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς (Legg. III. 701. E.), ἐν δὲ τοῖς (Euthyd. 303. C.) al. — Absolute etiam ponuntur τῷ (*eo quod* vel *propterea quod* c. infin. Phaed.

60. B., et *iccirco* c. indic. Theaet. 179. D.), τῇ μὲν — τῇ δέ, *partim* — *partim* (Theaet. 158. E. Polit. 274. E. Conv. 211. A. Legg. I. 635. D. IV. 708. C.), τὰ μὲν — τὰ δέ, *partim* — *partim.* Phaed. 96. D. Pol. V. 458. D. Legg. V. 736. A: ἐκ πολλῶν τὰ μὲν πηγῶν τὰ δὲ χειμάῤῥων. B. VI. 784. C.

ὀαριστής, ὁ, *collocutor.* De lege 319. B. D. (Hom.) E: ὀαριστὴς συνουσιαστής ἐστιν ἐν λόγοις.

ὄαρος, ὁ, *colloquium.* De lege 319. E: οἱ γὰρ ὄαροι λόγοι εἰσί.

ὀβολός, ὁ, *obolus.* Gorg. 511. D: δύ' ὀβολοὺς ἐπράξατο.

ὀβολοστάτης, ὁ, *fenerator.* Ax. 367. B: ὡς ὀβολοστάτις (nonn. codd. ὀβολοστάτης) ἡ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν cet.

ὀγδοήκοντα, *octoginta.* Legg. IV. 704. B: εἴς τινας ὀγδοήκοντα σταδίους. VI. 756. E.

ὄγδοος, η, ον, *octavus.* Phaedr. 276. B: ἐν ὀγδόῳ μηνί. 248. E: ὀγδόῃ (ψυχῇ).

ὄγκος, ὁ, *moles; corpus;* etiam *magnitudo* et *amplitudo.* Polit. 259. B: σμικρᾶς ... πόλεως ὄγκος. Tim. 81. B: ὁ πᾶς ὄγκος. Legg. V. 737. C: ὄγκος ... πλήθους. Theaet. 155. B: μηδὲν τοῦ ἐμοῦ ὄγκου ἀφαιρεθέντος. C: μηδὲν ... ἀπολλὺς τοῦ ὄγκου. Pol. II. 373. B: ὄγκου ἐμπληστέα καὶ πλήθους. Tim. 54. D. Theaet. 155. A: μήτε ὄγκῳ μήτε ἀριθμῷ. Tim. 56. D: εἴτ' ἐν ὕδατος ὄγκῳ. 60. C: τῷ τῆς γῆς ὄγκῳ. Alc. I. 121. B: τῷ ... γένους ὄγκῳ. Phaed. 96. D: τὸν ὀλίγον ὄγκον ὄντα. Polit. 277. B: θαυμαστὸν ὄγκον ἀράμενοι τοῦ μύθου. Pol. IX. 591. D: τὸν ὄγκον τοῦ πλήθους ... ἄπειρον αὐξήσει. Tim. 62. C: ὅσα τινὰ ὄγκον σώματος ἔχει. Critia 121. B: τὸν τοῦ χρυσοῦ ... ὄγκον. Legg. V. 737. C: τὸν αὐτῶν ὄγκον τοῦ ἀριθμοῦ. VIII. 843. B: ἔχθρας ὄγκον μέγαν ἐντίκτουσαι. XII. 959. C: τὸν τῶν σαρκῶν ὄγκον θαπτόμενον. Epin. 983. A: τοσοῦτον ... ὄγκον. Parm. 164. D: οὐκοῦν πολλοὶ ὄγκοι ἔσονται —; Tim. 31. C: εἴτε ὄγκων εἴτε δυνάμεων. 58. E: τὴν τῶν ὄγκων καθαίρεσιν. 60. E: γῆς ὄγκους. Epin. 983. B.

ὀγκώδης, ὁ ἡ, *inflatus.* Men. 90. A: οὐδὲ ὀγκώδης τε καὶ ἐπαχθής.

ὅδε, ἥδε, τόδε, pron. demonstrativ. quod rem vel hominem praesentem (ita ut vern. *hier* exprimi possit) vel rem proxime antecedentem aut sequentem indicat. Prot. 336. B: Σωκράτης ... ὅδε. Gorg. init. Χαιρεφῶν ὅδε (vern. *hier*). Theaet. 164. E: ὧν Θεόδωρος εἷς ὅδε. 183. A. Gorg. 510. A: ἐμοὶ ... δοκεῖ ἥδε· ἢ αὐτὸν ἄρχειν δεῖν cet. Pol. V. 462. A: ἆρ' οὖν οὐχ ἥδε (nos *dieses*) ἀρχὴ ὁμολογίας, ἐρέσθαι cet. Parm. 153. B: τί δὲ τόδε; Polit. 257. C: περὶ Θ. τοῦδε. Tim. 21. A: ὑπὸ τῆσδε τῆς πόλεως. Euthyd. 302. C: ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως. Parm. 135. D: Ἀρ. τῷδε. Lach. 180. D:

τῷδε (*mihi*) *τῷ σαυτοῦ δημότῃ*. Phaedr. 227. B: *ἐν τῇδε τῇ ... οἰκίᾳ*. Gorg. 469. D: *ἐν τῇδε τῇ πόλει*. 513. B: *ἐν τῇ πόλει τῇδε*. Prot. 320. E: *τῷδε αὐτῷ* (quod ad anteced. *μεγέθει* refertur). Theaet. 193. B: *ἐν τῷδε ὅταν* cet. Soph. init. *καὶ τόνδε τινὰ ξένον ἄγομεν*. 242. B: *τήνδ' ... τὴν ὁδὸν* cet. (Seq. *ποίαν δή;*). Prot. 323. A: *τόδε ... λαβὲ τεκμήριον· ἐν γὰρ* cet. Phil. 28. D: *τόδε τὸ καλούμενον ὅλον*. Pol. I. 351. D: *τόδε δέ μοι λέγε· ἆρα* cet. VII. 521. D: *τόδε δ' ἐννοῶ λέγων ἅμα· οὐκ ἀθλητὰς* cet. 536. C. Men. 84. D: *τρίτον τόδε* (*hic*). Phaedr. 279. B: *παρὰ τῶνδε τῶν θεῶν* (in sqq. *ὅσοι τῇδε θεοί*). Legg. V. 738. B: *τῶνδ' ἕνεκα*. Pol. I. 328. D: *τοῖσδε ... τοῖς νεανίσκοις* (v. *νεανίαις*) *ξύνισθι*. — Sq. relativo ponitur. Legg. I. 627. E: *ἡ ὅδε ὃς* cet. Phil. 29. D: *περὶ τοῦδε ὃν κόσμον λέγομεν*. — Antec. *οὗτος* pron. *ὅδε* id indicat quod quis sequitur vel probat, velut Men. 81. D: *οὗτος* (*ὁ λόγος*) — *ὅδε δὲ* cet. — Praec. *τάδε* in rebus ponitur quae hic sunt (Lat. *citeriora* vocant, nos *das Sinnliche*, vid. I. p. 658.). Phaedr. 250. A. Parm. 130. E. Conv. 211. C: *ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ ἀεὶ ἐπανιέναι* cet. — Adv. *τῇδε* est 1) *ita, sic*. Prot. 352. A. Phaedr. 261. E. Phaed. 73. C. Theaet. 163. A. Soph. 219. A. Pol. I. 351. A. III. 392. D. al. Etiam *itaque*. Tim. 67. D. 2) *hic*. Phaedr. 247. C: *οὔτε τις ... τῶν τῇδε ποιητὴς* cet. 249. D: *τὸ τῇδε ... κάλλος*. Polit. 290. E. Parm. 126. A: *εἴ του δέει τῶν τῇδε*. Tim. 20. A: *πάντες οἱ τῇδ' ἴσμεν*. 22. A. Legg. I. 630. C: *ὁ τῇδε παρὰ Διὸς νομοθέτης*. D: *πάντα τά τ' ἐν Λακεδαίμονι καὶ τὰ τῇδε*. XII. 958. D: *τῶν τε ὑπὸ γῆς θεῶν καὶ τῶν τῇδε*. al. Saepius *τῇδε* ponitur ubi nos pronomen demonstr. usurpamus. Phaed. 79. E: *ὅρα δὲ καὶ τῇδε ὅτι* cet. 92. E: *τί δὲ ... τῇδε; δοκεῖ σοι* cet. Parm. 148. E: *τί δὲ τῇδε; ἆρ' οὐ* cet. Crat. 437. D: *τάδε δὲ ἐπισκεψώμεθα εἰ ἡμῖν καὶ τῇδε ὁμολογεῖς εἴτε καὶ οὔ*. Phil. 55. A: *ἐπεὶ καὶ τῇδε ἔτι λέγωμεν*. Pol. IV. 433. E: *σκόπει δὴ καὶ τῇδε, εἰ οὕτω δόξει*. Apol. 40. C: *ἐννοήσωμεν δὲ καὶ τῇδε ὡς πολλὴ ἐλπίς ἐστιν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι*.

ὀδοντοφυῶ, *dentio*. Phaedr. 251. C: *ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυούντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται*.

ὁδοποιοῦμαι, *viam mihi facio*. Phaed. 112. C: *εἰς οὓς ἑκάστους ὁδοποιεῖται*.

ὁδός, *ἡ*, *via*; *via publica* (vern. *Strasse*); etiam *profectio*. Phaedr. 272. C: *εἴ τίς πῃ ῥάων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός*. Soph. 229. E: *τραχυτέρα ... ὁδός*. Theaet. 208. C: *διὰ στοιχείου ὁδὸς ἐπὶ τὸ ὅλον*. Phil. 32. A: *ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή*. Conv. 173. B: *ἡ ὁδὸς ἡ εἰς ἄστυ*. Pol. II. 364. D: *λείη ... ὁδός* (Hes.). IV. 435. D: *μακροτέρα ... ὁδὸς ἡ ἐπὶ τοῦτο ἄγουσα*. Legg. X. 810. C: *ἡ ξύμπασα οὐρανοῦ ὁδὸς ἅμα καὶ πορεία*. Pol. VII. 532. E: *ὥσπερ*

ὁδοῦ ἀνάπαυλα. X. 621. B: τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀεὶ ἑξόμεθα. Critia 106. A: οἷον ἐκ μακρᾶς ἀναπεπαυμένος ὁδοῦ. Legg. VII. 810. D. Prot. 314. C: κατὰ τὴν ὁδόν (vern. *unterwegs*. Id. Conv. 174. D. Tim. 20. C: καθ' ὅσον). Theaet. 173. C: εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν. Soph. 242. B: τήνδ' ... τὴν ὁδὸν ... τρέπεσθαι. Pol. VI. 506. C: τυφλῶν ... ὁδὸν ὀρθῶς πορευομένων. Tim. 44. B: ὅταν ... αἱ περίοδοι ... τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν ἴωσι. Legg. VII. 810. E: τὴν νῦν ... τετμημένην ὁδὸν τῆς νομοθεσίας. Polit. 265. A: δύο τινὲ ... ὁδὼ τεταμένα. Legg. VII. 803. E: καθάπερ ὁδοὶ τέτμηνται. Pol. VIII. 556. C: ἐν ὁδῶν πορείαις. Legg. VI. 758. E: τῆς πόλεως αὐτῆς ὁδῶν. Conv. 203. D: ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος. Legg. XII. 960. A: ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενον. Charm. 159. B. Phaedr. 227. A: κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιοῦμαι τοὺς περιπάτους. Pol. VIII. 563. C: κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐμβάλλοντες τῷ ἀεὶ ἀπαντῶντι. Legg. VIII. 845. A: διαπορευόμενος τὰς ὁδούς. De lucri cup. 228. D: ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδούς. **via*, h. e. *ratio* (agendi al.), idem fere quod μέθοδος. Conv. 184. B: μία δὴ λείπεται ... ὁδός, εἰ μέλλει cet. Hinc ὁδῷ et καθ' ὁδόν, *ratione* et *via*, h. e. *convenienter*, *recte*. Phaedr. 263. B: ὁδῷ διῃρῆσθαι. Pol. VII. 533. B. Crat. 425. B: οὐ καθ' ὁδόν. Pol. IV. 435. A: καθ' ὁδὸν ... λέγεις. Prot. 317. B: ἐγὼ ... τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα. Soph. 218. D. (ubi antec. τὴν μέθοδον). Pol. X. 600. A: οἳ ... τοῖς ὑστέροις ὁδόν τινα παρέδοσαν βίου Ὁμηρικήν. Ax. 367. A: τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσονται. Tim. 53. C: ἐπεὶ μετέχετε τῶν κατὰ παίδευσιν ὁδῶν δι' ὧν cet. *i. q. διέξοδος. Theaet. 208. B: τὴν ... διὰ τοῦ στοιχείου ὁδὸν (antec. διέξοδον) ἔχων ἔγραψεν, ἣν δὴ λόγον ὡμολογήσαμεν. — Omiss. Lys. 203. A: ἐπορευόμην ... τὴν ἔξω τείχους. Ax. 364. C. Similiter τὴν ἄλλως (v. I. p. 111.).

ὀδούς, ὁ, *dens*. Phaedr. 254. C: ἐκ τῶν ὀδόντων ... σπάσας τὸν χαλινόν. Legg. II. 663. E: σπαρέντων ποτὲ ὀδόντων. Tim. 75. D: ὀδοῦσι καὶ γλώττῃ cet. Phaedr. 251. C: περὶ τοὺς ὀδόντας. Euthyd. 294. C: ὁπόσους ὀδόντας ἔχει.

ὀδύνη, ἡ, *dolor*, *cruciatus*; *moeror*. Crat. 419. C: ὀδύνη ... ἀπὸ τῆς ἐνδύσεως τῆς λύπης κεκλημένη ἔοικεν. Pol. III. 413. B: ὀδύνη τις ἢ ἀλγηδών. Phaedr. 251. C: λωφᾷ ... τῆς ὀδύνης. 254. C: λήξας τῆς ὀδύνης. Phil. 42. D: ἀλγηδόνες καὶ ὀδύναι. Gorg. 525. B: δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν. Pol. IX. 579. E: σφαδασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης. Phaedr. 254. E: ὀδύναις ἔδωκεν. Pol. IX. 574. A: μεγάλαις ὠδῖσί τε καὶ ὀδύναις ξυνέχεσθαι. Prot. 354. B: ὅτι ... ὀδύνας τὰς ἐσχάτας παρέχει. Ax. 366. A.

ὀδυνηρός, ά, όν, *acerbus*. Gorg. 525. C: τὰ ... ὀδυνηρότατα ... πάθη πάσχοντας.

ὀδυνῶμαι, *dolorem capio*, *dolore afficior*. Phaedr. 251. D:

οἰστρᾷ καὶ ὀδυνᾶται. Ax. 366. D. Pol. VII. 515. E: *ὀδυνᾶσθαί τε ... καὶ ἀγανακτεῖν.* IX. 583. D: *ὡς οὐδὲν ἥδιον τοῦ παύσασθαι ὀδυνώμενον.* (III. 407. C. pro *ὀδυνώμενον* nunc legitur *ὠδίνοντα*).

ὀδυρμός, ὁ, lamentatio. Pol. III. 398. D: *θρήνων τε καὶ ὀδυρμῶν.* Legg. VII. 792. A: *ὀδυρμῶν ... πλήρης.* XII. 947. B. Pol. X. 605. D: *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς.* III. 387. B: *τοὺς ὀδυρμοὺς ... καὶ τοὺς οἴκτους* cet. 388. D. IX. 578. A. X. 604. D.

ὀδύρομαι, lamentor; deploro (c. accus.). Ax. 365. D: *ὅτι ... ὀδύρει τὴν ἀναισθησίαν.* Pol. III. 329. B: *ἔνιοι δὲ καὶ τὰς τῶν οἰκείων προπηλακίσεις τοῦ γήρως ὀδύρονται.* 387. D: *οὐκ ἄρα ὑπέρ γ' ἐκείνου ὡς δεινόν τι πεπονθότος ὀδύροιτ' ἄν.* Ax. 369. C: *ὡς εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ... τις ὀδύροιτο.* Pol. III. 387. C: *ὀδύρεσθαι.* X. 619. C: *ὀδύρεσθαι τὴν αἵρεσιν.* Ax. 369. C. Phaed. 91. B: *ὀδυρόμενος.* Tim. 47. B: *ὧν ὁ μὴ φιλόσοφος τυφλωθεὶς ὀδυρόμενος ἂν θρηνοῖ μάτην* (ex Eurip.). Apol. 38. D: *θρηνοῦντός τέ μου καὶ ὀδυρομένου.* Pol. III. 388. B: *κλαίοντά τε καὶ ὀδυρόμενον.* Ib. *θεοὺς ... ποιεῖν ὀδυρομένους.* X. 614. E: *ὀδυρομένας τε καὶ κλαούσας.*

ὄζος, ὁ, nodus. Tim. 59. B: *χρυσοῦ ... ὄζος ... ἀδάμας ἐκλήθη.*

ὄζω, oleo. Hipp. mai. 299. A: *ὄζειν ἡδὺ μὴ ἡδύ, ἀλλὰ καλόν.*

ὅθεν, unde; quo; etiam *quare, quamobrem.* Prot. 319. B: *ὅθεν δὲ αὐτὸ ἡγοῦμαι μὴ διδακτὸν εἶναι ... δίκαιός εἰμι εἰπεῖν.* Phaedr. 239. B: *ὅθεν ἂν μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο.* 245. E: *μή ποτε αὖθις ἔχειν ὅθεν κινηθέντα γενήσεται.* 248. E: *εἰς ... τὸ αὐτό, ὅθεν ἥκει ἡ ψυχὴ ἑκάστη.* Gorg. 497. C: *ὅθεν ... ἀπέλιπες, ἀποκρίνου.* Phaed. 92. D: *ὅθεν καὶ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ ἀνθρώποις.* Polit. 269. A: *ὅθεν ... ἀνατέλλει νῦν.* Crat. 396. C. Pol. III. 408. C: *ὅθεν δὴ καὶ κεραυνωθῆναι αὐτόν.* Tim. 31. B. Legg. II. 666. E. al. Cum part. *ἄν* et coniunct. est *undecunque.* Phaedr. 252. E: *ὅθεν ἄν τι δύνωνται* (int. *μανθάνειν*). Legg. IX. 872. B: *ὅθεν ἂν ὁρᾷ τὸν τύμβον.*

ὁθενδή, undecunque, quovis modo. Phaedr. 267. D: *διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς ὁθενδὴ κράτιστος.*

ὁθενοῦν, undecunque. Legg. V. 738. C: *εἴτ' ἄλλοθεν ὁθενοῦν.*

ὅθενπερ, unde. Pol. II. 366. D: *ὅθενπερ ἅπας ὁ λόγος οὗτος ὥρμησε.*

ὅθιπερ, quo. Phaed. 108. B: *ἀφικομένην ... ὅθιπερ αἱ ἄλλαι* (*ψυχαί*).

ὀθνεῖος, α, ον, alienigena, alienus. Legg. I. 629. E: *πρὸς τὸν ὀθνεῖόν τε καὶ ἔξωθεν πόλεμον ... ἐπιφανεῖς.* Pol. V. 470. B: *τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον* (*λέγω*). C: *τῷ*

δὲ βαρβαρικῷ ὀθνεῖόν τε καὶ ἀλλότριον (τὸ Ἑλληνικὸν γένος φημί). Prot. 316. C: καὶ οἰκείων καὶ ὀθνείων. Legg. III. 697. B: ὑπὸ μισθωτῶν καὶ ὀθνείων ἀνθρώπων. Ep. VII. 331. E.

οἷ, pron. reflexiv., *sibi*. Phil. 60. D: εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἄν οἱ καὶ ὁτιοῦν εἶναι ἢ γίγνεσθαι. Conv. 174. E: οἷ ... παῖδά τινα ... ἀπαντήσαντα ἄγειν cet. Pol. III. 393. E: τὴν δὲ θυγατέρα οἱ λῦσαι cet. IV. 437. C: ὃ ἂν βούληταί οἱ γενέσθαι. X. 614. D. Tim. 21. C. al.

οἷ, *quo, quorsum*. Phaed. 67. B: ἀφικομένῳ οἷ ἐγὼ πορεύομαι. 80. D. Parm. 127. C: οἷ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τόν τε Σωκράτη cet. Conv. 181. E: οἷ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. Pol. III. 403. C: οἷ ... δεῖ τελευτᾶν. VII. 518. D: οὐδὲ βλέποντι οἷ δεῖ. Tim. 38. D. Legg. IV. 714. B: οἷ χρὴ βλέπειν. al. Etiam i. q. εἰς ἅ. De virt. 378. B: οἷ ... ἔδει δαπανώμενον διδάσκειν. (Cf. Men. 94. C. D.). Idem est οἷπερ. Prot. 362. A: ἐμοὶ οἷπερ ἔφην ἰέναι πάλαι ὥρα. Hipp. mai. 283. B.

οἴαξ, ὁ, *ansa gubernaculi*; etiam ipsum *gubernaculum*. Polit. 272. E: οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος. Alc. I. 117. C: πότερον χρὴ τὸν οἴακα εἴσω ἄγειν ἢ ἔξω.

οἴδησις, ἡ, *tumor*. Tim. 70. C: οἴδησις ... τῶν θυμουμένων.

οἰδῶ, *intumesco*. Gorg. 518. E: ὅτι ... οἰδεῖ καὶ ὕπουλός ἐστι (int. ἡ πόλις) ... οὐκ αἰσθάνονται. Phaedr. 251. B: ᾤδησε ... ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός.

ὀϊζυρός, ά, όν, *miser*. Ax. 367. D. (Hom.).

οἴησις, ἡ, *opinio, sententia*. Phaed. 92. A: ἐάνπερ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις cet. Crat. 420. B. Alc. I. 120. D. Theaet. 171. A: περὶ τῆς αὑτοῦ οἰήσεως. Phaedr. 244. C: ἀνθρωπίνῃ οἰήσει. Theaet. 171. A: τὴν τῶν ἀντιδοξαζόντων οἴησιν. Alc. I. 120. C: τὴν οἴησιν ταύτην σκόπει οἵαν ἔχεις.

οἴκαδε, *domum*. Phaedr. 247. E: οἴκαδε ἦλθεν. Theaet. 142. C: ἠπείγετο οἴκαδε. Conv. 179. E: οἴκαδ' ἐλθών. Pol. I. 327. B: ἡμᾶς οἴκαδε ὡρμημένους. al.

οἰκειοπραγία, ἡ, *suarum rerum curatio* vel *administratio*. Pol. IV. 434. C: φυλακικοῦ γένους οἰκειοπραγία, ἑκάστου ... τὸ ἑαυτοῦ πράττοντος ἐν πόλει.

οἰκεῖος, α, ον, *domesticus, familiaris*; *coniunctus, necessarius, cognatus*. Tim. 20. E: ἦν ... οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος ἡμῖν Δρωπίδου τοῦ προπάππου. Legg. I. 642. D: ὃς ἦν ἡμῖν οἰκεῖος. Euth. 4. B: εἴτε ἀλλότριος εἴτε οἰκεῖος ὁ τεθνεώς. Lys. 222. A. Ep. XIII. 363. A: ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκεῖός τε καὶ εὔνους. Pol. V. 464. D: τοῦ οἰκείου πέρι. 470. B: ἐπὶ ... τῇ τοῦ οἰκείου ἔχθρᾳ. Legg. XI. 925. D: τῷ τοῦ τελευτήσαντος κατὰ γένος οἰκείῳ. Alc. I. 115. B: βοηθήσαντες ἑταίρῳ ἢ οἰκείῳ. Pol. V. 463. B: τὸν μὲν ὡς οἰκεῖον, τὸν δὲ ὡς ἀλλότριον. Ib. τὸν μὲν οἰκεῖον ὡς ἑαυ-

τοῦ νομίζει. Pol. VI. 501. D: τὴν φύσιν αὐτῶν οἰκείαν εἶναι τοῦ ἀρίστου. II. 376. B: τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον. V. 470. B: τὸ μὲν οἰκεῖον καὶ ξυγγενές. VI. 485. C: πᾶν τὸ ξυγγενές τε καὶ οἰκεῖον τῶν παιδικῶν. Prot. 323. B: οἱ οἰκεῖοι προσιόντες νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον. Pol. VI. 494. B: οἵ τε οἰκεῖοι καὶ οἱ πολῖται. Tim. 21. E. Legg. XII. 959. E. Euth. 4. D. Apol. 34. D. Phaed. 116. B: αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες (*feminae propinquae* et *familiares*) ἀφίκοντο. Pol. VII. 531. D: ᾗ ἐστὶν ἀλλήλοις οἰκεῖα. Lach. 181. A: ὅτι οἰκεῖα τά τε σὰ ἡμῖν ὑπάρξει καὶ σοὶ τὰ ἡμέτερα. Prot. 316. C: καὶ οἰκείων καὶ ὀθνείων. 320. B: οὔτε τῶν οἰκείων οὔτε τῶν ἀλλοτρίων. Gorg. 456. D: ἢ ἄλλον τινὰ τῶν οἰκείων ἢ τῶν φίλων. Pol. V. 470. A: πρὸς ἱερὸν τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν οἰκείων (*a cognatis*, h. e. Graecis) φέρειν. VIII. 559. E: παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ καὶ τῶν ἄλλων οἰκείων. Legg. VII. 806. E. Gorg. 509. B: μήτε τοῖς αὐτοῦ φίλοις τε καὶ οἰκείοις. Legg. II. 666. C: οὐκ ἐν ἀλλοτρίοις, ἀλλ' ἐν οἰκείοις. III. 699. C: τοῖς ἄλλοις οἰκείοις τε ἅμα καὶ φίλοις. VI. 776. A: τοῖς τῆς γυναικὸς οἰκείοις. Prot. 313. A: τούς τε φίλους ... καὶ τοὺς οἰκείους. 337. C: ὑμᾶς συγγενεῖς τε καὶ οἰκείους ... εἶναι φύσει. Pol. I. 328. D: ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οἰκείους. II. 375. C: πρὸς ... τοὺς οἰκείους (opp. πρὸς ... τοὺς πολεμίους). 376. B: πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ γνωρίμους. Legg. IX. 865. E: πάντας τοὺς οἰκείους τόπους ξυμπάσης τῆς πατρίδος. Phil. 63. E: σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε (ἡδονάς). Ep. VII. 332. E: ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι (τὰς πόλεις) πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας. Polit. 285. B: ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα (*cognata*). 307. D. Pol. V. 463. C: τὰ ὀνόματα ... οἰκεῖα. VII. 538. E. Phil. 64. C: εἴθ' ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ ... οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν. 67. Lys. 210. C: εἴ τι τούτων οἰκειότερόν ἐστιν. Polit. 259. C: τῆς δὴ γνωστικῆς μᾶλλον ἢ τῆς ... πρακτικῆς βούλει τὸν βασιλέα φῶμεν οἰκειότερον εἶναι; Legg. IX. 873. C: τὸν ... πάντων οἰκειότατον καὶ λεγόμενον φίλτατον. X. 898. A: εἶναί τε αὐτὴν (τὴν κίνησιν) τῇ τοῦ νοῦ περιόδῳ ... οἰκειοτάτην τε καὶ ὁμοίαν. Phaed. 89. D: οὓς ἂν ἡγήσαιτο οἰκειοτάτους τε καὶ ἑταιροτάτους. **proprius; peculiaris; privatus.* Gorg. 506. E: κόσμος τις ... ἐγγενόμενος ἐν ἑκάστῳ ὁ ἑκάστου οἰκεῖος. Pol. VII. 521. A: οἰκεῖος ὢν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος πόλεμος. Menex. 243. E. Prot. 321. A: στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφυὴς ἑκάστῳ. Crat. 420. A. Pol. X. 610. E: ἥ γε οἰκεία πονηρία. Soph. 266. C: φῶς οἰκεῖόν τε καὶ ἀλλότριον. Pol. X. 605. D: οἰκεῖον ... κῆδος. Polit. 266. E: ὡς οἰκείας αὐτῷ ταύτης οὔσης τῆς ἐπιστήμης. Pol. I. 353. E: τῆς οἰκείας ἀρετῆς. Legg. IX. 872. E: ταφῆς τῆς οἰκείας ... τυχεῖν. Gorg. 465. B: τοῦ οἰκείου (κάλλους) ... ἀμελεῖν. Theaet. 197. C: ἐν οἰκείῳ περιβόλῳ. Pol. I. 353. C: τῇ οἰκείᾳ ἀρετῇ.

Phaed. 75. E: *οἰκείαν ... ἐπιστήμην ἀναλαμβάνειν.* Soph. 264. E: *τὴν οἰκείαν λιπόντες φύσιν.* Tim. 34. A: *κίνησιν ... τὴν τοῦ σώματος οἰκείαν.* Theaet. 193. C: *τὸ οἰκεῖον ἑκατέρου σημεῖον ἀποδοὺς τῇ οἰκείᾳ ὄψει.* Conv. 193. D: *εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων.* 205. E. Phaed. 96. D: *τὰ αὐτῶν οἰκεῖα.* Euthyd. 302. C: *ἱερὰ οἰκεῖα.* Prot. 318. E: *περὶ ... τῶν οἰκείων.* Phaedr. 231. A. B: *τὴν τῶν οἰκείων ἀμέλειαν.* 239. D: *χήτει οἰκείων.* Legg. XI. 927. D: *τῶν οἰκείων χρημάτων ἐπιμελούμενοι.* Apol. 23. B: *οὔτε τι τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαί μοι σχολὴ γέγονεν ... οὔτε τῶν οἰκείων.* 31. B: *τῶν οἰκείων ἀμελουμένων.* Pol. X. 606. A: *ἐν ταῖς οἰκείαις ξυμφοραῖς.* Menex. 237. C: *κεῖσθαι τελευτήσαντας ἐν οἰκείοις τόποις τῆς τεκούσης* cet. Theag. 126. B: (*οἳ*) *χρῶνται ..., καὶ οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις πολλοῖς.* Pol. VIII. 548. A: *οἰκείους θησαυρούς.* Legg. VII. 811. C. Phil. 51. C: *καί τινας ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν.* Tim. 90. E. Theaet. 194. B: *τὰ οἰκεῖα συνάγουσα ἀποτυπώματα.* Pol. I. 343. E: *τά γε οἰκεῖα δι᾽ ἀμέλειαν μοχθηροτέρως ἔχειν.* IV. 443. D: *τὰ οἰκεῖα εὖ θέμενον.* X. 606. B: *ὅτι ἀπολαύειν ἀνάγκη ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων εἰς τὰ οἰκεῖα.* Charm. 163. D: *ὅτι τὰ οἰκεῖά τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ καλοίης.* Pol. VII. 535. B: *οἰκειότερος γὰρ αὐταῖς* (*ταῖς ψυχαῖς*) *πόνος, ἴδιος, ἀλλ᾽ οὐ κοινὸς ὢν μετὰ τοῦ σώματος.* IX. 586. E: *εἴπερ τὸ βέλτιστον ἑκάστῳ, τοῦτο καὶ οἰκειότατον.* Legg. V. 726. X. 900. D. **consentaneus, conveniens*; *similis.* Tim. 66. C: *οἰκεία τῇ τῆς γλώττης ἕξει πεφυκυῖα* (*ἡ ξύστασις*). Lys. 222. B: *εἰ δὲ ταὐτὸν τυγχάνει ὂν ὅμοιόν τε καὶ οἰκεῖον.* Pol. V. 468. D: *ὡς ταύτην οἰκείαν οὖσαν τιμὴν τῷ ἡβῶντί τε καὶ ἀνδρείῳ.* Legg. VI. 772. E: *προοίμιον οἰκεῖον ἑκάστῳ* (*νόμῳ*). Lys. 222. C. D. Pol. VI. 491. C: *πάντα τὰ τούτων οἰκεῖα.* Legg. VII. 797. E: *σάρκας φύσαντα οἰκείας τούτοις.* Theaet. 183. B: *οἰκειοτάτη γοῦν διάλεκτος αὕτη αὐτοῖς.*

οἰκειότης, ἡ, familiaritas. Phaedr. 256. E: *ἡ ... ἀπὸ τοῦ μὴ ἐρῶντος οἰκειότης.* Def. 413. B: *οἰκειότης ταὐτοῦ γένους κοινωνία.* Conv. 197. C: *οἰκειότητος ... πληροῖ.* Legg VI. 771. D. Conv. 192. C: *φιλίᾳ τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι.* Pol. III. 402. A: *δι᾽ οἰκειότητα.* Ep. III. 317. E. **necessitudo, cognatio.* Pol. VII. 537. C: *εἰς σύνοψιν οἰκειότητος ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως.* Polit. 258. A: *τοῦ δ᾽ ἡμῖν ἡ κλῆσις ὁμώνυμος οὖσα ... παρέχεταί τινα οἰκειότητα.* 280. B. Tim. 26. E: *διὰ τὴν οἰκειότητα.*

οἰκειῶ, familiarem aliquem reddo (pass. *familiaris fio*): et in univ. *coniungo*; pass. et med. etiam in eo ponitur *quod se insinuat in familiaritatem alicuius* et in univ. *quod se insinuat* vel *influit* (v. c. in animum). Legg. V. 738. D: *ὅπως ἂν ... οἰκειῶνται.* Prot. 326. B: *τοὺς ῥυθμούς τε καὶ ἁρμονίας ἀναγκάζουσιν οἰκειοῦσθαι.* Ep. VII. 330. B: *οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι.* Parm. 128. A: *ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον*

τῇ ἄλλῃ σου (σοι?) φιλίᾳ βούλεται ᾠκειῶσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι. Tim. 45. C: ἓν σῶμα οἰκειωθὲν ξυνέστη. Ep. III. 317. E: οἰκειωσάμενον. *mihi concilio, vindico. Legg. VIII. 843. E: ἐὰν ... κατακρούων οὕτως οἰκειῶται. Pol. V. 466. C: διὰ δύναμιν ... ἅπαντα ἐν τῇ πόλει οἰκειοῦσθαι.

οἰκείως, *familiariter*, *concorditer*. Legg. X. 889. B: ἁρμόττοντα οἰκείως πως. Menex. 243. E: ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται ... τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. Theaet. 127. C: ὡς οἷόν τε οἰκειότατα. *convenienter, rite. Pol. III. 397. C: εἰ μέλλει αὖ οἰκείως λέγεσθαι.

οἰκειωτικός, ή, όν, *vindicans*. Soph. 223. B: τέχνης οἰκειωτικῆς.

οἰκέτης, ὁ, *familiaris* (vern. *das Gesinde*), h. e. *servus*; etiam *minister*. Conv. 210. D: μηκέτι τὸ παρ᾽ ἑνί (καλόν), ὥσπερ οἰκέτης, ἀγαπῶν. Legg. VIII. 846. D: μηδὲ οἰκέτης ἀνδρὸς ἐπιχωρίου (ἔστω). VI. 777. E: τὴν ... οἰκέτου πρόςρησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν πᾶσαν γίγνεσθαι. IV. 720. D: οἴχεται ἀποπηδήσας πρὸς ἄλλον κάμνοντα οἰκέτην. Theaet. 172. D: κινδυνεύουσιν ... ὡς οἰκέται πρὸς ἐλευθέρους τεθράφθαι. Polit. 298. A: τοῖς δ᾽ ἄλλοις αὐτοί τε καὶ οἱ οἰκέται χρῶνται. Conv. 218. B. Pol. VIII. 549. E. Legg. IX. 853. E: οἰκέται ... τούτων ... καὶ ξένων δοῦλοι. Pol. V. 465. C: διὰ τροφὴν οἰκετῶν ἀναγκαίαν. IX. 578. E: μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας τε καὶ τῶν οἰκετῶν. Legg. VI. 776. D: περὶ κτήσεως οἰκετῶν. 777. A: πολλάκις ἀπεργάζονται δούλας τὰς ψυχὰς τῶν οἰκετῶν. VII. 794. B: διά τινων τῆς πόλεως οἰκετῶν. Euth. 4. C: ὀργισθεὶς τῶν οἰκετῶν τινὶ τῶν ἡμετέρων. Alc. I. 122. B: σοὶ δ᾽ ... ἐπέστησε παιδαγωγὸν τῶν οἰκετῶν τὸν ἀχρειότατον. Crat. 384. C: ὥσπερ τοῖς οἰκέταις ἡμεῖς μετατιθέμεθα (ὀνόματα). Pol. IV. 431. C: ἐν πᾶσι ... καὶ γυναιξὶ καὶ οἰκέταις. Legg. VI. 778. A: μὴ προςπαίζοντας ... οἰκέταις. VIII. 848. A: ἓν μὲν μέρος τοῖς ἐλευθέροις, ἓν δὲ τοῖς τούτων οἰκέταις. 849. D: δημιουργοῖς καὶ τούτων οἰκέταις. Pol. V. 463. C: τὰ δὲ πάντως πορισάμενοι θέμενοι παρὰ γυναῖκάς τε καὶ οἰκέτας. VIII. 547. C: δουλωσάμενοι τότε περιοίκους καὶ οἰκέτας ἔχοντες. IX. 578. D. Legg. VI. 763. A: ὡς ... οὐχ ἕξουσιν αὐτοῖς ἄλλους οἰκέτας τε καὶ δούλους. 777. C.

οἰκετικός, ή, όν, *servilis*. Soph. 226. B: τῶν οἰκετικῶν ὀνομάτων καλοῦμεν ἄττα που;

οἴκημα, τό, *cubiculum*. Prot. 315. D: ἦν δὲ ἐν οἰκήματί τινι, ᾧ πρὸ τοῦ μὲν ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος cet. 316. A: ἐν τῷ οἰκήματι. Conv. 217. D: οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθηῦδεν ἢ ἡμεῖς. Theag. 130. D: ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι. Phaed. 116. A: ἀνίστατο εἰς οἴκημά τι ὡς λουσόμενος. *officina. Prot. 321. E: εἰς ... τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οἴκημα τὸ κοινόν, ἐν ᾧ ἐφιλοτεχνείτην, λα-

θῶν εἰςέρχεται. *lupanar. Charm. 163. B: *ἐπ' οἰκήματος καθημένῳ.*

οἴκησις, ἡ, habitatio, domus; in univ. *domicilium, sedes* vel *locus*; etiam *civitas*. Legg. IV. 713. B: *λέγεταί τις ἀρχή τε καὶ οἴκησις γεγονέναι ἐπὶ Κρόνου μάλ' εὐδαίμων.* Polit. 259. B: *μεγάλης σχῆμα οἰκήσεως.* Phil. 64. C: *ἐπὶ ... τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ ... προθύροις καὶ τῆς οἰκήσεως ἐφεστάναι τῆς τοῦ τοιούτου* cet. Legg. V. 740. B. XII. 955. E: *ἑστία ... οἰκήσεως.* Pol. VII. 514. A: *οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει.* 517. B: *τὴν ... ἕδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκήσει ἀφομοιοῦντα.* Prot. 320. E: *κατάγειον οἴκησιν ἔνεμεν.* 321. D: *τὴν τοῦ Διὸς οἴκησιν.* Phaed. 108. C: *φέρεται (ἡ ψυχὴ) εἰς τὴν αὐτῇ πρέπουσαν οἴκησιν.* Phil. 61. A: *τὴν οἴκησιν ... ἵν' οἰκεῖ.* Conv. 195. E: *ἐν ... ἤθεσι καὶ ψυχαῖς ... τὴν οἴκησιν ἵδρυται.* Pol. II. 369. C: *πολλοὺς εἰς μίαν οἴκησιν ἀγείραντες κοινωνούς τε καὶ βοηθούς.* Tim. 42. B: *πάλιν εἰς τὴν τοῦ ξυννόμου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου.* 45. A: *τὴν τοῦ θειοτάτου καὶ ἱερωτάτου φέρον οἴκησιν ἐπάνωθεν ἡμῶν.* 69. D: *κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος οἴκησιν τὸ θνητόν.* 70. A: *διορίζοντες οἷον γυναικῶν, τὴν δὲ ἀνδρῶν χωρὶς οἴκησιν.* B: *εἰς τὴν δορυφορικὴν οἴκησιν κατέστησαν.* Critia 114. A: *τὴν ... μητρῴαν οἴκησιν.* 121. C: *ξυνήγειρε θεοὺς πάντας εἰς τὴν τιμιωτάτην αὐτῶν οἴκησιν.* Legg. III. 680. D: *ἐκ ... τῶν κατὰ μίαν οἴκησιν καὶ κατὰ γένος διεσπαρμένων.* Ax. 371. A: *χωρεῖν ... κατὰ τὴν ὑπόγειον οἴκησιν.* Critia 117. C: *δορυφορικαὶ ... οἰκήσεις.* Legg. IV. 712. C: *πόλεων ... οἰκήσεις δεσποζομένων.* VII. 807. B: *οἰκήσεις ... ἴδιαι.* Conv. 209. A: *ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις (φρόνησις).* Pol. VIII. 548. A: *περιβόλους οἰκήσεων.* Legg. III. 685. A: *τριῶν γενομένων τῶν οἰκήσεων* (i. q. *πόλεων*). VI. 779. B: *τὰς οἰκοδομίας ... τὰς τῶν ἰδίων οἰκήσεων.* Pol. VIII. 543. B: *πρὸς ... ταῖς τοιαύταις οἰκήσεσι* cet. Prot. 322. A: *οἰκήσεις καὶ ἐσθῆτας* cet. Pol. III. 416. C. V. 471. A: *οὐδὲ οἰκήσεις ἐμπρήσουσιν.* VIII. 543. B: *κατοικιοῦσιν εἰς οἰκήσεις.* Tim. 19. E: *οἰκήσεις ... ἰδίας οὐδαμῇ διῳκηκός.* Critia 115. B: *τὰς βασιλικὰς οἰκήσεις.* Legg. VI. 778. C: *οἰκήσεις τε ἀρχόντων καὶ δικαστηρίων.* — Etiam *gubernatio*. De lege 321. B: *περὶ πόλεως οἰκήσεως.* Ep. VIII. 357. A: *εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκήσεις κατοικίσας.*

οἰκητής, ὁ, habitator. Phaed. 111. B: *ἐν οἷς τῷ ὄντι οἰκητὰς θεοὺς εἶναι.* Ep. VIII. 357. A: *τοὺς ... ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν Ἑλληνικῶν τόπων.*

οἰκία, ἡ, domus, h. e. domicilium vel aedificium, familia et res familiaris (vern. *Hauswesen*). Gorg. 472. B: *ἡ Περικλέους ὅλη οἰκία.* 504. A: *τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα οἰκία χρηστὴ ἂν εἴη.* Legg. I. 627. C. Charm. 157. E: *ἡ ... πατρῴα ὑμῖν οἰκία.* Prot. 316. B: *οἰκίας μεγάλης τε*

καὶ εὐδαίμονος. Pol. II. 370. A: ἐπὶ τῇ τῆς οἰκίας παρασκευῇ διατρίβειν. VIII. 569. A: ἐξ … οἰκίας … ἐξελαύνων. Legg. VI. 779. A: μιᾶς οἰκίας σχῆμα ἐχούσης αὐτῆς (τ. πόλεως). XII. 954. B: οἰκίας δεσπότης. 960. A: ἔξω τῆς οἰκίας. Charm. 154. E: τῆς γε ὑμετέρας ὄντα οἰκίας. Men. 94. D: οἰκίας μεγάλης ἦν. Pol. IX. 579. B: καταδεδυκὼς … ἐν τῇ οἰκίᾳ τὰ πολλὰ ὡς γυνὴ ζῇ. Theag. 130. B: κἂν εἰ ἐν τῇ αὐτῇ μόνον οἰκίᾳ εἴην. Gorg. 520. E: ὄντιν᾽ ἄν τις τρόπον … ἄριστα τὴν αὐτοῦ οἰκίαν διοικοῖ ἢ πόλιν. Pol. IX. 577. A: παραγεγονότος ἐν … ταῖς κατ᾽ οἰκίαν πράξεσιν. Legg. I. 627. A: οἰκίαν τε καὶ κώμην καὶ πόλιν. III. 681. A: μίαν οἰκίαν … κοινὴν καὶ μεγάλην ἀποτελοῦντες. VII. 807. E: περὶ τῶν κατ᾽ οἰκίαν διοικήσεων. 808. A: ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν. Lach. 180. D: ἅτε κατ᾽ οἰκίαν (domi) τὰ πολλὰ διατρίβοντες ὑπὸ τῆς ἡλικίας. Men. 71. E: ὅτι δεῖ αὐτὴν (τ. γυναῖκα) τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖν. Lys. 209. D. Legg. VI. 775. E: ταῖν οἰκίαιν ταῖν ἐν τῷ κλήρῳ τὴν ἑτέραν. Charm. 157. E: ποῖαι δύο οἰκίαι συνελθοῦσαι εἰς ταὐτὸν cet. Pol. V. 470. A: οἰκιῶν ἐμπρήσεως. Legg. VII. 808. B: δεσπότας ἐν ἰδίαις οἰκίαις. X. 909. D. Crat. 429. A: οἱ μὲν καλλίους τὰς οἰκίας ἐργάζονται, οἱ δὲ αἰσχίους. Pol. III. 417. A: ὁπότε … αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν καὶ οἰκίας … κτήσονται cet. Critia 112. B: οἰκίας κοινάς. Legg. VII. 788. A: ἰδίᾳ … καὶ κατ᾽ οἰκίας (domi). X. 909. B: ἰδιώτας τε καὶ ὅλας οἰκίας καὶ πόλεις.

οἰκίδιον, τό, domuncula. Eryx. 394. D: ἐν σμικρῷ καὶ φαύλῳ οἰκιδίῳ.

οἰκίζω, colloco. Tim. 72. D: δι᾽ ἃ χωρὶς ᾠκίσθη. *condo. Pol. V. 470. E: ἣν σὺ πόλιν οἰκίζεις. IV. 419. B: οὐ μὴν πρὸς τοῦτο βλέποντες τὴν πόλιν οἰκίζομεν. Legg. VI. 757. D: ἄλλην … ἄν ποτέ τις οἰκίζῃ. Pol. II. 369. B: πόλιν οἰκίζειν. IV. 443. B: εὐθὺς ἀρχόμενοι τῆς πόλεως οἰκίζειν. Legg. V. 737. B: καινὴν … πόλιν οἰκίζειν. Pol. IV. 427. B: οἰκίζοντες … πόλιν. IV. 434. E: οὕτως ᾠκίζομεν ὡς ἐδυνάμεθα ἀρίστην. V. 453. B: ἣν ᾠκίζετε πόλιν. II. 371. B: ὧν δὴ ἕνεκα … πόλιν ᾠκίσαμεν. IV. 421. C: οὕτω ξυμπάσης τῆς πόλεως … καλῶς οἰκιζομένης. III. 403. B: ἐν τῇ οἰκιζομένῃ πόλει. Legg. XII. 950. C. Pol. IV. 427. E: εἴπερ ὀρθῶς γε ᾤκισται. C: ᾠκισμένη … ἤδη ἄν σοι εἴη … ἡ πόλις. Legg. VI. 769. E: περὶ τὴν ᾠκισμένην αὐτῷ πόλιν. Pol. IV. 428. E: ὅλη σοφὴ ἂν εἴη κατὰ φύσιν οἰκισθεῖσα πόλις. C: ἐν τῇ ἄρτι ὑφ᾽ ἡμῶν οἰκισθείσῃ. — Med. migro. Ax. 371. C: εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται. Legg. IV. 708. B: (ὅταν μὴ) ἓν γένος ἀπὸ μιᾶς ἰὸν χώρας οἰκίζηται. Etiam domicilium colloco, habito. Conv. 195. E: οἰκίζεται (Ἔρως). Legg. X. 904. B: ποίαν ἕδραν δεῖ μεταλαμβάνον οἰκίζεσθαι. Phaed. 114. C: ἐπὶ τῆς γῆς οἰκιζόμενοι.

οἰκίον, τό, i. q. *οἶκος*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

οἰκισμός, ὁ, *constitutio*. Legg. IV. 708. D: *πόλεων οἰκισμοί*.

οἰκιστής, ὁ, *conditor*. Pol. II. 379. A: *οἰκισταὶ πόλεως*. VII. 519. C: *ἡμέτερον δὴ ἔργον ... τῶν οἰκιστῶν* cet. II. 379. A: *οἰκισταῖς*. Ep. XI. 359. A.

οἰκογενής, ὁ ἡ, *verna*. Men. 82. B.

οἰκοδόμημα, τό, *aedificium*; plur. etiam *munimenta* (ut Legg.). Gorg. 514. B: *εἴ τι πώποτε οἰκοδόμημα ᾠκοδομήκαμεν*. Pol. II. 381. A: *οἰκοδομήματα*. Legg. VI. 779. D: *τὰ περὶ ἀγορὰν οἰκοδομήματα*. Critia 116. B: *τῶν οἰκοδομημάτων*. Legg. I. 643. B: *οἰκοδομοῦντά τι τῶν παιδείων οἰκοδομημάτων*. Pol. III. 401. B: *μήτε ἐν οἰκοδομήμασι*. Legg. VI. 760. E. VII. 793. C. XII. 952. E: *δημοσίοις οἰκοδομήμασιν*. Gorg. 514. A: *ἢ τειχῶν ... ἢ ἱερῶν ἐπὶ τὰ μέγιστα οἰκοδομήματα*. C.

οἰκοδόμησις, ἡ, *exstructio*; *aedificium* et *munimentum*. Gorg. 455. B: *τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως*. Critia 112. B: *δι' οἰκοδομήσεων* (sic Par. A. Vulgo *δι' οἰκοδομῆς ὧν χρεὼν*). Legg. VI. 778. E: *διά τινων οἰκοδομήσεων εἴρξοντας τοὺς πολεμίους*. Pol. III. 394. A: *ἐν ναῶν οἰκοδομήσεσιν*. Critia 111. C: *εἰς οἰκοδομήσεις τὰς μεγίστας*. 117. A: *περιστήσαντες οἰκοδομήσεις*.

οἰκοδομία, ἡ, *aedificatio*; *exstructio*; *aedificium*. Pol. III. 401. A: *ποικιλία καὶ οἰκοδομία*. Epin. 975. C. Prot. 319. B: *ἐπειδὰν ... περὶ οἰκοδομίας τι δέῃ πρᾶξαι τὴν πόλιν*. Gorg. 520. D. Alc. I. 107. A. II. 144. E: *περὶ τειχῶν οἰκοδομίας*. Polit. 62. A: *ἐν οἰκοδομίᾳ*. Phil. 56. B: *κατ' οἰκοδομίαν*. Eryx. 403. E: *οἷς ... κατεχρῶντο εἰς τὴν οἰκοδομίαν*. Ep. XIII. 361. E: *εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου*. Legg. VII. 804. C: *οἰκοδομίαι ... γυμνασίων* cet. VI. 758. E: *οἰκήσεων καὶ οἰκοδομιῶν*. 759. A. 763. C. 779. B: *τὰς οἰκοδομίας χρὴ τὰς τῶν ἰδίων οἰκήσεων οὕτως ἐξ ἀρχῆς βάλλεσθαι*. VIII. 848. D: *οἰκοδομίας ... περὶ τὰ ἱερὰ ταῦτα*.

οἰκοδομικός, ή, όν, *aedificandi peritus*; *ad architecturam pertinens*; subst. *architectus*, fem. *architectura*. Pol. I. 346. D: *ἡ ... οἰκοδομικὴ οἰκίαν (ποιεῖ)*. IV. 438. D: *ὥστε οἰκοδομικὴ κληθῆναι*. I. 333. B: *τοῦ οἰκοδομικοῦ*. Polit. 288. B: *τέχνης οἰκοδομικῆς ἔργον*. Legg. VI. 778. B: *ξυμπάσης ... τῆς οἰκοδομικῆς πέρι*. Charm. 165. E. Soph. 266. C: *οἰκοδομικῇ*. Polit. 280. C: *ἐν οἰκοδομικῇ*. Gorg. 514. B: *τὴν τέχνην ... τὴν οἰκοδομικήν*. Charm. 105. D: *εἰ ... με ἔροιο τὴν οἰκοδομικήν, ἐπιστήμην οὖσαν τοῦ οἰκοδομεῖν*. 170. C: *τὸ δ' οἰκοδομικὸν οἰκοδομικῇ (γιγνώσκει)*. Gorg. 514. A: *ἐπὶ τὰ οἰκοδομικά*.

οἰκοδόμος, ὁ, *architectus*. Pol. II. 369. D: *ὁ οἰκοδόμος*. 370. D. Alc. I. 107. A. Pol. II. 374. B: *οἰκοδόμον*. Legg. I. 643. B. Crat. 429. A: *οἰκοδόμοι*. Pol. II. 370. E.

Euth. 13. E: *οἰκοδόμοις.* Prot. 319. B: *τοὺς οἰκοδόμους.* Gorg. 503. E.

οἰκοδομῶ, aedifico, exstruo. Charm. 161. E: *τὸ οἰκοδομεῖν.* 165. D. Legg. I. 643. B: *τὸν ... οἰκοδομοῦντά τι τῶν παιδείων οἰκοδομημάτων παίζειν χρή.* IX. 858. B: *ἡμᾶς νῦν τοὺς ἐξ ἀνάγκης οἰκοδομοῦντας.* Gorg. 514. B: *εἴ τι πώποτε οἰκοδόμημα ᾠκοδομήκαμεν.* Lys. 204. A: *παλαίστρα ... νεωστὶ ᾠκοδομημένη.* Gorg. 514. C: *ᾠκοδομημένα.* Legg. VI. 779. B: *ἕως ἂν ... ᾖ τὰ κατ' ἀρχὰς οἰκοδομηθέντα.* — Med. Pol. IV. 419: *οἰκίας οἰκοδομούμενοι καλάς.* Critia 112. C: *κοσμίας ᾠκοδομοῦντο οἰκίας.* Pol. II. 372. A: *οἰκοδομησάμενοι οἰκίας.* — Verb. Pol. IV. 424. D: *τὸ φυλακτήριον ... ἐνταῦθά που οἰκοδομητέον τοῖς φύλαξιν, ἐν μουσικῇ.*

οἴκοθεν, domo. Parm. 126. A: *οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν.* Conv. 172. A. Apol. 40. A. Hipp. mai. 282. B: *δεῦρο ἀφίκετο ... οἴκοθεν.* Hipp. min. 363. C. Ion. 530. A. Etiam est *domesticus.* Soph. 252. C: *οἴκοθεν τὸν πολέμιον ... ἔχοντες.* Legg. IV. 708. C: *πολιτείας ἄλλας τῶν οἴκοθεν οὐκ εὐπετῶς ἀνέχεται.*

οἴκοι, domi. Phaedr. 260. B: *οἴκοι τε κεκτῆσθαι καὶ ἐπὶ στρατείας.* Theaet. 197. C. Polit. 307. E. Conv. ad fin. Pol. V. 471. D. Lach. 180. E. Cum art. est *domesticus.* Pol. II. 371. A: *τὰ οἴκοι.* Legg. I. 634. C: *περὶ τοὺς ἑκάστων οἴκοι νόμους.* III. 682. D. IV. 712. C: *τὴν οἴκοι πολιτείαν.* V. 729. D.

οἰκονομία, ἡ, rerum domesticarum curatio. Pol. VI. 498. A: *τὸ μεταξὺ οἰκονομίας καὶ χρηματισμοῦ.* Apol. 36. B: *χρηματισμοῦ τε καὶ οἰκονομίας.* Lys. 209. D. Legg. III. 694. C: *οἰκονομίᾳ.* V. 747. A: *πρὸς ... οἰκονομίαν.* VII. 809. C. Pol. III. 407. B: *πρὸς οἰκονομίας.* Legg. VII. 819. C.

οἰκονομικός, ή, όν, rei familiaris administrandae peritus; in re pos. *ad rei famil. administrationem pertinens;* fem. *rei familiaris administratio.* Alc. I. 133. E: *οἰκονομικός.* Riv. 138. C: *οἰκονομική.* Phaedr. 248. D: *ἤ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ.* Polit. 259. C: *εἴτε πολιτικὴν εἴτε οἰκονομικὴν τις ὀνομάζει.* Legg. VII. 808. B: *τῶν τε πολιτικῶν μέρη πολλὰ καὶ τῶν οἰκονομικῶν.*

οἰκονόμος, ὁ, rei familiaris curator vel *administrator.* Polit. 259. B: *ἀλλὰ μὴν οἰκονόμος γε καὶ δεσπότης ταὐτόν.* Riv. 138. C: *οὐκ οἰκονόμος τε καὶ δεσπότης;* Ib. *ἔστιν ἄρα ταὐτὸ ... πολιτικός, οἰκονόμος, δεσπότης* cet. Polit. 258. E: *τὸν πολιτικὸν ... καὶ ἔτ' οἰκονόμον.* Pol. III. 417. A: *οἰκονόμοι ... καὶ γεωργοὶ ἀντὶ φυλάκων ἔσονται.* Legg. X. 902. D: *οὐδ' οἰκονόμοις οὐδ' αὖ τισὶ πολιτικοῖς* cet.

οἰκονομῶ, administro. Lys. 209. D: *πότερον οἴει αὐτὸν ἐπιτρέψειν σοι τὴν αὑτοῦ οἰκίαν οἰκονομεῖν;* **dispenso, tribuo.* Phaedr. 256. E: *θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομοῦσα.*

οἰκόπεδον, τό, *aedificium.* Legg. V. 541. C: οἰκοπέδων ἢ γηπέδων.

οἶκος, ὁ, *domus.* Legg. IX. 877. D: οὐδεὶς οἶκος cet. Phaedr. 246. E: μένει γὰρ Ἑστία ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη. Legg. IV. 716. B: οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. IX. 877. D. Prot. 325. C: τῶν οἴκων ἀνατροπαί. Legg. V. 740. E. X. 890. A: πόλεσί τε καὶ ἰδίοις οἴκοις. VII. 796. D: χρήσιμοι εἴς τε πολιτείαν καὶ ἰδίους οἴκους. IX. 877. E. Euth. 14. B: σώζει τὰ τοιαῦτα τούς τε ἰδίους καὶ τὰ κοινὰ τῶν πόλεων. Etiam *res familiaris.* Lach. 185. A: πᾶς ὁ οἶκος ὁ τοῦ πατρὸς οὕτως οἰκήσεται, ὁποῖοι ἄν τινες οἱ παῖδες γένωνται. — Omitt. post praeposs. ἐν et εἰς (v. I. p. 638. et 700.).

οἰκουρῶ, *domi me contineo.* Pol. V. 451. D: οἰκουρεῖν ἔνδον.

οἰκοφθορία, ἡ, *rei familiaris iactura.* Phaed. 82. C: οὔτι οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν φοβούμενοι.

οἰκοφθόρος, ὁ ἡ, *domum* vel *rem familiarem pessum dans.* Legg. III. 689. D: οἰκοφθόρος.

οἰκοφθορῶ, *domum* vel *rem familiarem pessum do* vel *consumo.* Legg. XI. 929. D: (ἐάν τις) οἰκοφθορῇ. XII. 959. C: οἰκοφθορεῖν.

οἰκτείρω, *misereor.* Euthyd. 288. D: ἐλεήσαντέ με καὶ οἰκτείραντε. Legg. II. 653. C: θεοὶ ... οἰκτείραντες τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπίπονον πεφυκὸς γένος.

οἶκτος, ὁ, *miseratio.* Apol. 37. A: περὶ τοῦ οἴκτου καὶ τῆς ἀντιβολήσεως. Polit. 305. B: μήθ' ὑπὸ φόβων μήτε οἴκτων. Legg. VII. 800. D. XII. 949. B: μήτε οἴκτοις γυναικείοις (χρώμενον). Pol. III. 387. D: καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ... ἐξαιρήσομεν καὶ τοὺς οἴκτους τοὺς τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν.

οἰκτρόγοος, ὁ ἡ, *misericordiam concitans.* Phaedr. 267. C: οἰκτρογόων ... λόγων.

οἰκτρός, ά, όν, *miserandus; miserabilis, lamentabilis.* Legg. XI. 936. B: οἰκτρὸς δ' οὐχ ὁ πεινῶν ἤ τι τοιοῦτον πάσχων, ἀλλ' cet. Phaed. 90. C: οὐκοῦν ... οἰκτρὸν ἂν εἴη τὸ πάθος, εἰ cet. D. Phaedr. 268. C: οἰκτρὰς (ῥήσεις). Pol. III. 390. B: οἴκτιστον (Hom.).

οἰκῶ, *habito, incolo; vivo, versor, sum.* Etiam urbs dicitur οἰκεῖν, v. c. εὖ, *bene se habere,* h. e. *bene administrari* vel *instituta esse.* Phaedr. 246. D: ᾗ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ. Parm. 126. C. Conv. 195. E: ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ. Pol. V. 462. D: τοῦ τοιούτου ἐγγύτατα ἡ ἄριστα πολιτευομένη πόλις οἰκεῖ. Legg. VI. 758. A. Phil. 63. D: τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν. Menex. 245. D: αὐτοὶ Ἕλληνες, οὐ μιξοβάρβαροι, οἰκοῦμεν. Ep. VI. 322. C: οἰκεῖτε ... γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς cet. Conv. 182. B: ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις οἰκοῦσι. Pol. VIII. 557. A. Tim. 22. D. Legg. IX. 864. E: οἰκείτω τὸν ἐνιαυτὸν ἐκδη-

μῶν. XII. 946. C: οἰκούντων. III. 702. A: πῶς ποτ' ἂν πόλις ἄριστα οἰκοίη. IX. 880. E: τίνα τρόπον ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν. Pol. IV. 423. A: ἕως ἂν ἡ πόλις σοι οἰκῇ σωφρόνως. Legg. IV. 706. A: ὅταν οἰκῇ ... τις πρὸς θαλάττῃ. Gorg. 523. B: οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ. Phaed. 67. C: οἰκεῖν ... μόνην καθ' αὑτήν (τὴν ψυχήν). Polit. 301. D: οἰκεῖν ... εὐδαιμόνως. Phil. 63. B: οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης. Pol. IV. 421. A: ὅτι τοῦ εὖ οἰκεῖν καὶ εὐδαιμονεῖν (τὴν πόλιν) μόνοι τὸν καιρὸν ἔχουσιν. VIII. 543. A: τῇ μελλούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει. 567. D: μετὰ φαύλων τῶν πολλῶν οἰκεῖν. Legg. I. 626. B: οὕτω κεκοσμημένην οἰκεῖν δεῖν (τὴν πόλιν). Pol. IX. 573. D: ἔνδον οἰκῶν. Hipp. mai. 304. D: ἐν τῷ αὐτῷ οἰκῶν. Charm. 162. A: σωφρόνως γε οἰκοῦσα (πόλις). Crat. 408. C: ἄνω οἰκοῦν ἐν τοῖς θεοῖς. Phil. 24. A. Crat. 409. E: οἱ ὑπὸ τοῖς βαρβάροις οἰκοῦντες. Legg. X. 906. B: ἐν ταῖς τῶν θεῶν ἐμψύχοις οἰκοῦσαι δυνάμεσι. Phil. 16. C: ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες. Pol. III. 401. C. Polit. 270. C: τοῖς ... οἰκοῦσιν. Legg. IX. 872. D: ἐν κακῶς οἰκούσαις καὶ τρεφομέναις ... πόλεσι. Pol. VIII. 551. D: οἰκοῦντας ἐν τῷ αὐτῷ. Legg. IV. 706. A: τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀττικήν. Ep. VII. 324. B: κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας. Pol. V. 460. C: χωρὶς οἰκούσας ἔν τινι μέρει τῆς πόλεως. Ep. VII. 347. A: ᾤκουν ... ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν. Critia 111. C: ᾤκει. Menex. 244. C: οὕτως ᾤκει (ἡ πόλις). Tim. 24. D: ᾠκεῖτε. Prot. 322. A: ᾤκουν σποράδην. Critia 112. B. Pol. X. 599. D: τίς τῶν πόλεων διὰ σὲ βέλτιον ᾤκησεν. Phaed. 108. C: ᾤκησε τὸν αὐτῇ ἑκάστῃ τόπον προσήκοντα. Ep. XI. 359. B: εὖ ᾤκησαν (αἱ πόλεις). Pol. V. 473. A: ὡς ἂν ἐγγύτατα τῶν εἰρημένων πόλις οἰκήσειε. 472. E: ὡς δυνατὸν οὕτω πόλιν οἰκῆσαι ὡς ἐλέγετο. Ep. I. 309. B: οἰκήσεις μόνος. Phaed. 69. C: μετὰ θεῶν οἰκήσει. Pol. VIII. 547. C: πῶς οἰκήσει (αὕτη ἡ πολιτεία); Legg. IV. 709. C: εἰ μέλλει ποτὲ εὐδαιμόνως οἰκήσειν. XII. 947. B: ἕως ἂν ἡ πόλις οἰκῆται. Ep. IV. 320. D: ὥστε τοὺς ἐξ ἁπάσης τῆς οἰκουμένης (*ex universo terrarum orbe*) ... εἰς ἕνα τόπον ἀποβλέπειν. VII. 332. B: οἰκουμένας (πόλεις) παραλαβόντες. Critia 112. A: ᾠκεῖτο ... τὰ μὲν ἔξωθεν cet. **administro, guberno, gero*; pass. praec. in civitatibus ponitur *quae administrantur* vel *constitutae sunt*. Legg. VI. 779. C: ὅσα ἐντὸς πόλεως ἢ ὁπόσα ἔξω πρέπον ἂν οἰκεῖν εἴη. Men. 71. E: τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖν. Pol. VII. 521. B: δι' ὧν ἄριστα πόλις οἰκεῖται. Legg. IV. 713. B: ἥτις τῶν νῦν ἄριστα οἰκεῖται. Pol. V. 473. B: δι' ὃ οὐχ οὕτως οἰκοῦνται. VII. 520. D: ὡς νῦν αἱ πολλαὶ ὑπὸ ... στασιαζόντων περὶ τοῦ ἄρχειν οἰκοῦνται. Alc. I. 127. B. Riv. 138. B. Gorg. 491. B: ὅντινα ἂν τρόπον εὖ οἰκοῖτο (τὰ τῆς πόλεως πράγματα). Charm. 162. A. Pol. VII. 520. D: ταύτην (τ. πόλιν) ἄριστα ... οἰκεῖσθαι. Legg.

V. 739. A. Alc. I. 127. B: *εὖ οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις.* Riv. 138. E: *εἰ μέλλει εὖ οἰκεῖσθαι αὐτοῦ ἡ οἰκία.* Charm. 172. E: *καλῶς οἰκεῖσθαι.* Pol. VII. 521. A: *πόλις εὖ οἰκουμένη.* Charm. 171. E: *ὑπὸ σωφροσύνης οἰκία ... οἰκουμένη.* Pol. IV. 420. B: *ἐν τῇ κάκιστα οἰκουμένῃ (πόλει).* Legg. XI. 936. B: *ἐν οἰκουμένῃ καὶ μετρίως πολιτείᾳ τε καὶ πόλει.* Pol. V. 464. B: *εὖ οἰκουμένην πόλιν.* II. 371. C: *ἐν ... ταῖς ὀρθῶς οἰκουμέναις πόλεσι.* VII. 520. C: *καὶ οὕτως ὕπαρ ἡμῖν καὶ ὑμῖν ἡ πόλις οἰκήσεται.* Lach. 185. A: *πᾶς ὁ οἶκος ... οὕτως οἰκήσεται, ὁποῖοι ἂν τινες οἱ παῖδες γένωνται.* Legg. IX. 853. B: *ἣν (πόλιν) φαμεν οἰκήσεσθαι ... εὖ.*

οἶμαι, vid. *οἴομαι.*

οἶμος, ὁ et ἡ, *via.* Legg. IV. 718. E: *οἶμος* (Hes.). Phaed. 108. A: *ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς Ἅιδου φέρειν.* Pol. III. 420. B: *τὸν αὐτὸν οἶμον ... πορευόμενοι.*

οἰμωγή, ἡ, *gemitus.* Ion. 539. A. (Hom.).

οἰνοβαρής, ὁ ἡ, *vino gravis.* Pol. III. 389. E. (Hom.).

οἶνος, ὁ, *vinum.* Crat. 406. C: *οἶνος δ', ὅτι οἴεσθαι νοῦν ἔχειν ποιεῖ τῶν πινόντων τοὺς πολλοὺς οὐκ ἔχοντας, οἰόνους δικαιότατ' ἂν καλούμενος.* Conv. 203. B: *οἶνος γὰρ οὔπω ἦν.* 217. E: *εἰ μὴ ... οἶνος ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής.* Tim. 60. A: *τὸ μὲν τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος θερμαντικὸν οἶνος.* Legg. VI. 773. D: *οὐ μαινόμενος ... οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ.* Theaet. 178. C: *περὶ οἴνου γλυκύτητος καὶ αὐστηρότητος μελλούσης ἔσεσθαι.* Pol. II. 372. B: *ἐπιπίνοντες τοῦ οἴνου.* Legg. II. 666. A: *τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι.* VIII. 845. B. Ep. XIII. 361. A: *οἴνου γλυκέος.* Legg. II. 652. A: *τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας.* Prot. 347. E: *κἂν πάνυ πολὺν οἶνον πίωσιν.* Theaet. 159. C. Pol. II. 372. A. V. 475. A: *πάντα οἶνον ἐπὶ πάσης προφάσεως ἀσπαζομένους.* Legg. I. 646. D: *τῆς περὶ τὸν οἶνον ... διατριβῆς.* II. 666. B: *τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον.* Pol. IX. 573. A: *οἴνων.* Legg. I. 645. D: *ἡ τῶν οἴνων πόσις.* 641. C: *τὴν ἐν τοῖς οἴνοις κοινὴν διατριβήν.* 645. C.

οἰνόφλυξ, ὁ ἡ, *vinosus.* Eryx. 405. E: *οἱ δὲ οἰνόφλυγες.*

οἰνοχόος, ὁ, *pincerna* vel *qui pocula ministrat.* Pol. III. 390. B: *οἰνοχόος* (Hom.). VIII. 562. C: *κακῶν οἰνοχόων προστατούντων.* Phil. 61. C: *οἰνοχόοις.*

οἴομαι, contr. *οἶμαι*, *arbitror*, *puto*, *opinor*; *iudico.* Prot. 312. C: *οἶμαί γ' ... εἰδέναι.* Gorg. 451. D: *οἴομαι* (codd. nonn. *οἶμαι*) *γάρ σε ἀκηκοέναι* cet. Phaedr. 264. E: *ὡς ἐγῷμαι.* Phil. 21. E. Pol. I. 333. C. Etiam est i. q. *si recte memini.* Prot. 336. D. 349. B. Phaed. 102. A. Ut Lat. *opinor* (vern. *meine ich*), abs. interponitur. Prot. 323. D: *ταῦτα μὲν γὰρ ἴσασιν, οἶμαι, ὅτι* cet. Phaedr. 235. C. Gorg. 483. C: *ἡ δέ γε, οἶμαι, φύσις* cet. Pol. VIII. 564. A:

ἐξ, οἶμαι, τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας cet. 568. C. Legg. VII. 798. D: πάντων, οἴομαι, μέγιστα cet. Etiam affirmandi vel asseverandi vi (vern. *unstreitig*) interponitur. Legg. VII. 819. E. Hipp. mai. 284. D. al. Sq. pron. μέ vel ἐμέ. Soph. 234. E: οἶμαι δὲ καὶ ἐμὲ τῶν ἔτι πόῤῥωθεν ἀφεστηκότων εἶναι. Conv. 175. E: οἶμαι γάρ με... πληρωθήσεσθαι. Pol. III. 400. B: οἶμαι δέ με ἀκηκοέναι cet. Charm. 173. A. Euthyd. 290. A. Etiam nominativus et indic. subiicitur. Crat. 402. B: οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος (int. φησί). Pol. V. 465. A: οἶμαι δ' οὐδ' ἄλλως ἀτιμάσει. VI. 507. D: οἶμαι δέ γε ... οὐδ' ἄλλαις πολλαῖς ... τοιούτου προςδεῖ οὐδενός. X. 608. D: οἶμαι δὲ καὶ σύ (int. ἔχεις). Lys. 206. C: οἶμαι μὲν καὶ αὐτός σοι πρόςεισι. 218. E. Sq. οἴεσθαι. Parm. 131. E: οἶμαί σε ... οἴεσθαι εἶναι. Conv. 173. D: οἴομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἴεσθαι. Similiter οἴει sq. indicat. interponitur. Theaet. 147. A: ἢ οἴει τίς τι συνίησί τινος ὄνομα ὃ μὴ οἶδε τί ἐστιν; Pol. VI. 486. C: οὐκ οἴει ἀναγκασθήσεται —; IX. 590. C: διὰ τί οἴει ὄνειδος φέρει; VII. 520. C. X. 600. C. I. 337. E: εἴ τι καὶ οἴεται περὶ τούτων. Men. 95. C: ἀλλὰ λέγειν οἴεται δεῖν ποιεῖν δεινούς. Conv. 219. D: πόσης οἴεσθε γέμει ... σωφροσύνης; Prot. 323. C: ὅσα ... ἡγοῦνται ἀλλήλους κακὰ ἔχειν ἄνθρωποι φύσει ἢ τύχῃ, οὐδεὶς θυμοῦται. Pol. I. 336. E: μὴ γὰρ δὴ οἴου cet. IV. 420. D. Men. 86. B: εἰ οἰοίμεθα ἃ μὴ ἐπιστάμεθα. Pol. II. 360. C: ἐπεί, ὅπου γ' ἂν οἴηται ἕκαστος οἷός τ' ἔσεσθαι ἀδικεῖν, ἀδικεῖ. Οἴεσθαί γε χρή interrogationem praeced. affirmat (i. q. *ita existimandum est* vel *non est dubium*). Prot. 325. C: οἴεσθαί γε χρή, ὦ Σώκρατες. Phaed. 68. B: οὐκ ἄσμενος εἶσιν αὐτόσε; Οἴεσθαί γε χρή, ἐὰν τῷ ὄντι γ' ᾖ ... φιλόσοφος. Crit. 53. D. 54. B. Accedente ἴσως (*profecto*). Gorg. 522. A. Similiter οἶμαι ἔγωγε. Alc. I. 127. B. Crit. 47. D. Pol. III. 409. C: σοφὸς οἰόμενος εἶναι. I. 336. A: μέγα οἰομένου δύνασθαι. Men. 86. B: οἰόμενοι δεῖν ζητεῖν ἃ μή τις οἶδε. Prot. 319. A: ἐγὼ γὰρ τοῦτο ... οὐκ ᾤμην διδακτὸν εἶναι. Phaedr. 235. A: τοῦτο δὲ οὐδὲ αὐτὸν ᾤμην Λυσίαν οἴεσθαι ἱκανὸν εἶναι. Pol. I. 345. D. C: ὅτι ... τὸν ὡς ἀληθῶς ποιμένα οὐκέτι ᾤου δεῖν ὕστερον ἀκριβῶς φυλάξαι. IX. 572. D: ὡς ᾤετο. Ep. VII. 324. B: ᾠήθην ... ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι. Legg. X. 905. B: οὓς ... ᾠήθης ἐξ ἀθλίων εὐδαίμονας γεγονέναι. Euthyd. 278. C: ᾠηθήτην. Pol. II. 375. D: οἵας ἡμεῖς οὐκ ᾠήθημεν. IV. 434. D. Apol. 18. E: οἰήθητε δεῖν πρὸς ἐκείνους πρῶτόν με ἀπολογήσασθαι. Alc. I. 109. E: εἰ οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι. Legg. IV. 712. C: ὥς γ' ἡμεῖς ἂν οἰηθεῖμεν (v. οἰηθείημεν). Theaet. 178. C: οἷα ἂν οἰηθῇ ἔσεσθαι. Parm. 130. D: εἶδός δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι. Pol. V. 449. C. Alc. II. 144. D. Polit. 262. B: οἰηθείς. Theaet. 172. A: οἰηθεῖσα (πόλις) ... νόμιμα ἑαυτῇ. 177. D. Legg. X. 891. D:

ὡς νομοθεσίας ἐκτὸς οἰήσει βαίνειν. Conv. 215. A: οὗτος μὲν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιότερα cet. Pol. III. 397. A. V. 454. E: ἔτι οἰησόμεθα δεῖν τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύειν τούς τε φύλακας —; Etiam verti potest *volo* (Alc. I. 126. E: ἐγὼ μὲν οἶμαι φιλίαν τε λέγειν cet. Crit. 26. D: Ἀναξαγόρου οἴει κατηγορεῖν —;) vel *probo, pro vero habeo*. Gorg. 472. C: ὃν (τρόπον) ἐγὼ αὖ οἶμαι.

οἰονοϊστική, ἡ, (vox iocose ex οἴησις, νοῦς et ἱστορία conflata), i. q. οἰωνιστική. Phaedr. 244. C.

οἶος, οἴη, οἶον, *solus*. Crat. 392. E. et Men. 100. A. (Hom.).

οἷος, οἵα, οἷον, *qualis*. Crat. 395. A: τοιοῦτός τις ... οἷος cet. Conv. 195. A: οἷος οἵων αἴτιος ὢν τυγχάνει. Pol. VIII. 569. B: γνώσεταί γε ... τότ' ἤδη ὁ δῆμος οἷος οἷον θρέμμα γεννῶν ἠσπάζετο cet. IV. 438. D: ἆρ' οὐ τῷ ποιά τις εἶναι, οἵα ἑτέρα οὐδεμία τῶν ἄλλων; Gorg. 447. C: οὐδὲν οἷον (vern. *das beste ist*) τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν. 481. B: οὐδὲν μέντοι οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν. Phaed. 75. A: ταῦτ' εἶναι οἷον τὸ ἴσον. Pol. V. 478. D: εἴ τι φανείη οἷον ἅμα ὄν τε καὶ μὴ ὄν. Parm. 161. B: οὐκ ἄν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἵου τοῦ ἑνός. Soph. 237. C: σχεδὸν εἰπεῖν οἵῳ γε ἐμοὶ (i. e. τοιούτῳ οἷος ἐγώ εἰμι) παντάπασιν ἄπορον. Conv. 219. D: ἀνθρώπῳ τοιούτῳ οἵῳ ἐγὼ οὐκ ἂν ᾤμην ποτὲ ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν cet. Prot. 313. A: οἶσθα εἰς οἷόν τινα κίνδυνον ἔρχει ὑποθήσων τὴν ψυχήν; Theaet. 142. B: οἷον ἄνδρα λέγεις ἐν κινδύνῳ εἶναι! Phaed. 61. C: οἷον παρακελεύει ... τοῦτο ... Εὐήνῳ; Pol. V. 450. A: οἷον ... εἰργάσασθε ἐπιλαβόμενοί μου! 467. B: οἷα δὴ ἐν πολέμῳ φιλεῖ (int. γίγνεσθαι. Cf. Conv. 219. E.). VIII. 565. E. Euthyd. 272. A: λέγειν τε καὶ συγγράφεσθαι λόγους οἵους εἰς τὰ δικαστήρια (i. q. τοιούτους οἷοι εἰς τὰ δικ. λέγονταί τε καὶ συγγράφονται. Praepos. εἰς est germ. *für*). Pol. IV. 420. A: οἷα δὴ οἱ εὐδαίμονες δοκοῦντες εἶναι ἀναλίσκουσι. V. 473. A: οἷα τῷ λόγῳ διήλθομεν, τοιαῦτα cet. Euth. 15. E: οἷα ποιεῖς, ὦ ἑταῖρε! — Cum adiect. (praec. superl., plene τοιοῦτος οἷος). Conv. 220. B: καί ποτε ὄντος πάγου οἵου δεινοτάτου (i. q. τοιούτου οἷος δεινότατός ἐστιν). Apol. 23. A: πολλαὶ ... ἀπέχθειαί μοι γεγόνασι καὶ οἷαι χαλεπώταται καὶ βαρύταται. — Est i. q. ὅτι τοιοῦτος. Phaed. 117. C: τὴν ἐμαυτοῦ τύχην (ἀπέκλαιον), οἵου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἴην. Conv. 209. D: ζηλῶν οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν. — Cum infinit. οἷος est Lat. *is* vel *talis*, *eiusmodi qui* c. coniunct., etiam *qui potest* vel *vim habet* (v. c. imperandi). Prot. 352. C: καλόν τε εἶναι ἡ ἐπιστήμη καὶ οἷον ἄρχειν τοῦ ἀνθρώπου. Gorg. 487. D: ὅτι γε οἷος παῤῥησιάζεσθαι. Phaedr. 256. A. Phaed. 80. A: τὸ μὲν θεῖον οἷον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφυκέναι, τὸ δὲ θνητὸν ἄρχεσθαι cet. Crat. 395. A: τοιοῦτός τις ... οἷος

... διαπονεῖσθαι καὶ καρτερεῖν. Pol. I. 334. D: οἵ γε ἀγαθοὶ δίκαιοί τε καὶ οἷοι μὴ ἀδικεῖν. 339. C. II. 351. E. IV. 438. B: ὅσα γ' ἐστὶ τοιαῦτα οἷα εἶναί του (*eiusmodi quae ad aliquid referantur*). Pol. III. 386. A: ἆρ' οὐ ταῦτά τε λεκτέον καὶ οἷα αὐτοὺς ποιῆσαι ἥκιστα τὸν θάνατον δεδιέναι; 415. E: οὐκοῦν τοιαύτας (εὐνάς) οἵας χειμῶνός τε στέγειν καὶ θέρους ἱκανὰς εἶναι; VI. 499. A: λόγων ... οἵων ζητεῖν ... τὸ ἀληθὲς cet. Theag. 127. C: μή τινι ἄλλῳ ἐντύχῃ οἵῳ τοῦτον διαφθεῖραι. Cum v. δύνασθαι vel δυνατόν. Charm. 156. B: τοιαύτη οἵα μὴ δύνασθαι τὴν κεφαλὴν μόνον ὑγιᾶ ποιεῖν cet. Hipp. mai. 295. C: οὐχ οἳ ἂν (ὀφθαλμοὶ) δοκῶσι τοιοῦτοι εἶναι οἷοι μὴ δυνατοὶ ὁρᾶν. — Saepius part. τε subiicitur (ut οἷός τέ εἰμι vel γίγνομαι et simpl. οἷός τε). Prot. 314. D: ὡς οἷός τ' ἦν. 336. C: τοῦ ... διαλέγεσθαι οἷός τ' εἶναι (*facultate disserendi*) ... θαυμάζοιμ' ἂν εἴ τῳ ἀνθρώπων παραχωρεῖ. Gorg. 455. D: περὶ τίνων τῇ πόλει συμβουλεύειν οἷοί τε ἐσόμεθα; 458. E: ῥητορικὸν φῂς ποιεῖν οἷός τ' εἶναι. Conv. 210. A: οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης (μυηθῆναι). 220. A. Pol. I. 336. A: ὥστε αὐτῷ οἷός τ' ἐγενόμην ἀποκρίνασθαι. III. 394. B: ὃ (δηλοῦν) ἔμπροσθεν οὐχ οἷός τ' ἦ (v. ἦν). Conv. 178. C: τοῦτο οὔτε ξυγγένεια οἵα τε ἐμποιεῖν οὕτω καλῶς cet. Crat. 395. C: οἷον ... κατ' ἐκείνου λέγεται τοῦ ἀνδρὸς ... οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι προνοηθῆναι cet. Sic οἷόν τε et οἷόν τέ ἐστι, *fieri potest*. Theaet. 160. A: εἰ οἷόν τε τὸν αὐτὸν τὸ αὐτὸ μεμνῆσθαι ἅμα καὶ μὴ εἰδέναι. Parm. 160. E: εἶναι ... τῷ ἑνὶ οὐχ οἷόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστι. Pol. V. 478. B: ἢ οἷόν τε αὖ δοξάζειν μέν, δοξάζειν δὲ μηδέν; VI. 486. A: οἷόν τε οἴει τούτῳ μέγα τι δοκεῖν εἶναι τὸν ἀνθρώπινον βίον; Sic praec. ὡς οἷόν τε cum superl. Prot. 349. E: ὅλον που καλὸν ὡς οἷόν τε μάλιστα (*quam maxime*). Parm. 144. B: ὡς οἷόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα. Pol. IV. 445. B. — Neutrum οἷον est *velut* (Prot. 323. D: οἷον τοὺς αἰσχροὺς cet. Gorg. 464. A: οἷον τοιόνδε λέγω. Pol. I. 353. D: οἷον τὸ τοιόνδε.), *sicut, quemadmodum* (Soph. 217. C: οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδῃ ... παρεγενόμην cet. Pol. III. 409. A: οἷον κατὰ σῶμα νόσους. Tim. 87. E.), *tanquam, quasi* vel *instar* (Phaedr. 278. A: δεῖν ... τοὺς τοιούτους λόγους αὐτοῦ λέγεσθαι οἷον υἱεῖς γνησίους εἶναι. Theaet. 199. B: τὴν ἐν ἑαυτῷ οἷον φάτταν ἀντὶ περιστερᾶς. Soph. 217. E: οἷον ἐπίδειξιν ποιούμενον. Polit. 277. C. Crat. 396. A: ἀτεχνῶς γάρ ἐστιν οἷον λόγος τὸ τοῦ Διὸς ὄνομα. Pol. V. 473. E. VI. 496. D. X. 616. B.), et *quippe* (Conv. 203. B: οἷον δὴ εὐωχίας οὔσης. Charm. init. οἷον δὲ διὰ χρόνου ἀφιγμένος ἀσμένως ᾖα ἐπὶ τὰς ξυνήθεις διατριβάς. Euth. 2. B.). Similiter οἷα est *velut, verbi gratia* (Pol. IX. 575. B: τὰ ποῖα δὴ λέγεις; Οἷα κλέπτουσι cet.), *sicut* (Menex. 235. B: οἷα τὰ πολλά.) et *quippe* (Critia 112. C: οἷα θέρους. 113. E: οἷα δὴ θεός). Eiusdem

usus est *οἷόςπερ, οἷάπερ, οἷόνπερ* (adv. *οἷόνπερ, quasi* vel *tanquam*. Tim. 21. A. Legg. III. 701. C. XII. 965. D. Etiam *οἱονπερεί*. Theaet. 201. E.).

ὄϊς, ὁ et *ἡ, ovis*. Pol. II. 363. B. (Hes.).

οἶσις, ἡ (a rad. *οἴω*, i. q. *φέρω*, duct.). Crat. 420. B: *οἶσιν* (codd. nonn. *εἶσιν*; an *ἴεσιν*, ut Heind. coni.?) *γὰρ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸ πρᾶγμα ... δηλούσῃ προςέοικεν*.

οἰστός, ὁ, sagitta. Legg. VII. 795. A: *ἐν δεξιᾷ ... οἰστὸν προςαγόμενος μόνον*. Ion. 535. B: *ἐκχέοντα τοὺς οἰστοὺς πρὸ τῶν ποδῶν*.

οἶστρος, ὁ, stimulus; vehemens cupiditas. Legg. IX. 854. B: *οἶστρος ... τις (κινεῖ σε) ἐμφυόμενος ἐκ παλαιῶν ... ἀδικημάτων*. Phaedr. 240. D: *ὑπ' ἀνάγκης τε καὶ οἴστρου ἐλαύνεται*. Pol. IX. 577. E: *ὑπὸ ... οἴστρου ἀεὶ ἑλκομένη* (*ψυχή*). Legg. VI. 782. E: *μεστὸν οἴστρου τ' ἐστὶ* cet.

οἰστρῶ, quasi oestro percussus furo. Phaedr. 251. D: *ὥστε πᾶσα κεντουμένη κύκλῳ ἡ ψυχὴ οἰστρᾷ*. Pol. IX. 573. A. E: *οἰστρᾶν*. Theaet. 179. E: *οὐδὲν μᾶλλον οἷόν τε διαλέγεσθαι ἢ τοῖς οἰστρῶσιν*.

οἰστρώδης, ὁ ἡ, quasi oestro percitus, furiosus. Locr. 102. E: *λύσσαι οἰστρώδεες*. Tim. 91. B: *δι' ἐπιθυμίας οἰστρώδεις*. Id. Legg. V. 734. A.

οἴχομαι, feror (vern. *sich aufmachen*), *proficiscor; abeo, evanesco* vel *pereo*. Cum partic. alius verbi huius amplificatio quaedam est (vern. *weg* vel *davon*, v. c. *οἴχεται ἄγων, er führt weg*). Parm. 130. D: *φεύγων οἴχομαι*. Id. Conv. 216. A. Phaed. 79. D: *ἐκεῖσε οἴχεται εἰς τὸ καθαρόν*. 106. E: *ἀδιάφθορον οἴχεται ἀπιόν*. 108. B: *οἴχεται ἀγομένη*. Parm. 106. C: *ἄρτι ... ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται*. Legg. IV. 720. C: *οἴχεται ἀποπηδήσας πρὸς ἄλλον κάμνοντα οἰκέτην*. Alc. I. 131. C: *ἀπιὼν οἴχεται*. Theag. 129. D: *οἴχεται ... στρατευσόμενος εὐθὺ Ἐφέσου* cet. Hipp. mai. 296. D: *ἐκεῖνο ... τοίνυν οἴχεται τὸ δυνατόν τε καὶ χρήσιμον ἁπλῶς εἶναι καλόν*. Theaet. 171. D: *καταδὺς ἂν οἴχοιτο ἀποτρέχων*. Phil. 14. A: (*εἰ*) *οὗτος ὁ λόγος ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος οἴχοιτο*. Phaed. 70. A: (*μὴ*) *οἴχηται διαπτομένη*. Id. 84. B. Conv. 223. B: *οἴχεσθαι ἀπιόντας*. Men. 71. A: *κινδυνεύει ἐκ τῶνδε τῶν τόπων παρ' ὑμᾶς οἴχεσθαι ἡ σοφία*. Hipp. mai. 304. B: *οἴχεσθαι φέροντα ... τὰ μέγιστα τῶν ἄθλων*. Pol. II. 360. A: *διαλέγεσθαι ὡς περὶ οἰχομένου*. Phaed. 80. D: *τὸ εἰς τοιοῦτον τόπον ἕτερον οἰχόμενον*. Conv. 223. C: *οἰχομένους*. Phaed. 98. B: *ἀπὸ ... θαυμαστῆς ... ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος*. Conv. 198. C: *ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην*. Apol. 32. D: *ᾠχόμην ἀπιὼν οἴκαδε*. Ep. VII. 349. B: *ᾠχόμην ἔξω*. Phaed. 58. A: *ᾤχετο ἄγων*. 106. A: *σῶν ἂν ἀπελθὸν ᾤχετο*. Conv. 217. B: *ᾤχετο ἀπιών*. Theag. 130. A: *ᾤχετο ἐκπλέων*. Lys. 207. D: *ἐκεῖνος ... ᾤχετο*. Ep. VII. 349. A: *ᾠχόμεθα οὖν καὶ εἰςήλθομεν παρ'*

αὐτόν. Apol. 32. D: *ᾤχοντο εἰς Σαλαμῖνα.* Menex. 242. B: *ᾤχοντο ἀπιόντες.* Phaed. 115. D: (*ὡς*) *οἰχήσομαι ἀπιὼν εἰς μακάρων δή τινας εὐδαιμονίας.* Crit. 45. D: *οὓς ... οἰχήσει καταλιπών.* Theaet. 203. D: *οὕτως ἡμῖν ὁ καλὸς λόγος ἀποδεδρακὼς οἰχήσεται.* Phil. 13. D: *ὁ λόγος ἡμῖν ἐκπεσὼν οἰχήσεται.* Pol. V. 464. D: *ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλους οὐκ οἰχήσεται ἐξ αὐτῶν —;* Legg. II. 654. E. Phaed. 115. E: *οἰχήσεσθαι ἀπιόντα.* Conv. 181. D: *καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι.* Pol. VI. 492. C: *οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν.* **a vita discedo, morior,* et in univ. *intereo.* Legg. XII. 945. C: *διαλυθεῖσαν οἴχεσθαι πολιτείαν.* 959. C. Phaed. 91. C: *ὅπως μὴ ἐγὼ ... οἰχήσομαι.* 118. A: *ὅτι ... τότε οἰχήσεται.*

οἴω, i. q. *οἴομαι.* Legg. VII. 804. A. et Hipp. min. 370. C. (Hom.).

οἰωνιστικός, ή, όν, auguralis, fem. *ars augurandi.* Phaedr. 244. D: *ἣν νῦν οἰωνιστικὴν ... οἱ νέοι καλοῦσιν.*

οἰωνός, ὁ, augurium, omen. Menex. 249. B: *οἰωνοῦ χάριν.* Ep. VII. 336. C. Legg. III. 702. C: *οἰωνόν τινα ποιοῦμαι.* Alc. II. 151. C: *οἰωνὸν τίθεμαι.*

ὄκνος, ὁ, cunctatio; verecundia. Soph. 242. A: *εἰ τοῦτό τις εἴργει δρᾶν ὄκνος.* Pol. V. 450. D: *διὸ δὴ καὶ ὄκνος τις αὐτῶν ἅπτεσθαι.* Legg. II. 672. A: *λέγειν ... ὄκνος εἰς τοὺς πολλούς.* 665. D: *ὄκνου πρὸς τὰς ᾠδὰς μεστός.* Pol. V. 473. E: *ὃ ἐμοὶ πάλαι ὄκνον ἐντίθησι λέγειν.* Legg. VI. 768. E: *ἀναβολῶν ... καὶ ὄκνων οὐδὲν ἔτι δεομένη.*

ὀκνῶ, cunctor; vereor (etiam *timeo*); *recuso.* Phaedr. 257. C: *ὥστε ὀκνῶ μή μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῇ.* Gorg. 462. E: *ὀκνῶ γὰρ Γοργίου ἕνεκα λέγειν.* Theaet. 158. A. Pol. III. 391. A. Alc. I. 118. B. Gorg. 515. B: *ὀκνεῖς ἀποκρίνασθαι.* Lys. 204. C. Pol. IX. 571. D: *μητρὶ ... ἐπιχειρεῖν μίγνυσθαι ... οὐδὲν ὀκνεῖ.* Gorg. 475. D: *μὴ ὄκνει ἀποκρίνασθαι.* Pol. V. 450. D: *μηδὲν ... ὄκνει.* Legg. I. 648. D: *εἴτε τις ... μηδὲν ὀκνοῖ* cet. Legg. XI. 929. D: *ὀκνῇ.* Phaed. 84. D: (*διὰ τὸ*) *ὀκνεῖν ... ὄχλον παρέχειν.* Conv. 218. C. Pol. III. 414. C. Ib. *ὀκνοῦντι.* V. 453. D: *ὤκνουν ἅπτεσθαι.* 472. A. Hipp. min. 364. B. Theaet. 187. B: *ὡς τὸ πρῶτον ὤκνεις ἀποκρίνεσθαι.* Parm. 127. A: *τὸ μὲν πρῶτον ὤκνει.* Charm. 159. B. Lys. 207. A. Ep. II. 310. D: *ἐγὼ ... τἀληθῆ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι.* Legg. X. 891. D: *οὐκ ὀκνητέον.*

ὀκρίβας, ὁ, pulpitum. Conv. 194. B: *ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν.*

ὀκτάεδρον, τό, figura geom. *octo latera habens.* Locr. 98. D: *ὀκτάεδρον, ὀκτὼ μὲν βάσιας, ἓξ δὲ γωνίας ἔχον.*

ὀκταέτης, fem. *ὀκταέτις, octo annos habens.* Ep. XIII. 361. D: *ἡ δὲ ὀκταέτις.*

ὀκτακισχίλιοι, αι, α, octies mille. Tim. 23. E: *ὀκτακισχιλίων ἐτῶν.*

ὀκταπλάσιος, ία, ιον, *octuplus.* Tim. 35. C: ὀκταπλασίαν (μοῖραν).

ὀκτώ, indecl., *octo.* Conv. 214. A: πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. Pol. X. 616. D. Epin. 991. A.

ὀκτωκαίδεκα, *duodeviginti.* Legg. II. 666. A. VIII. 833. D.

ὀκτώπους, ὁ ἡ, *qui octo pedum est.* Men. 82. E: τὸ ὀκτώπουν χωρίον. 83. A. C. 85. B. 83. D: τὴν τοῦ ὀκτώποδος χωρίου γραμμήν. 84. A. 83. B: ὃ φὴς τὸ ὀκτώπουν εἶναι.

ὄλβιος, ὁ ἡ, *beatus; dives.* Lys. 212. E. (Sol.). Prot. 337. D: αὐτῆς τῆς πόλεως εἰς τὸν μέγιστον καὶ ὀλβιώτατον οἶκον τόνδε.

ὀλέθριος, ὁ ἡ, *perniciosus.* Ep. VII. 334. D: ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα. Pol. III. 389. D: ἐπιτήδευμα ... ὀλέθριον.

ὄλεθρος, ὁ, *interitus; pernicies.* Phaed. 91. D: (μὴ) ἢ αὐτὸ τοῦτο θάνατος, ψυχῆς ὄλεθρος. Pol. VI. 495. A: οὗτος ... ὄλεθρός τε καὶ διαφθορὰ τοσαύτη cet. X. 609. B. Phaed. 95. D: ἀρχὴ ... ὀλέθρου. Pol. III. 417. B: θέοντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου. V. 471. A: οὐδ' ἐπ' ὀλέθρῳ (κολάζοντες). IX. 590. A: πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ. X. 610. E: τό γε ἐπ' ἄλλου ὀλέθρῳ τεταγμένον κακόν. Phaed. 88. B: ἢ τῇ ψυχῇ φέρει ὄλεθρον. Phil. 15. B: μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον προςδεχομένην. Pol. IV. 434. B: ὄλεθρον εἶναι τῇ πόλει. Euthyd. 285. B. Pol. VI. 491. B: τούτων ... τῶν ὀλίγων σκόπει ὡς πολλοὶ ὄλεθροι καὶ μεγάλοι.

ὀλιγάκις, *raro.* Phil. 52. B: πολλάκις καὶ ὀλιγάκις γιγνομένας τοιαύτας. Conv. 174. A: ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει. Pol. VI. 491. B: ὀλιγάκις ἐν ἀνθρώποις φύεσθαι καὶ ὀλίγας. IX. 574. E. Legg. VIII. 841. B. IX. 868. C. Alc. I. 113. D. al.

ὀλιγανθρωπία, ἡ, *hominum paucitas.* Legg. VI. 780. B: ἐν ὀλιγανθρωπίαις.

ὀλιγαρχία, ἡ, *paucorum administratio civitatis, delectorum quorundam imperium.* Polit. 301. C: ὀλιγαρχία καὶ ἀριστοκρατία cet. Pol. VIII. 544. C: καλουμένη ... ὀλιγαρχία, συχνῶν γέμουσα κακῶν πολιτεία. Legg. IV. 710. E. Apol. 32. C: ἐπειδὴ δὲ ὀλιγαρχία ἐγένετο cet. Pol. VIII. 547. C: ἐν μέσῳ ... ἀριστοκρατίας τε καὶ ὀλιγαρχίας. 555. B. Legg. IV. 710. E. Ep. V. 731. D: ἄλλη δ' ὀλιγαρχίας (φωνή ἐστι). Polit. 291. E: ὀλιγαρχία. Pol. VIII. 563. E. Polit. 301. A: ὁπόταν δὲ τῶν νόμων μὴ φροντίζωσιν (οἱ πλούσιοι), ὀλιγαρχίαν (καλοῦμεν τὴν τοιαύτην πολιτείαν). (302. C: ὀλίγων ἀρχήν). D. Pol. VIII. 550. C: ὀλιγαρχίαν ... τὴν ἀπὸ τιμημάτων ... πολιτείαν, ἐν ᾗ οἱ μὲν πλούσιοι ἄρχουσι, πένησι δὲ οὐ μέτεστιν ἀρχῆς. 553. A. Legg. IV. 712. C. Menex. 238. E: τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι. Pol. VIII. 548. A:

ὥσπερ οἱ ἐν ὀλιγαρχίαις. 555. D. Ep. VII. 326. D: εἰς ... ὀλιγαρχίας ... μεταβαλλούσας.

ὀλιγαρχικός, ή, όν, *paucorum dominatus studiosus* vel *appetens*; in re pos. *ad paucorum imperium spectans.* Pol. VIII. 553. E: ἆρ' οὖν οὗτος ... ὀλιγαρχικός ἐστιν; 558. C: τοῦ φειδωλοῦ ... καὶ ὀλιγαρχικοῦ cet. 559. D. IX. 572. D: δημοτικὸς ἐξ ὀλιγαρχικοῦ γεγονώς. 587. C. VIII. 551. A: πολιτείας ὀλιγαρχικῆς. 559. E. Ib. τῷ ἐν ἑαυτῷ ὀλιγαρχικῷ. 560. A. 545. A: τὸν ... ὀλιγαρχικὸν ... καὶ δημοκρατικὸν cet. C: ἄνδρα ὀλιγαρχικόν. 559. D: φειδωλόν τε καὶ ὀλιγαρχικόν. IX. 580. B. VIII. 565. B: ὡς ... εἰσὶν ὀλιγαρχικοί. C: ὡς ἀληθῶς ὀλιγαρχικοὶ γίγνονται. 551. E: ὡς ἀληθῶς ὀλιγαρχικοὺς φανῆναι ἐν αὐτῷ τῷ μάχεσθαι. 562. D: αἰτιωμένη ὡς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς.

ὀλιγαρχικῶς, *ad modum hominis paucorum potestatis studiosi.* Pol. VIII. 555. A: ὀλίγοις τισὶν ἑαυτοῦ πολεμῶν ὀλιγαρχικῶς τὰ πολλὰ ἡττᾶται καὶ πλουτεῖ.

ὀλιγαρχοῦμαι, *paucorum imperio subiectus sum.* Pol. VIII. 552. E: ἡ ὀλιγαρχουμένη πόλις. 556. E: ἐξ ὀλιγαρχουμένης πόλεως. 564. D: ἐν τῇ ὀλιγαρχουμένῃ. 555. A: κατὰ τὴν ὀλιγαρχουμένην πόλιν. 552. B: ἐν ταῖς ὀλιγαρχουμέναις. D.

ὀλιγαχοῦ, *perraro.* Charm. 160. C: ἢ οὐδαμοῦ ἡμῖν ἢ πάνυ που ὀλιγαχοῦ αἱ ἡσύχιοι πράξεις ἐν τῷ βίῳ καλλίους ἐφάνησαν cet.

ὀλίγιστος, vid. ὀλίγος.

ὀλιγογονία, ἡ, *prolis paucitas.* Prot. 321. B: τοῖς μὲν ὀλιγογονίαν προσῆψε cet.

ὀλιγόμισθος, ὁ ἡ, *cui parvum stipendium numeratur.* Ep. VII. 348. A: ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν.

ὀλιγόπαις, ὁ ἡ, *cui pauci sunt liberi.* Legg. XI. 930. A: ἄπαιδες ... ἢ ὀλιγόπαιδες ὄντες.

ὀλίγος, η, ον, *paucus*; *parvus, exiguus*; *brevis.* Charm. 156. A: οὐ γάρ τι σου ὀλίγος λόγος ἐστὶν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡλικιώταις. Phil. 53. C: ὡς ... ὀλίγη (ἡδονὴ) πολλῆς καθαρὰ λύπης ἡδίων ... γίγνοιτ' ἄν. Polit. 270. D: τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὀλίγον τι περιλείπεται. 303. A: ὥσπερ ἑνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. Legg. XI. 918. C: σμικρὸν γένος ἀνθρώπων καὶ φύσει ὀλίγον. Gorg. 461. A: οὐκ ὀλίγης συνουσίας ἐστὶν ὥστε ἱκανῶς διασκέψασθαι. Pol. VI. 495. B: ὀλίγης καὶ ἄλλως γιγνομένης (τῆς βελτίστης φύσεως). Soph. 234. A: ταῦτα ἕτερον ἂν διδάξειεν ὀλίγου (*pretio parvo*). Apol. 22. A: ἔδοξάν μοι ὀλίγου δεῖν τοῦ πλείστου ἐνδεεῖς εἶναι. Hinc ὀλίγου absol., *non multum abest quin*, h. e. *paene.* Prot. 361. C. Phaedr. 258. E. Gorg. 472. A. Phaed. 80. C. Conv. 198. C. Pol. III. 397. B. VIII. 552. D. Apol. 17. A. al. Apol. 23. A: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός. Soph. 234. A: ἐν

ὀλίγῳ χρόνῳ. Apol. 37. A: ὀλίγον γὰρ χρόνον ἀλλήλοις διειλέγμεθα. Phaedr. 233. C: ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος. 272. C: ὀλίγην τε καὶ λείαν (ὁδόν). Pol. II. 369. B: οἶμαι ... οὐκ ὀλίγον ἔργον αὐτὸ εἶναι. Prot. 322. D: εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν. Conv. 179. A: ὀλίγοι ὄντες. Pol. IX. 575. A. III. 402. A: ὀλίγα ὄντα (τὰ στοιχεῖα). Polit. 291. D: τὴν ὑπὸ τῶν ὀλίγων δυναστείαν. Phil. 52. B: τῶν σφόδρα ὀλίγων. Ep. VII. 351. B: τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων. Prot. 322. D: ὀλίγοις οἴονται μετεῖναι συμβουλῆς. Pol. VI. 500. A: ἐν ὀλίγοις τισίν. Legg. IV. 742. E: ἐν ὀλίγοις τῶν ἀνθρώπων. Pol. VIII. 555. A. IV. 420. C: ὀλίγους ἐν αὐτῇ τοιούτους τινὰς θέντες. — Neutr. ὀλίγον adverbii instar ponitur, *paulum* et *paulo*. Prot. 339. D: ὀλίγον ... τοῦ ποιήματος εἰς τὸ πρόσθεν προελθών. (Etiam 317. E. 330. E. pro ὀλίγῳ nunc scribitur ὀλίγον). Phaedr. 277. D: τὰ λεχθέντα ὀλίγον ἔμπροσθεν. Gorg. 454. B: ὀλίγον ὕστερον. Theaet. 142. C: ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου. Polit. 262. B: ὀλίγον ... πρότερον. Phil. 41. B: ὀλίγον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. Pol. V. 477. E. Men. 85. C. Alc. II. 142. D: ὀλίγον ... ἐπισχόντες. Etiam *raro*. Legg. IV. 711. D: ὀλίγον ... τὸ γεγονὸς ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ. Similiter ὀλίγῳ. Gorg. 460. C: λέγων ὀλίγῳ πρότερον. 515. C. Pol. I. 327. B: ὀλίγῳ ὕστερον. Legg. IX. 860. A: ὀλίγῳ πρόσθεν. Conv. 218. E: οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ. Alc. II. 149. A: οὐκ ὀλίγῳ (v. ὀλίγως) ἐνδεεστέρως τιμῶσιν ἤπερ ἡμεῖς. Lach. 182. C. Theag. 128. C: ὀλίγῳ πρεσβυτέρων. — ἐν ὀλίγῳ, *brevi* (Apol. 22. B.), κατ᾽ ὀλίγον, *paulatim* (Tim. 85. D.), μετ᾽ ὀλίγον, *brevi* (Legg. XII. 950. D.), δι᾽ ὀλίγων, *paucis* (Phil. 31. D: εἰ δεῖ δι᾽ ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ῥηθῆναι. Legg. VI. 778. C.), κατ᾽ ὀλίγας (Theaet. 197. D.) al. — Superl. ὀλίγιστος, ίστη, ιστον, *paucissimus*; *minimus*; *brevissimus*. Parm. 153. A: τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον. Pol. IV. 428. E: καὶ τοῦτο ... φύσει ὀλίγιστον γίγνεται γένος. Ep. XIII. 361. E: ὡς ὀλίγιστον. Legg. VII. 792. B: ὡς ὀλιγίστῃ ... ἀλγηδόνι. Phil. 65. C: ὡς ... τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων. Legg. II. 661. C: ἂν ὡς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον ἐπιζῇ. Parm. 158. C: εἰ ἐθέλομεν ... τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ... ὅτι ὀλίγιστον. Theaet. 143. D: σοὶ δὴ οὐκ ὀλίγιστοι πλησιάζουσι. Pol. IV. 428. E. Legg. V. 743. D: ὅτι σμικρόταται καὶ ὀλίγισται (ἀδικίαι). II. 647. C: τά γε περὶ οἶνον ... ὀλίγιστα γίγνοιτ᾽ ἄν. Pol. V. 473. B: ὅτι ὀλιγίστων τὸν ἀριθμόν. Tim. 56. B: ἐξ ὀλιγίστων ξυνεστὸς ... μερῶν. 74. E: ὀλιγίσταις ξυνέφραττε σαρξίν. Legg. VI. 758. A: ἐπ᾽ ὀλιγίστοις. Pol. II. 378. A: δι᾽ ἀποῤῥήτων ἀκούειν ὡς ὀλιγίστους. Tim. 56. A: τὸ μὲν ἔχον ὀλιγίστας βάσεις cet. Gorg. 510. A: τοῦ μηδὲν ἀδικεῖσθαι ἢ ὡς ὀλίγιστα. — Neutr. ὀλίγιστον et τὸ ὀλ., *minime*. Parm. 149. A: δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον

εἶναι. Pol. IX. 587. B: *ὁ δὲ ὀλίγιστον* (*ἀφεστήξει*). Plur. *rarissime*. Legg. XII. 953. A: *ὡς ὀλίγιστα δ' ἐπιχρωμένους*. Cum praep. Ep. VII. 351. D: *ταὐτὸν δὴ καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων* (*aliquantulum*).

ὀλιγότης, *ἡ*, *paucitas*; *exiguitas*; *brevitas*. Theaet. 158. D: *πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι*. Legg. V. 745. D: *τῷ πλήθει τε καὶ ὀλιγότητι τῆς διανομῆς*. Pol. IX. 591. E: *διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα*. Tim. 75. A: *δι' ὀλιγότητα ψυχῆς*. Legg. III. 678. C: *δι' ὀλιγότητα* (*propter paucitatem hominum*).

ὀλιγοχρόνιος, *ὁ ἡ*, *breve tempus vigens*. Phaed. 87. C: *ἐπειδὴ τό γε ὀλιγοχρονιώτερον οὐκ ἀπόλωλε*. D: *ὡς* ... *τὸ* ... *σῶμα ἀσθενέστερον καὶ ὀλιγοχρονιώτερον*.

ὀλιγωρῶ, *non curo*, *negligo*. Pol. VIII. 563. A: *φοιτηταί τε διδασκάλων ὀλιγωροῦσιν*. Legg. XI. 933. B: *ὀλιγωρεῖν πάντων τῶν τοιούτων*. Hipp. min. 370. D. Legg. VI. 779. C: *τὸν ὀλιγωροῦντα ζημιοῦντας*. Gorg. 502. E: *ὀλιγωροῦντες τοῦ κοινοῦ*. 501. B: *τούτου ὀλιγωροῦσαι*. Phaed. 68. C: *τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσι*. Euth. 4. D: *τοῦ δεδεμένου ὠλιγώρει τε καὶ ἠμέλει*. Apol. 28. C: *τοῦ* ... *θανάτου καὶ τοῦ κινδύνου ὠλιγώρησε*. Soph. 243. A: *ὅτι λίαν τῶν πολλῶν ἡμῶν ὑπεριδόντες ὠλιγώρησαν*. Ep. VII. 346. E: *ὀλιγωρήσαντος τῶν ἐκείνου* ... *πραγμάτων*. Lach. 180. B: *ὀλιγωρεῖσθαι*.

ὀλιγώρως, *negligenter*. Phaed. 68. C: *ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως*. Alc. II. 149. A: *οὕτως ὀλιγώρως διάκεινται πρὸς τοὺς θεούς*.

ὀλισθάνω, *labor*. Crat. 427. B: *ὅτι* ... *ὀλισθάνει* (v. *ὀλισθαίνει*) *μάλιστα ἐν τῷ λάβδα ἡ γλῶττα*. Ib. *ὀλισθάνειν* et *ὀλισθανούσης*.

ὀλίσθημα, *τό*, *lapsus*. Tim. 43. C: *ὑγροῖς* ... *ὀλισθήμασιν ὑδάτων*.

ὀλισθηρός, *ά*, *όν*, *lubricus*. Soph. 231. A: *ὀλισθηρότατον γὰρ τὸ γένος*.

ὁλκάς, *ἡ*, *navis oneraria*. Lach. 184. A: *ἐκ τῆς ὁλκάδος*. 183. D: *προσβαλούσης* ... *τῆς νεὼς* ... *πρὸς ὁλκάδα τινά*.

ὁλκή, *ἡ*, *tractus*; *traductio*. Crat. 435. C: *μὴ* ... *γλίσχρα ᾖ ἡ ὁλκὴ αὕτη τῆς ὁμοιότητος*. Tim. 80. C: *πάντων τούτων ὁλκὴ* ... *οὐκ ἔστιν οὐδενί ποτε*. Legg. II. 659. D: *ὡς ἄρα παιδεία μέν ἐσθ' ἡ παίδων ὁλκή τε καὶ ἀγωγὴ πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου λόγον ὀρθὸν εἰρημένον*. Polit. 282. E: *πρὸς τὴν τῆς γνάψεως ὁλκήν*. Phil. 57. D: *τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὁλκήν* (*in orationibus huc illuc trahendis*).

ὁλκός, *ή*, *όν*, *trahens*. Pol. VII. 521. D: *τί ἂν οὖν εἴη* ... *μάθημα ψυχῆς ὁλκὸν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν*; 524. E: *οὐκ ἂν ὁλκὸν εἴη ἐπὶ τὴν οὐσίαν*. 527. B: *ὁλκὸν* ... *ψυχῆς πρὸς ἀλήθειαν εἴη ἄν*.

ὁλόκληρος, *ὁ ἡ*, *integer*. Tim. 44. C: *ὁλόκληρος ὑγιής*

τε παντελῶς. Legg. VI. 759. C: *ὁλόκληρον καὶ γνήσιον.* Phaedr. 250. C: *ὁλόκληροι ... αὐτοὶ ὄντες καὶ ἀπαθεῖς κακῶν* cet. Ib. *ὁλόκληρα ... φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες.*

ὀλοός, ή, όν, perniciosus, malus. Pol. III. 391. A. et Ep. VII. 345. E. (Hom.).

ὅλος, η, ον, totus, universus; etiam *merus* (vern. *rein,* h. e. *nichts als*); neutr. *τὸ ὅλον* etiam *rerum universitas.* Theaet. 201. A: *τέχνη ... ὅλη.* Pol. I. 342. B: *ἕωςπερ ἂν ᾖ ἑκάστη ἀκριβὴς ὅλη ἥπερ ἐστί.* III. 394. C. Legg. II. 672. E: *ὅλη ... χορεία ὅλη παίδευσις ἦν ἡμῖν.* Gorg. 519. B: *τὸ δὲ ὅλον ψεῦδός ἐστι.* Theaet. 204. B: *οὐκοῦν διαφέροι ἂν τὸ ὅλον τοῦ παντός —;* Soph. 244. E. Parm. 137. C: *οὐχὶ οὗ ἂν μέρος μηδὲν ἀπῇ ὅλον ἂν εἴη;* Pol. VII. 539. C: *τὸ ὅλον φιλοσοφίας πέρι.* Tim. 56. E: *εἶδος ἓν ὅλον.* Ax. 368. C: *ἀλλ' οὐχ ὅλον ... ἕλκος —;* Conv. 191. B: *εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει.* Pol. IX. 577. E: *ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς.* Critia 118. A: *ὅλης τῆς νήσου.* Phaedr. 270. C: *ἄνευ τῆς τοῦ ὅλου φύσεως.* Theaet. 181. A: *οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται.* Conv. 192. E: *τοῦ ὅλου ... τῇ ἐπιθυμίᾳ ... ἔρως ὄνομα.* 205. B: *τὸ τοῦ ὅλου ἐπιτιθέντες ὄνομα.* Pol. VI. 486. A: *τοῦ ὅλου καὶ παντὸς ... θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου.* Lys. 214. B: *οἱ περὶ φύσεώς τε καὶ τοῦ ὅλου διαλεγόμενοι καὶ γράφοντες.* Pol. VII. 518. C: *ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ.* 519. E: *ἐν ὅλῃ τῇ πόλει.* Phaedr. 264. C: *πρέποντ' ἀλλήλοις καὶ τῷ ὅλῳ γεγραμμένα.* 268. D. Crat. 393. E: *ὅλῳ τῷ ὀνόματι.* Pol. II. 373. E: *ὅλῳ στρατοπέδῳ.* IV. 424. C: *ὡς ἐν ὅλῳ κινδυνεύοντα.* 442. C: *ὅλῳ τῷ κοινῷ.* VII. 518. C: *ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι.* Legg. X. 901. B: *διαφέρον οὐδὲν οἰόμενος εἶναι τῷ ὅλῳ.* Pol. III. 411. A: *τὸν βίον ὅλον.* Phil. 15. B: *εἴθ' ὅλην αὐτὴν αὑτῆς χωρίς* cet. Conv. 219. C: *τὴν νύκτα ὅλην.* Pol. I. 344. C: *τὴν ὅλην ἀδικίαν ἠδικηκότα.* V. 449. D: *ὅλην ταύτην ... κοινωνίαν γυναικῶν τε καὶ παίδων.* Legg. VII. 808. A: *ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν.* XII. 942. D: *ὅλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν.* Men. 77. A: *ἐάσας ὅλην καὶ ὑγιᾶ.* Prot. 329. E: *πρὸς τὸ ὅλον πρόσωπον.* Phaedr. 269. C: *τὸ ὅλον συνίστασθαι.* Gorg. 508. A: *τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσι.* Theaet. A. 207. C: *διὰ στοιχείων τὸ ὅλον περάναντα.* Soph. 245. D: *τὸ μὴ ὅλον.* Crat. 392. C: *ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν γένος.* Phil. 28. D: *τόδε τὸ καλούμενον ὅλον.* Pol. VI. 510. A. Tim. 30. B: *οὐδὲν ἀνόητον τοῦ νοῦν ἔχοντος ὅλον ὅλου κάλλιον ἔσεσθαί ποτ' ἔργον.* 33. A: *ἓν ὅλον ὅλων ἐξ ἁπάντων* (v. *ἓν ὅλον ἐξ ἁπ.*) *τέλεον ... ἐτεκτήνατο.* 35. B. 63. A. Legg. X. 903. E: *πρὸς τὸ ὅλον ἀεὶ βλέπων.* Conv. 192. E: *ὅτι ... ἦμεν ὅλοι.* Tim. 56. E: *ἐκ δυεῖν* (v. *δυοῖν*) *ὅλοιν καὶ ἡμίσεως ὕδατος.* Soph. 253. C: *εἰ δι' ὅλων ἕτερα τῆς διαιρέσεως αἴτια.* D. Legg. VII. 811. A: *ὅλους ποιητὰς ἐκμανθάνοντας.* Gorg.

512. B: πόλεις γάρ ἔστιν ὅτε ὅλας σώζει. Legg. VII. 819. C: ὅλας (φιάλας) ... διαδιδόντες. Hipp. mai. 301. B: τὰ ... ὅλα τῶν πραγμάτων οὐ σκοπεῖς. — Adverbiorum instar frequentantur ὅλον et τὸ ὅλον, *in universum, omnino.* Prot. 361. B: νῦν δὲ εἰ φανήσεται ἐπιστήμη ὅλον (sic codd., v. ὄν). Legg. XII. 941. D: ὅ τε τὸ μεῖζον κινῶν οὐ καταθέμενος ὅλον ἀδικεῖ. 944. C: διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν. Alc. I. 109. B: τοῦτό γε διαφέρει ὅλον τε καὶ πᾶν. Men. 81. D: τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν. Phaedr. 261. B: ἆρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων —; Men. 79. C: ὅ τι ἀρετή ἐστι τὸ ὅλον. Ion. 532. E. Pol. II. 377. A: ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν. Id. Legg. V. 728. C. — εἰς τὸ ὅλον (Polit. 302. B.), καθ' ὅλον (Pol. III. 392. D. Tim. 40. A. 55. E: κατά τε μέρη καὶ καθ' ὅλον. Etiam καθ' ὅλου. Men. 77. A., nisi scrib. καθ' ὅλον), ὅλῳ (Lys. 215. C: ἆρά γε ὅλῳ τινὶ ἐξαπατώμεθα;), ὅλῳ καὶ παντί (vern. *ganz u. gar.* Phaed. 79. E. Crat. 433. E. Pol. V. 469. C. Legg. VI. 779. B.), etiam τῷ ὅλῳ καὶ παντί (Pol. VII. 527. C: τῷ παντὶ καὶ ὅλῳ. Legg. V. 734. E.).

ὁλόσχιστος, ὁ ἡ, *e toto sectus.* Polit. 279. D: τῶν περικαλυμμάτων δὲ τὰ μὲν ὁλόσχιστα, σύνθετα δὲ ἕτερα. 280. C: τῶν ὁλοσχίστων σκεπασμάτων.

ὀλοφυρμός, ὁ, *lamentatio.* Ax. 368. B: ὀλοφυρμοῦ καὶ δακρύων.

ὀλοφύρομαι, *lamentor.* Pol. III. 388. C: ὀλοφύρεται (Hom.). I. 329. A: ὀλοφύρονται. Menex. 248. B: οὐδὲ ὀλοφυρόμενοι.

ὅλως, *omnino, in universum* vel *generatim.* Phaed. 64. E: οὐκοῦν ὅλως δοκεῖ σοι ... ἡ τοῦ τοιούτου πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι —; Theaet. 175. C: ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας (πέρι). Soph. 225. C. Crat. 406. A: τὰς ... Μούσας τε καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν cet. Phil. 29. E. Pol. IV. 437. B: διψῆν καὶ πεινῆν καὶ ὅλως τὰς ἐπιθυμίας cet. VIII. 568. A: οὐκ ἐτὸς ... ἥ τε τραγῳδία ὅλως σοφὸν δοκεῖ εἶναι cet. IX. 585. D. X. 595. C. Tim. 33. D. Legg. I. 641. B. al. Etiam verti potest *prorsus.* Phil. 36. A: πότερον ἀλγοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;

ὅμαδος, ὁ, *turba, copia.* Pol. II. 364. E: βίβλων ... ὅμαδον παρέχονται Μουσαίου cet.

ὁμαλής, ὁ ἡ, *planus.* Critia 118. A: λεῖον καὶ ὁμαλές (πεδίον).

ὁμαλός, ή, όν, *aequalis* et *aequabilis.* Legg. VI. 773. A: τὸ γὰρ ὁμαλὸν καὶ ξύμμετρον ἀκράτου μυρίῳ διαφέρει πρὸς ἀρετήν. Tim. 67. B: ὁμαλήν τε καὶ λείαν (φωνήν). 77. D. Legg. XI. 918. B. Tim. 34. B: λεῖον καὶ ὁμαλὸν ... σῶμα ἐποίησε. 58. E: ἐκ μεγάλων καὶ ὁμαλῶν. 60. C. 57. E: ὁμαλὰ εἶναι. 59. B: ἐκ λεπτοτάτων καὶ ὁμαλωτάτων.

ὁμαλότης, ἡ, *aequalitas* et *aequabilitas*. Tim. 64. A: τὸ δ' ὁμαλότης ... παρέχεται. 58. E: ὑπὸ ὁμαλότητος. 57. E: ἐν μὲν ὁμαλότητι μηδέποτε ἐθέλειν κίνησιν ἐνεῖναι. Ib. οὕτω δὴ στάσιν ἐν ὁμαλότητι ... τιθῶμεν. Legg. VI. 779. B: ὁμαλότητί τε καὶ ὁμοιότησιν. Tim. 58. E: τὴν ὁμαλότητα ἀπολέσαν. 59. A. Legg. VI. 773. D: τὴν τῶν παίδων ὁμαλότητα αὐτῶν αὐτοῖς. XI. 918. C: ὁμαλότητα ταῖς οὐσίαις (ἐξευπορεῖν).

ὁμαλύνω, *aequo*. Tim 45. E: ὁμαλύνει τὰς ἐντὸς κινήσεις. Ib. ὁμαλυνθεισῶν ... ἡσυχία γίγνεται.

ὄμβρος, ὁ, *imber*. Pol. II. 359. D: ὄμβρου ... πολλοῦ γενομένου. Ax. 370. C: καταφορὰς ὄμβρων.

ὁμηρεία, ἡ, *vadimonium*. Polit. 310. E: ὁμηρειῶν ἐκδόσεσιν εἰς ἀλλήλους.

ὅμηρος, ὁ, *pignus*. Theaet. 202. E: ὥσπερ ... ὁμήρους ἔχομεν τοῦ λόγου τὰ παραδείγματα.

ὁμίλημα, τό, *commercium*. Legg. V. 730. B: ξενικά τε καὶ ἐπιχώρια ... ὁμιλήματα.

ὁμιλητικός, ἡ, όν, *ad usum* vel *commercium spectans*. Def. 415. E: ἕξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονήν.

ὁμιλία, ἡ, *consuetudo, commercium; coniunctio; communitas*; etiam *sermo*. Phaedr. 239. E: ἡ τοῦ ἐρῶντος ὁμιλία τε καὶ ἐπιτροπεία. Phaed. 81. C: ὃ αὐτῇ ἡ ὁμιλία τε καὶ ξυνουσία τοῦ σώματος ... ἐποίησε ξύμφυτον. Conv. 203. A: διὰ τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους. Def. 411. E: λογιστικὴ ὁμιλία ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 415. E: ὁμιλία ἡ πρὸς ἡδονήν. Phaedr. 239. E: τῆς ἡδίστης πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας. Theaet. 156. A: ἐκ ... τῆς τούτων ὁμιλίας τε καὶ τρίψεως πρὸς ἄλληλα γίγνεται ἔκγονα ... ἄπειρα. Pol. IV. 431. A. IX. 575. A: ἀπὸ κακῆς ὁμιλίας. X. 613. C. Legg. VI. 771. D: ὁμιλίας ἕνεκα πάσης. Hipp. mai. 304. E. Theaet. 157. A: ἐν τῇ πρὸς ἄλληλα ὁμιλίᾳ πάντα γίγνεσθαι cet. Phaedr. 255. B: εἰς τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν. Legg. X. 904. D: διὰ τὴν αὐτῆς βούλησίν τε καὶ ὁμιλίαν γενομένην ἰσχυράν. Hipp. mai. 283. D: ἆρ' οὖν χρημάτων ἐνδείᾳ ἔφευγον τὴν σὴν ὁμιλίαν; De virt. 376. D: διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν. Phaedr. 250. A: ὑπό τινων ὁμιλιῶν. Pol. X. 611. E: οἵων ἐφίεται ὁμιλιῶν. Ion. 531. C: περὶ ὁμιλιῶν πρὸς ἀλλήλους ἀνθρώπων cet. Pol. VIII. 550. B: (διὰ τὸ) ὁμιλίαις ... ταῖς τῶν ἄλλων κακαῖς κεχρῆσθαι. Legg. I. 631. E: ἐν πάσαις ταῖς τούτων ὁμιλίαις. 640. B: ἐν ἀνδρῶν ὁμιλίαις ἐχθρῶν ἐχθροῖς. IX. 861. E: ἐν ταῖς κοινωνίαις τε καὶ ὁμιλίαις. Soph. 223. A: ὡς ἀρετῆς ἕνεκα τὰς ὁμιλίας ποιούμενον. Pol. VIII. 560. B: οὐκοῦν εἵλκυσάν τε πρὸς τὰς αὐτὰς ὁμιλίας cet. Legg. IV. 718. A. V. 729. D: πρὸς τὰς ἐν βίῳ ὁμιλίας.

ὅμιλος, ὁ, *turba*. Locr. 96. E: πᾶς ὅμιλος. Etiam *agmen*. Ion. 539. D. (Hom.).

ὁμιλῶ, *commercium habeo, utor aliquo* vel *tracto aliquem; etiam tracto aliquid, operam do, versor.* Phaedr. 252. D: *καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ πρός τε τοὺς ἐρωμένους καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμιλεῖ τε καὶ προσφέρεται.* Pol. VI. 500. C: *ὅτῳ τις ὁμιλεῖ ἀγάμενος.* Ion. 531. C: *ὡς ὁμιλοῦσι.* Pol. IV. 428. D: *ὅντινα τρόπον αὐτή τε πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ἄριστ' ἂν ὁμιλοίη.* III. 409. C: *ὅταν ... ὁμοίοις ὁμιλῇ.* VI. 493. D. Lys. 214. C. Phaed. 67. A: *ἐὰν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν.* Pol. VI. 496. A: *ὅταν αὐτῇ πλησιάζοντες ὁμιλῶσι μὴ κατ' ἀξίαν.* Gorg. 484. D: *οἷς δεῖ χρώμενον ὁμιλεῖν ... τοῖς ἀνθρώποις.* 513. D: *πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν.* Conv. 188. D: *ἀλλήλοις δυναμένους ὁμιλεῖν.* Pol. III. 403. B. X. 605. A: *τῷ πρὸς ἕτερον τοιοῦτον ὁμιλεῖν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸ βέλτιστον.* Legg. I. 645. B: *αὐτῇ τε ὁμιλεῖν καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν.* Pol. VI. 500. C: *θείῳ ... καὶ κοσμίῳ ὅ γε φιλόσοφος ὁμιλῶν.* Polit. 272. C: *μετ' ἀλλήλων ὁμιλοῦντες.* 307. E: *οἴκοι ... πρὸς ἅπαντας οὕτως ὁμιλοῦντες.* Legg. VIII. 842. A. X. 909. A. Pol. VI. 496. B: *τῶν κατ' ἀξίαν ὁμιλούντων φιλοσοφίᾳ.* Ion. 531. C. Legg. VIII. 835. D: *ὁμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις.* Ep. III. 317. D. Pol. III. 409. A: *ὡμιληκέναι.* 408. D: *δικασταὶ ... οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὡμιληκότες.* Legg. X. 886. C: *ὡς πρὸς ἀλλήλους ὡμίλησαν.* Pol. III. 408. D: *εἰ ... ὡς πλείστοις τε καὶ πονηροτάτοις σώμασιν ὁμιλήσειαν.* 410. C: *οἳ ἂν γυμναστικῇ ... διὰ βίου ὁμιλήσωσι.* Gorg. 521. A: *πρὸς χάριν ὁμιλήσοντα.*

ὁμίχλη, ἡ, *nebula.* Tim. 58. D: *ὁ δὲ θολερώτατος (ἀὴρ) ὁμίχλη τε καὶ σκότος.* 66. E: *καπνὸς ἢ ὁμίχλη.* Ib. *τὸ ... ἐξ ἀέρος εἰς ὕδωρ ἰὸν ὁμίχλη.* Phaed. 109. B: *τὴν ὁμίχλην καὶ τὸν ἀέρα.* Tim. 49. C: *νέφος καὶ ὁμίχλην.*

ὁμιχλώδης, ὁ ἡ, *nebulosus.* Locr. 99. C: *τὸ δὲ νοτερὸν καὶ ὁμιχλῶδες.*

ὄμμα, τό, *oculus; visus.* Theaet. 156. D: *ὄμμα καὶ ἄλλο τι τῶν τούτῳ ξυμμέτρων πλησιάσαν.* Alc. I. 133. B: *τοῦ ὄμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐν ᾧ τυγχάνει ἡ ὀφθαλμῶν ἀρετὴ ἐγγιγνομένη.* 132. D: *εἰ ἡμῶν τῷ ὄμματι, ὥσπερ ἀνθρώπῳ, ξυμβουλεύων εἶπεν* cet. Pol. VI. 508. A: *ὃ δὴ καλοῦμεν ὄμμα.* VII. 533. D: *τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα κατορωρυγμένον.* Soph. 254. A: *τὰ ... τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα.* Pol. VII. 530. D: *ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν.* Phaedr. 243. A: *τῶν ... ὀμμάτων στερηθείς.* 251. B: *διὰ τῶν ὀμμάτων.* Theaet. 143. E: *τὸ ἔξω τῶν ὀμμάτων.* Conv. 219. A: *ἡ τῶν ὀμμάτων (ὄψις).* Pol. VII. 527. E: *κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων.* 537. D: *ὀμμάτων καὶ τῆς ἄλλης αἰσθήσεως ... μεθιέμενος.* Tim. 33. C: *ὀμμάτων ... ἐπεδεῖτο οὐδέν.* 47. B: *λέγω δὴ τοῦτο ὀμμάτων μέγιστον ἀγαθόν.* Charm. 156. B: *εἰ μέλλοι καὶ*

τὰ τῶν ὀμμάτων εὖ ἔχειν. Pol. VI. 507. D: ἐνούσης ... ἐν ὄμμασιν ὄψεως. VII. 529. B: οὐκ ὄμμασι θεωρεῖν. Legg. X. 897. E: ὡς νοῦν ποτὲ θνητοῖς ὄμμασιν ὀψόμενοί τε καὶ γνωσόμενοι ἱκανῶς. XII. 953. A: ὄμμασιν ὄντως θεωρός cet. Phaed. 118: καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν. Pol. VII. 515. E: ἀλγεῖν ἂν τὰ ὄμματα. 516. A: αὐγῆς ... ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστά. 517. A: διεφθαρμένος ... τὰ ὄμματα. Tim. 45. B: φωςφόρα ... ὄμματα. Legg. V. 739. C. *etiam id quod spectatur, h. e. *species;* praec. in homine ponitur quem laeti spectamus. Phaedr. 253. E: ἰδὼν τὸ ἐρωτικὸν ὄμμα.

ὄμνυμι, *iuro, iureiurando affirmo.* Phaedr. 236. D: ὄμνυμι γάρ σοι cet. Legg. XII. 948. E: δικαστὴν ... ὀμνύναι δικάζειν μέλλοντα. Demod. 383. B: ὀμνύειν. Legg. VI. 755. D: τοῦτ' αὐτὸ ὀμνύς. XI. 917. A: ὅρκους ὀμνὺς ψευδεῖς. Conv. 183. B: ὀμνύντι. Legg. XI. 917. C: τὸν ὀμνύντα. Conv. 183. A: ὅρκους ὀμνύντες. Charm. 157. C: ὀμώμοκα γὰρ αὐτῷ. Phaedr. 236. E: ἐπειδὴ σύ γε ταῦτα ὀμώμοκας. Apol. 35. C: ὀμώμοκεν ... δικάσειν κατὰ τοὺς νόμους. D: ὀμωμοκότας. Legg. III. 683. D: πάντες ... τούτοις ὤμοσαν οἱ τότε βοηθήσειν. 684. A. Menex. 245. C. Ib. ὀμόσαι. Conv. 215. D: εἶπον ὀμόσας ἂν ὑμῖν cet. Legg. V. 767. C: τὸν θεὸν ὀμόσαντας. 784. C: ὀμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν cet. Ep. VII. 337. C.

ὁμογενής, ὁ ἡ, *cognatus; qui eiusdem est generis.* Locr. 99. D: λίθοι τοὶ ὁμογενέες. Tim. 18. D: νομιοῦσι δὲ πάντες πάντας αὐτοὺς ὁμογενεῖς. Locr. 95. C: ὁμογενέα σχήματα.

ὁμόγνιος, ὁ ἡ, *gentilicius;* quod praec. in diis ponitur cognationis tutoribus. Legg. IX. 981. D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρῴου. V. 729. C: ὁμογνίων θεῶν κοινωνίαν ἅπασαν.

ὁμόγονος, ὁ ἡ, *cognatus.* Legg. X. 878. D: ἐὰν ... ὁμόγονος ὁμόγονον ... τρώσῃ. Theaet. 156. B: τὸ δ' αὖ αἰσθητὸν γένος τούτων ἑκάσταις ὁμόγονον.

ὁμοδοξία, ἡ, *consensio.* Pol. IV. 433. C: ἡ ὁμοδοξία τῶν ἀρχόντων τε καὶ ἀρχομένων. Def. 413. E. Clit. 409. E: ὁμοδοξίαν. Ib. ὁμοδοξίαι ἀνθρώπων. Polit. 310. E: ὁμοδοξίαις.

ὁμοδοξῶ, *idem sentio* (atque alter). Pol. IV. 442. D: ὅταν τό τε ἄρχον καὶ τὼ ἀρχομένω τὸ λογιστικὸν ὁμοδοξῶσι δεῖν ἄρχειν. Phaed. 83. D: ἐκ ... τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι cet.

ὁμόδουλος, ὁ ἡ, *conservus.* Phaed. 85. B: ἐγὼ ... καὶ αὐτὸς ἡγοῦμαι ὁμόδουλός τε εἶναι τῶν κύκνων καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ. Theaet. 172. D: οἱ δὲ λόγοι ἀεὶ περὶ ὁμοδούλου πρὸς δεσπότην καθήμενον. Phaedr. 273. E: οὐ γὰρ δὴ ἄρ ... ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι μελετᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα ... ἀλλὰ δεσπόταις ἀγαθοῖς τε καὶ ἐξ ἀγαθῶν.

ὁμόδρομος, ὁ ἡ, *eundem cursum conficiens.* Epin. 987. B: ὁμόδρομος ἡλίῳ.

ὁμοδρομῶ, *eundem cursum teneo.* Locr. 97. A: διὰ τὸ ὁμοδρομῆν (v. ὁμοδρομεῖν) ἀλίῳ.

ὁμόζυξ, ὁ ἡ, *iugi socius.* Phaedr. 256. A: ὁ … ὁμόζυξ.

ὁμοήθης, ὁ ἡ, *qui eisdem moribus est.* Gorg. 510. C: ὁμοήθης ὤν.

ὁμοθυμαδόν, *uno consensu.* Legg. VII. 805. A.

ὁμοιοπαθής, ὁ ἡ, *similiter affectus* et in univ. *similis.* Tim. 45. C: ὁμοιοπαθὲς … πᾶν γενόμενον. Pol. III. 409. B: ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς παραδείγματα ὁμοιοπαθῆ τοῖς πονηροῖς.

ὅμοιος, α, ον, *similis, aequalis, par*; *idem*; sq. καί (*ac* vel *atque*). Gorg. 510. B: ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ (φίλος). Conv. 173. D: ἀεὶ ὅμοιος εἶ. 216. A. Pol. VIII. 554. B: ἦ οὐχ οὗτος ἂν εἴη ὁ τῇ τοιαύτῃ πολιτείᾳ ὅμοιος; Crit. 48. B: οὗτός τε ὁ λόγος … ἔμοιγε δοκεῖ ἔτι ὅμοιος εἶναι καὶ πρότερον (al. τῷ καὶ πρότερον. Vulg. τῷ προτέρῳ). Charm. 170. A. Phaedr. 271. A: πότερον ἓν καὶ ὅμοιον πέφυκεν. Theaet. 154. A: ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἆρ' ὅμοιον καὶ (*atque*) σοὶ φαίνεται ὁτιοῦν; Parm. 139. E: ὅτι τὸ ταὐτόν που πεπονθὸς ὅμοιον. Conv. 195. B: ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει. Pol. IV. 425. C: ἢ οὐκ ἀεὶ τὸ ὅμοιον ὂν ὅμοιον παρακαλεῖ; Men. 73. A: ἔμοιγέ πως δοκεῖ … τοῦτο οὐκέτι ὅμοιον εἶναι τοῖς ἄλλοις τούτοις. Pol. I. 349. C: ὁ δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ πλεονεκτεῖ. D: τοῦ τε ὁμοίου καὶ τοῦ ἀνομοίου. VII. 541. B: (περὶ) τοῦ ὁμοίου ταύτῃ (τ. πόλει) ἀνδρός. Polit. 274. A: ὑπὸ τῆς ὁμοίας ἀγωγῆς. Pol. VIII. 559. E. IX. 585. C: τὸ τοῦ ἀεὶ ὁμοίου ἐχόμενον. Epin. 990. D: ἑτέρᾳ τέχνῃ ὁμοίᾳ ταύτῃ. Pol. VIII. 559. E: ὁμοίῳ (μέρει). 544. E: τὸν … τῇ ἀριστοκρατίᾳ ὅμοιον διεληλύθαμεν ἤδη. 553. A. Prot. 331. E: τὰ ὅμοιόν τι ἔχοντα. Phaedr. 275. D: δεινὸν … τοῦτ' ἔχει γραφὴ καὶ ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφίᾳ. Soph. 252. C: κομιδῇ λέγεις ὅμοιόν τε καὶ ἀληθές. Conv. 192. A: τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. Pol. III. 408. D: σὺ … οὐχ ὅμοιον πρᾶγμα τῷ αὐτῷ λόγῳ ἤρου. VII. 531. A: ὡς ὅμοιον ἤδη φθεγγομένων. Tim. 80. A: εἰς ὅμοιον ἐληλυθυίας (κινήσεις). Lys. 214. B: ὅτι τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἀνάγκη ἀεὶ φίλον εἶναι. Men. 97. A: τοῦτο ὅμοιοί ἐσμεν οὐκ ὀρθῶς ὡμολογηκόσιν. Prot. 331. E: ὡς ἅπαντά ἐστιν ὅμοια ἀλλήλοις. Phaedr. 243. D: ἐκ τῶν ὁμοίων (v. I. p. 649.). Epin. 990. D: τῶν οὐκ ὄντων … ὁμοίων ἀλλήλοις. Pol. III. 409. C: ὅταν … ὁμοίοις ὁμιλῇ. Tim. 18. E: ταῖς ὁμοίαις. Legg. IX. 857. B: ὁμοίαις ζημίαις. Pol. III. 415. A: ὁμοίους ἂν ὑμῖν αὐτοῖς γεννῷτε. V. 456. D: ἢ πάντας ὁμοίους ἡγεῖ; Phaedr. 236. B: εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας. Phil. 13. D: ἀνιόντες εἰς τὰς ὁμοίας. Conv. 190. A: ὅμοια πάντῃ (πρόσωπα). B: διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. Pol. II. 377. E. VIII. 549. E: ὅμοια ἑαυταῖς. Charm. 159. C: τὰ ὅμοια γράμματα γρά-

φειν. Phaed. 79. B: ὁμοιότερον ἄρα ψυχὴ σώματός ἐστι τῷ ἀειδεῖ. Ib. ποτέρῳ ... ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Pol. V. 472. D: ὃς ἂν ἐκείνοις ὅτι ὁμοιότατος ᾖ. Prot. 331. B: ὅτι ὁμοιότατον. Phil. 13. D. 65. D. Conv. 215. A: ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς Σειληνοῖς cet. Pol. V. 472. D: τὴν ἐκείνοις μοῖραν ὁμοιοτάτην ἕξειν. Gorg. 485. A: ἔγωγε ὁμοιότατον πάσχω πρὸς τοὺς φιλοσοφοῦντας ὥσπερ πρὸς cet. 518. E: σὺ ... ὁμοιότατον τούτῳ ἐργάζει. Phaedr. 253. A: ποιοῦσιν ὡς δυνατὸν ὁμοιότατον τῷ σφετέρῳ θεῷ. — Adverbii instar frequentatur ὅμοιον sq. ὡς εἰ (*perinde ac si*). Legg. I. 628. D. Ax. 369. C.

ὁμοιότης, ἡ, *similitudo; aequalitas*. Theaet. 158. C: ἄτοπος ἡ ὁμοιότης τούτων ἐκείνοις. Def. 413. D: ἐργασίας ὁμοιότης cet. Theaet. 144. E: εἴ τι μέλει ἡμῖν τῆς τῶν προσώπων ὁμοιότητος. Parm. 128. E: οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶδός τι ὁμοιότητος —; 140. E: ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει. Legg. VIII. 848. B: τὴν τῆς ὁμοιότητος ἰσότητα ἡ νομὴ πᾶσιν ἀποδιδότω τὴν αὐτήν. Pol. VIII. 555. A: ὁμοιότητι (cum praep. κατά, ut IX. 576. C.). Tim. 75. D: τὰ δὲ νεῦρα ... κύκλῳ περὶ τὸν τράχηλον ἐκόλλησεν ὁμοιότητι (*aequaliter*). Ep. VII. 342. D: ξυγγενείᾳ καὶ ὁμοιότητι. Phaedr. 253. B: εἰς ὁμοιότητα αὑτοῖς καὶ τῷ θεῷ ... πᾶσαν πάντως ... πειρώμενοι ἄγειν. 273. D: δι' ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς. Phaed. 109. A: τὴν ὁμοιότητα τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ ἑαυτῷ πάντῃ. Theaet. 149. C: τιμῶσα τὴν αὑτῆς ὁμοιότητα. 177. A: ἐνθάδε ... τὴν αὑτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἕξουσι. Parm. 161. B: ἆρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ (*secum*) ὁμοιότητα αὐτῷ εἶναι; Crat. 435. B: τὴν ὁμοιότητα δήλωμα εἶναι. Pol. II. 369. A: τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες. IX. 577. C. Tim. 30. C: τίνι τῶν ζώων αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα ὁ ξυνιστὰς ξυνέστησε. 42. C: κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς τοῦ τρόπου γενέσεως. 81. D: τέμνειν εἰς ὁμοιότητα ἑαυτοῖς. Legg. II. 668. B: ἐκείνην (μουσικὴν) τὴν ἔχουσαν τὴν ὁμοιότητα τῷ τοῦ καλοῦ μιμήματι. V. 741. A: τὴν ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα ... τιμῶντες κατὰ φύσιν. VIII. 836. E: τὴν τῆς εἰκόνος ὁμοιότητα. Charm. 166. B: σὺ δὲ ὁμοιότητά τινα ζητεῖς αὐτῆς ταῖς ἄλλαις. Hipp. mai. 290. C: ὡς οἷόν τ' ἦν ὁμοιότητα τοῦ λίθου τῷ ἐλέφαντι ἐξευρεῖν. Legg. VI. 779. B: ὁμαλότητί τε καὶ ὁμοιότησιν εἰς τὰς ὁδοὺς πασῶν τῶν οἰκήσεων ἐχουσῶν εὐέρκειαν. Phaed. 82. A: κατὰ τὰς αὐτῶν ὁμοιότητας τῆς μελέτης. Soph. 231. A. Critia 107. D: τῷ μὴ πάσας πάντως τὰς ὁμοιότητας ἀποδιδόντι.

ὁμοιότροπος, ὁ, ἡ, *similis*. Alc. II. 142. C: τούτων τε καὶ ἑτέρων πολλῶν ὁμοιοτρόπων τούτοις.

ὁμοιῶ, *similem efficio* vel *exhibeo*, *assimilo*; pass. *similis fio*, *ad similitudinem alicuius accedo*; perf. *similis sum*. Pol. III. 393. C: ὁμοιοῖ. Phaedr. 261. E: πᾶν παντὶ ὁμοιοῦν τῶν

δυνατῶν καὶ οἷς δυνατόν. Pol. III. 393. C: οὐκοῦν τό γε ὁμοιοῦν ἑαυτὸν ἄλλῳ ἢ κατὰ φωνὴν ἢ κατὰ σχῆμα μιμεῖσθαί ἐστιν ἐκεῖνον ᾧ ἄν τις ὁμοιοῖ; Parm. 148. B: κατὰ τοὐναντίον πάθος τῷ ὁμοιοῦντι πάθει. Pol. VIII. 546. B: ὁμοιούντων τε καὶ ἀνομοιούντων (ἀριθμῶν). Parm. 148. B: ὡμοίου δέ που τὸ ἕτερον. Tim. 90. D: ὁμοιώσαντα. Theaet. 177. A: ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦνται. Parm. 156. B: ὁμοιοῦσθαί τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι. Pol. X. 613. B: ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ ὁμοιοῦσθαι θεῷ. Legg. II. 656. B. V. 728. B. Parm. 157. A: οὔτε ὁμοιούμενον cet. Pol. III. 400. D: τὸ εὔρυθμον ... τὸ μὲν τῇ καλῇ λέξει ἕπεται ὁμοιούμενον. Legg. V. 728. B: ὁμοιούμενον (τοῖς κακοῖς ἀνδράσι) ... τοὺς ἀγαθοὺς φεύγειν ἄνδρας. Theaet. 159. A: ὁμοιούμενον ... ταὐτὸν φήσομεν γίγνεσθαι. 176. E: τῷ μὲν ὁμοιούμενοι cet. Pol. IV. 431. E: ὡς ἁρμονίᾳ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὡμοίωται. VI. 498. E: ἄνδρα ... ἀρετῇ παρισωμένον καὶ ὡμοιωμένον. Ib. ῥήματα ἐξεπίτηδες ἀλλήλοις ὡμοιωμένα. 510. A: οὕτω τὸ ὁμοιωθὲν πρὸς τὸ ᾧ ὡμοιώθη. Crat. 432. D: εἰ πάντα πανταχῇ αὐτοῖς ὁμοιωθείη. Tim. 57. C: φέρεται ... πρὸς τὸν ἐκείνων οἷς ἂν ὁμοιωθῇ τόπον. Pol. III. 416. A: ἀντὶ κυνῶν λύκοις ὁμοιωθῆναι. VI. 510. A: τὸ ὁμοιωθέν. Legg. XII. 964. D: ἢ τίνα τρόπον τῇ τῶν ἐμφρόνων κεφαλῇ τε καὶ αἰσθήσεσιν ὁμοιωθήσεται ἡμῖν ἡ πόλις —;

ὁμοίωμα, τό, *simulacrum; similitudo.* Phaedr. 250. A: ὅταν τι τῶν ἐκεῖ ὁμοίωμα ἴδωσιν. Soph. 266. D: τὸ δὲ ὁμοιωμάτων τινῶν γέννημα. Phaedr. 250. B: οὐκ ἔνεστι φέγγος οὐδὲν ἐν τοῖς τῇδε ὁμοιώμασιν. Parm. 132. D: τὰ δὲ ἄλλα τούτοις ἐοικέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα. 133. D. Legg. VII. 812. C: τὰ ... τῆς ἀγαθῆς (ψυχῆς) ὁμοιώματα cet. Locr. 94. A: δεξαμέναν ... τὰ ὁμοιώματα ἐς ἑαυτάν.

ὁμοίως, *similiter, aequaliter, aeque* (sq. καί, *aeque* vel *perinde atque*). Prot. 319. D: ὁμοίως μὲν τέκτων, ὁμοίως δὲ χαλκεύς (Id. Soph. 252. B. Conv. 181. B. al.). 335. D: οὐχ ὁμοίως ἡμῖν ἔσονται οἱ διάλογοι. Phaed. 63. C: οὐχ ὁμοίως ἀγανακτῶ. Conv. 198. B. Phaedr. 234. A: τοῖς ὁμοίως διὰ παντὸς τοῦ βίου φίλοις ἐσομένοις. 275. E: ὁμοίως παρὰ τοῖς ἐπαΐουσιν, ὡς δ᾽ αὔτως παρ᾽ οἷς οὐδὲν προσήκει. Theaet. 205. E: ὁμοίως μὲν συλλαβή, ὡσαύτως δὲ στοιχεῖον ἄλογόν τε καὶ ἄγνωστον. Sq. καί. Phaed. 77. A: εἰς τὸ ὁμοίως εἶναι τήν τε ψυχὴν ἡμῶν πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς καὶ τὴν οὐσίαν cet. Phil. 13. B: τί ... ταὐτὸν ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἐνόν cet. Sq. ὥσπερ. Parm. 162. A. Pol. VII. 529. D. Apol. 27. D. Cum dat. Theaet. 169. A: ὁμοίως σοί (*aeque ac tu*). Pol. II. 364. C: ὁμοίως δίκαιον ἀδίκῳ βλάψαι. — Etiam *convenienter* vel *congruenter*. Polit. 305. A: εἴπερ τοῖς ἔμπροσθέν γε ὑποληψόμεθα ὁμοίως. Pol. VIII. 555. B: ὁμοίως γοῦν ἂν ... ἡμῖν αὐτοῖς πορευοίμεθα. —

Etiam ponitur ubi ὅμως exspectabas. Men. 78. D: κἂν ἀδίκως τις αὐτὰ πορίζεται, ὁμοίως σὺ αὐτὰ (αὐτὸ?) ἀρετὴν καλεῖς; — Superl. Ep. VII. 335. C: τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διονυσίῳ.

ὁμοίωσις, ἡ, *similitudo*. Epin. 990. D: τῶν οὐκ ὄντων ... ὁμοίων ἀλλήλοις φύσει ἀριθμῶν ὁμοίωσις πρὸς τὴν τῶν ἐπιπέδων μοῖραν ... διαφανής. Pol. V. 454. C: ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἀλλοιώσεώς τε καὶ ὁμοιώσεως cet. Etiam *studium ad similitudinem alicuius accedendi*. Theaet. 176. B: φυγὴ ... ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν.

ὁμοκέλευθος, ὁ ἡ, *comes viae*. Crat. 405. D: ὥσπερ ... τὸν ὁμοκέλευθον ... ἀκόλουθον ... ἐκαλέσαμεν.

ὁμοκλέω, *clamore incito*. Ion. 537. B. (Hom.).

ὁμόκοιτις, ἡ, *tori socia*. Crat. 405. D: ὥσπερ ... ὁμόκοιτιν ... ἄκοιτιν ἐκαλέσαμεν.

ὁμολόγημα, τό, *confessio*, *concessio*; *id quod inter dissentes convenit*. Phaed. 93. D: τοῦτο δ' ἐστι τὸ ὁμολόγημα cet. Gorg. 480. B: εἴπερ τὰ πρότερον μένει ἡμῖν ὁμολογήματα. Theaet. 155. B: ταῦτα ... ὁμολογήματα τρία μάχεται αὐτὰ αὑτοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. Pol. V. 462. E: ὥρα ἂν εἴη ... τὰ τοῦ λογου ὁμολογήματα σκοπεῖν ἐν αὐτῇ (τ. πόλει).

ὁμολογία, ἡ, *consensus* et *assensus*; etiam *id quod conceditur* vel *concessum est*. Gorg. 487. E: ἡ ἐμὴ καὶ σὴ ὁμολογία τέλος ἤδη ἕξει τῆς ἀληθείας. Conv. 187. B: συμφωνία δὲ ὁμολογία τις. Charm. 175. C: φησὶν ... ἡ ἡμετέρα ὁμολογία. Gorg. 461. C: ἐκ ταύτης ... τῆς ὁμολογίας ἐναντίον τι συνέβη ἐν τοῖς λόγοις. Theaet. 169. E: νῦν δὲ τάχ' ἄν τις ἡμᾶς ἀκύρους τιθείη τῆς ὑπὲρ ἐκείνου ὁμολογίας. Phil. 12. A: τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας. Pol. V. 462. A. Legg. VI. 768. A: κοινωνῆσαι τῆς ὁμολογίας. Phaedr. 237. C: ὁμολογίᾳ θέμενοι ὅρον. Lys. 219. C: εἴπερ ἀκολουθήσει τῇ πρόσθεν ὁμολογίᾳ. Prot. 350. E: ὡς κατὰ τὴν σὴν ὁμολογίαν ἡ σοφία ἐστὶν ἰσχύς. Theaet. 170. A: λάβωμεν τὴν ὁμολογίαν. Conv. 187. B: ὁμολογίαν ... ἐκ διαφερομένων, ἕως ἂν διαφέρωνται, ἀδύνατον εἶναι. C. Pol. VII. 533. C: τίς μηχανὴ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν ποτὲ ἐπιστήμην γενέσθαι; Epin. 991. E: τῆς ... τῶν ἄστρων περιφορᾶς τὴν ὁμολογίαν οὖσαν μίαν ἁπάντων. Crit. 49. A: αἱ πρόσθεν ὁμολογίαι. Pol. I. 340. B: ἐκ ... τούτων τῶν ὁμολογιῶν cet. Legg. VIII. 840. E: ἐμμένοντες βεβαίως ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις. Prot. 360. A: διαφθεροῦμεν τὰς ἔμπροσθεν ὁμολογίας. Theaet. 164. C: πρὸς τὰς τῶν ὀνομάτων ὁμολογίας ἀνομολογησάμενοι. **promissio* vel *promissum*; *conventus*, *pactio* vel *pactum*. Crat. 384. D: ξυνθήκη καὶ ὁμολογία. Legg. XI. 920. D: δίκας εἶναι ... ἀτελοῦς ὁμολογίας. Epin. init.: πρὸς ... τὸ τῆς ὁμολογίας ἥκομεν ἅπαντες ὀρθῶς cet. Theaet. 145. C: ἀλλὰ θαῤῥῶν ἔμμενε

τῇ ὁμολογίᾳ. Phaedr. 254. D: ὡς δειλίᾳ ... λιπόντε τὴν τάξιν καὶ ὁμολογίαν. Soph. init. κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν ... ἥκομεν cet. Crat. 435. C: τὴν σὴν ὁμολογίαν καὶ ξυνθήκην. Legg. XI. 921. C: κατὰ τὴν ἔννομον ὁμολογίαν. Crit. 52. A: ὅτι ... ἐγὼ αὐτοῖς ὡμολογηκὼς τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν. Ep. III. 317. E: κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν. Crit. 52. E: (εἰ) μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντό σοι αἱ ὁμολογίαι εἶναι. Legg. V. 730. A: ἔτυχεν ὁμολογιῶν. Theaet. 183. D: ὁμολογίας παραβαίνοντας. Pol. IV. 443. A: ἢ κατὰ ὅρκους ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ὁμολογίας. Critia 106. B: κατὰ τὰς ὁμολογίας. Id. Legg. XI. 920. D. Crit. 52. D: παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ ὁμολογίας. 54. C: τὰς σαυτοῦ ὁμολογίας τε καὶ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς. Ep. III. 317. A: οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας.

ὁμολογουμένως, *ut inter omnes convenit* vel *constat; plane, manifesto.* Theaet. 157. E: ὅτι ἐν πᾶσι τούτοις ὁμολογουμένως ἐλέγχεσθαι δοκεῖ ὃν ἄρτι διῇμεν λόγον. Conv. 186. B: τὸ ... ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολ. ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιόν ἐστι. 196. A. Pol. VI. 510. D. Lach. 186. B: τίνες ... δι' ἐκεῖνον ὁμολ. ἀγαθοὶ γεγόνασιν. Menex. 243. C: ἄνδρες γενόμενοι ὁμολ. ἄριστοι. 245. A. *Constanter* verti potest Legg. VII. 797. B: μήτε ἐν τοῖς ἄλλοις σκεύεσιν ὁμολ. αὐτοῖς ἀεὶ κεῖσθαι τό τ' εὔσχημον καὶ ἄσχημον.

ὁμολογῶ, *consentio; assentior; convenio, paciscor; concedo, confiteor; profiteor, testor; affirmo; convenio, paciscor, promitto;* in re pos. *convenio, concino, consentaneus sum.* Prot. 317. B: ἐγὼ ... ὁμολογῶ τε σοφιστὴς εἶναι καὶ παιδεύειν ἀνθρώπους. Conv. 195. B: ἐγὼ ... τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ. Pol. I. 339. B. Gorg. 476. D: εἰ ὁμολογεῖς ὃ ἄρτι ἔλεγον περὶ πάντων. Crat. 430. B. Prot. 336. A: Σωκράτης ... ὅδε ὁμολογεῖ μὴ μετεῖναί οἱ μακρολογίας. Gorg. 487. D: ὁ λόγος ... ὁμολογεῖ σοι. 470. B: ἄλλο τι ὁμολογοῦμεν ἐνίοτε μὲν ἄμεινον εἶναι ταῦτα ποιεῖν —; Pol. VI. 487. E: οὓς (φιλοσόφους) ἀχρήστους ὁμολογοῦμεν αὐταῖς (τ. πόλεσιν) εἶναι. Legg. IX. 859. C. Phaedr. 231. D: αὐτοὶ ὁμολογοῦσι νοσεῖν μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν. 237. C: οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις ὁμολογοῦσιν. Soph. 246. E: τοῦτο δὲ οὐ σῶμα ἔμψυχον ὁμολογοῦσιν; Alc. I. 111. E: ἐπειδὴ οὐδὲν ὁμολογοῦσιν ἑαυτοῖς περὶ αὐτῶν. Apol. 17. B: ὁμολογοίην ἂν ἔγωγε οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ. Legg. I. 629. E: φαίη ταῦτ' ἄν που καὶ ὁμολογοῖ; Phaed. 95. A: οὔτε γὰρ ἂν ... Ὁμήρῳ ... ὁμολογοῖμεν οὔτε αὐτοὶ ἡμῖν αὐτοῖς. Epin. 977. A: πάντες ἂν ὁμολογοῖμεν. Conv. 215. B: ἐὰν ... μὴ ὁμολογῇς. Pol. III. 392. B. Legg. XII. 946. D: ἥτις δ' ἂν τῶν ἀρχῶν μὴ ὁμολογῇ κεκρίσθαι δικαίως. Soph. 242. C: (μή πῃ) ῥᾳδίως ... ἀλλήλοις ὁμολογῶμεν. Crit. 52. D: ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν; Prot. 317. B: τὸ ὁμολογεῖν μᾶλλον ἢ ἔξαρνον εἶναι. Gorg. 506. A: ἐὰν δέ τῳ ὑμῶν

μὴ τὰ ὄντα δοκῶ ὁμολογεῖν ἐμαυτῷ cet. Crat. 436. D: ὁμολογεῖν ἀλλήλοις (*inter se concinere*). Pol. X. 610. C: ἵνα δὴ μὴ ἀναγκάζηται ἀθανάτους τὰς ψυχὰς ὁμολογεῖν. Conv. 195. B: Φαίδρῳ πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν. 187. B: διαφερόμενον … καὶ μὴ ὁμολογοῦν. Pol. II. 364. B: ὁμολογοῦντες αὐτοὺς ἀμείνους εἶναι τῶν ἑτέρων. III. 402. D: ὁμολογοῦντα ἐκείνοις καὶ ξυμφωνοῦντα. Conv. 198. C: ἡνίκα ὑμῖν ὡμολόγουν ἐν τῷ μέρει μεθ' ὑμῶν ἐγκωμιάσεσθαι τὸν Ἔρωτα. Gorg. 497. D: ὡς σὺ ὡμολόγεις. Pol. I. 340. C. Theaet. 143. C: οὐχ ὡμολόγει. Conv. 173. B: καί μοι ὡμολόγει καθάπερ ἐκεῖνος διηγεῖτο. Crat. 437. E: οὐκ ἀρτίως ὡμολογοῦμεν νομοθέτας εἶναι —; Pol. I. 350. C. Pol. V. 453. B: αὐτοὶ … ὡμολογεῖτε δεῖν κατὰ φύσιν ἕκαστον ἕνα ἓν τὸ αὑτοῦ πράττειν. Charm. 163. A: ἐγὼ … τοῦθ' ὡμολόγηκα ὡς cet. Euthyd. 299. D. Phaed. 72. A: ὅτι οὐδ' ἀδίκως ὡμολογήκαμεν. Conv. 207. C. Pol. X. 597. E: τὸν … μιμητὴν ὡμολογήκαμεν (*de imitatore inter nos convenit*). Legg. X. 901. E. Pol. III. 392. B: φήσω σε ὡμολογηκέναι ἃ πάλαι ἐζητοῦμεν. Crit. 51. E. Charm. 172. D. Crit. 52. A: ὅτι … ἐγὼ αὐτοῖς ὡμολογηκὼς τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν. Men. 97. A: ὡμολογηκόσιν. Clit. 409. E: τὴν … φιλίαν ἀγαθὸν ὡμολογήκει … εἶναι. Conv. 174. A: ὡμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι. 199. A. Pol. II. 367. C: ἐπειδὴ … ὡμολόγησας τῶν μεγίστων ἀγαθῶν εἶναι δικαιοσύνην. I. 342. D: ἐπειδὴ … ὡμολόγησεν. Prot. 346. B: ἃ ὡμολογησάτην πρὸς ἀλλήλω Πρωταγόρας καὶ Σωκράτης. Euthyd. 294. D. Phaed. 77. C: ὃν (λόγον) πρὸ τούτου ὡμολογήσαμεν. Crat. 439. A. (v. ὡμολογήκαμεν). Pol. V. 464. B: μέγιστόν γε πόλει αὐτὸ ὡμολογήσαμεν ἀγαθόν. VIII. 547. B: εἰς μέσον ὡμολόγησαν. Gorg. 486. D: εἴ μοι ὁμολογήσειεν ἐκείνη (ἡ λίθος) καλῶς τεθεραπεῦσθαι τὴν ψυχήν. Alc. I. 109. C. Gorg. 486. E: ἃ ἄν μοι σὺ ὁμολογήσῃς περὶ ὧν ἡ ἐμὴ ψυχὴ δοξάζει. Conv. 196. C: ἃ δ' ἂν (v. ἄν τις) ἑκὼν ἑκόντι ὁμολογήσῃ. Legg. XI. 920. D. Crit. 49. E: ἃ ἄν τις ὁμολογήσῃ τῳ δίκαια ὄντα ποιητέον ἢ ἐξαπατητέον; Pol. VI. 485. A: ἐὰν ἐκείνην (τ. φύσιν) ἱκανῶς ὁμολογήσωμεν. Phaed. 115. B: κἂν μὴ νῦν ὁμολογήσητε. Ib. οὐδ' ἐὰν πολλὰ ὁμολογήσητε ἐν τῷ παρόντι καὶ σφόδρα. Pol. VI. 502. A: ἵνα … αἰσχυνθέντες ὁμολογήσωσι. Prot. 338. E: ὁμολογῆσαι ἐρωτήσειν. Conv. 199. E: ὁμολογῆσαι καὶ τοῦτο. Tim. 32. C: τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγεννήθη δι' ἀναλογίαν ὁμολογῆσαν. Phaedr. 254. B: ὁμολογήσαντε ποιήσειν τὸ κελευόμενον. Legg. X. 896. C: ὁμολογήσαντες ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὡς cet. Conv. 187. B: ἐκ διαφερομένων πρότερον … ἔπειτα ὕστερον ὁμολογησάντων. C. Gorg. 500. D: ὁμολογήσαντας ἀλλήλοις. Conv. 174. D: ὡς ἐγὼ … οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος ἥκειν. De lucri cup. 227. B. Gorg. 482. B: οὔ σοι ὁμολογήσει Καλλικλῆς. Pol. VI. 491. A:

τόδε ... πᾶς ἡμῖν ὁμολογήσει cet. Pol. III. 390. E: *οὐδ' ὁμολογήσομεν* cet. Hipp. mai. 294. C. Pol. V. 471. A: *οὐδὲ ὁμολογήσουσιν ἐν ἑκάστῃ πόλει πάντας ἐχθροὺς αὐτοῖς εἶναι.* 475. E: *σὲ δὲ οἶμαι ὁμολογήσειν μοι τὸ τοιόνδε.* Phaed. 72. A: *ὁμολογεῖται ἄρα ἡμῖν καὶ ταύτῃ τοὺς ζῶντας ἐκ τῶν τεθνεώτων γεγονέναι* cet. Conv. 202. B: *ὁμολογεῖταί γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι.* Pol. V. 478. A: *δῆλον ὅτι ἕτερον ἐπιστήμης δόξα ὁμολογεῖται ἡμῖν.* VI. 499. D: *χαλεπὰ δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ὁμολογεῖται.* Charm. 173. E: *οὐχ ὁμολογοῦνται παρὰ σοῦ εὐδαίμονες εἶναι.* Pol. IV. 434. A: *ταύτῃ ... ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο.* Legg. II. 665. C. Pol. IV. 434. D: *ἐὰν ἡμῖν ... ὁμολογῆται.* Gorg. 497. D: *οἶμαι γάρ σοι οὐδὲ ταύτῃ ὁμολογεῖσθαι.* Crat. 412. C: *ἔοικε ... ὁμολογεῖσθαι παρὰ πολλῶν.* Pol. VIII. 569. B: *τοῦτο δὴ ὁμολογουμένη* (i. q. *quam posuimus*) *ἂν ἤδη τυραννὶς εἴη.* Legg. IX. 860. A: *κατὰ τοσοῦτον γίγνεσθαι καλὸν ὁμολογούμενον.* De lucri cup. 232. A: *ἥκει ἡμῖν ὁμολογούμενον.* Pol. V. 470. D: *ἐν τῇ νῦν ὁμολογουμένῃ στάσει.* Men. 96. B: *οἱ ... ὁμολογούμενοι αὐτοὶ καλοὶ κἀγαθοί.* Gorg. 476. D: *τούτων ... ὁμολογουμένων.* Phil. 28. E: *τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογουμένοις.* 12. A: *ταῦθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς;* Prot. 358. E: *ἃ ... δέδοικεν, ὡμολόγηται ἡγεῖσθαι κακὰ εἶναι.* Gorg. 477. D: *αἴσχιστον ... ἀδικία ... νῦν δὴ ὡμολόγηται ἡμῖν.* Phaed. 105. D: *ὡς ἐκ τῶν πρόσθεν ὡμολόγηται.* Conv. 213. E: *ὡμολόγηται γὰρ ταῦθ' ἡμῖν.* Pol. VI. 485. A: *τοῦτο ... τῶν φιλοσόφων φύσεων πέρι ὡμολογήσθω ἡμῖν.* Gorg. 461. D: *εἴ τί σοι δοκεῖ μὴ καλῶς ὡμολογῆσθαι.* Phil. 50. A: *τὸν ... φθόνον ὡμολογῆσθαι λύπην τῆς ψυχῆς ἡμῖν πάλαι.* Pol. V. 457. C: *τὸν λόγον αὐτὸν αὑτῷ ὡμολογῆσθαι.* Polit. 300. E: *ὡμολογημένον ἡμῖν κεῖται.* Prot. 358. E: *ἢ ἀδύνατον ἐκ τῶν ὡμολογημένων;* Phaedr. 277. A: *τούτων ὡμολογημένων.* Gorg. 477. C. Conv. 200. B. Hipp. min. 368. E: *ἐκ τῶν ὡμολογημένων ἐμοί τε καὶ σοί.* Crit. 53. A: *νῦν ... οὐκ ἐμμενεῖς τοῖς ὡμολογημένοις;* Euthyd. 289. B. Prot. 332. B: *ἀναλογισώμεθα τὰ ὡμολογημένα ἡμῖν.* Euthyd. 280. B. Ep. VII. 349. A: *παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα.* Crit. 50. C: *ἢ καὶ ταῦτα ὡμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοί —;* Alc. II. 140. D. Ep. III. 316. E: *ὅμως δ' ὡμολογήθη νῷν πλεῦσαι ... οἴκαδε ἐμέ.* Phaed. 106. D: *ὁ ... θεὸς ... παρὰ πάντων ἂν ὁμολογηθείη μηδέποτε ἀπόλλυσθαι.* Crat. 431. E: *ἐάνπερ τὰ ἔμπροσθεν ἐκεῖνα ὁμολογηθῇ ἡμῖν.* Legg. I. 644. A: *ὁ νῦν δὴ λόγος ἡμῖν ὁμολογηθεὶς μενέτω.* Soph. 246. D: *τὸ ... ὁμολογηθὲν παρὰ βελτιόνων που κυριώτερον ἢ τὸ παρὰ χειρόνων.* 241. A: *τὰ πρὸ τούτων ὁμολογηθέντα.* E: *μήθ' ὁμολογηθέντων.* Legg. XI. 921. C: *ἐν χρόνοις τοῖς ὁμολογηθεῖσι.* IX. 854. A: *προοίμια κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον ὁμολογηθέντα.* — Med.

convenio, consentio; etiam in eo ponitur *quod convenit, consentaneum est* cet. Gorg. 480. E: *τοῖς μέντοι ἔμπροσθεν ἴσως σοι ὁμολογεῖται.* Crat. 416. B: *καὶ τοῦτο γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογεῖται.* Prot. 339. C: *δοκεῖ ... σοι ... ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖσθαι;* Crat. 387. D: *εἴπερ τι τοῖς ἔμπροσθεν μέλλει ὁμολογούμενον εἶναι.* Phaedr. 265. D: *τὸ αὐτὸ αὐτῷ ὁμολογούμενον.* Legg. V. 741. A: *τὸ ταὐτὸν καὶ ὁμολογούμενον τιμῶντες κατὰ φύσιν.* 746. C: *τὸ ὁμολογούμενον αὐτὸ αὑτῷ δεῖ ... ἀπεργάζεσθαι* cet. Tim. 29. C: *αὐτοὺς αὑτοῖς ὁμολογουμένους ... λόγους.* Legg. X. 893. D: *τάχη ὁμολογούμενα πορεύουσα.* Crat. 439. B: *ἀγαπητὸν δὲ καὶ τοῦτο ὁμολογήσασθαι ὅτι* cet. Pol. IV. 436. C: *ἔτι .... ἀκριβέστερον ὁμολογησώμεθα.* VIII. 544. A: *ὁμολογησάμενοι τὸν ἄριστον καὶ τὸν κάκιστον ἄνδρα.* — Verb. Phil. 37. E: *τὴν δόξαν ... οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον.* Tim. 51. E. 79. D. Legg. IX. 860. D.

ὁμομήτριος, *α, ον, eadem matre natus.* Prot. 314. E: *ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ὁμομήτριος.* Legg. XI. 924. E: *ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ ἢ ... ὁμομήτριος.* Euthyd. 297. E. Parm. 126. B: *τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ.*

ὁμομήτωρ, *ὁ ἡ, eadem matre natus.* Crat. 402. C. (Orph.).

ὁμονοητικός, *ή, όν, concors.* Pol. VIII. 554. E: *ὁμονοητικῆς ... τῆς ψυχῆς ἀληθὴς ἀρετή.* Phaedr. 256. B: *ὁμονοητικὸν τὸν ἐνθάδε βίον διάγουσιν.*

ὁμονοητικῶς cum v. *ἔχειν consentire.* Phaedr. 263. A: *περὶ μὲν ενια τῶν τοιούτων ὁμονοητικῶς ἔχομεν, περὶ δ' ἔνια στασιαστικῶς.*

ὁμόνοια, *ἡ, consensus, concordia.* Alc. I. 127. A: *οὐκ ἄρα ἔν γε τούτοις ἐστὶν ὁμόνοια γυναιξὶ πρὸς ἄνδρας.* Ib. *εἴπερ φιλία ὁμόνοια ἦν.* Clit. 410. A: *καὶ ἡ ἰατρικὴ ὁμόνοιά τις ἐστι καὶ ἅπασαι αἱ τέχναι.* Def. 411. D: *ὁμόνοια ψυχῆς πρὸς αὑτήν.* 413. E. Alc. I. 127. B: *ὁμονοίας μὴ ἐγγιγνομένης.* Polit. 311. B: *ὁμονοίᾳ καὶ φιλίᾳ.* Conv. 186. E: *ἔρωτα ... καὶ ὁμόνοιαν.* 187. C. Pol. I. 351. D: *ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν.* 432. A: *ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι.* Alc. I. 126. C. E. 127. D. Clit. 409. E: *τὴν δὲ ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν.*

ὁμόνομος, *ὁ ἡ, eisdem legibus utens.* Legg. IV. 708. C: *τὸ ... ἕν τι εἶναι γένος ὁμόφωνον καὶ ὁμόνομον.*

ὁμονοῶ, *consentio, concors sum.* Alc. I. 126. C: *διὰ τίνα ... τέχνην ἕκαστος αὐτὸς αὑτῷ ὁμονοεῖ περὶ σπιθαμῆς —;* E. Phaedr. 237. E: *τούτω ... ἐν ἡμῖν τότε μὲν ὁμονοεῖτον* cet. Men. 86. C: *ἐπειδὴ ὁμονοοῦμεν ὅτι ζητητέον* cet. Alc. I. 126. C: *διὰ τίνα ... τέχνην ὁμονοοῦσιν αἱ πόλεις περὶ ἀριθμούς;* Polit. 260. B: *τοῖς γε κοινῇ τι πράττουσιν ἀγαπητὸν ὁμονοεῖν.* Alc. I. 126. E. 127. A. Legg. VI. 759. B: *ὁμονοῶν.* Pol. VIII. 545. D: *ὁμονοοῦντος*

(τοῦ ἔχοντος τὰς ἀρχάς). I. 352. A: στασιάζοντα καὶ οὐχ ὁμονοοῦντα αὐτὸν ἑαυτῷ. Ep. II. 311. B: τὰ μὲν ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ διαφερομένους ᾄδουσι.

ὁμοπαθής, ὁ ἡ, *aequaliter* vel *una affectus*. Pol. V. 464. D: πάντας εἰς τὸ δυνατὸν ὁμοπαθεῖς λύπης τε καὶ ἡδονῆς εἶναι.

ὁμοπάτριος, ὁ ἡ, *uno patre natus*. Euthyd. 297. E: ὁμομήτριός γε, οὐ μέντοι ὁμοπάτριος. Legg. VI. 774. E: ἀδελφῶν ὁμοπατρίων.

ὁμοπάτωρ, ὁ ἡ, i. q. antec. Legg. XI. 924. E: ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ.

ὁμοπολῶ, *una converto*. Crat. 405. D: ὁμοπολῶν αὐτὰ πάντα. Ib. οὕτω καὶ Ἀπόλλωνα ἐκαλέσαμεν, ὃς ἦν ὁμοπολῶν. 496. A: ὁμοπολοῦντος.

ὁμόπτερος, ὁ ἡ, *una pennatus*. Phaedr. 256. E: ὁμοπτέρους ... γενέσθαι.

ὁμόσε, *cominus*; c. verbo eundi est *cominus ire*, h. e. *aggredi*, *adoriri* vel *instare* (*entgegen treten*). Theaet. 165. E: ὁμόσε ... χωρήσεται καταφρονῶν ἡμῶν cet. Pol. X. 610. C: ἐὰν δέ γέ τις ... ὁμόσε τῷ λόγῳ τολμᾷ ἰέναι cet. Euth. 3. C: ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν χρὴ φροντίζειν, ἀλλ' ὁμόσε ἰέναι. Euthyd. 294. D: τὼ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ᾔτην (v. l. p. 628, 20.) τοῖς ἐρωτήμασιν.

ὁμοτέρμων, ὁ ἡ, *conterminus*. Legg. VIII. 842. E: μήτε οἰκείου πολίτου γείτονος μήτε ὁμοτέρμονος.

ὁμότεχνος, ὁ ἡ, *eandem artem factitans*. Theag. 125. E: ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὢν Καλλικρήτῃ cet. Charm. 171. C: τὸν αὑτοῦ ὁμότεχνον. Prot. 328. A: οἱ τοῦ πατρὸς φίλοι ὄντες ὁμότεχνοι. Lach. 186. E: τίνες ἄλλοι ὁμότεχνοι αὐτοῖς.

ὁμότοιχος, ὁ ἡ, *communem parietem habens*. Legg. VIII. 844. C: ὁμότοιχον οἰκοῦντα.

ὁμότονος, ὁ ἡ, *aequaliter intentus*. Phil. 17. C: δύο δὲ θῶμεν, βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον ὁμότονον.

ὁμοτράπεζος, ὁ ἡ, *mensae socius*. Legg. IX. 868. E: μηδὲ ὁμοτράπεζος γιγνέσθω ποτέ. Euth. 4. B: συνέστιος ... καὶ ὁμοτράπεζος.

ὁμότροπος, ὁ ἡ, *qui eisdem est moribus*. Phaed. 83. D: ὁμότροπος ... γίγνεσθαι.

ὁμότροφος, ὁ ἡ, *qui eisdem rebus pascitur* vel *idem appetit*. Phaed. 83. D: ὁμότροφος γίγνεσθαι (de animo).

ὁμοῦ, *una*, *simul*. Polit. 303. D: τῷ ξυγγενές θ' ὁμοῦ τ' εἶναι μᾶλλον τῷ βασιλικῷ γένει καὶ δυςκαταμαθητότερον. Crat. 405. C. Phil. 51. A. Pol. V. 458. C: ὁμοῦ δὴ ἔσονται. D: ὁμοῦ ... ἀναμεμιγμένων. VIII. 547. A: ὁμοῦ ... μιγέντος σιδήρου ἀργύρῳ cet. Tim. 66. B: ὁμοῦ κινουμένης τε καὶ αἰρομένης. Legg. X. 895. A: εἰ σταίη πως τὰ πάντα

ὁμοῦ γενόμενα. *prope. Theag. 129. D: ὁμοῦ τι τούτῳ ἐλᾶν (v. I. p. 675, 28.).

ὁμοφράδμων, ὁ ἡ, concors. Ep. I. 310. A. (e poët.).

ὁμοφυής, ὁ ἡ, eandem naturam habens, consimilis. Pol. IV. 439. E: ἢ τούτων ποτέρῳ (alterutri) ἂν εἴη ὁμοφυές; Phaed. 86. A: τὴν τοῦ θείου τε καὶ ἀθανάτου ὁμοφυᾶ (v. ὁμοφυῆ). Pol. V. 458. C: καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλέξας παραδώσεις ... ὁμοφυεῖς.

ὁμόφυλος, ὁ ἡ, gentilis; cognatus. Legg. VIII. 843. A: τοῦ μὲν γὰρ ὁμόφυλος Ζεὺς μάρτυς. Menex. 244. A: φιλίαν βέβαιον καὶ ὁμόφυλον ... παρεχομένη. Tim. 81. A: πρὸς ἕκαστον εἶδος τὸ ὁμόφυλον. Menex. 242. D: ἡγούμενοι πρὸς μὲν τὸ ὁμόφυλον μέχρι νίκης δεῖν πολεμεῖν.

ὁμόφωνος, ὁ ἡ, eadem lingua utens. Legg. IV. 708. C: τὸ ... ἕν τι εἶναι γένος ὁμόφωνον καὶ ὁμόνομον.

ὁμόχροια, ἡ, superficies, summa cutis. Ax. 369. D: οὐδὲ ἅπτεται ταῦτα τῆς ὁμοχροίας.

ὀμφαλητομία, ἡ, umbilici sectio. Theaet. 149. D: ἐπὶ τῇ ὀμφαλητομίᾳ (sic Cl. c. al. Vulgo ὀμφαλοτομίᾳ).

ὀμφαλός, ὁ, umbilicus; medium (sedes lapidea in templo Delphico). Pol. IV. 427. C: ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καθήμενος. Tim. 67. A: μεταξὺ κορυφῆς τοῦ τε ὀμφαλοῦ. 77. B. Legg. XI. 925. A: γυμνὰς ... ὀμφαλοῦ μέχρι θεώμενος τὰς θηλείας. Conv. 190. E: κατὰ μέσην τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. 191. A: περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν. Tim. 70. E.

ὁμώνυμος, ὁ ἡ, cognominis; aequalis. Pol. I. 330. B: ὁ ... πάππος τε καὶ ὁμώνυμος ἐμοί. Polit. 257. A: τοῦ δ' ἡμῖν ἡ κλῆσις ὁμώνυμος οὖσα ... παρέχεταί τινα οἰκειότητα. Crat. 405. D: ὅτι ὁμώνυμον ἐγίγνετο τῷ χαλεπῷ ὀνόματι. Theaet. 147. C: τῷ σῷ ὁμωνύμῳ τούτῳ Σωκράτει. Prot. 311. B: παρὰ τὸν σαυτοῦ ὁμώνυμον ἐλθών. Phaedr. 266. A: ὁμώνυμον ... ἐκείνῳ (ἔρωτα). Soph. 218. B: τὸν Σωκράτους ... ὁμώνυμον. Parm. 126. C. Phil. 57. B: ἆρ' οὔ τινα τέχνην ὡς ὁμώνυμον φθεγξάμενος ... πάλιν ... ἐπανερωτᾷ cet. Tim. 41. C: ἀθανάτοις ὁμώνυμον. 52. A. Legg. VI. 757. B: ὁμωνύμοιν (ἰσοτήτοιν). Phaedr. 266. A: ὥσπερ ... σώματος ἐξ ἑνὸς διπλᾶ καὶ ὁμώνυμα πέφυκε. Parm. 133. D: τὰ ... παρ' ἡμῖν ταῦτα, ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις. Soph. 234. B: μιμήματα καὶ ὁμώνυμα τῶν ὄντων ἀπεργαζόμενος.

ὅμως, tamen. Prot. 338. E: πάνυ μὲν οὐκ ἤθελεν, ὅμως δὲ ἠναγκάσθη ὁμολογῆσαι ἐρωτήσειν. Phaedr. 240. B: οἷον κόλακι, δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμιξεν ἡ φύσις ἡδονήν τινα οὐκ ἄμουσον. Gorg. 464. C. Phaed. 68. E: ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει cet. Phaed. 68. E: καίτοι φαμέν γέ που ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει cet. Theaet. 145. D. Pol. I. 334. C. Apol. 34. D.

Phil. 12. B: ἀλλὰ δὴ τὰ μετὰ ταῦτα ἑξῆς ... ὅμως ... πειρώμεθα περαίνειν. Conv. 193. E: νῦν δὲ ὅμως θαῤῥῶ. Ellipt. Parm. 137. A: ὅμως δέ (int. *faciendum videtur* vel tale quid). — Cum part. μήν (Polit. 297. D: ὅμως μὴν πειρώμεθα λαβεῖν αὐτό. Legg. VI. 766. A.), μέντοι (Crit. 54. D: ὅμως μέντοι ... λέγε. Men. 92. E.) al. Participio (i. q. *quamvis* vel *licet* cum modo finito) subiicitur. Prot. 353. C: γιγνώσκοντες ὅτι πονηρά ἐστιν, ὅμως αὐτὰ πράττειν. Phaed. 101 E. 104. E: ποῖα οὐκ ἐναντία τινὶ ὄντα ὅμως οὐ δέχεται αὐτὸ τὸ ἐναντίον. Phil. 15. B. Pol. VI. 487. D. 499. B. VII. 528. C. Etiam participio praemittitur. Phaed. 91. C: φοβεῖται μὴ ἡ ψυχὴ ὅμως καὶ θειότερον καὶ κάλλιον ὂν τοῦ σώματος προαπολλύηται cet. Pol. VI. 495. D: ὅμως γὰρ δὴ πρός γε τὰς ἄλλας τέχνας καίπερ οὕτω πραττούσης φιλοσοφίας τὸ ἀξίωμα μεγαλοπρεπέστερον λείπεται. Lys. 213. A: ὅμως καὶ μισοῦντα ... πάντων μάλιστά ἐστι τοῖς γονεῦσι φίλτατα.

ὁμῶς, *perinde ut*. Hipp. min. 370. A. (Hom.).

ὄναρ, τό, *somnium*; etiam *visum* et *species* (vero oppos.; hinc etiam *id quod pro nihilo est*); *opinio*, *cogitatio*. Conv. 175. E: ἡ ... ἐμὴ φαύλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος, ὥσπερ ὄναρ οὖσα. Men. 85. C: νῦν ... αὐτῷ ὥσπερ ὄναρ ἄρτι ἀνακεκίνηνται αἱ δόξαι αὗται. Polit. 278. E: ἵνα ὕπαρ ἀντ' ὀνείρατος ἡμῖν γίγνηται. (Id. Ep. III. 319. B.). Soph. 266. C: οἷον ὄναρ ἀνθρώπινον ἐγρηγορόσιν ἀπειργασμένην. Theaet. 201. D: ἄκουε δὴ ὄναρ ἀντὶ ὀνείρατος. Legg. XII. 969. B: οὐ σμικρῷ πρόσθεν ὀνείρατος ὡς τῷ λόγῳ ἐφηψάμεθα. Pol. VIII. 563. D: τὸ ἐμόν γ' ... ἐμοὶ λέγεις ὄναρ. Apol. 40. D: ὥστε μηδ' ὄναρ ἰδεῖν. Charm. 173. A: ἄκουε δὴ ... τὸ ἐμὸν ὄναρ. — Absolute ponitur ὄναρ, ut sit *per somnium*, etiam *specie* et *cogitatione*, oppos. ὕπαρ, *vere;* et coniunct. cum v. ὕπαρ est i. q. *omni modo* vel *prorsus*, in orat. neg. *nullo omnino modo*. Phaedr. 277. E: τὸ ... ἀγνοεῖν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ δικαίων τε καὶ ἀδίκων πέρι cet. Theaet. 173. D: οὐδὲ ὄναρ (ut vern. *nicht einmal im Traume*) πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. 208. B: ὄναρ δὴ ... ἐπλουτήσαμεν cet. (Id. Lys. 218. C.) 158. B: περὶ τοῦ ὄναρ τε καὶ ὕπαρ. Polit. 277. D: κινδυνεύει γὰρ ἡμῶν ἕκαστος οἷον ὄναρ εἰδὼς ἅπαντα πάντ' αὖ πάλιν ὥσπερ ὕπαρ ἀγνοεῖν. Phil. 20. B: ὄναρ ἢ καὶ ἐγρηγορώς. 36. E: οὔτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ (i. q. *nullo prorsus modo*) ... οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς cet. 65. E: οὐδεὶς πώποτε οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ αἰσχρὸν οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. Pol. V. 476. C: ὄναρ ἢ ὕπαρ δοκεῖ σοι ζῆν; D. VII. 520. C: καὶ οὕτως ὕπαρ ἡμῖν ... ἡ πόλις οἰκήσεται, ἀλλ' οὐκ ὄναρ. IX. 574. D: αἳ πρότερον μὲν ὄναρ ἐλύοντο ἐν ὕπνῳ. E: οἷος ὀλιγάκις ἐγίγνετο ὄναρ, ὕπαρ τοιοῦτος ἀεὶ γενόμενος cet. 576. B: ἔστι δέ που, οἷον ὄναρ (*cogita-*

tione) διήλθομεν, ὃς ἂν ὕπαρ τοιοῦτος ᾖ. Tim. 71. E: τὰ ... ῥηθέντα ... ὄναρ ἢ ὕπαρ ὑπὸ τῆς μαντικῆς ... φύσεως. — Plur. ὀνείρατα. Legg. III. 695. C: ὧν καὶ νῦν ἔτι σμικρὰ ὀνείρατα (i. q. *umbrae*) λέλειπται. Ep. VIII. 357. C: οἷον ὀνείρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν. Pol. III. 414. D: ὡς ... ὥσπερ ὀνείρατα ἐδόκουν ταῦτα πάντα πάσχειν cet. Legg. V. 746. A: πάντη (πάντα?) σχεδὸν οἷον ὀνείρατα λέγων ἢ πλάττων.

ὀνειδίζω, *exprobro, obiicio, reprehendo; obiurgo* (c. accus. pers.). Gorg. 526. E: ὀνειδίζω σοι ὅτι cet. 508. C: ἃ σὺ ἐμοὶ ὀνειδίζεις. 515. A. De lucri cup. ad fin. εἴ τίς τῳ ὀνειδίζει φιλοκερδεῖ εἶναι. Pol. I. 344. C: ὀνειδίζουσιν οἱ ὀνειδίζοντες τὴν ἀδικίαν. Apol. 41. E: ὀνειδίζετε αὐτοῖς. Phaedr. 258. C: ὀνειδίζειν. Pol. VI. 495. C. Legg. XII. 944. A. Apol. 38. C. 30. E: ὀνειδίζων ἕνα ἕκαστον. Theaet. 168. C: ὀνειδίζοντος ἡμῖν. Pol. VI. 505. C: ὀνειδίζοντές γε ὅτι οὐκ ἴσμεν τὸ ἀγαθόν. Legg. I. 643. D: ὀνειδίζοντες ἐπαινοῦντές θ' ἑκάστων τὰς τροφάς. Conv. 183. B: τῶν μὲν ὀνειδιζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας. Hipp. mai. 286. D: ἐμαυτῷ τε ὠργιζόμην καὶ ὠνείδιζον. Phaedr. 257. C: καὶ γάρ τις αὐτὸν ... τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν ὠνείδιζε, Clit. 408. E. Theaet. 150. C: ὅπερ ἤδη πολλοί μοι ὠνείδισαν. 169. D: (μὴ) ... τις πάλιν ἡμῖν αὐτὸ ὀνειδίσῃ. Euthyd. 272. C. Legg. IX. 879. E: ὀνειδίσαντες τῷ ἀπαγαγόντι. Apol. 29. E: ὀνειδιῶ. Hipp. mai. 293. C: ταῦτά μοι καὶ τοιαῦτα ὀνειδιεῖ δικαίως, ἐὰν αὐτῷ οὕτως ἀποκρίνωμαι. Tim. 86. D: οὐκ ὀρθῶς ὀνειδίζεται. Hipp. mai. 304. E: ὀνειδίζεσθαι. Legg III. 689. C: ὡς ἀμαθέσιν ὀνειδιστέον.

ὄνειδος, τό, *opprobrium, probrum; dedecus* (ut dedecori esse, fieri al.). Phaedr. 231. E: μὴ πυθομένων τῶν ἀνθρώπων ὄνειδός σοι γένηται. 277. D: ὅπῃ γιγνόμενον ἐν δίκῃ λέγοιτ' ἂν ὄνειδος ἢ μή. Pol. I. 347. B: ὅτι τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι ὄνειδος λέγεταί τε καὶ ἔστιν. Tim. 86. D. Legg. XI. 926. D: τῷ ... ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω. XII. 952. D: ὄνειδος ἀποκείσθω τοῖς ἄρχουσιν εἰς τὴν τῶν ἀριστείων διαδικασίαν. VI. 773. E: δι' ὀνείδους ἀποτρέπειν τὸν περὶ τὰ χρήματα ἐν τοῖς γάμοις ἐσπουδακότα. Ep. VII. 334. B: ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνείδους γεγόνατον τῇ πόλει τὼ Δίωνα ἀποκτείναντε. 339. E. Gorg. 512. C: ὡς ἐν ὀνείδει ἀποκαλέσαις ἂν μηχανοποιόν. Theaet. 176. D: ἀγάλλονται ... τῷ ὀνείδει. Conv. 189. E: ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμενον. Pol. IV. 431. A: τοῦτο ... ὡς ἐν ὀνείδει ψέγειν cet. Legg. V. 742. B: ἀρᾶ καὶ ὀνείδει ... ἔνοχος ἔστω. VII. 808. E: ὀνείδει ... ἐνεχέσθω ... τῷ μεγίστῳ. XII. 944. E: ὀνείδει ξυνεχόμενος. Phaedr. 244. B: οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μανίαν. 277. A: ὅπως τὸ Λυσίου τε ὄνειδος ἐξετάσαιμεν τῆς τῶν λόγων γραφῆς πέρι. Conv. 182. A: οἱ ... τὸ ὄνειδος πε-

ποιηκότες ὥστε cet. Pol. IX. 590. C: *βαναυσία ... διὰ τί ... ὄνειδος φέρει;* Legg. XII. 943. E: *ὡς αἰσχρὰς αὐτὰς εἰς ὄνειδος τιθείς.* Riv. 137. B: *ὄνειδος εἶναι τοῦτο.* Charm. 163. B. C: *καὶ ποίημα ... γίγνεσθαι ὄνειδος ἐνίοτε.* Euthyd. 272. C: *μὴ ... ὄνειδος τοῖν ξένοιν περιάψω.* Legg. VIII. 847. A: *κολαζόντων ὀνείδεσί τε καὶ ἀτιμίαις.* XI. 918. D: *ἐν αἰσχροῖς γέγονεν ὀνείδεσιν.* XII. 944. B: *ἐν τοῖς ὀνείδεσιν.* Conv. 183. A: *τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὀνείδη.* Pol. I. 344. B: *ὀνείδη ἔχει τὰ μέγιστα.* VI. 495. C: *ὀνείδη περιῆψαν.* Legg. VI. 762. A: *ὀνείδη φερέσθωσαν ἐν πάσῃ τῇ πόλει.* C: *ὀνείδη ... ἐχέτω τὴν πολιτείαν ὡς προδιδοὺς τὸ ἑαυτοῦ μέρος.* IX. 856. C: *πατρὸς ὀνείδη καὶ τιμωρίας.* Epin. 974. E: *ὀνείδη ... ἴσχει μᾶλλον ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης.* Menex. 246. D: *πρὶν ὑμᾶς ... εἰς ὀνείδη καταστῆσαι.*

ὀνείρατα, vid. *ὄναρ.*

ὀνειροπολία, ἡ, somnium. Epin. 985. C: *ἢ καθ' ὕπνον ἐν ὀνειροπολίᾳ προςτυχόντες.*

ὀνειροπολῶ, somnio. Tim. 52. B: *πρὸς ὃ ... καὶ ὀνειροπολοῦμεν βλέποντες.* Legg. X. 904. D: *ὀνειροπολοῦσι ζῶντες διαλυθέντες τε τῶν σωμάτων.* Pol. VII. 534. C: *τὸν νῦν βίον ὀνειροπολοῦντα καὶ ὑπνώττοντα.*

ὄνειρος, ὁ, somnium. Legg. X. 910: *ἐν ὀνείροις.*

ὀνείρωξις, ἡ, somnium. Tim. 52. B: *ὑπὸ ταύτης τῆς ὀνειρώξεως.*

ὀνειρώττω, somnio; etiam *auguror* (pr. in eo cui tanquam somnianti aliquid obversatur; etiam qui quod ipsi videtur pro vero habet, qui res confundit). Pol. VII. 533. C: *ὁρῶμεν ὡς ὀνειρώττουσι ... περὶ τὸ ὄν.* V. 476. C: *τὸ ὀνειρώττειν ... οὐ τόδε ἐστίν* cet. Legg. II. 636. B: *ὀνειρώττων.* Theaet. 158. B: *οἱ μαινόμενοι ἢ οἱ ὀνειρώττοντες.* Legg. VII. 800. A: *οἷόν πού τις ... ὠνείρωξε μαντευόμενος αὐτό.*

ὀνησίμως, utiliter. Legg. V. 747. C: *τῶν μελλόντων αὐτὰ ἱκανῶς τε καὶ ὀνησίμως κτήσεσθαι.*

ὀνησίπολις, ὁ ἡ, urbes adiuvans. Prot. 346. C: *ὀνησίπολιν* (v. *ὀνήσει πόλιν*, quod G. Hermann. correxit) *δίκαν* (Sim.).

ὄνησις, ἡ, utilitas, fructus; etiam *id quod adiuvat.* Legg. VI. 761. C: *ἐπ' ὀνήσει καμνόντων ... νόσοις.* Soph. 230. C: *μὴ πρότερον αὐτὴν ἕξειν τῶν προςφερομένων μαθημάτων ὄνησιν πρὶν ἂν* cet. Crat. 411. D: *εἴη δ' ἂν καὶ ὄνησιν ὑπολαβεῖν φορᾶς.* 419. B: *ἡ πρὸς τὴν ὄνησιν ἔοικε τείνουσα πρᾶξις τοῦτο ἔχειν τὸ ὄνομα* (*ἡδονήν*).

ὀνίνημι, prosum, iuvo (c. accus.); med. *iuvor, utilitatem capio.* Hipp. mai. 301. C: *σὺ ἡμᾶς ὀνίνης ἀεὶ νουθετῶν.* Conv. 193. D: *ὃς ... ἡμᾶς πλεῖστα ὀνίνησιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων.* Pol. II. 367. D: *ὃ αὐτὴ δι' αὐτὴν τὸν ἔχοντα ὀνίνησι.* Legg. I. 641. B: *τί μέγα τὴν πόλιν ὀνίνησιν.* Crit. 47. E.

Phil. 58. C: *σμικρὰ ὀνινᾶσα* (v. *ὀνίνασα*). Apol. 27. C: *ὡς ὤνησας ὅτι μόγις ἀπεκρίνω* cet. Euthyd. 288. E: *ἆρ' οὖν ἡμᾶς ἄν τι ὀνήσειεν —;* Gorg. 512. A. Theaet. 169. C: *σαυτόν τε ἅμα καὶ ἐμὲ ὀνῆσαι.* Pol. VI. 496. D: *πρίν τι τὴν πόλιν ἢ φίλους ὀνῆσαι.* X. 600. D: *εἴπερ οἷός τ' ἦν πρὸς ἀρετὴν ὀνῆναι* (v. *ὀνίναι*, al. *ὀνῆσαι*) *ἀνθρώπους.* Hipp. min. 373. A: *πάνυ ὀνήσεις.* Men. ad fin. Gorg. 504. E: *ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸ ἔσθ' ὅτε πλέον ἢ τοὐναντίον* cet. Pol. IV. 426. B: *οὐδὲν ὀνήσει.* Legg. IX. 854. E: *τοὺς ... ἄλλους παράδειγμα ὀνήσει γενόμενος ἀκλεής.* Charm. 172. D. Lach. 182. A. Pol. VII. 541. A: *πόλιν τε καὶ πολιτείαν ... τὸ ἔθνος ... πλεῖστα ὀνήσειν.* Legg. VII. 789. D: *ὅτι τὰ σώματα πάντα ὑπὸ τῶν σεισμῶν ... κινούμενα ἄκοπα ὀνίναται.* Gorg. 525. C: *ἄλλοι ... ὀνίνανται οἱ τούτους ὁρῶντες* cet. Phaedr. 264. E: *πρὸς ἅ τις βλέπων ὀνίναιτ' ἄν.* Euthyd. 281. B: *ἆρά γε ὀνίναιτ'* (Cl. c. al. *ἂν ὄναιτο*) *ἄνθρωπος πολλὰ κεκτημένος —;* Gorg. 525. B: *βελτίονι γίγνεσθαι καὶ ὀνίνασθαι.* Pol. II. 380. B: *οἱ δὲ ὠνίναντο κολαζόμενοι.* Men. 84. C: *ὤνητο ἄρα ναρκήσας.* Theaet. 151. B: *οἷς ἂν ξυγγενόμενοι ὄναιντ' ἄν.* Pol. VII. 528: *εἴ τίς τι δύναιτο ἀπ' αὐτῶν ὄνασθαι.* Charm. 175. E: *μηδὲν ὀνήσει ἀπὸ ταύτης τῆς σωφροσύνης.* Ep. V. 322. A. Lys. 210. B: *ὀνησόμεθα γὰρ ἀπ' αὐτῶν.* C: *οὐδὲν ... ἀπ' αὐτῶν ὀνησόμεθα.* Apol. 30. C: *ὀνήσεσθε ἀκούοντες.* Alc. I. 120. D: *μεγάλα ὀνήσεσθαι* (opp. *βλαβήσεσθαι*). Charm. 164. B: *ὅταν ... μέλλῃ ὀνήσεσθαι ἀπὸ τοῦ ἔργου οὗ ἂν πράττῃ.*

ὄνομα, τό, *nomen* (sensu gramm. verbo oppos.); *verbum, vocabulum, dictio; existimatio* (tam bona quam mala), *fama; gloria.* Prot. 312. C: *ὥσπερ τοὔνομα λέγει.* 326. D: *ὄνομα τῇ κολάσει ταύτῃ ... εὐθῦναι.* 335. A: *οὐδ' ἂν ἐγένετο Πρωταγόρου ὄνομα ἐν τοῖς Ἕλλησιν.* Gorg. 504. C: *ἔμοιγε δοκεῖ ταῖς ... τοῦ σώματος τάξεσιν ὄνομα εἶναι ὑγιεινόν.* Crat. 383. B: *αὐτῷ πότερον Κρατύλος τῇ ἀληθείᾳ ὄνομα, ἢ οὔ.* 388. A: *ὄργανον ἄρα τί ἐστι καὶ τὸ ὄνομα.* 419. E: *τῇ ... ἐπὶ τὸν θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει δῆλον ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα.* 421. A: *ὅτι τοῦτ' ἐστὶν ὂν οὗ τυγχάνει ζήτημα, τὸ ὄνομα.* 423. B: *ὄνομα ἄρα ἐστὶν ... μίμημα φωνῆς ἐκείνου ὃ μιμεῖται καὶ ὀνομάζει ὁ μιμούμενος τῇ φωνῇ ὃ ἂν μιμῆται.* 426. C: *ξενικὸν ... τοὔνομα.* Men. 74. E: *τί ... τοῦτο οὗ τοῦτο ὄνομά ἐστι τὸ σχῆμα;* Soph. 262. E: *δι' ὀνόματος καὶ ῥήματος.* Pol. V. 458. C: *εἴπερ ἔσονται οἱ ἄρχοντες ἄξιοι τούτου τοῦ ὀνόματος.* VII. 533. D: *δέονται ... ὀνόματος ἄλλου.* Soph. 301. B: *οὐ διορίζομεν ὀνόματι τὸν μετ' ἐπιστήμης ἢ δόξης κατὰ νόμους μοναρχοῦντα.* Conv. 179. C: *ὀνόματι μόνον προσήκοντας.* Legg. III. 695. E: *πλήν γε ὀνόματι.* Apol. 21. C: *ὀνόματι ... οὐδὲν δέομαι λέγειν.* Euthyd. 285. A: *καὶ μὴ ὀνόματι διαφέρεσθαι.* Prot. 311. D: *τί ὄνομα ἄλλο γε λεγόμενον περὶ Πρωταγόρου*

ἀκούομεν —; 315. E: *ὄνομα αὐτῷ εἶναι Ἀγάθωνα.* Soph. 229. C: *τούτῳ ... μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθίαν τοὔνομα προςρηθῆναι.* 237. C: *ποῖ χρὴ τοὔνομ' ἐπιφέρειν τὸ μὴ ὄν.* 262. A. Polit. 279. E: *τουτοισὶ ... τοῖς ... ἀμυντηρίοις ... τὸ μὲν ὄνομα ἱμάτια ἐκαλέσαμεν.* 280. E: *ὄνομα ... ὑφαντικὴν λεχθεῖσαν.* Cf. 301. B. Soph. 261. C. Crat. 383. E: *ὅπερ καλοῦμεν ὄνομα ἕκαστον* (*quo quemque nuncupamus nomine*). 385. D: *ἐμοὶ μὲν ἕτερον εἶναι* (*licere*) *καλεῖν ἑκάστῳ ὄνομα.* Pol. V. 454. A: *κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα διώκειν τοῦ λεχθέντος τὴν ἐναντίωσιν.* Tim. 68. B: *τὸ ... τούτων αὖ μεταξὺ πυρὸς γένος ... τοὔνομα ἐρυθρὸν λέγομεν.* Legg. II. 654. A: *χορούς τε ὠνομακέναι παρὰ τῆς χαρᾶς ἔμφυτον ὄνομα.* V. 736. A: *τούτοις ... ὄνομα ἀποικίαν τιθέμενος.* VIII. 842. E: *νόμοι ... λεγόμενοι τοὔνομα γεωργικοί.* XII. 956. C: *διαιτηταὶ δικαστῶν τοὔνομα μᾶλλον πρέπον ἔχοντες.* Apol. 20. D: *ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τό τε ὄνομα καὶ τὴν διαβολήν.* Ib. *ἐγὼ γὰρ ... δι' οὐδὲν ἀλλ' ἢ διὰ σοφίαν τινὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἔσχηκα.* 23. A: (*ὥστε*) *ὄνομα ... τοῦτο λέγεσθαι σοφὸς εἶναι.* 34. E: *τοῦτο τοὔνομα ἔχοντα.* 38. C: *ὄνομα ἕξετε καὶ αἰτίαν* cet. Hipp. mai. 282. A: *ἀφ' ὧν τοὔνομ' ἔσχε.* Euthyd. 297. E: *παραπλήσιον ... τοὔνομα* (int. *ἀνὴρ*) *Ἰφικλῆς.* Ep. II. 312. C: *ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει.* Soph. 261. E: *τὸ μὲν ὀνόματα, τὸ δὲ ῥήματα κληθέν.* Crat. 425. A. Pol. V. 470. B: *ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα ὀνόματα.* Hipp. mai. 281. C: *ὧν ὀνόματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ.* Theaet. 168. E: *ἐκ συνηθείας ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων.* 206. D. Soph. 263. D. Parm. 147. D: *ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπί τινι καλεῖς;* Crat. 426. A: *τῶν πρώτων ὀνομάτων τὴν ὀρθότητα.* Conv. 198. B: *τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων* (nos: *der Worte u. Gedanken*). Pol. I. 344. B: *ἀντὶ τούτων τῶν αἰσχρῶν ὀνομάτων.* VI. 495. C: *καλῶν ... ὀνομάτων καὶ προσχημάτων μεστήν.* Charm. 163. D: *Προδίκου μυρία τινὰ ἀκήκοα περὶ ὀνομάτων διαιροῦντος.* Phaedr. 234. C: *οὐχ ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρῆσθαι* (*φαίνεται*); 257. A: *τοῖς ὀνόμασιν ... ποιητικοῖς τισί.* Phaed. 71. B: *κἂν εἰ μὴ χρώμεθα τοῖς ὀνόμασιν ἑνιαχοῦ.* Conv. 199. B: *ὀνόμασι ... καὶ θέσει ῥημάτων τοιαύτῃ* cet. Pol. X. 601. A. Apol. 17. C: *εἰκῇ λεγόμενα τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὀνόμασι.* Hipp. mai. 286. A: *ἄλλως εὖ διακείμενος* (*λόγος*) *καὶ τοῖς ὀνόμασι.* Prot. 322. A: *φωνὴν καὶ ὀνόματα ταχὺ διηρθρώσατο τῇ τέχνῃ.* Gorg. 489. B: *οὐκ αἰσχύνει ... ὀνόματα θηρεύων —;* E: *ὅτι σὺ αὐτὸς ὀνόματα λέγεις, δηλοῖς δὲ οὐδέν.* Conv. 221. E: *τοιαῦτα καὶ ὀνόματα ἔξωθεν περιαμπέχονται Σατύρου ἄν τινα ὑβριστοῦ δοράν.* Pol. III. 387. B: *τὰ ... ὀνόματα ... τὰ δεινά τε καὶ φοβερά.* 405. D: *φύσας τε καὶ κατάῤῥους νοσήμασιν ὀνόματα τίθεσθαι.* VIII. 544. C: *αἵπερ καὶ ὀνόματα ἔχουσιν.* — Omittitur.

Theaet. 157. B: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἄνθρωπόν τε (i. q. ὄνομα ἄνθρωπον) τίθενται καὶ λίθον cet. Crat. 392. D: τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ ἢ τὸν Σκαμάνδριον. 402. B: ὁ τιθέμενος τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν προγόνοις Ῥέαν τε καὶ Κρόνον. — Praec. pronomina ita ponuntur ut intelligi possit ὄνομα, quippe quod in verbo appellandi lateat. Phaedr. 238. B: ταὐτὸν τοῦτο (*eodem nomine*) κεκλημένον παρέξεται. Ib. ὃ προσήκει καλεῖσθαι. 252. B: θεοὶ ... ὃ καλοῦσιν ἀκούσας. 266. C: εἰπὲ τί χρὴ καλεῖν. Gorg. 448. B: τί ἂν αὐτὸν ὠνομάζομεν δικαίως; Conv. 212. C: ὅ τι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε. 218. A. Pol. V. 483. A: τί ὁ ἐν ταῖς ἄλλαις δῆμος τοὺς ἄρχοντας προσαγορεύει; Tim. 28. B: ἢ καὶ ἄλλο ὅ τί ποτε ὀνομαζόμενος μάλιστ' ἂν δέχοιτο, τοῦθ' ἡμῖν ὠνομάσθω. Menex. 238. C: καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο ὃ ἂν χαίρῃ.

ὀνομάζω, *nomino, nuncupo;* etiam *indico* vel *significo;* cum v. ὄνομα et absol. *nomen usurpo.* Soph. 262. D: οὐκ ὀνομάζει μόνον. Crat. 417. B: τὸ γὰρ ἀγαθὸν κατ' ἄλλον τρόπον ὀνομάζει. Phaedr. 250. C: ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν. Phil. 40. A: ἃς ἐλπίδας ὀνομάζομεν. Crat. 402. D: τὸ ἕτερον ὄνομα ὃ ὀνομάζουσιν αὐτόν. Conv. 212. C: τοῦτο ὀνόμαζε. Pol. VI. 493. C: (εἰ) ὀνομάζοι ... πάντα ταῦτα (*si omnibus his nominibus uteretur*) ἐπὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ζώου δόξαις. Alc. I. 135. C: ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν αὐτὸ ἐπὶ καλῷ ἀνδρί. Crat. 387. C: οὐκοῦν τοῦ λέγειν μόριον τὸ ὀνομάζειν; Hipp. mai. 288. D: ὃς οὕτω φαῦλα ὀνόματα ὀνομάζειν τολμᾷ ἐν σεμνῷ πράγματι. Phaedr. 278. C: νόμους ὀνομάζων. Crat. 427. A: ὥσπερ γε διὰ τοῦ φῖ καὶ τοῦ ψῖ ..., ὅτι πνευματώδη τὰ γράμματα, πάντα τὰ τοιαῦτα μεμίμηται αὐτοῖς (*his litteris*) ὀνομάζων. Conv. 212. C: ὅ τι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων. Alc. I. 108. A: ἐπειδὴ βέλτιον ... ὠνόμαζες ἐπ' ἀμφοτέροις. Pol. III. 400. B: ἴαμβον καί τιν' ἄλλον τροχαῖον ὠνόμαζε. IV. 428. D: οὓς νῦν δὴ τελέους φύλακας ὠνομάζομεν. Soph. 219. B: ὃ δὴ σκεῦος ὠνομάκαμεν. Tim. 37. D. Legg. II. 671. D. 654. A: χοροὺς ... ὠνομακέναι cet. Pol. I. 332. C: τοῦτο δὲ ὠνόμασεν ὀφειλόμενον. Ion. 533. D. Legg. II. 673. A: τὰ ... τῆς φωνῆς ... ὠνομάσαμεν μουσικήν. Prot. 330. C: τὸ πρᾶγμα ὃ ὠνομάσατε ἄρτι. Legg. II. 667. E: ἣν ... κάλλιστά τις ὀνομάσαι ἂν ἡδονήν. Epin. 976. B: ἣν φύσιν ἂν οἱ πολλοὶ μᾶλλον ἢ σοφίαν ὀνομάσειαν. Theaet. 201. E: αὐτὸ ... καθ' αὑτὸ ἕκαστον ὀνομάσαι μόνον εἴη. Crat. 401. B: τί ... ἂν τις φαίη διανοούμενον τὸν ὀνομάσαντα Ἑστίαν ὀνομάσαι; Conv. 218. A: ἢ ὅ τι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι. Pol. II. 359. A. Legg. VII. 792. D: ἵλεων ὀνομάσας. Pol. V. 471. A: οὐδὲ ὀνομάσουσι πόλεμον. Crat. 423. D: οὔ μοι δοκοῦμεν ὀνομάσειν. Parm. 133. D: ὅσα αὖ ὀνομάζεται οὕτως. Pol. V.

470. B: ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα ὀνόματα. Legg. XII. 944. B: ῥίψασπις .... οὐκ ἐν πᾶσιν ὀνομάζοιτ' ἂν δικαίως. Theaet. 202. B: ὀνομάζεσθαι μόνον. Phaed. 68. B: ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία. Theaet. 177. E: τὸ πρᾶγμα ὃ ὀνομαζόμενον θεωρεῖται. Crat. 400. B: γελοῖον μέντοι φαίνεται ὡς ἀληθῶς ὀνομαζόμενον (*si revera ita usurpatur*) ὡς ἐτέθη. Phaedr. 238. A: τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνομαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται. 266. A: ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα. Pol. IX. 572. E: ὀνομαζομένην ... ὑπὸ τῶν ἀγόντων ἐλευθερίαν ἅπασαν. Phaed. 103. B: ὧν ἐνόντων ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν τὰ ὀνομαζόμενα. Pol. III. 387. C: ἄλλα ὅσα τούτου τοῦ τύπου ὀνομαζόμενα φρίττειν ... ποιεῖ cet. Tim. 65. E: πικρὰ πάνθ' οὕτως ὠνόμασται. 28. B: τοῦθ' ἡμῖν ὠνομάσθω. Soph. 262. B: ὅσα τε ὀνόματα τῶν τὰς πράξεις αὖ πραττόντων ὠνομάσθη. Tim. 63. A: ὅθεν ... ὠνομάσθη ταῦτα cet. Critia 111. C: τὰ Φελλέως νῦν ὀνομασθέντα πεδία. — Cum v. εἶναι, vid. I. p. 625, 11 a fin. — Verb. Crat. 387. D: οὐκοῦν καὶ ὀνομαστέον ᾗ πέφυκε τὰ πράγματα ὀνομάζειν τε καὶ ὀνομάζεσθαι cet.

ὀνομασία, ἡ, *appellatio*. Polit. 275. D: ἡμᾶς ἔλαθε κατὰ τὴν ὀνομασίαν ἐκφυγών.

ὀνομαστικός, ή, όν, *nominum dandorum peritus*; fem. *ars nominum rebus imponendorum*. Crat. 424. A: οὗτος ἂν εἶναι ὁ ὀνομαστικός (ἔμοιγε δοκεῖ). 423. D: ἡ τέχνη ὀνομαστική. 425. A: τῇ ὀνομαστικῇ ἢ ῥητορικῇ cet.

ὀνομαστός, ή, όν, *nominatus; nobilis, clarus*. Pol. I. 330. A: οὔτ' ἂν αὐτὸς Σερίφιος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο οὔτ' ἐκεῖνος Ἀθηναῖος. Alc. I. 124. B: τοῦ ὀνομαστὸς γενέσθαι ἀπολειφθήσει ἐν Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις. Crat. 421. A: μᾶλλον δ' ἂν αὐτὸ γνοίης ἐν ᾧ λέγομεν τὸ ὀνομαστόν cet. Conv. 208. C: ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοὶ γενέσθαι. Lach. 183. C. Theaet. 155. D: ἀνδρῶν ὀνομαστῶν. Pol. III. 387. E. Ep. VII. 337. B: προγόνους αὐτῶν ... ὀνομαστούς. Tim. 21. D: περὶ μεγίστης ..., καὶ ὀνομαστοτάτης πασῶν ... πράξεως οὔσης. Critia 112. E: ὀνομαστότατοι πάντων τῶν τότε.

ὀνοματοθέτης, ὁ, *qui nomen imponit*. Charm. 175. B: ἐφ' ὅτῳ ποτὲ τῶν ὄντων ὁ ὀνοματοθέτης (v. νομοθέτης) τοῦτο τοὔνομα ἔθετο. (Crat. 389. D. al. libri edd. et codd. nonn. ὀνομαθέτης et ὀνοματοθέτης scribunt pro νομοθέτης, quod vid.).

ὀνοματουργός, ὁ, *qui nomen fingit*. Crat. 388. E: οὐκ ἄρα παντὸς ἀνδρὸς ... ὄνομα θέσθαι ἐστίν, ἀλλά τινος ὀνοματουργοῦ.

ὄνος, ὁ, *asinus*. Theaet. 146. A: καθεδεῖται ... ὄνος. Phaedr. 260. C: μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος. Legg. III. 701. D: ἀπό τινος ὄνου πεσεῖν (prov.). Pol. VIII. 563. C: καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι. Gorg. 516. A: ὄνων ... ἐπιμελητής. Polit. 265. D: ὅτι τὸ ... τῶν ἵπ-

πων καὶ ὄνων πέφυκεν ἐξ ἀλλήλων γεννᾶν. Apol. 27. E: εἴ τις ἵππων ... παῖδας ἡγοῖτο καὶ ὄνων τοὺς ἡμιόνους. Conv. 221. E: ὄνους ... κανθηλίους λέγει. Apol. 27. E.

ὄντως, *vere*, *revera*, *reapse*. Soph. 254. D: τὸ μὴ ὂν λέγουσιν (ἡμῖν) ὡς ἔστιν ὄντως μὴ ὄν. Phil. 32. D: εἴπερ ὄντως ἔστι τὸ λεγόμενον. Tim. 25. A: ἐκεῖνο δὲ πέλαγος ὄντως (ἂν λέγοιτο). Pol. VII. 530. C. Legg. II. 655. E: οὐχ ὡς ἔπος εἰπεῖν μυριοστόν, ἀλλ' ὄντως. 668. C. al. — Cum part. verbi εἶναι. Phaedr. 247. C: ἡ ... ἀχρώματος ... οὐσία ὄντως οὖσα ψυχῆς. E: τὴν ἐν τῷ ὅ ἐστιν ὂν ὄντως ἐπιστήμην οὖσαν. Soph. 266. E: εἰ τὸ ψεῦδος ὄντως ὂν ψεῦδος ... φανείη πεφυκός. Pol. X. 597. D: βουλόμενος εἶναι ὄντως κλίνης ποιητὴς ὄντως οὔσης. — Etiam sine partic. verbi εἶναι. Phaedr. 260. A: τὰ ὄντως ἀγαθὰ ἢ καλά. Theaet. 150. A: ταῖς γε ὄντως μαίας. Soph. 268. C: αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν παντάπασιν ὄντως σοφιστήν. Polit. 300. C: τὸν ὄντως πολιτικόν. Pol. VI. 490. A: ὅ γε ὄντως φιλομαθής. Legg. X. 894. C: καλουμένην δὲ ὄντως (i. q. *veram*) τῶν ὄντων πάντων μεταβολὴν καὶ κίνησιν. XII. 953. A: ὄμμασιν ὄντως θεωρὸς cet. — Cum v. ἀληθῶς. Soph. 263. D: ἡ τοιαύτη σύνθεσις ... ὄντως τε καὶ ἀληθῶς γίγνεσθαι λόγος ψευδής. Clit. 409. E: τὴν δὲ ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν.

ὀνυμαίνω, i. q. ὀνομάζω. Locr. 100. D: ὀνυμαίνεται. 102. B. 100. C: ἁδοναὶ ὀνυμαίνονται.

ὄνυξ, ὁ, *unguis*. Tim. 76. E: τῆς τῶν ὀνύχων χρείας. Ib. τὴν τῶν ὀνύχων γένεσιν. Ion. 539. C: ὀνύχεσσι (Hom.). Tim. 76. E: τρίχας ὄνυχάς τε ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν.

ὀξέως, *acriter*, *celeriter*; *strenue*. Phaedr. 250. E: οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκεῖσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος. 263. C: ὀξέως αἰσθάνεσθαι. Phaed. 89. A. Theaet. 162. D: τῆς ... δημηγορίας ὀξέως ὑπακούεις καὶ πείθει. 175. E: τορῶς τε καὶ ὀξέως διακονεῖν. Pol. VIII. 567. B: ὀξέως ... δεῖ ὁρᾶν αὐτὸν τίς ἀνδρεῖος cet. X. 613. B: τὸ μὲν πρῶτον ὀξέως ἀποπηδῶσι. Legg. VI. 758. B: πλῆθος δὲ οὐ δυνατὸν ὀξέως οὐδέποτε οὐδὲν τούτων πράττειν. Charm. 159. C: τὸ παλαίειν ὀξέως.

ὀξύ, *acute*; *acriter*. Parm. 165. C: ἐγγύθεν δὲ καὶ ὀξὺ νοοῦντι. Conv. 219. A: ὀξὺ βλέπειν. Pol. II. 368. C. VI. 484. C: ὀξὺ ὁρῶντα. Legg. I. 631. C. IV. 715. D: καθ' ἡλικίαν ... ὀξὺ βλέπεις. XI. 927. B: ὀξὺ ... ἀκούουσι. C. Euthyd. 281. D. Theaet. 190. A: εἴτε βραδύτερον εἴτε καὶ ὀξύτερον (*acrius*, h. e. *celerius*) ἐπαΐξασα. Soph. 232. E: τάχα γὰρ ἂν ὑμεῖς ... ὀξύτερον οἱ νέοι πρὸς αὐτὸ βλέποιτε. Pol. VII. 519. A: ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ. III. 401. E: ὀξύτατ' ἂν αἰσθάνοιτο cet. VII. 516. C: τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα. 519. B. Legg. IV. 715. E. Etiam ὀξύτατον. Legg. V. 741. D: ἥτις ἂν ὀξύτατον ὁρᾶν δοκῇ. Epin. 984. D.

ὀξυήκοος, ὁ ἡ, acute percipiens. Tim. 75. B: *ὀξυήκοον αἴσθησιν.*

ὀξύῤῥοπος, ὁ ἡ, praeceps. Pol. III. 411. B: *ὀξύῤῥοπον (τὸν θυμὸν) ἀπειργάσατο.* Theaet. 144. A: *πρὸς τὰς ὀργὰς ὀξύῤῥοποί εἰσι.*

ὀξύς, εῖα, ύ, acutus; acer, (etiam *acidus*); *vehemens; velox* et *praeceps.* Gorg. 463. E: *Πῶλος δὲ ὅδε νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς.* Tim. 72. E: *ἵν' οὖν μὴ φθορὰ διὰ νόσους ὀξεῖα γίγνοιτο* cet. Locr. 101. B: *ὀξεῖα (φωνά).* Prot. 332. C: *ἔστι τι ὀξὺ ἐν φωνῇ;* Tim. 61. E: *ὅτι ... ὀξύ τι τὸ πάθος.* 83. C: *ὀξὺ φλέγμα.* 85. B. Lys. 215. E: *τὸ δὲ ὀξὺ ἀμβλέος (ἐπιθυμεῖν).* Polit. 311. A: *δριμύτητος δὲ καί τινος ἰταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδεῖται.* Crat. 399. B: *ἀντὶ ὀξείας ... συλλαβῆς.* Tim. 83. C: *χολῆς ὀξείας.* Conv. 187. B: *τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος.* Tim. 74. C: *ἐξ ὀξέος καὶ ἁλμυροῦ ξυνθεὶς ζύμωμα.* Legg. II. 665. A. Phil. 26. A: *ἐν ... ὀξεῖ καὶ βαρεῖ.* Pol. II. 375. A: *ὀξύν τέ που δεῖ ἑκάτερον εἶναι πρὸς αἴσθησιν* cet. Legg. V. 734. A: *ἀκόλαστον δὲ (βίον θήσει) ὀξὺν ἐπὶ πάντα.* Tim. 66. B: *ὀξεῖαν (φωνήν).* Polit. 306. E: *ὀξὺ καὶ ἀνδρεῖόν πού φαμεν.* Phil. 17. C: *βαρὺ καὶ ὀξύ.* Tim. 66. B. Locr. 102. C: *ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἢ ἁλμυρὸν* cet. Theaet. 144. A: *οἵ τε ὀξεῖς ... καὶ ἀγχίνοι* cet. Pol. VI. 503. C. VII. 526. B: *ὡς οἵ τε φύσει λογιστικοὶ εἰς πάντα τὰ μαθήματα ... ὀξεῖς φαίνονται, οἵ τε βραδεῖς* cet. Tim. 80. A: *ὅσοι φθόγγοι ... ὀξεῖς τε καὶ βαρεῖς φαίνονται.* Apol. 39. B: *δεινοὶ καὶ ὀξεῖς ὄντες.* Legg. X. 908. C: *μαθήσεις ὀξεῖαι.* Locr. 103. A: *ὀξεῖαι (τῶν σωμάτων κράσιες).* Soph. 253. A: *περὶ τοὺς τῶν ὀξέων καὶ βαρέων φθόγγους.* Tim. 86. E: *οἱ τῶν ὀξέων καὶ τῶν ἁλυκῶν φλεγμάτων ... χυμοί.* 82. E: *ὀξείαις καὶ ἁλμυραῖς δυνάμεσι.* 53. D: *ὀξείας (γωνίας).* Theaet. 184. B: *τῷ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα ἀκούει.* Pol. III. 403. A: *μείζω δέ τινα καὶ ὀξυτέραν ἔχεις εἰπεῖν ἡδονὴν τῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια;* Tim. 67. E: *τὴν ... ὀξυτέραν φοράν.* Pol. VII. 526. B: *εἴς γε τὸ ὀξύτεροι αὐτοὶ αὑτῶν γίγνεσθαι* cet. Polit. 307. B: *ὀξύτερα ... αὐτὰ γιγνόμενα τοῦ καιροῦ.* Legg. VI. 783. A: *ἔρως ὀξύτατος.* Phaedr. 250. D: *ὄψις ... ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται αἰσθήσεων.* 268. D: *ὡς οἷόν τε ὀξυτάτην καὶ βαρυτάτην χορδὴν ποιεῖν.* Pol. V. 460. E: *ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ.* Tim. 56. A: *τὸ ... ὀξύτατον αὖ πυρί (ἀπονέμοντες).*

ὀξύτης, ἡ, acies; etiam *acerbitas;* trop. *intentio, vehementia* et *celeritas.* Legg. VIII. 832. E: *ἔστι ... πάντων πολεμικώτατον ἡ σώματος ὀξύτης πάντως.* Charm. 160. A: *ἡ δ' ἀγχίνοια οὐχὶ ὀξύτης τίς ἐστι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ ἡσυχία;* Def. 412. E: *ὀξύτης νοῦ.* Pol. VI. 503. C: *ὑπὸ ὀξύτητος φέρονται ὅπῃ ἂν τύχωσι.* Tim. 56. D: *γῆ ... διαλυθεῖσα ... ὑπὸ τῆς ὀξύτητος αὐτοῦ (τοῦ πυρός).* Charm.

160. B: τοῦ τάχους τε καὶ τῆς ὀξύτητος. Tim. 57. A: (ὅταν) κατὰ τὰς πλευρὰς ὀξύτητι τέμνηται. Polit. 306. C: ὀξύτητα καὶ τάχος. Tim. 61. E: τὴν ... τῶν γωνιῶν ὀξύτητα. 83. B: καὶ τοτὲ μὲν ἀντὶ τῆς πικρότητος ὀξύτητα ἔσχε τὸ μέλαν χρῶμα. Legg. XII. 964. E: ὀξύτητας ἐν πάσῃ τῇ ψυχῇ ἔχοντας περὶ ὅλην κύκλῳ τὴν πόλιν ὁρᾶν. *vox vel *sonus acutus*. Phil. 17. C: ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος. Theaet. 163. B: τῶν δὲ τὴν ὀξύτητα καὶ βαρύτητα ἀκούειν τε ἅμα καὶ εἰδέναι. Legg. VII. 812. D. Crat. 399. A: τὰς ὀξύτητας μεταβάλλομεν.

ὄον, τό, *sorbum* (*Arlesbeere*). Conv. 190. D: ὥσπερ οἱ τὰ ὄα (libri ᾠὰ) τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν.

ὀπαδός, ὁ, *comes*. Phil. 63. E: καθάπερ θεοῦ ὀπαδοί. Phaedr. 252. C: τῶν ... Διὸς ὀπαδῶν.

ὀπάζω, *do*. Pol. III. 391. B. (Hom.).

ὅπῃ, *qua via* vel *ratione*, quod in motu positum valet *quo*, in ratione *quomodo* et in loco *ubi*. I. *quo*. Gorg. 456. B: εἰς πόλιν ὅπῃ (al. ὅποι) βούλει ἐλθόντα (v. Annott. p. 64 sq.). Theaet. 168. C: ὅπῃ ἂν τύχωσιν ἕλκοντες. 169. C: ἀλλ' ἄγε ὅπῃ ἐθέλεις. Phil. 43. D: λέγ' ὅπῃ (διανοεῖ φεύγειν). Pol. III. 394. D: ὅπῃ ἂν ὁ λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρῃ, ταύτῃ ἰτέον. 415. D: τοῦτο μὲν δὴ ἕξει ὅπῃ ἂν αὐτὸ ἡ φήμη ἀγάγῃ. VII. 520. A: οὐχ ἵνα ἀφιῇ τρέπεσθαι ὅπῃ ἕκαστος βούλεται. VIII. 556. A: εἴργοντας τὰ αὑτοῦ ὅπῃ τις βούλεται τρέπειν. IX. 589. A: ὥστε ἕλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον ἄγῃ. Tim. 43. B: ἀτάκτως ὅπῃ τύχοι προϊέναι. Legg. II. 667. A: ὁ λόγος ὅπῃ φέρει, ταύτῃ πορευώμεθα. Euthyd. 14. C: ὅπῃ ἂν ἐκεῖνος ὑπάγῃ. II. *quomodo*; *quatenus* vel *quantum*. Phaedr. 259. E: ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μή. Phaed. 85. E: ἀλλὰ λέγε ὅπῃ δὴ οὐχ ἱκανῶς (φαίνεται εἰρῆσθαι). Soph. 222. B: θὲς δὲ ὅπῃ χαίρεις. 238. B: λέγε ὅπῃ. 257. D. Parm. 162. E: ὅπῃ γὰρ ἄν τι κινηθῇ, κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὡςαύτως ἔχει ὡς εἶχεν. Phil. 50. E: ὅπῃ σοι φίλον. Conv. 199. B: ὅπῃ αὐτὸς οἴοιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτῃ (λέγειν). Pol. II. 372. E: ὅπῃ ποτὲ ταῖς πόλεσιν ἐμφύονται. Legg. IX. 859. C. Euth. 3. E: τοῦτ' ἤδη ὅπῃ ἀποβήσεται (Id. Lys. 206. A. Charm. 166. E: ὅπῃ ποτὲ ἐκβήσεται.) ἄδηλον cet. Apol. 35. D. Lach. 198. D: ὅπῃ ἂν κάλλιστα γένοιτο. Etiam est *quomodocunque*, *quovis modo*. Legg. V. 737. A: εἰ καὶ μὴ ἐξεφεύγομεν, ὅπῃ ποτ' ἂν ἐποιούμεθα αὐτῆς τὴν φυγήν. 738. C: ὅπῃ δή τινας πείσαντες. Epin. 985. C: ὅπῃ τινὲς ἐνέτυχον ἡμῶν. Ep. VII. 338. A: ἔπεισα ὅπῃ (v. ὅποι) δή ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφεῖναί με. — Cum v. ὅπως. Phaed. 100. D: εἴτε ὅπῃ δὴ καὶ ὅπως προςγενομένη. Pol. X. 612. A: εἴτε ὅπῃ ἔχει καὶ ὅπως. 621. B. Tim. 37. A. Legg. II. 652. A. VIII. 834. B. X. 899. A: εἴθ' ὅπως εἴθ' ὅπῃ. B: εἴτε ὅπῃ τε καὶ ὅπως. III. *ubi*. Phaed. 113. B: ὅπῃ ἂν τύ-

χωσι τῆς γῆς (*wo es nur welche giebt*). Pol. III. 407. C: ὥστε ὅπῃ αὕτη (ἡ ἐπιμέλεια τοῦ σώματος), ἀρετῇ ἀσκεῖσθαι καὶ δοκιμάζεσθαι πάντῃ ἐμπόδιος. Tim. 74. E: ὅπῃ μή τινα ἀνάγκην ὁ λόγος ἀπέφαινε δεῖν αὐτὰς εἶναι. 91. E. — *Ubiubi.* Phil. 51. E: ὅπῃ τοῦτο καὶ ἐν ὅτῳ τυγχάνει γεγονὸς ἡμῖν.

ὁπηλίκος, η, ον, *quantus.* Legg. V. 737. C: καθ' ὁπόσα μέρη πλήθει καὶ ὁπηλίκα (v. πηλίκα) διαιρετέον αὐτοῖς.

ὁπηνίκα, *quando.* Legg. VI. 772. D. Alc. I. 105. D: ὃν (θεὸν) ἐγὼ περιέμενον ὁπηνίκα ἐάσει.

ὁπηοῦν, *ullo modo, utcunque.* Prot. 353. D: ὅτι μαθόντα χαίρειν ποιεῖ καὶ ὁπηοῦν. Theaet. 187. D: εἴπερ γε καὶ ὁπηοῦν φαίνεται δεῖν; Soph. 248. C: ὃς ἂν ... ἰσχυρίζηται περί τινος καὶ ὁπηοῦν. Conv. 194. D: οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ ὁπηοῦν τῶν ἐνθάδε ὁτιοῦν γίγνεσθαι. Pol. II. 381. C. VII. 538. D: τοὺς καὶ ὁπηοῦν μετρίους. X. 598. A. Cum neg. est *nullo modo.* Pol. V. 454. B: ἐπεσκεψάμεθα δὲ οὐδ' ὁπηοῦν τί εἶδος ... ὡριζόμεθα τότε cet. Etiam est *quocunque* vel *aliquo.* Legg. XII. 950. A: ὅταν ἐπιθυμήσῃ τις ἀποδημίας ὁπηοῦν καὶ ὁπότε.

ὅπηπερ, *quomodo,* c. ἂν *quomodocunque* vel *utcunque.* Soph. 251. A: τὸν ... λόγον ὅπηπερ ἂν οἷοί τε ὦμεν εὐπρεπέστατα διωσόμεθα (διωξόμεθα?) οὕτως ἀμφοῖν ἅμα. Tim. 56. C: ὅπηπερ ἡ τῆς ἀνάγκης ... φύσις ὑπεῖξε, ταύτῃ cet. 89. A: ὅπηπερ ἂν ὀχήσεις ἄκοποι γίγνωνται. Legg. IV. 711. B: ταύτῃ ὅπηπερ ἂν ἐθελήσῃ ... προτρέπεσθαι cet. VII. 824: ὅπου καὶ ὅπηπερ ἂν ἐθέλωσι κυνηγετεῖν. VIII. 845. E. IX. 864. A. X. 890. C. — Etiam est *ubicunque* c. part. ἄν. Tim. 45. C: ὅπηπερ ἂν ἀντερείδῃ τὸ προσπῖπτον ἔνθοθεν cet. Legg. VIII. 846. A: ὅπηπερ ἂν ᾖ μηδὲν μηδένα ζημιοῖ cet. X. 908. A.

ὄπισθεν, *pone, post.* Prot. 315. A: τούτων ... οἳ ὄπισθεν ἠκολούθουν. Conv. 172. A: ὄπισθεν (Coisl. ὄπισθε) κατιδών με. 174. E: ὄπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσῄει. Pol. I. 327. B: ὄπισθεν προσέρχεται. V. 471. D. VII. 514. B: πόῤῥωθεν καόμενον ὄπισθεν αὐτῶν. Charm. 154. A. Euthyd. 273. A. — Cum artic. Tim. 45. A: τοῦ τ' ὄπισθεν τὸ πρόσθεν τιμιώτερον ... νομίζοντες θεοὶ ταύτῃ τὸ πολὺ τῆς πορείας ἡμῖν ἔδοσαν. Pol. X. 614. C: ἐν τῷ ὄπισθεν (*a tergo*). Prot. 315. B: περιιόντες ἀεὶ εἰς τὸ ὄπισθεν (Vat. Θ. ὄπισθε) καθίσταντο κάλλιστα. Soph. 261. B: ἢ πάλιν εἰς τοὔπισθεν ἀπωσθείς. Pol. IV. 436. E. Tim. 43. B. Parm. 129. C: ἕτερα δὲ τὰ ὄπισθεν. Charm. 154. C: ἐν τοῖς ὄπισθεν εἵποντο.

ὀπισθότονος, ὁ, *dolor inflexibilis* (Plin.). Tim. 84. E: τέτανοί τε καὶ ὀπισθότονοι (νοσήματα).

ὀπίσω, *retro.* Phaedr. 254. E: ὀπίσω σπάσας τὸν χαλινόν. Crat. 428. D: βλέπειν ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω (ex

Hom.). Cum art. et praep. εἰς. Phaedr. 254. B: εἰς τοὐπίσω ἑλκύσαι τὰς ἡνίας. Pol. VII. 528. A. Menex. 246. B.

ὁπλή, ἡ, *ungula*. Pol. IX. 586. B: λακτίζοντες … ὁπλαῖς. Prot. 321. B.

ὁπλίζω, *armo*. Euthyd. 299. C: ἦ καὶ τὸν Γηρυόνην ἂν … οὕτω σὺ ὁπλίσαις; Pol. III. 415. D: τούτους τοὺς γηγενεῖς ὁπλίσαντες. Tim. 24. B: οἷς ἡμεῖς πρῶτοι … ὡπλίσμεθα. Pol. VIII. 551. D: χρωμένους τῷ πλήθει ὡπλισμένῳ. Legg. VIII. 833. B: ὃν ἀφήσομεν πρῶτον ὡπλισμένον. Critia 110. B: ὡπλισμένην τὴν θεόν.

ὅπλισις, ἡ, *armatura*. Tim. 24. B: ἡ τῆς ὁπλίσεως αὐτῶν σχέσις.

ὅπλισμα, τό, *armatura*. Polit. 279. D: τὰ μὲν πρὸς τὸν πόλεμον ὁπλίσματα cet.

ὁπλιτεία, ἡ, *militia*. Legg. IV. 706. C: ἐκ ναυτικῆς ὁπλιτείας.

ὁπλίτης, ὁ, *gravis armaturae miles* (pedes). Pol. VII. 552. A: μήτε ἱππέα μήτε ὁπλίτην. Legg. VIII. 833. B: βαρύτερον ὁπλίτην ἐπονομάζοντες. IV. 706. B: ἀντὶ πεζῶν ὁπλιτῶν μονίμων. Ep. VII. 328. D: οὐχ ὁπλιτῶν δεόμενος. Legg. IV. 707. A: ὁπλίταις … μαχομένοις. VIII. 833. C. Critia 119. B: ὁπλίτας … καὶ τοξότας. Legg. II. 663. E: ὁπλίτας ἐξ αὐτῶν φῦναι. VI. 755. E. XII. 947. C: σὺν … ὅπλοις ὁπλίτας.

ὁπλιτικός, ή, όν, *militis gravis armaturae proprius;* fem. et neutr. *armis gravibus pugnandi ars;* neutr. etiam *armati* vel *milites gravis armaturae*. Lach. 191. B: τὸ … ὁπλιτικὸν τό γε τῶν Ἑλλήνων ὡς ἐγὼ λέγω (μάχεται). Pol. II. 374. D: ὁπλιτικῆς ἤ τινος ἄλλης μάχης … ἀγωνιστής. Alc. I. 126. E: περὶ ὁπλιτικῆς. Lach. 191. D: μὴ μόνον τοὺς ἐν τῷ ὁπλιτικῷ ἀνδρείους. Ep. XIII. 363. A: θώρακα … ὁπλιτικόν. Pol. I. 333. D: τὴν ὁπλιτικήν. Lach. 182. D: καὶ τὸ ὁπλιτικὸν τοῦτο, εἰ μέν ἐστι μάθημα … χρὴ αὐτὸ μανθάνειν. 183. C: οὐδεὶς … ἀνὴρ τῶν τὰ ὁπλιτικὰ ἐπιτηδευσάντων.

ὁπλομάχης, ὁ, *gravibus armis pugnans*. Euthyd. 299. C: ἅτε ὁπλομάχην ὄντα.

ὁπλομαχία, ἡ, *pugna qua graviter armati decertant*. Legg. VII. 813. E: πάσης ὁπλομαχίας. VIII. 833. E: τοὺς περὶ ὁπλομαχίαν ἄκρους.

ὅπλον, τό, pl. ὅπλα, *arma*. Pol. V. 474. A: ὅ τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον. III. 414. D: καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν. Polit. 288. B: τῶν ὅπλων τὸ πόλυ. Pol. II. 374. D: ἤ τι ἄλλο τῶν πολεμικῶν ὅπλων τε καὶ ὀργάνων. V. 452. C: περὶ τὴν τῶν ὅπλων σχέσιν. VIII. 551. B: ταῦτα … ἢ βίᾳ μεθ᾽ ὅπλων διαπράττονται cet. 557. A: ἐάν τε καὶ δι᾽ ὅπλων γένηται cet. X. 620. B: μεμνημένην τῆς τῶν ὅπλων κρίσεως. Legg. I. 625. C: τὴν τῶν ὅπλων

ἕξιν. VII. 794. D: πρὸς τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. VIII. 834. C: ψιλοῖς ... ὅπλων. XII. 943. E: τῆς τῶν κατὰ πόλεμον ὅπλων ἀποβολῆς. 944. A. Menex. 238. D: ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι. Gorg. 456. D: ἐν ὅπλοις μάχεσθαι. E. Crat. 406. D: ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ὀρχήσεως. (Legg. VII. 813. E.). Legg. VII. 763. A: σὺν τοῖς ὅπλοις. VIII. 833. D: τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις μάχην. Lach. init. τὸν ἄνδρα μαχόμενον ἐν ὅπλοις. 179. E. al. Menex. 249. B: ὅπλοις κεκοσμημένον. Phil. 58. B: τὰ ὅπλα ... βουληθεὶς εἰπεῖν (ἑλεῖν?). Conv. 179. A: ὅπλα ἀποβαλών (Id. Pol. V. 468. A.) 221. E: οὗτος δὲ ὅπλα (ἔχων). Pol. IV. 440. E: τίθεσθαι τὰ ὅπλα πρὸς τοῦ λογιστικοῦ. Critia 120. C: μήτε ποτὲ ὅπλα ἐπ' ἀλλήλους οἴσειν cet. Legg. I. 625. D: ἐλαφρα ... τὰ ὅπλα ... κεκτῆσθαι καὶ μὴ βάρος ἔχοντα. 638. A: ὅταν ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας λάβωμεν. VI. 753. B: ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικὰ τιθῶνται. Apol. 39. A: ὅπλα ἀφείς. Euthyd. 299. C.

ὁπλοποιικός, ή, όν, fem. *armorum fabricandorum ars.* Polit. 280. D: τήν τε ὁπλοποιικὴν (sic Cl. c. al. Vulg. ὁπλοποιητικὴν) ἀπετεμόμεθα.

ὁποδαπός, ή, όν, *cuiatis.* Phaedr. 275. C: τίς ὁ λέγων καὶ ὁποδαπός.

ὁπόθεν, *unde; quo;* etiam *undecunque.* Prot. 358. A. εἴτε ὁπόθεν καὶ ὅπως χαίρεις τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. (Euthyd. 288. B.) Phaedr. 273. D: ὁπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. Polit. 263. C: τὸ τῆς ἀποπλανήσεως ὁπόθεν ἡμᾶς δεῦρο ἤγαγεν. Crat. 396. D: οὐκ οἶδ' ὁπόθεν. Phil. 35. A: ἔστιν ὁπόθεν ... πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν —; Conv. 173. A: ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μανικὸς καλεῖσθαι οὐκ οἶδα ἔγωγε. Pol. IV. 445. B: πλὴν τοῦτο ὁπόθεν κακίας ... ἀπαλλαγήσεται. VIII. 553. D. Apol. 37. C: οὐ γάρ ἐστι μοι χρήματα ὁπόθεν ἐκτίσω. Legg. IX. 864. C: ἐκεῖσε ὁπόθεν ἐξέβημεν δεῦρο. XII. 958. B: ἐὰν ... μὴ ἔχωσιν ὁπόθεν. Theag. 127. D. Lys. 218. C. Cum part. ἄν, *undecunque.* Theaet. 180. C: ὁπόθεν ἂν τύχῃ ἕκαστος αὐτῶν ἐνθουσιάσας. Pol. II. 362. B: ὁπόθεν ἂν βούληται. III. 401. C. X. 613. D.

ὁποθενοῦν, *undecunque.* Gorg. 512. A: ἄν τε ἄλλοθεν ὁποθενοῦν σώζῃ.

ὅποι, *quo,* c. part. ἂν *quocunque.* Phaedr. 230. E: ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ. Gorg. 487. C: μέχρι ὅποι. Parm. 135. B: οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει. Conv. 174. A: ὅποι ἴοι. Pol. V. 479. C: ὅποι θήσεις καλλίω θέσιν τῆς μεταξὺ οὐσίας τε καὶ τοῦ μὴ εἶναι. Legg. VI. 770. B: ὅποι ... βλέποντες δράσετε τὸ τοιοῦτον. Apol. 37. D: ὅποι ἂν ἔλθω. Theag. 125. A: ἔχων ὅποι πέμψας αὐτὸν δημιουργὸν ἂν ἐποίησας τῆς σοφίας ἧς ἐπιθυμεῖ. 126. E: ὅποι πέμποις

ἄλλοσε. Men. 97. B: *ὅποι βούλει ἄλλοσε.* Hipp. mai. 297. D: *ἐγὼ μέν γε οὐκ ἔτι ἔχω ... ὅποι τράπωμαι.*

ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis;* in interrogatione suspensa vel indirecta *quis.* Gorg. 463. C: *ἀπόκριναι, ὁποῖον μόριον.* Pol. III. 400. A: *ποῖα δ' ὁποίου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω.* Alc. I. 110. C: *ἐν ὁποίῳ χρόνῳ ἐξευρών;* Pol. III. 414. D: *καίτοι οὐκ οἶδα ὁποίᾳ τόλμῃ ἢ ποίοις λόγοις χρώμενος ἐρῶ.* Phaedr. 230. E: *ἐν ὁποίῳ σχήματι οἴει ῥᾷστα ἀναγνώσεσθαι, τοῦθ' ἑλόμενος ἀναγίγνωσκε.* Gorg. 463. C: *ὁποῖόν φημι ἐγὼ τὴν ῥητορικὴν κολακείας μόριον εἶναι.* Tim. 49. B. 40. C: *ὁποῖοι τῶν θεῶν κατ' ἀλλήλους γιγνόμενοι* cet. Legg. VI. 767. C: *λεκτέον δ' ὁποῖοί εἰσι καὶ τίνες οἱ κριταί.* Alc. I. 111. E: *μὴ μόνον ποῖοι ἄνθρωποί εἰσιν, ἀλλ' ὁποῖοι ὑγιεινοὶ ἢ νοσώδεις —;* Riv. 134. C. Gorg. 495. A: *ὃς ἂν ... μὴ διορίζηται τῶν ἡδονῶν ὁποῖαι ἀγαθαὶ καὶ κακαί.* 500. A: *ποῖα ἀγαθὰ τῶν ἡδέων ἐστὶ καὶ ὁποῖα κακά.* Theaet. 158. E: *ἀλλά τι ἄλλο ἔχεις σαφῶς ἐνδείξασθαι ὁποῖα τούτων τῶν δοξασμάτων ἀληθῆ;* Soph. 253. A: *ὁποῖα ὁποίοις δυνατὰ κοινωνεῖν.* Phil. 19. B: *ὁπόσ' ἐστὶ καὶ ὁποῖα.* Legg. II. 668. E: *ὁποῖα παρ' ὁποῖα αὐτῶν κείμενα τὴν προςήκουσαν τάξιν ἀπείληφε.* Hipp. mai. 286. C: *πόθεν ... σὺ οἶσθα ὁποῖα καλὰ καὶ αἰσχρά;* Pol. VIII. 558. B: *οὐδὲν φροντίζει ἐξ ὁποίων ἄν τις ἐπιτηδευμάτων ἐπὶ τὰ πολιτικὰ ἰὼν πράττῃ.* Legg. VII. 803. E: *ὁποῖα ... ᾄδων ἄν τίς καὶ ὀρχούμενος ἀμφότερα ταῦτα πράττοι.* — Cum pron. *τίς,* *qualis* et *qualiscunque* (*wie nur immer*). Prot. 327. A: *ὁποῖός τις ἐδύνατο ἕκαστος.* Gorg. 512. D: *ὄντα ὁποῖός τις ἔτυχε.* Conv. 194. E: *ὁποῖος δέ τις αὐτὸς ὢν ταῦτα ἐδωρήσατο, οὐδεὶς εἴρηκεν.* 199. C. Legg. VIII. 829. C. X. 904. C: *ὁποῖός τις ὢν τὴν ψυχήν.* Phil. 37. C: *ὁποία τις ἑκατέρα, σκεπτέον φὴς τοῦτ' εἶναι.* Crat. 440. A: *ὁποῖόν γέ τί ἐστιν ἢ πῶς ἔχον.* Pol. I. 351. A. Lach. 180. A: *ὁποῖόν τι* (*quid*) *ποιήσετε.* Theaet. 171. D: *χρῆσθαι ἡμῖν αὐτοῖς ὁποῖοί τινές ἐσμεν.* Gorg. 465. A: *ὁποῖ' ἄττα τὴν φύσιν ἐστίν.* Alc. I. 107. C: *ὁποίας τινὰς χρὴ αὐτοὺς τὰς ναῦς ναυπηγεῖσθαι.* — Cum *οὖν* (*ὁποιοςοῦν*) est *qualiscunque.* Theaet. 182. D: *τί δὲ περὶ αἰσθήσεως ἐροῦμεν ὁποιαςοῦν —;* Polit. 299. D. Parm. 143. D: *ἑνὸς ὁποιουοῦν.* Crat. 390. B: *ἐν ὁποιῳοῦν ξύλῳ.* Soph. 247. D: *λέγω ... τὸ καὶ ὁποιανοῦν τινὰ κεκτημένον δύναμιν.* Theaet. 152. D: *οὐδ' ἄν τι προςείποις ὀρθῶς οὐδ' ὁποιονοῦν τι.* Tim. 50. A. Crat. 390. A: *ἐν ὁποιαιςοῦν συλλαβαῖς.*

ὁποίποτε, *alicubi.* Ax. 365. C: *εἰ ... ὁποίποτε κείσομαι σηπόμενος.*

ὀπός, *opium* vel *laserpitium* (v. Plin.). Tim. 60. B: *τὸ δὲ τῆς σαρκὸς διαλυτικὸν ... ἀφρῶδες γένος ... ὀπὸς ἐπωνομάσθη.* Legg. VII. 824: *μὴ χρώμενον ὀπῶν ἀναθολώσει μόνον.*

ὁποσάκις c. ἄν, *quotiescunque*. Theaet. 197. D.

ὁπόσος, η, ον, et ὁπόσοσπερ, *quantus* (c. ἄν *quantuscunque*); *quot*, *quotquot* et *quicunque*. Hipp. min. 366. C: ὁπόσος ἐστὶν ἀριθμός. Sis. 388. E. Phil. 25. D: ὁπόση (γέννα) παύει πρὸς ἄλληλα τἀναντία διαφόρως ἔχοντα. Sis. 388. E: ὁπόση τίς ἐστι μέτρῳ πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων. Legg. II. 669. E: ὁπόσον τάχους ... σφόδρα φίλον. Soph. 245. D: ὁπόσον ἂν ᾖ, τοσοῦτον ὅλον ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι. Legg. XI. 917. D: ὁπόσης ἂν τιμῆς ἀξιώσῃ τὸ πωλούμενον. Lach. 180. D: ὁπόσου βούλει ἄξιον συνδιατρίβειν τηλικούτοις νεανίσκοις. Pol. IX. 578. E: ἐν ποίῳ ἄν τινι καὶ ὁπόσῳ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτὸν —; Legg. VI. 775. D: ὁπόσον ἂν γεννᾷ χρόνον. Conv. 214. A: ὁπόσαν ... ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιὼν οὐδὲν μᾶλλον μή ποτε μεθυσθῇ. Soph. 243. D: ὁπόσοι θερμὸν καὶ ψυχρὸν ... τὰ πάντ' εἶναί φατε, τί ποτε ... φθέγγεσθε cet. Legg. VI. 753. B: ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ... τιθῶνται. XI. 929. C. Theaet. 146. E: ὁπόσαι τινές (ἐπιστῆμαι). Polit. 288. D: ὁπόσαι τῶν τεχνῶν νῦν εἴρηνται. Soph. 231. C: ὁπόσα (*quot in formis*) ἡμῖν ὁ σοφιστὴς πέφανται. Polit. 19. C: πάνθ' ὁπόσα τοιαῦτά ἐστι. 24. E: ὁπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνηται μᾶλλόν τε καὶ ἧττον γιγνόμενα cet. Tim. 31. A: τὸ ... παρέχον πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῶα. Legg. VIII. 846. C: εἴτ' ἐφ' ὁπόσων δεῖ καλεῖσθαι. Tim. 23. A: ἅπασιν ὁπόσων πόλεις δέονται. C: πασῶν ὁπόσων ... ἀκοὴν παρεδεξάμεθα. Legg. I. 648. C: κατ' ὀλίγους καὶ καθ' ὁπόσους τις ἀεὶ βούλοιτο. Euthyd. 294. C: ὁπόσους ὀδόντας ἔχει. Legg. VI. 784. A: ὁπόσας ἂν (γυναῖκας) δοκῇ προστάττειν. Gorg. 461. D: οὐκ ἐξέσται μοι λέγειν ὁπόσα ἂν βούλωμαι; Crat. 385. D: ἦ καὶ ὁπόσα ἂν φῇ τις ἑκάστῳ ὀνόματα εἶναι, τοσαῦτα ἔσται; Pol. IX. 587. C: ὁπόσα ἐλαττοῦται οὐδὲ πάνυ ῥᾴδιον εἰπεῖν. Legg. I. 642. D: θαῤῥῶν ... λέγοις ἂν τοσαῦτα ὁπόσα σοι φίλον. III. 677. B: ὁπόσ' ἄλλα κακουργήματα πρὸς ἀλλήλους ἐπινοοῦσιν. V. 746. E: πάντα ὁπόσ' ἂν σκεύη κτῶνται. — Adverbii instar ponitur ὁπόσῳ. Legg. I. 647. E: ὁπόσῳ πλέον ... τοσούτῳ μᾶλλον cet. 649. B: ὁπόσῳ ... πλέον αὐτοῦ γεύηται, τοσούτῳ πλειόνων ἐλπίδων ἀγαθῶν πληροῦται. — Cum part. οὖν, *quantuscunque*. Soph. 245. D: οὐδ' ὁποσονοῦν τι δεῖ τὸ μὴ ὅλον εἶναι.

ὁπόστος, η, ον, *quotus*. Pol. X. 617. E: ὁπόστος εἰλήχειν (sic Par. A. Vulg. εἴληφε, al. εἴληχε).

ὁπόταν, *quando*; *quoties*. Polit. 300. C: ὁπόταν ἀλλ' αὐτῷ βελτίω δόξῃ cet. 309. C: ὁπόταν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐγγίγνηται. Crat. 385. D: τότε ὁπόταν φῇ. Phil. 15. A. Tim. 39. C. (ubi v. περιέλθοι). 66. C. E. 78. E. Legg. III. 690. E. VII. 842. A. — Cum optat. (opt. anteced.), si quid fieri posse cogitatur. Alc. II. 146. A: φαίης γε ἄν, ὁπόταν ὁρῴης ἕνα ἕκαστον αὐτῶν φιλοτιμούμενον cet.

ὁπότε, *quando; si.* Prot. 356. E: ὁπότε τὸ πλέον ὀρθῶς ἔδει ἑλέσθαι καὶ ὁπότε τὸ ἔλαττον. Phaedr. 268. B: ὁπότε ἕκαστα τούτων ποιεῖν (δεῖ). Polit. 301. D: ὁπότε οὐκ ἔστι γιγνόμενος. Parm. 139. D: ὁπότε τι ταὐτὸν ἐγίγνετο. Pol. I. 354. C: ὁπότε γὰρ τὸ δίκαιον μὴ οἶδα ὅ ἐστι. III. 417. A: ὁπότε δ' αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν ... κτήσονται, οἰκονόμοι μὲν ... ἔσονται cet. X. 610. E. Tim. 37. B. — Lat. *si* (*ob*). Alc. I. 119. E: ὁπότε ἐκείνων βελτίων γέγονας (v. γένοιο) σκοποῦντα. — Cum optat. nectitur in eo quod ponitur vel cogitatur tantummodo, in consilio declarando et in actione praeterita saepiusque repetita (ita ut ὁπότε sit *quoties*). Theaet. 143. C: ἵνα ... μὴ παρέχοιεν πράγματα αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις περὶ αὑτοῦ τε ὁπότε λέγοι ὁ Σωκράτης cet. Soph. 243. B: ὁπότε τις εἴποι τὸ μὴ ὄν, ἀκριβῶς ᾤμην ξυνιέναι. Conv. 190. A: ὁπότε ταχὺ ὁρμήσειε θεῖν. 191. B: ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων. 207. A: ταῦτα ... πάντα ἐδίδασκέ με ὁπότε περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγους ποιοῖτο. 219. E. (ubi v. ὁπόταν). 220. A: ὁπότε ἀναγκασθείη, πάντας ἐκράτει. Pol. I. 332. A: ἀποδοτέον ... οὐδ' ὁπωστιοῦν τότε ὁπότε τις μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῖ. III. 396. C. X. 615. E. Tim. 42. A. 70. A. Apol. 41. B. Riv. 133. A: ὁπότε (*si*) ... τὸ φιλοσοφεῖν αἰσχρὸν ἡγησαίμην εἶναι, οὐδ' ἂν ἄνθρωπον νομίσαιμι ἐμαυτὸν εἶναι cet. — Cum v. πρῶτον. Hipp. mai. 286. D: ὁπότε πρῶτον ὑμῶν τῳ τῶν σοφῶν ἐντύχοιμι. — Ut Lat. *quando*, etiam est *quum* et *quoniam*. Legg. X. 895. B: ὁπότε ... ἐνταῦθά ἐσμεν τοῦ λόγου, τόδε ἀποκρινώμεθα. Euthyd. 297. D.

ὁπότερος, έρα, ερον, *uter; utervis* vel *utercunque* (praec. c. part. ἄν). Pol. II. 361. D: ὁπότερος αὐτοῖς εὐδαιμονέστερος. Legg. VI. 755. D: ὁπότερος δ' ἂν δόξῃ cet. XI. 914. D. Lys. 212. C: ὁπότερος οὖν αὐτῶν ποτέρου φίλος ἐστίν; (similiter ποῖος et ὁποῖος nectuntur). Hipp. min. 370. D. Prot. 347. B: ὁπότερον αὐτῷ ἥδιον. Crat. 432. D: ὁπότερόν ἐστι τὸ μὲν αὐτό, τὸ δὲ ὄνομα. Pol. IX. 581. C: ὁπότερον ἂν τύχῃ. Polit. 264. E: οὐ ζητήσομεν ὁποτέρας ἐστὶ τῆς τέχνης. Pol. II. 375. C: τούτων γε ὁποτέρου ἂν στέρηται cet. Legg. XII. 955. D: ὁποτέρᾳ (εἰςφορᾷ) τὸ δημόσιον ἂν χρῆσθαι βούληται. Soph. 235. D: ἐν ὁποτέρῳ ποθ' ἡμῖν οὖσα τυγχάνει. Parm. 149. E: ὁποτέρῳ ... τῷ εἴδει μέγεθος προσείη. Men. 87. B: ὁποτέρῳ ἂν τῷ ὀνόματι χρώμεθα. Gorg. 456. B: ὁπότερον δεῖ αἱρεθῆναι, ῥήτορα ἢ ἰατρόν. IV. 432. A: ὁπότερον δεῖ ἄρχειν cet. Soph. 264. C: εἰς ὁποτέραν θήσομεν. Euthyd. 271. A: ὁπότερον καὶ ἐρωτᾷς —; Pol. VI. 484. B: ὁπότεροι ἂν ... δυνατοὶ φαίνωνται φυλάξαι νόμους cet. Crat. 438. D: ὁπότερα τούτων ἐστὶ τἀληθῆ. Euthyd. 275. D: ἀπόκριναι ... ὁπότερά σοι φαίνεται. Alc. I. 113. D: ὁπότερα συνοίσει πράξασιν. Men. 82. B: ὁπότερ' ἄν σοι φαίνηται, ἢ μιμνησκόμενος ἢ μανθάνων παρ'

ἐμοῦ. Legg. II. 656. B: ὁποτέροις ἂν χαίρῃ. Prot. 348. B: οὐδὲν ἀπεσάφει ... ὁπότερα ποιήσοι. Soph. 222. B. Phil. 46. E: εἰς ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ. Crat. 437. D: ὁπότερα ἂν (*utrumcunque*, int. τὸ ἰέναι ἢ τὸ μένειν) πλείω φαίνηται τὰ ὀνόματα σημαίνοντα, ταῦτα δὴ ἔσται τἀληθῆ; — Ὁπότερον pro πότερον sq. ἢ (*utrum — an*). Eryx. 396. C: ὁπότερον κακὸν ἢ ἀγαθόν. 399. D. 405. C. — Ὁπότερα, *utrocunque modo*. Gorg. 469. A: ὁπότερ' ἂν (δικαίως ἢ ἀδίκως) ποιῇ, οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτόν ἐστιν; — Cum part. οὖν, ὁποτεροσοῦν, *utercunque*. Soph. 255. A: περὶ ... ἀμφότερα θάτερον ὁποτερονοῦν γιγνόμενον. Men. 98. D. Phil. 22. E: ἐκείνων ὁποτερονοῦν (βίον). 14. C: τῷ τούτων ὁποτερονοῦν τιθεμένῳ. Legg. III. 696. D. **alteruter*. Legg. IX. 868. A: ἐὰν δ' αὖθίς ποτε κατελθὼν ὁπότερος αὐτοῖν ... πράξῃ ταὐτὸν τοῦτο cet. Pol. IX. 589. A: ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον ἄγῃ. VI. 509. A: ἀγαθὸν δὲ ἡγεῖσθαι ὁπότερον αὐτῶν οὐκ ὀρθόν. Tim. 86. B: πᾶν ... ὅ τι πάσχων τις πάθος ὁπότερον αὐτῶν ἴσχει, νόσον προσρητέον.

ὁποτέρως, *utro modo*, c. ἂν *utrocunque modo*. Prot. 320. C: ὁποτέρως βούλοιτο. Pol. I. 348. B: ὁποτέρως οὖν σοι ... ἀρέσκει. Legg. XI. 933. B: ὁποτέρως ἄν τις ἐπιχειρῇ φαρμάττειν. 937. D. Ep. VII. 339. E.

ὁποτέρωσε, *utramcunque in partem*. Conv. 190. A: ὁποτέρωσε βουληθείη.

ὅπου, *ubi*, c. ἂν *ubicunque*. Phaedr. 251. E: ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος. 252. A. Gorg. 507. B: καρτερεῖν ὅπου δεῖ. Theaet. 173. C: οὐδὲ ὅπου δικαστήριον cet. Conv. 213. C. Pol. I. 327. B: ὅπου αὐτὸς εἴη. 343. D. al. Cum genit. Prot. 342. E: ὅπου ἂν τύχῃ τῶν λεγομένων. Pol. III. 403. E: μὴ εἰδέναι ὅπου γῆς ἐστί. 415. D: τῆς πόλεως ὅπου κάλλιστον στρατοπεδεύσασθαι. IV. 429. A: ὅπου τῆς πόλεως ἵδρυται. Euthyd. 288. E: ὅπου τῆς γῆς χρυσίον πλεῖστον κατορώρυκται. — Etiam *quando* (Tim. 86. E.) et *quo*, c. ἂν *quocunque*. Euth. 11. B: ὅπου ἂν ἱδρυσώμεθα αὐτό. C: ὅπου ἄν τις αὐτὰ θῇ.

ὁπουοῦν, *alicubi*. Crat. 403. C: ὥστε μένειν ὁπουοῦν. De lege 317. B. Cum v. ἄλλοθι, *usquam alibi*. Crat. 390. A: τὸν ὁπουοῦν ἄλλοθι (νομοθέτην).

ὅπουπερ, *ubicunque*. Legg. XI. 927. B: ὅπουπερ πόλις εὐνομοῦσα εὐδαιμονεῖ.

ὀπτός, ή, όν, *assus*. Pol. III. 404. C: οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς.

ὀπτῶ, *asso*. Euthyd. 301. C: τὰ ... κρέα ... ἕψειν καὶ ὀπτᾶν. D: ἄν τις σφάξας τὸν μάγειρον ... ἑψήσῃ καὶ ὀπτήσῃ. **coquo* (vern. *brennen*). Hipp. mai. 288. D: καλῶς ὠπτημένη (χύτρα).

ὀπυίω, *in matrimonium duco*. Crat. 402. C. (Orph.).

ὄπωπα (poët.), *vidi.* Crat. 399. C: ἑώρακε (τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὄπωπε). Ib. ἀναθρῶν ἃ ὄπωπεν.

ὀπώρα, ἡ, *fructus autumnales* (ut uva, ficus et in univ. poma). Legg. VIII. 837. C: τῆς ὥρας καθάπερ ὀπώρας πεινῶν. 844. D: ὀπώρας ... κοινωνίαν ποιεῖσθαι. Ib. ὃς ἂν ἀγροίκου ὀπώρας γεύσηται, βοτρύων εἴτε καὶ σύκων. 845. A. Ib. τὴν γενναίαν ὀπώραν ὀπωριζέτω.

ὀπωρίζω, *fructus decerpo* vel *colligo.* Legg. VIII. 845. A: τὴν γενναίαν ὀπώραν ὀπωριζέτω. 844. E: ὀπωρίζειν.

ὅπως, I. *quomodo*; *sicut*, *quoad*, c. ἄν *quomodocunque* et simpl. *sicut*, *quoad* cet. Prot. 336. B: ὅπως βούλεται. Ib. ὅπως ἂν αὖ σὺ βούλῃ. Phaedr. 228. C: οὕτως ὅπως δύναμαι λέγειν. 241. A: οὐθ' ὅπως τὰ ... ὁρκωμόσια ... ἐμπεδώσει ἔχει. Gorg. 481. D: ὅπως ἂν φῇ ἔχειν. Phaed. 115. C: ὅπως ἂν ... βούλησθε. 116. A. Theaet. 151. C: προθυμοῦ, ὅπως οἷός τ' εἶ, οὕτως ἀποκρίνασθαι. Conv. 201. A: ὅπως ἂν δύνωμαι. Pol. II. 376. B: οὐδαμῶς ... ὅπως οὔ. VIII. 545. D: εἰπεῖν ἡμῖν, ὅπως δὴ πρῶτον στάσις ἐνέπεσε. Legg. II. 672. E: ὅπως ἂν ἔτι δοκῇ. VIII. 844. E: ὅπως ἂν ἐθέλῃ. XI. 934. C: λεκτέον ὅπως ἂν (*quoad*) ἡμῖν παρείκωσι θεοὶ ... νομοθετεῖν. — Post v. ἔχω et οὐκ ἔχω cum coniunct. ponitur. Pol. II. 368. B: οὔτε γὰρ ὅπως βοηθῶ ἔχω — οὔτ' αὖ ὅπως μὴ βοηθήσω ἔχω. Euth. 11. B: οὐκ ἔχω ἔγωγε ὅπως σοι εἴπω ὃ νοῶ. Men. 91. D: ἐγὼ ... οὐκ ἔχω ὅπως σοι πιστεύσω. Similiter scrib. Prot. 319. B: οὐκ ἔχω ὅπως (v. ὅπως ἄν) ἀπιστῶ. Phaedr. 241. A: οὐθ' ὅπως ... ἐμπεδώσῃ (sic Cl. c. plur. al. Vulg. ἐμπεδώσει) ἔχει. — Cum optat. in rei praeteritae narratione vel in eo quod fieri posse cogitatur. Prot. 318. E: περὶ τῶν οἰκείων ὅπως ἂν ἄριστα τὴν αὐτοῦ οἰκίαν διοικοῖ. Conv. 219. D: ὥστε οὔθ' ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον cet. Pol. III. 393. D: ὅτι οὐκ αὖ μανθάνεις ὅπως ἂν τοῦτο γένοιτο. 415. C: τοῦτον ... τὸν μῦθον ὅπως ἂν πεισθεῖεν ἔχεις τινὰ μηχανήν; X. 621. B: ὅπῃ ... καὶ ὅπως εἰς τὸ σῶμα ἀφίκοιτο, οὐκ εἰδέναι. Legg. VI. 770. C. — Cum genit. Gorg. 470. E: οὐ γὰρ οἶδα παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης. Pol. III. 389. C: ὅπως ἢ αὐτὸς ... πράξεως ἔχει. IV. 421. C: ὅπως ἑκάστοις τοῖς ἔθνεσιν ἡ φύσις ἀποδίδωσι τοῦ μεταλαμβάνειν εὐδαιμονίας. Charm. 166. A. — In tempore ponitur ut germ. *wie* (i. q. *sobald als*). Legg. VI. 755. A: ὅπως ἄν τις 'πλέον ὑπερβὰς ἑβδομήκοντα ζῇ. II. *ut* (proprie vern. *wie*, i. q. *dass*) cum coniunct. praes. et aor. et cum ind. futuri etiam ponitur ubi nos infinitivum usurpamus; et absolute frequentatur, ut germ. *dass*, ita ut verbum videndi vel curandi intelligi possit. Gorg. 495. E: φέρε δὴ ὅπως μεμνησώμεθα ὅτι cet. 515. C: ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ πολῖται ὦμεν. Conv. 174. E: εἰς καλὸν ἥκεις ὅπως συνδειπνήσῃς (sic libri; al. συνδειπνήσεις. In aor. significatio eius inest quod fieri oportet). 193. A: φόβος

... ἔστιν ... ὅπως μὴ αὖθις διασχισθησόμεθα. Pol. I. 345. D: ὅπως τούτῳ τὸ βέλτιστον ἐκποριεῖ. III. 403. B: οὕτως ὁμιλεῖν ... ὅπως μηδέποτε δόξει (v. δόξῃ) μακρότερα τούτων ξυγγίγνεσθαι. VI. 488. D: ὅπως ἄρξουσιν (v. ἄρξωσιν). Ib. ὅπως ... κυβερνήσει. VII. 527. C: μάλιστα προςτακτέον ὅπως οἱ ἐν τῇ καλλιπόλει σοι μηδενὶ τρόπῳ γεωμετρίας ἀφέξονται. VIII. 549. E. Legg. I. 632. C: ὅπως πάντα ταῦτα ξυνδήσας ὁ νοῦς ἑπόμενα σωφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ ἀποφήνῃ. III. 701. D: ὅπως ἡ ... πόλις ἐλευθέρα τε ἔσται ... καὶ νοῦν ἕξει. VI. 763. D: ὅπως ... καθαρὰ πορευόμενα (τὰ ὕδατα) κοσμῇ τε ἅμα καὶ ὠφελῇ τὴν πόλιν. 764. B: ὅπως μηδὲν ἀδικῇ μηδείς. Cum indic. fut. Prot. 325. C: περὶ τούτου διαμάχονται ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ παῖς. Gorg. 502. B: ὅπως τοῦτο μὲν μὴ ἐρεῖ cet. 503. A. Phil. 14. B. Pol. I. 336. D: καὶ ὅπως μοι μὴ ἐρεῖς ὅτι τὸ δέον ἐστί cet. V. 460. C: πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενοι ὅπως μηδεμία τὸ αὑτῆς αἰσθήσεται. 504. E: ὅπως ὅτι ἀκριβέστατα ... ἕξει. VIII. 549. E: διακελεύονται ὅπως ... τιμωρήσεται. Tim. 18. E: μηχανᾶσθαι ... ὅπως ... ταῖς ὁμοίαις ἑκάτεροι ξυλλήξονται. Legg. III. 684. C: προςτάττουσι τοῖς νομοθέταις ὅπως τοιούτους θήσουσι νόμους cet. V. 736. B: φυλάττειν ὅπως ὅτι καθαρώτατον ἔσται ... τὸ ὕδωρ. VI. 779. C: ὅπως ἰδιώτης μηδεὶς μηδὲν τῶν τῆς πόλεως ... ἐπιλήψεται. XII. 962. D: ὅπως ἄρξουσί τινες ἐν τῇ πόλει. Alc. II. 138. B: ὅπως μὴ λήσει (v. λήσῃ) τις αὑτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακά. Men. 77. A: ἀλλ' ὅπως μὴ οὐχ οἷός τ' ἔσομαι πολλὰ τοιαῦτα λέγειν. — Cum optat. in consilio declarando. Prot. 321. A: ὅπως ὑπάρχοι τὰ αὐτὰ ταῦτα στρωμνὴ οἰκεία cet. Pol. IV. 430. A: μηδὲν οἴου ἄλλο μηχανᾶσθαι ἢ ὅπως ἡμῖν ὅτι κάλλιστα τοὺς νόμους ... δέξοιντο. Tim. 77. E: ὅπως δεσμὸς ... τῇ κεφαλῇ πρὸς τὸ σῶμα εἴη. Cum part. ἄν. Prot. 326. A: ἐπιμελοῦνται ... ὅπως ἂν οἱ νέοι μηδὲν κακουργῶσι. Phaedr. 239. B: τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ᾖ πάντ' ἀγνοῶν. Gorg. 481. A: μηχανητέον ὅπως ἂν διαφύγῃ καὶ μὴ δῷ (v. δώῃ) δίκην. 504. E: ὅπως ἂν αὐτοῦ τοῖς πολίταις δικαιοσύνη ... ἐν ταῖς ψυχαῖς γίγνηται. 523. D: τοῦτο ... εἴρηται τῷ Προμηθεῖ ὅπως ἂν παύσῃ αὐτῶν (v. αὐτὸ αὐτῶν). Phaed. 59. E: παραγγέλλουσιν ὅπως ἂν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τελευτήσῃ (v. τελευτᾷ). Conv. 187. E: ὅπως ἂν τὴν ... ἡδονὴν αὐτοῦ καρπώσηται. 199. A: ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος καὶ ἄριστος. Pol. III. 411. E: ὅπως ἂν ἀλλήλοιν ξυναρμοσθῆτον. IV. 423. D: ὅπως ἂν ... εἷς γίγνηται. 424. B: ὅπως ἂν αὐτοὺς μὴ λάθῃ διαφθαρέν. VI. 488. C: ὅπως ἂν σφισι τὸ πηδάλιον ἐπιτρέψῃ. 494. E: ὅπως ἂν μὴ πεισθῇ. VIII. 567. A: ὅπως ἂν τούτους μετὰ προφάσεως ἀπολλύῃ. Legg. V. 738. D: ὅπως ἂν ξύλλογοι ... εὐμάρειαν παρασκευάζωσι. 746. C. al. — Ὅπως μὴ cum coniunct. praes. et aoristi et indicat. futuri; absol. (ut

intelligi possit ὅρα) est Lat. *vide* (i. q. *cura* vel *cave*) *ne*. Prot. 313. C: ὅπως γε μὴ ... ὁ σοφιστὴς ... ἐξαπατήσῃ (sic libri omnes; Bekker. ἐξαπατήσει) ἡμᾶς. Gorg. 480. A: φυλάττειν ὅπως μὴ ἀδικήσῃ (sic libri omn. Bekker. ἀδικήσει). 487. D: ὅπως μὴ ... λήσετε διαφθαρέντες. 489. A: καὶ ὅπως μὴ ἁλώσει ἐνταῦθα σὺ αἰσχυνόμενος. 513. A: ὅπως μὴ ... πεισόμεθα (v. πεισώμεθα) ὅπερ φασὶ cet. Phaed. 91. E: εὐλαβούμενοι ὅπως μὴ ἐγὼ ... ἐξαπατήσας ... οἰχήσομαι. Crat. 430. D: ἀλλ' ὅπως μὴ ... ἐν μὲν τοῖς ζωγραφήμασιν ᾖ τοῦτο cet. 439. B: τόδε σκεψώμεθα ὅπως μὴ ἡμᾶς τὰ πολλὰ ταῦτα ὀνόματα ... ἐξαπατᾷ. Pol. IV. 422. E: ἃ ... φυλακτέον ὅπως μή ποτε αὐτοὺς λήσει (v. λήσῃ) εἰς τὴν πόλιν παραδύντα. VI. 406. D: ἀλλ' ὅπως μὴ οὐχ οἷός τ' ἔσομαι. VIII. 564. C: ὅπως μὴ ἐγγενήσεσθον (sic Par. A. c. al. Vulg. ἐγγένησθον). Legg. IV. 715. B: παραφυλάττοντες ἀλλήλους ... ὅπως μή ποτέ τις ... ἐπαναστῇ cet. — De vv. ἔστιν ὅπως v. I. p. 625. — In re praet. optativus sequitur. Pol. I. 339. A: καίτοι ἔμοιγε ἀπηγόρευες ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην. — Cum indicat. Legg. XII. 967. B: ὑπωπτεύετο ... ὅπως μήποτ' ἂν ἄψυχα ὄντα οὕτως εἰς ἀκρίβειαν θαυμαστοῖς ἂν ἐχρῆτο νοῦν μὴ κεκτημένα. Euthyd. 296. E: τὰ μὲν γὰρ ἄλλα οὐκ ἔχω ὑμῖν πῶς (πῶς ἂν?) ἀμφισβητοίην ... ὅπως οὐ πάντα ἐγὼ ἐπίσταμαι. De lucri cup. 229. D: ἐγὼ γὰρ ὅπως οὐ σὺ ἐμὲ ἐξαπατᾷς ... οὐ δύναμαι πεισθῆναι. (Cf. Matth. Gr. gr. §. 623. 3.).

ὁπωςδή, *quomodocunque*. De lucr. cup. 232. εἴτε ὁπωςδὴ ἔχεις.

ὁπωςοῦν, *quocunque modo*. Theaet. 188. D: κἂν ὁπωςοῦν ἄλλως τὰ τῆς διανοίας ἔχῃ. Phil. 40. D: τῷ τὸ παράπαν ὁπωςοῦν καὶ εἰκῇ χαίροντι. 62. C: εἴπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὁπωςοῦν ποτὲ βιός. 64. D. Legg. II. 655. D. XI. 922. C. Men. 86. E: εἴτε διδακτόν ἐστιν εἴτε ὁπωςοῦν.

ὁπωςτιοῦν, *quomodocunque*. Phaedr. 238. C: ὅστις καὶ ὁπωςτιοῦν δύςνους Λυσίᾳ. Legg. I. 649. E: ἂν καὶ ὁπωςτιοῦν μετ' εὐλαβείας γίγνηται. X. 905. D. — Οὐδ' ὁπωςτιοῦν, *nullo pacto*. Gorg. 496. A. Phaed. 61. C. 110. A. Conv. 194. B. Pol. I. 332. A. al. sexc. Similiter οὐδ' ὅπως. Theaet. 183. B.

ὅραι, i. q. ὧραι. Crat. 410. C.

ὁρατός, ή, όν, *qui sub adspectum cadit*. Tim. 28. B: ὁρατὸς γὰρ ἁπτός τέ ἐστι (ὁ οὐρανὸς ἢ κόσμος). Phaed. 80. C: τὸ ... ὁρατὸν αὐτοῦ τὸ σῶμα. Conv. 212. A: ὁρῶντι ᾧ ὁρατὸν τὸ καλόν. Tim. 30. A: πᾶν ὅσον ἦν ὁρατόν. 31. B: χωρισθὲν ... πυρὸς οὐδὲν ἄν ποτε ὁρατὸν γένοιτο. Pol. VI. 509. D: ὁρατοῦ (γένους τε καὶ τόπου). VII. 532. B: ἐπὶ τῷ τοῦ ὁρατοῦ (τέλει). VI. 508. C: ἐν τῷ ὁρατῷ (τόπῳ).

VII. 532. D. Phaed. 80. C: ἐν ὁρατῷ κείμενον. Pol. VII. 517. C. Tim. 32. B: οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτόν. Phaed. 79. A: τὸ μὲν ὁρατόν, τὸ δὲ ἀειδές (θῶμεν). Pol. VI. 509. D: ὁρατόν, νοητόν. Tim. 31. B. 46. D: σώματα ... ὁρατὰ γέγονε. Locr. 101. B: ὁρατὰ δὲ λέγεται. Tim. 40. D: περὶ θεῶν ὁρατῶν καὶ γεννητῶν. 30. B: ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν. Phaed. 79. B: τὰ ὁρατά (λέγομεν). Pol. VII. 525. D: ὁρατὰ ἢ ἁπτὰ σώματα. Tim. 30. D: θρέμματα ... ὁρατά. Epin. 984. B.

ὀργάζω, *subigo*. Theaet. 194. C: ὅταν ... ὁ κηρὸς ... μετρίως ὠργασμένος (libri scripti et edd. εἰργασμένος; sed v. Ruhnk. ad Tim. p. 150. ed. II.) ᾖ.

ὄργανον, τό, *instrumentum* (etiam *musicum*). Theaet. 185. D: ὄργανον ἴδιον. Crat. 388. A: ὄργανον ἄρα τί ἐστι καὶ τὸ ὄνομα. B: διδασκαλικόν τι ... ὄργανον. 426. C: τὸ ρ̄ ἔμοιγε φαίνεται ὥσπερ ὄργανον εἶναι πάσης τῆς κινήσεως. D. Pol. IX. 582. D: λόγοι δὲ τούτου μάλιστα ὄργανον. Legg. III. 678. D. Pol. IX. 582. D: δι' οὗ γε δεῖ ὀργάνου κρίνεσθαι. Tim. 33. C. Crat. 388. B: ὀργάνῳ ὄντι τῷ ὀνόματι. Legg. IX. 865. B: εἴτε τῷ ἑαυτοῦ σώματι ψιλῷ εἴτε ὀργάνῳ. Polit. 287. D: ὅσαι ... σμικρὸν ἢ μέγα τι δημιουργοῦσι κατὰ πόλιν ὄργανον. Crat. 389. C: τὸ φύσει ἑκάστῳ πεφυκὸς ὄργανον ἐξευρόντα. E: τοῦ αὐτοῦ ἕνεκα ποιῶν τὸ αὐτὸ ὄργανον. Conv. 191. A: ἔχων τι τοιοῦτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι. Pol. VII. 518. C: τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος. Polit. 281. E: ὁπόσα ἄλλα ὄργανα τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γενέσεως κοινωνεῖ. Tim. 42. D: εἰς τἆλλα ὅσα ὄργανα χρόνου. 83. E: ταῦτα ... πάντα νόσων ὄργανα γέγονεν. Legg. VIII. 847. D: ὅσα περὶ τὸν πόλεμον ἅπαντα ὄργανα. XII. 956. A: σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα. Hipp. mai. 295. D: τά γε ὄργανα πάντα τά τε ὑπὸ τῇ μουσικῇ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς ἄλλαις τέχναις. Phaedr. 250. B: δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων. Soph. 235. B: τῶν ἐν τοῖς λόγοις περὶ τὰ τοιαῦτα ὀργάνων. Polit. 268. B: μετά τε ὀργάνων καὶ ψιλῷ τῷ στόματι. Conv. 215. C: ὁ μὲν ... δι' ὀργάνων ἐκήλει τοὺς ἀνθρώπους. Ib. ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις. Pol. II. 374. D: ἤ τι ἄλλο τῶν πολεμικῶν ὅπλων τε καὶ ὀργάνων. III. 397. A: πάντων ὀργάνων φωνάς. 399. C: πάντων ὀργάνων ὅσα πολύχορδα καὶ πολυαρμόνια. VI. 508. B: τῶν περὶ τὰς αἰσθήσεις ὀργάνων. Tim. 45. B: τῶν δὲ ὀργάνων πρῶτον μὲν φωσφόρα ξυνετεκτήναντο ὄμματα. Legg. II. 669. D: θηρίων φωνὰς καὶ ἀνθρώπων καὶ ὀργάνων. Lys. 208. D. Polit. 298. C: τοῖς ἰατρικοῖς ὀργάνοις. D: τοῖς ναυτικοῖς ὀργάνοις. Phil. 56. B: πλείστοις μέτροις τε καὶ ὀργάνοις χρωμένην. Legg. VII. 795. A. Theaet. 185. C: πᾶσι ποῖα ἀποδώσεις ὄργανα, δι' ὧν αἰσθάνεται ἡμῶν τὸ αἰσθανόμενον ἕκαστον; Conv. 192. D: ἔχων τὰ ὄργανα (ὁ Ἥφαιστος). Pol. II. 370. D: οὐδὲ

τἄλλα ὄργανα ὅσα περὶ γεωργίαν. IV. 421. D. 434. A: τὰ ὄργανα μεταλαμβάνοντες τἀλλήλων ἢ τιμάς. Tim. 41. E: σπαρείσας αὐτὰς εἰς τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἕκαστα ὄργανα χρόνου (v. χρόνων). 45. A. Lach. 188. D: οὐ λύραν οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα. Menex. 249. A: ὄργανα τῆς πατρῴας ἀρετῆς διδοῦσα.

ὀργανοποιία, ἡ, *instrumentorum confectio.* Tim. 101. E.

ὀργή, ἡ, *indoles, mores*; praec. *animus commotus*, h. e. *ira.* Phaed. 113. E: ὑπ᾽ ὀργῆς βίαιόν τι πράξαντες. Phil. 50. C. Legg. IX. 869. A: μανίαις ὀργῆς. X. 908. E: ἄνευ κακῆς ὀργῆς τε καὶ ἤθους. XI. 922. C: μεθ᾽ ὀργῆς λέγειν. Id. Apol. 34. C. Phaedr. 254. C: ἐλοιδόρησεν ὀργῇ. Legg. IX. 867. C: ὀργῇ τινί. 868. A: ἡττηθεὶς ὀργῇ. Phaedr. 233. C: διὰ μεγάλα βραδέως ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος. 257. A: δι᾽ ὀργήν. Phil. 47. D: ὀργὴν καὶ φόβον cet. Pol. VI. 493. D: τὴν τῶν πολλῶν ... ξυνιόντων ὀργὴν καὶ ἡδονὰς κατανενοηκέναι. Legg. VII. 793. E: ὀργὴν ἐμποιεῖν ... τοῖς κολασθεῖσι. IX. 879. C: ῥαθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν. XI. 935. A: ἐμπιπλὰς ὀργὴν κακῶν ἑστιαμάτων. Epin. 976. A: οὐδὲ γὰρ ἂν εἰδείη τις πνεύματος ὀργὴν οὐδὲ φιλίαν. Menex. 242. D: δι᾽ ὀργὴν ἰδίαν. Locr. 102. E: ὀργαί τε σύντονοι καὶ θυμοὶ βαρεῖς cet. Legg. I. 632. A: ἐν ὀργαῖς τε ... καὶ ἐν φόβοις. IX. 867. A: ταῖς ὀργαῖς ... χρώμενος. Theaet. 144. A: πρὸς τὰς ὀργὰς ὀξύῤῥοποί εἰσι. Pol. VI. 493. A: τὰς ὀργὰς ... καὶ ἐπιθυμίας. IX. 572. A: μή τισιν εἰς ὀργὰς ἐλθών. Euth. 7. B: ἔχθραν ... καὶ ὀργάς.

ὀργιάζω, *rem divinam facio, operor sacris*; etiam *sacris honoribus aliquem prosequor.* Legg. X. 910: τὸν ... φανέντα κεκτημένον ἕτερα (ἱερὰ) καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. Phaedr. 250. C: ἣν (τελετὴν) ὠργιάζομεν (v. ὀργιάζομεν). 252. D: ὡς τιμήσων τε καὶ ὀργιάζων. — Med. Legg. IV. 717. B: μετὰ θεοὺς ... καὶ τοῖς δαίμοσιν ὅ γ᾽ ἔμφρων ὀργιάζοιτ᾽ ἄν. **consecro.* Legg. IV. 717. B: ἱδρύματα ἴδια πατρῴων θεῶν κατὰ νόμον ὀργιαζόμενα.

ὀργίζω, *iram concito, irrito.* Eryx. 392. C: τούτους ἐάν τις ... ὀργίσῃ. Phaedr. 267. C: ὀργίσαι ... πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνὴρ γέγονε. Eryx. 392. C: ὑπὸ ... τῶν σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζοιντο. — Pass. *ira incendor,* med. *irascor.* Pol. II. 366. C: οὐκ ὀργίζεται τοῖς ἀδίκοις. Apol. 23. C: ἐμοὶ ὀργίζονται. Conv. 219. D: ὅπως ... ὀργιζοίμην. Ep. VII. 335. C. Euth. 7. C: ὀργιζοίμεθα. Pol. IV. 440. C: ὀργίζεσθαι. Euth. 7. B: ὀργίζεσθαι ἀλλήλοις. Hipp. mai. 286. D: ἐμαυτῷ ... ὠργιζόμην. Phaedr. 267. D: ὠργισμένοις ἐπάδων κηλεῖν. Prot. 346. B: ἐάν τι ὀργισθῶσι τοῖς γονεῦσιν ἢ πατρίδι ἀδικηθέντες. Charm. 162. D: ὀργισθῆναι αὐτῷ. Apol. 34. C: ὀργισθεὶς αὐτοῖς τούτοις. Euth. 4. C. Hipp. mai. 295. A: ὀργισθὲν ἡμῖν.

ὀργίλος, η, ον, *iracundus*. Pol. III. 405. C: ὀργίλοι.

ὀρέγω, *porrigo*. Phaed. 117. B: ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. Med. *appeto, concupisco; studeo;* etiam *adorior*. Phaed. 75. A: ὅτι ὀρέγεται ... πάντα ταῦτ' εἶναι οἷον τὸ ἴσον. Ib. ὅτι πάντα ... ὀρέγεται ἐκείνου τοῦ ὅ ἔστιν ἴσον. Pol. IV. 439. B: τούτου ὀρέγεται καὶ ἐπὶ τοῦτο ὁρμᾷ. Ep. II. 312. E: ἡ ... ἀνθρωπίνη ψυχὴ περὶ αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποῖ' ἄττα ἐστί. Prot. 326. A: (ἵνα) ὀρέγηται τοιοῦτος γενέσθαι. Phaed. 65. C: (ὅταν) ὀρέγηται τοῦ ὄντος. Legg. II. 661. A: θηΐων τοιοῦτος ὢν ὀρέγοιτο (e Tyrt.). Pol. VI. 485. D: πάσης ἀληθείας ... ὀρέγεσθαι. IX. 572. A. Legg. VII. 807. C: τοῦ Πυθιάδος ... νίκης ὀρεγομένου (βίου). VI. 757. C: οὐ ... ἡμᾶς ὀρεγομένους δεῖ ... τὴν νῦν φυομένην κατοικίζειν πόλιν.

ὀρεινός, ή, όν, *montanus*. Crat. 394. E: τὸ ὀρεινὸν (τῆς φύσεως) ἐνδεικνύμενος τῷ ὀνόματι.

ὄρειος, α, ον, *montanus*. Critia 109. D: κατελείπετο ὄρειον (γένος). Legg. III. 677. B: ὄρειοί τινες ... νομῆς.

ὀρειχάλκινος, η, ον, *ex aurichalco exstructus*. Critia 119. C: ἐν στήλῃ ... ὀρειχαλκίνῃ.

ὀρείχαλκος, ὁ, *aurichalcum*. Critia 114. E: τὸ γένος ἐκ γῆς ὀρυττόμενον ὀρειχάλκου (v. ὀρείχαλκον). 116. B. et D: ὀρειχάλκῳ.

ὄρεξις, ἡ, *appetitio*. Def. 413. C: ὄρεξις εὔλογος. 414. B: φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις.

ὀρεοκόμος, ὁ, *mulio*. Lys. 208. B: τῷ ὀρεοκόμῳ (al. ὀρεωκόμῳ).

ὄρθιος, α, ον, *arduus*. Legg. IV. 718. E: ὄρθιος οἶμος (Hes.).

ὀρθογώνιος, ὁ ἡ, *rectos angulos habens*. Locr. 98. A: ὀρθογώνιον (τρίγωνον). B: ὀρθογώνια.

ὀρθοέπεια, ἡ, *recta (propria?) dictio*. Phaedr. 267. C: ὀρθοέπειά γέ τις.

ὀρθολογία, ἡ, *recta expositio*. Soph. 239. B: ὥστε ... μὴ σκοπῶμεν τὴν ὀρθολογίαν περὶ τὸ μὴ ὄν.

ὀρθός, ή, όν, *erectus; rectus; verus*. Phaedr. 253. D: τὸ ... εἶδος ὀρθός. Phaed. 73. A: ἐπιστήμη ... καὶ ὀρθὸς λόγος. Legg. II. 660. A: ὁ ὀρθὸς νομοθέτης. 665. E: ἑστὼς ὀρθός. Men. 93. D: ὀρθὸς ἑστηκώς. (Id. De virt. 377. B.) Ib. ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἵππων ὀρθός. Soph. 231. C: ὀρθὴ γὰρ ἡ παροιμία. Pol. VIII. 544. A: εἰ αὕτη (πόλις) ὀρθή. Tim. 53. C: ἡ ... ὀρθὴ τῆς ἐπιπέδου βάσεως (φύσις). Lach. 181. B: ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε ... τὸ τοιοῦτον πτῶμα. Phaedr. 261. B: καὶ οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον; Conv. 190. A: ἐπορεύετο ... ὀρθόν. Critia 118. C: τετράγωνον ... ὑπῆρχε τὰ πλεῖστ' ὀρθὸν καὶ πρόμηκες. Legg. VII. 815. A. B. Pol. III. 416. B: ὅτι δεῖ αὐτοὺς τῆς ὀρθῆς τυχεῖν

παιδείας. Id. Legg. VI. 766. A. VII. 796. A: *τὰ ... ἐξ ὀρθῆς πάλης*. Ep. VII. 330. E: *τοῖς ... ἔξω ... βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας*. Tim. 71. C: *ἐξ ὀρθοῦ κατακάμπτουσα*. Ep. VII. 330. D: *κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας*. Critia 109. B: *οὐ γὰρ ἂν ὀρθὸν ἔχοι λόγον θεοὺς ἀγνοεῖν τὰ πρέποντα ἑκάστοις αὐτῶν*. Legg. X. 890. D: *κατὰ λόγον ὀρθόν*. Polit. 293. A: *τὴν ... ὀρθὴν ἀρχὴν ... ζητεῖν*. Pol. X. 601. E: *πίστιν ὀρθὴν ἕξει περὶ κάλλους τε καὶ πονηρίας*. Tim. 53. D: *μίαν ... ὀρθὴν ἔχοντος ἑκατέρου γωνίαν*. Legg. I. 638. E: *ὀρθὴν μέθοδον*. Phaedr. 238. B: *δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης*. Conv. 190. A: *εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι*. Pol. V. 464. E: *τόδε ὀρθὸν ἔχει ... οὗτος ὁ νόμος*. VII. 540. D: *τὸ ... ὀρθὸν περὶ πλείστου ποιησάμενοι*. Tim. 44. B: *κατ' ὀρθόν* (*recte*). Id. Sis. 391. A. Etiam i. q. adiect. Legg. II. 652. A: *ἐν τῇ κατ' ὀρθὸν χρείᾳ*. Theaet. 173. C: *σμικροὶ ... καὶ οὐκ ὀρθοὶ* (*erecti*, h. e. *celsi*) *τὰς ψυχάς*. Conv. 190. D: *βαδιοῦνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν*. Ion. 535. C: *ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου*. Ep. VII. 327. B: *ἣν* (*διάνοιαν*) *αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν*. Pol. VII. 517. C: *ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία*. Tim. 55. B: *εἰς τὸ κέντρον τὰς ὀρθὰς γωνίας ξυνάγον*. C. 71. D: *πάντα ὀρθὰ ... ἀπευθύνουσα*. Conv. 180. C: *ὀρθότερόν ἐστι ... προῤῥηθῆναι ὁποῖον δεῖ ἐπαινεῖν*. Pol. II. 362. A: *τὸ ... τοῦ Αἰσχύλου πολὺ ἦν ἄρα ὀρθότερον λέγειν κατὰ τοῦ ἀδίκου*. Gorg. 485. A: *τὸ ὀρθότατόν ἐστιν ἀμφοτέρων μετασχεῖν*. Polit. 294. C: *ἐπειδήπερ οὐκ ὀρθότατον ὁ νόμος*. Crat. 424. B: *ἆρα οὐκ ... ὀρθότατόν ἐστι διελέσθαι τὰ στοιχεῖα πρῶτον —;* Pol. III. 414. A. Legg. II. 667. C: *τοῦτ' αὐτὸ εἶναι ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀρθότατον*.

ὀρθότης, *ἡ*, *recta* vel *vera ratio*. Crat. 422. D: *ὅτι ... μία γέ τις ἡ ὀρθότης παντὸς ὀνόματος*. 428. E: *ὀνόματος ... ὀρθότης ἐστὶν αὕτη ἥτις ἐνδείξεται οἷόν ἐστι τὸ πρᾶγμα*. 432. B. Phil. 37. D: *ἂν ὀρθότης ... προσγίγνηται*. Pol. X. 601. D: *κάλλος καὶ ὀρθότης ἑκάστου σκεύους καὶ ζώου καὶ πράξεως*. Polit. 294. A: *τὸ περὶ τῆς τῶν ἄνευ νόμων ἀρχόντων ὀρθότητος*. Crat. 384. A: *περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος*. 394. E: *ἐάνπερ τῆς ὀρθότητος τυγχάνῃ τὰ ὀνόματα*. Tim. 47. C: *λογισμῶν κατὰ φύσιν ὀρθότητος μετασχόντες*. Legg. I. 627. D: *ὀρθότητός τε καὶ ἁμαρτίας πέρι νόμων*. 642. A: *ἄνευ μουσικῆς ὀρθότητος*. IX. 853. B. Crit. 46. B: *εἰ μετά τινος ὀρθότητος εἴη*. Charm. 172. A: *ὀρθότητος ... ἡγουμένης ἐν πάσῃ πράξει*. Hipp. min. 368. D. Gorg. 506. D: *τάξει καὶ ὀρθότητι* cet. Crat. 411. A: *τίνι ποτὲ ὀρθότητι κεῖται* (*τὰ ὀνόματα*). Phil. 37. D. Legg. V. 734. D. Polit. 293. D: *κατ' οὐδεμίαν ὀρθότητα*. Crat. 383. A: *ὀρθότητά τινα τῶν ὀνομάτων πεφυκέναι καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἅπασιν*. 385. D. Legg. II. 665. C: *μου-*

σικῆς ὀρθότητα εἶναι τὴν ἡδονὴν ταῖς ψυχαῖς πορίζουσαν δύναμιν. 657. A: μέλη τὰ τὴν ὀρθότητα φύσει παρεχόμενα. IV. 721. A: πρὸς ὀρθότητα. VIII. 841. B: ὀρθότητα ἔχον δευτέραν. Euthyd. 282. A: τὴν ... ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἡ παρέχουσα (int. ἐφάνη vel ἐστί). Men. 97. B: πρὸς ὀρθότητα πράξεως.

ὄρθριος, α, ον, *matutinus*. Prot. 313. B: ὄρθριος ἥκων. Legg. XII. 961. B: δεῖν δὲ ὄρθριον εἶναι τὸν σύλλογον.

ὄρθρος, ὁ, *diluculum*. Crit. 43. A: ὄρθρος βαθύς. Prot. 310. A: ἔτι βαθέος ὄρθρου. Legg. VII. 808. C. XII. 951. D: ἀπ' ὄρθρου μέχριπερ ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ. Locr. 97. A: ποτ' ὄρθρον.

ὀρθῶ, *erigo, attollo*; *servo* vel *salvum praesto*. Lach. 181. A: ὅτι ὀρθοῖς τὸν πατέρα. Tim. 90. B: ὀρθοῖ πᾶν τὸ σῶμα. Men. 99. C: ᾗ (εὐδοξίᾳ) οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες χρώμενοι τὰς πόλεις ὀρθοῦσιν. Legg. XII. 957. D: ἃ δεῖ κεκτημένον ἐν αὐτῷ ... τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν αὐτόν τε ὀρθοῦν καὶ τὴν πόλιν. Lach. 181. B: τὴν πατρίδα ὀρθοῦντα. Phaedr. 244. B: ὅσοι ... ὤρθωσαν.

ὀρθῶς, *recte; bene; vere*. Prot. 316. C: ὀρθῶς ... προμηθεῖ ... ὑπὲρ ἐμοῦ. 338. B: οὐκ ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸν χείρω τῶν βελτιόνων ἐπιστατεῖν. Pol. I. 331. D: ὀρθῶς ... λέγεις. Tim. 88. C: εἰ μέλλει δικαίως τις ἅμα μὲν καλὸς ἅμα δὲ ἀγαθὸς ὀρθῶς κεκλήσεσθαι. — In resp. absol. ὀρθῶς et ὀρθῶς γε (Prot. 359. E. Pol. VII. 539. D. al.). — Absolute ponitur ita ut verbum ex antecc. repeti oporteat. Pol. I. 339. C: τὸ δὲ ὀρθῶς (int. ex antecc. τιθέναι) ἆρα τὸ τὰ ξυμφέροντά ἐστι τίθεσθαι ἑαυτοῖς —; Legg. III. 697. B: ἔστι δὲ ὀρθῶς (int. τιμάς τε καὶ ἀτιμίας διανέμειν) ἄρα τιμιώτατα ... τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθὰ κεῖσθαι. Euth. 2. C: ὀρθῶς (int. τῶν πολιτικῶν ἄρχεσθαι) γάρ ἐστι cet. De lucri cup. 227. C. Similiter Pol. V. 449. C: τὸ ὀρθῶς τοῦτο. — Instar adiectivi ponitur (omisso videlicet verbi εἶναι participio). Phaed. 67. B: τοὺς ὀρθῶς φιλομαθεῖς. Pol. I. 341. C: ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης. — Pol. VII. 515. D: ὅτι ... ὀρθότερα βλέπει. Phil. 49. C: ὀρθότατα λέγεις. Pol. II. 382. B. Tim. 25. A. al. In resp. absol. Phaedr. 275. D. Phil. 65. A. al.

ὀριγνῶμαι, *appeto*. Ax. 366. A: τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀριγνωμένη (sic Par. A. c. al. Vulg. ὀρεγομένη).

ὁρίζω, *definio; termino; secerno; statuo*. Theaet. 146. E: οὐκοῦν ... τοῦτο ὁρίζεις; Locr. 100. D: λόγος δ' ὁρίζει τᾶ εἰς τὸ μέσον καὶ ἀπὸ τῶ μέσω νεύσει. Crat. 410. C: διὰ τὸ ὁρίζειν χειμῶνάς τε καὶ θέρη cet. Tim. 53. A: τὰ ... ἀνομοιότατα πλεῖστον αὐτὰ ἀφ' αὑτῶν ὁρίζειν (*secernere*). Legg. XII. 944. A: ὁρίζειν ... κατὰ μέρη. VIII. 843. A: σμικρὸν λίθον (κινεῖν) ὁρίζοντα φιλίαν τε καὶ ἔχθραν ἔνορκον παρὰ θεῶν. Crat. 410. C: ὁρίζουσαι. Legg. IX. 864. E: ὃν (χρό-

νον) *ὁ νόμος ὥρισεν*. Phaedr. 238. D: *εἴρησαί τε καὶ ὥρισται*. Conv. 182. A: *ἁπλῶς ... ὥρισται* (*ὁ νόμος*). Pol. IV. 439. E: *ταῦτα ... δύο ἡμῖν ὡρίσθω εἴδη ἐν ψυχῇ ἐνόντα*. Legg. XI. 916. D. Charm. 171. A. Euth. 9. D: *ἆρ' οὕτω βούλει ἡμῖν ὡρίσθαι νῦν περὶ τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ἀνοσίου; C: οὐ τούτῳ ἐφάνη ἄρτι ὡρισμένα τὸ ὅσιον καὶ μή*. Charm. 171. A: *καὶ ἡ ἰατρικὴ ... ἑτέρα εἶναι τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ὡρίσθη τῷ τοῦ ὑγιεινοῦ εἶναι καὶ νοσώδους ἐπιστήμη*. Tim. 51. D: *εἰ δέ τις ὅρος ὁρισθεὶς μέγας διὰ βραχέων φανείη*. Phaedr. 265. D: *ὃ ἔστιν ὁρισθέν*. Theaet. 158. D: *πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι τὸ ἀληθὲς ὁρισθήσεται*. — Med. *definio*; etiam *existimo*; *pono*, *statuo* vel *constituo*. Gorg. 470. B: *εἰπὲ τίνα ὅρον ὁρίζει*. Phaed. 105. A: *εἰ οὕτως ὁρίζει*. Theaet. 187. C: *τὴν ἀληθῆ δόξαν ἐπιστήμην ὁρίζει;* Pol. VIII. 562. B: *ὃ δημοκρατία ὁρίζεται ἀγαθόν*. Charm. 173. A: *οὖσα οἵαν νῦν ὁριζόμεθα*. Phaedr. 277. B: *κατ' αὐτὸ ... πᾶν ὁρίζεσθαι*. Gorg. 453. A. Parm. 135. C. Pol. IV. 436. B. Phaedr. 265. D: *ἕκαστον ὁριζόμενος*. Gorg. 475. A: *ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν*. Pol. I. 345. C. II. 376. B: *συνέσει τε καὶ ἀγνοίᾳ ὁριζόμενον τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον*. Theaet. 158. E: *οἱ τὰ ἀεὶ δοκοῦντα ὁριζόμενοι τῷ δοκοῦντι εἶναι ἀληθῆ*. Soph. 246. A: *ταὐτὸν σῶμα καὶ οὐσίαν ὁριζόμενοι*. Pol. VI. 505. C: *οἱ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ὁριζόμενοι*. Gorg. 491. C: *τότε ... τοὺς βελτίους τε καὶ κρείττους τοὺς ἰσχυροτέρους ὡρίζου*. Pol. V. 455. C. Gorg. 513. D: *οὐ ταῦτα ἦν ἃ τότε ὡριζόμεθα;* Pol. V. 454. B. Phaedr. 263. D: *εἰ ὡρισάμην ἔρωτα*. Menex. 239. E: *μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὡρίσατο*. Theaet. 148. A: *μῆκος ὡρισάμεθα*. Soph. 263. C. Pol. VI. 490. D. Charm. 163. E: *σαφέστερον ὅρισαι*. Phaed. 104. C: *βούλει οὖν ... ὁρισώμεθα ὁποῖα ταῦτ' ἐστίν;* Pol. VIII. 558. D. Legg. I. 643. A. Phaed. 104. E: *ὃ ... ἔλεγον ὁρίσασθαι*. Phaedr. 277. B: *ὁρισάμενος*. Soph. 222. C: *τὴν ... λῃστικὴν ... βίαιον θήραν ὁρισάμενοι*. Phil. 66. C. Phaedr. 239. D: *ἓν κεφάλαιον ὁρισαμένους*. Theaet. 190. D: *εἴ τις ὁριεῖται δόξαν εἶναι ψευδῆ τὸ ἑτεροδοξεῖν*. 208. B. Parm. 135. A. B. Legg. V. 737. D: *ὁριούμεθα ἔργῳ καὶ λόγοις*. I. 632. A: *ὁριστέον τό τε καλὸν καὶ μή*.

ὁρίζων, *ὁ*, *orbis finiens* (Cic.). Locr. 97. A: *ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα*. D: *κατ' ἀποτομὰς τῶν ὁριζόντων*.

ὀρικός, *ή*, *όν*, *mularis*. Lys. 208. B: *ἀλλὰ τοῦ ὀρικοῦ ζεύγους ... ἐπιτρέπουσί σοι ἄρχειν*.

ὅριον, *τό*, *terminus*, *finis*. Legg. X. 909. C: *ἔξω τῶν ὁρίων ἐκβάλλειν ἄταφον*. IX. 873. D: *ἐν τοῖς τῶν δώδεκα ὁρίοισι μερῶν*. VIII. 842. E: *μὴ κινείτω γῆς ὅρια μηδεὶς* cet. Id. 843. B. IX. 873. B: *εἰς τὰ τῆς χώρας ὅρια φέροντες*. Menex. 240. B: *ἐπὶ τὰ ὅρια ἐλθόντες τῆς Ἐρετρικῆς οἱ στρατιῶται αὐτοῦ* cet.

ὅριος, ὁ, Lat. *Terminus* (terminorum praeses et custos). Legg. VIII. 842. E: *Διὸς ὁρίου ... νόμος.*

ὁρισμός adhuc legeb. Polit. 282. E. pro *διορισμός,* quod Cl. ΔΞ al. praestiterunt.

ὅρκος, ὁ, iusiurandum. Phaedr. 236. D: *ὁ δέ μοι λόγος ὅρκος ἔσται.* Critia 119. E. Legg. XI. 917. C: *ἔπαινος δὲ ὅρκος τε περὶ παντὸς τοῦ πωλουμένου ἀπέστω.* Legg. III. 691. A: *ὃ λόγῳ τε καὶ ὅρκῳ ἐπήνεσαν.* Conv. 183. B: *ἐκβάντι τὸν ὅρκον* (v. *τῶν ὅρκων*). Legg. XII. 948. C: *διδοὺς ... ὅρκον τοῖς ἀμφισβητοῦσιν.* Phaedr. 240. E: *μετὰ πολλῶν ὅρκων τε καὶ δεήσεων.* Pol. II. 379. E. Legg. III. 701. C. 692. B: *ὅρκοις μετριάσαι ψυχὴν νέαν λαβοῦσαν ἀρχήν.* Conv. 183. A: *ὅρκους ὀμνύντες.* Pol. IV. 443. A: *κατὰ ὅρκους ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ὁμολογίας.* Legg. X. 908. C. XI. 917. A: *ὅρκους ὀμνὺς ψευδεῖς.* XII. 949. B: *δέχεσθαί τε ὅρκους παρ' ἀλλήλων ... καὶ διδόναι κυρίως.* Menex. 243. A.

ὁρκωμόσιον, τό, iusiurandum. Phaedr. 241. A: *ὅπως τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις ἐμπεδώσῃ* (sic pro vulg. *ἐμπεδώσει* Cl. c. plur. al.). Critia 120. B: *ἐπὶ τὰ τῶν ὁρκωμοσιῶν καύματα χαμαὶ καθίζοντες* (ubi e Vat. *ὁρκωμοσίων* scrib. videtur; *ὁρκωμόσια,* int. *ἱερά, hostia,* h. l. *hostia combusta*).

ὁρμαθός, ὁ, series, catena. Ion. 533. E: *ὥστ' ἐνίοτε ὁρμαθὸς μακρὸς ... σιδηρίων καὶ δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται.* Ib. *ἐνθουσιαζόντων ὁρμαθός.* 536. A. Etiam *turba.* Pol. III. 387. A. (Hom.).

ὁρμή, ἡ, impetus (animi impet., h. e. *motus* vel *instinctus*); *susceptio; conatus; appetitio, studium.* Phaedr. 279. A: (*εἰ*) *ἐπὶ μείζω ... τις αὐτὸν ἄγοι ὁρμὴ θειοτέρα.* Parm. 135. D: *καλὴ ... καὶ θεία ... ἡ ὁρμὴ ἣν ὁρμᾷς ἐπὶ τοὺς λόγους.* Phil. 35. C: *ἡ ... ὁρμὴ ... ἐπὶ τοὐναντίον ἄγουσα.* Def. 415. E: *ὁρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ* (*θυμός*). Parm. 130. B: *τῆς ὁρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους.* Pol. X. 611. E: *ὑπὸ ταύτης τῆς ὁρμῆς ἐκκομισθεῖσα ἐκ τοῦ πόντου.* Legg. IX. 866. E: *παρὰ χρῆμα τῆς ὁρμῆς γενομένης.* Ep. VII. 325. D: *πολλῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά.* Tim. 25. B: *μιᾷ ... ἐπεχείρησεν ὁρμῇ δουλοῦσθαι.* 27. C: *ἐπὶ παντὸς* (v. *πάσῃ*) *ὁρμῇ ... πράγματος.* Legg. III. 698. E. Soph. 228. C: *κατ' ἑκάστην ὁρμήν.* Polit. 273. A: *ἐναντίαν ὁρμὴν ὁρμηθείς.* 305. D: *γιγνώσκουσαν τὴν ἀρχήν τε καὶ ὁρμὴν τῶν μεγίστων ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγκαιρίας τε πέρι καὶ ἀκαιρίας.* Crat. 412. B: *τὴν ... ταχεῖαν ὁρμήν.* Phil. 35. D: *ψυχῆς ξύμπασαν τήν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν.* 57. D: *αἱ* (*τέχναι*) *περὶ τὴν τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμήν.* Pol. V. 451. C: *κατ' ἐκείνην τὴν ὁρμὴν ἰοῦσιν.* VI. 506. E. Locr. 103. E: *ἐγείροισαι τὰν ὁρμάν.* Pol. VI. 511. B: *οἷον ἐπιβάσεις τε καὶ ὁρμάς.* Locr. 103. A.

ὁρμητικός, ή, όν, *appetens*, cum v. δύναμις, *facultas appetendi* vel *cupiditas*. Locr. 102. E: ὁρμητικᾶς.

ὅρμος, ὁ, *monile*. Pol. IX. 390. A: Ἐριφύλη ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὅρμον δεξαμένη.

ὁρμῶ, *impello*, *incito*. Phaedr. 255. D: τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὥρμησε πτεροφυεῖν. Ion. 534. C: ἐφ' ὃ ἡ Μοῦσα αὐτὸν ὥρμησεν. Pol. V. 466. B: (ὥστε) ἀνόητος ... δόξα ἐμπεσοῦσα εὐδαιμονίας πέρι ὁρμήσει αὐτὸν ... ἐπὶ τὸ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ πόλει οἰκειοῦσθαι. Legg. IX. 875. B: ἐπὶ πλεονεξίαν ... ἡ θνητὴ φύσις αὐτὸν ὁρμήσει ἀεί. Conv. 181. D: τοὺς ... ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὡρμημένους. — Intrans. (act. et med.) est vern. *ausgehen*, h. e. *aufbrechen* (*proficisci*), *hervorbrechen* (*progredi*, *erumpere*), *von etwas ausgehen* (h. e. *egredi*), *auf etwas* vel *auf einen ausgehen* et *losgehen* (h. e. *contendere*, *appetere*; *aggredi*, *adoriri*) et i. q. *unternehmen*, *sich vorsetzen*, *beginnen*. Parm. 135. D: θεία ... ἡ ὁρμὴ ἣν ὁρμᾷς ἐπὶ τοὺς λόγους. Phaedr. 251. D: ᾗ τὸ πτερὸν ὁρμᾷ. Pol. IV. 439. B: ἐπὶ τοῦτο ὁρμᾷ. Alc. I. 111. B: ἆρ' οὐ ... ἐπὶ ταὐτὰ ὁρμῶσιν —; Phaedr. 238. B: δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης. Ion. 535. B: ἢ Ἀχιλλέα ἐπὶ τὸν Ἕκτορα ὁρμῶντα. Pol. I. 336. B: ὥρμα ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου. Euthyd. 277. C. Polit. 264. E: ἐφ' ὅ γε μέρος ὥρμηκεν ἡμῖν ὁ λόγος. 274. B: οὗ ... ἕνεκα ὁ λόγος ὥρμηκε πᾶς. Pol. IX. 582. C. Legg. I. 641. D: ὡρμήκαμεν. III. 694. C. Phaed. 100. A: ταύτῃ γε ὥρμησα. Phaedr. 251. B: ὥρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ῥίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός. Soph. 242. C: ὅστις ... ἐπὶ κρίσιν ὥρμησε cet. Pol. II. 366. D: ὅθενπερ ἅπας ὁ λόγος οὗτος ὥρμησε. Legg. III. 692. C: οὐκ ἄν ποτε ὁ Περσικὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ... στόλος ὥρμησε. Prot. 314. B: ὥσπερ ὡρμήσαμεν, ἴωμεν. Pol. V. 451. C: ἥνπερ (ὁρμὴν) τὸ πρῶτον ὡρμήσαμεν. 452. B: ἐπείπερ ὡρμήσαμεν λέγειν. III. 391. D: ὡς ... ὥρμησαν οὕτως ἐπὶ δεινὰς ἁρπαγάς. Conv. 190. A: ὁπότε ταχὺ ὁρμήσειε θεῖν. Legg. VII. 799. D. Apol. 21. A. Phaed. 112. B: ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὁρμήσῃ. Pol. IV. 424. A: πολιτεία ἐάνπερ ἅπαξ ὁρμήσῃ εὖ. 425. B: ὅπῃ ἄν τις ὁρμήσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἑπόμενα εἶναι. Tim. 79. E: ὅταν ... ἐπὶ θἄτερα ὁρμήσῃ. Pol. IV. 436. B: ὅταν ὁρμήσωμεν. VI. 510. D: οὐ ἂν ἐπὶ σκέψιν ὁρμήσωσι. I. 354. B: ὁρμῆσαι ἐπὶ τὸ σκέψασθαι cet. Conv. 185. E: ὁρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον καλῶς. Pol. IX. 572. C: ὁρμήσας εἰς ὕβριν cet. Ep. II. 313. B: θείᾳ μοίρᾳ κατὰ τοῦθ' ὁρμήσας. VII. 332. D: ἐπὶ ταῦτα ὁρμήσαντα φίλους ἄλλους αὑτῷ κτήσασθαι. Pol. VI. 487. C: ἐπὶ φιλοσοφίαν ὁρμήσαντες. Legg. VI. 783. A: ἔρως ὀξύτατος ὕστατος ... ὁρμᾶται. X. 886. B: ἐπὶ τὸν ἀσεβῆ βίον ὁρμᾶσθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Theag. 129. B: αὖθις ὡρμᾶτο ἰέναι. Soph. 228. C: ἐπ' ἀλήθειαν ὁρμωμένης ψυχῆς. Gorg. 502. C: ὅτι πρὸς τὴν ἡδονὴν μᾶλλον

ὥρμηται (ἡ τῶν τραγῳδιῶν ποίησις). Theaet. 184. A: οὗ ἕνεκα ὁ λόγος ὥρμηται. Pol. IX. 581. A: τὸ θυμοειδὲς οὐ πρὸς τὸ κρατεῖν ... φαμὲν ... ἀεὶ ὅλον ὡρμῆσθαι; Charm. 156. E: πάντα ... ἔφη ἐκ τῆς ψυχῆς ὡρμῆσθαι καὶ τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ τῷ σώματι καὶ παντὶ τῷ ἀνθρώπῳ. Legg. XII. 962. E: τῶν δ' ἡ προθυμία πρὸς τὸν ἐλεύθερον δὴ βίον ὡρμημένη. Ep. VII. 347. A: ταύτης ὡρμημένον ἐκ Διονυσίου οἰκίας. Phaed. 101. E: περί τε τῆς ἀρχῆς διαλεγόμενος καὶ τῶν ἐξ ἐκείνης ὡρμημένων. Legg. III. 682. B: ποταμοὺς ... ἄνωθεν ἐκ τῆς Ἴδης ὡρμημένους. Phaedr. 255. C: πάλιν ὅθεν ὡρμήθη φέρεται. Polit. 273. A: ἐναντίαν ὁρμὴν ὁρμηθείς. Legg. VI. 765. E: ἡ πρώτη βλάστη καλῶς ὁρμηθεῖσα. Tim. 24. E: ἔξωθεν ὁρμηθεῖσαν (δύναμιν) ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. Phaed. 101. D: τὰ ἀπ' ἐκείνης (τῆς ὑποθέσεως) ὁρμηθέντα.

ὄρνεον, τό, *avis*. Phaedr. 274. C: οὗ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερὸν cet. Phaed. 85. A: ὅτι οὐδὲν ὄρνεον ᾄδει, ὅταν πεινῇ cet. Crat. 392. A: τῷ αὐτῷ ὀρνέῳ. Pol. III. 397. A: ὀρνέων φθόγγους. Tim. 91. D: τὸ ... τῶν ὀρνέων φῦλον. De lege 319. A: ξύλα καὶ ὄρνεα (ἱερὰ εἶναι).

ὀρνιθευτής, ὁ, *auceps*. Legg. VII. 824: τὸν ὀρνιθευτήν.

ὀρνιθευτικός, ή, όν, in re pos. *ad aucupium pertinens*; fem. *aucupium*. Soph. 220. B: τοῦ πτηνοῦ ... γένους πᾶσα ἡμῖν ἡ θήρα λέγεταί πού τις ὀρνιθευτική (sic Cl. c. al. Vulg. ὀρνιθοθηρευτική).

ὄρνις, ὁ et ἡ, *avis*. Ep. VII. 348. A: καθάπερ ὄρνις ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι. Phaedr. 249. D: ὄρνιθος δίκην βλέπων ἄνω. Crat. 392. A. Legg. III. 680. E: οἷς ἑπόμενοι καθάπερ ὄρνιθες ἀγέλην μίαν ποιήσουσι. XII. 956. A: ὄρνιθές τε καὶ ἀγάλματα. Phaedr. 244. C: διὰ ... ὀρνίθων ποιουμένην (τὴν ζήτησιν τοῦ μέλλοντος). Pol. V. 459. A: τῶν γενναίων ὀρνίθων μάλα συχνούς. B. Legg. VII. 789. B: ὀρνίθων θρέμματα. XII. 952. E: καθάπερ οἱ τῶν ὀρνίθων διαπορευόμενοι. Theaet. 197. C: ὄρνιθας ἀγρίας ... θηρεύσας. Legg. VII. 814. B. **augurium*. Ep. VII. 336. C: ὡς δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν. Phil. 67: οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντεις ὄρνισιν.

ὀρός, ὁ, *serum*. Tim. 83. C: ὁ ... αἵματος ὀρὸς (sic Par. A. c. al. Vulg. ὀῤῥὸς) πρᾶος. D: φλέγματος ... ὀρός.

ὄρος, τό, *mons*. Critia 113. C: ἦν ὄρος βραχὺ πάντῃ. Eryx. 400. A: ἐκ τοῦ ὄρους. Theaet. 174. E: ἐν ὄρει. Critia 118. B: τὰ ... περὶ αὐτὸν ὄρη. 111. C: τῶν ... ὀρῶν ἔστιν ἃ cet. 118. D. 119. A. Legg. III. 680. B: ὀρέων (Hom.). IV. 704. C: πεδίων τε καὶ ὀρῶν cet. VIII. 833. B: δι' ὀρῶν. Phaed. 116. E: ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσι. Tim. 22. D: οἱ ... ἐν ὄρεσι ... βουκόλοι. Critia 111. C. Legg. III. 678.

D. Phaed. 110. D: τὰ ὄρη ... καὶ τοὺς λίθους. Tim. 22. D: κατ' ὄρη. Critia 107. C. 114. E.

ὅρος, ὁ, *terminus*, *finis*; *definitio*, *descriptio*; etiam *distinctio*; *modus*, *ratio* (vern. *Verhältniss*); *praescriptum*, *norma* (iudicandi al.). Gorg. 488. C: ἦ ὁ αὐτὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ βελτίονος καὶ τοῦ κρείττονος; Phil. 56. D: οὐ σμικρὸς ὅρος. Pol. I. 331. D: οὐκ ἄρα οὗτος ὅρος ἐστὶ δικαιοσύνης ἀληθῆ τε λέγειν cet. VIII. 551. C. Tim. 51. D. Legg. V. 744. D: πενίας ... ὅρος. VI. 772. B: ἕως ἂν ὅρος ἱκανὸς δόξῃ τῶν τοιούτων νομίμων ... γεγονέναι. IX. 878. B: ἔστι δὲ οὐ πάντων ... τῶν ὄντων ὅρος ὅρῳ προςμιγνύς. XII. 954. C: τῶν ἀμφιςβητησίμων χρόνου ὅρος. Lys. 209. C: τῷ γείτονι ἆρ' οὐχ ὁ αὐτὸς ὅρος ὥσπερ τῷ πατρὶ περὶ σοῦ; Hipp. mai. 283. B: τούτου δ' ὅρος ἐστὶν ἄρα ὃς ἂν (i. q. *si quis*) πλεῖστον ἀργύριον ἐργάσηται. Menex. 238. D: εἷς ὅρος cet. Locr. 97. D: ὅρος τε ὄρφνας καὶ ἁμέρας. Def. 414. D: ὅρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος. Tim. 70. E: εἰς τὰ μεταξὺ τῶν τε φρενῶν καὶ τοῦ πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ὅρου. Phaedr. 237. C: ὁμολογίᾳ θέμενοι ὅρον. Gorg. 470. B: εἰπὲ τίνα ὅρον ὁρίζει. Soph. 247. E: τίθεμαι ... ὅρον, τὰ ὄντα ὡς ἔστιν οὐκ ἄλλο τι πλὴν δύναμις. 248. C. Polit. 266. E: ἐπὶ τὸν τοῦ βασιλέως ὅρον. 293. C: τοῦτον ὅρον ὀρθὸν εἶναι μόνον ἰατρικῆς καὶ ἄλλης ἡστινοςοῦν ἀρχῆς. Pol. II. 373. D: ὑπερβάντες τὸν τῶν ἀναγκαίων ὅρον (*modum*). VIII. 551. A: ὅρον πολιτείας ὀλιγαρχικῆς ταξάμενοι πλῆθος χρημάτων. Tim. 69. E: ἰσθμὸν καὶ ὅρον διοικοδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους. Legg. I. 626. B: ὃν ... ὅρον ἔθου τῆς εὖ πολιτευομένης πόλεως. 638. A: διὸ φανερὸν ὅρον τοῦτον οὐκ ἄν ποτε λέγοιμεν ... περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ μή. IV. 714. C: τὸν φύσει ὅρον τοῦ δικαίου λέγεσθαι κάλλισθ' οὕτως. VI. 785. B: γάμου ... ὅρον εἶναι κόρῃ cet. Soph. 231. A: οὐ γὰρ περὶ σμικρῶν ὅρων τὴν ἀμφισβήτησιν οἴομαι γενήσεσθαι cet. Tim. 25. C: ἐντὸς ὅρων Ἡρακλείων. Legg. VI. 778. E: τῶν ὅρων τῆς χώρας ... ἐπιβαίνειν. IX. 878. B: ἐν μέσῳ ὅρων. Polit. 292. A: τούτοις τοῖς ὅροις ὁρισθεῖσαν. 293. E: κατὰ τοὺς τοιούτους ὅρους. Phil. 17. C: τοὺς ὅρους τῶν διαστημάτων. Pol. IV. 443. D: ὥσπερ ὅρους τρεῖς ἁρμονίας. Tim. 36. B. Critia 110. D. Legg. VIII. 843. C: ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους. 849. E: ἐν οἷς ἂν νομοφύλακες ... ὅρους θῶνται τῶν ὠνίων. IX. 855. A: ὑπὲρ τοὺς τῆς χώρας ὅρους ἀφανισθείς. X. 899. C: τῷ ... μὴ νομίζοντι θεοὺς ... εἰπόντες ὅρους ἀπαλλαττώμεθα. XI. 916. D: ἢ μείζους ἢ ἐλάττους ὅρους ἀεὶ δεῖ διασαφεῖν.

ὀροφή, ἡ, *lacunar* (vern. *Decke*). Critia 116. E: τῇ κορυφῇ τῆς ὀροφῆς ἐφαπτόμενον. Pol. VII. 529. B: ἐν ὀροφῇ ποικίλματα θεώμενος. Critia 116. D: τὴν ... ὀροφὴν ἐλεφαντίνην ... πᾶσαν ... πεποικιλμένην.

ὄροφος, ὁ, *tectum.* Pol. III. 417. A: οὐδ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄροφον ἰέναι.

ὀῤῥωδῶ, *metuo.* Conv. 213. D: ὡς ἐγὼ τὴν τούτου μανίαν... πάνυ ὀῤῥωδῶ. Euth. 3. A: ἀλλ' ὀῤῥωδῶ μὴ τοὐναντίον γένηται. Alc. I. 135. E.

ὀρτυγοθήρας, ὁ, *coturnicum venator.* Euthyd. 290. D: οἱ ὀρτυγοθῆραι.

ὀρτυγοτρόφος, ὁ, *qui coturnices alit.* Euthyd. 290. D: τοῖς ὀρτυγοτρόφοις.

ὄρτυξ, ὁ, *coturnix.* Lys. 211. E: τὸν ἄριστον ἐν ἀνθρώποις ὄρτυγα. Hipp. mai. 295. D.

ὄρυγμα, τό, *fossa.* Legg. VI. 779. C: ὀρύγμασιν.

ὀρύττω, *fodio.* Legg. VIII. 844. B: ὀρυττέτω. Euthyd. 288. E: ἄνευ ... τοῦ ὀρύττειν τὴν γῆν. Critia 114. E: τὸ γένος ἐκ γῆς ὀρυττόμενον. Ib. ὑπὸ μεταλλείας ὀρυττόμενα. 118. C: πλέθρου ... βάθος ὀρώρυκτο. Ib. ὀρυχθεῖσα.

ὀρφανία, ἡ, *orbitas.* Legg. XI. 927. E: ἡ παρ' ἡμῖν ὀρφανία. V. 741. A: δι' ὀρφανίας. XI. 926. E: ἡ τῆς ὀρφανίας τύχη. Menex. 249. A: ὀρφανίαν. Crit. 45. D: ἐν ταῖς ὀρφανίαις.

ὀρφανικός, ή, όν, *pupillaris.* Legg. XI. 928. A: τὸν τῆς ὀρφανικῆς μετειληφότα τύχης. 922. A: πλήν γε ὀρφανικῶν (ξυμβολαίων).

ὀρφανός, ή, όν, *orbus* (pr. et trop., ut Lat.). Alc. II. 147. A: ὀρφανὸς .... ὢν ταύτης τῆς ἐπιστήμης. Phaedr. 239. E: τῶν φιλτάτων ... ὀρφανόν. Theaet. 164. E. Legg. V. 730. D: παίδων ... ὀρφανὸν αὐτῷ γενέσθαι τὸν βίον. Pol. VI. 495. C: ὥσπερ ὀρφανὴν ξυγγενῶν. Phaed. 116. A: ἡγούμενοι ... διάξειν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. Pol. VIII. 554. C: εἰς τὰς τῶν ὀρφανῶν ἐπιτροπεύσεις. Legg. VI. 766. C: ὀρφανῶν ἐπίτροπος. IX. 877. C. al. Legg. XI. 926. C: τοῖς ὀρφανοῖς καὶ ὀρφαναῖς. D. E. 927. D: ἐπιτρόποισι ... περὶ ὀρφανούς. C: αὐτοῖς (αὖ τοῖς?) εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι. Crit. 45. D.

ὄρφνη, ἡ, *nox.* Locr. 97. C: ὄρφνας καὶ ἁμέρας. Id. D.

ὄρφνινος, η, ον, *fuscus.* Tim. 68. C: ὄρφνινον (χρῶμα).

ὄρχησις, ἡ, *saltatio.* Legg. II. 654. B: χορεία ... ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστιν. VII. 795. D: τὰ ... γυμναστικῆς αὖ δύο, τὸ μὲν ὄρχησις, τὸ δὲ πάλη. Crat. 406. D: ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ὀρχήσεως. Legg. II. 654. D. VII. 813. A: ὀρχήσεώς τε πέρι καὶ ὅλης τῆς περὶ τὸ σῶμα γυμναστικῆς. 800. A: μηδ' ἐν ὀρχήσει κινείσθω. II. 654. E: ᾠδὴν καὶ ὄρχησιν. 673. A: ἃ παιζόντων ὄρχησιν εἴπομεν. D. VII. 813. E: τὴν ἐν ὅπλοις ὄρχησιν. 815. B: τὴν ... εἰρηνικὴν ὄρχησιν. II. 654. A: ὀρχήσεσιν. VI. 764. E. VII. 796. C. II. 660. B: περὶ ... τὰς ὀρχήσεις. VII. 798. E: κατὰ ὀρχήσεις ἢ κατὰ μελῳδίας. 802. A.

ὀρχηστής, ὁ, saltator. Legg. VII. 813. B: *ὀρχησταί.* Euthyd. 276. D: *ὥσπερ οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησταί.*

ὀρχηστικός, ή, όν, saltatorius. Legg. VII. 816. A: *τὴν ὀρχηστικὴν ... τέχνην ξύμπασαν.*

ὀρχήστρα, ἡ, orchestra. Apol. 26. E: *ἐκ τῆς ὀρχήστρας.*

ὀρχηστρίς, ἡ, saltatrix. Legg. VII. 813. B: *ὀρχηστρίδες.* Prot. 347. D: *οὔτε ὀρχηστρίδας.*

ὀρχοῦμαι, salto, saltando exprimo vel *exhibeo.* Legg. II. 654. B: *καλῶς ὀρχεῖται.* Ib. *καλὰ ὀρχεῖται.* Euthyd. 277. E: *οἷον ὀρχεῖσθον παίζοντε.* Crat. 407. A: *τὸ ... αὐτὸν ... μετεωρίζειν ... ὀρχεῖσθαι καλοῦμεν.* Legg. II. 654. B. VII. 813. B. Euthyd. 294. D. Legg. VII. 803. E: *ὁποῖα ... ᾄδων ἄν τις καὶ ὀρχούμενος ἀμφότερα ταῦτα πράττοι.* Ib. *τίνας δὴ παιδιὰς ... ᾄδοντα καὶ ὀρχούμενον* cet. II. 653. E: *οἷον ὀρχούμενα μεθ' ἡδονῆς.* VII. 791. A: *ὀρχουμένους.*

ὁρῶ, video, intueor; animadverto; considero. Prot. 319. B: *ὁρῶ ... τοὺς οἰκοδόμους μεταπεμπομένους συμβούλους περὶ τῶν οἰκοδομημάτων.* Phaedr. 229. A: *ὁρᾷς ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;* Pol. I. 327. C: *ὁρᾷς οὖν ἡμᾶς ... ὅσοι ἐσμέν;* In interrogatione ponitur, ut vern. *siehst du* —? Gorg. 491. B. 510. A. Conv. 202. D. Apol. 24. D. al. Extra interrog. *ὁρᾷς* et *ἀλλ' ὁρᾷς* enuntiationi ita praemittitur ut cum seqq. coniunctum sit germ. *offenbar.* Prot. 336. B: *ἀλλ' ὁρᾷς ... δίκαια δοκεῖ λέγειν Πρωταγόρας* cet. Men. 80. E. De lucri cup. 227. D. 228. A. Etiam orationi interiicitur. Theag. 125. A. Pol. VI. 507. C: *τῷ οὖν ὁρῶμεν ἡμῶν αὐτῶν τὰ ὁρώμενα;* Legg. III. 699. E: *ὁρᾶτε γάρ· ἐπειδὴ* cet. Prot. 313. E: *ὅρα ... μὴ ... κινδυνεύῃς.* 331. B: *ἀλλ' ὅρα εἰ διακωλύεις ἀποκρίνασθαι.* Phaed. 118: *ἀλλ' ὅρα εἴ τι ἄλλο λέγεις.* Crat. 410. A. Conv. 189. A: *ὅρα τι ποιεῖς.* 213. D. 192. E: *ἀλλ' ὁρᾶτε εἰ τούτου ἐρᾶτε.* Theag. 130. E: *ὁπότε ἄλλοσε ὁρῴην.* Phaedr. 276. A: *ἄλλον ὁρῶμεν λόγον.* Legg. X. 895. C: *ὁπόταν ψυχὴν ἔν τισιν ὁρῶμεν.* Phaedr. 266. B: *εἰς ἓν καὶ ἐπὶ πολλὰ ... ὁρᾶν.* Pol. VI. 507. C: *τὴν τοῦ ὁρᾶν τε καὶ ὁρᾶσθαι δύναμιν.* VII. 514. B: *εἰς ... τὸ πρόσθεν μόνον ὁρᾶν.* VIII. 567. B: *ὀξέως ... ὁρᾶν ... τίς ἀνδρεῖος* cet. Legg. V. 741. D: *ἥτις ἂν ὀξύτατον ὁρᾶν δοκῇ.* Euth. 5. C: *σὲ μὲν οὐδὲ δοκεῖ ὁρᾶν.* Pol. VI. 488. B: *ὁρῶντα ... βραχύ τι.* X. 596. A: *ἀμβλύτερον ὁρῶντες.* Alc. I. 134. D: *εἰς τὸ θεῖον ... ὁρῶντες πράξετε.* Theaet. 174. E: *ἐπὶ σμικρὸν ὁρώντων.* Pol. VI. 500. C: *εἰς τεταγμένα ἄττα ... ὁρῶντας καὶ θεωμένους.* Ep. III. 317. C: *ἑώρων.* Crat. 426. E: *ἑώρα ... τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ ἥκιστα μένουσαν.* Pol. VII. 515. D. 524. C. IV. 432. D: *οὐχ ἑωρῶμεν ἄρ' αὐτό.* VI. 516. C: *ἑώρων.* Legg. III. 678. C. 699. B. Prot. 310. E: *οὐδὲ ἑώρακα Πρωταγόραν* cet. Alc. I. 112. B: *εἰ μὴ ἑώρακας.* Lach. 185. E. Pol. VI. 499. A: *οὐ πώποτε ἑωράκασιν.* VII. 515. A: *ἑωρακέναι.* 520. C.

VI. 493. C: *μήτε ἑωρακὼς εἴη*. Legg. I. 639. A. Epin. 985. E. Men. 81. C: *ἑωρακυῖα* (*ἡ ψυχή*). Pol. I. 328. C: *διὰ χρόνου γὰρ καὶ ἑωράκειν* (Par. A. et Venet. in ultima correcti *ἑωράκη*) *αὐτόν*. 336. D. Ep. VII. 345. D. Pol. VI. 508. B: *ὁρᾶται ὑπ' αὐτῆς ταύτης*. VII. 524. D. 523. D: *ἐάν τε ἐν μέσῳ ὁρᾶται ἐάν τ' ἐν ἐσχάτῳ*. VI. 507. B: *τὰ μὲν δὴ ὁρᾶσθαί φαμεν, νοεῖσθαι δ' οὔ*. 508. A. 509. D: *τό τε τοῦ ὁρωμένου γένους καὶ τὸ τοῦ νοουμένου*. Parm. 130. A: *ἐν τοῖς ὁρωμένοις* (*in rebus sub adspectum venientibus*). 135. E. Pol. VI. 510. D: *ὅτι τοῖς ὁρωμένοις εἴδεσι προςχρῶνται*. 508. C: *πρός τε ὄψιν καὶ τὰ ὁρώμενα*. Tim. 53. E. Charm. 158. A: *τὰ ... ὁρώμενα τῆς ἰδέας*. Def. 411. A: *ὁραθῆναι*.

ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quae, quod; ὃς ἄν, quicunque* et *si quis*. Etiam est i. q. *qualis*. Phaedr. 243. E: *ἕωσπερ ἂν ᾖς ὃς εἶ*. Gorg. 473. E: *ὅταν τοιαῦτα λέγῃς ἃ οὐδεὶς ἂν φήσειεν ἀνθρώπων*. 511. E: *εἰδὼς ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βελτίους ἐξεβίβασεν ἢ οἵ* (sic Cl. c. plur. al. Vulgo *οἷοι*) *ἐνέβησαν*. Theaet. 197. A: *ὧν γε ὅς εἰμι*. Pol. VII. 529. A: *οὐκ ἀγεννῶς μοι δοκεῖς τὴν περὶ τὰ ἄνω μάθησιν λαμβάνειν παρὰ σαυτῷ ἥ ἐστι*. VIII. 554. A: *οὓς δὴ καὶ ἐπαινεῖ τὸ πλῆθος*. 559. A: *παράδειγμα ἑκατέρων αἵ εἰσι*. Euthyd. 283. D: *οὐκοῦν ὃς μὲν οὐκ ἔστι, βούλεσθε αὐτὸν γενέσθαι, ὃς δ' ἔστι νῦν, μηκέτι εἶναι*. — Ponitur eo casu quo demonstrativum omissum ponendum erat. Gorg. 457. E: *οὐδὲ σύμφωνα οἷς* (i. q. *τούτοις* vel *ἐκείνοις ἃ*) *τὸ πρῶτον ἔλεγες*. Phaed. 61. C: *ἐξ ὧν* (i. q. *ἐκ τούτων ἃ*) *ἐγὼ ἤσθημαι*. 94. C: *ἐναντία ᾄδειν οἷς* (i. q. *τούτοις ἅ*, h. e. *καθ' ἃ* vel *ὡς*) *ἐπιτείνοιτο* cet. — Substantivo vel adiect. subiicitur. Phaedr. 238. A: *τούτων τῶν ἰδεῶν ἐκπρεπὴς ἣ ἂν τύχῃ γενομένη*. Pol. II. 363. A: *τοῖς ὁσίοις ἅ φασι θεοὺς διδόναι*. — Ponitur ita ut coni. *ὅτι* in eo lateat. Conv. 204. B: *ὃν* (i. q. *ὅτι τοῦτον* vel *τοιοῦτον*) *δὲ σὺ ᾠήθης Ἔρωτα εἶναι, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες*. De lege 321. A: *ἀνθ' ὧν* (i. q. *ἀντὶ τούτων ὅτι*) *ἡμᾶς ἠνάγκασε τοὺς δασμοὺς τελεῖν ἐκείνους*. — Semel ponitur ita ut in altero orationis membro alio casu e priori repeti oporteat. Prot. 313. B: *ὃν οὔτε γιγνώσκεις ... οὔτε διείλεξαι οὐδὲ πώποτε*. Phaed. 65. A: *ᾧ μηδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν*. 82. D: *οἷς τι μέλει τῆς αὐτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματα πλάττοντες* (*σώματι πράττοντες*?) *ζῶσι*. Conv. 201. A: *οὗ ἐνδεὴς ἐστι καὶ μὴ ἔχει*. Pol. V. 466. A. VIII. 559. A. — Etiam pronominis personalis eiusque ad pronominis demonstrativi vim accedentis partes agit, ut in *ἦ δ' ὅς, ἦ δ' ἥ*. Pariter Prot. 310. D: *καὶ ὃς γελάσας ... ἔφη*. 312. A: *καὶ ὃς εἶπεν ἐρυθριάσας*. Phaed. ad fin. *καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν*. Theag. 129. B: *καὶ ὃς ἐπέσχε*. Conv. 201. E: *καὶ ἣ ... ἔφη*. 202. B: *καὶ ἣ γελάσασα ... ἔφη*. — Pron. possessiv. Pol. III. 394. A: *τὰ ἃ δάκρυα* (ex Hom.).

ὁσάκις, quoties. Theaet. 143. A: *ὁσάκις Ἀθήναζε ἀφικοίμην.* Charm. 158. A.

ὁσαχῆπερ, quotiescunque. Tim. 43. E: *ὁσαχῆπερ ἦν δυνατόν.*

ὁσημέραι, quotidie. Legg. VIII. 849. D: *πᾶσαν ... ὕλην καύσιμον ὁσημέραι ξένος ὁ βουληθεὶς ὠνείσθω* cet.

ὅσιος, α, ον (etiam *ὁ ἡ*), *sacer; fas* (*quod sine piaculo fieri licet*); voci *ἱερόν* oppos., *id quod etiam in profanos usus adhiberi fas est*; in hom. *sanctus, pius.* Prot. 325. D: *τόδε ... ὅσιον.* Phaed. 62. A: *εἰ τούτοις τοῖς ἀνθρώποις μὴ ὅσιόν ἐστιν αὐτοὺς ἑαυτοὺς εὖ ποιεῖν.* Pol. II. 368. B: *δέδοικα γὰρ μὴ οὐδ' ὅσιον ᾖ ... μὴ βοηθεῖν* (*δικαιοσύνῃ*). V. 458. E: *οὔτε ὅσιον ἐν εὐδαιμόνων πόλει.* Legg. X. 891. A. Euth. 6. E: *ἔστι ... τὸ μὲν τοῖς θεοῖς προςφιλὲς ὅσιον, τὸ δὲ μὴ προςφιλὲς ἀνόσιον.* Def. 415. A. Pol. II. 363. D: *τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου.* Legg. II. 663. D: *τοῦ δικαίου ... καὶ ὁσίου βίου.* Euth. 4. E: *τοῦ ὁσίου τε πέρι καὶ τοῦ ἀνοσίου.* Prot. 325. A: *σωφροσύνη καὶ τὸ ὅσιον εἶναι.* Theaet. 176. B: *δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.* Legg. II. 663. B: *ζῆν τὸν ὅσιον καὶ δίκαιον βίον.* VIII. 831. D: *πρᾶξιν πράττειν ὅσιόν τε καὶ ἀνόσιον καὶ πάντως αἰσχράν.* III. 697. C: *οὔθ' ὅσιον οὔτε πολιτικὸν ἂν δρῴη πρᾶγμα.* VIII. 821. A: *οὐ γὰρ οὐδ' ὅσιον εἶναι.* Pol. X. 615. B: *δίκαιοι καὶ ὅσιοι.* III. 391. E: *οὔθ' ὅσια ταῦτα οὔτ' ἀληθῆ.* 416. E. Legg. XI. 914. E. Pol. II. 363. C: *συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες.* Ep. VII. 335. D: *ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων.* Phaed. 108. A: *ἀπὸ τῶν ὁσίων τε καὶ νομίμων* (ubi sunt *sacra quae inferis et manibus fieri solent*) *τῶν ἐνθάδε τεκμαιρόμενος λέγω.* Pol. V. 479. A: *τῶν ὁσίων* (*μῶν τι ἔστιν*) *ὃ οὐκ ἀνόσιον;* Legg. IX. 857. B: *ἐξ ἱερῶν ἢ ὁσίων.* 878. A. Pol. II. 363. A: *τοῖς ὁσίοις ἅ φασι θεοὺς διδόναι.* Legg. IV. 717. A. Pol. III. 395. C: *μιμεῖσθαι ... σώφρονας, ὁσίους* cet. Ax. 371. D: *τὰς ὁσίους* (sic Par. A. c. al. Vulg. *ὁσίας*) *ἁγιστείας κἀκεῖσε συντελοῦσι.* Gorg. 507. B: *περὶ δὲ θεοὺς* (int. *τὰ προςήκοντα πράττων*) *ὅσια* (*ἂν πράττοι*). Polit. 301. D: *τὰ δίκαια καὶ ὅσια διανέμειν ὀρθῶς πᾶσι.* Pol. I. 344. A: *ἱερὰ καὶ ὅσια* (*ἀφαιρεῖται*). II. 380. C: *ὡς οὔθ' ὅσια ἂν λεγόμενα, εἰ λέγοιτο* cet. V. 463. D. Legg. VIII. 838. B. Ax. 364. C: *ἐφ' ὅσια παρακαλῶν.* Crit. 54. B: *οὐδὲ ὁσιώτερον.* Legg. XII. 959. B: *ὅπως ὅτι δικαιότατος ὢν καὶ ὁσιώτατος ἔζῃ* cet. IX. 877. E: *ὡς ὁσιωτάτους* (*οἴκους*).

ὁσιότης, ἡ, sanctitas, pietas. Prot. 329. C: *ἡ δικαιοσύνη ... καὶ ὁσιότης.* 330. B. E: *εἰ μὴ αὐτή γε ἡ ὁσιότης ὅσιον ἔσται.* Euth. 14. E: *ἐπιστήμη ἄρα αἰτήσεως καὶ δόσεως θεοῖς ἡ ὁσιότης ἂν εἴη ἐκ τούτου τοῦ λόγου.* Lach. 199. D: *ὁσιότητος.* Euth. 14. C: *τὴν ὁσιότητα.* Men. 78. D.

ὁσίως, sancte, pie. Gorg. 526. C: *ὁσίως βεβιωκυῖαν.* Phaed. 113. D: *οἵ τε καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντες.* 114. B.

Pol. I. 331. A: *δικαίως καὶ ὁσίως.* Legg. VII. 799. B: *ὁσίως ἐξείργειν καὶ κατὰ νόμον.* VIII. 840. D: (*οἳ*) *ὁσίως καὶ δικαίως ζῶσιν.* VI. 767. D: (*ὡς ἂν*) *ὁσιώτατα τὰς δίκας ... φαίνηται διακρίνειν.* Men. 81. B: *ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον.*

ὀσμή, ἡ, odor. Locr. 101. A: *ὀσμᾶς ... εἴδεα ... οὐ διώρισται.* Tim. 66. D: *πρὸς τό τινα σχεῖν ὀσμήν.* Men. 76. D. Tim. 66. E: *εἰσί τε ὀσμαὶ ξύμπασαι καπνὸς ἢ ὁμίχλη.* Phil. 51. B: (*περὶ*) *τῶν ὀσμῶν τὰς πλείστας.* Tim. 66. D. E: *τὸ πνεῦμα τῶν ὀσμῶν.* Crat. 394. A: *χρώμασιν ἢ ὀσμαῖς πεποικιλμένα* (*φάρμακα*). Phil. 51. E: *τὸ ... περὶ τὰς ὀσμὰς ἧττον μὲν τούτων θεῖον γένος ἡδονῶν.* Pol. IX. 584. B: *τὰς περὶ τὰς ὀσμὰς ἡδονάς.*

ὅσος, η, ον, quantus; quot; quotquot; quicunque. Phaed. 110. C: *τὴν δὲ* (*γῆν*) *ὅση λευκή.* Soph. 219. A: *ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία.* Pol. X. 595. A: *τὸ μηδαμῇ παραδέχεσθαι αὐτῆς ὅση μιμητική.* Phaedr. 269. D: *ὅσον δὲ αὐτοῦ τέχνη.* Theaet. 157. E: *ὅσον ἐλλεῖπον αὐτοῦ.* Soph. 227. D: *ὅσον ἂν ᾖ πού τι φλαῦρον* (ubi est *quicquid*). Crat. 422. C: *ὅσον γε δυνάμεως παρ' ἐμοί ἐστι.* Pol. VII. 526. C: *ὅσον ... πρὸς τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ τείνει.* Tim. 68. B: *ὅσον μέτρον ὅσοις.* Crat. 432. D: *ὅσου ἐνδέουσιν αἱ εἰκόνες* cet. Theaet. 172. B: *ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον.* Pol. IV. 423. B: *ὅσην δεῖ τὸ μέγεθος τὴν πόλιν ποιεῖσθαι.* Conv. 176. E: *ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται.* Pol. IV. 420. E: *ὅσον ἂν ἐπιθυμῶσι κεραμεύειν.* Conv. 182. B: *ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις οἰκοῦσι.* Pol. I. 327. C: *ὁρᾷς οὖν ἡμᾶς ... ὅσοι ἐσμέν;* III. 388. A: *ὅσοι κακοὶ τῶν ἀνδρῶν.* V. 466. E: *τῶν παίδων ... ὅσοι ἁδροί.* 468. C: *τῶν νέων ὅσοι ἀγαθοί.* 467. D: *τῶν στρατειῶν ὅσαι τε καὶ μὴ ἐπικίνδυνοι.* Soph. 232. C: *ὅσα φανερὰ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ* cet. Phil. 46. A: *καὶ ὅσα τοιαῦτα.* Pol. VII. 533. E: *οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται.* 522. D: *οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος.* Phil. 55. B: *ᾗ τι τῶν ἄλλων ὅσ' ἀγαθὰ εἴληχε ψυχή.* Pol. VI. 526. D: *ὅσα δὴ ἄλλα σχηματίζουσι τὰ στρατόπεδα.* — Ponitur ita ut coni. *ὅτι* in eo lateat. Pol. I. 329. B: *τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν ὅσων* (i. q. *ὅτι τοσούτων*) *κακῶν σφίσιν αἴτιον.* — Adiectivo subiicitur. Phaed. 80. D: *ὅλον μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον.* Pol. IX. 588. A: *ἀμηχάνῳ δὴ ὅσῳ πλεῖον* (al. *πλέονι*) *νικήσει* cet. Legg. V. 782. A: *ἀμήχανον ἂν χρόνον ὅσον γεγονὸς ἂν εἴη.* Hipp. mai. 282. C: *χρήματα ἔλαβε θαυμαστὰ ὅσα.* — Adverbiorum instar frequentantur *ὅσῳ, ὅσον, καθ' ὅσον* et *ὅσα.* Sic *ὅσῳ* cum compar. Phaedr. 263. D. 276. A. Phil. 55. B. Pol. V. 472. A. VIII. 568. A. Apol. 39. D. al. Sq. *τοσούτῳ* (Pol. II. 368. B: *ὅσῳ δὲ μᾶλλον πιστεύω, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπορῶ ὅ τι χρήσωμαι.* VII. 519. A.) et *τόσῳ* (Phaedr. 244. D. Legg. II. 665. E.). Praegresso compar. cum v. *τοσούτῳ.* Euth. 11. D. Etiam c.

superl. Pol. VI. 507. C. VIII. 551. C. — Ὅσον, *quantum, quo magis; quatenus, quoad, pro eo quod* (ut Polit. 280. A.). Pol. I. 328. D: ὅσον αἱ ἄλλαι ... ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αὐξάνονται cet. *Tantum.* Gorg. 485. A: ὅσον παιδείας χάριν. Pol. III. 403. E: (εἰ) ἡμεῖς ... ὅσον τοὺς τύπους ὑφηγησαίμεθα. Addita v. μόνον. Phaedr. 242. C: ὅσον μὲν ἐμαυτῷ μόνον ἱκανός. Pol. X. 607. A: ὅτι ὅσον μόνον ὕμνους θεοῖς ... ποιήσεως παραδεκτέον εἰς πόλιν. Legg. VI. 778. C: νῦν δὲ μόνον ὅσον τινὰ τύπον αὐτῶν δι' ὀλίγων ἐπεξέλθωμεν. Etiam *admodum* vel *circiter.* Phaedr. 229. C: ὅσον δύ' ἢ τρία στάδια. — Cum praep. εἰς (Phaedr. 277. A: εἰς ὅσον ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα.), ἐφ' ὅσον (Polit. 268. B.) et καθ' ὅσον, *quantum, quatenus* (Prot. 351. C. Gorg. 476. B. Soph. 248. E. Polit. 274. A. Conv. 187. E. Pol. VII. 534. B. Tim. 51. B.). Cum negat. *nisi si* (Phaed. 64. D: καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν) et *nisi quod.* Euthyd. 273. A: ὅσον μὴ (sic Cl. c. al. Vulgo ὅσον μὲν) ὑβριστὴς (v. ὑβρ. δὲ) διὰ τὸ νέος εἶναι. Sq. infin. (vern. *nur* vel *so viel*, etiam *dass*, cum v. μόνον, *nur um*). Prot. 334. C: ὅσον μόνον τὴν δυςχέρειαν κατασβέσαι τὴν ... γιγνομένην. Theaet. 145. A: ὅσον γέ με εἰδέναι. 161. B: ὅσον λόγον παρ' ἑτέρου σοφοῦ λαβεῖν. Pol. III. 416. E: μισθὸν τοσοῦτον, ὅσον μήτε περιεῖναι αὐτοῖς ... μήτε ἐνδεῖν. Similiter ὅσα. Pol. V. 467. C: ὅσα ἄνθρωποι (v. I. p. 178.). Simile Crit. 46. E: ὅσα γε τἀνθρώπεια. Ep. VII. 350. E: ὅσα γε δὴ τἀνθρώπινα.

ὅσοςπερ, *quantus quidem* et simpl. *quantus; quot; quicunque.* Tim. 49. E: πᾶν ὅσονπερ ἂν ἔχῃ γένεσιν. Pol. VIII. 568. C: ὅσοιπέρ γε αὐτῶν κομψοί. Soph. 257. A: ὅσαπέρ ἐστι τὰ ἄλλα, τοσαῦτα οὐκ ἔστι. Pol. VIII. 544. D: εἴδη τοσαῦτα ... ὅσαπερ καὶ πολιτειῶν. Parm. 140. D. C: ὅσωνπερ μέτρων, τοσούτων καὶ μερῶν ἂν εἴη. 127. E: ὅσουςπερ λόγους γέγραφας. — ὅσῳπερ, *quanto.* Gorg. 458. A: μεῖζον ... αὐτὸ ἀγαθὸν ἡγοῦμαι, ὅσῳπερ μεῖζον ἀγαθόν ἐστιν αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι κακοῦ τοῦ μεγίστου. 508. C: ὅσῳπερ αἴσχιον, τοσούτῳ κάκιον. Parm. 154. B: ὅσῳπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ. Legg. X. 902. E: ὅσῳπερ — τόσῳ.

ὅςπερ, cet., *qui quidem* et simpl. *qui* (quod quavis fere pagina reperitur). Adverbii partes agit ᾗπερ, *sicut, quemadmodum.* Prot. 322. A: ᾗπερ λέγεται. Phaedr. 275. C. al.

ὄσπριον, τό, *legumen.* Critia 115. A: καλοῦμεν ... αὐτοῦ τὰ μέρη ξύμπαντα ὄσπρια.

ὀστεΐνος (an ὄστινος scrib.?), η, ον, *osseus.* Tim. 74. A: τῆς ὀστεΐνης φύσεως. 73. E: σφαῖραν ... ὀστεΐνην. 75. E. 73. E: στέγασμα ... ὀστεΐνον.

ὅστις, ἥτις, ὅ τι, *quisquis, quicunque,* et simpl. *qui* et *qui quidem.* Phaedr. 273. C: ὅστις δή ποτ' ὢν τυγχάνει. Gorg. 508. D: ὁ δὲ δὴ ἐμὸς (λόγος) ὅστις πολλάκις μὲν ἤδη

εἴρηται cet. 509. B: ἆρ' οὐ ταύτην ἥτις ἀποτρέψει τὴν μεγίστην ἡμῶν βλάβην; Pol. III. 416. C: τῆς ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας, ἥτις ποτὲ ἐστιν. V. 462. C: ἥτις (πόλις) δὴ ἐγγύτατα ἑνὸς ἀνθρώπου ἔχει. Prot. 312. C: ὅ τι δέ ποτε ὁ σοφιστής ἐστι, θαυμάζοιμ' ἂν εἰ οἶσθα. 313. D: οὔτε αὐτοὶ ἴσασιν· ὅ τι χρηστὸν cet. Theaet. 160. E: ὅ τι δή ποτε καὶ τυγχάνει ὄν. Pol. VI. 492. A: ὅ τι καὶ ἄξιον λόγου. Gorg. 453. B: περὶ ὅτου ὁ λόγος ἐστί. C: περὶ ὅτου λέγεται. Pol. I. 334. A: ὅτου τις ... δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φὼρ δεινός. Prot. 312. C: οὐδὲ ὅτῳ παραδίδως τὴν ψυχὴν οἶσθα. Pol. VI. 485. D: ὅτῳ sq. τούτῳ. Alc. II. 143. C: ὅτῳδὴ ὁπωσοῦν ἔχοντι. Pol. V. 462. C: ἐν ᾗτινι δὴ πόλει πλεῖστοι ... τοῦτο λέγουσι cet. Legg. IX. 864. E: τὴν ... βλάβην ἣν ἄν τινα καταβλάψῃ cet. XI. 919. D: μήτε διακονίαν μηδ' ἥντινα κεκτημένος. Phaedr. 274. B: πάσχειν ὅ τι ἂν τῳ ξυμβῇ παθεῖν. Theaet. 184. D: εἴτε ὅ τι (*quocunque nomine*) δεῖ καλεῖν. Soph. 239. B: ὅ τι μάλιστα δύνασαι. Ep. XI. 359. A: ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὧντινων. VII. 347. E: οἵτισι. al. — Etiam (ut ὁποῖος al.) in interrogatione suspensa ponitur, praec. ubi interrogatio a responsuro repetitur (ut Euth. 2. B. anteced. τίνα γραφήν σε γέγραπται seq. in respons. ἥντινα; int. *quaeris*). Phil. 22. A: μανθάνομεν οὖν ὅ τι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ ξυμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις; Pol. I. 328. E: καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην ὅ τι σοι φαίνεται τοῦτο ... ὃ cet. Apol. 23. D: ἐπειδάν τις αὐτοὺς ἐρωτᾷ, ὅ τι ποιῶν καὶ ὅ τι διδάσκων (int. διαφθείρει τοὺς νέους), ἔχουσι μὲν οὐδὲν εἰπεῖν cet. Men. 74. D: ὅ τι ἔστι τοῦτο ὃ (*dic quid hoc sit quod*) cet. Alc. II. 148. E. Etiam in directa quae dicitur interrogatione. Euthyd. 287. B: τὸ γὰρ οὐκ ἔχω ὅ τι χρῶμαι ὅ τί ποτε (al. τί ποτε) λέγεις, ὦ Διονυσόδωρε; — Cum negat. μή est *nisi forte* et *nisi si* (vern. *er* vel *es müsste denn*). Prot. 324. B: ὅστις μὴ ὥσπερ θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται. Gorg. 522. E: αὐτὸ ... τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται ὅστις μὴ παντάπασιν ... ἄνανδρός ἐστι. Pol. III. 410. B. Tim. 42. E. — ὅστισπερ cet. Soph. 255. A: ὅ τιπερ ἂν κοινῇ προσείπωμεν ... τοῦτο cet. Parm. 153. E. Pol. VI. 492. E. Tim. 77. B. al.

ὁστισοῦν cet., *quicunque*, *quivis* (vern. *irgend wer* vel *einer*, *jeder*). Conv. 198. B: καὶ ἄλλος ὁστισοῦν. Pol. I. 350. A: εἴ τις ... ἐπιστήμων ὁστισοῦν. Euth. 5. E: μηδ' ἂν ὁστισοῦν τυγχάνῃ ὤν. Prot. 313. E: παρ' ἄλλου ὁτουοῦν. Parm. 143. D: ᾑτινιοῦν συζυγίᾳ. Conv. 210. A: τὸ κάλλος τὸ ἐπὶ ὁτῳοῦν σώματι. Pol. IV. 432. A: ἄλλῳ ὁτῳοῦν τῶν τοιούτων. Prot. 323. A: ἄλλην ἡντινοῦν τέχνην. Legg. VI. 762. C: κἂν ἡντιναοῦν ἡμέραν. Polit. 297. B: πλῆθος οὐδ' ὡντινωνοῦν. Phil. 43. D: τριῶν ... ὄντων ἡμῖν ὡντινωνοῦν βούλει τίθει cet. Praec. cum part. καί (καὶ ὁτιοῦν, *auch nur* vel *irgend etwas*) et negat. (vern. *gar nichts*, *gar keiner* al.).

Phaed. 78. D: *μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται;* Phil. 59. B: *πῶς ἄν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὁτιοῦν;* 60. D: *εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὁτιοῦν εἶναι ἢ γίγνεσθαι.* Pol. VII. 522. E: *εἰ καὶ ὁτιοῦν μέλλει τάξεων ἐπαΐειν.* Apol. 36. B: *τοὺς δοκοῦντας καὶ ὁτιοῦν εἶναι.* Phil. 59. B: *τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἡντινοῦν* (nos: *nicht die mindeste*). 60. E: (*εἰ*) *μήτ' αὖ μνήμην τοῦ πάθους μηδ' ὁντινοῦν χρόνον ἔχοι.* Pol. VI. 497. B: *οὐδ' ἡντιναοῦν.* Alc. II. 147. B: *ἐμοὶ ... οὐδ' ὁτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι.* Euthyd. 287. D: *καὶ νῦν οὐδ' ἂν ὁτιοῦν ἀποκρίνει.*

ὀστοῦν, τό, os. Tim. 84. B: *ὅταν ὀστοῦν ... μήτε τὴν τροφὴν καταδέχηται* cet. 74. D: *ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως.* 76. D. 75. C: *μανῷ ... ὀστῷ.* 84. A. 73. E: *τὸ δὲ ὀστοῦν ξυνίστησιν ὧδε.* 75. B. Phaed. 80. D: *ὀστᾶ τε καὶ νεῦρα.* 99. A. Tim. 75. A. Locr. 100. B: *ὀστέα δὲ μυελῶν περιφράγματα.* Phaed. 98. C: *ὅτι ξύγκειταί μοι τὸ σῶμα ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων.* Tim. 73. A. Locr. 102. D: *ἐξ ὀστέων.* Phaed. 96. D: *ὀστοῖς δὲ ὀστᾶ* (antec. *ἐπειδὰν προςγένωνται*). Tim. 84. A. Phaed. 99. A: *ἄνευ τοῦ τὰ τοιαῦτα ἔχειν καὶ ὀστᾶ καὶ νεῦρα* cet. Conv. 207. D. Tim. 64. C. 74. D. Critia 111. B.

ὄστρακον, τό, testa. Phaedr. 241. B: *ὀστράκου μεταπεσόντος* (de repentina nec opinata rei conversione). Pol. VII. 521. C: *τοῦτο δή ... οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή, ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγή.*

ὀστρέϊνος, η, ον, testaceus. Phil. 21. C: *τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρεΐνων* (sic codd. V. *ὀστρείων*) *ἔμψυχά ἐστι σωμάτων.*

ὄστρεον, τό, ostrea vel *ostreum, testa.* Phaedr. 250. C: *ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι.* Tim. 92: *τὸ τῶν ὀστρέων* (*ἔθνος*). Pol. X. 611. D: *ὄστρεά τε καὶ φύκια καὶ πέτρας.* **ostrum.* Crat. 424. D: *ὥσπερ οἱ ζωγράφοι ... ἐνίοτε μὲν ὄστρεον μόνον ἐπήνεγκαν.* Etiam *ὄστρειον.* Pol. IV. 420. C: *οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ ... οὐκ ὀστρείῳ ἐναληλιμμένοι εἶεν.*

ὀσφραίνομαι, olfacio. Phaed. 96. B: *τοῦ ... ὁρᾶν καὶ ὀσφραίνεσθαι.* Theaet. 165. D. 186. D.

ὄσφρησις, ἡ, olfactus. Phaed. 111. B: *ἀκοῇ καὶ ὀσφρήσει.* Theaet. 156. B: *ὀσφρήσεις.*

ὅταν, c. coni. *quando.* Pol. I. 333. B: *ὅταν δέῃ ἀργυρίου κοινῇ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι ἵππον.* Theaet. 166. A. sexc. al. **Quum.* Soph. 241. A: *ἢ τίς μηχανὴ συγχωρεῖν τινὶ ... ὅταν ἄφθεγκτα ... προδιωμολογημένα ἢ τὰ πρὸ τούτων ὁμολογηθέντα;* Cum v. *πρῶτον*, ut Lat. *quum primum.* Lys. 211. B. **si, ut* (vern. *wenn anders, wenn ja, im Falle dass*). Prot. 360. B: *οὐκοῦν ... οἱ ἀνδρεῖοι οὐκ αἰσχροὺς φόβους φοβοῦνται, ὅταν φοβῶνται —;* Phaedr. 256. E: *ὁμοπτέρους ... ὅταν γένωνται, γενέσθαι.* Phaed. 68. C:

ὅταν ὑπομένωσιν. Hoc sensu *ὅταν* orationi ei quam nos praemittimus subiicitur. Gorg. 468. A: *πότερον ... τὰ μεταξὺ ταῦτα ἕνεκεν τῶν ἀγαθῶν πράττουσιν, ὅταν πράττωσιν —;* (nos: *wenn man dieses mittlere thut, thut man es des Guten wegen?*) B: *βαδίζομεν, ὅταν βαδίζωμεν ... ἕσταμεν, ὅταν ἑστῶμεν* (nos: *wenn wir gehen — so gehen wir* cet.). Phaed. 68. D: *οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων κακῶν ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσιν;* Phil. 31. A. Pol. I. 347. C: *ἣν δείσαντές μοι φαίνονται ἄρχειν, ὅταν ἄρχωσιν, οἱ ἐπιεικεῖς.* II. 373. E. Euth. 7. D. — *Ὅταν τε — καὶ ὅταν, sive — sive.* Legg. V. 744. C. — *ὅτανπερ, quandocunque, quotiescunque.* Phaed. 103. E: (ὃ) *ἔχει ... τὴν ἐκείνου μορφὴν ἀεὶ ὅτανπερ ᾖ.* Soph. 262. E: *ὅτανπερ ᾖ.* Parm. 152. E. Pol. III. 565. A. D: *ὅτανπερ φύηται τύραννος.*

ὅτε, c. ind. et opt. (in re praeterita aut cogitata), *quum, quando.* Prot. 310. E: *ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησεν.* 320. C: *ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ δὲ γένη οὐκ ἦν.* 322. B: *ὅτ' οὖν ἀθροισθεῖεν, ἠδίκουν ἀλλήλους.* Theaet. 150. B: *ἐνίοτε ... ἔστι δ' ὅτε.* Pol. I. 340. C: *ὅτε τοὺς ἄρχοντας ὡμολόγεις οὐκ ἀναμαρτήτους εἶναι.* Tim. 70. B: *ἵνα, ὅτε ζέσειε* cet. Legg. III. 698. B. al. **quandoquidem, quum.* Phaed. 84. E: *ὅτε γε μηδ' ὑμᾶς δύναμαι πείθειν.* Soph. 254. B: *ὅτ' οὖν δὴ ... ὡμολόγηται* cet. Pol. IX. 581. E. Legg. X. 886. E.

ὅτι, quod (vern. *dass,* pr. idem quod *das* et relat. *was,* ut gr. *ὅ τι* et *ὅτι,* lat. relat. *quod*). Gorg. 488. A: *εὖ ἴσθι τοῦτο ὅτι οὐχ ἑκὼν ἐξαμαρτάνω.* — Ut Lat. *quod,* est etiam *quia.* Pol. I. 343. A: *ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ* cet. Crat. 405. D: *ἡ δὴ συμφωνία καλεῖται, ὅτι ταῦτα πάντα ... ἁρμονίᾳ τινὶ πολεῖ ἅμα πάντα.* 414. A. Pol. IV. 426. D: *ὅσοι ... οἴονται τῇ ἀληθείᾳ πολιτικοὶ εἶναι, ὅτι ἐπαινοῦνται ὑπὸ τῶν πολλῶν.* Euth. 10. A: *ἆρα τὸ ὅσιον, ὅτι ὅσιόν ἐστι, φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν, ἤ, ὅτι φιλεῖται, ὅσιόν ἐστι;* B. Charm. 161. C. — Verti potest *quatenus.* Prot. 333. B: *ἆρά τί σοι δοκεῖ ἀδικῶν ἄνθρωπος σωφρονεῖν, ὅτι ἀδικεῖ;* D: *τὸ δ' εὖ φρονεῖν εὖ βουλεύεσθαι* (int. *λέγεις*), *ὅτι ἀδικοῦσιν;* Parm. 155. E. Crat. 414. A. — Absolute praemittitur voci *τί* (*cur*). Pol. I. 343. A: *ὅτι δὴ τί μάλιστα;* V. 449. C: *ὅτι ἐγὼ ... τί μάλιστα;* Charm. 161. C: *ὅτι δὴ τί γε;* — Post verba dicendi orationi rectae praeponitur. Prot. 317. E: *καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι Ἡ αὐτή μοι ἀρχή ἐστιν* cet. Gorg. 521. A: *λέγω ... ὅτι ὡς διακονήσοντα* (quod ex antecedd. explendum). Crat. 431. A: *αὐτῷ εἰπεῖν ὅτι Τουτί ἐστι σὸν ὄνομα* cet. Conv. 172. B. saepe al. — Pro modo finito etiam infinitivus coni. *ὅτι* excipit (duabus fere conflatis constructionibus). Phaed. 63. C: *ὅτι μέντοι παρὰ θεοὺς δεσπότας πάνυ ἀγαθοὺς ἥξειν* (quod respondet praegressis *ὅτι παρ' ἄνδρας τε ἐλπίζω ἀφίξεσθαι ἀγαθούς*). Legg.

X. 892. D. Charm. 164. D. — Superlativum exaggerat, ut ὅτι μάλιστα, *quam maxime.* Prot. 331. B: ὅτι ὁμοιότατον. Phaedr. 237. A: ἵνα ὅτι τάχιστα διαδράμω τὸν λόγον. Gorg. 515. C: ὅπως ὅτι βέλτιστα οἱ πολῖται ὦμεν. Conv. 218. D. Pol. IV. 421. B: ὅπως ὅτι πλείστη αὐτοῖς εὐδαιμονία ἐγγενήσεται. V. 459. E. al. — Saepenumero ὅτι ita ponitur ut sensus plenus sit: *quod ad hoc attinet quod* —. Prot. 330. E: τὰ μὲν ἄλλα ὀρθῶς ἤκουσας, ὅτι δὲ καὶ ἐμὲ οἴει εἰπεῖν τοῦτο, παρήκουσας. Phaed. 115. D: ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποίημαι... ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν. Crat. 384. C. Legg. III. 688. B. — Absolute ponitur ut δῆλον ὅτι, εὖ ἴσθι ὅτι (Theaet. 149. A.) al.; etiam ita ut posterior orationis pars intelligenda relinquatur. Parm. 128. A. Pol. I. 352. B. V. 471. C. — Cum neg. μή est *nisi* vel *nisi si* (vern. *wofern nicht*). Phaedr. 274. A: ὅτι (al. ὅ τι) μὴ πάρεργον. Phaed. 67. A: ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. Id. Tim. 69. D. Pol. III. 396. E: ὅτι (al. ὅ τι) μὴ παιδιᾶς χάριν. IX. 581. D: ὅτι μὴ μάθημα τιμὴν φέρει. Etiam *praeterquam.* Crit. 52. B: ὅτι μὴ ἅπαξ εἰς Ἰσθμόν.

ὅττα, ἡ, *omen.* Legg. VII. 800. C: κακὴν ὅτταν.

οὐ (οὐκ ante voc., οὐχ ante litt. adspir.), partic. vere (quod philosophi dicunt obiective) negans, *non,* interrog. *nonne.* Cum partt. οὐκ ἄρα οὐδέ (Alc. I. 134. B.), οὐ γὰρ ἀλλά, *imo vero* (Phaedr. 276. C. Phaed. 84. A.), οὐ γάρ τοι ἀλλά, *sane quidem* (Euthyd. 284. C. 305. E.), οὐ γὰρ δή sq. γέ (Phil. 76. C. 92. B.), οὐ γὰρ δήποτε (Phaedr. 255. B.), οὐ γὰρ δήπου (Prot. 309. C. Cum part. γέ Pol. VI. 509. A.), οὐ γάρ που (Phaedr. 258. E. Phaed. 62. D. Sq. part. γέ. Conv. 199. A. Euth. 13. A. 14. E.), οὐ γὰρ οὖν (Parm. 134. B. 138. B.), οὐ γὰρ οὖν δή (Theaet. 205. D. Pol. III 389. A.), οὐ μέντοι ἀλλά (Phaed. 62. B. Crat. 436. D. Sq. γέ. Conv. 173. B.), οὐ μὴν ἀλλά (Gorg. 449. C. Sq. γέ. Polit. 263. B.) al. — Οὐ μή et μή ποτε (i. q. οὐδὲν δεινὸν μή, *haud est periculum, non est cogitandum,* h. e. *nullo pacto*). Phaed. 227. D: ὥστ᾽ ... οὐ μή σου ἀπολειφθῶ. Phaedr. 273. E: ταῦτα δὲ οὐ μή ποτε κτήσηται (al. κτήσεται. Coniunct. aor. gravior est futuro) ἄνευ πολλῆς πραγματείας. Gorg. 494. D: σὺ δὲ οὐ μὴ ἐκπλαγῇς cet. Phaed. 66. B: ὅτι ... οὐ μή ποτε κτησώμεθα (duo libri κτησόμεθα) ἱκανῶς οὗ ἐπιθυμοῦμεν. 105. D: οὐ μή ποτε δέξηται. Theaet. 160. A: οὐ μή ποτ᾽ ... γένηται. Phil. 48. D: οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ὦ. Pol. I. 341. B: ἀλλ᾽ οὐ μὴ οἷός τ᾽ ᾖς. IV. 435. D: τοῦτο ... οὐ μή ποτε λάβωμεν. X. 609. B: οὐ γάρ τό γε ἀγαθὸν μή ποτέ τι ἀπολέσῃ. Legg. III. 696. A. V. 735. B: πᾶσαν ἀγέλην ποιμὴν ... παραλαβὼν οὐκ ἄλλως μή ποτε ἐπιχειρήσῃ (v. ἐπιχειρήσειε; nonnulli libri ἐπιχειρήσει) θεραπεύειν. — οὐχ ὅπως — ἀλλά, (vern. *nicht dass,* h. e. *ich sage nicht dass*), cum negat. *non modo non — sed nec* vel *ne* —

quidem. Pol. IX. 591. C: *τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ... οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει ... ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ* cet. Men. 96. A. — *οὐχ ὅτι* (plene: *es ist nicht darauf zu gehen dass*, h. e. *wenn auch*, Lat. *quamquam*). Prot. 336. D: *οὐχ ὅτι παίζει καί φησιν ἐπιλήσμων εἶναι.* Gorg. 450. E: *οὐχ ὅτι τῷ ῥήματι οὕτως εἶπες ὅτι* cet. Theaet. 157. B. Lys. 220. A: *οὐχ ὅτι πολλάκις λέγομεν ὡς* cet. — Partt. *οὐχ ὥσπερ* frequentantur ubi nos usurpamus *dagegen.* Prot. 341. A: *σὺ δὲ ... ταύτης ἄπειρος εἶναι φαίνει, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ἔμπειρος* cet. Gorg. 522. A. Conv. 179. E. 189. C.

οὗ, genit. pronom. reflexivi quod dicitur. Conv. 174. D: *περιμένοντος οὗ.* Pol. III. 393. E: *μετὰ οὗ.*

οὗ, *ubi; in quo, quo* et *quapropter.* Phaedr. 248. B: *οὗ δὴ ... πολλαὶ μὲν χωλεύονται* cet. Theaet. 172. B: *ἐκεῖ οὗ λέγω.* 177. A: *οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦνται.* Conv. 194. A: *εἰ δὲ γένοιο οὗ νῦν ἐγώ εἰμι.* Pol. VIII. 552. D: *ἐν πόλει οὗ ἂν ἴδῃς πτωχούς.* Alc. I. 122. D: *ἐάν πως αἴσθῃ οὗ εἶ* (nos: *wie es mit dir steht*). Menex. 243. D: *οὗ δὴ καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή.* Etiam ponitur ubi *οἷ* (quo) exspectabas (status enim et motus notiones copulantur). Men. 84. A: *ἐννοεῖς οὖν ... οὗ ἐστὶν ἤδη βαδίζων ὅδε τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι;* 94. C: *οὗ ... ἔδει δαπανώμενον διδάσκειν.* D.

οὐδαμῇ et *οὐδαμῶς*, *nullo modo, neutiquam;* utrumque etiam nectitur, ut vern. *auf keine Art und Weise*, h. e. *nullo omnino modo.* Gorg. 481. B: *ὡς ἔν γε τοῖς πρόσθεν οὐδαμῇ ἐφάνη οὖσα.* Phaed. 78. D: *καὶ οὐδέποτε οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται;* Theaet. 176. C: *θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος.* Phil. 29. B: *οὐδαμῇ οὐδαμῶς εἰλικρινὲς ὄν.* Pol. I. 347. D: *τοῦτο ... ἔγωγε οὐδαμῇ συγχωρῶ Θρασυμάχῳ.* Etiam *nullam in partem.* Pol. IV. 436. E: *οὐδαμῇ γὰρ ἀποκλίνειν.*

οὐδαμόθεν, *non aliunde; a nullo.* Prot. 319. D: *οὐδαμόθεν μαθών.* Phaed. 70. D: *ὅτι οὐδαμόθεν ἄλλοθεν γίγνονται οἱ ζῶντες ἢ ἐκ τῶν τεθνεώτων.* Phil. 30. A.

οὐδαμόσε, *nusquam* (*nirgendshin*). Phaed. 108. A: *οὐ γάρ πού τις ἂν διαμάρτοι οὐδαμόσε μιᾶς ὁδοῦ οὔσης.* 109. A: *οὐδαμόσε κλιθῆναι.* Soph. 250. C. Pol. IX. 579. B.

οὐδαμοῦ, *nusquam; nulla ratione, neutiquam.* Prot. 350. E: *ἐγὼ δὲ οὐδαμοῦ οὐδ' ἐνταῦθα ὁμολογῶ* cet. Theaet. 206. E: *καὶ οὐδαμοῦ ἔτι ὀρθὴ δόξα χωρὶς ἐπιστήμης γενήσεται.* Conv. 174. E: *οὐδαμοῦ ὁρῶ Σωκράτη ἑπόμενον.* Pol. I. 343. D. VII. 523. D: *οὐδαμοῦ γὰρ ἡ ὄψις αὐτῇ ἅμα ἐσήμηνε τὸν δάκτυλον τοὐναντίον ἢ δάκτυλον εἶναι.* Legg. IX. 875. D: *νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς.* Cum genit. Pol. IX. 592. B: *ἐπεὶ γῆς γε οὐδαμοῦ οἶμαι αὐτὴν εἶναι.* — Cum v. *ἄλλοθι* est etiam germ. *auf keine andere Weise.*

Prot. 324. E: ἄλλοθι οὐδαμοῦ (λύεται ἡ ἀπορία). Conv. 184. E: μοναχοῦ ἐνταῦθα ... ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. — Cum vv. εἶναι et φαίνεσθαι, pr. *nusquam esse, ne apparere quidem* (Cic.), est *pro nihilo habendum esse, nihil omnino esse.* Gorg. 456. C: οὐδαμοῦ ἂν φανῆναι τὸν ἰατρόν. Phaed. 70. A: μὴ ... οὐδαμοῦ ἔτι ᾖ. Ib. οὐδὲν ἔτι οὐδαμοῦ ᾖ. 72. C: (ὅτι) οὐδαμοῦ ἂν φαίνοιτο.

οὐδαμῶς v. οὐδαμῇ.

οὖδας, τό, *solum.* Conv. 195. D: ἐπ' οὔδεος (Hom.).

οὐδέ, *nec* et *ne — quidem*, ut quavis fere pagina reperitur. Saepenumero particulis τέ et οὔτε subiicitur οὐδέ, quippe fortius (vern. *noch auch*). Phaedr. 255. D: καὶ οὔθ' ὅ τι πέπονθεν οἶδεν οὐδ' ἔχει φράσαι. Pol. VI. 499. B: ὅτι οὔτε πόλις οὔτε πολιτεία οὐδέ γε ἀνὴρ ὁμοίως μή ποτε γένηται τέλεος. Theaet. 148. E. Legg. I. 637. A. Apol. 19. D. Similiter Polit. 271. E: πόλεμός τε οὐκ ἐνῆν οὐδὲ στάσις τὸ παράπαν. Apol. 19. D. Bis pos. Phaedr. 278. E: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἑταῖρον δεῖ παρελθεῖν. Theag. 124. A: οὐδέ γε ... οὐ ταύτην λέγεις. Alc. II. 141. A: ὥσπερ οὐδ' ηὔχετο, οὐδ' ᾤετο.

οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, *nullus* cet.; part. ἄν vel praepositione interposita dirimitur, significatione non mutata. Prot. 328. A: οὐδ' ἂν εἷς φανείη. Phaedr. 246. C: οὐδ' ἐξ ἑνὸς λόγου λελογισμένου. Phaed. 100. C: οὐδὲ δι' ἓν ἄλλο (vern. *durch nichts anderes*) καλὸν εἶναι ἢ διότι μετέχει ἐκείνου τοῦ καλοῦ. — Neutr. οὐδέν, *nihil*, h. e. *quod nihil est;* velut οὐδὲν εἶναι, οὐδὲν λέγειν, οὐδὲν πρός (ut Lat. *nihil ad*), οὐδὲν ἀλλ' ἤ (v. I. p. 102.). Etiam ut Lat. *nihil*, particulae instar ponitur (vern. *in nichts*, h. e. *gar nicht*), ut Phaedr. 272. D. Gorg. 491. D. Soph. 238. D. al. sexc. Etiam adverbii loco (Lat. *nihilo*) usurpatur, ut οὐδὲν ἧττον (*nihilo minus*), οὐδέν et οὐδέν τι μᾶλλον. al. innum. — Diversum ab hoc est οὐδενός (masc.) c. compar. Prot. 316. D: ὁ νῦν ἔτι ὢν οὐδενὸς ἥττων (*nulli cedens*) σοφιστής. 324. D: οὐδενὸς βελτίους ποιοῦσι. Cf. de virt. 377. C. D. E: ἱππέας ... ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων. al. — Οὐδεὶς ὅστις οὐ (pr. οὐδείς ἐστι vel ἦν ὅστις οὐ) in unam coalescit dictionem (*nemo non*); quocirca οὐδείς pronominis ὅστις casum adsciscit. Prot. 317. C: οὐδενὸς ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν καθ' ἡλικίαν πατὴρ εἴην. 323. C. Gorg. 491. E. Phaed. 110. E: ἐκεῖ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐ τοιοῦτον εἶναι. 117. D: Ἀπολλόδωρος δὲ ... οὐδένα ὅντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων. Theaet. 170. A. Pol. X. 598. C: ἀνθρώπῳ ... οὐδὲν ὅ τι οὐχὶ ἀκριβέστερον ὁτουοῦν ἐπισταμένῳ. — Plur. Tim. 20. B: εἰδὼς ὅτι τὸν ἑξῆς λόγον οὐδένες ἂν ὑμῶν ἐθελόντων ἱκανώτερον ἀποδοῖεν. Alc. II. 148. E: ὡς οὐδένες ἄλλοι. Euthyd. 305. D: οὐδένας ἄλλους ἢ cet. Ep. VII. 344. A.

οὐδενία, ἡ, in eo dicitur *qui pro nihilo est.* Theaet.

176. C: *οὐδενία τε καὶ ἀνανδρία* (*ἀνδρός*). Phaedr. 234. E: *ἐπεὶ ἐμέ γε ἔλαθεν ὑπὸ τῆς ἐμῆς οὐδενίας* (v. *οὐδενείας*).

οὐδέποτε, *nunquam* (c. praes. et fut.). Gorg. 473. B: *τὸ γὰρ ἀληθὲς οὐδέποτε ἐλέγχεται*. Soph. 261. C. Parm. 133. A: *οὐδέποτε παύσεται*. Phil. 37. B: *τό γε ὄντως ἥδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτε ἀπολεῖ*. Conv. 209. B: *ἐν τῷ γὰρ αἰσχρῷ οὐδέποτε γεννήσει*. Pol. I. 340. E: *οὐδέποτε ἁμαρτάνει*. V. 471. C: *οὐδέποτε μνησθήσεσθαι* (*μοι δοκεῖς*) cet. VI. 502. B: *ὡς ... τῶν πάντων οὐδέποτ' οὐδ' ἂν εἷς σωθείη, ἔσθ' ὅστις ἀμφισβητήσει;* X. 610. A. Tim. 29. E. Legg. VI. 776. E. Apol. 29. B.

οὐδέπω, *nondum* et *necdum*. Phaed. 92. B: *ἐκ τῶν οὐδέπω ὄντων*. Soph. 235. D: *τὴν δὲ ζητουμένην ἰδέαν ... καταμαθεῖν οὐδέπω μοι δοκῶ νῦν δυνατὸς εἶναι*. Conv. 172. E: (*ὅτι*) *οὐδέπω τρία ἔτη ἐστί*. Alc. I. 123. D. Hipp. mai. 293. C: *καὶ οὐδέπω καὶ τήμερον ... οἷός τ' εἶ* cet.

οὐδεπώποτε, germ. *noch niemals* (c. praet.). Prot. 313. B: *οὔτε διείλεξαι οὐδεπώποτε*. Conv. 175. B: *ὃ ἐγὼ οὐδεπώποτε ἐποίησα*. Apol. 25. C. Alc. II. 149. A: *Λακεδαιμονίοις δὲ ... οὐδεπώποτ' ἐμέλησεν οὐδὲν τούτων*. Ion. 533. B.

οὐδέτερος, έρα, ερον, *neuter*. Phil. 21. E: *οὐδέτερος ὁ βίος ... ἔμοιγε τούτων αἱρετός*. Lys. 212. C: *ἢ οὐδέτερος αὖ ἐν τῷ τοιούτῳ οὐδετέρου φίλος ἐστίν —;* Phil. 20. B: *ὡς οὐδέτερον αὐτοῖν ἐστὶ τἀγαθόν*. Gorg. 468. A: (*ἃ*) *ἐνίοτε δὲ οὐδετέρου* (*μετέχει*). Theaet. 160. E: *σοφώτερον ... τούτων οὐδέτερον δεῖ ποιῆσαι*. Soph. 248. D: *ἢ παντάπασιν οὐδέτερον οὐδετέρου τούτων μεταλαμβάνειν;* Pol. V. 470. D: *οὐδέτεροι αὐτῶν φιλοπόλιδες*. Apol. 35. C. Prot. 334. A: *τὰ δὲ ἀνθρώποις μὲν οὐδέτερα* (nec utilia nec inutilia). Phaedr. 228. A: *ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων*. Pol. I. 349. D: *ὁ δὲ δίκαιος οὐδέτερα* (neque *φρόνιμος* neque *ἀγαθός*). VII. 528. A: *ἢ οὐ πρὸς οὐδετέρους, ἀλλὰ σαυτοῦ ἕνεκα τὸ μέγιστον ποιεῖ τοὺς λόγους*. Phil. 43. C: *αἱ ... μέτριαι* (*μεταβολαὶ*) ... *τὸ παράπαν οὐδέτερα τούτων* (*ποιοῦσιν ἡμῖν*). Pol. II. 365. E: *οἷς ἢ ἀμφότερα ἢ οὐδέτερα πειστέον*. Tim. 68. D: (*ὅτι*) *ἀνθρώπων δὲ οὐδεὶς οὐδέτερα τούτων ἱκανὸς οὔτε ἔστι* cet. — Adverbii fere instar frequentatur *οὐδέτερα* (sicut *ἀμφότερα*). Theaet. 184. A: *δεῖ δὲ οὐδέτερα* (neque *ἐν παρέργῳ* neque *ἱκανῶς*). Polit. 258. A: *Σωκράτους δὲ οὐδέτερα*.

οὐδετέρως, *neutram in partem*. Legg. X. 902. B: *οὐδετέρως γὰρ τοῖς κεκτημένοις ἡμᾶς ἀμελεῖν ἂν εἴη προσῆκον*.

οὐδός, ὁ, *limen* (trop. i. q. *extremum*). Pol. I. 328. E: *ὃ δὴ ἐπὶ γήραος οὐδῷ φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί*. II. 379. D: *ἐν Διὸς οὔδει* (Hom.). Ion. 535. B: *τὸν Ὀδυσσέα ... ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλλόμενον*. Ax. 368. A. (Hom.).

οὐκέτι, *iam non* (vern. *nicht mehr* et *nicht weiter*). Prot. 312. E: *οὐκέτι ἔχω σοι λέγειν*. Phaed. 235. B: *τοῦτο ἐγώ*

σοι οὐκέτι οἷός τε ἔσομαι πείθεσθαι. Conv. 205. A: *οὐκέτι προςδεῖ ἐρέσθαι.* Pol. V. 468. B: *ἀλλὰ τόδ᾽ ... οὐκέτι σοι δοκεῖ.* Legg. VIII. 849. E: *ὡς οὐκέτι δίκης οὔσης τῶν τοιούτων πέρι συναλλάξεων.*

οὔκουν, *non*, *non sane*, et *οὐκοῦν* interrog. *nonne*, extra interrog. *ergo*, *itaque*, *sane*. Phaedr. 258. C: *οὔκουν εἰκός γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις.* Contra Ib. A: *οὐκοῦν ... γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής —;* Pol. VIII. 559. A: *οὐκοῦν* (*sane*) *χρή.* al. innum. (Vid. Annott. in Gorg. p. 83 sq.).

οὖλα, *τά*, *gingiva*. Phaedr. 251. C: *ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα.*

οὐλή, *ἡ*, *cicatrix*. Gorg. 524. C: (*εἰ*) *ἴχνη εἶχε τῶν πληγῶν οὐλὰς ἐν τῷ σώματι.*

οὖν, *ergo*, *igitur*, *iccirco*. Prot. 314. C: *ἵν᾽ οὖν μὴ ἀτελὴς γένοιτο* cet. Gorg. 457. E: *φοβοῦμαι οὖν διελέγχειν σε μὴ* cet. Phaedr. 259. D: *πολλῶν δὴ οὖν ἕνεκεν λεκτέον τι.* Theaet. 143. B: *ἵν᾽ οὖν ... μὴ παρέχοιεν πράγματα αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις* cet. Pol. I. 332. C: *ὅταν οὖν τί δέῃ ἀργυρίῳ ... κοινῇ χρῆσθαι, ὁ δίκαιος χρησιμώτερος τῶν ἄλλων;* 337. C: *εἰ δ᾽ οὖν καὶ μὴ ἔστιν ὅμοιον* cet. Tim. 24. C: *ταύτην οὖν δὴ τότε ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν ἡ θεὸς ... κατῴκισεν.* Legg. VIII. 832. C. — *Iam* (*nun* vel *so*). Phaed. 80. C: *ἐννοεῖς οὖν ... ὅτι —;* Prot. 314. E: *εἰςάγγειλον οὖν.* — Ut Lat. *igitur*, orationem interruptam redintegrat. Conv. 201. D: *ὃν οὖν ἐκείνη ἔλεγε λόγον* cet. Lys. 223. B. Euthyd. 285. B. — Etiam affirmandi sensu (*sane*, *certe*) ponitur (praec. in resp., ut *κομιδῇ μὲν οὖν*, *πάνυ μὲν οὖν*, c. negat. *οὐ γὰρ οὖν*). Phaedr. 242. E: *εἰ δ᾽ ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς* cet. (ubi simpl. verti potest *auch*, ut Pol. III. 388. C: *εἰ δ᾽ οὖν θεούς, μήτοι τόν γε μέγιστον* cet.). Apol. 21. D: *ἐγὼ δέ, ὥσπερ οὖν οὐκ οἶδα, οὐδὲ οἴομαι.* — Saepius est Lat. *utut est* (vern. *auf jeden Fall*). Pol. I. 330. E: *ὑποψίας δ᾽ οὖν ... μεστὸς γίγνεται* (antec. *ἤτοι ... ἢ καί*). — De *οὖν δὴ* et *δὴ οὖν* v. I. p. 449.

οὔποτε, *nunquam*, ut Phaedr. 245. C: *οὔποτε λήγει κινούμενον.*

οὔπω, *nondum*. Prot. 322. B: *πολιτικὴν γὰρ τέχνην οὔπω εἶχον.* Phaedr. 229. E: *οὐ δύναμαί πω ... γνῶναι ἐμαυτόν.* Pol. I. 253. C: *οὐ γάρ πω τοῦτο ἐρωτῶ.* Tim. 61. C. al.

οὐράνιος, *α*, *ον*, etiam *ὁ ἡ*, *caelestis*. Conv. 185. B: *οὐράνιος* (*ἔρως*). 187. D. Ax. 372: *ὁ οὐράνιος* (*λόγος*). Crat. 396. C: *οὐρανία* (*ὄψις*), *ὁρῶσα τὰ ἄνω.* Tim. 23. B: *ῥεῦμα οὐράνιον.* 39. E: *οὐράνιον θεῶν γένος.* Conv. 181. C: *ὁ δὲ τῆς οὐρανίας.* Ax. 366. A: *ἡ ψυχὴ ... τὸν οὐράνιον ποθεῖ ... αἰθέρα.* Phaedr. 247. B: *ἄκραν ὑπὸ* (v. *ἐπὶ*) *οὐράνιον ἁψῖδα πορεύονται.* Conv. 180. D: *ἣν δὴ καὶ οὐρανίαν ἐπονομάζομεν.* Pol. X. 619. E: *λείαν τε καὶ οὐρα-*

νίαν (πορείαν πορεύεσθαι). Tim. 90. A: οὐράνιον (φυτόν). Ax. 361. B: θεοὶ ... οἱ οὐράνιοι. Ion. 531. C: περὶ τῶν οὐρανίων παθημάτων. Legg. VIII. 828. C: ὅσους αὖ θεοὺς οὐρανίους ἐπονομαστέον. Critia 107. D: ὅτι τὰ ... οὐράνια καὶ θεῖα ἀγαπῶμεν καὶ σμικρῶς εἰκότα λεγόμενα. Hipp. mai. 285. C: τὰ περὶ τὰ ἄστρα τε καὶ τὰ οὐράνια πάθη.

οὐρανός, ὁ, *caelum*. Tim. 28. B: ὁ ... πᾶς οὐρανὸς ἢ κόσμος ἢ καὶ ἄλλο ὅ τί ποτε ὀνομαζόμενος μάλιστ' ἂν δέχοιτο. 31. B: εἷς ὅδε μονογενὴς οὐρανὸς γεγονὼς ἔστι τε καὶ ἔσται. 92. Phaedr. 247. A: ἐντὸς οὐρανοῦ. C: ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ. Ib. τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ. Soph. 232. C: γῆς τε καὶ οὐρανοῦ. 246. A: ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀοράτου. Pol. VI. 488. D: καὶ οὐρανοῦ καὶ ἄστρων. 509. D: τὸ δ' αὖ ὁρατοῦ, ἵνα μὴ οὐρανοῦ εἰπὼν δόξω σοι σοφίζεσθαι περὶ τὸ ὄνομα. Phaedr. 246. E: ὁ ... μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς. Theaet. 174. A: τὰ ... ἐν οὐρανῷ. Phil. 30. B: ἐν ὅλῳ ... οὐρανῷ. Conv. 211. A. Pol. VI. 508. A: τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν. IX. 592. B. Phaedr. 245. E: πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν τε γένεσιν cet. 246. B: πάντα ... οὐρανὸν περιπολεῖ. Polit. 269. D: ὃν ... οὐρανὸν καὶ κόσμον ἐπωνομάκαμεν. Crat. 423. A: ἤρομεν ἂν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρα. Conv. 190. B: εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν. Tim. 31. A: ἕνα οὐρανόν. 32. B: ξυνεστήσατο οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτόν. Legg. X. 905. A: οὐδ' ... εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσει. Epin. 977. B: εἴτε κόσμον ... εἴτε οὐρανὸν ἐν ἡδονῇ τῳ λέγειν. Euthyd. 296. D: πρὶν οὐρανὸν καὶ γῆν γενέσθαι. Ep. VII. 326. C: τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων.

οὐρία, ἡ, *ventus secundus*. Prot. 338. A: οὐρίᾳ ἐφέντα.

οὖς, τό, *auris*. Euthyd. 275. E: προςκύψας μοι σμικρὸν πρὸς τὸ οὖς. Prot. 329. D: ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα. Pol. I. 353. C. Alc. I. 126. B. Pol. I. 353. B: ὤτων ἦν τι ἔργον; III. 411. A: διὰ τῶν ὤτων. Theaet. 184. B: ὄμμασί τε καὶ ὠσίν. Conv. 218. B: πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε. Pol. I. 342. E. Legg. XII. 953. A. Phaedr. 253. E: περὶ ὦτα λάσιος. 260. B: μέγιστα ἔχον ὦτα. Crat. 396. D: παρεῖχον τὰ ὦτα. Conv. 216. A: ἐπισχόμενος τὰ ὦτα. Pol. VII. 531. A: παραβάλλοντες τὰ ὦτα. X. 613. C: τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες. Hipp. mai. 292. D: μήτε ὦτα μήτ' ἐγκέφαλον ἔχων.

οὐσία, ἡ, *natura* (vern. *Wesen* h. e. *das wahrhafte Seyn*, et *die Wirklichkeit*, *das Daseyn*); *res*; *status*. Prot. 349. B: ἢ ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ὑπόκειταί τις ἴδιος οὐσία —; Phaedr. 247. C: ἡ ... ἀχρώματος ... οὐσία ὄντως οὖσα ψυχῆς. Phaed. 78. C: αὐτὴ ἡ οὐσία ἧς λόγον δίδομεν τοῦ εἶναι. 92. D: ἡ οὐσία ἔχουσα τὴν ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ ὃ ἔστιν. Parm. 135. A: ὡς ἔστι γένος τι ἑκάστου καὶ οὐσία αὐτὴ καθ' αὑτήν. Tim. 29. C: ὅ τι ... πρὸς γένεσιν οὐσία cet Legg. X. 903. C: ὅπως ᾖ ἡ τῷ τοῦ παντὸς βίῳ ὑπάρχουσα

εὐδαίμων οὐσία. Phaed. 65. D: τῶν ἄλλων ... ἁπάντων τῆς οὐσίας (πέρι), ὃ τυγχάνει ἕκαστον ὄν. 101. C. Theaet. 160. C: τῆς ... ἐμῆς οὐσίας ἀεί ἐστι (ἡ ἐμὴ αἴσθησις). Soph. 232. C: γενέσεώς τε καὶ οὐσίας πέρι. Polit. 286. B: περὶ τῆς τοῦ μὴ ὄντος οὐσίας. Parm. 162. A: τὸ δὲ μὴ ὂν μὴ (μετέχον) οὐσίας ... τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν. Pol. IX. 585. B: καθαρᾶς οὐσίας μετέχειν. Tim. 35. A: τῆς ἀμερίστου καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἐχούσης οὐσίας. Legg. XII. 950. B: ὅσον οὐσίας ἀρετῆς ἀπεσφαλμένοι τυγχάνουσιν οἱ πολλοί, τοσοῦτον cet. Ep. XII. 344. B: τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας. Polit. 285. B: πρὶν ἂν ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα ... γένους τινὸς οὐσίᾳ περιβάληται. Hipp. mai. 302. C. Phaedr. 237. C: ὅτι οὐκ ἴσασι τὴν οὐσίαν ἑκάστου. 245. E: ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον (vern. *Wesen u. Begriff*). 270. E. Theaet. 172. B: ὡς οὐκ ἔστι φύσει αὐτῶν οὐδὲν οὐσίαν ἑαυτοῦ ἔχον. 185. C: οὐσίαν (i. q. τὸ εἶναι) λέγεις καὶ τὸ μὴ εἶναι. 202. B: λόγου οὐσίαν. Soph. 219. B: ὃ μὴ πρότερόν τις ὂν ὕστερον εἰς οὐσίαν ἄγῃ. 245. D: οὔτε οὐσίαν οὔτε γένεσιν. 246. B: νοητὰ ἄττα καὶ ἀσώματα εἴδη βιαζόμενοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι. 248. A: πρὸς τὴν ὄντως οὐσίαν, ἣν ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχειν φατέ. 262. C: οὐδὲ οὐσίαν ὄντος οὐδὲ μὴ ὄντος· δηλοῖ τὰ φωνηθέντα. Polit. 283. D: κατὰ τὴν τῆς γενέσεως ἀναγκαίαν οὐσίαν. Crat. 401. C: ἐοίκαμεν ... καὶ ἡμεῖς τὸ παλαιὸν ἐσίαν καλεῖν τὴν οὐσίαν. Pol. II. 359. A: εἶναι ... ταύτην γένεσίν τε καὶ οὐσίαν δικαιοσύνης. VI. 509. B: τὸ εἶναί τε καὶ τὴν οὐσίαν. VII. 525. C: ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν. Legg. X. 895. D: ἓν μὲν οὐσίαν, ἓν δὲ τῆς οὐσίας τὸν λόγον, ἓν δὲ ὄνομα. XII. 966. E: ὧν κίνησις γένεσιν παραλαβοῦσα ἀέναον οὐσίαν ἐπόρισεν. Euth. 11. A: κινδυνεύεις ... τὴν μὲν οὐσίαν μοι αὐτοῦ (τοῦ ὁσίου) οὐ βούλεσθαι δηλῶσαι cet. **res familiaris, opes, census* (vern. *Anwesen* et in univ. *Vermögen*). Pol. VIII. 551. B: ᾧ ἂν μὴ ᾖ οὐσία εἰς τὸ ταχθὲν τίμημα. Ep. VII. 347. B: ἡ Δίωνος οὐσία. Legg. V. 729. A: ἡ ... τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία, τῶν δ' ἀναγκαίων μὴ ἐνδεής. Phaedr. 252. A: οὐσίας δι' ἀμέλειαν ἀπολλυμένης. Conv. 218. C. Pol. II. 374. A: ὑπὲρ τῆς οὐσίας ἁπάσης. IX. 573. E: τῆς οὐσίας παραιρέσεις. Legg. III. 684. D: ἰσότητα ... τινὰ ... τῆς οὐσίας. Tim. 20. A: οὐσίᾳ καὶ γένει οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ. Legg. XI. 913. B. Phaedr. 232. C: τοὺς ... οὐσίας κεκτημένους. 241. C: βλαβερῷ ... πρὸς οὐσίαν. Gorg. 486. C: περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν. Theaet. 144. C: οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέλιπε. Pol. I. 329. E: διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. VIII. 553. B: τὴν οὐσίαν ἅπασαν ἀποβαλόντα. (Id. Crit. 44. E.) Legg. III. 697. B: τριτὰ τὰ περὶ τὴν οὐσίαν καὶ χρήματα λεγόμενα (ἀγαθά). VIII. 850. B: τὴν αὑτοῦ λαβόντα οὐσίαν ἀπιέναι. XII. 955. D: τετιμῆσθαι ... ἕκαστον τὴν οὐσίαν ... χρεών. Polit.

291. E: τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων. Pol. II. 361. B. VIII. 566. A. Legg. V. 737. A. Ep. III. 317. C. VII. 351. A.

οὔτε, *neque*. Phaedr. 241. C: οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς ... οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. 260. E: οὔτ' ἔστιν οὔτε μή ποθ' ὕστερον γένηται. Phil. 15. E. Pol. X. 597. C: οὔτε ἐφυτεύθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ οὔτε μὴ φυῶσι. Legg. XII. 942. C. al. — Sq. voc. τέ. Prot. 309. B: οὔτε προςεῖχον τὸν νοῦν, ἐπελανθανόμην τε αὐτοῦ θαμά. Polit. 307. C. Crat. 410. A. Pol. VIII. 566. E. — Etiam particulae οὔτε subiicitur οὐδέ, quippe fortius, vid. οὐδέ.

οὔτι, *neutiquam, haudquaquam* (τί enim negationem intendit); etiam simpl. *non*. Prot. 317. A: ἡγοῦμαι γὰρ αὐτοὺς οὔτι διαπράξεσθαι ὃ ἐβουλήθησαν. Phaedr. 242. D: οὔτι ὑπό γε Λυσίου. 272. C: ἀλλ' οὔτι νῦν γ' οὕτως ἔχω. Gorg. 501. A: οὔτε τι τὴν φύσιν σκεψαμένη τῆς ἡδονῆς οὔτε τὴν αἰτίαν. Phaed. 81. D: καὶ οὔτι (v. οὔτε) γε τὰς τῶν ἀγαθῶν ταύτας εἶναι. Theaet. 156. E: καὶ ἐγένετο οὔτι (*non*) ὄψις, ἀλλὰ ὀφθαλμὸς ὁρῶν. 161. B. Crat. 393. B: οὔτι λέγω ἐὰν cet. Phil. 52. A: οὔτι φύσει γε. Pol. I. 331. A: οὔτι (sic Par. A. c. al. Vulg. οὔτοι) παντὶ ἀνδρί, ἀλλὰ τῷ ἐπιεικεῖ. 351. A: ἀλλ' οὔτι οὕτως ἁπλῶς. V. 450. E. Tim 19. D. Legg. IV. 704. A. al. — Cum partt. μὲν δή est *neque tamen*. Theaet. 186. E. Tim. 41. B. — In interrog. c. part. πού rectius, ni fallor, scribitur οὔ τί που (τί enim, vern. *etwa*, non ad negat., sed ad totam orationem pertinet: *doch nicht etwa?* Theaet. 146. A: οὔ τί που ... ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι —; Pol. II. 362. D: οὔ τί που οἴει ... ἤδη ἱκανῶς εἰρῆσθαι περὶ τοῦ λόγου; Alc. I. 113. E. Lys. 208. D.

οὔτοι, *non vero, haud sane, neque tamen*. Prot. 360. E: οὔτοι ... ἄλλου ἕνεκα ἐρωτῶ πάντα ταῦτα cet. Phaedr. 271. B: οὔτοι μὲν οὖν ... ἄλλως ἐνδεικνύμενον ἢ λεγόμενον τέχνῃ ποτὲ λεχθήσεται cet. Gorg. 450. E: ἀλλ' οὔτοι τούτων γε οὐδεμίαν οἶμαί σε βούλεσθαι ῥητορικὴν καλεῖν. Crat. 438. C: οὔτοι δὴ δίκαιόν γε. Pol. I. 344. E: οὔτοι κακῶς σοι κείσεται cet. IV. 423. D. Legg. II. 656. C: οὔτοι δὴ τοῦτό γε λόγον ἔχει. Euth. 2. A. Crit. 43. D: οὔτοι δὴ ἀφῖκται. Alc. I. 124. D: οὔτοι δὴ πρέπει γε. Euthyd. 273. D.

οὗτος, αὕτη, τοῦτο et οὑτοσί, αὑτηί, τουτί, *hic, haec, hoc*. Divers. a pron. ἐκεῖνος (v. I. p. 657. sq.); coni. cum pron. ἐκεῖνος (p. 658.). Etiam ad remotius refertur. Prot. 320. B: ἀπέδωκε τούτῳ (sc. Pericli; quod quidem subiectum remotius est). Polit. 276. D: ἔπειτα ταύτην (τὴν ἐπιμέλειαν, non τὴν τροφήν, quod proxime antecedit) τέμνειν. — In appellando ponitur (Lat. *heus*). Prot. 310. B: Ἱπποκράτης ... οὗτος, μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις; Conv. init. Ὁ Φαληρεὺς ... οὗτος Ἀπολλόδωρος, οὐ περιμενεῖς; Pol. VI. 506. B: οὗτος ... ἀνὴρ καλός, ἦσθα καὶ πάλαι κα-

ταφανής cet. — Cum subst. sine art. (v. art.). — In homine vel re nota et celebrata dicitur. Gorg. 472. A: οὗ ... ἐστιν ἐν Πυθοῖ τοῦτο τὸ καλὸν ἀνάθημα. 502. A: ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Phaed. 69. C: οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες. Pol. VIII. 544. C: ἡ Κρητική τε καὶ Λακωνικὴ αὕτη. — Etiam cum contemtionis significatione ponitur. Gorg. 494. E: ὁ τῶν κιναίδων βίος οὗτος cet. 452. E: ὁ χρηματιστὴς οὗτος. 468. E: ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Conv. 181. E: τούτους τοὺς πανδήμους ἐραστάς. Pol. III. 403. B: αὕτη ἡ ἡδονή. VI. 492. D: οὗτοι οἱ παιδευταί τε καὶ σοφισταί. Crit. 45. A: τούτους τοὺς συκοφάντας (vern. *die berüchtigten Syk.*). — Saepius οὗτος (ut ὅδε) ponitur ubi nos usurpamus *der da* vel simpl. *da* et, si ad remotius refertur, *dort*. Prot. 342. A: ὃ σὺ λέγεις τοῦτο (*was du dort*, i. q. *oben*, *gesagt hast*). Gorg. 467. B: οὗτος ἀνήρ. 489. B: οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. 505. C: οὗτος ἀνὴρ οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος. Phaed. 61. C: οἷον παρακελεύει ... τοῦτο ... Εὐήνῳ; Pol. I. 327. B: οὗτος ... ὄπισθεν προσέρχεται. Similiter Gorg. 452. D: τί οὖν δὴ τοῦτο λέγεις (nos: *was sagst du da?*). — Ubi nos neutro (*dieses*) utimur, graeci pronomen demonstr. ad substantivi genus accommodant. Prot. 323. A: αὕτη (nos: *dieses*) ... τούτου αἰτία. Phaed. 97. A. — Saepius ponitur ut nobis videatur redundare (subiectum vero vel res de qua agitur ita iterando effertur). Prot. 343. C: εἰς ... τοῦτο τὸ ῥῆμα καὶ τούτου ἕνεκα τούτῳ ἐπιβουλεύων κολοῦσαι αὐτό. 350. C: οὗτοι ... οἱ οὕτω θαῤῥαλέοι. Ib. καὶ ἐκεῖ αὖ οἱ σοφώτατοι οὗτοι καὶ θαῤῥαλεώτατοί εἰσι —; Gorg. 469. C: ἐξεῖναι ἐν τῇ πόλει, ὃ ἂν δοκῇ αὐτῷ, ποιεῖν τοῦτο. Phaed. 107. D: ὁ ἑκάστου δαίμων ... οὗτος. Theaet. 172. B: τὸ κοινῇ δόξαν τοῦτο cet. Sic loco illo ad mimicum vigorem insignissimo. Conv. 219. B: οὐδὲ ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον ... ὑπὸ τὸν τρίβωνα κατακλινεὶς τὸν τουτουΐ, περιβαλὼν τὼ χεῖρε τούτῳ τῷ δαιμονίῳ cet. — Ad sensum ponitur ταῦτα, ut sit i. q. τοῦτο. Prot. 314. C: δόξαν ἡμῖν ταῦτα. Phaedr. 233. A: οἱ ... ταῦτα ἔπραξαν. Gorg. init. τούτων ... αἴτιος cet. 504. D. Phaed. 62. D: ἀνόητος ... ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα, φευκτέον εἶναι cet. 70. D: τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον τοῦ ταῦτ' εἶναι. 76. E: ὥσπερ καὶ ταῦτα ἔστιν. Ib. εἰ δὲ μὴ ἔστι ταῦτα. 85. C: εἰ ταῦτα ἀδύνατον. 118. A: ἀλλὰ ταῦτα ... ἔσται (*hoc fiet*). Phil. 26. E: χωρὶς τούτων (al. τούτου). Apol. 19. D: ἐκ τούτων (v. τούτου) γνώσεσθε. — Absolute ponuntur τοῦτο et ταῦτα, *iccirco*, *hanc ob causam*. Conv. 204. A: αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία τὸ cet. Legg. III. 686. C. Prot. 310. E: ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἥκω. Conv. 174. A: ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. Legg. IV. 714. D. Etiam *hac ratione*, *ita*. Legg.

III. 700. C. — De dict. *καὶ ταῦτα* v. II. p. 123. — *ἐν τούτοις* est *tum* (Conv. 220. B: *οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῄει ἔχων ἱμάτιον ... τοιοῦτον* cet. Tim. 42. C: *μὴ παυόμενος δὲ ἐν τούτοις ἔτι κακίας*, vern. *auch dann noch nicht*) et *hic* (vern. *hier*). Phaed. 101. C: *καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἔχεις ἄλλην τινὰ αἰτίαν τοῦ δύο γενέσθαι* cet.

οὕτω, οὕτως et *οὑτωσί*, *ita, sic, tam, adeo* (sq. adiect., ut Pol. III. 391. D: *οὕτως ἐπὶ δεινὰς ἁρπαγάς*. VI. 500. A: *χαλεπὴν οὕτω φύσιν γίγνεσθαι*. VIII. 563. E: *οὑτωσὶ καλή*). Etiam ante cons. *οὕτως* ponitur, quod pluribus locis libri servarunt, ut Prot. 318. B. 320. C. 341. A. 351. B. Phaedr. 259. D. Gorg. 449. D. 460. D. 469. A. 489. C. 522. C. — Affirmat. Pol. V. 472. C: *οὕτως, ἔφη· ἀγαπήσομεν*. VIII. 551. B: *οὕτω μὲν οὖν* (resp.). — Ut Lat. *ita*, est *tum*. Phaed. 67. A: *οὕτως ... ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐὰν* cet. — *Sic*, vern. *so*, etiam *nur so*, i. e. *ganz*. Conv. 176. E: *ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν* (nos: *nur so*, h. e. *bloss, nach Belieben*). Sic praec. cum adverbiis. Gorg. 503. D: *ἴδωμεν δὴ οὑτωσὶ* (al. *οὑτωσὶν*) *ἀτρέμα σκοπούμενοι*. 506. D: *οὕτως εἰκῇ*. Crat. 390. E: *οὕτως ἐξαίφνης*. Pol. II. 378. A: *ῥᾳδίως οὕτω*. Sic *ἁπλῶς οὕτως* vel *οὕτως ἁπλῶς* (v. I. p. 226.). — *Sic* est etiam *sic statim*, h. e. *nulla praegressa meditatione*. Phaedr. 237. C: *νῦν μὲν οὕτως οὐκ ἔχω εἰπεῖν*. 272. C. Gorg. 464. B: *μίαν μὲν οὕτως ὀνομάσαι οὐκ ἔχω σοι*. Theaet. 158. B: *εἴ τις ἔροιτο νῦν οὕτως ἐν τῷ παρόντι*. Legg. IV. 712. D: *οὐκ ἔχω σοι φράζειν οὕτως ἥντινα προσαγορεύειν αὐτὴν δεῖ*. E: *οὕτω νῦν ἐξαίφνης ... ἐρωτηθείς* cet. — Etiam *primo adspectu* (nos: *ohne es genauer zu betrachten* vel *zu prüfen*). Gorg. 509. A: *ὡς γοῦν ἂν δόξειεν οὑτωσί* (libri aliquot *οὑτωσίν*). Phaed. 62. B: *καὶ γὰρ ἂν δόξειεν ... οὕτω γ' εἶναι ἄλογον*. Pol. IV. 432. B: *ὥς γε οὑτωσὶ δόξαι*. Similiter *ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι* al. (v. I. p. 82. 4. a fin.) — In orationis conclusione (apodosi) ponitur, ut vern. *so*. Gorg. 461. A: *ἐπειδὴ δὲ ὀλίγον ὕστερον ἔλεγες ὅτι ὁ ῥήτωρ τῇ ῥητορικῇ κἂν ἀδίκως χρῷτο, οὕτω θαυμάσας ... ἐκείνους εἶπον τοὺς λόγους ὅτι* cet. Alc. I. 103. B: *νῦν δ' ἐπειδὴ οὐκέτι ἐναντιοῦται, οὕτω προσελήλυθα*. — In narratione. Phaedr. 237. B: *ἦν οὕτω δὴ παῖς* (nos: *es war einmal*). — Participio explicatur ubi nos ponimus *so dass* vel *wenn* cum modo finito. Gorg. 478. C: *ἆρ' οὖν οὕτως ἂν περὶ σῶμα εὐδαιμονέστατος ἄνθρωπος εἴη, ἰατρευόμενος ἢ μηδὲ κάμνων ἀρχήν;* 485. A: *ᾧ ἔτι προσήκει διαλέγεσθαι οὕτω, ψελλιζόμενον* (nos: *so, nehmlich stammelnd*) *καὶ παῖζον*. Phaed. 59. A: *καὶ πάντες οἱ παρόντες σχεδόν τι οὕτω διεκείμεθα, τοτὲ* (v. *ποτὲ*, Cl. *ὁτὲ*) *μὲν γελῶντες, ἐνίοτε δακρύοντες*. — Participio subiicitur (ubi nos coni. *nachdem, wenn* vel *weil* cum verbo finito ponimus). Prot. 310. D: *εὐθὺς ἀναστὰς οὕτω δεῦρο ἐπορευόμην*. 314. C:

(ἵνα) διαπερανάμενοι οὕτως εἰσίοιμεν. Gorg. 457. C: ὅτι οὐ ῥαδίως δύνανται ... διδάξαντες ἑαυτοὺς οὕτω διαλύεσθαι τὰς συνουσίας. Crat. 425. B: διελομένους ... οὕτω θεᾶσθαι. Phil. 44. E: πότερον εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον ξυννοήσαιμεν (*utrum magis perspiciamus si durissima consideremus*). Pol. V. 464. A: τούτου δὲ κοινωνοῦντες οὕτω δὴ λύπης ... μάλιστα κοινωνίαν ἕξουσι; Tim. 30. A: βουληθεὶς ... ὁ θεὸς ἀγαθὰ ... πάντα (εἶναι) ... οὕτω δὴ πᾶν ... εἰς τάξιν ... ἤγαγεν. 71. D: μεμνημένοι ... οὕτω δὴ ... κατέστησαν ἐν τούτῳ τὸ μαντεῖον. Legg. XI. 914. E. Lys. 213. D. — Etiam cum verbo coniunctum subiicitur ubi ex nostra loquendi consuetudine praemitti debebat. Prot. 325. A: μετὰ τούτου πάντ᾽ ἄνδρα, ἐάν τι καὶ ἄλλο βούληται μανθάνειν ἢ πράττειν, οὕτω πράττειν (*ita agere ut cum hoc agat*). Gorg. 507. D: πάντα εἰς τοῦτο ... συντείνοντα ... οὕτω πράττειν (*ita agere ut omnia ad hoc referat*, h. e. *in omnibus hoc spectet*). Phaed. 67. E: οὐκοῦν ... γελοῖον ἂν εἴη ἄνδρα παρασκευάζονθ᾽ ἑαυτὸν ἐν τῷ βίῳ ὅτι ἐγγυτάτω ὄντα τοῦ τεθνάναι οὕτω ζῆν ... κἄπειθ᾽ ... ἀγανακτεῖν; (*virum ita vivere ut sese morti quam proximum exhibeat*, h. e. *virum in vita id agere ut quam possit proxime ad mortem accedat*). 84. B: γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα ... ζῆν τε οἴεται οὕτω δεῖν cet. (*ita sibi censet vivendum esse ut eorum sibi quietem comparet*). — Praemissum participio reperitur Phaed. 98. A: καὶ δὴ καὶ περὶ ἡλίου οὕτω παρεσκευάσμην ὡσαύτως πευσόμενος (ubi οὕτω nectendum cum v. παρεσκευάσμην et part. futuri cum part. ὡσαύτως infinitivi loco positum est.). — Saepius est *itaque*. Phaed. 61. B: οὕτω δὴ πρῶτον μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐποίησα cet. — οὕτω δὲ καί, praec. post ὥσπερ (Prot. 313. D. Soph. 258. C. Crat. 394. B. 425. C.), οὕτω δή, οὕτω δὴ ἤδη et οὕτως ἤδη (Phaed. 61. D. 86. E. Crat. 424. C. Conv. 194. D. Pol. VI. 484. C. 504. B.). — οὕτως — ὡς c. infin. Pol. V. 477. A: εἰ δὲ δή τι οὕτως ἔχει ὡς εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι cet. Sq. participio. Legg. VIII. 831. A: καί τινος ἀποθανόντος οὕτως ὡς ἀκουσίου τοῦ φόνου γενομένου. — οὕτως ... ὥσπερ, *perinde atque*. Phaed. 92. D: ἐῤῥήθη γάρ που οὕτως ἡμῶν εἶναι ἡ ψυχὴ ... ὥσπερ αὐτῆς ἐστὶν (al. ἔστιν) ἡ οὐσία cet. Theaet. 159. B: καὶ ἕτερον ἄρα οὕτως ὥσπερ ἀνόμοιον; — Praegresso ὥσπερ subiicitur οὕτως, etiam in media oratione. Prot. 329. A: ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει ... καὶ οἱ ῥήτορες οὕτω cet. Pol. I. 354. B. IX. 585. A. al.

ὀφειλέτης, ὁ, *debitor*. Legg. V. 736. D: κεκτημένων ... καὶ ὀφειλέτας αὐτοῖς πολλούς.

ὀφείλημα, τό, *debitum*. Legg. IV. 717. B: ἀποτίνειν τὰ πρῶτά τε καὶ μέγιστα ὀφειλήματα.

ὀφείλω, *debeo* et, ut Lat. *debeo*, *acceptum refero*; etiam *convictus* vel *damnatus sum* (cum v. δίκην). Polit. init. ἡ πολ-

λὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως cet. Phaed. 118. A: τῷ Ἀσκληπίῳ ὀφείλομεν ἀλεκτρυόνα. Legg. VI. 774. B: δεκαπλάσιον ὀφειλέτω. D. VIII. 844. E. X. 909. A: (ἐὰν) ὀφείλῃ ... αὖθις τὴν τοιαύτην δίκην. Pol. I. 332. A: τοῖς ... φίλοις οἴεται ὀφείλειν τοὺς φίλους ἀγαθὸν ... μέν τι δρᾶν, κακὸν δὲ μηδέν. VII. 520. B: μηδενὶ τροφὴν ὀφεῖλον. I. 331. B: μηδ' αὖ ὀφείλοντα ἢ θεῷ θυσίας τινὰς ἢ ἀνθρώπῳ χρήματα. VIII. 549. E. Legg. IV. 717. B. Pol. VIII. 555. D: ὀφείλοντες χρέα. IV. 432. C: εἰ γὰρ ὤφελον (*utinam possem*, int. πρότερος ἰδεῖν). Crit. 44. D: εἰ γὰρ ὤφελον ... οἷοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι cet. Pol. I. 332. B: ὀφείλεται ... παρά γε τοῦ ἐχθροῦ τῷ ἐχθρῷ ὅπερ καὶ προσήκει, κακόν τι. 335. E: τοῖς μὲν ἐχθροῖς βλάβην ὀφείλεσθαι παρὰ τοῦ δικαίου ἀνδρός, τοῖς δὲ φίλοις ὠφέλειαν. 331. E: ὀφειλόμενόν πού ἐστι τοῦτο ὃ παρακατέθετο. 332. B: ὅ τι ἂν τύχῃ ὀφειλόμενον. C: τοῦτο (τὸ προσῆκον) ... ὠνόμασεν ὀφειλόμενον. D. Crat. 400. C: ἕως ἂν ἐκτίσῃ τὰ ὀφειλόμενα (ἡ ψυχή). Pol. I. 331. E: τὰ ὀφειλόμενα ... ἀποδιδόναι. 332. A. 335. E. X. 614. A: ἵνα ... ἑκάτερος αὐτῶν ἀπειλήφῃ τὰ ὑπὸ τοῦ λόγου ὀφειλόμενα ἀκοῦσαι.

ὄφελος, τό, *utilitas*; etiam instar adiectivi ponitur in eo *quod prodest* vel *conducit*. Gorg. 504. E: τί γὰρ ὄφελος σώματί γε κάμνοντι ... σιτία πολλὰ διδόναι —; 513. E: οὐδὲν ὄφελος ἄλλην εὐεργεσίαν οὐδεμίαν προσφέρειν. Pol. VI. 505. A: οἶσθ' ὅτι οὐδὲν ἡμῖν ὄφελος. E: ἀποτυγχάνει καὶ τῶν ἄλλων εἴ τι ὄφελος ἦν. VIII. 552. B. Legg. I. 626. B: ὡς τῶν ἄλλων οὐδενὸς οὐδὲν ὄφελος ὄν. 641. B: ἑνὸς μὲν βραχύ τι τῇ πόλει γίγνοιτ' ἂν ὄφελος. IV. 710. A. Epin. 989. B: μέγιστον δὲ ὄφελος, ἂν γίγνωνται. 991. D. Apol. 36. C: οἷ ἐλθὼν μήτε ὑμῖν μήτε ἐμαυτῷ ἔμελλον μηδὲν ὄφελος εἶναι. Lach. 182. A: μέγιστον μέντοι αὐτοῦ ὄφελος, ὅταν cet. Lys. 208. E. Euthyd. 281. B: ὄφελός τι τῶν ἄλλων κτημάτων ἄνευ φρονήσεως καὶ σοφίας; 289. A: οὐδὲν ὄφελος αὐτὸ ἐφάνη ὄν. B: οὐδὲ ταύτης ἔοικεν ὄφελος οὐδέν. Charm. 155. E. Pol. II. 365. B: τὰ λεγόμενα δικαίῳ μὲν ὄντι μοι, ἐὰν μὴ καὶ δοκῶ, ὄφελος οὐδέν φασιν εἶναι. Ep. VII. 341. D: τοῖς ... ἀνθρώποις μέγα ὄφελος (*ad magnam hominum utilitatem*) γράψαι. Etiam in *homine* dicitur *frugi* vel eo *qui praestat*. Pol. VI. 489. C: οὗ ἂν τῇ ἀληθείᾳ τι ὄφελος ᾖ. VII. 530. C: ἐάν τι ἡμῶν ὡς νομοθετῶν ὄφελος ᾖ. VIII. 567. B: ὅτου τι ὄφελος. Legg. I. 630. C: οὗ καὶ σμικρὸν ὄφελος. Id. 647. A. II. 663. D. IX. 856. C. Apol. 28. B. Euth. 4. E: οὐδὲν γὰρ ἄν μου ὄφελος εἴη ... εἰ μὴ cet. Crit. 54. A: εἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ τῶν σοι φασκόντων ἐπιτηδείων εἶναι. Charm. 175. B: εἴ τι ἐμοῦ ὄφελος ἦν πρὸς τὸ καλῶς ζητεῖν.

ὀφεώδης, ὁ ἡ, *anguinus.* Pol. IX. 590. B: ὅταν τὸ λεοντῶδές τε καὶ ὀφεῶδες αὔξηται.

ὀφθαλμία, ἡ, *lippitudo.* Gorg. 496. A: νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς, ᾧ ὄνομα ὀφθαλμία; Alc. II. 139. E. 140. A. Phaedr. 255. D: οἷον ἀπ' ἄλλου ὀφθαλμίας ἀπολελαυκώς. Gorg. 496. A: ὅταν τῆς ὀφθαλμίας ἀπαλλάττηται. Pol. X. 609. A: ὀφθαλμίαν.

ὀφθαλμιῶ, *lippio.* Alc. II. 140. A: οὐδέ γε ὀφθαλμιῶσιν. 139. E: ὀφθαλμιᾶν.

ὀφθαλμός, ὁ, *oculus.* Prot. 330. A: οὐκ ἔστιν ὀφθαλμὸς οἷον τὰ ὦτα. Theaet. 156. E: ὀφθαλμὸς ὁρῶν (ἐγένετο). De iusto 372: ὀφθαλμὸς ... ᾧ ὁρῶμεν. Alc. I. 132. E: τῷ ὀφθαλμῷ ᾧ ὁρῶμεν. Euthyd. 299. E: ἐν ἑκατέρῳ τὠφθαλμῷ (v. τῷ ὀφθ.). Alc. I. 133. A: ὀφθαλμὸς ... ὀφθαλμὸν θεώμενος. Conv. 221. B: τὠφθαλμὼ παραβάλλων. Pol. II. 361. E: ἐκκαυθήσεται τὠφθαλμώ. Prot. 329. D: ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα. Pol. IV. 420. C: οἱ ... ὀφθαλμοί, κάλλιστον ὄν. Ion. 535. C. Crat. 430. E: τὸ δὲ δεῖξαι λέγω εἰς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν αἴσθησιν καταστῆσαι. Pol. I. 353. B: ἀρετὴ ὀφθαλμῶν. Tim. 67. E. Hipp. min. 374. D: πονηρία ὀφθαλμῶν. Theaet. 174. C: περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς διαλέγεσθαι. Pol. I. 352. E. V. 452. D: τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ... γελοῖον. VII. 518. C: τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς. Charm. 155. C. Gorg. 473. C: (ἐὰν) τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκάηται. 496. A: νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς. Pol. IV. 440. A: διελκύσας τοὺς ὀφθαλμούς. Alc. I. 116. E. Charm. 156. B: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλγῶν.

ὀφθῆναι (tanquam ab ὄπτω ductum), *visum* vel *conspectum esse* et *conspici.* Phaed. 81. D: περὶ ἃ δὴ καὶ ὤφθη ἄττα ψυχῶν σκιοειδῆ φαντάσματα (al. σκοτοειδῆ φάσματα). Pol. IX. 577. B: ἐν οἷς μάλιστα γυμνὸς ἂν ὀφθείη τῆς τραγικῆς σκευῆς. Conv. 178. E: ὅταν ὀφθῇ ἐν αἰσχρῷ τινὶ ὤν. Tim. 72. A. Phaedr. 232. A: ὅταν ὀφθῶσι διαλεγόμενοι ἀλλήλοις. Polit. 285. B. Soph. 254. A: οὐδαμῶς εὐπετὴς ὀφθῆναι. Conv. 179. A. Pol. VII. 517. B: ὀφθεῖσα. Ax. 364. C: ὀφθέντος σου μόνον ... ῥαΐσει. Tim. 47. A: ἡμέρα τε καὶ νὺξ ὀφθεῖσαι. Legg. VIII. 838. C: ὀφθέντας. Phaedr. 239. C: ὀφθήσεται ... μαλθακόν τινα ... διώκων. — Med. Phaed. 115. C: ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρόν. Pol. VI. 507. E. Alc. I. 133. A: οὐκ ὄψεται ἑαυτόν. Charm. 168. D. Polit. 307. C: διαφερομένους ἀλλήλοις ὀψόμεθα. Phil. 42. C. (ubi v. ὀψώμεθα). Pol. II. 377. C. VII. 520. C: ὄψεσθε. Phaedr. 521. E: ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος. Phaed. 68. A. Pol. VII. 516. A. Legg. XII. 950. D. Parm. 163. B: ὀψόμενοι. Legg. X. 897. E.

ὄφις, ὁ, *anguis.* Pol. II. 358. B: ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι. Phaed. 112. D: ὥσπερ οἱ ὄφεις. De leg. 319. A: ὄρνεα καὶ ὄφεις.

ὀφλισκάνω (tempora formantur ab ὄφλω), *commereo* (vern. *ich mache mich schuldig, ziehe mir zu*); praec. cum v. *γέλωτα* in eo dicitur *cui risus debetur* (nos: *der sich lächerlich macht*). The et. 161. E: *ὅσον γέλωτα ὀφλισκάνομεν*. Legg. VI. 778. E: *γέλωτ' ἂν δικαίως πάμπολυν ὄφλοι*. Hipp. mai. 282. A: *γέλωτ' ἂν ὄφλοι πρὸς ὑμᾶς*. Conv. 199. B: *ἵνα μὴ γέλωτα ὄφλω*. Pol. V. 451. A: *οὔτι γέλωτα ὀφλεῖν* (v. *ὄφλειν*). Legg. VII. 790. A. Alc. I. 121. B: *πόσον ἂν οἴει γέλωτα ὀφλεῖν* (v. *ὄφλειν*); Pol. VI. 506. D: *γέλωτα ὀφλήσω*. Phaed. 117. A: *γέλωτα ὀφλήσειν παρ' ἐμαυτῷ*. — Cum v. *δίκην* et absol. (etiam c. accus. et genit.) *ὀφλεῖν* est *convictum esse*, *multa* vel *poena teneri*. Legg. VI. 755. A: *γεγράφθω ... ὀφληκώς*. IX. 874. B: *τῷ ... ὠφληκότι φόνου*. Apol. 39. B: *ὠφληκότες μοχθηρίαν καὶ ἀδικίαν*. 36. A: *ὅτι ... ἂν ὦφλε χιλίας δραχμάς*. Legg. VI. 754. E: *ἐὰν δ' ὁ φεύγων ὄφλῃ*. VIII. 843. B: *ἣν δέ τις ὄφλῃ τὴν τοιαύτην δίκην*. 845. E: *ἂν δέ τις ὄφλῃ φαρμακείαις τισὶ βλάπτων*. IX. 857. A. B. 873. B: *ἐὰν δέ τις ὄφλῃ φόνου τοιούτου*. 877. B: (*ἐὰν*) *ὄφλῃ τραύματος ἐκ προνοίας*. 878. B. Crat. 433. A: *ἵνα μὴ ὄφλωμεν* (*ne poena teneamur*). Legg. XI. 933. D. IX. 856. D: *ἐάν τινι πατὴρ ... καὶ πάππου πατὴρ ἐφεξῆς ὄφλωσι θανάτου δίκην*. V. 745. A: *ὁ δὲ ὀφλὼν* (v. *ὄφλων*) *ἄλλο τοσοῦτον μέρος ἀποτίσει τῆς αὑτοῦ κτήσεως*. VI. 767. E. VIII. 844. D. Apol. 39. B: *θανάτου δίκην ὀφλών* (v. *ὄφλων*). Legg. IX. 866. B: *τῷ ὀφλόντι* (v. *ὄφλοντι*). 872. A: 877. E: *φόνου ὀφλόντα* (v. *ὄφλοντα*) *ἑκουσίου*. XI. 916. B: *τὸν ... ὀφλόντα τὴν δίκην*. 873. E: *τὸ ... ὀφλόν* (v. *ὄφλον*). 874. A. 876. C: *τῶν ὀφλόντων πέρι* cet.

ὄφρα, *ut* (Crat. 407. D. ex Hom. Alc. II. 150. D. Hom. Ep. VII. 345. E.) et *dum* (Phaedr. 264. D. epigr.).

ὀχεταγωγία, *ἡ*, *aquae ductus*. Legg. VIII. 844. A: *πλὴν αὐτῆς τῆς ὀχεταγωγίας*.

ὀχετεύω, *derivo*, *infundo*. Legg. II. 666. A: *ὡς οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν εἴς τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν*.

ὀχετός, *ὁ*, *canalis*. Tim. 43. D: *μετὰ τοῦ ῥέοντος ἐνδελεχῶς ὀχετοῦ*. Phaed. 112. C: *ῥεῖ διὰ τῶν ὀχετῶν*. Critia 117. B. Locr. 101. D: *οἷον δι' ὀχετῶν ἀγομένας*. Tim. 70. D: *τῆς ἀρτηρίας ὀχετούς*. 77. C: *οἷον ἐν κήποις ὀχετούς*. 78. C. 79. A.

ὀχεύω, *ineo*, *salio*. Pol. V. 454. D: *τὸ μὲν θῆλυ τίκτειν, τὸ δὲ ἄῤῥεν ὀχεύειν*. Euthyd. 298. E: *ἔγωγέ τοι εἶδον ... αὐτὸν ὀχεύοντα τὴν κύνα*. Pol. IX. 586. A: *ὀχεύοντες*.

ὄχημα, *τό*, *vehiculum* (navigium et currus). Polit. 289. B: *ὄχημα* cet. Phaed. 85. D: *ἐπὶ βεβαιοτέρου ὀχήματος, λόγου* (v. *ἢ λογ.*) *θείου τινός, διαπορευθῆναι* (antec. *ἐπὶ σχεδίας*). Polit. 288. A: *ὄχημα αὐτό που λέγομεν* (v. *λεγόμενον*). Tim. 41. E: *ἐμβιβάσας ὡς εἰς ὄχημα*. 44. E: *ὄχημ' αὐτῷ τοῦτο καὶ εὐπορίαν ἔδοσαν*. 69. C: *ὄχημα ... πᾶν τὸ*

σῶμα ἔδοσαν. Phaedr. 247. B: τὰ ... θεῶν ὀχήματα (currus) ... ῥᾳδίως πορεύεται. Phaed. 113. D: ἀναβάντες ἃ δὴ αὐτοῖς ὀχήματά (navigia) ἐστιν. Epin. 986. B: εἴτε φερομένους ἐν ὀχήμασι. Hipp. mai. 295. D: τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖα cet.

ὄχησις, ἡ, *vectura*. Tim. 89. A: ὅπηπερ ἂν ὀχήσεις ἄκοποι γίγνωνται. **equitatio*. Pol. V. 452. C: (περὶ) ἵππων ὀχήσεις.

ὀχληρός, ά, όν, *turbulentus*. Pol. VIII. 569. A: μετὰ ὀχληρῶν ξυμποτῶν. **molestus*. Hipp. mai. 295. B: οὐκ ὀχληρὸς ἔσομαί σοι πυνθανόμενος.

ὄχλος, ὁ, *turba*, *copia*; *multitudo hominum* vel *coetus*; *vulgus* (*volgus*, germ. *Volk*). Pariter vern. *die Menge* est et copia et vulgus. Phaedr. 229. D: ἐπιῤῥεῖ ... ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων. 277. E: οὐδὲ ἂν ὁ πᾶς ὄχλος αὐτὸ ἐπαινέσῃ. Pol. X. 607. C: ὁ τῶν ... σοφῶν ὄχλος (e poët.). Legg. II. 670. B: γελοῖος ... ὅ γε πολὺς ὄχλος ἡγούμενος cet. V. 734. B: ὁ πᾶς ἀνθρώπινος ὄχλος. VII. 819. B. Euthyd. 271. A. Polit. 304. C: τὸ πειστικὸν ... πλήθους τε καὶ ὄχλου. Phil. 62. C: ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ᾽ ὄχλου τινὸς ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος. Legg. IV. 707. E: ὡς ὄχλου τινὸς ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις γεγενημένου πλείονος ἢ κατὰ τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφήν. Gorg. 458. E: ὥστ᾽ ἐν ὄχλῳ πιθανὸν εἶναι. 502. A: ὅ τι μέλλει χαριεῖσθαι τῷ ὄχλῳ τῶν θεατῶν. Theaet. 174. C. Pol. III. 397. D: τῷ πλείστῳ ὄχλῳ. VI. 494. A. Lach. 183. D: ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ. Gorg. 502. C: οὐκοῦν πρὸς πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον οὗτοι λέγονται οἱ λόγοι; Polit. 291. A: καί τινα ἕτερον πάμπολυν ὄχλον σκεπτέον. Conv. 174. A: φοβηθεὶς τὸν ὄχλον. Pol. VIII. 565. E. Tim. 75. E: διὰ τὸν τῶν σαρκῶν ὄχλον. Legg. IV. 722. B. Charm. 154. A: ἄλλον ὄχλον ὄπισθεν ἑπόμενον. Ax. 368. D: πρὸς ὄχλον ζῶν. 370. D: φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον. Gorg. 455. A: δικαστηρίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὄχλων. Id. Euthyd. 290. A. Gorg. 454. B: ἐν τοῖς ἄλλοις ὄχλοις. E. Pol. VIII. 568. C: ξυλλέγοντες τοὺς ὄχλους. **molestia*. Alc. I. 103. A: ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι δι᾽ ὄχλον ἐγένοντό σοι διαλεγόμενοι. Phaed. 84. D: ὄχλον παρέχειν. Pol. V. 450. B: μὴ παράσχοι πολὺν ὄχλον.

ὀχλώδης, ὁ ἡ, *turbas excitans*. Pol. IX. 590. B: ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ.

ὀχυρῶ, *munio*. Ax. 371. B: τὰ ... πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ σιδηροῖς κλείθροις ... ὠχύρωται.

ὀχῶ, *veho*; *duco*. Crat. 400. B: τῇ δυνάμει ταύτῃ ᾗ φύσιν ὀχεῖ καὶ ἔχει. Tim. 87. D: ὅτι ψυχὴν ἰσχυρὰν ... ἔλαττον εἶδος ὅταν ὀχῇ. Crat. 400. A: τὴν φύσιν παντὸς τοῦ σώματος ... τί σοι δοκεῖ ἔχειν τε καὶ ὀχεῖν ἄλλο ἢ ψυχή; Med. *vehor*. Lys. 208. A: ἣν ἐπιθυμήσῃς ἐπί τινος τῶν τοῦ πατρὸς ἁρμάτων ὀχεῖσθαι. Legg. VII. 789. D: ἐφ᾽ ἵππων

ὀχουμένων (ὀχούμενα?). Etiam trop. *confido* (pr. alicui rei tamquam navi me committo). Phaed. 85. D: ἐπὶ τούτου (τοῦ λόγου) ὀχούμενον. Legg. III. 699. B: ἐπὶ ... τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης.

ὀψέ, *sero*. Prot. 310. C: μάλα γε ὀψὲ ἀφικόμενος ἐξ Οἰνόης. Phaed. 116. E: πάνυ ὀψὲ πίνοντας. Crat. 433. A: νύκτωρ περιιόντες ὀψέ. (Id. Pol. IX. 574. D.) Conv. 217. D: ὅτι ὀψὲ εἴη. Pol. IV. 441. B: ὀψέ ποτε. Legg. VII. 819. D. Ep. VII. 322. A. Crat. 433. A: ὀψιαίτερον τοῦ δέοντος. Prot. 326. C: ὀψιαίτατα ἀπαλλάττονται.

ὀψιμαθής, ὁ ἡ, *qui sero discere coepit* vel *cognovit*. Pol. III. 409. B: ὀψομαθῆ γεγονότα τῆς ἀδικίας οἷόν ἐστιν. Soph. 251. B: τῶν γερόντων τοῖς ὀψιμαθέσι.

ὄψις, ἡ, *visus*, h. e. *sensus* vel *videndi vis*; *acies*; etiam *oculus*. Phaedr. 250. D: ὄψις ... ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται αἰσθήσεων. Theaet. 164. A. Conv. 219. A: ἡ ... τῆς διανοίας ὄψις. Pol. VI. 508. D. Tim. 47. A: ὄψις ... αἰτία τῆς μεγίστης ὠφελείας γέγονεν ἡμῖν. Legg. XII. 961. D. Alc. I. 133. B: ἐν ᾧ (τοῦ ὄμματος τόπῳ) τυγχάνει ἡ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ ἐγγιγνομένη· ἔστι δὲ τοῦτό που ἡ ὄψις. De lege 313. D: ἄλλο μὲν ὄψις, ἄλλο δὲ τὰ ὁρώμενα. Def. 411. C. Theaet. 156. D: τῆς ... ὄψεως πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν. E: ὀφθαλμὸς ... ὄψεως ἔμπλεως ἐγένετο. 185. A. Phil. 39. B. Pol. I. 353. C: τυφλότητα γὰρ ἴσως λέγεις ἀντὶ τῆς ὄψεως. VI. 507. C: ἐνούσης ... ἐν ὄμμασιν ὄψεως. VII. 532. A: ἡ τῆς ὄψεως δύναμις. Tim. 45. C: πρὸς τὸ τῆς ὄψεως ῥεῦμα. Phaed. 111. B: ὄψει καὶ ἀκοῇ cet. Theaet. 206. A. Phil. 41. E. Pol. VI. 507. C. VII. 529. D. Tim. 67. C. Alc. I. 133. A: ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ ὄψει. Hipp. mai. 299. B. Men. 76. D. Definitur de lege 314. A. Pol. III. 401. C: ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν. VI. 508. A: οὗ ἡμῖν τὸ φῶς ὄψιν ... ποιεῖ ὁρᾶν. VII. 519. B: τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν. X. 603. B: ἡ κατὰ τὴν ὄψιν (μιμητική). Tim. 47. B. 67. D: ἐμπίπτοντα ... εἰς τὴν ὄψιν. Theaet. 156. B: ὄψεις τε καὶ ἀκοαὶ cet. Charm. 167. C: (ἣ) ἑαυτῆς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὄψεων ὄψις ἐστί. Theaet. 156. B: ὄψεσι ... χρώματα παντοδαπαῖς παντοδαπά (ὁμόγονα). Charm. 167. D: αὑτὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ὄψεις (ὁρᾷ). **spectatio* (etiam interior vel arcana), *contemplatio*; *adspectus* vel *conspectus*. Crat. 396. B: ἡ ... ἐς τὰ ἄνω ὄψις. Phaed. 74. C: ὅταν ... ἄλλο ἰδὼν ἀπὸ ταύτης τῆς ὄψεως ἄλλο ἐννοήσῃς. Soph. 266. C. Phil. 28. E: τῆς ὄψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου cet. Phaedr. 250. B: ὅτε ... μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν ... εἶδον. D: εἰς ὄψιν ἰόν. Tim. 80. E: οἵαν ὄψιν διεληλύθαμεν. Ep. VII. 344. B: ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις. Legg. X. 887. D: ὄψεις (*spectacula*) ὁρῶντες ἑπομένας αὐτοῖς. *ut vern. *Gesicht*, est etiam *species*, *facies* et *visum* (velut *Traumgesicht*). Phaed. 60. E: ἄλλοτ' ἐν ἄλλῃ ὄψει φαινόμενον. Theaet. 193. C: τὸ

οἰκεῖον ἑκατέρου σημεῖον ἀποδοὺς τῇ οἰκείᾳ ὄψει. Phaedr. 240. D: ὁρῶντι ... ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ. 254. B: εἶδον τὴν ὄψιν τὴν τῶν παιδικῶν ἀστράπτουσαν. Theaet. 193. C. Parm. 127. B: καλὸν δὲ κἀγαθὸν τὴν ὄψιν. (Id. Euthyd. 271. B.). Pol. II. 376. B: ἣ ... ὄψιν οὐδενὶ ἄλλῳ φίλην καὶ ἐχθρὰν διακρίνει ἢ cet. V. 452. B: μὴ ἠδεὶς τὴν ὄψιν. D. Tim. 50. E. Epin. 985. B. Lys. 207. A: τὴν ὄψιν διαφέρων. Pol. IX. 572. B: (ὅτι) ἥκιστα παράνομοι τότε αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων. Legg. X. 910: ὄψεις πολλὰς ἀπομνημονεύοντας.

ὄψον, τό, *opsonium*. Pol. II. 372. C: ἄνευ ὄψου ... ποιεῖς τοὺς ἄνδρας ἑστιωμένους. VIII. 559. A: σίτου τε καὶ ὄψου. B. IX. 585. B. Alc. I. 117. C: περὶ ὄψου σκευασίας. Id. Lys. 209. E. De lege 316. E. Hipp. mai. 290. E: ἄνευ ὄψου πάνυ γενναίου. Gorg. 518. B: ὁ δὲ ὄψον (παρασκευάζων). Theaet. 175. E: μηδὲ ὄψον ἡδῦναι. Pol. II. 372. C: ὅτι καὶ ὄψον ἕξουσιν. 373. A: ὄψα ... καὶ μύρα cet. III. 404. D: Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων ... οὐκ αἰνεῖς. Prot. 334. C: ἐν τοῖς σιτίοις τε καὶ ὄψοις. Pol. I. 332. D: ἡ τοῖς ὄψοις τὰ ἡδύσματα (ἀποδιδοῦσα). II. 372. E: ὄψα ... καὶ τραγήματα.

ὀψοποιία, ἡ, *ars coquinaria*. Gorg. 462. D: ὀψοποιία ἥτις μοι δοκεῖ τέχνη εἶναι. E. 465. D: ἀντίστροφον ὀψοποιίας ἐν ψυχῇ, ὡς ἐκεῖνο ἐν σώματι. 518. B: ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικήν.

ὀψοποιικός, ή, όν, *ad coquinariam artem pertinens*, fem. *ars coquinaria*. Gorg. 463. B: ἡ ὀψοποιική (v. ὀψοποιητική). 464. D. 465. B: ἡ ὀψοποιικὴ κολακεία. C: τοῦτο ὀψοποιικὴ πρὸς ἰατρικήν. D: ἥ τε ὀψοποιικὴ καὶ ἰατρική. 500. E: ὅτι ἡ μὲν ὀψοποιικὴ οὔ μοι δοκεῖ τέχνη εἶναι. Conv. 187. E: ταῖς περὶ τὴν ὀψοποιικὴν τέχνην ἐπιθυμίαις. Gorg. 465. D: ἀκρίτων ὄντων τῶν τε ἰατρικῶν καὶ ὑγιεινῶν καὶ ὀψοποιικῶν.

ὀψοποιός, ὁ, *coquus*. Gorg. 521. E: κατηγοροῦντος ὀψοποιοῦ. Theaet. 178. D: τοῦ ὀψοποιοῦ. Gorg. 464. D: ὀψοποιόν τε καὶ ἰατρόν. 517. E: σιτοποιὸν ἢ ὀψοποιόν. Pol. II. 373. C: ὀψοποιῶν τε καὶ μαγείρων. Euthyd. 290. B: τοῖς ὀψοποιοῖς.